

﴿۶۵﴾ جا هەر ئەمشەو خاو خیزان و پەیرەوانی خۆت ببەو خۆت دوايان بکەوودو با هیچ کام لە نیووە لانهکاتەووە بۆ لای ئەو گەلەو پەلە بکەن و برۆن بۆ کوێ ئەمرتان پێ دەکریت، لەو دەجی که مەئموریان لەگەڵدا بوبی بۆ رینمای کردنیان که بۆ کوێ بچن،

﴿۶۶﴾ ئەوسا ئیمە وەحیمان کردە لای و تیمانگەیان لەو بریارەدی خۆمان که بیگومان نا ئەوانە لەگەڵ هاتنی بەیانیدا دوايان دیت و لەناو ئەبرین. ئەمە قسەى فریشتەکان بو بۆ لووت بەلام بەر لەو قسەو باسە ئەو گەلە ناپاکەى لوت کاتى که ئەوچەند گەنجەیان دی که هاتنە مالى لووت ﷺ، بەناوخواياندا جارپاندا و هەوالی ئەومیوانانەیان بلاو دەکردهو وەك خواى بالادەست دەفەرموی:

﴿۶۷﴾ جاخەلکی شارەکه بەکەیف وشادییەو موزدەیان بەیەکتر ئەداو هاتن بۆ مالى لووت و داوايان لى کرد که ئەو میوانانەى بداتە دەستیان.

﴿۶۸﴾ وتی بیگومان ئەمانە میوانی منن، دەى لەم داوا بى نرخ و قیزەونەتان واز بهینن و ئابرووم مەبەن.

﴿۶۹﴾ وە لە خوا بترسن و عەبیدارو سەرشۆرم مەکەن.

﴿۷۰﴾ وتیان: مەگەر ئیمە بەتۆمان نەوت که بەرگریمان مەکه لە خەلک و پارێزگاری لەکەس مەکهو میوان رامەگرە؟ تەماشاکەن بیباوەرەن چەند لوت بەرز و خویان پێ هەموشتیکەو کەس مافی رێگری ئەوانی نیە!

﴿۷۱﴾ وتی: نا ئەوانە کچانی من و پاک و خاوینن و بە حەلالی هەر یەکەیان ئەدەم بەسەرۆکی تیرەیهکەتان و واز لەم ئیشە پیسە بهینن، بەلام قسەکانی هیچ سودی نەبو زیاتر خەریک بون بە زۆر بێنە ژۆرەوودو وەکو لە پێشەووە لە سورتهی ئیبراهیم ﷺ دا باسمان کرد، نا لەو کاتەدا فریشتەکان خویان بەلووت ناساند، ئینجا الله دەفەرموی:

﴿۷۲﴾ بەگبانی تۆ ئەى محمد ﷺ ئەوان لەناو دەریای سەرخواشی خویاندان زۆر بى ناگا و سەرگەردانن، لەبەر ئارەزووتیان هیچیان لەبەر نەماو!

﴿۷۳﴾ جا لەکاتی هەلەهاتنی روژدا دەنگیکى گەورەداى بەسەریانداو همیوانی گرتەوودو هیچیان رزگار نەبون، وەك خواى زاناو دانا ئەفەرموی:

﴿۷۴﴾ ولاتمان لیتیکدان و سەرو بنمان کردن و بەرد بارانمان کردن بەردیک کەلە قور دروستکراوو.

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٥﴾ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٦٧﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٦٨﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّمِينَ ﴿٦٩﴾ وَإِنَّا لَلسَّيْبِلِ مُقِيمِينَ ﴿٧٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧١﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ ﴿٧٢﴾ فَأَنْقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٧٣﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ ﴿٧٤﴾ وَعَاقِبْنَاهُمْ عَائِلْتَنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٧٥﴾ وَكَانُوا يُخَوِّنُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَبُوءًا آمِنِينَ ﴿٧٦﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٧٧﴾ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٧٨﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَأَصْفَحْ فَأَصْفَحَ الْجَمِيلُ ﴿٧٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ ﴿٨١﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفَضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٢﴾ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٣﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقَسِّمِينَ ﴿٨٤﴾

﴿۷۵﴾ بیگومان نا لەم داستانەدا چەندین بەلگە هەیە لەسەر دەسەلات و هیزو سزای ناکاوی ﷻ بۆ ئەوانەى قام و دەریکی شتیان هەیهو لە ﷻ ئەترسن و پەیرەوی دەکەن، وەئەفەرموی:

﴿۷۶﴾ بیگومان نا ئەو دیهاتانەى که ئیمە لەناومان بردن لەسەر رێگای هاتوچۆی ئەم خەلکەى مەکەیهو بەچاکی شوینەوارەکانیان دیووە لەکاتی کاروان کردنیان بۆ شام. ئیتر بۆ ئەبى پەندو ئاموژگاری لى وەرەگرن؟ جا هەر چەند ئەوان سود لەو شوینەوارانەش وەرەگرن کەروی داووە خەلکی تر سودی لى وەرەگرت وەکو ئەفەرموی:

﴿۷۷﴾ نا لەویدا بەلگەى زۆر گەورە هەیه بۆ ئیماندارانیك که تەماشای ئەکەن و سودی لى وەرەگرن، چونکە ئەبیین که کافرو سەمکار هەمیشە بەردو هەلگیرۆ نەمان چوون، وە باوەردارانیش رزگاربوون ئەمە ئەبیت بەهوی ئەووە که زیاتر لە ﷻ بترسن و جوانتر بەندایەتی بۆ بکەن، ئینجا ﷻ بەگورتی باسی گەلى شووعیب ﷺ ئەکات و ئەفەرموی:

﴿۷۸﴾ بەراستی خاوەنانی بێشەو دارستانەکان کەگەلى شووعیبە سەمکار بوون بەتایبەت لە کێشەنەو پێوانەدا.

﴿۷۹﴾ جا ئیمەش تۆلەمان لى سەندن و بوون بە پەندو داستانى باش خویان و ئەم دوو گەلە، واتە گەلى لووت و گەلى شووعیب

لهسەر رِیگایهکی رون و ناشکران و هه‌رکەس به‌و ناوچه‌دا ب‌روات دهیان بینیت و له‌یه‌ک نزیکن، ئینجا الله هه‌روا به‌ کورتی داستانی که‌لی سه‌مود که‌ گه‌لی س‌الچ پیغه‌مبه‌ره ﷺ بو‌ه باس ئەکات و ئەفه‌رموئ:

٨٠ به‌راستی خه‌لکی حیجر که‌گه‌لی سه‌موده‌و س‌الچ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سەر داخوازی که‌له‌که‌ی به‌فه‌رمانی خوا له‌ به‌ردیک و شتریک بۆ ه‌ینانه‌ده‌روه که‌ موعجیزه‌یه‌کی که‌و‌روبو بۆ باوه‌ر ه‌ینانیان به‌ الله و به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی که‌چی باوه‌ریان به‌ پیغه‌مبه‌ران نه‌کرد، هه‌رچه‌نده س‌الچ ته‌نها یه‌ک پیغه‌مبه‌ر بو به‌لام باوه‌ر نه‌کردن به‌یه‌ک پیغه‌مبه‌ر باوه‌ر نه‌کردنه به‌هه‌مو پیغه‌مبه‌ران بۆیه وای فه‌رموه.

حیجر جیگایه‌که له‌نبوان شام و حیجازدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ غه‌زای ته‌بووکدا کاتی که‌ هاته ئه‌و جیگایه‌و یاره‌کانی هه‌ویریان به‌ئاوی بیره‌کانی شیل‌ا بوو ئاویشیان ده‌ره‌ینا بو بۆ خواردنه‌وه فه‌رمانی داکه‌ } هه‌ویره‌که‌ ف‌ره‌ بدن و ئاوه‌که‌ ب‌رژینن { وه‌فه‌رموئ:

[] مه‌چنه ناو‌جیگای ئه‌وکه‌سانه‌ی که‌ سته‌میان له‌خو‌یان کردوه‌و س‌زادراون مه‌گه‌ر به‌ گرینه‌وه نه‌وه‌ک دو‌چاری ئیوه‌یش ببیت وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ دو‌چاری ئه‌وان بووه‌، پاشان له‌ و شتره‌که‌ی خو‌ری و به‌په‌له‌رؤیشت تا ئه‌و جیگایه‌ی به‌ جیه‌یشت {

٨١ خو ئیمه‌ نیشه‌نه‌کانی خو‌مان پیدان به‌لام ئه‌وان پشتیان تیکردو وازیان لی ه‌ینا.

٨٢ جا ئه‌وان له‌ چیاکان مالیان ئه‌تاشی بۆ خو‌یان و ئه‌شکه‌وتیان دروست نه‌کردو ب‌ ترس بوون له‌ ده‌ست دریز‌ی خه‌لک و له‌ بومه‌له‌رزه‌و وازیان له‌خوا په‌رستی ه‌ینا و دژی س‌الچ وه‌ستان و و شتره‌که‌یان کوشت.

٨٣ جا ئه‌مانیش هه‌ر له‌کاتی به‌یانیدا ده‌نگیک‌ی گه‌وره‌ دای به‌سه‌ریاندا و هه‌مو‌یانی پارچه‌ پارچه‌ و ردوه‌ان کرد، واته: خانوه‌ بته‌وو گرنگه‌کانیان نه‌ی پاراستن له‌ تۆله‌و س‌زای الله .

٨٤ خو ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌وان به‌ده‌ستیان ه‌ینابو له‌ مال و سه‌روه‌ت و سامان و ئه‌ولاد هیچ سو‌دیکی به‌وان نه‌دا و به‌وس‌زا گه‌وره‌ هه‌لۆ گیر بون له‌ دنیا‌دا و س‌زای گه‌وره‌ی دوا‌رؤ‌یش چاوه‌ر‌ییانه‌، ئینجا الله جاریک‌ی تر دل‌ه‌کان را‌ئه‌ته‌کین‌ی و ئه‌فه‌رموئ وانه‌زانن که‌ ئه‌م

زه‌وی و ئاسمانه‌ هه‌روا بی‌هوده‌ دروستکراون و حیساب‌و لیک‌ۆلینه‌وه‌یه‌ک له‌ئارا‌دا نیه‌و ئەفه‌رموئ:

٨٥ به‌راستی ئیمه‌ ئاسمانان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی که‌له‌ نی‌وانیاندا‌یه‌ دروستمان نه‌کردون مه‌گه‌ر بۆ مه‌به‌ستیکی دروست و راست که‌ سه‌ره‌نجامیان نه‌مان و له‌ناو چونیانه‌و بی‌گومان که‌ قیامه‌ت دیت، جا تۆ ئه‌ی محمد ﷺ پشتیان تی بکه‌ به‌پشت‌یکردن‌یک‌ی جوان، واته: قسه‌یان پی مه‌ل‌ی و جنیویان پی مه‌ده‌و نا‌ره‌حه‌ت‌یان مه‌که‌ تۆ ته‌نها راگه‌یان‌دی ئه‌م په‌یامه‌ت له‌سه‌ره‌، دیا‌ره‌ ئه‌مه‌ له‌سه‌ردمی مه‌که‌دا بو‌ه که‌ ه‌یشتا جیه‌اد پی‌ویست‌و واجب نه‌بو‌وه به‌فه‌رمان به‌جیه‌اد حوکمی ئه‌م جو‌ره‌ ب‌ریارانه‌ هه‌لگیراوه‌و ئه‌بی به‌رامبه‌ر به‌ریگرانی ئایین و دزایه‌تی که‌رانی هه‌نگاوی وه‌کو خو‌یان بۆ بنی‌ریت و وه‌لامی توندیان بدریت‌ه‌وه‌.

٨٦ بی‌گومان په‌روه‌ردگارت هه‌ر خو‌ی دروستکه‌ره‌و هه‌ر خو‌یه‌تی زۆر زانا، واته: هه‌مو دروستکراوه‌کان مه‌خلوق‌ی خودان و هه‌مویشی له‌روی زانیاریه‌وه دروستکروه‌، ئینجا خ‌وای زانا باسی ئه‌و نیعه‌ته‌ گه‌وره‌ ئەکات که‌داویتی به‌پیغه‌مبه‌ری ئازیزمان ﷺ و ئەفه‌رموئ:

٨٧ به‌راستی ئه‌ی محمد ﷺ ئیمه‌ دامان به‌تۆ حه‌وتیک که‌ دووباره‌ ده‌بیته‌وه‌ یان حه‌وتیک که‌وا سو‌پاس و ستایشی خوا ده‌کات، وه‌هه‌ندی‌ک ئه‌و حه‌وته به‌سورته‌ی فاتحه‌ ئه‌زانیت که‌ هه‌میشه‌ له‌نو‌یژه‌کاندا دووباره‌ ئه‌بیته‌وه‌و سو‌پاس و ستایشی خودایشی تیدایه‌، وه‌چهند مانای تریان له‌م باره‌وه‌ و توه‌وه‌ وه‌کو حه‌وت سورته‌ در‌یژه‌کانی قورئان)

(وه له فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌رماندا هاته‌وه‌ که‌)

/ / سورته‌ی الحمد لله بناغه‌ی ئه‌م قورئانه‌یه‌و بناغه‌ی ئه‌م په‌راوه‌یه‌و حه‌وتیکه‌ که‌ دووباره‌ ئه‌کرینه‌وه‌. جا به‌و مانایه‌ له‌پاشدا ئه‌فه‌رموئ وه‌قورئانی گه‌وره‌مان پیدایت، باسی تایبه‌ت ئینجا گشتی) له‌به‌ر گه‌وره‌ی و

پرسودی فاتحه‌یه‌ به‌یوه‌ باسی‌کردوه‌ ئینجا باسی قورئانی کردوه‌و ئه‌م باسه‌ له‌ سورته‌ی فاتحه‌دا به‌در‌یژتر باس‌کراوه‌. جا الله ئه‌فه‌رموئ: ئیمه‌ ئه‌و نیعه‌ته‌ گه‌وره‌مان به‌تۆ داوه‌ که‌واته‌ تۆ به‌که‌یف‌و خو‌شی ژیا‌نی دنیا دل‌ مه‌به‌سته‌.

٨٨ تۆ چاوت نه‌نوا‌ریت بۆ ئه‌و شته‌ی که‌ ئیمه‌ کرد‌ومانه‌ به‌ه‌وی ژیان و راب‌واردنی تاقم و پ‌پ‌ره‌ هاو‌چه‌شن و هاو‌بیرو باوه‌ره‌کانی بی‌باوه‌ران و خ‌وانه‌ناسان، واته‌ گوئ به‌ زرق و برقی دنیا مه‌ده‌ و خه‌فه‌ت مه‌خو له‌سەر ئه‌وه‌ی که‌چی‌یان به‌سه‌ردیت و با‌لی

مىھرىبانىت راكىشە بۇ ئيمانداران، واتە تۆ بەنەرمى لەگەلئاندا رەفتار بىكە و قەسە نەرميان لەگەل بىكە تا زياتر خۇگرو دلسۆز تەربىن بۇ خۇت و بۇ بەرنامەكەت. پېغەمبەرى ئازىزمان ﷺ ئەفەرمۇئ: }

/ / خۇشەويست كراوہ لای من لە دىئای ئىبۇەدا ئافرت و بۇن خۇشى، وە چاو رۇشنى و فېنكى دلم لە ناو نوپژ دايە.

۹۱ جابلئ بەراستى من ترسىنەرئىكى ئاشكرام بۇ ئىبۇە وئەگەر پەپەرمۇئ ئەم قورئانە نەكەن دوچارى سزای ھەردوو زيان ئەبن وەكو گەلانى پېش خۇتان،

۹۲ ئەوسا ئەم قورئانەمان نازل كرده لای تۆ ھەروەك چۇن پەياممان نارد بۇ ئەوگەسانەى كە پەيامەكەى خۇيان بەشەشكردو ھەرىەكەى بەشېكى بۇ خۇى كە سودى خۇى تىدا ئەبىنى ھەل ئەبزاردو پەپەرمۇئ ئەكردو ئەوى ترى بەراست نەئەزانى و زۆر جار سوپىندىان ئەخوارد لەسەر دزايەتى پېغەمبەرهكانيان و سوپىندىان ئەخوارد كە زىندو بونەوہ نىەو ئەيان وت: دىئا دواى نايەت و سوپىندىان ئەخوارد كە خوا ھەرگىز باوەرداران لە خەيرو خۇشى دا بەشدار ناكات بەكورتى ھەرچى بەبىرو باوەرى خۇيان نەدەگونجا سوپىندىان لەسەر ئەخوارد كە راست نىەو خەلگيان لئ ئەتاراند.

۹۳ ئەو كەسانەى كە ئەم قورئان وئەم پەراوہى خويان بە چەند بەش دابەش ئەكردو ھەندىكيان ئەيان وت: شىعرەو ھەندىك ئەيان وت: سىچرەو ھەندىك دىيانگوت: قەسەى كاھىن و پېشېبىنى كەرانە، جا اللە ھەپەشەيان لئ ئەكات وئەفەرمۇئ:

۹۴ سابەپەرودەگارت قەسەم ئەى محمد ﷺ پەرسىار ئەكەم لە ھەمويان،

۹۵ لەو شتانەى كە كەردويانەو ھىچ شتىك لە ئىمە پەنھانى نابئ و لە دەستمان دەرنەچىت پەرسىار لەھەمويان ئەكەين و كەسيان نابویرىن و لە ھەمو كەردارەكانيان لەگەورەو بچووك، چاك و خراپيان ئەكۆلنەوہو ھەمو يەككە لەوان بەرھەمى كەردارى خۇى ئەبىنى، جاتۆ دىلگەن مەبەو دان بە خۇتا بگەرو پەيامى خۇت ھەلگەرو بئ باكانە لەكەس مەترسە،

۹۶ قەسەى خۇت بەوشىوہىەى كە فەرمانت پئ كراوہ ئاشكرای بىكە وگوئ مەدە بەھەرەشەوگورەشى بت پەرستان و بەجوانى قەسەى خۇت بىكەو پىشتيان تئ بىكەو لئيان مەترسە،

۹۷ چونكە بەبىگومان ئىمە بەسین بۇيارمەتى و پارىزگارى تۆو بۇ لەناوېردنى ئەوگەسانەى كەگالتە بە تۆو بەئايەنەكەت دەكەن،

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۙ قَوْرَبَكَ لَسْتَ لَهِمْ أَجْمَعِينَ ۚ ۱۲ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ ۱۳ فَأَصْدَعَ بِمَا تُؤْمَرُ وَاعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۚ ۱۴ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۚ ۱۵ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۚ ۱۶ وَلَقَدْ نَعَّمْنَا أَنْكَ يَصِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۚ ۱۷ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ۚ ۱۸ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَقَّ يَأْنِيكَ الْيَقِينُ ۚ ۱۹

سُورَةُ الْحَجِّ

۱۶

۱۲۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ ۱
يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ۚ ۲ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ ۳ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ۚ ۴ وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۚ ۵ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ۚ ۶

واتە: غەمگین مەبە چونكە تۆ خاوەنى پشت و پەنایەكى بەهیزی بەلام بت پەرستان و بیباوەران ھىچ دۆست و پەنادەرئىكيان نىەو خوا تورەپە لئيان،

۹۶ چونكە ئەوانەى لەگەل اللە دا چەندىن خواى تریان بەنارەوا داناوہ بەندایەتیان بۆئەكەن وائەزانن كە ئەو خودایانە ئەتوانن یارمەتى و كۆمەكیان بىكەن و لە پاشە رۆژدا لە سزای خوا رزگاریان بىكەن، ئەوسا بەم زوانە جیيان كەردوہ تۆلەكەى ئەبىنن. جا ئەم رەفتارە ناپەسەندەى ئەوان اللە ی خاوەن ھیزو بئ نیازو بئ ھاوئى تورەكەردوہ، جائىتر ئایا ئەوان دەبئ بترسن یان تۆ ئەى محمد ﷺ؟

۹۷ بەحەقیقەت ئىمە ئەزانىن بەو قەسە ناشىرینانەى كە ئەيكەن و دلى تۆ نارەحەت ئەكەن، بەلام تۆ خۇگربەو پەيامى خۇت بەرۇشنى راگەپەنەو باكت لە تانەو تەشەرى ئەوخوانەناسانە نەبىت.

۹۸ سا تۆ خواى خۇت بەپاك و خاوینى راگەرەو سوپاسى بىكەو تۆ لەو كەسانەبە كە بەندایەتى و نوپژ ئەكەن بۆ اللە و سەرى بەندایەتى بۆ ئەخەنە سەرخاك.

۹۹ جا بەندایەتى پەرودەگارت بىكە ھەتا ئەمریت، كەتەنھا ئەوہ لەسەر تۆ پئویستەو كۆتای نەكەیت تا دەمریت و بەخزمەت خواى خۇت ئەگەیت.

ئەگەرچی هیشتا قیامەت نەهاتووە بەلام ئەوەندە راست و نزیکە وەك ئەوە وایە كە هات بێت، جا بۆیە دەفەر مویت: ﴿أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ﴾^(١) واته: قیامەت هات، پاش باسی هاتنی قیامەت و یەكخواپەرستی دەجێتە سەر باسی پیغەمبەراییەتی و دەفەر موئی:

﴿٢﴾ فریشتە یە پیام رەسێن كە جبرئیلە رەوانە دەكات بۆ گەیانندی وەحی كە مایە زبانی و بووژانە و دیە بە هەندیک لە فەرمانی خوێ بۆسەر ئەو كەسە ی كە خوێ وستی لەسەر بێت لە بەندەكانی كە پیغەمبەرانی بۆ ئەوێ كە خەلك بترسێن لە بت پەرستی و شیرك و وریایان بكەنەووە كە هیچ پەرستراویکی راستەقینە نیە جگە لە من، جا لە من بترسن و خۆتان لەسزای من ببایزێن، چونكە تەنھا هەر خۆیەتی كە بەدی هینەری هەموو بونەووە و بەخشینەری هەموو نیعمەتەكانە.

﴿٣﴾ اللّٰه، ئاسمانان و زەوی دروست كردووە بۆ مەبەستیکی راست كە جیگای زبانی مەرووف بێت تا ماوەیەکی دیاری كراو و نیشانە گەلیكیش بن لەسەر دەسلاتی ئەو زاتە كە وابو ئاسمان و زەوی ئەوێ كە تییدایە كە مەرووفیش یەكێك لەوانە بە بێ هودەو بە بێ مەبەستیکی گرنگ دروستی نەكردوون، اللّٰه بەرزو بێ نیازە لەو هاوێش دانانە ی ئیووە بۆی.

﴿٤﴾ خوا مەرووفی دروستكردووە لەو تۆماوە بێ هیزو بێ دەسلاتی و كردووەتی بەم ئینسانە كەچی ئەو ئینسانە دوژمنیکی ئاشكرا یە بۆ خوا و پیغەمبەرانی و ریبازەكە ی، هەمان قسە لە ئایەتی هەشتاو هەشتی سورەتی (یس) بەروونتر هاتووە، جا بە دریزی باسی نیعمەتەكانی خوێ دەكات و دەفەر موئی:

﴿٥﴾ جا خۆی گەورەو بالادەست مەرو و مالاتی دروست كردووە بۆ ئیووە لەو مەرو و مالاتانەدا هۆكاری خۆ گەرم كردنەووە پۆشاك و ئەوێ پیویست بێ بۆ زیان دایناووە بۆتان، وە لە ماست و شیر و گوشتی هەندیکیشیان دەخۆن،

﴿٦﴾ خۆ لەو مەرو و مالاتانەدا بۆ ئیووە جوانی و خوشتی هەیه بەتایبەت لەكاتی ئیواران كە دینەووە بۆ مال، وەله كاتی بەیانیندا كەله مال دەریان دەكەن بۆ لەوێ كە تەماشای كردنیان بۆ خاوەنەكانیان زۆر خوشتەو دلرپینە.

﴿٧﴾ جا بارە قورسەكانیشتان هەل دەگەرن بۆ جیگا و ولاتانیك كە ئەگەر ئەو مەرو و مالات و حیوانە باركیشانە نەبوا یە ئیووە ئاوا بەناسانی بەو شوینانە نەدەگەیشن مەگەر زۆر بەزەحمەتدانی خۆتان، واته: خوا ئەو حیوانانە ی رامو گەردنكەج كردووە بۆ ئینسان تا ئیشەكانی خوێ لەم دنیا دا بەناسانی ئەنجام بدات، چونكە بەراستی پەرورەدگاری ئیووە زۆر میهرەبان و زۆر

وَتَحْمِلْ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّهٖ تَكُونُوا بِلَٰغِهِ إِلَّا نَسِيتَ ۚ
الْأَنفُسُ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧﴾ وَالنَّحْلُ وَالْبَعَالُ
وَالْحَمِيرُ لِرَزْكِهَا وَزِينَةٍ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾
وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْنَاكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَّكُمْ مِنْهُ
شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُبْرِتُ لَكُمْ
بِهِ الزَّرْعُ وَالزَّيْتُونُ وَالنَّخِيلُ وَالْأَعْنَابُ وَمِنْ كُلِّ
الشَّجَرِ أَنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾
وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ
مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي
سَخَّرَ الْبَحْرَ لِنَآكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا
مِنْهُ حَبْلَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَآخِرَ فِيهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

سورەتی نەحل

١٢٨

١٦

سورەتی نەحل كە سورەتی شانزەهەمی قورئانە، سەدو بیست و
هەشت ئایەتە، لە مەكە دا هاتووەتە خوارووە جگە لە سێ ئایەت
نەبێت لە ئایەتی سەدو بیست و شەشەو دەست پێدەكات تا
كوژای سورەتەكە، و تراو لە بارە ی حەمزەو شەری ئوحدەو
هاتو لەسەر قسە ی عەبدولای كوری عەباس، و تراو بەگوێرە ی
دابەزین سورەتی حەفتا و دوو هەمەو پاش سورەتی () و
پیش () دابەزیو.

ئەم سورەتەیش وەك زۆربە ی سورەتە مەكەییەكان زۆرتر
لەبارە ی شتە بناغەییەكانی ئاینی ئیسلامەو دەدوێت كە
بەیهكخواپەرستی و قیامەت و پیغەمبەراییەتی ()
ناو دەبرێت وە ئەم سورەتە هەروەها ناوبراو بەسورەتی ()
واتە نیعمەتەكان.

وەشە ی () لە قورئاندا تەنھا یەكجار ئەویش لەم سورەتەدا
هاتو.

بەناوی اللّٰه ی زۆر بەسۆزو بێنهایەت میهرەبان

﴿١﴾ فەرمانی خوا هات جا پەلە ی بۆ مەكەن، وە ئەو زاتە
لەزات و سیفات و کرداریدا لەهەمو عەیب و ناریکییەك پاك و
خاوینەو بەرزە لەو هاوێشە ی هاوتایە ی كە ئیووە بۆی دادەنێن،

بەبەزەى و بەرەحمە بۇتان، ئەۋەتە ئەۋ پەرۋەردگارە ئەۋ ھەمو گيانلەبەرەى دروستکردوۋە رامى کردون بۇتان تا ئىۋە سوديان لىۋەرىگرن .

۸) جا ئەسپو مابىن و ئىستىر وەگويدىرىژى دروستکردوۋە بۇ ئەۋەى سواريان بىن بۇكاروان و ئازوگوياز، وەبۇ جوان کردن ورازانەۋەى ژيانى دنياتان، وەلمەۋلايش شتانىكتان بۇ دروست دەكات بۇ ئازوگوياز كە ئىۋە ئىستا نايزانن. بەلى، سەيارە قەتارو فرۇكە لەۋ شتانەن كە لەۋ سەردەمەدا مرۇف لىۋ بىۋ ناگا بوە كە ئىستا ئىنسان بەۋەى بەكار ھىنانى ئەۋ ژىيرى و عەقلەۋە كە اللہ پىۋ داۋە وا لەم سەردەمەدا دروستىكردوون، وە خوا دەزانىت چ شتانىكى تر دروست دەكرىت كە ئىستا ئىمە لىۋ بىۋ ناگابىن، بەراستى دروستكردى ئاسمانان و زەۋى و ئەۋ ھەمو نىعمەتە جۇراۋجۇرو زۇرە ھەموى بۇ ئەۋمىە كە ئەم مرۇفە كەلىكى لىۋ وەگرىتو لە چاكەدا بەكارى بەيىنىت، وە ھۇكارىكىشن بۇ تاقى كەردنەۋەى مرۇف، جا پەرۋەردگارى مېھربان لەگەل ئەۋ ھەمو ئاسانكارىانەى كەلەم بونەۋەردەدا بۇ ئەم مرۇفەى دروستكردوۋە پىغەمبەران و پەيامىشى بۇ ناردوون تا بزنان چاك و خراب كامەيەۋ، وە ئەمەيشى لەسەر خۇى پىۋىستكردوۋە و دەفەرمۇى:

۹) رىڭاى راست پىشاندان لە سەر اللہ خۇيەتى و خۇيشى پىۋىستى كەردوۋە لەسەر خۇى كە رىۋى راست رۇشن بىكاتەۋە بۇ بەندەكانى و لەۋ رىڭايانەى كە مرۇف و جنۇكە دەيگرىنە بەر بىجگە لەۋ رىڭا راستە ئەۋانى تريان لارو ھەلدېرن، جا بۇيە (اللہ) پىۋىستى كەردوۋە لەسەر خۇى كە رىڭاى راست رۇشن بىكاتەۋە، ئىنجا بە رۇشنكردەۋەۋە پىشاندانى رىڭاى راست رىڭاى ھەلدېرىش دەرەدەكەۋىت، وە ئەگەر اللہ بىيەۋىت ھەموتان ھىدايەت دەدات و دەتانخاتە سەر راستە رىڭا بەلام خوا ئەۋ ئارەزۇيە ناكات چونكە خوا بۇيە مرۇفى دروستكردوۋە تا تاقى بىكاتەۋەۋە ھۇيەكانى تاقى كەردنەۋەۋەشى خستوۋە بەردەمىانەۋە ئىتر ھەركەس بۇ خۇى سەرپشك كراۋە كەكام رىڭا دەگەرئىتە بەر كە لەراستىدا دوو رىڭايە، راست و ناراست كەدوۋەھەمىان سەدان بەشى جىاحىاۋدزبەيەكى ھەيە و يەكەمىان كەرىڭاى راستە، ھىچ بەش بەشى و پارچە پارچەيى تىدا دروست نىەۋ پەرۋەردگار بەلوتفى خۇى رۇشنى كەردوۋەتەۋە بە شىۋەيەك كەھىچ كەسك لەرۇژى دوايىدا بەھانەى نەمىنىت، جا ھەر كەسك ئەگەر ئەۋ رىڭا راستەى بەۋ شىۋەيە نەگرت ئىتر ئەۋە لەسەر ھەلەيە ھەر كەس ببىت و ھەرچى بىكات، بەراستى ئەۋ رىڭا رۇشنكردەۋەش گەۋەرتىن نىعمەتى خودايە.

۱۰) خۇ اللہ ئەۋ زاتەيە كەلە ئاسمانەۋە ئاۋ دەنيرى بۇ ئىۋە كەلەۋ ئاۋە ھەندىكى بۇ خوارنەۋەيەۋ شىرىنەۋ ھەندىكى ھۇى سەۋزبونى درخت و گژو گىايەكە كە ئىۋە مەرۋ مالاۋتەكانتان لە ناۋى دا دەلەۋەپىنن و دەيدەن بە ئازەلەكانتان، جا ھەندىكى دەبى بەشىرو گوشت بۇتان و ھەندىكى دەبىت بەۋەى بەھىز بوونى ئەۋ ھەيوانانەى كەلەكاتى كاروان و ئازوگويازدا بارىان پى ھەل دەگرن و سواريان دەبن وەك لە پىشەۋە ھەرموى، بەراستى ئەگەر ئاۋ نەبى ھىچ شتىك سەۋز نابى بەلگو كەسش بىۋ ئاۋ ناۋى كەۋاتە ئاۋ يەككە لە نىعمەتە ھەرە گەۋەردەكانى خواۋ ھەموشت نىازى بەۋ ھەيەۋ خوايش بەگوپىرەى نىازى ئەم بونەۋەردە ئاۋ دەنيرى، پاشان قورئان ئامازە دەكات بۇ ھەندى لەۋ درختە بەسودانەۋە دەفەرمۇى:

۱۱) خوا بەۋ ئاۋە شىناى و درختى زەيتون و خورماۋ ترىكان بۇ ئىۋە سەۋز دەكاتولە ھەمو بەرو بومىك بەۋ ئاۋە بەئىۋە دەدات بەراستى ئا لەۋەدا بەلگەيەكى زۇر گەۋرە ھەيە بۇ ئەۋ گەلەى كە بىر بىكاتەۋە كە چۇن ئەۋ ھەمو ميوە جۇراۋ جۇرە لەۋ دارمەرەقە كەلە سەر يەك زەۋىن و بەيەك ئاۋ، ئاۋدېرى دەكرىن كەچى ھەريەكە رىڭىۋ ھەريەكەى تامى دەدات.

۱۲) جا رام وگەردنكەچەمان كەردوۋە بۇتان شەۋو رۇژو مانگ كە بەگوپىرەى پىۋىستى ئىۋە كاردەكەن، وەنەستىرەكانىش بەفەرمانى ئەۋ زاتە رام وگەردنكەچەن بەراستى ئالەۋەدا چەندىن بەلگەھەيە بۇ ئەۋ گەلەى كەبىر بىكەنەۋەۋە ژىيرىان بىخەنەكارەۋە كە چۇن پەرۋەردگار خۇرو مانگو ئەستىرەكانى وا دروستكردوۋە وا رىكۋىپىكى كەردوۋە كە لە بەرژەۋەندى ژيانى سەر زەۋىدا بىت.

۱۳) رام وگەردنكەچى كەردوۋە بۇتان و دەتوانن سووديان لىۋەرىگرن ئەۋەى كە دروستى كەردوۋە لەزەۋىدا كە رىڭەكانىان لە يەك جىايە، وە ئەۋ جىايى رىڭە بەتايىبەت لە ھەيواند خزمەتىكى گەۋرەيە بەمرۇف كراۋە تا ھەر كەس بە ئاسانى ھەيوانى خۇى بناسىت بەراستى لەۋەدا بەلگەى گەۋرە ھەيە بۇ ئەۋ گەلەى بىر بىكەنەۋە لەۋ ھەمو نىعمەتە زۇرو جۇراۋ جۇرانەى پەرۋەردگار.

۱۴) جا خوا ئەۋ زاتەيە كەۋا دەرياي بۇ ئىۋە رام وگەردنكەچ كەردوۋە ھىزىكى واى پىداۋە كە ئەۋ ھەمو شتە قورسانە ھەلدەگەرئىت و بەئاسانى ھاتو چۇى تىدا دەكرىت، وە جۇرەھا ماسى تىدايە تا ئىۋە لەۋ دەريايانەدا گوشتى ناسكى ماسى بخۇن بەلى گوشتى ماسى تەنھا گيانلەبەرىكى ھەلەلە كە ھەتا بمىنى وگەۋرە بىۋ ھەرگۇشتەكەى تەرچك و ناسكەۋ خواردنى بەلەزەت

خوای داناو بالا دهمست گوتو پر روو دهکاته بت په‌رستان و رایان ده‌چله‌کینئو ده‌فه‌رموی:

۱۷ نایا نه‌و که‌سه‌ی که دروست دهکات وده که نه‌و که‌سه وایه که هیچ دروست ناکات؟ واته نایا نه‌و خوایه‌ی که‌خالقی هه‌مو شتی‌که وده که نه‌و بتانه‌یه که نه‌و دهیان په‌رستن که ناتوانن هیچ شتی‌ک دروست بکه‌ن؟ نایا بیر ناکه‌نه‌وه ونازانن که چه‌نده نه‌فامن؟

۱۸ خو نه‌گهر نیعمه‌ته‌کانی خوا بزمیرن بوتان نا ژمی‌ریټ، واته: نیعمه‌ته‌کانی خودا نه‌وه‌نده زوره نه‌ک ناتوانن به‌ته‌واوی سوپاسی بکه‌ن به‌لکو ناتوانن به‌ته‌واوی نیعمه‌ته‌کانیشی بزمیرن، نه‌گهر مروّف به‌گویره‌ی توانای خو‌ی سوپاسی خوا بکات به‌راستی خوا خوایه‌کی لیخو‌شبو به‌سوژه بو به‌نده‌کانی و چاو پو‌شی لی دهکات و سزایان نادات.

۱۹ نه‌وسا خوا دهمزانئ به‌وه‌ی که‌نیوه ده‌ی شارنه‌وه‌و نه‌وه‌ی که ناشکرای ده‌که‌ن، واته: له لای الله په‌نهان و ناشکرا وده که یه‌ک وایه‌و هیچی لی ون نابئ و هیچی لی په‌نا نادریت، چونکه ههر خو‌یه‌تی که په‌نهانی و ناشکرا دروست دهکات، جا ده‌گونجئ شتی خو‌ی دروستی بکات و پیئ نه‌زانئ؟! جا الله نه‌و هه‌مو نیعمه‌تانه‌ی پی‌داون و له هه‌مو شتی‌شان ناگاداره .

۲۰ جا نه‌وانه‌ی که نه‌وان جگه له الله دهیان په‌رستن هیچ شتی‌ک دروست ناکه‌ن به‌لکو خویشیان دروستکراون نه‌مه هه‌مو به‌ته‌کان ده‌گه‌ریټه‌وه چ گیان له‌به‌ربن چ بی گیان هه‌مویان دروستکراون و هیچیان پی دروست ناکریټ،

۲۱ خو‌زور به‌یشیان مردون و زیندو نین ونازانن و هه‌ست ناکه‌ن که که‌ی زیندو ده‌کریټه‌وه، جا چو‌ن چاو‌ه‌روانی چاکه‌و پاداشتیان لی‌ده‌که‌ن؟

۲۲ خو‌ای نه‌یوه خوایه‌کی ته‌ناییه‌و هاوبه‌ش ویا‌ریده دهر و هاوکاری نیه‌و نیازی به‌که‌س نیه‌و هه‌مو دروستکراوه‌کان نیازیان به‌وه‌یه، به‌لام نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به‌رو‌ژی دوا‌ی نییه دلّیان نکولی نه‌و حه‌قیقه‌تو راستیه دهکات و نه‌وان خو‌یان به‌گه‌وره دهمزانن و به‌ندایه‌تی بو الله ناکه‌ن.

۲۳ شتی‌کی راست وره‌وايه که به دلّنیاییه‌وه خوا دهمزانئ به ههر شتی که ده‌یشارنه‌وه‌و نه‌وه‌ی که ناشکرای ده‌که‌ن، به‌راستی الله مروّفی خو‌به‌زل زان و موتوکه‌بیری خو‌ش ناو‌یت، واته: نه‌وانه‌ی که بی باوه‌رن به خو‌ای زاناو بالا‌ده‌ست له‌به‌ر نه‌وه‌یه که نه‌ونده خو به گه‌وره دهمزانن که په‌یره‌ی پی‌غه‌مبه‌رو پیاو‌چا‌کانیان به‌لاوه که‌می و نزمیه، بو‌یه گوئ به نایین و پی‌غه‌مبه‌ران ناده‌ن، جا به‌و هو‌یه‌وه خواش نه‌وانی خو‌ش ناو‌ئ و یارمه‌تیان نادات و له

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ نَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَرَ سُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتِ بِالْجَمِّ هُمْ يَهْتَدُونَ
﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ
تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوتُمْ وَمَا تَعْلَنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوتُ عَيْرٌ
أَحْيَاءُ وَمَا يُشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِنْ هُمْ إِلَّا وَجِدٌ
فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
﴿٢٢﴾ لَأَجْرَمَ أَتَى اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوتُمْ وَمَا تَعْلَنُونَ إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ
قَالُوا أَسْطِيرَ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمَنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا
سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَأَقْبَهُ اللَّهُ بُيُوتَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

تره، واته: به پیر بوونی ماسی گوشته‌که‌ی له ناسکی و به‌تامی دهرناچیت وده تا نه‌یوه له‌و دهریایانه‌دا مرو‌ی به‌نرخ بو خو‌ جو‌ان کردن دهره‌بینن وده دورو یاقوتو شتانی تر که ده‌یکه‌ن به پو‌شاک بو خو‌تان به‌تایبه‌ت بو‌نافرمتان که نیوه‌ی مروّفه نه‌گهر چی هیچ ماده‌یه‌کی دهریایی له پیاو قه‌ده‌غه نه‌کراوه وده تو ده‌بینی که‌که‌شته‌یه‌کان چو‌ن نه‌و ناوه شه‌ق ده‌که‌ن و هاتو چو‌ی تی‌دا ده‌که‌ن جا خوا نه‌وانه‌تان بو دهکات تا نه‌وش بتوانن بگه‌رپن به‌سهر دهریاداو له رو‌زی و زیاده‌ی الله سود وهرگرن، وده بو نه‌وه‌ی که نه‌یوه‌ش ری‌زی نیعمه‌ته‌کانی خودا بگرن و سوپاسی بکه‌ن،

۱۵ نه‌وسا خوا چیا به‌هیزو به‌ته‌و حی‌گیره‌کانی هاویشته‌ته‌ سهر زه‌وی و دایکو‌تاوه به‌ناویدا تا ببئ به‌هو‌ی راگرتی زه‌وی و دری‌زه‌دان به‌ژیانی نه‌یوه له‌م زه‌وییه‌دا، وده چه‌ندین جو‌گاو رو‌باری له‌و زه‌وییه‌دا داناوه بو ناسانکردنی ژیان له‌م گرده خا‌که‌داو چه‌ندین ری‌گای داناوه تا نه‌یوه ری‌گای هاتو چو‌ی خو‌تان بدو‌زنه‌وه‌و بتوانن به‌ ناسانی له نیوان نه‌و چیا گه‌وره‌و سه‌رکه‌شانه‌دا هاتو‌چو بکه‌ن.

۱۶ نه‌وسا نه‌وان به‌هو‌ی چه‌ندین به‌لگه‌و نیشانه‌ی دیاری و نه‌ستیره‌کانه‌وه دهمزانن ری‌گا بدو‌زنه‌وه به‌تایبه‌ت له ده‌شتاییه‌کاندا به‌شه‌وو له‌ناو دهریا پان و پوره‌کاندا نه‌ستیره‌کان دهوری‌کی کاریگه‌رو گرنگیان هه‌یه بو دو‌زینه‌وه‌ی ری‌گا. ئینجا

پاشه روژدا به ناگری دوزخ تولهیان لی دهکاتهوه، چونکه نهه
بیباوهر و بت په‌رستو تاوانبارانه هیچ نرخیک بو قورئان
دانانین،

﴿۲۴﴾ خو ههر کاتی پیمان و ترا بیت په‌رومردگارتان چی بو
رموانه‌کردون ده‌لین: نهوه چیروک و داستانی پرو پوچی پی‌شوانه
تا بهم شیوهیه سهر له خه‌لک بشیوینن و له په‌یره‌وی کردنی
قورئان دوریان بخه‌نه‌وه.

﴿۲۵﴾ جا به‌هوی نهه هه‌لوپسته ناپه‌سه‌ندو ناشرینانه‌یانه‌وه له
روژی قیامه‌ت دا با باری تاوانی خو‌یان به ته‌واوی هه‌لگرن،
هه‌روه‌ها به‌شیک له تاوان و گونا‌هی نهو که‌سانه‌ش که به بی
نه‌وه‌ی که ناگایان له خو‌یان بی، نه‌وان گومر‌پایان ده‌که‌ن ور‌یگای
راستیان لی ده‌گورن، ناگادار بن که به‌راستی نه‌وانه بار یکی زور
قورسی تاوان و خراپه‌یان هه‌لگرتوه، واته: تاوانی خو‌ی و تاوانی
گومر‌ا کردنی‌ش له‌سهره، که‌وابو نه‌مه دژی نهو نایه‌ته نییه که
ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ / نیسرا. واته: هیچ
نه‌فسیکی گونا‌ه‌بار گونا‌هی که‌سیکی تر هه‌لناگری‌ت چونکه
لی‌ره‌ش باری خو‌ی هه‌لگرتوه که هوی گومر‌ا‌کردنیان بو، به‌بی
نه‌وه‌ی له تاوانی په‌یره‌وی که‌ری بی‌ناگای هیچ که‌م بکاته‌وه. وه‌ک
پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رموی: }

/ / ههر که‌س بانگ بکات بو چاکه‌یه‌ک نهو که‌سه به
نه‌ندازی پاداشته‌کانی نه‌وه‌ی که دوا ده‌که‌ویت بو هه‌یه به بی
نه‌وه که له پاداشتیان که‌م بکری‌ته‌وه هه‌ر که‌سیکی‌ش خه‌لک بو
گومر‌په‌یه‌ک بانگ بکات نه‌وه به نه‌ندازی تاوان و گونا‌هه‌کانی
نه‌وه‌ی که دوا که‌وتوه بو‌ی هه‌یه به بی نه‌وه‌ی له تاوانی هیچ
لایه‌ک که‌م بکری‌ته‌وه}.

ئینجا ﷻ دلنه‌وا پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

﴿۲۶﴾ به‌حه‌قیقه‌ت نه‌ی محمد ﷺ نه‌وانه‌ی پیش نهه گه‌له‌ی تو بو
دزایه‌تی کردنی پی‌غه‌مبه‌ران فروفیل‌ی زوریان کرد که نه‌ونده
فروفیل‌یان له‌سهر یه‌ک کو کردبویه‌وه که وه‌ک بینایه‌کی گه‌وره
وابوو، جا ﷻ ههر له بناغه‌وه نهو بینا فروفیل‌ی له‌ناو بردن و
هه‌موی به سهر خو‌ی‌اندا شکانده‌وه، جا بوون به عه‌زابیک بو
خو‌یان، وه‌له لایه‌که‌وه سزایان بو‌هات که خو‌یان هیچ هه‌ستیان
بی نه‌کرد تابه‌خه‌ی گرتن و وایان ده‌زانی که نهو هه‌مو فروفیل‌ه
سودیان پی ده‌گه‌یه‌نیت به‌لام بو به هوی سزایان. یان مه‌به‌ست
نه‌وه‌یه گه‌لانی پیشو که دزایه‌تی پی‌غه‌مبه‌ره‌کانیان ده‌کرد ﷻ

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْآخِرَى
الْيَوْمَ وَالْأَوَّلَىٰ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَأَدْخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَمْنُورٌ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ
لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَبَرٌ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ
﴿٣٠﴾ جَنَّاتٌ عِدْنُ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا
مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يُجْزَى اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ
الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ أَدْخَلُوا الْجَنَّةَ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَصَابَهُمْ
سَيِّئَاتٌ مَا عَمِلُوا وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

دیواری بینا‌کانیانی له بته‌وه هه‌لگه‌ندن و نه‌وسا سه‌ره‌بانه‌کانیانی
به‌سه‌ردا ته‌پاندن، وه له لایه‌که‌وه سزایان بو‌هات که‌خو‌یان هیچ
هه‌ستیان بی نه‌کرد، واته: با نهه گه‌له‌ی تو‌ش بترسن له سزای
کوت و پری ﷻ.

﴿۲۷﴾ جا نه‌ک ههر له دنیا ئاویان لی ده‌که‌ین به‌لگو پاشان له
روژی قیامه‌تیشدا خوا سهر شو‌ریان ده‌کات، وه ده‌فه‌رموی: کوا
نهو هاوبه‌ش وشه‌ریکانه‌ی که ئیوه به هوی نه‌وانه‌وه دزایه‌تی
پی‌غه‌مبه‌رو په‌یره‌وانی راسته‌قینه‌ی ئیسلامتان پی ده‌کرد با
نه‌م‌رؤ بین و یارمه‌تیتان بده‌ن و له‌م سزایه رزگارتان بکه‌ن؟ جا
له‌و کاته‌دا نه‌وانه‌ی عیلمیان پی‌دراوه‌و زانیاریان هه‌یه ده‌لین:
به‌راستی سه‌رشو‌ری نه‌م‌رؤو سزای خراپ به‌شی کافران و هیچ
که‌سیکی‌ش ناتوانی پال پشت و یارمه‌تی ده‌ریان بی و له
سه‌رشو‌ری و سزاو خراپه رزگاریان بکات. جا نه‌وه‌ش گه‌وریه‌که
بو‌نه‌ه‌لی عیلم که ﷻ بو قسه‌کانیان نرخ داده‌نیت، چونکه ههر
چون له دنیا حه‌ق ویز بوون و لی‌ره‌ش ههر حه‌ق ویز. پاشان
ﷻ باسی کاتی گیان کی‌شانی نهو بی باوه‌رانه‌نه بو ده‌کات و
ده‌فه‌رموی:

﴿۲۸﴾ نه‌وانه‌ی که فریشته‌کانی گیان‌کی‌شان گیانیان ده‌کیشن
له‌حالی‌کدا که له دنیا‌دا به نه‌جامدانی کوفرو شیرک سته‌میان له
خو‌یان کرد بوو نهو کاته خو‌یان ته‌سلیم ده‌که‌ن و ئاماده‌ی

هرچون له پيشهوه باسى سهرمههركى بيباوهپراني كرد ليرهش
باس له كاتى گيانكيشانى باوهرداران دهكات و دمههموى:

٣٢) نهوانهى كه فريشتهكان له كاتى گيانكيشانياندا گيانان
دهكيش له حاليكداكه نهوان پاك و خاوين بوون له تاوان و كوفرو
بت په رستى پييان دهلئين: سهلامتان لى بيت، بچنه ناو
بهههستهوه بههوى نهو كرداره باشانهى كه كردوتانن له دنياىدا.
ئينجا الله دمههموى:

٣٣) نايان هم بيباوهپرانه چاوهري چى دهكهن كه ههر ناوا
به ردهوامن له سهر كوفرو بى دينى جگه له وهى كهوا روژيك له
روژان فريشتهكان بين بو گيان كيشانيان يان فهرماني
په رومردگارت بى بو له ناوچونيان يان قيامهت بيت به سهر ياندا،
واته: جگه له وه چاوهري چى دهكهن؟ په رومردگارت ههر ناوهه
كردوه بهو كه سانهى كه له پيش نهو كه لهى توډا بوون، وه خواش
رهوشى خوى ناگورئ خو خوا سته مى لى نه كردون كه ناوهه
به سهر هيتاون به لكو خوځيان ستهميان له نهفسى خوځيان كروده
كه به تاوان و كوفرو بت په رستيهوه خهريك بوون، جا نه گهر هم
كه لهى تو ژير بن و به زه بيان بيتهوه به خوځياندا ههرچى زوتره
په شيمان دهبنهوه له كوفرو تاوان و بت په رستى و رو دهكهنه
په رومردگايان و نامهى كردارمكانيان سپى دهكهنهوه، نه گينا
به شيان جگه له ناوچون و سزا شتيكى تر نيه.

٣٤) نهوسا سزاي نهو رفتار نه ناشرينه يان توشيان بوو گيروهدهى
كردن و نهو سزاو عهزابهى كه گالته يان پيډه كرد داي به
سهر ياندا. پاشان په رومردگار باس له وه دهكات كه چون
موشريكهكان بو نهو تاوانه گهوردى كه دهيكهن به لگه دههيننهوه
دمههموى:

٣٥) جا نهو كه سانهى هاوبه شيان بو خوا دانابو وتيان: نه گهر
خوا نارمزوى ليويايه نيمه جگه لهو هيچ شتيكى ترمان
نه دهپه رست نه خوځمان و نه باو باپيرانمان و هيچ شتيكشمان به
بى بريارى نهو قهدهغه نه دهكرد، نهوانهى كه له پيش هم
كه لهى توډا بوون ههروايان دهكردو ههروايشيان دهوت، واته
مشريكان دهلئين: مادام كه خوا ماوهمان پيډهدات و سزلمان نادات
نهوه دهگه يه نييت كه خوا بهم نيشه نيمه رازيه و واى پى خوشه،
ئينجا خوا دمكوتيان دهكات و دمههموى؟ نايان پيغه مبه ران جگه
له گهياندى ناشكراو رون شتيكى تريان له سهر پيوسته؟ واته:
خوا زور له كهس ناكات و پيغه مبه راني نه ناروده كه كهس به زور
بكه ن به باوهردار نهوان گهياندى ناشكرايان له سهره، جا نيوهيشن
كه به نارمزوى خوتان ربي خوتان هه لده بژيرن .

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ٣٥ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ٣٦ إِن تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ٣٧ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٣٨ لَبِينَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ٣٩ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَن نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٤٠ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَبُوءَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَآجِرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ٤١ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ٤٢

به نديا هتي و گوئ رايه لى دهن و دهلئين: نيمه هيچ نيشى خراپان
نه كرده، واته: لهو كاته دا خوځيان به پياو چاك پيشان ددهدن و
حاشا له نيشه خراپه كانيان دهكهن و وا دهران خوا بى ناگايه
لييان، جا به دمياندا ددريتهوه كه نه خير وانيه كه نيوه بير
دهكهنهوه خوا زور زانه ره به وهى كه كردوتانه وهيچى لى ون
نه بهو، ئينجا پييان دهوتريت:

٣٩) نادهى له دمرگانى دوزهخهوه بچنه ناو دوزهخهوه كه
نهوه جيگاتانه بو هه ميه، جا بيگومان پيسترين جيگايه، جيگاي
خوبه زل زانان و لوت بهرزان و بى باوهردان. پاشان الله باس له
هه لويستى له خوا ترسان بهرامبر به قورنان دهكات و دمههموى:

٣٠) بيژرا به نيمانداران خواى نيوه چى رهوانه كرده؟ وتيان:
خيرو بهر كه تى رهوانه كرده، بو نهو كه سانهى كه چاكه يان
كردوه له دنياىدا چاكه يان له گهل دا دهكرت و ژيانى پاكيان
پيډه دريت و به راستى مالى دوا روژيان كه بهههسته چاكتره له
دنيا و هه مو شته كاني و به راستى باشرين جيگايه خانوى
پاريزكاران و له خوا ترسان كه بريته له:

٣١) بههه شتانيكه كه جيگه دانيشتن و مانه وهيه كه نهو له
خوا ترسانه دهچنه ناويه وهو ههرچى له ويدا نارمزو بكهن بو يان
ههيه ههر ناوهها الله پاداشتي پاريزكاران ددهاته وه. ئينجا

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَشَكَّلُوا أَهْلَ
 الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 الذِّكْرَ لَتَبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾
 أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
 أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
 فِي تَقَابُظِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ
 رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
 يَنْفَعِيهِمْ ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالْشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾
 وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
 وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
 وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُوا إِلَهًا إِلَّا
 أَنْتِنَا إِنَّمَا هُوَ إِلَهُنَا وَحْدٌ فَإِنِّي فَأَرْهَبُونَ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلَهُ الَّذِينَ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا يَكُمُ مِنْ
 نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ
 إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

﴿٤٣﴾ نهوسا نهو كهسانه‌ی كه مال و ولات و خیزانی خوئیانیان به‌جیه‌پشتوه له‌بهر خاتری رزمه‌ندی خوا پاش نه‌وه‌ی كه‌سته‌میان لی‌كرا ههر له دنیا‌دا شوین و جی‌گای چاکیان بی نه‌دهین. هوی دابه‌زینی نه‌م نایه‌ته كوچ‌کردنی نه‌و موسلمانانه بو كه چون بو حه‌به‌شه‌و برپاره‌كه گشتیه‌و بو ههر موسلمانیک له ههر کات و جی‌گایه‌کدایی، سوپاس بو خوا به‌دریژای میژوی نی‌سلام نه‌م برپاره‌ی خوا چه‌سپاوو روشن و نه‌گوراپو بووه سه‌بارت به‌و كه‌سانه‌ی كه‌به راستی وازیان له ولات و خزم كه‌س و كارو مندالی خوئیان هی‌ناوه‌و خوی میهره‌بان چا‌كه‌ی بی سنوری له‌گه‌لدا كردون له دنیا‌داو بی‌گومان كه پاداشتی رژی قیامه‌ت زور گه‌وره‌تره نه‌گهر نه‌وان بزانی، واته سه‌ره‌رای نه‌و هه‌مو چا‌كه‌ی كه الله له گه‌لایندا ده‌كات پاداشتی قیامه‌تیان زور زیاترو گه‌وره‌تره،

﴿٤٤﴾ نه‌و پاداشه گه‌وره بو نه‌و كوچ‌كه‌رانه‌ی كه له‌به‌رامبه‌ر به‌لاو موسیبه‌تی ناو‌اره‌یی و بی كه‌س و کاری و بی جی‌گاو‌ریگی‌ی خوئیان گرتوه‌و نا شو‌گری خودای خوئیان نه‌كردوه له سه‌ر نه‌وه‌ی كه توشیان بووه، وه ته‌نها به په‌روه‌ردگاری خوئیان پشتیان به‌ستوه نه‌به نه‌م و نه‌و.

﴿٣٦﴾ جا به‌راستی ئیمه بو هه‌مو گه‌لێك پی‌عه‌مبه‌ری‌کمان ناردوه كه به‌و گه‌له‌ی خوئیان بلین: ته‌نها (الله) به‌پرست و دوور بکه‌ونه‌وه له هه‌مو تاغوته‌کان، جا هه‌ندیک له‌وانه ری‌گه‌ی هیدایه‌تی گرتوه‌و خوداش هیدایه‌تی داوه‌و هه‌ندیک‌ی تریشیان به هوی لاساری خوئیانه‌وه گوم‌راهی و سه‌ر لی‌شی‌واوی بوته‌ه شتیکی پی‌ویست و چه‌سپاو پی‌انه‌وه‌و وازیان لی نه‌هیناوه، ئینجا خوا ده‌فه‌رموی: ده‌ی با به زیرانه بکه‌رین به‌سه‌ر زه‌ویداو شوینه‌واره‌کان ببین، ئینجا ته‌ماشای بکه‌ن و بزانی نه‌و‌كه‌سانه‌ی كه بی‌باوه‌رپون چییان به‌سه‌ر هاتوه؟ وه بزانی كه سه‌رنویشتی نه‌وانیش هه‌روا ده‌بی‌ت. په‌پر‌ه‌وی ههر شتی‌ک بکری‌ت جگه له (الله) مادام نه‌و په‌پر‌ه‌وی کردنه له سنوری ئاییندا نه‌بی نه‌و په‌پر‌ه‌وی کردنه کوفرو شیر‌که‌و په‌پر‌ه‌وی کراویش نه‌گهر خو‌ی به‌وه رازی بیت تاغوته.

﴿٣٧﴾ نه‌ی محمد ﷺ نه‌گهر تو ههر چه‌ند سور بیت له‌سه‌ر هیدایه‌ت و خوشبه‌خت‌کردنیان سا بی‌گومانبه كه الله نه‌و كه‌سه‌ی كه گوم‌راهی کردوه ری‌نمای و خوشبه‌ختی ناکات، چونكه خو‌ی نه‌یه‌تی خراپه‌و ری‌نمای ناو‌یت، جا تو‌ش ناتوانی هیدایه‌تی ده‌بی‌ت و بو نه‌وان هی‌چ یارمه‌تی ده‌ری‌ک نه‌یه كه یارمه‌تیان بدات و بیان‌خاته سه‌ر ری‌گای خوشبه‌ختی.

﴿٣٨﴾ خو نه‌وان به‌هه‌مو هی‌زی خوئیان سویند به خوا نه‌خون و ده‌لین: هه‌رگیز خوا نه‌وانه‌ی كه مردوون زیندویان ناکاته‌وه، خواش ده‌فه‌رموی: نه‌خیر وانیه كه نه‌وان ده‌لین زیندو کردنه‌وه‌ی مرو‌ف بو حیساب برپاریکی بر‌اوه‌ی (الله) یه‌و دپته‌دی به‌لام زۆربه‌ی خه‌لک نه‌و راستیه نازانی و لی‌ی تیناگه‌ن و دزایه‌تی نه‌که‌ن، جا خوا هه‌ندی له سوده‌کانی زیندو کردنه‌وه باس ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

﴿٣٩﴾ زیندویان نه‌که‌هینه‌وه‌و حیسابیان له‌گه‌لدا ده‌که‌ین تا روشن بکه‌ینه‌وه بوئیان نه‌و زیندو کردنه‌وه‌ی كه نه‌وان نا‌کوکیان تییدا بو، تابزانی به‌راستی نه‌وان درۆز بوون و له خوئیانه‌وه‌به‌بی به‌لگه باوه‌ریان به‌زیندو کردنه‌وه نه‌بو. ئینجا خوا باسی چۆنی‌تی نه‌نجامدانی برپاره‌کانی خو‌ی ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

﴿٤٠﴾ قسه‌ی ئیمه بو ههر شتی‌ک كه بمانه‌وی بی‌که‌ین ههر نه‌وه‌نده‌یه كه بلین: ببه، کوت و پر ده‌بی و هی‌چ شتی‌ک ناتوانیت ری‌گای بگری‌ت، واته: نه‌وه‌ی به‌لای ئیوه‌وه دورو نه‌گونجاوه لای ئیمه زور ناسانه‌و ته‌نها فه‌رمان پی‌کردنی نه‌وی و هی‌چی تر. ئینجا خوی میهره‌بان كوچ‌كه‌رانی ری‌گای خو‌ی و پاداشه‌کانیان به شیوه‌یه‌کی کورت باس ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

جاریکی تر خوا دلخوشی پیغهمبه‌رمان ﷺ دهکات و لهددم نهو بیباوهرانه دهدات که نه‌یان وت: خوا گهوره‌تره له‌وهی که به‌شهریک بکات به پیغهمبه‌ری خوی و ده‌فهرموی:

﴿٤٣﴾ خۆ ئیمه روانه‌مان نه‌کردوه له پيش تۆدا مه‌گهر بیاوان که وه‌حیمان کردوته لایان، واته: ههر بیاوو به‌شهرمان له پيش تۆدا ناردوه، بۆچی ئیستا به تۆ وا ده‌لین، جا نه‌وانه‌ی که گومانیان له‌م باره‌وه هه‌یه با پرسیار بکه‌ن له‌وانه‌ی که زانیاری په‌راوه‌کانی پیشویان هه‌یه نه‌گهر ئیوه ئهم راستیه نازان،

﴿٤٤﴾ تابه‌به‌لگه‌ی رۆشن و به‌و په‌راوه‌ی پیشو نه‌و راستیه‌تان بۆ رۆشن بکه‌نه‌وه، وه ئیمه قورئانمان ره‌وانه کردوته لای تۆ نه‌ی محمد ﷺ تا تۆیش مانای نه‌وه‌ی که ره‌وانه کراوته لایان رۆشن بکه‌یته‌وه بۆیان به‌لگو نه‌وانیش بیر بکه‌نه‌وه، واته پیغهمبه‌ری خۆشه‌ویست ﷺ ئهرکی رۆشن کردنه‌وه‌ی قورئانی پيسپیراوه‌و فه‌رموده‌کانی مانای قورئانه‌و ئه‌بێ په‌یره‌وی بکریت، ئه‌مه دهم کوتیکه بۆ نه‌وانه‌ی که ئیسلام نانسو له‌به‌ر ته‌مه‌لی ناگیان له‌فه‌رموده‌کانی پیغهمبه‌ر نییه‌و ده‌لین: قورئان به‌سه. به‌لێ راسته قورئان به‌سه به‌ومه‌رحه‌ی وه‌ک خوی چۆن رینمایمان ده‌کات ئاوا په‌یره‌وی بکه‌ین، ئه‌وه‌ته قورئان خوی ئه‌لێت: پیغهمبه‌ر ﷺ رۆشن که‌روه‌مه جا نه‌گهر راست ئه‌که‌ن خۆ نه‌وه ئایه‌تی نه‌و قورئانه‌یه‌و پپووسته به‌گوێ بکه‌ن هه‌روه‌ک چۆن له‌چه‌ندین ئایه‌تی تردا ئهم شته‌ی رۆشکردوته‌وه له‌وانه ئایه‌تی ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ آل عمران: ۳۱. وه ئایه‌تی ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ النساء: ۸۰. ﴿الذِّكْر﴾ ناویکی قورئانه چونکه یادی خوی تیدا هاتوه‌و بیر خه‌روه‌یه‌و بۆ هه‌مو په‌راوه‌کانی تریش به‌کارئه‌هێنریت. جا خوی زاناو توانا هه‌ره‌شه ده‌کات له‌و که‌سانه‌ی که بیباوه‌رن و تاوان ده‌که‌ن و ده‌فه‌رموی:

﴿٤٥﴾ ئایا نه‌وانه‌ی که فره‌ویلی خراپ ده‌که‌ن و نه‌یانه‌وی ئیسلام ناشیرین بکه‌ن ناترسن له‌وه‌ی که خوا بیان بات به‌ناخی زه‌ویدا؟ یان نه‌و سزا گه‌وره‌یه‌ی که بۆیان دانراوه له‌جیگایه‌که‌وه بۆیان بێت که نه‌وان هه‌یج هه‌ستی پێ نه‌که‌ن؟

﴿٤٦﴾ یان له‌کاتی هاتو چۆو گه‌شت و گه‌راندای خوا تۆله‌یان لێ وهرگریت؟ نه‌وسا نه‌وان ناتوانن رینگای ﷻ بگرن له‌هه‌ر به‌لایه‌ک که ئاره‌زو لێ بێت و به‌سه‌ریاندا به‌هێنێ.

﴿٤٧﴾ یان ﷻ تۆله‌یان لێ وهرگریت له‌حاله‌تیکدا که چاویان له‌هاتنی نه‌و سزایه‌یه‌و نه‌ترسن وه‌ک نه‌وه‌ی که که‌سو کارو هیزو ده‌سه‌لاتیان که‌م که‌م له‌ناو ببات و نه‌توانن هه‌یج به‌رگریه‌کیش له‌و که‌م کردنه‌وه بکه‌ن و دوژمنانیا به‌سه‌ردا زال بکات و به‌چاوی خۆیان مه‌رگی خۆیان پيش هاتنی ببین، واته: بۆچی نه‌وه‌نده گه‌مژمو نه‌زانن بیر له‌پاشه‌ رۆژی خۆتان ناکه‌نه‌وه پيش نه‌وه‌ی کار له‌کار به‌تزازیت بۆ به‌ره‌و په‌روه‌ردگارتان ناگه‌رینه‌وه؟ به‌راستی په‌روه‌ردگارتان زۆر میهره‌بان و زۆر به‌ره‌حمه‌ بۆتان. به‌لێ نه‌گهر سۆزو میهره‌بانی نه‌بێ بۆتان خۆ نه‌و له‌که‌س ناترسیت وله‌کو‌تاییدا هه‌مو که‌سیکیش نه‌چیته‌وه به‌رده‌ستی، ده‌ی بۆ نه‌و پیغهمبه‌رو په‌راوه‌ی ناردوه‌و نه‌و هه‌مو نامۆزگاریه‌ی ده‌کات؟

﴿٤٨﴾ ئایا باوه‌ریان به‌هیزی خوانیه‌و نابین نه‌وانه‌ی که خوا دروستیکردوون چۆن سیبه‌ره‌کانیان به‌لای راست و چه‌پدا نه‌سورپته‌وه که به‌لگه‌ی گه‌ردنکه‌چی و رام بونیه‌تی بۆ فه‌رمانه‌کانی خوی تواناو زانا وه‌ک ده‌فه‌رموی، خۆ نه‌وان گوپرایه‌ل و گه‌ردنکه‌چن بۆ خواو ناتوانن له‌و یاسایه‌ ده‌رچن که خوا بۆی داناو، ئینجا نه‌ک هه‌ر سیبه‌ره‌کانیان گه‌ردنکه‌چه به‌لگو هه‌مو دروستکراوه‌کان به‌بێ جیاوازی ملکه‌چی یاسای په‌روه‌ردگاری عاله‌من وه‌ک ده‌فه‌رموی:

﴿٤٩﴾ جا بۆ خوا رام وگه‌ردنکه‌چ ئه‌بێ نه‌وه‌ی که له‌ئاسمانان و زه‌وی دایه‌ چ نه‌وه‌ی که ده‌جولیت چ فریشته‌کان خۆ نه‌وان هه‌رگیز خۆیان به‌گه‌وره‌ ناگرن و سوچه‌ بۆ خوا نه‌به‌ن و فه‌رمانه‌کانی جی به‌جی ئه‌که‌ن به‌تایبه‌ت فریشته‌کان هه‌یج کات له‌فه‌رمانی خوا لا ناده‌ن و ته‌واوی گیانله‌به‌رانی تریش جگه‌ له‌و سه‌ر پشکیه‌ی که به‌مرۆڤو جنۆکه‌دراوه‌و رام و ملکه‌چن بۆ نه‌و به‌رنامه‌ی که خوا بۆی داناو

﴿٥٠﴾ که نه‌و فریشتانه‌یش ده‌ترسن له‌و په‌روه‌ردگارهیان که‌له‌ سه‌ریانه‌وه‌یه‌و نه‌وان له‌ژیر ده‌ستی نه‌ودان و هه‌ر فه‌رمانیکیان به‌سه‌ردا بدات نه‌وان بێ سۆ و دوو نه‌نجامی ده‌ده‌ن.

﴿٥١﴾ جا ﷻ فه‌رمویه‌تی: هه‌رگیز دوو خودا بۆ خۆتان دانه‌نین چونکه نه‌و ته‌نها یه‌ک خودایه‌، جا ته‌نها له‌من بترسن له‌که‌سی تر مه‌ترسن، چونکه به‌بێ فه‌رمانی من هه‌یج که‌س هه‌یج شتیکی بێ ناگریت.

﴿٥٢﴾ خۆ هه‌ر مولکی خودایه‌ نه‌وه‌ی که له‌ئاسمانان و زه‌ویدا هه‌یه‌، ئیتر ئیوه چۆن مولکی خوی ئه‌که‌ن به‌شه‌ریکی نه‌و زاته‌و له‌جیاتی نه‌ودا به‌ندایه‌تی بۆ ئه‌که‌ن؟ ئه‌مه‌ چ عه‌قڵیکه‌؟

لِيَكْفُرُوا بِمَا آٰئَيْنَهُمْ فَيَتَمَنَّوْا فُسُوفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ
لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ
تَفْتُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ
﴿٥٧﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ
﴿٥٨﴾ يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ
أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ مِثْلُ النُّعُوذِ ۚ وَلِلَّهِ الْمِثْلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهِمْ دَابَّةً وَلَكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَحْضِرُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ
وَتَصِفُ السَّبَّحَةُ الْكُذِبَ ۚ إِنَّ لَهُمُ الْمُحْسِنَ لَا جَرَءَ أَنْ
لَهُمُ النَّارُ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن
قَبْلِكَ فَرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِي أَخْلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

بکات نایا وازی لی بیئی و له ناوی نهبات و بهو شهرمه زاریبه وه
بمینیته وه یان زینده به چالی بکات و یه کجاری رزگاری بی لهو
شورده و خرابه که توشی بود! نینجا نا هم جورده که سانه نه یان
وت: خوا کچی هه یه که چی سه بارت به کچی خویان ناوا
رهفتاریان ده کردو خواش دهفرموی ناگاداربه نهوانه برپاریکی
خراب دهنن که بهو شیویه مامه له له گهل مندالی خویاندا
دهکهن و نهو جورده دابهش کردنهش له نیوان خویان و (الله) دا
دهکهن، کچان بو (الله) دانه نیوان و کوران بو خویان؟!

﴿٦٠﴾ بو نهو که سانه ی که نیمانیان نییه به روژی دوی
وینه یه کی خرابیان هه یه وهر بو (الله) یه وینه ی بهرزو
به پزتر به لام بیباوهران وینه ی نزم بو خوا دانه نیوان و وینه ی
بهرز بو خویان به راستی زور به هه له دا جوون، چونکه ههر خویاه
که خویاه کی به دهسه لاتو دانایه له هه مو نیشه کانیدا. به لی
بیباوهران هه مو هه لس وکوتو و تاربان هه مو نارده و تاونو
به لام خوا خویاه کی میهره بان و بهرهمه و په له ناکات له توله
سه ندنه ودا به لکو بیر بکه نه وه و تهوبه بکهن، وهک لیرودا
دهفرموی:

﴿٦١﴾ جا نه گهر (الله) له خه لگی به هو ی سته مه کانیه وه توله ی
وهر گتایه هیه شتیکی له م سهر زویه دا نه نه هیشت و به بونه ی
لاساری مروقه وه له ناوی نه بردن به لام (الله) دویان نه خات هه تا

به برنامه ی پیویست و فهرزگراو له سهر مروف ته نها به برنامه ی
(الله) یه و نابی به برنامه ی که سی تر به پیویست بزانیست و
پهیره و ی بکریست، چونکه نهو پهیره و ی کردنه په رسته و خوا
توریه له و کرداره و دهفرموی: نایا نیوه جگه له (الله)
له که سانیکی تر نه ترسن و پهیره و ییان دهکهن؟ واته شتی
وانه کهن، نینجا چاکتر رونی دهکاتو وه و تیمان دهگه یه نی که جگه
له خوا هیچیان له دهست نایه و دهفرموی:

﴿٥٣﴾ خو ههر چی نیعمه تیک که نیوه هه تانه و مایه ی
به خته وه ری ژیان تانه و سودی لی وهرده گرن له خوا ویه به لام
نیوه ریژی ناگرن و سوپاسی خوا ناکهن و که سانی تر نه کهن
به هاوبهش، له پاشان ههر کاتیک نیوه دو چاری ته نگانه و ناخوشی
بین ته نها بو لای نهو په نا نه بهن و هاوار له و دهکهن،

﴿٥٤﴾ له پاشان ههر کاتیک نهو ته نگانه یه له سهر نیوه لا ببات
کوت و پر کومه تیک له نیوه هاوول بو خوا دانه نیوان،

﴿٥٥﴾ بویه نهو هاوبه شییه دانه نیوان تا کو بیباوهرین به وده ی که
نیمه پیمان داوون، نهوسا با رابویرن بهم زوانه دهرانن چیتان
به سه ردیت له سهر نهو سه ریچی و نافه رمانیه ی که بهرام بهر به
نیمه دهیکهن.

﴿٥٦﴾ جا نهو نه زانانه هه ندی لهو سه روه و سامان و ناژه له ی که
پیمان داوون دایه نه نیوان بو نهو بتانه ی که خویان هیه شتیک
نازانن، جا خوا هه ره شه یان لی دهکات و دهفرموی: دلنیا بن که
پرسپارتان لی دهکریست لهو دروو هه لیه سراوانه ی که بو (الله) ی دا
دانه نیوان نیعمه ته کانی نهو بو نهو بتانه خهرج نه کهن و
به ندایه تیان بو نه کهن.

﴿٥٧﴾ جا بو خوا کچان دا دانه نیوان، پاک و بی نیازه خوا لهو قسه
پوچانه له حالیکا نهوان نه یانه و ی چیبیان پیخوشه نه و دیان
هه بی، واته: نهوان کورپان به لاوه چاکه بو خویان نه وه هه ل
ده بزیرن و کچیان به لاوه چاک نیه بو خویان دانه نیوان و ده لئین:
فریشته کان کچی خودان! دهی نه مه چ جورده عه قلیکه خوی کچی
پی چاک نه بی و بلیت بو خوا کچ چاکه؟!

﴿٥٨﴾ جا ههر کاتی موژده بدریت به یه کی له وان و بلین: که
خیزانه که ی کچی بووه دمو چاوی له خه فته تا رهش نه بی و زور
ناره حه ت نه بی و دلی له له داخ و خه فته تا خه ریک شه ق ببات.

﴿٥٩﴾ که خوی نه شاریته وه لهو خه لگی که زانیویانه کچی بو
له بهر خرابی نهو مرده یه ی که پی دراووه نازانی له داخا چی

چونکه تهنه ئهوان سودی لی وهرئه گهرن ئه گینا ئه م قورئانه بۆ ههمو که سیک رینمای و رحمة به لام زوربهی خه لک روی تی ناکات، ئینجا الله دریزه به باسی نیعمه ته کانی خوی دهداو دهفه رموی:

﴿٦٥﴾ خوا ئه و زاتهیه که ناو له ئاسمانه وه رهوانه دهکات، جا به و ناوه ئه م زهویه پاش ئه وهی که بی گزو گیوا مردبوو زیندو دهکاته وه، به راستی نا لیردا به لگهیه کی گه وه ههیه بۆ ئه و که لهی که گوئ بگریته و راستی بیسیته.

﴿٦٦﴾ جابه راستی بۆ ئیوه له مهرو مالاتدا په ندو ناموزگارییه کی گه وه ههیه ئیمه له وهی که له ناو سکی ئهواندایه ئاوتان بی ئه دهین که ئه و شیریه که له نیوان شیاکه و خویندایه شیریکی سپی و پاک و خاوینی جوان که به ئاسانی قوت ئه دریت و له لایه ن بخورانیه وه ههچ بیژیکی لی ناکریت! جا ئه ی مروف بۆ بیر ناکه یته وه ئه و شیره سپیه تایبه ته له ناو شیاکه و خویندا و له و جیگا ته نگه دا کام ده زگا و کارخانه یه ک ده توانیت ئاوا ئیشی بکات؟! ئینجا دهفه رموی:

﴿٦٧﴾ خو له به روبومی خورما و تری کان ئیوه ماده دی سه رخوشی و رژییه کی شیرین و جوان وهرئه گهرن بیگومان له ته ماشا کردنی ئه و ههمو نیعمه ته جوړاو جوړانه دا به لگهیه کی گه وه ههیه بۆ ئه و که له ی که زییری خوی بخاته کاره وه و چاک بیر بکاته وه، ئه مه یه که م ئایه ت بو که هاته خواره وه و خرابی ماده دی سه رخوشکه ری لی وهرئه گیرا چونکه خوا جیایی کرده ته وه له رژی جوان ﴿رِزْقًا حَسَنًا﴾ جا ئه وانه ی ئه مه یان وهرگرت هه ندیکیان وازیان له خواردنه وهی شه راب هیئا و هه ندیکی تری داوا ی له خوا کرد که جوانتر بویان روشن بکاته وه تا ئاخر جار ئایه تی (نه وه دو نه وه دو یه کی/ مائیده) هاته خواره وه ئیتر به ته وای وازی لی هیئا . ئینجا نیعمه تیکی ترمان بۆ باس دهکات و دهفه رموی:

﴿٦٨﴾ ئه وسای نیگمان کرده لای میش ههنگ و تیمانگه یاندن که بۆ دروستکردنی ههنگوین هه ندی له چیاکان بکه ن به مال بۆ خوتان،

﴿٦٩﴾ جا له هه ندی له درخته کانی و له وانه ی که خه لک بۆتان دروست دهکهن وهک سه به ته و سندوق و شتی تر، له پاشان پیمان وت: له ههمو بهرو بومی که بخۆ ریگاگانی په روردگاری خۆت بۆ ئه نجامدانی ئیشه کانی خۆت گه رنده چانه بگرو ئیشی خۆت بکه که له ناو سکیه وه خواردنه وهیه کی شیرین که ههنگوینه دیته دهروه که رهنگه کانی جیایه له یه ک سورو سپی و ووشک و تهرو،

وَاللّٰهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّقَوْمٍ يَشْقِيهِمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِمْ مِنْ يَبْنِ قَرْبٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا يَلِصًا يَلْشَرِبِينَ ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلَالًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُؤَفِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُدْرِكُ الْأُزْدُلَ الْعُمْرَ لَكُمْ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْنًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادَى رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

کاتیک که ناوبراوه دیاری کراوه، جا هه ر کاتیک ماوه دیان هات یه ک سه عات نه دوا ئه که ویت وه نه پێش ئه که ویت.

﴿٦٢﴾ جا ئه وان دای ئه نین بۆ خوا ئه وهی که بۆ خویان پێیان ناخۆشه، وه به درۆوه وه له خویانه وه به دم ده لێن: بیگومان به هه شت هه ربۆ ئه وانه، ئینجا خوا به ده میاندا ئه دا و دهفه رموی: به حه فیه ته و بیگومان که بۆ ئه وان ناگر ههیه، بیگومان ئه وان ئه خرینه ناگره وه و پشتگوئ ئه خرین و رزگار ناکرین، ئه مه به ئینی (الله) یه، جاریکی تر (الله) بۆ دئنه وایی پیغه مبه رمان دهفه رموی:

﴿٦٣﴾ الله سویند به خوی دهخوات و دهفه رموی: به راستی ئیمه بۆ که لانی پێش تۆش پیغه مبه رانمان رهوانه کرده به لام شه یتان کرده وه خراپه کانیانی بۆ جوان کردوون و له ریگای راست لایداوون. جا شه یتان ئه مرپۆش دوستی ئه م خوانه ناسانه ی سه رده می تویه و به ره و رۆژ ره شی و نه گبه تیان ده بات و ئه وان سه زایه کی زۆر پر ئیش و ژانیان بۆ ههیه.

﴿٦٤﴾ ئیمه ره وانه مان نه کرده ته سه ر تۆ ئه م قورئانه مه گه ر بۆ ئه وهی که تۆ روشن بکه یته وه بۆ ئه وان ئه وهی که ئه وان ناکۆکیان تییدا ههیه که هاتنی قیامه ته، وه ههروه ها ئه م په راوه مان نه نارده بۆ تۆ که قورئانه مه گه ر بۆ ئه وهی که رینمای و رحمة بی بۆ که لی که باوه ر به تۆ په یامه که ت ئه هیئن،

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضُرُّهُمُ اللَّهُ الْأَمْثَالُ
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا
مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِثْرًا حَسَنًا
فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِي ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
أَحَدُهُمَا أَتَىٰكُمْ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى
مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
يَأْمُرُ بِٱلْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ
السَّمَوَاتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ ٱلسَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ ٱلْبَصَرِ
أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَٱللَّهُ
أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ
لَكُمْ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَرَ وَٱلْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾
ٱلْمُرُؤَ إِلَى ٱلطَّيْرِ مُسَخَّرَتٍ فِي جَوِّ ٱلسَّمَاءِ
مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا ٱللَّهُ إِنْ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

ئەھىن كەھىچيان لى نايەت و دان بەنيعمەتەكانى خوادا نانين و
نيكارى ئەو ھەمو نيعمەتانەى ئەو زاتە دەكەن؟

﴿٧٣﴾ وە ئیو جگە لە (اللہ) شتانیک دەپەرستن كە ئەوانە
خاوەنى ھیچ زەقێك نین بۆ ئیو نە لە ئاسمانان و نە لە زەویداو
توانای ئەنجامدانى ھیچ شتیکیشیان نییە نە چاك و نە خراپ. جا
كە ئەمەتان زانی،

﴿٧٤﴾ ئیو ھاوبەشو ھاوینەو شەريك بۆ خوا دانەنن، چونكە
شتى وانییەو درۆیەو تەنھا ئاینەدى خۆتان خراپ ئەكەن بەراستی
خوا ئەزانیت چ شتیك سوودی ھەيە بۆتان و چیش بە زیانسانەو
ئیو نازان. ئینجا خوا وینەيەك لەسەر ئەو بتانەى ئەوان و
تەنھایی خۆی دینی و دەفەرموی:

﴿٧٥﴾ خوا وینەيەك باس دەكات لەسەر بتهكان و لەسەر زاتی
خۆی بەم چەشنە كە مروقێك مولكى كابرایەك بى و توانای ھیچ
شتیكى نەبیت كە ببيكات نە بۆ خۆی و نە بۆ خەلك ئا ئەمە
لەگەن كەسیكدا كە ئیمە زەقێكى چاكمان پى داییت و ئەویش بە
كەیفى خۆی بە پەنامەكى و بە ئاشكرا ببەخشیت ئایا ئەم
دوانە وەك یەكن؟ ئاشكرايە وەك یەك نین دەى بتهكان وەك
كابرای یەكەمەو خۆیان بەندەن و توانای ھیچ ئیشیكان
نیە، دووھەميان وینەى خوا خۆیەتى كە خاوەنى ئەو ھەمو خیر و
بەرەكەتەيەو ھەمیشە بە ئارەزوى خۆی ئەبەخشیت و كەس

یەك دایك بەچكە دەكات كە چى بەچكەكانى حیان لەیەك، نیرو
مى و گەورەو بچوك رمش و زەرد و تامى ھەنگوینەكەى بەگوپەرى
خواردنەكەى ئەگۆزى و لەو ھەنگوینەدا شیفای ھەيە بۆ خەلك .
بەراستی ئا لەویدا كە باسكرا بەلگەيەكى گەورە ھەيە بۆ ئەو
گەلەى كە بیر بكاتەو، میشيك كە ئەگەر بكەوینتە مشتە
ناویكەو ھەقلی خۆ زەگاركدنى نیە كى فیرى ئەو نەخشەو
پاك و خاوینیەى كردو؟! جا بۆ بیر ناكەنەو ھە سوودی دنیاو
قیامەتى لیوەرگرن؟ دەلین: جارێك كابرایەك چوو ھەزەمەتى
پێغەمبەر ﷺ وتی: براكەم توشى نەخۆشى سك چون بوە
پێغەمبەر ﷺ فەرموی: ھەنگوینی بدرى، كابرا ھەنگوینی پێدا سك
چونكە زیاتر بو، ھاتەو بۆ لاى و ھەرزى كرد كە خراپتر
بوو، فەرموی: ھەنگوینی بدرى و بەچەند جارێك ئینجا شیفای
بۆ ھات و فەرموی: / / خوا
راستی كرد سكى براكەت درۆى كرد { ئەمە بەلگەيە لەسەر
ئەو ھەى كە چارەسەرى و تیماركدنى نخۆشى پێچەوانەى ئایین
نییەو زیانى بۆ بیرو باوەر نیە مادام كابرا لە خواوەى بزانی:

﴿٧٠﴾ جا (اللہ) ئەو زاتەيە كە ئیو ھەى دروستكردو ھە لە پاشان
ئەتان مریئیت و ھەندیك لە ئیو تەمەنیكى زۆرى پى ئەدرى و
ھەقلی منداڵ ئەبیئەو تا ھیچ نەزانیت پاش ئەو ھەى كە
زانووییەتى بیگومان (اللہ) زۆر زانیەو بە دەسلەتە،
پێغەمبەرمان ﷺ ئەپارایەو لە (اللہ) و ئەیفەرمو: {
/ وە پەنا ئەگەرم بەتۆ كە بگەرێنریمەو ھە بۆ
ھەقلی منداڵی ئەوئەندە تەمەن درێژ بەم .

﴿٧١﴾ خۆ (اللہ) ئەو زاتەيەكە ھەندیكتان بەرز دەكاتەو بەسەر
ھەندیكى تەرتاندا بەھۆى ژراندنى رۆزى زۆرەو دەى ئەوانەى
كەوا ریزیان پێدراو ھەو رزق و رۆزى خۆیانە ھیچ نادەن بەوانەى
كەلە ژیر دەستیاندایە، جا ھەمویان لەو رزق و رۆزییەدا یەكسان
بن، واتە: ئیتەر چۆن ئیو چاوەرپى ئەكەن كە خاى خاوەنى ئەم
ھەمو بوونەو ھە بەندەى خۆى بكات بەشەريكى خۆى و ھەندى
لە كارو بارەكانى خۆى بداتە دەستى ئەوان؟ ئایا ئیو دان نانین
بە نيعمەتەكانى خوادا؟ لى پرسینەكە بۆ سەرزەشت و دان
پێدانانە، واتە: بۆ ئەبى دان بەو نيعمەتانەى خوادا نەنن، دانى
پێدا بنین و بزائن كەخوا كەسى نەكردو بە ھاوبەشى خۆى و
ئیو لە خۆتانەو ئەم شتانەتان كردو بە ھاوبەشى (اللہ).

﴿٧٢﴾ وە خوا ئەو زاتەيە كە لە خۆتان ھاوسەرى بۆ داناون و لە
رێگەى ئەو ھاوسەرانەو كوران و نەو ھەى پێداون و لە شتە پاكەكان
زەقى ئیو ھاو ئایا ئیو بەشتى پرپوچ كە ئەو بتانەن باوەر

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَثَمَلًا إِلَى حِينِ ﴿٨٠﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمْ وَالْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْعُ الْمُمِيتُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفُّ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا ندْعُو مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوَا إِلَى اللَّهِ يَوْمَ ذَلِكَ السَّلَامِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

ناتوانی ریگای لی بگریتو دست بخاته ناو کاروباریه وه کهوابو سوپاس بو خوا، به لام زوربهی نهوان نازانن که سوپاس شایستهی خودایه و بت پهرستن ههر یه کهو به شیویه، یه کیك گیاندار نه پهرستی و یه کی بئ گیان، یه کی نه فسی خوی نه پهرستی و یه کی خه لکی تر، یه کی مال و مندال یه کی تر پله و مهقام و...و...هتد. و تراوه که نه م نایه ته له باره ی عوسمانی کوری عه فان و بهنده یه کی نه وه وه دابه زیوه که عوسمان - خوا لی رازی بیت - خه رچی ددوا به خییو دکرد به لام نه و نیسلامی خوش نه ده ویست و ریگری له خیر و چاکه ی نه وه دکرد. ئینجا الله وینه یه کی تر باس دهکات و دهفه رموی:

﴿٧٦﴾ خوا وینه یه کی تر به م شیویه به باس دهکات: که دوو پیاو هه بن و یه کی گیان لال بیت و نه توانیت هیچ شتیک بکات به لگو نه و باریکی قورس بیت به سهر ناغا که یه وه و به ره و ههر کوئ بروات خیریک نه هینیه وه نایا نه م که سه له گه ل نه و که سه ی که فه رمان به داد په روه ری بدات و نه و له سهر ریگای راست بیت یه که سانه؟ نه م وینه یه ش مه بهستی کافرو موسلمان، یه که میان وینه ی کافرو له قسه ی حه ق و راستدا لاله و توانای هیچ چاکه یه کی نیه و به ره و ههر کوئ بجی و هه رچی بکات هه ربه زیانی ته واد ده بی و دووه میانیش موسلمان و فه رمان به داد په روه ری دهکات که یه که خوا په رستییه و له سهر ریگای راسته که نایینی نیسلامه.

﴿٧٧﴾ نهوسا ههر بو (الله) یه زانیی نهینیهکانی ناسمانان و زهوی و که سی تر راسته وخو هیچی لی نازانیت تا (الله) خوی پیی رانه گه یه نیت و بریاری هاتنی قیامهت ههر به نه ندازه ی چاوکلا کردنیکه یان له وهش نزیکتره ته نها نه وهنده ی دوهی که خوا بهفه رموی: ببه، نه بی چونکه به راستی (الله) دهسه لاتی به سهر هه مو شتیکدا هه یه، دیسان زیاتر دریژه به باسی نیعمه تهکانی خوی نه دات و دهفه رموی:

﴿٧٨﴾ جا الله نه و زاته یه که ئیوهی ده رهیناوه له سکی دایکتاندا که هیچ شتیکتان نه ده زانی، ئینجا بو نه وهی شت بزانی خوا بو ئیوه نامیری بیستن و بینین و دلهکانی داناوه تا له بیسراوهکان و بینراوهکان په ندو ناموژگاری ودرگرن و ههر له و ریگیه وه بینراو و بیسراوهکان بدن به دل و به چاکی ته ماشای سودو زیانیان بکه ن و گه ورده ی زوری نیعمه تهکانی خواتان بو دهرکه ویت به لگو ئیوه سوپاسی خوابکه ن. جاریکی تر په روه ردگاری عاله م سرنجمان رانه کیشی بو لای هه ندی له و شتانه ی که دهسه لات و زانیی و دانیی خودا دهر نه خه ن و دهفه رموی:

﴿٧٩﴾ نایا نابین و ته ماشای نه و بالئدانه ناکه ن که چون گه ردنکه چ و رام کراوون له بو شایی ناسماندا ده گه رپن بی نه وهی بکه ونه خواره وه به راستی نه وانی راگیر نه کردوه جگه له خوا که سی تر ناتوانی له و بو شاییه دا راگریان بکات بیگومان نا له ودا چهن دین به لگه ی گه وره هه یه له سهر دهسه لاتی خوا بو گه لیک که باوهر بهین و یه قینیان هه بیت به خوا به روژی قیامهت .

﴿٨٠﴾ خوخوای بالادست نه و زاته یه که ماله کانتانی کردوه به جیگای حه سانه و هتان بو نه وهی که ئیسراحه تی تیدا بکه ن له دنیا دا، وه له پیستی مهرو مالات مالانیکی پیداون که هه لگرتنیان له کاتی کوچ و یاردا و له کاتی نیشته جیبونتاندا سوک و ناسانه لاتان وله خوریه کانیان وله کورکه کانیان و له مووه کانیان مال دروست نه که ن وهك ره شمال و چادرو که ل و په لی تری ناو مال، وه هو ی له زمت ودرگرتنانه هه تا ماوه یه کی دیاری کراو که کاتی دهرچونتنانه له م ژیا نه ی دنیا دا، وه هه روه ها خوا دهفه رموی:

﴿٨١﴾ جا خوا ی بالادست هه ندیک له وانه ی که دروستیکردوه کردویه تی به سی بهر بو ئیوه که له کاتی گهرمادا سودی هه یه بو خوتان و مهرو مالاتان و له چیاکانیشدا نه شکه و تانی گه وره و بجوکی بو دروستکردوون، وه پو شاکیکی وای بو داناوون که نه تان پاریزیت له گهرما، وه پو شاک و لباسیکی وای بو داناوون له زری که

بتان پاریزئی لهکاتی شهردا لهرمو تیر ههر ناوا خوی بالادهست نیعمهتهکانی خوی تهواو دهکات بهسهر ئیوهدا، بهلکو ئیوهش گهردنکهچین بۆ خواو ریگی خوا بگرن،

۸۲) نهگهر نهوان گوی بهم نایینهنهدهن و پشتی تی بکهن لهگهل بونی ئەم ههمو بهلگه زۆرو گهوارهدا تو نارهحهت مه به ئه ی محمد ﷺ چونکه بهراستی تو تهنها گه یاندنیکی روون و ناشکرات لهسه ره و هیچی تر.

۸۳) نهوان نیعمهتهکانی خوا نهانسن و دهلین: ئەمانه هی خودان بهلام لهکاتی قسه و باس دا ئینکاری دهکهن، وه زۆربه یان بیباوه رن و کوفرانی نیعمهتهکانی خودا دهکهن جا خوا هه ره شه یان لید دهکات و دهفه رموی:

۸۴) جا نه و رۆژه ی که ئیمه له ناو ههمو گه لیک شایه تی که پیغه مبه ره که یانه زیندو ده که ی نه وه و تاوان و سته می گه له که ی باس دهکات و مه حکوم ده بن له پاشا ماوه نادری به و که سانه ی که بیباوه ر بوون هیچ به هانه یه که به ی نه وه و داوای په شیمان بوونه و ده شیان لی ناکریت چونکه تازه له دنیای ئیش و کاردا نه ماون، به لگوله دنیای پاداشت و سزادان، که وابو نه و رۆژه زۆر سه خته بۆ تاوانباران وه که لی ره دیمه نیکیان باس دهکات و دهفه رموی:

۸۵) کاتی که نهوانه ی تاوان و سته میان کردوه سزا نه بینن تازه نه سوک نه کریت له سهریان و نه ماوه شیان پی نه دریت به لگو نه بی به تیرو تهواوی سزای خویان وهرگرن.

۸۶) جا کاتی که نهوانه ی هاو به شیان داناوه بۆ خوا چاویان به شهریکه گانیان نه که ویت که چه ند هیچ و پوچ و بی ده سه لاتن دهلین: نه ی په ره و ردگارمان نا ئەمانه بت و شهریکه گانی ئیمه بوون که جگه له تو له دنیا دا بانگمان نه کردن و به ندایه تیمان بۆ نه کردن نه وانیش به په له وه لامیان نه ده نه وه و دهلین: به راستی ئیوه درۆ نه که ون به ندایه تی ئیمه تان نه کردوه ، به لی نه و رۆژه وه که نه مرۆ نیه که لوتی خویان به رز بکه نه وه و خه لگی بکه ن به به نه ده ی خویان و ترسیان له که س نه بی، نه و رۆژه ههمو هیزو ده سه لاتیان لی وه ره گریت وله ناو گیزاوی رۆژ ره شی و شه رمه نه ده ی و سه رشو ری دا نه خولینه وه، جا دوا که وتو په ست و بی نرخه کان پاش نه و لید وانه یان هیچیان پی ناکری،

۸۷) نه وسا ههمویان روو نه که نه الله و ته سلیم ده بن، چونکه هیچ چاره یه کی تریان نیه و نه و درۆ ده له سانه ش که له دنیا دا کرد بو یان ههمویان لی ون ده بیته و ده روا تو هیچ قسه یه کیان نیه له و رۆژه دا که بۆ کردن بشیت.

الذین كفروا وصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَفَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبُلُوكُمْ اللَّهُ بِهِ وَيَكِينَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَفْضِلُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْلُنَ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

۸۸) نهوانه ی که کافر بوون و ریگری له ناینی الله دهکهن و نایه لن بلا و بی ته وه خوا دهفه رموی: ئیمه سزا له سه ر سزایان بۆ زیاد نه که ی، وه که دنیانیه که که م که م سزاو تو له ی ئاسان بی به لگو رۆژه پاش رۆژ سزایان زیاتر نه بی به هو ی نه وه ی که له دنیا دا تاوان و خرابه یان کردوه به زه بیان نه به خویاندا هاتوه ته وه و نه به خه لکا.

۸۹) جا نه و سزاو تو له یه له و رۆژه دا نه بیته که ئیمه له ههمو گه لیک شایه تی که له خویان زیندو ده که ی نه وه که پیغه مبه ره که یانه و، وه نه ی محمد ﷺ تۆیش ده هی نین که شایه ت بیت له سه ر ئەمانه، وه ئیمه ئەم قو ئانه مان ره وانه کردوه بۆ تو که رۆشن که ره وه یه بۆ ههر شتی که مرۆف پیو یستی پی هه بی له باره ی به ندایه تی و خواناسی و حه لال و حه رامه وه ورینمای و سۆزو مژده یه بۆ تهواوی موسلمانان. ده ی ئیتر له پاش نه و په راوه به نرخه که ی ره وایه که خه لک یاساو به رنامه یه کی تر دابنن بۆ کاروباری خویان؟ وه چۆن ئەم کارمیان به شه ر له گه ل الله دا حیساب ناکهن؟! نه ی مرۆف بیربکه ره وه تا فرسه تت ماوه بزانه کی دروستی کردو یته و بۆچی دروستی کردو یته؟ به لی نا له و رۆژه دا تاوانباران و یاخی بوان له فه رمانی الله دهرزان چییان کردوه قه پ به ده ستی خویاندا ده کهن و په شیمان ده بنه وه به لام بی سوده.

وَلَا تَنَحِّدُوا أَيْمَنَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَزَلَ قَدَمٌ بَعْدَ بُوتِهَا
وَتَذَوُّوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثِيَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ
عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا
سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ
﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا يُزِيلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

﴿٩٠﴾ بیگومان که الله فرمان نهدات به دادپهروهری له وتارو کردارو کیشانهو پیوانه داو فرمان نهدات به چاکه، واته: هر شتیك چاك بی خوا فرمان نهدات به نهنجام دانی و فرمان نهدات به بهخشینی مال به نزیکان له خرم و هوسى كه بو خرم چاکه دوو بهرانبه ره هم چاکهیه هم خرمایه تییه و بهرگری دهکات له داوین پیسی و نبشی خرابه و ستم الله ناموزگاریتان دهکات به لگو نیوهش بیر بکه نه وه واز له تاوان و ستم و خرابه بهین و خوشبهختی ههردو دنیا به دهست بهین. به راستی نهم نایه ته پیرۆزه به شیوهیه کی کورت و روشن هه مو گوشه کانی زیان نه گه ریته وه و هیوادارم به چاکى ته ماشای بکه و سودی لی ودرگرن .

﴿٩١﴾ وهفا بکه و بهو پهیمانه ی که نهیده ن به الله و حی به حیی بکه و هر کاتیك که پهیمانتاندا سوینده کانتان هه لئه وه شینه وه دواى نه وه ی که زیاتر بته و ترتان کردوه و برپاری حی به حیی کردنتان داوه، وه به حه قیقه ت نیوه خواتان کردوه به پال پشت و زامن له سهر به لئین و سوینده کانتان، ئیتر چون نه توانن هه لی بوه شینه وه؟ بیگومان الله دزمانیت که نیوه چی دهکن.

﴿٩٢﴾ جا نیوه وهك نه و ئافره ته مه بن که ریسه که ی خوی پاش نه وه ی که ده پرسیاو بته و به هیزی ده کرد هه لی ده وه شانده وه که به سویندو پهیمان به ستنه کانتان خواتان توندو تۆل بکه ن

که نه مه شتیکی باشه به لام له پاشدا له بهر بهرۆزه و نه دییه کی دنیایی هه لیوه شینه وه، که نیوهش سوینده کانتان بییت به وه ی خیانه ت له نیوانتاندان له بهر نه وه ی گه لیکی زۆرترو به سام تر له گه لیکی تر هه بییت، واته: له کاتی کهم دهسه لاتی و لاوازیدا سویند نه خون بو که سانی به هیتر له خواتان به لام هر که دیتان خواتان به هیتر ترن نه کشینه وه و خیانه ت به وه ی پیشو نه که ن، که نه مه خیانه ته و موسلمان نابی خیانه ت له یه کتر بکات و یه کتر لاوازو بی هیتر بکات به لگو پیویسته زیاتر یه کتر به هیتر بکه ن، خوی بالاده ست نیوه تاقی دهکاته وه به وه ی که نایا نیوه پهیمان و سوینده کانتان هه لئه وه شینه وه یان به چاکى نه نجامی نه دهن؟ وه نه و زیادو کهم کردنه وه ی هیزو دهسه لاتهش هر تاقی کردنه وه یه و دنیا بن که خوی بالا ده ست سه رنه نجام له رۆزی قیامه تدا نهم راستیانه ی که نارپکن تییدا که هاتنی قیامه ت و حیساب و کیتابه بۆتان روشن دهکاته وه، جا نه و کاته ده زانن چیتان کردوه. گوايه ده لئین له مه که دا ئافره تیک هه بوه که به یانی تا نیواره ریسی نه پرسیاو دووباره خوی ده کرده وه واته: ئیشیکی بی سوودی ده کرد، به داخه وه زۆریك له موسلمانانی نه مپۆ ناوه ها رهفتار ده که ن و وهك گوله بهرۆزه هه رده م روویان له لایه که و بیجگه له سوکی و تاوانباری هیچ به ره مه میکی تریان ده ست ناکه ویت. جا بو نه وه ی چاکتر بزانی ن که نه مانه تاقی کردنه وه ن الله یه ده فه رموی:

﴿٩٣﴾ نه گه ر الله ئاره زوی لیبوايه نه یکردن به یهك گه ل و هه موتان یهك قسه نه بون به لام خوا گومرا دهکات نه و که سه ی که ئاره زوی لی بییت و رینمایش دهکات نه و که سه ی که ئاره زوی لی بییت، لیرده به دوو مانا ده گونجیت:

یه که میان: رینمای و گومراهی ته نها به ده ست خوايه **دوهه میان:** خوا ناو دهرونی مرۆف نه ناسی کی به خوی خوی رازیه رینمای دهکات و ده کییش دزی خوايه گومراهی دهکات. دلتیا بن که پرسپارتان لی نه کریت له و ئیشانه ی که ده یکه ن.

﴿٩٤﴾ نه که ن سوینده کانتان بکه ن به وه ی خیانه ت له نیوان خواتندا، جا پیی هه لکه ویت و شکست بخوات پاش بته و بونی، واته: به سویندی درۆ خیانه ت له یه کتر مه که ن و پاش به هیتر بوون خواتان لاوازو بی هیتر مه که ن به وه ی له یهك دابرا نتانه وه، ئاینده یه کی خراپتان نه بی چونکه نیوه ریگای بلا و بونه وه ی ئاینی خواتان گرتوه بوون به ره به ستیک له ریگای خوا دا، وه بو نیوه هه یه سزایه کی گه وره، چونکه نه و هه مو تاوانانه تان نه نجام داوه له پهیمان شکینی و سویندی درۆ خواردن و حیا بونه وه له یهك و

لاواز کردنی ریزی باوهرداران. جاریکی تر الله پهیمان
شکینیهکانیان باس دهکات ودهفرموی:

۹۵ نهوسا پهیمانهکانی الله مهفرۆشن به نرخیکی کهم، واته:
کاتی پهیمان به الله نهدهن نهکهن بهسهرووت و سامان و ناوو پلهی
دنیا بیگورنهوه، چونکه ههر نهودی که له لای (الله) یه چاکه بو
نیوه نهگهرنهم حهقیقهته بزائن.

۹۶ نهودی که له لای خوتانه لهسهرووت و سامان و پلهو ناوو
شۆرت ههموی له ناو نهچیته و نامینیته، وه نهودی که له لای
خوایه و بو نهوتان نه انجام داوه ههر نهوه نه مینیته وه بو تان،
ئینجا الله دهفرموی: جا بهراستی ئیمه پاداشت نهدهین بهو
کهسانه ی که خویان گرتوه له سهر بهندایهتی و دوور کهوتنه وه
له تاوان و نارامبون لهکاتی هاتنی ئیش و نازاری دنیایی
بهسهریاندا به پاداشتیکی جوانتر و چاکتر لهودی که کردویانه .

۹۷ نهو کهسهی که ئیشی چاکي کرد پیاو بیت یان ئافهرت، که
نهو کهسه باوهردار بئ ئیمه نهیژنین له دنیادا به ژیانیکی پاک و
خاوین له داوین پیسی و حهرام خۆری و خیانهتکاری و پاداشیان
نهدهینه وه به جوانتر لهودی که خویان نهجامیان داوه،
پیغه مبه رمان دهفرموی:

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿٩٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٩٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٩٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ لَنْ يَسْمَعُوا وَأَبْصَرَتْهُمْ لَنْ يَبْصُرُوا وَهُمْ لَكُمْ غُصَّةٌ لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُمْ وَلَا تُخْلَفُوا سَمْعُكُمْ وَسَمْعُكُمْ لَنْ يُسْمِعَهُمْ وَأَبْصَرُكُمْ لَنْ يَبْصُرَهُمْ وَهُمْ لَكُمْ غُصَّةٌ لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُمْ وَلَا تُخْلَفُوا سَمْعُكُمْ وَسَمْعُكُمْ لَنْ يُسْمِعَهُمْ وَأَبْصَرُكُمْ لَنْ يَبْصُرَهُمْ وَهُمْ لَكُمْ غُصَّةٌ لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُمْ وَلَا تُخْلَفُوا سَمْعُكُمْ وَسَمْعُكُمْ لَنْ يُسْمِعَهُمْ وَأَبْصَرُكُمْ لَنْ يَبْصُرَهُمْ وَهُمْ لَكُمْ غُصَّةٌ

خوا دوری بخاته وه له خهتهراتی شهیتان و بهنارام و تی فکرانه وه
نهو قورئانهی بخوینی به لگو سودی لی ودرگریته.

۹۸ بیگومان که شهیتان هیچ دهسهلاتیکی نیه بهسه ر نهوانه ی
که باوهریان هیناوه و تهنها بهخوای خویان پشت دههستن که
﴿اعوذ بالله﴾ بهلگی پشت بهستنیته بهخوا، واته: مادام راست
بکهیت له پشت بهستن به الله ئیتر مهترسه لهههری شهیتان.

۹۹ چونکه شهیتان دهسهلاتی ههر بهسه ر کهسانیکدا ههیه که
خویان شهیتان دهکهن بهسه ر په رشت و رهئیی خویان
نهوانهیش که بههوی فروقیلی شهیتانه وه هاوهلیان بو
خواداناوه و موشریکن، ئینجا الله بهر په رچی گومانیکی بیباوهریان
نه داته وه و دهفرموی:

۱۰۰ جا ههر کاتیک ئیمه نایهتیک دانیین له جیاتی نایهتیک
تردا له بهر بهرژه و هندییهک و تافی کردنه وهیهک که خومان
نهیزانین - وهخوا زانتره بهودی که رهوانه ی دهکات لهکهسانی تر-
دهلین: تو ئه ی محمد جگه له مروفتیکی درۆزن شتیکی تر نیت،
واته: ههندی جار ئه یان وت پیغه مبه ر درۆزنه ههروهک ئه یان
وت: جادوگهرو پیشبینی کهرو شاعیره جا و سهریان لی تیک
چوبو ههر رۆژه ی جوړه قسهیهکی ناشیرینیان نهکرد، جا خوا
دهفرموی: واز بیته لهو قسانه: بهراستی زۆربه ی نهوان نازانن

/ بهراستی خوا ستهم له هیچ باوهرداریک ناکات بو
هیچ چاکهیهک که له دنیادا نهیکات بههوی نهو چاکه وه چاکه ی
لهگه لدا نهکری له دنیادا له رۆژی دوایشدا پاداشی پی نهدریته وه
لهسه ر نهو چاکهیه، بهلام بیباوهر بههوی نهو چاکانهیه وه که
له بهر خوا نهجامی داوه رۆزی و خواردمه نهی پی نهدری له دنیادا
تا نهو کاته ی که چوو بو مالی دوا یی هیچ چاکهیهکی بو
نه مینیته وه که پاداشی پی بدریته وه}

واته: باوهردار خوا به زیاده وه فهزلی خو ی جگه لهودی که لهسه ر
چاکهکانی ژیا نی دنیای بو چاک دهکات پاداشتی قیامهتیشی به
چاکتر لهودی خو ی نه داته وه بهلام دادوهرانه لهگه ل بئ باوهراندا
حیساب دهکات و ههرچی چاکه بکه ن خوا له دنیادا رۆزی و
خواردن و ژیا نی چاکیان پی نه دات لهسه ر چاکهکانیان بهلام له
فهزل و بهرکه تی خو ی بئ بهشیا ن دهکات له پاشه رۆژدا . ئینجا
الله دهفرموی:

۱۰۱ ههر کاتی ویستت قورئان بخوینی پهنا بگره به خوا له
شهیتانی دهرکراو له رحمو و سۆزی خوا، واته سونه ته ههرکاتی
که سی ویستی قورئان بخوینی بلی ﴿اعوذ بالله من الشیطان الرجیم﴾ تا

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيبَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مَّتْمِئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِيَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٠٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَا أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١٠٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا فَصَّصْنَا عَلَيْكَ مِن قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾

حَق و ناحق کامیہ و نہ فام و نازان چ دہلین: بویہ نہم قسہ پروپو جانہ دہکن.

﴿١٠٢﴾ نہی محمد ﷺ بلی: جبرئیلی پاک و پیروز لہ لایہن پەرودگار تہوہ بؤ بہ مہبہستیکی راست و رہوا نہم قورئانہی ہیناوہ تا نہو کہسانہی کہ باوہریان پی ہیناوہ بہگور و بہتین تر بکات و رینمای و مؤزدہر بیت بؤ موسلمانان بہ بہہشتی ہہتاہہتای و رہامہندی اللہ،

﴿١٠٣﴾ جا بہحہقیقتہ نئمہ نوزانین کہ نہوان دہلین: نہوہی کہ محمدی فیری نہو قورئانہ کردوہ بہشہریکہ، اللہ دہفہرموی زمانی نہو کابرایہی کہ نہوان دہلین: نہم قورئانہی بہ تۆ وتوہ عہجہمہو عہرہبی نازانیت دہی خو نئمہ بہ زمانیکی عہرہبیہو رؤشنکہرہوہی راست و ناراستہ ئیتر چؤن دہلین: نہو کابرا عہجہمہی کہ بہ باشی ناتوانیت بہ عہرہبی قسہبکات نہم قورئانہ رہوان ورؤشنہی بہ تۆ وتوہ؟! دہی خو نہوان عہرہبن نہگہر نہتوانن باسورہتیکی وەك نہم قورئانہ بہینن وکاری خوین لہگہل تۆدا بپرئہوہ، یان واز لہم درؤو دہلہسہیہ بہینن؟! نہلین: پیایوکی غہیرہ عہرہب لہمہکەدا ئاسنگہری دہکردوشارہزای تہورات بو، پیغہمبہر ﷺ جار جاریک دہجو لہلای دادہنیش، جا بت پەرستان دہیانگوت نہو نہم قورئانہ بہمحمد دہلین، جا خوا بہم نایہتہ دہمکوتی کردن.

﴿١٠٤﴾ بہراستی نہو کہسانہی کہ بہ نایہتہکانی خوا باوہریان نیہ، خوا رینمایان ناکاتو باوہر ناهینن، وەبؤ نہوان ہہیہ لہ رؤزی قیامہتدا سزایہکی دہردناک.

﴿١٠٥﴾ بیگومان ہہرئہوانہن درؤ دروست دہکن کہ باوہریان نیہ بہ نیشانہو بہلگہکانی دہسہلات و ہیژی اللہ وہ ہہر نہوانہ خوینان درؤزن، جا کہسیک کہ پیغہمبہری خوا بی چؤن درؤ دہکات؟

﴿١٠٦﴾ خو کہسیک درؤ دہکات کہ کافر بیت بہ خوا پاش نہوہی کہ باوہری ہہبوہو پاشگہز بووبیتہوہ، واتہ: درؤزن تہنہا لہناو کافراندا بہلئ: درؤ مروؤف نہوہندہ بی نرخ دہکات نہبی تہنہا لہناو کافراندا پەیدای بکہیت بہلام نہو کہسہی کہ زوری لی نہکریت کہ خوی کافر بکاتو دلی نارامہ لہسہر خوا پەرستی و نایین ناچیتہ ریزی درؤزنانہوہ، بہلام کہسیک دہبیت بہ درؤزن و درؤ ہہل نہبہستیت کہ دلی زور شادو خوشبیت بہکوفر، جا لہسہر نہو کہسانہ تورہی و رقی خوا ہہیہو بؤ نہوان سزایہکی گہورہ ہہیہ. وہ نہم نایہتہ دہلین: دہربارہی عہمرار ہاتوہ لہکاتی خوی لہگہل دایک و باوکی وکؤمہلیکی لاوازی تری وەك بیلال و خہباب و سالم، زورسزادان و یاسری باوکی وسومہیہی دایکی شہید کران و عہماریش لہپاش نہوہ جییان پی وت بؤ نہوہی لہ مردن خوی رزگار بکات وتی: بہلام دلی ہیج نہگؤرا بو پاش رزگار بونی شکاتی قسہکانی خوی لہلای پیغہمبہری خوا ﷺ کردو پیغہمبہر فہرموی: { / / دلت چؤن بو؟ وتی: نارام بو لہ ئیمان، فہرموی: { / نہگہر دووبارہ گہرانہوہ بؤ سزادانت تۆش ہہمان قسہ بکہ { نہگہرچی نہم فہرمودہیہ ئیبوکسیر لہ (ارشاد الفقیہ) بہ صہحیحی داناوہ بہلام نہلبانی بہ (مرسل) دای ناوہ.

بہلئ چاکتر و بہنرختر نہوہیہ کہ مروؤف لہسہر بیرو باوہری خوی راوہستیت نہگہر چی بزانت لہسہر نہو خوگریہی گیان لہدہست دہدات وەك چؤن ئیبونوعہساگیر لہ بارہی عہدولای کوری حوزافہی سہمی گہیہکیک لہیارانی پیغہمبہرمان ﷺ نہگیریتہوہ کہ رؤم گرتی و بردیانہ لای پاشاکہیان نہویش پیی وت: ببہ بہگاور من نہتکەم بہ ہاوبہشی خوّم لہہمو سہرہوتو سامانداو کچہکەکی خوّم پی نہدہم، وتی: نہگہر تہواوی مولکی خوّت و مولکی عہرہبیشم پی بدہیت لہسہر نہوہی کہبگہریمہوہلہم نایینہی محمد ﷺ یەك چاو برکہیہکیش بیت نایکەم، پاشان وتی: نہتکوژم، وتی: نہوہ بہ کہیفی خوّتہ، فہرمانی دا ہہلہسراو بہتیر ہاویژانی وت: تیری تی بگرن بؤ

نزیکی دهست و قاجی و خویشی هر خهریک بو قسهی له گهل دا نه کرد که بیکات به گاور نهو ههر له سهر قسهی خوی سوربو، له پاشان وتی: دایگرن، ئینجا فه رمانی دا دیزهیه کی گه وری پر له ئاوی کولینراوی بؤئاماده کراو دوو گیراوی موسلمانن بؤ هیئراو خستیه ناویه وه ههر زور زوو تنها ئیسقانه کانیان مایه وه دیسان پیی وته وه ببه به گاور نهو ههر به گوئی نه کردو قسه که ی لی ودرنه گرت جا فه رمانی دا که نه ویش بخرنه ناویه وه هیئانیاو لفيان کرد که بیخه نه ناویه وه، له وکاته دا گریا، پاشا ته ماعی تی کردو دیسان بانگی کرده وه بؤ گاوربون، چونکه وایزانی که ترساوه په شیما بومه توه، وتی: من بویه گریام چونکه تنها یه ک گیانم هه یه پاش چهند دهقیقه یه که ته و او نه بی له سهر ریبازی الله من پیم خوشبو به نه نازی هه مو موده کانی له شم نه وهنده گیانم ببوایه و یه که له پاش یه که سزابدرایم له سهر الله، له ریوایه تی تر دا هاتوه که خستیه به ندیخانه وه چهند روژیک هیچی پی نه دا له پاشا عاره ق و گوشتی به رازی بؤنارده به ندیخانه وه نه ویش نزیکی نه بو وه له پاشا بانگی کرد وتی: بؤنه ت خوارد؟ وتی: خوئه وه حه لاله بؤ من چونکه برسی و ناچاریه به لام من شتی ناکه م که ته و که یضو خوشبی پیم پاشا وتی: سهرم ماچ بکه نازادت ده که م وتی: هه مو گیراوه موسلمانن که له گهل دا نازاد ده که یه ت؟ وتی: به لی. جا هه ستاو سهری ماچ کرد، نه ویش خوی و هه مو موسلمانن گیراوه کانی تری له گهل دا نازاد کرد. جا کاتی گه رایه وه عومه ری کوری خه تاب و تی پیویسته هه مو موسلماننیک سهری عه بدولای کوری حوزافه ماچ بکات ومن پیش هه موتان نه که وم، هه ستاو سهری ماچ کرد، خوا له هه مویان خوشبیی به راستی ئایینی خوا که له پیوانی ئاوا لیها توو نه به ز پاراستویانه و ئابه و شیوه ته و او و پاکه به ئیمه یان گه یاندوه به لام به داخه وه نه ی ئیمه جیمان لی کرد؟ () بؤ خرابی وه زعمان و دووری له ئایمنان. به لی نه وانه ی که دلایان خوشه به بییدینی بهر نه فرین و رقی خودا که وتن چونکه،

۱۰۷) نه وانه ژیا نی دنیا یان پی خوشه وه لیان بژاردوه به سهر ژیا نی دوا روژدا و کافر بوون خو بیگومان خوایش رینمای گه لی بیباوه رو کافران ناکات و نایان گه یه نیته به هه شت و خوشبه ختی،

۱۰۸) جا نه وانه که سانیکن که خوا دلله کانیان و گوئی کانیان و چاوه کانیا نی مؤر کرده وه حه ق و راستی و درناگرن و نایبیسن و نایبینن، ههر چهند خاومن دل و گوئی و چاویشب به لام وه ک شیت و که رو کویر وان و نه وانه که سانیکن که بی ئاگان و له بی ئاگای

خویان سهریان لی شیواوه وه ک کابرای مه ست و سهر خوش نازانن چی رو نه دات له چوارده وریاندا هه تا له م ژیا نه دا در ده چن.

۱۰۹) شتیکی حه ق و نه گوړاوه که نه وانه له روژی دوا یدا له ریزی زیان لی که وت و رهنجه رو یانن. به لی پاش با سی خرابان و سزاکانیان با سی پیوا چاکان و پاداشته کانیان ده کات و ده فهرموی:

۱۱۰) له پاش نه وری که پاداشی کافران تان زانی بزنان به راستی خوی تۆ بؤ نه و که سانه ی که کوچ نه که ن له بهر خاتری خوا دوا ی نه وه که توشی ئیش و نازار بوون له پاش نه و وش ده ست به جیهاد نه که ن و کوّل ناده و خویان ناشارنه وه و خو نه گهرن له سهر نه و ئیش و نازاری که دپته ریگایان خوا له تاوانیان خوش نه بی چونکه به راستی خوی تۆ دوا ی نه و ئیشه جوان و به

نرخانه زور لیبورد و میهره بانه به رامبه ر به به نده چاکه کانی و پاداشی چاکیان پی نه دات. عی کرده مه له عه بدولای کوری عه باسه وه هیئایه تی که تاقمیک له خه لکی به نه یینی موسلمان بوون و له رودای به دردا که بت په رسته کان هیئا بوونیان هه ندیکیان بریندار بوون و هه ندیکیان کوژران، جا موسلمانن کان وتیان: نه وانه برایانی ئیمه بون و موسلمان بون، دوا ی لی خوشبونیان بؤ کردن، جا ئایه تی ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَنُهَاجِرُوا فِيمَا قَالُوا لَيْكَ مَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ النساء: ۹۷ دابه زی جا نه م

ئایه ته نوسرا بؤ نه وانه ی که مابوونه وه له (مه که) دا که به هانه نه ما، ئینجا نه وانیش در چون به ره و مه دینه و بت په رستان پیان گه یشتن دیسان به ره و بت په رستان گه رانه وه جا ئایه تی ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾ العنکبوت: ۱۰

دابه زی جاموسلمانان نه مه یشیان بؤنوسین ئینجا به نا ئومیدی له هه مو چاکه یه که به ره و مه دینه در چون له پاشان نه م ئایه ته ی به رده ستان دابه زی: ﴿ثُمَّ لَئِكَ رَبُّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا.....﴾ جاموسلمانان بؤیان نوسین که خوا ده رگای ره حمه تی حوی لی کرده وه، جا له کاتی در چونیا ندا بت په رستان هاتنه ریگایان و به شه ر هاتن هه ندیکیان رزگار بون و هه ندیکیان شه هید بون.

۱۱۱) له و روژده دا که و هه مو که سی که ته ناته ت پیغه مبه رانیش جگه له پیغه مبه رمان دا وای رزگار بونی نه فسی خوی ده کات و

﴿ لِيُ نَاكِرِيَّت.﴾

﴿دُعای لی کردن فہرموی﴾

/

نایه‌ته له‌پاش نه‌و دوعایه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ دابه‌زی بیټ، والله اعلم.

ئینجا خوی میهره بان دهفه رموی

119

ئەو گەردارە خراپانەیان زۆر لىخوش بوو بەسۆزەو چاوپوشیان لى ئەکاتو لىیان خۆش ئەبىت.

۱۲۰ بەراستى ئىبراهيم عليه السلام خوى بەتەنهایى يەك گەل بو کەگەردنکەج بو بۆ الله و لە ھەمو رىگەيەکی نارەواو بى سود لای دابوو بەرەو رىگای ھەق و ئەو لەموشرىکان نەبو ،

۱۲۱ ئەوسوپاسگوزار بو لەسەر نىعمەتەکانى خواو خوايش ھەلبەزاردو کردى بەپىغەمبەرەو رىنماى کرد بو رىگای راست کە يەکخوا پەرستى و بەرنامەى پەرورەدگارى عالەمە،

۱۲۲ جالە دنیاى شتى چاکمان پىدا لە مندالى باش و شورەتى جوان و ھاوتا کردنى لەگەل پىغەمبەرمان دا لە سەلاوات لىدان دا کە سەلاواتى ئىبراهيمى لە ھەمو سەلاواتەکانى تر راسترو چاکترە کە)

(يەکیکە لەو جوړە سەلاواتە ئىبراهيمیانەو موسلمان ھەميشە لە تەحیاتەکانى نوێژدا ئەيخوينیټ، سەرەراى ئەو چاکانەى کەلەدنیاىا بەو بەرپزە دراوہ لە روژى دوايشدا لەريزى پياو چاک و سالتاندايە.

۱۲۳ لەپاشان وەحيمان کردە لای تو ئەى محمد ﷺ کە توش پەيرەوى ئاينى ئىبراهيم بى لە عەقیدەدا کە ئەو ئىبراهيمە لای دابو لە ھەمو شتىكى بى کەلک و بەتال و روبەھەق بوەوئەو لە موشرىکان نەبوە. جارێكى تر ئەچیتەوہ سەر باسى جولەکەو دەفەرەموى:

۱۲۴ روژى شەممە ھەرلە سەر کەسانىک دانرا کە نارىکبون لەبارەى روژى جومعەوہوبىگومان پەرورەدگارت لەروژى قىامەتدا لەنيوان ئەواندا لەبارەى ئەوشتەى کەئەوان نارىکبن تىيدا برپارى خوى دەدات، بۆ ياخى بوان و گومراھان سزاو بۆ پارىزکاران و چاکانىش پاداشت. واتە: روژى جومعە دانرا بۆيان کەتتىدا بجەسيئەوہو ئيش نەکەن ئەوان شەممەيان داناو جومعەيان لەبىر خويان بردەوہ وەك پىغەمبەرمان ﷺ دەفەرەموى: }

/ / بىگومان کەخوا روژى جومعەى فەرزکرد لەسەر ئەو کەسانەى کە لە پيش ئىمەدا بوون جا ئەوان نارىکيان تىدا کردو خوا رىنماى ئىمەى بۆ ئەو روژە کردو ئەوخەلکە لەو روژەدا بەدواى ئىمەدا دىن، جولەکە شەممەيان داناو گاويريش يەك شەممە { بەم شىوہ الله ئەم گەلەى رىنماى کرد بۆ ئەو روژە پىروژەو دەمان ترسىنى لەوہى

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّعْرَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾ إِنَّ إِتْرَاهِيمَ كَانَتْ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَإِنَّ عَاقِبَتَهُمْ لَعَاقِبَتُ الْمُؤْمِنِينَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

کەئیمەش وەك ئەوان لەبیری خۆمانى ببەینەوہ، بەداخەوہ کەئىستا والە ھەندى ولاتى ئىسلامیدا نزیکە لەبىر بىریتەوہ روژى گومراھان و لەخواياخيان کراوہ بە روژى ھەسانەوہ؟

۱۲۵ بانگ بکە بۆ رىگای پەرورەدگارت ئەورىگا و رىبازەى کە پىت سپىراوہ بەزىرانەو دانايانە وبە ئامۆژگارى جوان و بەوشەى شىرىن و موحادەلەيان لەگەلدا بکە بە وشەيەكى چاک ترو جوانتر بىگومان کە پەرورەدگارت زاناو عالەم بەو کەسەى کەلای داوہ لەرىگای ئەو، وەھەر خوى زانترە بەو کەسەى کەرىگای راستى گرتەوہ لە رىزى رىنماى کراوانە، ئەمە ئامۆژگارىيەکە بۆ ھەمو بانگەوازکەرانى رىگای ئىسلام لەھەمو سەردەمىکدا ئەبى بزائن کە بانگ بۆخوا دەکەن نە بۆ خويان و خىل وەشەرەتيان پاداشيان لەلای ئەوہ نەك لەلای خەلک و سەردەنجام ھەر راستى سەردەکەوئىت بادەيان کۆسپ پىلانیش بخريتە رىگای. دەلێن کاتى پىغەمبەرى خوا لەغەزای ئوھودا چاوى بەھەمزەى مامى کەوت کە ناشىرىن کرا بو فەرەموى: ئەبى ھەفتا کەس لەوان وەك ھەمزە پى بکەم بەلام الله ئەم نايەتەى ناردو فەرەموى:

۱۲۶ جا ئەگەر تۆلەتان سەند ئەبى تۆلە وەك يەك بى نابى زياتر بى، وە ئەگەر خۆبگرن و تۆلەنەسىن ھەر ئەوہ بەسودترە بۆ خۆگران، واتە: رىگای نەدا لەتۆلە سەندندا لە يەكسانى دەرىجىت با لەکافرانیش بىت، ئەوہيە دادگەرى ئىسلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا حَوْلَهُ لِلرَّيَّةِ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ
 هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
 هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ﴿٢﴾
 ذُرِّيَّةً مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾
 وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لُتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
 مَرَّتَيْنِ وَلَنْعْلَنَ عُلوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا
 عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ
 وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ
 وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِالْمَوْلِ وَبَيْنَ وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾
 إِنَّ أَحْسَنَكُمْ أَحْسَنَكُمْ لَا نَفْسَكُمْ وَإِنْ أَسَأَلْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ
 وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْفُوا وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
 كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿٧﴾

گه وهرترین پالاهوانی نیسلام و گه وهری شهیدانی به ههشت و
 مامی پیغهمبهری خوا ﷺ شهید دهریت و گالته
 به لاشه کهیشی دهریت و دهشیوینریت و بکوژیی ناشکریه کهچی
 ماوه نادریت له تولهی یه کسان شتیکی تر زیاتر بکریت به لگو
 هه لیشی نه نیت که چاپووشی بکات، به راستی پیغهمبه ریش ﷺ
 ههردوو هه میانی هه لیزارد و بکوژیی له کاتی دهسه لاتدا عهفو
 کرد، ئادهی له غهیری موسلمان لهم جیهانی دیموکراتی و مافی
 مرقفهده نمونه یهکی ناوا بهینن.

نهم نایه ته له مه دینه ده هاتوته خواره ووه لهم سورته مه که ییه ده
 به فهرمانی پیغهمبه رمان ﷺ تو مار کراوه وینهی نهمه زوره له
 قورئاندا که سورتهی مه که یه یهک یان زیاتر له نایه تیکی
 له مه دینه ده هاتوون یان به پیچه وانه وه، جا له بهر نه وه یه زانیی
 هوی دابه زینی نایه ته کان پیو یسته به تاییهت بو نه وه که سانه ی
 که مانای قورئان نه که ن تا به هه لده نه چن له مانا کردندا،

﴿۱۲۷﴾ جابخگره و خوگرتنیش هه به فهرمانی الله یه و هه
 نه و زاته یه یارمه تی تو نه دات له سه ر توانایی خو راگری، نه و
 خوگرتنه ش نه بی نه نجام بدری ههروهک چون داوای جیهادت لی
 دهکات لی ره داوای خوگرتن لی دهکات، نه نجامدانی ههردووکیان
 له جیگای خویندا عیبادهت و خواناسیه و تو دلت تهنگ نه بیت
 له و فرو فیله ی که نه وهان دهیکه ن سه بارهت به خوت و پهیره وانی
 بهرنامه کهت،

﴿۱۲۸﴾ چونکه بیگومان الله له گه ل نه وه که سانه دایه که له خوا
 دهرسن و ته قوایان هه یه و چاکه کارن. به راستی نهمه موژده یه کی
 گه وریه بو نه وه که سانه ی که پاریزکارو چاکه کارن چونکه خویان
 له گه ل دایه و هه رکه سیکیش خوی له گه ل دا بی ج باکی هه یه.

سورتهی نیسرا

۱۱۱

۱۷

سورتهی نیسرا که به سورتهی () و سورتهی (بهنی
 ئسرائیلی) ش دناسریت، سورتهی حه فده هه می قورئانه و سه دو
 یانزه نایه ته، له مه که ده هاتوته خواره وه، و تراوه جگه له چهند
 نایه تیکی نه بیت. وه به گویره ی دابه زین و تراوه سورتهی
 په نجاهه مه و پاش سورتهی () و پیش () دابه زیوه.
 دایکی باوهردان ده لیت: } ﷺ

/الترمذی، صححه الالبانی/ واته: پیغهمبه ر ﷺ تا سورتهی
 زومه رو بهنی ئیسرایلی نه خویندایه نه ده ده خوت.

به ناوی الله ی زور به سوژو بینیه یهت میهره بان

﴿۱﴾ پاگو مونه زه ی و بی عه یی بو نه وه زاته یه که شه و ره ی
 کرد به بهنده ی خوی له مزگه وتی مه که وه بو نه وه مزگه وته ی
 به یتولوقه ده سه ی که خوی و جواره و ده رکه یمان به پیت و
 به رکه کت کرد به پیغهمبه رانی زور و ناوو هه وای چاک و
 به روبوومی زور، جا نهم شه و ره و ییه مان کرد به محمد ﷺ تا له
 نیشانه کانی گه وریه ی و زانیی خو مانی پیشان به دین، بیگومان
 راستی نه وه یه که نه و زاته زور بیسه رو بینره.

نهم نایه ته باس له شه و ره ی پیغهمبه رمان ﷺ دهکات که پیش
 هیجرت روی داوه، به لام له سه ر نه وه ی که نهم روداوه له ج سالیک
 پیش هیجرت و ج مانگیک رووی داوه له نیوان زانایاناندا بو چونی
 جیاواز هه یه،

() واته: شه و ره ی کردن له مه که وه بو به یتولوقه ده س،
 میعراجیش رویشتی پیغهمبه رمانه ﷺ له به یتولوقه ده سه وه بو
 ئاسمان، لهم نایه ته ده شه و ره ی پیغهمبه ر له مه که تا ده گاته
 به یتولوقه ده س باسکراوه و هه رکه سیکی نینکاری بکات کافر
 ده بیت، وه میعراج واته: په یزه، که مه به ست پیی بهرز بونه وه ی
 پیغهمبه ر ﷺ له به یتولوقه ده سه وه بو ئاسمانه کانه به و په یزه یه
 که خوا ده زانیی چون بووه له سورتهی نه جم دا بهم روداوه
 ئاماژه کراوه حه دیسانیکی زوریش باسیان لیوه کردوه، جا
 نه وه ی که حه دیسه کانی به لاواز داناوه هه ندی قسه ی تی دا
 کردوه، وه برپاری کوفری له سه ر نه دراوه، به لام نه وه ی که
 حه دیسه کانیان به پله ی {سه حیح یا حه سه ن} زانیوه و سه ره ی
 نه وه ش نینکاری بکات پیی کافر ده بیت والله اعلم.

وه دياره ئهم روداو به خهون نه بوه به لگو پيغه مبهه له حالتيكدا كه به خه بهر بوه به رۆح لاشه وه ئهم سه فهره گه ورميهي كرده ، چونكه كاتيک كه خه لگی مه که ی له روداو خه بهر كرده وه زۆريان پي سهر بوو ئينكاريان كرد، نه گهر خهون بوایه نه ونده جبي سه رسورمان نه ده بوو به موعجيزه يش حيساب نه ده كرا، ئهم روداو به كورتی بهم شيويه بو كه پيغه مبهه ی نازيزمان ﷺ شه ويك له مالي (نومو هانيي) ئاموزای له په نای كه عبه دا خه وتبو به هوی جوهره ئيله وه {بوراق} ی بو ره وانه كرا كه له گویدريژ گه ورترو له ئيست بچوكترو سپی رهنك بو هر ههنگاويكي به نه نده ی برکردنی چاوی بوو پيغه مبهه ی پيشويش سواری ئه و بۆرافه بوون ، جا پيغه مبهه ی خوا ﷺ سواری بو تا گه يشته به يتولوقه ده سو به ستیه وه به و جيگايه ی كه پيغه مبهه ی پيش خوی به و جيگايانه وه به ستبويه وه، پيغه مبهه له پاش دوو ركات نويز به هاورپيه تی جوهره ئيل سه ركه وت بو ئاسمان تا گه يشتن به ده رگای ئاسمانگی يه كه م، جا ده رگای ئاسمانيان بۆكرايه وه له و كاته دا چاوی به ئاده م كه وت به خيره اتنی كردو دوعای خيري بو كرد ، جا هر به م شيويه به ره و ئاسمانه كانی ترچون له هر ئاسمانيكدا چاوی ده كه وت به پيغه مبهه ی تا گه يشته ئاسمانی هه وتهم له وي شه وه به ره و پيشگای الله رويشت و الله ودهی كرده لای و هر له وي په نجا نويزی له سه ر خوی وئومه ته كه ی پيوست كرد به لام له كاتی گه رانه وه دا گه يشته موسا باسه كه ی بۆكرد موسا پي وت: بگه رپه وه پيشگای الله و داوای سوک بوونی لي بکه من له ناو كورانی يه عقوب دا بووم له وه كه م ترم لي داوا كردن نه يان كردو من چاكيان ده ناسم، پيغه مبهه ی لا ی كرده وه لا ی جوهره ئيل وهك پرس پي كردنيك وئويش وتی: نه گهر ئاره زوت لي هه يه بگه رپه وه پيغه مبهه ی گه راپه وه پيشگای الله و داوای سوک بونی لي كرد الله كرده ی به چل نويزو گه رانه وه تا ها تنه وه لا ی موسا باسه كه ی لي پرسيه وه وه فهرموی: ده نويزی كه م كرده وه وه، وتی: بگه رپه وه داوای سوک بوون بکه ئومه ته كه ت لاوازن توانای نه نجامدانيان نيه ، جا چه ند جار به م شيويه ئهم وتو ويژه كرا تا الله فهرموی ئه ی محمد ئه وه كردم به پينج نويزو هه ر نويزيک به ده نويز حيساب ده كه م و چا كه يه ك به ده يه ، واته: لا ی په روه رده گار هه ر په نجا يه به لام له سه ر به نده كان پينج نويز پيوست كراوه ، ئينجا پيغه مبهه ی نازيزمان ها ته وه مالي (نومو هانيي) هيشتا به ته واوی رۆژ ده رنه كه وتبو. كه ئه مه معجيزه يه کی زۆر گه وروه گرنگو ريژلينيک بو بو پيغه مبهه ی تاقی كرده وه يه كيش بو بو هه مو خه لك ، جا

ئه وه ی كه باوه رداري راسته قينه بو ئيمانی زياتر بو ، وه ئه وه ش كه بيابوه ر بو ئينكاري كردو باری خوی قورستر كرد. په روه رده گار پيغه مبهه ی مان له به رزترين و به شكوترين جيگاكاندا به وه سفی به نديا هتي يادی لیده كه ت و باسی ده كه ت وهك له م نايه ته دا ده فهرموي: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ ۚ لَيْلًا﴾ يان له مه قامی نيگا كرده لايدا ده فهرموی: ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ ۖ مَا أَوْحَىٰ﴾ النجم: ۱۰

يان له مه قامی ده وه و بانگه وازيدا ده فهرموي: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾ الجن: ۱۹ وديان له مه قامی به رنكاري و به رامبهه ی كردن () ده فهرموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ البقرة: ۲۳

واته: نه گهر چي محمدمان ﷺ به و مه قامه به رزانه گه يانده به لام ئه و هه ر به نده ی الله يه و به نديا هتي الله يش گه ورتري پله و پا يه يه، جا دوا به دواي ئه وه ی باسی {اسرا و ميعراج} ی كرد باسی موسا پيغه مبهه ده كه ت، چونكه چونی موسايش بو كيوي تورو قسه كردنی له گه ل الله دا هاوشيوه {اسرا و ميعراج} ی پيغه مبهه مانه ﷺ، جا ده فهرموی:

﴿۲﴾ ئه وسا ئيمه ته وراتمان دا به موسا كردمان به ري پيشانده ر بو كورانی يه عقوب بو ئه وه ی كه جگه له من هيچ پشتيوانيک ودرنه گرو تنها من بکه ن به پشتيواني خويان و تنها به نديا هتي بو من بکه ن.

﴿۳﴾ ئه ی وده ی ئه وانه ی كه ئيمه هه لمان گرتن له گه ل نوح داو رزگارمان كردن، هاوبه ش دانه نين بو الله و سوپاسگوزاربن هه روهك نوح، كه به راستی نوح به نده يه کی سوپاسگوزار بو. باسی نوح عليه السلام ده كه ت تا بخته وه بيرمان كه هه مومان نه وه ی ئه ولاده كانی ئه وين كه له و كه شتیه دا رزگار يان بو.

﴿۴﴾ خو وده يمان كرده لا ی كورانی يه عقوب له و په راوه دا كه ته ورات بو وتمان: ئيوه دوو جار خراپه ده كه ن له سه ر زه ويداو زۆر به رز ده بنه وه ده سه لاتيكي زۆر گه وره پهيدا ده كه ن و له ياسای الله لانه دن.

﴿۵﴾ جا ئه و كاته ی كه به ئيني يه كه م ها ته جي ئيمه بو سزادان و تۆله لي سه ندنتان به نده گه ليكي زۆر ئازاو لي ها تو خومان ره وانه ده كه ينه سه رتان ، جا ئه وان بو سوک كردنتان به شوين ئيوه دا به ناو مال و منال تاندا ده گه رپن تا له ناوتان به رن و بي

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ ۚ وَإِنْ عُثِرْتُمْ عَدَاُ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾ وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْنَا آيَاتٍ لِلنَّهَارِ وَآيَاتٍ لِّلَّيْلِ فَحُونَاءُ آيَةِ الْآيِلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ ۚ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلَنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ۚ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾ أَقْرَأْ كُنْبَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾ مِّنْ أَمْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِّنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

نرخ و سه‌ر شۆږتان بکهن ، وه ئه‌وه به‌ئینیکی جیبه‌جی کراوه له‌لایهن خواوه و بیگومان نه‌و به‌لایه دیت به‌سه‌رتاندا.

﴿٦﴾ له پاشان ئیبه هیزمان به ئیوه دایه‌وه و روژگارمان به‌سودی ئیوه چه‌رخاند و مال و کورانمان بو‌تان فره‌وان کرد و له دو‌ژمنانی خو‌تان زو‌ترمان کرد و پیاوی شه‌رکه‌ری زو‌ترمان لی‌هه‌ل‌خستن که له هه‌مو کاتی‌که‌دا ئاماده‌ی جه‌نگ بن،

﴿٧﴾ جا پاشان نه‌گه‌ر نی‌شی چاک‌تر و جوان‌ترتان کرد و سو‌پاسی ئیبه‌تان کرد و نه‌و نیعه‌مه‌تانه‌تان به شی‌وه‌ی چاک به‌کار هی‌نا به‌راستی نه‌وه چاکه‌تان له‌گه‌ل خو‌تاندا کردوه و به‌سودی خو‌تانه، وه‌نه‌گه‌ر بی‌تو خراپه بکهن نه‌وه‌ش هه‌ر بو‌خو‌تانه و خو‌تان زیان ده‌کهن ، جا کاتی‌ک زه‌مانی به‌ئینی دو‌وه‌میش هات به‌هوی نه‌وه‌ی که ئیوه ده‌ستان به خراپه و تاوان کردوه دو‌ژمنتان به سه‌ردا زال ده‌کات، تا‌کو روتان ره‌ش بکهن و هه‌ر چو‌ن یه‌که‌م جار دو‌ژمنه‌کانتان هاتنه ناو مزگه‌وتی به‌یتولوقه‌ده‌سه‌وه ئه‌م جار‌ه‌ش بکه‌و‌یته ده‌ستیانه‌وه و بی‌نه‌وه‌ناوی و ده‌ستیان به‌چی شتیکی به‌رزو‌چاکدا گه‌یشته به‌ته‌واوی له‌ناوه‌ی به‌رن و ته‌فروتونایی بکهن و داری به‌سه‌ر به‌رده‌وه نه‌هیلن. ئابه‌م شی‌وه‌یه‌الله جوله‌که‌و باقی گه‌لانی تر ده‌ترسینن له سه‌ر پی‌چی کردنی خو‌ی و داوایان لی ده‌کات که بیر بکه‌نه‌وه‌ده‌فه‌رموی:

﴿٨﴾ نه‌گه‌ر ئیوه چاکه بکهن و به‌ره‌و په‌روه‌ردگاری خو‌تان بکه‌رینه‌وه‌وه ئۆمیدی نه‌وه ده‌کریت که په‌روه‌ردگارتان ره‌حمتان

پی بکات ، به‌لام نه‌گه‌ر دو‌وباره بکه‌رینه‌وه بو‌ تاوان و خراپه ئیبه‌ش ده‌که‌رینه‌وه بو‌ سه‌ر شۆږکردن و له‌ناوبردنتان، وه ئیبه بو‌ بی‌باوه‌ران دو‌ژه‌خمان کردوه به به‌ندیخانه‌یان ،

﴿٩﴾ به‌راستی ئه‌م قورئانه مرو‌ف ری‌نمای ده‌کات بو‌ نه‌و باوه‌رو کرداری که زو‌ر به‌رزترو ته‌واوتره‌و هه‌رکه‌سیکی‌ش به‌راستی ده‌ستی پی‌وه بگری‌ت و په‌یره‌وی بکات به‌لگی له هه‌مو که‌س ته‌واوتره‌و به‌هیزترو ری‌ک و پی‌ک تره ، وه ئه‌م قوروانه به‌و باوه‌ردارانه‌ی که کرداری چاک ده‌کهن مو‌ژه ده‌دات که پاداشتیکی گه‌وره‌یان بو‌ هه‌یه.

﴿١٠﴾ خو‌ به‌و که‌سانه‌ش که باوه‌ر به‌ رو‌ژی دوا‌یی نا‌کهن مو‌ژه ده‌دات که ناماده‌مان کردوه بو‌یان سزایه‌کی ده‌ردناک. ئینجا الله به‌کورتی پی‌ناسه‌یه‌کی مرو‌ف ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

﴿١١﴾ جا خو‌وره‌وشتی مرو‌ف وایه که له‌کاتی ناخو‌شی و رق هه‌ستاندا به‌په‌له‌ دوعای شه‌ر له خو‌ی و مال و مندالی ده‌کات وه‌ک چو‌ن دوعای خیریان بو‌ ده‌کات به‌ بی‌نه‌وه‌ی که بیریک له نه‌نجامه‌که‌ی بکاته‌وه، نه‌وسا مرو‌ف دروستکراویکی بی‌حه‌سو‌له‌و به‌په‌له‌یه. له‌یه‌کی‌ک له غه‌زا‌کانی پی‌غه‌مبه‌ردا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ یه‌کی‌ک له هاوه‌لانی وش‌تره‌که‌ی خو‌ی نه‌فرین کرد، جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پرسیری کرد که کێ بو نه‌فرینی وش‌تره‌کی کرد؟ کاتی‌ک که نه‌و پیاوه وتی: من بوم نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: {

/ . / واته: له‌سه‌ر وش‌تره‌که‌ت دایه‌زه

به شتی نه‌فرین لی‌کراو هاو‌ری‌یمان مه‌که، دوعای شه‌ر مه‌کهن نه‌له خو‌تان و نه له مندالتان و نه له مالتان نه‌وه‌ک نه‌و دوعایه ری‌ی له‌و کاته بکه‌و‌یت که‌لای خوا داوای هه‌ر به‌خششیکی لی بکری وه‌لام‌تان ده‌داته‌وه، جا دوعا شه‌ره‌که‌ی ئیوه‌ش وه‌گری‌ت { جا با مرو‌ف هه‌ول بدات که له سه‌ر نه‌فسی خو‌ی زال بی‌تو به‌په‌له‌ نه‌بی‌ت له دوعای شه‌ر کردندا. ئینجا الله باسی هه‌ندی‌ک له نیعه‌مه‌ته‌کانی خو‌ی ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

﴿١٢﴾ به‌راستی ئیبه شه‌وو رو‌ژمان کردوه به دوو نیشانه له سه‌ر ده‌سه‌لات و کاربه‌جی خو‌مان جا شه‌و که یه‌ک له نیشانه‌کانه، تاریکمان کرد تا تییدا به‌سه‌ینه‌وه به‌لام نیشانه‌ی رو‌ژمان رووناک کرده‌وه که‌به ئسانی شتی تییدا ببی‌زیت تا ئیوه له رو‌ژدا برۆن که‌سابه‌ت بکهن و نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگارتان دایناوه بو‌تان به‌ده‌ستی به‌نین، وه تا ئیوه به‌م دوو نیشانه له ژماردی ساله‌کان و حسابی کاته‌کان ئاگادارین، وه هه‌رشتی‌ک که پی‌ویست بی‌ت بو‌ ئیوه تا له‌م زه‌ویدا هه‌ن ئیبه له‌م قوروانه‌دا به‌شی‌وه‌یه‌کی جوان هه‌مو

پیداوئیستیه کانی ئیوه مان روون کردوته ووه دریزه مان پیداوه، جا نیتز مروف بوی نیوه رهوانیه که یاسایه کی تر جگه له م قورنانه بو خوی هه لیزیریت چونکه نهوهی که ده بیت بههوی بهخته وهری وهیدایه تی له م قورنانه دا به شیوه یه کی نهک جوانو روون ، به لگو جوانترو روونتر باسی هه یه نیتز چون رهوایه پشتگوپی بخت و وازی لی بیئیت؟! جا پاش نه مه دهفرموئ:

۱۳ هه مو ئینسانیک کرده وه کانی له چاک و خراپ دهی کهینه ملی و لیی حیا نابیتته وه هه مو کرده وه کانی تۆمار دهکریت و بوی دهکین به کیتابییک نهوسا له روژی قیامه تدا دهی دههین و به کراوهی دهدریتته وه دهستی و پییده وتریت:

۱۴ بهراوی کردارکانی خوت بخوینه ره وه بزانه جیت کردوه، بهسه که نه مرپو تو خوت مو حاسه بهی خوت بکهی، واته : له روژی قیامه تا هه مو که سی چی کردوه بوی تۆمار کراوه و خوی دهزانی مافی چی هه یه و جیگای له کوپییه و هه مو که س دهتوانی نامه ی خوی بخوینیته وه ، جا نه مه به و مانانیه که مو حاسه به ناکرین، ئینجا خوی بالا دهست دهفرموئ:

۱۵ نه و کهسه ی که ریگای هیدایه تی گرتوه بهراستی سودی هیدایه ته که بو خویه تی وهه ره که سیش گومراه بیت خراپی گومراهیه که ی له سه ره خویه تی و هیج نه فسیکی گونا بهار باری نه فسیکی تر هه ناگریت و ئیمه سزای هیج که سیکیش نادهین هه تا نیراوی خۆمان نه نیرینه لای وچاک و خراپی بوژوشن نه کهینه وه، ئینجا خوی بالا دهست دهفرموئ:

۱۶ نهوسا هه ر کاتی که ویستمان ولاتییک له ناو بههین فه رمان دهدهین بهسه ره نهوانه ی که دهوله مه ندو سه رمایه دارن که عیباده تی خوا بکه ن ، جا نه وان له حیاتی به ندایه تی و عیباده ت خراپه و تاوانی تیدا دهکهن یان مروفه خوشگوزمه رانه کانی نه و ولاتانه زور دهکهن یان فه رمانه رهاوی نه وان دهدهینه دهست کهسانییک که ئیشیان خوشگوزمه رانی و رابواردنه ، جا نه و کاته قسه ی ئیمه لهسه ره نهوان دیته دی کهسته مکارن و پیویسته تۆله یان لی وهرگیریت نهوسا ئیمه نه و ولاته له ناو دههین و به ته وای ویران و کاولی دهکهن، به لام چ کاول کردنییک. واته هه رکاتییک دهوله مه ندو خوشگوزمه رانه کانی ولاتییک دهستیان کرد به تاوان و خراپه نه وه په روه ردگار دهیه ویت نه و ولاته له ناو بهریت. ئینجا سرنجه مان بو یه کییک له و روداوه گرنگانه ی که رویان داوه له ناو گهلانی پیشودا راده کیش و دهفرموئ:

۱۷ جا چه ند زورن گهلانییک که له پاش نوح پیغه مبه ر ﷺ له ناومان بردن کاتییک که به ته وای رویان له کوفرو تاوان کرد

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ إِنَّمَا بَيْنُكَ وَالْكَافِرِ الْكَبْرُ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَمْرًا وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَلَهُمَا جَنَاحٌ الذَّلِيلُ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۚ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَآتَ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ ۚ وَالْمَسْكِينِ وَالْبَنِ السَّبِيلَ ۚ وَلَا تُبْذِرْ بُذِيرًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

وهك گه لی عادو سهمودو لووت، جا ئیوهش که بهریزترین پیغه مبه ر بهدرو دهخه نه وه شایسته ترن بهوهی که سزا بدرین، جا بهسه که په روه ردگاری تو ناگادار بی بهسه ر تاوانی بهنده کانیداو بینه ری هه لسو کهوته کانیا ن بیت.

۱۸ نهوسا نه و کهسه ی که ژیا نی ئیستای دنیا ی دهوی و خوی بو نه وه ته رخان کردوه بو نه وه ئیش دهکات ئیمه بو هه ر کهس له وان که نارمه ژومان لی بیت له خوشیه کانی دنیا نه وهنده ی که ویستی ئیمه ی لهسه ره بیت پیی دهدهین، له پاشان دۆزه خمان داناوه بو نه وان که به لومه کراوی و ده رکراوی له هه ر سۆزو بهزه ییه ک دهجیته ناویه وه. واته مه رج نیه هه ره که سی دنیا یی بویت ﷻ پیی بدات به لام زۆربه ی دنیا ویستان به و نه ندازه ی که ﷻ خوی ویستی لهسه ره بیت پییده به خشییت.

۱۹ خو نه و کهسه ییش که مه بهستی دوا روژه و بو نه وه کۆشش دهکات به کۆششیکی چالاکانه و دلسۆزانه له هه مان کاتدا باوه رداره به په روه ردگاری جیهان و پهراوه ئاسمانیه کان و فره شته کان و هه مو پیغه مبه ران نهوسا هه ره نهوانه ن که کارو کۆششیان وهرگیراو سوپاسکراوه و خوی میهره بان پاداشتی چاکه کانیا ن به چه ند به رامبه ر ده داته وه. لی ره پیویسته نه وه بزانی ن که کارو کۆششییک بو دوارۆز به سوده و وهرده گیریت که خاوه نه که ی باوه ردار بیت و مه بهستی ره زامه ندی په روه ردگار بیت و خو هه لئان و خۆده رخستن و له خو بایی بونی تیدا نه بی و ریکی

له گهل قورئان وفه رموده گانی پیغمبر ﷺ، جا نه مانه نه گهر
چی مهبهستان دواروژه به لام له ژبانی دنیاش بی به هره نین.

۲۰ به لکو ئیمه له به خششی په رومردگارت بژیویو نیعمه تی
خۆمان له دنیا دا دده دین به هه مو کس، به کافرو موسلمان، وه
به خششی په رومردگارت له دنیا دا له کس قه دهغه ناکریت به
بۆنه ی کوفروه، چونکه الله رحمانه و بهنده گانی خو ی ناومید
ناکات و هه رچی دروستکردوه بهنده ی نه ون کافر بیت یان
موسلمان تا هه ردوولا نهو ریگایه ی که هه لیان بژاردوه بتوان
بیهنه سهر.

۲۱ ته ماشا بکه و بزبان چۆن هه ندیکمان به رزکردوه به سهر
هه ندیکی تر دا له ژبانی دنیا دا له پله و ناوبانگدا و له جوانی
وناشرینیدا و له ته مه و له دریژی و کورتیدا که خۆتان به چاوی
خۆتان نه م حیاوازیانه ده بین، ده ی بزبان به راستی له رۆژی
دوایدا پله و پایه کان گه وره تر و حیاوازی نیوان پله و پایه گانی
دواروژ زۆر ناشکراترو گه وره تر له نه وه ی دنیا، پیغمبر ﷺ له
وه سفی حیاوازی نیوان پله و پایه ی به هه شتیه گاندا ده فهرموی:

/ / واته:
به هه شتیه کان به هوی حیاوازی پله و پایه یانه وه شوینی خاوه
بالاخانه گانی به هه شت که له سه ره وه ی خۆپانه وه دهبین هه ر
چۆنیک که نه ستیره ی پرشنگ دار دهبین که له وه پهری ئاسوی
رۆژه له ات یان رۆژئاوا دا خه ریکه ده روات و نامینیت. وتمان نه ی
پیغمبر ﷺ خوا نه و شوینه به رزانه جیگای پیغمبرانه که
جگه له وان هه یج کهس پی ناگات؟ پیغمبر ﷺ فهرموی: نه خیر
وانیه، سویند به و زاته ی که گیانی منی به ده سته پیاوانیک که
باوه ریان به الله هی ناوه و هه مو پیغمبرانه یان به راست زانیوه
به و پله و پایه به رزانه ده گهن. { جا که وابو بۆ دواروژتان هه ول
بدن چونکه هه رنه وه به سووده و ده مینیتیه وه.

۲۲ نه که ی له گهل الله دا هه یج په ستر اوکی تر دابنیت و جگه
له و زاته به ندایه تی بۆ کهس نه کهیت، چونکه نه گهر واتکرد تۆ
ده ست به نه ژنۆ و لۆمه کراو و دۆراو و سوک کراو داده نیش و
یارمه تی ده ریکت بۆ نییه و سه ره رزو که یفخو ش نابیت، به لی:
به ندایه تی پاک و خاوین پیشه ی خوا به رستانی راسته قینه یه و
مرۆف بۆ نه مه هاتوه ته نه م جیهانه، جا له بهر نه وه ده بین باسی
هاوبه شی دانان بۆ په رومردگار و سزای نه وانه ی که نه و تاوانه
گه وره ده کهن له قورئاندا زۆر هاتوه به تایبه ت له سورته

مه که یه کاندا نه وه ته لی ره تا ئیستا چه ند جار به شیوه ی
جیا جیا باسی خرابی بت په رستی و هاوبه شدانانی کردو جاریکی
تر له گهل باسکردنی کۆمه لکی زۆر له تاوانه کان ده چیتیه وه
سه ری و ده فهرموی:

۲۳ په رومردگاری تۆ وای فهرماندا وه که نیوه جگه له و کهسی
تر نه په رستن، وه له گهل دایک و باوکتاندا چاکه بکهن نه گهر
یه کیک له وان یان هه ردووکیان به پیری مانه وه له لات نه وسا تۆ
له روی نه واندایه بچوک ترین وشه ی ناشیرین به کار مه هی نه و
روویان لی گرژ مه که و قسه ی ره قیان له گهل دا مه که، وه هه می شه
به قسه یه کی جوان و به ریزه وه له گهل اندا قسه بکه.

۲۴ جا بالی زه لیلی خۆتیا بۆ رابه و هه می شه به سۆزو به
میهره بانیه وه هه لئس و کهوتیا له گهل دا بکه و دوعای خیریا بۆ
بکه و بلی: نه ی په رومردگارم ره حمیا پی بکه وه ک چۆن نه وان
ره حمیا به من کردوه به مندالی په رومرده یان کردوم.
په رومردگار له م نایه تانه دا له دوا ی باسکردنی مافی خو ی به سهر
به ندکهانییه وه که به ندایه تی کرد و دانه نانی هاوه له بۆی باس
له مافی دایک و باوک ده کات و پیویستی ده کات که هه م به کردار و
هه م به قسه به جوانی ره فتریا له گهل دا بکه و نازاریان
نه دن و دوعای خهیران بۆ بکهن به تایبه ت کاتی که پیر و
که ساس ده بن و چاوه پروانی چاکه ن که له گهل اندا بکریت.
پیغمبر ﷺ ده فهرموی: }

/ واته: ره زامه ندی په رومردگار له
ره زامه نی دایک و باوک دایه، وه رق و قینی په رومردگار له نا ره زای
نه واندایه {.

۲۵ په رومردگارتان ناگاداره به وه ی که له دلتاندا یه نه گهر نیوه
بۆ ره زامه ندی الله به دلسۆزی و دلپاکیه وه خزمه تی باوک
ودایکتان بکهن بیگومان الله له تاوانی نه و که سانه ی که دلسۆزی
باوک و دایکیان و له تاوانه کانیا ن په شیمان و هه می شه به ره و لای
الله ده گهرینه وه زۆر لیخو شبو و چاوه پو شی که ره، ئینجا دوا
به دوا ی مافی دایک و باوک ده فهرموی:

۲۶ بیه خشه به وانه ی که خزمی نزیکتن نه وه ی که مافی
خۆپانه و بیه خشه به هه زاران و ریباران و نه که ی مال به بیهوده
خه رج بکهیت،

۲۷ چونکه به راستی نه وانه ی که مال به بیهوده خه رج ده کهن
برایانی شهیتان، خۆ شهیتانیش کافره به نیعمه ته گانی
په رومردگاری خو ی، شهیتان هه ولده دات که مرۆف به خیل و ده ست
قوچا و بکات، جا نه گهر بۆی نه کرا هه ولده دات بیکات به

مرؤفییکی موسریفو ههله خه رج و نهو ماله ی که خوا پییداوه له شتی خراپو بی هودهدا خه رج بکات. زۆری له تهفسیر نوسان وشه ی { تَبْرِیْر } یان وهک { } مانا کردوه ههر چه ند دهگونجی ههر دوو یهک مانایان هه بی به لام من وای بو دهچم که { تَبْرِیْر } له ناوبردنی ماله به شیوه یه که نه خوت و نه خه لک سودی لی و مر نه گریت، چونکه نه مه له نیشی شهیتان دهچیت چونکه ئیشه کانی نه بو خوی و نه بو خه لک سودی نیه والله اعلم. جا دهفه رموی:

﴿ ۲۸ ﴾ جا نه گهر پشتت له وان کرد به چاوه ری دهست که وتنی نیعمه تیکی په روهر دگارت هوه و نیستا هیچت له دهستدا نییه دهی نه وکاته قسه ی دلخوشکهر و هیوا به خش و ئاسانیان له گه لدا بکه و دو عای زۆر بونی رزقیان بو بکه و به ئینیان پی بده ههر کاتی بووم یارمه تیان ددهم.

﴿ ۲۹ ﴾ رهزیل ورژد مه به وهک نه وهی که دهستت به سبتی به ملته وه نه گاته باخه لت، وه به ته واویش دهست بلاونه که یته وه که ههر چیت ههیه بیبه خشیت و له پاشان له بهر نه بونی په کت بکه ویت و سه رکونه کراو و په ک که وتوو دابراو بیت له هه موشت.

﴿ ۳۰ ﴾ به راستی په روهر دگارت بو نهو که سه ی که ئاره زوی لی بیت رۆزی بو فره وان دهکات و ته نگیشی دهکاته وه لهو که سه ی که ئاره زو لی بی، بیگومان نهو زاته ئاگاداری ژبانی به نده کانیته و بینهری رهفتار و کردار و چۆن مال پهیدا کردن و چۆن خه رج کردنیته و ده زانی که ئایا که مدهستی به سودیتی یان دهستپری که ههر دوو بو تاقی کردنه وهن و ههر که سه ی به یه کیکیان تاقی دهکاته وه پیغه مبه رمان دهفه رموی: ﴿ ۳۱ ﴾

﴿ ۳۱ ﴾ / بیگومان الله به منی فره مو: به خشه پیت دبه خشم. به لی الله خوی به نده کانی خوی ده بیی و بی ئاگا نییه له بارودوخی ژبانیان به لام دهیه ویت هه ندیکی به هه ندیکی تاقی بکاته وه، وه لی رهش هه ره شه یه کی توند دهکات لهو که سانه ی که مندالی خویان له بهر ترس له که مدهستی و هه ژاری ده کوژن و دهفه رموی:

﴿ ۳۲ ﴾ نه وسا منداله کانی خوتان له ترسی که مدهستی و نه داری مه کوژن ئیمه ی که رزقی نه وان و ئیوهش ددهمین به راستی کوشتنی نه وان تاوانیکی گه ورهیه. له فره موده دا هاتوه که پیغه مبه ر سهارمت بهو پیاو و ژنه ی که بو نه وهی مندالیان نه بیت پیاو ده کی له دهر وهی نه دامی زاوژی ئافره ته وه ئاوی خوی دهر ژینیت، واته: () به زیندو به چال کردنیکی نه یینی مندالان ناوی بر دوه وهک نهو فره موده یی که مسلم روا یه تی

وَإِمَّا نُرْضِ عَنْهُمْ أَبْعَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿ ۲۸ ﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿ ۲۹ ﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿ ۳۰ ﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا لَمْ يَكُنْ تَرْزُقُهُمْ وَإِنَّا كُنَّا لَهُمْ كَانًا خَطَا كِيرًا ﴿ ۳۱ ﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿ ۳۲ ﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿ ۳۳ ﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿ ۳۴ ﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿ ۳۵ ﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿ ۳۶ ﴾ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿ ۳۷ ﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿ ۳۸ ﴾

کردوه جا ههر له بهر نه وهی به شیک له زانیان پییان وایه ریک خستنی زاوژی و وهچه () به حه رام ده زانن به لام جا بیر ده گپریته وه ده لی: ﴿ ۳۹ ﴾

﴿ ۳۹ ﴾ / ئیمه له زه مانی پیغه مبه ردا "عزل" مان ده کرد جا پیغه مبه ر نه وهی پیگه یشتبو که ئیمه وا ده که ی به لام پیغه مبه ر به رگری نه کردین. جا بو یه بیرورای زانیان له م باره وه جیاو وه، جا ئیمه نهو بیرورایه مان پی راسته که ههر دوو بهش له فره موده کان وهر بگریت و ئیشی پی بگریت، جا بو یه ده لیین ریکوپیک خستنی وهچه ()

بو که سیك که دهیه ویت لهو ماوهیه ی که شیر دمدات یان دکتوری موسلمانن متمانه پیکراو ماوهیه ک دانیت که نابیت لهو ماوه دا باردار بیت به هو ی هۆکاریکی شه رعییه وه وهک نهو ئافره ته ی که به بی عه مه لیات و درینی سک مندالی نه بیت یان نه وهی که پیاوو ئافرت ریک ده که ون له گه ل یه کدا بو نه وهی که ماوهیه ک مندالیان نه بیت، وه نه مهش به هو ی به هیز بونی نهو به لگه یانه ن که رهوا بونی عهزل ده که یه نه و ههروه ها کرداری یارانی پیغه مبه ریش. نه گهر چی نه گهر هو یه کی شه رعی نه بیت واز لیه یان له نه نجامدانی عهزل و نه وهی که وهک نهو وایه چاکتره چونکه نه بو سه عیدی خودری ده لییت: ﴿ ۴۰ ﴾

بەدلتەنگى و بى درەتانى دەكات و نازانى لەم دنیا فرەوانەدا چۆن
هەلس و کەوت دەکات.

٣٤ ئەوسا نزیکی مالى هەتیو مەبنەو مەگەر بەشیوەیهکی
چاک و بۆ خزمەت کردنی ماله کەبیت واتە ئەو مالى هەتیو
کە لای ئیوێهەو ئەتانهوئ خزمەتی بکەن وەك ئەوێ کاسیو
بازرگانی پى بکریت با لاتان بیت تا ئەو کاتەى کە ئەوان دەگەنە
بەهیزی تەواو و باقى دەبن، وە پەیمانەکانتان ببە سەر
نەیشکێن، چونکە بەراستی ئەو پەیمانە پرسیار لى کراو دەبى،
ئایا جى بەجى کرابیت یانە نە، وەپەیمان شکێنى یەکیکە لە
نیشانەى موناڤقى بەلگو ئەبى بەهوى نەمانى ئیمانیش،
پێغەمبەرمان ﷺ دەڤەرموى: }

/ / ئەو کەسەى کە ئەمانەتدارو
دەست پاك نەبیت ئیمانى نییەو ئەو کەسەیش کە پەیمانەکانى
نەداتەسەر دینی نییە. }

٣٥ جا هەر کاتیک شتیکتان پیاو بە تەواو بى پیاو ، وە
کیشانە بکەن بەمیزانیکی راست و تەواو ئەو ئەنجامیکی باشترو
جوان ترى بۆتان هەیه، چونکە ئەبى بەمایەى سەر بەرزى
هەردوو ژيان. پێغەمبەر ﷺ روى کردە هاوێلانى کۆچەرىو
ڤەرموى: }

/ / واتە: ئەى کۆمەلى کۆچەرەن پێنج
بەلا هەیه کە ئەگەر توشیبون، جا ئەو کاتە چاودروانى سزا بن
وە من پەنا دەگرم بە ﷻ کە ئیوێ توشى ئەوانە بن، زینا لە
هیچ گەلیکدا پەردى نەسەندوو ئاشکرا ببیت مەگەر لە ناو
ئەواندا نەخۆشینی تاعون و ئیش گەلیک کە لە گەلانى
رابردویندا نەبوو لە ناویندا بلاو بووبیتەو، وە هیچ گەلیک
پیاوێ و کیشانەیان بۆ خەلک کەم نەکردووەو مەگەر دوچارى
فات و قەرى و گرانی و ستەمى دەسەلاتدارن بەسەریاندا بووبن، وە
بەرگریان لە زەکاتى مالى خوێان نەکردووە مەگەر بارانیان لى
بەرگری کرابیت ، وە ئەگەر لەبەر بى زمانان نەبواپە بارانیان بۆ
نەدەبارى، وە ڤەرمانى خواو پێغەمبەرەکیان نەشکاندووە مەگەر
ﷻ دوزمینیکی جگە لەخوێانى زال کرد بیت بەسەریانداو

عەزل کرا لە لای پێغەمبەر ﷺ جا ئەویش ڤەرموى: ئەو بۆ
کەسانى ناو ئیوێ ئەو ئیشە دەکەن؟ خوێنى ڤەرمو: ئەوسا
وانەکەن، جا پێغەمبەر ﷺ ڤەرموى: هیچ دروستکراویک نەیکە
برپارى دروستکردنى درا بیت بیگومان کە ﷻ دروستى دەکاتو
بەهیچ شیوەیهک ریگری لى ناکریت. وە مەبەست لە ریکوپیک
خستنى وەچە (ئەوێهە کە بە هوى بەکارهینانى
هۆکارانیکی شەرعیهەو کەنەبن بە هوى زیان، بۆ ماوێهە کە لە
زەمان بەرگری بکریت لە بارداربون، کە ئەمە جیاوازه لەگەل
دیاری کردنى ژمارەدا) (کە ئەمەیان کرداریکی پەسەند
نەکراو و ناڤەواپە. پاشان پەرەردگار دەڤەرموى:

٣٦ ئەوسا نزیکی زینا مەبنەو و خوێان لە هەمو ئەو شتانە
بپاریزن کە ئیوێ بۆ ئەو تاوانە گەورەیه رابکیشیت ، بەراستی
ئەو گوناھیکی ئاشکراو ڤەلەبەزەنەو خراپترین ریگایشە ئەو
ریگایە جا بەو ریگایەدا مەجن. عەبدولای کورى مەسعود دەلیت:
پرسیارم کرد لە پێغەمبەر ﷺ کە کام تاوان لە هەمو گەورترە؟
دەلى، پێغەمبەر ﷺ ڤەرموى: }

/ / گەورترین تاوان ئەوێهە کە تۆ
هاوێل بۆ ﷻ دابنێیتە لە حالیکدا کە ئەو تۆى دروستکردو،
وتم پاش ئەو جییه؟ ڤەرموى: ئەوێ کە منداڵەکەت بکۆزى لە
ترسى ئەوێ کە خواردنت لەگەلدا بخوات، وتم ئەى پاش ئەو؟
ڤەرموى: ئەوێهە کە لەگەل خیزانى دەراوسیکەتدا زینا بکەیت }

٣٧ ئەوسا ئەو گیانانەى کە ﷻ حەرامى کردو مەکوژن مەگەر
لەسەر مافیک بیت کە خوا دایناو وەك ئەوێ کەسى کەسى بە
ناڤەوا بکۆزیت، یان پیاو یان ئافرەتیک کە هاوسەریان کرد بى
زینا بکەن، یان کەسیک لەئایین پاش گەزببیتەو، وە هەر کەسیک
بە ناڤەوا کۆزرا بەراستی ئیمە بۆ تۆلەسەندنەوێ هیزو
دەسەلاتمان داوتمە دەست خاوەن کۆزراوێکە کە نزیکتین
میراتگرو خزمیتی، جا با ئەویش زیادەڤەوى نەکات لەکۆشتن دا
چونکە بەراستی ئەو یارمەتى دراو دەبیت لەلایەن یاسای خواو
ڤەرمان رەواپانەو و تۆلەى بۆ وەرئەگەرنەو، جا ئەبى ئەویش
زیادە رەوى نەکاتو دەست دریزی نەکاتە سەر ئەوانەى کە بى
تاوانن. پێغەمبەر ﷺ دەڤەرموى: }

/ / بەهەمیشە باوەردار لە
دینەکەیدا بەربلاوى و ڤەرەوانى کردارە چاکەکانى بۆ دەرەخسیت
مادامیک توشى خوینی حەرام نەبیت } واتە باوەردار خوینی
حەرامى توشبو دنیاى لى تەنگ دەبیتەو و هەمیشە هەست

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۖ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 ءَاخَرَ ۚ فَنُفِلَ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَكَ رَبُّكَ
 بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا ۚ إِنَّكُمْ لَعِندَهُ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾
 وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾
 قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ ءِلَهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَبِغُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا
 ﴿٤٢﴾ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ يُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ
 السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ
 لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ
 الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا
 مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ
 وَقْرًا ۚ وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِرَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَىٰ أَدْبُرِهِمْ نُفُورًا
 ﴿٤٦﴾ تَحْنُ أَعْمُرُ ۖ مَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ ۚ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ بِخَوَافٍ
 إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾ أَنْظِرْ
 كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾
 وَقَالُوا آءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرَفًا آءِذَا نَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

نەزانانە دەدەن، ھەرچەند فریشتەکان نێرو مێیان نییە و
 ئەوگومانەى ئیو زۆر ھەلەبە بەلام چۆن بۆ خوتان کۆر بەچاک
 دەزانن و کچتان ئەوئەندە پێ ناخۆشە زۆر جار زیندە بەچالیان
 دەکەن لەبەر عەیبە کەچى ئەو داندەن بۆ اللہ؟! بیگومان
 پەروردگارى جیھان بێنیازە لەوہى کە ھاوہل و مندالی ھەبێت.

بەراستی ئیمە ئا لەم قورئانە دا چەندین باس وداستانی
 جوړاو جوړمان گوێ بۆ ئەوہى بیر بکەنەوہو پەندو نامۆژگارى
 لى وەرگیرن، کەچى ئەو ھەمو داستان و باسە جیاچیانە جگە لە
 دورکەوتنەوہ لە ئایین وراکردن لى سودىکى تری پى نەدان؟! وە
 یەکیک لەوانەى کە لەم قورئانەدا بەشیوہ جوړاو جوړو بە بەلگەى
 تەواو و گونجاو لەگەل عەقڵدا ھاتوہ یەکخواپەرستى و یەکتایى
 اللہ یە کە بناغەى ھەمو بنەماکانەو ھەر لەم سوورەتەدا چەندین
 جار ھاتوہ کە ئەمەش یەکیکى تریانە کە دەفەرئوى:

بلى : ئەگەر لە گەل اللہ دا چەند خواپەکی تر ھەبە وەک
 ئەوان دەلێن: دەى ئەوان ھەولێ دۆزینەوہى رێگەپەک بەدەن کە
 خویان بە خاوەنى عەرش کە اللہ یە بگەپەنن و دەسەلات و
 فەرمانپەرەوایى جیھانى لە دەست دەر بھێنن، جا ئەو کاتە خویان
 بە ئارمۆزى خویان یاساو بەرنامە دابنێن و گوێ بە فەرمانى
 اللہ نەدەن خو ئاشکراشە کە ئەمەیان پى ناکریت دەى ھەتاکەى
 لەسەر دژایەتى فەرمانەکانى اللہ دەرۆن؟! ئینجا اللہ خو
 دەفەرئوى:

ھەندیک لەو سەرۆمتو سامان و ھیزى کە لە بەردەستیاندا یە لە
 دەستى دەرھێنان، وە فەرمانپەرەوایان بە پەيامەکەى اللہ
 حوکمیان نەکرد بێت و بە کەیفى خویان لەوہى کە خوا بوى
 ناردون ھەلێان نەبژاردوہ مەگەر خوا ئازاوە و شەپرو کوشتارى
 خستووئە ناویانەوہ { وەک جیھانى ئەمروى خۆمان کە ھەر
 پینچیانى تیدا ھاتوئە دى و وا لە تالوى بەرھەمى کردارە
 پيسەکانمان دەخوینەوہ؟! چاوکوێرەو گوێ کەرەو ژیری نەماوہ و
 چاکمان بەلاوہ خراپە و خراپمان بەلاوہ چاکە پەنا دەگرم
 بە اللہ! لەم چارە رەشیەى کە ئەمرو مروق بەسەرى خویدا
 ھیناویەتى ویری لى ناکاتەوہ!!

جا بەدوای ئەو شتە مەکەوہ کە زانیاریت لە بارەپەوہ
 نییە و ھەر لە خۆتەوہ کردەوہپەک مەکە یان بریارێک مەدەو
 قسەپەک مەکە بە بى زانیارى ، چونکە بەراستى گوێ وچاو و دل
 ھەمو یەکیک لەئەوانە لەو بارەوہ پرسیاریان لى دەکریت و
 خاوەنەکەیان گرفتار دەبێت ئەگەر بەناڕەوا بەکارھێنرابن.

ئەوسا بەسەر زەویدا بەدەعیو فزیوہ نەچیت بەراستى تۆ
 ھەرگیز ناتوانیت بەو ریکردنەت زەوى لەت بکەیت و لە درێژى دا
 بەجیاکان بگەیت، ئیتەر بۆ خۆت ھەلەدکیشى و خۆت بە لىھاتوو
 گەورە دەزانى؟

ھەمو دانەپەک لەوانەى کە باسکران خراپەکەیان لە لای
 پەروردگارت بیزراو تاوانەو نابى باومرداران ئەنجامیان بەدەن.

ئا ئەوہى کە باسکران بەشیکە لەو دانایىیەى کە
 پەروردگارت رەوانەى کردوئە لات، واتە: ئەو قەدەغە کراوانە
 فەرمانى ئیمەپەو لەسەر بناغەى دانای دامان ناوہ ھەر کەسیک
 دژایەتیان بکات دژایەتى حکمەت و دانایى اللہ دەکات وکافر
 دەبى، جارێکى تر ھەرەشە لەبت پەرستى و ھاوہەشدانان دەکات و
 دەفەرئوى: لەگەل اللہ دا ھىچ شتىکى تر بەخواى خۆت
 دانەنییت و نەپەرستیت چونکە ئەگەر جگە لە اللہ کەسیکى تر
 بپەرستیت و گوێ رایەل فەرمانەکانى بکەیت بەلۆمە کراوى و
 دورکراوہی لە ھەمو رەحمەت و سۆزیکەوہ دەخوینتە ناو
 دۆزەخەوہ، ئەگەرچى ئەم ئایەتانە روى قسەى لەگەل
 پیغەمبەرمان ﷺ دا یە بەلام مەبەست پى ھەمو گەلەکەپەتى.
 پاشان دەمکوئى ئەوانە دەکات کە دەلێن: فریشتەکان کچانى
 خودان و دەفەرئوى:

ئایا پەروردگارتان ئیوہى تاپبەت کردوہ بە کورەوہو بەلام
 لەناو فریشتەکاندا مى کانى ھەلگرتوہ بۆ خو؟! بەراستى ئیوہ
 قسەپەکی زۆر خراپى گەورە دەکەن و بریارێکى زۆر ناشرین و

داپوښراو دروست دهكهن، جا نيتړ نهو كاته حهقو راستي نايستن و نابینن و نهو قورنانه له سهریان کاریگر نابیټ.

٤٦ نهوسا نيمه بههوی خرابی خوځانده دامن ناوه لهسهر دلی نهوان چهندين پهرده بو نهوهی که هیچ شتيك له قورنآن فير نهبن وفامی نهكهن، وه لهناو گوځياندا باری گرانمان داناوهو گوځمان كهر كردون كه هیچ شتيكي بهسود نهبيسن ، وه ههر كاتيک باسی پهكتایي پهرودرگاری خوت بكهيت لهم قورنانهداو بلييت { هیچ پهرستراویکی راستهقینه جگه لهالله نيه و تاكهو شهريکی نيه، نهوان پشتی تیدهكهو لهو قورنانهو لهو قسه جوانانه را دهكهن!

٤٧ نيمه دزمانين بهو جوړه گوی گرتنهی نهوان كاتيک كه گوی له تو دهكهرن كه چ مهبهستيكيان ههپه و چون گوی دهگرن و چی دهلین، وه ناگادارين لیان نهو كاتهی كه نهو موشریكه ناحهق ويژانه به نهينی و بهچفه قسه دهكهن و دهلین به باوهرداران: بهراستی نیوه ههرله جادو لی كراویك پهرپهوی دهكهن،واته: نهوهی كه نیوه پهرپهوی دهكهن پیغهمبهر نيه بهلكو پیاویکی جادو ليكراوه.

٤٨ سهر بكه چون ويڼه دهيننهوه دزی تو، جاريك به جادو كهتر دادهنين و جاريکی تر بهجادو لی كراو، جاريك شيتی سهرليشيواو جاريكيش شاعیری لیزان!! بهراستی نهوانه ريگيان لی ههله بووه توانای دوزينهوی ريگای راستيان نيه.

٤٩ خو نهو بيپاوهپانه دهلین: كاتيک كه نيمه بوين به نيسقان و رزين ثايا تازه زيندو دهكرينهوهو دهبينهوه بهدروست كراویکی تازه، شتی وا دورهو ناگونجيت و پهرودرگار نيشی وای پی ناكريت، نهكهر پيتان وایه دروستكردنتان بو جاريکی تر له نيسقانی رزی و پتوركاو نهگونجاوه ،

٥٠ دهی نهی محمد ﷺ پييان بلی: بين بهبهرد يان بين به ناسن بهكهيفی خوتان.

٥١ يان بين به ههردروستكراویکی تر كه له دلی خوتاندا زور كهورهپه و به دوورو نهگونجاوی دهزانن كه پاش نهمانی زيندو بكريتهوه، واته: نهكهرنهتوانن بهههرچی نهبن بين و ريگا لهزيندو كردنهوه بگرن، دلنيا بن كهالله زيندوتان دهكاتهوه، جا نهوان دهلین: كي دووباره زيندومان دهكاتهوه؟! بلی: نهو كهسهی كه يهكهم جار له هیچ دروستيكردوون نهو كهسه دووباره زيندوتان دهكاتهوه ، جا نهوان كه هیچ وهلاميكيان نيه بو قسهكانی تو بهگاڼتهوه سهریان رادهوهشينن كه گویا نازانين چی دهلييت نهوهنده دزمانين كه نهو قسهيه سهرسورپهينهره و ناچيت

٥٠ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ۖ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ ۖ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ فَسَيَضْحَكُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۖ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْجُدُونَ بِمَحْمَدِهِ ۖ وَتَقُولُونَ إِن لَّبِثْنَا إِلَّا لَاقِبِلًا ۖ قُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ۖ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۚ إِنَّ شَأْنَكُمْ كَانَ أَزْهَقًا ۖ يُعَذِّبُكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۖ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ ۖ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۖ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۖ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۖ وَإِنْ مِنْ قَرِيبَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْفَيْكَمَةِ ۖ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۖ

٤٣ بينيازو پاك و مونهزهه نهو زاته لهوهی كه وينه و هاوولی بو دابنريت و خاودن شكو و بهرز به بهرزيابهتیهکی بی نيهايهت كهورهو زوردوره لهوهی كه موشریكان دهليين.

٤٤ نهوهی كه له ههر حهوت ناسمانهكانداپه و له زهوی و له ناوياندا ههپه ههوی تهسبيحاتی خوی خوځان دهكهن بهو شيوهی كه الله خوی دهزانئ، وه هیچ شتيك نيه مهكهر تهسبيحاتی خوی دهكات بهلام نیوه له تهسبيحاتی نهوان تی ناگهن بيشك كه نهو زاته بهحهوسهلهپه و پهله ناكات له تولهسندنهوه لهوانهی كه هاوول و مندالی بو دادهنين ، بهلكو لی بوردهو چاوپوشي كهره لهتاوان، جا نهكهر تهوبه بكهن و بگهرينهوه لييان خوش دهبيت. پیغهمبهرمان ﷺ دههفرموی: }

/ / هیچ كهسيك له سهر نهو نازارهی كه بيستيتی له الله بهدهسهلات بهشكو بهسهبرترو خوگرتر نيه نهو زاته هاوول و مندالی بو دادهنريت، پاشان نهو ههر دهيانپاريزيت له بهلاو سهلامهتيان دهكات و رزقيشيان پيهدات. }

٤٥ جا ههر كاتيک تو قورنآن بخوينی نيمه له نيوان توو نهوانهی كه باوهریان نيه به روژی دوايی پهرديهکی شاراوهو

بە مېشكى ئىمەداو دەلئىن: كەي ئەرۈۋزە دىت كە ئىمە زىندو بىرئىنەۋە؟! پېيان بلى: بەراستى ئەرۈۋزى زىندو كىرەنەۋە نىزىكە،

۵۲ له رۇژىك دا دەبى كە بانگ كەر بە فەرمانى پەرۋەردگار بانگتان دەكاتو ئىۋەش كوتوپر له گۇرەكانتان وەلام دەدەنەۋە سوپاسى اللہ دەكەن ، بەلام سوپاسە كەتان ناچارىيەو سودى نابى، واتە ئەرۈۋزە لاشەي ئىۋە كە رزىۋە ئەرۈۋزە زىندو دەبىتەۋەو ملەكەچانە فەرمانى پەرۋەردگارى بەجى دەھىنئىت خۇ ئەرۈۋزە كاتەش وا گومان دەكەن كە لەدونىادا جگە لە ماۋەيەكى زۇر كەم نەزىۋون، واتە: ئەرۈۋزە ئىۋە كە ھەمو شىكتان بۇ لەدەست داۋە لەو كاتەدا دەلئىن زۇر كەم بوۋە نەمانتوانىۋە باش بىر بىكەينەۋەو سودى لى ۋەر گرین، پاش ئەرۈۋزە خۋاى مىھربان تەمىي بەندە چاكەكانى دەكاتو دەفەرمۇي:

۵۳ ئەي محمد ﷺ بە بەندەكانى من بلى: با لە كاتى قسە كىرەندا ئەرۈۋزە قسەيە بلىن كە چاكترە، بۇ؟ چۈنكە بەراستى شەيتان ھەۋلى دروستكىردى ناكۆكى دەكات لە نىۋانىندا ، بىگومان شەيتان بۇ ئىنسان دوزمىنىكى ئاشكرايە. واتە: ئامانجى شەيتان ئەۋەيە كە لەنىۋان بەندەكانى اللہ دا كىشەۋناكۆكى دورست بىكات جا با ئاگايان لەقسەۋزەمان ھەلۈكەۋتەيان بىتو ماۋە بەشەيتان نەدەن كە بىتە نىۋانىانەۋە تەننەت پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇي:}

/ / با ھىچ كام لە ئىۋە بە چەك ئامازە نەكات بۇ براكەي خۇى چۈنكە لەۋانەيە كە شەيتان ھەلۈكەۋتە دەستى و براكەي خۇى بىكۆۋىت جا ئەرۈۋزە كاتە بەھۋى ئەرۈۋزە ئىشەۋە بىكەۋىتە ناۋ چالىكى ئاگرەۋە}.

۵۴ پەرۋەردگارتان لە خۇتان زانترە بە كاروبارى ئىۋەو دىزانى جى بەسودتانەۋە جى بەزىانتانە ، جا ئەگەر ئەرۈۋزى لى بىت رەھمتان بى دەكات و نازو نىعمەتى خۇى دەرۋىتتە سەرتان ، ۋە ئەگەر ئەرۈۋزى لى بىت سزاتان دەكاتو كەشىش ناتوانىت رىگەي لى بىگرت، دەي ژىيرو بەفام ئەرۈۋزە كەسەيە كە تەنھا لەو بىرستىتو بەندايەتى ئەرۈۋزە بىكات بەلكو ئەرۈۋزە زاتە بەزەيى پىدايىتەۋەو ھەقۋى بىكات ۋە ئىمە تۇمان نەناردەۋە ئەي محمد ﷺ كە تۇ چاۋدىرو پاسەۋانى ئەرۈۋزە بى ۋە نەيەئىت كە ھەلۈكەۋت تاۋان ئەنجام بەدەن، تۇ پەيىمى خۇت رابگەيەنە.

۵۵ خۇ پەرۋەردگارت ئەي محمد ﷺ شارەزاۋ ئاگادارە بەۋەي كە لە ئاسمانان و زەۋىدا ھەيە ھىچى لى ۋن نابىت دىزانىت كە ئەرۈۋزە چۇن ھەلۈكەۋت و كەۋت دەكەن لەگەل تۇداۋ تۇش چۇن پەيىمەكەت بەئەرۈۋزە دەگەيەنەت، خۇت بىگرەۋ دىت نارەھەت

نەبى، ۋە بەھەقىقەت ئىمە بەرزمان كىرەۋە ھەندىك لە پىغەمبەران بەسەر ھەندىكى تىران داۋ زەۋورىشمان دا بە داۋود. قورئان و زەۋور و تەۋرات و ئىنجىل ناۋى چۈر پەرۋەردگارى اللہ بۇ پىغەمبەرانى ناردەۋە،

۵۶ ئەي محمد ﷺ پېيان بلى: با بانگ بىكەنە ئەۋانەي كەگومانان دەبىر كە خۇدان و دەتوانن بىن بە ھاۋارتانەۋە جگە لە اللہ ، جا باش بزانن كە ئەۋان دەسەلاتى ئەۋەيان نىە كە ھىچ زىيانىك لەسەرتان لىبەن يان بىگۇرۋن و بىدەن بە سەر كەسىكى تردا. لەم ئايەتەدا مەبەست لە پىۋاچاكانن كە جگە لە اللہ ھاۋارىيان لى دىكرىت چۈنكە دەفەرمۇي:

۵۷ ئەۋانەي كە ئەۋان دەيان پەرستىن ھاۋارىيان لى دەكەن كامىيان زۇر نىزىكتە لە پەرۋەردگارى و سالىح ترە بەشۋىن ھۇدا دەگەرپن بە عىبادەت و بەندايەتى كىردى پەرۋەردگارى خۇيان، ۋە ئومىدىيان ھەيە چاۋەروانى رەھمەتى پەرۋەردگارىيان دەكەن و لە سزى دىترىن، چۈنكە بەراستى سزى پەرۋەردگارت ئەۋەندە سەختە كە شايانى خۇپاراستنە لىي. لە بارەي دابەزىنى ئەم ئايەتەۋە و تراۋە كەكۆمەللىك لەعەرەب بەندايەتى چەند كەسىكى جىۋەكەيان دەكرە، جا جىۋەكەكان موسلمان بون بەلام ئەۋان ھەر موشرىك بون كەۋا بو ئەۋانەي كەئەرۈۋزە دەيان پەرستىن وا ئىستا كى بەركى دەكەن بۇ رازى كىردى خۋاى بالا دەست كەچى مەۋفى بى ئاگا ھەر خەرىكى پەرستىن ئەۋانە، ھەندىكىش دەلئىن: مەبەست عىسا و دايك و فرىشتەكانە كە ھەرىكەيان كۆمەلە خەللىك پەرستىن و دەيان پەرستىن كەچى ئەۋان ھەۋلى رەزەمەندى اللہ دەدەن و دۇزى موشرىكانن. راغىبى ئەسفەھانى لە بارەي وشەي {الْوَسِيلَةَ} دەلئىت: (الوسيلة :

. وشەي . (الوسيلة) واتە: گەشىشتن بەشت كە مەيل و ئەرۈۋزە لىيەتى، ۋە ئەم وشەيە لە وشەي (الوسيلة) پىش ترو تايبەتى ترە بە ھۇى ئەۋەي كە ماناى وىست و ئەرۈۋزى لە خۇگرتو كەۋاتە (الوسيلة) نىزىك بونەۋەو گەشىشتىكە كە مەيل و ئەرۈۋزە لىيەتى، بەراستى ۋەسىلە ھۇى نىزىك بونەۋەي بەندە لە اللہ جگە لە بەندايەتى راستەقىنە ھىچ شىكى تر نىە.

۵۸ جا ھىچ خەللى گوندىك نىە كە ئىمە ئەۋان بەر لە ھاتنى رۇزى قىيامەت لەناۋى بىبەين يان سزى بىدەين بە سزايەكى زۇر توندو سەخت لەبەر تاۋان و خراپەي خۇيان مەگەر ھەمۋى ئەۋانە بەگۈيرەي بىرپارىكەۋەيە كە لە (لەۋحولەحفوز)دا تۆماكرەۋە، واتە: خۋاى بالا دەست پىش بونى ئەرۈۋزە خەللىكە زاناي بو كەچى دەكەن وچىيان بەسەر دىتو ئەرۈۋزە شتە تۆمار كراۋە

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
وَأَتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٦٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٧٠﴾
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٧١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي
كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أُوْحِتَنَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِأَخْتِنِكَ
ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٢﴾ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَاءُ كَفْرًا مُّوْفُورًا ﴿٧٣﴾ وَاسْتَفْزَزَ مِنْهُ الْأَنْجِلُ
مِنْهُمْ بِصَوْتِكِ وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بَخِيلُكَ وَرَجَلُكَ وَشَارَكَهُمْ
فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
غُرُورًا ﴿٧٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى
بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٧٥﴾ رَبُّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْأَفْلَاقَ
فِي الْبَحْرِ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٧٦﴾

به بئ گوران هەر ئه‌وه‌و هەر ئه‌وه‌ش ده‌بن. ئیبنوعه‌باس ده‌لی:

ﷺ

}

/ واته: قورمیش به پیغه‌مبه‌ریان وت: داوا بکه له
په‌روم‌دگارت که کیوی "سه‌فا" بکات به‌زیر بۆمان جا باوه‌رت
پیده‌که‌ین، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: ئه‌گه‌ر وابو باوه‌ر ده‌هینن؟
وتیان: به‌لی، ئیبنوعه‌باس ده‌لی: جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوعای بۆ
کردن، ئه‌وسا جبرئیل هات بۆلای وتی: به‌راستی په‌روم‌دگارت
سه‌لامت لیده‌کات و ده‌فه‌رموی: ئه‌گه‌ر ده‌یه‌وئیت کیوی "سه‌فا" یان
بۆ ده‌که‌م به‌زیر، جا ئه‌و کاته هەر که‌سیکیان که باوه‌ری نه‌هینا
سزایه‌کی وای دده‌م که هیچ که‌س له‌م جیهانه‌ ئاوا سزا ناده‌م، وه
ئه‌گه‌ر ده‌یه‌وئیت ده‌رگای ته‌وبه‌و لیبوردنیا بۆ ده‌که‌مه‌وه،
پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: به‌لکو ده‌رگای کراوه‌ی ته‌وبه‌و لیبوردنم
ده‌وئیت. پاشان په‌روم‌دگار ئه‌م ئایه‌ته‌ی ره‌وانه‌ کرد که
ده‌فه‌رموی:

﴿٥٩﴾ جا هیچ شتیێک ریگا له ئیمه‌ ناگرئ بۆ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر
داخوازی خۆیان نیشانه‌ی راستی تۆیان بۆ بنی‌یرین جگه‌ له‌وه‌ی که
گه‌لانی پیش ئه‌وان داویان کردوه‌و بۆیان هاتوه‌و به‌درۆیان

خستوته‌وه‌و سزا دراوون و له‌ ناوبراون، ئیمه‌ ئه‌مانه‌وئ که ئه‌م
گه‌له‌ی تۆ بمینی و به‌ته‌واوی له‌ناو نه‌برین بۆیه‌ داخوازیه‌کانیان
سه‌بارت به‌ دابه‌زینی نیشانه‌ی راستی تۆ ره‌وانه‌ ناکه‌ین بۆیان
ئه‌وه‌ بو که ئیمه‌ دامان به‌گه‌لی سه‌مود ئه‌و و شتره‌ی که زانراوه
به‌داوای سالت که چاو رۆشنیه‌ک بو بۆ ئه‌وان ئه‌بوایه‌ به‌بینینی
ئه‌و و شتره‌ باوه‌ریان به‌ سالت بکرده‌یه‌ که‌چی ئه‌وان سته‌میان
له‌خۆیان کرد به‌ هۆی حوشره‌که‌وه‌ که کوشتیان له‌ داویدا
سزادراو و به‌ده‌نگیێک له‌ناوچون، وه ئیمه‌ هیچ نیشانه‌یه‌ک
له‌نیشانه‌کان ره‌وانه‌ ناکه‌ین مه‌گه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی بترسیت و له
خراپه‌و تاوان په‌شیمان ببیته‌وه‌ ئه‌گه‌ر په‌شیمان نه‌بونه‌وه‌ سزا
ده‌درین، جا تۆ ئه‌ی محمد ﷺ له‌سه‌ر راگه‌یانندی خۆت سوربه‌و له
په‌رو پاگه‌نده‌ی دوژمن مه‌ترسه‌.

﴿٦٠﴾ جا بیربکه‌ره‌وه‌ له‌و کاته‌ی که ئیمه‌ وتمان به‌ تۆ به‌راستی
په‌روم‌دگارت گه‌مارۆی خه‌لکی داوه‌و که‌س له‌ ده‌ستی ئه‌و
ده‌رناجیت و هه‌مو له‌زیر چاودیری و ئاگایی ئه‌ودان و خوا تۆ
ده‌پاریزیت له‌وان، وه ئیمه‌ ئه‌و بینینه‌ی تۆمان له‌کاتی شه‌وپه‌وه‌ی
وسه‌رکه‌وتن بۆ ئاسمانه‌کاندا دانه‌ناوه‌ بیجگه‌ له‌وه‌ی که‌تافی
کردنه‌وه‌یه‌ک بئ بۆ خه‌لک، جا ئه‌وه‌ی که دلی به‌روناکی ئیمان
کراپیته‌وه‌، وه‌ک ئه‌بویکر باوه‌رت پئ ده‌کات و ئه‌وه‌ش که دلی
ره‌شبئ به‌هۆی سته‌م و کوفه‌روه‌ باوه‌رت پئ ناکات جا هه‌ردووکیان
له‌یه‌ک جیا ده‌بنه‌وه‌و ده‌ناسرین و رۆژی دواي نکولی لی ناکریت،
وه هه‌روه‌ها ئه‌و درخته‌ نه‌فرین لی کراوه‌ی که له‌ قورئاندا
باسکراوه‌ که دره‌ختی "زه‌قوم" له‌ هۆیه‌کی تری تافی کردنه‌وه‌یه‌،
جا هه‌ندیێک ده‌یان وت: چۆن ده‌گونجیت له‌ناو ئاگردا دره‌خت
هه‌بیئت و نه‌سوئیت، وه ئیمه‌ ده‌یانترسینین له‌سزای دنیاو پاشه‌روژ
به‌لام ئه‌و ترساندنه‌ هیچ شتیێک له‌وان زیاد ناکات جگه‌ له‌خۆبای
بون و سه‌رکه‌شییه‌کی گه‌وره‌، ئه‌مه‌ به‌رپه‌رچیێکی گرنگو گه‌وره‌یه
بۆ ئه‌وانه‌ی که به‌رژه‌وه‌ندیان کردوه‌ به‌ خوای خۆیان و هه‌مو
شتیێک به‌سه‌نگی به‌رژه‌وه‌ندیدا کیشانه‌ ده‌که‌ن، چونکه‌ مادام خوا
خوی دهمان ترساندنیا چاکیان ناکات به‌لکو زیاتر مله‌وو‌رو
سه‌رکه‌ش ده‌بن، جا بۆ فه‌رمانی ترساندنیا داوه‌؟! وردبینه‌وه‌!!
جاریکی تر خوای میه‌ره‌بان و دانا باسی کیشه‌ی نیوان ئاده‌م
سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بئ و شه‌یتانمان بۆ ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

﴿٦١﴾ بیر که‌ره‌وه‌ له‌و کاته‌ی که وتمان به‌ فریشته‌کان سوچه‌ ببن
بۆ ئاده‌م جا ئه‌وانیش سوچه‌یان بۆ برد جگه‌ له‌ ئیبلیس که
گوئی نایا سوچه‌ ببه‌م بۆ که‌سیێک که له‌ قور دروستت کردوه‌؟
﴿٦٢﴾ وتی: پیم بلی ئه‌وه‌ که‌سیێکی وایه‌ که تۆ ریزی ئه‌وت داوه‌
به‌سه‌رمنداو داوام لیده‌که‌یت که سوچه‌ی بۆ به‌رم؟ ئه‌وه‌ شتیێکی

ئەۋەندە كەمۇ لاۋازە كە ئەگەر تۆ من دوا بخەي ھەتا رۆزى قىامەت و ماۋەم پى بىدەيت سوئند بىت ھەمو ئەۋلادەكانى بە سەر لى شىۋاندن و گومراھكردن لەناويان بىبەم جگە لە كەمىكان نەبىت كە ئەوانە خۇيان بۆ بەندايەتى پەرۋەردگار يەك لا كىردەتەۋە.

﴿٦٣﴾ ﷻ ھەرمۇي: بىرۆ چى دەكەي بىكە، جا ئەۋەدى لەوان كە پەيەرەويت لىۋە بىكات، ئەمۇسا بە دىئايىيەۋە دۆزەخ بەشتانەۋە ئەۋ بەشەش پاداشتىكى فرەۋان كراۋىيە بۆتان.

﴿٦٤﴾ بىرۆ چەندىك لەۋان دەتۋانى بە دەنگەكەت كە گۆرانى و مۇسقىيە يان ھەر دەنگىكى بانگ كەرە بۆ تاۋان، ئارەزۇيان بىجولئىنەۋە ھانىيان بەدە لەسەر تاۋان و لە رىگەي راست لايان بەدە، جا بە سوارەۋە پىادەكانتاۋە ھەرچىت ھەيە كۆي كەرەۋە لىيان و ھىرش بىكە سەريان، ۋە ھاۋبەشىيان بىكە لە مالىان ۋە ئەۋلادىيان دا تا بەشۋەيەك بەكارى بەيئىن كە لە رەزامەندى تۆ دابىت ۋەك ئەۋەدى مالىان لە ھەرام بە دەست بەيئىن يان لە ھەرامدا خەرجى بىكەن يان زەكات نەدەن يان توشى زىنايان بىكەيت يان مىندالەكانىيان فىرى رەۋشت و ئەخلاق نەكەن يان بەرگرى چاكە و جىھادىيان لىبىكن، تەنانەت ئەگەر پىش خواردن يان نىزىكى نىۋان زن و پىاو ناۋى خودا نەبرىت شەيتان نامادە دەبىت ۋە ھاۋبەشى دەكات، ۋە بەئىنيان پى بەدە ھەمىشە نەدارى و كەمدەستىيان پىش چاۋ بخە تا لەترسى كەمدەستىون ھەر بەدنىاۋە سەرقال بن و كىردەۋە خراپەكانىيان بۆ برازىنەۋەۋە بەئىنى نەھاتنى دوارۋزىشيان پى بەدەۋە بەدئىيىيەۋە شەيتان ھىچ بەئىنىك بەۋان نادات جگە لە فرىۋدان و دەستخەردەكردن، جا ئەۋ شەيتان چىت پى دەكرىت بىكە.

﴿٦٥﴾ بەلام بزانەكە، بىگومان تۆ ئەۋ شەيتان ھىچ دەسەلاتىكت نىە بەسەر بەندە راستەكانى مىنداۋ ناتۋانى فرىۋيان بىدەيت و بىيانخەلەتىنى، خۆ بەسە كە پەرۋەردگار ت پىشتىۋان بىت بۆ ئەۋ كەسانەي كە باۋەريان پىي ھەيەۋ پىشتى پى دەبەستن، ئىنجا خوا بەشىكى تر لە نىعمەتەكانى خۆي دەخاتە بەرچاۋمان و دەفەرەمۇي:

﴿٦٦﴾ پەرۋەردگارتان ئەۋ زاتەيە كە پال دەنى بە كەشتىەكانتانەۋە لەۋ دەريايەدا تا بگەرپىن بە شۋىنى رىزق و رۆزىيەك كە چاكەۋ نىعمەتى پەرۋەردگارە جا ژيانى خۇتانى پى دابىن بىكەن بەراستى ئەۋ پەرۋەردگارى ئىۋە زۆر بەسۆزو مىھەربانە بۆتان. بەلام ئىۋە زۆر سىلەۋ نەكە نەناسن.

وَإِذْ أَسَكَّمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاهَ فَلَمَّا نَجَّكَ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْاِنْسُنُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمْسُرُ أَنْ يُخَفِّفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمْسُرُ أَنْ يُبَدِّلَ فِيهِ نَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِإِْمْنِهِ فَاُوتِيكَ يَفْرُغْ وَنَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُطْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرُكُّنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَا أَذْفَنُكَ ضِعْفَ الْحَيَوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

﴿٦٧﴾ جاھەر كاتى كەئىۋە لە ناۋ دەريادا توشى نارەھەتى وزيان بوون لەۋ كاتەدا ئەوانەي كە پەرۋەردگارتان لىتان ون دەبن جگە لە ﷻ و لەۋ كاتەدا تەنھا لەۋ دەپارزىنەۋە كە چى كاتىك كە ئىۋە رىزگار كىردەۋە ھاتنەۋە وشكايىيەۋە ترستان نەما پىشت دەكەنە ئايىنەكەي خواۋ گۆي پىندانەن، ۋە ئىنسان ھەر ئاۋا سىلەۋنەمەك نەناسەۋە زوۋ نىعمەتى ﷻ لە بىر دەچىتەۋە. ئەم مەۋفە چۆن بىر دەكاتەۋە ئايا پىي وايە كە ﷻ تەنھا لە ناۋ دەريادا دەتوانىت سزاي بدات و نقومى بىكات و داى پۆشىت؟!

﴿٦٨﴾ ئايا ئىۋە كە ھاتنەۋە وشكايى ئىتر لە سزاي پەرۋەردگار بى ترسن و ناترسن لەۋەي كە خوا بە گۆشەيەكى ئەۋ وشكايىيەدا بتانبات بەناخى زەۋىدا ۋەك قاروون؟ يان بەرد بارانتان بىكات ۋەك گەلى لووت؟ لەپاشان ھىچ پارىزەرو يارمەتى دەرو پىشتىۋانىكتان دەست نەكەۋىت؟

﴿٦٩﴾ يان ئايا ئىۋە ناترسن جارىكى تر بتانگەرپىنئىتەۋە بۆ ناۋ دەريابو پىۋىستىيان بىكەۋىتە ئەۋسەفەرە، جا بايەكى زۆر بەھىرتان بۆ رەۋانە بىكات ۋە كەشتىەكانتان بىكىنى و لەۋ دەريايەدا نوغۇرتان بىكات بە ھۆي ئەۋەي كە بىباۋەرە نەمەك نەناسبون لە پاشان كە سىشتان دەستان نەكەۋىت كە تۆلە لە ئىمە ۋەرگىتەۋە بۆتان؟ واتە: نەكەس ئەتۋانى بتان پارىزى و نەكەستان ھەيە پاش خۇتان بتۋانى تۆلەتان لە خوا ۋەرگىت.

جا باسپله نهبن و له سزای بترسن و بزائن له ههرکویدا بن دهنوانیت تۆلهتان لیوهگریت، جا چۆن له ناو دهریاو له کاتی دژواری دا تهنها هاوارتان لهو دهکرد با له وشکای و کاتی فهرهحیش ههر هاوار لهو بکهن و هاودلی بۆ دانهنن.

﴿٧٠﴾ خۆ بهراستی ئیمه ریزمان گرتوه له رۆلهکانی ئادهم و ههئمان گرتوون له دهریادا به هۆی کهشتیهوهوله وشکاییدا بههۆی نهوشتانهی که هاتوچۆی پی دهگریت و رۆزی نهوانمان له شتهپاکهکان داوهو ریزی نهوانمان داوهبهسهر زۆربهی نهوانهی که دروستمان کردون بهریزلینانیکی بهرچاوشایان که زۆربهی دروستکراوهکانی تر گهردنکهچ و رامن بۆیان، جا با مروّف سپله نهبیّت و سوپاسی نهو نیعمهتانه بکات، پاشان الله ی بالادهست کتوپر دهمان باتهوه بۆ قیامهت و دهفهرموی:

﴿٧١﴾ بیرکهرمه له رۆژیک که ئیمه بانگ دهکهینه ههمو خه لک له گه ل ئیمام و پی شهواکهی و چاک و خراپ لهیهک جیا دهکهینهوه، جا نهو کهسهی نامه ی کردوهوکانی به دهستی راست پی بدریت خوش بهخته، نهوسا نهوان نامه ی کرداری خۆیان دهخویننهوهو دهبینن به نهندازهی نهو دهزوه باریکهی ناو دهنگی خورما زیانیان لی نه دراوهو ههمو چاکهکانیان له گه وروه بجووک تۆمار کراوه.

﴿٧٢﴾ جا نهو کهسهی که له دنیا دا کوپربوهو له گه ل بوونی نهو ههمو به لکه گه وروه رۆشانه دا ریگای خوی نه دۆزیوتهوه نا نهوه له رۆزی قیامهتیشدا کوپر دهبی و به کوپری حه شر دهگریت وله ههمو کهس زیاتریش ریگای لی ون دهبی و بی به لکه و داماوو سه رشۆتر دهبی و له دۆزه خداله بیر ده بریته وه.

﴿٧٣﴾ بهراستی نزیک بو که نهوان تۆ فریو بدهن و تووشی به لالت بکهن له باره ی نهو شته وه که وه حیمان کردوته لات ، تا تۆش درۆ به دهم ئیمه وه بکهیت و ماوهیهک خۆت بگریت له دژایه تی خواکانیان، جا نهو کاته نهوان تۆیان دهکرد به دۆستی خۆیان ، واته: کیشه ی نهوان له گه ل تۆدا له سه ر خۆت نیه و نهوان تۆ به خاوهن خوورهوشی جوان دهناسن به لام کیشه ی نهوان له گه ل نه م بانگه وازه ی تۆدایه که دژ به خواکانیان و هاندهره بۆ یه کخوا په رهستی. بهراستی نه گهر به رژه وهندی په رهسته کانی نه مرپۆش له وکاته دا بۆنایه ههروهک نه مرپۆ ده بینن به ناو مه سه له حهت و به رژه وهندی و سیاسه ته وه دهیان وت: بۆ ناگونجیین له گه لتاندا به لکو ئیمه نهو گونجان و به یه کبونه به پیویست دهنانین و پیمان وایه که له به رژه وهندی ههمو لایهک دایه و بیروبوچونی ههمو که سیکیش له لای ئیمه ریزی ههیه با باوه ری به الله و پیغه مبه ریش نه بیّت و بانگ که ر بیّت بۆ بی دینی و وازه ییان له

فه رمانه کانی قورئان و سونهت و گالته که ر بیّت به یاسا کانی ئیسلام گرنگ نه وهیه که جه ماوه ر وه رمانگریت و پله و پایه و خه یریکی دنیامان دهست که ویت ، جا به لگه ش ده هیئینه وه که ها پیغه مبه ر ﷺ له گه ل بی باوه راندا په یمان و عه ده ی به ستوه ئیمه ش ههر ئاوه ها په یمانمان به ستوه له سه ر نه وه ی که ههمومان هاوبه ش بین له دانانی حه لال و حه رام ویاساو ریزان له بیرو بۆچونی یه کترو نه وهش که به رهنگاریمان بکات بی سیاسهت و واقع نه ناسه! بی ناگا له وه ی که دانانی یاسا بۆ مروّف ههر شیای و نهو زاته یه که دروستی کردون و ده ربپینی بیزاری و رق وقین به رامبه ر به ههر کوفریک یان ههر یاسایهک جگه له قورئان و فه رموده راسته کانی پیغه مبه ر نه رکی سه رشانیه تی و یه کخوا په رستی و ئیمانی راسته قینه به بی نه وه دانامه زریّت و نه مه شوینی مه یلکردن و شیرین زمانی نیه نه وه ته له م ئایه تانه دا که له مه که داوه له کاتی بی ده سه لاتی پیغه مبه ر ﷺ و مو سه لماناندا ها توه ته خواره وه چۆن په روه ردگاری جیهان هه ره شه ی ناوا نزیک بوونه وه یهک له پیغه مبه ر ﷺ ده کات و ده فه رموی:

﴿٧٤﴾ خۆ نه گهر ئیمه تۆمان دامه زراو راگیر نه کردایه له سه ر نه م ئاینه به راستی نزیکبو که که میک مه یلی دل بکه ی بۆلای نهوان نه گهر چی مه بهستی تۆ دنیا نه بوه به لکو به هیوا ی نه وه ی که نهوانیش به نه رمی له گه ل تۆدا بجوئینه وهو دژایه تیت نه کهن و قسه کانت لی وهرگرن، به لام په روه ردگار تۆی دامه زاوو کرد، جا بۆیه تۆ که مترین مه یل و نه رمیه کت به رامبه ر به وان نهواند.

﴿٧٥﴾ به لام نه گهر که مترین مه یل بکر دایه بۆلایان، جا نه وکاته ئیمه ش سزای چه ند به رامبه ری ژیان و چه ند به رامبه ری مردن و دوا رۆژمان به سه رتا دها له پاشان تۆ یارمه تی ده ریکت دهست نه ده کهوت که ریگا له ئیمه بگریت له سزادانت.

﴿٧٦﴾ جا به راستی نهوان خه ریکبون تۆ بجوئین له سه ر زه ویداو سوکت بکهن و ده رت بکهن، خۆ نه گهر نه وه دیشیان به تۆ بکر دایه و له ناویان بر دایت باش بزانه که نهوانیش نه ده مانه وه پاش تۆ جگه له ماوه یه کی که م، واته: ئیمه تۆله مان لی ده سه ندن و نه مان فه وتانن له دنیا داو کهس نه ی دهنوانی ریگامان بگریت.

﴿٧٧﴾ نه مه یش ره وشت و ریبازی نهو که سه یه که له پپش تۆدا ره وانه مان کردوه که ره وانه کردنی سزایه بۆ نهو گه لانه ی که دژی پیغه مبه ره که یان بوون ، جا نه گهر نه مانیش دهست هه ل نه گرن له ئازاردانت به لا به سه ر نه مانیشدا ده یئین و تۆ ده ست ناکه ویت و نایبینی که ره وشتی ئیمه بگۆریت، ده لپن هۆی دابه زینی نه م ئایه ته نه وه بو کا فره ی مه که بر یاری ده رکردنی پیغه مبه ریان دا الله یش به م شیوه یه هه ره شه ی لی کردن به لام

ئەوان گوييان بەھەرەشەى ﷻ نەداو پيغەمبەريان ﷺ دەرکرد لەمەكەو سال ونيويەك زياترى نەخاواند كە ﷻ بە غەزای "بەدر" تۆلەى لى وەرگرتن و حەفتا لەگەورە پياوان و پايە بەرزانی وەك ئەبوجەل و عوتبەو شەيبەو ئەبويەختەرى كۆژران و سام و ھەيبەتى خوانەناسان لەناو چو، ئينجا ﷻ ھەرمان دەدات بەسەر پيغەمبەرمائدا ﷺ كە نويزەكانى لەكاتى خوياندا ئەنجام بدات و دەفەرموى:

٧٨ ئەى محمد ﷺ كاتيك كە خۆر لار دەبيتەو ھەتا تاريكايى شەو نويز بەكە كە نويزى نيودەرۆو عەسرو مەغريب و عيشا دەكات، وە قورئان خويندەكەى بەيانينيش ئەنجام بەدەكە بريتيە لە نويزى بەيانى بەراستى نويزى بەيانى كاتى ئامادەبونی فریشتەكانى شەوو رۆژە.

٧٩ جا تۆ لەبەشيكي شەودا ھەلەسە بۆ نويز كردن ئەو ەزىادەيەكەو لەسەر تۆ پيويستە ئەى محمد ﷺ، چونكە نزیکە پەرورەدگار ت پلەيەكت پى بدات كە سوپاسكراوبى و ھەمو مەرؤف بە دەستكەوتنى ئەو پلەيە سوپاست بەكەن، مەبەست شەفاعەتى گەورەيە كە كاتيك لە ھەمو پيغەمبەران ئائوميد دەبن كە تەكايان بۆ بەكەن بۆ ئەو ەى كە پەرورەدگار لە نيوانياندا حيساب و كتاب دەست پيىكات و لەو دژوارى ەى مەحشەر رزگاريان ببیت، جا ئەو كاتە پيغەمبەرمائدا ﷺ ھەلەسەيت بەو شەفاعەتە گەورەيە وەك لەفەرمودەى راستدا ھاتو ەو بەوشیو ەى ﷻ ريزى لیدەگریت و ئەو پلەيەى پیدەبەخشییت و ھەموخەلگیش سوپاسى دەكەن و ھەمويان ريزو گەورەيى پيغەمبەريان ﷺ بۆ دەرەكەو یت و دەيناسن ئەگەر چى ئاخەر پيغەمبەرە ﷺ.

٨٠ جا ئەى محمد ﷺ بلى: ئەى پەرورەدگارم بەخەرە شوينيكي راستى وا كە ھەمو شتى تیدا بىیت و پەكەم بۆ ھيچ نەكەو یت و دەرم بەكە بەدەرکردنيكي چاك لەو شوینە چاك و راستە كە مەكەيە، جا ھەندىك دەلین: ئەى پەرورەدگارم بەمريئە بەمردنيكي چاك و زيندوم بەكەرەو بەزيندو كەردنەو ەيەكى چاك. وە لە لايەنى خۆتەو ەو ھيزو يارمەتیدەريكي وام پيیدە كە بتوانم بەسەر دوژمنانى ئايين دا زال ببم،

٨١ جا بلى: حەق ھات و بەتال ھەوتا بيگومان بەتال لەناوچوو، چونكە بەتال بىبنەماو دوور لە ھەمو راستیەكانەو لەناوچونی بيگومانە بەلام بەومەرەجەى كە حەق بىت و روبەروى بوەستىت. ئيبنو مەسعود دەلى: }

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۖ ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسِتِنَا حُويلاً ۖ ﴿٧٧﴾ أَقْبِرِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۖ ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ۖ ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ۖ ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۖ ﴿٨١﴾ وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ أَنْ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ۖ ﴿٨٢﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَمَّنَ بِنِيعَتِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ۖ ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ ۖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ۖ ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۖ ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۖ ﴿٨٦﴾

/ واته پيغەمبەرى ئازيزمان ﷺ لە كاتى سەرکەوتنى مەكەدا كاتى كە چوو مەكەو لەچوار دەورى كەعبەدا سى سەو شەست بت دانرا بو بۆ پەرستى كە بە عەساكەى ھيماو ئيشارەى بۆ دەرکردن و دەيفەرمو: ئيسلام ھات و كوفر لەناوچوو حەق كە ھات بەتال و بت پەرستى وەك پيش دەست پيىناكاتەو ەو جاريكى تر وەك خوى ناگەرپیتەو ە. ئينجا دەفەرموى:

٨٢ جا ئيمە نازلماں كەردو لە ئەم قورئانەدا ئەو ەى كە شيفايەو رەحمەتە بۆ ئيمانداران، وەرئالماں ھيچ سوديك لەم قورئانە وەرناگرن جگە لە زيان، چونكە بەھوى دژايەتى قوروانەو ەو زياتر رەنجەرۆو خەسارەت مەند دەبن و رۆزى قيامەتیش پيغەمبەرمائدا ﷺ شايبەتى دەدات لەسەر ئەو كەسانەى كە بە گووى قورئانيان نەكەردو ەو دەفەرموى: ﴿يَرْبِّ إِنَّ قَوْمِي

أَتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا / فورقان: سى.

ئەى پەرورەدگارم ئەم گەلەى من وازيان نا لەم قورئانە ھيئاو ەو ئيشيان پى نەدەكەرد. وە دەبيت بە بەلگەيەك لە سەريان كەواتە قورئان زياتر بوو بەھوى زيان و سزای سەخت بۆ بيئاو ەران بەلام شيفايە بۆ باو ەرداران ھەم شيفای گيانى و رۆحى ھەم شيفای لەشو و جەستەيى واللە اعلم. دايكمان عايشە دەفەرمويت: }

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ لِّمَنِ اجْتَمَعَتِ الْإِلَاسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن تَحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا فَنَجِيًّا ﴿٩١﴾ أَوْ تَسْقِطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قِيْلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرَفٍ أَوْ تَرْفَى فِي السَّمَاءِ وَلَنُؤْمِنَ لِرَبِّكَ حَتَّى تُنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرؤهٗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَعَ النَّاسِ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

ﷺ

/ / واته:

پیغمبر ﷺ لهو نه خوشیهدا که وهفاتی کرد سورهدتی) (و () ی دهویندو پاشان فوی دهکرد بهناولهپیداو دهیهینا بهلهشی خویدا، جا کاتیک که نه خوشیهکهی سهخر بوو من نهو سورهدانم دهویندو فوم دهکرد بهلام بههوی بهرکههتو بیروزی دهستی پیغمبر ﷺ ههر دهستی خویم به لاشهیدا دهینا.

﴿٨٧﴾ خو ههر کاتی نیعمهتی خویمان رزان بهسهر مروفدا پشت تیدهدکات وخوی دوور دهخاتهوه لهسوپاسکردنی الله، وه ههر کاتی توشی زیان و نیش ونازار بو ناویمید نهبی وچاوهری ناکات که جاریکی تر توشی خهیرو خویشی بی، جا دهفهرموئ:

﴿٨٤﴾ نهی محمد ﷺ بلئ ههمو نیش دهکن به شیوهی خوورهوشتی ناو دهرونی خوئی، دل و دهرون پاکان که باوهرداران نیشیان پاکه، وهدل و دهرون پیسان که بی باوهردان نیشیان خراپه، واته: دلتهنگ وغهمگین مهبه لهکاری ناپهسهندی بیباوهردان، چونکه کارهکانیان وینهی ناو دهرونی خویمان دهردهخات نهوسا پهروهردگارتان زانتره له نیوه بهو کهسهی که چاکتر ریگای هیدایهتی گرتوه ههر کهسیکیش به گویرهی کرداری خوئی پاداش ددهاتهوه.

﴿٨٥﴾ جا نهوان لهباردی روحهوه پرسپارت لی دهکن بلئ: روح شتیکه له فهرمانی پهروهردگارم و دروستکراوی نهوهو چونیهتییهکهی ههر له عیلمی نهو دایه و من هیچ شتیکی لی نازانم و نیوهش خویمان ههلمهکیش، چونکه بیتان نهدراره لهزانیاری مهگهر شتیکی زور کهم، لههوی دابهزینی نه نایهتهدا دوو ریوایهت هاتوه: یهکیکیان وادهگهیهنی که نه نایهته لهمهدینهدا دابهزی بیت که ریوایهتهکهی عهبدولای کوری مهسعوده که (بخاری و مسلم) ریوایهتان کردوه که گوایه جولهکهکان لهباردی روحهوه پرسپارهدیان له پیغمبرهبری خوا کرد تابزانن نایا پیغمبرهبره یان پیغمبرهبره نیه بهلام ریوایهتهکهی عهبدولای کوری عهباس که ترمزی ریوایهتی کردوه دهری دهخات که نه نایهته وهک باقی سورتهکه لهمهکهدا هاتوته خوارهوه که گوایه قورهشییهکان چوونهته لای جولهکهکانی مهدینهو باسی پیغمبرهبره یان بو کردون و وتویانه نایا له لای نیوه که نیوه خاوهنی پهراون شتیک ههیه کهنیمه بتوانین بهوشته محمد تاقی بکهینهوهو بزاین راسته پیغمبرهبره یان درودهدکات، جوهکان وتیان: بچن سی پرسپاری لی بکن نهگهر بهراستی وهلامی دانهوه نهوه راسته پیغمبرهبره یهکیک لهوپرسپارانه، پرسپاری روح بو کهچیوه چونه کهوهلامیشی بهشیوهی راستدانهوه نینجا راستی پیغمبرهبره یان بودرکههوت بهلام شهیتان سهری لیشیواندن و ههر لهسهر دزایهتی پیغمبرهبره سوربون تا زوربهیان بهر شیرو تیری موسلمانان کهوتن لهغمزای "بهدر" دا. وه پاش سهرکهوتنی پیغمبرهبره یان بهسهر مهکهدا نهوهی که مابو موسلمان بون و خزمهتی زور گهورهشیان به نایین وپیغمبرهبری خوا کرد خوا له ههموین رازیبن. نینجا الله باسی نهونیمهته گهورهی خوئی که قورنانه دهکات که چون ناردویهتیه خوارهوه ههرواش دهتوانیت بهرزی بکاتهوهو نهو نیعمهته گهوره له ناو بهندهکانیدا ههلگریت جا دهفهرموئ:

﴿٨٦﴾ نهگهر نیمه ناردهزومان لی بیت بهراستی نهوهی که ناردوومانهته لای تو ههموی لهناودهبهین جا هیچی نه له بیری خوتداو نه له بیری کهسی تردا نامینیت پاشان هیچ پشتیوانیکت دهست ناکهوهی و کهس یارمهتیت نادات له سهر نهوهی که نههیلایت نیمه ناوا بکهین یان بویت بهنییتتهوه،

﴿٨٧﴾ بهلام خوا نه نیش ناکات بهلکو نه نایهته ناردوه که مایهی فهر و خیر بیت تا نهو کاتهی که خوئی دهزانی، بیگومان فهر وخیری نهو بهسهر تووه نهی محمد ﷺ زور گهورهیه که توئی

هەبۇزاردوھو گرديويتى بە پېغەمبەر وئەم قورئانە پېر خېرو بەرەكەتە پېداوېت.

جا ئېوھش ئەو قورئانە بخوئىننەوھو فەرمانەكانى بەجى بەيئىن و ئامۇزگارپەكانى وەرگرن پېش ئەوھى كە ﷻ بەرزى بىكاتەوھو ئايەتئىكى لە سەر زەوېدا نەھىلئىت، حوزەيفەى كورپى يەمان دەلئى: پېغەمبەر ﷺ فەرەمۇى: }

/ /
كەم كەم رەنگ وروى نامېئى وەك لىباس چۆن كۆن دەبى ئاواى لى دېت كە نازانرى كە رۆژو چىەو نوپژو قوربانى وچاكە چىە تا شەوئىك دېت يەك ئايەتى ئەم قورئانە لەسەر زەوېدا نامېئى كۆمەلئى پىاوو ئافرەتى پېر دەمېئىن كە دەلئىن: كاتى خۇى لەباووباپىرانمانەوھوگويئان لەم وشەى { } بوە، جا ئېمەش ئەوھ دەلئىن. پاشان پەرورەردگار باس لە گەرورەى ئەم قورئانە دەكات كە كەس ناتوانئىت وئىنەى بەيئى و دەفەرەمۇى:

﴿۸۸﴾ پېيان بلئى: ئەگەر ھەمو ئىنسان وجنۇكە كۆبىنەوھ لەسەر ئەوھى كەوئىنەى ئەم قورئانە بەيئىن ناتوانن وئىنەى بەيئىن ئەگەر جى ھەندىكئىان يارمەتى ھەندىكئىان بىدن، لېرە دا فەرەمۇى وئىنەى بەيئىن كە نەيانتوانى پاشان فەرەمۇى دە سورەت كە ئەوئىشان نەتوانى پاشان فەرەمۇى يەك سورەت بەيئىن، ئەوئىشان نەتوانى جا چى لەوھ گرنگەرە كە محمدى نەخوئىندەوار پەرەوھىيەك بە زمانى عەرەبى بەيئىت كە ھەمو عەرەب لەگەل ھەمومورۇفئىكى ترو تەواوى جنۇكەدا نەيانتوانىوھو ناستوانن سورەتئىك وەك سورەتى ئەو پەرەوھى ئەو بەيئىن لەحالىكدا ھەولئى ئەوھئىشان داوھوبەتوندىش دژايەتئانكردوھ؟ جا ئەوھى خاوەنى ژىيرىيەكى ساق بېت دەزانئى ئەو پەرەوھ لە لايەن خوداوە ھاتوھو محمدىش ﷺ پېغەمبەرپەتەى بەلام "ئەگەر ژىيرى نەما گيان والە سزادا" ئىنجا خاوى زاناو بالادەست دەفەرەمۇى:

﴿۸۹﴾ بەراستى ئېمە لەم قورئانەدا لە ھەمو وئىنەيەكى پېويست و كاريگەرمان ھىناوھ بۇ خەلئىك وجىگۇرپەكان پىكردوھ بۇئەوھى بېيئىت بە پەندونامۇزگارى بۇيان وريگى حەق بگرن وپەپرەوھى پېغەمبەر ﷺ بىكەن بەلام زۆرپەى خەلئىك جگە لە بېياوېرى شتئىكى تريان نەويست. بەلئى ئەوان ئەو ھەمو بەلگە رۆشانەى كە لەو قورئانەدا ھەيە وازلئىدەھيئىن و داواى بەلگەو موعجىزاتى تر دەكەن،

﴿۹۰﴾ خۇ وتيان باوېرت پى ناكەين ھەتا لەم زەوېيەدا كانى ئاويكمان بۇ ھەلئەقوئىئىت،

﴿۹۱﴾ يان ھەتا تۇ خۇت باخچەپەكت نەبېت لەخورماو ترى كەبە ناوياندا جۇگای ئاو بېروات چۆن رۆيشتىئىك،

﴿۹۲﴾ يان وەك تۇ گومانەكەيت كە سزا دېت بەسەرماندا با لە ئاسمانەوھ پارچەپەكى ببارئىت بەسەرمان داو لەناومان ببات يان تۇ خواو فرىشتەكانمان بۇبەيئىنە تا ئېمە بەچاوى خۇمان بىيان بىننن ئەگىنا ئېمە باوېرت پى ناكەين.

﴿۹۳﴾ يان با تۇ مائىكى زۆر رازاوت ھەبېت يان تۇ سەرەكەوھ بۇ ئاسمان كە ھەرگىزباوېرت پى ناكەين بەسەرەكەوتنەيشت تاتۇ نامەيەكمان بۇ نەھىنى لەلايەن خوداوە كەئېمە خۇمان بىخوئىننەوھ: ئەى محمد ﷺ: پاك و بى عەببە پەرورەردگارم من جگە لەوھى كە بنىامىكەم و نېرراوى ﷻ شتئىكى ترنيم ،واتە، بلئى: ئەو شتانەى كە داواى دەكەن لەمن ئەوھ ئىشى من نىەو من تەنھا گەياندىنى پەيامى خودام پى سېپىراوھ كى باوېر دەھيئى سۇدى بۇ خۇيەتى و كئىش باوېرم پى ناكات زىانى بۇخۇيەتى.

﴿۹۴﴾ ھەر كاتى پېغەمبەرور رېئىماى ھاتوھ بۇ خەلئىك جگە لەوقسەيەى كەدەيان وت: چۆن دەبېت بەشەريك پېغەمبەرپېت ھىچ شتئىكى تر نەبوھ كە بەرگرى لە خەلئىكە بىكات بۇ باوېر ھىئان و تەنھا ھەر ئەو بھانەيان ھەبوھ جا پەرورەردگار دەفەرەمۇى:

﴿۹۵﴾ پېيان بلئى ئەگەر لەسەر زەوېدا فرىشتەكان بەئارام ھاتوجۇيان بىكرەپەوھ ئەوانى تېداسەقام گېر بواپە وەك ئېوھ بەراستى ئەو كاتەش ئېمە لە ئاسمانەوھ فرىشتەمان دەكرە بە پېغەمبەرور رەوانەمان دەكرە سەر ئەو فرىشتانە، جا بت پەرستەكان وتيان: ئەى محمد ﷺ كى شايەتە لەسەر راستىت؟ خوايش فەرەمۇى:

﴿۹۶﴾ بلئى: بەسە كە ﷻ شايەت بېت لەنئىوان من وئېوھدا كە ئەوھى من ئەلئىم لەلايەن ئەو زاتەيە، بەلام ئەوھى كەئېوھ ئەلئىن ھەموى درۆو بختيانە بەراستى خوا ئاگادارە بەوھى كە بەندەكانى دەلئىن و بىنەرى ھەمو ھەلئىس و كەوتەكانيانە، كەوابو تۇ نارەحەت مەبەو دل تەنگ مەبە چونكە بەراستى ھىدايەت و رېئىماى ھەر بەدەست ئەو زاتە خۇيەتى.

﴿۹۷﴾ جا ئەو كەسەى كە ﷻ رېئىماى بىكات ھەر ئەوھى رېگى راسى گرتوھ چونكە خۇى رېئىماى وېستوھ، وھ ھەر كەسئىكىش كەخوا گومراھى بىكات جگە لەو زاتە كەسئىكى ترنئىيە دۇست

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَاءَ
 مِنْ دُونِهِ وَيَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى وُجُوهِهِمْ عُمِيَافًا وَبُكْمًا
 وَصُمًّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿١٧﴾
 ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِانْتِهَامِ كُفْرِهِمْ قَالُوا لَوْ اَنَّا عَطَمْنَا
 وَرَفَعْنَا اَنفَاكُنَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللَّهَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰى اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
 وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَا رَيْبَ فِيْهِ فَاٰلِ الظَّالِمِيْنَ اِلَّا كُفْرًا ﴿١٩﴾
 قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَايِنَ رَحْمَةِ رَبِّيْ اِذَا لَاَمْْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
 الْاِنْفَاكِ وَكَانَ الْاِنْسَنُ قَتُوْرًا ﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى تِسْعَ
 اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ فَمَسَّ لِىْ اِسْرَءِيْلَ اِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
 اِنِّىْ لَاطْنُكَ بِمُوسٰى مَسْحُوْرًا ﴿٢١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا اَنْزَلَ
 هٰؤُلَاءِ اِلَّا رُبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ بَصَآئِرٍ وَاِنِّىْ لَاطْنُكَ
 يَنْفِرْعَوْنُ مَسْحُوْرًا ﴿٢٢﴾ فَاَرَادَ اَنْ يَسْتَفْزِهَهُمْ مِنَ الْاَرْضِ
 فَاَعْرِفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيْعًا ﴿٢٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي اِسْرَءِيْلَ
 اَسْكُنُوْا الْاَرْضَ فَاِذَا جَاءَ وَعْدُ الْاٰخِرِ جِئْنَاكُمْ لَفِيفًا ﴿٢٤﴾

ويارمتهى دهرى بېتو ريگای راستى پيشان بدات وله روژى راست
 بپونه وپيشدا هممو گومراهان به سهر دم وچاوياندا له حالېكداكه
 كهرن و هيچ نابيستن و كوړن و كهس نابين و لالن و تواناى قسه
 كردنيان نيهه كو دمكهينه وه كه شويى نهوان دوژمخه و ههر
 كاتيك ناگرهكهى كز و هيواش ببيت نيمه ناگريان لى هژدهدهين
 وبلېسه دارترى دهكهين،

﴿١٨﴾ نه وه پاداشتى نه وانه چونكه نهوان بېباوهرپون له دنياىدا
 به نايه ته كاني نيمه و دهيان وت: ناياكاتيك كه نيمه مردين و بوين
 به نيسقان و رزين ناياف تازه زيندو دهينه وه و دهين
 به دروستكراويكى تازه؟ جا نه گهر خاوهن عهقل و فامن پيش
 نه ودى كه بگهن به و سزاگه ورو پر مه ترسييه ههر نيسا
 ته ماشاى نه م بونه وهره بكه و بير بكه نه وه و روو بكه نه
 په رومردگارى خوتان و ته و به يه كى چاك بكه، الله ميه ربان و
 ليبورديه.

﴿١٩﴾ ناياف نابين و نازانن نه و الله يه كى كه ناسمان وزه وى به و
 گهوره و عه زمه ته وه دروستكردوه دهسه لاتی هه يه له سهر
 نه ودى كه دووباره له پاش مردنيان وه و ينهى خويان دروستيان
 بكا ته وه، جا الله ماوهمه كى ديارى كراوى داناوه بو زيندو
 كردنه و دهيان كه هيچ گومان يكي تيدانيه، جا سته مكاران خويان
 ده بوړن و ماوه به خويان نادهن مه گهر بو بېباوهر بون؛ واته،
 موشريكو بت په رستان ههر بېباوهرى هه لده بژيرن بوخويان.

﴿١٧﴾ نهى محمد ﷺ پييان بلئ: به راستى نه گهر نيوه خاوهنى
 هممو خه زينه كاني رحمه تى په رومردگارى من بن نيوه دهستيان
 بيوه ده گهرن له ترس نه داري و فه قيرى به راستى نينسان رزو
 به خيله و دهستى ناچيته مالى خوئى و مافى مافداران نادات مه گهر
 خوا به لوتقى خوئى له و سيفه ته خراپه پاكي كرد بپته وه،
 نه وانه ش زور كه من. جا نهى محمد ﷺ وانه زانى كه تو يه كه م
 نيرواوى خوايت كه به و هممو به لگه روشنانه وه به دروت
 ده خه نه وه و باوهرت پى ناكهن،

﴿١٨﴾ به راستى نيمه دامان به موسا نو نيشانهى روشن بو نه ودى
 فيرعهن و په پره واني باوهرى پى بكه و دزايه تى نه كهن وهك
 عه ساكه و دهستى و ساله گراني و كه م بونه ودى به رومروم و توفان
 و كوله و نه سپى و بو ق و خو پى كه ههر كام له وانه به سبو بو
 كه سيك كه به شويى حه قدا بگه رايه، خو جوهكان به سهرهاتى
 موسا و فيرعهن دوزانن، جا پرسيار بكه له وان كاتيك كه موسا
 هاته لايان خو فرعه ونيش پيى وت: به راستى من وا گومان ده كه م
 نهى موسا تو جادوت لى كراوه.

﴿٢٠﴾ موسايش وتى: به راستى تو چاك دوزانيت هيچ كه سيك نا
 نه موى ره وانه نه كرده جگه له په رومردگارى ناسمانان وزه وى كه
 به رچاو روشنكه ره وون بو ههر كه سيك كه بيه و پت ريگاي راست
 بدوژيته وه، نه وسا به راستى منيش واده زانم نهى فيرعهن تو له
 ناوچو و فه و تاوى چونكه زور چاك دوزانى كه من نيرواوى
 په رومردگارم و دزايه تيم ده كه يت، واته: نهى نه وانه كى كه نيسا
 دزايه تى من ده كهن نيوه كه موسا به راست دوزانن خو كاتى خوئى
 موسايش ناواى پيو تراوه و به ناحق به درو خرايه وه دى نه مړو
 نيوه بوچى چوونه ته جيگاي فيرعهن و دزايه تى من ده كهن؟

﴿٢١﴾ جا فيرعهن ويستى موسا وجهه ماعه ته كهى له م سهر
 زه وييه دا سووك بكا و ناچاران بكا ته به په پره وى كردنى خوئى
 يان دهران بكا، جا نيمه ش له بهر نه وه فيرعهن و نمان له ناو
 درياد غه رق كرد له گهل هممو نه و كه سانه كى كه له گهل يدا بون.

﴿٢٢﴾ جا له دواى غه رق بونى فيرعهن گوتمان به نه وه كاني
 يه عقوب نيوه له و زه وييه شامو ميسردا بو خوتان دابنیشن و
 ناوهدانى بكه نه وه، جا ههر كاتى كاتى به ليني دوايى هات هه موتان
 كو ده كه ينه وه و هه موتان سزا ده ددين.

﴿٢٣﴾ جا به مه به ستيكى راست نه م قورئانه مان ره وانه كردوه و
 ره وانه كردنيشى به حه ق بو وه له هممو شه يتانيك و له هممو
 زيادو كه ميك پاريزراو بو وه بو مه به ست و به رنامه يه كى راست

هاتوهو تۆمان رەوانە نەکردوۋە مەگەر بۇ ئەۋەدى كە موژدە دەربىت بۇ چاكەكاران و ترسىنەر بىت بۇ خراپەكاران.

﴿۱۰۶﴾ خۇ ئەمە قورئاننىكە بەش بەشمان كردوۋە و بەگوڭىردى پىۋىست لە ماۋى بىست و سى سال دا ناردومانەتە خواروۋە تا تۆش بىخوئىنى بەسەر خەلگا بەھىۋاشى و تا ئەۋانىش بتوانن وەرى بگرن و لىي تىبگەن و ئىشى پى بگەن ، جا دامان بەزاندوۋە چۆن دابەزاندنىك رىك و پىك و بەش بەش و يەك بەدۋاى يەك لەو ماۋە درىژدە بە بى ئەۋەدى كەھەلەو نارىكىيەكى تىدا بى.

﴿۱۰۷﴾ پىيان بلى: بەم قورئانە كە سودى دنياۋ دىنتانە ئىمان بەيىن يان ئىمانى پى نەھيىن پەرۋەردگار ھىچ زىيانىك ناكات و لە راستى ئەم قورئانەيش كەم ناكاتەۋە ، بىگومان ئەۋانەى كە زانىارى راستەقىنەيان پىدراۋە لە پىش ئەم قورئانەدا ولەسەر ئەو باۋەرە ماۋن ھەر كاتىك ئەم قورئانە بخوئىرى بەسەرياندا دەكەون بەسەر چەناكەيانداۋ سوجدەى شوكر دەبەن بۇ اللە كە گەيشتن بە ئەم پىغەمبەرەى ﷺ كە موژدەى ھاتنى بەۋان دراۋو.

﴿۱۰۸﴾ جا دەلئىن: پاك وبى عەبىبى بۇ پەرۋەردگارمان بىگومان كە بەلئىنى پەرۋەردگارمان جىبەجى كراۋە.

﴿۱۰۹﴾ ئەۋسا ئەكەون بەسەر چەناكەيانداۋ سوجدە ئەبەن وئەگرىن و گەردن كەچى فەرمانەكانى اللە دەبن، وئەم قورئانە زىاتر گەردنكەچىيان بۇ پەيدا دەكات، ئا ئەمە سىفەتى ئەۋكەسانەيە كە كىتابيان بۇ ھاتوۋە لە پىشداۋ باۋەريان پى كردوۋە ماۋن تا ئەم پىغەمبەرەيان ﷺ دىۋە باۋەريان پىھىناۋە.

﴿۱۱۰﴾ بلى: بانگ بگەنە اللە يان بانگ بگەنە رحمان ھەر كام لەو دوو ناۋە بانگ بگەن فەرقى نىە ، چونكە ھەردووناۋى ئەۋ زاتەن، وە بۇ ئەۋزاتە ھەيە چەندىن ناۋى جوان تر ، واتە: خوا تەنھا يەك ناۋى نىە بەلگو ناۋى زۆرن و بەھەر ناۋىك بانگى بگەيت چاكە، وە لە كاتى نوئىژ كردنت دا دەنگ بەرز مەكەرەۋە بە قورئان خوئىندن تا بت پەرستەكان گوئىيان لى نەبى و قسەى ناشىرىنت پى بلىن و زۆرىش دەنگت ھىۋاش مەكەرەۋە با موسلمانانى دەۋرۋبەرت بىبىسن، جا لە نيۋان دەنگ ھەلپىنىكى توندو ھىۋاشىيەكى زۆر رىگاي ناۋەندى ھەلپىزىرە نەزۆر توندو نە زۆر ھىۋاش.

عەبدوللاى كورى عەباس لەبارەى ھۆى دابەزىنى ئەم ئايەتەۋە دەلئى: ﴿

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿۱۰۵﴾
وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَلْنَاهُ نَزْلًا
قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى
عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿۱۰۶﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ
عَدُوُّ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿۱۰۷﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُوتُونَ وَيَزِيدُهُمْ
خُشُوعًا ﴿۱۰۸﴾ قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَابْتَغِ
بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿۱۰۹﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبْرَهُ كَبِيرًا ﴿۱۱۰﴾

سُورَةُ الْكَهْفِ

۱۱۰

۱۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿۱﴾
فِيمَا لَيْسَ ذِكْرًا بِأَسَاسٍ يَدَّ مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿۲﴾ مَن كَفَرَ
فِيهِ أَبَدًا ﴿۳﴾ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿۴﴾

/ . / واتە: ئەۋ كاتەى كە

پىغەمبەرى خوا ﷺ خۆى دەشاردەۋە لەبت پەرستەكان و ھىشتا بانگەۋازەكەى ئاشكرا نەبو كاتى كە نوئىژى دەخوئىند بۇ ھاۋەلانى بە دەنگى بەرزەۋە قورئانى دەخوئىند، جا كە بت پەرستەكانى قورەيش دەيان بىست جنىۋيان دەدا بەۋەى كەرۋانەى كردوۋە بەقورئان و بەۋ كەسەش كە ھىناۋىتى؛ جا اللە فەرموى بە پىغەمبەرەكەى ﷺ دنگت بەقورئان خوئىندەۋەكەى ناۋنوئىژت ئەۋەندە بەرز مەكەرەۋە كە بت پەرستان بىبىسن و جنىۋ بەقورئان بدەن و ئەۋەندەش ھىۋاشى مەكە كەيارەكانت نەبىسن بەلگو لەۋنىۋانەدا بىخوئىنە.

﴿۱﴾ ئەۋسا بلى: سوپاس بۇ ئەۋ اللەيەى كە مندالى بۇ خۆى دانەناۋە نىازى پىي نىە ولەم بوۋنەۋەردەگەۋەردە لەۋ ھەمو مولكەدا شەرىك و ھاۋەشىكى نىەۋ رازى بە ھاۋەشىش نىە ، وە ھىچ يارمەتى دەرو دۆستىكى نىيە كە لەناچارىدا نىازى پىي ھەبى ، ئەگىنا باۋەردارانى بە مېھرىبانى و چاكەى خۆى بە دۆستى خۆى دادەنىت، وە خۋاى خۆت بە گەۋرە رابگرە گەۋرەيەكى وا كە ھەمو بەرزى و رىزو ۋەسفى جوانى تىدابىت و بە شىۋەيەك رەفتار بگە كە گەۋرەى دەسەلاتى خوداى تىدا دەرگەۋىت.

سورەتی(الكهف) کە سورەتی ھەژدەھەمی قورئانە سەدو دە نایەتەو لە مەکەدا ھاتوتە خوارووە، و تراوە بەگوێرە دابەزین سورەتی شەست و ھەوتەمەو پاش سورەتی () و پێش () دابەزیوە. لەبارە گەورەیی ئەم سورەتەدا چەندین ڤەرمودە ھاتووە، ئەبو سەعیدی خوری دەلیت: پێغەمبەرﷺ دەڤەرموی: }

/ . / واتە: ھەر کەسێک لەرۆژی جومعەدا سورەتی (کەھف) بخوینیت ئەو نوو بەرچاو رۆشنیەکی بۆ ھەییە لە نیوان ئەو دوو جومعەدا. و ھەرودھا پێغەمبەرﷺ دەڤەرموی: }

/ / واتە: ھەرکەسێک دە نایەت لە سەرەتای سورەتی (کەھف)دا لەبەر بکات لە کێشەو بەلای "دەجال" دەپاریزێت. }

و تراوە لەبەر ئەو ھەییە چونکە ئەو نایەتەو باس لە شتانی عەجیب و سەرسۆرھێنەری وەک یارانی ئەشکەوت دەکەن، جا ھەر کەس لەوانە ورد بپێتەو ھێزو دەسەلاتی (اللہ)ی زۆرتر بۆ دەردەکەوێت و نیش و کردەوێکانی دەجالی لایە عەجیب و غەریب نیە. نەواسی کوری سەمعان دەلیت: جارێک کە باسی دەجالمان دەکرد پێغەمبەرﷺ ڤەرموی: }

/ / واتە: من لە شتیکی تری جگە لە دەجال لێتان دەترسم ئەگەر ھاتو دەجال دەرکەوت و من لە ناو ئێودا بوم ئەوسا من لە جیاتی ئێودا دەمکوێ دەکەم، و ئەگەر ھاتو منیش لە ناو ئێو دا نەبوم، جا ئەو رۆژە ھەر کەس دەبیت خۆی پارێزگاری لە خۆی بکات و لەپاش خۆم (اللہ) چاودێر بەسەر ھەموو مۆسڵمانیکدا، وە بزانی کە دەجال گەنجیکی پرچ گەژەو چاویکیشی دەرپەریوەو کوێرە بەلای منەو ئەو وەکو عەبدوولعوزای کۆری قەتەنە، جا ھەرکەس لە ئێو بەو گەشت با سەرەتای سورەتی (کەھف)ی بە سەردا بخوینیتەو. دەجال لە شوینیەک لەنیوان شام و عێراق دەر دەکەوێت، جا بە راست و چەپدا خراپەو تاوان بلأو دەکاتەو، ئەوسا ئەو بەندەکانی (اللہ) ئەو کاتە خۆگر بن لەسەر ئایین، وتمان: ئەو پێغەمبەرﷺ لە سەر زەوی دا چەندئ دەمینیتەو؟ پێغەمبەرﷺ ڤەرموی: چل رۆژ، رۆژیکی وەک سالیکی و رۆژیکی وەک مانگیکی و رۆژیکی تریشی وەک ھەفتەییەک وایە ئەو رۆژەکانی تری ھەر وەک رۆژانی ئێو وایە. واتە: سالیکی دوو مانگ و چوار دە رۆژ. وتمان: ئەو پێغەمبەرﷺ لەو رۆژەدا کە وەک سالیکی وایە نوێژی رۆژیکی بکەن بەسە؟ پێغەمبەرﷺ ڤەرموی: نەخیر، کاتیان بۆ دیاری بکەن و بە پێی ئەو کاتانە نوێژەکانتان بخوینن. وتمان: ئەو پێغەمبەرﷺ خیرایی رۆیشتنی چۆنە بە سەر ئەم زەویەدا؟ ڤەرموی: وەک بارانیکی وایە کە با بە سەر زەویدا بپفرینیت، جا دەگات بە گەلیک و بانگیان دەکات و ئەوانیش باوەری پێ دەھێنن و پەپەری دەکەن، ئینجا ڤەرمان دەکات بە ئاسمان ئەوسا ئاسمانیش باران دەبارینیت و ڤەرمانیش دەکات بە زەوی، زەویش گزۆگیا سەوز دەکات، مەر و مالاتیان کە ئیواران دینەو پشت و کۆپانیان بەرزترەو گوانەکانیان پر شیرترەو ئەو ھەندە لەو ڤەریان خوارووە کە لەکەیان دەرپەریوەو پان و ئەستور بوو، واتە: ئەوانە کە باوەری پێ دەھێنن لەو کاتە تەنگانەدا بەداوی دەجال نازو نیعمەتیکی زۆریان بە سەردا دەرژیت و بانگەوازی گەلیکیشی دەکات کە باوەری پێبھێنن و بیپەرستن بەلام ئەوان بەرپەرچی دەدەنەو، جا ئەو گەلە ھەرکە رۆژیان لێ دەبیتەو ھیچیان بە دەستەو نامینیت ئەوسا دەجال بەلای وێرانە کە تێدەپەریت و دەلیت: ئادە کە زینەکانت بکەدەرەو بەپەلە ھەموو خەزینەکانی ئەو شوینە داوی دەجال دەکەون ھەر وەک چۆن مێش ھەنگە نێرەکان بە شوین شازنە گەورەکەیاندا بە کۆگای و بەخیرای دەرەچن، پاشان بانگی گەنجیکی تازە پێگەیشتو دەکات کە

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَمَّا كَبُرَتْ نَفْسُكَ عَلَىٰ أَن تُخَاطِبَهُمُ الْفُتَيَاءَ قَالَ هَٰذَا أَهْلُ الْمَدِينَةِ ﴿٦﴾ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ ءَايَتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَدْعُوهُ مِنْ دُونِهِ ۚ إِلَٰهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٤﴾ هَٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَّوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمُ سُلْطٰنٌ بَيِّنٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

دەميان دەر دەجيت کە مالى پاشە رۆژى خويانى پى کاول ئەکەن، چونکە ئەمانە جگە لە درۆ شتيكى تر نالين. ئينجا پەر وەر دگەر دلە وایى پيغەمبەرمان ﷺ ئەکات لەسەر ئەو بيا وەر پيە و ئەوقسە پوچانەى گە لەکەى و ئەفەر موى:

﴿٦﴾ خەريکە لە داخ و خەفەتدا گيانى خۆت دەر بهيى و خۆت لە ناو بەرى لەسەر ئەودى کە ئەوان بەم قورئانە باوەر ناهيئن، واتە: ئاوا خۆت نەرەحەت مەکە تۆ بانگە وازى خۆت راگەيەنەو بەس. ئيمە دەتوانين هەمويان بکەين بە باوەر دار بەلام ئيمە لە دنيا دا مەروڤو جنۆکەمان بۆ تاقى کردنەو دەر و ستر کردو هەر بۆيە سەر پشکمان کردوون لە هەل بزار دنى ئاييندا تا لە قيامەتدا هيچ بەهانه يەکیان نەبيت.

﴿٧﴾ بيگومان ئيمە ئەودى لەسەر زەويدايە تەنها بۆ رازاندنەو و جوانکردنى زەوى دامان ناوون تا تاقيان بکەينهو کە کاميان ئيشى چاکتر ئەکەن، واتە: کاميان ئيشەکانيان خاوينتر و گونجاوترە لە گەل ئاييندا. پيغەمبەر ﷺ دەفەر موى: }

/ بە راستى دنيا ديمەن /

سەوزو تام شيرينه، جا خۆتانى لى بپاريژن و وريابن فريوتان نەدات، وە لە فيل و تەلەکەى ژنانيش خۆتان بپاريژن { بەللى ژيان لەم دنيا دا تام شيرين و بە روالەت جوانە بەلام زۆر نابات کۆتايى ديت وەك دەفەر موى.

بپەرستيت بەلام ئەويش بەرپەرچى دەداتەو جا دەجاليش دەيکە بە دوولەتى حيا لەهەك وەك ليدانى نيشانە پاشان زيندوى دەکاتەو و بۆ جاريكى تر بانگى دەکات کە باوەر پى پيکات و بە خواى بزانييت جا بە رويهكى گەشاو وە رويه پوى رادەوستيت و پيى پيەدەکە نييت، ئينجا لەو کاتەدا عيساى کورى مريەم لە لای مەناردى سپى رۆژەه لاتى ديمە شقەو، لە حالیکدا کە دوو بەرگى زافەرانى لەبەر دايمە دەستەکانى خستو ته سەر بالى فريشته وە دادەبەزيتە خوار وە کاتيک کەسەرى خوار دەگريت ئارەق لە سەرى دەتکيت و کاتيک بەرزى دەکاتەو وەك دانەى مروارى بە رومەتى دا ديتە خوار وە و هەر کافريک هەناسەى عيسا کە تا چاو بپەر دەکات دەروا، پيى بگات دەمریت، ئينجا عيسا دەروا بە شوينى دەجال داو لە شارى "لود" کە شوينىكى نزیک بە "بەيتولوقدەس" لە دەى کوزيت { جا تەماشاکەن ئەو روداوى دەجال چەند پەر مەترسى و سامناکە خو ئەمەرۆ زۆر بەى خەلک پەپرەوى کەسانیک دەکەن و ليدان دەترسن کە زۆر زۆر لە دەجال لاواز ترن کەوايو دەبى بزانيين کە فیتنەى دەجال فیتنە يەکی گەورە يە و خو پاراستن لى زۆر دزوارە، بەلام باوەر داران سورەتى (کەهف) يان پيەر داو کە چەکیى گەورەى وایە کە دەجال لە ئاستى دا زۆر لاوازە. وە ئەمەش بەلگە يەکی ترە دزى بەرژەو دەندى پەرستان چاک وردبەر وە.

بەناوى ﷻ ی زۆر بەسوزو بيئيهايەت ميهرەبان

﴿١﴾ سوپاسى بى وينەو شايستە پيش کەش بەزاتى (ﷻ) کە ئەو پەراوێ کە هيچ نارێکيەکی تيدانيە، رەوانە کردو ته سەر بەندەى خو. پيشەکی خواى زاناو کار بەجى بە سوپاسى خوى سورەتەکە دەست پى ئەکات تا ئيمەش فيرى دابورەوشتى جوان بکات، وە کارەکانمان هەر بەناوى خواو سوپاسى ئەو زاتەو دەست پى بکەين،

﴿٢﴾ بەلگو زۆر بتهو بەريژەو زۆر راست وريک و پيک و بەنرخە تا بپاوەرەن بترسينى لە سزايەکی زۆر توند لەلايە (ﷻ) وەو موزدە بدات بەو باوەر دارانەى کە ئيشى چاک ئەکەن کە بە راستى بۆ ئەوان پاداشتيكى جوان و گەورە هەيە کە بريتيە لەو بەهەشتە پەر نازو نعيمەتەى کە،

﴿٣﴾ بۆ هەميشە لە ناويدا ئەميننەو.

﴿٤﴾ جا تا بترسينيت ئەو کەسانەى کە ئەلین (ﷻ) مندالى هەيە.

﴿٥﴾ نە خويان و نە باوباپيرانيان هيچ زانياريەکیان لەم بارەو نيهو نەبوو تەنها بە گۆترەو لە خويانەو لە وەسفى ئەو زاتە گەورەدا قسە دەکەن، وە ئەو قسە يەش و شەيەکی گەورە يە کە لە

۸) جا ئىمە دووبارە ئەۋەدى كە لەسەر زەۋىدايە لاي ئەبەين و ئەيكەين بە زەۋىيەكى وشكى بى گياو رەش و روت. ئەوسا مەۋف و جەنكە دىنەۋە بەر دەستمان و ئىمەش لىكۆلئىنەۋەيان لەگەلدا دەكەين و ئەنجامى ئەو تاقى كەردنەۋە سەر زەۋىيەيان بۆ دەردەخەين، جا يان بەهەشت يان دۆزدەخ جىگەيان دەبى، ئىنجا خۋاى زاناو بەدەسلەت باسى يارانى ئەشكەوت دەكات و دەفەرەمۆى:

۹) ئەى محمد ﷺ تۆ وا ئەزانى كە بەسەرھاتى يارانى ئەشكەوت و رەقىم كە لە نىشانەكانى زانايى و دەسلەلتى ئىمەن سەرسۈرھىنەرو عەجىبە؛ ئىمە شتى زۆر گرنگو گەۋرەترو عەجىب ترمان ھەيە ۋەك دروستكردنى ئاسمان وزەۋى و مانگو ئەستىرەكان و راگىركردنى ھەمويان لە بۆشايىداو جموجوليان بەگۈنرەى بەرنامەى ديارى كراو بۆيان ھەتا كاتى ديارى كراو، جا مەبەست ئەۋە نىيە كە بە سەرھاتى يارانى ئەشكەوت شتىكى گەۋرەو عەجىب نىيە بەلگو مەبەست ئەۋەيە كە تىمان گەيەنيت كە نىشانەكانى دەسلەلتە ھىزى پەرۋەدگار ھەر ئەمە نىيە بەلگو زۆرن. لەسەر وشەى { قسە زۆر كراۋە ھەندىك ھەر بەو نوسىنەى ئەزانن كە لەسەر ئەشكەوتەكەدا نوسراۋە ھەندىك ئەلئىن: مەبەست ئەۋ سى كەسەيە كە پىغەمبەرمان باسى كردون كە كاتى لەناو ئەشكەوتىك دا بون بەھۋى تەپىنى دەرۋازەى ئەشكەوتەكەۋە بەردىكى گەۋرە كەۋتە دەمى ئەشكەوتەكەۋە رىگى ھاتنە دەرۋەيان لىگىرا پاشان ھەر يەكەيان پاكترىن وراستىن كەردەۋەى خۋى ھەلئىزاردو داۋاى لە (اللھ) كرد بە ھۋى ئەۋ كەردارەيەۋە دەرگايان لى بكتاۋە، جا كە وايان كرد بۆ ھەر يەكەيان كەمى لە دەرگاگە دەرگايەۋەۋە لە سىھەمدا ۋاى لى ھات كە بىنە دەرۋە، ھەندىك ئەلئىن: ناۋى ئەۋ شىۋەيە كە بەرۋە ئەشكەوتەكە ئەۋرۋات ۋە چەند قسەى تر، ئىنجا پەرۋەردگار لەبارەى داستانى يارانى ئەشكەوتەۋە دەفەرەمۆى:

جا كاتىك ئەۋ كۆمەلە گەنجە بەرۋە لاي ئەشكەوتەكە رۆيشتن و وتيان: ئەى پەرۋەردگارمان لەلايەن خۆتەۋە رەحمەت و سۆزى خۆتمان بۆ بنىرەۋە ئەۋەى كە خەيرى ئىمەى تىدايە بۆمان بكە، ئەمانە كۆمەلە گەنجىك بوون كە وازيان لە رىبازى ھەلەى باۋبايرانيان ھىناو گەلەكەى خۇيانيان بەجى ھىشتۋەۋە ئىستا پەنايان ھاۋردوۋتە ناو ئەۋ ئەشكەوتەۋە بەم شىۋەيە لە پەرۋەردگاريان دەپارپنەۋە، جا پەرۋەردگارى بەسۆز ۋەلامى دانەۋە فەرەمۆى :

۱۱) ئىمە ئەۋانمان بۆ چەند سالتىكى ژمىرراۋ لەۋ ئەشكەوتەدا خەۋاندو پەرەدەمان دا بەسەر گوپياندا كەھىچ نەبىسن.

۱۲) لەپاشان لەۋ خەۋە زىندومان كەردنەۋە بۆ ئەۋەى بەجاۋ ببىنرەت و ئەۋ زانىاريەى ئىمە بۆ ھەموان ئاشكرا ببىت كە كام لەۋ دوو حىزبە ماۋەى مانەۋەكەيان ئەزانى تاهىزو گەۋرەيى ئىمەيان بۆ دەرگەۋىت، ئەۋ دوو حىزبە مەبەست يارانى ئەشكەوت و خەلگى شارەكەن كە مېژۋى بەسەرھاتى ئەۋانيان ئەزانى. جا خوا بەپىغەمبەرمان ئەفەرەمۆى:

۱۳) وا ئىمە داستانى ئەۋان بەشۋەيەكى راست بۆ تۆ باس دەكەين ئەۋىش بەم شىۋەيە: كە بېشك ئەۋانە كۆمەلە گەنجىك بوون كە باۋەرديان ھىنا بو بە پەرۋەردگارى خۇيان، ۋەئىمەش زياتر رىنمايى و رى رۆشنىمان بۆكردن.

۱۴) جا ئىمە دللى ئەۋانمان بەھىز كەردو ترسمان لەناو دلليان دا لابرە ئەۋ كاتەى كە ھەلئسان بە ئەركى سەرشانى خۇيان و لىپراۋانە برپارى خوا پەرستىان داۋ بەراشكاۋى وتيان: بەراستى پەرۋەردگارى ئىمە ئەۋ زاتەيە كە ئاسمانان وزەۋى دروستكردوۋە ئىمە جگە لە ئەۋ ھەرگىز بەندايەتى بۆ ھىچ خۋايەكى تر ناكەين ئەگەر ئىمە بەندايەتى بكەين بۆ جگە لە ئەۋ بەراستى ئەۋە قسەيەكى درۆۋ زۆر نارېكمان كەردو، جا بەم شىۋەيە دان بەيەكتايى (اللھ) دا دەنن ھەم لە پەرۋەرنەدەيىداۋ ھەم لە ئىلاھو فەرمانرەۋايەتيدا، ۋە ھەر رىگايەكى تر جگە لە يەكخۋاپەرستى بەناحق و بى بنەما دەزانن جا بۆيە وتيان:

۱۵) ھائەم گەلەى ئىمە جگە لە خوا چەندىن شتى تريان كەردو بەخۋاى خۇيان جا ئەگەر راست دەكەن با ئەۋان بەلگەيەكى ئاشكراۋ روون بەيئىن لەسەر ئەۋ شتانەى كە ئەۋان كەردويانن بە خۋاى خۇيان، خۆ ھىچ بەلگەيەكيشيان نىيە بەلگو درۆ ئەكەن، جا كى ھەيە ستەمكارتر لەۋ كەسەى كە بە درۆ ھاۋەل بۆخوا دابنىت؟ جا ئەلئىن پاشاى سەردەميان ھەرۋەشەى لى كردن بەلام لەبەر ئەۋەى گەنج بون نەيكۈشتن و ماۋەى پىدان كەپەشىمان ببەۋە، ئەۋسا ئەۋانىش لەدەۋرى يەك كۆۋنەۋەۋە دەستيان كەرد بە لىكۆلئىنەۋە لەۋ بارودۇخەى خۇيان و ھاتنە سەر ئەۋەى كە پەشىمان بونەۋە لە ئارادا نىيە، جا لەۋە ئەجى لە پىشدا بەۋ ئەشكەوتەيان زانى بىت، لەبەر ئەۋە بەرۋە دەم راستيان پى وتن:

۱۶) جا كاتىك كە ئىۋە بە بىرو باۋەر لەئەۋان و لەۋ شتانەيش كە جگە لە (اللھ) دەپەرەستىن جىابونەتەۋە دەى با بەلەشيش خۇتان جىابكەنەۋە لە وان و بچن بۆ ئەشكەوتەكە، جا لە چۈنەيتى ژيان و خۇراك و ئەۋ شتانە مەترسن ئەگەر ئىۋە ئاۋا بۆ (اللھ) لىپران و خۇتان بۆى يەك لاكەردوۋە پەرۋەردگارتان رەحمەتى

وَإِذْ أَعْرَضْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْدَأُ إِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا
﴿١٦﴾ وَتَرَى السَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزُورُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ
الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرِّضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ
مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ عَاجِلِ اللَّهِ مِنْ يَدِ اللَّهِ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يُضِلِلْ فَلَنْ يَجْدَلَ لَهُ وَلِئَامٌ مَرِشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ آيَةً ظَا
وَهُمْ رُفُودٌ وَنَقَلِبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ
بَسِطٌ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ
لِتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا
يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا
أَحَدَكُمْ بِرُفْقِكُمْ هَذَا إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

دەرگای ئه شکه و ته داو بهههست و بهلهش خهوتبو بهلام بهچاو له
خهوتوی نه ده کرد، جا ئه گهر تۆ ریت بکه تابه لایان و ئه و انت بهو
شیویه ببینایه ههر زور زوو پشست تۆ ده کردن و به خیرای
ههله هاتیت و دلت پر ئه بو له ترسی ئه وان و زانت نه ده کرد که
لیئا نزیك ببیته وه، واته: ئه وانهی که دوینی له ترسی سته می
خه لک رایان ده کرد په روه ردگار وای لیکردن که ئه مړو خه لک
له وان بترسی و رابکات، به لئ ئه و سه گهش له بهر پزترین په راودا
ناوی مایه وه چونکه هاوړی و پاسه وانی پیاوچاکان بو.

﴿١٩﴾ جا چۆن خه واندنمان و گویان له هیج نه ما ههر ناوا له پاش
سی سه دو نو سال زیندومان کردنه وه تا پرسیار له یه کتری بکه و
بزائن چه ندیکه له و ئه شکه و ته دان، ویزه ریکیان وتی: چه ندیک
لیره ما ونه ته وه؟ گوتیان: رۆژیک یان تافیک لیره داین، هه ندیکی
تریان وتیان: نه خیر وانیه ته نها په روه ردگار تان ئه زانیت
چه ندیکه لیره دان. وای دیاره شتانیکی ده و روبه ریان وای لیکردون
که بکه ونه گومانه وه له و خه وای خویان، جا ئه لئ کاتئ ههستان
ههستی برسیتیان کردو هاتنه سهر ئه وه که یه کیکیان به دزیبه وه
بنیرنه شاره وه بۆ ئه وای خواردنیا بۆ ببات له بهر نه وه وتیان:
دهی بهم پارویه یه کیکتان بنیرن بۆ شار، جا با ئه ویش ته ماشا
بکات و بزانی له و شاره دا کئ خوراکیکی چاک و پاکي هیه با
بهشی پبیزوییه که له و خوراکه بهینی بۆتان و با زور وردبین و
لیران بیت و به شیویه که رهفتار بکات که هیج که سیك ههستان

خوی بۆ نیوه فرموان دهکات و ئیشتان بۆ ئاسان دهکات و
ناو می دتان ناکات. به لئ بیگومان کاتیک که باو مردار بۆ الله
لیریت و ته نها پشت بهو بیه ستیت الله یش ناو می دی ناکات و
دەرگای خیر و خۆشی لئ دهکاته وه ههر وهک له م کۆمه له گه نجهی
کرده وه، جا ئه و کۆمه له گه نجه چونه ئه شکه و ته که و خه و یان
لیکه و ت، وای ئیستا جیگا و چۆنیه تی خه و ته که یانمان بۆ باس
ئه کات و نه فه رموی:

﴿١٧﴾ خو ئه گهر چاوت به وان بکه و تابه ده تبینی که ئه شکه و ته که
کاتیک که رۆژ هه لده هات به لای راستی ئه شکه و ته که دا تی ده پهری
بی ئه وای لیان بدات و زیانیان پی بگه یه نی و ه ههر کاتیکیش
که ناوا ده بو له لای چه پیه وه که میك به تیشکه خاو و فیئکه که ی
ئه ی گه ستن تا له شو جیگا که یان له و تیشکه ی ئه و کاته ی رۆژ
که لک و درگرن، که واته دەرگای ئه شکه و ته که روی له باکوری
رۆژ ناوا کردوه ئه مه له حالیکدا یه که ئه وان له بوشاییه کی ئه م
ئه شکه و ته دا بون و باران نه یه ده گرتنه وه که ئه وه به شیکه له
نیشانه و نایه ته کانی الله، ههر که سیك که الله به رهحمی خوی
رینمای کات بیگومان ههر ئه وه به خته و درو رینمای کراوه، وه
ئه وکه سه هس که الله به داد په روه ری خوی گومراهی بکات هیج
دۆست و رینمای کاریکت بوی ده ست ناکه ویت. بیگومان گه یان دن
به ریگای راست و ره زامه ندی په روه ردگار ههر به ده ست الله یه، جا
بویه ههر له و زاته داوای هی دایه ت و رینمای ده کریت. په روه ردگار
له م نایه ته دا ناوی ولاته که یمان بۆ دیاری ناکات هه روه ک چۆن له
دوایی دا ژماره ی ئه و گه نجانمان به راشکاوی بۆ باس ناکات تا
تیمان بگه یه نیت زانیی شتانی ناو ها سودو به رژه و نه ندیه کی
نایینی تیدا نییه، ئه گهر تیدا بوا یه بی شک که باسی ده کرد به لام
وه سفی ئه شکه و ته که مان به شتانیك بۆ باس دهکات که ورد
بونه وه لیان که لکی زوری تیدا یه وهک ئه وه که هه لئ دهنیت که
له باره ی گه ردوون ناسیه وه زانیاریت هه بیت یان ئه وای که
بزانی زیان و خراپی راسته و خو و به رده وامی تیشکی رۆژ له
سه ره لشی مرؤف چه و چ سودیکی هه یه بوی ئه گهر به ماو هیه کی
که م له رۆژدا تیشکی رۆژ به ری بکه ویت به تاییه ت له ئیواراندا.
به لئ په روه ردگار هه موشی بۆ پاراستنی ئه و کۆمه له گه نجان له و
ئه شکه و ته دا ره خساندبو.

﴿١٨﴾ جا ئه وان به شیویه که خه و یان لئ که و تبو ئه گهر ته ماشای
ئه و انت بکر دایه و گومان ت ئه برد که ئه وان به خه به رن له حالیکدا
که ئه وان خه و تبون و ناگیان له م ژیا نه نه بو، وه ئیمه بۆ پاراستنی
له شو و پۆشاکیان، له شی ئه وان به لای راست و چه پدا ئه م دیوو ئه و
دیوو ده که ین، وه سه گه که یشیان هه ردوو قۆلئ راکیشابو له لای

خَوَّ هەر وهکو خه بهرمان کردنه وه، ههروهه اش سه ریپی

خه لکمان لێ هه لخلیسهکاندن وئاشکرمان کردن جا خه لک هاتنه

لایان و چاویان کهوت پێیان تا خه لک بزانیته به ئێنی اللّه راسته و

هاتنی روژی قیامهت و زیندوبونه وه هیچ گومانی تێدا نییه، جا

له سهريان دامه نيشن {

وه له فەرمودەيهەکی تریشدا هاتوه که: }

/

/ پیغه مبهەر ﷺ قەدەغە ی کردوه که قەبرەکان گەج کاری بکړین و لەسەریان بنوسریت و خانویان لەسەر بکړیت و پیاو پێدا بنریت }

به‌ئێ ئیشی شەیتان ئاوا به‌فیله و هەمو هەولێ ئه‌وه‌یه که به‌نده‌کانی ﷻ له‌سەر ریی راست و میانە‌په‌وی لاب‌دات، جا یان به‌ره و توند‌په‌وی له‌را‌ده‌به‌ده‌ریان ببات یان به‌ره و که‌م‌کاری کۆتا‌هاتن له‌ ئایین رایان کیشیت، یارانی ئه‌شکه‌وت تازیندوبون ده‌سه‌لات‌دارانی سه‌رده‌م به‌ سه‌ر‌لێش‌پاو گو‌م‌رایان دا‌ده‌نان و هەولێ له‌ناو‌برد‌نیان ده‌دان، جا وا ئه‌مه‌رۆش له‌ ریزلی گرتنیاندا زیاده‌په‌وی ده‌که‌ن و گو‌ره‌که‌نیان ده‌که‌ن به‌ جیگای نو‌ی‌ژو به‌نده‌یه‌تی که هه‌ردوو ئیشه‌که‌ دزایه‌تی و لا‌دانه له‌نایین. ئینجا په‌روه‌رد‌گار سه‌بارت به‌ ژماره‌ی یاره‌دانی ئه‌شکه‌وت، ئه‌فه‌رموی:

٢٢ ده‌ئین : سێ که‌سبون و چواره‌میان سه‌گه‌که‌یان، هه‌ندیک ده‌ئین: پینج که‌سبون و شه‌شه‌میان سه‌گه‌که‌یان بووه، ئه‌مانه‌ هه‌ر له‌خۆیان‌وه دم له‌ غه‌یب ده‌کو‌تن و به‌ بێ به‌لگه‌ له‌ خۆوه قسه‌ ده‌که‌ن، وه هه‌ندیکێ تریان ده‌ئین: حه‌وت که‌س بوون و هه‌شته‌میان سه‌گه‌که‌یان، ئه‌ی محمد ﷺ بلی په‌روه‌رد‌گارم ناگادارتره‌ به‌وه‌ی که ژماره‌یان چه‌ند بوه، خه‌لک سه‌بارت به‌ ئه‌وه‌ی که یارانی ئه‌شکه‌وت ژماره‌یان چه‌ند بووه و ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌یان له‌ کو‌ئ و که‌یدا بوه ته‌نها شتیکی که‌می لی ده‌زان، وه‌یان له‌و باره‌یه‌وه جگه‌ له‌که‌سانیکی که‌م زانیاریان نیه‌ که‌وابو له‌ باره‌ی ئه‌وانه‌وه کیشه‌ مه‌که‌ جگه‌ له‌ باسیکی رۆشن که‌ له‌م قوروانه‌دا بۆت باس‌کراوه‌ و تۆ له‌ باره‌ی ئه‌وانه‌وه دا‌وای فتوا له‌ هیج که‌سیک مه‌که‌ چونکه‌ هه‌رحی بلین گو‌تره‌کارییه‌و ده‌م‌کو‌تانه له‌ غه‌یب. له‌م ئایه‌ته‌دا په‌روه‌رد‌گار له‌باره‌ی ژماره‌ی یارانی ئه‌شکه‌وته‌وه باسی سێ بۆچونی کرد که لۆمه‌ی دوو له‌و بۆچوانه‌ ده‌کات و له‌باری سێهه‌میانه‌وه بێ ده‌نگ بوه، بۆیه هه‌ندئ له‌ زانیان پیاو وایه‌ ئه‌و بۆچونی سێهه‌مه‌ راسته‌ چونکه‌ وه‌ک دوو بۆچونی پێشو به‌ره‌په‌رج نه‌دراوه‌ته‌وه که‌واته‌ پیاو وایه‌ ژماره‌ی یارانی ئه‌شکه‌وت حه‌وت که‌س بوه که سه‌گه‌ که‌یشیان هه‌شته‌میانه‌، والله اعلم. ئینجا په‌روه‌رد‌گار رو ده‌کاته پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نامۆژگاری ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

٢٣ هه‌رگیز مه‌ئێ به‌دئنیاییه‌وه که‌ من به‌یانی ئه‌و ئیشه‌ ده‌که‌م.

٢٤ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که بلییت نه‌گه‌ر ﷻ ویستی له‌سەر بیت، واته‌: بۆ ئه‌نجام‌دانی ئیشی ئاینده‌ بلی: ئینشائه‌لا. وه‌ یادی په‌وه‌رد‌گاری خۆت بکه‌ هه‌رکاتیک که له‌ بیرت چویه‌وه، جا که‌وابو ئه‌گه‌ر وت

به‌یانی فلان ئیش ئه‌که‌م و ئینشائه‌لات له‌بیر نه‌بو هه‌رکاتێ که‌وته‌ بیرت بلی: ئینشائه‌لا، وه‌ بلی: ئومیدی ئه‌وه‌ ده‌که‌م له‌ په‌روه‌رد‌گارم که هیدایه‌تم بدات و رینمایم بکات بۆ له‌مه‌ نزیک‌تر و یارمه‌تیم بدات و ریم بخت له‌ قسه‌و باسو و به‌پاریکی راست و دروست تر، واته‌: کاتیک پرسیارت لی ده‌که‌ن رو‌بکه‌ ده‌رگای په‌روه‌رد‌گارت و لیی به‌پا‌ی‌ره‌وه‌و دا‌وای لێبکه‌ که رینمونیت بکات بۆ ئه‌و رینگایه‌ی که‌ نزیک‌ترینه‌ بۆ گه‌یشتن به‌ حه‌ق و راستی. ئینجا خوا ئه‌فه‌رموی:

٢٥ جا یارانی ئه‌شکه‌وت ما‌وه‌ی سێ سه‌د سا‌ل له‌و ئه‌شکه‌وته‌دا مانه‌وه‌و خه‌لکیش نۆ سالیان زیادکرد، واته‌: به‌حیسابی خۆری که‌ می‌ژوی سه‌رده‌می ئه‌وان بو، ما‌وه‌ی مانه‌وه‌یان سێ سه‌د سا‌ل ده‌کات، به‌لام دواتر عه‌ره‌ب حیسابی می‌ژوییان له‌ خۆری (شه‌مسی) گو‌را به‌ گو‌یره‌ی مانگی ئاسمان، واته‌: حیسابی (قه‌مه‌ری) جا سێ سه‌د سا‌لی خۆری ده‌کاته‌وه‌ سێ سه‌د و نۆ سا‌لی مانگی. وه‌ به‌سه‌ره‌اتی یارانی ئه‌شکه‌وت به‌لگه‌یه‌که‌ له‌سەر راستی بۆچونی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ سه‌بارت به‌که‌رامه‌تی پیاو چاکان، به‌ئێ به‌وشیویه‌ په‌روه‌رد‌گار ما‌وه‌ی مانه‌وه‌ی یارانی ئه‌شکه‌وت بۆ پیغه‌مبه‌رمان ﷺ باس ده‌کات و پاشان فه‌رمانی پێده‌دات که،

٢٦ ئه‌ی محمد ﷺ بلی ﷻ ده‌زانیت به‌وه‌ی که ئه‌وان چه‌ند له‌و ئه‌شکه‌وته‌دا بوون چونکه‌ زانیاری نه‌ینیه‌کانی ئاسمانان وزه‌وی هه‌ر بۆ ئه‌وه‌، چ عه‌جایب بینه‌رو بیسه‌ریکه‌ ئه‌وه‌ زاته‌، جگه‌ له‌و زاته‌ش یارانی ئه‌شکه‌وت هیج یارمه‌تی ده‌ریکیان بۆ نه‌بو، جا هه‌ر ئه‌و زاته‌ بو که به‌ سۆزو به‌ به‌خششی خۆی ئه‌وانی پاراست، وه‌ په‌روه‌رد‌گار له‌ به‌پاره‌دانی خۆیدا هیج که‌سیک نا‌کات به‌ هاو‌به‌شی خۆی، واته‌: ﷻ له‌ به‌پاره‌کانیدا نه‌ یارمه‌تی ده‌ری هه‌یه‌و نه‌راویژکار و نیازیشی به‌که‌س نیه‌، جا تۆش له‌ به‌پارو فه‌رمان‌په‌رواییدا که‌س نه‌که‌ی به‌ هاو‌به‌ش بۆ ئه‌و زاته‌.

٢٧ نه‌وسا ئه‌ی محمد ﷺ دا‌وای ئه‌وه‌ بکه‌وه‌ که وه‌حی کراوه‌ته‌ لات له‌ په‌راوه‌که‌ی په‌روه‌رد‌گارتدا که قورئانه‌و بیخو‌ینه‌ره‌وه‌و شه‌ره‌زایی رینگای راستیان بکه‌ که به‌راستی ئه‌و په‌راوه‌ به‌پاره‌دانی ﷻ ی تیدا‌یه‌و هیج گو‌رپنه‌ریکیش نیه‌ که بتوانی به‌پارو فه‌رموده‌دانی ﷻ بگو‌ری و هیج په‌نا‌گاو پا‌لپشتیکت جگه‌ له‌ ئه‌و زاته‌ش ده‌ست نا‌که‌و‌یت که‌وابو هه‌ر له‌ خۆی به‌ترسه‌و هه‌ر ئه‌و بکه‌ به‌ په‌نا‌گاو پشتیوانی خۆت و نه‌ترسی له‌ زۆری دو‌ژمنان و نا‌حه‌زان، چونکه‌ ئه‌وانه‌ به‌بی ویستی ﷻ ناتوانن هیج شتیکت له‌ گه‌لدا بکه‌ن، جا که‌وابو گو‌ئ مه‌ده‌ به‌ قسه‌ی ئه‌وانه‌ی که ئه‌ئین ئه‌م مرو‌فه‌ که‌م و نادیارانه‌ له‌ خۆت دور بخه‌ره‌وه‌ ئه‌وسا ئی‌مه‌ لیت نزیک ئه‌بینه‌وه‌.

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ، وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطْعَمْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا
وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَئِكَ
لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نَعَمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَأَضْرِبْ
لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ ءَانَتْ أَكْلَهُمَا وَلَمْ
تُظْلِمْنَاهُمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

﴿٢٨﴾ جا تو خوت بگره لهسر بلا وکردنه دوی په یامه که ت و له گهل
ئو که سانه دابه که به یانیان و ئیواران خه ریکی به ندایه تی
په رومردگاری خو یان و تنه نا مه به ستیان ره زامه ندی ئو زاته یه
که دروستی کردون و ریتمای کردون جا به مه به ستی ده ستکه وتنی
جوانی ژیا نی دنیا چاویان لی کلامه که و به که میان ته ماشا مه که و
هر گیز په پیره ویش مه که له و که سه ی که و ئیمه دلیمان بی نا گاو
غافل کرده له یادی خو مان و نه ویش دوا ی نارمه زو کانی خو ی
که وتوه ئه دوی به رژه و هندی دنیا و دواروژی ئه دوی تیدایه وازی
لیه پناوه به ئیش و کرداری بی که لکه وه سهرقاله، چونکه
شوینکه وتنی ئه مانه جگه له په شیمانی و بی نا گای بون له یادی
په رومردگار به ره مه یکی تری نیه و ئهرکی تویش تنه نا گه یاندنی
ئو په یامه یه به راشکاوی.

﴿٢٩﴾ جا بلئ ئه مه حق و راستیی که له لایه ن په رومردگار تانه وه
که من به ئیوم را گه یان دوه جا کی ئه یه ویت با با وهر پهنیت و
هر که سیکیش نارمه زو ی لی نیه با کافر بیت ئه م نارمه زو کاریی ه
به و مانایه نیه که هه رکه س هه ر کامیان بکات لای په رومردگار
یه که سانه نه خیر به لگو ئه مه هه ر شه یه کی توندی په رومردگار له
خه لکی بی با وهر، واته ده فهرمو ی من پیغه مبهرو به رنامه ی حه ق و
راستم بو ئیوه ناروده جا ئه دوی که نایه وئ به خته وهر بیت با
هر کافر بی له راستیدا ئه وه سته می له خو ی کرده و ئیمه ش
نا گریکمان بو سته مکاران ناماده کرده که دیواره کانی ئه و نا گره

که مارو ی دا و ن و ئه و ان له ناوی دا دمرناچن، وه ئه گمر له ناو ئه و
نا گره دا دا وای ناو بکه ن ئاو یکیان بو ده ی نریت و هک مسی تو و او ه
که چه ند گهرمه نا ودهایه، جا که هه ر نزیک ی دهم و چاویان
کرایه وه دهم و چا و ده کانیان ده برژینیت، ده ی کاتی که ده یخونه وه
ئهبی چی له ریخو له کانیان بکات، ئه دوی که ده ی خو نه وه خراپ
ترین خواردنه ویه که ئیش و نازاریان زیاتر ده کات، وه پیسترین
جیگایشه جیگای نارام گرتنیان که ناگری دوزه خه که نارام
گرتنیکی تیدا نیه. ئه مه ئه نجامی ئه و که سانه یه که به ویستی
خو یان ریگای حه ق و راستیان نه گرتو ته بهرو سته میان له خو یان
کرده و، به لام ئه وانه ی که با وهر پان هی نا و دانیان به راستی ئه و
په یامه دا نا و ه به کرده دوی چاکیش ئیمانه که یان سه لماندوه
په رومردگار له باره یانه وه ده فهرمو ی:

﴿٣٠﴾ به راستی ئه وانه ی که و ئیمانیان هی نا و ه کرده دوی چاکیان
کرده و با ئه وانه دلنیا بن که بیگومان ئیمه پاداشتی ئه و که سه ی
ئیشی چاکتر نه کات نافه وتینین.

﴿٣١﴾ ئه و سا ئه وانه باغ و بیستان یکیان بو هه یه که جیگه ی
دانیشتن و مانه دوی هه تا هه تاییه، له ژیر ده سه لاتی نه و ان دا
چه ندین روبر دهر و اتو له ویدا دهر اژینرینه وه و جوان ده کری ن به
ده سته بندانیکی زی رین و ده یوشینرین به پو شاکانیکی سه وز
له تنه ک و له قایمی ئاوریشمی، واته: ئه دوی که له ژیره وه
ده یوشن ئاوریشمیکی ته نکه و ئه دوی سه ره و هیشیان ئاوریشمیکی
قایم که دانیشتون له سر ته خته کانیان به ئاسوده ییه وه شانیان
دایه لا وه، به راستی ئه وه با شترین پاداشته و با شترین جیگه ی
نارام گرتن و هه سانه ویه. پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمو ی: }

/ / / ئه و ده سه بنده زیرو
زیو دی که با وهر داران له به هه شتا ئه یوشن ده گاته ئه و
جیگایانه ی که ناوی ده ست نو یژ پیی ده گات } وه روا له تی
ئایه ته که ئه وه دهر ده خات پی اوان و نافرمانی به هه شتی هه مو یان
له و پاداشتی رازانه وه و جوان کاریه دا به شدارن. ئینجا په رومردگار
دوو نمونه ده یینیت وه یه کیکیان دنیا په رسته و ئه دوی تریان خوا
په رسته هه ردو وکیان مال و سهروه تیان هه یه خوا په رسته که
سهروه ت و سامانه که ی له ره زامه ندی ﷻ دا به کاری ده یینیت
وشتیکی زوری به ده سته وه نامینیت بو ئه م ژیا نه به لام ئه دوی
تریان له ریگه ی په ره پیدانی دنیا دا به کاری ده یینیت، جا شیوه ی
ره فتار و سه رئه نجامی هه ردو وکیانمان بو باس ده کات و ده فهرمو ی:

﴿٣٢﴾ ئه ی محمد ﷺ وینه ی ئه و دوو پی اوه یان بو باس بکه که به
یه کیکی له وانه دوو باخی تریمان دا و چواره دوی ئه و دوو باخه

ترییهمان به باخی خورما گرت وده له بهینی ئەم دوو باخه‌یشدا جیگهی زراعتمان پی داو،

۳۲ هەر یه که له دوو باخه‌ش بهرێک وپیکی به‌رووبومی خۆیان ئەدا، وه له به‌رووبوم دا هیچ کهم وکوره‌یه‌کی نه‌بو، وه له ناو ئەو دووانه‌دا چه‌ن‌دین جوگه‌و روبارمان بۆ دانا که به ناو ئەو دو باخه‌دا ئەروێشتن،

۳۱ جا ئەو کابرایه له‌ودوو باخه‌یدا به‌ره‌می باشی ده‌ست ده‌که‌وت، جا له حالێک دا که له‌گه‌ل ره‌فیه‌که‌ی که پیاو چاک بو وتوێژی ده‌کرد، به خۆ هه‌لکێشانه‌وه پێی وت: من مالم له تۆ زۆرت‌ره‌و به‌توانات‌رم له‌تۆ چونکه که‌س وکارو خزمه‌تکاری زۆرت‌رم هه‌یه. وه به‌م خۆ هه‌لکێشانه‌وه نه‌وه‌ستا به‌لکو،

۳۵ ئەو چوه ناو باخه‌که‌یه‌وه له حالێکدا به هۆی بئ باوه‌ری و ناسو‌پاسی و خۆبه‌زلزانی‌وه سته‌می له‌خۆی کرد بوو، وتی: پێم وانیه هه‌رگیز ئانه‌م باخ و به‌رووبومه به‌هوتیت و له‌به‌ین بجیت.

۳۶ جا پێشم وانیه که قیامه‌ت هه‌یه و به‌رپا ده‌بیت، واته: له هاتنی قیامه‌ت‌دا له‌گومان‌دا‌یه، جا بۆیه وتی: خۆ ئەگه‌ر وه‌ک تۆ ده‌لێی قیامه‌تیش بیت و من بیرمه‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگارم له‌ویش له‌ئێره‌ باش‌تر ده‌ست ده‌که‌ویت، چونکه په‌روه‌ردگار منی خۆش وێستوه که له دنیا‌دا ئەم هه‌مو نعه‌مه‌تانه‌ی پێدا‌وم به‌ دنیایی‌یه‌وه له قیامه‌تیشدا هه‌ر به‌م شیوه‌یه بارودۆخی ژیا‌نم چاک‌تر ده‌بیت.

۳۷ ره‌فیه‌که‌ی له‌حالێکدا که قسه‌ی له‌گه‌لا ده‌کرد پێ وت: ئایا نا سو‌پاس و بئ باوه‌ری سه‌بارت به‌و زاته‌ی که له خاک دروستی کردو‌یت و پاشان له تۆما‌و له ئەنجام‌دا به ته‌واوی رێک و پێکی کردو‌یت و تۆی کردوه به‌م پیاوه؟

۳۸ به‌لام من وه‌ک تۆ نیم به‌لکو باوه‌رم وایه که هه‌ر زاتی (الله) په‌روه‌ردگارمه‌و هه‌رگیز هیچ که‌سی‌کیش ناکه‌م به هاو‌به‌شی په‌روه‌ردگارم.

۳۹ جا خۆزگه تۆش که ده‌جو‌یت‌ه ناو باخچه‌که‌ته‌وه به‌توتایه: ، ئەوه‌ی که (الله) ئاره‌زو‌ی لی یه‌تی هه‌ر ئەو ئەبێ هیچ هێزیکیش نییه جگه له هیزی (الله) که مرۆف بپارێزیت، جا دلخۆش مه‌به به‌و سه‌روه‌ت و سامانه دنیایی خۆت ئەگه‌ر تۆ نه‌بینی ئەمه‌رۆ من له تۆ که‌مه‌تر مال و مندالم هه‌یه.

۴۰ ده‌ی من ئومێد ده‌که‌م که له دوا‌روژ دا په‌روه‌ردگارم باش‌تر له‌و باخ و بیستانه‌ی تۆم پێ بدات و به‌نزیکی‌ش ده‌بینم له ناسمانه‌وه به‌لایه‌ک بۆ سه‌ر باخچه‌که‌ی تۆ بنی‌ریت و له‌ناوی ببات،

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝ ۳۵ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ۝ ۳۶ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا ۝ ۳۷ لَنُكَفِّرَنَّ هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝ ۳۸ وَلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلُّ مِنكَ مَالًا وَوَلَدًا ۝ ۳۹ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَنُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا ۝ ۴۰ أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهُ غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝ ۴۱ وَلِحِيطَ بِشَمْرِهِ ۝ فَاصْبِرْ يَقْلِبْ كَيْفَهُ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْنِي لِمَ أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝ ۴۲ وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِتْنَةً يَبْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصِرًا ۝ ۴۳ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۝ ۴۴ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ ۝ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْدِرًا ۝ ۴۵

جا ئەو کاته ئەو باخچه پر به‌رووبومه ببیت به زه‌ویه‌کی سپی وسافو هیچ دارو دره‌خت و شینای به‌سه‌روهه نه‌میی‌ت.

۴۱ یان (الله) ئاو‌مه‌کی به‌ناخی زه‌ویدا ببات و وشکی کات، جا تۆ ئەو کاته هه‌رگیز ناتوانی بجیت به شوین ئەو ئاو‌ه‌دا و ده‌ری به‌ینی، به‌ئێ به‌م شیوه‌یه ئامۆژگاری کردو پێی گه‌یانده‌وه‌ی که سو‌پاسی نعه‌مه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاری نه‌کات و سه‌له‌ بیت ئەبێ چاو‌ه‌روانی سزای په‌روه‌ردگاریش بیت، جا چۆنیشی وت وا هاته‌دی.

۴۲ ئەوسا هه‌مو باخ و به‌رو بومه‌که‌ی به سزای په‌روه‌ردگار گه‌مارۆ دراو هه‌مو‌ی له‌ناو‌چوو، جا له داخ و سه‌ره‌تا ده‌ستی خۆی ده‌پوران‌دو نا‌ره‌حه‌ت بو له‌سه‌ر ئەو هه‌مو خه‌رجیه‌ی که له‌و زه‌وی زا‌ری کرد بوی که‌وا ئیستا ته‌نانه‌ت درخه‌ته‌کانیشی که‌وتون به‌سه‌ری یه‌ک‌دا، جا ئەوکاته به‌شیمانی روی تیک‌کردو وتی: خۆزگه من هه‌رگیز هاو‌به‌شیم بۆ په‌روه‌ردگارم به‌رپار نه‌دا‌یه.

۴۳ ئەوکاته که ئاوا توشی سزای په‌روه‌ردگار بو جگه له (الله) هیچ کۆمه‌لێک نه‌بو بۆی که یارمه‌تیان بداو خۆیشی نه‌یتوانی تۆله‌ی خوی و ده‌رگرت و سه‌رکه‌وێت و نه‌هیلێت که له ناو‌چیت ئەو به‌رووبومه که شانازی پێده‌کردو پێی وابو که له‌ناو‌چونی نیه. ۴۴ ئا له‌وکاته‌دا که په‌روه‌ردگار به‌رپاری سزا ده‌کات و به‌لا‌و عه‌زابی خۆی ره‌وانه ده‌کات به راشکاوی بۆ هه‌موان ده‌رده‌که‌وێت

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسِيرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعَرَضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ حِشَّمُونَا كَمَا خَلَقْتَكُمُ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوَلِّنَا مَا لَ هَذَا الْكِتَابِ لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَا أَشْهَدُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَصَدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

که ناله وپیدا کس هیچی له دست نایهت و دسه لاتداریهتی و فهردمانرهای راسته قینه ههر بؤ (الله)یه، ههرلای نهو زاته شه که باشرین پاداشت و عاقبیهتی چاکتریش ههر له لای نهو. وه نهو چیرۆکه باشرین بهلگهیه بؤ نهو که سانهی که دنیا په رستن تابزان نه گهر له سهر و کوفر و ناسوپاسی خویان برپون سهر نه نجام په نهجی په شیمانی ده گهن، وه له داخ و خهفته تا دستی خویان ده پروین، به لام نهو کاته هیج سودیکی نابی بویان، جا با پیش نهو دی که سزای په رومردگار بدا به سه ریاندایا بایر بکه نهو لهم داستانه که په رومردگاریان بؤ ته می کردنی نهوانی ناردوه، سود ودریگرنو تهوبه بکه و به راستی ریگیای په رومردگاری خویان بگرن. جاریکی تر په رومردگاری عالم بؤ نهو دی به چاکی ژیا نی نهو دنیا به بناسین فهردمان به پیغه مبهردمان ده دات که وینه ی ژیا نی دنیا مان بؤ باس بکات و دهفه رموی:

﴿٤٥﴾ وینه ی ژیا نی دنیا یان بؤ بهینه روهو و بلی: ژیا نی دنیا وهک نهو ناوه وایه که ئیمه له ناسمانه وه رهوانه ی دهکین جا تیکه لاو به زهوی ده بیئت و سهوزی دهکات و به گزوگیا دهپرازی نیته وه، جا له وکاته دا که جوانی و سهوزای زهوی سرنج راکیش ده بیئت نهو سهوزاییه ده بی به پوش و وشک و ورد ده بی و بایش به ملاو به ولایدا ده بات، نهوسا نهو جوانی و سهوزاییه هیج شوینه واریکی نامینیّت، وه الله به سهر هه مو شتی کدا توانای ههیه و ویستی له سهر ههرچی بی بیّت ده کات. واته: ژیا نی دنیا ییش ههر ناوه هایه

کاتی که نهو ژیا نهی که (الله) داویه تی به مرؤف به جوانیه کانی دنیا وهک لهش ساغی و گهنجی و سهروته و سامان ده پرازیته وه خاوه نه که ی پییدا دهنازیّت و پی وایه نهو بارو دۆخه ی ههر ناوه ها ده مینیته وه به لام له پردا مردن ری بی ده گریّت و ده مریت و زوری ش نبات له شه که ی شی ده بیّت به خاک و خولیک که با به ملاو به ولای دا ده بات و له جوانیه کانی ژیا نی هیچی بؤ نامینیته وه .

﴿٤٦﴾ چونکه ته وای سهروته و مال و کوران ته نها جوانیه کی ژیا نی دنیا به لام کرده وه چاکه کان که دوا دارمو ده مینه وه و پاداشتی له لایان په رومردگارتیه وه زور چاکتره و باشرین هیواو ئومیده. وه ههر نهو کرده وانه شیاوی نهو نه که مرؤف دل خوش بیّت پییان، به شیک لهو چاکه دوا دارانه نهو وشه به رزانه {

واته له ژیا نی دنیا ههر کرده وه چاکه کان که بؤ مرؤف ده مینیته وه، بویه پیغه مبهردمان دهفه رموی: }

/.

/ واته: دنیا و نهو دی که تییدا یه نهفرین لی کراوه

جگه له یادی الله و نهو دی که نهو زاته پی خوش بیّت و دیان جگه لهو که سه ی که زانیه یان نهو دی که به شوینی زانست دا ده روات {

ئینجا الله گه شتیکی رۆحیمان به ناو چۆنیته تی کاو ل بوونی دنیا و هاتنی قیامه تمان پی دهکات و دهفه رموی:

﴿٤٧﴾ جا یادی نهو رۆژه بکه که ئیمه چیاکان له شوینی خویان هه ل دهکهنی و پالیان پیوه دهنی و وردیان دهکهن، جا وهک تۆزیان لی دیّت و بلا و ده بنه وه و نزماییه کانی زهوی پر دهکاته وه نهوسا زهوی ساف نه بیّت، جا نهو کاته زهوی نه بی به ده شتی و تۆ به ته وای ده بی بی نیّت چونکه هیج شتی که نی به رچاوت بگریّت، وه نهو کاته ئیمه هه مویان به با ودرارو بی با ودره وه له ههر کویدا بن کو دهکهنه وه خو هیج کامیشیان به جی ناهیلین،

﴿٤٨﴾ نهوسا هه مویان به ریز کراوی له پیشگای په رومردگارتدا پیشان ده درین و بؤ حیساب و کتاب ناماده ده کری و که سیش ناتوانی خو ی باشریته وه، جا په رومردگار دهفه رموی: به راستی ئیوه دینه وه بؤ لای ئیمه ههر وهک چۆن له سه رتادا ئیوه مان دروست کرده که روت و قوت و بی دهسه لات بوون ههر ناوه ها ش به روت و قوت و بی دهسه لاتی دین بؤ لای ئیمه نه مال و مندال، نه هوزو نه گهل، ونه کوژو کو مه ل هیج کام له گه لئاندا نیین، به لکو نه ی بی با ودران ئیوه گومان تان ده کرد که ئیمه کاتمان دانه ناوه بؤ

گه ڀانه و هو ليڪو ٿي نه و هِي ڪرده و هڪاڻتان و با و هرتان به و نه بو؟! به راستي ٿيو زيندو ده ڪڙي نه و ه،

٤٩ جا نامه ي ڪرده و هڪاڻتان بو داده نريٽ، جا ٿو کاته ده بيني سته مڪاران له و هِي ڪه له ناو ٿو نامه دا هه يه ڪه ڪوفرو تا وانه ڪانيانه زور دهرسن، چونڪه ده بينن هه مو شت تومار ڪرا و ه ده ٿين: هاوار بو ٿيمه ٿم نامه يه نه بچو و ڪ نه گه و هِي نه بوارد و ه هيجي به جيي نه هيشته و هه موي تي دايه و ژماره ڪرا و ه ٿو و هِي ڪه ڪرو يانه هه موي ناماده يه و له پيش چا و يانه دايه و ده بينن، خو پهرو مردگار ت سته له هيج ڪه سيڪ ناکات و زياده له سهر ڪه س نانوسيٽ به لگو ٿو و هِي ڪه له و نامه دا هه يه ڪه ٿه گهر به زمان خو يان شايه تي له سهر نه دهن ٿه نامه ڪاني تريان شايه تيان له سهر دهن. ٿينجا پهرو مردگار ده چي ته سهر داستاني ٿادم سهلام ي خوي له سهر بي و ٿيناسه يه ڪي ڪورتي ٿو شهيتانه مان بو ده کات ڪه ٿا و دوارو ٿي ڪي پر مه ترسي له بيري زور ٿي ڪه له روله ڪاني ٿادم بر دوه ته و ه ده فهر موي:

٥٠ جا بير بڪه روه له و کاته ي ڪه ٿيمه گو تمان به فريشته ڪان سوجه ببهن بو ٿادم ٿوسا ٿه و انيش هه مويان سوجه ديان برد بو ٿادم جگه له "ئيبليس" ڪه شهيتانه و له به رهي جنو ڪه ڪانه جا ٿو له فهرمان ي پهرو مردگاري خوي دهر چو سوجه ي نه بر د و بهر نه فري ن هه ميه ي ٿي ڪه و ت، ده ي ٿا يا ٿه و ه ٿيرانه يه ڪه ٿيو ٿو شهيتانه و نه و ه ڪاني بڪه ن به دوستي خو تان له باتي من؟ له حال ٿي ڪدا ٿه و ان بو ٿيو دوزمن و ٿو و هِي ڪه زيان ي ٿيو و تي دا بيت ٿه و ده ڪن، جا ههر ڪه سيڪ ٿو ٿالو گو ٿريه بڪات و له باتي پهرو مردگار، خوي به ده ست شهيتانه و ه بدات به راستي ٿه و توشي سته مي ڪي گه و ره بو و ه، ٿا ي چهن د خراپه و چهن د نابه جي يه بو سته مڪاران ٿو ٿالو گو ٿري ڪه ده ي ڪن. چونڪه هه مو به خته و ه يه ڪه له شو ينڪه و تني فهرمانه ڪاني ٿي دايه و هه مو چاره ره شيش له شو ينڪه و تني شهيتان و دارو ده سته ڪه ي دايه پاشان پهرو مردگار ده فهر موي:

٥١ من له کاتي دروست ڪر دني ناسمانان و زه و ي به دي هي ناني خو ي شياندا ٿه و انم ٿاماده نه ڪر دوه و گو مپرا و سه رلي شي و يانم نه ڪر دوه به را و ٿي ڪار و يارمه تي دهر ي خو م، واته: ٿه و ان خو يان به نهن د و دروست ڪرا و ي من ڪه ٿيو ده يان په رستن و ده يان ڪن به ها و به شي من له حال ٿي ڪدا ٿه و ان هيج زان ياره يه ڪيان سه باره ت به دروست ڪر د و چو ي نتي و چهن د يتي ناسمانان و زه و يدا نيه ته نانه ت له کات و ساتي دروست ڪر دني خو ي شيان بي ناگان، جا چو ن ده يان په رستن و گو ي رايه ٿيان ده ڪن؟!

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَر شَيْءٍ جَدَلًا ۝٥٤ وَمَا مَعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ أَلْوَلٰٓئِنْ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝٥٥ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ وَبُجْدِلَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَيِّنَاتِ لَدِيَ حُضُوعٍ ۚ بِالْحَقِّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۝٥٦ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِلَّا أَيْدَا ۝٥٧ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلَهُمْ ۚ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ۝٥٨ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ۝٥٩ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۝٦٠ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝٦١

٥٤ ٿو رو ٿي ڪه ٿي ده فهر موي: ٿادم بانگ بڪه نه ٿو ها و به شي وشه ري ڪانه ي من ڪه له دنيا دا پي تان و ابو شه ري ڪو ها و ڪاري منن به لگو بي ن به ده متانه و ه و له م سزايه رزگار تان بڪه ن، جا ٿه و انيش بانگ يان ده ڪن به لام و ده لام يان ناده نه و ه، وه ٿيمه له ني و ان ياندا ري گرو به ربه ستي دي واري ناگري نمان داناه و ههر گيز فري اي يه ڪتر ناکه و ن،

٥٥ جا ٿو کاته ي ڪه تا و انباران ٿو ناگره گه و رديان دي ٿه و سا ده زانن ڪه بي گو مان ده چنه نا و يه و ه و ري يگاي دهر چو نيشيان نيه و هيج شتي ڪيشيان ده ست ناکه و يٽ ڪه له و ناگره لايان بدات. ٿه و يه پاشه رو ٿي خوانه ناسان و سته مڪاران، ٿينجا خوا ٿه فهر موي:

٥٦ به راستي ٿيمه له م قورانه دا چهن دين وي نه ي جو را و جو ر مان بو خه ٿي هي ناوه بو ٿو و ي بير بڪه نه و ه و ري يگاي راست و دروست بگر نه بهرو واز له ڪوفرو شي ڪو تا و ان به ي ن، به لام مرو ف له به رام بهر ٿو هه مو وي نه رو شنه ڪه رده وانه دا به راستي ٿينسان له هه مو شته ڪاني تر مشته و مپ ڪهرو ڪيشه دروست ڪه رتره. له فهر موده يه ڪدا ڪه ٿيمامي بو خاري و موسليم ري وايه تيان ڪر دوه ها توه ڪه پيغه مبه ر ﷺ شه و يڪ له دهر گاي مالي فاتيمه ي ڪجي دا ڪه خي زاني علي بو فهر موي: ٿا يا نو ٿي ناکه ن؟ عه لي ٿه ٿي وتم: ٿي پيغه مبه ر گيانمان به ده ستي خوا يه، جا ههر

کاتی ئارەزوی لی بئ خەبەرمان بکاتهوه، خەبەرمان دەکاتهوه، پیغه مبهەر گهراپهوه و هیچی نهوت، له پاشان گویم لی بو له رانی خوی ئەداو ئەم ئایه تهی دهخویندهوه: "به راستی ئینسان زۆر مشت و مپکهره". بهائی زۆر ئهوانه ی که له بهرامبهر ئایه تهکانی پهروهر دگارهوه دهمه قاله و مشت و مپ دهکهن، وه ئهوی که ئهوانی وا لی کردوه ئهوه نیه که ئایه تهکانی پهروهر گار روون و روشنکه رهوه و خاوهنی به لگهی به هیژ نهین، به لگو خۆبه زلزانین و دژایه تی باوهردارانه که ئاوی لی کردون که بئ باوه رپن و له بهرامبهر ئایه تهکانی الله دا بوهستن، به لام کاتی که سزاو به لای پهروهر دگاریان دی ئهوکاته ئیتر مشت و مپک له ئارادا نامینیت و به چاکی باوه رده هیئن، جا بۆیه دهفه رموی:

خو هیج شتی که بهرگری نه کردوه لهوان کاتی که رینمایان بۆ هاتوه که باوه ر بهیئن و داوی لیخو شبون له پهروهر دگای خویان بکهن جگه لهوی که ئه یانهوی باوو نه ریتی پی شهو دکانیان بۆ دووباره ببیته وه و چی به سه ر ئهواندا هاتوه به سه ر ئه مانیشدا بیت یان سزایه کیان بۆ بیت که به چاوی خویان ببینن؟!

ئهوسا ئیمه پیغه مبهه رانمان رهوانه نه کردوه مه گهر بۆ ئهوی که موژده بدن به چاکه کاران به نازو نیعمه تیکی نه براهوه خراپه کارانیش بترسینن له سزای زۆر توندی الله، ههر ئه مه یه ئیشی ئهوان جا نه زۆر له کهس ئه کهن و نه بۆ بهرژه و هندی دنیایی خویان بانگه وازی خه لک ده کهن، وه بئ باوه ران به قسه ی بئ ناوه روک و ناوه ا کیشه و دهمه قاله ده کهن بۆ ئهوی که حه ق و راستی تیشکینن و له به ینی ببه ن و تا ئایه تهکانی ئیمه و هه ره شه کا نمان به گالته بگرن و سوکایه تیان پئ بکه ن؟!

کئ هه یه سته مکارتر له و کهسه ی که به نیشانهکانی پهروهر دگاری خوی ئاموژگاری بکریت به لام ئه و پشی تی بکات و ئه و تاوان و خراپانه ی که له پی شه وه کردویه تی له بیر خوی بباته وه، جا مادام ئه وهنده سته مکاره؟ بیگومان ئیمه ش له سه ر دئیاند چهن دین په رده مان داناوه تا هیج شتی که له فورئانه قام نه کهن و سودی لی وهر نه گرن، وه له ناو گو یکانیاندا باری قورس مان داناوه و که روکاسن له بیستنی حه ق و راستیدا، جا ئه ی بانگ که ری ریگی راست ئه وسای ئیتر ئه گهر تۆش بانگیان بکه ی بۆ ریگی خو شبه ختی و هیدایه ت ئهوان هه رگیز ریگی هیدایه ت و رینمای ی ناگرن، چونکه ئه و لاساریه ی خویان بوته هوی ئه و دل ره ق و حه ق نه بیستنه یان.

ئهوسا به راستی پهروهر دگاری تۆ زۆر لیخو شبوو خاوهنی سۆزو رهحه مه ته، ئه گهر ئه و زاته به هوی ئه و ئیشه

خراپانه یانه وه زوو تۆ له ی لهوان وهر گرتایه و به زه می به واندا نه هاتایه وه به راستی خوا په له ی ده گرد بۆیان وزوو سزای ددهان، به لام په له ناکات چونکه بۆ ئهوان کاتی دیاری هه یه، جا ئه و کاته دیاری کراوه ش که هات جگه له الله هیج سه نگه رو په ناگایه کیان ده ست ناکه ویت.

ها ئه وه چهن دین ولاته که له ناومان بر دوون له بهر ئهوی سته میان کردوه په پرهوی ئایین و پیغه مبهه رکانیان نه کرد جا بۆ ههر کام لهوانه ش کاتی دیاری کراومان بۆ دانا بوو تا کاته که یان نه هات هه رچیان کرد کردیان به لام خو ئیستا ئیوه سه ره نجامی ئهوانه ده بیسن و ده بینن بۆ ئه بی بیر نه که نه وه؟ ئینجا خوی زاناو کار به جئ به سه رهاتیکی موسا مان بۆ باس دهکات، ئه لئین: موسا روژیک له ناو به نی ئیسرائیل دا وتاریکی کاریگهرو جوانی خویندوه له دوی وتاره که ی پیاویک لی پرسی ئه ی موسا زانترین کهس کییه؟ ئه ویش وتی: منم، جا شیواتر ئه وه بوو که بیگوتایه: والله اعلم، ههر (الله) یه زاناترو به ههر که سیکیش بیه ویت زانیاری پی ده دات، جا بۆیه پهروهر دگار وهی کرده لای که بهنده یه که له بهندهکانی من که له کۆچی دوو به حره که یه له تۆ زاناتره، جا موسا وتی: ئه ی پهروهر دگارم چۆن بیدۆزمه وه، پیی فه رمو: ماسیه که بخره ناو زه نبیله که ته وه له کوئ لی تان ونبو ئه وه لهوی دایه.

جا ئه ی محمد باس بکه بۆ گه له که ت ئه و کاته ی که موسا به لاهه که ی هاو رپی که یوشه ی کوری نون بو وتی: ری که وه با بچین بۆ سه فه ری که واز له گه ران نا هیئیم و ههر ده رۆم هه تا ئه گه مه ئه و شوینیه ی که هه ردوو به حره که به یه که ده گن ئه گهر چی ماویه کی زۆریشم پئ بچیت، جا کهوتنه ریگا و رویشتن هه تا گه یشتنه دووانی ده ریاکان.

جا کاتی که گه یشتنه ئه و شوینیه ی که هه ردوو ده ریا که به یه که ده گن له ویدا ئه و ماسیه ی که پییان بو زیندو بویه وه و خوی فری دایه ده ریا که، جا ماسیه که ریگه یه کی بۆ خوی کرده وه له ناو ده ریا که داو کونی کردو ده ریا که وه ک شتیکی ره قی لی هاتو ماسیه که دیاربو، جا هه ستان و چون و ماسیان له بیر نه ما!

جا کاتی که تیپه رپن و هه ردووکیان له و شوینیه دور کهوتنه وه ئینجا موسا به و کوره گه نجه ی که له گه لیا بو وتی: خواردنه که مان بۆ به یئنه با بیخوین به راستی له م سه فه ره دا دو چاری ناره حه تی وماندوی بوین، خو موسا تا گه یشته شوینی ئامانج ماندو نه بو به لام کاتی له ئامانج تیپه رپن ههستی به ماندویه تی کرد.

۶۳ ئىنجا لاۋەكەش وتى: دەزنى كاتى ھاتىنە لاي بەردەكە ماسىيەكە زىندو بويەۋو روڭىشتە ناۋ دەرياكە؟ بەراستى زۆرم پى سەيرە كە ئەۋ شتە گرنگە رويدا كەچى من لە بىرم جو كە ھەۋالەكەت پى بىدەم؛ ھەر شەيتانېو كە لەبىرى منى بىردەۋە كە بۆت باس بىكەم، ۋە ئەۋ ماسىيە رىگەى خۇى گرت لەۋ بەھردەۋا بە شىۋەيەكى سەرسۈرھىنەر روڭىشت بەناۋى دا.

۶۴ موسا وتى: ئا ئەۋەمان ئەۋى ۋ مەبەستى ئىمە ئەۋ شوپنەيە جا ھەردووكيان بە پەلە بە شوپنى خۇياندا گەرانەۋە.

۶۵ ئىنجا لەۋى بەندەيەك لە بەندەكانى ئىمەيان دىت كە ئىمە سۆزىكى گەۋرەۋ گرنگمان پىدا بو لە لايەن خۇمانەۋەۋ زانىيارىەكى تايبەتېشمان پىدا بو.

۶۶ موسا پى وت: ئايا رازى ئەبى كە من دوات بىكەۋم بۆ ئەۋەى من فېر بىكەيت لە بەشىك لەۋەى كە بە چاكى ۋ تەۋاۋى شەرەزاكراۋىت؟ بەلى زانىيارى ئەۋەندە گرنگە پىغەمبەرىكى خاۋىە ۋ **﴿أُولَ الْأَعْرَمِ﴾** نالى ئەبى لەگەل تۇدا بەم، بەلكو ئەلى دوات بىكەۋم بۆ ئەۋەى شەرەزام بىكەيت، واتە: قوتابى ھەر كەس ھەبى پىۋىستە رىزى مامۇستاي بىگرىت چۈنكە زانىيارى كە نىعمەتتىكى ھەرە گەۋرەيە لەۋەۋە فېر دەبىت، بەداخەۋە ئەمپۇر حىزىبايەتى قوتابىيانىشى كىردە بەدزى مامۇستاكانيان!!

۶۷ ئەۋ كابرايەيش كە ئەلېن:خدر بوۋە لەۋەلامى موسادا وتى: بېگومان تۆ لەگەل من دا خۇناگىر، چۈنكە ئەگەر لەگەل مندا بىت شتى ۋا دەبىنىت كە بەروالەت نارەۋايەۋتۇناتۋانى لىي بېدەنگ بىت،

۶۸ خۆ تۆ كە پىغەمبەرىكى چۆن دەتۋانى خۆت بىگرىت لەسەر ئىشىكى ناۋا كە ئاگات لە ناۋەرۋكى نىەۋ لىي ئاگادارنەبىت.

۶۹ موساش وتى: ئىنشا ئەلا تۆ دەبىنى من خۆ دەگەرمو دزايەتى ھىچ فەرمانىكى تۆ ناكەم،

۷۰ جا كابرا وتى: ئەگەر تۆ دۋاى من دەكەۋى ئەۋسا دەبى پىرسىارى ھىچ شتىكەم لى نەكەيت ھەتا خۇم باسى دەكەم بۆت،

۷۱ جا لەسەر ئەم پىرپارو مەرچە ھەردوۋ روڭىشتن ھەتا سۋارى كەشتىيەك بوۋن، كابرا كەشتىيەكەى كۈن تىكردو تەختەيەكى لى شكاند تەنھا موساش دى، جا وتى: تۆ ئەۋ كەشتىيە ئەشكىنى تا ئەۋەى كە لە ناۋىدايە غەرق بىي ۋ بىخنى؟ بەراستى تۆ شتىكى خراپ دەكەى؛

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنَّا غَدَاءُ نَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ۚ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ ۚ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ۚ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ ۚ فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا ۚ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ۚ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَىٰ أَنْ تَعْلَمَنَ مِمَّا عَلِمْتُ رُشْدًا ۚ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۚ وَكَيْفَ نَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِط بِهِ خَبْرًا ۚ قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ۚ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۚ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ۚ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۚ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ۚ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ ۚ قَالَ أَقَتَلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ۚ

۷۲ كابرا وتى: مەگەر من نەم وت كەتۆ لەگەل مندا تۋانای خۆ گرتنت نىيە؟

۷۳ موسا وتى: ئەم جارە لىم مەگەرە سەر كۆنەم مەكە لەسەر شتىك كە لە بىرم چۈدە لەم ئىشەمدا قورسى مەكە لەسەرم، كابرا بەھانەكەى موساى پەسەند كىردو درىژەيان بەسەفەرەكەياندا.

۷۴ روڭىشتن ھەتا گەيشتن بە منداىلك كابرا منداىلەكەى گرتو كۈشتى، كە ئەمەى بىنا نارەحتە بو وتى: ئايا نەفسىكى پاك بەبى ئەۋەى كەسىكى كۈشتىي دىكۈزىت؟ چۆن ئىشى ۋادەكەيت بەراستى ئىشىكى خراپ كىرد؛

۷۵ جا كابرا تۈندىر ۋەلامى دايەۋەۋ وتى: ئەى من پىم نە وتىت كە تۆ تۋانای ئەۋەت نىە كە لەگەل مندا خۆت بىگرى. لىرە وشەى **﴿لَكَ﴾** زىاد كىردە چۈنكە لەپىشەۋە وتى: **﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ**

إِنَّكَ﴾ جا موسايش زانى كە قسەكەى راستەۋ بە جىيە، بۆيە.

۷۶ موسا وتى: ئەگەر لە پاش ئەم جارەى دوۋەھمە جارىكىتر لەبارەى ھەرشتىكەۋە پىرسىارم لى كىردىت ئىتر تۆ ھاۋرپىيەتى من مەكە بەراستى لەلايەن منەۋە بەھانەت بەدەستەۋ ھىچ تاۋانىكت نىە لە جىابونەۋەدا، پاش ئەم قسەۋ گىفتۈگۆيە درىژەيان بەسەفەرەكەيان دا،

منیش ئاوا عه‌ی‌ب‌دارم کرد تا ئەو پاشا ستم‌کاره نه‌ی‌بات و به‌ی‌نیه‌وه به‌و خاوه‌نه فه‌ق‌یر‌د‌کانی.

۸۰ جا ئەو مندالەش که‌وا کوشت‌م باوک و‌دایکی باو‌ه‌ردار بو‌ون ترساین که ناچار‌یان ب‌کات و به‌ره‌و سه‌ره‌که‌شی و کو‌فر بیان‌بات، چون‌که ئەو مندالە سه‌روشتی له سه‌ر کو‌فر دان‌را بو، و‌ه‌ه‌گه‌ر به‌مایه‌وه باوک و‌دایک‌یشی توشی کو‌فر ده‌کرد، چون‌که زۆریان خو‌ش ده‌ویست. هه‌ر وه‌ک پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رم‌وی: {

واته: ب‌ی‌گومان ئەو مندالە‌ی که خ‌در‌کوشتی م‌و‌ری کاف‌ری پ‌یدا ن‌رابو ئە‌گه‌ر به‌مایه باوک و‌دایکی به‌ره‌و سه‌ره‌که‌شی و کو‌فر ده‌برد { و‌ه‌ه‌م فه‌رم‌وده‌یه‌ش به‌ل‌گه‌یه له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی که ئەو کاب‌رایه خ‌در بو‌ه. هه‌ر خوایش زانایه.

۸۱ له‌به‌ر ئە‌وه ن‌ی‌مه‌ش ویست‌مان په‌روه‌رد‌گاریان ب‌ی‌گ‌و‌ر‌یه‌ته‌وه بو‌یان به‌ کو‌ریکی پاک ت‌رو د‌سو‌ز‌تر.

۸۲ خو ئەو دی‌واره‌ش که ل‌ارب‌بو ن‌زی‌ک‌بو و ب‌که‌و‌یت و راست‌مان کرد‌وه به‌ب‌ئ ئە‌وه‌ی که دا‌وای هیج پاد‌اشت و ئە‌ج‌ریک له‌ هیج که‌سیک ب‌که‌ین هی دوو مندالی هه‌تی‌وی شاره‌که بو، وه له ژ‌یر ئەو دی‌واره‌دا خه‌ز‌ینه‌ی ئە‌وانی ت‌ی‌د‌ابو که هی باوک‌یان بو، وه باوکی ئە‌وان پ‌یا‌و‌یکی س‌ال‌ح و‌چ‌اک بو له به‌ر خ‌ات‌ری باوک‌یان ئەو چ‌اکه‌یان له‌گه‌ل ک‌را، وه خوای ت‌و ویستی که ئەو دوو مندالە پ‌ئ ب‌گه‌ن و به‌ه‌یز ب‌ین و خه‌ز‌ینه‌که‌ی خو‌یان که له‌ژ‌یر ئەو دی‌واره شاره‌وته‌وه ده‌ری به‌ی‌نن جا ئە‌مه سو‌زو ره‌حه‌ت‌یک بو له‌لایه‌ن په‌روه‌رد‌گارت‌ه‌وه بو ئەو دوو مندالە، وه ئە‌ی موس‌ا ئەو ن‌ی‌شانه‌ی که م‌ن ک‌ردم هیچی له‌سه‌ر ب‌ی‌رو‌رای خو‌م ن‌ه‌م کرد‌وه به‌ل‌گو فه‌رمان‌م پ‌ی‌ک‌راوه، ئە‌وه‌یش بو مانای ئەو شتانه‌ی که ت‌و ت‌وان‌ات نه‌بو خو‌ت ب‌گری له‌گه‌ل مندا هه‌تا خو‌م بو‌ت باس ب‌که‌م؟ پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ که ئەم به‌ سه‌ره‌اته باس ده‌کات ده‌فه‌رم‌وی: {

واته: مه‌لیکی ب‌چ‌وک هاته سه‌ر که‌شتیه‌که پاشان دونکی دا به‌ناو ئا‌وی ده‌ریاکه‌دا، جا خ‌در به‌ موس‌ای وت: زانستی م‌ن و زانستی ت‌و شت‌یک له‌ زانیاری و عیلمی (الل‌ه) که‌م ناکاته‌وه مه‌گه‌ر ئە‌ونده‌ی ئە‌وه نه‌ب‌یت که ئەو مه‌له له ئا‌وی ئە‌وه‌د‌ریایه‌ی که‌م کرد‌وه. دیاره خ‌در له ژ‌یر ویست و فه‌رمانی په‌روه‌رد‌گار ئەو ن‌ی‌شانه‌ی ک‌رد بو، به‌لام کات‌یک که قسه ده‌کات وا وشه‌کان به‌کار ده‌ه‌ی‌ن‌یت که به‌رام‌به‌ر به‌ په‌روه‌رد‌گاری ر‌یزو ئە‌ده‌بی ت‌ی‌د‌ایه، بو‌یه کات‌یک باس له عه‌ی‌ب‌دار ک‌ردنی که‌شتیه‌که ده‌کات، چون‌که باس له ن‌اریکی و عه‌ی‌ب ده‌کات

۷۶ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۚ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ۚ ۷۷ فَأَنْطَلَقًا حَتَّىٰ إِذَا أَنَّىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعْنَا أَهْلَهَا فَبِأَوَّٰ أَنْ يُضَيِّقُوهُمَا فَوْجَدًا فِيهَا حِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَتَقَضَّ فَأَقَامَهُ ۚ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ۚ ۷۸ وَأَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۚ ۷۹ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِمَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ ۸۰ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِمَّا زَكَّوْهُ وَأَقْرَبَ رُحْمًا ۚ ۸۱ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ ۖ عَنْ أَمْرِ ذٰلِكَ فَأَنْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۚ ۸۲ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْعَيْنِ ۚ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۚ ۸۳

۷۷ جار‌و‌یشتن هه‌تا گه‌یشتنه نا‌وخه‌لکی گ‌وند‌یک، دا‌وای خو‌اردن و‌می‌وان‌داریان ل‌ئ ک‌ردن به‌لام ئە‌وان خو‌ارد‌نیان پ‌ئ نه‌دان و می‌وان‌داریان نه‌ک‌ردن به‌و ب‌رس‌یتیه‌وه چ‌ا‌ویان به‌دی‌وار‌یک که‌وت که ل‌ارب‌بو خه‌ریک بو‌و ئە‌که‌وت، کاب‌را چ‌وه لای دی‌واره‌که‌و ه‌ی‌مایه‌کی بو ک‌رد و راستی کرد‌وه، موس‌ا بو ج‌اری س‌ی‌ه‌م ره‌خنه‌ی ل‌ی‌گ‌رت و وتی: ت‌و‌ئه‌گه‌ر ب‌ت‌ویستایه له‌سه‌ر چ‌اک ک‌ردنه‌وه‌ی ئەم دی‌واره ک‌ری و مافی خو‌تت و‌مه‌رده‌گه‌رت و ئە‌مان‌دا به‌خو‌اردن و له‌و ب‌رس‌یتیه ر‌زگار ده‌بو‌ین بو‌چی به‌ به‌لاش بو ئەم گه‌له‌ی که ناماده نه‌بو‌ون می‌وان‌داریمان ب‌که‌ن راستت کرد‌وه ؟ ئ‌ین‌جا کاب‌را بو د‌وا‌جار‌روی له‌م‌وساک‌رد،

۷۸ وتی: ئ‌ی‌تر ئا ل‌یره‌دا کاتی ج‌یا‌ب‌ونه‌وه‌ی م‌ن و ت‌ویه، به‌ زوی مانای ئەو شتانه‌ت پ‌ئ ده‌ل‌یم که ت‌و له‌ گه‌ل مندا نه‌ت‌وانی له‌سه‌ریان خو‌ت ب‌گری تا ئەو کاته‌ی که خو‌م بو ت‌و‌م باس ده‌کرد، جا‌وا کاب‌را که‌م که‌م مانای ئەو ن‌ی‌شانه‌ی خو‌ی بو موس‌ا باس ده‌کات و ده‌ل‌ئ:

۷۹ ئەو که‌شتیه‌ی هی چ‌ه‌ند هه‌ژاریک بو‌و که له‌و ده‌ریایه‌دا ن‌ی‌شیان پ‌ئ ئە‌کرد، م‌ن ویستم که له‌که‌داری ب‌که‌م چون‌که له‌ پ‌یش ده‌میان‌دا که پ‌ی‌ی ده‌گه‌یشتن پاشایه‌ک بو که هه‌ر چی که‌شتی ب‌ئ عه‌ی‌بی چ‌او پ‌ئ ب‌که‌وتایه ده‌ی‌گ‌رت و به‌ زۆر ده‌ی ب‌رد بو خو‌ی،

دهیداته لای ویستی خوئی و دهلیت: ﴿فَارْدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا﴾ وه کاتیک باس له کوشتنی منداله که به خشینی مندالیکی تر له باتی نه ودا دهکات به شیکیی به لای ویستی خوئی ددهات و به شیکیی تری به لای ویستی په روهردگار ددهات جا بویه کوی دهکاته وه و دهلیت: ﴿فَارْدْنَا﴾ وه نه و کاتهش که باس له لیبوردن و چاکه کردن و به خشینی ماله به و دوومنا له هه تیوه دهیدات به لای ویستی په روهردگار و دهلیت: ﴿فَارَادَ رَبُّكَ﴾ جا موسایش له م سهفه ردها زانیاری زوری له خدر وه دهست که وت و به چاکیش بوی دهر که وت که له و زانتر هه یه، هه روه که له سورتی یوسف دا هه رموی: ﴿وَقَوْفَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ واته: له سه ر هه مو خاوه زانیاری به که وه زانتر هه یه و له سه ر هه موانه وه (الله) یه جل جلاله.

وه نه مه کرداری دوو پیغه مبهری خودان که وه حییان بو هاتوه هه روه که خدر دهلیت: من به ندهیه کم که هه رمان پیکرا وه هیچی به بیرو پای خو م نه کرده، جا نه م کردار نهی خدر نابی بکری به به لکه له سه ر دوکاندارانی نایین فروش که به نا و که رامه ته وه شتی پیچه وانه ی نایین نه انجام بدن و بلین پیمان وترا وه، که رامات بو دوستانی خوا راسته به لام نابی نه و نیشه پیچه وانه ی شه ریعه تی نیسلام بی، خدر لیره هه موی به گویره ی وهی په روهردگار نه انجام دا وه نیشه که ی شه ریعه تی خودا بو، موساش دزایه تی کرده تا نه و کاته ی راستیه که ی بو دهر که وتوه ئیر هیچی نه وتوه، وه که مه سئه له ی بریاره که ی داود و سلیمان له باره ی زیانی هه یوانه کانه وه هه ریبه که یان بریاریکیان هه بو له و مه سئه له داو خودا بریاری سلیمانی په سه ند کرد و دهفه رموی:

﴿وَكَلَّا ءَايِنَا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ الأنبياء: ۷۹

واته: ئیمه به هه ر دووکیان حو کم و عیلمان پیدابون ﴿فَفَهَّمْنَاهَا﴾ به لام سوله یمانان به باشی له و مه سئه له یه تیگه یاند. واته: هه ردو و هه سف دهکات به چاک بریار و زانیاری، به لام بریاری سلیمان به شیوا و چاکتر داده نیت. ئینجا خوی زانا و کار به جی داستانیکی ترمان بو باس نه کات و نهفه رموی:

﴿۸۳﴾ له باره ی "زولقه رنه ی" له وه پرسیار لئ دهر کیت بلئ: وا من له و باره وه باسیکتان بو نه خوینمه وه که په ندو ئاموژگری بیت بو تان. (الله) نهفه رموی:

﴿۸۴﴾ ئیمه نه ومان له م زه ویدا سه قامگیر کرد و پله و پایه مان پید، وه هه ر شتیک که پیویستی نه و بو له و سه رده مه دا ئیمه هوکانیمان پید بو، واته: نه ی توانی هه رشتیکیی پیویست بی

﴿۸۵﴾ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَايَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿۸۵﴾ فَأَنْبَعُ سَبَبًا ﴿۸۵﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَرْغُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا الْقَارِئِينَ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْقَذٌ وَإِنَّا لَنُخَذُ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿۸۶﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿۸۷﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرٍ يُسْرًا ﴿۸۸﴾ ثُمَّ أَنْبَعُ سَبَبًا ﴿۸۹﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سُورًا ﴿۹۰﴾ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿۹۱﴾ ثُمَّ أَنْبَعُ سَبَبًا ﴿۹۲﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿۹۳﴾ قَالُوا يَا الْقَارِئِينَ إِنِّي يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يَجْعَلْ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿۹۴﴾ قَالَ مَآ مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿۹۵﴾ ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿۹۶﴾ فَمَا اسْطُغُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿۹۷﴾

بیگات چونکه هه م سه روهت و سامان هه م سه ربازی بی ژماریان هه بو،

﴿۸۵﴾ جا هه روه که هوکانمان پید بو نه ویش به جوانی و به ریکو پیکی دوی هوکارو سه به به کان ده که وت و به چاک به کاری دههینا جا به ره و روژئاو چوو و لاتانی نه و ناو چانه ی خسته ژیر ده سه لاتی خوئی،

﴿۸۶﴾ تا گه یشته نه و جیگایه ی خوئی تییدا ئاوا ده بیت له به ر چاوی وادیار بو که خو ر ئاوا ده بی و ده جیته ناو چاوگه یه کی ره شی گه رمه وه واته نه ونده به ره و روژئاو رویش تا ئیر و شکای له به رده می دا نه ماو گه یشته ده ریوا خو ر له به ر چاوی که نزیک ئاوابونی بووای هه ست کرد که که وتوه ته ناو نه وده ریایه وه، جا له وئ خه لیکیی دی که موشریک وبت په رست بون، گوتمان: نه ی زولقه رنه یان توله ی خراپه و بت په رستیه کانیان لی وهر گره و بیان کوژه یان به شیوه یکی جوان رهفتریان له گه ل دا بکه و

ئاموژگاریان بکه. ﴿فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ﴾ / له ناو چاوگه یه کی گهرمدا به ئی نه گه ر به جوانی ته ماشابه کیت نه وکاته که خو ر نزیک ئاوابون ده روات له ناو ده ریادا و پرشنگی خو ره که له ده ریاده دات و هکو هه لمی ئاوی گه رمل و لیل و کاتی ونبونی ره ش به رچاوی بینه ر ده که ویت، جاکاتی ئاوابونی وادر ده که ویت

﴿٩٨﴾ هەر چۆنی که هیزو ئەسبابمان پێدایو هەر ئاوه‌هاش ئێمه به ته‌واوی ئاگامان بو له هه‌موو ئەو شتانه‌ی که له‌لای زولقه‌رپنه‌یندا بون.

﴿٩٩﴾ پاش ئەمه‌ش دیسان هۆکانی کاروان و سه‌فه‌ری به‌کار هی‌نا بۆ‌رویشتن،

﴿١٠٠﴾ جا رویشته‌ هه‌تا گه‌یشته‌ نیوان دوو چیا، له‌ نزیک‌ی ئەو دوو چیا‌یه‌دا گه‌لیکی دی که‌ نزیک‌ بو له‌هیچ قسه‌یه‌ک تێ نه‌گه‌ن ئەوان هاتنه‌ لای زولقه‌رپنه‌ین و په‌روه‌ردگار هۆکاره‌کانی وا بۆ ره‌خساند بو که‌ بتوانیت لێیان تێ‌بگات، جا ئەوانیش کاتی که‌ هی‌زو ده‌سه‌لاتی زولقه‌رپنه‌ینیان دی شکاتی بارودۆخی ناله‌باری ئەوانا‌وجه‌ی خۆیان برده‌ لای،

﴿١٠١﴾ وتیان: ئە‌ی زولقه‌رپنه‌ین به‌راستی یاجوج و ماجوج که‌ دوو تیره‌بون هەر خه‌ریکی خراپه‌و خراپه‌ کارین و بوون به‌ هۆی ئا‌ژاوه‌و ده‌رده‌سه‌ری بۆمان له‌م نا‌وجه‌یه‌دا ئایا به‌ پاره‌و مال یارمه‌تیت نه‌ده‌ین بۆ ئە‌وه‌ی که‌ له‌ نیوان ئێمه‌و ئە‌واندا به‌ربه‌ستێک دروست بکه‌یت؟ بۆ ئە‌وه‌ی ئێتر ئە‌وان نه‌توانن بێنه‌ ئە‌م نا‌وجه‌یه‌و ئێمه‌ش له‌ شه‌ریان رزگار ببین؟ زولقه‌رپنه‌ین کاتی‌ک دی داواکارییه‌که‌یان به‌جێیه‌ خۆی به‌ به‌رپرس زانی که‌ رێگه‌ له‌و خراپه‌کارانه‌ بگرێ.

﴿١٠٢﴾ وتی: من پێ‌ویستم به‌ پاره‌و مالی ئێ‌وه‌ نییه‌، چونکه‌ ئە‌وه‌ی که‌ په‌روه‌ردگارم به‌ منی داوه‌و خسته‌یه‌تییه‌ ژێر ده‌ستمه‌وه‌ زۆر چاک‌تر و زۆر‌تره‌ له‌وه‌ی که‌ ئێ‌وه‌ ده‌تانه‌وی یارمه‌تی منی پێ‌بدن به‌لام خۆتان به‌ کارو ئیشکردن یارمه‌تیم بدن من له‌ نیوان ئێ‌وه‌و ئە‌واندا به‌ربه‌ستێک دروست ده‌که‌م، دیاره‌ ئە‌وانیش به‌و بپارهدی زولقه‌رپنه‌ین رازی بون.

﴿١٠٣﴾ جا زولقه‌رپنه‌ین وتی ئاده‌ی پارچه‌گه‌لی ئاسنم بۆ به‌ی‌ن ئە‌وانیش له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ پارچه‌ ئاسنیا‌ن بۆ هی‌نا وه‌ک خشت له‌سه‌ر یه‌کیان دانا هه‌تا به‌رز بوویه‌وه‌و یه‌کسان بو له‌گه‌ل هه‌ردوو چیاکاندا، جا ده‌لێن خه‌لۆز (ره‌ژو)ی دانا له‌نیوان ئاسنه‌کاندا و پاشان وتی: ئاده‌ی بیده‌می‌ن، ئە‌وانیش ده‌ماندی‌ان و هه‌موو ر‌ژوه‌که‌ بو به‌پشک‌وو ئاسنه‌کان سور بوونه‌وه‌ تا وای لێ هات وه‌ک یه‌ک ئاگری گه‌وره‌، جا له‌و کاته‌دا وتی: مزێ تو‌اوه‌و قور‌قوشم بۆ به‌ی‌ن تا بپ‌ژێنم به‌سه‌ری ئە‌و پارچه‌ ئاسانه‌ی که‌ نزیکه‌ ئە‌وانیش بتوێنه‌وه‌ جا ئە‌وانیش بۆیان هی‌ناو ئە‌وه‌یش کردی به‌سه‌ری‌داو بو به‌یه‌ک پارچه‌ ئاسنی به‌هی‌زو به‌رزو ساف.

﴿١٠٤﴾ که‌ ئێتر ئە‌وان نه‌یان‌توانی سه‌رکه‌ون به‌سه‌ر ئە‌و به‌ربه‌سته‌داو نه‌یشیان توانی کونی بکه‌ن و ئە‌و گه‌له‌یش که‌

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَمِمَّنْهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِ أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْنَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نُنْفِذَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

که‌به‌ناو ئە‌وئاوه‌گه‌رم و لێ‌ل و ره‌شه‌ دا چووته‌ته‌ خواره‌وه‌، سبحان الله چه‌ند جوانه‌ ئه‌وته‌عبیره‌ قورئانییه‌.

﴿٩٧﴾ جا زولقه‌رپنه‌ین وه‌لامی دایه‌وه‌و وتی: ئە‌وانه‌ی که‌هاوبه‌ش و شێرک بۆ خوا دابنێن به‌م زوانه‌ ده‌ی کو‌ژین له‌ پاشان ده‌گه‌رپ‌نرێته‌وه‌ بۆ‌لای په‌روه‌ردگاری خۆی ئە‌وسا له‌وئ سزای ئە‌دات به‌سزادانیکی سه‌خت و ناشیرین و بپ‌ژاو چونکه‌ خراپ‌کی‌ل و بت په‌رست بوه‌.

﴿٩٨﴾ وه‌ ئە‌وه‌یش که‌ باوه‌ری هی‌ناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکی کردوه‌ بۆ ئە‌و هه‌یه‌ پاداشتیکی چاک‌تر له‌ ئیشه‌کانی خۆی که‌ به‌هه‌شته‌، وه‌ له‌مه‌ولا ئێمه‌ش فه‌رمانه‌کانی خۆمانی بۆ‌ئاسان ده‌که‌ین له‌ دنیا‌دا، خواش ئیشه‌کانی بۆ ئاسان ئە‌ه‌کات و خۆشه‌ویستی ئە‌خاته‌ ناو دایه‌وه‌و ماندو بون نازانی‌و له‌رو‌ژی قیامه‌تیشدا هه‌رچی داوا‌بکات خوا بۆی ئاسان ئە‌ه‌کات و ئە‌یخاته‌ ده‌ستی‌ه‌وه‌، ئێنجا زولقه‌رپنه‌ین ویستی به‌رمو رو‌ژه‌ه‌لات ب‌روات.

﴿٩٩﴾ له‌ پاشان هۆکانی سه‌فه‌ری به‌کار هی‌ناو رو‌یشتن.

﴿١٠٠﴾ تا گه‌یشته‌ ئە‌و شوپنه‌ی که‌ رو‌ژی لێ هه‌ل ئە‌هات له‌ ویش ته‌ماشای کرد خۆر له‌سه‌ر گه‌لیک هه‌لدیت که‌ ئە‌و گه‌ له‌ جگه‌ له‌و خۆره‌ هی‌جی تریان نییه‌ که‌ خۆیانی پێ‌ داپۆشن و روت‌و‌قوتن،

يارمه تی زولقهنه پنهان دا رزگار بون له شهریان، جا لیږده زولقهنه پنهان له خوی بای نه بو، وه خوی هله نه کیشا به سهر نهو خه لکه فقهیره دا به لگو سوپاسی خوی کرد.

۱۸ وتی: ئا ئمه سوزو رحمة تیکه له لایه پهروردگار مه وه که له گهل ئیو میدا کرد تا له شهرې نهو خراپه کارانه رزگار بون، وه نه و هس بزنان که ئم بهر به سته کاتیهو جا هر کاتی به لینی پهروردگارم هات خوا نهو بهر به سته له ناو دهباتو له گهل زه ویدا ریکی دهکات، وه به راستی به لینی خوی من حهقهو دیته دیو روژیک له روژان نهو بهر به سته سده نامینیت.

زمینه بی کچی جهش که خیزانی پیغه مبه رة ﷺ وتی: جاریک پیغه مبه رة ﷺ هاته ماله وه له حالیکدا ترس به سهر و سیمایدا دیار بو، جا لهو کاته دا پیغه مبه رة ﷺ فقه رموی: }

، وای / . بوعرب لهو خراپه و کاره سته گه وره یه که نریک بو و ته وه، نه مړو له بهر به سته که یاجوج و ماجوج بهم نه نازه یه کرا و ته وه به په نجه بهرانه و په نجه شهادی حه لقه یه کی دروست کرد. زمینه ب دلایت وتم: ئه ی پیغه مبه رة ﷺ نایا ده گونجی له ناو بچین له حالیکدا پیاو چاکانمان تیدایه؟ پیغه مبه رة ﷺ فقه رموی: به لئ، کاتیک زینا زور بو ده گونجی چاک و حراپ تیدا بچیت. }

به لئ زولقهنه پنهان نهو بهر به سته دروست کردو یاجوج ماجوجیش لهو دیوی بهر به سته که مانه وه، وهک خوا نه فقه رموی:

۱۹ جا ئیمه بریاری مانه وهی نه وانماندا که لهو دیوی بهر به سته که وه بؤخویان وهک شه پؤلی دهریا به ناویه کدا بین و برؤن و تنه نا زینان بؤ خویان ببیت هتا کاتی دیاری کراویان، جا کاتیک که نهو بهر به سته له ناو ده چیت به سهر ئم زه ویه دا بلاو ده بنه وه که نه و هس کاتی نریک بو و نه وهی قیامه ته. وه فوو ده کريت به سورا، جا نهو کاته ئیمه هه مویان کو ده که یه وه بؤ لیکن لینه وه و پاداشت و سزاو که سیش لهم زیندو کردنه وه و ناماده کردنه دا جیا ناکریت وه، چاک و خراپ گه وره و بچوک پیاو ئافره ت مړو و جنو که هه مویان له مه پیدانی مه حشر دا کو ده کريت وه.

۲۰ جا لهو روژدها ئیمه دوزخ پیشانی کافران ده دین که به چاوی خویان ببین.

۲۱ نه وانه ی که له ئاستی یادی مندا چاویان له پهرده دا بو نهو هه مو به لگو شوینه وارانیه که تنه پای و ده سلا تی منی ده سلماند نه یانده بین و نه یان ده توانی که حه ق و راستی ببین.

پاشان پهروردگار ده مکتوی نهو کافران دهکات که پینان وایه که نه گهر پیغه مبه رانیکی وهکو عیسو عوزه یرو پیاو چاکانی تریان خوش بویه تو له جباتی پهروردگار به نده تیان بؤ بکه ن ئیتر نه وه به سه بؤیان و له دواروژیشدا له ئاگری دوزخ رزگار یان ده که ن ده فقه رموی:

۱۰۲ ئایا نه وانه ی که واکافرن واکومان ده که ن که نه گهر له باتی من دا به نده کانم بکه ن به دوست بؤ خویان ئیشیکی باشیان کردوه و ئیمه سزایان ناده ین؟ نه خیر وایه به راستی ئیمه دوزخمان بؤ کافران ناماده کردوه بؤ شوینی میوانداری و پیش وازی لی کردنیان.

۱۰۳ ئه ی محمد ﷺ پینان بلی: ئایا خه به رتان بده ینی که کیبه که له ئیشه کانی دا له هه مو کهس زیاتر زینانی کردوه؟

۱۰۴ نهو که سانه ن که کارو کوششیان له زینانی دنیادا به شیویه کی ناروا و دزی شهریه تی (الله) بو و خویان واکومان ده که ن که بیگومان هه ر نه وانن که کردوهی جوان و چاک ده که ن که مایه ی رزمه ندی خواو خه لکه و له پاشه روژیشدا که لکی لیو ده گرن. جا نه مانه رنجه پؤ ترین که سن چونکه له دنیا دا خویان خه ریک ده که ن به و کردارانه وه که پینان وایه چاکه و له دواروژیشدا پاداشتیان له سهر و مرده گرنه وه به لام له دواروژدا نهو کردارانه یان لی ورنه گریت و بهر و ناگری دوزخ ده برین، واته: نه وانه رنجه پؤ ترین که سن له دواروژدا. جا کین نه وانه ی که ناوا رنجه روژن؟

۱۰۵ نه وانه که سانیکن که بیبا وهر بون به نایه ته کانی پهروردگاری خویان و با وهر پان به گه یشتن و دیداری نهو زاته نه بو، جا پهروردگار ش به هو ی نهو بیبا وهر پیه وه کرده و چاکه کانیانی لی هه لوه شان دونه ته وه، جا له روژی قیامه تیشدا هیج نریکیان بؤ دانانریت و ده یج حسابیکیان بؤ ناکریت، پیغه مبه رة ﷺ ده فقه رموی:)

: ﴿فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا﴾ / به راستی بیاوی گه وره ی قه لوه ی وادیت له روژی قیامه تا که له لای الله به نه ندازه ی بالی می شوله یه ک نری نیه، وه فقه رموی: نه گهر ئاره زوتان لیبه با ئم نایه ته بخویننه وه و ده سهری مانا که ی بکه ن (له روژی قیامه تا هیج نریکیان بؤ دانانرین).

جا سهر مرای نه وه که کرده و کانیان که خویان به چاکیان ده زانی لییان و مرنا گریت، به لگو پاداشتیان پیده دریته وه به لام چ پاداشتیکی؟

﴿١٠٦﴾ به هوى ئه وه كه كافر بوون و گالتهيان به نايه ته كانى من و پيغه مبهركانى من كردوه له دنيا دا، پاداشتى ئه وان دۆزده خه. جا گالته كردن و بيا وه پى هه رئه وه نيه كه به دهم بوتريت به لكو باب به دهميش هاوارى خوشه ويستى خواو نايين بكات و خوى به مسلمان دابنى به لام كاتيك به كردار و هه لس و كهوت دژى خواو نايين بو كافر ده بى و به گالته كهر به نيشانه كانى خواو پيغه مبهركه كى دادنه ريت له لايهن خواوه، ئه وه بو مونا فقه كان دهيان وت ﴿شَهِدْ إِنَّكَ لِرَسُولِ اللَّهِ﴾ شايه تى ئه دهين كه بيشك تو پيغه مبهرى خوايت، خوايش فه رموى ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ : ١ خوا شايه تى ددات كه ئه و منافقانه درۆ ده كن، جا له پاشاندا ده فه رموى:

﴿١٠٧﴾ به راستى ئه وان هى كه ئيمان يان هينا وه كردارى چاكيان كردوه باخچه كانى فيرده وس كه به رزترين شوپنى به هه شته جيگه مىواندارى ئه وان ده بى و له و جيگه دا پشوو دده ون و پيشوا زى و مىوانداريان لى ده كريت.

﴿١٠٨﴾ بو هه ميه شيش له ويدا ده مينه وه و ئه وه نده لايان خوش و دلگيره هه رگيز نايانه وى له وشوپنه دا در بچن و به ره و لايه كى تر برۆن و بارودوخيان بگۆرن. ئه مه شيوه مىواندارى لى كردنى با وه دارانى راسته، وه له پيشيشه وه جيگه مىواندارى بيا وه رانت زانى، دهى مرؤفى ژيرو دوربين ده بى كاميان هه ليزيرى؟ ناگرى سوتينه رى دۆزخ يان باخچه كانى فيرده وس كه پيغه مبهركه له وه سفى دا ده فه رموى:

/. / واته: هه ر كاتى داواى به هه شتتان كرد له (الله) داواى فيرده وس بكن چونكه بيگومان ئه وه چا كترين جيگه به هه شته و به رزترين شوپنى و وام پيشاندار وه كه عه رشى رحمان له سه ر ئه وه وه له ويوه روباره كانى ناو به هه شت دين. ئينجا الله باسى زورى و فره وانى فه رموده كانى خوى ده كات و وه ده فه رموى:

﴿١٠٩﴾ ئهى محمد پيان بلى: ئه گه ر ئه م ده رياه هه موى موره كه ب بيت بو نوسينى وشه كانى په روه ردا گام ده ريا هه موى داوى ديت پيش ئه وهى كه وشه كانى په روه ردا گام داوى بيت، ئه گه ر چى به نه ندا زه ئه و ده رياهه ش ديسان ده رياى تر موره كه ب به نين بو نوسينى وشه كانى په روه ردا گام ئه و يش داوى ديت هيشتا هه ر وشه كانى په روه ردا گام ده مينى، به لى ئه مه بو تيگه يان دنى ئيمه به ئه گينا ده ريا كان دورستكرا وى كن وهك هه مو

دورستكرا وه كانى ترو ته واو بونيان هه به، به لام فه رمانه كانى په روه ردا گام هه روهك وه سفه كانى ترى بى برا وه و بى وينه ن. پاشان الله فه رمان ددات به پيغه مبهركه كى كه،

﴿١١٠﴾ ئهى محمد پيان بلى: بيگومان من هه ر مرؤفيم وهك ئيوه كه وهى ده كريت له لام كه خاوى ئيوه خوايه كى ته نهايه و هاوبه شى نيه. خو نه دهم له خوايه تى ده كوتم نه فريشته م نه غه يب ده زانم جا ئه گه ر پيغه مبه ر نيم ده يچون ئه و شتانه ده زانم؟ جا ئه وه كه سهى كه ئوميدى هه به بگات به په روه ردا گامى خوى و با وه پى به دوارۆژ هه به و به و هيا وه نيش ده كات با نيشى چاك بكات و له به ندايه تى په روه ردا گامى خويدا هيج هاوبه شى كى بو دانه نيت و جگه له ره زامه ندى ئه و زاته مه به ستى كه سى كى تر نه بيت. جا هه روهك له پيشه وه باسكرا كرده وى چاك ئه وه نيه كه خا وه نه كهى به چاكى بزانييت به لكو كرده وى چاك ئه وه به كه ئه م دوو مه رجه كه له م نايه ته دا ها توه تييدا بيت:

يه كه م: ئه و كرده وه به و شيوه ئه نجام بدرت كه له شه ردا ها توه چونكه پيغه مبه رمان فه رمويه تى:

/ / واته: هه ركه سى كى نيشى كى بكات كه فه رمانى ئيمه لى له سه ر نه بيت ئه و كرده وه به لى و درنا گيريت و ده ريت وه به كوئيا

دوه هه م: مه رجيش ئه وه به كه: له و كرده وه به دا ته نها مه به ستى الله بيت و كه سى تي دا نه كات به هاوبه ش. پيغه مبه ر الله ده فه رموى:

/ / الله كه زور به رزو گه وره به ده فه رموى: من بى نياز ترينى هه مو هاوبه شانم له وهى كه بكرم به هاوبه ش له گه ل كه سدا، جا هه ركه سى كى كرده وه به كى بكات و له وه كرده ودا كه سى كى تر بكات به هاوبه شى من، ئه وه من ئه و كرده وه به لى و درنا گرم و وازى ليده هينم بو ئه و كه سهى كه كرا وه به هاوبه شى من. واته: په روه ردا گام ته نها كرده وه شه رعييه ك و مرده گريت كه ته نها مه به ست له و ره زامه ندى ئه و زاته بيت.

جا بو به يه كى كه له دوعا كانى ئيمامى عومه ر ئه وه بو كه دهى وت:

/ ئهى خودايه هه مو كرداره كانم بو چاك بكه و هه موى پالته كه ره وه بو خوت و به شى هيج كه سى كى تي دا مه هيله.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ڪهميعص (۱) ذڪر رحمت ربك عبده زڪريّا (۲)
 اذ نادى ربه نداء خفيّا (۳) قال رب اني وهن العظم
 مني واشتعل الرأس شيباً ولم اكن بدعائك رب شقياً (۴)
 واني خفت المولى من ورائي وكانت امرأتي عاقراً فهب لي من لدنك ولياً (۵) يرثني ويرث
 من آل يعقوب واجعله رب رضياً (۶) ينزكريّا
 انا نبشرك بغلام اسمه يحيى لم نجعل له من قبل سمياً (۷)
 قال رب اني يكون لي غلام وكانت امرأتي عاقراً
 وقد بلغت من الكبر عتياً (۸) قال كذلك قال ربك هو على هين وقد خلقتك من قبل ولم تنك
 شيئاً (۹) قال رب اجعل لي آية قال آيتك ألا تكلم الناس ثلث ليال سويّاً (۱۰) فخرج على قومه
 من المحراب فأوحى إليهم أن سبحوا بكرة وعشيّاً (۱۱)

دهستي خالي نه گهراومه ته وهو ناؤميدت نه کردوم، جا نه جاروش ناؤميدم مهكه و له رحمتي خوت بي بهشم مهكه.

(۵) جا به راستي من ترساوم له وهی كهوا خزمه کانم له دوی خوم روو بکهنه خراپه و تاوان و کس نه بی ناؤمژگاریان بکات و نه وانهش که له دوی من دهن به سهرپهرست و چاوساغيان بهرو دین و چاکه کاری نه یانبهن، وه ژنه کم نه زوکه و مندالی نابیت، جا نهی خوابه له لایهن خوته وه که سیکم پی بده که جیگام بگریته وهو بی به پیغمه مبرو سهرپهرستی گهله کم بکات.

(۶) له خوم و نالی یه عقوب پیغمه مبرایه تی و عيلم به نیرس ببات و نهرکی رینمای گهله کم بگریته نه ستو و وایشی لی بکهی که به شیوهیه که رفقتار بکات که تو لی رازی بی و نه ونده نیعمه تی پی بده که نه ویش رازی بیت و له ناو چاکه کاراندا خوشه ویستی بکهیت. یه عقوب بو مه بهستیکی دنیایی روت داوی مندا ل ناکات، به لگو نه وکه سیک شک نابات که له دوی خوی دلسوزی گهله کهی بیت و ریگی راستیان پیشان دات، بویه داوا دهکات له پهرومردگاری که چون دوعاکی پیشوی لی ودرگرتوه ناوه اش نه دوعاییه لی ودرگریته و کورپکی چاکه کاری وای پی بدات که له دوی خوی بمینیتته وهو رینمونیکه ریگ بیت بو گهله کهی و خوشه ویستی لای (الله) و بهنده چاکه کانیشی بیت، جا

سورتي مهريه که سورتي نوزدهه می قورئانه، له مهکه دا هاتوته خواره وه، نه وه دو هشت نایه ته، و تراوه به گویره دابه زین سورتي چلو چواره مه و پاش سورتي () و پیش () دابه زیوه، له قورئاندا سی و چوار جار ناوی خاتون مهريه هاتوه، که سی جاری له سورته دایه، وه نه سورته ش به ناوی نه نافرته پاک داوینه دناسریت، چند نایه تیکی سهرمتای نه سورته یه کیک بو لهو هو گرنگو کاریگه رانهی که کاری کرده سهر پاشای حبه شه، کاتی که جه عفری ناؤمژای پیغمه مبر (ﷺ) باسه کهی عیسا و مهريه می بو خوینده وه، جا نه وه بو وتی: نه مه و نه وهی که موسا هیناویه تی له یه که سهر چاره وه هه لقولاون، جا خوژکه پیاوانی گه ورو ناودارانی نه مپوش هه مویان وه که نهو پاشایه ژيرو زانا بوناپه و خوشه ختی خویان و گهل و ولاتیان به دهست بهیناویه و هه دنیا یان بخوار دایه و هه قیامه تیش.

به ناوی الله ی زور به سوزو بینیه ایته میهرمان

(۱) کاف، ها، یا، عین، صاد، هه ر خوا خوی مه بهستی نه پیتانه دهرانی، نینجا (الله) داستانی زه که ریا و یه حیای کوریمان به کورتی بو باس دهکات و دهفرموی:

(۲) نه مه باسی ردهمتی پهرومردگاری تویه له گهل بهندهی خویدا که زه که رایه که پر له په ندو ناؤمژگاریه بو باوردارن، ناوی زه که رای پیغمه مبر حوت جار له قورئان له سورتي نالی عیمران و نه نعم و نه نبیا و نه سورته دا هاتوه،

(۳) کاتی که به شیوهیه کی نهینی هاواری کرده لای پهرومردگاری. به لی نه باسه له سورتي نالی عیمراندا هاتوه که کاتی زه که رای مهريه می ددی که چون پهرومردگار لهو ته مه نه که مهی دا ریزی لیگریته وهو نهو میوه و رزقه تایبه تیانهی بو ناردوه، نه ویش دلی گهرم بو بو پیری خوی و خیزانی و نه بونی مندا لیک که له پاش خوی جینشینی بی، جا له تاریکای شه ودا که کاتی ودرگیری دوعا و پارانه وهیه و تا لومه پیش نه کريت که چون پیاویک له ناخری ته مه نیدا داوا له پهرومردگار دهکات که مندالی پی بدات به نهینی و به بی نه وهی که که سیک ناگای لی بیت، دهستی کرد به پارانه وهو هاواری کرده لای پهرومردگاری و شکاتی بارودوخی خوی و خیزانه کهی به پهرومردگاری راگه یاند،

(۴) وتی: نهی پهرومردگارم به راستی نیسقانم هه موی لاواز بوو سهرم هه موی سپی کردوه و دهرانم به شیوهی سروشتی تازه مندا لمان نابی، به لام تو توانات هیه که نهو نیعمه ته پی ببه خشیت، وه نهی پهرومردگارم چهندي که هاوارم لیگردویت به

يَجِيئُ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآيَاتُهُ الْحُكُمُ صَبِيحًا ١٢
وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَتْ تَقِيًّا ١٣ وَبَرًّا بِوَلَدَيْهِ وَلَمْ
يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ١٤ وَسَلَّمْ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ١٥ وَأَذْكُرُنِي الْكِتَابِ مَرَّةً إِذْ أَنْبَدْتُ
مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ١٦ فَأَخَذْتُ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَارْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ١٧ قَالَتْ إِنِّي
أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ١٨ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ
رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا ١٩ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي
غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْ بَغِيًّا ٢٠ قَالَ كَذَلِكَ
قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَلَنَجْعَلَ لَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ٢١ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
بِهِ مَكَانًا قَاصِيًّا ٢٢ فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ
قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ٢٣
فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ٢٤
وَهَزَى إِلَيْكِ الْجِذْعَ النَّخْلَةَ فَسَقَطَ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا ٢٥

پهرومردگار نزاکه‌ی و مرگرت و فریشته‌ی نازده لای زهکهریا و
مژده‌ی کوریک‌ی پیداو پی‌ی وت:

٧ نه‌ی زهکهریا نی‌مه موژدهت پی‌ی نه‌دهین به کوریک که ناوی
نهو کوره "یحیا"یه له پیش نه‌مه‌وه نی‌مه ناوه‌ها ناویکمان بو
کهس دانه‌ناوه یان پیش تر وینه‌ی کوری ناوا خوگرو خواناسمان
به‌دی نه‌هی‌ناوه. ناوی یه‌حیا پی‌نج جار له قورن‌اندا هاتوه که
دوو جاری له‌م سورته‌دایه. وشه‌ی (سَمِيًّا) ده‌گونجی به‌مانای
هاوناو یان هاوشیوه‌بی‌ت والله اعلم. جا زهکهریا که نه‌م موژده‌یه‌ی
بیست زوری به‌لاوه سه‌یر بو،

٨ له‌بهر نه‌وه وتی: نه‌ی په‌رومردگارم من چون ده‌بی‌ت کورم
بی‌ت له حالیکدا که خیزانم نه‌زوگه‌و مندالی نابیت وه منیش له
پیریدا به‌و په‌رری گه‌یشتوم، وتراوه خیزانی زهکریا خوشکی
مه‌ریه‌م بوه جا ههر بویه پی‌غه‌مبه‌رمان له فه‌رموده‌ی
نی‌سراومیعراجدا به { / واته، دوو
پورزاکان. ناویان ده‌بات }

٩ فریشته‌ی مه‌مور وتی: ههر ناوایه (الله)ی خاودن هی‌زو
ده‌سه‌لات کورتان پی‌ی نه‌داو په‌رومردگاریشت ده‌فه‌رموی: نه‌وه لای
من زور ناسانه خو نی‌مه تو‌مان پیش تر دروستکروه له حالیکدا
که تو ههر هیچ نه‌بویت واته نی‌وه که پیش تر هیچ نه‌بوون
کردنی به‌م زه‌لامه ده‌ی نایا نی‌ستا که نی‌وه پیر بوون ناتوانیت

واتان لی بکات که مندالتان هه‌بی‌ت؟ نه‌وه لای په‌رومردگار
زورناسانه. نی‌نجا زهکهریا نه‌وه‌نده پی‌خوش‌حال‌بو زوری پی‌خوش‌بو
که بزانی‌ت که‌ی نه‌و منداله‌یان ده‌بی‌ت بو نه‌وه‌ی که دلی به‌ته‌وای
وه‌قره بگری‌ت و له دوا‌ی گه‌یشتن به "علم الیقین"، "عین
الیقین"یشی ده‌ست که‌وی‌ت له‌بهر نه‌وه دوا‌ی کرد له الله،

١٠ وتی: نه‌ی په‌رومردگارم نیشانه‌یه‌کم پیشان بده، الله
فه‌رموی: نیشانه‌که‌ت نه‌مه‌یه که تو ناتوانیت سی شو قسه
بکه‌ی. له سورته‌ی نالی عمران دا ده‌فه‌رموی: سی روژ، که‌وابو سی
شه‌ووسی روژ تو ناتوانی قسه‌ی عادی بکه‌ی، وه نه‌مه وانیه که
به هو‌ی نه‌خوشی یان لالی بی‌ت، به‌لگو تو ساغیت و ده‌توانی یادو
زیکری الله بکه‌یت، ته‌نها ناتوانی له‌گه‌ل خه‌لک دا قسه بکه‌ی
نه‌مه‌یش هه‌رخوی له خویدا موعجیزه‌یه‌کی گه‌وره‌یه که زمانی
ته‌واو بی بو زیکر، به‌لام نه‌توانی قسه بکات .

١١ جا زوری نه‌برد له جی‌گای نو‌یژده هاته ناو گه‌له‌که‌ی و
ویستی قسه بکات ته‌ماشای کرد قسه‌ی بو‌ناکری‌ت، نه‌وسا پاش
دل‌نیابون هی‌مای بو کردن و به‌نیشاره‌ت تی‌ی گه‌یاندن که
به‌یانیان و نی‌واران ته‌سی‌یحات و یادی الله بکه‌ن، که الله خه‌لاتیک‌ی
گه‌وره‌ی پیداون جا نی‌تر زهکهریا یه‌قینی پیدای کرد که خوا به‌م
زوانه نه‌وکوره‌ی پی‌ی ددها، به‌لی په‌رومردگاری زاناو به‌توانا به‌و
پی‌اوو نافرته‌ی پیره لهو ته‌مه‌نه‌دا نه‌و کوره‌ی پیدان و کردی به
پی‌غه‌مبه‌رو نی‌گای کرده لای و فه‌رموی:

١٢ نه‌ی یه‌حیا نه‌و کتی‌یه‌ی پی‌مداوی به‌هه‌مو هی‌زه‌وه بگره‌و
به باشی لی‌ی تی‌بگه‌و فه‌رمانه‌کانمان به چاکی نه‌نجام بده، وه
یاساو به‌رنامه‌ی خو‌مانمان پیداو کردمان به پی‌غه‌مبه‌ر له
حالیکدا که نه‌و هی‌شتا مندال بو.

١٣ جا له‌لایه‌ن خو‌مانه‌وه سوزو می‌هره‌بانیمان پی‌به‌خشی تا
نی‌شو و کاری بو ناسان بگری‌ت و خو‌شه‌ویستی گه‌له‌که‌ی بی‌ت و
پاکی له‌هه‌مو ره‌وشتی‌کی ناریکیشمان پی‌دا، وه نه‌و مرؤفیک بو که
خوی ده‌پاراست له‌هر شتی‌ک که پی‌چه‌وانه‌ی به‌رنامه‌ی الله
بو‌وایه وه‌فه‌رمانه‌کانی به‌چاکی جی‌به‌جی ده‌کرد.

١٤ جا وامان لی کرد که چاک بی‌ت له‌گه‌ل دایک و باوکی دا، وه
نه‌و مله‌وپرو تاوانکار نه‌بو، واته: حه‌قی خواو مافی به‌نده‌کانی
خوا‌ی به‌تایبه‌ت دایک و باوکی به‌چاکی جی‌به‌جی ده‌کرد، نی‌نجا
په‌رومردگار نه‌و منداله به‌ریزه که دروستکراو و په‌رومردکراوی
خویه‌تی ناوا نه‌لای‌نی‌ته‌وه‌و ده‌فه‌رموی:

۱۵ ۋەگۈلە ئايەتتى تىردا ھاتوۋە ئوۋ فرىشتە بەريزە فوى گىرد بە يەخەي مەريەم دا.

۱۶ ۋە ئوۋىش گورج بارداربو، ئىنجا لەترسى تانەو تەشەردان و سەرزەنش كىردن لەگەلەكەي دوور كەوتەوۋە

۱۷ ئەوسا ژانى مىندال بوون گىرتى و ناچار لەبەر ناپەرحەتى چوۋە لاي بىنە دارخورمايەكى وشك بو ئەوۋى پالى پىۋە بدات، جا بىرى لەم روداوۋە گىرنگە بى وپنەي خوى كىردەوۋە ھەرچى ھىناي و بىردى ھىچ بەلگەيەكى بەدەستەوۋە نەبو بو ۋەلامى گەلەكەي و دىنيا بو كە بە زىناكەر دايئەنن لەبەر ئەوۋە وتى: خۇزگە من پىش ئەم روداوۋە بىرەمىيە، ۋە خۇزگە من ھەر نەبومايەو كەس مى نەدىبايەو نەيناسىمايە، جا لەو كاتە تەنگانەو پى ئىش وئازاردا ﷻ دىنەوايى كىردو فرىشتەي نارد كە موژدەيەكى تىرى پى بدات.

۱۸ مەريەم كە لە جىگايەكى بەرز بو، جا فرىشتەكەش لەلەي خوارىوۋە بو ھەر لەخواروۋە بانگى كىردو وتى: خەفەت مەخۇو مەترسە بەراستى پەرورەدگار تە خوارتەوۋە روبارىك ئاۋى بو دروستكىردى كە ئەو روبارە لە پىشدا نەبوۋە. تا بەم شىۋەيە مەريەم دى بەھىزىر بى و لەگەلەكەي نەترسىت و دىنيا بىت كە ﷻ بە تەنھاي بە جىي ناھىيلىت بەلگو يارمەتى دەريەتى، ۋە بىزانى كە ﷻ ئارەزۋى لە ھەرچى بى دىكات، ۋە مەريەم كە ئىستا ھىزو ھەناۋى نەماوۋە ژانى مىندالبوون گىرتوۋەتى، فرىشتەكە موژدەيەكى تىرى بەھىزكىردى پىدەداۋ دەلىت:

۱۹ دەي ئەو بىنە خورما وشكە راۋەشىنە كە نەپەلىكى ھەيەو نە تەرى تىدايە كە ھەر راتوۋەشاند لەو دارخورما وشكە خورماي پى گەشىتوۋ بەتام دەبارىت بەسەرتا.

۲۰ جا لەو خورما بخۇو لەو روبارەش بخۇرەوۋە با چاۋىشت رۇشن بىيىتەوۋە بە بىنىنى ئەو كوپەت كە پىغەمبەرىكە لەپىغەمبەران، جا ئەگەر ھاتو كەسىكت بىنى ولەم بارەوۋە پىرسارى لى كىردىت تۇ بلى لەسەر خۇمەم نەزىم كىردوۋە كە بەرۇزو بىم بو خاۋى مېھربان، جا ئەمرو قسە لەگەل ھىچ كەسىكدا ناكەم. بەللى مەريەم مىندالەكەي بو.

۲۱ ئەوسا بە ترسىكى زۇرو بە شەرمەوۋە مىندالەكەي ھەلگىرتو ھىنايەوۋە بو ناۋ گەل و خىزمايى، جا ئەوانىش كۆبۇنەوۋە زۇر تۈرۈ دىلگران بون لە مەريەم و تىيان: ئەي مەريەم بەراستى تۇ شتىكى زۇر خراپەت كىردوۋە كۆلىك شەرمەزارىت ھىناۋە.

۱۵ جا سەلامى لى بى لەو رۇژەي كە لە دايك بوۋە لە ئەو رۇژەي كە ئەمىرىت، ۋە لە ئەو رۇژەي كە زىندو دەكرىتەوۋە، واتە: لە ھەمو كاتىك لەدىناۋ دوارۇژ دا يەحىي پىغەمبەر بە سەلامى پەرۋەدگارى گولباران دەكرىت و رىزى لى دەكرىت، سەلامىك كە دەبى بە ھوى سالم و بىزىيانبون لە شەرى شەيتانەكان و سزاو سەختىەكانى دوارۇژىش. ئىنجا لە دواي ئەوۋى كە ﷻ باسى چۈنەيتى لە دايك بونى يەحىي بو كىردىن دەچىتە سەر باسى چۈنەيتى لە دايك بونى عىسا كە بەسەرھاتەكەي لەبەسەرھاتى يەحىيا سەرسۇرھىنەرتەرەو دەفەرمۇ:

۱۶ ئەي محمد ﷺ لەم قورئانەدا داستانى مەريەمى كچى عىمران باس بىكە بو گەلەكەت ئەوۋكەتەي كە بو پىۋىستى خوى بەرەو رۇژەلەت دور كەتەوۋە، جا ئەم دور كەوتەوۋە يان بو گۈشەگىرى و خەلۋەت و بو عىبادەتكرىن بوۋە يان بو خۇ پاك كىردنەوۋەو خۇشۇردن بو، واللە اعلم.

۱۷ جا لەوۋى پەردەيەكى بو خوى دروستكىرد بو ئەوۋى نەيىبن تا ئەو پىۋىستى خوى ئەنجام دەدات، جا لەو كاتەدا ئىمە رۇخى خۇمان كە جىرەئىل بو ناردە لاي، جا ئەوۋىش خوى كىرد بە شىۋەي پىاۋىكى رىك و پىك بو ئەوۋى مەريەم زۇر نەترسىت، جا كاتى دى ناپەرحەت و نىگران بوۋ ترسا كە نىيەتى خراپى ھەبىت بۇيە پەناي بىردە پەرورەدگارى،

۱۸ وتى: بىگومان مى پەنا دەگىرم بەو زاتە زۇربەسۇزە لە خراپەو دەستىرىزى تۇ، جا ئەگەر تۇ پىاۋىكى پارىزكارى و لە خواتىرى ئەوۋە مى خۇم خىستەتە پەناي ئەو زاتەوۋە.

۱۹ ئەوۋىش بەمەريەمى وت: مى نىرراۋى خاۋى تۇم بو ئەوۋى مىندالىكى پاك و خاۋىنت پى بىبەخشم.

۲۰ مەريەمىش وتى: مى چۇن مىندالەم ئەبىت لە حالىكدا كە مى مىردم نەبوۋە تىكەلاۋى ھەلەلەم لەگەل نەكراۋە، ۋە ھەرۋەھا زىنا كارىش نەبوۋم دەي ئىتر چۇن مىندالەم ئەبىت؟

۲۱ وتى: وايە تۇ مىردت نەكردوۋە زىنا كارىش نىت بەلام تۇ مىندالت ئەبى و ئەمە بىرپارى (ﷻ) يە، پەرۋەدگارى تۇ دەفەرمۇ: ئەوۋە لاي مى زۇر ئاسانەو ئەمانەۋى بىكەين بە نىشانەيەك بو ئەوۋى كە خەلك توانايى و زانايى خاۋى خۇيانىيان بو دەرەكەۋىت و سۇزو رەحمەتلىكش بىت لەلايەن ئىمەوۋە بو تۇو بو پەپرەۋانى ئەم مىندالەش، ۋەئەمە ھاتنە دى فەرمانىكە دەمىكە جى بەجى كراۋە لە "لەۋحولەحفوز" دا تۇماركراۋە. جا

فَكُلِّي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا مَا تُرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾
فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ، قَالَُوا يَمْرِئُهُ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا
فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَتَأَخَذُ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوَاءً وَمَا كَانَتْ
أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَأَخْلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ
بَنِيهِمْ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ
وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

﴿٢٨﴾ ئەى خوشكى هارون به راستى باوكى تۆ پياويكى خراب
نەبو، وه دايكشت زينا كارنەبووه دەى تۆ چۆن ئەو كارەت كردوه؟
جا دەگونجى بەتەنەو تەشەرەوه ئەو قەسەيان كرد بى، چونكه
هارون به پياويكى چاك ناوى هەبووه، لەسەر ئەووى كه لەم
نايەتەدا مەبەست لە هارون كىيە زانايان راي جياوازيان هەيه
بەلام ئەووى كه راستە ئەووهيهكه لە حەديسهكهى موغەيرهى
كورى شوعبەدا هاتوه كه دەلى: پيغەمبەر ﷺ منى نارد بۆ نەجران
جا خەلكى ئەوى سەبارەت بەم نايەتە پرسیاریان لێكردم وتیان:
مەگەر ئیوه لە قورئان دا ئەم نايەتە ناخویننەوهكه/

/ ئەى مەريهەمى خوشكى هارون كه براى موسايه؟ لە
حالىكدا بەهەزاران سال لەنيوانى عيساو موسادايه؟! لەراستيدا
منيش نەمزانی چۆن وەلاميان بدەمەوه، جا كاتيك كه گەرەمەوه
بۆلای پيغەمبەر ﷺ ئەم پرسیارەم پيگەيانەد پيغەمبەر ﷺ فەرەموى:

/ بۆ پيٲ نەگوٲن كه بەنى ئيسراييل ناوى پيغەمبەران و پياو
چاكانى پيشويان لە منداڵەكانى خويان دەنا

واتە: مەبەست بە هارون لەم نايەتەدا هارونى براى موسا نيه،
بەلكو كەسيكى تری خزمى نزيكى مەريەم بووه. جا مەبەستيان
نەوہبو كه تۆ لە دايكو و باوكو و بنەمالەيهكى ئاوايت چۆن توشى
داوين پيسى بوييت؟

﴿٢٦﴾ جا ئەویش نامازەى كرد بۆ لای منداڵەكهى كه گوايا لەو
بپرسن گوٲيان: ئەوہ تۆ چى دەليٲيت: چۆن ئيمە لەگەل منداڵيكى
ناو لانكەدا قەسە بكەين؟ ئەوہ گالٲتەمان پي دەكهيت؟! ئيمە لە تۆ
نەپرسين؟! جا بە فەرمانى اللہ منداڵەكه هاتە قەسە.

﴿٣٠﴾ گوٲى: من بەندەى (اللہ)م و ئەویش كٲيبى پيٲداوم
وكردومى بە پيغەمبەريش.

﴿٣١﴾ جا اللہ كردومى بە مايەى خەيرو بەركەت لە هەر كوٲدايم
و نامۆزگارى كردووم بۆ ئەنجامدانى نوٲو زەكات دان هەتا ماوم.

﴿٣٢﴾ خو نامۆزگاريشى كردوم كه چاك بم لەگەل دايكم دا جا
ئەو زاتە منى نەكردوه بە مروفٲيكى ملهوپرى بەدبەخت كه خو بە
زل بزائەم بەرامبەر بە (اللہ) و بەندەكانى اللہ. ئەم چەند رستە
جوان و تەواوه قەسەى ئەو منداڵە كۆرپە بوو تا معجزەيەك بيٲ
لە سەر پاكى دايكى و پيغەمبەرايەتيەكهى خو، عيسا كه دەست
بە قەسە دەكات پيش هەمو شٲيك خوى بە عەبدو بەندەى اللہ
دەناسيٲيت، بەلام دواتر گاوردەكان زيارەدەويان تيٲدا كردو بە خواو
بە كورپى خوا ناوى دەبەن، لە راستيدا ئەوان دژ بەم قەسەيهى
عيسا رەفتار دەكەن. ئينجا باس لە پيغەمبەرايەتى و بەجيهٲيانى
بەندايەتى خوى دەكات و لە دوايش دا باس لە هەلسوكەوتى خوى
دەكات بەرامبەر بە بەندەكانى خوا پيش هەمويان دايكيٲى، بۆيە
دەليٲيت: ﴿بَوْلَدَتِي﴾ وه نالٲيت: () تا تيٲيان بگەيهيٲيت كه ئەو
خەلاتيكە كه اللہ بە مەريهەمى داوه بە بى باوك، وه دەليٲيت: خوا
منى نەكردوه بە مروفٲيكى ﴿جَبَّارًا﴾ كه پيٲم وابيٲت كه هيج كەس
حەق و ئەركيكى بەسەر مەوہ نيه، ديارە كه عيسا باس لە شٲانٲيك
دەكات كه لە عيلمى اللہ تيٲەرى كردوه بۆ ئەو دانراوه، ئەگينا
ئيسٲا ئەو منداڵيك زيارت نيه جا ئەمەش بەلگەيهك بو بۆ
بەرپەرچدانەوهى قەدەرييەكان هەروايش لە ماليكى كورپى
ئەنەسەوه هاتوه كه دەلى: ()

" چەند سەختە لەلای
قەدەرييەكان ئەمەى كه عيسا هەوالى داوه بەوهى كه برپارى
پەرورەدگار تيٲەريو لەبارەى ئەووهوه ئەویش كه روو دەدات
بۆى هەتا دەمريٲت { عيسا لە پاش ئەم قسانە وتى:

﴿٣٣﴾ سەلامو هيٲمنى و ئاسودەيى لە سەرمنە لەو روژەى كه
لەدايك بووم ولەو روژەى كه ئەمرم، وەلەو روژەيش دا كه زيندو
دەكرٲمەوه، واتە: لەهەمو قوٲناغەكانى ئەم دوو ژيانەدا من لە
ژيٲر چاودٲىرى (اللہ)دام وخوٲى چاودٲىرو پارٲزگارمە.

۳۴ لهباردی عیسی کوری مهريه مهوه قسهی راست و حق هر نهوهیه که باسمان کرد که نهوان گومانیان تییدا ههیه و نهلین: کوری خودایه و چهنیدن قسهی بی سهروبهری تر؟!

۳۵ الله مندالی نیه و پاک و بیگهرده لهو درۆیهی که نهوان نهیکه، ههرکاتی ویستی ئیشی بکات هیچی ناویتی بیجگه لهوهی بفرموی به نیت دهست بهجی نهو ئیشه نهبی، دهی بو نهبیته به دووری بزانی که الله عیسی به بی باوک دروستکردوه، ئینجا خوی خاوهن دهسهلات و زانا درێژه بهفرمایشتهکانی نهادات و لهسه زما عیسا دهفرموی:

۳۶ نهوسا بیگومان که الله پهرومردگاری منه و پهرومردگاری ئیوهشه، دهی ئیوهش بیپهرستن نا نهمهیه ریگای راست و نهوهیه قسهی راست که عیسا بهندهی خواو پیغه مبهریهتی به بی باوکیش له مهريه مهوه هیئایه نه ژیانه، جا پهرومردگاری نهوو ئیوه تهنا (الله) یه و نه خیزانی ههیه و نه مندالی ههیه و نه هاوبهش و نه وینهی ههیه و هر نهو زاتهشه که نهبی بهندایهتی بو بکریته، بهلام پاش بهرز کردنهوهی عیسا پهیرهوانی یهک دس نهمانهوه وهک الله دهفرموی:

۳۷ کۆمهلهکانی بهنی ئسرائیلی لهنیوان خۆیاندا سهبارته به عیسا ناریک بوون، جا ههنیکیان ئهیان وت: عیسا کوری خوايه و ههنیکیان ئهیان وت: خوی سیهه مه (الله - مریم - عیسا)! که نه دووانه ههر دووکیان کافرن و مبهشیکیان حهقیان گرت بهرو وتیان: نه خوايه و نه کوری خوايه بهلکو بهندهی خوايه و پیغه مبهریتی و له مهريه مه بو، ئینجا الله بو نهوه بیر بکه نهوه روی قسهی نهکاته بیباوهران و هاتنی قیامته نهخاته پێش چاویان و دهفرموی: وای بو نهو کهسانهی که بیباوهرن لهو رۆژه گهورهی که نامادهی نهبن که رۆژی قیامتهوه لهو کۆبونهوهو نامادهبونهی که ههمو کردار و وتار و نویتهکان ناشکرا دهن و هیچکس ناتوانی عهیبی خوی بهشاریتهوه. وهخوی زاناو کار بهجی دهفرموی:

۳۸ نهو رۆژهی که دینه لامان ئای چهنه چاک دهبیسن و چهنه چاک دهبین، وهک دنیایه که بو بیستن و بینینی حهق و راستی خۆیان کهرو کویر بکهن، بهلام ستهمکاران نهمرپۆ که له ژیانی دنیادان وان له گومراهیهکی ناشکراو بیر ناکه نهوهو سود له ژیانه وهرناگرن و حهیوان ناسا ههر وان لهبیری خهوو خواردنداو نامادهی نهو کۆچه ناچاریه نین که له ژیانه بو ههمیشه جیاپان دهکاتهوه، جا خوی میهرهباو دهفرموی:

وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ
۳۹ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۚ وَأَذْكُرْ
فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۚ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ
لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ۚ يَا أَبَتِ
إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا
سَوِيًّا ۚ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ۚ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ۚ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ ءَالِهَتِي
يَا إِبْرَاهِيمَ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ۚ قَالَ
سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ فِي حَفِيًّا ۚ
وَأَعِزَّلَكُمْ وَمَآ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَى
أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ۚ فَلَمَّا آعَزَّهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۚ
وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ۚ
وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۚ

۳۹ ئهی محمد ﷺ بیانترسینه له رۆژی داخ و خهفته که نهو کاتهیه که ئیش جی بهجی دهکری و بهههشتی بو بهههشت و دۆزهخی بو دۆزه و مردن نامینیت، له حالیکدا نهمرپۆ نهوان له بی ناگایدان و باوهر ناهینن که ئاوا رۆژیکی گهوره چاوهر وانیان دهکات، مبهسته له (يَوْمَ الْحَسْرَةِ) نهو رۆزهیه که مردن لهناو نهبریت و بهههشتیهکان بی ترس نهبن له مردن و کافرانیش هیچ هیواو ئومیدیکیان نامینی بو رزگار بون له ناگری دۆزهخ. وهک پیغه مبهربان ﷺ دهفرموی:)

بهههشت و نههلی ناگر چونه ناو ناگرو شهفاعةتی شهفاعةتکاران تهواو بو کهس نهما که نهو لاوای پی بکریته مردن نههینریت وهک بهرانیکی خۆله میشی قهلهو له نیوان بهههشت و دۆزهخدا رادهگری و بانگ دهکریته و دهوتریت: ئهی خهلگی بهههشتی ئائمه دهناسن؟ نهوانیش ملیان بهرز نهکهنهوهو تهماش نهکهن و

ئەللىن: بەللى دەيناسىن ئەوۋە مردنە، ئىنجا ئەببۇرئىت ئەى خەلگى ناۋ ناگرا ئا ئەمە دەناسن؟ ئەوانىش مىلىن بەرز ئەكەنەوۋە تەماشىا دەكەن و دەللىن، بەللى دەيناسىن ئەوۋە مردنە، جا فەرمان دەدرئىت و لە پىش جاۋى ھەمويان سەردەبىرئىت، پىغەمبەرﷺ فەرمۇى: جا دەوترئىت: ئەى خەلگى بەھەشت، ئىۋە ئىتر ھەتا ھەتايىن و مردن نەماۋە، وە بانگ دەكرئىتە ئەھلى ناۋ ناگرىش و دەوترئىت ئىۋەش ھەتا ھەتايىن و ئەوۋە مردنىش نەما، ئەبو سەعید ئەللى: پىغەمبەرى خوا ﷺ پاش ئەم فەرمودەيە ئەم ئايەتەى خوئندەوۋە ﴿ جا بىان ترسىنە لەرۋژى داخ و خەفەت ئەوكتەى كە كار جى بەجى كرا لە حالئىكدا ئەوان ھەر وان لەبى ناگايىدا﴾ بەدەستى ھىماى بۇ دىنيا كىردو فەرمۇى: خەلگى دىنایى لە دىنيادا بى ناگان و بىر لەرۋژە سەختەناكەنەوۋە { جا تەماشىا بىكەن و بزىن كە ﷻ چەندە مېھەربانە سەبارەت بەبەندەكانى كە پىش ھاتنى ئەو رۋژە فەرمان دەدات بە پىغەمبەرەكەى ﷺ كە لەو رۋژە گەورە بىانترسىنئىت تا لەو رۋژەدا داخ و خەفەت نەخۇن و خۇيان بەژيانى دىنيا سەرگەرم نەكەن و وانەزانن كە ھەرگىز لى جىانابنەوۋە بەرەو جىھانئىكى گەورە ترو تەمەنئىكى بى نىھايەت نارۋن، وە با بزىن ئەم دىنایە بو كەس نامىنئىتەوۋە ،

﴿ ۴۰ ﴾ جادەفەرمۇى: بىگومان ئىمەين كە زەوى و ئەوۋى كە بەسەرى داپە لە ناۋى دەبەين و نايھىلئىن و ھەموى بۇ ئىمە دەمىنئىتەوۋە، وە لە پاش مردن ھەمويان بۇلاى ئىمە دەھىنەوۋە. جا بەم شىۋەيە داستانى مەريەم و عىسا(سەلاميان لى بى) كۇتايى ھات، ئىنجا پەرەردەگار چەند پىغەمبەرىكىمان بەكورتى بۇ باس دەكات و دەفەرمۇى:

﴿ ۴۱ ﴾ ئەى محمدﷺ لەم كىتبەدا كە قورئانە باسى ابراھىم بىكە كە بىگومان ئەو زۇر راستگۇ پىغەمبەر بوۋە.

﴿ ۴۲ ﴾ ئەو كاتەى كە بەباۋكى وت: ئەى باۋكى خۇشەويستەم بۇ بەندايەتى دەكەى بۇ شتىك كە نە ھىچ دەبىسئىت ونەھىچ دەبىنئىت و ھەرچەند بەندايەتئىشى بۇ بىكەيت ھىچ سودىكت بى ناگەيەنئىت ؟

﴿ ۴۳ ﴾ ئەى باۋكى خۇشەويستەم بەراستى بەشتىك لە زانىارى وا ھاتوۋتە لای من كە تۇ شتى وات بۇ نەھاتوۋە كە برىتئىە لە تىگەپىشتن لە يەكخوا پەرستى راست و دروست، جا ئەگەر ئەتەوئ زانايانە بژىت تۇ پەپرەوى من بىكەو بە گۇيەم بىكە رىنمايىت ئەكەم بۇ رىگايەكى راست كە بىتگەيەنئىت بەرەزاو رەحمەتى ﷻ. ئىبراھىم چەند بە نەرم و نىيانىيەوۋە باۋك يان مامى بت پەرستى

بانگ دەكات بۇ يەكخواپەرستى، ئىبراھىم ئاللى: (ياابى) ئەى باۋكم بەلگو دەلئىت: (يابت) ئەى باۋكى خۇشەويستەم، ئالئىت: من زانام وتۇنەزانى دەبى پەپرەويەم بىكەيت بەلگو وا ئەدوئىت كە گوايە تۇيش عىلم و زانىارىت ھەيە بەلام ئەو بەشە زانىارىيەى كە ھاتوۋتە لای من تۇ نىتە، جا ئەگەر بەگۇيەم بىكەيت خەيرت دەس دەكەوئىت، بەراستى بانگخوازى راستەقىنە دەبى ئاۋاشەيتان پىسئىن بىت نەك ھەر خەرىكى شەپە قسەو مەردم تۇرئىن بىت، لەباتى شەيتان پىسئىن شەيتان سەپئىن بى.

﴿ ۴۴ ﴾ ئەى باۋكى خۇشەويستەم بە گۇئ شەيتان مەكەو مەى پەرستە بىگومان كە شەيتان سەرىپچى كەرە لە فرمانى (ﷻ) و دژايەتى ئەو زاتە دەكات. واتە ھەر كەس جگە لە (ﷻ) شتىك بىپەرستئىت ئەوۋە فەرمانبەردارى و بەندايەتى بۇ شەيتان كىردو، جا تۇيش گۇرپايەللى شەيتان مەكە و جگە لەو زاتە مېھەربانە شتىكى تر مەپەرستە.

﴿ ۴۵ ﴾ ئەى باۋكى خۇشەويستەم بىگومان من ئەترسم كە بە ھۇى پەپرەويت لە شەيتانەوۋە سزى خوات پى بگات، جا ئەو كاتە ببىت بە دۇستى شەيتان و حىسابى ئەوت بۇ بىكرئىت. ئەمە گىفتوگۇ ئىبراھىم پىغەمبەر بو لەگەل باۋكىدا كە چەند بە ھىۋاشى و بە نەرم و نىيانى لە گەل باۋكى خۇيدا دوۋا ئەگەر جى بت پەرستئىش بو، جا پىۋىستە لە سەر ھەمو خۇناسئىكى راستەقىنەيە ئاۋەھا لەگەل باۋك ودايىكىدا قسە بىكات، ئىنجا گۇئ لەوۋلامى باۋكىشى بىگرەكە جى دەللى:

﴿ ۴۶ ﴾ وتى: ئەى ئىبراھىم تۇ وادەردەكەوئ كە پىشت لە خۋاكەى من ئەكەى و بەراستى نازانى؟ سوئند بىت ئەگەر واز نەھىنى لەم قىسانەت دلىنابە كە بەرد بارانت دەكەم و بۇ ماۋەيەكى زۇرىش دوۋر بىكەوۋە لىم و ھاتوۋ چۇم مەكە، ئىبراھىم دىسان لە وەلامى باۋكىا خۇين ساردانە.

﴿ ۴۷ ﴾ وتى: سەلامت لىبى، من ھىچ خراپەيەك بەرامبەر تۇ ناكەم لەمەۋلاۋ من لە پەرەردەگارم داۋاى لى بورىنت بۇ دەكەم، بىگومان ئەو بۇ من زۇر بە سۇزو مېھەربانەوۋە وەلامى دوۋاكانى من ئەداتەوۋە، ئا بەم شىۋەيە ئىبراھىم بەلئىنى دا بە باۋكى كە دوۋاى ھىدايەتى بۇ بىكات تا ئەو ھىدايەتە ببىت بە ھۇى لىخۇش بونى پەرەردەگار بۇى، جا ئىبراھىم لەسەر ئەو بەلئىنەى رۇيشت تا بە تەۋاۋى بۇى دەرەكەوت كە باۋكى لە كوفرو بت پەرستى ناگەرئىتەوۋە، ئەوسا ئىبراھىم وازى ھىنا لە دوۋا كىردن بۇى وەك لە سورەتى تەۋبەدا باسكراۋە. جا ئىبراھىم وتى:

وَنَدَبْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًا ۚ ﴿٥٢﴾ وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۚ ﴿٥٣﴾ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۚ ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۚ ﴿٥٥﴾ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۚ ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۚ ﴿٥٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجِبِينَ إِذَا نُنَالِي عَلَيْهِمْ ءَايَتِ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۖ ﴿٥٨﴾ خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ۚ ﴿٥٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۚ ﴿٦٠﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۚ ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۚ ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۚ ﴿٦٣﴾ وَمَا نُنَزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۚ ﴿٦٤﴾

خۇمانه‌وهو راسته‌وخۆ قسه‌مان له‌گه‌ل کرد. جا چۆنیه‌تی ئه‌و نزیك بونه‌وه شتیکی نه‌ینی و نه‌زانراوه ته‌نها الله خۆی ده‌زانی چۆنه، ئینجا ده‌فه‌رموی:

﴿٥٣﴾ ئه‌وسا به‌ هۆی سۆزو به‌زه‌یی خۇمانه‌وه داواکارییه‌که‌ی موسامان وهرگرت که داواى لیت‌کردین که هارونی برای بکه‌ین به‌پیغه‌مبه‌رو بیکه‌ین به‌ پشتیوانی. هارون که چهند سالتیک له‌ موسا به‌ته‌مه‌نتر بووه له‌ ناو به‌نی ئیسرائیلدا به‌ پیاویکی ریزدار ده‌ناسرا، ئینجا الله باسی ئیسماعیل ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

﴿٥٤﴾ جا له‌م کتیب‌ه‌دا باسی ئیسماعیل ی کور ی ئیبراهیم بکه که به‌راستی ئه‌و راستگۆ بووه له‌و په‌یمانانه‌ی که‌ئه‌یدا به‌خواو به‌خه‌لک و به‌چاکی ده‌یه‌ینانه‌دی، وه‌ک ئه‌و به‌لێنه‌ی که‌ دای به‌ باوکی که‌ خۆگر بیت تا ئه‌و بتوانیت سه‌ری بپریت، وه‌ ئه‌و نی‌رراو پیغه‌مبه‌ری خوا بووه. پیغه‌مبه‌رمان ﷺ فه‌رمویه‌تی:

/ / واته: نیشانه‌ی موفاق سی شته: هه‌رکاتی قسه‌ی کرد درۆ ئه‌کات، وه‌ هه‌رکاتی به‌لێنی دا نایاته‌ سه‌ر، وه‌ هه‌ر کاتی کرا به‌ئه‌مه‌یندار خیانه‌ت ئه‌کات

به‌راستی پیغه‌مبه‌ران هه‌مویان راست بوون له‌ به‌لێن و قسه‌ کردن و ئه‌مانه‌تدا به‌لام الله بۆ ریزلینان هه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی به‌سیفه‌تیکی جوانه‌وه ناوبردوه،

﴿٤٨﴾ سا ئیترمن دوور ئه‌که‌مه‌وه له‌ ئیوه‌وه له‌و شتانه‌یش که ئیوه‌ ده‌یانپه‌رستن بېجگه له‌ (الله) ومن ئومیدم وایه که هه‌رگیز به‌هۆی به‌ندایه‌تی وپارانه‌وه‌م له‌ په‌روه‌ردگارم به‌دبه‌خت و بی به‌ش نه‌بم و الله هه‌مویانم لێ وهر بگریت. وه‌ک پیغه‌مبه‌رمان ده‌فه‌رمویت: / .

/ واته: هه‌رکه‌س له‌به‌رالله واز له‌شتیک به‌ینیت، الله له‌ باتی ئه‌وه پاداشتی به‌ چاکتر ده‌داته‌وه { جا که ئیبراهیمیش نیشتمان و خزم و گه‌له‌که‌ی بۆ ره‌زای الله به‌ جیه‌یشت، الله پاداشتیکی گه‌وره‌ی دایه‌وه‌ده‌فه‌رموی:

﴿٤٩﴾ جا له‌به‌ر ئه‌و راستی و لێ پرانه‌ی بۆ الله کاتی که‌وازی لێ هی‌نان و دورکه‌وته‌وه لی‌یان و له‌وه‌یش که ئه‌وان جگه له‌ الله ده‌یان په‌رست به‌ پاداشتی ئه‌وه ئیمه ئیسحاق و یه‌عقوبی کور ی ئیسحاقمان بی به‌خشی، واته: بېجگه له‌وه‌ی که‌له‌و ته‌مه‌نه‌ پیره‌دا که کورمان پێدا له‌و کورمه‌ش کورپکی ترمان پێدا و هه‌مویانمان کردن به‌ پیغه‌مبه‌ر سه‌لامی خواله‌هه‌مویان.

﴿٥٠﴾ جا له‌ سۆزو ره‌حه‌متی خۆمان به‌وانمان به‌خشی و وامان لێ کردن که زمانی خه‌لکی پاش خۆیان هه‌میشه به‌گه‌وره‌وه پایه به‌رزو ریزه‌وه ناویان ببه‌ن. به‌لێ به‌راستی هه‌ر (الله) یه که ئه‌توانی به‌ جوانی و به‌رێک و پێکی پاداشتی دۆستانی خۆی بداته‌وه، ئیبراهیم بۆ الله وازی له‌ هه‌مو شتیک هی‌نا، (الله) یش ریزپکی وای پێدا هه‌مو خاوه‌ن ئاینان تا رۆژی قیامه‌ت ریزی بۆ دانه‌نین. له‌پاشان داستانی موسای کور ی عیمران ی کور ی لاهیب ی کور ی عازیری کور ی لای کور ی یه‌عقوب پیغه‌مبه‌رمان به‌کورتی بۆ ده‌گیرپه‌ته‌وه ده‌فه‌رموی:

﴿٥١﴾ ئه‌ی محمد ﷺ له‌م کتیب‌ه‌دا که قورئانه به‌سه‌ره‌اتی موسا باس بکه، بێگومان ئه‌و له‌لایه‌ن خۆی خۆیه‌وه به‌هۆی ئیخلاص و پاکیه‌ک که هه‌یبو هه‌لبزیرابو خۆ ئه‌و نی‌رراو پیغه‌مبه‌ریش بو.

له‌ باره‌ی جیاوازی مانای (رسول و نبی) یه‌وه قسه‌ زۆرکراوه نزیکت‌رینیان ئه‌مه‌یه که (رسول): ئه‌و که‌سه‌یه که وه‌حی بۆ هات بیت، وه‌ ده‌ستوریشی پێدا بیت که‌به خه‌لکی رابگه‌یه‌نیت. (نبی): ئه‌و که‌سه‌یه که وه‌حی بۆهات بی ئیتر ده‌ستوری رابگه‌یاندنی پێدرا بیان نه‌، واته: هه‌مو ره‌سولیک نه‌بیه به‌لام مه‌رج نیه هه‌مو نه‌بیه‌ک ره‌سول بیت، ئینجا خوا ده‌فه‌رموی:

﴿٥٢﴾ جا ئیمه له‌ ته‌نیشتی راستی جیای توری پرخه‌یرو به‌ره‌که‌ته‌وه بانگمان له‌ موسا کردو نزیکمان کرده‌وه له

۵۵ خۆ ئىسماعىل فەرمانى ئەدا بەدەست و داپەرەكەى كە نوپۇز بىكەن و زەكات بىدەن، واتە: ھەم ھەقى خاۋا ھەم ھەقى خەلگى جى بەجى بىكەن، وە لەگەل خاۋا لە گەل خەلگدا راست بن جا ئەو لەلایەن پەرەدگارپەرە ئەۋەندە چاكەى لەگەل دا دەكرىت تا رازى ئەبىت. ئىنجا خوا باسى ئىدىرىس ئەكات و دەفەرمۇئ:

۵۶ لەم كەتەدا باسى ئىدىرىس بىكە بىگومان ئەۋىش راستگۆۋ پىغەمبەر بو.

۵۷ جا جىگاۋ پەلەۋ ناۋى ئەۋمان بەرز كەردەۋ. وە لە فەرمودەى پىغەمبەرمان ﷺ سەبارەت بە مىعراج ھاتوۋ كە پىغەمبەرمان لە ئاسمانى جۋارەمدا ئىدىرىسى بىنيۋەسەلامى لى كەردەۋ، ئىنجا دەفەرمۇئ:

۵۸ ئەۋانە پىغەمبەرمانىكەن كە خاۋى بالادەست نىعمەتى خۇى رۇزاندەۋ بەسەرياندا، ئەۋانە ھەندىكىان لە مندانانى ئادەمن وەكو ئىدىرىس ﷺ ، وە ھەندىكى تریان لە مندانانى ئەۋ كەسانەن كە لەگەل نوح دا ھەلما گرتن و لە توفان رزگارمان كەردن، وەك ئىبراھىم، وە بەشىكىان لە مندانانى ئىبراھىم وەك ئىسماعىل و ئىسحاق و يەعقوب، وە ھەندىكىش لە مندانانى يەعقوب وەك موساۋ ھارون و زكرياۋ عىسا، ئەۋانە ھەمويان لە مندانانى كەسانىكەن كە رىنمايمان كەردن بۇ رى راست و ھەلما بىزاردن بۇ پىغەمبەرپەرە، ئەۋانە ھەر كاتىك ئايەتەكانى خاۋى خاۋەن سۆز بىخوئىرپەرە، بەسەرياندا بە ھالەتى گريانەۋە سۈجەدە ئەبەن بۇ ﷻ واتە : پىغەمبەرمان و پىاۋچاكان و خواناسانى راستەقىنە ھەر كاتى فەرمودەى خاۋيان ئەبىست زۆر بەخىراى گەردنكەچى خۇيان دەرئەخست و دەگريان،

۵۹ بەلام دۋاى ئەۋان كۆمەللىكى تر ھاتن نوپۇزەكانيان فەۋتان و لە كاتى خۇيانداۋ بەرىك و پىكى نەيان دەخوئىندەۋ دۋاى ئارمۇكانى خۇيان كەۋتن و گويان بە ئايىن ئەدا ، جا بەم زۋانە ئەۋانە دۋچارى لەناۋچۈن و بەد بەختى دەبن و بەر سزى دىناۋ دۋارۇز دەكەۋن. پىغەمبەرمان ﷺ دەفەرمۇئ: }

/ . / واتە: چۋار دەۋرى بەھەشت بە سەختى و دۇۋارپەرەكان داپۇشراۋە ئاگرى دۇزەخىش بە شەھوت و ئارمۇكان داپۇشراۋە .

جا ئەۋكەسەى كە بەھەشتى دەۋىت با خۇى بۇ سەختى و دۇۋارپەرەكانە دىنا ئامادە بىكات و ئەۋەش شوئىنى مەيل و ئارمۇكانى دەكەۋىت با خۇى بۇ ئاگر ئامادە بىكات.

۶۰ مەگەر ئەۋكەسەى كەۋا تەۋبەى كەرد بى و كەردارى چاكى ئەنجام دابىت، ئەۋسا ئا ئەۋانە دەچنە ناۋ بەھەشتەۋە ھىچ سەمىكىان لى ئاكرىت، كەۋاتە مەسەلەى نوپۇز مەسەلەپەكى زۆرگىرگە چۈنكە ھىللى پەيۋەندى راستەقىنەى مەرۋفە لەگەل خاۋاد و مىعراجى باۋەردارنەۋ يەكەم پەرسىارى رۇزى قىامەتەۋ پاك كەرمەۋى تاۋان و گوناھەۋ نىشانەى جىاكرنەۋى باۋەردارنە لە بىباۋەران، وەك پىغەمبەرمان ﷺ دەفەرمۇئ: }

/ . / واتە: نىۋانى پىاۋ و نىۋانى شىرك و كوفىر، ۋاز ھىنانە لە نوپۇز } جا ئەگەر ۋازت لى ھىنا موشرىك و بىت پەرسىت، وە ھەر لەسەر ئەم جۆرە فەرمودانەپە كە ھەندى لە زانايان نوپۇزەكەر بەكافىر دەزانن وەكو مەشھورە لە ئىمام ئەھمەدەۋە قەۋلىكى ئىمامى شافىئىشە، وە ەبەدۋلاى كۆرى شەقىق دەلى:)

/ . / كەۋابو كۆى دەنگى ھاۋەلانى پىغەمبەر ﷺ لە سەر ئەۋەپە كە ئەۋەى ۋاز لە نوپۇز بەھىت كافىرەۋ لە دىن دەرچۋە. ئىنجا خاۋى دەسەلەتدارو زانا باسى ئەۋ بەھەشتە دەكات و دەفەرمۇئ:

۶۱ ئەۋ بەھەشتانەى كە جىگەى دانىشتن و مانەۋەپە، ئەۋ بەھەشتەپە كەۋا ئەۋ زاتە بەسۆزۋ بەخىشندەپە بەلئىنى داۋە بىدات بە بەندەكانى كە لە شتە نەپىئەكانەۋ باۋەردار بە بى ئەۋەى كە دىتەبىتى باۋەرى پى ھەپە. بەللى خاۋى بەسۆز بەلئىنى بەھەشتى بەۋانەى داۋە كە لەۋ كات و شوئىنەى كە ھىچ كەسىان لىۋە دىار نىپە ھەر بەندەپە ئەۋن و لى دەترسن، بىگومانىشە كە بەلئىنى ﷻ جى بەجى كراۋ دەبىت.

۶۲ ئەۋان لە ناۋ ئەۋ بەھەشتانەدا ھىچ قەسەپەكى خراب نابىستن بىجگە لە وشە گەللىكى پاك و جوان وەك زىكرى ﷻ و بىستى قەسەكانى و سلاۋ كەردن، سلاۋى ئەھلى بەھەشتى لە يەكترى و بىستى قەسەى فرىشتەكان و خۇرىەكان، وە بەيانىان و ئىۋاران بە لىشاۋ و بى ژمارە خاۋاردن و خاۋاردنەۋەى تىداپە بۇيان، واتە: ھىچ كاتى بى خاۋاردن و خاۋاردنەۋە نابن، چۈنكە لەۋى شەۋو رۇز وەك يەكەۋ تەنھا بەدادانى پەردەكان و لابرەدىان شەۋو رۇز دەزانرىت، جا بەۋ شىۋەپە ئىۋارەۋ بەيانىشى دەزانرىت. پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇئ: }

. وفي رواية،

. / واته:

یه که م کومه لیک که ده چنه بهه شت دهموچاوانیان و هک مانگی چواردهیه و ددرهوشیتیه و نه وانهش که له دوی نه وان ده چنه ناو بهه شته وه دهموچاوانیان و هک جوانترین نه ستیری پرشنگداری رونا که له ناسمانگداو دلیان و هک دلی یه ک پیاه و هک دلیان سافه و هیچ رقو قین نیه له ناویاندا، جاحه سادمت نیه و هه ریه که له وان دوو هاوسه ریان له و حوریه چاوگه ورده و سیو جوانه ریان ههیه که مؤخی ناوی نیسقانی لاقیان له ژیر نیسقان و گوشته وه دیاره... که به بهرده و امیش زیکرو یادی الله ده که نه { . جال الله دهفه رموی:

۶۳} نه وه نهو بهه شتهیه که نیمه به که له پورو نیرس دهیدین به بهنده کانهان نهو که سهی که له خوا ترسه و له تاوان و خراپه خوی پاراستوه. پیغه مبه رمان دهفه رموی: }

. / واته:

هر کهس که ده چیته ناو بهه شته وه نهو شوینهی ناو ناگری دۆزهخی پیشان ددریت که نه گهر تاوانبار و کافر بوایه ده چوه ناویه وه تابهه شتی بهلاوه زۆرتتر خوش بییت و زیاتر سوپاسی پهرومردگاری بکات که هیدایهتی داوه له شوینه رزگاری کردوه، وه هه رکه سیکیش که ده چیته ناو ناگری دۆزهخه وه نهو شوینهی ناو بهه شتی پیشان ددریت که نه گهر موسلمان و پیاه چاک بوایه ده چوه ناویه وه تا داخو خهفتهی زۆرتتر بخوات {

نهم نایه تهش باس له نیرس دهکات، چونکه هه روا که له فهرموده که دا هاتوه هه مو که سیک له بهه شت و له دۆزه خدا جیگای دیاری خوی ههیه، جا جیگای نه وانهی که ده چنه دۆزهخه وه له بهه شتدا ده مینیتیه وه خوی میهره بان نه وهش نه دات به باومرداران بیجگه له جیگای خویشیان، جا له ناو مروفیشدا له هه زار کهس یه ک کهس نه چیته بهه شته وه نۆسه دو نه وه دو نۆی نه چیته دۆزهخه وه، خو نه بی نیرس باومرداران له بهه شته دا چه ندیک بییت؟ عه بدولای کوری عه باس نه لی پیغه مبه رخی خوا و تی به جوهره نیلم وت: }

. / واته: ج

شتیک ریگهت لی نه گری که تو سهردانمان بکهیت زۆر زیاتر له مهی که نیستا دهی کهیت؟ له وهلامی نهم پرسیاره پیغه مبه رمان دا نهم نایه ته دابهزی که دهفه رموی:

۶۴} جوهره نیل وتی: نیمه ناتوانین دابهزین مه گهر به فهرمانی پهرومردگارت، بریار هه ر بو نه وه له پیش دهماندا که جوهره له پشت سهرماندا که دیت و له نیوانیشیاندا که نیستایه،

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ۝۶۵ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِنَّا مِثْلُ لَسَوْفَ أَخْرَجَ حَيًّا ۝۶۶ أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكْ شَيْئًا ۝۶۷ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ حَيًّا ۝۶۸ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عُنِيًّا ۝۶۹ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ۝۷۰ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ۝۷۱ ثُمَّ نُنْجِي الَّذِينَ أَنْقَلَوْا نَدْرًا ۝۷۲ لَظَلِمِ الَّذِينَ فِيهَا جَحِيًّا ۝۷۳ وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ۝۷۴ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنَاءَ وَرِيًّا ۝۷۵ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلِمَ دُلُّهُ الرِّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا ۝۷۶ وَأَضَعُ خُنْدًا ۝۷۷ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۝۷۸ وَالْبَاقِيَتُ الصَّالِحَتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ۝۷۹

واته: هه مو هه لئس و کهوتی نیمه له هه مو کاتیکدا بهفه رمانی (الله) یه و تا نهو فهرمان بهسه ر نیمه دا نه دات ناتوانین هیچ جموجولیک نه نجام بدهین، وه پهرومردگارت هیچی له بیر ناحیتیه وه، هه ر کات پیویست بییت بت بینم فهرمانی دابهزینمان بهسه ردا نه دات و نیمه ش بهی دوکهوتن دینه لات بهراستی پهرومردگارت کار بهجی و زانایه.

۶۵} که پهرومردگاری ناسمانان و زهوی و نه وهیه که له نیوانیندایه دهی تۆیش زیاتر بیپهرسته و بهندایهتی بو بکه، نهوسا خۆت رابگره لهسه ر بهندایهتی نهو زاته گه ورده بهدهسه لاتیه و بهردهوام به لهسه ری، چونکه نهو پهرومردگاری تۆیه و هه موشت بهدهست نهوه، ئایا تو هیچ وینه و ناوو زاتیک نه بیینی لهو بجیت که شیباوی نهوه بییت که بیپهرسته؟ که وابو تهنها نهو زاته بیپهرسته که هیچ هاوبهش و هاوشیوهی نیه نه له ناویا و نه له زاتیوا و نه له کرداریدا، بهداخه وه له گه ل نهو هه مو بهلگه گه ورده زۆرانه لهسه ر یهکتای و دهسه لاتی الله هیشتا هه ندی خه لک لهبارهی زیندو بوونه وهی پاش مردن گومانیان ههیه و بیر له زانایی و هیزی الله ناکه نه وه نه زانانه دم له نه نییه کان دهکوتن.

۶۶} جا نهو مروفه نه لی: ئایا هه ر کاتی مردم تازه له دوا بییدا زیندو دهکریه وه له گۆر دهرده یی ریم؟ نهم دروستکره وهی

دوووهه مەى زۆر بەلاوہ دورہ، جا (اللہ) یش لە وەلامیاندا دەفەر موی:

٦٧ نایا ئەو مەرۆفە بیر ناکاتەوہ کە ئیمە ئەومان لەسەرتادا دروستکردوہ، لە حالیکدا کە ئەو هیچ نەبوہ؟ جا نایا کامیان دژوار ترە ئەوہی کە ھەر لە نەبون دروستکریت یان ئەوہی کە لە سەر شیوازو پاشماوہی پییشوی دروستکریتەوہ؟ ناشکرایە بەبەراردی ئیمە یەکەمیان دژوارترە بەلام ھەردوو لەلای ئەو زاتە زۆر ئاسان.

٦٨ سا سویند بە پەرورەدگارت ئەى محمد ﷺ ئەوانو شەیتانەکانى ھاوړى وگوماراکەریان زیندو دەکەینەوہو کۆیان دەکەینەوہو بۆ حیساب، لە پاشان ھەمویان ئامادە دەکەین و لەسەر ئەژنۆ، لەسەر لیواری دۆزەخ دادەنیشن.

٦٩ پاشان لە ھەموو دستەو کۆمەڵیک کامیان کە زۆرتر لە بەرامبەر ئەو زاتە میھربانەوہ ملھوړى کرد بێت ئەوہ دەر دەھینن و تورى دەدەینە ناو ئاگرەوہ. ئەوہ نەبى کە ئیمە نەزانین کە کامیان زۆرتر کوفرو ستەمو تاوانى کردوہ دژبە فەرمانەکانى اللہ راوەستاوہ.

٧٠ لە پاشان ئیمە چاک ئەزانین کە کامیان شایستەترە کە پێش ھەمویان بخریتە ناو دۆزەخەوہ. بەئى خواى زاناو کار بەجى خوێ مەرۆف و خەیاڵەکانى ناو دەرونى دروست دەکات ئیتر چۆن دەبى نەزانى کى خراپە کارترو ستەمکارتەرە؟ بەئى دۆزەخ لەبەردەم ھەمو کەسیک دایەو کەسى لى رزگار نابى وەکو دەفەر موی:

٧١ جا سویند بێت ئەى مەرۆف ھەموتان ئەبى سەر بە دۆزەخ دا بکەن ئەمە فەرمانىکى جیبەجى گراوو نەگۆرى پەرورەدگارتە کە بێشک دەبى بەجى بێت.

٧٢ ئینجا ئەوانەى کە لە اللہ ترساو و خۆیان لە خراپە پاراستوہ ئیمە لەدۆزەخ رزگاریان دەکەین و دەیانبەینە ناو بەھەشتەوہ، بەلام ئەوانەى کە ستەمکارن لەسەر ئەژنۆ لە ناو دۆزەخ دا دەیان ھێلینەوہ، جا بت پەرست و کافران بۆ ھەمیشە لەویدا ئەبن بەلام تاوئبارانى باوەردار بەگۆیەردى تاوانەکەى سزا دەدرین و پاشان بە شەفاعەتى پیغەمبەران و پیاوچاکان وشەھیدان و سۆزو بەزەى پەرورەدگارخۆى لە ئاگرى دۆزەخ رزگاریان ئەبى. بەئى ئەى باوەرداران، وە ئەى خەلکینە بەگشتى تەماشاکەن و چاک ورد ببینەوہ چ روژیکى پەر مەترسى ودریژو پەر داخ و خەفەت لەپیش دەمتایە کە پیویستى بەتیشوى چاک و

زۆر، وە تەنھا لەم تەمەنە گورتەدا ئەتوانى بەدەستى بەینیت جا ورد بەرەوہو زوو فریای خۆت بکەوہ، ھەندیک ئەلین ئەو چوئە دۆزەخەى راستان تەنھا پەرینەوہیە لەسەر پردى دۆزەخ کە مەشھورە بەپردى سیرات، وە تا نامەى خوا نەیت بۆ باوەردار ھیچ باوەرداریکیش ماوہى پى نادریت کە لەو پردە بپەریتەوہو ھەرکەس بە گۆیەردى کردوہى خوێ بەسەر ئەو پردە دا تیدەپەریت، پیغەمبەر ﷺ دەفەر موی:

١.

١ واتە: پردى سیرات لە نیوان دۆزەخ دا لە سەر درک و دالیک وەك درک و دالە قولاپیەکانى گىای سەعدان دادەنریت پاشان خەلک بەسەریدا تیدەپەرن، جا ھەندیکیان بە سالى رزگار دەبن و ھەندیکیان بریندار دەبن، پاشان لە ئەنجامدا رزگاریان دەبیت و تیدەپەرن و ھەندیکیان رییان پى دەگریت و ناتوانن لى تى بپەرن و ھەندیکیشیان دەکەونە خورەوہ بۆ ناو ئاگرى دۆزەخ} بەشیک لە زانایان پێیان وایە مەبەست لە {وَأَرُدْهَا} چوئەناوہ کە یەکیک لە بەلگەکانیان حەدیسەکەى حەفسەى دایکى موسلمانانە کە دەلالت: پیغەمبەر ﷺ فەر موی:

٢ . واتە: ئۆمیدی ئەوہ دەکەم کە ئینشائەلا ھیچکام لە وانەى کە لە غەزای بەدرو لە حودەیبیہ دا ئامادەبوون نەچنە ناو ئاگرى دۆزەخەوہ، جا کە وای فەر موی منیش وەتە: ئەى پیغەمبەرى خوا ئەى ئەوہ نییە کە اللہ دەفەر موی: {وَأَرُدْهَا} کەن عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا} پیغەمبەر ﷺ فەر موی: ئەى نەتیستوہ کە دەفەر موی: {ثُمَّ نَجِّى

الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُوا الظَّالِمِينَ فِيهَا جَنَّتًا} لەم فەرمودەى کە ئیمامى مسلم و جگە لەویش ھیناویانە ئەوہ دەردەکەوێت کە حەفسە وا تیدەگات کە مەبەست لە {وَأَرُدْهَا} چوئە ناوہو، ھەمو خەلک دەگریتەوہ، جا پیغەمبەرىش دان دەنیت بەو تیگەبەشتەدا بەلام دریزەى ئایەتەکەى بیردەخاتەوہ تى دەگەییەنیت کە ئەگەر جى ئەھلى بەدرو حودەیبیہ وەك ھەمو خەلک دەچنە ناو دۆزەخ و لى تیدەپەرن و ئەو سویندەى پەرورەدگارىش بەجى دیت بەلام توشى ھیچ سزاو ئیش و ئازار نابن، واتە: مەبەستى فەرمودەکە لە نەچوئە ناو ئاگر توش نەبوئە بە سزای ئاگر. جا جارىکى تر ئەمان ھینیتەوہ سەر دنیاوو ھەلوئىستى ئەو بیاوەرپانەمان بۆ باس ئەکات کە ئیستا لە ناو سزای پەرورەدگارن و دەفەر موی:

٣ خۆ ھەركاتى ئایەتە روئشکەرەوہکانى ئیمەیان بۆ بخۆینریتەوہو راست و ناراستیان بۆ شى بکریتەوہ لە جیاتى ئەوہ

باوهر بهینن و رو بکهنه خوا په رستی، نهو بیباوهرانه که به گالته و به سوک تهماشای باوهرداران نه کهن و سته مکاران و ملهوړان و تاوانبارانیاں به لاهه چاکره، به باوهرداران دهلین: دهی کام له و دوو کومه له نیمه یان نیوه شویڼی خوښ تره و مه جلیسی گهرم و گورته؟ واته: دنیا په رستان تنهها تهماشای ژیاڼی خوښ و مه جلیسی گهرم و سامانی زور ده کهن که الله به کافرانی داوه و باوهرداران به زوری له و شتانه بی بهشن جا نهوان نیمه به نیشانه ی له سره حق بوون و چاکی و خوشبه ختی خوځان دهران، هر بویه الله به توندی دهمکوتیان دهکات.

له حالیکدا نیمه له پیښ نهواندا زور ولاتمان له ناو بردووه که نهوان هم له مال و سامانداو هم له سهر و سیمایاندا زور زور له مان جوانرو سهر و سهر و ساماندارتر بوون، واته: سهر و سهر و سامان و سیمای جوان به لگه ی چاکی نیه.

بلې به راستی نهوانه ی که له گومر ایدان نه گهر دوه له مهنه ندو جیگو سیمای شیرین به رواالت، جا له بهر نه و دیه که نهوان تنهها دنیا یان هه یه هر چنده که لاسارو خراپیشن، نهو زاته میهره بانه له دنیا یه شتی چاکی زوریان پی ددهات و ماوه یښیان ددهاتی هه تا نهو کاته ی که چاویان ده که ویت به هاتنه دی نه و دی که به لینیان پیدراوه، جا یان سزا نه درین یان قیامت دیت، نهوسا نهو کاته چاک نه زانن کي خراپترین جیگه و لاواز ترین سهر بازی هه یه. وه نیمه ش و دلامی نهو پرسپاریان بو که له دنیا دا به باوهردارانیاں ددهوت: تهماشا بکه و بزنان کامان سهر و سامان و ددهوت دایه رهی زور ترمان هه یه؟

جالله نهوانه ی که ریگای راستیان گرتوه رینمایي و ری روگر دهنه و دیان بو زیاد دهکات تا به چاکی له زیا نه دا په روه ردگاری خوځان بناسن و به چاکی به ندایه تی بو بکه، وه نهو چاکانه ی که نه میننه ووه له لای په روه ردگارت نه ی محمد ههر نهوه پاداشت و نه نجامی چاکره بو خاوه نه که ی. له سره (وَلَبَقِیْتُ الصَّلَاحُ) له سورته الکف دا قسه مان کردوه، واته: نه گهر چی بی باوهران به دنیا ی خوځان دهنان، به لام با بزنان نهوانه له ناو دهن و هر به ندایه تی بو په روه ردگارو کرداره چاکه کان که دهمیننه ووه که وتی نه و وشانه و په پره ی کردنی ماناکانی به شیکه له و چاکانه)

که نه مانه هه مویان هو ی خپرو خوشی و زیاد بونی نازو نیعمه تی به هه شتن بو نهو که سه ی که به راستی له دنیا دا به کاریان ددهینی و له کردار و وتاریدا رنگ نه داته ووه، به لام نه مانه هه تا به نهینی و

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَّوَلَدًا ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرْثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَأَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَن دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

کاتی ته نیاییدا بی خپری زیاتره و دورتره له ریایی و خو پیشانده ووه، نه لنین خهباتی کوری نه رت قهرزی به لای عاسی کوری وائیلوه بو داوی لی کرد نه ویش وتی پیت ناده موه تا بیباوهر نه بی به محمد ﷺ نه لی: منیش وتم: بیباوهر نابم پیی تا نهو کاته ی تو نه مریت و زیندو نه کریته ووه، نه ویش وتی: نایا من پاش مردن زیندو ده کریته ووه؟! دهی مادام وایه له وی کاتی گهراموه بو ناو مال و مندالم بوت دهر پرمه ووه؟ جا له و دلامی نهو تاوانباردها نه مانیه تانه هاتنه خواره ووه که دده رمو ی:

نایا نابینیت و ناگات له و که سه نیه که بیباوهر به نیشانه کانی نیمه و نه لی له وی مال و مندالان پی نه دریت هه ووه و ده چون له دنیا دا پیمان دراوه، واته: نه لی نه گهر قیامت راست بی له ویش نیمه هر خاوه مال و مندال دهبین؟! جا الله دده رمو ی:

نایا نهینی نه زانی که نه و دی بو دابین کراوه؟ یان له لای نهو زاته میهره بانه ووه په یمانیکی و مرگرتوه دلتیایه که الله به لینی خو ی نه باته سهر؟ واته کام له و دوو به لگانه یی به دده سته و دیه که نه وهنده دلتیایه و خو ی به به هشتی دهنان و پیی وایه که مال و مندالیشی له به هشتدا پی نه دریت هه ووه؟ ناشکرایه که له غیب نازانیت، چونکه هر زاتی (الله) یه که لیی ناگاداره، وه له و باوهر داریش نیه که نهو زاته به هو ی نیمان و باوهر په ووه به لینی نازو نیعمه تی به هشتی پیداییت، به راستی نهو مروقه بیباوهر ووه

درۆزنیشه و به درۆوه خۆی سهر گهرم کردوه، خوی بالادهستیش دهفهرموی:

۷۹ شتی وهها نیهو نابیت و ئیمه دهی نووسین ئهو قسه و درۆو نارهبایه که ئهو دهیلێت و له رۆژی دوايشدا سزای نهبراو دهی به سهردا دهدهین. واته: ئهوهی که له پاشه رۆژدا بۆی دابین کراوه نازو نیعمهت نیه به لگو سزایه که و رۆژ به رۆژ له سهری زیاد دهکریت،

۸۰ خۆ ئهو مال و مندالهی که ئهو ئهنازی پێیدا ئیمه لیی دهسینینه وهو خۆی بهتهنها دیت بۆ لای ئیمه بۆ حساب نه مالی له گهڵ دایه و نه مندال. به لئ عاسی کورپی وائیل ئه گهرچی له دواي دابه زینی ئهم نایه تانه ماوه یه کی زۆری بۆ رهخسا بۆ ئه وهی له وه هه له یه بگه رپته وه به لام به ئینه کانی الله به جی هات و پێش ههجرهتی پێغه مبه ر الله له مه که دا به کافری مرد. پاشان پهروهردگار زیاتر ئیشه ناشیرینه کانی ئهوان ئاشکرا ئه کات و دهفهرموی:

۸۱ ئه مانه بیجگه له الله چه ند خوا یه کی تریان دانا وه بۆ خویان تا ئهوان به هو ی ئهو خوا یانه وه ببین به خا وه ن هیزو دهسه لات و له سزای دوا رۆزیش له ئه ماندا ببین. به لام الله دهفهرموی:

۸۲ نه خیر وانیه، ئه وانه نه ک نابین به هو ی به رزی و رزگار یان به لگو به م زوانه له رۆژی قیامهت دا ههر ئهو خوا یانه ی که ئهوان بۆ خویانیان دانا وه له ترسی سزای الله به و به ندایه تی ه ی ئهوان بۆ خویان نارازین و دانی پێدانانی، به لگو ئهوان له رۆژی قیامهت دا ئه بن به دوژمنیان و له دژی شان قسه ده که ن.

۸۳ ئایا تۆ نابینی ئه ی محمد الله که ئیمه شه ی تانه کانمان واز لی هی نا وه و ره وانه مانه مان کردونه ته سهر بی با وه ران تا سهر یان لی تیک بدن و هه لیان نین بۆ ئه نجام دانی ئیشی خراپ و تاوان.

۸۴ که وابو تۆ په لهت نه بی له سهر سزا و له نا و بردنیان، چونکه ئیمه بی ناگا نین لییان، به لگو ئیمه رۆژه کانی ته مه نیان که ژماره یه کی دیاری کرا وه بۆ ده ژمیرین و تا رۆژیک له و ته مه نه یان مابی ده بی بمین و ههر کاتی کیش که رۆژه کانی ته مه نیان دواي هات به بی دوا که و تن ده گه ن به سزای ئیشه خراپه کانی خویان.

۸۵ جا یادی ئه وه رۆژه بکه ن که ئیمه پارێزکاران کۆ ئه که ی نه وه و به ره و رهحمان نوینهر ئاسا به ری ئه کرین بۆ وهر گرتنه وه ی پا داشتی ئیشه چا که کانیان.

۸۶ خۆ ههر له و کاته شدا پال به و تاوانبارانه وه ئه نیین له حالیک دا که ئهوان زۆر تینویانه و رایان ده کیشین به ره و دۆزهخ،

۸۷ که ئهوان خا وه نی ه یج پال پشت و شه فاعه تکاریک نین، به لام ئهو که سه ی که به هو ی ئیمان و کرده وه ی چا که وه په یمانی شه فاعه تی له خوی به خشنده وهر گرتوه که با وه ردارانن ده توانن تکا و پالیشتی و شه فاعه تی یه کتری بکه ن، چونکه خوی می هره بان له کتیه که ی دا و له سهر زمانی پێغه مبه ره که ی ئهو به ئینه ی پێدا ون وه ک پێغه مبه رمان الله دهفهرموی: }

/ . / له

دنیا دا ه یج ده مه قاله و مشت و مر یکتان نه کرده که توند تر بیت له وه ی که با وه رداران بۆ پارێزگاری له و برایانه یان که چونه ته نا و ناگری دۆزهخه وه له گه ل پهروهردگار یاندا ده یکه ن. فه رموی: ده لێن ئه ی پهروهردگار مان: ئه وانه براکانی ئیمه ن و له گه ل ئیمه دا نوێ زیان ده خویندو رۆژویان ده گرت و حه جیان ده کرد، جا ئیستا تۆ ئه و انت خستوه ته نا و ناگره وه؟ ئه فه رموی: الله پێیان ده فه رموی: برۆن کام له وان ده ناسن ده ریان به یین ئه وسا ئه وانی ش ده رۆن بۆ لایان و به سه رو سیما یاندا ده یانناسنه وه، جا هه ندیکیان تا نیوه ی لاقی و هه ندیک ی تریان تا قاپی پێی سوتا وه، ئینجا ده ریان ده هین و ده لێن: ئه ی پهروهردگار مان ئه وه ی که فه رمانت پێدا وین ده رمان هی نا، جا پهروهردگار ده فه رموی: ده ری به یین ئه وه ش که به ئه ندازه ی قورسای دیناریک له دلیدا ئیمان هه یه، پاشان ده فه رموی: ئه و که سه ش که به ئه ندازه ی قورسای نیو دینار له دلیدا ئیمان هه یه تا سهر ئه نجام، ده فه رموی: ئه و که سه ش که به ئه ندازه ی قورسای گه ردیله یه ک له دلیدا ئیمان هه یه ده ری به یین }

وه ههروه ها ئه وانه ی که کرده وه ی چاکیان هه یه ئه و کرده وانه له و دنیا دا تکا و شه فاعه تیان بۆ ده که ن. پێغه مبه ر الله ده فه رموی: }

/ . / رۆژوو قورئان

له رۆژی قیامهت دا شه فاعهت ده که ن بۆ بهنده، رۆژو ده لئ: ئه ی

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ
الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿١٦﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا ﴿١٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم
مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحِشُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿١٨﴾

۱۳۵

سُورَةُ طه

۲۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿١﴾ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾ إِلَّا نَذِيرَةً
لِّمَن يَخْشَى ﴿٣﴾ تَنزِيلًا مِّنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾
الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾ وَإِن يُجْهَر بِالْقَوْلِ
فَإِنَّهُ يَعْلَمُ الْسِرَّ وَخَفَى ﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾ إِذْ رَأَى نَارًا
فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ
أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَنهَا تُودِي بِمُوسَى ﴿١١﴾
إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

له ناسمان و پیاښ دغه یه نیت که الله ﷻ فلان کسې خوش دویټ،
جا نیوډش خوشتان بویت له پاشان نهو خوشه ویستیه
دائه به زیته ناو خه لگی سهر زموې و نهوانیش خوشیان دویټ
نهو یه که خوای بالادست ددهرموئ: بهم زوانه رحمان
خوشه ویستی خوی دانه نیت بویان

وهه رکاتیک الله ﷻ رقی له بهنده یهک بو جو بره نیل بانگ دهکاتو
ددهرموئ: من فلان بهندم خوش ناوئ نهویش بانگ دهکاته
نهوانه ی که له ناسمان و له پاشان نهو رق وقینه ی الله ﷻ دانه به زیته
سهر خه لگی زموې و نهوانیش خوشیان ناوئ. نینجا خوای
میهره بان باسی ناسانی نهو قورانه پر پیت وخیره دهکاتو
ددهرموئ:

سا بهراستی نیمه نهو قورانه مان ناسان کردوه له سهر
زمانت تا تو مژده ی به هشت بدیت بهو که سانه ی که له خوا
نه ترسن و خوایان له تاوان نه پاریزن تا بهم قورانه بترسینی
که لیکې لارو لاسار به لگو بیر بکه نه وه واز له خراپه بهین.

نهوسا چنده خه لک و ولات له پیش نهواندا بوون که
له ناومان بردن خو نه مانه لهوان به تواناو به یزتر نین دوی نایا
تو ههست به هیچکام له وان دهکیت و دهیانینی؟ یان نایا هیچ
دنگیکې هیواشیشیان لی نه بیست؟ واته: نهو هه مو خه لکه
به دهسه لات و به یزده ی پیش نهوانمان له ناو بردو که سیش توانای
قسه یه کی هیواشی نیه، جا نه مانه تاکه ی بیر نا که نه وه و ناترسن
له (الله) و له توله ی دوا روژ؟

په رومردگارم له روژدا بهرگرم له خواردن و نه نجامدانی
نارمروکانیم کرد جا تکاو شفاعه تم له باره یه وه و مرگره، وه
قورنائیش دهئ: نه ی په رومردگارم منیش ریگی خه وی شهوم
لیگرت بو، جا شفاعه تم له باره یه وه و مرگره جا نهو دووانه به
شفاعه تکارومرده گیرین و تکای بو دهکن.

نینجا الله ﷻ زیاتر په رده له سهر قسه ناشیرینه کانی بیباوه ران و
گاورو جو دهکان لا نه دات و ددهرموئ:

خو و توشیان: الله ﷻ مندالی هیه؛

به حه فیه ت شتیکی زور خراپ و گهوره تان به دمه دها توه.

ناسمانه کان له داخی نهو قسه یه ی که نیوه دهیکه خه ریکن
له ت له تو گال گال ببن و زه ویش خه ریکه پارچه پارچه ببیت و
چیاکان خه ریکن له ت و پت ببن و بکه ونه خواره وه.

له بهر نهو تاوانه گهوره ی که وتیان رحمان مندالی هیه.

له حالیکدا که رحمان پیوستی به مندال نیه و نهو شتیکی
نه گونجاویش.

چونکه هیچ شتیکی نیه نه له ناسمانان و نه له زه ویدا

مه گهر له روژی قیامه تدا دیته خزمه ت (الله) و دان به به ندایه تی
خویدا دهنیت، ده ی الله ﷻ بهنده ی خوی چون دهکات به مندال و
هاوشانی خوی؟

جا به حه فیه ت الله ﷻ ههر هه مو یانی ژماردووه، وه به
ژماردن ژماره ی کردون، واته: هیچی لی ون نابیت نه مروف و نه
کردار هکانی مروف، وه ههر کهس به توله ی خوی نه گات.

خو هه مو یان له روژی قیامه تدا به ته نهایی دینه لای خوی.

ده ی نهو بهنده گه له چون دمی مندالی (الله) بن؟

بیگومان نهوانه ی که باورم پان هیناوه و کرده و ی چاکیان
کرده بهم زوانه رحمان خوشه ویستی خوی بهوان دبه خشیت و
نه بن به مروفتیکی خوشه ویست له ناسمانان و له زه ویدا. نه بو
هوره یره ﷻ له پیغه مبه رمانه وه ﷻ دهگیریته وه که فهرمویه تی:
}

/ واته: هه رکاتی الله ﷻ

بهنده یه کی خوشویست بانگ دهکاته جو بره نیل و ددهرموئ:
بیگومان من فلان بهندم خوش نهویت توش خوشت بویت،
پیغه مبه ر ﷻ فهرموئ: جا جو بره نیلش بانگ دهکاته نهوانه ی که

سورەتى تاھا سورەتى بىستەمى قورئانە، سەدو سى و پېنج ئايەتە، لە مەكەدا ھاتوتە خوارەو، بناغەى باسەكەشى ھەر ئەو شتانەن كە لە سورەتە مەكەكاندا باسيان لىكراو وەك يەكخوایەرسى و پېغەمبەرايەتى و زىندو بونەو، و تراو بەگوڤرەى دابەزىن سورەتى چلو پېنجەمەو پاش سورەتى () و پېش () دابەزىو و لەكۆكردنەو قورئانىش دا پاش سورەتى مەريەمە، لە سورەتى مەريەم دا بە كورتى باسى بەسەرھاتى موسى كرا و لەم سورەتەشدا بە رونى چەند بەسەرھاتى ئەو بە درىژى باس دەكرىت، ھەندىك لە زانايان پېيان وايە (تاھا) ناويكە لە ناوەكانى پېغەمبەرى ئازىزمان ﷺ، ئەم سورەتە يەككە لەو سورەتانە كە پېغەمبەرمان ﷺ بە () سەدەكان، ناويان دەبات و دەفەرموئ: { / جا لە باتى زەبور سورەتە سەدىەكانم پېداو } مەبەستى ئەو سورەتانەن كە ئايەتەكانيان لە سەد زياترە.

بەناوى ﷻ ى زۆر بەسۆزو بېنىھايەت مېھربان

دوو پیتە لە پیتە پارچە پارچەكانى سەرھاتى ھەندىك لەسورەتەكانى قورئان و ھەرﷻ خۆى دەزانى مەبەست لەو دووپیتە چىيە.

ئىمە ئەم قورئانەمان نەناردو بۆ تۆ كە تۆ بەد بەخت بكات و توشى ئازار و پەژارت بكات. وەك بېباوەرەن دەيان وت ئەم قورئانەى محمدﷺ بە تەواوى بووتە ھۆى دەرەسەرى و ئازار بۆى، كەواتە بەھۆى ئەو كە گەلەكەت باوەر بە قورئان ناكات بەو داخ و خەمە خۆت لەناو مەبەو ئەوئەندەش كە لە بەندايەتى پېت دەكرىت ھەر ئەوئەندە بەجى بەینە كە لەراستى دا ئەم قورئانە پەندو ئامۆزگارى و عىلم و تېگەشتنە، وانيە كەئەو بېباوەرەنە دەلێن بەلگو،

ئەوقورئانە تەنھا ھەر بۆ ئەوئەى كە ببیتە ھۆى بىر خستەنەو ئامۆزگارى بۆ ئەو كەسەى كە لە پەرورەدگارى دەترسیت.

جا ئەم قورئانە نىراويكە لەلايەن ئەو كەسەى كە زەوى و ئاسمانە بەرزەكانى دروستكردو .

ئەو زاتە زۆر بەسۆزەى كە لە سەر عەرشدايە. ئىمەى باوەردار باوەرمان بە سەقامگىر بونى ﷻ لە سەر عەرشەو ھەيە بەو شىوہى كە شايسەى خۆيەتى و چۆنەتيەكەى بۆ ئىمە

ناديارەو نايزانين و گۆرانى مانای وشەى (آستوى) يان باس كردنى چۆنەتى ئەو سيفەتەى پەرورەدگار بېياردانە بە بى عىلم و زانيارى لەسەر ئەو زاتە بالادەستە، جا چ تاوانىك لەو گەورەترە، وەلەئايەتە موتەشابىھەكانەوباس و لىكۆلینەو لىى دژى فەرمودەى پېغەمبەرمان ﷺ.

ئەوئەى كە لە ئاسمانان و زەوى دايەو ئەوئەى كە لە نىوانياندايەو ئەوئەيش كەلە ژېر ئەم خاكەدايە ھەموى ھەر مولكى ئەو. واتە: ئەم بونەورە بە گياندارو بى گيانەو، بە گەورەو بە بچوكيەو ھەموى مولكى ئەو و ھەر خۆيەتى كە خاوەن و بەدپەينەر و پەرورەدگاريان.

جا ئەگەر بە ئاشكرا قسە بكەى يان بە نەينى لای ﷻ گەنگ نىو ھەردووكان لەلای ئەو يەكسانە، چونكە بىگومان ئەو زاتە ئەوئەى كە مەرفۇ دەيلى نەينى بى يان شارو و خۆى دروستى دەكات ئىتر چۆن دەبى نەيزانى؟

ئەو زاتەيە كە جگە لە ئەو ھىچ پەرسىراويكى راستەقینەى ترنە، ھەرچى ناوى بەرزو جوان ترو خاوين ترە تەنھا شايسەى ئەو زاتەيە. ناوانىك كە لە قورئان و فەرمودە سەحىجەكاندا ھاتو ئەگەر بەوانە ھاوارى لى بكرىت وەلام دەداتەو، ھەرودھا ناوانىك كە تەنھا زاتى ﷻ خۆى دەيانزانىت، ئىنجا خوا داستانى موسامان بۆ باس دەكات و دەفەرموئ:

ئايا قسەو باسى موسات پى گەشتو؟ داستانى موساو پېغەمبەرايەتى ئەو لىرەو دەست پى دەكات. پاش ئەوئەى كە موسا دەسال شوانى تەواو كردو ئارەزوى گەرانەوئەى ناو خزم و كەسو كارى كردو بەرەو مىسر گەرايەو لەريگا لە شەودا گەشتن بە چىاى "تور" جا نە ئاگريان پى بو نە بەو شەوئەش ريگيان دەزانى لەو كاتەدا موسا چاوى بە ئاگرىك كەوت. بۆيە بە خيزان و دەست و پىوئەندەكانى وت: لىرە كەمىك بوستەن بەراستى من ئاگرىك بەرچاو كەوت باجەم بۆ لای،

بەلگو ھىچ نەبى دەستەوارەيك ئاگرتان بۆ بەينم تا خۇتانى پى گەرم بكەنەو يان لە لای ئەو ئاگرە كەسىك دەست كەوئەت كە رىنمايمان بكات.

جا كاتىك كە چوو لە ئاگرەكە بانگ كراو پى و ترا ئەى موسا:

بەبىگومان كە من پەرورەدگارى تۆم پىلاوكانت لایە لە پىت بەراستى تۆ لە شىوى پىروژى "تور" دايت .

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ (۱۳) إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (۱۴) إِنَّ السَّاعَةَ ءَانِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ (۱۵) فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ (۱۶) وَمَا تَلَكَ بِسَمِيكَ يَمْوَسَىٰ (۱۷) قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَسُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَنَازِلُ أُخْرَىٰ (۱۸) قَالَ أَلْقَاهَا يَمْوَسَىٰ (۱۹) فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَبَّةٌ تَسْعَىٰ (۲۰) قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ (۲۱) وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَصَاطًا مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ ءَايَةٍ أُخْرَىٰ (۲۲) لِرُبِّكَ مِنْ ءَايَتِنَا الْكُبْرَىٰ (۲۳) أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (۲۴) قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي (۲۵) وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي (۲۶) وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي (۲۷) يَفْقَهُوا قَوْلِي (۲۸) وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي (۲۹) هَرُونَ أَخِي (۳۰) أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ (۳۱) وَأَشْرِكُ فِي أَمْرِي (۳۲) كَيْ تَسْحَكَ كَثِيرًا (۳۳) وَتَذْكُرَكَ كَثِيرًا (۳۴) إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا (۳۵) قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمْوَسَىٰ (۳۶) وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ (۳۷)

۱۳) خۆ من تۆم هه‌لبژاردوه بۆ ئیشی خۆم، جا گوێ بگره بۆ ئه‌وه‌ی که وحی ده‌کرێته لات.

۱۴) بزانه که به بیگومان منم ئه‌و (الله) یه‌ی که هیچ په‌رس‌تر اوێکی راسته‌قینه‌ی تر بیجگه له من نیه، ده‌ی تۆیش به‌ندایه‌تی من بکه و ته‌نها من به‌هرسته و بۆ یادکردنه‌وه‌ی من نوێژ بکه.

۱۵) بیگومان که قیامه‌ت دێت، نزیک بو به‌شارمه‌وه‌و به‌که‌س نه‌ئیم تا دێت، جا هاتنی ئه‌و رۆژه بۆ ئه‌وه‌یه که پاداشتی هه‌رکه‌سیک بده‌مه‌وه به‌گوێره‌ی ئه‌و ئیشانه‌ی که ده‌یکات. ئیمان به‌یه‌کتایی په‌روه‌ردگار و به‌ندایه‌تی کردنی باوه‌ر به‌پاشه‌روژ سێ بنه‌مای سه‌ره‌کی ئیمانی باوه‌رداره که بیباوه‌ران هه‌مو هه‌ولێک دده‌ن که باوه‌رداری لێ سارد بکه‌نه‌وه‌و شک و گومانی بۆ دروست بکه‌ن.

۱۶) جا با ئه‌وه‌ی که باوه‌ری به‌ قیامه‌ت نییه‌و دوا‌ی ئاره‌زو‌ی خۆی که‌وتوه نه‌توانی‌ت که رینگات لێ بگریت له‌ باوه‌ر پێهێنان و باسکردنی و خۆ ئاماده‌کردن بۆ، ئه‌گه‌ر هاتو په‌یره‌ویت کردن ئه‌وسا تۆیش له‌ ناو ده‌جیت هه‌روه‌ک چۆن ئه‌وان له‌ ناو چوون. ئینجا خوا فه‌رموی:

۱۷) ئه‌ی موسی ئه‌وه چیه به‌ ده‌ستی راسته‌وه‌؟ (الله) ی زانا خۆی چاک ده‌زانێ که چیه به‌لام له‌م په‌رسپاره مه‌به‌سته‌ی گرنگی هه‌یه.

۱۸) موسایش وه‌لامی دایه‌وه‌و وتی: ئه‌وه‌ گۆچانه‌که‌مه‌و خۆمی به‌سه‌ردا ئه‌ده‌م له‌ کاتی رویشتن داو په‌لکی دره‌ختانی پێ دوه‌رینم بۆ مه‌ره‌کانم و هه‌ندێ ئیش و مه‌به‌ستی ترم پێی هه‌یه، موسا درێژه‌ی دا به‌ وه‌لامه‌که‌ی چونکه جیگا که جیگای گه‌یشتن به‌خۆشه‌ویست و دواندنیه‌تی و له‌م شوینانه دا درێژه‌دان به‌قه‌سه، جوانه، جا پاش ئه‌وه‌ی که (الله) ئه‌م په‌رسپاره‌ی له‌ موسا کردو موساش به‌دلتیاییه‌وه‌ وتی: عه‌سایه‌و بیجگه له‌و شتانه‌ی که خۆی ده‌یزانی شتیکی تری پێوه نه‌دیوه، (الله) بۆ ئه‌وه‌ی که به‌ ته‌واوی دلتیای بکات فه‌رمانی پێ ده‌کات:

الله ۱۹) فه‌رموی: فه‌رێ ده‌ ئه‌ی موسا.

۲۰) جا موساش فه‌ریدا خۆ هه‌رکه فه‌ریدا، بو به‌ ئه‌ژدیه‌یه‌ک و به‌ توندی ده‌جولایه‌وه‌، ته‌نانه‌ت موسا خۆی لێی ترساو پشتی تێکردو رای کرد.

۲۱) فه‌رموی: عه‌سا که‌ت هه‌لبگره‌و مه‌ترسه ئیمه وه‌ک ئه‌وه‌ن جاری لێ ده‌که‌ینه‌وه. پاش ئه‌و موعجیزه، (الله) موعجیزه‌یه‌کی تری پێ پیشان ده‌دات و ده‌فه‌رموی:

۲۲) ده‌ستت بخه‌ره ژێر بالته‌وه‌، به‌ سپی به‌ بێ ئه‌وه‌ی که ناشیرین بێت دێته‌ ده‌روه‌، واته: سپیه‌کی و ئه‌بێ که روناکی و شه‌وق ده‌داته‌وه نه‌ک بێی به‌ په‌له‌و به‌له‌کی که ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌و گرنگی تره تا تۆ خۆت بناسیت و چاپو‌ک و چالا‌کانه ئه‌رکی پێغه‌مبه‌رایه‌تیت ئه‌نجام بده‌یت.

۲۳) تا ئیمه به‌شیک له‌ نیشانه گه‌وره‌کانی تریشمان بخه‌ینه به‌رجاو، واته ئه‌مه‌ی که ئیستا ده‌ی بینی نیشانه‌گه‌لیکی بچو‌ک له‌چاو ئه‌وه‌ی که له‌مه‌ولا ده‌بینی. ئینجا خوا فه‌رموی:

۲۴) بچۆ بۆلای فه‌یره‌ون که بیگومان له‌ سنور تێ په‌ریوه‌و له‌گای بگاردوه، جیگای سرنج دانه موسا کاتی خۆی له‌ ترسی فه‌یره‌ون رایکردوه و چووته "مه‌دیه‌ن" و چه‌ند ساله له‌وێه‌و ئیستا ئه‌یه‌وێ سهر له‌خزمانی بدات به‌ شیوه‌یه‌کی واکه فه‌یره‌ون نه‌زانێ که چی خوا ده‌یکات به‌ پێغه‌مبه‌رو ده‌فه‌رموی: بچۆ بۆ لای فه‌یره‌ون؟! ئه‌مه دووه‌م جاره که موسا له‌ ده‌ست فه‌یره‌ون راده‌کات وه په‌روه‌ردگار ده‌یگه‌رێنێته‌وه به‌رده‌ست فه‌یره‌ون، کاتی مندالی دایکی له‌ترسی فه‌یره‌ون فه‌ریدایه ناوده‌ریاوه که‌چی خوا خسته‌ی ده‌ستی فه‌یره‌ون، وه ئیستاش،

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ (٢٨) أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ
فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ. وَأَلْقَيْتُ
عَلَيْكَ مِحْجَةً مِّنِي وَلِنُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي (٢٩) إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ
فَنَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ. فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ
عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقُلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا
فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَّىٰ (٣٠)
وَأَصْطَفَيْنَاكَ لِنَفْسِي (٤١) أَذْهَبَ أَنتَ وَآخُوكَ بَنَاتِي وَلَا نَبِيًّا
فِي ذِكْرِي (٤٢) أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (٤٣) فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّنَا
لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ (٤٤) قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا
أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ (٤٥) قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ (٤٦)
فَأَنبَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَلَا نُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْنَا مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدَىٰ (٤٧) إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَبَ
وَتَوَلَّىٰ (٤٨) قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمْوَسَّىٰ (٤٩) قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ (٥٠) قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ (٥١)

بهائی (اللہ)ی زاناو کاربهجی ههرچی ویست ههروا دهبی و
ههزاران فیرعه ونیش ناتوانن ریگای لی بگرن، ئینجا موسا
پارایه وه له الله،

٢٥ وتی: ئه ی پهروردگارم دلم فرهوان بکه. چونکه موسا
ههست بهگه ورهیی و سهختی کارهکهی دهکات و دهزانی ئه رکی
بانگهواز بو ریگای الله پیویستی به خوگری و دل فرهوانیه و
موسایش زوو توره دهبو، بویه داوای کرد له پهروردگاری دلی
فرهوان بکات،

٢٦ جا وتی: ئه ی پهروردگارم ئه رکهکهم بو ئاسان بکه تا
بتوانم بهباشی رایگه یه نه،

٢٧ وه ئه و گرییه ی که به زمانمه وهیه بیکه ره وه وه قسه کردنم بو
ئاسان بکه. دهلین موسا له کاتی قسه کردندا قسه ی بونه دههات و
زور به سهختی قسه ی دهکرد له بهر ئه وه داوای له الله کرد که
زمانی بکاته وه بو قسه کردن به شیوهیه که،

٢٨ تا ئه وان به چاکلی له قسه کانم تی بگهن.

٢٩ هو ئه ی پهروردگارم له کهسو کاری خویم یارمه تی دهرو
وه زیریکم بو دابنی.

٣٠ که ئه ویش هارونی برام بی.

٣١ که بهو به هیزم بکه و پشتم بتهو بکه.

٣٢ وه له م ئه رکهکهم دا بیکه به هاوبه شمو ئه ویش وهک من بکه
به پیغه مه بهر.

٣٣ بو ئه وه ی زور ترو زیاتر بی عه بی و پاک و بی نیازی تو
ده ربخه یه.

٣٤ وه تا زورتر یادی تو بکه یه.

٣٥ به راستی تو بینهری حال و وهزی ئیمه یه و چاک ده زانیت
بوچی ئه مانه له تو داوا دهکهم، جا ئه ی پهروردگارم ئه م
داخوازیانه م لی وه رگه،

٣٦ ئه وسا پهروردگاریش وهلامی دایه وه وه فهرموی: ئه ی موسا
به راستی داواکاریه کانت پیی دراو ئه وه ی که ده تو یست پیی
به خشرا، ئینجا نیعمه ته کانی پییشوی ده خاته وه بیر و
ده فهرموی:

٣٧ خو ئیمه جاریکی تریش منه تمان خسته سهر تو.

٣٨ ئه و کاته که وه حیمان کرده لای دایکت ئه وه ی که وهی
ده کری و پیمانراگه یاند که،

٣٩ مندا له کهت بخهره ناو تابوته وه، جا فره ی بده ره ناو
ده ریاه وه مه ترسه و به ده ریاهه ی شمان وت: که له نزیک مالی
فیرعه ونه وه بیخاته که ناره وه تا دوژمنیک من و دوژمنیک ئه و
که فیرعه ون بو هه لیگریت، وه تویم خو شه ویست کرد به
خو شه ویستیه کی زور له دلی فیرعه ون و خیزانه کهیدا، وه تا تو
خزمهت بکرییت له ژیر چاو دیری خویم دا. بهائی ئه و فهرمانه ی
الله جی بهجی کراو دایکی موسا له ترسی فیرعه ون ناچار
تابوتیک بو دروست کردو فره ی دایه ناو روباری "نیل" له وه
روباره کهیش له نزیک جیگای گهشت و سهیرانی فیرعه ونه وه
خسته یه که ناره وه وه دهست و په یوه ندانی فیرعه ون هه لیان گرتو
بردیانه لای فیرعه ون، ئه و فیرعه ونه ی که به هه زاران مندالی
کوشتبو تا نه که ئه و موسا بیی که خهونی له ناوچونی خو ی به
دهست ئه وه وه بینیه، به لام (الله)ی خاوهن دهسه لات و به هیز
ههرچی ویست و دهبی و موسای ناره مالی ئه و فیرعه ونه تا
خو ی به خیوی بکات و له هه مو سهختیه کی ژیان رزگاری بکات جا
خو شه ویستی کرد له لای فیرعه ون ولای خیزانه که ی تا چاکترو
زیاتر خه ریکی ببن و بیپاریزن، وه له ژیر چاودیری الله دا
پهرورده بکریت. دیاره نه که ههر موسا به لکو ته وای گیان
له باران له ژیر چاودیری خوادان، به لام ئه م جوړه چاودیری و
له گه ل بونانه تایبهت ترن، جا خوای خاوهن دهسه لات و زانا زیاتر
ئه و نیعمه تانه ی پیشوی بو رون دهکاته وه، چونکه موسا له و

کاته‌دا منداڭ بو‌هو نازانی چۆن بو‌هو چی کراوه له‌گه‌لیاو ده‌فه‌رموئ: کاتی که خوشکت که به فه‌رمانی دایکت له دور‌ه‌وه ته‌ماشای تابوته‌که‌ی ده‌کردو دی که که‌وته ده‌ست فه‌رعه‌ون و ده‌ریان هی‌نا له ناو تابوته‌که‌داو خوشه‌ویستی چوو‌ه ناو دلیان، جا کۆرپه‌ی ناوتابوت ده‌ستی کرد به‌گریان، نه‌وسا نه‌وانیش چون چه‌ندین ئافه‌رتیان هی‌نا تا شیري پی بدات به‌لگو ناشتبه‌یته‌وه، به‌لام نه‌وسا‌ویه مه‌مکی هیچ کام له‌ونا‌فه‌رتانه‌ی نه‌گرت و هه‌ر ده‌گه‌ریا، جاده‌فه‌رموئ:

٤٠ ئا له‌و کاته‌دا خوشکت لی‌یان نزیک بو‌ویه‌وه‌و گوتی: ئایا که‌سیکتان پی بناسینم که خزمه‌تی نه‌و منداڭه بکات و شیري بداتی؟ نه‌وانیش پاش مشت و مرپک له‌گه‌ڭ خوشکیا نا جاربون دا‌وای نه‌و که‌سه‌یان کرد که دایکی خۆی بو، جا کاتی که هات کتوپر مه‌مکی دایکی گرت، به‌م شی‌وه‌یه ئی‌مه تۆمان گه‌راند‌ه‌وه بو‌لای دایکی خۆت له‌سه‌ر خه‌رجی فه‌رعه‌ون، هه‌تا دایکیشی چا‌وی رۆشن ببی‌ته‌وه به‌ بینینی کور‌ه‌که‌ی و تا خه‌فه‌ت نه‌خوات، نه‌مه هه‌ندی‌ک بو له‌ نی‌عه‌مه‌ته‌کانی سه‌رده‌می منداڭی، دیسان ئایا تۆ نه‌ی موسا له‌ بیرت نه‌یو نازانی که تۆ که‌سیکت کوشت و فه‌رعه‌ون به‌ریاری کوشتنی دایت، به‌لام ئی‌مه تۆمان رزگار کرد له‌و غه‌م و په‌ژاره‌یه، وه ئی‌مه تۆمان چه‌ند جارپک به‌ به‌لا‌و موسیبه‌ت تافی کرده‌وه، سه‌ره‌نه‌جام رزگارمان کردیت، وه تۆ چه‌ند سالپک له‌ ناو نه‌هلی مه‌دینه‌دا مایه‌وه، له‌ پاشان نه‌ی موسا له‌سه‌ر به‌ریاریکی دیاری کرا‌وی من تۆ هاتی بو چیا‌ی "تور"، واته: هاتنی تۆ شتیکی هه‌لکه‌وت نه‌یوه به‌لگو نه‌نه‌جامدانی به‌ریاریکی کۆنی خۆم بو‌هو قه‌ده‌ره.

٤١ من تۆم بو نه‌فسی خۆم و بو نه‌نه‌جامدانی به‌رنامه‌ی خۆم دروست‌کرد‌وه که به‌رنامه‌که‌یش بریتیه له‌ پی‌غه‌مه‌برایه‌تی، جا که‌وا بو هه‌رئیس‌تا،

٤٢ تۆ و برا‌که‌ت به‌ نیشانه‌کانی منه‌وه بچن بو نه‌نه‌جامدانی فه‌رمانه‌کانی من و له‌ یادی من کۆتایی نه‌که‌ن. نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که نه‌رکی بانگ که‌رانی راسته‌قینه زیاتر خه‌ریک بونه به‌ یادی خوا‌وه، نه‌ک وه‌ک نه‌م‌رۆ رۆ‌له‌ی موسلمان هه‌رخه‌ریکی شه‌ره په‌رۆ و دی‌مه‌نجوان‌کردن و هه‌له‌په‌رکه‌و تانه‌وته‌شه‌ر له‌م و له‌وبی له‌باتی سولج و سه‌فا هه‌ر خه‌ریکی فیل و فر له‌م و له‌وبی. ئینجا خوا‌ده‌فه‌رموئ:

٤٣ برۆن بو لای فه‌رعه‌ون بی‌گومان فه‌رعه‌ون له‌له‌وره‌انه له خراپه‌و تا‌واندا له‌سنور تی‌ی په‌راند‌وه.

٤٤ قسه‌ی له‌گه‌ڭا بکه‌ن به‌ قسه‌یه‌کی نه‌رم به‌لگو بیر بکاته‌وه‌و له‌و تا‌وان و له‌له‌وره‌یه واز به‌ینی یان له‌ سزای ئی‌مه بترسی‌ت. نه‌مه فه‌رمانی که‌سیک نه‌یه که نه‌زانیت که ئایا فه‌رعه‌ون له نه‌نه‌جامدا با‌وه‌ر ده‌هینی یان نه، به‌لگو فه‌رمانی نه‌و زاته‌یه که په‌نجا هه‌زار سال پی‌ش نه‌وه‌ی که ئاسمان و زه‌وی دروست بکات نه‌نه‌دازه‌گیری هه‌مو شتیکی له "له‌وه‌وله‌حفوز" دا تۆمار‌کرد‌وه و چاک زانویه‌تی که فه‌رعه‌ون با‌وه‌ر ناهینیت، به‌لام نه‌و زاته به‌ نی‌ررا‌وانی خۆی فه‌رمان ده‌دات که به‌ چاک ترین شی‌وه نه‌و په‌یامه راگه‌یه‌ن، له راستی دا نه‌مه با‌ش‌ترین وانه‌یه بو نه‌وانه‌ی که ده‌عه‌وه ده‌که‌ن بو ری‌گای الله ده‌بی زۆر به‌ دل‌سۆزیه‌وه په‌یامی الله به‌هه‌مو که‌س بگه‌یه‌ن با دوژمنیکی زۆر سه‌ر سه‌خت بی‌ت وه‌ک فه‌رعه‌ون.

٤٥ جا موسا و هارون وتیان: نه‌ی په‌روه‌ردگارمان به راستی ئی‌مه ده‌ترسین که نه‌و پی‌ش نه‌وه‌ی که ئی‌مه نه‌م په‌یامه‌ی پی راگه‌یه‌نین ده‌ست درپژێ بکاته سه‌رمان و به‌مان کۆزیت یان نه‌گه‌ر قسه‌ی له‌گه‌ڭا بکه‌ین له‌ سنور تی په‌رپیت و خراپتر ببیت،

٤٦ خ‌وای به‌ هی‌زو زانا وه‌لامی دانه‌وه‌وه فه‌رموئ: مه‌ترسن من له‌ گه‌ڭاندام و یارمه‌تیتان ده‌ده‌م و قسه‌ی هه‌مو لایه‌ک ده‌بیستم و چا‌وم لی‌تانه‌و ده‌تان پارێزم.

٤٧ جا ئی‌وه بچه‌ لای و بلین که ئی‌مه نی‌ررا‌وی په‌روه‌دگارتین، جا تۆش به‌نی ئیسرا‌ئیلی که کرد وتن به‌ به‌نده‌ی خۆت وازیان لی به‌ینه با له‌گه‌ڭ ئی‌مه‌دا بن و سزایان مه‌ده، به‌راستی ئی‌مه به‌ نیشانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی په‌روه‌ردگارت هاتویه لات نه‌وسا نه‌و که‌سه‌ی که په‌په‌ره‌وی له رینمای الله بکات له سزای په‌روه‌ردگار له نه‌مان دایه، ئینجا نه‌و دوو پی‌غه‌مه‌به‌ره به‌ریزه به‌م شی‌وه‌ی که الله فه‌رمانی پی‌کردن چونه لای فه‌رعه‌ون و وتیان:

٤٨ بی‌گومان ئی‌مه وه‌حیمان کراوته‌لا که سزای سه‌ختی الله بو نه‌و که‌سه‌یه که پی‌غه‌مه‌به‌ران به‌ درۆ بخاته‌وه‌وه پشتیان تی بکات و گوئ به‌فه‌رمانی الله نه‌دات.

٤٩ جا فه‌رعه‌ون هاته قسه‌و وتی: نه‌ی موسا په‌روه‌ردگارتان کی په‌؟

٥٠ موسایش وتی: په‌روه‌ردگاری ئی‌مه نه‌و زاته‌یه که هه‌مو بونه‌وه‌ری دروست‌کرد‌وه به‌ هه‌مو شتی‌ک نه‌و شی‌وه هه‌یکه‌له‌ی که شایسته‌یه‌تی پی به‌خشیوه، وه تی‌ی گه‌یانده‌وه که چون بۆمانی خۆی هه‌ول بدات که نه‌وه‌ی سودی تیدا‌یه بۆی به‌ده‌ستی به‌ینی و نه‌وه‌یش که زیانی تیدا‌یه خۆی لی به‌پاریزی، وه چون له‌گه‌ڭ یه‌کدا بژین و زا‌وژی بکه‌ن، جا هه‌ریه‌که‌ی به‌ شی‌وه‌ی گونجاو له‌گه‌ڭ سه‌رو سیمای جوان و ری‌ک و پی‌کی خۆیدا خه‌ریکی

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ٥٢
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّى ٥٣
وَأَرْعَوْنَا لَكُمْ فِي ذَلِكَ لَآئِمَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ٥٤
خَلَقْنَاكُمْ فِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ٥٥
وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ٥٦
قَالَ أَجِئْتَنَا لِنُخْرِجَنَا
مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمُوسَى ٥٧
فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ
فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
سَوًى ٥٨
قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَن يُخَشِرَ النَّاسُ ضَحَى ٥٩
فَقَوْلَىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ٦٠
قَالَ لَهُمُ
مُوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ
وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى ٦١
فَنَزَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا
النَّجْوَى ٦٢
قَالُوا إِن هَٰذَا لَسِحْرَانِ بُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم
مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرَفَيْكُمُ الْمَثَلَى ٦٣
فَاجْمَعُوا
كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتَوُا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن أَسْتَعْلَى ٦٤

خو به خيو كردن و جوانكردنى نهم ژينگهيەن و هيچيان له سنورى ديارى كراوى خوڤيان له ژيانەدا تيناپەرن، بيچگه له به شيكى زور له ئينسان و جنوكه، وه بهههشت و دوزەخيش بو نەو دوو جوړه دانراوه،

٥١ جا فيرعهون پاش بيستنى نهم وەلامه جوان و تەواوې موسا، وتى: ئەگەر وايه ئەى حالى ئەوگەلانى پيشو چۆنه كه باومريان نهبوه به خواى تو؟ وه بيچگه لهويان پەرستوه؟

٥٢ موسا وتى: زانىنى حالى ئەوانه كه چييان كردوه و سەر ئەنجاميان چۆن بوه له كتيبيك دايه كه له لاى پەروردگارمه، واته: هەموى له "له وحوله حفوز" دا تۆمار كراوه، پەروردگارى من هيچى لى ون نابيت و هيچى له بير ناچيتهوه، جا ئەوانيش بهم زوانه به پيى ئەو نوسراوه پاداشت و تۆلهى خوڤيان و مردەگرن، وه ئەمه ئيشى ئيمه نيه كه قسهى له سەر بكهين، بهلكو ئەوه له عيلم و زانيارى زاتى الله دايه .

٥٣ ئەو زاتهى كه زەوى وهك بيشكهيهك لى كردوه بوٽان، وه چەندين ريگهى بو ئيوه دروستكردوه لهو زەوييهدا كه بتوانن بهناسانى هاتو چۆى تيدا بكەن، وه له ئاسمانهوه ئاو دەنيړيته خوارهوه بوٽان، جا خوا دەفهرموى: بهو ئاوه هەمو جوړه گزو گيايهك دەردهينين و سهوزى دهكهين،

٥٤ دەى خۇتان بيخون و مەرو مالاتهكانتانى تيدا بلەوهپرین، بيشك ئا لەمه دا چەندين بهلگه هەيه لهسەر دەسهلات و تەنيايى الله بو ئەوانەى كه خاوهن عەقلن، ئينجا الله دەفهرموى:

٥٥ ئيمه ئيوهومان لەم خاكه دروستكردوه، وه بو ناو ئەوئيش دەتانگيپرینهوهو دەتان مرينين و لەم خاكهوه جاريكى تر بو حەشرو حيساب دەرتان دەهينينهوه به زيندوگراوى.

٥٦ جا به حەقيقهت ئيمه هەمو نيشانهكانى خوڤانمان پيشانى فيرعهون دا، كهچى ئەو بياوهرپو به موسا و بهدروى خستهوهو ئاماده نەبو كه دان بهو حەقيقهت و راستيهدا بنيت.

٥٧ وتى: ئەى موسا ئايا تو هاتويت بو لاى ئيمه و دەتهوى لەم زەوييهى خوڤاندا به جادوهكهت دەرمان بكهيت؟ ئەمه دووهەم پرسيارى فيرعهونه له موسا، له پرسيار بهكهەم دا هەول دەدات كه پرسيارهكهى به جوړيك بيت كه موسا به خراپه باسى باوو باپيرانى پيشو بكات و بهو شيويه له خوشهويستى خەلك بو نەتەوايهتى كهلك وەربگريت تا ركو قينى خەلك بهرامبەر به موسا هەلگرسينيت، بهلام موسا زور به جوانى به جوړيك وەلامى دايهوه كه فيرعهون ئامانجهكهى نەپيكت، وه له پرسيارى دووهەم دا هەر بهو مەبهسته باس لەولات و نيشتمان دهكات، جاموسا وا دەناسينيت كه دەيهويت پشت به سيجرهكانى ئەو خەلكه لهو لاتى خوڤيان دا دەرپەدەر بكات، كه ئەمه دابو نەريتى فيرعهونهكان بوه له هەمو زەمانيك دا، ئەوسا فيرعهون هەمو موعجيزهكانى به سيجر داناو وتى: ئەمانه شتيكى گرنگ نين،

٥٨ جا بهراستى ئيمەش له بهرامبەر دا سيجريك لهوينى ئەو سيجرهى تو دەهينين و دەيدەين به گزيدها، جا ئادهى له نيوان ئيمه و خۇتدا كاتيكي بو ديارى بكه كه هيچ كامان پيچهوانهى ئەوكاته نهجوئيينهوه، نهئيمه و نه تويش، له شويينيكي ريك و پيك و دهشتدا كه هەمو كهس بمان بيني.

٥٩ موسايش وتى كاتى دياريتان با روژى (زينهت) بى، وه با خەلك لهكاتى چيشتهنگاودا لهوى ئامادهبكرين و كوڤكرينهوه. لهوه دهچىكه روژى زينەت روژيكي زانرا بوه لاى هەمويان.

٦٠ جا فيرعهون پشتى هەلگرددو دانيشتنهكه دواى هاتو فيرعهون ئەوهى كه پيى دهكرا بو دزايهتى موسا له فروفيل كۆى كردەوهو پياوى بهولاتدا ناردو هەمو جادوگهراى چالاكى كوكردهوه بو ئەوهى له روژى ديارى كراو دا دژ به موسا بوهستن، پاشان كاتى ديارى كراو هاتو فيرعهون و دەستو دايهرەى لهگەل سەدان جادوگهردا، وه به هەزاران خەلكى تر ئامادهى كوڤونهوهكه بوون و فيرعهون لهسەر تەختى خوڤى دانيشت، موساش كه خوڤى

ئەدا بەسەر عەساکەیدا لەگەڵ ھارونی بۆی دا بەرھە کوڤرەگە
ھاتن و کاتی گەشتە ناو خەلکەگە، چوو لە جادوگەرەکان و
نامۆزگاری کردن.

﴿۶۱﴾ موسای پێی وت: ھاوار بۆ ئیو ئەکەن درۆ بە دەمی (اللہ) وە
بکەن، ئەگەر واتان کرد ئەوسا بەراستی خۆی بالا دەست بە
سزایەکی گەورە تۆلەتان لێ وەردەگرت و لەناوتان دەبات، وە
بەراستی رەنجەرۆیە ئەو کەسە ی که درۆ دەکات بە دەم (اللہ) وە،
بە ئی ئەم نامۆزگارییە موسا کاری خۆی کردو جادوگەران
ھەژاند.

﴿۶۲﴾ ئەوسا جادوگەرەکان لە نیوان خۆیاندا بو بە کێشەیان، وە بە
نەینی قسەیان لە نیوان خۆیاندا دەکرد، ھەندیکیان قسەیان لە
راستی موسا و پەیمامەکی دەکرد، بەلام لە بەر زۆری نەیاران و
ترس لە فیرەھون قسەیان کرد بە یەک.

﴿۶۳﴾ وتیان: بێگومان ئەمانە دوو جادو گەرن که دەیانەوی بەو
سیحریان ئیو لەسەر ئەم خاکە خۆتان دەرێکەن و ئەو رێگاو
رەوشە بەنرخەتان لە ناوبەن .

﴿۶۴﴾ جا کە وابو پێویستە ھەمو فەرۆ فیلتان بکەن کارو یەک
قسەبن لە پاشان ھەموتان بە یەک ریز بێنە پێشەو، وە بەراستی
رزگارە ئەو کەسە ی که ئەمڕۆ سەرێکەوێت،

﴿۶۵﴾ ساحیران بە موسایان وت: ئەو موسایان تۆ عەسای خۆت
فەرە بدە یان ئیمە یەکەم کەس بین که ئیشی خۆمان بکەین و
شتی خۆمان فەرێ بدەین.

﴿۶۶﴾ موسا فەرموی: نەخیر ئیو ئیشی خۆتان بکەن و شتی
خۆتان ھەرچی ھەیە فەرەبدەن، جا ئەوانیش سیحری خۆیان کرد
ھەرچی پەتو عەسایان پێ بو فەرەیان داو لە بەر گەورەو گرنگی
سیحەرەکیان موسا و دەکەوتە بەرچاوی وای بۆ دەچو کە ئەوانە
بوون بە مار گەلیک کە بەپەلە جموجول دەکەن، ئەو ھەمو
پەتو عەسایە لە بەرچاوی موسادا بوون بە مارو دەجولان و
موسا کە بێ باکی و بێ نیازی (اللہ) شەرەزا بو دەترسا لە وکاتەدا
وہلام نەدریتەو.

﴿۶۷﴾ لەبەر ئەو موسا ترسیک چوہ ناو دلێوہ. چونکە باوەردار
لە مەکری (اللہ) دەترسیت، بەلام ئەو زاتە میھرەبان و تواناو
زانایە خۆشەویستانی خۆی لەبیر ناباتەوہو لە کاتی تەنگانەدا
دیت بە ھاواریانەوہ ئەو دتە لەم کاتەدا (اللہ) بانگی لە موسا کردو
دنیای کرد کە ئەمڕۆ ئەو لەم بەرێرەکانیەدا سەرکەوتو دەبێ
وہک دەفەرموی:

قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّمَا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ
بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِأَهُمْ وَعَصِيَهُمْ يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُ تَسْعَىٰ
﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةُ مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾ فَلَمَّا لَا تَخَفَ إِنَّكَ
أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَاصِعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدَ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَقَىٰ ﴿٦٩﴾ فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سُجَّدًا
قَالُوا أَمْ نَارِيبَ هَرُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٠﴾ قَالَ أَمْ نَمْتَمُّ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ
لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قُطْعَ أَيْدِيكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صُلْبَتَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ
أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَ نَا مِنْ
الْيَسَنِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا أَمْثَرْنَا بِرَبِّنَا لِيُغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا
فَإِنْ لَهُ جَهَنَّمُ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ
عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ﴿٧٦﴾

﴿۶۸﴾ وتەمان: ئەو موسا مەترسە بە بێگومان ئەمڕۆ تۆ سەرکەوتو
دەبی.

﴿۶۹﴾ جا ئەو ی کەبە دەستی راستەویدە فەرەیدە ھەرچیان
کردوہ قوتی دەدا، چونکە ئەو ی کە ئەوان کردویانە فەرۆفیلی
جادوگەرانە، بەلام ھی تۆ موعجیزە ی پێغەمبەرە. دنیایە کە
بەراستی ساحیر سەر ناکەوێت ھەرچی بکات و لە ھەرکۆیوہ بیت.
بە ئی موسا فەرمانی خۆی بە جی ھیناو عەساکە ی فەرەداو ھەمو
پەتو عەسای بە ماربوی ساحیرانی قوت دا تەنانەت موسا لە
عەساکە ی خۆی ترسا تا (اللہ) فەرموی: عەساکەت ھەلگرە، ئیت
موسا دەستی بۆ عەساکە ی بردو ھەلگیرت دی ھەر عەساکە ی
خۆیەتی و لەگەڵ قوتدانی ئەو ھەمو پەتو عەسانەدا ھیچ
گۆرانکارییەکی بەسەردا نەھاتوہ، ئیت ھەر (اللہ) خۆی دەزانێ
پەتو عەساکانی ئەوان چییان لێ ھاتو بۆ کوێ چون، جا
ساحیرەکان کاتی کە ئەمەیان دی بە چاکی زانیان کە ئەمە سیحەر
نییە .

﴿۷۰﴾ جا ھەمو ساحیران سوچدەیان برد بۆ (اللہ) و وتیان: و
باوەرمان ھیناوہ بە پەرورەدگاری ھارون و موسا،

﴿۷۱﴾ جا کە باوەریان ھینا فیرەھون دەستی کرد بە ھەرەشە کردن
لێیان، وتی: ئیو باوەرتان پیکردوہ پێش ئەو ی کە من ئیزنتان
بدەم، بێگومان دەرکەوت کە ئەو گەورەتان بوہو وانە ی سیحری

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا
 فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا تُخْشَى ۚ ﴿٧٧﴾ فَأَنْبَعَثَ فِرْعَوْنُ
 بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۚ ﴿٧٨﴾ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ
 وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَغْوَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَوَعَدْنَاكَ
 جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَ وَالسَّلَوىٰ ﴿٨٠﴾ كَلُوا
 مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي
 وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ
 وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ
 قَوْمِكَ يَمُوسَىٰ ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
 رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
 السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسَفًا قَالَ
 يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ
 الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُ
 مَّوعِدِي ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمُلْنَا
 أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدْ فَتَنَّاكَ لِلْكَذِّبِ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

فیرکردون، بویه نهان توانی بهرامبهری بوهستن و خوتان داوه
 به دهسته وه، جا با چاك بزائن من دهست و لافتان به پیچه وانهی
 یه کتر دهبرم و ههلتان ده بهسم به دارخورماداو لهمه ولابه چاکي
 بۆتان دهرئه که ویت کام له نیمه سزای زور به هیژ تر و دریژ
 خایه ن تره، فیرعه ون کاتیک ده بینیت ساحیره کان باوهرپان هیناوه
 نالیت نه وه بۆ باوهرپان به موسا هینا، به لگو ده لیت: چۆن پیش
 نه وهی که من ئیزنتان پی بدهم ئیماننان هیناوه دهیه ویت بهم
 شیوهیه ئیمان هینانی نه م ساحیرانه که له پیشدا پستی به وانه
 به سستبو به بی نرخ دا بنیت واته ده لیت: گرنگ نیه که ئیوه
 ئیماننان هیناوه، به لگو گرنگ نه وهیه که به بی ئیزنی من نه م
 ئیشتان کردوه، وه نه مه پیش نه ریتی فرعه ونیانه له هه موکاتیك دا
 هه ول دهن سهرکه و تن و زالبونی به لگهی نه هلی ئیمان بی نرخ
 پیشان بدن و به توقین و هه ره شه مه به سستی خو یان به سملین،
 فیرعه ون هه ره شه له ساحیره کان ده کات، به لام نه و ساحیرانه له و
 ماوه زور که مه دا نوری ئیمان که وته دلپانه وه و تام و له زه تیکی
 وایان له و ئیماننه کرد که گو ییان به هه ره شه ی فیرعه ون نه دا،
 به لی ئیمان ناگریک له ناو دلدا هه لده گرسینیت که مرؤف
 فیدا کار و چاو نه ترس ده کات.

﴿٧٢﴾ وتیان: سویند به و که سه ی دروستی کردوین هه رگیز
 په پیره و ی له تو ناکه یین و تو هه لئابزیرین به سهر نه و به لگه رون و
 ناشکرانه ی که هاتوته لامان که راستی موسا و پوچی تو یان

دهرخت، جا تو چیت پی ده کړیت بی که و بی منه ت به، نیمه
 ریگهی راستمان په یدا کردوه به دل و به گیان و درمان گرتوه.
 نه وهی که تو پیت ده کړیت ته نها له م ژپانه ی دنیا دایه و به س.

﴿٧٣﴾ بیگومان نیمه ئیمانمان هیناوه به په روه ردگاری خو مان تا له
 گونا هه کانمان خوش ببیت و له تاوانی نه و سیجره پیش که تو
 نیمه ت ناچار کردوه که بی که یین، وه پاداشتی الله بۆ نه و که سه ی
 گو پراهه لی ده کات زور چاک تر و دریژ خایه ن تره و ته نها په پیره و ی
 نه و زاته چاکه و هه ر نه ویشه که بۆ نیمه ده مینیته وه نه تو،
 ئینجا ده ستیان کرد به بانگه واز بۆ نه و ئاینه پیروزی که تا
 چهنه د کاتر می ریک له وه و پیش هیچیان لی نه ده دزانی، جا وتیان:

﴿٧٤﴾ بیگومان راستی نه وهیه که هه رکه سیك به تا وانباری
 بگه ریته وه پیشگای په روه ردگاری و پیش مردنی له و کوفرو شیرکه
 په شیمان نه بو بیته وه، نه وسا بیگومان نه وکه سه ناگری دۆزه خی
 بۆ هه یه نه ده مریت تییدا تا رزگاری ببیت و نه ژپانیکی خوش و
 بی دهرده سهر ده داته سهر. به لگو برپاری مانیان له ژپانیکی پر
 ئیش و نازاری هه تاهه تایدا بۆ برپا و ته وه.

﴿٧٥﴾ وه هه رکه س به ئیماننه وه بگاته دادگای الله له روژی قیامه ت
 داو به ئیماننه وه به مریت و له دنیا دا کرده وهی چاکي کرد بیت،
 نه وسا نه وانه چهنه دین پله ی به رزیان بۆ هه یه.

﴿٧٦﴾ که جیگای که یفو خوشی و دانیشتنیان با خاتی که که له ژیر
 نه و با خاتانه دا چهنه دین جوگا ده روات، که له ناویدا بۆ هه می شه
 ده میننه وه و هه رگیز نامرن و دهرنا کرین. وه نه وه پاداشتی
 نه وکه سه یه که خو ی پاک ده کاته وه له خرا په و خرا په کاری و
 تاوان. به م شیوهیه ئاینی موسا ناشکر اترو به هیژ تر بوو خه لگی
 نه و ده ورو به ره هه موی پی زانی و پوچی فیرعه ون دهرکه وت،
 به لام تا غوتان تا جو له یان تی دایه له که لله ره قی و تا و انکاری واز
 ناهین نه وه بو فیرعه ون فه رمانی شه هید کردنی نه و
 باوهر دارانه ی دا که چهنه د کاتر می ریک له وه و پیش خو ی به وان
 به رز ده کردوه، جا بارودوخ به ته وای گو را و فیرعه ون برپاری
 کوشتنی موسای دا، به لام په روه ردگار موسای نا گدار کرده وه و
 فه رموی:

﴿٧٧﴾ به راستی نیمه وه حیمان کرده لای موسا و وتمان: که شه و
 خو ت و هه مو به نده باوهر داره کانم ببه له گه ل خو تا و له میسر
 دهرچن، نه وه بو موسا شه و له گه ل په پره وانی دا له ولاتی میسر
 دهرچون، ئینجا فیرعه ونیش به و سو پایه ی که کو ی کرد بویه وه
 دوا یان که و تن، له کاتی هه لپه اتنی روژ دا له سهر روباری نیل
 فیرعه ون گه یشته نزیکیان کاتی زیاتر نزیک بونه وه خوای

به هیژو بالادست فهرموی: ددی موسا عه ساکت بده لهو به حره نهو ئاوه لهت دهبی و زهوییه کهش وشک ده بیته وه، جا ئیوهش لیی بدهن و باکت لهگه یشتن به فیرعه ون و ترست له خنکانیش له ناو نهو ده ریایه دا نه بیته، به ئی موسا عه ساکی لهو ده ریایه داو بو به دوانزه به شه وه وه زهوییه کهیشی وا وشک بویه وه که هیچ قوری نه ما، فیرعه ون کاتی هاتو نهو روباردی بهو شیویه دی و تی: نهو له ترسی من لهت بو؛

جا فیرعه ونیش به خوی و سه رباز دهکانیه وه به شویناندا چوون، جا ئاوی نهو روباره داپوشین چوون داپوشینی، شه پۆل له سه ر شه پۆل، به راستی سه وتو ئاوازی وشه کان جوش و خرۆشی شه پۆلانی که ده گه یهن که یه که له دوا یه که فیرعه ون و سوپاکی داده پۆشی. به ئی فیرعه ون وا بهو جموجوله ی، خوی گه یانده شوینی مردنی و کوئی به ته مه نی نه گریسی هاتو موسا به یروانی له شه ری نهو تاغوته رزگاریان بو، ئینجا خوی خاوه ن ده سه لاتو هه میشه زیندو ده فهرموی:

فیرعه ون گه له که ی خوی گومرا کرد، وه بو هیچ کاریکی چاک رینمای نه کردن و هیچ چاکه یه کی نه بو به گه له که ی. به لکو له گه ل خویدا بردنی بوناو سزای په روه ردگار.

جا ئیوهش نه ی به نی ئیسرا ئیلیه کان سپله و بی نه مک مه بن و ته ماشا بکه ن و بزانه که ئیمه چوون ئیوه مان له شه ری نهو دوژمه نه سه تمکاره رزگار کرد. وه ئیمه له ته نشتی راستی چپای "تور" وه به ئینمان پیدان بۆمه رگرتنی په یامی الله و گه زۆو شیلا فه مان پیدان، واته: شیرینی هکی فره وان و گوشتی زۆری بالنده مان پیدان.

ده ی بخۆن له وانه ی که پاک و خاوین و ئیمه داومانن پیتان، وه له خواردنی نهو نیعه مانده له سنوری خوی تی مه په رن و له خو بای مه بن، چونکه نه گه ر وابکه ن رقی من ده تان گریته وه وه هه رکه سه کیش رقی من بیگریته وه به راستی نهو که سه له ناو چوو فه وتاوه.

خو بیگومان من زۆر لیبوره دم بو نه وکه سه ی که په شیمان بیته له هه له کانی و باوه ری هی نابیت و ئیشی چاک کردیت، له پاشان ریگه ی راستی گرتیت و وازی له ریچکه و ری باز ده کان هی نابیت. جا موسا حه فتا که سی له گه له که ی هه لئزاردو به ره و چپای تور که وتنه ری به لام موسا له به ر نهو خوشه ویستییه زۆره ی که هه یبو به رانه به به په روه ردگاری په له ی کردو که می پیش نه وان گه یشته چپای تور، جا الله فهرموی:

نهو ده چ شتیک وای لی کردی که په له بکه یت و گه له که ت به جی به یی؟

موسا له وه لامی نه م په رسیاردی (الله) دا وتی: نه وان وا به دوا ی من دا دین و من بویه په له م کرد تا تو لیم رازی بی. به لام الله هه واییکی به موسای گه یاند که لیی بی ناگابو،

فهرموی: نه ی موسا به راستی ئیمه گه له که تمان تافی کرده وه له پاش توو سامیری به هو ی دروستکردنی گویره که یه که وه له ری ترانندن و سه ری لی تیکدان، ئینجا په روه ردگار نهو سه فه ره ی موسا که سی رۆژ بو کردی به چل رۆژ، جا نه مه بو به هو ی نه وه ی که سامیری بتوانیت زیاتر په روپا گهنده دزی موسا بلاو بکاته وه، نه م کاره ده سترده ی خوی به خوا پیشانی نهو گه له بداتو زیاتر سه ریان لی تیک داتو بیانکات به بت په رست.

ئینجا موسا پاش نه وه ی چه ند له وحیکی له فه رمانی په روه ردگار بو هات گه رایه وه بو ناو گه له که ی و زۆر به تو په ی و رقه وه له حالیکدا زۆر غه مگین و به په زاره بو لهو کاره ساته، موسا وتی: نه ی گه لی من ئایا په روه ردگارتان به ئینه جوا نه که ی سه رکه وتنی دنیا و به هه شتی پاشه رۆزی بی نه دا بون؟ ئایا نهو به ئین و ومعدانه زه مانیکی زۆری به سه ردا هاتوه که له بیرتان چوبیته وه؟ یان هه ر ویستان رقی قینی په روه ردگارتان بتان گریته وه؟ جا ئیوهش به پیچه وانه ی نهو به ئینه ی که داتان به من جولا نه وه، جا نه چاوه رانی گه رانه وه ی منتان کردو نه به گو یی هارون؟

نهو سانه وانیش وه لامی موسایان دایه وه وه ی گومر ابونی خویانیان بو باسکردو وتیان: نه ی موسا به راستی ئیمه به ده ستی خۆمان نه بو که دزایه تی قسه ی تۆمان کردوه، به لکو رودا وه که ئاوا بوو که ئیمه زیرو زیویکی نه وگه له فه وتاوه مان پی هه لگیرابو له پاشان فره ماندا، وه هه روه ها سامریش له کوئی خوی کرده وه. جا سامریش لهو زیرو زیوه له شی گویره که یه کی بو دروستکردن که ده نگی لیوه ده هات.

جا نه وکاته سامیری و شوینکه وتوانی وتیان: نه مه یه خوی ئیوه و خوی موسا، به لام موسا ریگه ی لی هه له بو وه له بیر جوه ته وه که نهو لی ره یه و ئیستاش به شوینی دا ده گه ریته، بویه تا ئیستا نه گه راره ته وه، جا خوا سه رزه نشتیان ده کاتو ده فهرموی:

ئایا نه وان نابین که نهو ناتوانی وه لامیان بداته وه وه قسه یان له گه ل دا بکات، وه خاوه نی هیچ زیان و سودیک نیه بۆیان؟ واته: نه گه ر که می ژیری بجه نه کاره وه ده زانن که نه مه له هه یکه لییک زیاتر شتیکی تر نیه و شایانی په رستن نیه چ جای خوایه تی.

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلاً جَسَداً لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
وَالَهُ مُوسَى فَسَيِّئٌ ۖ أَفَلَا يَرْوُنَ ۚ أَلَا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا
يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ ۞۸۹ ۚ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ
يَقُومُوا إِنَّمَا قُتِلْتُمْ بِهِ ۚ وَإِنْ رَبِّكُمُ الرَّحْمَنُ فَانْجِعُونِي وَأَطِيعُوا
أَمْرِي ۚ ۞۹۰ ۚ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى
ۚ ۞۹۱ ۚ قَالَ يَهْرُونُ مَأْمُوكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۚ ۞۹۲ ۚ أَلَا تَتَّبِعَنِ ۚ
أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ۚ ۞۹۳ ۚ قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ۚ
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْفُقْ
قَوْلِي ۚ ۞۹۴ ۚ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَسْمُرِي ۚ ۞۹۵ ۚ قَالَ بَصُرْتُ
بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ ۚ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ۚ ۞۹۶ ۚ قَالَ
فَأَذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ ۚ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۚ ۞۹۷ ۚ إِنَّمَا
إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ ۞۹۸ ۚ

۹۰ جا به حهقیقهت هارونیش پئیش نهو دی موسا بگه پئته وه پئی وتن: نهی گهلی من به راستی نیوه بیجگه لهو دی که بهم ههیکه له تا قی کرانه ته وه شتیکی تر نیه و به راستی په روه ردگاری نیوه نه و زاته به رده حم و به خشنده یه که نه و هه مو رده حم و به زده یه به نیوه کردوه له و دوژمنه سه رسه خته رزگاری کردن، دهی به گویم بکه ن و دوام که ون و واز له و گویره که په رسته یه بهین و فره مانى من جی به جی بکه ن، نهو دیه نه رک و پیویستی سه رشان تان. به لام نهوان به گوینی هارونیان نه کرد.

۹۱ وتیان: نیمه وازی لی ناهینین هه تا موسا نه گه پئته وه ناومان.

۹۲ جا موسا پاش لؤمه و سه رزنه شتی گه له که دی روی له هارونی برای کردو وتی: نهی هارون چ شتیکی ریگای له تو گرت که شه ریان له گه لدا بکه یت کاتیکی که دیت نهوان سه رلیشی و او گومرا بوون و ده ستیان به گویره که په رستی کردوه؟

۹۳ نایا تو گویرایه ل و تابعی من نه بویت؟ نایا تو فره مانى منت شکندوه؟ نه گه ر وانیه چون بیدنگ بویت و له ناویان دا دانیشتی له حالیکدا که نهوان رویان له شیرک و کوفر کرد. به لی موسا کاتیکی که ویستی بروت بو کیوی تور هارونی کردبو به جینشینی خوی له ناو گه له که یدا تا ده گه پئته وه به گه له که یشی سپاردبو که په پیره دی بکه ن و به هارونیشی وتبو: که به رزه وه ندی

گه له که ی بباریزئی و په پیره دی خراپه کاران نه کات، به لام وانیستا نه و گه له تی کچوه، جا موسا به و شیوه یه ده ستی کرد به سه رزنه شتی هارون و به ده ستی راستی سه ری گرت و به ده ستی چه پی ریشی گرت.

۹۴ هارون وتی: نهی کوری دایکم نه سه رم بگرو نه ریشم و لؤمه و سه رزنه شتم مه که، وه له به رچاوی ناحه زان و دوژمناندا مه مشکینه به راستی من تر سام نه گه ر خو م بی تو شتیکیان له گه ل بکه م و له گه ل چا که کانیا ندا دزی خراپه کانیا ن بوه ستمایه تو له پاشدا پی م بلئیت بو دوو به رده کیت له نیوان به نی نیسرائیلیدا دروست کردوه و چاوه روانی منت نه کردوه تا ده گه پئته وه نا له بهر نه وه بو که من له وان بیدنگ بووم.

۹۵ جا موسا قسه کانی هارونی به راست زانی و روی کرده کابرای گویره که دروستکه رو وتی: نهی سامیری ناهم نیشه گه ورده یه چیه و بوچی نه م هه له گه ورده ت کردوه؟ به لی موسا تا لی کولینه و دی ته وای نه کرد هیچ برپاریکی نه دا، سامیری له وه لامی موسا دا ،

۹۶ وتی: من شتیکم چا و پی کهوت که نهوان نه یان دیت که بریتی بو له جو برده نیل کاتی هاته لای موسا، جا وتی: من مشتیکی خاکم هه لگرت له ژیر پی نی راره و که ی (الله) دا که (جبرئیل) بو ومنه و خاکم خسته ناوی نه و هه یکه له وه نه و دهنگی لی هات، وه هه ر ناوا نه قسم نه و نیشه ی بو جوان کردم و نه نجامم دا، نیجا موسا پاش بیستنی قسه ی هه مو یان برپاری دا.

۹۷ جا به گویره که دروستکه رده که (سامیری) بو وت: برؤ به راستی تو نه بی له م زیانه دا نه خوشیه کی وات توش ببی که هه میسه بلئیت : ناییت که س دهستم لی بدات و نزیکم بییته وه، وات: الله دو چاری نه خوشیه کی کرد که تا ده ستی لی بدرایه ژانی زیاتر دهبو، وه بیگومان بو تو کاتیکی دیاری گراو هه یه بو مردنت که ناتوانیت له و کاته تیپه ریت، نیجا زیاتر سزای رؤحی نه دات و نه لی ته ماشای نه و خوا یه ت بکه که تو ماو دیه کبو خوتت به ستبویه وه بوی و به ندایه یتیت نه کرد به راستی نیمه دهی سوتینین، له پاشان فره ی دمه دین به ناو نه م ده ریادا و بلاوی نه که یه وه چون بلا و کردنه وه دیه که نه لین: نه و گویره که یه خرایه ناو ناگرو کرا به خشتیک وله پاشان به برپه ن ورد ورد کراو فره دردا به ناو ده ریادا. نیجا موسا ناموژگاری گه له که ی کردو وتی:

۹۸ به راستی خوی نیوه نه و (الله) یه که هیچ خوا یه کی راسته قینه ی تر نیه، بیجگه له نه و زاته و زانیاری و علمی به سه ر هه مو شتیکیا هه یه.

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۖ (۱۹) مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ۖ (۲۰) خَلْدَيْنِ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ۖ (۲۱) يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمِمْزُزًا ۖ (۲۲) يَخْفَتُونَ يَنْتَهُمُ إِنَّ لَيْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۖ (۲۳) نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۖ (۲۴) وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ (۲۵) فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۖ (۲۶) لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۖ (۲۷) يَوْمَ يَمْشِي يَمْشِي عَلَى الدَّرَجِ لَا عِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۖ (۲۸) يَوْمَ يَمْشِي لَا تَنفَعُ الشَّفْعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ ۖ (۲۹) قَوْلًا ۖ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ۖ (۳۰) عِلْمًا ۖ (۳۱) وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۖ (۳۲) وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِرٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۖ (۳۳) وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَنْقَوْنَ أَوْ يُحَذِّرُهُمْ ذِكْرًا ۖ (۳۴)

۱۹- جا زهوی دهکات بهدشتیکی تهختی کاکي بهکاکي.

۲۰- هیچ لاری و چالی و چوئی و بهرزی و نزمیهکی تیدا نابینی.

۲۱- ئینجا نهچیتهوه سهر باسی پیش و ددهرموی:

۲۲- له نهو روژدها دواي بانگ کهردهکه نهکهون که "نيسرافيل"

ه بهو شهپورهکه لی ددهات و راست نهبنهوهو بهرهو مهیدانی مهحشر نهکهونه ریگاو ههمویان بهرهو مهیدان ملی ریگا ددگرن، وه ههمو دهنکهکان گهردنکهچ و زهلین بوالله و ناتون هیچ قسهیهک بکهن تو لهو کاته، بیجگه لهچفهو قسهی هیواش هیچ نابیس. بهئی بهراستی نهوورژه روژیکی پر مهترسی و نیس و ژانه.

۲۳- لهو روژدها شفاعت و تکاو پالشتی هیچ سودیکی نیه مهگهر بو کهسیک که خوی بهخشندهو بهسوز ماوهی پی داییت و لهقسهو داخوازیهکهی رازی بی، پاش نهوهی که خهک بو حیسابو کیتاب زیندو دهکرینهوهو له دهشتی مهحشر دا کو دهکرینهوهو بو ماوهیهکی زور لهو شوینه دژواره دهمینیهوه، جا نهو خهکه بو نهوهی کهالله حیسابو کیتاب لهنیوانیان دا بکات و نهنجامی ههر لایهنیک دیاری بکات دهچن بو لای پیغهمبهبران و ههر له "نادهم" وه دست پیدهکهن یهک له دواي یهک نهو تکاو شفاعتیان له لایان (الله) دو بو بکهن، بهلام ههمو پیغهمبهبران

۱۹- ههروهکو چوئن لیردها داستانی موسامان بو باس کردیت ههروا ئیمه بهشیک له داستانهکانی پیشوت بو باس نهکهین، وه بهراستی داومانه به تو لهلایهنی خومانهوه ناموژگاری و یادیکی بهریز که بریتیه لهم قورئانه پرخهیر و فهردی که ههرکهس دهستی پیوه بگریت خوشبهخت و سهرفهرازی ههردوو دنیایه .

۲۰- ههرکهسیکیش پشتی تی بکات و پهیرهوی نهکات و گوئی رایهلی پیغهمبهبر نهبی، با نهو کهسه چاک بزانی که بهراستی له روژی قیامتهدا باریک تاوان ههله نهگریت که باریکی زور قورسهو نابرو بهریهتی.

۲۱- بو ههمیشه تیدا نهمینیهوه له ناو سزای نهو تاوانانهی که کردویهتی که سزاکهی دوزخو گورزی ناسن و خواردنهوهی خوین و کیمی دوزخیانه، جا الله جوانتر نهوکاتهمان بورون دهکاتهوهو ددهرموی:

۲۲- کاتی سزاو سهر شوژی نهوکهسه کاتی دهست پی دهکات که فو دهکریت بهسوردا. نهلین: سور بهشیوهی شاخی گایه که بهئهندهزی بهشهرهکان کونی تیدایه جاریک به فهرومانیالله "نيسرافيل" فوی پیدادهکات ههمو خهک نهمریت و جاریکی تر فوی پیدا دهکات ههمو زیندو نهکرینهوه که نهمهی ئیره لهوهی دووههمیان نزیکه، جا ئیمه تاوانباران کو نهکهینهوه لهو روژدها که ههمویان له بهرسهختی سزایان چاویان شین نهبیتهوه، ئینجا لهناو خویناندا باسی ماوهی ژیانی دنیایان نهکهن.

۲۳- بهشیوهیهکی هیواشی له نیوان خویناندا نهلین، بیجگه له ده روژیکی زیاتر نهژیاوین. الله ددهرموی:

۲۴- بهراستی ئیمه نهزانین چی دهلین نهوان بهو قسهیان نهیانهوئ بلین ئیمه نهوهنده نهژیاوین که بهچاکی الله بدوزینهوه، کهوابو حهقی سزادانمان نیه، ئینجاالله ددهرموی: ئیمه ناگادارین کاتی که زیرترین کهسیان وتی: نهخیر ئیوه لهچاو نهو ناردهحتی و سهختهدا که لهپاش مهرگ دیوتانه ژیانی دنیاتان، بیجگه له روژیکی زیاتر نیه. جا له پیش تهواو گردنی بارو دۆخی دوا روژی ستمکاران خوی گهره باسی نهو جیا بهرزو بههیزانهی زهویمان بو دهکات و ددهرموی:

۲۵- نهی محمدﷺ لهبارهی جیاکانهوه پرسیارت لی دهکریت ئایا نهو جیا بههیزانه چییان بهسهردی؟ بل: پهروردگارم ههلیان نهکهنیتهو وهکو خوری شیکراوهیان لی دهکات و با وهکو ههرو بهم لاو بهولادا نهیانفرینی و نهیانکات بهلی شیکراوه له پاشان وهکو توژی پی دیت و چالیهکانی زهویی پی ریک دهکات.

هەركام بە ھۆيەك دەلێن ئەو كارە بە ئيمە ناكړيت و ھەريەكەيان
ئەو خەلكە دەنيرئ بۆلای پيغەمبەري خوارى خوى تالە ناخړ دا
دين بۆلای پيغەمبەرمان ﷺ، وەك دەفەرموئ: { ... }

گەلەكەم، گەلەكەم. ﷻ دەفەرموئ: برۆ لەو سزايە دەرى بەيئە
ئەو كەسەى كە بە ئەندازەى خوارتر، خوارتر، خوارتر لە تۆيى
خەرتەلەيەك باوەرى بوە لەو خەلكە جامنیش ئەوكارە دەكەم {
پيغەمبەرمان ﷺ چوار جار بەم شيوە دەكات و ھەرجارەى
بەشيكى ديارى كراو لە خەلك ئەخاتە بەھەشتەو، بەھەزاران
ھەزار سەلام و رحمةى خوات لى بيت ئەى پيغەمبەرى نازير ﷺ
داواكارم لە پەروردگارم منیش بخاتە بەر ئەو شەفاعەتەت. لە
ئايەت و ھەديسەكانەو دەردەكەوت كە شەفاعەت شەش بەشە:
يەكەم: شەفاعەتى گەورە كە تايبەتى پيغەمبەرمان ﷺ وە
ئەويش ئەو شەفاعەتەيە كە پيغەمبەر ﷺ بۆ رزگاربونی ھەمو
خەلك لە دژوارى دەشتى مەحشەر و دەستپيكردى حيساب و
كيتاب بەو شيوەيە كە لە سەرەتاي ئەم فەرمودە دا ھاتو
ھەلەسيت بو ئەنجام دانى.

دووھەم: شەفاعەت بۆ چوئە ناو بەھەشت.

سيھەم: شەفاعەت بۆ ئەو تاوانبارانەيە كە بە ھۆى
تاوانەكانيانەو شياوى سزاو تۆلەن، بەلام بەو شەفاعەتە لەو
سزايە رزگاربان دەبيت. **چوارەم:** شەفاعەت بۆ ئەو باوەردارە
تاوانبارانەيە كە چوئەتە ناو ئاگرى دۆزخەو، كە بەو
شەفاعەتە لە دوزخەو دەردەھيئرئ، ئەھلى سونە و جەماعەت
بە كۆى دەنگەو بەم شەفاعەتە باوەريان ھەيەو ئەوانەيش كە
باوەريان پيى نية بە بيدەجى دەناسرئ.

پينجەم: شەفاعەت بۆ بەرز بونی پەلە بەھەشتيەكان.

شەشەم: شەفاعەت بۆ سوک بونی سزاي دۆزخ لە سەر بيابوەر كە
ئەويش تايبەتە بە ئەبوتاليبى مامى پيغەمبەرەو ﷺ كە ئەويش
بە ھۆى ئەو پاريزگارى و پشتگيرىيە كە لەدنيدا لە
پيغەمبەرمانى ﷺ كردو، بەلام بەداخەو باوەرى بە
پيغەمبەرايەتى پيغەمبەرمان ﷺ نەھيئاو. ئەم شەفاعەتانە جگە
لە يەكەم و شەشەم تايبەتە بە باوەردارانەو ئەودى كە لە سەر
كوفرو شيرك مردووە لەم شەفاعەتانە بى بەشە.

ئينجا خواى خاوەن دەسلەلات ئامۆزگارى مروف دەكات و
ھەليئەنيئ كە قسەى خراپ و ئيشى ناپاك ئەنجام نەدات، چونكە
ﷻ زانيارى بەسەر ھەمو ھەلئس و كەوتىكى بەندەكانيدا ھەيەو
دەفەرموئ :

﴿ ١١٠ ﴾ خوا ئاگادارە بەودى كە ئەوان ئەنجاميان داووە ئەنجامى
ئەدەن و ھيچى لى و ن نابى و زانيارى بەوردو درشتى كردار و وتارو
نيەتياندا ھەيە بەلام ئەوان زانيارى تەواويان نية بەسەر زاتى
(ﷻ) داو ناتوانن بەشيوەيەكى سنوردار ئەو زاتە بناسن، بەلگو
ھەرچى لە بارەيەو زانراووە ئەزانرئ شتيكى زۆر كەمە.

../ / ... جا من بەو خەلكە
دەليئ: من بۆ ئەو ئەرکە دانراوم جا لە پەروردگارم داواى ماووە
ئيزن دەكەم ئەوسا ماوەم پي دەدات و سوپاس و ستايشيكي وام تى
دەگەيەنى كە ئيستا نايزانم، جا بەو شيوە سوپاس و ستايشى
دەكەم و دەجمە سوجدەو پاشان پەروردگارم دەفەرموئ: ئەى
محمد سەرت بەرزكەرەو لە سوجدە ھەستە، جا بلى، قسەت
وەرئەگيرئ و تكاو شەفاعەت بكە شەفاعەتت بۆ ھەيە پيغەمبەر
ﷺ دەليئ: ئەى پەروردگارم گەلەكەم، گەلەكەم. ﷻ دەفەرموئ:
برۆ لەو سزايە دەرى بەيئە ئەو كەسەى كە بەئەندازەى دەنكە
جۆيەك باوەرى بوە جا ئەرۆم و ئەوكارە دەكەم، ئينجا ئەو جۆرە
سوپاس و ستايشەى دەكەمەو سوجدەى بۆ دەبەم، لە پاشان پي
دەفەرموئ: ئەى محمد سەرت بەرز كەرەو لە سوجدە ھەستە،
دە بلى، قسەت وەردەگيرئ و داوا بكە، بيت دەريئ و شەفاعەت بكە
شەفاعەتت بۆ ھەيە پيغەمبەر ﷺ دەليئ: ئەى پەروردگارم
گەلەكەم، گەلەكەم ﷻ دەفەرموئ: برۆ لەو سزايە دەرى بەيئە
ئەو كەسەى كە بە ئەندازەى گەرديلەيەك يان تۆيى خەرتەلەيەك
باوەرى بوە، جا ئەرۆم و ئەوكارە دەكەم و ئينجا ئەو جۆرە سوپاس و
ستايشەى دەكەمەو سوجدەى بۆ دەبەم، لەپاشان پي دەوترئ:
ئەى محمد سەرت بەرز كەرەو لە سوجدە ھەستە، جا بلى،
قسەت وەرئەگيرئ و داوا بكە بيت دەريئ و شەفاعەت بكە
شەفاعەتت بۆ ھەيە پيغەمبەر ﷺ دەليئ: ئەى پەروردگارم

فَعَلَى اللَّهِ أَلَمُّكَ الْحَقُّ وَلَا تَعَجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ، وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَى وَلَمْ يُجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يَنْتَظِرُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِرَوْحِكَ فَلَا تَخْرُجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْفَى ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ﴿١١٨﴾ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١١٩﴾ فَوَسَّسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَّخِذُ هَلْ أَذُنُكَ عَلَى شَجَرٍ خَالِدٍ وَمَلِكٍ لَا يَبْلَى ﴿١٢٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فِدَتْ لُهُمَا سَوَاءٌ تَهُمَا وَطَفِيفًا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ، فَغَوَى ﴿١٢١﴾ ثُمَّ أَجْنَبَهُ رَبُّهُ، فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٢﴾ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْغَى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

ئەو فەرمانەى لە بیر چوێهەو ئییمە نەمان دى کەوا ئادەم خاوەنى بریارو هەلۆیستیک بییت بۆ خۆی. جا خۆای بالادەست ئەو روداوەی ئادەممان بۆ باس دەکات و دەفەر موی:

﴿١١٦﴾ جا بیر بکەرەو لەو کاتەى کە ئییمە بە فریشتەکانمان وت: کە سوجدە بێن بۆ ئادەم ئەوانیش هەمویان سوجدەیان بردو فەرمانی (الله)یان ئەنجام دا بیجگە لە ئیبلیس کە شەیتانەو سوجدەى نەبرد،

﴿١١٧﴾ جا وتمان ئەى ئادەم بیگومان کە ئەمە دوژمنی خۆت و هاوسەرەکیشتە جا ئاگاتان لەخۆتان بییت کە دەرتان نەکات لەو بەهەشت و نازو نێعمەتەدا، ئەوسا ئیتر ئەوکاتە ناپەرەحت دەبى و ئەبى بەتەلاش و زەحمەت بژیوی خۆت پەیدا بکەیت و گرفتاری و بگەرە بەردەى زۆرت بۆ پەیدا دەبییت.

﴿١١٨﴾ بیگومان لەم بەهەشتەدا ژيانیکى وات بۆ هەیه کە هەرگیز نە برسیت ئەبى و نە روتال دەبییت.

﴿١١٩﴾ خۆ بیگومان تۆ لە ناویا نەتینوت ئەبى و نەگەرما، ئەمە ئامۆژگاری خۆای بالا دەست بو بۆ ئادەم، بەلام شەیتان دەستی لەکۆل ئادەم نەکردەو هەولێ دا تا لەو بەهەشتەدا دەریکرد.

﴿١٢٠﴾ لەبەر ئەو شەیتان بۆ ئەنجامدانى بریارە خراپەکەى ختۆکەى دلى ئادەمى داو دنەى داو وتی: ئەى ئادەم ئایا ئەتەوی کە من رێنماییت بکەم بۆ خواردنى بەرى درختیک کە ژيانى

﴿١١١﴾ جا لەو رۆژەدا هەمو دەمو چاوەکان شەرمەندەو زەبونن بۆ ئەو زاتەى کەنامری و ژيانى تەواوی زیندەوکان بەو راوەستاوەو مانى ئەم بونەوهرە بەو بەندە، جا چۆنى ویست هەروا دەبى، وە بەراستى رەنجەرپۆیه ئەو کەسەى کە بارى تاوان و زوڵمى هەلگرتو.

﴿١١٢﴾ خۆهەر کەسیک ئیشى چاک بکات و باوەردار بى با نەترسیت لەوێ کەستەمى لى بکریت یان خراپەى لەسەر زیاد بکریت، وە یان چاکەى لى کەم بکریتەو، ئینجا خۆای بالادەست دەفەر موی:

﴿١١٣﴾ جا هەر ئاوەها ئییمە ناردمانە لات قورئانیکی عەرەبى و هەرپەشەى خۆمان بە شیوەى جوړاو جوړ لەناو ئەودا باسکردو بەلکو ئەوان بترسن و خۆیان بپاریزن لەتاوان و خراپە، یان ئەم قورئانە ببیته هۆى ئامۆژگارى و سەر بەرزى و ناوو شوێرت و پەلو پایەى بەرزى دنیاو دوا رۆژ. بەلێ بەراستى ئەم قورئانە ریزو شەرەفی دا بەو کەسانەى کە بەراستى هەلێان گرت و پەپرەویان کرد لە شوانیەتیەو کردنى بە پێشەواو مامۆستای تەواوی جیهان. ئەم ئایەتەو ئایەتانى تر کە باس لەو دەکەن کە قورئان بە عەرەبى بۆسەر پیغەمبەرمان ﷺ دابەزیو، بەلگەن لە سەر ئەوێ کە ئەم قورئانە هەم بە ماناو هەم بە وشە لەلایەن پەرەدگارەو رووانەکراوە چونکە ماناو مەفھوم عەرەبى یان غەیرە عەرەبى نیە بۆ نمونە "ئاو" لە هەمو زمانەکان دا ماناو مەفھومى دیاریەو ناگۆڕى، بەلام هەراکام بۆ دەرپیرینی ئەو مانایە پیت و وشەیکى تاییبەت بە خۆى بەکار دەھێنیت. وە هەرودەهاش کاتیک دەوتریت ئەم قورئانە بە عەرەبى رووانە کراوە، واتە: بە وشەو پیتی عەرەبى رووانە کراوە، وە ئەمە بە پێچەوانەى ئەو کەسانەى کە دەلێن: تەنها ماناو مەفھومى قورئان بۆ پیغەمبەر ﷺ دابەزیو و پیغەمبەر خۆى بۆ خۆى ئەو ماناو مەفھومەى بە زمانى عەرەبى راگەیاندو.

﴿١١٤﴾ جا بى عەیب و بى نیازو بالادەستە (الله) یەک کە پادشای هەمو بونەوهرە راستە لەهەمو بەلێن و قسەو هەرپەشەیدا، جا پەلەمەکە ئەى محمد ﷺ بەخوێندنەوێ ئەو قورئانەى کە بۆت دیت لە پێش ئەوێ کەبەتەواوی وەحى بکریتە لات. ئەلێن: پیغەمبەر ﷺ زۆر بەپەلە لەگەڵ جوهرئیل قورئانەکەى ئەخوێندەو نەوێک لەبیری بچیتەو، جا الله فەرموى: پەلە مەکەو گۆی بگرە تاووەحى تەواو ئەبى و مەترسە کە لە بیرت بچیتەو ئییمە ئەتپاریزین لە لەبیر چوێهەو تۆ تەنها پشت بە ئییمە ببەستەو بلى: ئەى پەرەردگارم زانیاریم بۆ زیاد بکە.

﴿١١٥﴾ ئەوسا بەراستى ئییمە وەحیمان کردە لای ئادەم و تیمان گەیانە کە لەو درەختە نەخوات، بەلام ئەو دروستکراوە بەرێزە

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى (١٦٦) وَكَذَلِكَ
نَجْزِي مَنْ أَشْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۚ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشدُّ
وَأَبْقَى (١٦٧) أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسْكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى (١٦٨) وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى (١٦٩) فَاصْبِرْ عَلَى
مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
وَمِنْ أَنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى (١٧٠) وَلَا
تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى (١٧١) وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ
وَأَصْطِرِّ عَلَيْهِمَا لَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى (١٧٢)
(١٧٣) وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مِّنَ
الْصُّحُفِ الْأُولَى (١٧٣) وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ
لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ
قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْرَجَ (١٧٤) قُلْ كُلُّ مُرْتَبَضٍّ فَفَرَصُوا
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَبُ الصَّرِيطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى (١٧٥)

همیشه‌یی و مولگی نه‌براهت پی‌ده‌دا؟ دیاره ناده‌میش‌ه‌زی
له‌وه ده‌کرد که ژیا‌نی هه‌میشه‌یی هه‌بی و مولگیکی وایشی ده‌ست
بکه‌ویت که هه‌رگیز نه‌فه‌وتی، له‌به‌ر نه‌وه ری‌نمایه‌که‌ی شه‌یتانی
به‌شتیکی چاک زانی و به‌گو‌یی کردو درمختی قه‌ده‌غه‌کراوی به
ناده‌م نیشان دا.

(١٦٦) جا ناده‌م و هاوسه‌ره‌که‌ی لی‌یان خواردو فه‌رمانی (الله) یان له
بیر نه‌ماو دو‌جاری تاوان بون، جا له‌به‌ر نه‌وه پۆشاکه‌کانیان در‌او
عه‌یبیان که‌وته دهر، نه‌وسا به‌ په‌له هه‌ولیان دا که خویان به
په‌لکی درمخته‌کانی نه‌و باخه‌ی که تی‌یدابون داپۆشن، به‌ئی ناده‌م
سه‌رپیچی فه‌رمانی په‌روم‌ردگاری کردو له‌و نه‌ره‌که‌ی که پی‌ی
سپ‌یرابو لای دا.

(١٦٧) له پاشان په‌روم‌ردگاری هه‌ئی بژاردو ته‌وبه‌ی لی وهرگرتو
ری‌نمایی کرد.

(١٦٨) فه‌رموی: نه‌ی ناده‌م و هه‌واو شه‌یتان هه‌موتان دابه‌زنه‌سه‌ر
زه‌وی، هه‌ندیکتان دوژمنی هه‌ندیکتان پاش نه‌وه‌ی که چوونه
سه‌ره‌وه‌ی، جا نه‌گه‌ر ری‌نمایکه‌رو چاوساق له‌ لای منه‌وه هاته
لاتان و ری‌گای راستی پیشان دان، نه‌وسا هه‌ره‌که‌سیک په‌یره‌وی له‌و
ری‌نمایکه‌ره‌ی کرد نه‌ ری‌گا ون نه‌کاتو نه‌ به‌دبه‌خت نه‌بی.

(١٦٤) خو نه‌وه‌که‌سه‌یش که پشت بکاته زی‌کری من که قورثانه،
بی‌گومان بو نه‌وه‌که‌سه ژیا‌نیکی سه‌خت و پر‌ناسۆری نه‌بی
له‌دنیا‌داو له‌ روژی قیامه‌تیشدا به‌کو‌یری هه‌شری ده‌که‌ین،
(١٦٥) جا نه‌و کاته نه‌ئی: نه‌ی په‌روم‌ردگارم بو به‌ کو‌یری هه‌شرم
ده‌که‌ی؟ خو من له‌دنیا‌دا چاوم ساق بو.

(١٦٦) (الله) یش ده‌فه‌رموی: ناوا به‌کو‌یری هه‌شرت ده‌که‌ین،
چونکه له‌ دنیا‌دا که ئایه‌ته‌کانی ئی‌مه هاته‌لات، جا نه‌و کاته تو
نه‌وانت له‌ بی‌ری خۆت برده‌وه‌و خۆت لی کو‌یر کردن و هه‌ر
ئاوه‌ها نه‌مه‌رو که روژی قیامه‌ته تو له‌ بیر نه‌بری‌ته‌وه‌و له‌ تۆله‌ی
تاوانه‌کانتا له‌ ناو دوژه‌خ دا به‌جی ده‌هیل‌ری‌ت.

(١٦٧) جا هه‌ر ئاوه‌ها ئی‌مه له‌وه‌که‌سه‌ی که زیاده‌ره‌وی ده‌کاتو
فه‌رمانی الله به‌سوک ده‌گری‌تو باوه‌ری به‌ ئایه‌ته‌کانی
په‌روم‌ردگاری خو‌ی نیه هه‌م له‌ دنیا‌داو هه‌م له‌قیامه‌تدا تۆله‌ی لی
وهرئه‌گرین به‌لام سزای دوارۆژ زۆر زۆر به‌هیز‌ترو دوانه‌هاتو تره.
پاشان ده‌فه‌رموی:

(١٦٨) ئایا نابی به‌ هو‌ی ری‌نمایی بو‌یان نه‌و هه‌مو خه‌لک و
ولا‌تانه‌ی که له‌ پی‌ش نه‌وان دا له‌ ناومان بردون و نه‌وان ئی‌ستا
به‌ناو جی‌گا‌کانیاندا هاتو چۆ نه‌که‌ن و شو‌ینه‌کانیان به‌چاوی
خویان ده‌بینن؟ واته: نه‌بوا‌یه نه‌وانه کاری تی‌بک‌ردنایه‌و له
خراپه‌و تاوان وازیان به‌ینایه‌و په‌یره‌وی فه‌رمانی (الله) یان
بک‌ردایه، چونکه بی‌گومان نا له‌وانه‌دا چه‌ندین به‌لگه‌ی گه‌وره
هه‌یه بو نه‌و که‌سانه‌ی که‌وا خاوه‌نی عه‌قلن. که‌وابو نه‌وه‌ی که
بیر ناکاته‌وه به‌گو‌یره‌ی نه‌م ئایه‌ته‌ په‌روژه هه‌ر وه‌ک نه‌وه وایه که
عه‌قلی له‌ده‌ست داوه، به‌لام حی‌سابی شی‌تی بو ناکری‌تو له‌ روژی
قیامه‌تیشدا خو‌ی دان به‌بی عه‌قلی خو‌یدا نه‌ئی و نه‌ئی: نه‌گه‌ر
عه‌قلم ببوا‌یه ئی‌ستا له‌م ژیا‌نه سه‌خته‌دا نه‌ده‌بوم. ئی‌نجا
په‌روم‌ردگار نه‌وه‌مان تی‌ده‌گه‌یه‌نی که نه‌گه‌ر نه‌مه‌رو تاوان‌باران و
سته‌مکاران نه‌بینن که زوو تۆله‌یان لی وهرنا‌گیری له‌به‌ر
خۆشه‌ویستی و چاکی نه‌وان نیه، به‌لگو له‌به‌ر نه‌وه‌یه که
په‌روم‌ردگاری عاله‌م بو هه‌مو شتی‌ک ماوه‌یه‌کی داناوه تا نه‌وماوه
ته‌واو نه‌بی کابرا هه‌روا ده‌می‌نی. جا په‌روم‌ردگاریش لی‌رده‌دا
ده‌فه‌رموی:

(١٦٩) خو نه‌گه‌ر بریاری په‌روه‌دگارت پی‌ش نه‌که‌وته‌ایه به‌وه‌ی که
کاتی سزایان دیاری کراو و ناو براوه، دئ‌نیا به‌ که ئی‌ستا نه‌وان
له‌سه‌ر نه‌و تاوانانه‌یان سزا درا بون.

۱۳۰} جا که وابو ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ، وه ئه‌ی بانگ که‌ری ری‌بازه راسته‌قینه‌که‌ی الله ﷻ پایه‌دارو خو‌گر به له سهر ئه‌و قسه ناشرینه‌ی که ده‌یکه‌ن و خو‌تت به‌لاوه سوک و که‌م نه‌بی و ته‌سیجاتی په‌روه‌ردگار بکه‌و سوپاسی بکه‌ له سهر نیعمه‌ته‌کانی و نویژی بۆ‌بکه‌ له پیش روژه‌له‌هاتن و پیش ئاوا بوونیدا، واته: ئه‌و دووکاته، پاش نویژی به‌یانی تاخو‌رکه‌وتن و پاش نویژی عه‌سر تا خو‌ر ئاوابون دووکاتی پی‌روژن بۆ یادو زی‌کرو ته‌سیجاتی الله ﷻ.

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: }

/ / فریشته‌یانیک به روژو

فریشته‌یانیکش به شه‌و یه‌ک له‌دوای یه‌ک دین بۆ ناوتان، وه‌له کاتی نویژی به‌یانی و عه‌سر دا هه‌م فریشته‌کانی روژو هه‌م فریشته‌کانی شه‌و له سهر زه‌وی کۆ ده‌بنه‌وه‌و پاشان ئه‌و فریشته‌ی که شه‌ویان له ناو ئیوه‌ دا کردو‌ته‌وه‌ به‌رز ده‌بنه‌وه‌، جا په‌روه‌ردگار پرسیاریان لئ ده‌کات که به‌نده‌کانی منتان چو‌ن به‌ جیه‌یشت، له‌ حالیکدا خو‌ی ئاگادارتره‌ به‌وان، جا ئه‌وان وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه‌ که ئیمه‌ ئه‌وانمان به‌ جیه‌یشت له‌ حالیکدا که نویژیان ده‌خویندو رویشتین بۆ لایان له‌ حالیکدا که نویژیان ده‌خویند { وه‌ له‌ به‌شیک له‌ شه‌ودا که کاتی نویژی عی‌شاو مه‌غریب و شه‌و نویژ ده‌گریته‌وه‌، وه‌ له‌ هه‌ردوو‌گۆشه‌کانی روژه‌وه‌ که کاتی نویژی به‌یانی و نیوه‌روو عه‌سر، ته‌سیجات بکه‌ به‌لکو الله ﷻ پاداشتیکی وات پئ بدات که تۆ رازی بیت. لی‌رده‌دا هی‌مایه‌کی تیدایه‌ بۆ گرنگی کاتی پینج فه‌رزه‌کان،

ئینجا الله ﷻ نامۆزگاری پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌کات که به‌ جوانی و رازاوه‌یی مالی دنیا خو‌ی خه‌ریک نه‌کات و دل‌تیا بی‌ت که ئه‌وه‌ی په‌روه‌دگاری بۆی داناوه‌ له‌ هه‌مو دنیا به‌نرخ تهره‌ ده‌فه‌رموئ:

۱۳۱} زۆر سه‌یری ئه‌و سه‌روه‌ت و سامانه‌ی دنیاو ئه‌و نازو نیعمه‌ته‌ زۆره‌ی که ئیمه‌ داومانه‌ به‌ هه‌ندیک له‌ بی‌باوه‌ران مه‌که‌و چاوت به‌ شوینی‌وه‌ نه‌بی‌ت، ئه‌وه‌ هه‌ر جوانیه‌کی ژیا‌نی دونیا‌یه‌و بۆ ئه‌وه‌یه‌ که به‌و شی‌وه‌یه‌ تاقییان بکه‌ینه‌وه‌و سه‌رگه‌رم و بی‌ ئاگیان بکه‌ین له‌دوا روژ، وه‌ رزق و روژی په‌روه‌ردگار چاک‌تره‌و درێژ خایه‌ن تره‌ بۆت.

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: }

/.

ئه‌گر هه‌مو دنیا له‌ لای په‌روه‌ردگار به‌ ئه‌ندازه‌ی با‌لی می‌شوله‌یک نرخی بی‌وايه، قومه‌ ئاو‌یکی له‌م دنیا‌دا به‌ کافر نه‌ده‌دا { ۱۳۲} ئه‌ی محمد ﷺ ده‌ستور بده‌ به‌ ئه‌هله‌که‌ت با نویژ بکه‌ن، وه‌ ده‌وام بکه‌ له‌ سهری و خو‌ت بگه‌ره‌و مشوری دنیا مه‌خۆ، ئیمه‌ داوای روژی له‌تۆ ناکه‌ین ئیمه‌ین روژی به‌ تۆ ده‌ده‌ین، وه‌ ئاینده‌یش هه‌ر بۆ ته‌قواو پارێزگاریه‌.

که‌وابو تۆ له‌سه‌ر نویژ کردن و فه‌رمان دا به‌ ئه‌هله‌که‌ت خو‌ بگه‌ره‌و به‌رده‌وامبه‌ سهر ئه‌نجام تۆ ده‌یه‌یه‌ته‌وه‌و بی‌باوه‌ران و تاوانباران هه‌رچی‌یان هه‌بی و هه‌ر چو‌ن بژین سه‌رئه‌نجام ده‌شکین و له‌ناو ده‌چن و دینه‌وه‌ به‌رده‌ستی من. ئینجا خو‌ای زاناو ئاگادار با‌سی داخو‌ازی ئه‌و کافرا‌نه‌ ده‌کات و ده‌فه‌رموئ:

۱۳۳} جا ئه‌وان وتیان: ئای کاشکایه‌ مو‌عجیزیه‌کی له‌ لایه‌ن په‌روه‌دگاری‌وه‌ بۆ به‌ی‌نانین تا راستی ئه‌ومان بۆ ده‌ربکه‌وتایه‌، (الله ﷻ) یش به‌ر په‌رچی‌ان ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رموئ: ئایا ئه‌و به‌لگه‌ رو‌شنه‌ی که له‌ په‌راوه‌کانی پی‌شودا با‌سکراوه‌، نه‌گه‌یشتوه‌ به‌وان؟ واته: له‌ ته‌ورات و ئینجیل دا، ده‌ی ئه‌وان ئه‌گه‌ر راستی‌یان ئه‌وی‌ت با ته‌ماشای بکه‌ن بزانی ئه‌م پی‌غه‌مبه‌ره‌ هه‌مان پی‌غه‌مبه‌رنیه‌ که له‌ویدا با‌سکراوه‌؟

۱۳۴} خو‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وانمان پیش هاتنی ئه‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌ ﷺ به‌سه‌زایه‌ک له‌ ناو به‌ردایه‌ دیسان زماندریژیان ده‌کردو ره‌خنه‌یان ده‌گرتو له‌ روژی قیامه‌تدا ده‌یانوت ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان با تۆ پیش تر نی‌رواویکت بۆ ئیمه‌ بناردايه، جا ئه‌و کاته‌ پیش ئه‌وه‌ی که ئاوا سهر شو‌رو سوک ببین، ئیمه‌ دوای ئایه‌ته‌کانی تۆ ده‌که‌وتین و دژایه‌تی‌مان نه‌ده‌کرد، واته: پی‌غه‌مبه‌رمان نارد به‌لام ئه‌وان ئابه‌م شی‌وه‌یه‌ ره‌خنه‌ی لئ ده‌گرن و ئه‌گه‌ر نه‌یشمان ناردايه له‌ روژی قیامه‌تدا ئاوايان ده‌وت. جا الله ﷻ به‌پی‌غه‌مبه‌ره‌ ﷺ ده‌فه‌رموئ:

۱۳۵} پی‌یان بلئ: هه‌مو‌مان با چاوه‌روان بین جا به‌م زوانه‌ ده‌زانی ک‌ییه‌ که له‌سه‌ر ری‌گای راسته‌، وه‌ک‌ییه‌ له‌سه‌ر ری‌گای هی‌دايه‌ته‌و خو‌شبه‌ختی . وه‌ ک‌ییشه‌ که له‌سه‌ر ری‌چکه‌و ری‌بازی چه‌وته‌و گوم‌راو شه‌رمه‌زاره‌؟

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾
 مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُخَدَّثٍ إِلَّا أَسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
 يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأَ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ
 تَبْصُرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ بَلْ
 افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْنِزْنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأُولُونَ
 ﴿٥﴾ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ
 ﴿٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَتَنَلُوا أَهْلَ
 الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا
 يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمْ
 الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾
 لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

سورتهی نهنبیا سورتهی بیست و یه که می قورئانه، له مه کهدا هاتوته خواره وه، سهدو دوانزه نایه ته و ناوی شانزه پیغه مبهری تیدایه که هیچ سورته یکی تر نه وهنده ناوی له خودا کو نه کردوته و جه که له سورتهی نه نعم که ناوی هه زده له پیغه مبهرانی تیدایه، به لام پاش نهم سورته دابه زیوه. وتراوه به گویره دابه زین سورتهی حه فتاو یه که مه و پاش سورتهی () و پیش () دابه زیوه.

به ناوی الله ی زور به سوزو بینیه یه ت میهره بان

﴿١﴾ کاتی حیسابو لی کوئینه وه له خه لک نزیک بویه وه له کاتیکدا که نه وان له بی ناگای و بیهوشی دنیادان و پشتیان له خوا په رستی و نایین کردوه. وا به دنیا و به خوشیه گانی دنیا سه رقائ که ده لیت ههر بو نهم دنیا به دروستکراون و مردن و حیسابو کیتابی کش له نارادا نیه!

پیغه مبهر الله ده فهرموی: () / / واته:

هاتنی من و قیامت وه که نهم دو په نجه واین، هیچ له نیوانماندا نیه ()

﴿٢﴾ جا هیچ ناموزگاری به کی تازه یه که له دوا یه کیان له لایه ن په روه ردگاریانه وه بو نه هاتوه مه گهر نه وان بیست بیتیان و گالته یان بی کرد بیت.

﴿٣﴾ چونکه دلایان بی ناگایه و سه رخوشی ژیا نه کورته که ی دنیا به، وه نه و موشریک و سته مکارانه به شیوه ی نهینی چفه نه که ن له نیوان خویاندان و ده لین: نه مه بیجگه له وه ی که مرو فیکه و ده کو نیوه شتیکی تر نیه، واته: پیغه مبهر نیه و باوه ری بی مه که ن به لکو جادو گهره، نایا نیوه باوه ری به و جادوه نه که ن له حالیکدا که نیوه نه و هه لئس و که وت و قسه کاریگه ریانه ی نه بینن؟ واته زانن که مرو فیکه و ده کو نیوه، نینجا خوی زانا هه ره شه یان لی نه کات و ده فهرموی:

﴿٤﴾ نه ی محمد بللی، یان محمد وتی: به راستی په روه ردگاری من ناگای له و قسانه هه یه که له ناسمان و له زه ویدا ده کریت، وه نه و زاته بیسه ری قسه کانتانه و زانایه به کرداره کانتان.

﴿٥﴾ به لکو ده لین: نه و قسانه ی محمد شتیکی پر وپو وچن به لکو ده لین: نه و درو به دهم خواوه دروست نه کات به لکو ده لین: نه خیر نه و شاعیره دها نه گهر راست ده کات نایه تی که مان بو بهینیت و ده کو چون پیغه مبهرانی ره وانه کراوی پیشو هه ری به که ی به لگه یه کی هینا وه بو گه له که ی و ده کو و شتری سالح و عه سای موسا و زیندو کردنه وه ی مردوان بو عیسا، واته: بیباوه رانی خوانه ناس کاتی که دزایه تی پیغه مبهران و نایین نه که ن به سه دان درو دروست نه که ن بو سارد کردنه وه ی خه لک و ری گرتن له نایین ههر کات و ساته ی به شیوه یه که ناوی نه بن به لام نایین مولکی (الله) یه و خوی خاوه نیه تی سه ره نه نجام به رزی و سه رکه وتن ههر بو نه وه و به که س ناگو ری، به راستی نه و بیباوه رانه پیغه مبهریان هه رله مندالییه وه ده ناسی و ده یانزانی نه خوینده واره و پاشان نهم قورئانه پرله زانست و داناییه ی بو هینان که موعجیزه یه کی هه تاهه تاییه، به لام نه وان نه مه یان به موعجیزه هه ژمار نه ده کرد و داوی موعجیزه ی کاتیان لی ده کرد؟! وه ههر جاره و قسه یه کیان ده کرد، جاریک ده یان وت قسه ی پر وپو وچه، جاریکی تر جوانی وریک و پیکی نایه ته که ان وای پیده کردن که بلین نه خیر نه وه شاعیریکی ته واره، نینجا الله ده فهرموی:

﴿٦﴾ گه لانی پیشو باوه ریان به و نیشانانه نه هینا که خویان له پیغه مبهره کانیا ن داویان کرد بو، جا نیمه ش له ناومان بردن ده ی نایا نه وانه ی که داوی موعجیزه و نیشانه ت لی ده که ن نه گهر بو یان ره وانه بکه ین باوه ری دهینن؟ دیسان الله له وه لامی نه وه دا که ده لین: چون ده بی پیغه مبهر مرو فیک بی و ده کو نیمه ده فهرموی:

﴿٧﴾ نه ی محمد نیمه هیچ پیغه مبهری که مان له پیش تودا ره وانه نه کردوه، مه گهر پیانویک بوون له نه وه ی نادم که وه حیمان

کردوده ته لایان، واته: ئیمه هه‌رگیز فریشته‌مان نه‌ناردوه بۆ نه‌ودی ئادهم، به‌لکو هه‌ر له‌م مرۆفه خۆی نی‌رراومان هه‌لبێاردوه، جا ئه‌گه‌ر باوه‌ر ناکه‌ن بێ: با پرسیار بکه‌ن له‌وانه‌ی که زانان ئه‌گه‌ر خۆتان نازان، واته: پرسیار له زانایانی جوله‌که‌و گاور بکه‌ن بزانی که ئه‌وان چی ده‌ڵێن؟ مه‌گه‌ر ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسمحاق و عیساو موساو پیغه‌مبه‌رانی تر له نه‌ودی ئادهم نه‌بوون؟

خۆ ئه‌وانمان نه‌کردوه به‌ته‌نیک‌ی وا که هیچ خواردنیک نه‌خۆن، وه ژیا‌نی هه‌میشه‌یمان پێ نه‌داون به‌لکو ئه‌وانیش وه‌ک هه‌مو خه‌لکی تر خواردنیان خواردوه مردویشن.

له پاشان ئیمه ئه‌و به‌ئینه‌ی که به ئه‌وانماندا هی‌نامانه دی، جا ئه‌وانمان رزگارکردو ده‌رجو له یاسا کانیشمان له ناو‌برد. مرۆفی کافرو خوانه‌ناس هه‌ندی جار به‌سته‌مکارو هه‌ندی جار به‌له سنور ده‌رجوو هه‌ندی جاریش به‌تاوانبارو زیاده‌ده‌رو ناو ئه‌برین، چونکه کافرو خوانه‌ناس هه‌مویان ئه‌وسیفه‌ته ناپه‌سهندانه‌یان تیدا‌یه، جا هه‌ر جارێک به یه‌ک‌کیان ناوئه‌بریت، به‌لام مه‌رج نیه که هه‌رکه‌سیک ئه‌و سیفه‌ته‌ی تیدا‌بیت کافرو خوانه‌ناس بیت.

بی‌گومان په‌راویکمان بۆ ئی‌وه ناردوه‌که سه‌ربه‌رزی و خاوه‌ن شکو‌یی ئی‌وه‌ی تیدا‌یه ئه‌گه‌ر ده‌ستی پێ‌وه بگرن و په‌ی‌رده‌وی بکه‌ن، ده‌ی ئایا ئی‌وه له‌م راستیه تینا‌گه‌ن و عه‌قلتان ناخه‌نه‌کار که بیر بکه‌نه‌وه و ئه‌و پله‌به‌رزو ریزه‌ گرنگه بۆ‌خۆتان و ده‌رگرن؟ ئایا ناتانه‌وئ به‌سه‌ر به‌رزی بژین و به‌سه‌ر به‌رزی به‌مرن؟

خۆ زۆر گه‌ل و ولاتمان پشت شکاندو له‌ناومان بردوون، چونکه سه‌تمکارو بی‌باوه‌ر‌بوون، وه‌پاش ئه‌وان گه‌لێکی ترمان پله‌و پایه‌ پێ داوه‌و له‌م خا‌که‌دا جی گیرمان کردوون، جا ئی‌وه‌ش ئاگاتان له‌خۆتان بێ ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر بی‌دینی و کوفر برۆن هه‌مان ئیشتان له‌گه‌ڵدا ئه‌کریت.

ئه‌وانه‌ی که داوایان ده‌کرد با سزا بیت کاتی که هه‌ستی هاتنی سزایان کرد له ترسا ده‌ست ده‌که‌ن به په‌له‌قاژه‌و را‌کردن به‌م لاو به‌ولادا، جا له‌و کاته‌دا به‌ گالته‌ پیکردنه‌وه پێیان ده‌وتریت:

رامه‌که‌ن و بۆ کو‌ی ده‌چن بگه‌رێنه‌وه بۆ ناو ئه‌و نازو نیعه‌تانیه‌ی که زۆر بو‌ی ماندو بوون و ئه‌و جی‌گاو مالانه‌ی که ره‌نجی چه‌ندین ساله‌تان بو، به‌لکو داوای شتێک له‌و سه‌ره‌وه‌تو سامانه‌ خو‌شه‌ویسته‌ی دنیا‌تان لێ بک‌ریت و له‌م سزایه‌ رزگار بین، به‌لام ئه‌وان له‌م کاته‌دا به‌چاکی ده‌زانن که تازه‌ دێ‌ره‌و کار له‌ کار ترا‌زوه‌و دادو قال و را‌کردن هیچ ده‌ردی‌کیان بۆ ده‌وا ناکات و به‌

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَبْرٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسَسُوا بِأَسَاسِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾
لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ
دَعْوَتُهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعَيْنٍ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًَا
لَا تَخَذْنَهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُونَ
﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ أَكْثَرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ
﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَ اللَّهِ فَسَدْنَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ
وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

چا‌وی خۆیان ده‌بینن که چۆن ئه‌و هه‌مو سه‌روه‌تو سامانه‌یان له‌ناو ده‌جیت و لی‌یان دا‌بر ده‌کریت و کو‌شک و بینا‌کانیان به‌سه‌ر یه‌ک دا ده‌رو‌خیت تا‌به‌م شی‌ویه ئیش و ژانیا‌ن زیاتر بیت، ئه‌وسا دان به‌خرا‌پی و سه‌تمکاری خۆیاندا نه‌نین.

ده‌ڵێن: ئه‌ی ها‌وار بۆ ئیمه بی‌گومان ئیمه سه‌تمکار بو‌ین و سه‌تممان له‌گه‌ل خۆمان و هه‌مو ده‌ورو‌به‌رماندا کرد. به‌لام پاش هاتنی سزا تازه ئه‌و دانپێ‌دانان و په‌شیمان بو‌ونه‌وه سو‌دیان پێ نادات و سزایان له‌سه‌ر لانا‌بات.

به‌رده‌وام ئه‌مه دا‌وی ئه‌وانه‌و هه‌ر ئا‌وا ها‌وارده‌که‌ن هه‌تا هه‌مو‌یا‌نمان له ناو بردن و چه‌ن و‌مل و بێ گیان که‌وتن به‌سه‌ر یه‌کدا، جا ئه‌مه وانه‌یه‌که بو‌ئهم گه‌له‌ی پیغه‌مبه‌ر و ئه‌بێ ئا‌گایان له خۆیان بیت و دو‌چاری هه‌له‌ی ئه‌وان نه‌بن تا وه‌ک ئه‌وان توشی سزا نه‌بن، ئینجا الله ده‌فه‌رمو‌ی:

ئیمه ئاسمان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له نی‌وانیاندا‌یه بۆ گه‌مه‌و گالته‌ دروستمان نه‌کردوون پا‌ک و بی‌گه‌ردی بۆ ئه‌و زاته‌یه که کرداره‌کانی دو‌رن له‌ پ‌رو پو‌چی و بێ سو‌دی. ئینجا له وه‌لامی ئه‌وانه‌ی که ده‌ڵێن له نی‌وان خوا و جنۆ‌که‌دا په‌ی‌وه‌ندی ژن و ژن خوا‌زی هه‌یه ده‌فه‌رمو‌ی:

ئه‌گه‌ر ئیمه به‌مان ویستایه‌ ها‌وسه‌ر بۆ‌خۆمان دانین هه‌ر له‌ای خۆمان دروستمان ده‌کرد، بی‌گومان ئیمه شتی وانا‌که‌ین چونکه پ‌ی‌ویستی‌مان به‌ ها‌وسه‌ر نی‌یه.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْخَرُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَلْيَاكُفِّرْ بِهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

﴿١٨﴾ به لگو حق و راستیمان رهوانه کردو دپیدهین به سهری ناحهقی و نارهداوییدا، جا له کهلهی نارهدا ددات، ئینجا ئهوش کتوپر لهناوی دهچیت و دهپوکیتهوهو نامینئ، وه بو ئیوهش ئهی موشریک و خوا نهانسهکان هاوارو دادو ومیل ههیه لهو وهسفه نارهداو خراپانهی که بهرامبه به پهروهردگار دهلیئن.

﴿١٩﴾ جا ئهوهی کهله ئاسمانان و زهویدا ههیه ههر بو (الله)یهو ههموی مولکی ئهوه، جا مولکایهتی و هاوسهری و ئهولاد دزی یهکترن، وه ئهوانهی که لهلای (الله)ن، واته: فریشتهکان ههرگیز خو بهگهوره ناگرن و لانادن لهبندهیتهی ئه و زاته و ماندو نابن، جا بهندهگهلی الله چۆن دهگونجئ مندالی ئه و زاته بن؟! ئهوانه بهندهیانیکن که له بهندهیتهی الله لانادهن و ماندو نابن .

﴿٢٠﴾ به بهردهوامی شهوو روژ تهسیحاتویادی ئه و زاته دهکهن، وه لهو بهندهیتهشدها ههرگیز نابچرپن وکووتایی ناکهن.

﴿٢١﴾ ئایا ئهوان ئاوا خودایانیک له زهوییهدا بو خویمان دادهنین که ئهوان بتوانن مردوان زیندو بکهنهوه؟ واته: ئایا بیجگه له الله خودایهکی ئاوا شک دهبن؟ ئینجا الله خوئی وهلام ئهاتهوهو ددههرموئ:

﴿٢٢﴾ نهگهر له زهوی و ئاسمانانهدا چهند خوایهکی تر ببوایه جگه له الله بیگومان زهوی و ئاسمانهکان له ناو ئهچون، جا کهوابوالله که پهروهردگاری عهرشه، پاکه و دوره لهو وهسفه نارهداو خراپانهی که ئهوان بو ئه و زاتهی دادهنین و دهلیئن که الله هاوبهش و مندال و هاوسهری ههیه.

﴿٢٣﴾ پرسیار ناکریت لهو زاته لهوهی که ئهیکات چونکه خوئی پهومردگارو دروستکهرو کار بهجئ و زانیه، بهلگو ئهوانن که پرسیاریان لی دهکریت. بهلی بهراستی ئه و زاته پرسیاره ههمو کردهوهکان لهوان دهکات.

﴿٢٤﴾ ئایا ئهوان بیجگه لهو زاته خودایانیک تر ئهپهرستن؟ ئهی محمد ﷺ بلی: ئادهی بهلگهی راستی لهسهر ئه و خودایانهتان بهینن و بیسهلیئن که پهردستی ئهوانه حهق و رهوایه، ناشکرایه که ههچ بهلگهیهکیان نیه، بلی: ئهوهی که پیم وتن که الله ههچ شهریک و هاوبهشیکی نیه قسهی ئه م قورئانه و قسهی ههموکتیبانی پیش منه، وه ئه م قورئانه مایهی شهرهفو ریژه بو ئه و کهسهی له گهل مندایه و مایهی شهرهفو ریژی شه بو باوهردارانی پیش من، جا ئهوهی دهستی پی بگریت سهربهرزو بهختیاره، بهلام لهگهل ئه م ههمو بهلگه روناوهدا زۆبهیان حهق نازانن و نایانسن و پشت تی دهکهن و گوئی پی نادهن.

﴿٢٥﴾ خو رهوانه مان نهکردوه له پیش تودا ههچ پیغهمبهریک مهگهر وهحییمان کردبیته لای بهوهی که ههچ پهرسراویکی راست نیه بیجگه له من، دهی ئیوهش تهنه بهندهیتهی بو من بکهن، ئینجا الله ههروا دریژه به باسی قسه نارهداواکانی خوا نهانسان ددات و دهفهرموئ:

﴿٢٦﴾ جا ئهوان دهلیئن: رحمان مندالی ههیه، ئه و زاته پاک وبی نیازه لهههمو وهسفیکی نارهدا بهلگو ئهوانهی کهبه منالی خوی ئهزانن که فریشتهکانن بهندهیانیک ریژ لی گراون، واته: ئهمانه عهبدو بهندهی ئه و زاته نکه مندال، وه ئهزاته پاکه له وهسفانه.

﴿٢٧﴾ ئهوان ههرگیز پیش ناکهون له الله بهههچ قسهیهک، واته: ناتوانن ههچ برپاریک بدن ههتا الله برپار نه دات، خو ئهوان به فهروانی (الله) ئیش ئهکهن و خویمان سهربه خو ههچ ئیشیک ناکهن.

﴿٢٨﴾ جا الله ئاگاداره بهوهی که کردویانه و بهوهیش که دهیکهن و ئهوان شهفاعهت ناکهن مهگهر بو ئه وکهسهی که الله رازی بیئت لی و ئهوان ههمیشه له سامو ههیهتهی الله دترسن.

۳۹) ئەوسا ھەركام لەوان بلى : من خوام نەك ئەو (الله) يەى كە ئىيۈە دەپپەرستىن، جا ئەو ۋە ئىمە تۆلەى لى دەسىنىن و بە ناگرى دۆزەخ سزى دەدەين ھەر ئاۋەھاش تۆلە دەسىنىن لە ستەمكاران، ئىنجا خۋى بالادەست باسى توانى و دەسەلاتى خۋى دەكات و دەفەرمۇى:

۳۰) ئايا بىباۋەران نابىنن و نازانن كە بىگومان ئاسمانان و زەوى يەك پارچە بوون ئىمە لەيەك جىمان كەردنەۋە. بەلى ئاسمانانى كەرد بە ھەوت ئاسمان و زەوىشى كەرد بە ھەوت و ھەۋاى دانا لەنۆيانىان داۋ لە ئاسمانەۋە پاش ئەۋەى كە بىباران بو بارانى باراند جا زەوىش كە وشك و بىگروگيا بو ئاۋدېرى كەردو بە گروگيا نەخشاندى، جا دەفەرمۇى: خۇ ئىمە زىان و گەشانەۋەى ھەمو شتىكىمان بە ئاۋەۋە بەستۈتەۋە دەى ئايا ھەر باۋەر ناھىنن؟

۳۱) ئەوسا لە ناۋ زەۋىدا چىاى بتەۋو بەھىزىمان دانا تا بىن بەھۋى راگرتنى زەۋى و درىژەدان بەژيانى ئىۋە، چونكە ئەگەر ئەو چىا بتەۋانە نەبۋايە زەۋى وا بەھىزو راۋەستاۋ نەدەبو وە ئىمە دامان ناۋە لەسەر زەۋىدا چەندىن رىگەى جۇراۋ جۇر تا ئەۋان بەھۋى ئەو رىگايانەۋە بتۈانن بەرەۋە مەبەستى خۇيان بېۋن.

۳۲) خۇ ئاسمانان كەردەۋە بەسەربانىكى پارىزراۋ لە ھەلۋەرىن و لەتبون و روخان و دەست تىخستى شەيتانەكان بەلام ئەۋان پشتيان لەۋ نىشانانەى ئەۋەكەردەۋە گۈى پىندان و ھىچ پەندو نامۇزگارپىەكى لى ۋەرنالگرن و ناللىن كى ئەم ئاسمانگەى بەۋ شىۋە جوان و رىك وپىكە دروستكەردەۋە راگرى كەردەۋە؟ بەداخەۋە بەۋ مەخلۇقە گرنگە خالىق نادۇزەنەۋە!

۳۳) خۇ ھەر ئەۋ زاتەيە كە شەۋو رۇزو خۇرو مانگى دروستكەردەۋە ۋ ھەمويان لە جىگا خولگەى تايبەتى خۇياندا مەلەۋان ئاسا دەسۋرپىنەۋە. ئىنجا (الله) دەفەرمۇى:

۳۴) جا ئىمە پىش تۆ ھىچ مەۋفىكىمان نەكەردەۋە بە مەۋفىكى ھەمىشە زىندوۋ ژيانى ھەمىشەيىمان بە ھىچ كەس نەداۋە، بەلگە ھەمويان مردون جا تۆش ھەروەكو ئەۋانى بەلام ئايا ئەگەر تۆ بمرى ئەۋ كافرانەى كە چاۋەرۋانى مردنى تۈ دەكەن و پىيان وايە كە بە مردنى تۈ كۆتاي بە پەيامەكت دىت، ئەۋان دەمىنپىنەۋە؟ نەخىر شتى وانيەۋنەۋانىش دەمرن.

۳۵) ھەمو گيان لەبەرىك ئەبى تامى مردن بچەژىت و بمرى خۇ ئىمەيش تاقى دەكەينەۋە بە ھەژارى و بەدەۋلەمەندى، بە تەنگانەۋە بەفەرەھى، بەژىر دەستەيى و لاۋازى و بەھىزو دەستەلات، بە چاك و خراپ تا دەرگەۋىت كى راستەۋ خۇگرەۋ كىيش ناپاكەۋ خۇى دۇراندەۋە، ۋە ھەربۇلاى ئىمە دەگەپىنەۋە كەۋابو با كافران وخوانەناسان دلخۇش نەبن ھەر چەند بژىن ھەردەبى ئەۋ تامە تالۋ دۇۋارەى مردن بچەژن، ۋە ئەۋەى كە پىيان دراۋە ھەموى بۇ تاقى كەردنەۋە، جا پىۋىستە مۇسلمانىش ئاگى لەخۇى بىت و بزانى كە بۇ تاقى كەردنەۋە ھىراۋەتە سەرزەۋى و پاش كەمى تر بەرەۋە حىساب و دادگا ئەچىت دەى با خۇى ئامادە بكت بۇ ئەۋ سەفەرە درىژەى كە گەرانەۋەى نىەۋ پەشىمان بوونەۋەيش سودىكى نابىت، جا با وريا بىت و بە باۋەرىكى پاكەۋە لەۋ تاقى كەردنەۋانەى دنپادا كە (الله) بە سەرى دا دەھىنىت لەخۇشى و ناخۇشى خۇى نەدۇرپىنەت. پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇى:

چاۋدېرى فەرمانەكانى (الله) بگەۋ مەيان فەۋتپنە (الله) ىش چاۋدېرى و پارىزگارپىت لى دەكات چاۋدېرى مافەكانى (الله) بگە تا (الله) لە سەختى دنپاۋ دۋارۇز دا فرىات بگەۋىت، جا ھەر كاتىك داۋا دەكەيت ھەر لە (الله) داۋا بگە، ۋە ھەر كاتىك دەۋاى يارمەتى دەكەيت ھەر لە (الله) داۋاى يارمەتى بگە، جا چاك بزانە كە ئەگەر ھەمو خەلك كۆ بىپىتەۋە بۇ ئەۋەى كە سودىكت پى بگەيەنن ھىچ سودىكت پى ناگەيەنن مەگەر ھەر ئەۋە نەبىت كە (الله) بۇ تۆى نوسىپىت، ۋە ئەگەر ھەمويان كۆبىنەۋە بۇ ئەۋەى زىانىكت پى بگەيەنن ناتۈانن ھىچ زىانىكت پى بگەيەنن مەگەر ئەۋە نەبىت كە (الله) بۇى نوسىۋىت قەلەمەكان ھەلگىران و نوسىنى سەرنجامەكان و بىرپارەكان كۆتايى پىھات و پەرەكانىش وشك بونەۋەۋ تازە ئىتر ھىچيان لى نانسرىت}

ۋاتە: ھەمو بونەۋەر لە ناۋ دەرياي تەقدىرى تۆماركراۋدا دە سورپىتەۋە، ئەمە بەلگەى كەمالى عىلمى (الله) يەۋ ھىچ زۆرەملى و ئىجبارىك لەكاردانىە، ژىرپەۋ باش لەمە تىبگە چونكە بەشىكى گرنكى بىرو باۋەرەتە.

وَإِذَا رَأَوْاكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
 أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ
 هُمْ كَفِرُونَ ﴿٣٦﴾ خَلِقُ إِلَّا نَسْنُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ
 آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ
 لَا يَكْفُرُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
 هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 رِيسُلًا مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْلَأُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ
 الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ
 لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
 أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنْ آيُصْحَابُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَنَعْنَا هَؤُلَاءَ
 وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي
 الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

﴿٣٦﴾ جا که نه وانهی که بیباورن هه کاتیک تۆ ده بینن گالتهت بئ ده کهن و به سوک ته ماشات ده کهن و ده لئین: ئایا نه مهیه نهو کهسه کهوا به خرابی باسی خواکانتان نه کات؟ وه هه نهوانن که بیباورن بهم قورنانه وه یادی نهو زاته بهرحم و میهره بانه، جا بهراستی هه نهوانن بئ نرخ و سوک و گالته بئ کراو نه تۆ نهی محمد ﷺ.

﴿٣٧﴾ مروّف دروستکراویکی به پهلهیه و هه میسه دهیه وی زوو ناوات و ئامانجه کانی بیته دی، جا باورداران نه یانه ویّت زوو پهرومردگار تۆله له بیباورن و هرگریّت و سزایان بدات و بیباورنیش به پهلهن له هاتنی نهو نیشانه و به لئینهی که پییان دراوه ده لئین: نه گهر نهو به لئینه راسته دهی با زوو بیته دی، بهم زوانه منیش نیشانه کانی خوّم پیشانی ئیوه ده دم که و ابو زور پهله مه کهن، چونکه هه دیت و پهلهی ناویت به لام هه موش له لای الله کاتی دیاری کراوه و تاکاتی خوئی نهیهت نهو شته رونادات. هه ندیک (عَجَلٍ) به قور مانا کردوه، واته: مروّفمان له قور دروستکردوه.

﴿٣٨﴾ وه ده لئین: کهی نهو به لئینه دیته جئ نه گهر راست نه کهن؟ (الله) یش نهفه رموی:

﴿٣٩﴾ نهو که سانهی که کافرو خوا نه ناسن نه گهر بزائن بهو کاتهی که وانا تانن ناگر له دم و چاویان وله پشتیان لابدهن و خوئیانی لئ

رزگار بکهن له کاتیکدا که نهوان یارمه تیش نادریّن و که سیش به هاوریانه و نایهت، له دنیا دا قسهی ئاویان نه دمکرد، نهوان داوی هاتنی سزا ده کهن نهک له بهر زرنگیان به لکو له بهر نه وهی که باورن بهو هه رهشانه نییه!

﴿٤٠﴾ بیگومان به کتوپری سزایان بو دیت، جا نهو کاته مات و سهرگهردانیان نه کات، ئیتر نهو کاته ناتوانن نهو سزایه که هات بیگه ریینه وهو له دهستی رزگار بین خو ماوهشیان بئ نادریّت تا بیر له چاره سهرییهک بکه نه وه، ئینجا خوی میهره بان بو دلدانه وهی پیغه مبه رمان ﷺ دهفه رموی:

﴿٤١﴾ خو بیگومان گالته کراوه به پیغه مبه رانی پیش تۆش و به سوک ته ماشا کراون، جا بو نهو که سانهی که گالته یان کردوه به پیغه مبه ران، نهوسا نهو سزایه که گالته یان بئ دهکرد هات به سهریاندو تۆلهی نهو گالته پیکردنانه یان لئ وهرگیرا. جا نه مه ههروهک دلدانه وهی پیغه مبه رمانه ﷺ هه ره شه یسه له بیباورن گالته کهر به پیغه مبه ر ﷺ و ئایینی پیروزی ئیسلام.

﴿٤٢﴾ نهی محمد ﷺ بئ: کئ به شهو و بهروژ ده تان پاریزی له سزای رهمان بیجگه له میهره بانی و پاراستنی خوئی نه بیّت؟ جا نه وه به جیی خوئی، خو بیگومان نهوان پشتیان کردوته پهراو و یادی پهرومردگاریانه وهو کوّتا نایهن لهو لاره ملی و پشت تیکردنه.

﴿٤٣﴾ ئایا بو نهوان خویانیکی ههیه که بیان پاریزی و یارمه تیان بدات جگه له ئیمه؟ نه خیر، بیگومان نهوانه ناتوانن یارمه تی خویشیان بدنه، وه له لایه ن ئیمه وه یارمه تی نادریّن و نا پاریزی، واته: نه خوئیان پییان ده کریّت و نه ئیمه ش یارمه تیان ده دهن، ئینجا الله هوی سهرکه شی بیباورن باس ده کات و دهفه رموی:

﴿٤٤﴾ به لکو نهوان و باو و باپیرانیانمان له نازو نیعمه تی خوّماندا ژياندا تا ته مه نیکی دریژیان کردو ماوهیه کی زور هات به سهریاندو وایان ده زانی که خوئیان شیواوی نهو نازو نیعمه ته ن، بویه پییان دراوه، ئایا هه ره له سه ره نهو بوچونه هه له یه نه روژ و بیر له ئاکامی خوئیان ناکه نه وه، ئایا نهوان نابینن که بیگومان ئیمه کهم کهم زهویان لئ کهم نه کهینه وهو کوّمه لّ به کوّمه لّ خه لکی نه م زهویه ده مرئین و له نه نجام دا هیچ گیانله به ریکی تییدا نامینیته وه؟ جا هه موی هه ره بو الله ده می نیته وه، یان به سهرکه وه تی تۆ به سه ره شارو دیهاته کانی دهو ربه ریان دا زهویان لئ کهم ده کهینه وهو تهنگی ده کهین لیان، ئایا نهوانن سهرکه وتو؟ واته: نه گهر ژیر بن هه ره نه مه به سه بو یان که بیر بکه نه وهو له دژایه تی (الله) و پیغه مبه رده کی واز به یینن.

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يَنْذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَوْمَلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُنَاقِبِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ حَاكِمُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ هَٰذَا عِبَادِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَشْءَٰءَ آبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولَٰؤُمُوهُنَّ ﴿٥٧﴾

﴿٤٩﴾ ئەو كەسانەن كە لە پەنامەكیدا لە پەروردگاری خۆیان دەترسن، وە ئەوانە لە روژی قیامەت دەترسن چونكە ئەزانن ئەو روژه چەند سەخت و پڕ مەترسییە.

﴿٥٠﴾ ئەوسا ئەم قورئانە كە ناردومانە ئامۆزگاریكەریكى پیرۆزە ئایا ئیوه نكولى دەكەن و ئەمەك نەناسن؟

﴿٥١﴾ جا بە حەقیقەت ئێمە ھەر لە پێشدا ئەودى كە راست و دروستبو لەبىرو بۆچونى یەكخوابەرستى پاك و خاوپن بە ئیبراھىمان بەخشى و تێمان گەياند كەچى بكات، وە ئێمە باشمان دەناسى و بە شایستەیی ئەم ئەرکە قورسەمان دەزانى.

﴿٥٢﴾ دەى بىریان بخەرمو وە كاتەى كە بە باوكى وت: ئەم پەيكەرانە چىن كە ئیوه مل كەچن بۆیان و لە بەردەمیاندا خوتان مەتكدوو دەیان پەرستن؟

﴿٥٣﴾ وتیان: ئێمە باوكانى خۆمانمان دیوه كە بەندایەتى ئەمانەیان دەكردو دەیان پەرستن. واتە، پەرستنىكى كۆپرانەییە و نایانەوى كەوازی لى بەینن؛

﴿٥٤﴾ ئیبراھىم وتى: بە حەقیقەت ئیوه و باوكانىشتان لە گومراھى ئاشكرا دان.

﴿٥٥﴾ ئەوانیش وتیان: ئەو تۆ لە راستیتە؟ ئایا تۆ ھىچ راستیەكت ھىناو بۆمان و ھىچت بە دەستوەدیە یان لە دەسپرو گالته چىيانى؟

﴿٤٥﴾ ئە محمد ﷺ: من پێغەمبەرێكم ھەر بە ھوى ئەم قورئانەووە كە وەحى كراوەتە لام دەتاترسێنم لە سزای (اللہ) و شتیكم لە لایان خۆمەووە پێ نەوتوون خۆ ئەوانەى كە كەرن، ھەركاتێك كە ئامۆزگارى بكړین و بترسینرین گوێیان لەم بانگەوازە نابیت. واتە ئەمانە خۆیان كەردەكەن تانەبیس؟!

﴿٤٦﴾ قەسەم بێت ئەگەر ئەوان لەلایەن پەروردگارەووە یەك كەم سزایان پێ بگات بێگومان كە دەلێن: واى بۆ ئێمە چىمان بە خۆمان كرد بێگومان كە ئێمە ستمكار بوین جا بەم شیوەدیە دان بە ستمى خۆیان دا دەنێن.

﴿٤٧﴾ خۆ ئێمە میزانەكانى دادپەروردی لە روژی قیامەتدا دادەنێین جا ھىچ كەسێك ھىچ ستمىكى لێناكریت و ئەو كارانەى كە دەيكەن لە چاك و خراپ ئەگەر بە ئەندازەى تۆیى خەرته لەیەك بێت دەپھێنێنەووە بۆ لى كۆلێنەووە حىساب، وە بەسە كە ئێمە حسابكەرى كردارەكان بىن، چونكە ھەموى دەزانین و ھىچمان لى ون نابیت و ستمیش لە كەس ناكەین. دایكى باوەرداران عایشە دەلێت: پیاویك ھاتە خزمەتى پێغەمبەر ﷺ و وتى: ئەى پێغەمبەر ﷺ من ھەندىك كۆیلەم ھەییە كە درۆم لەگەڵدا دەكەن و خیانەتەم پێدەكەن و لە قسەم دەردەچن جا بۆیە منیش لێیان دەدم و قسەیان پێدەلێم دەى حىسابى من و ئەوان چۆنە؟ پێغەمبەرىش ﷺ ھەرموى: }

/ واتە: ئەو خیانەتەى كە پێیانكردویت و / ئەوسەربێچییە لە ھەرمانى تۆیانكردوو ئەودرۆیانەى لەگەڵ تۆدا كردویانەو ئەو تۆلەیش كە تۆ لە ئەوانت وەرگرتو حىساب دەكریت جا ئەگەر تۆلەى تۆ لەوان بەئەندازەى تاوانى ئەوان بێت ئەو نەقازانج و نە زەرەرت لەسەر نیە و ھەك یەككىیان لێھاتووە بەلام ئەگەر تۆلەى تۆ لەوان لە تاوانى ئەوان كەمتر بێت ئەو زیادەییەكەو بۆت، بەلام ئەگەر تۆلەى تۆ لەوان لە تاوانى ئەوان زۆرتربیت ئەو تۆلەى ئەو زیادەییەت بۆئەوان لە تۆ وەردە گیریتەووە، جا پیاووەكە دەستى كرد بە گریان و پێغەمبەرىش ﷺ ئەم ئایەتەى خوێندوو پاشان پیاووەكە وتى: باشتەرىن شت بۆ ئەوان و بۆ من ئەوھى كە لەیەكتر جیا بىن جا شایەت بىن كە من ھەمویانم ئازاد كرد.

﴿٤٨﴾ بە حەقیقەت ئێمە (تەورات) مان دا بە موسا و ھارون كە جیاكەرەووى حەق و ناحەق و روناكى و ئامۆزگاریە بۆ پارێزكاران. جا ئەو پارێزكارانە كێن؟

کردوه! جا بزائن کټیوه و پهیډای بکهن، هه نډیکیان که قسه کانی
ئیراهیمیان له بیر بو.

٦٠ وتیان: بیستومانه لاویک به خراپه ناویانی دهرده که
ئیراهیمیان پی دهرده.

٦١ جا پاشا و پیاو مافولانیان وتیان: بچن به ناو خه لکا بیهین
به لگو که سانیک هه بن چاویان پی که وتبی و شایه تی له سهر بدهن و
ناماده ی دادگایی و سزادانه که ی بین، نه وانیش چون و به ناو خه لکا
هیانیان و که س شایه تی له سهر نه داو بردیانه به ردم پاشا و دارو
دهسته که ی، جا که وتنه لی کولینه وه له گهل ئیراهیم دا.

٦٢ وتیان: نه ی ئیراهیم تو ئاوه هات کردوه به خواکانی ئیمه؟

٦٣ ئیراهیم وتی: وانیه که ئیوه بو ی ده چن ههر که س
کردویه تی، نه وه که ورده که یانه و ته وری به شانده ویه، ده ی
پرسیاریان لی بکهن نه گهر قسه نه کهن با بیتان بلین چی
قوماوه کی نه م نیشه ی کردوه، ئیراهیم به م وته کورت و
جوانه ی هه زاندنی و هیانییه وه سهر خه تی راست، وه که ده فهرمو ی:

٦٤ ئینجا کافره کان له م کاته دا هاتنه سهر پرسیار له خو یان و
زانیان که نه مانه شیای پهرستن، نین جا خو یان به خو یان وت:
بیگومان ئیوه سته مکارن، چون نه بی شتی بپهرستین که نه
ده توانیت پاریزگاری له خو ی بکات و نه ده توانیت قسه یه که
بکات؟! به لام شه یان هه لی خه له تاندن و چونه وه سهر کلتوری
کونیان، وه که ده فهرمو ی:

٦٥ له پاشان پاشگه ز بونه وه و گه رانه وه بو سهر کوفرو
فه ساده که ی خو یان، ئینجا رویان کرده ئیراهیم و وتیان: تو چاک
ده زانی که نه مانه قسه ناکه ن تو چون به ئیمه نه ئییت
پرسیاریان لی بکهن؟ ئینجا ریگای قسه بو ئیراهیم خوش بو،

٦٦ وتی: نایا ئیوه به ندایه تی شتانی که جگه له الله ده کهن که نه
هیچ سودیکتان پی نه گه یه نن و نه هیچ زیانی که، ده ی ئیر نه بی
بو چی به ندایه تیان بو بکهن؟

٦٧ بی نرخ و سوکایه تی بو ئیوه و نه وانه ش که جگه له الله
ده یان پهرستن که چهنده سهر لی شیواون، ده ی نایا ئیوه عه قلتان
نییه که بیر بکه نه وه و راست و ناراست له یه که جیا بکه نه وه؟ جا
نه وان له باتی بیر کردنه وه و به خو دا چون و با وهر هیان به خوای بی
وینه و تاک وته نیا.

٦٨ به خه لکیان وت: بیسوتین و یارمه تی خواکانتان بدهن و
توله یان له ئیراهیم وهر گرن نه گهر نه تانه وئ خزمه تی که

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَثِيرًا مِّنْهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ
٥٨ قَالُوا مَن فَعَلَ هَذَا بِإِلَهِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ
قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ
٦٠ قَالُوا فَاتُوا بِهِ
عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ
٦١ قَالُوا أَأنتَ فَعَلْتَ
هَذَا بِإِلَهِنَا يَا ابْنِ الْبَرِّ
٦٢ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ
هَذَا فَاسْتَلَوْهُمْ إِن كَانُوا يَنْطِقُونَ
٦٣ فَرَجَعُوا إِلَىٰ
أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ
٦٤ ثُمَّ نَكَسُوا عَلَىٰ
رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ
٦٥ قَالَ
أَفَعَبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
يَضُرُّكُمْ
٦٦ أَفَبِلَكُمْ لَعْنَتِ عِبَادِي مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ
٦٧ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ
فَاعِلِينَ
٦٨ قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
٦٩ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ
٧٠ وَجَعَلْنَاهُ
وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ
٧١ وَوَهَبْنَا
لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ
٧٢

٥٩ ئیراهیم وتی: نه خیر وانیه که ئیوه ده یلین، به لگو من
راستیم بو ئیوه هیانه وه نه مانه په رورده گاری ئیوه نین، به لگو
په رورده گاری ئیوه، هه رنه وه په رورده گاری ناسمانان و زه ویه که
دروستی کردون و من له سهر نه وه ی که وتم یه کیکم له شایه ته کان.

٥٧ قسه م به الله پاش نه وه ی که پشتان تی کردن و رو یشتن من
فی لیک به و بتانه ی ئیوه ده که م. به لی ئیراهیم بو هه لی که نه گه را
بو هیانه ده ی سوینده که ی و هه مو روژیک له بیر ی نه وه دا بو تا
کاتی جه زنیکیان هات، جا باویان و ابو که ده چونه دهرده و
داویان له ئیراهیمش کرد که له گه لیان بچیت به لام ئیراهیم
وتی: من نه خوشم و نایه مه دهرده و، جا کاتی چونه دهرده هاته
لای بته کان و به گالته پیکردنه وه پی وتن: نه وه بو هیچ ناخون،
نه وه بو قسه ناکه ن ئینجا به ته ور هات به ویزه یان دا.

٥٨ جا هه مویانی پارچه پارچه کرد بیجگه له بته گه ورده کیان و
ته ورده کی له سهر شانی داناو هاته دهرده و، به و هیوا یه که نه وان
بگه رینه وه بولای و له بی دنگی و بی ده سه لاتی خواکانیان تی بگه ن،
پاشان گه له که ی له جه نه که یان گه رانه وه و دییان که خواکانیان
خراپیان به سهره اته وه له تو په ت کراون.

٥٩ وتیان: کی وای کردوه به خواکانمان؟ بیگومان نه و که سه ی
ناوای له خواکانمان کردوه له سته مکارانه و سته می له خواکانمان

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلَوْ طَآءَ أَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْنَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَجَعَلْنَاهُ وَآهْلَهُ مِنْ أَلْبَرِّ الْعَرَبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَضَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا ءَايَيْنَاهُمْ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَرُسُلِينَ الرِّيحِ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكَأْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾

بد، جا نيمهش ولامان دايه وه و خوی و په پره وانی و خانه واده کي جگه له کورپکي لهو تهنگانه و نارځه تيه سهخته کي ته پيدا بون زرگارمان کردن.

﴿٧٧﴾ نهوسا يارمه تي نه ولمان داو زرگارمان کردن له ناو نهو گه له ی که ببیاوهرپون به نيشانه کانی نيمه، بيشک که نهوان گه ليکي خراب بون جا نيمهش هه مومان به ناو خنکاند، نينجا باسی داودو سليمانی کوری دهکات و دهفه رموی:

﴿٧٨﴾ جا باسی داودو سليمان بکه نهو کاته ی که حوکميان کرد له باره ی کيلگه يه که وه کاتي که مهرو مالاتي گه ليک شوه و تپيدا بلا و بونه وه و خواردیان، وه نيمه ناگاداری برپاره کانیان بوين. وشه ﴿نَفَسَتْ﴾ تهنه ناو کاتي شوه به کارديت، واته: شوه نهو مهرو مالاته چونه ناو نهو کيلگه وه و خواردبويان دهلین باخيکی تري بو که شوه نهو حه يوانانه چونه ته ناوی و هه مو هيشوه تريکانيان خراب کردبو، جا خاوهن کيلگه که وه خاوهن مهرو مالاته که هاتن بولای داود که له نيوانيان دا برپار بدات نه ویش برپاريدا که حه يوانه کان بدری به خاوهنی باخه که، وه سليمانی کوری: وتی نهی پیغه مبه برپاريکی ترت بدایه فره می چوڼ؟ سليمان وتی: با مهرو مالاته که بدن بهو کابريه ی که باخه که ی خوراوه سودی لی وهریگریت و خاوهن حه يوانه که ش باخه که ی بی بدریت تا خزمه تی بکات تا نهو کاته ی وه کوی لی دپته وه

به خواکانتان بکه، به لی نيراهيم ناگريکی گه وره ی بوکرايه وه و خستiane ناويه وه خوايش دهفه رموی:

﴿٧٩﴾ وتمان: نهی ناگر سارد ببه، به لام نهک سارديکی وا که رهق بيته وه به لکو بی زیان بيت بو نيراهيم.

﴿٨٠﴾ جا نهوان ويستيان فروقيلیکی گه وره بکه به نيراهيم و ويستيان بیسوتینن، وه نيمهش نهو فروقيله ی نه ولمان هه لوه شانده وه و نيراهيمان زرگار کرد. جاپاش چهند روژیک له ناو ناگردا نيراهيم به بی زیان هاته ده ره وه.

﴿٨١﴾ نهوسا نيراهيم و لوتمان زرگار کردو ره وانه مان کردن به ره و نهو زهوييه ی که هو ی خيرو خوشی بو بو هه مو خه لکی نهو سه رده مه که زموی شام بوو، دهلین نهو روداوی نيراهيم له عيرافدا بووه و له پاشدا الله وای ويستوه که له گهل لوتی برازیدا بجی بو شام، جا په روه ردگاری عالم زياتر خه لاتي کردو له سه رده می پريدا هات به هانايه وه دوو کوری پيدا، وه ک دهفه رموی:

﴿٨٢﴾ جا به خشيمان به نيراهيم نيسحاق، وه به نيسحاقيش يه عقوب که زياده يه ک بو کرا به خه لاتي نيراهيم وه هه مويانمان کرد به پياو چاک و دروست کردار. ناوی نيسحاق پیغه مبه ر حه فده جار و ناوی يه عقوبی کوری شانزه جار له قورئاندا هاتوه.

﴿٨٣﴾ نهوسا نيمه نه ولمان کرد به پيشه واپانيک که به گوپره ی فره مانی نيمه خه لکیان رينمای ده کرد، جا وه حيمان کرده لای نهوان به کردنی نيشی چاک و به جبه يانی نوپژو به دانی زهکات، وه به دلتييايه وه که نهوان گه ردنکه چو به ننده ی راستی نيمه بون، نه مه هه مو له پاداشتی پاک و خاوينی نيراهيم دا بو، که په روه ردگاری بينيازو ميه ربان پیی به خشين، نينجا به شيويه کی کورت باسی لوت دهکات و دهفه رموی:

﴿٨٤﴾ وه به لوتيش حیکمه ت و عيلمان به خشی و کردمان به پیغه مبه ر، وه نه ویشمان زرگار کرد لهو گونده ی که وه نيشه فیزه ونه پيسه کانیان ده کرد، بيگومان نهوان گه ليکی خراببون و دهرچوو بون له سنوری الله.

﴿٨٥﴾ جا نهومان زرگار کردو خستمانه ناو سوژو رهمه تی خو مانه وه، بيگومان نهو له پياو چاکان بو، نينجا باسی نوحيش دهکات و دهفه رموی:

﴿٨٦﴾ دهی باسی نوح بکه نهو کاته ی له پيش نيراهيم و لوت دا که هاواری لی کردین و وتی: نهی په روه ردگار من شکستم خورادوه و نهوان زالن به سه رمدا تولم بو بستينه وه و يارمه تيم

خاکی که خیر و بهره‌گه‌تیی زورمان له ناودا دانا بو که زهوی شامه، نهو بایه هه‌رتاقتیک ماودی مانگیك پیاده‌ده‌وی ده‌بری.

﴿٨٢﴾ جا له ناو شه‌یتانه‌کاندا هه‌ندیك هه‌بون که نه‌چونه ژیر ده‌ریا بۆی و شتی به‌نرخ‌ی ژیر ده‌ریایان بۆ دهر ده‌هیناو ئیشی تریشیان بۆ ده‌کرد جا ئیمه چاودیریمان ده‌کردن‌وله شه‌ری نه‌وان ده‌مان پاراستن. واته: ﷻ شه‌یتانه‌کانی رام وگه‌ردنکه‌چ کرد بو بۆ سلیمان و به‌فه‌رمانی نه‌و ئیشیان بۆ ده‌کردو نه‌یان ده‌توانی شتیکی نارها دژ به‌ نه‌و نه‌نجام بدن، ئینجا خوی گه‌وره‌و به‌ ده‌سه‌لات باسی "نه‌یوب" پیغه‌مبه‌رمان بۆ ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

﴿٨٣﴾ باسی نه‌یوبیش بکه نه‌و کاته‌ی که بانگی په‌وه‌ردگاری کردو وتی: نه‌ی په‌روه‌ردگارم بیگومان که من دو‌جاری زیان بووم له مال و له‌لشم دا خو تۆیش له هه‌مو خاوم سۆزه‌کان به‌ سۆزتری. ناوی نه‌یوب چوار جار له قورئاندا هاتوه که وتراوه له ده‌ورو به‌ر دیمه‌شقا ژیاوه،

﴿٨٤﴾ جا ئیمه هاتین به‌ هاواریه‌وه‌و هه‌رچی ناخۆشییه‌کی هه‌بو لامان بردو خاوخیزانه‌که‌ی و له‌گه‌ل نه‌وانیشدا نه‌وه‌نده‌ی ترمان پیداکه‌ نه‌مه به‌زه‌یه‌یک بو له لایه‌ن ئیمه‌وه‌و بۆ نه‌و، چونکه نه‌و به‌نده‌یه‌کی خۆگه‌ریو، وه تا یاداوه‌ریه‌کیش بی‌ت بۆ نه‌و وانه‌ی که تهنه‌ا ﷻ ده‌ په‌رستو تهنه‌ا له‌و ده‌پارێنه‌وه‌و بۆ نه‌وه‌ی خۆ بگرن و تهنه‌ا به‌و پشت ببه‌ستن تا وه‌ک نه‌و پاداش بدرینه‌. موسعه‌بی کوری سه‌عد ده‌لی: باوکم په‌رسیاری کرد له پیغه‌مبه‌ر ﷺ که چ که‌سیک گه‌رفتاری و به‌لای دژوارترو زۆرت‌ر بوه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: }

/ واته: سه‌خت‌ترین گه‌رفتاری و زۆرت‌رین به‌لای به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رانه‌وه‌و بووه، پاشان نه‌وانه‌ی که له ئایین و ره‌وش‌ت دا هاوشیوه‌ی پیغه‌مبه‌ران بوون، پاشان نه‌وه‌ی که له وانه‌وه‌و نزیکن، جا هه‌ر پیاویک به‌ گوێره‌ی ئایینه‌که‌ی توشی به‌لای گه‌رفتاری دیت. نه‌گه‌ر له ئایینه‌که‌ی دا توند بی‌ت به‌لای و سه‌ختیه‌کانی توند تره‌، وه نه‌گه‌ر له ئایینه‌که‌ی دا شل‌وشۆل و نه‌رم بو به‌و گوێره‌یه‌ به‌ به‌لای تا‌قی ده‌کرێته‌وه‌، جا به‌لای به‌ سه‌ر به‌نده‌دا به‌رده‌وامه‌ تاوا‌ی لی دیت که به‌ سه‌ر زه‌وی دا ده‌جیت که هیچ تاوانیکی به‌ سه‌ره‌وه‌ نه‌ماوه‌ }

﴿٨٥﴾ جا نه‌ی محمد ﷺ باسی ئیسماعیل و ئیدریس و زولکفلش بۆ گه‌له‌که‌ت بکه که نه‌وان هه‌مویان له سه‌ر به‌ نایه‌تی ﷻ وئیش وئازاری دنیا له خۆگران بون. زولکفل له‌م ئایه‌ته‌داو له نایه‌تی چل و هه‌شتی سوره‌تی صاد ناوی براوه‌، زانیان له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُونَ لَهُ، وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفَظِينَ ﴿٨٢﴾ وَيُتُوبُ إِذْ
نَادَى رَبَّهُ: أِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَعَاطَيْنَاهُ أَهْلَهُ
وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾
وَأَسْمِعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾
وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾
وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْلَبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
فَكَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَذِكْرَى
إِذْ نَادَى رَبَّهُ، رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَاهُ
لَهُ، وَزُجَّجَتْ إِيَّاهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
وَيَدْعُونَكَ عَبْدًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَلِيعِينَ ﴿٩٠﴾

ئینجا هه‌رکه‌سه‌و مالی خۆی، مه‌رو مالا‌ته‌که‌ بۆ خاوم مه‌رو مالا‌ته‌که‌و باخه‌که‌ش بدریته‌وه‌و به‌ خاوم باخه‌که‌.

﴿٩١﴾ جا سلیمانمان تیگه‌یاندا که چۆن نه‌و به‌ریاره‌ بدات، واته: نه‌و به‌ریاره‌ی سلیمان به‌شیوه‌ی وه‌حی بوه، به‌لام به‌ریاری داودی باوکی به‌ نیجه‌ت‌ه‌ادی خۆی بووه ﷻ لۆمه‌ی نه‌کردوه‌، به‌لگو فه‌رموی: خۆ به‌ هه‌مویان هه‌م به‌ریارو هه‌م زانیاریمان پیداکه‌ بون، واته: هه‌ردووکیان له‌لایه‌ن په‌وه‌ردگاره‌وه‌و زانیاری هوکمه‌ جو‌راو جو‌ره‌کان و چۆنیه‌تی به‌ریاردان له سه‌ریان پیدرا بو، جا چیاکان و بالنده‌کانمان رام و گه‌ردنکه‌چ کرد بۆ داود که له‌گه‌لی دا ته‌سه‌بیحات بکه‌ن، وه ئیمه ئاره‌زو‌ی هه‌رچی بکه‌ین نه‌یکه‌ین. واته خوا نه‌وه‌شته‌گه‌رنگانه‌ی بۆ داود کرد تا خه‌لکی سه‌رده‌می خۆی باوه‌ری پی‌بکه‌ن و په‌یره‌وی بکه‌ن.

﴿٩٠﴾ جا فی‌ری دروستکردنی پۆشاک‌ی زریمان کرد بۆ سودی ئیوه تا نه‌و لی‌باسه‌ بتان پارێزی له‌شیرو تیری شه‌ره‌کانتان، ده‌ی ئایا ئیوه سوپاسی ﷻ ده‌که‌ن له‌سه‌ر نه‌و هه‌مو نیعه‌تانه‌ی که پی‌یداو؟ ده‌لێن داود یه‌که‌م که‌س بوه که پۆشاک‌ی زری به‌شیوه‌ی هه‌لقه‌ دروستکردوه‌. ئینجا نه‌جیته‌ سه‌رباسی سلیمان و ده‌فه‌رموی:

﴿٩١﴾ خۆ بایه‌کی توندی بی شه‌پۆل و بی تاسه‌مان رام وگه‌ردنکه‌چ کرد بۆ سلیمان که به‌فه‌رمانی نه‌و هاتو چۆی ده‌کرد بۆ نه‌و

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ
أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾
وَقَطِّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَهٍ لَكُمْ جُوعٌ ﴿٩٣﴾
فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعِيدٍ وَإِنَّا لَهُ كَنُوبٌ ﴿٩٤﴾ وَحَرَّمْ عَلَى قَرِينَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُزِحَتْ
يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُوبِلُنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَتْ
هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾
لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ
سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

کردنی خودایه، داوای واریس دهکات، وه ههر خوایش به
چاکترینی واریسان دهمانی. بهائی پهرومردگاری دلوفان هات به
هانایهوه، وهك دهفهرموئ:

﴿٩٠﴾ جا ئیمهش وهلامان دایهوهو "یهحیا" مان پئی بهخشی و
ژنهکهی که مندائی نه دهبو بۆمان چاک کردوه به راستی ئهوان
له ئهنجامدانی چاکهکان زۆر به پهله بون و کئ بهرکییان دهکرد،
وه له کاتیکدا که ئومیدی لیخوشبون و ترس له تۆلهیان بوو
بانگیان له ئیمه دهکردو ئیمهیان دهپهرست، وه ئهوان
گهردنگهچبون بۆ بهندیایهتی و فهرومانبهیرمان. ئینجا باسی
"مهیریم" مان بۆ دهکاتو دهفهرموئ:

﴿٩١﴾ جا باسی ئهوان نافرته بکه که شهرمی خوی پاراست بو له
خراپه، خو ئیمه به هوئی فریشتهوه بهشیك لهو گیانهی که
خۆمان دهیزانین کرد به بهریاو پاشان عیسای بو، وه خوی
وکوردهکهمان کرد به نیشانهیهکی ئاشکرا بۆ ههمو خهلکی دنیا،
ئینجا دهفهرموئ:

﴿٩٢﴾ به بیگومان ئهوه ئایینی ههموتانه که یهك ئایینه و تنهنا
من پهرومردگاری ئیوهم دهی ئههئ ههرمن بپرستن. چونکه له
بوون وپهرومردی مرفدا جگه له خوا کهسی تر نهبوو دهی
ئهگهر خۆتان گیل نهکهن چۆن دهبی جگه لهو بپرستن؟ بهلام
مرفو کهمیکی نهبی گوئ له فهرومانی الله ناگری و ههمیشه لاری
وناههقی کاره، وهك لیردها دهی دهخاتو دهفهرموئ:

ئایا یهکیکه له پیغهمبهران یان پیاوچاکیک بوه یهکیکه دهنگ
نین، وهههروهها ئیدریسیش تنهنا لهم ئایهتهداو له ئایهتی
پهنجاو شهشی سورتهی مریم دا ناوی براوه که یهکیکه له
پیغهمبهران.

﴿٩٣﴾ خو ئیمهیش ئهوانمان بهر بهزی و سۆزی خۆمان خست
چونکه بیگومان که ئهوان له پیاوچاکان بون.

﴿٩٤﴾ ئهوسایادی خاوهنی ماسیش بکه ئهوان کاتهی که به تورپیی
دهرچوو له ناو گهلهکهی و بهجیی هیشتن پئش ئهوهی که له
لایهن خواوه فهرومانی بۆ بیئت، جا گومانی وا بو که هه رگیز
ئیمه ته نگانهی بهسهردا ناهینین لهو رۆیشتنهیدا، جا کاتی که
سواری که شتیکی پر بو نزیك بو ههمویان نغرو ببن، جا بۆ
ئهوهی که کهشتیهکه باری سوک تر ببیئت تیروپشکیان کرد
بۆفهردانی یه کیکیان بو ناو دهریا، جا ئهوه بو که ئهوان دهرچو
ئهوسا فره درایه ناو دهریاوهو ماسیهکی گهوره ههلیلوشی، ئینجا
ئهوان له ناو تاریکییهکانهوه، تاریکایی سکی ماسی، تاریکایی
دهریاوتاریکایی شهو، هاواری کردو وتی: به راستی ئهوان خوییه
جگه له توهیج پهراوایی راست نیه و پاکو بئ خهوشی بۆ
تۆیه به راستی من له کۆمهلی ناحهقان بوم، بهم شیویه خاوهنی
ماسی (یونس) دانی به ههلهی خۆیدا نا سهبارت به پهله کردو
چاوهروان نهکردنی فهرومانی الله، خوی خاوهن سۆزو
میهرهبانیش به دهمیهوه هات، وهك دهفهرموئ:

﴿٩٥﴾ ئهوسا ئیتر ئیمه هاتین به دهمیهوهو لهو خهمه رزگارمان
کرد، جا ههر ئاوهها چۆن یونسمان رزگار کرد لهو خهمو پهژاره
سهخته ههمو باوهردارانیش رزگار دهکهن ئهگهر وهکوئهو دان
به ههلهی خۆیاندا بنین ودریژه به لوت بهرزی وخو په سهندی
نهدهن. پیغهمبهر الله دهفهرموئ: }

/ / واته: ئهوسا بیگومان ههر کاتیك بهنده
دانی نا به تاوانی خۆیداو پهشیمان بویهوهو تهویهی کرد الله
تهویهی لی وهردهگریئت لیردها تنهنا بهسهرهاتهکهی یونس
باسدهکاتو ناوی نابات بهلام ناوی ئهوان پیغهمبهره چوار جار له
چوار سورتهی قورئاندا ناوی هاتوه که وتراوه کاتیك گهلهکهی
خوی بهجیهیشت بهرهو تونس ئیستا کهوتهپرئ، جا کاتی که
فرهدرایه ناو ئاوهکه پهرومردگار رزگاری کردو پاشان له نهینهوا
نیشتهجئ بو، ئینجا دهفهرموئ:

﴿٩٦﴾ باسی زهکهریایش بکه ئهوان کاتهی که هاواری کرد
پهرومردگاری و وتی: ئهوان پهرومردگارم به تهنیام مههیل
وکهسیکم پییده که جئ نشینم بیئت، وه ههر خۆتی باشرینی
ئهوانهی که دهمینهوه، ئهوه ههم پارانهویهوه ههم سوپاس

جا / / }
 ٩٣

هەر وەك گۆڤدەرژەكان بە بئ شەرمیەووە لەیەك هەڵدین جا قیامەت بەسەری ئەوان دا دیت

٩٤ خۆ ئەو بەلێنە راستە كە هاتنی قیامەتە نزیك بوەتەووە جا ئەو كاتە بەكتوپری چاوی كافران هەولەق دەبیت و دەلێن: بەراستی لەبئ ئاگابیهکی خراپ دا بوین بەلگو ئیمە گەلیکی ستمكاربوین، ستممان لەخۆمان و خاوخیزان و خەلگی دنیا كرد وا ئیستا بەم رۆژە رەشە گەشتین.

٩٥ ئینجا ﷻ گۆشەیهك لە سزای ئەوتوانبارانە باس دەكات و دەفەرموئ:

٩٦ بە راستی ئیووە ئەوێ كە جگە لە ﷻ دەبێهەرستن هەموتان دارو چیلەكی هەلگێنەری ئاگری دۆزخن، چونكە بێگومان ئیووە دەچنە ناویەووە بەو ئاگرە سەختە دەستێنرین.

٩٧ جا ئەگەر ئەوانە خودا بونایە نەدەچونە ناو ئەو ئاگرەووە. بێغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: }

/ / رۆژی قیامەت ﷻ هەمو خەلك كۆ دەكاتەووە، ئینجا دەفەرموئ: هەر كەس هەرچی پەرستووە با دواى بكەوئیت، ئەوسا هەر كەس خۆری پەرستووە دەكەوئیتە شوینی و هەر كەس مانگی پەرستووە شوینی دەكەوئیت و هەر كەس ملهوپرانی پەرستووە شوینیان دەكەوئیت و هەمویان بەرەو ئاگر دەچن} واتە: هەر كەس جگە لە (ﷻ)ی پەپرەوی كردووە لە رۆژی قیامەت دا پێی دەوتریت ئیستایش بكەوەرە شوینی، دیارە هەندئ لە پەرستراوەكان بئ گیان وبئ دەسەلات بوون وەك بتهكان و سەرۆت و سامان و پلەومەقام، جا یان ئەوانە لەو گشتییە بەدەرن یان جوړیكیان لئ دەرگیت كە لەوئ بیانسانەووە كە ها ئەوانەش كە چاوەرانی شەفاعەتیان لئ دەكردن وا ئیستا فرە دەدرێنە ناوئاگرەووە تا زیاتر داخ و خەفەت بخۆن و بە تەواوی نائومید بن،

٩٨ لەویدا لە داخ و ئیش و ئازاردا هەر پێش دەخۆنەووە ئاھو هەناسەى سەختە هەلەكێشن و هیچ نابین، چونكە بەكوپری ولای و كەپری حەشر دەرگین. بەلئ هەندئ لەو پەرستراوانەش چاك وبئ تاوانن وەك عیساو عوزەیرو فریشتەكان و پیاوچاكانی هەرگەلیك كەپاش مردنیان خەلگی نەزان هاواریان بۆ دەبەن و چاوەروانی سوود و لابردنی زیانیان لئ دەكەن، ئەمانە ئەگەرچی پەرستراون بەلام بەو ئیشانەى كە ئەو نەزان و موشریكانە دەیان كرد رازی نەبون وە پەرۆردگار هەر پێش تر بەلێنی بەهەشتی پێداون و دەفەرموئ:

٩٣ جا ئەوان لە نیوان خۆیاندا كاروباری خۆیانیان بچر بچر كرد. وە هەریەكەى تەنها بەشى خۆى لایەسەند بو بەلام خۆ ئەمە هەر ئاوەها بئ حیساب و كیتاب ناروات، بەلگو هەمویان بۆ لای ئیمە دینەووە بگەرە بەردە لیڤە دەست پئ دەكات،

٩٤ جا ئەو كەسەى كە لە ئیشە چاكەكان ئەنجام بدات وبە كاری خێرو باشەووە خەريك بێت و لە گەل ئەوەشدا باوەردار بێت جا ئەووە هەول و كۆششەكەى بە فێرو ناچیت بەلگو بۆى تۆمار دەكەین و لەپاشە رۆژدا پاداشتی دەدەینەووە، دیارە مەرجی وەرگیرانی كاری چاك و دەستكەوتنی پاداشتەكەى لە دوا رۆژدا بونی ئیمان و باوەر، وە ئەو كەسەى باوەرێ نەبیت كاری چاكی بۆ پاشە رۆژ سودی نابیت، بەلئ ئەم ژيانە بۆ تاقی كردنەووەیە و پاش دەرچون لیى تازە ئاخ و داخ بۆخواردنی سودی نابیت چونكە ﷻ دەفەرموئ:

٩٥ ئیمە خەلگی هەر شوینیكمان لە ناو برد تازە نابئ بگەرێنەووە، جا ئەگەر مەرؤف ژیری خۆى لە دەست نەداوە با بەر لەوێ بەرەو ئەو دنیا پال بنریت بیر لە خۆى بكاتەووە بزانیت لە جی دروستكراووە بەرەو كۆى دەچیت و پاشەرۆژی جی ئەبیت و جی بۆ ئامادە كراوە.

٩٦ تا ئەو كاتەى "یا جوج" و "ما جوج" كە لە نەوێ ئادەم و لە ئەولادی نوح لە یافیسەووە كە باوكی توركانن دەرگایان لئ دەرگیتەووە جا ئەوان لە هەمو شوینیە بەرزەكانەووە هیڤش دەكەن و دینە خواریوە.

پاش ئەوێ كە عیسا دیتە خواریوەو دەجال لە ناو دەبات (ﷻ)ی بالادەست بە عیسای رادەگەیهنیت كە بەندەیانیکم هیناوتە دەرەووە كە هیچ كەس دەرەفتیان نایەت، جا تۆ بەندەكانی من كۆكەرەووە بیانبە بۆ چپای "تور" با لە شەپى ئەوان لە ئەمان دا بن، جا ئەو كاتە یا جوج و ما جوج دینە دەر و لە هەمو بەرزایەكانەووە دینە خواریوەو، ئەمانە ئەوێ زۆرن كە بێغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: }

/ واتە: سەرەتای ئەوان كە دەگەیهنەتە دەریاچەى "تەبەرییه" ئەو ئاوەى كە تێیدا یە دەبێخۆنەووە، جا كاتێك كە ئاخەركەیان بەو دەریاچەیه دەگەیهنەت دەلێت زەمانێك ئەمە ئاوى تێدا بوە} ئینجا دین و گەمارۆى عیساو یارەكانی دەدەن ئەوسا ﷻ هەمویان لەناو دەبات، عیساو یارەكانی بۆ ماوێهەك لەو زەویە پرخەیر و بەرەكەتەى ئەو كاتە دەمێنێنەووە پاشان ﷻ بایهك دەنیریت كە بە هۆى ئەووە ئەوێ كە باوەردار و موسلمانە دەریت و خراپ ترینى خەلك دەمێنێنەووە كە بێغەمبەر ﷺ لەبارەیانەووە دەفەرموئ:

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَرَقُ الْأَكْبَرُ وَنُفِّلْنَاهُمُ
الْمَلِيكَ هَذَا يَوْمَكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا إِنَّا كُنَّا فاعِلِينَ
﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ
يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا
لِقَوْمٍ عاكِفِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْكُمْ
عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَذْرِي أَقْرَبُ أَمَّ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾
إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ
﴿١١٠﴾ وَإِنْ أَذْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنْعٌ لِّإِلَٰهٍ قُلْ
رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا نَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

۷۸

سُورَةُ الْحَجِّ

۲۲

﴿١٠١﴾ بیگومان نهوانه‌ی که هر له پیشتدا له لایهن ئیمه‌وه به‌ئینی به‌هه‌شتیان پیدراوه به هوی چاکی وراستی خو‌یانه‌وه نهو به‌ندایه‌تی کردنه‌ی نه‌قام ونه‌زانانه وایان لی ناکات که له‌گه‌ل نهو په‌رستراونه‌ی تر بچنه ناو ناگره‌وه، به‌لکو نهوانه لهو سزاو ناگره دورن،

﴿١٠٢﴾ نهوان دهنگی کلپه‌ی نه‌وناگره نابیسن به‌لکو نه‌وان له‌ناو نهو شتانه‌دان که نه‌فسیان پیی خو‌شه و هه‌تاهه‌تایین. وه له‌وه‌ش زیاتریان له‌گه‌لدا ده‌کریت، وه‌ک ده‌فه‌رموی:

﴿١٠٣﴾ نه ترسه‌گه‌وره‌که چ نه‌فخی سوربی یان کاتی ره‌وانه‌کردنی به‌شی ناگر بو ناو ناگربی یان کاتی سه‌ربرینی مردن بی، هیچ‌کام له‌وانه خه‌مباریان ناکات، چونکه دنیان له چاکه‌ی په‌روه‌دگاریان لهو کاتانه‌دا، وه فریشته‌کانیش به‌ده‌میانه‌وه دی‌ن و ده‌لین: ئه‌مه نهو رۆژه‌تانه که پیش تر له دنیا‌دا به‌ئینتان پیدرا بو جا به‌شادمانی وکه‌یفخو‌شیه‌وه به‌ره‌و روی برۆن، به‌لی به‌راستی ئه‌مه‌روه‌ده‌تات.

﴿١٠٤﴾ له نهو رۆژه‌دا که ئاسمان ده‌پیچینه‌وه وه‌ک پیچانه‌وه‌ی تۆماری نوسراوه‌کان ولای ده‌به‌ین، هر وه‌ک چۆن له سه‌ره‌تادا خه‌لگمان دروستکرد، دیسان هر ئاوه‌ها به‌ریک و پیکی وه‌ک خو‌ی ده‌یه‌ینینه‌وه، چونکه نه‌وه به‌ئینی‌که‌وه داومانه‌وه بیگومان ئیمه نهو به‌ئینه ئه‌به‌ینه سه‌روپاش بونی ئاسمان لای ئه‌به‌ین و پاش مردنی گیانه‌به‌ران زیندویان ده‌که‌ینه‌وه بو‌حیاسب و کیتاب. پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: }

﴿کَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ﴾ (الأنبياء: ۱۰۴) / واته: بیگومان که ئیوه به‌روتی و بی په‌تی و خه‌ته‌نه نه‌کراوی زیندو ده‌کرینه‌وه، پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی خو‌ینده‌وه: ﴿هر وه‌ک چۆن له سه‌ره‌تادا خه‌لگمان دروستکرد، دیسان هر ئاوه‌ها وه‌ک خو‌ی ده‌یه‌ینینه‌وه﴾

﴿١٠٥﴾ به‌راستی له پاش "له‌وحو‌له‌حفوز" له "زه‌بور" یشدا تۆمارمان کرده‌وه‌که بیگومان ئه‌م زه‌ویه (که زه‌وی دنیا بی یان زه‌وی به‌هه‌شت) هر به‌نده چاکه‌کانی من ده‌به‌نه‌وه. واته خو‌شه‌ختی دنیا وقیامه‌ت هر بو به‌نده شایسته‌وه چاکه‌کانی (الله) یه هه‌روه‌ک له پاش "له‌وحو‌له‌حفوز" له "زه‌بور" به‌لکوله قورئانیشتا بریار‌دراوه

﴿١٠٦﴾ به‌راستی نا له‌م په‌یامه‌دا بانگه‌وازیکی گ‌رنگ هه‌یه بو‌گه‌لی که خوداپه‌رستن. وه نهو به‌ئینه به‌نرخه‌ی په‌روه‌دگاریان جیگای نومی‌دو شادمانیانه.

﴿١٠٧﴾ به راستی تۆمان هر بو نه‌وه ره‌وانه‌گ‌ردوه که سۆزو ره‌حمه‌ت بیت بو هه‌مو جیهانیان.

﴿١٠٨﴾ ئه‌ی محمد ﷺ بلی: ته‌نها نه‌وه به‌من وتراوه که خودای ئیوه خودایه‌کی ته‌نها‌یه‌و هاوبه‌شی نیه. جا ئایا ئیوه بو ئه‌م راستیه‌گه‌ردنکه‌چ ده‌که‌ن و خو‌ ته‌سلیم ده‌که‌ن؟

﴿١٠٩﴾ جا نه‌گه‌ر ئیوه پشت لهو راستیه‌ده‌که‌ن و باو‌ر ناهینن ئه‌وسا به‌وان بلی: نه‌وه من به‌بی جیاوازی پیم راگه‌یاندن و له سه‌ره‌نجامی خرابی پشت تی‌کردنتان ناگادارمان کردونه‌ته‌وه، جا نازانم نزیکه یان دوره نهو سزایه‌ی که به‌ئینتان پیدراوه، به‌لام بیگومانه که دی‌ت.

﴿١١٠﴾ بیگومان نهو زاته هه‌مو قسه‌به‌کی ئاشکرا ئه‌زانی، وه نه‌وه‌یش که ده‌یشارنه‌وه هه‌روه‌کو ئاشکراکه ده‌یزانی.

﴿١١١﴾ خو من نازانم له وانه‌یه که ئه‌م دواخستنی سزایه تافی کردنه‌وه‌یه‌که و رابواردنیک بیت تا ماوه‌یه‌کی دیاری کراو بو‌تان تا یان بیر بکه‌نه‌وه‌و واز له خرابه‌به‌ینن یان تا تاوانی زۆرت‌ر بکه‌ن و سزاو چه‌رمه سه‌ری دوا‌رۆژتان زۆرت‌ر ببیت و هیچ به‌انه‌یه‌کتان نه‌مینن بو پاشه‌روژ.

﴿١١٢﴾ وتی: ئه‌ی په‌روه‌دگارم به‌حه‌ق و داد په‌روه‌ری بریار بده له‌نیوانمان دا، وه په‌روه‌دگاری ئیمه ره‌حمانه و هر له‌وداوی یارمه‌تی ده‌که‌ین له سه‌ره‌وه قسه‌نا‌ریک ونا‌به‌جییه‌ی که ئیوه به‌ران‌به‌ر به (الله) و ئایین و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌یکه‌ن.

بمانخاته بهر رحمهتی خوئی لهو کاته‌دا، به‌ئێ روژیکی ئاوا چاوه‌روانمانه‌و بئێ ئه‌م‌لاولا پێیده‌گه‌ین، که‌چی له‌ دنیا‌دا به‌ نه‌قامی‌و نه‌زانانه‌ دژایه‌تی الله‌و ئایین نه‌که‌ین‌و به‌ گوێرانی شه‌یتان هه‌لده‌به‌رین هه‌ر وه‌ک ئه‌فه‌رموی:

هه‌ندیک له‌ خه‌لک هه‌ن که‌ به‌ بئێ ئه‌وه‌ی که‌ هه‌یج زانیارییه‌کیان ببه‌یت له‌ باره‌ی الله‌وه‌ کێشه‌ی بئێ سه‌رووبن ده‌که‌ن‌و بریاری ناحه‌ق ده‌ده‌ن‌و په‌ی‌ره‌وی له‌ هه‌مو شه‌یتانیکی سه‌ره‌که‌ش‌و به‌دغه‌ر نه‌که‌ن شه‌یتانی‌ش که‌ دوژمنیه‌تی، هه‌رگیز به‌ره‌و چاکی نابات.

پێویست کراوه‌ له‌ سه‌ر شه‌یتان که‌ هه‌ر که‌سیک بیکات به‌ سه‌ره‌په‌رشتی خوئی‌و خوئی‌ بداته‌ ده‌ستی خوێی‌گومان ئه‌وه‌یش سه‌ری لئێ تێک ئه‌دات‌و گو‌مپرای ئه‌کات‌و به‌ره‌و سزای ئاگر ئه‌یبات‌و داخی دلی خوئی‌ به‌و سوک ئه‌کات، ئینجا الله‌ بۆ سه‌لماندنی ئه‌و پاشه‌ روژه‌ پر مه‌ترسیه‌ ده‌فه‌رموی:

ئه‌ی خه‌لکینه‌ ئه‌گه‌ر ئیوه‌ له‌ گو‌ماندان له‌باره‌ی زیندو بونه‌وه‌داو وائه‌زانن که‌ ناتوانین زیندوتان بکه‌ینه‌وه‌، جا به‌ راستی ئێمه‌ ئه‌م هه‌یکه‌ل‌و سه‌روسیمای ئیوه‌مان له‌ یه‌که‌م جاردا له‌ خا‌ک دروست‌کردوه‌ که‌ ناده‌می با‌پیرتانه‌و هه‌ر مرۆفیکیش دیسان له‌و خواردنه‌یه‌ که‌ له‌و خا‌که‌ سه‌وز ئه‌بێ‌و په‌روه‌رده‌ ئه‌به‌یت پاش سوپی خا‌ک له‌ دلوپه‌یه‌ک تو‌ماو پاش ئه‌وه‌یش له‌خوێنیکی خه‌ست‌و مه‌یو پاشان گوشتیکی دروست‌کراووته‌واو، وه‌ گوشتیکی نه‌خولقی‌نراو‌و ناته‌واو تا رو‌شنی بکه‌ینه‌وه‌ بو‌تان‌و توانایی‌و زانیی‌و هی‌زی خو‌مانتان پێ‌ بسه‌لمینین، جا هه‌ندیکی به‌و شیوه‌ ته‌واو یان ناته‌واوه‌ ده‌یفه‌وتینین ئه‌وه‌یش که‌ ئاره‌زو‌ی ته‌واو کردنی‌مان لئێ بئێ، له‌ناو ره‌حه‌مدا سه‌قامگیری ده‌که‌ین‌تا کاتی دیاری کراوی به‌ مه‌تۆله‌که‌یی ده‌رتان ئه‌هینین‌و دینه‌ دیناوه‌و هه‌مو هۆیه‌کانی ژیا‌نتان بۆ دابین نه‌که‌ین، جا ماوه‌تان پێ‌ ئه‌ده‌ین‌تا ئه‌گه‌ن به‌وپه‌ری هی‌زو توانایی، وه‌ هه‌ندیکتان له‌و ماوه‌یه‌دا ده‌م‌پێ‌نرێ‌ن‌و هه‌ندیکتان پاش ئه‌و هی‌زو تواناییه‌ش ته‌مه‌نی درێژ ئه‌کریت‌تا ئه‌گاته‌ ئه‌و په‌ری پیری‌و که‌له‌لای، جا وای لێ‌دیت که‌ هه‌یج نازانی‌و له‌ عه‌ق‌لدا وه‌کو مندا‌لیکی لئێ دئ پاش ئه‌وه‌ی که‌ عه‌ق‌ل‌و زانیاری هه‌بوه‌، وه‌ تو‌ ئه‌به‌ینی ئه‌م زه‌ویه‌ وشکو بئێ گ‌زوگیایه‌ هه‌ر کاتی ئێمه‌ بارانمان به‌سه‌ردا باراند ئه‌جولێ‌و به‌رز ئه‌به‌یت‌ه‌وه‌و هه‌مو جوتیکی دیمه‌ن جوان له‌ گ‌زوگیا سه‌وز ده‌کات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَىْءٌ عَظِيمٌ ١ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ٢ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ٣ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يَضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ٤ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْتُم مِّن تُّرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنَبِّئَنَّ لَكُمْ وَنَقَرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِّتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُؤَفِّقُ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرَدِّ إِلَىٰ أَزْدِلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ٥

سورتهی حه‌ج

٧٨

٢٢

سورته‌ی حه‌ج سورته‌ی بیست‌و دووه‌می قورئانه‌، حه‌فتاوه‌هشت ئایه‌ته‌، زۆربه‌ی رافه‌کاران پێیان وایه‌ که‌ هه‌ندئێ له‌ ئایه‌ته‌کانی ئه‌م سورته‌ له‌ مه‌که‌و ئه‌ویتر له‌ مه‌دینه‌دا هاتووته‌خواره‌وه‌، جا بۆیه‌ وتراوه‌ سورته‌تیکه‌ هه‌م مه‌کیه‌و هه‌م مه‌ده‌نی، هه‌م به‌شه‌و هه‌م به‌ روژ هه‌م له‌ کاروان‌و هه‌م له‌مالدا دابه‌زیوه‌و هه‌م ئایاتی مو‌حه‌که‌م‌و هه‌م ئایاتی موته‌شابه‌ی تێدا‌یه‌.

به‌ناوی الله‌ی زۆر به‌سو‌زو بێنیه‌ییه‌ته‌ میه‌ره‌بان

ئه‌ی خه‌لکینه‌ له‌ په‌روردگاری خو‌تان بترسن‌و خو‌تان له‌ تو‌په‌ری ئه‌و زاته‌و سزای پاشه‌ روژی بیاری‌زن چونکه‌ روژیکی گه‌وره‌و پر مه‌ترسییه‌ له‌ پێش ده‌مدا، بێگومان بومه‌له‌رزه‌ی روژی قیامه‌ته‌ رو‌داوێکی زۆرگ‌رنگ‌وگه‌وره‌یه‌.

ئه‌و روژه‌ی که‌ ئه‌وه‌نده‌ دژوارو پر مه‌ترسیه‌ که‌ دایکه‌ شیرده‌ره‌کان بئێ ئاگا ده‌بن له‌ شیر خو‌ره‌کانیان‌و ژنی دوگیانی‌ش به‌رده‌خات، نه‌وه‌ک هه‌ر ئه‌وان به‌لکو تو‌ واده‌بینی که‌ خه‌لک هه‌موی مه‌ست‌و بیهۆشه‌ له‌کاتی‌کدا که‌ئه‌وان سه‌رخۆش نین به‌لام سزا‌که‌ی الله‌ توندو به‌هه‌یزه‌ له‌و روژه‌دا، بۆیه‌ ئاوا سه‌رلی شی‌واو هه‌ر کام به‌ره‌و لایه‌ک راده‌کات هه‌ر وه‌ک له‌دنیا‌دا ئه‌گه‌ر که‌سیک تابه‌کی سه‌ختی هه‌بێ‌و پێنه‌ ده‌کات‌و هۆشی به‌ خوئی‌ نامینی‌ جا سزای ئه‌و روژه‌ی که‌ خوا بفه‌رمو‌یت گه‌وره‌یه‌ ئه‌بێ‌ چون بئێ؟ الله‌

۶) نه وه کار گه لیکه که نه وه نه سه لینی که الله ههر خوی راسته و بیگومان نه و مردوان زیندو دهکاته وه، وه بیگومان نه و زاته توانایی به سهر هه مو شتی که هه یه.

۷) بیگومان قیامت دیت و هیچ گومانیکی تیدا نیه، وه بیگومان که الله ته وای نه و که سانه ی که له ناو گوږدان زیندویان نه کاته وه. به لئ سهره رای نه و هه مو به لکه به هیرو بهرچاوانه ش که چی،

۸) له ناو هه ندیک له خه لکدا که سانی که هه ن که به بی نه وه ی له باره ی زاتی الله وه، هیچ زانیاریه کیان بییت کی شه و دمه قاله نه که ن، جا ههر وه کو زانیاریان نیه هیچ رینوینییه کیشیان له لانیه و هیچ پهرواییکی روشنکه ره ویشیان له ده ستدا نیه، واته: قسه کانیان زور بری و جیه و هیچ بنه مایه کی زانستی نیه، بویه شایسته ی وه لام و گوئ پیدان نین.

۹) نه و که سه به لوت بهرزی و به فیزه وه مل له حه ق و راستی و مر نه گپړئ تا خه لکی له ریگای الله دا لابات، جا نه م که سه له دونیادا ههر سهر شوړی بو هه یه و له روژی قیامت تیشدا سزای ناگری سوتینه ری پئ نه چه ژین.

۱۰) نه و سزایه ی که نه مړو درخواردت ده دری ت شتیکی ناحه ق نیه، به لکو به هو ی نه و ئی شه خراپانه یه که دوو دهسته که ت پېشیان خسته و بوت و نه نجامت دا ون، نه گینا بیگومان که الله هیچ سته می که له بهنده کانی خوی ناکات. ئینجا قورنان پیناسه ی کومه لیکي تر له خه لک نه کات و نه فهرموی:

۱۱) له ناو نه م خه لکه دا که سی و ا هه یه که خوا په رستی نه کات به دوو دلیه وه و گوشه یه که له م نایینه نه گری ت و ناحیه ته ناوینج و بنه وانی نایینه وه، جا نه گهر خیر و چاکه ی هاته پړ دلی نارام نه گری ت و نه لیت: به خوا نه م نایینه خه پری که بو به سهرمدا رزا به لام نه گهر له سهر خواو نایین تهنگو و جله مه و گرفتاری توش هات به ره و خراپی و ناله باری پیشوی خوی نه گهر پته وه و له نایین پاشگه ز نه بیته وه که به م کاره ی دنیا و دوا روژی له ده ست چوو، چونکه به هو ی نه وه وه که له رواله ت دا خوی به باوه ردار پېشان نه دات وه کو بیباوه رانی تر سود له دنیا نابات، وه چونکه راستیشی نه کردوه له قیامتدا له گه ل پیاو چاکانیشدا لیپرسینه وه ی له گه لدا ناکری ت، نه وه یه زیانی ناشکرا و روون، نه مانه وه که سی که وان که له سهر لیواری که ژیکي بهر ز و ستاوه جا ههر به بایه کی سو که ده که و پته خواره وه، نه مانیش ههر به وه ی که توشی تهنگانه و چه له مه ی ژیان بین و به ناو و ناتوره ئیش و نازاریان بو دروست بگری ت پاشگه ز ده بنه وه، به لام نه گهر

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ
۶) وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۖ
۷) وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۖ
۸) ثَانِي عَطْفُهُ ۖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهٗ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَنَذِيرُهُ ۖ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۖ
۹) ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ۖ
۱۰) وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ۖ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۖ وَإِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۖ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۖ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۖ
۱۱) يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ ۖ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۖ
۱۲) يَدْعُوا لَمَن ضَرَّهُمْ أَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهِ ۖ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ۖ
۱۳) إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۖ
۱۴) مَنْ كَانَتْ يَظُنُّ أَنَّ لَن يَضُرَّهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ ۖ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ۖ

توشی خهیر بین و ری زیان بو دابنری ت و به پیاو ماقولی و پیاو چاکی ناوی بین به دینه که ی دلخوش ده بی ت، واته: میزانی حه ق و ناحه ق لای نه مانه ده ستکه و ت و خوشی دنیا یه نه گهر ده ستیان که و ت نه و دینه به چاک ده زانن و نه گهر توشی به لا بون له دین و دینداری و زده هی نن، پیغه مبه ر ده فهرموی:)

/ واته: ده که له ناو چون نه وانه ی که بهنده و عه بدی دینار و دره م و جلو بهرگی جوانن، نه رگهر نه مانه یان پیبدری ت رازی و دلخوشن خو نه گهر پییان نه دری ت تور و نارازین ده که له ناو چی ت و به ناو چاوانیدا بدات به زه ویدا و ههر کاتیک درکیکی پئ دا بجیت نه یه ته دمه وه، وه خوشا به حالی نه و که سه ی که ره شو ی نه سپه که ی ده گری ت و سهر و پئ ته پ و تو زوای له ری الله دا جیهاد ده کات نه گهر له حهره سی دابنری ت نه رگی حهره سیه که ی به ته وای به جی ده هی نری ت، وه نه گهر بو پالنان و لیخو رین له پاش سوپا که وه دانری ت نه و ههر نه رگی خوی نه نجام ده دات، وه نه گهر ده وای ئیزن بکات ئیزنی پئ نادری ت وه نه گهر تکا بکات بو که سی که لی و مر نا گری ت }

وَكَذَلِكَ أَنزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ مَن يُرِيدُ
 (١٦) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَالنَّصَارَى
 وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ عَشِيدٌ (١٧) أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
 يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
 وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ
 وَكَثِيرٌ حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُنِ اللَّهَ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ
 إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ (١٨) هَذَا نَحْصَمَانِ أَخْصَمُوا
 فِي رَجَمٍ فَأَلَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ
 مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ (١٩) يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ
 وَالْجُلُودُ (٢٠) وَلَهُمْ مَقْمَعٌ مِّنْ حَدِيدٍ (٢١) كُلَّمَا أَرَادُوا
 أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِّنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ
 (٢٢) إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الذُّلُوبَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
 أَسَاوِرَ مِّنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ (٢٣)

واته مروفیکی نادیاره و به پیچه‌وانه‌ی ده‌سته‌ی یه‌که‌م نه‌ خو
 به‌لزانه‌و نه‌دنیاویست به‌لکو مه‌به‌ستی رازی کردنی الله‌ یه.

(١٢) جا ئه‌م که‌سه‌ جگه‌ له‌ الله‌ شتیک‌ نه‌په‌رستیت نه‌ له‌ سهر
 په‌رستنه‌که‌ی سودی پی‌ نه‌گه‌یه‌نی و نه‌ له‌ سهر نه‌ په‌رستنه‌که‌ی
 زیانی لی‌ دده‌ات، به‌راستی نه‌وه‌یه‌ سهر لی‌شی‌واوی و گومراهی دوور
 له‌ حه‌قیقه‌ت و راستی.

(١٣) ئه‌م مروفه‌ له‌م کاره‌یدا که‌سیک‌ نه‌په‌رستیت که‌ زیانی
 نزیک‌تره‌ له‌ سوده‌که‌ی ئای چ‌ خراب‌ دۆست و چ‌ خراب‌ یارو
 یاوه‌ریکه‌ بوی. ئه‌م نایه‌ته‌ له‌گه‌ل پی‌شودا که‌ فه‌رموی نه‌ زیانی لی‌
 نه‌دا ونه‌ سودی پی‌ ده‌گه‌یه‌نی دزایه‌تی نیه‌، چونکه‌ نه‌و
 په‌رستراوه‌ له‌ خودی خویدا توانای هیچ‌ سودو زیانی نیه‌ به‌لام
 کابرای په‌یره‌وی‌که‌ر له‌و په‌رستراوه‌ له‌ لای خوا به‌ هو‌ی نه‌و
 شیرکه‌وه‌ زیانی ده‌ست نه‌که‌و‌یت نه‌ سود، که‌ مانای ئه‌م نایه‌ته‌یه‌.

یان ده‌گونجی نایه‌تی پی‌شو که‌به‌ وشه‌ی ﴿مَا﴾ هاتوه‌ مه‌به‌ست
 شته‌ بی‌عه‌قله‌کان بی‌ت وده‌کو بته‌ تاشراوه‌کان و خو‌رو مانگو
 نه‌ستیره‌و فه‌برو گاو...و...هتد که‌ نه‌وانه‌ نه‌ نه‌توانن سود به‌
 مروفه‌ بگه‌یه‌نن ونه‌ زیان، دووه‌میش که‌ به‌ وشه‌ی ﴿مَنْ﴾ هاتوه‌
 مه‌به‌ست په‌رستراوه‌ عاقله‌کان بی‌ت وده‌کو ره‌ئیس خیل و گه‌وره‌و
 سه‌روک‌ حیزبو لی‌پرسراوی ده‌سته‌و گرو‌هه‌کان که‌ فه‌رمانه‌کانیان
 وده‌کو فه‌رمانی الله‌ جی‌به‌ جی‌ نه‌که‌ن جا چ‌ بیانه‌وی و چ‌ نه‌بیانه‌وی

نه‌بنه‌ خوای نه‌و خه‌لکه‌ نه‌زانه‌، جا نه‌مانه‌ ده‌گونجی هه‌ندی
 سودی دنیاویان هه‌بی‌ت به‌لام زیانیان هه‌ر زور نزیک‌تره‌و زوویش
 یه‌خیان نه‌گری، ئای چ‌ هاوشین و هاوده‌میکی ناله‌باره‌ که‌ له‌
 دنیا‌دا مال و سامان و گیانی خو‌ی بو‌ فیدا کرد به‌لام نه‌و نه‌که‌ هه‌ر
 سودی پی‌ نه‌دا به‌لکو نه‌فرینیشی لی‌ نه‌کات جا تو خوا نه‌گه‌ر
 مروفه‌ ژیر بی‌ت وکه‌می عه‌قلی بخاته‌ کاره‌وه‌ هه‌رگیز نی‌شی ناوه‌ها
 نه‌کات؟!

(١٤) بی‌گومان الله‌ نه‌وانه‌ی که‌ باوه‌ریان هی‌ناوه‌و نی‌شی چاکیان
 کردوه‌ نه‌بیانخاته‌ ناو باغاتیکه‌وه‌ که‌ چه‌ندین جوگای به‌ ناودا
 ده‌روات، بی‌گومان که‌ الله‌ هه‌رچی‌یه‌کی بو‌یت نه‌یکات و که‌س
 ناتوانی ریگای لی‌ بگری‌ت، وه‌ به‌ راستی الله‌ یارمه‌تی
 پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی خو‌ی نه‌دات و به‌سه‌ر دوزمانیدا زالی نه‌کات

(١٥) نه‌و که‌سه‌ی که‌وا گومان نه‌کات که‌ الله‌ له‌ دنیاو له‌ دوا
 روژدا یارمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی نادات ده‌ی با په‌تیک‌ بو‌ه‌ستیت به‌
 بن‌میچی خانوده‌که‌ی خو‌یه‌وه‌و پاشان با خو‌ی بخنکی‌نی، ئینجا
 ته‌ماشای بکات و بزانی ئایا به‌م فی‌ل و ته‌لکه‌یه‌ی نه‌و، ناواتی
 هاته‌دی و دلی‌ ناوی خو‌ارد ؟ واته‌: هه‌ر چه‌ند پی‌تان ناخوشی‌ت
 به‌لام الله‌ هه‌ر پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی و نایینه‌که‌ی خو‌ی سه‌ر ده‌خات جا
 هه‌رجی نه‌که‌ن بی‌که‌ن نه‌گه‌ر خو‌ خنکاندنیش بی‌ت.

(١٦) جا هه‌ر ناوه‌ها ده‌بی‌بنن ئیمه‌ ئه‌م قورئانه‌مان ره‌وانه‌ کرد که‌
 به‌لکه‌ گه‌لیکی رو‌شنکه‌ره‌ون، وه‌ به‌ راستی الله‌ نه‌و که‌سه‌ی که‌
 ئاره‌زی لی‌ بی‌ت ری‌نمای ده‌کات و ده‌یگه‌یه‌نی‌ت به‌ خو‌شبه‌ختی، وه‌
 نه‌مه‌ نی‌شی الله‌ یه‌و که‌س ناتوانی ده‌ستی تی‌بخات نه‌و خودایه‌و
 مرو‌فیش به‌نده‌و مولکی‌تی و هه‌ر جو‌ره‌ ناوگو‌ریکی تی‌دا بکات به‌
 ویست و ئاره‌زی خو‌یه‌تی.

(١٧) بی‌گومان نه‌وانه‌ی که‌ باوه‌ریان هی‌ناوه‌و نه‌وانه‌ی که‌ بوون
 به‌ جوله‌که‌و به‌ سه‌به‌نی و به‌ گا‌ورو به‌ ناگر په‌رست و نه‌وانه‌ی
 که‌ شه‌ریکیان بو‌ الله‌ داناوه‌ هه‌روا به‌ یه‌ک شی‌وه‌ ناچن و یه‌ک
 حی‌سابیان نیه‌، به‌لکو به‌ راستی الله‌ له‌رو‌زی قیامه‌ت‌دا حی‌ایان
 ده‌کاته‌وه‌و نه‌وه‌ی که‌ باوه‌ری هی‌ناوه‌ نه‌یخاته‌ به‌ه‌شته‌وه‌، وه‌
 نه‌وه‌یش که‌ باوه‌ری راسته‌ قینه‌ی نه‌هی‌ناوه‌ نه‌یخاته‌ دوزه‌خه‌وه‌
 به‌ راستی خوا ناگاداره‌ به‌سه‌ر هه‌موشتیک‌داو نه‌زانی له‌دنیا دا کی
 راستی کردوه‌ وه‌ کی‌یش ناراست بو‌وه‌و هی‌چی لی‌ ون‌ نابیت، ئینجا
 خدا تی‌مان ده‌گه‌یه‌نی که‌ هه‌ر خو‌ی شایسته‌ی په‌رستنه‌و
 نه‌فه‌رموی:

(١٨) مه‌گه‌ر تو نابینی که‌ نه‌وه‌ی له‌ ناسمانه‌کاندایه‌ وله‌ ناو
 زه‌ویدایه‌و خو‌رو مانگو نه‌ستیره‌کان و چی‌اکان و دارو دره‌خت و

ئهووی که بهسهر زهویدا ئهرووات و زوړیش لهخهک سوجه بۆ خوا ئه بهن گهئیکیش له خهک سزایان بۆ بپاوهتهوه و سوکو ریسوا بوون، خو ئه و کهسهش که الله سوکو ریسوا بکات تازه هیچ کهسیکیش ریژی لی ناگریت، بیگومان الله ئاره زوی لهجی بیت ئهیکات و هیچ هیزو دسه لاتیکی نیه که بتوانیت ریگی لی بگریت، ئینجا جاریکی تر ئهچیتهوه سهر باسی سزای خراپه کاران و ئهفه رموی:

٢١) ئه مانه دوو کهسن که لهسهر په روهردگاری خویان کیسه بیان هیه به کیکیان لایه نگر یت و ههول و کوشی رازی کردنیته و ئهوی تریان دوژمنیهتی و ههول و تهقه لای ریگرتنی ئایین و ناشیرین کردنیته، جا ئهوانه ی که بیباوه ر بوون پوښاکیکی ناگرییان به ئه ندازه ی به ژن و بالایان بۆ دانراوه و له بهری ئه کهن که ناوی کولاو و داخیان به سهر دا دهگریت .

٢٢) به و ئاوه داخه هه ناویان و پیسته کانیان ئه تویته وه .

٢٣) جا گورزی ئاسنیان بۆ ههیه و به و گورزانه لیان ئه دریت. پوښاککی ناگرو ناوی کولاو به سهر اکرده و دانه بهر گورزی ئاسن دیاری پاشه روژی بیباوه رانه ئه مه ته نها جاریک نیه و بو یه ک ماوه ی کورت نیه به لکو دریزه ی هیه وه ک دهفه رموی:

٢٤) هه ر که ئه یانه وی له و ناگر دره یچن با دهرینه وه بۆ ناوی و پینان ئه وتریت: بچه ژن سزای ناگری سوتینه ر. جا هه ر وه ک باوی قورنانه الله پاش باسی خراپان و سزایان باسی چاکان و پاداشتیان ئه کات و ئه فه رموی:

٢٥) بیگومان الله ئه و که سانه ی که باوه ریان هی ناوه و کرداری چاکیان ئه نجام داوه ئه یانباته ناوباغاتیکه وه که جوگه کان به ناویاندا ئه رۆن سهره رای ئه مه ش له ناو ئه و باغانه دا به بازنه زیړینه کان و به مرواری ده رازیړینه وه و هه ر وه کو پیغه مبه رمان ﷺ فره مویه تی:)

/واته: خشل و رازاندنه وه ی باوه ردار ئه گاته ئه و شوینه ی که ناوی ده ست نوێر پیی ده کات { وه پوښاککی ئه وان له ناو ئه و باغاتانه دا هه وریشمه، جا ئه ی عاقل ته ماشا بکه ئه وانیه ی که له دنیا دا هه وریشمیان ده پوښی و گوئیان به حه لال و حه رام نه ده دا و ئه مرۆ پوښاککی ناگرین ده پوښ به لام ئه وانیه ی که فره مانی الله و پیغه مبه رکه یان ئه نجام ده دا و له سهر بریاری ئه وان هه وریشم و زیړیان له خویان قه دهغه کرد بو و ئه مرۆ الله به و دووانه خه لاتیان ده کات. هه روه ک پیغه مبه رمان ﷺ فره مویه تی: }

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ
٢٤) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعُكْفُ فِيهِ وَالْبَادِ
وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحُكْمِ يُظَلَمْ نُذْقُهُ مِنْ عَذَابِ آلِيمٍ ٢٥)
وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي
شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُودِ ٢٦) وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى
كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ٢٧) لِيَشْهَدُوا
مَنْفَعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ
عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَاكُولُوهَا وَاطْعَمُوهُ
الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ٢٨) ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا
نَذْرَهُمْ وَلِيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ٢٩) ذَلِكَ وَمَنْ
يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ
لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ٣٠)

هه وریشم، به جوړه کانییه وه نه قایم و نه ته نکى نه پوښ و نه کاسه ی زیړ و زیوی دا نه خوڼ و نه خوڼه وه، چونکه بیگومان ئه وه بۆ بیباوه رانه له دنیا داو بۆ ئیوهیه له پاشه روژدا. به لی ئه م باوه رداره چاکه کارانه چونکه خواو ئایینان ویستوه پشتگوێ نه خراون. دهفه رموی:

٣١) ئه وانه هه م بۆ هه مو قسه پاک و جوانه کان ریڼمای کراون که گه ورته ریڼای وشه ی () یه که وشه ی یه کخوپه رسته ی، وه هه م له دنیا دا بۆ ریڼای په سه ندی الله ی سوپاسکراو ریڼمای کراون، جا ئه م ریڼماییه ده یانگه یه نیّت به و جیگایه ی که هه ر قسه ی چاکى تیډا ئه کریت که به هه شته، هه روه ک چوڼ له دنیا دا به بى مانده بون هه ناسه ده ده یڼ خه لکی به هه شتیش هه ر به سوپاسی الله وه به بی مانده بون خه ریک ده یڼ. به لی ئه وه ی که باسکرا پاداشی ئه و دوو تاقمه بون که یه کیکیان بۆ خوا ئه ویتریان دزی خوا له دنیا دا دزایه تی یه کتریان ئه کرد، ئه م له یه ک دانى راست و نارسته هه تا قیامه ت هه ر ناوا دریزه ی ده بیّت. و تراوه ئه مه له کاتیکدا دابه زیوه که علی وحه مزه و عوبه یده ی ناموزای پیغه مبه ر ﷺ له غه زای به دردا دره چون بۆشه یبه و عوتبه ی کور ی ره بیعه و وه لیدی کور ی عوتبه که سیانه که ی پیښو بۆ خواو سیانه که ی دواش دزی خوا به رانه به ر یه ک وه ستان وله نا کامدا هه رسى بیباوه رده کان کوژران و عوبه یده یښ شه هید بو .

جىبەجىبى بىكەن، وەبا بە دەورەى مالى خوادا بسورپىنەو دە تەوافى ھاتنە خوارەو بە جىبى بھىنن.

﴿الْعَصِيْقُ﴾ واتە: كۆن، چونكە مالى خوا يەكەم مالى كە لەم سەر زەويەدا بۇ خەلك دروستكراو.

﴿٢٠﴾ بىر پار ئەو ھەيە كە ئاوا بىكەن خۇ ھەر كەسىك قەدەغە كراوەكانى اللہ بە گەورە بگرىت وسنور نەبەزىننىت، ئەوسا ئەو ھاكە بۇى لەلای پەرورەدگارى، وە مەرپو بزن وگا و شترىان بۇخەلال كراو جگە لەو ھەي كە لە ئايندەدا ئەخوینرىتەو بەسەرتاندا، جا ئەو ھەبو لەمەدینەدا سورەتى () دابەزى و ئەو قەدەغە دىراوانەى دىارى كىرد، ئىنجا ئەفەرموى جا خۇتان دور بخەنەو لەپىسى كە بىتەكانن و نەپانپەرستىن وخۇتان لەقسەى نارەواو درۆو ناحەق دور بخەنەو، پىغەمبەر ﷺ فەرموئەتى: {

/ / واتە: ئاىا گەورەترىنى تاوانە گەورەكانتان پى نەلىم؟ وتمان: بەلى ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ. فەرموى: شەرىك دانان بۇخا و دەرجون لە فەرمانى دايكو باوك، پىغەمبەر ﷺ كە شانى داھىلا بوو ئىنجا دانىشت، جا فەرموى: ئاگادار بن قسەى درۆ ھەلبەستىن، ئاگادار بن شاپەتى درۆدان، ئەوسا ئەمانەى ئەو ھەندە و تەو تا و تەم تازە بىدەنگ نابىت { بە داخەو ئەمرو كى چاكتر بزائى درۆ ھەلبەسىت و درۆ بلىت ئەو ھەسەتمەدارو لىزانترە؟! نازانن كە ئەو نىشانەى ئاخىر زەمانە قسەى كى راستەو فەرمودەى پىغەمبەرمانە: {

/ واتە: بەم زوانە سالانىكى فرىودەر بە سەر خەلكدا دىت كە دۆزن تىپدا بە راستگۇ دادەنرىت و راستگۇش بە درۆزن، وە خىانەتكار بە ئەمىن و پىاوى ئەمىنىش بەخىانەتكار ھەژمار دەكرىت، وە روھبىزەكان دەبنە دەم راستى خەلك. بىژرا روھبىزە كىيە؟ فەرموى: پىاوى ھىچ و پوچەو ھە كاربورى گىشتىدا قسە دەكات. {

﴿٢١﴾ راست ھەر بۇ خدا بن و ھىچ ھاوبەشىكى بۇ دانەنن، چونكە ھەركەسىك ھاوبەش دانىت بۇ اللہ جا وەك ئەو ھەيە كە لە ئاسمانەو بەربوئىتەو، جا بالندە پرى بداتى و بىفرپىننىت وگا

﴿٢٥﴾ بەراستى ئەو كەسانەى كە بىباو ھەن و رىگا لە ئاينى خودا ئەگرن وئەبن بەپەرچ لەرىگى بلاءو بونەو ھەي داو بەرگرى خەلك لە مالى خوا دەكەن ئەو مالى كە بۇ ھەمو خەلكمان داناو كە يەكسانە تىپدا خەلكى نىشتەجىبى ناو مەكەو خەلكى كاروانى، وە ھەركەسىك بىيەوئ لەویدا ھەر جۆرە نارپىكى و ستەمىك بىكات سزايەكى دەردناكى پىدەچەژىن. ئەم چەند ئايەتە ئەو دەگەپەنن كە ئەم ئايەتانە لە (مەدینە) دا ھاتبىتە خوارەو، لەبەر ئەو و تراو كە ئەم سورەتە سورەتىكى سەپەر دوو سوچەدى تىپدا، بەشەوو بەرۆز دابەزىو، لە سەفەر و لەمالدا ھاتو، (مەكە) و (مەدینە) يى، ئاشتىەو جەنگىە، ھەلو ھەشەنەو ھەلو ھەشەنەو ھەلو ھەشەنەو { و موھكەم و موئەشەبىھە، واتە ئەوانە ھەمو لەم سورەتەدا روى داو.

﴿٢٦﴾ باس بىكە ئەو كاتەى كە جىگى (كەعبە) مان بۇ ئىبراھىم دىارى كىرد كە دروستى بىكات بۇ بەندايەتى تىپدا كىردى و پىمان وت: كە ھىچ ھاوبەشىك بۇ من دانەننىت و مالىكەم پاك و خاوين بىكەرەو بۇ ئەوانەى كە تەنھا بۇ تەواف ھاتون بۇ ئەو شوپنەو ئەوانەش كە خەلكى ئەو شوپنەن، وە بۇگەردنكە چان و سوچەبەران كە نوپز كەرانن. ئەمە ترساندن و سەرزەنشتىكى گەورەبە بۇ قورەش كەرىزى ئەوان بەھوى مالىكەو ھەي كە يەكەم جار بۇ يەكخاوپەرەستى دروستكراو كە چى ئەوان لەویدا بىت ئەپەرستى؟!

﴿٢٧﴾ جا وتمان بە ئىبراھىم: جارپەدە بەناو خەلكدا بۇ حەج كىردن، جا كە بانگت كىرد لە ھەمو رىگايەكى قول و دورەو بە پىادەو بەسەر ھەمو شتىكى لەرو لاوازەو دىن بۇ لات.

﴿ضامير﴾ واتە لەر، لاواز، لە راستىدا ئەمە ھەمو ھەيەكانى نازوگويازى سەردەم ئەگرىتەو، وەك: تەپارەو سەپارە.

﴿٢٩﴾ تا ئامادەى ئەو سودانەى خۇيان بىن ھەم بازىرگانى ھەم عىبادەت، وە تا ناوى اللہ بىبەن لەكاتى سەربىنى ئەو ئازەلانەدا كە اللہ كىردىو ھەي بە رۆزىان لەو چەند رۆزە دىارىانەدا، وە بە ياد كىردى اللہ سوپاسى ئەو ھەمو نىعمەتانەى بىكەن، جا لەو قوربانىانەى كە ئەپكەن خۇتان لىيان بخۇن و بىدن بە ھەژاران و نەدارانىش.

﴿٣٨﴾ باش ئەو ئازەل سەربىنە با چلك و پىسى لە خۇيان لابەن جا بە سەر تاشىن يان كورت كىردەو ھەم نىنوگرتن، دەست پى بىكەن، پاشان خۇشۇردن و پاك و خاوينى، وە ئەو ھەي كە پىوئىستىان كىردەو لە سەر خۇيان لەكردارەكانى حەج و جگە لەوئىش

گالی بکات یان گژه بایهکی توند لیی بداتو بیخاته شوینیکی دوروده، جا نهو کهسهی که له ناسمانی بهرزو چاودییری کراوی نییمان به هوئی شیرک و کوفروده بکهوئته خواروده جگه له سزاو بهلای دنیاو پاشهروژ شتیکی تری دهست ناکهویت واته موشریکان ناودهان وتازه له ریزی بنیام دهرئهکرین وله دنیاوا وهک ناژهلنو له روژی قیامهتیشدا بو ههمیشه به کهروکویرولالی لهناو ناگری دۆزهخدان.

﴿سَجِيءٌ﴾ واته: شوینی دوردهست وناویمید کهر.

﴿۳۲﴾ برپاری الله بهو شیویه که ههرکهسیک دروشمهکانی الله به گهوره بگریو ریزی بو دابنیت، نهوسا به راستی نهو ریزگرتانه لهبهشی پاریزکاری دلّهکانه، واته نهودلانه له خوا ترسو پاریزکارن بویه نهوههلوئسته چاکانه دهنوینن.

﴿۳۳﴾ بوّتان ههیه سود گهلیک لهو مهرو بزنو گاو وشرهه که دهیبهن بو سهر برین لهمهکهدا تا ماوهی دیاری کراو که روژی قوربانی کردنه وهک شیرو خوری و موو ناژو گویاز کردنی کهلوپهل بهوان، پاشان جیگای سهربرپریان لهلای نهوماله کۆنهدایه که مائی خوایه، نهمه باسی قوربانی حاجیانهو نهبن که نهو ناژهلانه لهدهورو بهری نهو مالهدا سهربرپریان و ههر شیوه سودیکیان له پیشهوه لی وهرگریت دروسته.

﴿۳۴﴾ بو ههرگهلو ئایینیکی یاسای بهندایهتی و قوربانی کردنمان داناوه تا ناوی خوا بهینن لهسهر سهربرپینی نهوانهه که کردومانه به روژیان لهو مهرو بزنو وشرهه گایانه، جا پهروهردگارو خوی ئیوه خوایهکی تهناهیه دهی نهبن تهنا بوئهو گهردنکهچو تهسلیم بنو کهسیکیتر نهکهن به هاوبهشی نهله کاتی سهربرپینی ناژهلداو نه لهکاتی هیچ بهندایهتییهکی ترده، جا مژده بده بهوانهه که خویان به کهم دهگرنو به دهعیوه و لوت بهرز نین نهوانه کین؟

﴿۳۵﴾ نهو کهسانهن که ههرکاتی ناوی خوا بیریت دلّهکانیان دهرسیتو دپته ههشوکان، وه نهوانهن که خوگرن لهسهر نهوشتانهی که دوچاریان نهبیت لهدنیاواو نوژدهکهنو لهودی که پیمانداون دهبهخشن، واته "نهو چوار وهسفه وهسفی خو بهکههم زانانه ﴿الْمُحْسِنِينَ﴾ نینجا الله نهفهرموی:

﴿۳۶﴾ وشرهه گهورهه قهلهوهکامان داناوه بوّتان که بهشیک بن له دروشم و بهلگهی دۆزینهوهی برپارو فهزمانهکانی الله و سودیکی زوریان تیدا ههیه بوّتان، جا کاتی که نامادهکرا بو سهربرپین بهم شیویه که لهسهر سیلاقی وهستاوه و لاقیکی بهسراوتهوه، نینجا

حُفَاءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِۦٓ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوٰی بِهٖ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ ﴿۳۱﴾ ذٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعْبًا لِّلّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوٰی الْقُلُوْبِ ﴿۳۲﴾ لَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعٌ اِلَّا اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحْلُهَا اِلَى الْاَبِيْتِ الْعَتِيْقِ ﴿۳۳﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مُنْكَاسًا لِّذِكْرُوْا اَسْمَ اللّٰهِ عَلٰی مَا رَزَقْنٰهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ اَلَّا يَتَعَبَّرُوْا بِهَا لِنُحْذِرَهُمْ اِلَّا وَجْدٌ فَلَهُۥٓ اَسْلَمُوْا وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۳۴﴾ الَّذِيْنَ اِذَا ذَكَرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَالصَّٰدِقِيْنَ عَلٰی مَا اَصَابَهُمْ وَالْمَقِيْمِيْنَ الصَّلٰوةَ وَمَا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿۳۵﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنٰهَا لَكُمْ مِنْ شَعْبٍ لِّلّٰهِ لَكُمْ فِيْهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوْا اَسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ اِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعَمُوْا اَلْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَكُنْكَ سَخَّرْنٰهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۳۶﴾ لَنْ يَبَالَ اللّٰهُ لِحُمُوْهَا وَلَا دِمَآؤِهَا وَلٰكِنْ يَبَالُهُ النِّفَاقُ مِنْكُمْ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوْا اللّٰهُ عَلٰی مَا هَدٰكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۳۷﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُوْرٍ ﴿۳۸﴾

ناوی الله ی لهسهر بهینن و سهری برین، نهوسا ههر کاتی کهوتنو پاک کران و نامادهکران بو خواردن، جا خوّتان لیی بخون و پاشان بیدهن به ههمو کهسیکی نه دار داواکهرو داوانهکهر، به شاری و به لادیو به نیشهجی و به ریوار، به داراو نه دار. ههر ناوهها که دهیپینن رامو گهردنکهچمان کردون بوّتان، سا بهلکو ئیوهش ورد ببنهوه و سوپاسی ئیمه بکهن.

﴿الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَكُنْكَ﴾ به چهندين مانا باسکراون نهوه ههنديک لهو مانایانه بو، جا تهماشای نهو وشرهه زهبلههه گهوره بکهن که چون الله رامو گهردنکهچی کردوه بوّمان که سی پلنگ به نهندازهی و شتریک نابن کهچی مروّف ناتوانی بهبی چهکو چۆله لهیهک پلنگیش نزیک بکهوئتهوه نهک دوانو سیان؛

﴿۳۷﴾ نه خوینی نهو وشرهه قوربانیاوه نه گوشتهکانیان ههرگیز به الله ناگاتو نیازیشی بهوه نیه بهلام نهو پاریزکاری و له خوا ترسیهکهی ئیوهی دهویت و پهسهنی نهکاوه ههر نهوهیشی مهبهسته، ههر ناوهها الله نهو وشرهههه رامکردوه بوّتان بو نهوهی الله به گهورهه خاوهن دهسلات بزنانو سوپاسی بکهن لهسهر نهوهی که رینمای کردون بو نهو ئایینه، وه نهی محمد ﷺ موزده بده بهوانهه که چاکه کارن و ههمیشه وائیش نهکهن وهک نهوهی که چاویان له الله بیّت. پیویسته لهسهر نهو کهسهی که قوربانی یان ههر ئیشیکی چاکهه تر نهکات له ناخی دلیهوه تهنا مهبهستی رهمانهندی الله بیّت و هیچی تر، وه

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتِّلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِينِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالَّذِينَ فِيهَا أَسْمَاءُ اللَّهِ كَثِيرٌ وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَفَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَبْرِئُ الْمُعْتَظَةَ وَفَصَّرَ مَشِيدِ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

قوربانی کردن و هک هه مو عیباده ته کانی تر بو نه وهی که وهر گیریت ده بیت جگه له مه که نهیه ته پاکبی ده بی بهو شیوهیه بیت که له شهر عدا دیاری کړاوه. پیغه مبه ر ډه فهرموی: }

/ / واته: یه که م شتی که له م روژی جه ژنی قورباندا دهستی پیده که یه نویتز کردنه پاشان ده که ریینه وه بو مال و قوربانی نه که یه، جا ههر که سیك ناو ده ای کرد نه وه سونه ته نیمه ی پیکاوه، وه ههر که سیك بهرله نویتز ناژه ل سهر بریت نه وه ته نه ا گوشتیکه و پیشکه شی خاوخیزانی کردوه و هیچ په یوه ندی به قوربانیه وه نیه و حیسابی قوربانی بو ناکریت }

﴿٣٨﴾ بیگومان که الله پاریزگاری لهو که سانه نه کات که باوهریان هیناوه چونکه به بیگومان که الله هیچ خیانه تکارو کافرو سپله یه کی خوش ناوی.

﴿٣٩﴾ ماوهی شهر کردن درا بهو که سانه ی که شهریان له گه لدا ده کریت، چونکه به راستی نه وانه ناهه قیان پیکراوه و بیگومان الله زور به توانیه له سهر یارمه ته دان و سهر خستنیان. کی نه وانه ی که ناهه قیان پیکراوه ؟

﴿٤٠﴾ نهو که سانه نه که به ناحق له ماله کانیان دهرکراونو هیچ تاوانیکیان نیه جگه له وهی که نه لئین: په روهر دگارمان الله به، به لئ نه بی نهو جوړه جهنگانه له نیوان سویای نیمان و کوفر رویداتو هیزی الله له دهستی موسلمانانه وه دهرکه ویت، چونکه نه گهر الله هندیك له خه لکی به هه ندیکتر له ناو نه بر دایه هه مو جیگانکی خوا په رستی له ناو ده چون و دهر وخیتران چ دیره کان بویه که خه لوه تگای تاکه تاکه خوا په رسته کانه و چ کلیسه کان و چ که نه شته کان و چ مرگه و ته کان بویه که له ناو نه وانه زور ناوی الله نه بری یادی نه کریت، به دئیاییه وه الله یارمه ته نه وکه سه ده دات که یارمه ته نیایی الله ده دات، به راستی الله زور به توانیه و زال و به ده سه لاته. جا زاتی ناوا بی چون سهر ناکه ووی و کی نه توانی بهرانبهری بو ده ستیت. نه مه هه موژده یه و هه م ههر شه، موژده یه بو نه وانه ی که له کارو کوشش و جهنگیان دا ته نه ا مه به ستیان الله به با نه ترسنو دئیای بن که الله یارمه تیان نه دات، ههر شه یه بو بیباوهران و خوا نه ناسان که ههر چی بکه نه ههر شکسته نه خون، چونکه دهرقه ته هیزی الله نایه نه، وه له لایکی ترده بو نه وانه ی که به ناوی خواوه جیهاد نه که نه به لام مه به ستیان پاک و خاوی نه و جگه له الله تیکه لاوی مه به ستیانه، نه مانه ییش الله به لئینی یارمه ته دانی پی نه داو و سهر که و تنیان نابی مه گهر به هو ی سته مکاری زوری لایه نه که ی تر یان به هو ی زوری هیزو ده سه لاتیان له بهر امبه ر دوژمنه که یانه وه یان ههر نیراده که ونیه کی تری الله، جا پیویسته له سهر نه م به شه نه گهر باوهری به الله راسته، زوو لهو بو چونه هه لانه بگه ری نه وه و په شیمان بینه وه و ته نه ا له بهر الله بجهنگین تا بهر یارمه ته نیراده شهرعیه که ی الله بکه ون. نییجا وه سفی نه وانه نه کات که باوهر داری راستن و الله یارمه تیان نه دات و نه فهرموی:

﴿٤١﴾ نهو که سانه نه که نه گهر نیمه جیگیرمان کردن له زده ویدا نویتز نه که نه و زهکات نه دهن و فهران نه که نه بو نه نجامدانی هه مو نیشیکي چاک و به سود بو خه لک، وه بهرگری نه که نه له کاری خراپه، به لئ نویتز کردن و زهکات دان و فهران به چاکه کردن و بهرگری له خراپه کردن و هسفی نهو که سانه یه که الله یارمه تیان نه دات و به سهر دوژمنانیاندا زال نه کات، وه ههر بو الله یه سهر نه نجامی هه موکاریک جا نه مه به ردی داخ نانه به دلی کافران و بیباوهراندا چی نه که نه بی که نه سهر نه نجام ههر دؤراون.

(المعروف) به هه مو کاریک نه وتری که له روانگه ی شهرعه وه په سهند بیت. (المنکر) به ههر کاریک نه وتری که له روانگه ی شهرعه وه په سهند نه بیت. نییجا الله بو دلدا نه وه ی پیغه مبه ر ډه و په یروانی و باسی هندی له گه لانی پیشو به کورتی دهکات و ده فهرموی:

۴۲) نهگهر ئهو بېباوهړانه باوهړ به تۆ ناکهن و به دروت نهخه نهوه با دلت ناردهحت نهبی، چونکه نهمه تهنه با تۆ نهبوه بهلگو بهراستی پېش ئهوان گهلی "نوح" و "عاد" و "سهمود" پیغه مبهرهکانیان که نوح و هودو صالح بون(سهلامی خویان لیبن) به درویان خستنه وه و باوهړیان پینه کردن.

۴۳) خو گهلی ئیبراهیم و گهلی لوتیش،

۴۴) جا خه لگی مه دیه نیش که گهلی شوعه یب بون، باوهړیان به پیغه مبهرهکانیان نهکردو به درویان خستنه وه خو موسایش به درو خرایه وه، جا ماوه دا به بېباوهړان تا به نارده زوی خویمان نه سپی خویمان له مهیدانی کوفرو بېباوهړیدا تاو ددهن، پاشان تۆله م لئ سهندون جا بزائن نارازی بونی من ئهوانی به چ سهر نهجامیک گه یاندو چییان به سهرهات و چون ئهو نازو نیعمه تهی که تییدا بون گوریم بۆ سزاو له ناوچونیان؟ واته با ئهوانه ییش که باوهړ به تۆ ناکهن ههرچی زووتر به خویماندا بیته وه و دهست له بېباوهړی و دژایه تیت هه لگرن، نهگینا له دهستی ئیمه دهرناچن و ناوا سهر نهجامیکیش چاوهړیانه.

۴۵) جا زور ولاتمان قې تیخستوون و له ناومان بردوون له حالیکدا که سته مکار بوون، جا ئهو ولاتانه ویران بوون و داریان به سهر بهر دوه نه ماوه ویری بی خاوهن که له پېشدا قهره بالغ بوون و شهریان له سهر دهکرد و ئیستا دهیین که چول و بی خاوهن و کوشکی بهر زو و بته و سپی کراوه یان ناوا بوون به ویرانه و که لاوهی روخوا.

۴۶) ئایا نهگه راوون به ناوی زه ویدا نهوسا دلانیکیان هه بی که راستی بی بزائن یان گوچکه یانیکی بیسهریان هه بی له و هه مو قسه و ناموزگاریه په ندو ناموزگاری وهرگرن؟ جا بیگومان راستی نهوهیه که ئهوان چاوی سهریان کویر نیه به لام ئهو دلانهی که له ناو سینگیاندا به کویره و بی ناگیه و په ندو ناموزگاری وهرناگریت.

۴۷) جا ئهوان ههر به په له داوای هاتنی سزا ئه کهن، چونکه به لایانه وه راست نیه و نازائن که ئه وه به ئینی الله یه و ئهو زاته ههرگیز پیچه وانه ی به ئینی خو ی ناکات به لگو هه مو به ئینه کانی له کاتی خویدا دپته دی و بیگومان یه ک روژیش له لای په رومردگارت وک هه زار سالی ئیوهیه، واته: الله ههر چند ماوه به سته مکاران و بېباوهړان بدات و به لای ئیوه وه زور بی به لام له لای الله وک نه ندازه ی که متر له کاتزمیریکی ئیوهیه. جا وورد بینه وه ئه ی سته مکاران.

وَسْتَغْلِبُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۝۴۷ وَكَانَ مِنْ قَرَبَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ ۝۴۸ قُلْ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝۴۹ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝۵۰ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝۵۱ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَخَّ الْأَتَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۵۲ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝۵۳ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ لِلَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۵۴ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ۝۵۵

۴۸) خو زور ولات بوون له گهل ئه وه یشدا که سته مکار بون ماوه پیداوون به لام ئهوان له و ماوه پیدانه دا له حیاتی به خودا چونه وه و ته و به کردن، تاوان و خراپه ی زیاتریان کرد، پاشان غه زیم لئ گرتن و تهر و تونام کردن، وه گه رانه وه ییش ههر بولای منه. واته: ههرچی نه بی ببه و ههرچی ئه که هیت بیکه و ههر چند نه ژیت بزى ههر نه بی بیته وه بۆ لام و حیاسبت له گهل دا بکه م، جا خوشبه ختی بۆ ئهو که سه ی که پېش ئه وه ی بگات به و حیاسبه خو ی ناماده نه کات و له هه مو تاوانی په شیمان نه بیته وه و تی شوی چاک و پاک ناماده بۆ ئهو روژه تهرخان دهکات.

۴۹) ئه ی محمد ﷺ بیژه ئه ی خه لکینه من بۆ ئیوه ههر تهنه ترسینه ریک و رو شنکه رده وهیه کم که له سزای پاشه روژ نه تان ترسینم و هه مو راست و ناراستی کتان بۆ رو شن ده که مه وه.

۵۰) جا ئه وانه ی که باوهړیان هی ناوه و ئیشی چاکیان کردوه بۆ ئه وانه هه م لیخو شبون و هه م رزق و رو زیه کی به ریزو شهرافه تمه ندانه هه یه.

۵۱) نهوسا ئه وانه ی که هه ولیان داوه دژایه تی نیشانه کانی ئیمه بکه ن و پییان وابوه که دهشتوان به راستی ئه مانه زور له هه له دا بون و به دهستی خویمان مالی خو یانیان رماند، چونکه ئه وانه دۆزه خین و تهنه دۆست و یاری ئه وان ناگری جهه نمه و نه بی له ویدا بۆ هه میشه جیگیر بین.

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾ لِيَدْخُلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

﴿٥٢﴾ پيش تو هيچ رسول و نه بيبه کمان رهوانه نه کردوه مه گهر همر کاتي ناواتي خواست بيت شهيتان شتيکي هاويشتهوته ناو نارمزوکي. جا چونکه نهامانه نمايندو نوينهري الله بوون، الله نهواني پاراستوه لهو بهشه شهيتانيه و ناگاداري کردونه ته وه لئي، نهوسا الله نهودي که شهيتان فرهي داوده ناو ناوا ته کانيه وه لاي بردوده پاشان نيشانه کاني خوي پتهوو بههيز کردهوه و الله زاناو کار به جيبه. الله ماوهي به پيغه مبه راني داوه که ئيجتهاد بکهن همر وک بههه مو زانايان نهو ماوه دراوه به لام پيغه مبه ران لهم ئيجتهاداندها وک خه لکي تر نين، چونکه نهوان ئوسودو چاوليکروا بون بو خه لک و پيوسته له هه مو برياريکياندا گوپرايه لايان لي بکريت، جا همر کاتيک له ئيجتهاديکدا نهيان پيکا بيت الله زووبه زوو ناگاداري کردونه ته وه و بوياني راست کردونه ته وه و نه يه يلاوه که له سهر نه وه بيميني نه وه، جا نه م به شهيه بووه به هو ي تافیکردنه وه ي خه لک نهوسا باوهر داري راسته فينه باوهر پان پيهي ناوه و نه و راستکردنه وه يشيان به حه قو راست زانيوه، به لام دووروان و دل به زيوان و ساخته چيان زور جار نه مه يان به فرسه ت زانيوه بو دزايه تي و بو به دروخسته نه وه ي پيغه مبه ر، بارمه ودرگرتني پيغه مبه ر له ديله کاني "به در" و پشت هه لچه رخانه دني له و کوپره ي که پرسيا ري ليکرد که باسي له سورته ي (عه به سه) دا هاتوه نمونه ي نه و ئيجتهادا نه بووه که الله ره خنه ي توندي ليگرتووه و بوي راستکردنه ته وه، وه

نهم نايه تانه ش نمونه يه کن له م بابته ته، پيغه مبه ر نه ونده ناوات و نارمزوي موسلمان بوني که له که ي هه بو که هه ندي جار نه هات به دليا که ميک نه رمي و بيده نگی به رامبه ر به بته کانيان بنوينيت تا به لکو به ره و ناييني ئيسلام بيان کيشيت و موسلمان بين به لام الله لومه ي دهکات و دهفه رموي: ﴿وَلَوْلَا أَنْ تُبَنَّاتِكَ لَقَدْ

كِدْتَ تَرْكُنَ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ الإسراء: ٧٤ / به راستي نه گهر ئيمه تو مان بته وو دامه زاو نه کردايه نزیک بو که مه يلي دل بکهيت بولايان. جا دهگونجيت شهيتان له وکاتانه دا خوي تيهه لقورتانبيت و ناواتي خوي به گو ي کافراندا داييت به بي نه وه ي که پيغه مبه ر ناگاي لي بيت به لام الله ي زاناو کاربه جي نيشانه کاني خوي بو پيغه مبه ر که ي رهوانه کردهوه و فروفي لي شهيتان و شهيتان سيفه تاني هه لو ده شانده ته وه. جا سوودي نه م جوړه روداونه چيبه؟ دهفه رموي:

﴿٥٣﴾ تا الله نهودي که شهيتان خستويه تيه ناو ناوات و نارمزوکاني نه وانه وه بيکات به تافیکاري و به لايه ک بو نه وکه سانه ي که له ناودلياندا نخوشي کوفرو دوودلي هه يه، وه بو دلره قانيش. جا بيگومان سته مکاران له و په ري خراپي و که لله ره قيدان له دزايه تي الله و نايين و پيغه مبه ر که يدا.

﴿٥٤﴾ جا تا نه وانه ي که خاوه ني زانيارين بزنان که بيگومان نه م قورئانه راسته و له لايه ن په رورده رگارت ه وه يه نهوسا باوهر ي پي نه کهن، خو ئيتر دليان بوي گهر دنکه چ و رام ده بيت، جا بيگومان الله نه و که سانه ي که باوهر ي راستيان هي ناوه رينماييان نه کات بو ريگاي راست، نه و ريگايه ي که مرو ف نه گه يه ني به رهامه ندي الله و بهه شتي هه تاهه تايي که په يره وي نه م قورئانه و شاره زا بونه له م نايينه.

﴿٥٥﴾ نهوسا نه وانه ي که بيباوهر پون هه روا به گومانن له و قورئانه تا قيامه ت يان تا نه و کاته ي که سزي رو زي له ناو چون و بي خه ير يه خه يان نه گریت نه و کاته به هوش دينه وه و دلياده ين که نه م قورئانه راسته به لام نه و هوشيار بونه وه تازه ج سو ديکيان پي ده گه يه ني ت؟

﴿٥٦﴾ دهسه لات و مولک له و روژدها ته نها بو الله يه و له نيوانياندا بريار نه دات، جا نه وانه ي که باوهر ي راستيان هي ناوه و کاري چاکيان کرده له ناو باغه کاني نازو نيعمه تدا که ي فخور و شادمان.

﴿٥٧﴾ خو نه وانه ي که بيباوهر بوون و نيشانه کاني ئيمه يان به درو نه خسته وه نه مرو نه وانن که سزايه کي زه يون که رو نابرو به ريان

بۇ ھەيە. لەئايەتى پەنجاودوو تا ئېرە قەسەو قالەى زۆرى لە سەر
کراودو داستانى غەرانىق ئەم دىو ئەودىو کراود، ھەندىك
بەراستى نازانن لەوانە)

(ھەندىكىش بە

راستى ئەزانن بەلام ئەوانىش لە سەر چونىەتەكەى ناكوكن، جا
ئەو قەسەيەى ئەشى بۇ باس كردن و رىي تىدەچىت ئەودىە كە لە
كاتى خویندەنەودى سورەتى (نەجم) لە لايەن پىغەمبەرەودە ﷺ بۇ
ئەو خەلگەى دانىشت بون لە باوەردارو كافر كاتى كە پىغەمبەر
ﷺ سەرزنەشتى كردن و بتهكانى بە سوک ناو بردن وچانىكىدا
شەيتان لە سەر شىووى دەنگى پىغەمبەر تارىفى بتهكانى کردو
وتى : ئەو بتانە بالندە گەلىكى بەرزو تىژ فېرن و بىگومان
شەفاعەت و تەككارىيان جىگای ئومىدە. جا بىباوەردان ئەمەيان
بىست و تيان محمد تارىفى بتهكانى ئىمەى کردوو بەمە
شادمان و كەيفخوشبون و لەكوئايى سورەتەكەدا كاتى كە
پىغەمبەر ﷺ سوجدەى بردوو موسلمان و بت پەرست ھەمويان
سوجدەيان بردوو، جا وا بلاوبويەو كە محمد ﷺ و قورەيش
رىكەوتون تەنانەت ئەم دەنگوباسە بە حەبەشەيش گەيشتو
كۆمەللىك لەكوچكەرانى حەبەشە ھاتنەو بۇ مەكە بەلام كە
گەيشتنە مەكە دىيان ئەو دەنگوباسە بەو شىوويە نەبوو، لە
راستىدا ئەم روداوى "غەرانىق" لە سابت نەبوو ئەگەر سابتىش
بىت وەك ھەندى و تويانە ناگونجىت كە بە دەمى پىغەمبەردا ﷺ
ئەو وشانە ھات بىت وە ئەودى كە دەگونجىت ئەو بو كە باسما
لىكرد بىگومان ھەر مەروفيكى ژييرو زانا تەماشای ئايەتەكانى
سورەتى (نەجم) بكات كە سەراپا سوکى و بىنرخى كردنە بە
بتهكان دەزانىت ئەو تارىفە لە زمانى پىغەمبەرەودە ﷺ نەبوو
ناگونجى. والله اعلم. ئىنجا پەروردگار باسى ئەو كەسانە ئەكات
كە لە بەر خاترى ﷺ جىگا و ولاتى خوڤيان بە جى ھىشتوو
ئەفەرەموى:

۵۸) جا ئەوانەى كە لە رىگای ﷺ دا كۆچيان کردوو ولاتى خوڤيان
بەجى ھىشتوو پاشان بكوژرېن يان بمرن ھىچ جىاوازی نىە بە
راستى ﷺ رۆزيان پى ئەدات بەرۆزيەكى جوان چونكە ئەوان بۇ
خو وازيان لە ژيانى خوڤى و ولاتى خوڤيان ھىناو خۇ بىگومان
ھەر ﷺ ىشە چاكترىنى رۆزىدەرەكانە، جا چۇن دەگونجى بۇ ئەم
زاتە دۇستانى خوڤى بى بەش بكات؟ سەرەراى ئەوەش،

۵۹) بە دلىيايەو ئەيانباتە جىگايەكىشەو كە خوڤيان پى رازى
دەبن، بىگومان كە ﷺ ھەر زۆر زانايە بەكارو كۆشى بەندەكانى
لە چاك و خراپ، بە حەوسەلەيە بۆيە پەلە ناكات لە تۆلە
سەندەنەو، ئەگەر چى ئەو زاتە زۆر بەچاكى دەزانىت كە

بەندەكانى چى دەكەن بەلام بە حەوسەلەيە بۇ تۆلەسەندەنەو،
پاك و بى گەردى ھەر بۇ ﷺ يە لەو حەوسەلە گەورەيەى پاش
ئەو زانىيارىە وردەى.

۶۰) بىرپارى ﷺ ئاوەھايە، وە ھەر كەسىك تۆلەى خوڤى
بسىننەو بەو شىووى كە ستمەى لىكراو پاشان دەست درىژى
كرايە سەرى بەراستى ﷺ يارمەتى ئەو كەسە ئەدات، بىگومان
ﷺ زۆر چاوپۆشىكەرەو تاوان بەخشە، جا ئەم ئايەتە ئەو
دەگەيەنىت كە ئەبى دەسەلاتداران تۆلە وەرگرنەو بۆستەم
لىكراوان و پشتگوڤيان نەخەن.

۶۱) ئەو بىرپارى ﷺ يە كە باسكرا و ئەو ھەرچى بىيەويىت
دەيكات، چونكە بىگومان ھەر ﷺ يە كە شەو ئەخاتە ناو رۆژو
رۆژ ئەخاتە ناو شەووەو بە گوڤرەى پىويستى خەلك زيادو
كەميان ئەكات خۇ بىگومان خوا بىسەرى ھەمو قەسەكانە ئاشكرا
بىت يان شاراوو بىنەرى ھەمو كردارەكانە لە ھەر كوڤدا بكرىت
بەشەو بى يان بەرۆژ.

۶۲) ئەوويە بىرپارو ھىزى ﷺ چونكە ھەر ﷺ يە پەرستراوى
حەق و راست، وە ئەودى كە ئىو بىجگە لەو دەپەرستىن پرپوچ و
بى كەلكن و پەرستىشيان بىسودە خۇ بىگومان ھەر خوڤىەتى
بالا دەستو گەورە، جا بۇ بەلگەيەك لە سەر بالا دەستى و
گەورەيى ئەفەرەموى:

۶۳) ئەى نەت دىو كە بىگومان ﷺ لە ئاسمانەو ئاوى ناردو
ئەوسا زەوى بە ھوى ئەووەو سەوز بو؟ بىگومان كە ﷺ وردبىنەو
ئاگادارە بەسەر ھەمو شتىكدا.

۶۴) ئەودى لە ئاسمانان و زەويديا ھەموى مولكى ئەو ئەوسا
بىگومان كە ﷺ خوڤى لە ھەمو شت بى نيازەو ھەمىشەسوپاس
دەكرىت.

۶۵) ئايا نابىنى كە ﷺ ئەودى كە لەناو زەويديا ھەستەمۆ و رامى
كردو بۇتان، تا ھەر شتىك بە گوڤرى خوڤى سودى لى وەرېگرن،
وە تۆ نابىنىت ئەو كەشتىە گەورەو بار قورسانەى بۇ رامكردون
كە بە فەرمانى خوڤى ھىزىكى وای لەناو ئەو دەريادا داناو كە
راگىرى بكات و بەئاسانى ھاتو چۆى تىدا بكات، وە ئەم ئاسمانەى
راگرتو كە بەسەر زەويدا نەكەويىت مەگەر خوڤى رىيى پى بدات،
بىگومان ﷺ سەبارەت بە خەلك زۆر دلۆسۆزو بە رەحمە
ھەرچەند كە ئەوان ستمەكارن.

۶۶) ئەوسا ھەر خوڤىەتى كە ژيانى پىداون و ئەتان ژىنى پاشان
ئەتان مرىنئو كەس ناتوانى رىگای لى بگرىت، پاش ئەوەيش

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ وَالْفُلَّكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءٌ وَفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾ وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ يُحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ نَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُ رُكُوبُ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ ذَلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

زیندوتان ئەکاتەو بە پاداش و سزای ئەوێ که کردوتانە بەراستی مەرفۆ زۆر خوانەناس و ناسو پاس و سەڵەهە و ئەو هەمو نازو نەعمەتانە ی لەبەر چا و نەه و لەباتی مەدح و سوپاسی اللّٰه دژایەتی و کوفری ئەکات و بەندە ی ئەو بەخوا ی خۆی دەکات؛

﴿٦٧﴾ بۆ هەمو گەل و زەمانێک یاسا بەرنامە یە کەمان داناو هە کە ئەوان ئەبێ بەو شێو هەفتار بکەن. واتە ئەم بەرنامە ی تۆ شتیکی بێ وێنە و داها تو نەه، بەلکو درێژە ی بەرنامە ی گەلانی پێشوە، دە ی با ئەوان لەم کارە دا بگرو بەردەت لەگەل دا نەکەن و بەلکو ژیری بن و دان بەراستی دا بنێن جا تۆ ئە ی محمد ﷺ بەرەو ه پەرەردگاری خۆت بانگ بکە ئیتر ئەوانیش چی دەلێن با بلێن بەراستی تۆ لە سەر رێنمای و رێگای راستیت.

﴿٦٨﴾ جا ئەگەر دەمەقَالَه یان لەگەل دا کردیت لە سەر ئەو یاسا و بەرنامە یانە ی کە بۆمان داناون تۆ خوگرو لیبور دەبە، جا تۆ بلی: اللّٰه زاناترە لە خویشتان بەوکارو رەفتارانە ی کە ئەیکەن دەرەحە ق بەمن.

﴿٦٩﴾ جا اللّٰه لە روژی قیامەتدا لە بارە ی ئەوێ کە ئێو ه کێشە تان تێدا هە یە بریار ئەدات لە نیوانتاندا و راستو ناراستان بۆ دەر ئەخات. دیارە اللّٰه بۆ هەمو ئومە تانی پێشو بەرنامە و پەیرەو و پرۆگرامیکی تایبەت و گونجاو بۆ کاتی خوایانی ناردو ه، ئەگەر چی لە ئەسڵ و بنەمادا هەمو یان وە ک یەکن و گوژانکاری تێدا نەکراو ه ئەمە جیی رەخنە گرتن نەه، بەلام کەسانیک هەن کە ئەگەر چی

لەگەل ئەسڵی پە یامی پێغەمبەر ﷺ کێشە یان هە یە و باوەر یان پێ ی نەه، ئە یانە وێت بە عەقڵی کورتی خو یان رەخنە لە ئە حکامە شەرع یە کان بگرن وە ک ئەو ه ی کە ئەلێن: کرپن و فروشتن هەروە ک سوو (الربا) وایە، جا ئەگەر سوو حەرام بێت ئەبێ کرپن و فروشتنیش حەرام بێت، جا ئەم ئایە تانە ئەو ه مان تێدەگە یە نێت کە ئەبێت پێش هەمو شتیک ئەمانە بۆ رێگای اللّٰه و باوەر هێنان بە ئەسڵی پە یامی پێغەمبەر ﷺ بانگ بکرین، جا ئەگەر باوەر یان هێنا ئەو سا کێشە نامینێت، چونکە بۆ جونی باوەر دار وایە کە ئەو ه ی پێغەمبەر ﷺ و توبە تی هەمو ی لە لایەن زاتی کەو ه یە کە هەمو بریارەکانی حەق و بەجیبە بەلام ئەگەر باوەر یان نەهێنا ئێو ه خو تان بە کێشە و دەمەقَالَه کردن لە گەل ئەواندا سەرقال مەکەن، چونکە ئەمانە لەم دەمەقَالَه دا ئاماجیان ئەو ه نەه کە حەق و راستیان بۆ دەرکە وێت، چونکە ئەگەر مەبە ستیان دۆزینەو ه ی حەق بوایە لە ئەسڵ و بناغە ی پە یامە کەو ه دەستیان پێدە کرد، هەروە ها ئەو ه دیشمان تێدەگە یە نێت کە دەمەقَالَه کردن وەسف یکی پەسەند کراو نەه بۆ یە پێغەمبەر ﷺ دەفەر موی: }

/ واتە: من

زەمانە تی مالتیک دەکەم لە داوینێ بەهەشتەو ه بۆ ئەو کەسە ی کە وازی هێنا بێت لە دەمەقَالَه ئەگەر چی قسە کەشی راست بێت، وە مالتیک لە ناو دراستی بەهەشتدا بۆ کەسیک کە وازی لە درۆ هێنا بێت ئەگەر چی بە شوخی ش بێت، وە مالتیک لە لای سەرو ی بەهەشتدا بۆ ئەو کەسە ی کە رەوشتی خۆی جوان کردبێ }

﴿٧٠﴾ ئایا تۆ نازانی کە بە راستی اللّٰه ئەو ه ی کە لە ئاسمان و زەویدا یە ئە یزانێ؟ بیگومان ئەو ه ش هەمو ی تۆمار کراو ه لەناو کتیب دا بیگومان ئەو ه دیش لە لای اللّٰه ئاسانە،

﴿٧١﴾ خو موشریکان جگە لە اللّٰه شتیک ئەپەرستن کە پەرەردگار ه یج بەلگە یەکی لە سەر راستی ئەو رەوانە نەکردو ه ه یج زانیاری بە کیشان لەو بارە یەو ه نییە، دە ی ئەو جوړە پەرەستە جگە لە نەقامی ئەبێ چی بێت؟ کەواتە ئەوانە ناحە قیکارو ستەمکارن جا بۆ ئەو ستەمکارانە ه یج یارمە تی دەرێک نییە کە بیانپاریژی لە سزای اللّٰه . بەلێ ئەم بیباوەر و گەوجانە هەرگیز پێیان خو ش نەه کە نیشانەکانی خوا ببینن و شەیتان سواری شانیان بو ه و رەوای لە لا کردوون بە ناپەرەو و ناپەرەویشی لا کردوون بەرەو و سەری لێ تیکداون.

﴿٧٢﴾ خو هەر کاتیک ئایەتە رو شنکەرەو هکانی ئیمە یان بە سەردا بخوینرێتەو ه تۆ هەر بە چر و چاوی ئەو بیباوەر پانە دا بیزار ی و

رقی ئهوانت لهم ئایینه بۆ دهردهکهوئیت، به لگو لهو کاته دا ها خه ریکن هیرش بکه نه سهر ئه و که سانه ی که ئایه ته کانی ئیمه یان به سه ردا ده خوئینه وه، ئه ی محمد ﷺ به وانه بیژده: ئایا هه والتان پیبده م به شتیك خراپتر له و رقو قینه ی ئیوه؟ ئه و ناگره سهختو دژواره یه که الله به ئینی پیداوه بۆ ئه وانه ی که بیباوه ر بوون که زۆر گه وروه به ئیش و نازارتره له و کارانه ی که ئه وان دژی باوه رداران ده یان کرد. جا ئا ئه مه یه سه ر نه نجامی پیسو به د فه ر، ئینجا الله باسی لاوازی ئه و په رستراوانه و گیلی بهنده کانیان دهکات و دهفه رموی:

﴿۷۳﴾ ئه ی خه لکینه نمونه و په ندیک هیئراوه، جا باش گوئی لئ را بگرن تا خوا تاشراو و درۆزنه کانتان چاک بناسن، بیگومان ئه وانه ی که ئیوه جگه له الله هانایان بۆ ئه به نه و ئه یانپه رستن، نه گه ر هه مویشیان کۆ ببه وه هه رگیز میشتیکیان پیدروست ناکریت، جا نه ک هه رگیز پییان دروست ناکریت به لگو ئه وهنده بئ نرخ و لاوازن نه گه ر میشتیک شتیکیان لئ بفرینئ ناتوانن لئی بسیننه وه. ئای داوا کار که په ره ستراره ناحهقه کانه و داوا کراو که میشه که یه، چه ند لاوازو بئ هیزن، ده ی په رستراوانیک که به هه مو یانه وه نه توان میشتیک دروست بکه ن وه یان دهرده قه تی میشتیک نایه ن چۆن چاوه روانی شه فاعهت و تاکاکیان لئ ده کریت، ده ی ئامۆژگاری له مه گرنگتر کوا؟ بۆ بیر ناکه نه وه و ده ست له خه رافات و خوایانی تاشراو هه لگرن و روکه نه وه په روه رددگاری جیهان خۆ هه رچی بکه ن هه رده چنه وه به رده ستی؟

﴿۷۴﴾ ئه وانه الله یان به و شیوه ی که شیواو پیویست بئ نه ناسیوه و ریزیان بۆ دانه ناوه بیگومان که الله ئه وپه ری توانا و ده سه لاتی هه یه و هه میشه سه رکه و ته وه هه یج شتیك به سه ریدا زال نابیت.

﴿۷۵﴾ الله له ناو فریشته کانه و له ناو خه لکدا نه ماینده و نیروانی خو ی هه لده بیژرئ بیگومان که الله زۆر بیسه رو بینه ره، هه یج ده نگیک نیه که نه ییبسی و هه یج شتیك نیه که نه ییبینی.

﴿۷۶﴾ ئه و زاته به وه ی که ئیستا له به رده میاندا به له خو ش و ناخو ش له چاک و خراپ و به ویش که له مه ولا پیی ده گه ن ده زانی ئه و سا هه ر بۆلای الله ره وانه ده کرینه وه.

﴿۷۷﴾ ئه ی ئه و که سانه ی که باوه رتان هیئاوه گه ر دنکه چ ببن و سوچه به رن و په روه رددگارتان به به رستن و ئیشی چاک بکه ن بۆ ئه وه ی سه ر که وت و رزگار ببن له دنیا و له پاشه رۆژدا.

﴿۷۸﴾ جیهاد بکه ن له ریگه ی الله دا به و شیوه یه ی که شایه سته ی ئه و زاته یه که ئه و ئیوه ی هه لئزارد وه بۆ ئه م ئاینه و کردونی به هه لگرانی راسته قینه ی و هه یج شتیکی سهختی له م ئاینه دا له سه ر ئیوه دانه ناوه، په ی ره و ی ئاینی باوکی خو تان ئییراهیم بکه ن و هه لگری ئالای یه که خوا به رستین وه ک باوکتان ئییراهیم، ئه و زاته له پیش قورئان و له م قورئانه ییدا ناوی ئیوه ی به موسلمان

يَتَّيْنَهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مِّثْلُ مَا فَاسْتَمَعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ. وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ ضَعْفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَتَّيْنَهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَرْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

برده تا پیغه مبه ر ﷺ شایهت بیته له سه ر ئیوه، جا ئیوه ش شایهت بن له سه ر خه لک، ده ی ئیوه نویژ بکه ن و زکات بده ن و ده ست به ئایینی الله وه بگرن و به راستی بچه سپین پیبه وه هه ر ئه و زاته یه دۆستی ئیوه ئای چ دۆستیکی به هیزه و چ یارمه تی ده ریکی هه رگیز نه شکاو.

لیره دا فه رموی له ئاییندا سهختی و گرانی نیه به لام ئه مه به و مانا نیه که له ئاییندا هه یج نا په رده ته یه نیه به لگو مانای ئه وه یه که کاره کانی ئایینی هه موی به سودی باوه رداره و ئه نجامدانیان له چاو پاداشه زۆرو نه به راوه کانیاندا هه ر چه ند قورسیش بن وه زن و نا په رده ته یه کیان نیه، ئه مه له لایه که وه له لایه کی ترده و ئه نجام نه دانی فه رمانه کانی ئایین ئه وهنده سزا که ی زۆرو نه به راوه یه ئه نجامدانیان هه ر چه ند سهخت بئ زۆر ئاسانه له چاو ئه و سزا زۆرو گه وروه نه به راوه دا له روویه کی ترده و داواکارییه کانی ئایین به ئه ندازه ی توانایی مروه و هه یج له توانا به ده ری تیدا نیه و نابئ، ئه مه گرنگه و چاکی و مرگه ر بۆ شوئینه کانی تری له م بایه ته، به ئی ئه م ئایینه به ئیسلام و په ی ره وانی به موسلمان ناو نه راوه واته: به که سیک ئه و تریت موسلمان هه یج له خو ی به ته واوی دابیته ده ست الله و گوئ رایه ل و مل که چی فه رمانه کانی بیته له هه ر کویدا ببئ و هه ر ره نگه و زمانیکی هه بیته ئه گه ر وانه بو به په ی ره و ی ئه م ئایینه دانانریت هه ر که سیک ببئ و له هه ر کویدا ببئ و هه ر جو ره ره نگه و زمانیکی هه بیته، وه به ناوی تیره و نه زاده و لا ته و پیغه مبه ره وه ناو نه راوه.

بهناوی الله ی زور به سوزو بینیهات میهره بان

١ به راستی باوهداران سهرکه وتو رزگارن. جا لیردا چهند
وهسفیکی نهو باوهدارده سهرکه وتوانه باس دهکات و دهنه رموی:

٢ نهو کهسانه که لهناو نویژدهکانیاندا خویان به کهم
دهگرنو به دلوه به نویژدهکهوه خهریکنو خویان به شتی ترهوه
خهریک ناکهن، واته: خشوع ههم کاری دلوه ههم کاری نهندام.

٣ جا نهوکهسانه که خویان له قسهی پروپوچ و نابهجی دور
دهگرنو خویان تیکه لای نهو کهسه خراپانه ناکهن، واته:
رهوش بهرزن.

٤ جا نهو کهسانه که زهکات ددهن، وه له مالهکانیان مافی
(الله) و خه لکیان ههمیشه له بیره کهم تهر خه می تییدا ناکهن،
واته: زور له خواترس و مروف دوست و خیر خوازن.

٥ وه نهو کهسانه که به چاکی شهرمگی خویان دهپاریزن
له کاری پیسو بی شهرعی،

٦ مهگهر لهگهل هاوسه رانی خویان یان نهوکه نيزانهی که
مولگی خویانن، جا بیگومان نهوانه له سهر تیکه لایوی نهو
دوبه شه سهر زدنشت ناکرین، چونکه کاریکی شهرعی و رهوایه
بویان به لگو پاداشتیش دهرینه وه.

٧ نهوسا ههر کهسیک شهرمگی خوی بو جگه لهو دوو ریگا
شهرعی به کار بهینیت نهوانه دهستدریژی کهرو له یاسا
دهرچوون، کهوا بوو ههر کهس زینا بکات یان نیرباز بیت یان
دهستپهری بکات وه یان لهکومه وه یان لهکاتی عادهی مانگانه وه
یان کاتی پاش مندا ل بوون له گهل خیزانیدا نزیکی بکات نهو
کهسه تاوانبارده له یاسا دهرچوو.

٨ پاشان پهرومردگار له وهسفی باوهداراندا دهنه رموی: جا
نهوانه که پاریزه ری نهوانه تهکانیان و به لینهکانیان، نه
خیانهت له نهمانهت دهکهن ونه به لین دهسکینن واته نهو دوو
وهسفی دوو رهکانیان تییدا نیه.

٩ خو نهوانه یشن که نویژدهکانیان دهپاریزن و ههریه کهی له
کاتی خویدا نهجام ددهن، جا نویژ نهونده گرنگه که (الله)
دووجار لیره له وهسفی باوهداراندا هیناویهتی جاری یه کهم
لهبارهی خشوعه وهیه جاری دووهم کهئیرهیه له بارهی
پاریزگاری له سهری نویژو کاتهکانیهتی. به لای، نویژ زور گرنگه
چونکه هیلی په یوهندی راسته و خوی باوهدارده به پهرومردگاری
خوی و جیگای رازو نیازیهتی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ١ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ٢
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ٣ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
فَاعِلُونَ ٤ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ٥ إِلَّا عَلَى
أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ٦
فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ٧ وَالَّذِينَ هُمْ
لِأَمْثَلِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ٨ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ
يَحَافِظُونَ ٩ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ١٠ الَّذِينَ يَرِثُونَ
الْأَرْضَ دُونَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ١١ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ
سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ١٢ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ١٣ ثُمَّ
خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظْلًا فَكَسَوْنَا الْعِظْلَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ١٤ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
لَمَسِيُون ١٥ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ١٦ وَلَقَدْ
خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ١٧

سورتهی مؤمنینون

١١٨

٢٣

سورتهی مؤمنینون بیستوسو ههمین سورتهی قورئانه و
سهدهه ژده یان نوژده نایهته، له سهر رای نهوانه که له سهر
﴿وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ نایهتی چلوپینج وهستاون که به سهریهکانن
سهدونوژدهیه وه نهوانه یش که له سهری نهوهستاون که
کوفیهکانن سهده وه ژدهیه و قسهی ههمو له سهر نهودهیه که له
مهکهدا هاتوته خواره وه.

عهدولای کوری سائیب ﷺ دهگیرپته وه که }

ﷻ

/ له گهل پیغه مبهردا ﷻ /
روژی فتهجی مهکه نامادهبوم جا پیغه مبهردا ﷻ له بهردهمی
کهعبه دا نویژی خویند، ههر دوو نهعله کهی له بی کهندو له لای
چهپیه وه داینان، نهوسا دهستی به خویندنی سورتهی مؤمنینون
کرد جاکاتیک که گه یشت به باسی موسا یان عیسا کۆکه گرتی و
له بهر نهوه جو به رکوعدا و تراوه نهو سورته به گویره
دابه زین سورتهی هفتا و شههمه و پاش سورتهی () و پیش
() دابه زیوه و به باسکردنی سیفه تهکانی باوهداری
راسته فینه دست پیدهکات، له کوتای سورتهی پیشو که سورتهی
چهجه فهران به چاکه کردن دراو فهرموی: ﴿وَأَعْبُدُوا رَبَّكُمْ
وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ﴾ الحج: ٧٧.

جا لیردا به دریزه باس لهو چاکانه دهکات.

۱۰) ئەوانەن میراتگران. پیغەمبەر ﷺ دەفەموی: }

{ أُولَئِكَ هُمُ الزَّوْرُونَ }

/ هیچ کام له ئیوه نیه مهگەر دوو جیگای بۆ
ههیه جیگایهك له بهههشت و جیگایهك له ناگری دۆزهخ، جا ههر
کاتیک که کافریک دهریت و دهراته ناو ناگر، ئەوسا جیگای
بهههشتی ئەو کافره به ئەوانهی که چونهته ناو بهههشتهوه
دهریت و بۆخویان دهیبهن، جا ئەوه مهبهسته لهفهرموده
خوای بهشکودا که دهفهرموی: ﴿ئەوانەن میراتگران﴾ .

۱۱) ئەوانهی که فیردهوس به میرات و ئیرس دههههوه، ئەوان بۆ
ههمیشه تییدا دهمینینهوه، پیغەمبەر ﷺ له وهسفی فیردهوس دا
دهفهرموی: }

/ / واته : بیگومان لهناو بهههشتدا
سهه پله ههیه که الله نامادهی کردوه بۆ ئەو کهسانهی که له
ریگای ئەو دا غهزا دهکهن نیوانی ههر پلهیهك بۆ پلهیهکی تر
وهك نیوانی ئاسمان و زهوییه، جا ههر کاتیک داواتان کرد له الله
داوای فیردهوس بکهن که بیگومان چاکترین و بهرزترین جیگه
بهههشته و لهسهر ئەوهوه عهرشی (الله)یهو روبارهکانی
بهههشتیش له ویوه ههلهدهقولین {

۱۲) بهراستی ئیمه له سههههتاوه مروفمان له پوختهیهکی
دهرهینراو له قور دروستکردوه. سهههتای دروستبونی ئادهم (عليه السلام)
بهه شیهو بووه له(خاک)هوه بۆ(قور) ئینجا بۆ قوری بۆ گهنیوو
ترشاو،جا قوری وشکهوه بو ئەوسا ئادهم (عليه السلام). پاشان له خو
هاوسهری بۆ دروستکردو لهو دووانهوه بهه شیهو که دیت
دروست بونی مروف دهستی پیکرد.

۱۳) پاشان کردمان به تۆماو، وه ئەو تۆماوه دانرا له ناو
جیگهیهکی پاریزراودا که رهحمی دایکه.

۱۴) پاشان ئەو تۆماوی شههههتهمان کرد به پارچه خوینیکی
مهیو، ئەوسا ئەو خوینه مهیوهمان کرد به پارچه گوشتیک به
ئهنازهی پارویهك، ئینجا ئەو پارچه گوشتهشمان کرد به
ئیسقان گهلیك، جا ئەو ئیسقان گهلهشمان به گوشت داپۆشی
پاشان کردمان به دروستکراویکی تر، جا به هوی پیدانی رۆح و
گیانهوه، له جیسمیکی بی گیانهوه گۆریمان بۆ گیان لهبهریك جا
چ عهجاب دهست رهنگین و بۆلهند مهقام و بهخهیره بهیره
(الله)یهك که باشتیرینی ههمو دروستکارانه.

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ
بِهِ لَقَدِيرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّحِيلٍ وَأَعْنَبٍ
لَّكُمْ فِيهَا فَاوِكُهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ
طُورِ سَيْنَاءَ تَنبُتُ بِالدَّهْنِ وَصَبِغٍ لَّلْأَكِلِ ﴿٢٠﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي
الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّشِفَىٰ كُمْ وَمَا فِي نُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِّقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ
غَيْرُهُ أَفَلَا تَنفِقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَٰذَا
إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ
مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا
رَجُلٌ بِهٍ جِنَّةٌ فَتَرْتَصُّوهُ هِجْرًا حَتَّىٰ جِئَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي
بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
وَوَحَيْنَا إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِن
كُلِّ زَوْجٍ مِّنْ ثَنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

وشهی ﴿الْفُلْكَ﴾ دوو مانای ههیه:

یهکههه: دروستکردنی شتیك له نهبون () که ئەمه ههر ئیشی
(الله)یهو جگه لهو لهه بارهوه هیچ دهسهلاتیک نیهو خالیق ههر
خوایه.

دووهمهه: گۆران و دهستکاری کردنی شتیك بۆ دروستکردنی
شتیکی نوئ وهك ئەوهی که خاک دهکریت به قور، ئینجا به
ههیکهل ئەمیش ههر خهلقی پیدهوتریت جا بهه مانایه دهتوانین
بلیین خالیقهکان زۆرن بهلام ﴿فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ ﴿٢٧﴾ جا
چ عهجاب بهخهیره بهیره (الله)یهك که باشتیرینی ههمو
دروستکارانه ﴿

۱۵) پاشان ئیوه بیگومان بن که پاش ئەو دروستکردنهو
تهواوکردنی ئەو ماوهیهی که بۆ ههر کهسیك دانراوه، بهراستی
ئیوه دهمرن و دهچنه دنیایهکی ترهوه.

۱۶) پاشانیش سور بزانی که ئیوه رۆزی قیامهت زیندو
دهکرینهوه بۆ حیساب و پاداشت و تۆله.

۱۷) جا به راستی ئاسمانانمان له ههوت تهبهقه که شوینی هاتو
چۆی فریشتهکانه له ژورهوی ئیوهوه دروستمان کردوه، وه ئیمه
بی ئاگانین له ئەوانهی که دروستمان کردوه، وه ئیمه ههروا
دهستمان لی نهشۆردون بهلگو بونی ههمویان به فهرمانی
ئیمهیهو چاکیش دهزانین چی دهکریت و چیان پیویسته.

فَإِذَا أَسْتَوَيْتِ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفَلَكَ فَقُلْ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ أُنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأَمِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿٣٤﴾ أَيْعِدُكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنْكُمْ تُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيَّاهُتْ هَيَّاهُتْ لِمَا توعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كُذِّبْتُ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾ فَآخَذْنَاهُمُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ عَشَاءَ فَبَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

﴿١٨﴾ خۆ ئێمه له سهرتانهوه به ئەندازەى ديارىكراو پيوست ناوتان بۆ دەبارينين نه ئەوهنده كهه كه سودى نهىي و نه ئەوهدهيش زياد كه له ناوتان ببات، جا ئيمه راگيرى دهكهين له ناو زهويدا تا سودى لى وەرگرن، وه بهراستى ئيمه- هەر وهكو دەبارينين ههروايش- زۆر به تواناين كه له ناوى ببهين و نهيهئين سودى لى وەرگرن، واته: ئەو ئاوهى كه هيج گيانلهبهريك بى ئەو ژيانى نابى دوو مهترسى گهوهى ههيه **يهكهه:** الله نهيارينى كى دهيارينىت. **دوههه:** ئەگەر بارانديشى زوو له ناوى ببات چ بىكاتوه به ههلم يان بهناخى زهويدا بيباته خوارهوه كى دهتوانى ريگاي لى بگريت ئەگەر سۆزو رحمهتى خوى نهىي؟ ﴿بلى: بلى﴾ بيم بلين ئەگەر ئەو ئاوهى كه سهراچاوهى ژيانتانه به ناخى زهويدا بجيتته خوارهوهو هيجى بۆ سهرنهيهت، ئەوسا كييه كه ئاوى ههلقولاو و كانى ئاوى بهتامو چاكتان لهناو ئەو خاكهدا بۆ دهردههينىت؟ ﴿ملك/ ٣٠﴾

﴿١٩﴾ جا بهو ئاوه باغهكانى خورماو تريممان بۆ ئيوه بهدى هيناهو كه ميوه جاتيكي زورى تيدايه بووتان وه لهوانه دهخون و دهىي به هوى زيندهگيتان، جا هەر خورماو ترى نيه بهلام ئەم دوو ميوه لهوانهيه كه بهىي نان مروف دهتوانيت پييان بزي و ههروسوديكي زوريان تيدايه بويه به تايبهت ناوى ئەو دوانهى بردهوه.

﴿٢٠﴾ ئەوسا له چياى سينادا درهختيكي چاك و بهفهړم بۆ رواندون كه روئى ههيه و پيخوړيشه بۆ بخوران، واته: زهيتون كه روئىكي زورى ههيه و سوديكي فرهوانى لى وەر دهگيرى و دهشخورييت كه ئىستا زانست گهليك له سودهكانى روئى زهيتونى زانيوه ههروهكو سودهكانى خورماو ميوزو كشميش.

﴿٢١﴾ بيگومان لهناو ئاژهلهكانيش دهرسو ئاموزگاريهكى يهكجار گهوهرتان بۆ ههيه، ئيمه پيتان دهنوشين لهوهى كه لهناو سكياندايه كه شيريكي پاك و خوشمهزهيه، وه لهناو ئەو ئاژهلهدا گهلى سودى ترتان بۆ ههيه، وه له گوشتيشيان دهخون.

﴿٢٢﴾ جا لهسهر ههنديكيان لهو ئاژهلانهو لهسهر كهشتى ههلهدهگيرين و به هوى ئەوانهوه ئازوگوياز دهكن، ئەمانه ههمو نيعمهتى (الله) و پيوسته مروف سوپاسگوزار بيت. ئينجا الله داستانى چهند پيغههمبهريك به شيوهيهكى كورت باس دهكات و دهفهرومى:

﴿٢٣﴾ بهراستى ئيمه (نوح) مان رهوانه كرد بۆ سهر گهلهكهى و پهيامى خومانمان پيدا نارد، جا ئەويش وتى: به گهلهكهى: ئەى گهلى من الله بپهرستن، جگه لهو خوايهكى ترتان نيه وهيج شتيك جگه لهو شايستهى پهرستن نيه دهى ئايا ئيوه ههروا لهسهر ئەوئيشه خراپانهتان دهروون و ناترسن و خوتان له رقوقيني ئەو خوايه ناپاريزن؟

﴿٢٤﴾ جا پياو ماقولانى هۆزهكهى كه بيباوهرپون بهو گهلهى خويان وت: ئەمه جگه لهوهى كه مروفيكه وهك ئيوه شتيكي تر نيه، دهيهوى خوى بهسهر ئيوهدا بهرز بكاتوه، خۆ ئەگەر الله مهيلى ناردنى نەمايندهى لى بوايه بيگومان فريشتهكانى دهنارد، خۆ ئەوهى كه نوح باسى دهكات له باو باپيرانيشمانهوه نهمان بيسسته.

﴿٢٥﴾ ئەمه جگه لهوهى كه پياويكى شيته شتيكى تر نيه، جا لىي بوهستن ههتا ماوهيهك يان چاك دهبيتوهو يان ههمو كهس دزمانيت كه شيتهو گوپى پى نادهن.

﴿٢٦﴾ نوح زۆر بهم قسانه دلى تهنگبو پهناى بۆ الله برد و وتى: ئەى پهرومردگارم به هوى ئەوهى كه بيباوهرپن پيم و به درؤم ئەخهنهوه يارمهتيم بده.

﴿٢٧﴾ جا نىگامان بۆ ناردو به وهى تيمان گهياند كه ئادهى كهشتيهك لهزير جاوديري ئيمه و به گوپردى وهى ئيمه دروست بكه، ئەوسا هەر كاتى برپارى ئيمه هات بۆ سزادانى هۆزهكهتو له تهنورى ناگروهو ئاوه فوارهى كرد ئيتىر بزانه كه ئەوه كاتى

سزایانه، جا ئەو کاته له هه‌مو زینده‌وه‌ریک جۆتیک و خا‌و‌خیزان و په‌یره‌وانت بخه‌ره ناوییه‌وه جگه له‌وه که‌سه‌ی له ناو ئە‌واندا که **الله** زوتر برپاری له ناو‌چونی داوه، ئە‌وسا له باره‌ی ئە‌وه که‌سانه‌ی که سته‌میان کردوه و با‌وه‌ریان نه‌ه‌یناوه قسه‌م له‌گه‌لدا مه‌که‌و پا‌کا‌نه‌یان بۆ مه‌که چون‌که بی‌گومان ئە‌وانه له ناو ناودا نه‌خ‌ن‌ک‌ی‌ن‌ر‌ی‌ن.

۳۸ جا هه‌ر کاتێ خۆت و ئە‌وانه‌ی که له‌گه‌ل‌تان له‌سه‌ر که‌شته‌یه‌که وه‌ستان، ئە‌وسا بلێ: سوپاس بۆ ئە‌وه خوا‌یه‌ی که له هۆ‌زی سته‌م‌کاران رزگاری کرد‌ی‌ن.

۳۹ خۆ ب‌ی‌ش‌لێ: ئە‌ی په‌روه‌ردگارم له شو‌ی‌ن‌یک‌ی به‌ پ‌ی‌ت و به‌فه‌ردا دام به‌ز‌ینه، جا تۆ چاک‌ترین هه‌مو‌می‌وان‌دارانی. واته‌ من می‌وانی خۆ‌تم و چا‌وه‌روانی چاک‌ترین و خۆ‌ش‌ترین ج‌ی‌گات لێ ده‌که‌م چون‌که تۆ چاک‌ترین می‌وادارانی.

۴۰ بی‌گومان له‌م داستانه‌دا چه‌ند‌ی‌ن ن‌ی‌شانه‌ی گرنگ بۆ په‌ند‌و ئامۆ‌ژگاری هه‌یه، وه‌چاک بزانه که‌ن‌یمه‌ مرو‌ف له‌دن‌یادا تاق‌ی ده‌که‌ینه‌وه تا راست و ناراست له‌یه‌ک ح‌یا بکه‌ینه‌وه و خۆ‌ی شایه‌ت‌بێ له‌سه‌رخۆ‌ی، واته: ئە‌ی مرو‌ف، هات‌نی دن‌یات بۆ تاق‌ی کرد‌نه‌وه‌یه تا له‌و دن‌یا به‌هانه‌ت نه‌م‌ی‌ن‌ێ.

۴۱ پاشان گه‌ل وه‌ۆ‌زی ترمان له پاش ئە‌وان دروست‌کرد.

۴۲ ئە‌وسا ئ‌یمه له ناو ئە‌واندا هه‌ر له خۆ‌یان پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ری‌گمان بۆ ناردن که پ‌ی‌ی وت‌ن: **الله** ب‌په‌ رستن، جگه له‌وه خوا‌یه‌کی تر‌تان ن‌یه که شایسته‌ی په‌رستن ب‌ی‌ت، ده‌ی بۆ ئ‌ی‌وه ناترس‌ن و خۆ‌تان له تو‌ره‌یی و رق‌و ق‌ینی ئە‌وه نا‌پ‌ار‌یز‌ن؟!

۴۳ پ‌یا‌و ماقولانی هۆ‌زه‌که‌ی ئە‌وانه‌ی که کاف‌رو ب‌ی‌با‌وه‌ر‌ی‌بون به رو‌ژی ق‌یامه‌ت، وه له ژ‌یانی دن‌یادا نازو ن‌ی‌عه‌مه‌ ت‌ی‌کی به‌ لی‌شاومان پ‌ی‌د‌ابون به‌ گه‌له‌که‌ی خۆ‌یان وت: ئە‌مه جگه له‌وه‌ی که مرو‌ف‌یک‌ه وه‌ک ئ‌ی‌وه ش‌ت‌ی‌کی تر ن‌یه و ده‌خوات له‌وه‌ی که ئ‌ی‌وه ده‌ی‌خۆ‌ن و ده‌خواته‌وه له‌وه‌ی که ئ‌ی‌وه ده‌ی‌خۆ‌نه‌وه .

۴۴ جا ئە‌گه‌ر ئ‌ی‌وه په‌یره‌وی مرو‌ف‌یک‌ی وه‌ک خۆ‌تان بکه‌ن بی‌گومان بن که ئ‌ی‌تر ئ‌ی‌وه ز‌یا‌ن لێ که‌وت‌وو ره‌نج‌ه‌ر‌ۆ‌ن.

۴۵ ئ‌ایا ئە‌وه به‌ئ‌ی‌نتان پ‌ی‌ده‌دات که بی‌گومان هه‌رکاتێ مرد‌ن و بوون به‌ خۆ‌ل و ئ‌ی‌سقانه پ‌تورکا‌وو ر‌زیو ئ‌ی‌وه تازه ز‌ین‌د‌و ده‌کر‌ینه‌وه و ده‌ده‌ه‌ی‌ن‌ر‌ینه‌وه؟

۴۶ هه‌یه‌وو چه‌ند دوره، هه‌یه‌وو چه‌ند دوره ئە‌وه به‌ئ‌ینه‌ی که به‌ ئ‌ی‌وه ده‌در‌یت، واته :با‌وه‌ری پ‌ی‌مه‌که‌ن.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ۴۳ ثُمَّ أَرْسَلْنَا نُوحًا نَذِيرًا كُلَّ مَا جَاءَ أُمَّةٌ رُسُلُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتَيْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَعِدَا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۴۴ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۴۵ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ۴۶ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدَدُونَ ۴۷ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ۴۸ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۴۹ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ۵۰ بَنَيْنَا أَلْسِنَةً لِّكُلِّ لَوْ كُنَّا مِنْ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۵۱ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ۵۲ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۵۳ فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۵۴ أَيْحَسِبُونَ أَنَّمَا نُنَادِيهِمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنٍ ۵۵ سَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ۵۶ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۵۷ وَالَّذِينَ هُمْ يَأْتِيَتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۵۸ وَالَّذِينَ هُمْ رَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ۵۹

۳۷ ژ‌یانی‌کی تر ن‌یه جگه له‌م ژ‌یانه‌ی دن‌یامان که ده‌مر‌ی‌ن و ده‌ژ‌ی‌ن. خۆ ئ‌یمه ز‌ین‌د‌و نا‌کر‌ی‌ینه‌وه، جا به قسه‌ی ئە‌وه پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ره با‌وه‌ر مه‌که‌ن،

۳۸ چون‌که ئە‌وه جگه له‌وه‌ی که پ‌یا‌وی‌که‌و در‌ۆ به‌ده‌م خوا‌وه ده‌کات ه‌ی‌ج‌ی تر‌ی لا ن‌یه، جا ئ‌یمه‌یش با‌وه‌ری پ‌ی‌نا‌که‌ی‌ن. ئ‌ا به‌و ش‌ی‌وه‌یه دن‌یا په‌رستان و خۆ به‌زل‌زانان د‌ژی پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ره‌که‌یان ره‌فتاریان کرد‌ه‌وه، جا ئە‌مه نه‌ر‌یت و با‌وی هه‌مو سه‌رده‌مه‌کان بو‌وه هه‌تا ئە‌وه رو‌ژه‌ی که **الله** ئە‌م ج‌یهانه ت‌ی‌ک ده‌دات و هه‌روا‌یش ده‌ب‌ی‌ت.

۳۹ پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ره‌که‌یان وت‌ی: ئە‌ی په‌روه‌ردگارم به هۆ‌ی ئە‌وه‌وه که به در‌ۆم ده‌خه‌نه‌وه خۆت فر‌یام که‌وه و یارمه‌ت‌یم بده.

۴۰ (**الله**) یش فه‌رم‌وی: له ما‌وه‌یه‌کی زۆر که‌مدا دن‌یابه که په‌ش‌یمان ده‌بنه‌وه. زۆر نا‌خایه‌ن‌ێ که تۆ‌له‌یان لێ‌ده‌س‌ی‌ن‌ی‌ن، جا له‌وکاته‌دا ده‌زان‌ن که تۆ راست بو‌یت، ئ‌ی‌نجا په‌ش‌یمان ده‌بنه‌وه که په‌ش‌یمانی ئە‌وکاته‌ش ه‌ی‌ج سو‌دی‌ان پ‌ی‌نادات.

۴۱ جا یه‌ک نه‌عه‌ره‌ته‌وه ده‌نگ‌ی به‌ گو‌ر لی‌یدان ئە‌وسا وه‌ک (**ئا‌وما‌ل‌ک**) مان لێ‌کرد‌ن جا س‌یس‌و مرد‌و به‌سه‌ر یه‌ک‌دا چه‌ن‌وم‌ل که‌وت‌ن، ئ‌ی‌نجا ب‌ی‌ژ‌را هه‌ر ئ‌ا‌وا دو‌ری و ب‌ی‌ن‌رخ‌ی هه‌ر بۆ گه‌لی سته‌م‌کاران.

٤٢

پاش له نوابردنی ئەوان چەندین تیرەو بەرەدی ترمان پێک
هێنا.

٤٣

هیچ گەلیک ناتوانی کە ماوەی خۆی پاش و پێش بخت بە لێکو
هەر یەکە لە کاتی دیاری خۆیدا ماوەی ژبانی دواپی دیت و دەبی
بەرەو مردن و پاشان زیندوکردنەووەو حیسابو کیتاب برۆن
چالکەن یان خراپ، دەسەلاتدارەن یان بی دەسەلات دەولەمەند بن
یان هەزار.

٤٤

پاشان فرستادەو پیغەمبەرانی خۆمانمان یەک لە دوا یەک
بۆ ئەو گەلانی رەوانە کردووە هەر وەختیک پیغەمبەری ئەو گەلە
چووئە ناویان و باسی بۆ کردبەن بە درۆیان خستوئەووەو
باوەریان پێنەکردووە، جا یەک بە دوا یەکدا بە دەردیکی وامان
لە نوابردن کە کردومانن بە پەندو داستان بۆ پاش خۆیان جا
دوری لە بەزەیی و رحمی اللّٰه بۆ گەلیکە کە باوەر ناھێنن.

٤٥

پاشان موسی و ھارونی برایمان (سەلامی خویان لێبی) بە
نیشانەکانی خۆمان و بە بەلگەو ھێزیک رۆشنکەرەووە ناردن.

٤٦

بۆلای فیرعەوون و پیاوانی دەرباری بۆئەووەی کە واز لە
بیباوەرپی بەینن، جا ئەوان خۆیان بەزل گرتو باوەریان پێ
نەکردن و بەراستی گەلیکی خۆ پەسەندو بەدەمار بون.

٤٧

ئەوسا وتیان: ئایا باوەر بەینن بە دوو مرۆفی وەک خۆمان
لە حالیکدا کە ھۆزەکەیشیان بەندەدی ئیمەن؟

٤٨

جا ھەردووکیان بەدرۆ خستەووەو باوەریان پێنەکردن،
ئەوسا ئەوانیش چوئە ریزی لەناوچوانەووەو لە دەریای نیلدا
خنکێنران و خۆ پەسەندید و لوت بەرزیان فریایان نەکەوت.

٤٩

ئەوسا بەراستی ئیمە (تەورات) مان دا بە موسا بەلکو ئەوان
رێگای راست بگرن و دەست لە کوفرو ستەمو لوت بەرزی
بکێشنەووە کەچی دژایەتیان کرد.

٥٠

ئینجا اللّٰه باسی عیساو دایکی دەکات و دەفەرموی: جا عیسا
کورپی مەریەم و دایکی ئەومان کرد بە نیشانەیکە گەورە لە سەر
دەسەلات و ھیزی اللّٰه، جا ئەومانمان لە سەر تەبۆلگەیکە کە
دەلگیربو بە سەوزاییەکە و خاوەنی کانی ئاو بو جیگیر کرد تا
لەویدا بجەسێنەووە، ئینجا اللّٰه بانگی پیغەمبەرمان دەکات و
دەفەرموی:

٥١

ئەو پیغەمبەرمان لە شتە پاکەکان بخۆن و ئیشی چاک بکەن،
چاک بزانی کە من زانام بە ھەرشتیک کە ئیو دەیکەن، اللّٰه لە
ھەمو سەردەمیکدا کە پیغەمبەریکی ناردووە ئەم فەرمانە

پێکردووە تا خەلکی بە گرنگی بزانی و لە شتی پاک نەبی نەخۆن.
پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: }

/ / ئەو

خەلکینە بیگومان کە اللّٰه پاکەو جگە لە پاکیش وەرنەگرت،
بیگومان کە اللّٰه ئەو فەرمانەیکە کە بە پیغەمبەرانی کردووە ھەر
ئەو فەرمانەیشی بە باورداران کردووە، پاشان پیغەمبەر ﷺ ئەم
نایەتەو نایەتی سورەتی (بەقەرە) ی خویندەووە کە کە فەرمان دە
دات بە باوەردان کە لە پاک و خاویئەکان بخۆن پاشان باسی
پیاویکی کرد کە سەفەری درێژماوە دەکات لە بەندایەتیداو موی
سەری ئالۆزاو تەپو تۆزاوییەو دەستی بەرزەدەکاتەووە بۆ ئاسمان و
ھاوار ئەکات ئەو پەروردگارم... ئەو پەروردگارم... لە کاتیکیدا
خواردنی حەرامەو خواردنەووەی حەرامەو پۆشاکێ حەرامەو بە
حەرامیش گۆشبوە جا چۆن ئەو ھاوارو پارانەووەی لێ
وەردەگیریت؟

٥٢

ئەوسا بیگومان ئەم نایەتی ئیو یەک نایینە، جا بە چاک
دەستی پێوە بگرن و پەپرەوی لێ بکەن و پەرتەوازە مەبن، خۆ من
پەروردگاری ئیو، جا ئیوئەش خۆتان لە تورەیی و رقی من
بپاریزن و یەک دەست و یەک پارچە بن و پستی یەکتر بگرن، ئینجا
خۆی تێمان دەگەییەن کە مرۆف بە زۆری سێلەو ئەمە نەشناسەو
لە باتی پەپرەوی اللّٰه پەپرەوی نەفس و شەیتان دەکات.

٥٣

کەچی ئەوان لە نیوان خۆیاندا کاری خۆیانیان بچرێچر کرد
چ بچرێچر کردنیان جا بون بە دەستە دەستەو ھەر دەستەو
پارچەیکیش خۆی ھەلەدکێش بەووەی کە لەلایەتی و بەشەکە
تری بە لاوە لاری و ھەلەییە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: }

/واتە: ئەوانە ی پێش ئیو کە خاوەن پەراو بون،
بوون بە حەفتاو دوو بەشەو، جا بیگومان ئەم گەلەیش دەبی
بە حەفتاو سێ بەشەو، حەفتاو دوو بەشی لە ناو ئاگردان یەک
بەشیان بەھەشتیە کە ھەر ئەویشە جەماعە) جا اللّٰه بە ھۆی
ئەو پەرتەوازیەووە کە کردیان، ھەرەشەیان لێ دەکات و
دەفەرموی:

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتَاوًا قُلُوبُهُمْ وَجِلَّةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾
 أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَيِّقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا تَكِلْفُ
 نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا مَكْتُبٌ بِمَا يَفْعَلُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ ﴿٦٢﴾
 بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا
 عَمِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ ﴿٦٤﴾
 لَا تَجْعَرُوا أَلَيْسَ الْيَوْمَ إِنَّا لَنُصْرُونَ ﴿٦٥﴾ فَذَكَاتِ آيَاتِي
 تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكِنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنْكِبُونَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ
 بِهِ سَمِرًا تَهَجَّرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَذَرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
 آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾
 أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَكَثُرَتْهُمُ الْحَقَّ
 كَرِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوْ أَتَبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
 وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ
 ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَيْرًا فَخَرَّجَ رِيكَ خَيْرٌ
 وَهُوَ خَيْرُ الرِّزْقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
 وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَفُّونَ ﴿٧٤﴾

﴿٥٤﴾ تُو وازيان لئ بهينه تا ماويه بو نهودي له زهلكاوى كوفرو
 نهزاني خوياندا زياتر بچنه خوارودهو بارى تاوانيان قورستر
 ببيت.

﴿٥٥﴾ نايوا نهزنان كه نيمه يارمه تيان ددهدين بهمالو كوراني زور
 لهبر نهويه كه،

﴿٥٦﴾ نيمه بهپهلهين له چاكه لهگهل كردنيان دا؟ نهخير بهلكو
 نهوان هستى چاكو خراپ ناكهن.

﴿٥٧﴾ به راستى نهوكه سانهى كه له ترسى پهروهردگارى خويان له
 گهل خوشهويستيدا بوى لئى دترسن وله به رسام وهه بيهه تى نهو
 دهله رزن.

﴿٥٨﴾ جا نهو كه سانهيش كه به نيشانه كانى پهروهردگاريان باوهر
 نههينن.

﴿٥٩﴾ وه نهو كه سانهيش كه هيچ كهس ناكهن به هاو بهشى
 پهروهردگاريان وهه خوى دپهرستن.

﴿٦٠﴾ خو نهو كه سانهيش كه له رهفتارو وتارى چاك دهيكهن
 نهودي كه دهيكهن بو الله له گهل نهوويشدا دلبيان ههر دترسيت،
 چونكه دلنيان كه سهر نه نجام دهگه رينه وه بولاي نهو كه سهى كه
 ناگاي له هه مو نيته و قسهو كرداره و نه ترسن لئيان ودرنه گيريت.
 ﴿٦١﴾ نهوانه له نه نجامداني كردارو رهفتاره چاكه كاندا پهله
 نهكهن، وه نهوان بو نه نجامداني نيشه چاكه كان زور له پيشن.

﴿٦٢﴾ خو نهرك نادهين به سهر هيچ كه سيكدا مهگهر به
 نه نازهى تواناي خوى، نهوسا پهراويكمان لايه كه تهنه راست
 دهليتو له سهر كهس زيادو كه م ناكاتو نهوان ستهميان لئ
 ناكريت.

﴿٦٣﴾ بهلكو ببياوهران دلنه كانيان بي ناگايه لهم پهراوه راست ويژره
 نهوان نيشو كار گهليكي واين ههيه دوره له راستيه وهو دهليت
 نهوان ههر بو نهوه دروست كراون.

﴿٦٤﴾ تا نهو كاتهى كه خوشگوزمرانه كانيان دوجارى سزا دهكهن
 كتو پر نهوان دهست به هاوارو كروزانه وه نهكهن و بهرگهى
 بچوكترين سزا ناگرن.

﴿٦٥﴾ نهمرؤ مهكروزي نهوه هاوار مهكهن، چونكه بيگومان نيوه
 له لايهن نيمه وه يارمه تى نادرين كهواته هاتو هاوارتان
 بينكه لكه.

﴿٦١﴾ به راستى نيشانه كانى من به سهر نيوده خوينرايه وه، جا
 نيوه پشتاو پشت گهرانه وه.

﴿٦٢﴾ به هوى بونتان لهدهوروبهري مالى(الله) دا له جياتى
 به ندياه تى بو كردنى، بهو ماله خوتان ههله دهكيشن و شهوان كوهر
 دهگرن و گالته به پيغه مبهروبه قورئان دهكهن.

﴿٦٣﴾ نايو بيريان لهم قسه به نرځه نه كرده وهته وه كه باوهرى پئ
 بهينن؟ يان هاتوته لاي نهوان نهودي كه نه هاتوته لاي باو
 باپيره پيشو دهكانيان؟

﴿٦٤﴾ يان نايو پيغه مبهركه خويان به راستگوو نهمين نه ناسيوه
 وايستا ناوا حاشاي لئ دهكهن؟

﴿٧٠﴾ يان نايو دهلين: نهو پيغه مبهره شيتته؟ نهخير وانيه كه
 نهوان دهلين بهلكو به راستى هاتوته لايان و بو راستى بانگان
 دهكات؟ بهلام زوربهى نهوان راستيان پيناخوشه وه به دواى
 ههله دا بازبازنيانه.

﴿٧١﴾ نهگهر حهقو راستى به گوپردى ئارمزوى نهوان بوايه به
 راستى ئاسمانانو زهوى و نهودي كه له ناوياندايه خراپ نهبو.
 وهك نهمرؤ كه به چاوى خومان دهيبينين كه راست له لايان لارهو
 لاريان لاراسته؟! چاكه و رهوش به رزى عهيبه و شوره يى و رهوش
 نرمى جيگاي شانازيه؟ نهزاني بو؟ چونكه له ياساي الله لادراوه

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْحُورِ فِي طُعَيْنِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَنْضَرُّونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَاهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتَلَفُ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ
الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذَا نَا
لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا
إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾
قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾
سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْقِصُ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ يُدِيرُ
مَلَائِكَتَهُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

و په پړه ی نارده ژو دهرکیت، جا هر کات زانی روژی رهش
یه خه ی گرتین، جا الله نه فهرموئ: به لکو نیمه ناموژگاری و
مایه ی شهرفو ریژمان بوناردن که چی نهوان له ناموژگاری و
مایه ی شهرفی خوین که نه قورنانه به پړزه یه پشت
هله دده که؟! به لئ، شه مشه مه کویره دزی روژه!!

﴿٧٢﴾ نایا تو داوی کرییان لی نه که بیت له سهر گه یاندنی نه م
په یامه به وان تا له تو بته کی نه وه؟ نه خیر تو هیچ له وان ناوی،
تو پاداشت وکری خوت له الله دهوی، چونکه هر پاداشت
وکری په رورددگارت چاکه و خیره خو هر نه و زاته خوی
چاکرتینی روژی دهرانه.

﴿٧٣﴾ جا به راستی تو نهوان بو ریگی راست بانگ ده که بیت و
دهته وی که بیان خه یته سهر نه و ریگیه که مایه ی خوشبه ختی
ههردو ژبیانیانه که چی نهوان دژابه تیت ده که ن.

﴿٧٤﴾ بیگومان نهوانه ی که باورده ناکه ن به پاشه روژ له و ریگه
راسته لاده دن.

﴿٧٥﴾ خو نه گهر به زهیمان به واندا بهاتایه وه و نه و گرفتاری و تهنگو
چله مه یه مان له سهر لابر دنایه زیاتر کویرانه له و سهر که شی و
زیاده روهیدا دهمانه وه. به لئ به راستی نهوان دو دل تر دهبون و
دهیان وت: سروشتیه و خوشی و ناخوشی له دنیا دا هه ربوه و
نایدنه پال به زهیمی و سوزی الله .

﴿٧٦﴾ جا به راستی نیمه چنندین جار دوچاری سزمان کردن بو
نه وه ی به خو دا بچنه وه و بیر له ناینده ی خوین بکه نه وه، که چی
نهوان نه خوین دایه دهست په رورددگاری خوینانه وه و نه لییشی
دهپارینه وه، چونکه باورده یان به وه نیه که خواجه نه م خوشی و
ناخوشیه دهین، ههروه که نه مړو دهبین که بومه له رزه یان
لافاو ددات له ولایتیک و به هزاران کهس به چاوتروکاندنیک
له ناو دهچیت و ههزاران خانو ویران دهی و به مه لایین زیان له
ولایتیک ده که وی، جا له جیاتی نه وه ی که په ندو ناموژگاری لی
ورگر و به تاوانه کانی خویناندا بچنه وه، ده لئ: روداویکی
سروشتیه و هیچی تر!

﴿٧٧﴾ جا هر به وشیویه دهن تا نه و کاته ی که دهرگی سزای به
هیرو توندیان له سهر ده که ینه وه، کتوپر له ناو نه و سزایه دا
ناومید دهن. جا نا له وکاته دا په شیمان دهنه وه و قهپ به دهستی
خویناندا ده که ن به لام بیسوده.

﴿٧٨﴾ خو نه و زاته خو یه تی که که ره سه ی بیستن و بینین و
بیرگر دهنه ی پیداون تا راستی پی بیسن و ورد ببنه وه و نه وه ی به
سوده ودری گرن وله وه ی خراپه دور بکه نه وه به لام که میکتان
شو کرو سوپاسی الله ده که ن، بیگومان نهوانه ی که سوپاسگوزارن
که من و به که می منعت له خوا دهران.

﴿٧٩﴾ جا هر خو یه تی که نیوه ی له و زهوییه ی به دیهیناوه، وه هر
بولای نه ویش کو دهرینه وه.

﴿٨٠﴾ جا هر خو یه تی که زیندو ده کاته وه و دهرین، که سی تر
نه وه ی به دهست نیه، وه هر به فهرمانی نه وه گوړاندنی شه وو
روژ، دی نایا نیوه عقل و هوشی خوتان ناخه نه کاره وه
تاراست و ناراست له یه که جیابکه نه وه؟ سا تا که ی له و هه مو
نالوگوړو نیعمه ت و زهحه تانه تی ناگه ن؟

﴿٨١﴾ به لکو وتیان: هر وه که نه وه ی که پی شوه کان وتیان.

﴿٨٢﴾ وتیان: نایا کاتی که نیمه مردین و بوین به خاک و به نیسقانی
پتورکا و نایا تازه زیندو دهرینه وه؟ نه خیر شتی و دوروه
نه گونجاوه!

﴿٨٣﴾ به حقه قیقه نیمه و باو باپیرانمان له پیشدا نه م به لئنه مان
پیدرابو نهوان باورده یان پی نه کردو نیمه ییش باورده ی پی ناکه یین و
نه لئین نه مه جگه له داستانه خه یالییه کانی پیشوان شتیکی تر
نیه.

﴿٨٤﴾ نه ی محمد ﷺ بلئ: نه گهر نیوه شتی که دهران دی زهوی و
نه وه ی که له ناویدایه مزلکی کییه؟

۸۵ زۆربه زوویی دهئین: مولکی (الله) یه بلئ: دهی ئیتر ههر بیر ناکه نه وه، تاکه ی خوټان گیل و گه مزه ده کهن، جا ژیرین و بیر بکه نه وه و ههنگای کویرانه مه نین مادامیک خوټان دان به خاوه نیه تی (الله) دا ده نین دهی ژیر بن و ههر به ندایه تی بوټو به کن.

۸۶ بلئ: کئیه پهروهردگاری ههر چهوت ناسمانه کان و پهروهردگاری عهرشی گه وره؟

۸۷ ههر زوو دهئین: مولکی (الله) یه و ئه و پهروهردگارو به دهی نه ریانه، بلئ: دهی بوټو هیچ ترسیکتان له و نیه؟ ئه مه چوټ عه قلیکه که نا له و زاته گه وره و به هیزه ناترسن؟

۸۸ ئه ی محمد ﷺ بلئ: ئه گهر ئیوه ده زانن ده سه لاتی هه مو شتیک به ده ست کئیه له حالیکدا که ههر خوټی په نا ده دات و په نای لی نادریټ؟

۸۹ بهم زوانه دهئین: مولکی (الله) یه، بلئ: دهی چوټ وا فریو دراوو سیحر لی کراون، که چه ق و راستیتان لی بووه به قسه ی پرو پوچ و درو؟

۹۰ ئاوه ها نیه که ده یلین به لکو ئیمه راستیمان پیدان به لام ئه وان شوینی قسه ی پرو پوچ و درو که و تن، بیگومان بوټو یان درو زتن.

۹۱ الله مندالی بوټو خوټی دانه ناوه، ئه وسا هیچ په ره ستر او یکی تری له گه ل دا نیه و تا کو ته نیایه ئه گهر خودای تری له گه لدا بوا به بیگومان ههر خوا به ک دروستکراوی خوټی ده برد و کیشه و نا کوکی له نیوانیاندا روی ده دا و کاروباری بونه وهر تیټ و پیټ ده چو، جا ئه و کاته هه ندیک له خواکان زال ده بون به سه ر هه ندیک دا، الله پاکه و بیگه رده و دووره له و وه سفه ی که ئه و موشریکانه ده یکه ن.

۹۲ خوا ئاگایه به ههر چی په نامه کی و ئاشکرایه، جا ئه و به رزتر و به شکوتره له وه ی که ئه وان ده یکه ن به شه ریکی.

۹۳ بلئ: ئه ی پهروهردگارم ئه گهر ئه و هه ره شه یه ی که له وان ده کریټ پیشانی منی ده ده یت و له سه رده می مندا ده بیټ،

۹۴ ده سا ئه ی پهروهردگارم من له ناو ئه و سته مکارانه دا دامه نی و وه کو ئه وان دوچار ی ئه و سزایه م مه که، جا به په یه وه ی له م ئایه ته پیغه مبه رمان ﷺ دوعای ده کردو ده یفه رمو: }

/ ههر /

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ إِلَهٍ إِذَا لَذَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَى أَنْ تُرِيكَ مَا نَعُدُّهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٥﴾ أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السِّيئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا فُتِحَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارَ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

کاتی و یستت به نده کانت دوچار ی به لایه ک بکه یت جا پیش ئه وه من به ره وه بوټای خوټ بئ ئه وه ی دوچار ی ئه وه به لایه بیم }

۹۵ جا بیگومان ئیمه ههر چی بوټو ئه وان بریار بده ین و ههر چی یان به سه ر به یین ده توانین نیسانی تویشی بده ین، ئینجا (الله) بوټو چاکتر گونجان له ناو خه لکو له ناو کوټمه لگادا ریټمای پیغه مبه رمان ﷺ ده کات بوټو ئیشیکی گرنگو ده فیه رموی:

۹۶ خراپه ی خه لک به ره فتار و کرداری جوان، له خوټ دور بخه ره وه، وا مه زانه که ئیمه بئ ئاگایین لیټان، بوټیه ئاوا داوا به کت لی ده که ین به لکو ئیمه چاکتر ده زانین به و وه سفه ناشیرینانه ی که به ئیمه ی ده ئین، جا وه لامدانه وه ی کرداره ناشیرین و خراپه کانی دوژمنانت به چاکه، ده بی به هو ی خو شه ویستی خه لک بوټ و دوستانت بوټو زیاد ده کات و دوژمنانت لی که م ده کاته وه، جا ههر که سیټ ئه م وه سفه ی هه بی خاوه نی به شیکی گه وره یه، وه ئیمه ش په له یان لی ناکه ین و تا ماوه ی دیاری خو یان نازو نیعمه تی خوټمانیان به سه ردا ده رزینین و زور نابات دینه وه به رده ستمان و توټه ی خو یان وهر ده گرن. به لام خراپه و شه ری شه یاتینی جنوکه شتیک نیه که مروټ به چاکه کردن له گه لیاندا سودی لیوهر بگریټ، چونکه خاوه نی شه رن و ههر گیز چاکه یان لی ناوه شیته وه و هه میشه بوټوټه ی خو یان ههر خه ریکی تیټکانی مروټن جا بوټو ره فتار له گه ل ئه م به شه دا

أَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَرُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُوا رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاعْزِزْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَتَسْوَأَكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾ قُلْ لَّيْسَتْ فِي الْأَرْضِ عِدَّةُ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَيْسَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾ قُلْ إِن لَّيْسَتْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنَا كُنْتُ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَلَّىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَن يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٨﴾

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ

٦٤

٢٤

پهرومردگارمان بهم شیوه یه ناموژگاری پیغه مبه‌رمان ښه دهکات و دهغه رموی: بلئ:

١٧٠ نهی پهرومردگارم هانات بو دهینم له وهسوه سهو دندهانی شهیتانه کان.

١٨٠ دسا نهی پهرومردگارم په ناته پیدگرم هانات بو دینم که نهوانه لیم نزیك بینه وهو دهست بڅه نه ناو کاروبارم، پیغه مبه‌ر ښه دهغه رموی: }

بیگومان که شهیتان له هه مو کاروباری هه ر یه که له ئیوه دا ناماده ده بیت ته نانه ته نامادهی کاتی خواردنیشی ده بیت، جا هه ر کاتیک پاروی یه کیکتان کهوت با نهو شته بیزاروهی که بهو پاروه ددریت لای باتو پاشان با نهو پاروه بخواتو وازی لی نه هیئت بو شهیتان، وه هه ر کاتیک لی بویه وه با په نجه کانی بلیستیه وه، چونکه نازانیت له کوئی خواردنه کهی دا خه پرو بهر ده که ت هیه }.

١٩٠ خراپه کاران هه روا سه رگرمی خراپه و بیدینن تا نهو کاته ی که مهرگ یه خه یان ده گریت نهوسا ده لی: نهی پهرومردگارم بمگه پینه وه بو دنیاو جاری مه کوژه.

١٠٥ به لکو نهو نیشه چا کانه بکه م که وازم لی هینا بوون، چونکه نهو کاته نه فامو نه زان بوومو ئیستا چاک تیگه یشتوم، نه خیر شتی وانیه و جاریکی تر ناگه پریته وهو نهوه هه ر قسه یه که و به دهمیادیت، نه گهر ماوهی گه پانه وهیشی پی بدری هه ر قسه یه و هه ر گیز نیشی باش ناکات به لکو زیاتر له خو بایی ده بی و ده لیت: قیامه ت چییه؟ که مردم دیسان داوا ده که م بمه پینه وه، واته: قیامه ت له لای ده بی به گاتنه و گهمه به لام الله شتی ناوه ها ناکات و په رده یه کی بته وو به هیزیان له به رده مدایه و ناگه پینه وه بو دنیا هه تا روژی زیندو کړدنه وه.

١٠٦ خو کاتی که فوکرا به که له شاخداو زیندو کرانه وه روداوه که نه وه ندنه سه ختو دژواره نهوسا نهو کاته نه خزمایه تی ده مینی و نه پرسیر له یه که تر ده که ن.

١٠٧ جا نهو که سهی که کیشراوی چا که کانی قورس بیت نهوسا نهوانه دیاره رزگارو خو شبه ختن.

١٠٨ خو نهو که سهیش که کیشراوی چا که کانی سوک بی و خراپه ی زور بیت، جا نهوانه نهو که سانه ن که خو بیانین دژواندوه و زیان لی که وتو شه رمه ندو سه رشورن و بو هه می شه ییش له دژده خدان .

١٠٩ ناگر دم و چاویان دا ده پلو سینیت، جا نهوان له ناو نهو ناگرده دا دم ولیو هه لقرچاوو ناشیرینن، سه رمرای نهوش لومه و سه رزه نشت ده کړین و الله پییان دهغه رموی:

١١٠ نایا نیشه نه کانه ن هاته لاتان که به سه رتاند ا بخو یریتیه وه، جابه دروتان ده خسته وه و باوه رتان پی نه ده هیئا؟

١١١ وتیان به لی: وایه، نهی پهرومردگارمان، نه گبه تی روی تی کړدین و به دبه ختی زالیو به سه رماندا، وه ئیمه که لیکی لاری و سه ر لی شیواو بوین.

١١٢ نهی پهرومردگارمان له م سزایه دهرمان بکه و بمانگه پینه وه بو دنیا ئینجا نه گهر ئیمه جاریکی تر گه پانه وه بو نهو نیشه خراپانه ی پی شو، نهوسا بیگومان ئیمه سته مکارین.

١١٣ الله دهغه رموی: ده برؤن دور که ونه وهو دهنگتان دهرنه یه ت و هیج قسم له گهلدا مه که ن. جا ئابه م شیوه یه الله ده م کو تی نهو تاوانبارانه ده کات و له گه پانه وه بو دنیا و لاجونی سزا له سه ریان ناو می دیان ده کات. ئینجا هه ندی له وکاره ناپه سه ندانه یان ده داته وه به رویاندا و دهغه رموی:

١١٤ بیگومان تاقمیک له به ندنه راسته قینه کانم بون که یادی منیان ده کړدو ده یان وت: نهی پهرومردگارم باوه رمان هیئا وه،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ النُّورِ أَنْزَلْنَاهَا فَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ يَنْذُرُ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾ الرَّانِيَةُ وَالرَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الرَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا رَانِيَةً أَوْ مَشْرِكَةً وَالرَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا رَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةٌ أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾ وَالْخَمْسَةَ أَنْ لَعْنَتُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾ وَيَذَرُوا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾ وَالْخَمْسَةَ أَنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

سورته نور

۶۴

۲۴

سورته نور سورته بیست و چواردهمی قورئانه، شهست و چوار
 نایهته، له مه دینه دا هاتوته خواره ده، له م سورته دا باسی
 روداوی () هاتوه که له سالی چواره می کوچی پاش غه زای
 بهنی موسته لبق رویدا ههروه ها وتراوه نایهتهی ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ

أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ

لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿النور: ۶﴾

له سالی نووی کوچی پاش غه زای ته بوک دابه زیوه که واته ئەم
 سورته ماوهیه کی درژی بردوه تا به ته وای دابه زیوه به
 ئاماژه ی پیغه مبه ر نایه ته کانی له شوینی خویندا دانراون.
 وشه ی () حهوت جار له م سورته دا هاتوه.

به ناوی الله ی زور به سوز و بینیه اهیت میهره بان

﴿١﴾ ئەمه سورته تیکه و ره وانه مانه کردوه، جا بریاره کانی ناوی ئەم
 سورته مان دیاری و پیوسته کردوه چه ندین نیشانه ی روشمان
 تیدا ناردوته خواره ده به لگو ئیوه بیر بکه نه وه و په ندی
 لیومر بگر. ئینجا الله بریاره کانی باسده کاوده هه رموی:

﴿٢﴾ ئافره تی داوین پیسو و پیای داوین پیس هه ر کاتی ئەو
 نیشه ناپه سه نده یان نه نجامدا - ئەگه ر له پیش ئەمه دا هاوسه ری
 حه لایان نه بو بیت - ئەوه له هه ریه ک له و دووانه سه د شه لاق

ده سا تویش لیمان خوشبه و ره حمان پی بکه، وه تو له هه مو
 خاوه ن به زه ییه کان به به زه ی و به ره حه تری.

﴿١١٠﴾ خو ئیوه ئەوانتان به نه زان و ساویلکه داده ناو گالته تان
 پی ده کردن و نه وه ند به و گه مه و گالته وه خو تان سه رگه رم کردبو
 تا یادی منیان له بیرتان برده وه، له حالیکدا که ئیوه به وان
 پی ده که نین، جا ئەمه رو ته ماشای بارو دوخی خو تان بکه ن و
 چا ویش له خوشی و ژیا نی ئەوان بکه ن،

﴿١١١﴾ بیگومان منیش به هو ی خو گر تیان له سه ر به ندایه تی و
 نیش و نازاری که ئیوه بو تان دروست کرد بون ئەمه رو پاداشیان
 ده ده مه وه، بیگومان هه ر ئەوانن سه رکه وه ت و زرگار بو له سزا و
 توله ی من.

﴿١١٢﴾ الله پیی فه رمون: چه ند سال له زه ویدا ژیاوون؟

﴿١١٣﴾ وتیان: روژیک یان تافیک له زه ویدا بوین جا پرسیار له
 حیسابگه ران بکه، چونکه ئیمه هه ر ئەوه ند ده زانین.

﴿١١٤﴾ الله ده فه رموی: ئیوه جگه له ماوه یه کی که م له دنیا دا
 نه بوون، ئای ئیوه ئەم راستیه تان بزانیایه، به لام ئیوه ئەو ژیا نه
 که متانه به لاوه زور بوو له بیر ی ئەم ژیا نه ی دوا روژدا نه بو ن تا
 ئەمه رو به و ژیا نه ناله باره گه یشتن.

﴿١١٥﴾ ئایا ئیوه به لاتانه وه وابو که ئیمه هه روا به بی سودو
 بی مه به ست ئیوه مان دروست کردوه؟ خو ئیوه دنیا بون که
 ناهینرینه وه بولای ئیمه بو حیساب و کیتاب و پاداشت و سزا؟

﴿١١٦﴾ جا ئەو (الله) یه کی که پاشای راسته قینه یه دووره له وه ی که
 کاری بیوه دی ناوا بکات و ئیوه ی بو گالته و گه مه دروست کرد
 بیت، جگه له و زاته ی که په روه رنده و خاوه نی ته ختی به ریژه که
 الله یه هیچ په رستراویکی راسته قینه ی تر نیه.

﴿١١٧﴾ ئەوسا هه ر که سیك له گه ل (الله) دا هانا بو که سیکی تر بیات
 هیچ به لگه یه کی له سه ر راستی ئەو نیشه ی نیه، جا ئەوه حیسابی
 هه ر له لای په روه ردگاری خو یه تی، بیگومان بریار ئەوه یه که به و
 نیشه ی کافر ده بی و کافرانیش له سزا زرگار نابن.

﴿١١٨﴾ جا بلێ: ئەی په روه ردگارم لیم خوشبه و ره حمان پی بکه
 چونکه تو له هه مو خاوه ن به زه ییه کان به به زه ی و به ره حمان تری.
 پیغه مبه ری خوا ﴿الله﴾ ده فه رموی: }

ئه وانه ی که ره حمان و سوزیان هه یه خوا ره حمان پی ده کات، ره حمان
 بکه ن به وانه ی که له سه ر زه ویدان ئەوه ی که له ئاسمانه ره حمان
 پی ده کات، ره حمان تیکه لاوه له وه سفی ره حمان جا هه ر که سیك
 په یوه ندی خزمایه تی بداته سه ر خوایش سوزی خو ی بو ده باته
 سه ر، وه هه ر که سیکیش بیچه ری نییت خوایش ئەو له ره حمانی خو ی
 ده بچه ری نییت .

بدەن ئەگەر باوەرپتان بە **اللَّهُ** بە روژی قیامت هەیه، وە بۆ بە جێ هێنانی بریاری **اللَّهُ** بەزەیتان بەوانەدا نەیهتەوه، جا با کۆمەڵیک لە باوەرپداران ئامادهی سزا دانی ئەو دوانە ببیت بۆ ئەوێ سام لەو کردارە خرابە بکریت و ئەوانیش زیاتر شەرمەزارو تەمە ببن و بریارەکی **اللَّهُ** بە بێ زیادو کەم جێبەجێ بکریت.

٢٠ بەزۆری پیاوی زیناکار جگە لە ئافەرتی زیناکارو موشریک ناخواییت، وە ئافەرتی زیناکاریش هەر پیاوی زیناکار یان موشریک دەوێ خواییت، وە ئەم نیکاحە لەسەر باوەرپداران قەدەغە کراوە. کەوابو ئەگەر ئافەرتیکی داوین پاك بە پیاویکی زیناکار رازی ببیت بۆ نیکاح ئەوێ یان موشریکەو باوەرپی بە بریاری **اللَّهُ** نیه یان زیناکارە ئەگینا چۆن رازییە بە پیاویکی زیناکار، وە هەروەها بە پێچەوانەیشەوه. هەندیکیش وتویانە مەبەست لە **﴿وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾** زینا قەدەغەکراوە لەسەر باوەرپداران.

٤٠ جا ئەو کەسانە ی که بۆ ئافەرتانی پاك داوین بوختان دەکەن، پاشان لەسەر راستی ئەو قەسەیان چوار شایەتیان نەهێنا، ئەوسا ئەبێ هەشتا شەلاقیان لێبدەن، وە هەرگیز شایەتیان لێوەنەگرن. چونکە ئەوانە خوێان بەوڕەوشتە ناپەسەندەیان لە سنوری متمانە پێکردن تیپەرپیون.

٥٠ مەگەر ئەو کەسانە ی که پەشیمان ببەنەوه لەدوای ئەو بوختانەو خوێان بە کرداری چاکو دروست باش بکەنەوه ئەوسا ببشک **اللَّهُ** چاوپۆشیکەرو دلۆفانە بۆ بەندەکانی. **اللَّهُ** لەم بریارەدا گێشە ی زن و میرد جیا دەکاتەوه و دەفەرموێ:

٦٠ ئەوانە ی که بوختان بۆ زنی خوێان دەکەن و جگە لە خوێان هیچ شایەتیکی تریان نیه، ئەوسا پێویستە بۆ شایەتی، هەر یەك لەوانە چوار جار خوا بە شایەت بگری و بلی خوا شایەت بێ کە بە بێدرۆ ئەو لە راستگۆیانەو ئەم قەسەیهەم درۆی تیدا نیه، جاهەر بەمەش کار کوتایی نایەت، وەك دەفەرموێ:

٧٠ دەبێ بۆ پێنجەمین جار بلیت: کە نەفرینی **اللَّهُ** لەسەر بێ ئەگەر لەم قەسەیهەدا ئەو لەدرۆزانان بوبیت. بەم شیوەیه پیاوێکە لە هەشتا شەلاق بوختان رزگاری دەبێ و ژنەکە تاوانبار دەکریت، جا ئەگەر دانی پێدا نا یان قەسە ی نەکرد ئەوێ سەنگسار دەکریت، بەلام ئەگەر دانی پێدا نەنا ئەوێ مافی پارێزگاری لە خوێ پێدەدریت وەك دەفەرموێ:

٨٠ چوار جار خوا بە شایەتی گرتنی ئافەرتەکە لەسەر ئەوێ کە ئەو پیاوێ لە درۆزانە سزا لەسەر ئافەرتەکەش لا دەبات و سەنگسار ناکریت بەو مەرجە ی که:

٩٠ پێنجەمین جار ئافەرتەکە بلیت: ئەگەر ئەو پیاوێ لە راستگۆیان بێ ئەوێ بەر رقو قینی خوا کەوم. بەم شیوەیه هەردوو لەسزای دنیا رزگار دەبن و بۆ هەمیشە لەیەك حەرام دەبن جا ئەگەر دوگیانیش بێ مندالەکە ی ئەو پیاوێ نیه و بە ئافەرتەکە دەدریت، ئینجا **اللَّهُ** ئەفەرموێ:

١٠٠ ئەگەر چاکە ی **اللَّهُ** نەبوایه بۆ ئێوێ و رحمی پێ نەکردنایە، راستیەکی دەردەخست و هەر لە دنیا دا شەرمەزاری ئەکردن بەلام لەگەڵ ئەو هەمو تاوانانە ی که بەندە دەیکات هێشتا **اللَّهُ** نایەوێ ئابرویان ببات، وە بە راستی **اللَّهُ** بە زۆری پەشیمانی وەر دەگریت و زۆر دانایە لە ئیشەکانیدا، جا ئەم بریارە دەمکوتیکیشە بۆ ئەوانە ی که دەلێن دادگای ئیسلامی مافی بە ئافەرت نەداوه، چونکە لێرەدا هەر وەك پیاو بۆ ی بو کە بە چوار سویندو نەفرینیك لە خوێ، لە سزای بوختان رزگار ببیت ئافەرتیش بە هەمان شیوە بە چوار سویندو نەفرینیك لە خوێ، لە سزای زینا رزگار دەبیت.

لە ئیبنوعەباسەوه هاتوێ کە هلالی کوری ئومەیه لەلای پێغەمبەر **ﷺ** داوین پیسی ژنەکی خوێ لەگەڵ شەریکی کوری سەحمادا باسکرد }

ﷺ

ﷺ

ﷺ

ﷺ

ﷺ

/ / جا پێغەمبەری خوا **ﷺ** فەرموێ: یا شایەت بێنە یان تازیانەت لێدەدریت، واتە: هەشتا تازیانە ی بوختان، ئەوسا ئەویش وتی: ئە ی پێغەمبەری خوا **ﷺ** هەرکاتی کەسێک لە ئیمە یەکیکی دی لەسەر ژنەکی، جا دەبێ بجیت بە شوین شایەت دا بگەریت؟! جا پێغەمبەر **ﷺ** هەر دەیفەرمو: شایەت یان تازیانە. ئینجا هلال وتی: بەو کەسە ی که توێ بە راستی ناردوێ من راستگۆم و دلایم کە **اللَّهُ** شتیك دەنیری کە پشتم بپاریزی لەم دارلێدانە. ئەوسا ئەم ئایەتانه دابەزین **﴿ئەوانە ی که بوختان بۆ**

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى
كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ تَوَلَّى إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْنَفُسِهِنَّ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ تَوَلَّى
جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَاءِ فَأَوَّلَتْكَ
عِندَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾
إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ
وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾
يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾
وَبَيْنَ اللَّهِ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

به هوی دوا کهوتنم، وه نهو تاقمه ی که کهژاوه کهیان سوار دهکرد
کهژاوه که ی منیان سوار کرد له سهر نهو وشتره ی که سواری
دهبوم، وه نهوان وایان زانی بو که منی تیدایه- ژنان نهو کاته
سوکوبون و زبه لاجو گوشتن نهبون، چونکه شتی که میان له
خواردن دهخوارد، له بهر نهوه نهو تاقمه ش کاتی که کهژاوه کهیان
بار کرد بو له قورسیه که ی نه که و توبونه شکه وه و منیش کچیکی
تازه پیگه یشتو بوم، جا نیت و شتریان هه لساند بوو رویشتبون،
منیش پاش رویشتنی سوپاکه گهردن به نه کهم دوزیه وه هاتمه وه
جیگه کهیان و کهسی تیدا نه بو، جا چوومه وه نهو جیگایه ی که
تیدایا بوم چونکه دهمزانی نهو خه لکه بهم زوانه دهمزانی که
منیان ون کردوه ده گهرینه وه بولام، جا له کاتی که من له
شوینی خومدا دانیشتبوم، خه و زوری بو هی نام و خه وتم سه فوانی
کور ی موعه ته له پاش سوپاکه ده هات، جا که هاته لای
جیگه کهم و تاپوی که سیکی خه وتوی دی، هاته لامو دیمی و
ناسیمی، چونکه نهو پیش نهوه ی که نایه تی په رده بیت منی دی
بو، جا منیش به وشه ی ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ی نهو خه بهرم
بوویه وه به سهر پو شه کهم دهم و چاوی خومم داپوشی، سویند به
الله یه که قسه ی له گهل دا نه کردم و یه که قسه ی شم لی نه بیست
بیجگه له وتنی: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ تا وشتره که ی بو بیخ
کردم و منیش سوار بوم، نینجا ره شوی وشتره که ی به ده سته وه بو
تا گه یشتینه سوپاکه که له گهرمای نزیک نیوه رودا خستبویان،

ژنی خو یان ده کهن و جگه له خو یان هیچ شایه تیکی تریان نیه -
جا خویندییه وه هه تا گه یشته- نه گهر له راستگو یان بیت
خو نیتر پیغه مبه ر و وازی له قسه ی پیشو هی ناو ناردی به شوین
هه ردو وکیان دا نینجا هلال هه ستاو شایه تی خو ی- به و شیوه ی که
له نایه ته که دا هاتوه- داو پیغه مبه ر و فهرموی: به راستی الله
دهزانی که یه کیکتان درو ده کهن، جا کامتان په شیمان ده بنه وه؟
پاشان نافرته که ش هه ستاو به و جوړه شایه تی داو کاتی گه یشته
پینجه م و هستاندیان و وتیان: به راستی نهو نه فرینه ده بیت به
هوی سزا، نینبوعه باس ده لیت: نهو نافرته له گو که وتو
پاشه و پاش هاته وه تا ومان گومان برد که له قسه ی خو ی
په شیمان ده بیت وه، پاشان وتی: هوژی خو م بو هه مو کاتی نابرو
نابهم جا له سهر قسه ی خو ی رو ی، نینجا پیغه مبه ر و فهرموی:
ته ماشا بکهن جا نه گهر منالیکی چاوره شی سمت قه له وی قول لاری
بو نه وه له شهریکی کور ی سه حمایه، خو پاشان منالیکی به هه مان
شیوه ی بو، نینجا پیغه مبه ر و فهرموی: نه گهر نه وه ی له
په روا که ی خوادا بوو پیش نه که و تابه نه وه برپاری من له گهل
نه ودا جوړیکی تر ده بو.

به راستی نهوانه ی که نهو درو بوختانه یان کرد تاقمیک
بوون له خو تان نه وه بو خو تان به خرابی مه زانن، به لگو نه وه
چاکه بو تان و هو ی تافی کردنه وه ی راستو ناراستانه و جیا
که ره وه ی په پره وانی سوننه ت و دژ به سوننه تانه، بو هه مو
که سی که له وانه نه وه ی که کردویه تی له تاوانی نه م بوختانه ی بو
هه یه، وه نهو که سه ی که به شی گه وره ی نهو تاوانه ی هه لگرت
له ناو نه واندایا سزایه کی گه وره ی بو هه یه. نه م شانزه نایه ته
ده رباره ی دایکی باوه رداران عایشه (خو لی رازی بیت) هاتوته
خواره وه که رودا وه که بهم شیوه بووه که دایکمان عایشه خو ی
بو مان باس ده کات و ده لی: پیغه مبه ر ی خوا و هه ر کاتی بیویستایه
بجیت بو کاروانیه که تیروپشکی ده کرد له نیوان خیزانه کانیدا هه ر
کامیان دهر چوانیه ده بر د له گهل خویدا، عایشه ده لیت: له م
غهازیه دا تیروپشکی کردو من دهر چوم، جا منیش له خزمه تی
پیغه مبه ر ی خوادا و دهر چوم که نه م رودا وه پاش دابه زینی
نایه تی په رده (الحجاب) بو، جا من له کهژاوه یه کدا سوار ده کرامو
له رویشتندا له ناویا ده بوم جا کاتیک که پیغه مبه ر و له و
غهازیه لی بوویه وه و گه راپیه وه و نزیک بونه وه له مه دینه شه ویک
برپاری رویشتنی کاروانه که ی دا، جا کاتی که برپاری رویشتنیان
درا منیش بو ده ست گه یانندن به ناو رویشتم تا له سوپاکه دور
که و تمه وه، نه و سا کاتی که هاتمه وه لای بنه و بارگه ی خو م ده ستم
له سینگه م دا دیم که گهر دن به نه که م له مل دا نه ماوه له بهر نه وه
گه راپیه وه بو دوزینه وه ی گهر دن به نه که م و به دوا دگه رانی که بو

جا لهبارى منهوه تيا چو نهوى كه تيا چو، بوختان دستى پيكرد. وه نهوى كه بهشى گهورهى لهو بوختانهى هه لگرت عهبدو لای كورى ئوبهیی كورى سهلولی دوورو بو، جا كاتيك كه گهيشتمهوه مهدينه و مانگيك نخوشبوم ههر له گهل گهيشتمهوه دمدا - خه لكيش لهبارى قسهى تاقمى درۆزنهوه باسيان دهكرد، بهلام من هيچ شتيكم ههست پي نهكرد بو، نهوى بهلامهوه جيگهى گومان بو نهوه بو كه پيغه مبهري خواص وهكو جارانى تر كه نخوشبوم لهو نخوشيبه مهدا زور به لهوزو مۆت نهبو، پيغه مبهري خواص تنها دهاته لام و سهلامى دهكرد و دهيووت چۆنى؟ جا نهوه دهخستمه گومانهوه ههستم به هيچ خراپهيهك نه دهكرد، تا پاش نهوى كه بهرهو چاكى دهرويشتم، جاريك كه بۆ دست به ئاو بۆ ناوچهى (مهنا سيع) نهچووم و دايكى (ميسهت ح)م له گهل دابو - دهر نهئه چوين مهگهر شهواوشه و نهویش پيش نهوى كه ئاودهست له نزيك ماله كانمانهوه دروست بكهين، نيشمان نيشى عه ره به كانى پيشوبو پيمان ناخوشبو كه ئاودهست له ناو مالمندا بيت، جا من و دايكى ميسهت ح چوين كه كچى نهبو روهمى كورى موته لیبى كورى عهبدو مهناف بو دايكى كچى سهخرى كورى عامر خوشكى دايكى نهبو به كرى سديق بو كوره كهى ميسهت حى كورى نهساسهى كورى عهبادى كورى موته لیبه - جا من و كچى نهبوروهم كاتى له نيشى خومان بوينه وه و بهرهو مال هاتينه وه، دايكى ميسهت ح پيى له عهباكهى گيراو كهوت و وتى : بمریت نهى ميسهت ح، جا پيم وت: قسهيهكى خراپت كرد: قسه به پياويك دهئيت كه ئامادهى بهدر بو؟ وتى: نهى نهزان، نهى تو نهت بيستوه كه نهو چى وتوه؟ وتم: نهو چى وتوه؟ جا دهنگو باسى درۆزنانى بۆ باس كردم ئينجا نهخوشيه كه م زياترى كرد، جا كاتى گهرا مهوه مال پيغه مبهري خواص هاته لام و سهلامى كرد و پاشان فرموى چۆنيت؟

وتم: ريم پي ددهدیت بچمه وه لای باوك و دايكم چونكه من نه ميسهت له وانه وه له م دهنگو باسه باش تى بگه م - جا پيغه مبهري خواص ريى پيدام - ئينجا هاتمه وه لای باوك و دايكم، وتم به دايكم نهى دايكى خوم: خه لك چى دهئين؟

وتى : نهى كچى خوم، هيواش و لهسهر خوت به، به الله كه م بوه ئافرهتيكى شوخ وشهنگ له لای پياويكدا بيت كه ههويى ههبي و خوشى بويت مهگهر زور قسهى پر و پوچيان وت بيت لهباريه وه وتى: پاكي و بيگهردى بۆ خوا؟ ناي خه لك نه م قسهيه دهكات؟! جا وتى: نهو شهوه تا بهيانى نه خه م لى كهوت و نه فرميسكم وشك بويه وه ههر دهگريام پاشان نهو رۆزهيشم ههر بهگريان برده سهر، ئينجا پيغه مبهري خواص لهو كاته دا وهى بۆ نههات و عهلى و ئوسامهى كورى زهيدى بانگ كرد و لهبارى جيا بونهوى

خيزانيه وه پرس و راي پيكردن، وتى: ئوسامهى كورى زهيد بهوى كه دهيزانى له دورى خيزانى لهو بوختانه وهو خوشه ويستهى كه ههيبو بويان وتى: نهى پيغه مبهري خواص نهوان خاووخيزانى تون جگه له چاكه هيچى تر نازانين لهباريه وه، بهلام عهلى كورى نه بوتالب وتى: خوا تهنگانهى دانه ناوه بۆ توو جگه لهو ژنان زورن و نهگهر پرسيار لهو كه نيزه بكهى راستيت پي دهئيت، وتى: جا پيغه مبهري خواص بهريرى بانگ كرد و فرموى: نهى بهريرى ناي له عايشه وه شتيك ديوه كه بتخاته گومانه وه؟ بهريريش پيى وت: بهو كهسهى كه توى به راستى رهوانه كردوه ههريگى هيچ عهبيكم لى نهديوه زياد لهوى كه كچيكى منداله و له كاتى ههوير شيلاندا خهوى لى دهكهوت و كاره ساوا و مريشك و شت دههاتن و ههويره كيان دهخوارد، جا پيغه مبهري خواص ههستا و له ناو ياره كانيدا لهسهر مينبهردا فرموى: كى داواى لى بوردنم لى دهكات لهبارى پياويكه وه - عهبدو لای كورى ئوبه - كه لهبارى خاو خيزانه وه نازارى داوم؟ به خوا جگه له چاكه لهبارى خيزانه وه شتيكى تر نازانم و پياويكيان باسكردوه جگه له چاكه لهویش شتى تر شك نابهم وله گهل خومدا نهبي نههاتوته ناو خيزانى من، ئينجا سهعدى كورى موعازى ياريدهر ههستا و وتى: من داواى چاوپوشى له تو نهكه م لهبارى نهوه وه نهى پيغه مبهري خواص، نهگهر له تيرهى نهوس بوايه له گهر دهمان ددها وله برا خه زهره جيه كانمانه وه نهگهر به فرمويت واى له گهلدا نهكهين، وتى: جا سهعدى كورى عوباده كه گهورهى خه زهره جيه كان بو ههستا و ههريچند پياويكى چاكبو بهلام دهمارگرى ههئينا لهسهر نهوه وه به سهعدى كورى موعازى وت: به خوا نايكوژيت و ناتوانى بيكوژيت، ئينجا ئوسهيدى كورى حوزهير كه ئاموزاى سهعدى كورى موعاز بو ههستا و به سهعدى كورى عوبادهى وت : درۆ نهكهيت، به خوا دهيكوژين، تو مونا فقيقت و پاريزگارى له مونا فقان دهكهيت، به خوا دهيكوژين جا نهو دووتيرهى نهوس و خه زهره جيه لهيهك ههستان و خهريك بو لهيهكتر بدن و پيغه مبهري خواص لهسهر مينبهر بو ههر خهريكى هيواش كردنه ويان بوو به دهم و به نيشارهتى دست تا بيدهن گبون و پيغه مبهريش بيدهن گ بو، وتى: نهو رۆزهش تا شهوو نهو شهوى دووهه ميش تارۆژ بويه وه نهخه وتم و فرميسكم وشك نهبوويه وه ههر دهگريام و باوك و دايكم پييان وابو كه نهو گريانه دلم لهت دهكات، وتى: له كاتيكا كه ههردوو كيان لهلام دانيشتون و من دهگريام، ئافرهتيكى ياريدهدهر (الانصاريه) ماوهى لى خواستم كه بيته لام منيش ريم پيداو جا دانيشت له گهلا دهگريا، لهو كاته دا كه ئيمه ئاوا بوين پيغه مبهري خواص هاته لامان و سهلامى كرد و پاشان دانيشت، لهو كاتهى كه

ئەو قەسەيەم لە بارەو کرابو لەلام دانەنیشتبو مانگیکی پی چو
لەبارەي منەو وەحی بۆ نەهات، وتی: پیغەمبەری خواﷺ کاتێ
دانیشت حەمدو سوپاسی خۆی کردو شایەتی راستەقینەي بۆ
لێداو پاشان پاش سەلام تەحییەبۆ اللّٰه وتی: }

پێدەکەنی، یەکەم قەسەي ئەوەبو کە وتی: }
/ مژدەت لی بئ ئەي عایشەو سوپاسی اللّٰه بکە
بێگومان کە اللّٰه بئ تاوانی تۆی راگەیاندا { جا دایکم پێی وتم :
هەلەسە بچۆ لای پیغەمبەرو سوپاسی بکە، جا وتم: بە اللّٰه ناچمە
لایو سوپاسی جگە لە اللّٰهیش ناکەم. جا دە ئایەتی سەبارەت بە
پاک و خاوینی من رەوانە کرد {

۱۲) ئینجا پەرورەردگار دەفەر موی: ئەو بۆ کاتێک کە ئەو
هەوالە پیسەتان بیست پیاوانی باوەردارو ئافەرەتانی باوەردار
گومانی چاکیان بە براو خوشکی خۆیان نەبردو نەیان وت : ئەمە
درۆیەکی رونو نابێ باس بکریت؟!

۱۳) دەي ئەگەر راست ئەکەن با چوار شایەتیان هەبوايە، جا
چونکە راستیان نەکردو شایەتیان نەهینا بو، خۆ بیانەوی یان
نەیانەوی لەلای اللّٰه هەر ئەوانەن درۆزن.

۱۴) ئەوسا ئەگەر چاکەي اللّٰه نەبوايە بۆ ئیو دەو لە دنیاو قیامەتا
رەحمی پێ نەکردنایەو بەزەیی پێتاندا نەهاتایەو، چاک بزانی
لەبەر ئەو درۆیەي کە دەمەودەمتان پێدەکرد سزایەکی گەورەتان
پێدەگەشت.

۱۵) ئەوکاتەي کە ئەم درۆتانە لەیەکتر وەردەگرتو بە زمانو
دەمتان دەتان و تەو بە بئ ئەوێ کە شتیکی لی بزانی، جا بە
شتیکی سوکو ئاسانتان دەزانی و پێتان وایە وتنی ئەو درۆ
نارەوایە ئاسانە لە کاتێکدا ئەو بوختانە لەلای اللّٰه زۆر گەورەيە.

۱۶) ئەو بۆ کاتێ ئەو تان بیست نەتان وت: بۆ ئیمە رەوا نیە
لە بارەي ئەم بوختانەدا قەسەي ئاوا بکەین؟ ئەي اللّٰه ئاوا
بوختانیك بە مالی هەلێاردەو نوینەري زمان پاک و رەوشت
بەرزت بکریت نیشانەي تانەو تەشەردانە لەو نوینەري کە هەلت
بژاردەو رەوانەت کردەو رەخنەيە لە کاری تۆ بەلام تۆ لە
هەمو بریارو کردارتا پاک و بئ عەیبیو نا بئ ئەو ماله
هەلێاردەي تۆ ئاوا عەیبیک روی تێبکات، وە ئەمە بوختانیکی
زۆر گەورەيە سەبارەت بەو ئافەرەتە پاک و بەرێزدو ئەوینەمالە
گەورەو بەنرخە.

۱۷) اللّٰه ئامۆژگاریتان دەکات کە ئیتر هەرگیز قەسەي ئاوەها
نەکەن و نەگەرێنەو بۆ تاوانی ئاوەها ئەگەر ئیو باوەردارن،
ئاشکرایە نەوێکانی (عەبدولای کوری سەبە) ئەم مەرجهیان تیدا
نیەو گوێیان بە ئەم ئامۆژگاری اللّٰه نەداوەو ئیستاش هەر
بەردەوامن لە سەر ئەو بوختانە گەورەيە، بەلکو لەویش خراپتر
زانای! شیعه (رجب البرسی) لە کتیبی (مشارق انوار الیقین)دا
باس دەکات و دەلی:)

/واتە: ئەي عایشە من لەبارەي تۆو ئەووە ئەووە
پێگەیشتبوو جا ئەگەر تۆ بێتاوان بی بەم زوانە اللّٰه پاکانەیی
بۆ ئەنێری و بێتاوانیت دەرنەهات. وە ئەگەر تاوانیکیشت کردو
داوی لیخۆشبوو لە اللّٰه بکەو پەشیمان بەرەو، چونکە بە راستی
بەندە هەرکاتێ دانی نا بە تاوانیداو پاشان پەشیمان بویەو اللّٰه
ئەو پەشیمان بونەوێ لیوێردەگریت. عایشە وتی: کاتێ
پیغەمبەري خوا ﷺ لەقەسەکەي بویەو فرمیسکم نەما تەنانەت
هەستی دلۆپەيەکیشم نەکرد جا بە باوکەم وت: لە باتی مندا
وێلامی پیغەمبەري خوا ﷺ بەرەو، وتی: بەخوا نازانم چی بلیم
بە پیغەمبەر، جا بەدایکم وت: وێلامی پیغەمبەري خوا ﷺ
بەرەو و ئەویش وتی: بەخوا نازانم چی بلیم بە پیغەمبەري
خوا ﷺ، وتی: منیش وتم من کچیکی تازه پێگەیشتبو زۆر
لەقورئان شارەزا نیم، سویند بە اللّٰه من دەزانم کە ئیو ئەمەتان
بیستوو لە دلتاندا جیگیر بوو باوەرتان پێ کردو. وە ئەگەر من
بلیم پاکم لەقەسەي کە اللّٰه دەزانی من پاکم، باوەرم پێناکەن وە
ئەگەر دان بنیم بە شتیکی کە خۆی گەورەو بەشکو ئاگادارە کە
من دورم لەو باوەرم پێنەکەن، بە اللّٰه من بۆ خۆم و بۆ ئیو
وینەيەک نابینم جگە لەوێ کە باوکی یوسف وتی: ﴿ئیشم
خوگرتنیکی جوانە هەرخوا یارمەتی دەرد لەسەر ئەوێ کە ئیو
باسی دەکەن﴾ یوسف: ۱۸. عایشە وتی: پاشان پشتم
هەلچەرخاندو لەسەر جیگەکەي خۆم راکشام، وتی: بە خوا من
ئەو کاتە دەزانی کە بێتاوانم و دلتا بووم کە اللّٰه بێتاوانیم
دەردەخات بەلام سویند بە اللّٰه گومانم نەدەکرد لەبارەي منەو
وەحی بێت و بخوینریتەو، خۆم لەو کەمتر دەگرت کە اللّٰه
لەبارەي منەو بە شیوێک بدوی کە بخوینریتەو. بەلام من
چاوەوانبوم کە پیغەمبەري خواﷺ خەویک ببینن کە اللّٰه
بێتاوانی منی بۆ دەربخات، سویند بە اللّٰه هیشتا پیغەمبەري
خواﷺ نەبوستبو لەجیگەي خۆی هەلێسو هیچ کەسیش
لەخەلکی ئەم ماله نەچونە دەرەو تا اللّٰه پەيامی ناردە لای
پیغەمبەرەکەي و نارەحەتی و قورسی هاتنی وەحی، پیغەمبەري
داگرت کە زۆر توندو بەهیز بو تارادەيەک کە لە ساردترین رۆژدا
نارەق لە نیوچاوانی وەک مرواری دەهاتە خوارەو، جا کاتێک
وەحیەکە لەسەر پیغەمبەريﷺ تەواو بو لەو حالەدا کە

دهکردن، به لّام باش بزنان که بیگومان الله میهره بانو دلوفانه بویه ناودها چاوپووشی لیکردن.

۲۱) نهی نهوانه‌ی که باوهرتان هیناوه دواى ههنگاوه‌کانی شهیتان مه‌که‌ون و په‌یره‌وی لی نه‌که‌ن، چونکه ههر که‌سیک په‌یره‌وی ههنگاوه‌کانی شهیتان بکات و به شوینیا بروات نه‌وسا نه‌و رحمی پی‌ناکات، به‌لکو بیگومان نه‌و فره‌مانی داوینپیسى و کاری خراپی به‌سهردا ده‌دات و سه‌رئه‌نجام شه‌رمه‌نده‌و رسواى دنیاو قیامه‌تی ده‌کات و تۆله‌ی باوه گه‌وره‌ی لی‌ده‌کاته‌وه، خو نه‌گهر چاکه‌و به‌زه‌یی الله نه‌بوايه بو‌تان هه‌رگیز هه‌یج که‌سیک له ئیوه پاک نه‌ده‌بو‌ده‌و به‌لّام الله هه‌رکه‌سیکی ئارمژو لی بیت له تاوان پاکى ده‌کاته‌وه و ده‌یبه‌خشیت، نه‌وسا الله بیسه‌ری هه‌مو قسه‌کانتانه، جا ئاشکرا بیت یان په‌نامه‌کی، وه زانه‌ره به هه‌مو هه‌ئس و که‌وتیکتان.

۲۲) با نه‌وانه‌ی که خاوه‌ن چاکه‌ن له‌ناو ئیوه‌داو خوا پییداو‌ن و هه‌یانه، سویند نه‌خون له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌شت نه‌ده‌ن به‌خزمان و بی نه‌وايان و کوچه‌کرانی ریگای الله، با چاوپووشی بکه‌ن و له هه‌له‌کانیان ببورن و باسیان نه‌که‌ن نایا پی‌تان خوش نیه که الله لی‌تان خوشبیت؟ به‌دنیاییه‌وه که الله زور چاوپووشیکه‌ره‌و بینهایه‌ت میهره‌بانه. هوی دابه‌زینی ئه‌م ئایه‌ته نه‌وه بو‌که نه‌بوه‌گر. خوالی رازی بیت - یارمه‌تی (میسته‌ح)ی خزمی که کوچه‌ری و که‌مده‌ست بو دده‌ا، جا چونکه له بلاوکرده‌وه‌ی بوختان بو عایشه‌ی دایکی باوهرداراندا - خوالی رازی بیت - (میسته‌ح)یش یه‌کیک بو له‌وانه، بویه نه‌بوه‌کریش - خوالی رازی بیت - سویندی خوارد که ئیتر یارمه‌تی نه‌دات، به‌لّام الله ئه‌م ئایه‌ته‌ی نارد، ئینجا نه‌بوه‌گر وتی : به‌ری وده‌لّاه‌ی لی خوشبونی خوام پی‌خوشه، مه‌رج بیت هه‌روه‌کو پی‌شو یارمه‌تی بده‌م و هه‌رگیز لی نه‌برم.

۲۳) بیگومان نه‌وانه‌ی که بوختان ده‌که‌ن بو ئافره‌تانی پاک داوینی بی ناگای باوهردار، نه‌وانه دور کراون له رحمه‌تی الله له‌دنیاو له‌دوا روژداو سزایه‌کی یه‌کجار گه‌وره‌یان بو هه‌یه.

۲۴) له نه‌و روژدا که زمانیان و ده‌ستیان و پی‌کانیان له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن شایه‌تیان لی دده‌ن، جا نه‌و روژ هه‌رحییان کردوه ئاشکرا ده‌بی‌ت.

۲۵) له‌و روژدا الله جه‌زایه‌کی دادپه‌روه‌ره‌نایان پی‌ده‌دات، وه نه‌و کاته ده‌زانن به بیگومان که الله هه‌ر خوی راسته‌و روژشکه‌ره‌وه‌ی راست و ناراسته‌و به‌هانه‌ی بری تاوانبارانه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلْ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ يُوفِيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْحَيِّثُ لِلْحَيِّثِينَ وَالْحَيِّثُورُكَ لِلْحَيِّثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

عایشه‌ی خیزانی پیغه‌مه‌به‌ر الله به زینا چل دیناری کوکرده‌ته‌وه) نیمه‌ش ده‌لّیین: ﴿سُبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَنٌ عَظِيمٌ﴾ النور: ۱۶ / تۆ له هه‌مو بریارو کردارتا پاک و بی‌عه‌یبی، نه‌مه بوختانیکی زور گه‌وره‌یه) وه‌به‌لگه‌ی خوانه‌ناسی بوختانه‌رانه.

۱۸) جا الله نیشانه‌کانی روشن ده‌کاته‌وه بو‌تان تا بی‌زانو و په‌یره‌وی بکه‌ن و نه‌که‌ونه ناو تاوانی ناو‌ده‌ها گه‌وره‌وه، خو الله زور زانایه به‌کاره‌کانتان و دانایه به‌و شتانه‌ی که بو‌تان دیاری ده‌کات و به‌جییه بریاره‌کانی.

۱۹) ئینجا الله هه‌ره‌شه له‌و که‌سانه ده‌کات که ده‌یانه‌وی کو‌مه‌لگای ئیسلامی ناشیرین و عه‌یداریکه‌ن و ده‌فه‌رموی: به بیگومان نه‌و که‌سانه‌ی که پی‌یان خوشه‌کاری داوینپیسى له‌ناو باوهرداراندا بلاو بی‌یته‌وه، نه‌وانه سزایه‌کی ده‌ردناکیان له دنیاو له پاشه‌روژدا بو هه‌یه، خو الله ده‌زانى که نه‌وتوانه‌ چهنده گه‌وره‌یه، له‌کاتی‌که‌دا ئیوه‌ نازانن، جا ئه‌م سزاو هه‌ره‌شه تونده بو نه‌وانه‌یه که پی‌یان خوشه‌کاری داوینپیسى بلاو بی‌یته‌وه نه‌ی نه‌بی سزای نه‌و که‌سانه چۆن بیت که خوی خه‌ریکی بلاوکرده‌وه‌ی بیت؟!

۲۰) نه‌وسا نه‌گهر چاکه‌و سوژی الله به‌سه‌ر ئیوه‌دا نه‌بوايه له سه‌ر نه‌و تاوانه سزای توندی ده‌دان و رسواى دنیاو دوا روژی

﴿۲۸﴾ هەر چی ئافرهتی پیسه بۆ پیاوانی پیسه و ههرچی پیاوانی پیسیشه بۆ ئافرهتانی پیسه و ههرچی ئافرهتی پاكه بۆ پیاوانی پاكه و ههرچی پیاوانی پاکیشه بۆ ئافرهتانی پاكه، خو خانه وادهی پیغه مبه رﷺ و نه بوبه کر پاکن و دوورن لهو بوختانهی که نهوان دهیئین به لکو بۆ نهوان لیخوشیونی الله و روزییه کی به ریز ههیه. دیاره سهروه ری پاكان پیغه مبه ری خوابه ﷺ و خیزانه کانیشی پاکترینی ئافرهتانی، جا ته ماشا بکهن و بزانی که شیعه چهند تاوانبارو بیباورن بهم قورنانه نهوان نهو نیفتراو بوختانهی عهبدو لای کوری ثوبه ی موفاق بۆ عایشه به راستو دروست داده نین به لام باوه رپان به پاكانه ی الله نیه، جا نه گهر عایشه به قسه ی نهوان داوین پیسه ده بی بلین پیغه مبه ریش ﷺ وایه یان پیغه مبه ر لهم نایه ته تی نه گه یشتوه یان لهم باره وه به گوئی خوی نه کردوه؟ جا کامیان ده لئین با بلین یه کیکیان به سه بۆ کافر بوون و در چون له نیسلام، جا یان الله ژیریان کاتو رینمای ریگای راستیان بکات نه گهر نه زانیو به ته مای خراپه و دزایه تی نایین نین نه گینا الله وهک عهبدو لای ماموستایان رسوایان بکاتو له ناویان ببات، به راستی نه مانه به دریزی میژوی نیسلام دوژمنی ریگای راست بون و خه نجه ریکی ژهه راوی وکوشنده بوون له پشته وه بۆ موسلمانان، قازی نه بو یه علا ده لیت: " / الصارم

السلول/ ههر که سیك بوختان بکات بۆ عایشه - خوالی رازی بیت - به وهی که الله پاكانه ی بۆ کردوه به بی هیچ نا کو بییه ک کافر بوه " وه ههروه ها ئیبنو حه جهری هه یته می ده لیت: "

" / واته: له هه دیسی ئیفکه وه ده زانریت که بیگومان هه رکه سی کاری خراپ و داوین پیسی پال بداته لای عایشه، نهو که سه کافره. وه پی شه وایانی ئیمه و جگه له وانیش نه مه یان به راشکاوی وتوووه چونکه له وه دا به درۆ خسته وهی ده فقه کانی قورنانه. خو ههر که سیش ده فقه کان به درۆ بخاته وه به کو ی دهنگی موسلمانان (الاجماع) کافره."

﴿۲۹﴾ نه ی نهوانه ی که باوه رتان هیناوه جگه له مالی خوتان نه چنه هیچ مالیکی ترمه و تا خوتان دهناسینن و نیجازه ده گرن و سه لام ده کهن له خه لگی نهو ماله، نه وه چاکه بۆ ئیوه به شکم ئیوه دیش دهرسو ئاموزگاری لی وهر بگرن، نه کهن هه روا له خوتانه وه خوتان بکهن به ژوردا نه وه کاریکی ناپه سه نده و ژور جاریش ده بی به هو ی شه رمه نده یی و خه میکی هه میشه یی.

فَإِنْ لَّمْ يَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ آرْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۲۸﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿۲۹﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّونَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُونَ فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿۳۰﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۳۱﴾

﴿۲۸﴾ جا نه گهر کهستان تیدا نه بینی و چۆل بو نه کهن بچه ناویه وه هه تا ریگه تان پی نه دریت، به راستی سه ر به خو چونه ژوره وهی نه م جو ره جیگایانه ئاینده ی چاک نابیت، جا نه گهر بیتان و ترا بگه رپنه وه نه وسا ئیوه دیش بگه رپنه وه به بی نه وهی که دلگران ببن، چونکه نه وه چاک و پاکتره بوتان له قسه و قسه لۆک هه لبه ستن بۆ یه کتر، خو الله ژور زانیه به وهی که ئیوه نه یکهن.

﴿۲۹﴾ هیچ تاوانیکتان له سه ر نیه که بچه مالیکه وه که که سی تیدا نه بیت و که له وه لی خوتانی تیدا بیت نه وسا الله ده زانی به نه وهی که ئیوه ئاشکرای ده کهن و نه وهش که ده یشار نه وه و هیچی لی ون نابی و ده زانیت که به چ نییه ت و مه به ستیک ده چنه ناو نه و مالا نه وه.

﴿۳۰﴾ نه ی پیغه مبه رﷺ تو به پیاوانی باوه ردار بلئ: با جاویان له ئاستی نامه حه رم داخه ن و شه رمگای خویان بیاریزن له داوین پیسی و خراپه نه وه خاوینتر و پاکتره بۆ خویان و کو مه لگایان، بیگومان الله ژور ئاگاداره به وهی که ده یکهن.

﴿۳۱﴾ جا به ئافرهتانی باوه رداریش بلئ: جاویان له ئاستی پیاوانی نامه حه رم داخه ن و شه رمگای خویان بیاریزن له داوین پیسی و خراپه، وه با خشی خویان ده رنه خه ن مه گهر نه و خشا نه ی که به ده رمه دیه با به سه ریوشیان سه رو یه خه و سنیگیان داپوشن، وه با خشی خویان ده رنه خه ن مه گهر بۆ میردیان یان لای

بهیننو لهوه زیاتر شتیکی وایان نیه، بهلام بۆ ئهوانه‌ی که ههرهیچیان نه‌بی ده‌فه‌رموی:

﴿٣٢﴾ با ئهوانه‌ی که توانای مالیان نیه بۆزن هینان خو‌یان بگرن تا الله له چاکه‌ی خو‌ی بینیا‌زیان ده‌کات، وه ئه‌و به‌نده‌و که‌نیزانه که دا‌وای کرپنه‌وه‌ی خو‌یان ده‌کهن، جا ئی‌وه‌ش نه‌گهر زانیتان مال په‌یدا ده‌کهن و لی‌یان ده‌وه‌شیته‌وه بۆ خو کرپنیا‌ن ما‌وه‌یان بۆ دیا‌ری بکه‌ن و بۆیان بنوسن، وه ئه‌ی با‌وه‌رداران له‌و ما‌له‌ی که الله پی‌یدا‌ون پی‌یان بدن، واته: یان له‌وه‌ی بۆتان داناون که‌می بکه‌نه‌وه یان مالیان پی‌بدن تا بتوانن خو‌یان ئازاد بکه‌ن، ههر وه‌ک ده‌زانن که زه‌کاتدان واجبه‌و به‌شیکی بۆ ئازاد کردنی ئه‌و به‌نده‌و که‌نیزانه دانرا‌وه. له‌ فه‌رموده‌دا هات‌وه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا ^ﷺ فه‌رمویه‌تی: {

١. / واته: سی که‌س هه‌ن که الله پی‌ویستی کرد‌وه له‌سه‌ر خو‌ی که یارمه‌تیا‌ن بدات: ئه‌و به‌نده‌و که‌نیزه‌یه که له‌گه‌ل خا‌وه‌نه‌که‌یدا ریک ده‌که‌و‌یت که خو‌ی بکرپته‌وه، وه ئه‌و که‌سه‌ی که ژن ده‌هینی و مه‌به‌ستی پاک‌دا‌وینیه، مادام توانایی ماره‌بییه‌که‌ی هه‌بی‌ت، با له‌ ژیا‌نی ئاینده‌ی نه‌ترسیت چونکه الله یارمه‌تی ده‌ریه‌تی. وه ئه‌وه‌ی که له‌ ریکای الله دا ده‌جه‌نگیت}.

ئینجا الله ریکه به‌و نه‌فس نرمانه نادات که ئه‌و که‌نیزانه له‌داوین پی‌سیدا به‌ کار بهینن بۆ به‌ده‌ست هی‌نانی سه‌روه‌تو سامان و ده‌فه‌رموی: نه‌که‌ن که زۆر بکه‌ن له‌ که‌نیزه‌کان‌تان بۆ داوین پی‌سی له‌ کاتیکدا که ئه‌وان خو‌یان به‌ ئاره‌زو‌ی خو‌یان خو ده‌پاریزن له‌و کاره پی‌سه، نه‌گهر چی ئافه‌رت و کۆیله‌ی‌شن به‌لام تۆ پی‌ا‌وی و ئازادی که‌چی ده‌ته‌و‌یت به‌و ئیشه پی‌سه سه‌روه‌تو سامانی دنیا‌یت ده‌سکه‌و‌یت؟! جا ههر که‌سیک زۆر له‌وان بکات و توشی زینایان بکات با ئه‌و که‌نیزانه له‌سو‌زی الله نا‌ئومید نه‌بن، بی‌گومان که الله پاش ئه‌وه‌ی که ناچاریا‌ن کردوون زۆر لی‌خو‌شبوو بینیا‌یه‌یت می‌هه‌ربانه‌و له‌ تا‌وان و خراپه‌کانیا‌ن خو‌شده‌بی و تا‌وانیا‌ن هه‌رله سه‌ر ئه‌ وکه‌سانه‌یه که زۆریان لی کردوون.

﴿٣٤﴾ جا به‌حه‌قیقه‌ت ئیمه‌ نیشانه گه‌لیکی روشنه‌ره‌وه‌مان ناروده‌ته لاتان که قورئانه، وه به‌سه‌ره‌ات و وینه گه‌لیکی زۆر له‌و که‌سانه‌ی که له‌پیش ئی‌وه‌دا رو‌یشتوون با‌سمان کرد‌وه بۆتان. وه بۆ ئه‌وانه‌ی که پارێزکارن و خو‌یان له‌ دژایه‌تی فه‌رمانی خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ^ﷺ پاراستوه ئامو‌ژگاری گرنگمان ره‌وانه کرد‌وه، ئاشکرایه که قورئان ئامو‌ژگاری و ده‌رسه بۆ هه‌مو که‌سیک، به‌لام

وَأَنكحُوا الْأَيَمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾ وَلَيْسَتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَحْدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكَتَبَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عِلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۖ وَأَوْتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْإِغَاءِ إِنْ أَرَدْتُمْ نَحْصًا لِلْبَنَةِ ۗ عَرَّضَ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِهِمْ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ ۖ كِشْفَوْهُ ۖ فِيهَا مِصْبَاحٌ أَلْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۖ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۖ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ ۖ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ فِي يَوْمٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذَكِّرَ فِيهَا أَسْمَهُ ۖ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾

با‌وکیان یان با‌وکی می‌ردیا‌ن یان لای کو‌رانیان یان کو‌رانی می‌ردیا‌ن یان لای برا‌کانیا‌ن، یان کو‌رانی برا‌کانیا‌ن یان کو‌رانی خو‌شکیان یان لای ژنانی ها‌و با‌وه‌ری خو‌یان یان غولامانیک که‌بوون به‌مو‌لکیان، یان ئه‌و پی‌ا‌وانه‌ی که هه‌میشه له‌و ما‌له‌دان و هیج نیازیکیان به‌ ژن نیه، جا له‌به‌ر ههر هو‌یه‌ک ببی یان لای ئه‌و منالانه‌ی که نه‌گه‌یشتونه ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی که ئاره‌زو‌ی ژن بکه‌ن و ناگایان له‌ شه‌رمه‌ی ژنان نییه، وه ژنان له‌کاتی رو‌یشتندا به‌ جو‌ریک پی به‌ زه‌ویدا نه‌ده‌ن که خ‌شلی شا‌راوه‌یان وه‌ک: خر‌خا‌ل و پا‌ومن بزرنگیته‌وه‌و پیی بزانی‌ت، ئه‌ی با‌وه‌رداران به‌ره‌و لای الله بگه‌رپنه‌وه‌و له‌ هه‌له‌و تا‌وان په‌شیمان ببه‌وه‌و ته‌ویه بکه‌ن، به‌لکو سه‌ره‌که‌وتو رزگاربین. ئه‌وه‌یه ئه‌رکی ئافه‌رتانی خا‌وه‌ن با‌وه‌رو لادان له‌و خو‌چا‌وندنه به‌ کافرو خا‌وه‌ناسانه‌وه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ^ﷺ ده‌فه‌رموی: {

هه‌ره‌که‌سیک خو‌ی بجوینن به‌گه‌لیکه‌وه له‌گه‌ل ئه‌ودا حیسابی بۆده‌کریت}

﴿٣٢﴾ ها‌وسه‌ر بۆ پی‌ا‌وانی بی‌ژن و ژنانی بی‌میردی نا‌وخۆتان په‌یدا بکه‌ن، هه‌روه‌ها بۆ چاکان له‌ به‌نده‌کان‌تان و که‌نیزه‌کان‌تان. واته: با که‌س به‌ بی ها‌وسه‌رو ره‌به‌ن نه‌می‌نیته‌وه، جا ئه‌گهر که‌مه‌ده‌ستبون الله به‌ چاکه‌ی خو‌ی بینیا‌زیان ده‌کات، وه به‌خ‌ششی الله فره‌وانه له‌ بۆ به‌نده‌کانی و الله زۆر زانایه به‌ بارو‌دو‌خی ژنیا‌ن، ئه‌مه بۆ ئه‌و که‌سانه‌یه که ههر ئه‌وه‌نده‌یان هه‌یه که ژن

چونکه هەر خواناسانی راست سودی لئ وهردهگرن وهك ئهوه وایه كه هەر بۆ ئهوان هات بێت.

﴿۳۵﴾ **اللَّهُ** روناکی ئاسمانانو زهوییه، وینهی نوری ئهوه وهك تافیکه كه ههمو لای گیراوه جگه له یهك لا نهبیته كه ئهوه تافه چرایهکی تیدا بێت و ئهوه چرایهش له شوشهیهك دابیت و ئهوه شوشهیهش لهپاك وخواوینیداوهك ئهستیرهیهکی زۆر روناك بدرهوشیتهوه، به رۆنیک ههنگریت كه له درهختهی پر پیت و بهرکهت بێ، درهختی زهیتونیک كه بهردهوام تیشکی خۆر لێی بدات كه رۆنکهکی بێ ئهوهی ناگری بێ بگات ئهوهنده پاك و پالفتهیه كه نزیکه خۆی روناکی بدات، روناکی لهسهر روناکی، جا **اللَّهُ** کیی ئارمژۆ لئ بێت رینمایی دهکات بۆ ئهوه روناکی ونورهی خۆی. جا **اللَّهُ** وینهکان دههینیتهوه بۆ خهلك بۆ ئهوهی پهندو نامۆزگاری لئ بگرن و بپیته مایهی خوشبهختی ههر دوو دنیایان، خو **اللَّهُ** زانیاری ههیه بهسهر ههمو شتیکداو نه گهوره نه بچوک ههچی لئ ون نابیت. جا ئهم نمونهی كه **اللَّهُ** لهم وینهدا باسی دهکات تیمان دهگهیهنیت كه نوری **اللَّهُ** روناکیهکی واتاییه و به چاوی سهر ههستی بێ ناگریته، شیوهی ئهم وینه وهك لایتیکي شوشهیی پاك و شهوقته كه روناکیهکی به بێ بلاو بونهوهی بێ سهرو بهر به یهك لایهنی راستدا دهروات و ههر كهس لهو راستایه بێت با دوریش بێ لێی ئهوه روناکیهکی پیدهگات، بهلام ئهگهر لهو راستایهدا نهبیته بهملاو بهولادا بلاو بوو بپیتهوه ئهوه روناکیه ههست بێ ناکات، ئهگهر چی زۆر نزیکیش بێت لهو لایته روناکهوه، جا واتیدهگهه كه ئهوه نورهی **اللَّهُ** بۆ مروفیش ههر ناوههایه، خو ئهوه كهسهی كه روبهروی ئهوه نوره بوهستیت دهیدوزیتهوه ئهگهرچی لیشی دور بێت كهم و زۆر تام و چیرۆ ئهوه روناکیه دهکات، جا ئهم خهلهکیش سهبارته بهنوری **اللَّهُ** ههر بهو شیوهیهن ئهگهر له راستای نوری ئهودا وهستان ههرچهند لهپلهیهکی زۆر نزمیشدا بن لهبهندایهتیدا، ئهوه نوورو روناکیه وهردهگریته جائه و هیله راستهی كه روبهرومان ئهکاتهوه لهو نورهی **اللَّهُ** پهیرهوی قورئان و سونهتی پیغه مبهره **ﷺ** و لادان لهو دووانه کهوتنه ناو تاریکی و رێ لئ ونبوونه، بۆیه دهبینین ئهوانه که گهشتن بهمانگ بهو عیلم و زانستییه له خوایان بای بون لهو نورو روناکی ئیمانه ببههره بون بهلام شوانیک ههر به بیرکردنهوه له ناشهوانیک تیدهگا كه ئهم بونهوهره بهدییهنهریکی ههیه كه تاك و تهناییه. جا ههندیك وتویانه ئهوه تافه، دئی باوهرداره كه به نووری ئیمان دهردهوشیتهوه. والله اعلم، جا **اللَّهُ** لهوهسفی ئهوه كهسانه که ئهم روناکیه ددهوزنهوه دهفهرموی:

رَجَالٌ لَا لُئْلِهِمْ بَعْدَ وَلَا يَصِحُّ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَأَقَامِ الصَّلَاةَ وَإِنَاءَ الزَّكَاةَ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَلَا أَبْصَرَ ﴿۳۷﴾ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَقًّا إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فُوفًا حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۳۹﴾ أَوْ كَظُلُمٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ سَحَابٌ طُلُمْتُ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُهُ لَمْ يَكْدِرْهَا ۗ وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ نُورٌ ﴿۴۰﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجَعُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتْ كُل قَدِّ عِلْمَ صَلَاتِهِ ۖ وَتَسْبِيحِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۴۱﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿۴۲﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۚ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَرٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَاقِرُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ ﴿۴۳﴾

﴿۳۷﴾ له ناو مال گهلیکدا كه **اللَّهُ** ریی داوه كه بهرز بگریتهوهو ریزی لئ بگریته و تیدا یادی ناوی ئهوه بگریته كه مزگهوتهكانه، به بهیانیان و بهنیواران ناوی **اللَّهُ** به پاکی دهبنه و له دریاوی یادی **اللَّهُ** دا مهلهوانی دهکهن ومهلهوان ئاسا وچان نادهن.

﴿۳۸﴾ كه پیاوانیکن كه بازارگانی و مامهله له یادی **اللَّهُ** و نوێز کردن و زهکات دان بئ ناگیان ناکات و دهترسن له رۆژیک كه دلهاکان و چاوهکان لهو رۆژدا دهگۆرین و دلهاکان لهرزیان لئ دهنیشیت و چاوهکان بهم لاولادا دهروانن تا بزائن چییان بوئی و بهرمو کوی دهرین.

﴿۳۹﴾ تا **اللَّهُ** به جوانتر لهوهی كه خوایان کردویانه پاداشیان بێ بداتهوهو له چاکهی خۆی بۆیشیان زیاد بکات، خو **اللَّهُ** بۆ ئهوه كهسانه که ئارمژۆ لئ بێ بئ ژماره پاداشیان ددهاتهوه. ئهمه باسو پاداشتی ئهوه كهسانه بو كه دلیان به نوری **اللَّهُ** روناك بووتهوه،

﴿۴۰﴾ ئینجا باسی بیباوهرانی كه بییان وایه ئیش و کردارهکانیان دهبیته به هوێ خهپرو بهرژهوندیان، دهکات و دهفهرموی: ئهوسا ئهوانه که بیباوهر بوون کردارهکانیان وهك تراویلکهیه له دورهوه تینو بهناوی دزانیت و بوی دهجیت كه پئی دهکات ههچی دهست ناکهویته، ههروهها کافریش کاتیک كه به خوای خۆی دهکات ههچ شتیکي چاکي نیه كه سودی لئ وهرگریته. جا **اللَّهُ** به

خراپه کانت لى وەرگریټ و پاداشى چاکه کانت بداته وه، ئینجا الله باسى به شیکی تر لهو شتانه دهکات که به لگه ی توانایى و هیزی نهو زاته یه و دهفرموى:

٤٣ ئه ی بینهر ئایا نابینى که الله چۆن پال به هه وره وه ده نیت کاتى که پارچه ی بچوک بچوکه، پاشان ده بیان داته دهمى یه ک و پاشان ته په بیان ددهاته سه ریه ک و ده بیانکات به هه وریکی نه ستور، نه وسا ده بینى که دلۆپه ی باران له نیوانیه وه دهرده چیټ، وه لهو هه ورا نه ی که وه کو چیاوان لهو سه ره وه ته رزه دهبارینى، نه وسا نهو ته رزه نه دا به سه ر نهو که سه ی که ئاره زوى لى بى دوچارى زیانى دهکات و ده بى به به لایه ک بوى و لای ددهات لهو که سه یش که ئاره زوى لایه وه کو به زه یى و سۆزیک بوى، یان هه ردوو به پیچه وانه وه، خه ریه که روناکی بزیزکه که ی چاوه کان کویر بکات نه وه نده به په لهو روناکه، به راستى هه ر نهو ئاو راگرته لهو به رزاییه و دلۆپه دلۆپه کردنى له کاره زور گرنگو سه رسو په نه ره کانه بو که سیك که تو زیک عه قلى هه بى.

٤٤ الله شه وورؤژ به دواى یه کدا دینى، جا بو به رژه وه ندى مروف هه ندى جار یه کسان و هه ندى جاریش که م و زیادیان پی ده کات، بیگومان له وه ی که باسکرا ئاموزگارى و وانه یه کی که وه ردى تیدیاه بو نه وانه ی که خاوه نى ده رک و فامن.

٤٥ خو الله هه مو جانه وه ریکى له ئاو دروست کردوه، جا هه ندیکیان وه ک مار له سه ر سکو هه ندیکیان وه ک مروف و بالنده له سه ر دو قاچ و هه ندیکیشیان وه کو مه روماللات له سه ر چوار پى ده رۆن، که الله هه رچییه کی ویست دروستى دهکات، به دلنیا ییه وه الله زور به توانایه به سه ر هه مو شتیکدا.

٤٦ به حه قیقه ت ئیمه چه ندى نیشانه ی روشنه ره وه مان ناردوه بو رینمایى ئیوه ئه ی نه وه ی ئاده م تا ریگای خوشه ختى بدۆزنه وه و په رهمى بکه ن و به سه ر یابرو ن، جا الله ویستى له سه ر هه ر که سیك ببیت رینمای دهکات بو ریگای راست و ده یگه یه نى به خوشه ختى هه ر دوو دنیا، به لى الله هه ر خوى خاوه نه و هه رچى بکات له مولکى خویدا راست و ره وایه و که س ناتوانى نه ریگای لى بگریټ و نه ره خنه، به لام الله نه به زور که س ده خاته سه ر ئایین و نه به زور لای ددهات، مروف خوى به ئاره زوى خوى لایه ک هه لده بزیرى به لام الله یارمه تى ددهات چونکه هه ر نهو په رومر دگاریه تى و بى نهو هیه ی پى ناکرئ که وابو له لایه ن هه لئى اردنه وه ته ماشا بکه ی (الاختیار، الکسب) ده لئین: مروف خوى چاکه دهکات یان خراپه، به لام له لایه ن هیزو توانایى و ره خساندنه وه ته ماشا ی بکه ی که به دمست الله یه، ده لئین: الله چاکى بو کردوه یان خراپى بو کردوه. به راستى الله یه که

يَقْلِبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ٤٤
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٤٥
وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٤٦ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّى فِرْقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ٤٧ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فِرْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ٤٨ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ٤٩ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٥٠
إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٥١ وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ٥٢
وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا نَفْسٌ مِّمَّا عَرَفْتُمُوهُ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ٥٣

تیر و ته سه لی حیسابى کرداره خراپه کانی بو دهکات ئینجا ده زانی جى کردوه. خو الله زوویش حیساب ته وادهکات.

٤٠ یان وه ک نهو تاریکیایه که له ده ریا یه کی بى بندا که شه پۆل له سه ر شه پۆل دای پۆشیوه و له سه ر یسه وه هه وریکی نه ستور و تاریک بیت که تاریکیایه کان هه ندیکیان له سه ر هه ندیکیان و به شیوه یه ک تاریک بیت که نه گه ر ده ستى خوى ده ربه ینى و ده خته نه یببینیته وه، جا نه م مروف ه دوکه وه توه نه زانه ناوایه و نازانى جى پى ده که ن و بو کوپى ده بن هه موى له لا تاریکه. به راستى هه ر که سیك که الله روناکی پى نه دات و ریگای راستى نه گرتبى هیچ روناکیه کی نیه و دۆراو له ناوچه وه وش سه ر نه نجام و پاشه رۆژى بیباوه ران و په ی ره وانیانه.

٤١ ئه ی بینهر ئایا تو نابینى نه وه ی که له ئاسمانان و زه ویدایه پاكو بیگه ردى الله نیشان ددهات و نهو بالنده ی که له حه واهه راده وه ستن و باله کانیان دریز ده که نه وه، به راستى هه مویان ده زانن چۆن له الله بپارینه وه و پاكو خاوینى نهو زاته پیشان بدنه و ته سبیحاتى بکه ن خو الله یش ده زانى که نه وان جى ده که ن.

٤٢ جا هه ر بو خوایه خاوه نداریتى ئاسمانان و زه وى و هیچ هاو به شیکی نیه، نه وسا گه رانه وه وش هه ر بو لای الله یه. ئه ی مروف هه رچى ببی و هه رچى بکه یته به خوت و کردار ته وه ده بى بچیته وه به رده م خواى گه وره و خاوه ن ده سه لات تا تو له ی

خوتانی دروستکردوه و نهودش که دهیکه سافات/۹۶. نه مه شتیکی گرنگه و بیزانه و له ورته ورتی شهیتان و شهیتانسیفه تان دورت دهخاته وه.

۴۷ جا دهلین: باوهرمان به الله و به پیغمبره هیناوه و پهیره ویش دهکین پاشان تاقمیک لهوان پاش نهو قسهیهی که دهیلین پشت له نایین دهکهن و گوی به فرمانه کانی نادن، نهوسا نهمانه ههر باوهردار نین. ههر نهودی که به دم بلین نیماندارین و گوپراهیه لی نایین نا بی به بهلگه لهسهر نیماندار بونیان بهلکو پیویسته کردار نهو راستیهدهری بخت، وهک نهمانه که دهلین نیماندارین که چی الله حوکمی بیباوهرپیان بهسهردا دهوات، بیربکه روه هانهوانه چون لهدهمیان درایه وه، چونکه به کرده وه نهیان سهلانده وه رازی به حوکم و برپاری الله و پیغمبره که نه بون.

۴۸ جا ههر کاتی نهوان بو لای یاسای الله و پیغمبره که بانگ بکرین بو نهودی که پیغمبره برپاریان له نیواندا بدات وراست و ناراستیان له یهک بو حیا بکاته وه ههر زور به زویی تاقمیکیان خویانی لیگیل دهکهن و به لای دا نایه چونکه خویان دهزانن که ناحهقن و نهگهر روبهرو ببنه وه دهیدورپین.

۴۹ خو نهگهر مافیشیان هه بی و بزنان له لای پیغمبره و شرعه وه دهستان دهکهنه وه به گهردن که چیه وه دین بو لای و دهلین: نیمه به شهر دهیکه یان دهستی شهر برپای خویانی نه و خویان به باوهرداریکی راست و دروست نیشان ددهن!

۵۰ جا الله رقو برپاری خوی سهارمت به و تاقمه و وینه کانی باسدهکات و دهفرموی: نایا نهمانه له دلاندا نخوشی ههیه واته بیباوهر و دوورون؟ یان گومانیان هه بوه له پیغمبره یه پیغمبره را؟ یان دترسن لهودی که الله و پیغمبره که ناههقیان پی بکه؟ نه خیر وانیه که نهوان بوی دهچن بهلکو نهوان ههر خویانن سته مکار، هه لویستی دووروو دل نخوشهکان سهارمت به برپاردانی شهر بهو شیویه بو بهلام هه لویستی باوهرداران گهردنکه چی و متمانه بونه به خواو به پیغمبره که.

۵۱ قسهی باوهرداران ههر کاتی بانگ بکرین بولای برپاری الله و پیغمبره که بو نهودی برپار بدات له نیوانیاندا تهنه ههر نهویه که دهلین: بیستمان و به گویمان کرد، جا ههر نهوانه که رزگارن، بیگومان رزگار بون له سزاو گهشتن بهمه بهست تهنه بو نهوانهیه که رازین به شهرعی الله.

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝۴ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝۵ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝۶ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا الْمُصِيرُ ۝۷ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَذِنتَ لِمَنْ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طُفُوفٌ عَلَيْكُمْ بِغُضْضِكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۸

۵۲ خو نهو کهسهی که پهیرهوی الله و پیغمبره که بکات و گوپراهیه لی فرمانیان بیت و له الله برسی و خوی برپاری له و شتانهی که دهبنه هوی رقو قینی الله، نهوسا ههر نهوانه بههرمه ندو دورن له هه مو خراپه یهک و هه مو خوشیه کیان بو ههیه.

۵۳ الله و هسفیکی تری نهو بیباوهر و دووروانه باس دهکات و دهفرموی: جا سویندی سهختیان به الله خوارد که نهگهر هاتو تو فرمانیان پی بکهیت که دهبرچن بو غهزا هیچ خو ماتهل ناکهن و نهو فرمانه ی تو جی به جی دهکهن، نهی محمد بلای سویند مهخون چونکه پهیرهوی کردنتان زانراوه له لای نیمه شاراوه نیه جگه له دروو فیل و تهلهکه شتیکیتر نیه، نیوه ههرگیز قسهو کردارتان یهک نه بوهو دروزنن یان بلای سویندی ناوی نهگهر راست دهکهن له مهودوا پهیرهویه کی چاک بکهن، بیگومان الله ناگاداره بهودی که نیوه دهیکه، پاشان کردهو کانتان بهلگه یه لهسهرتان.

۵۴ بلای: پهیرهوی الله و پهیرهوی پیغمبره بکهن، جا نهگهر خو دهویرون و پشت له فرمانبهرداریان نهکهن، نهوسا پیغمبره تهنه نهکی گه یاندنی پهیمه کهی الله ی لهسهره نیوهش تاوانی سه ریچی خوتانتان لهسهره، جا نهگهر پهیرهوی بکهن نهوه نیوه ریگای هیدایه تان گرتوته بهرو سودی بو

خۇتانه. فرستادهی **اللَّهُ** که پیغمبره **رمان** و هه مو پیغمبره رانی تریشه جگه له گه یاندنیکی رۆشنکهره وانه هیچیکی تریان له سهر نیه، ئیتر حیسابو کیتابیان به دهست **اللَّهُ** یه. پیغمبره **ر** فهرمویه تی: }

/ / یه کریزی
موسلمانان خۆشبهختیه و بهشبهشبویشی نهگبهتی و سزایه، جا نهبو ئومامه ی باهیلی وتی: پیویسته له سهرتان بلکین به تاپوی گه وره تره وه، جا پیاویک بانگی کردو وتی: تاپوی گه وره تر کامه یه؟ نهبو ئو مامه به دهنگی بهرز وهلامی دایه وه وه ئهم نایه ته ی سهره وه ی خوینده وه { واته: جهماعهت و تاپوی گه وره تر بریتیه له په پهره ویکردنی فهرمانه کانی **اللَّهُ** و پیغمبره ده که ی **ر** با له ژماره ییش دا که م بن.

٥٥ **اللَّهُ** به ئینی داوه به وانه ی که باوه رپان هیناوه له ناو ئیوه داو ئیشی چاکیان نه نجام داوه که له م زهوییه دا بیانکات به جینشین ههره وگو چۆن نه وانی پیش نه مانی کردبوو به جینشین، جا سه قامگیری کات بۆیان نهو ناینه یان که **اللَّهُ** بۆی هه ئیژاردون و رازیه پیی که ئاینی ئیسلامه، تا پاش نهو ترسو له رزه یان ژبیانیان بۆ بگۆریت به هیمنی و ناسایش، وه ده فهرموئ: من بپهرستن، هیچ شتیک نه که نه به هاویه شی من، که نه مه خوی هویه که بۆ هاتنه دی نه م به ئینه، خو ههر که سییک پاش نه وه ی که **اللَّهُ** نه م نیعمه تی سهرکه و تن و ناسایشه ی پیدایه سیله و بی وه فا بو به رانه بر به **اللَّهُ** نه وسا نه وانه فاسقن و دهرچوون له یاسای **اللَّهُ** لیرده ا **اللَّهُ** به ئینی سه قامگیری بونی ده سه لات ی باوه ردارانی به ستوه به دوو مهرجه وه، **یه که م**: به ندایه تی کردنیه تی به گویردی شهریه ته که ی. **دوو هه م**: هیچ هاو دل و هاویه شیکی بۆ دانه نریت. جا باوه رداران له کام مهرجیان کۆتا هاتن نابئ چاوه رپانی هاتنه دی نهو به ئینه ی **اللَّهُ** بن.

٥٦ جانویژ بکه ن، چونکه به ندایه تی خوی تاکو ته نهایه و میعراجی نه م ئوممه ته یه و ریگای په یوه ندی راسته و خوی به ندیه له گه ل په روه ردگاری تاکو ته نهای خۆیدا، خو زه کاتیش بدن، بۆ پاك کردنه وه ی خۆتان له ره زیلی و رزگار کردنی براو خوشکانی نیازمه ندی خۆتان و بلاو بونه وه ی خۆشه ویستی له نیوان چینی ده وله مه ندو هه ژارانداو سهر نه نجام به ده ست هینانی ره زامه ندی نهو خواجه ی که نهو سهر وه تو سامانه ی پیداون، ده ی په پره و ی نهو پیغمبره ی خوا بکه ن به شکم ره حمتان پی بکریت. به ئی بیگومان ههرکه سییک نه وانه نه نجام

بدات **اللَّهُ** رهحمی پیده کات وهک له سورته ی ته وه به دا ده فهرموئ: نه وانه به م زوانه **اللَّهُ** رهحمیان پی ده کات. نو یژو زه کات که دوو به شی بنه رته ی ئیسلامن زۆر جار به یه که وه له قورئاندا باسکراون، چونکه وهک وتمان **یه که میان** په یوه ندی به ندیه به خوا وه **دوو هه میان** په یوه ندی به ندیه به به نده کانه وه جا نه م دووانه بۆ ریکو پییک کردنی ژیانی ئاده می زاد زۆر پیویسته و گرنگن و ده بی هه روا به گرنگی له ناو باوه رداراندا بمینینه وه.

٥٧ نه ی محمد **ر** به هیچ جوړیک واگومان مه که که نه وانه ی باوه رپان نه هیناوه و دزایه تی تۆ ده که ن ده توانن له م زه ویدا له ده ست **اللَّهُ** رابکه ن و به تۆله ی تاوانه کانیان نه گه ن، جا نه وانه جیگایان ئاگری دۆزه خه به راستی نه وه ش سهرنویشتیکی خراپه بۆ نهو تاوانبارانه، کافران ههرچه ند به هیزو به ده سه لاتبن به لام ناتوانن له و زاته راکه ن که نهو هیزو ده سه لات ی پیداون. جاخوا باسی چۆنیه تی شیوه ی چونه ماله وه ی ناوخوی عائیله کان ده کات و ده فهرموئ:

٥٨ نه ی نهو که سانه ی که باوه رپان هیناوه با نه وانه ی که غولام و که نیزه تان و نه وانه ی که هیشتا بالغ نه بوون له خۆتان بۆ هاته نه ژوره وه له سئ کاتدا داوی ئیزن بکه ن و هه روا خۆیان نه که ن به ژوردا، چونکه هه م خۆتان ئارام نابن و هه م له وانه یه نه وانیش به جوړیک چاویان به ئیوه دا هه لته قی که ههر دوولا توشی شهرمو ته ریقی بب، نهو سئ کاته ش نه مانه ن **یه که م**: له پیش نو یژی به یانیدا، **دوو هه م**: کاتی نیوه رۆ که پۆشاک ی زیاده له خۆتان ده که نه وه بۆ حه سانه وه، **سیهه م**: له داوی نو یژی عیشادا نه م سئ کاته جیگای شهرمه بۆتان و پیویسته له سهرتان که پیش هاتنه ژوره وه بۆ لاتان ئیزن بخوازن، پاش نهو سئ کاته نه ئیوه ونه نه وان تاوانتان له سهر نیه که به بی ئیزن بب به ناو یه کترداو هه ندیکتان به سهر هه ندیکتاندا بچن، چونکه جگه له و سئ کاته دا نه وانه ی که مندال نابالغ و خزمه تکارو غولامو که نیزه یان هه بی زۆر به ناویه کدا دین و دهرۆن جا خاوه ن مالیش نابئ به شیویه ک بیئت که ببئ به هو ی شهرمه ندیه ی. خو ههر وه کو چۆن نهو هاتو چۆیه ی ناوخۆتان ی بۆرۆشکرده وه هه روه ها **اللَّهُ** نیشانه کانی خوی بۆ ئیوه رۆشن ده کاته وه، نه وسا **اللَّهُ** زۆر زانایه به هه مو کارو هه لس وکه و تیکی ئیوه و زۆر دانایه له دانانی بریارو فهرمانه کانی داو هیچ شتیک ی بی سود نیه، نه م دوو سیفه ته چه ن دین جار له م سورته دا هاتوه، چونکه باسه کانی هه موی بریارو فهرمانی **اللَّهُ** یه تا دلنیا بین که هیچ بریاریکی گۆتره کاری تیدا نیه و تا به چاک ی وه ری بگرین و په پره و ی

بكهين، جا ھەر كەسنىڭ باۋەرى بەھلىم ۋە ھەكىمى ﷻ ھەبى دەبى بەلۋبە گيان ھەرمانەكانى ۋە رىگىت ۋە نەيانگۈرپتەۋە بە برپارى ھىچ كەسنىكىتر چونكە ھىچ كەسنىڭ نە بە ئەندازەى ﷻ زانايە ۋە نە بە ئەندازەى ئەۋدانايە، لادان لەۋە گومپراھى ۋە نەفامىيە ۋە خۇ يەكسان كىرەنە لەگەل خۇادا كە كوفرو خۇانەناسىيە.

﴿۵۹﴾ جا ھەر كاتىڭ ئەۋمندالانەتاتان بالقىبون، ئەۋسا دەبى ۋەك خەلگە بېگانەكە كە لە پېشدا باسكان ئەمانىش لە ھەمو كاتەكاندا بۇ ھاتنە ژورەۋە ئىزىن بخوازان، ھەر ۋەك ئەۋەى چۈن رۇشنىكىردە ھەر ئاۋەھا ﷻ نىشانەكانى خۇيتان بۇ رۇشن دەكاتەۋە، خۇ ﷻ زۇر زاناۋدانايە.

﴿۶۰﴾ جا ئەۋانەى كە دانىشتون ۋە ۋە مالى ناكەن لەۋ ژنانەى كە لەبەر پىرى ھىۋايان نەماۋە بە شوكرەن ئەۋانە ئەگەر پۇشاكى سەرەۋەى خۇيان لايەن تاۋانايان ناگات بەۋ مەرجهى كە بە خەلگەكانىيان خۇيان نەپرايىننەۋە، خۇ ئەگەر خۇيشيان داپۇشن ئەۋە چاكترە بۇيان، چونكە ۋە تراۋە" بۇ ھەمو كەۋتويەك ھەلگىرىڭ ھەيە" لەۋانەيە كەسنىڭ ھەبىت لەۋ تەمەنەى ئەۋدا ھەزى بېچىتە سەرى لەبەر ئەۋە خۇپاراستنەكەى چاكترە، جا ﷻ بېسەرى ھەمو قەسەيەكە بە ھەر شىۋەيەك بىكرىت، زۇر زانەرىشە بە ھەمو كارۋوكۇشنىڭ.

﴿۶۱﴾ كۆپرە شەل ۋە نخۇش نە لەسەر ۋازھىنان لە جىھاد ۋە نە لە تىكەئەۋ بونيان لەكاتى خۇاردن دا بە كەسانى ساغۇ سەلىم، ۋە نە لەچونيان بۇ خۇاردن بۇ مالى ئەۋانەى كە باسيان دېت گوناھيان لەسەر نىيە، ئەۋسا ھىچ گوناھىكتان لەسەر نىيە كە لە مالى خۇتان - لە مالى كوران ۋە كچانتان بخۇن چونكە پېغەمبەرى ﷺ خۇا لەۋەلامى كورپىكا كەۋتى باۋىك مالىكەى داگىر كىرد ھەرمۇى: ﴿﴾

خۇتو / مالىكەشت مولى باۋىكى ۋە پېغەمبەرى ﷺ ھەرمۇى: بېگومان كە مندالەكانتان لە پاكترىنى كاسىيەكانتانە جالەمالەكانيان بخۇن} يان خۇاردن - لە مالىكەى باۋكانتان يان مالىكەى دايكانتان يان مالىكەى براكانتان يان مالىكەى خوشكانتان يان مالىكەى مامۇكانتان يان لە مالىكەى پورەكانتان (خوشكانى باۋىكى) يان لە مالىكەى خالۋكانتان يان لە مالىكەى پورەكانتان (خوشكانى دايكى) يان ئەۋ مالىكەى كە كىلى بە دەست ئىۋەيە يان لە مالى دۇستو ناسىۋاتان خۇاردن بخۇن ھىچ تاۋانىكتان لەسەر نىيە. ديارە ئەمە ۋەختىكە كە بە رەزامەندى خۇيان بىت، ھىچ تاۋانىكتان لەسەر نىيە كە ئەگەر بە يەكەۋە بخۇن يان بە جىاجىيا،

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَذِنُوا كَمَا اسْتَذِنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۵۹﴾ وَالْفَوَاحِشُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَغْفِنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۶۰﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۶۱﴾

ۋە ئەمە رى پىدانىكە ئەگىنا بە يەكەۋە خۇاردن چاكترە ۋەك پېغەمبەر دەفەرمۇى: }

/ / پىكەۋە بخۇن ۋە جىاجىيا مەبن بەراستى كە بەرەكەت لەگەل كۆدایە { ئىنجا ھەر كاتى چۈنە مالى خۇتانەۋە، يان مالىڭ كە كەسى تىدا نەبو سەلام بىكەن لە خىزان ۋە مائالتان سەلامىڭ كە لايەن خۇاۋە فىركران كە مايەى ھەرۋە دلخۇشكەرە. خۇ ئەگەر ھىچكەسى تىدا نەبو بلى:)

/ سەلام لە ئىمەۋ لە ھەمو بەندە چاكەكانى خۇدا بىت) ھەر ئاۋەھا چۈن ئەم برپارانەى رۇشكىردەۋە ھەر وايش ﷻ نىشانەكانى خۇيتان يەك لە دواى يەك بۇ رۇشندەكاتەۋە ھەمو راستو ناراستىكتان بۇ شى دەكاتەۋە بەلگە ئىۋەيش قام بىكەنەۋە راستى ھەلپىرن ۋە دوور بىكەنەۋە لە چەۋتى.

﴿۶۲﴾ باۋەداران بە ﷻ بە پېغەمبەرەكەى تەنھا ئەۋ كەسانەن كە ھەر كاتىڭ لەگەل پېغەمبەردا ﷺ بن لەسەر كارىكى كۆ كەرمەۋە ۋەك نوپۇزى جومعەۋ جەماعەت ۋە غەزا ناچن بە ھىچ لايەك دا ھەتا داۋاى ئىزنى لى نەكەن، بېگومان ئەۋانەى كە داۋاى ئىزىن لە تۆ دەكەن لەۋ كاتانەداۋ لە خۇيانەۋە ناچن ئەۋانە كەسانىڭ كە باۋەريان ھەيە بە ﷻ بە پېغەمبەرەكەى ﷺ، جا ھەر كاتى كە ئەۋان داۋاى ئىزنىيان لە تۆ كىرد بۇ ھەندى كارو بارىيان تۆ خۇت سەرپىشى ئەۋسا ھەر كەس لەۋان كە ئارەزۇت

بهينن و بگه پنهوه بؤ لای الله بېگومان که نهو زاته تاوان بهخشو بهرحمه.

۷ خؤ وتویشیانه: نهمه چؤن نیردراویکه که خواردن دهخواتو بؤ به دست هیئانی بژیوی به ناو بازاردا دپروات؟ دها بؤ لای نهو فریشتهیهک رهوانه بکرایه نهوسا لهگهل نهودا ترسینمر بووایا که خه لکیان بترساندایه تا باودرمان بی بکردایه. به لئ، کافرانه پېیان وایه پیغه مېهر دهبی فریشته بی و نیازی به خواردن و نیشکردن نه بیت، خؤ نهگهر پیغه مېهریش له مروف بیت لای کهم دهبوایه فریشتهیهکی لهگهل دا بوایه، به یهقین نهگهر وایش بوایه نهیانوت نهوه فریشتهیهو نیمه چؤن وهکو نهومان پیده کړیت؟ بیباودرمان له بهر ناههقی و راکردن له حهق و راستی له سهر چلیک ناوهدستن و وهک دوخه پسه ههر دپرسن و ههر دده پنهوه:

۸ یان گه نجینهیهکی بؤ حهواله بکرایه تا دهوله مهندو بینایز بوایه یان باغیکی ببوایه که لیی بخواردایه، جا سته مکاران به باودرمانیان دپوت: نیوه دواي پیاویک کهوتون که ههر جادوی لیکراوه، به لئ تاوانباران نهو ههمو قسه پرو پوج ودهم دریژییهی خوئیانیان به لاوه جوانه، به لام نهو قسه چاکو پر له زانیاری و فپرو خه پرهی پیغه مېهریان ﷺ به لاوه جادوی جادوکه رانه؟! نخوش ناوی شیرینی له لا تاله!

۹ نینجا خوا دهه رموی: ته ماشا بکه چ نمونه و وینه گه لیکیان بؤ تۆ هیناوه! نهوسا نهوان سهریان لی تیک چوهو حهق و راستیان لی ون بوه، جا ئیتر ناتوان ریگایهک بدوزنهوه بؤ ناسینی راستی.

۱۰ خاوهنی خهیری زوره نهو زاتهی که نهگهر بیهوی چاکتر له وهی که نهوان دهیلین پیت ددات که باغاتیکت هه بیت چهندين جوگهی به ناودا بپروات و چهندين کوشکت پیده دات، به راستی نهو تاوانبارانه لهم قسه پوچانه یان مه بهستیان نهوه نهبو که راستیان بؤ دمرکه ویت،

۱۱ به لگو نهوان باودرمان به قیامت نهبو، جا ئیمهش بؤ نهو کهسهی که باودری نه هیئا بی به قیامت ناگری سوتینه ری دوزه خمان بؤ ناماده کردوه.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوةً وَلَا نُشُورًا ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكُ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٣﴾ وَقَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ أَكُتِبَ لَهُمْ فِي ثَمَلٍ عَلَيْهِ بُكْرَةٌ وَأَصِيلًا ﴿٤﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَفُوًّا رَحِيمًا ﴿٥﴾ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَسُولٌ بِأَكْلِ الطَّعَامِ وَمِشْيَ فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٦﴾ أَوْ يُقَلِّعَ إِلَيْهِ كَنزًا أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ بِأَكْلِ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنَّ نَسِيعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٧﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَل فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٨﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ فُصُورًا ﴿٩﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

۱۲ نهو ناگری که ههر کاتئ نهو تاوانبارانه له شوینیکی دورمه دییان گوئیان له دنگی تورپی و پینگ خواردنه وهیهتی له داخی نهو بیباودرمانه و خه ریکه پارچه پارچه بیت.

۱۳ خوهر کاتیکیش دهستو بی بهستراو دهاو یزیرنه جیگایهکی تهنگی ناو نهو دوزه خهوه، جا لهو کاته دا بانگیان لی بی شهرم دهبی وله ویدا داوای له ناوچون و مردن بؤخویان دهکن.

۱۴ نهوسا له لایه فریشته کانهوه پېیان دپوتی: نه مپرو هاواری یهک جار مردن مهکن، دهر دتان گرانتره و بارتان زور قورسه به لگو داوای مردنی زور بکن! به لام نه وهلامیان دهریتهوه ونه دهرن تییداو نه دهرین به ژیانیکی ناسوده، جا نهو هاوارو ددهشیان هیچ سودیکیان پی ناگهیه نیئت.

۱۵ نایا نهوه چاکه یان نهو باغی هه تاهه تاییهی که به ئین دراوه بؤ له خوا ترسان و پاریزکاران؟ که نهوه بؤ پاریزکاران پاداش و ئاینده یانه،

۱۶ ههر جییان بوئ له ویدا بویان هیه و بؤ هه میسهش دهمینه وه نهوه به ئینیکه له لایه پهروردگارته وه که له لایه بهنده کانیهوه داوکارو دهبیت، چونکه به ئینی خوایه و به ئینی خوایش راسته و دیته دی.

ئەزمون و تاقى كۆردىنەو تا پاداشتان وەرگرن يان خۇ ناگرن تا زياتر داخوخەم بخون؟ ئەوسا خۇاى تۆ بېنەرى ھەمو ھەلسو كەوتو كۆردارىكەو گەردىلەيەكىشى لىون نابى.

❶❶ خۇ ئەوانەى كە ھىواى گەيشتن بە ئىمەيان نىەو باوەرپان بە دوا روژ نىە و تيان: دەبا فرىشتەمان بۆبەتايە؟ يان خوامان بېبىنايە ، بەراستى خۇيان زۆر بە زلزانى و نافرمانيان كۆرد بە نافرمانىيەكى زۆر گەورە.

❶❷ بەئى: بېباوەرپان بەشيك لە رەخنەكانيان نەھاتنى فرىشتە بو، جا خوا دەفەرموى: ئەو روژەى كە ئەوان چاوپان بە فرىشتەكان دەكەوتىت بارودۇخى تاوانباران لەو روژەدا جىگەى كەيفىيەتەن و مژدە نىە، جا ئەمە چ لەكەتى سەرمەرگدا بى چ لە ناو گۆرۈ پاشان كۆكۆردىنەو دەبا بى لە ھەمو كاتىكدا چاوپى كەوتنى فرىشتە بۆ ئەوان ھەر لۇمەو سەرزەنشتە بە پىچەوانەى باوەرپاران كە چاوپى كەوتنى فرىشتە دلدانەو دە مژدە پىدانىانە بە بەھەشت و رەزامەندى خۇاى مېھەربان، جا دەئىن: ئاوا بەو شىۋەيە سزامان مەدەن، ئەشگۈنجى قەسى فرىشتەكان بىت واتە: ئەمرو مژدەو قەسى خۇش بۆ ئىۋە نىەو ئەبى ئەو بەشتان بىت.

❶❸ خۇ ئەو ھەيش كە كۆرەپان لە كۆردار ھىچ نەرخىكەمان بۆ دانەناو كۆردەمان بە تۆزىكى با بۆردو، چۈنكە مەرجەكانى وەرگەرتنى تىدا نەبەو. كۆردارى چاك لەپاش باوەرپون كاتىك وەرئەگىرى كە دوو مەرجى تىدا بىتە جى،

يەكەم: پالفتەى لە ھەر شتىك كە كۆردەو بەتال بكتەو وەكو ھەمو جۆرەكانى شىرك و لاملى بۆ ئەنجامدانى،

دوۋەم: پەپەرەي كۆردنى شەرىعت لەئەنجامدانى عىبادەتدا، جا نەمانى يەككە لەم دوومەرجانە كۆردەو چاكى مەروڧ ھەل دەو شىنئەتەو خۇ ئاشكرايشە لە لای بېباوەرپان ھىچكاميان نىە.

❶❹ خەلكانى بەھەشتى لەو روژەدا باشتىن جىگاۋ جۋانترىن شۋىنى ھەسانەو نىۋەرۋيان ھەيە، بە ھۋى كۆردارو رەفتارو كۆفتارى چاك و شەرى پەسەندىان.

❶❺ خۇ ئەو روژەى كە ئاسمان بە ھەور لەت دەبى و فرىشتەكان بە رىكۆردن رى دەكرىن بۆ سەر زەوى. جا ئەو فرىشتانە گەمارۋى ھەموخەل ئەدەن لەسەراى مەھشەرداۋ پەرورەدگارى عالەمىش دىت بۆ حىسابى ھەموان، ئەمە يەككە لە رۇداۋە گرنگەكانى ھاتنى پاشە روژ.

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهُمْ أَعْظًا وَزَفِيرًا ۚ وَإِذَا أَلْقَا مِنْهَا مَكَانًا ضَبُّهُ مُقِرِّنٍ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ۚ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَجَدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ۚ قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ۚ ۝١٥ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ۚ ۝١٦ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۚ ۝١٧ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَعَآبَاءَ هُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۚ ۝١٨ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا نَعُولُونَ ۚ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يظْلِم مِّنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ۚ ۝١٩ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَبَاءُكُونَ أَلْطَعَامَ وَيَمْسُحُونَ فِي الْأَسْوَابِ ۚ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۚ ۝٢٠

❶❶ ئەو روژەى كە اللہ ئەوانو ئەوانەش كە پەرستويانن جگە لە اللہ كۆ دەكەتەو، جا بېيان دەفەرموى: ئاىا ئىۋە ئەو بەندەنى منتان گومرا كۆردە يان ئەوان ھەر خۇيان لەو رىگە راستە لاياندەو؟

❶❷ و تيان: پاك و بىگەردى بۆ تۆ، شتى وانابى و لەئىمە ناو شىتەو كە جگە لە تۆ ھىچ دۆستىك بۆ خۇمان بگىرن بەلام تۆ گۆزەرانت بۆ ئەوانو باو باپىريان ئەوئەندە خۇش كۆردە – كە بە مشە خوارديان و خوارديانەو – تا يادى تۆيان لەبىر نەما، جا ئەوان گەلىكى فەوتاون.

❶❸ ئىنجا اللہ بەو بى باوەرپانە دەفەرموى: بەراستى ئاوا ئەوان بە درۆتان دەخەنەو كە خودايانى ئىۋە بن، جا چى دەكەن خۇ نە تواناى لادانى سزاتان ھەيە ونە يارمەتەيەكتان بۆ ھەيە نە لە خۇتەنەو ونە لە خوا دەستكۆردەكانتەنەو، جا ھەر كەسىك لە ئىۋە ستەم بكت بە تاوانو ھاوبەشى دانان، دەبى چاك بزەن كە سزايەكى زۆر گەورەى پى دەچەزىن بە مانەو ھەتاهەتاي لە دۆزەخدا.

❶❹ ھىچ كەسىكەمان نەناردە لە پىش تۆدا لە پىغەمبەران مەگەر ئەوانىش ھەروەك تۆ خوارديان دەخواردو بە بازارانىشدا دەگەرپان، جا ئىمە ھەندى لەخۇتەنەمان كۆردە بە ھۋى تافىكۆردەو ھەندىكى تەرتان، ئاىا خۇ رادەگرن لەسەر ئەو

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُ أَتُورَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيرًا ﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرْوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنَ ظُلُمٍ إِلَى نُورٍ بِإِذْنِهِ فَكَرِهَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَقُ السَّمَاءُ بِالسَّحَابِ فَكَانَتْ ثَوَالِيقَ دُخَانٍ وَبَلَغَتْ الْأَرْضُ مِنْ السَّمَاءِ نِصْفًا فَكَانَ أَخْلَقًا عَنُقًا وَشَتَّتِ الْمَوْتُ الْأَرْضَ نَافِثًا ﴿٢٥﴾ أَلَمْ تَكُنْ يَوْمَئِذٍ لِّلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ بَلَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَيْلًا ﴿٢٧﴾ يُؤَلِّقُ لِنَفْسِهِ أَنْ أَخَذَ فَلَا نَخْلِفُ لِمَنْ فَاذْخُلُوا فِي آيَاتِنَا وَقَدْ أَضَلَّيْنَا عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ يَرَبِّ إِنِّي قَوْمِي أَخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٢٩﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣١﴾

سەقامگیر بکەین و باشت بۆ روۆشن دەکەینەوه و چاکت بۆ بهیان دەکەین.

﴿٣٢﴾ جا ئەوان هیچ نمونە و پەند گەلیگت بۆ باس ناکەن بۆبەر پەرچدانەوه و ت خۆ ئییمە راسترت بۆ دینین و جوانترت بۆ لیکەدەینەوه و تییان دەکەینەن کە کام راستە و کام ناپراست.

﴿٣٤﴾ لەپاشان خوا باسی خراپی دوا روۆزی بێباوەرەن دەکات و دەفەرموێ: ئەوانە لەسەردەم و چاوانیان بەرەو دۆزەخ پال دەنرێن، ئەوانە خراپترین جیگایان هەیە، چونکە لەدنیا دا لارترین رێگایان هەڵبژاردبو.

لە ئەنەسەوه هاتووە کە پیاویک وتی: ئەو پیغمبەری خوا ﷺ بێباوەرەن لە روۆزی قیامەتدا چۆن لەسەردەم و چاویان کۆ دەکرینەوه؟ جا فەرموی: بێگومان ئەو کەسە کە لەسەر هەر دووقاچی بردووەتی بە رێدا دەتوانیت روۆزی قیامەتیش بە سەردەم و چاویدا بیبات بەرێدا.

﴿٣٥﴾ جاخوای بالادەست هەرهەشە لە دوژمنانی ئایین و پیغمبەرمان ﷺ دەکات و دەیانترسینێت لەو کارساتانە کە بۆ دوژمنانی پیغمبەرمانی پێشو بو، جا لە موساوه دەست پێدەکات و دەفەرموێ: بە راستی ئییمە پەرەماندا بە موسا و هارونی برایشمان کرد بە وەزیری.

﴿٢٦﴾ ئەو روۆژە دەسەلاتی راستەقینە هەر تاییبەتی ﷻ وکەس هیچی لە دەست نایەت هەتا خودا ریی پێنەدا، جا ئەو کاتە روۆژیکی زۆر تەنگە لەسەر کافران.

﴿٢٧﴾ لەو روۆژەدا سەمەکار لەداخا قەپ ئەکات بە هەردوو دەستی خۆیدا و دەلێت: خۆزگە بە رێگە پیغمبەرمان ﷺ بچومایه.

﴿٢٨﴾ وای بۆ من خۆزگە فلانم نەکردایە بە دوستی خۆم.

﴿٢٩﴾ بەراستی ئەو دوستانە شەیتان سیفەتە، منی لادا لە قورئان پاش ئەوهی کە هاتە لامو ئەم توانی تییبگەم و پەرەوی بکەم. خۆ شەیتان هەمیشە لادەری مەرفە لە ریی راست و خواناسی. خۆ ئەم روداو ئەوهندە راستە وەک ئەوه رویدابی و دەفەرموێ:

﴿٣٠﴾ جا پیغمبەرمان ﷺ وتی: ئەو پەرەردگارم بە راستی ئەم گەلە من وازیان لەم قورئانە هینا، جا چ روۆژیک تەنگترە لەو روۆژە کە پیغمبەرمان ﷺ ئاوا شایەتیەک بدات لە پیشگای خوادا؟ ئەو خەلکی بەفریای خۆمان بکەوین و هەرچی زووترە با ناشتەوایی لەگەڵ خوا و پەیاوەکەیدا بکەین، ئەگینا دنیای بن کە ئەو روۆژە دیتە پێشەوه و پەنجە پەشیمانی دەگەزین و پیغمبەرمان ﷺ لێمان عاجز دەبی و شەفاعەتمان بۆناکات.

ئینجا ﷻ دلتەوایی پیغمبەرمان ﷺ دەکات و دەفەرموێ:

﴿٣١﴾ هەر وەک بۆ تۆ دوژمنانیکی دلرەق و سەرسەخت هەیه بۆ هەمو پیغمبەریکی پێش تۆیش دوژمنانیکیان لە تاوانباران بۆ داناوە کە بانگی خەلک بکەن بۆ سەر لێشیواوی و بێباوەری، جا تۆ ناویمید مەبە چونکە پەرەردگارت بەسە بۆت کە رێ پێشانەدرو یارمەتی دەرت بێت.

﴿٣٢﴾ جا ئەوانە کە باوەرپان نەهینا بو وتیان: دەی با ئەم قورئانە بە یەکجار بەهاتایە خوارەوه - وەک تەورات و ئینجیل و زەبور و ئەوانیتریش، پەرەردگاریش دەمکوتیان دەکات و دەفەرموێ: - هەر ئاوهە بە گوێرە پێویست رەوانە ئەکەین بۆت تا دلتی پێ سەقامگیر بکەین.

لە راستیدا ئەگەر قورئان یەکجار بەهاتایە خوارەوه لەو ماوه دورو درێژە ژیاپی پیغمبەرمانی پیغمبەرماندا ﷺ لەگەڵ بونی ئەو هەمو تەنگو چلەمەو سەختیە پیغمبەرمان ﷺ و یارانیدا لەوانەبو زۆرجار ناویمیدی رووی تێ بکردنایە و ترسی ئەوهیان بوایە کە خوا تۆرەو بێزارە لێیان بەلام هاتنی بە بەش بەشی و بەگوێرە پێویست زیاتر گەرم و گوێرە پێدەدان و دنیای دەبون کە خوا لەگەڵیانداوە و بە تەنها لە گوێرەپانی بانگەوازی و خەبات و جیهاددا بەجیی نەهیشتون - ئەوه بو فەرموێ: وا دەکەین تا دلت

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ نَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾
 الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سُورُ
 مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ
 وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى
 الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمْزَنَّهُمْ نَذِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمُ
 نُوحٍ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
 آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادَا وَثِمُودَا
 وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا
 لَهُ الْأَمْثَلَ وَكُلًّا تَبَرْنَا تَنْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَىٰ الْقَرْيَةِ
 الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوَاءً أَفْكَمَ يَكُونُوا يَكُونُهَا بَلْ
 كَانُوا لَا يَرْجُونَ شُورًا ﴿٤٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَخْذُونَكَ
 إِلَّا هُزُؤًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِنْ كَادَ
 لَيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَأَيْتَ
 مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

﴿٣٦﴾ جا پیمان وتن: بچن بۆ لای ئەو گەلەى که بیباوەربون به
 نیشانهکانی ئیমে، ئەوسا ئەوانیش چون و بهیامی اللہ، یان پێ
 گەیاندن بەلام ئەوان زیاتر لەخوا پەرستی دوورکەوتنەوه و
 دژایەتی موسا و هارونیان کرد، خۆ ئیمەیش لە ناومان بردن
 چۆن لەناوبردنی.

﴿٣٧﴾ جا گەلی نوحیش کاتی باوەریان نهکرد به پیغه‌مبهران
 نوقمی ناو دەریامان کردن و کردومانن به پەند بۆ ژیر کردنی
 خەلکی پاش ئەوان - گەلی نوح تەنها یەك پیغه‌مبەریان بووه که
 نوحه و نۆسه‌دو پەنج سالا له ناویاندا ژیاوه و به‌ره و ئایینو
 یه‌کخواپه‌رستی بانگی کردون به‌لام ئەوان به‌گوێیان نه‌کردو خوا
 به‌تۆفان ئەوانی خنکاندو نوح و پەیره‌وانی رزگار کرد، به‌لام
 باوەر نه‌بون به‌یه‌ك پیغه‌مبەر باوەر نه‌بوونه به‌هەمو
 پیغه‌مبهران بۆیه‌ لێ‌رده‌دا فه‌رموی: بیباوەربون به‌ پیغه‌مبهران.
 جائه‌م سزاو تۆلەیه‌ تەنها بۆ یه‌كو دووگەل نیه‌ به‌لکو ناماده‌مان
 کردوه بۆ سته‌مکاران سزایه‌کی به‌نازار.

﴿٣٨﴾ خۆ عادو سه‌مودو یارانی بیر و گەلانی زۆری تریش له‌و
 نیوانه‌دا هەر به‌و دهرده‌ی ئەوان چون.(الر‌س) واته‌ه‌یر.

﴿٣٩﴾ بۆ هه‌مویان باسو رێنمایمان کرد، به‌لام ئەوان هه‌یچکامیان
 له‌هه‌یچیان پەندیان وهرنه‌گرتو هه‌مویانمان له‌ناو بردن چۆن
 لەناو بردنی‌ك مه‌گەر هەر خۆیان بزانی چیان به‌سه‌ر هاتی.

﴿٤٠﴾ به‌راستی ئەم گەلە‌ی که نیستا دژایه‌تی تۆ نه‌که‌ن ئە‌ی
 محمد ﷺ رۆیشتون به‌ناو ئەو دیهاتانه‌ی که ره‌یلە‌ی بارانی
 به‌ردیان به‌سه‌رداباری - گەلی لوت- ئایا نه‌یانبینیون؟ نه‌خیر
 ئەوان وانا‌زانی که زیندو ده‌کرینه‌وه.

﴿٤١﴾ خۆ هەر کاتی‌ك که تۆ ده‌بینن هەر گالته‌ت پێ نه‌که‌ن و
 ده‌لێن: ئەمه‌یه‌ که خوا کردویه‌تی به‌ پیغه‌مبەر؟!

﴿٤٢﴾ خۆ نه‌گەر ئیمه‌ خوگر نه‌بویایه‌ خه‌ریک بو له‌ به‌ندیایه‌تی
 خواکانه‌مان لایمان بدات، واته‌: شانازی نه‌که‌ن به‌ دژایه‌تی پیغه‌مبەر
 ﷺ و خوگرته‌نیان له‌سه‌ر بت په‌رستی بۆیه‌ خوا هه‌ره‌شه‌یان لێ
 نه‌کاتو ده‌فه‌رموی: به‌م زوانه‌ کاتی که سزایان دی ئە‌زانی که کێ
 گو‌مراو سه‌ر لێتیکچوه‌.

﴿٤٣﴾ پێم بێ ئەو که‌سه‌ی که ئاره‌زۆی خۆی کردوه به‌ خ‌وای
 خ‌وای و هه‌رچی به‌ ئاره‌زۆی خ‌وای چا‌کو جوان بێت په‌یره‌وی
 نه‌کاتو هه‌ره‌وه‌ ئایینو رهبازی‌تی و پشت له‌ ئایینو رهبازی
 نی‌سلام ده‌کات ئایا تۆ چا‌ودێرو پاسه‌وانی ئە‌ویتی که نه‌یه‌لیت
 گو‌مراو سه‌رلێشی‌واو بێت؟ واته‌: که‌سی‌ك که خوا به‌دبه‌ختو
 سه‌رلێشی‌واوی بکات نه‌به‌تۆ و نه‌به‌هیچکە‌سی تر خ‌وشبه‌ختو
 هه‌دایه‌ت دراو نابێت تۆ تە‌نها رێنماییت له‌سه‌ره‌.

﴿٤٤﴾ یان تۆ وا ئە‌زانیت که زۆربه‌ی ئەوان ئە‌بیسن یان تی‌ده‌گه‌ن؟
 نه‌خیر ئەوان هەر وه‌کو ئازەل وان به‌لکو سه‌رلێشی‌واو نه‌زان‌ترو
 لاری‌ترن، چونکه‌ ئە‌وئازده‌له‌ بۆچی دروستکراون و به‌و شی‌ویه‌یه
 له‌م ژیا‌نه‌دا ئە‌ژین، به‌لام ئە‌م مر‌و‌قه‌ لاری‌بوانه‌ نازانی بۆ‌چیش
 دروستکراون، جا که‌سی‌ك که هاتنی بۆ دنیای به‌ده‌ست خ‌وای
 نه‌به‌وه‌ له‌ دنیا دهر‌چونیشی به‌ده‌ست خ‌وای نیه‌و پاشان
 زیندو‌کردنه‌وه‌یشی بۆ حیسابو پاداش و سزا به‌ده‌ست خ‌وای
 نه‌بیت ئە‌ی نابێ بیر بکاته‌وه‌و بزانی بۆچی دروستکراوه‌؟ الل‌ه‌
 ده‌فه‌رموی: جنۆکه‌و ئینسانم تە‌نها بۆ به‌ندیایه‌تی دروستک‌ردوه‌.

﴿٤٥﴾ ئینجا الل‌ه‌ چه‌ندین نیشانه‌ی بوون و ده‌سه‌لاتی خ‌ویمان بۆ
 باسه‌ده‌کاتو ده‌فه‌رموی: ئایا نه‌ت دیوه‌ که په‌روه‌ردگارت چۆن
 سی‌به‌ری درێژ کردوه‌ته‌وه‌ نه‌گەر خ‌وای چه‌زی بک‌ردایه‌ رای
 ده‌وه‌ستان، پاشان خ‌ۆرمان کردوه‌ته‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ری خ‌ۆ نه‌گەر
 خ‌ۆر نه‌ب‌وایه‌ سی‌به‌ر نه‌ده‌بین‌را.

﴿٤٦﴾ پاشان هی‌واش هی‌واش ئە‌و سی‌به‌ره‌ لا ده‌به‌ین به‌ه‌وی
 هه‌له‌هاتنی خ‌ۆره‌وه‌. لێ‌رده‌دا پێنج به‌لگه‌ له‌سه‌ر بون و ده‌سه‌لاتی
 خ‌وای پیشان ئە‌دات که ئە‌مه‌ یه‌کێک بوو له‌وانه‌.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
 كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
 الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا
 ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
 لَكُمْ اللَّيْلُ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾
 وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ بَلَدًا مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ
 مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنْآسٍ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ
 لِيَذَكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
 لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تَطِيعُ الْكَافِرِينَ
 وَجَهْدُهُمْ فِي جِهَادٍ كَبِيرٍ ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَّ
 الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
 وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

ئيشه بکات جگه له ﷻ؟ وه سوديکي ئه و سوږييهش ئه وهيه که نايه لئيت دهر ياکان بۆگه ن بکهن و هه واپيش خوشتر دهکات.

﴿٥٤﴾ به لگه ی **پينجه م:** جا ﷻ ئه و زاتهيه که له و ئاوه که م بئ هيزو بئ نر خه مروفي دروست کردوه و کردويه تي به دوو به شه وه، نيرو مي و له و ريگاوه دوو باره خه لک ئه گاته وه به يه ک به نه ژادو به ژن و ژنخوازي، خو پهر و مردگارت زور به توانايه، که چي ئه وان سپله و خوانه ناسن، نه له هيزو دهسه لاتي دهر ترسن، وه نه سوپاسي نعيمه ته کاني دهکهن.

﴿٥٥﴾ جا ئه وان به ندايه تي دهکهن بۆ شتانيک جگه له ﷻ که نه سوديان پي دده دات و نه زيان، خو خوانه ناس بۆ دژايه تي پهر و مردگاري خو ي پشت قايم که ري به کترن، به لام سه رئه نجام به شيان تيک شکان و له ناو جوونه.

﴿٥٦﴾ جا تو مان ته نها بۆ ئه وه ناردوه که مژده در بيت به به هه شت له پاشه روژداو سه رکه وتن له دنيا دا بۆ چاکه کاران و ترسي نه ر بيت بۆ خوانه ناسان به دوزه خ له دوار و ژداو به له ناو چون و نه مان له دنيا دا.

﴿٥٧﴾ بلي: له سه ر گه يان دني ئه م قورئانه به ئيوه من داواي هيچتان لي نا که م جگه له وه ي که کي دهيه وي با ئه م ري بازه به ره و پهر و مردگاري خو ي بگري ته به ر، جا ئي تر با مال و دهسه لاتي به وي ست و ئاره زوي خو ي له م ري گا به نر خه دا به خشي ت.

﴿٤٧﴾ **دووهه ميان:** خو هه ر ئه و زاتهيه که شه وي بۆ کردون به پو شاک و ئه تان شاري ته وه و خه وي کردوه به هوي حه سانه وه تان و روژيشي کردوه به کاتي هه ستانه وه و بلا و بونه وه تان به زه ويدا بۆ په يدا کردني بزي و يتان.

﴿٤٨﴾ به لگه ی **سيهه م** دهفه رموي: جا ﷻ ئه و زاتهيه که باي و ده کو مژده دريک پيش باران و ره وانه کردني رحمه تي خو ي ناردوه تا دلخو شتان بکات به نزیک بونه وه ي باران بارين، وه له ناسمانه وه ئاويکي پاک و خاوينمان بۆ ناردون.

﴿٤٩﴾ تا به و ئاوه و لاتي مردوي بي گزو گيا زيندو بکه ينه وه و ئه وه يش که دروستمان کردوه له ئاژه ل و خه لگيکي زور ئاوي بي بده ين.

﴿٥٠﴾ به راستي ئه م ئاوه شمان به شي وه ي جيا جيا به هه ندئ شوين زورو به هه ندئ که م و به هه ندئ کيش هه ر هيچ، جا به شمان کرد له ناوياندا تا بير بکه نه وه و توانايي و هيزي پهر و مردگاريان بۆ ده رکه وي ت و باوه ري پي بکه ن که چي زور به ي خه لک هه ر بي باوه ري بيان ده وي ت!

﴿٥١﴾ ئه گه ر حه زمان لي بوايه بۆ هه مو شارو ديها تيک پيغه مبه ري کمان ده نارد که به ره و خوا په رستي و ريگاي راست بانگيان بکات به لام ئيمه ئه ي محمد ﷺ ته نها تو مان هه لبزاردوه بۆ هه مو خه لک بۆ گه يان دني ئه م قورئانه، هه ر و ده کو خو ي ده فه رموي: {كَانَ النَّبِيُّ يُعَثُّ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ كَافَّةً/ البخاري} هه ر پيغه مبه ريک ره وانه کراوه بۆ گه لي خو ي و من بۆ هه مو خه لک ره وانه کراوم}

﴿٥٢﴾ جا تو گو ي مه ده قسه ي کافران و به و شي وه ي که ئه و قورئانه داوا ده کات کو شش و جيهاديکي گه وره يان له گه لدا بکه تا ملکه چ ده ين بۆ فه رماني ﷻ. جا ئه وه ي که به لگه يه له سه ر ئه و خه لکه ته نها ئه م قورئانه يه که فه رموده کاني پيغه مبه ريش ﷺ مانا و رو شنه ره وه يه تي.

﴿٥٣﴾ له به لگه ی **چواره مياندا** دهفه رموي ت: خو ﷻ ئه و زاتهيه که دوو ده ري اي به يه ک گه يان دوه، ئه ميان ئاوي زور شيرين و تينوشکينه ئه مي تريان ئاوي زور سوږ و تاله، جا له نيوانياندا له مبه ريکي زور به هيزي داناوه که ريگريکي زور به وه و نايه لئيت تيکه لاو بين و ئه و له مبه رو ريگره يش ئيمه به چاو نايي بينين و ريگري ها تو جو ي که شتيه کانيش ناکات به لام نايه لئيت ئه و دوو ئاوه تيکه ل بن! ده ي ج هيزيک ده تواني ت ئه و

خۆرهو مانگی رونك گهرهوهی داناوه، جا ئەو كۆشكانه بریتی بن لهو ئەستیره گهواره یان ههر كوشك بنو هیشتا زانیاری له بارهیهوه شتیکی نهزانی بیته دور نیه.

﴿٦٢﴾ خۆههر ئەو زاتهیه که شهوورۆژ دینیت به دوا یهکداو به گوێرهی پێویستی مرۆف له یهکیکیان کهمدهکاتهوهو دهیداته دم ئەویریان که گهوره ترین بهلگهیه بۆ ئەو کهسهی که دهیهویت بیر بکاتهوه یان سوپاسی خوا بکات.

﴿٦٣﴾ ئینجا پهروهردگاری جیهان ههندی له سیفهته بهرزو به نرخهکانی بهنده شایستهکانی خۆیمان بۆ باس ئەکاتو ئەفهرومی: جا بهنده راستو چاکهکانی رحمان ئەو کهسانه که به نارامی و بێفیز له سهر زهویدا دهپۆن و ههر کاتیکی نهزانیان قسهی خراپیان لهگهلا بکهن قسهی چاک و بێزیان دهئین و به ناشیرینی وهلامیان نادهنهوه، چونکه دلی باوهرداری راستهقییه پریهتی له سۆزو خۆشهویستی و چاکهخواری و " کاسهیش چی تیدا بیته ههر ئەوهی لی دهرژیت."

﴿٦٤﴾ جا ئەوانه کهسانیکن که شهوان بۆ پهروهردگاریان لهسوجدوهو له وهستاندان.

﴿٦٥﴾ وه ئەو کهسانه که دهئین: ئەهی پهروهردگاران له سزای دۆزهخ لامان بده که بێگومان سزای ئەو ئەچهسپیت به مرۆفهوهو لی جیا نابیتهوه.

﴿٦٦﴾ بێگومان که دۆزهخ خراپترین نارامگاو جیگایه.

﴿٦٧﴾ جا ئەوانه کهسانیکن ههر کاتیکی شتیان بهخشی نه زیادهپهوهی دهکهن و نه رهزلی بهلگو مام ناوهندن لهو نیوانهدا.

﴿٦٨﴾ وه بهنده چاکهکانی رحمان ئەو کهسانه که لهگهلا ٱللہدا پههرستراویکی تر ناپهرستن و هاوارو پهنا بۆ هیچ شتیکیتر نابهن، جا ئەو گیانهیش که خوا قهدهغهی کردوه لییان نایکوژن، مهگهر لهسهر حهق. وهك ئەو کهسهی که کهسیکی به ناحهق كوشت بێ یان له نایین پاشگهز بووبیتهوه یان هاوسهری حهلائی بوو بیتهو زینا بکات که ئەوه بهحەق دهکوژریت، خۆ زینایش ناکهن. جا ههر کهسیك شتیك لهوانه ئەنجام بدات دهکات به تۆلهی تاوانی خوی.

له عهبدولای کوری مهسعودهوه هاتوه که وتویهتی: { سَأَلْتُ أَوْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَيُّ الدَّنْبِ عِنْدَ اللَّهِ أَكْبَرُ قَالَ أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ فَلَمْ تُمِ أَيُّ قَالَ ثُمَّ أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ خَشْيَةً أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ فَلَمْ تُمِ أَيُّ قَالَ أَنْ تُزَانِيَ بِحَلِيلَةِ جَارِكَ قَالَ وَنَزَلَتْ هَذِهِ آيَةُ تَصْدِيقًا لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ { وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ نَبَارَكُ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

﴿٥٨﴾ جا تۆ پشت ببهسته بهو زاته زیندوهی که نامریت، وهلهگهل سوپاس کردنیدا یادی ئەو بکه، خۆ بهسه که ئەو زۆر به ناگیه له گوناهی بهندهکانی و هیچی لیون نابیت.

﴿٥٩﴾ ئەو زاتهی که ناسمانان و زهوی و ئەوهی که له نیوانیاندایه له شەش رۆژدا دروستکردوه، پاشان بهو شیوهی که شایانی ئەو زاتهیه لهسهر تهختی فرمانپهروای وهستاو ئیشهکانی جی بهجی دهکاتو حهق و راستیهکان بریار ددهات، وهههر ئەوه چاکترین جیاکه رهوه که به سۆزو میهرهbane بۆ ههمو دروستکراوهکانی، جا ئەگهر تۆ ئەمه نازانیت دهی لهو کهسهی که زۆر چاک دهرانیت بپرسه، واته: لهم بارهوه تهنها له ٱللہ خوی بپرسه و ههر ئەوهی که ئەو به تۆ دهئیت راسته.

﴿٦٠﴾ خۆ ههر کاتیکی بهوان بوتریت سهردانهوینن و گهردنکهچین بۆ رحمان دهئین: رحمان کییه؟ ئایا سوجده بهیهین و گهردنکهچ بکهین بۆ ئەوهی که تۆ پیمان دهئیت؟ وه ئەم بانگ کردنه بۆ بهندایهتی بۆ رحمان شتیکی له ئەوان زیاد نهکرد جگه له دور بونهوهیان له حهق و راستی، ئەوان باوهردیان به وهسفی رحمان نیه بۆ ٱللہ ئەوه بو له ناشتهوایی حودهییبهشدا رازی نهبون که بنوسریت و وتیان: ئیمه رحمان و رحیم ناناسین.

﴿٦١﴾ بێگهردهو خاوهنی فهر و چاکهی زۆره ئەو زاتهی که له ناسماندا چهندیان کۆشکو له ناویدا چرایهکی گهرمو روژن که

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ﴿٦٩﴾ / متفق علیه / له پیغه مبهری خوا

پرسیارم کرد یان پرسیری لیکرا: کام گوناوه گه وره تره؟
فه رموی: نه ویه که تو هاوبهش بو الله دابنیت له کاتیکدا که
نهو توی دروستکردوه، وتم: پاش نهو چی تر؟ فه رموی: نه ویه
که تو مندالی خوٚت بکوژیت له ترسی نهو دی که خواردنت
له گهلدا بخوات، وتم: پاش نهو چی تر؟ فه رموی: نه ویه که زینا
له گهل ژنی دهراوسیکه تدا بکهیت، عه بدولا وتی: جا بو دان
پیدانان بو راستی نهو فه رموده الله، نه نایه تهی دابه زاند جا
بهنده چاکه کانی رحمان نهو که سانهن که له گهل الله دا
پهره سترایکی تر ناپهرستن و هاوارو پهنا بو هیچ شتیکی تر
نابهن، وه نهو گیانهی که خوا قه دهغه ی کردوه لیان نایکوژن
مه گهر له سهر حهق، وه زینا ناکهن

﴿٦٩﴾ له روژی قیامه تیشدا سزای نهو خراپه کاره چهنده به رانبه ر
ده کړیت و له ناو نهو سزایه دا بو هه میسه به بی نرخی و سوکی
ده مینیت هوه. له عه بدولای کوری عه باسه وه بوخاری و موسلم
هیناویانه که خه لکیتی موشریک خه لکیان زور کوشتبو و زینایان
کرد بو، پاشان هاتنه خزمه تی پیغه مبه ر و وتیان: به راستی
نهو دی که تو دهلپیت و بانگ ده کهیت بولای زور جوانه، نای
هه والت پی بداینه که نایا که فاره تی نهو دی که کردومه هیه؟
جا نهو نایه ته و نایه تی په ناجوسی سورته ی (زومه ر) دابه زین.

﴿٧٠﴾ به لئ ههر که سیك یه کیك لهوسی تاوانه گه وره نه نجام بدات
نهو سزایه تی که و ترا مه گهر په شیمان بیته وه و کار بکات به
کار کردنیکی چاک جا نه گهر وای کرد الله خراپه کانی بو
ده گورپته وه به چاکه، نهو هه لای خوا دور نیه چونکه نهو زاته
زور لیبوردوه به سوزه بو بهنده کانی. پیغه مبه ر باسی پیاویک
دهکات که ناخر کهس له ناو ناگری دوزه ده رده ی نریت و
نه خریته به هه شته وه، جا له کاتی حیسابی کرده و ده کانی دا
الله دهفه رموی: باسی تاوانه گه وره کانی مه کهن و ته نها پرسیری
بجو که کانی لی بکهن، جا پیغه مبه ری خوا الله دهفه رموی: {فَيَقَالُ
لَهُ عَمِلْتَ كَذَا وَكَذَا يَوْمَ كَذَا وَكَذَا عَمِلْتَ كَذَا وَكَذَا فِي يَوْمٍ كَذَا وَكَذَا
قَالَ فَيَقَالُ لَهُ فَإِنَّ لَكَ مَكَانَ كُلِّ سَيِّئَةٍ حَسَنَةً قَالَ فَيَقُولُ يَا رَبِّ لَقَدْ
عَمِلْتُ أَشْيَاءَ مَا أَرَاهَا هَذَا قَالَ فَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى صَلَاتُكَ حَقٌّ
بَدَتْ نَوَاجِدُهُ/مسلم وغيره/ پیی دهوتریت : نهو گوناوه و نهو
گوناوه له فلان و فلان روژدا کرده، نهو گوناوه و نهو گوناوه
له فلان و فلان روژدا کرده، پیغه مبه ری خوا الله فه رموی: جا
بیگومان پیی دهوتریت له جیاتی هه مو خراپه یه کدا چاکه یه کت
بو حیساب ده کړیت نینجا کابرا ده لیت: نهی په روه ردگارم
به راستی گوناوه نیگم کرده که لی رده نایان بینم، نه بو زهر وتی:

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
أَثَمًا ﴿٦٩﴾ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيُخْلَدُ فِيهِ
مُهَانًا ﴿٧٠﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَٰئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا
لِلْمُنْفِقِينَ إِمَامًا ﴿٧٥﴾ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا
صَبَرُوا وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حَبِيبَةً وَسَلَامًا ﴿٧٦﴾ خَالِدِينَ
فِيهَا حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٧﴾ قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي
لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٨﴾

۲۲۷

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ

۲۶

جا پیغه مبه رم الله دی که نه ونده پیکه نی تا دانه پیرو زده کانی
پی شوی دهر که و تن {

به لئ په روه ردگار نه ونده لیبوردوه میهره بانه ته نانه ته هندی
کهس له وانهی که نهک ههر تاوانه کانی بو گورپون به چاکه به لکو
به هو میهربانی نهو زاته وه ته ماع دهیانگری و ناوات دهخوازن
که گوناوه زورترین بگردایه و دهک لهم فه رموده هاتوه:
{لَيَمْنَنَّ أَقْوَامٌ لَوْ أَكْثَرُوا مِنَ السَّيِّئَاتِ فَأُولَٰئِكَ يَارَسُولُ اللَّهِ؟ قَالَ الَّذِينَ
بَدَّلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ / السلسلة الصحيحة/ به راستی که لانیك
ناوات دهخوازن که گوناوه زوربان بگردایه، وتیان: له بهرچی
نهی پیغه مبه ری خوا الله؟ فه رموی: چونکه که سانیکن که خوی
به دهسه لاتی به شکو خراپه کانی بو گورپون به چاکه {

﴿٧١﴾ جا ههر که سیك په شیمان بویه وه له تاوان و نیشی چاکي کرد
بیگومان نه ویه که ده گورپته وه بو لای الله و په شیمانیه که ی لی
وده رده گړیت.

﴿٧٢﴾ جا نه وانه که سانیکن که شایه تی درو نادهن، خو ههر
کاتیکیش به لای شتیکی خراپدا برپون زور به به ری زانه تی
ده پهرن و خویان بهو شته خراپانه ناشیرین و له که دار ناکهن.

﴿٧٣﴾ خو نه وانه که سانیکن که ههر کاتی ناموزگاری کران به
نایه ته کانی په روه ردگاریان هه روا که پرو کویرانه به سه ریا
تی ناپهرن، به لکو لی ورد ده بنه وه سودی لیور ده گرن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَمَ (١) تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ (٢) لَعَلَّكَ بَنِيعٌ نَّفْسَكَ
أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ (٣) إِن شَأْنُ نَزْلِ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ
أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ (٤) وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ
إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ (٥) فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (٦) أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ (٧) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (٨) وَإِنَّ
رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (٩) وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ أَنْتَ الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ (١٠) قَوْمٍ فَرَعُونَ إِلَّا يَنْفُونَ (١١) قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُكَذِّبُونِ (١٢) وَيَضْبِقَ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
إِلَيَّ هَرُونَ (١٣) وَلَهُمْ عَلَى ذَلِكَ فَاخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ (١٤) قَالَ
كَلَّا فَادْهَبْ بِرَايَتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ (١٥) فَأَتَا فِرْعَوْنَ
فَقَوْلًا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٦) أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
(١٧) قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكْ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ (١٨)
وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ (١٩)

(٧٤) جا ئەوانەیشن کە دەلێن: ئەو پەروردگارمان هاوسەران و
وەچەیه کەمان پێ ببەخشە کە چاک و پاک و چارووشن کەرەو بن
بۆمان و وامان لێ بکەیت کە بۆ پارێزکاران پێشەواو چاو لێ کراو
بین. بەلێ، بەندە راستەکانی رحمان پێیان خۆشە هاوسەرو
وەچەو نەوەکانیشیان چاک و پاک بن تا پاداشتی گەورەتریان
دەست بکەوێت ئەوەتە پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموێ: { إِذَا مَاتَ
الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ
يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ / هەر کاتیک مەرۆف مرد
کرداری دوایی دیت مەگەر لە سێ رێگاوە **یە کە میان**: چاکەیه کە
پاش خۆی بمێنێتەووە وەک مەزگەوتو پردو بیرو نخۆشخانە،
دو هە میان: زانیارییه کە پاش خۆی سودی لیوەر بگێرێت.
سێ هە میان: مندالی چاک کە دوای بۆ بکات }

وہ ئەم نایەتە بەلگەیه لە سەر ئەوێ کە ئیمامەت و
پێشەوایهتی شتیکی کەسبیه. وە مەرۆف بە پارێزکاری و عیلم و
کۆشش بەگوێرە شەریعەت دەگات بە پەلێ ئیمامەتە بەلام
ئەگەر ئەمریکی تەوقیفی و دیاریکراو لە لای ﷻ وە بوایه ئەم
دوعایەیهی کە ﷻ وەسفی خاوەنەکە دیاریکراو بێ مانا و مەفھوم
دەبێت کە ئەمە بەلگەیه کە لەسەر ئەو بۆچونە هەلە و بێ
سەرۆبەردی کە ئیمامەت بە پەلەیهی گەورەتر لە پەلە
پێغەمبەرایەتی و دیاری کراو بە بنەمالەیهی تایبەت دەزانێ و پێی
وایه کە کەسی تر جگە لەوان ناگەیهت بەو پەلەیه و ناتوانیت

داوایشی بکات و دەستکاری ئەم نایەتەشیان کردووە وەک
نایەتەکانی تری ئەم قورئانە پێرۆزەو دەلێن: نایەتە کە گۆراوە
درویه کە لە ئیمامی سادقەووە دەهینن کە گوایه لەم بارەووە لەویان
پرسیووە ئەویش وتوێهتی: (قد سألوا الله عظيمًا أن يجعلهم للمؤمنين
أئمة، فقبل له: كيف هذا يا ابن رسول الله؟ قال: إنما أنزل الله "وأجعل
لنا من المؤمنين إماماً" [تفسير القمي] سورة الفرقان] واتە: داوای شتیکی
گەورە دەکەن لە ﷻ کە بیان کات بە ئیمام بۆ پارێزکاران، واتە:
ئەم ئیمامەتە لەو گەورەترە کە کەسیک بێهەوێت لە ﷻ دەوای
ئەو پەلەیه بکات وتیان: ئەو کۆری پێغەمبەری خوا ئەو چۆن
دابهزیو، وتی: ﷻ تەنھا بەم شیوێه رەوانە کردووە "لەناو
پارێزکاراندا ئیمامیکمان بۆدا بنی"! ئینجا خۆی گەورە
میهرەبان لە پاداشتی ئەو بەندە چاکانە خۆیدا کە خاوەنی ئەو
سیفەتە بن دەفەرموێ:

(٧٥) ئەوانە بە هۆی خۆ راگرتیان لەسەر ئەو رەوشتو سیفەتە
جوانانەیان هۆدەکانی بەهەشتیان پێدەدرێت و لە ناویاندا لە
لایەن پەروردگاری جیهانیان و فریشتەکانەووە پێشوازی و
سەلامیان لێ دەکەیت،

(٧٦) کە بۆ هەمیشە دەمێنێتەووە لە ناویدا، جوان ئارامگا و
جیگایە کە ئەو بەهەشتە.

(٧٧) ئینجا ﷻ دەفەرموێ: ئەو محمد ﷺ پێیان بلی: ئەگەر لەبەر
بەندایەتیتان نەبێت پەروردگارم هیچ گوێتان پێ نادات، چونکە
ئێوێ بۆ بەندایەتی دروستکردو، جا بە راستی ئێو ئەو
بیاوهران ئەم پەيام و پێغەمبەرەتان بە درۆ خستەووە دەستان لە
کوفرو تاوان هەلنەگرت، بەم زوانە سزای ئەوتوانانە دەچەسپێت
پێتانەووە و لێتان جیانا بێتەووە.

سورتهی شوعهرا ٢٦ ٢٢٧

سورتهی شوعهرا کە سورتهی بیست و شەشەمی قورئانە، لە
مەکەدا هاتووەتە خوارەو، دووسەدو بیست و حەوت نایەتە، وتراوە
بەگوێرە دابهزین سورتهی چل و حەوتەمەو پاش سورتهی
(الواقعة) و پێش (النمل) دابهزیو. وشە (الشعراء) یە کجار لە
قورئاندا ئەویش لە نایەتی دووسەدو بیست و چواری ئەم
سورتهدا هاتو.

بەناوی ﷻ ی زۆر بەسۆزو بێنیهایەت میهرەبان

(١) تا، سین، میم.

(٢) ئەمانە کە لەم سورتهدا دێن بەلگەکانی ئەم پەرە
رۆشنگەرەوێه کە حەق و بەتال و چاک و خراپ لەیه ک جیا

دهکاتهوه، بهلام سهر لئیشیواوو ههواو ههوهس پهراستی بهراستی نازانو دژایهتی دهکهن، جا پیغه مبهری نازیزمان ﷺ بهمه زور خه می دهخوارد، بویه پهرومردگاری میهره بان دلنهوایی دهکاتو دهفهرموئ:

۲ به خه مو پهژاره تو دتهوئیت خوت بکوژیت لهسهر نهوهی که نهوان باومر بهم پهراوه ناکهن!

۴ نهگهر ئیمه نارمزومان لی بیت له ئاسمانهوه نیشانهیهکیان بو دهنیرین که نهتوانن هیچ ملهجه ریهک بکهن، جا گهردن بو که چ بکهن، بهلام ئیمه باومر به زوردملیمان ناوئیت بهلکو باومر پیکمان دهوئیت که به کهیفی خوی هه لیبزیریت، جا تو خوت نارحهت مهکهو تهنها په یامه کهت رابگه یهنه، ئیمه ئاگاداری نهوانین و لهسهر هه لوئستی نهوان سهبارت بهو په یامه پاداشت و سزایان ددهدین. ئینجا اللہ یاسی هه لوئستی زوربهی خه لک بهرامبهر بهو په یامه دهکاتو دهفهرموئ:

۵ نهوان هه میسه پشت دهکهنه هه موو قسه و باسیکی تازه که له لای رحمانهوه بو یان بیت.

۶ بهراستی نهوان باومر پان نهکرد بهم په یامه، جا بهم زوانه پینان دهکات هه والی نهوهی که گالته یان پیدهکرد، واته: اللہ له دنیا دا دوچار بی لایان دهکاتو له قیامه تیشدا به ئاگری دوزخ سزایان ددهات.

۷ له پاشان اللہ بو نهوهی بیر بکه نهوهو دهست له خوانه ناسی هه لگرن هه ندیک له بهلگهی دهسه لاتو گه ورهیی و توانایی خوی باسدهکاتو دهفهرموئ: ئایا خوا نه ناسان ته ماشای زهوی ناکهن که نهو هه مو گز وگیای جووته و لهیه کچووانه مان تییدا پروانده که سوودو که لکی جوان و چاکیان لی وهردهگرن؟

۸ بیگومان لهو هه مو گز وگیای رهنگاورهنگو به که لکانه بهلگه یهکی گه وره هیه بو خاوهن هوشان، بهلام زوربهی نهوان باومر دارنین.

۹ بیگومان پهرومردگارت دهسه لاتدارو به توانایه بو توله سهندن لهسته مکارانو به بهزمی و میهره بانه سهبارت به چاکه کارانی خوا ناس. ئهم دوو نایه ته ههشت جار لهم سورته دا هاتوه. ئینجا ههر لهم سورته دا به سه رهاتی جهوت پیغه مبه رمان که له موساوه دهست پی دهکات بو باسدهکاتو دهفهرموئ:

۱۰ بو گه لکه کهت باس بکه وه بیریان بینهوه نهو کاتهی که پهرومردگارت بانگی موسای کرد که بجیت بو لای نهو گه له سته مکاره.

۱۱ واته: گه لی فیرعه ونو پینان بلئ: ئایا ئیوه ناترسن له اللہ و واز له تاوان و سته م بهینن و تهنها اللہ بپهرستن؟!

۱۲ موسا وتی: ئهی پهرومردگارت بهراستی من دترسم به دروم بخه نهوهو باومر پی نهکهن.

۱۳ جا منیش بهوه دللم تهنگ ببیت و قسم بو نهیهت، دهی راسپی ری بکه بو لای هارون، بو نهوهی پشتیوان و یارمه تیدرم بیت.

۱۴ جا نهوان رقیکی کونیان له منهوه دترسم له سه ره نهوه بمکوژن.

۱۵ اللہ فهرموئ: نه خیر نهوه یان پی ناکریت، جا ههر دوو کتان به بهلگه کانی ئیمه وه برؤن بو لای فیرعه ون که ئیمه به یارمه تی و چاودیری له گه لتانین، بیگومان نهوهی که ئیوه نهوان دهیلین ده بیبیین.

۱۶ ههر دوو کتان بچنه لای فیرعه ونو پی بلین: ئیمه فرستادهی پهرومردگاری جیهانیانین.

۱۷ نهوهی ئیسرائیل مان له گه ل بچه. به لی ئهمانیش ههر دوو کیان چوون و ئهم په یامه یان گه یانده فیرعه ون.

۱۸ فیرعه ونیش وتی: ئایا ئیمه تو مان به مندالی گه وره نهکرد، نهوسا چهند سالی ته مه نیشته له ناو ئیمه دا مایته وه؟

۱۹ جا کردت نهو کارهی که کردت، که پیاویکی قیبتی له دهست کوژرا که "إن شاء الله" له سورتهی قهصه ص دا باسی دیت، وا دیاره که تو ئهی موسا له ریزی تمه که نه ناسانی؟!

۲۰ موسا علییه وتی: من نهو کاته نهوه م کردو منیش له ریزی ری لی ونبواندا بووم.

۲۱ نهوسا منیش نهو کاته له ترسی ئیوه رام کردو ولاتم به جی هیشت، جا پاش ده سال ناواری گه رامه وه ئینجا اللہ له کیوی (تور) حوکه و دانایی پیبه خشیمو له ریزی رهوانه کراوانی خویدا داینام.

۲۲ جا ئایا نهوه نیعمه تیکی وایه که تو منه تی بخه یته سهرم له کاتی که که تو نهوهی ئیسرائیل کرد بو به بهندهی خوتو له

قَالَ فَلَمَّا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خَفَكُمُ
فَوْهَبٌ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنَّهَا
عَلَى أَنْ عَبَّدتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ
﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ
﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ
الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾
قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ
لَنْ أَخَذَتْ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ
أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ
فَإِذَا هِيَ بِيضَاءٌ لِلنَّظَرِ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ
عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا
تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الدِّانِ حَاشِرِينَ
﴿٣٦﴾ يَا تَوَكُّلْ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ
لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

ترسی تۆ من که وتومه ته لای تۆ، جا نهو چاکه یه له بهرام بهر
نهو هه مو تاوانانه وه که تۆ له گهل نهو دی ئیسرا ئیلدا کردو ته چ
نرخیکی هه یه؟!

﴿٢٢﴾ ئینجا فیرعه ون که وه ته پرسیار کردن له موسا و تی: کئی
پهروه ردگاری جیهانیانه؟ چونکه نهو گه له که ی خوی وا حالی
کرد بو که جگه لهو خودایه کی تر نه ناسن و ته نها به ندایه تی
نهو بکه ن، جا هه ر به یه که م قسه ی موسا نهو به درۆ که وه ته وه،
خۆ به م پرسیاره مه به سستی نهو بهو که موسا بترسی و بلی تۆیت،
به لام موسا هه لگری په یامی الله یه و له وتنی راستی له که س
ناترسیت.

﴿٢٤﴾ وتی پهروه ردگاری جیهانیان نهو زاته یه که ئاسمانان و
زهوی و نهو دی که له نیوانیاندا یه دروستی کردوه، نه گه ر ئیوه
دلئیکی سه لمینه رو دیدیکی تیژتان هه بیته.

﴿٢٥﴾ جا فیرعه ون به وانه ی که له چوارده وری بوون وتی: ئایا
گوئی ناگرن بزانی چی ده لئیت؟

﴿٣١﴾ جا موسا علیه السلام درێژهی به قسه کانی خوی داو وتی:
پهروه ردگاری ئیوه و پهروه ردگاری باو با پیرانتانه.

﴿٣٧﴾ فیرعه ون وتی: نهو پیغه مبه ره ی که نیرراوه بۆلاتان
بیگومان شیته و نازانی چی ده لئ.

﴿٢٨﴾ موسا علیه السلام وتی: پهروه ردگاری جیهانیان به دیهینه ری
رۆژه لآت و رۆژئاوا و نهو دی که له نیوانیاندا یه نه گه ر ئیوه
ژییری تان کار بکات و نه زانانه بیرنه که نه وه، خۆ نه گه ر فیرعه ون
راست ده کات و پهروه ردگاره با نه وانه پیچه وانه بکاته وه، جا
فیرعه ون کاتی که له قسه دا شکستی خوارد، ههروه ک نه ریتی
هه مو سته مکارانی مله وړ که وه ته به کاره ی نانی زۆر تا به با وهری
خوی بهو شیوه کاری موسا به سوودی خوی یه که سه ره بکاته وه.

﴿٢٩﴾ فیرعه ون وتی: نه گه ر جگه له من خودایه کی تر بپه رستیت
دلئیا به که له ناو به ند کراوه کاندای خۆت ده بی نیته وه، واته
زیندانت ده که م.

﴿٣٠﴾ موسا علیه السلام وتی: ئایا هه ر زیندانم ده که یه نه گه ر له سه ر
پیغه مبه رایه تیم به لگه ی رۆشتن بۆ به یینه م؟

﴿٣١﴾ فیرعه ون وتی: نه گه ر تۆ له راستگو یانیت ده ی به یینه ؟.

﴿٣٢﴾ جا موسا علیه السلام عه سا که ی فرده دا گورج بو به ماریکی
راسته قینه.

﴿٣٣﴾ خۆ ده سته یی له باخه لئ ده ره ی نا که چی ئه ویش بۆ ته ماشا
چیان زۆر سپی بوو نزیك بوو ئاوی چاویان ببات، به لام خوا
نه ناسی سته مکار زۆر دووره وابه زوویی خوی به ده سستی حه ق و
راسته یه و به دات، نه وه ته فیرعه ون له جیاتی با وهره ی نان ده سستی
دایه پیلانیکی تر بۆ گومان په ییدا کردن له پیغه مبه رایه تی
موسادا.

﴿٣٤﴾ به پیاو مافولانی ده ورو به ری خوی وت: به راستی نه مه
ساحیریکی زۆر زانه.

﴿٣٥﴾ پاشان خوی به خه مخۆری نهوان داده نیته و ده لئیت: موسا
ده یه ویت که له م زهویه ی خۆتاندا بهو سیجهری ده رتان بکات، جا
ئیوه له مبار وه برپارتان چییه؟ به لئ تاغوت و سته مکاران تا
خۆیان ئیشیان بۆ بچیته سه ر پرس به که س نا که ن به لام کاتیک
که و تنه لیژی وه، ئینجا په نا بۆ ده ورو به ریان ده بن و پرس و
رایان پیده که ن که گوایه ئیمه برپاری سه ربه خۆ ناده بن و به
پرس و را ئیش ده که بن! تا که میک پئش ئیستا فیرعه ون هه ر
خوی خودا بوو که سی تر مافی را ده برپین و ره خنه گر تنی نه بو
وا ئیستا به ده ست موسا وه داماو وه ناچار ده یه ویت به جولا ندنی
ویژدان ده ورو به ره که ی به گژ موسادا بکات.

﴿٣٦﴾ نه وانیش وتیان: خۆی و برا که ی لی ره گیر بده و بۆ
کۆکردنه وه ی جادوو گه ران نوینه ر بنیره بۆ هه مو شاره کان.

لَعَلَّآ نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِن لَّنَا أَجْرٌ إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
وَأَنْتُمْ إِذَا لَمِنَ الْمَقْرَبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ
﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْفَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
﴿٤٥﴾ فَأَلْفَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾
رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قُلُوبُكُمْ أَنْ أَدْنَا لَكُمْ إِنَّهُ
لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ نَعْمُونَ لَا تُفْطِنَ أَعْيُنَكُمْ
وَأَنْزِلْكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا
إِلَى رَبِّنَا مُقْلِبُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ كُنَّا
أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْكَ
مُتَّبِعُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِن هَؤُلَاءَ
لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَلَهُمْ لَنَا لَعَاطُفُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ
﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾
كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾ فَأَتَوْهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

﴿٣٧﴾ كه نهوان ههرجی جادووگهري زور زانايه بۆت دههينن تا نهوان به گژيدا بچن و تو به سهرکهوتویی بمينيتهوه، جا فيرعهونيش به قسهی کردن و خه لگی نارد،

﴿٣٨﴾ نهوسا ههمو ساحيران کؤکرانهوه لهکاتی رپؤزی دياریکراودا.

﴿٣٩﴾ جا به خه لگيش وترا: ئايا ئيوهش کؤدهبنهوه.

﴿٤٠﴾ به لگو دوی جادووگهردکان بکهوین نهگهر نهوان سهرکهوتن. به لئ خه لگی هاتن و له جيگا و رپؤزی دياریکراودا لهگهل ههمو جادوکهرانی زورليزان دا کؤبونهوه.

﴿٤١﴾ خو کاتيک جادوگهردکان هاتن، به فيرعهونيان وت: ئايا پاداشتيکمان ههيه نهگهر ئيمه سهرکهوتين؟

﴿٤٢﴾ وتی: به لئ پاداشتان ههيه و بيگومانيش نهو کاته ئيوه لهناو نزيکاني دهرباردا دهن، واته: خه لاتتان دهکهمو له خو متان نزيک دهکهمهوه،

﴿٤٣﴾ جا موساش عليه السلام هات و چاوی به جادووگهران کهوت و پيی وتن: فرهی بدن، نهوهی که فرهی دهمن واته: چيتان لهدهست ديت بيکه بئ منهت بن.

﴿٤٤﴾ جا نهوانيش پهت و داردهستهکانيان فره داو وتيان سویند به گهورهی فيرعهون: ههر ئيمه سهردهکهوين. جا نهو جيگايه ههموی لهبه ر چاوی خه لک پر بوو له ماری جوړاو جوړو ههمویشيان دهجولان، تهنانهت موسا ترسی نهوهی بو پهيدا بو که نهگهر لهلايهن خوداوه وهلام نهدریتهوه چی بکات، بهلام پهرومردگار هات به هانايهوه و فرهوی: موسا داردهسته کهت فرهی بده.

﴿٤٥﴾ جا موسايش عليه السلام دار دهستهکهی فرهی دا، نهوسا نهویش نهوهی که نهو جادووگهرانه کردبويان ههموی ههلوشی و گؤرهپانهکهی خاوينکردهوه لهو شته پرپوچان جا جادووگهران زانيان بهراستی نهوهی موسا جادوو نيه، چونکه نهوان چاک سيحرو جادوويان دهناسی و باش شارهمزای سيحر بون،

﴿٤٦﴾ بؤيه ههمويان سهري گهورهی و ريزيان بو موسا نزم کرد.

﴿٤٧﴾ وتيان: وا ئيمه به پهرومردگاری جيهانيان باوهردمان هيئا.

﴿٤٨﴾ که پهرومردگاری موسا و هارونه، ئينجا تهختی خوايهتی فيرعهون کهوته مهترسيهوه بؤيه کهوته هه رهشه و گوره شهکردن لهو جادوگهرانهی که پشتی پيپهستبون.

﴿٤٩﴾ فيرعهون وتی: پيش نهوهی که من ماوهتان پيبددم باوهردتان پيکرد؟ بيگومان نهوه نهو گهورههتانه که ئيوهی فيری جادو کردبو، بؤيه و نهمرؤ له قسهی دهرنهچوون جا بهم زوانه دهران چيتان بهسهرديت. دهست و قاچتان به پيچهوانهی يهکهتر دهربرمو ههموتان به داردا ههلدهوهسم، بهلام نهو جادووگهرانهی کهچهند کاترمير پيش ئيستا گهورهترين پاداشتيان نزيک بونهوه بو له فيرعهون و ئيستا روناکی ئيمان چووته ناو دليانهوه، جا نهک نزيکی له فيرعهون به لگو کوشتن و دورکهوتنهوهيان له فيرعهون به چاکترين خه لات دهران.

﴿٥٠﴾ وتيان: بئ منهت به، ههرجی دهکهيت بيکه ئيمه بو لای پهرومردگاری خو مان دهگهريپينهوه.

﴿٥١﴾ بيگومان ئيمه هيومان وايه که پهرومردگارمان لهو تاوانانهی که کردومانهوه لهو جادوانهی که تو زورت لی کردوين چاوپوشي بکات و لي مان ببوري، چونکه ئيمه يهکهم باوهردارين له ناو گهلی خو ماندا. جا ته ماشا بکهن باوهري راست و دروست چهنده مروؤ نازاو چاو نهترس دهکات پيشهکی چونکه خوانه ناسبون چو ن له فيرعهون دهرسان و له فرهمانی دهر نهدهچوون بهلام و ئيستا که باوهرديان هيئا به الله و دانيان ناوه، بهراستی پيغه مبهرايهتی موسادا عليه السلام، هيچ باکيان له فيرعهون نيه و بيترسانه روبهروی وهستاوون و بئ منهتیشی دهکهن له

فَلَمَّا تَرَاهُ الْجَمْعَانِ قَالِ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمَدْرُكُونَ ﴿٦١﴾ قَالِ
كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ
بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فَرَقٍ كَالطُّورِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾
وَأَرْفَلْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾
ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ
نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا
نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظُلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ﴿٧١﴾ قَالِ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ
تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا
كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالِ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾
الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يُهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾
وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ
يَحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾
رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْجِفْنِي بِالصَّبْرِ لِحِجِّكَ ﴿٨٣﴾

هه‌رچی که دزیان بی‌کات، ئینجا پاش نه‌ودی که موسا چه‌ندین سال له میسر دا په‌یامی به‌و خه‌لکه گه‌یاند به‌لام نه‌وان هه‌ر زیاتر دزایه‌تیاں ده‌کرد، نه‌وسا په‌روه‌ردگار فه‌رموی:

٥٢ به موسامان راگه‌یاند که شه‌و به‌نده باوه‌ردارده‌کانم ببه به‌روه نه‌و حیگایه‌ی که بو‌ت دیاری کراوه، بیگومان فیره‌ه‌ون و سوپاکه‌ی به‌ شوین ئیوه‌دا دین.

٥٣ جا موسا علیه‌السلام و گه‌له‌که‌ی به‌ فه‌رمانی الله رو‌یشتن هه‌تا گه‌یشتنه سهر دریای نیل، نه‌وسا فیره‌ه‌ونیش که‌سانیکی نارد بو‌ شاره‌کان بو‌ کو‌کردنه‌ودی هیزی چه‌کدار، بو‌ له‌ناو بردنی موسا په‌یره‌وانی، جابه‌ خه‌لکیش بلین:

٥٤ بیگومان نه‌وانه تاقمیکی که‌من. به‌م قسه‌یه ده‌یه‌وئ نه‌ترسن به‌لکوسوپابه‌کی زوری بو‌کو‌بیته‌وه ، بو‌یه ده‌لی:

٥٥ بیگومان رقی ئیمه‌یان هه‌ل‌سانده‌وتوره‌یان‌کردوین.

٥٦ بیگومان ئیمه هه‌مومان وریاو ناماده باشین و نابیت له‌وه زیاتر ماوه‌یان پی‌دیریت و ده‌بیت له‌ ریشه‌یان به‌ینین، به‌لام په‌روه‌ردگاری جیهانیان به‌ پی‌چه‌وانه‌ی مه‌به‌ستی نه‌وانی کردو نه‌وه‌نده جوولان تا سهری خو‌یانیان تیدا‌برد، هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموی:

٥٧ جا ئیمه نه‌وانمان له‌ناو باخچه‌و چاوه‌که‌کاندا ده‌ر‌کرد.

٥٨ خو‌ خه‌زینه‌کان و حیگا چاکه‌کانیشمان پی‌ به‌جی هیشتن.

٥٩ هه‌رئاوه‌ها له‌وانمان سه‌نده‌وه‌و دامان به‌ نه‌ودی ئیسرائیل،

٦٠ جا فیره‌ه‌ون و په‌یره‌وانی هه‌ر له‌گه‌ل ده‌رکه‌وتنی رو‌ژدا دوا‌ی موسا و په‌یره‌وانی که‌وتن و رو‌یشتن تا گه‌یشتن پی‌یان.

٦١ جا کاتیک هه‌ردوو تاقم چاویان به‌یه‌ک که‌وت په‌یره‌وانی موسا وتیان: به‌راستی پی‌مان گه‌یشتن و خراپمان لی‌قه‌وما.

٦٢ موسا علیه‌السلام وتی: وانیه‌و گومانی خراپ مه‌به‌ن به‌راستی من په‌روه‌ردگارم له‌گه‌لدایه‌و به‌م زووانه رو‌ینمایم ده‌کات که‌ چی بکه‌م.

٦٣ جا به موسامان راگه‌یاند که‌ عه‌ساکه‌ی له‌و ده‌ریایه‌ بدات، موسایش عه‌ساکه‌ی لیداو ده‌ریا له‌تبوو بوبه‌ دوانزه به‌شه‌وه هه‌ر به‌شیکی وه‌کو چیا‌یه‌کی گه‌وره وابوو، په‌روه‌ردگار زور به‌ زوویی قوری سهر ری‌ نه‌وانی وا بته‌و کرده‌وه که‌ موسا و په‌یره‌وانی به‌ناسانی به‌ سهریدا تی‌ببپه‌رن.

٦٤ جا له‌ویدا نه‌وانی ترمان له‌وه‌ده‌ریایه‌ نزیک کرده‌وه.

٦٥ نه‌وسا موسا علیه‌السلام و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بون هه‌مویانمان رو‌زگار کردو له‌و ده‌ریایه‌ په‌رینه‌وه.

٦٦ له‌ پاشان نه‌وانی ترمان خنکاند، واته: فیره‌ه‌ون و په‌یره‌وانی هه‌مویان له‌و ده‌ریایه‌دا بن‌ ئاو بوون، پاشان الله بو‌ په‌ند وهر‌گرتن فیره‌ه‌ونی خسته سهر ده‌ریاو لاشه‌که‌ی وه‌کو خوی هیشته‌وه‌و تا ئیستایش هه‌ر ماوه. به‌راستی جیا‌بونه‌ودی نه‌و ئاوه‌و وه‌ستانی وه‌ک چیا گه‌وره‌کان و وشک کردنه‌ودی نیوانیان و رو‌زگار‌بون موسا و په‌یره‌وانی و خنکانی فیره‌ه‌ون و په‌یره‌وانی بو‌ په‌ند وهر‌گرتن رو‌وداو‌یکی زور گه‌وره‌و گرنگه‌ بو‌یه الله ده‌فه‌رموی:

٦٧ بیگومان له‌م رو‌وداوه‌دا به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره هه‌یه بو‌ باوه‌ر هی‌نان به‌لام زوربه‌یان باوه‌ر ناهینن.

٦٨ خو‌ به‌راستی په‌روه‌ردگارت زور به‌ توانایه‌ بو‌ تو‌له‌ سه‌ندن له‌ خوانه‌ناسان و زور به‌سو‌زه به‌رامبه‌ر باوه‌رداران. هه‌روه‌کو بینیمان فیره‌ه‌ون و په‌یره‌وانی خوانه‌ناسی چون خنکاندو موسا و په‌یره‌وانی چون رو‌زگار کرد. جا دیته سهر باسی ئیبراهیم علیه‌السلام ده‌فه‌رموی:

٦٩ دی هه‌والی ئیبراهیمشیاں بو‌ بخو‌ینه‌ره‌وه‌وه.

٧٠ نه‌و کاته‌ی که‌ به‌ باوکی و به‌ گه‌له‌که‌ی وت: نه‌مه‌ چیه‌ که‌

ئیوه ده‌یه‌رستن؟

وَأَجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَأَغْفِرْ لَأَيِّئِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَرْسَلَتْ الْجَنَّةُ لِلْمُتَنِفِينَ ﴿٩٠﴾ وَرَزَقَتْ الْجَحِيمَ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَبَّكُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَخَنُودُ إِيلَيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ سَأَلْتُمْ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْأُمُجِرُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَبَتْ قَوْمٌ نُوحَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾

۷۰) وتیان: ئەمە بت گەلیکن که دەیانپەرستین و بە قسەى کەسەش وازیان ئی ناهینین و هەروەها دەمینەو لەسەر بەندایەتی بۆکردنیان. جا ئیبراھیم دەیەوێت بە بەلگە بۆیان بەسەلینیت که ئەو بتانە هیچ نین و ئەوان لەسەر هەلەن.

۷۲) ئیبراھیم ﷺ وتی: ئایا هەر کاتێک بانگیان بکەن و هانایان بۆ ببەن ئەوان ئەو بانگەى ئیو دەبیس و دین بەدەمتانەو؟

۷۳) نەخیر پیم بلین، ئەگەر بەندایەتیان بۆ بکەن هیچ سوودیکتان پى دەگەیهنن؟ یان ئەگەر دزایەتیان بکەن هیچ زیانیکتان ئی دەدەن؟ ناشکرایە بۆ ئەم سى پرسیارە هیچ وەلامیکی ژیرانەیان نەبوە بۆیە،

۷۴) وتیان: نەخیر، تەنھا ئەو دەیە کە باو باپیرانمان کاتی خۆی هەر ئاوەهایان دەکرد، جا ئیبراھیم بەهانەى بۆ خوشبو،

۷۵) وتی: پیم بلین ئەو چە کە دەپەرستن؟

۷۶) خوتان و باو باپیرانی پيشووتان؟

۷۷) ئەوسا هەمو ئەوانەى کە دەیانپەرستن دوژمنی منن جگە لە پەرورەدگاری جیهانیان.

۷۸) ئەو زاتەى کە منى درستکردو، خۆ هەر خویشیتی رینمایم دەکات.

۷۹) جا ئەو زاتەى کە هەر خۆى خواردن و خواردنەو دەپێدەدات.

۸۰) خۆ هەر کاتیکیش نخۆش بکەوم هەر خۆیەتی چاکم دەکاتەو. واتە شیفای هەر لای خودایە نەکەسى تر.

۸۱) جا ئەو هەر خۆیەتی کە دەم مرینى و زیندویشم دەکاتەو، واتە: مەرگ و ژیانم هەر بەدست ئەو.

۸۲) وە هەر ئەو کە هیوام پىی هەیه لە پاشە رۆژدا چاوپۆشى لە تاوانەکانم بکات. ئینجا ئیبراھیم دەست بە نزاو پارانەو دەکات و دەلێ:

۸۳) ئەى پەرورەدگارم داناییم پىبەخشەو بمخەرە ریزی پیاو چاکانەو.

۸۴) جا وام بۆ بکەیت کە لەناو خەلکانى داویشدا ناوم بە چاک بپریت.

۸۵) خۆ بمکە بە بەشەرى باخچەى پر لە خوشى بەهەشتیش، واتە: لە دنیاى ناوى خوشم هەبێت و لە دواوژیشدا بمخەرە بەهەشتەو.

۸۶) جا لە باوکم خوش ببە بەراستی ئەو لە لاپیانە. ئەم پارانەوانەى ئیبراھیم ﷺ بۆ باوکى لەسەر بەلینیک بو کە پیدابو بەلام کاتیک کە زانی کە باوەر ناهینیت ئیتر دوعای بۆ نەکرد کە ئەمە لە سورەتى تەوبەدا رۆشن کراوەتەو.

۸۷) وە لەو رۆژەى کە خەلک زیندو دەکرینەو شەرمەندەم مەکە.

پىغەمبەر ﷺ فەرمویەتى: {يَلْقَى إِبْرَاهِيمُ أَبَاهُ، فَيَقُولُ يَا رَبِّ، إِنَّكَ وَعَدْتَنِي أَنْ لَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ، فَيَقُولُ اللَّهُ، إِنَّي حَرَمْتُ الْجَنَّةَ عَلَى الْكَافِرِينَ/البخاري/ ئیبراھیم ﷺ لە رۆژى داویدا دەگات بە باوکى و دەزانیت کە دۆزەخىە بۆیە دەفەرموى: ئەى پەرورەدگارم، بەراستی تۆ بەلینت پیداو کە لە رۆژى قیامەتدا شەرمەندەم نەکەیت، جا چ شەرمەندەیهک لەو گەورەترە کە من باوکى خۆم لەناو ئاگریدا ببینم؟ واتە داواى پرگاربونى باوکى دەکات، بەلام ئەلله دەفەرموى: بەراستی من بەهەشتەم لە کافران قەدەغە کردو، واتە: باوکیش کافرەو نای بەخشم }

۸۸) ئەو رۆژە رۆژیکە کە نە مال و نە مندان سوودیان نیەو بەکار نایەن، بەلکو لەسەر مال دوو پرسیارى ئی دەکریت چونت دەرھیناو چونت خەرج کردو پرسیارى کورانیش لە باوکى باوکیش لە کوران دەکات، هەمو کەسیک لەو رۆژەدا تەنھا خۆى

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنَّ حَسَابَهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوَ شَعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَتَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنَّ أَنَا إِلَّا أَنْزِلُ مُنِيرٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهِ يَنْبُوحَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَأَفْطَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا وَبِجَنِّي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَتَجَنَّنَهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَتْ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلا تَنْفَقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَانْقُضُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَنْتَبُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةٍ تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَخَذُونَ مِصَافٍ لَعَلَّكُمْ تُخْلَدُونَ ﴿١٢٩﴾ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَانْقُضُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣١﴾ وَانْقُضُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

مەبەستەو تەنھا بیرو باوەری راستە کە لەو رۆژەدا سوودی دەبێت وەک دەفەرەمۆی:

﴿٨٩﴾ جگە لەو کەسە کە بە دڵیک سافەو دەگات بە اللّٰه، دڵیک ساف وا کە خالی بێت لە تاوان و شێرک و بیدعەو بە ئارام بێت لەسەر سوننەتی پیغەمبەر ﷺ.

﴿٩٠﴾ جا ئەو رۆژە بەهەشت لە پارێزگارانەو نزیك دەکرێتەو.

﴿٩١﴾ ئەوسا دۆزەخیش بۆ گومرايان ناسکرا دەکرێت و دەیبینن.

﴿٩٢﴾ وە لەو رۆژەدا پێیان دەوترێت لە کوێن ئەوانەى دەتان پەرست؟

﴿٩٣﴾ ئەوانەى جگە لە اللّٰه، ئایا یارمەتیتان دەدەن؟ یان ئەوان دەتوانن یارمەتی خوێشيان بدەن؟ واتە: نە دێن بە هاوارتانەو و نە پارێزگاری خوێشيان پێدەکرێت. ﴿صُعُفَ الظُّلُبِ وَالْمَطْلُوبِ / پەرستندەو پەرستراو هەردووکیان لەو رۆژەدا لاوازن﴾

﴿٩٤﴾ جا ئەو پەرەستراوانەو ئەو گومرايانەى کە ئەوانیان دەپەرست هەردووکیان تووڕ دەدرێنە ناویەو.

﴿٩٥﴾ خۆ سەرجهمی سەربازانی شەیتانیشت دەخرێنە ناویەو.

﴿٩٦﴾ جا لەحالیگدا کە ئەوان لەناوئەو دۆزەخدایدا لەدژی یەکتەر دەدون و دەلێن:

﴿٩٧﴾ بە اللّٰه قەسەم ئیە لە گومرايیهکی ناسکرا دا بووین ،

﴿٩٨﴾ ئەو کاتەى کە ئیوتمان لەگەل پەرەردگاری جیهانیاندا بە یەکسان دادەناو فورمانى ئیوتمان وەکو فەرمانى اللّٰه جی بەجی دەکرد.

﴿٩٩﴾ خۆ هەر تاوانباران بون کە ئیمەیان هەلگیراو گومرايان کردین.

﴿١٠٠﴾ جا وا ئیستا نە تەکاوانیگمان هەیه تەکایەگمان بۆبکەن.

﴿١٠١﴾ وە نە دۆستیکی دلسۆزمان هەیه کە بێن بە هانامانەو و لەم ئاگرەى دۆزەخ پزگارمان بکەن، ئاویە سەرئەنجامی ملهوپران و شوێنکەوتوانیان کە لەناو ئەو سزایە بەگژ یەگدا دەچن هەریەکەى ئەویتر تاوانبار دەکات و لەویدا پەشیمان دەبنەو و دەلێن :

﴿١٠٢﴾ خۆ ئەگەر جاریکتر بگهراينەو بۆ دنیا ئەوسا ئیتر لە باوەرداران دەبین، بەلام اللّٰه دەزانێت کە ئەگەر بگهراينەو بۆ دنیا دیسان دەگهراينەو سەر بەزمی پیشویان.

﴿١٠٣﴾ بێگومان لەم رووداوەدا بەلگەیهکی گەورە هەیه بۆ باوەر هێنان بەلام زۆربەیان باوەر ناهێنن.

﴿١٠٤﴾ وە بێگومان پەرەردگارت زۆر بە توانایە بۆ تۆلە سەندن لە کافران و زۆر بە سۆزە بەرامبەر بە باوەرداران. ئینجا دەچیتە سەر باسی گەلى نوح ﷺ و دەفەرەمۆی:

﴿١٠٥﴾ گەلى نوح باوەریان نەکرد بە پیغەمبەران. گەلى نوح یەك پیغەمبەریان بوو کە نوحەو نۆ سەدو پەنجا سال لەناویاندا بوو و جگە لە چەند کەسیکی زۆر کەم باوەریان پێ نەکرد، جا چونکە باوەر نەکردن بە پیغەمبەریک بە مانای باوەر نەکردن بە هەمو پیغەمبەرانه، بۆیە لەم داستانانەدا بیاوەری هەمو گەلیک بە پیغەمبەرەکەى بە بیاوەرپون بە هەمو پیغەمبەران دادەنێ.

﴿١٠٦﴾ جا بیریان بخەرەو ئەو کاتەى کە (نوح) ی برايان ﷺ پێی وتن: ئەو بۆ لە اللّٰه ناترسن؟

﴿١٠٧﴾ بێگومان من بۆ ئیو پیغەمبەریکی دەست و دەم پاك و ئەمینم.

﴿١٠٨﴾ دەى لە اللّٰه بترسن و پەپرەوى من بکەن.

﴿١٠٩﴾ خۆ من داواى هیچ پاداشتیك لە ئیو ناکەم لەسەر گەیاندى ئەم پەيامە، بەلکو پاداشتی من هەر لەلای پەرەردگاری جیهانیانە.

۱۱۰ ددی له الله بترسن و پهیرهوی من بکهن.

۱۱۱ وتیان: نایا باوهرت پیبکهین له کاتیکدا تو ههر مروفانی سادهو ساویلکته لهگهلدانو تو دتهویت نیمهش بکهیت به هاوشانی نهوان؟

۱۱۲ نوح علیه السلام وتی: من نازانم نهوان چیان دهکردو له ناو دلپاندا نیمو من رواله تم لهسهره مادام نهوان به روالهت باوهرپان به من هیناوه بهسه.

۱۱۳ نهگهرههستان هه بی حیسانیان تهنه له لای پهروهردگارمه نهک له لای من.

۱۱۴ وه من باوهرداران ناتوریمنم وهریان ناکهم.

۱۱۵ چونکه من جگه له ترسینه ریکی پروون شتیکی تر نیم.

۱۱۶ وتیان: نهگهر واز لهم بانگهوازمت نه هیئیت نهی نوح دلنیا به که تو له سهنگسار کراوان ده بیت، واته، بهرد بارانت دهکین تا دهتکوژین،

۱۱۷ نینجا نوح علیه السلام به تهواوی له باوهرهینانی گه له کهی ناومید بو، جا سکالای خوی له لای الله کردو وتی: نهی پهروهردگارم بیگومان گه له کهم به درویان خستمه ووه وهره شهی کوشتنم لی دهکهن.

۱۱۸ سا تو له نیوان من و نهواندا برپاری خوت بدو من و نهوانه ی که باوهرپان هیناوه له گه لم دا رزگار بکه، الله یش دو عایه کهی لیوهرگرت.

۱۱۹ نهوسا نیمه نوح علیه السلام و نهوانهش که له گه لیدا بون له ناو نهو که شتی به پر له گیانه ووهرو مروفانه دا، رزگارمان کردن.

۱۲۰ پاشان نهوانی ترمان نوقمی دهریا کرد.

۱۲۱ بیگومان لهم پروودا ودا به لگه یه کی گه ووه هه یه بو باوهر هینان به لام زوره یان باوهر ناهینن.

۱۲۲ جا بیگومان پهروهردگارت زور به توانیه بو توله سندن له کافران و زور به سوز بهرام بهر باوهرداران. نینجا ده چیته سهر داستانی هوژی عاد که گه له هود پیغه مبه ر بون و ده فرموی:

۱۲۳ گه له عاده مو پیغه مبه رانیان به درو خستنه وه.

۱۲۴ نهو کاته ی که (هود) ی برایان علیه السلام پیی وتن: نهوه بوله الله ناترسن؟

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۚ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۚ فَكَذَّبُوهُ ۚ فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَھُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۚ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۚ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۚ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۚ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُمْ بِأَمِينٍ ۚ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۚ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ۚ وَتَنَحُّتُونَ مِنْ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرَهِينَ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۚ وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ۚ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۚ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۚ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۚ قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ ۚ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۚ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ۚ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَھُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۚ

۱۲۵ بیگومان من بو نیوه پیغه مبه ریکی دهست و دم پاک و نه مینم.

۱۲۶ ددی له الله بترسن و پهیرهوی من بکهن.

۱۲۷ خو من داوی هیچ پاداشتی له نیوه ناکهم لهسهر گه یاندنی نه م په یامه، به لکو پاداشتی من له لای پهروهردگاری جیهانیا نه

۱۲۸ نایا نیوه له هه مو جیگای بهرز کوشک و ته لاری دیار و گه ووه دروست دهکهن بو گا لته کردن به و که سانه ی که به لاتاندا گوزر بکهن .

۱۲۹ وه نیوه به نداوی گه ووهو گرنگ دروست دهکهن، هیوادان بو هه میسه له زویدا بمیننه وه؟ شتی وانیه و ده بی بمرن.

۱۳۰ خو ههر کاتیکیش شهر بکهن دهست دوهو شینن به دهست و ه شانندیکی مله ورانه، که هیچ سوزو نه ریتیکی چاک له بهر چاو ناگرن.

۱۳۱ ددی له الله بترسن و پهیرهوی من بکهن.

۱۳۲ دسا بترسن له و که سه ی که نهو هه مو شتانه ی پیداون که خوتان دمرانن.

۱۳۳ که مبهرو مالات و کورانی زوری پیداون.

۱۳۴) وه باخچه گهل و كانى ئاوانى زۇرىش.

۱۳۵) ئەگەر ھەر ئاودھا بن بېگومان من دەرسم لیتان له سزای
پۇژیکى گەورە، جا کافران ئەک گوپیان له ئامۆزگاریه کانى نەگرت
بەلکو گالتەشیان پیدەکرد.

۱۳۶) وتیان: تۆ ئامۆزگاری بکەیت یان له ئامۆزگاری کەران
نەبیت و بیدەنگ بیت لای ئیمە یەکسانە و گویت بۆ ناگرین.

۱۳۷) ئەمەى که تۆ باسی دەکەیت جگە له درۆ و دەلەسەى پیشوان
هیچی تر نیه، یان ئەوێ که ئیمە دەى کەین شتیک جگە لهو
نیه که پیشوانى ئیمە کردویانە و ئیمەش به شوین ئەواندا
دەرۆین. وشەى ﴿خَلَقَ الْاَوَّلَیْنَ﴾ که بەمانای ئەخلاق و
هەلسوکەوتی پیشوانە به ﴿خَلَقَ الْاَوَّلَیْنَ﴾ دروستکراوی پیشوان
دەخوینریتەو و ھەردوویشیان سەحیح.

۱۳۸) خو ئیمە ھەرگیزسا نادریین.

۱۳۹) جا ئەوان (ھود) یان (ھود) بەدرۆ خستەو، ئەوسا ئیمەش
لەناومان بردن بېگومان لەم ڕووداودا بەلگەیهکی گەورە ھەیه بۆ
باومڕ ھێنان بەلام زۆربەیان باومڕ ناھێن.

۱۴۰) جا بېگومان پەرورەدگارت زۆر به توانایه بۆ تۆلە سەندن له
کافران و زۆر بەسۆزە بەرامبەر به باومرداران. ئینجا دیتە سەر
باسی گەلى (سەمود) که ھۆزى (سالح) پیغەمبەرە (سالح) و
دەفەر موی:

۱۴۱) گەلى سەمود پیغەمبەرانیان بەدرۆ خستەو.

۱۴۲) ئەو کاتەى که براکەیان سالج پېی وتن: ئەو بۆ له الله
ناترسن؟

۱۴۳) بېگومان من بۆ ئیو پیغەمبەریکی دەست و دەم پاک و
نەمین.

۱۴۴) دەى له الله بترسن و پەپرەوى من بکەن.

۱۴۵) خو من لەسەر گەیاندى ئەم پەيامە داواى ھىج پاداشتیک
له ئیو ناکەم، بەلکو پاداشتى من لەلای پەرورەدگاری جیھانیانە.

۱۴۶) ئایا وازتان لى دەھینریت لیرەدا وا به بێترسو بەخۆشى
بژین لەگەل ئەو ھەمو لاسارى و تاوانانەدا کەدەیکەن؟

۱۴۷) له ناو باخچه گهل و كانى ئاواندا،

۱۴۸) وه لەناو کێلگەکان و دارخورماگەلێک که ھیشوەکانى وەك
گۆزەى بچوک و نەرم و نۆلن.

۱۴۹) وه لەناو چیاکاندا زۆر به لیزانى مالانى گەورە و فرەوان

دروست دەکەن تا ئیتەر بومە لەرزە کار لەمالەکانتان
نەکات و نەپروخین. خو ئەوان لەبەر تەمەن درێژیان مالى قور و
بەرد بەرگەى نەدەگرتن، جا دووبارە پېیوتنەو:

۱۵۰) دەى ئیتەر له الله بترسن و پەپرەوى له من بکەن،

۱۵۱) پەپرەوى فەرمانى ھەلەکارانى زیادەرەو مەکەن.

۱۵۲) ئەوانەى که له زەویدا خراپە بلأ و دەکەنەو و ئیشى چاک
ناکەن، واتە: سەرۆک و گەورەکانیان که بانگیان دەکەن بۆ شیرک و
کوفرو دژایەتى ئاین، جا ئەوان لەجیاتى وریا بونەو و
پروگردنە خواناسى و پەپرەوى کردنى پیغەمبەرەکیان،

۱۵۳) وتیان: تۆ تەنھا لەوانەیت که زۆر جادویان لیکراو و ھۆش و
عەقڵیان لەدەست داو، تۆ عەقڵ و ھۆشت نەماو.

۱۵۴) تۆش ھەر مەرۆفیکی وەك ئیمە، جا ئەگەر له راستگوئیانی
دەى بەلگەیهکمان بۆ بەینە لەسەر پیغەمبەرایەتى خۆت.

۱۵۵) سالج (سالح) وتی: ئەمە حوشتریکە که لەسەر داخوازى خۆتان
وەكو موعجیزەیهك الله به منى داو، جا ئەو ئاودى که ھەتانه
پۇژیکى بۆ ئەو و پۇژیکى دیاریشى بۆ ئیو، جا ئەو پۇژەیش
بۆ ئەو ئیو له شیرى ئەو حوشتەرە دەخۆن.

۱۵۶) به خراپە دەستى بۆ درێژ مەکەن، چونکە الله بۆ
تافیکردنەو و ئیو دروستى کردو، جا ئەگەر دەست درێژتان
کردە سەرى سزای پۇژیکى گەورە دەتان گریتەو، بەلام ئەو گەلە
لاسارە ئەم قسەشیان وەكو باقى قسەکانى تری گوئ پى نەدا.

۱۵۷) ئەوسا خراپترین کەسیان به برپاری ھەمویان ھەلێ کوتایە
سەرى و سەرى برى ئینجا زانیان که ئیشەکەیان خراپ بوو
پەشیمان بونەو، بەلام پاش چی؟ پاش ئەوێ که دنیابون
تۆلەیان لیوئەردەگیریت، چونکە سالج (سالح) پاش سەربرپى وتی:
پاش سى پۇژى تر سزا دەدرین جا دەلین، پۇژى یەکەم دەم و
چاویان زەرد بو، پۇژى دووھەم سور بو، پۇژى سێھەم رەش بو.

۱۵۸) جا سزا گرتنیەو و کە دەنگیک بو ھەمویان له ترسا
زەندەقیان چو و مردن بېگومان لەم ڕووداودا بەلگەیهکی گەورە
ھەیه بۆ باومرەھێنان بەلام زۆربەیان باومر ناھێن.

۱۵۹) خو بېگومان پەرورەدگارت زۆر به توانایه بۆ تۆلە سەندن
له کافران و زۆر بەسۆزە بەرامبەر باومرداران.

۱۶۰) ئینجا دەچیتە سەر داستانى گەلى لوت و دەفەر موی: گەلى لوت

ھەمو پیغەمبەرانیان بەدرۆ خستەو

كَذَبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ (۱۶۰) إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۶۱) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (۱۶۲) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (۱۶۳) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۶۴) أَتَأْتُونَ الذَّكَرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ (۱۶۵) وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ (۱۶۶) قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ إِلَّا مَا نَتَّبِعُ لُوطُ (۱۶۷) قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ (۱۶۸) رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ (۱۶۹) فَجَنَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ (۱۷۰) إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ (۱۷۱) ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ (۱۷۲) وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ (۱۷۳) إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۷۴) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۱۷۵) كَذَبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ (۱۷۶) إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۷۷) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (۱۷۸) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (۱۷۹) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۸۰) أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ (۱۸۱) وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ (۱۸۲) وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (۱۸۳)

۱۶۱) ئەو کاتەى کە (لووت) ی برايان ﷺ پێی وتن: ئەوە بۆ لە ﷻ ناترسن؟ لووت کە برازای ئیبراهیمە و کلدانی یان کوردەو گەلەکەى عەرەب بون، واتە: نە بە نەسەب و نە بە ئایین یەك نەبون کەچی بە براییانى ناو دەبات؟ واتە: مەرفۆ لە بنەرەتدا هەموی بەرەى یەك باوک و دایک، بەم بۆنەو و شەى برا بەکارهێنان بۆ یەكترى دروستە، واتە: برایەتى یان نەسەبى یان ئایینى یان مەرفۆایەتیه، بەکارهێنانى وشەى برا بە هەر کام لەم مەبەستانە بێت باشە و کێشەیهكى ئایینی نیە.

۱۶۲) بێگومان من بۆ ئێوە پیغمبەریکی دەست و دەم پاك و ئەمینم.

۱۶۳) دەى لە ﷻ بترسن و پەپرەوى من بکەن.

۱۶۴) خۆ من داواى هیچ پاداشتێك لە ئێوە ناکەم لەسەر گەياندى ئەم پەيامە، بەلکو پاداشتى من لەلای پەرورەدگارى جیهانیانە.

۱۶۵) بۆچی ئێوە لەناو ئەم خەلکەى جیهاندا پەلامارى نێرینە دەدەن بۆ ئیشى ناپەسەندى نێربازى؟

۱۶۶) جا واز لە هاوسەرانیك دەهێنن کە پەرورەدگار بۆ ئێوەى دروستکردون؟ بەراستى ئێوە گەلیکن هەمو سنوریکتان بەزاندوو و غیرەت و مەردایەتیتان لەدەست داو، جا بەم قسانەى لووت ﷺ لەجیاتى پەشیمان بونەوو بەخۆدا چوونەوو، بەرامبەرى وەستان،

۱۶۷) وتیان: ئەى لووت بێگومان ئەگەر واز لەو قسەویاسانە نەهێنیت تۆ لە دەرگراوان دەبیت واتە لە ولاتى خۆمان دەرت دەکەین، جا لووتیش ﷺ بێزارى خۆى لەو کردارە ناشیرینەى ئەوان دەرپرێ،

۱۶۸) وتی: بېشك من لەوانەم کە رقی لەو کردارەى ئێوەیه.

۱۶۹) ئەى پەرورەدگارم من و خاوخیزانم رزگار بکە لە سزای ئەو کارەپیسەى کە ئەوان دەیکەن، پەرورەدگاریش نزاكەى وەرگرتو فەرموى:

۱۷۰) ئەوسا ئێمەیش خۆى و هەمو خاوخیزانى و شوینکەوتوانیمان رزگار کرد.

۱۷۱) جگە لە پەرەزەکەى کە لەناو ئەوانەدا بۆچەشتنى سزا هێشتمانەوو چونکە لایەنگرى ئەو خراپەکارانەى دەکرد.

۱۷۲) لە پاشان ئەوانى ترمان لەناوبرد.

۱۷۳) جا بارانى بەردمان بە سەردا باراندن ئای چەند خراپە بارانى ترسیئراوان.

۱۷۴) بێگومان لەم رپوداودا بەلگەیهكى گەورە هەیه بۆ باوەر هێنان بەلام زۆربەیان باوەر ناهێن.

۱۷۵) خۆ بێگومان پەرورەدگارت زۆر بە توانایە بۆ تۆلە سەندن لە کافران و زۆر بەسۆزە بەرامبەر بە باوەرداران.

۱۷۶) پاشان باسى داستانى خاوەنانى دارستان کە گەلى شوعەیب پیغمبەرە ﷺ دەگات و دەفەرموى: خاوەنى دارستانەکان هەمو پیغمبەرانیان بەدروختنەوو.

۱۷۸) ئەو کاتەى کە (شوعەیب) ﷺ پێی وتن: ئەوە بۆ لە ﷻ ناترسن؟

۱۷۷) بێگومان من بۆ ئێوە پیغمبەریکی دەست و دەم پاك و ئەمینم.

۱۸۰) دەى لە خوا بترسن و پەپرەوى من بکەن.

۱۷۹) خۆ من داواى هیچ پاداشتێك لە ئێوە ناکەم لەسەر گەياندى ئەم پەيامە، بەلکو پاداشتى من لەلای پەرورەدگارى جیهانیانە.

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَاسْقُطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاتُ آبَائِهِ إِسْرَءِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

﴿١٨١﴾ وا دياره ئەو گەلە سەرەرای خرابی تاوانیان لە کێشەنە و پێوانەشدا زۆر خراب بوون بۆیە بەو شیوەیە ناویان دەبات و دەفەر موی: شوعەیب عليه السلام پێی وتن: بە تێرو تەواوی پێوانە بکەن و لەوکەسانە مەبن کە زیان گەییەنەرن بە خەڵک، بۆ خۆیان بەمەنی گەورە وەردەرگرن و بە مەنی بچوک بە خەڵک دەفرۆشن.

﴿١٨٢﴾ ئەوسا بە میزانیکی شت بکێشن چ بۆ کرپین و چ بۆ فرۆشتن راست بێت و گزی لە خەڵک مەکەن. کەل و پەل و سامانی خەڵک کەم مەکەنەو بە گزیکردن لە رێگای پێوانە و کێشەنەو . پێغەمبەر ﷺ دەفەر موی: {مَنْ عَشَنَّا فَلَيْسَ مِنَّا / متفق عليه/ هەرکەسیک گزیمان لی بکات لەئیمەنیە}

﴿١٨٣﴾ جا لە زەویشدا خراپە بلایومەکەنەو.

﴿١٨٤﴾ دەی بترسن لەو زاتەیی کە ئێودو خەڵکانی پێش ئێودیشی دروستکردو، بەلام ئەو گەلە لە حیاتی وەرگرتنی فەرمانەکانی و پەیرەوی کردنی.

﴿١٨٥﴾ وتیان: تۆ هەر لەوکەسانەیی کە جادویان لیکراوە و نازانی چی دەلێیت و ناگات لەخۆت نیە.

﴿١٨٦﴾ خۆ تۆیش هەر مەرووفیکی وەکو ئیمەو هیچت لە ئیمە زیاد نیە.

﴿١٨٧﴾ جا بێگومان ئیمە وا گومانت پێدەبەین کە تۆ لە درۆزنانیت. جا ئەگەر وا نیە دەی چەند پارچەیه کمان لە ئاسمانەو بە بەردەو ئەگەر تۆلە راستگۆیانیت،

﴿١٨٨﴾ وتی: پەرەردگارم لە هەمو کەس چاکتر دەزانیت بەوێ کە ئێود دەیکەن، جا ئەگەر شایستەیی سزا بن سزاتان دەدات و سەمتان لی ناگات، هەروایش بو الله تۆلەیهکی رێکی کردووەکانیانی لی سەندن.

﴿١٨٩﴾ جا ئەوان شوعەیبیان عليه السلام بەدرۆ خستەو ئەوسا سزای رۆژی سێبەر فۆستنیەو. بێگومان ئەو سزای رۆژیکی زۆر گەورە بو. موفەسیرین لێردا دەلێن: پاش ئەوێ کە ئەوان بەو ئامۆزگاریەیی شوعەیب لەتاوان و گزی لەپێوانە و کێشەنەدا وازیان نەهێنا دوچارێ گەرماییهکی زۆربون بۆماوێ هەفتەیهک پاشان هەوێک هات و سێبەری کردو هەمویان چوونە ژێر سێبەرەکەو جا زەوی هاتە جموجول و دەنگیکی گەورە گرتنیەو و سێبەرەکەش بو بە یەک پارچە ناگرو هەمویان سوتاند.

﴿١٩٠﴾ بێگومان لەم رووداوەدا بەلگەیهکی گەورە هەیه بۆ باوەر هێنان بەلام زۆربەیان باوەر ناهێن.

﴿١٩١﴾ خۆ بێگومان پەرەردگارت زۆر بە توانایە بۆ تۆلە سەندن لە کافران و زۆر بەسۆزە بەرامبەر بە باوەرداران. بەم شیوەیە ئەم حەوت داستانە کوتای پێ هات ئینجا دێتە سەر باسی ئەم قورئانە گەورە و پەرەرو خێرەو دەفەر موی:

﴿١٩٢﴾ ئەوێ کە لە سەرەتای ئەم سورەتەو باسی هات، ئەو دەوانەکراوی پەرەردگاری جیهانیانە.

﴿١٩٣﴾ کەبۆ گەیانندی ئەم پەیمامە جبرائیل هاتو.

﴿١٩٤﴾ تابێگەیهنێت بە دلی تۆ، تا تۆیش بۆ ئەم گەلەیی خۆت لە ترسێنەران بیت بە سزای دنیا و تۆلەیی دۆزەخ بۆ سەمتەکاران.

﴿١٩٥﴾ بە زمانیکی عەرەبی پاراوو روونکەرەو و ئاسان، تا هیچ کەسیک بە هانەیی نەمیێت بۆ پاشەرۆژ.

﴿١٩٦﴾ ئەوسا بێگومان ئەم قورئانە لە پەرتوکەکانی پێشودا وەک تەورات و ئینجیل باسیکراو.

﴿١٩٧﴾ دەی ئایا هەروا لەسەر لاساری و دزایەتی ئەم قورئانە دەروێ مەگەر ئەمە بۆ ئەوان بەلگەیهکی زانیاری گەورە نیە کە نەوێ ئیسرائیل دەزانن کە ئەم پێغەمبەر ﷺ راستەو تەنانەت جیگای هاتنیشی دەزانن؟ لەوانە عەبدولای کوری سەلام کەیهیک

بو له زانا گه وره گانی نه وسهرده مهی جوه گانی مه دینه و شایه تی له سهر راستی پیغه مبه ر ۷ داو موسلمان بو ئینجا راستیه شاروه گانی ناوته و راتیشی سه بارهت به پیغه مبه ریه تی پیغه مبه ری ۸ ئاشکرا کرد، خوالیی رازی بی . دیسان قورئان باسی که لله رهقی و کوفری ناقولای قورهش دهکات و دهفه رموی:

۱۹۸ ئەگەر ئێمە قورئانە عەرەبیەمان پەوانە ی لای هەندئ کەس بکرا دیه که له عەرەبیدا هیچ شارەزاییه کی نه بوايه،

۱۹۹ جا ئەویش به سهر ئەو کافرانهی قورهشی بیخویندایه وه باوهریان به و قورئانه نه دههینا، واته: خوا نه ناسان له بهر تو نیه ئاوا دزایه تی دهکهن به لگو ههر خوین سروشتیان وایه و دزی راستی و خوا ناسی راسته قینهن.

۲۰۰ ههر ئاوه ها به هو ی لاساری و که لله رهقی خوینانه وه کوفرو سه رکهشی و دزایه تی ئەم قورئانه و ئاینمان خسته ناو دلپانه وه.

۲۰۱ که باومر به و قورئانه ناکهن هتا ئەو سزا به ئیش و نازاره به جاوی خوین نه بینن.

۲۰۲ دە ی سا چاک بزائن که ئەو سزا به ئیشه یان له ناکاو که هیچ ههستی پی ناکهن بۆ دیت و دهیانگریت.

۲۰۳ ئەوسا که سزا هات دهلین: ئایا مۆله تمان پیده دریت؟ به ئی له پیشه وه گالته یان به هه ره شه کان ده کردو دهیانوت کوا؟ ئەگهر راست دهکهیت با سزا بیت، وا ئیستاش که دههیین داوی ماوه پیدان دهکهن!

۲۰۴ دە ی ئیتر بۆچی په له ی هاتنی سزا ی ئیمه دهکهن ؟ به راستی خوانه ناسان نه زان و گیل و گه مژهن.

۲۰۵ پیم بلی: ئەگهر چه ندین سالیش به خوشیش بیانژینن،

۲۰۶ له پاشان ئەو سزایه ی که ئەوانی پی ترسیئراوه هاته سهریان،

۲۰۷ چ سوودیکیان پیده گه یه نیئ ئەو خوشی و رابواردنانه یان؟ ئینجا په روه ردگار تیمان دهگه یه نیئ که سته م له کس ناکات و تۆله ی له کس نه سه ندوه هتا په یامی پی نه گه یشت بیت و دهفه رموی:

۲۰۸ هیچ شاریکمان له ناو نه برده مه گهر ترسیئنه رانیان بۆ هاتیبت و ئەوان په یامی الله یان پی گه یاند بن، جا ئەوانیش دزایه تیان کرد بیت.

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكَ مِنْ قَرَبَةٍ إِلَّا هُمْ مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذَكَرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَرُولُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَنْفَعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهَاءُ آخَرُ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَاكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي يَرْبُكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقْلُبُ فِي السَّجْدِ ﴿٢١٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ أَتَيْتُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ نَزَلَ عَلَىٰ كُلِّ آفَافٍ ثَمِيرٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتَهُمْ كَذِبٌ ﴿٢٢٣﴾ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَأَهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

۹۳

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

۲۷

۲۰۹ ئەمه ی باسمان کرد په ندو ئاموژگاریه و ئیمه سته مکار نین و ههر کهس و گهل و هوژیک به گویره ی کرداری خو ی رهفتاری له گهل دا دهکهن.

۲۱۰ جا شهیتانه کان ئەم قورئانه یان دانه به زانده،

۲۱۱ خو بۆ یشیان نیه که ئەم کاره بکهن و نایشتوان چونکه سروشتی ئەوان کوفرو فه سادو گومراییه و ئەم قورئانه پرپه تی له رهوشت به رزی و فه رمان به چاکه و به رگری له خراپه، جا ئەوان چۆن شتی وادهکهن؟

۲۱۲ بیگومان که ئەوان له بیستنی قسه ی فریشته کان ببهش کراون و هیچ هه والیکی تهواوی ئاسمان نابیسن ئیتر چۆن دهتوانن په یامیکی گرنگ و موعجیزه ی ئاوه ها بهینن؟. جائه م بۆچونه یشتان هه روه کو بۆچونه گانی ترتان بی سه رویه ره و ته نها خو خه له تاندنه و بۆفریودانی گه مژه و ساویکه گانی ژیر دهستانن.

۲۱۳ ئەوسا له گهل په رستنی الله دا که سیکی تر نه په رستیت، چونکه به و به ندایه تیه له ریزی سزادراواندا ده بیت.

۲۱۴ جا خزمانی نزیکترت بترسینه له سزای سه ختی هه ردوو ژیان ئەگهر حه ق و راستی وه رنه گرن، به ئی به راستی پیغه مبه ری نازیز ۷ ئەم په یامه ی پیشه کی به گوپی خزمانی نزیکی خویدا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ ءَايَتُ الْفُرْقَانِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ۝ هُدًى وَبُشْرَى
لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ
أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسُونَ ۝ وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْفُرْقَانَ مِنْ
لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۝ إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ
مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ بَشِيرٍ قَبْسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۝ فَلَمَّا
جَاءَهَا نُورٌ أَنْ بُورِكَ مِنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ۝ يَمْوَسَّىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَأَلْقَى عَصَاهُ
فَلَمَّارَةً هَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوَسَّىٰ لَا تَخَفْ
إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمَرْسُولِ ۝ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَلْ حُسْنًا بَعْدَ
سُوءٍ فَإِنِّي عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ
مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۝ تَسْجَعُ ءَايَتِ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ ءَايَتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝

دا، ئىنجا بەم لاو ئەولادا، لە عەبدوللای كۆرى عەباسەو هاتووە كە
كاتىك پىغەمبەرمان ﷺ چووتە سەر تەپۆلكەى (سەفا) و بە
دەنگىكى بەرز بانگى لە خزمانى كرد كە قوريشەو ئەوانىش
هەمويان يان خۇيان يان كەسىكىيان نارد كە كۆبونەو لە دەورى
فەرموى: ئەى كورانى عەبدولوتەلىب ئەى كورانى فەيهر ئەى
كورانى لوئەى، پىم بلىن: ئەگەر پىتان بلىم كە لە پشت ئەم
جىايە كۆمەلە سوارىك دەيانەوئىت لەناكاو بدەن بە سەرتاندا
باوەرم پى دەكەن؟ وتیان: بەلى، فەرموى: دەى من ترسىنەريكم
بۆتان پىش هاتنى سزايەكى توند. جا ئەبو لەهەبى مامى وتى:
لەناوبچىتو لەمرو بە دوا نەزىت، هەر بۆ ئەمە بانگت كردىن،
پىغەمبەر وەلامى نەدايەو بەلام ﷻ تَبَّتْ يَدَايَ لَهَبٍ وَتَبَّ

..الى قوله.. مَسِيرٌ ۝ مەسەد: ١ - ٥ لە وەلامى (ئەبولەهەب)دا
نارد. تادواروژ ئەم جنىوہ روژانە سەدان وەهزاران جار بە ئەبو
لەهەب دەوترىت. خوا بەلوتفت لە تورپەى خۆت بمان پارىزى.
ئىنجا پەرورەدگار دەفەرموى:

بالى سۆزو مېهرەبانىت دانەوئىنە بۆ پەيپەوانى باوەردارتو
نەرمونيان بە لەناوياندا.

ئەوسا ئەگەر ئەوان دزايەتى تۆيان كرد، سا تۆيش بلى:
بەراستى من بىزارم لەو كردارو قسە ناپەسەندانەى كە ئيوە
دەيكەن.

جا خۆت بە خاوەن دەسلەت و پىنپىنايەت مېهرەبان بسپېرەو
باكت لە كەس نەبىت، بەلى، هەر خۆى بەسە.

ئەو زاتەى كە جاوى لىتە هەر كاتىك هەلەدەستىت بۆ
ئىشيك، واتە: چاودىرو پارىزەرتە لە هەمو كاتىكدا.

خۆ جاوى لە هەلس و كەوتتە لەناو سوجدەبەرانىشدا.

چونكە بىگومان ئەو خۆى بىسەرى هەمو قسەو
گفتوگۆيەكەو زانەرى هەمو رەفتارىكە.

جا دەفەرموى: پىتان بلىم: شەيتانەكان بۆ سەركى دىنە
خوا رەو و قسە بۆ كى دىن؟

بۆ سەر هەمو درۆزنىكى تاوانبار دادەبەزن، جاخۆ ئەى
قورەيش هەموتان شايتەن لەسەر راستگۆى و ئەمىنى محمدﷺ.

كە ئەوان گوى لە فريشتهكان رادەگرن تا شتىكيان دەست
بكەوئىت و بىدەن بە گوى درۆزن و تاوانبارەكاندا واتە فالچى و
جادووەگەران، كە لەسەد قسە قسەيەكى راستە. كەواتە محمدى
راستگۆ ﷺ ناگونجى بلىيت شەيتانەكان دىنە لای، هەروەها
ناگونجى بلىيت ئەم قورئانە رىك و رەوان و پەر لە ژيىرى و دانايە
قسەى شاعيرانە.

چونكە شاعيران لارۆ و گومپايان پەيپەوييان دەكەن نە
مرؤفى ژيىرو دانا.

مەگەر نەت بينيون سەرگەردان و سەر لىشيووان و بە هەمو
شيوئىكدا دەچن و لەهەمو راست و ناراستى دەدون؟

خۆ بىگومان ئەوان شتىك دەلین كە خۇيان نايكەن.

مەگەر ئەوانەى كە باوەريان هیناوەو كردارى چاكيان
كردووە لە قسەو شيعەركانياندا زۆر يادى ﷻ دەكەن، پاش
ئەوہى كە ستميان لىكراوە ئەوانىش بە شيعەركانيان تۆلەى
خۇيان وەردەگرنەووەو ستم ناكەن. وە بەم زوانە ئەوانەى كە
ستەميان كردووە چ بە هۆنراوەو چ بە غەيرى هۆنراوە دەزانن
بەرەو كوى دەچن، بەلى لەو شاعيرانەى كە ﷻ بە چاكى باسيان
دەكات ئەوانە بون كە لە خزمەتى پىغەمبەرى ئازىزماندا ﷺ بە
هۆنراوەكانيان پارىزگاريان لە پىغەمبەرﷺ و ئايىنى ئىسلام
دەكرد وەكو حەسانى كورى سابىت و عەبدوللای كورى رەواحەو
كەعبى كورى ماليك، خوا پاداشتى خپرى هەمويان بداتەو.

سورته نهمل که سورته " سلیمان " یشی پښدوتريت، سورته بیست و هه وته می قورئانه، له مه که دا هاتوته خوارمه، نه وودو سئ نایه ته و و تراوه به گویره دابه زین سورته چل و هه شته مه و پاش سورته (الشعراء) و پیش (القصص) دابه زیوه،

وشه ی (الْتَمَلُ / میورله) دوو جارو (نَمَلَةً) یه کجار له قورئاندا هاتون نه ویش ته نها له نایه ته هه ژده ی نه م سورته دایه. به ناوی الله ی زور به سوزو بینیه اهت میهره بان

۱ تا سین. هر خوا خوی دزمانیت مانای چیه. نه مه نیشانه کانی نه م قورئانه یه و په راوی درخه ری راست و ناراسته. ۲ رینمونیکه رو موژده دره بو باوه داران به نازو نیعمه تی به رده وای به هه شت.

۳ نه وانه ی که نویژه کانیان به ریک و پیک دکه ن و زکات دده ن، خو نه وان دلنیا ن به هاتنی دواړوژو زیندوبونه وودو حیساب.

۴ بیگومان نه وانه ی که باوه ریان به دواړوژو نیه کرداره خراپه کانیانمان بو جوان کردون و به هه لکه ووتی نا له باری خوایان شادمانن، جا نه وان به راستی بی ناگاو سره گهردانن.

۵ نه وانه که سانیکن له دنیا دا خراپترین سزایان بو هه یه و له دواړوژو یشدا هر نه وان زیان لیکه ووتو ورو رهنجه روترن.

۶ جا بیگومان که تو له لایه ن زاتیک داناو زور زانوا نه م قورئانه ت پیگه یشته. نینجا بو دلدا نه ودی پیغه مبه رمان ﷺ، الله به کورتی باسی له پیغه مبه رایه تی موسا ﷺ دهکات و دهفه رموی:

۷ بیر بکه ره وده له و کاته ی که موسا ﷺ کاتیک شه و به خوی و خیزانی دهر ویشتن و رپیان ئی هه له بو، جا له و کاته دا موسا ﷺ ناگریکی بینی و به خاو خیزانی وت: من ناگریک ده بینم نیوه لیرده بو هستن تا من بچم بو لای نه و ناگره به لکو له وئ که سیک هه بیت هه والی ریگای ئی وهر بگرم یان دهسته وارمیه ک ناگر به ینم به لکو ناگریکی پی بکه نه وده و خوتانی پی گهرم بکه نه وده.

۸ جا کاتیک که لی نزیک بوویه وده بانگ کراو پی و ترا: به پیت و پیر وژه نه ودی که له ناو نه م ناگره دایه و نه ودی

ده ورو به ریشی. واته: موسا و فرشته کان یان به پیچه وانه وده، یان موسا جیای تور، جا پاک و بیگه ردی بو الله یه که په روه ردگاری جیهانیانه.

۹ نینجا الله بانگی موسای کردو فره رموی: نه ی موسا نه وده منم الله ی به دهسه لات و کار به جی.

۱۰ عه سا که ت فره بده موساش ﷺ وای کرد جا کاتیک بینی نه گهر چی به جهسته ش گه وره بو، به لام هه روه کو ماریکی بچوک ده جولیت، له ترسان پشتی تیکردو ناوړی ئی نه دایه وده، په روه ردگار بانگی موسای کردو فره رموی: نه ی موسا له و مارده مه ترسه بیگومان پیغه مبه ران کاتیک که له لای منن له هیچ شتیک نا بی بترسن.

۱۱ مه گهر نه و که سه ی که سته می کرد بیت و توشی خراپه بوو بیت، نه وده ده بیت بترسیت له توله ی نیمه به لام نه ویش نه گهر له پاشان نه و خراپه یه ی گوړی بیت به چاکه، خو نه ویش با بزانتیت بیگومان که من لیبوره وده میهره بانم.

۱۲ جا ده ستیشت بخهره باخه لته وده، که در دیت سپیه به بی نه ودی عه بیبکی تیدا بیت، نه مه دوو به لکه و نیشانن له و نو به لگانه ی که پیتدراوه بو لای فیرعه ون و گه له که ی، بیگومان نه وان گه لیکن له خراپه و تاواندا له سنور دهرچوون.

۱۳ جا کاتیک نیشانه روونکه ره وکانی نیمه یان پیگه یشته، له جیاتی گوئ رایه لی و گهر دنکه چی وتیان: نه مه جادوو یه کی روونه.

۱۴ له روا لته دا دانیان به راستی نه و نیشانانه دا نه ناو نکولیان لیکرد به لام دلنیا بون که حه ق و راستن ته نها به ووی سته م و لوت به رزیه وده ناوا دزایه تی موسایان ده کرد، ده سا ته ماشا بکه سه رنه نجامی خراپه کاران چی لیها ت، که هه مو یان به نیوه روژیک خنکان و له ناوچون، جا بابترسن له دزایه تیکردنی محمد ﷺ که نه و گه وره ی پیغه مبه رانه و په راوه که یشی گه وره ی په راوانه، که وا بو دزایه تی کردنیشی تاوانیک گه وره تره له تاوانی فیرعه ون و گه له که ی ده ی ده بیت چاوه روانی سزای گه وره تر بکریت بو تاو نبارانی نه م گه له.

نینجا په روه ردگار باسی هه ندی له و چاکانه ی خوی دهکات که داویه تی به و دوو بهنده چاکه ی خوی که داوود و سلیمان کورپه تی و دهفه رموی:

وَحَدِّثُوا بِهَا وَأَسْتَفِقتَهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
وَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلْنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾
وَوَرِّثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَأَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ
وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْأَمِينُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ
لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾
حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادٍ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَأَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
مَسْكَنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾
فَنَبَسَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدَتِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾
وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْدَ أَمْ كَانَ مِنَ
الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَا عَذْبَاءَ، عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحْنَاهُ؟
أُولَئِكَ يَنْتَظِرُ بَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
أَحْطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بَنِيَّ يَقِينُ ﴿٢٢﴾

﴿١٥﴾ بەراستی ئیمە زانیاریەکی گەورەمان دابو بە داودو سلیمان
جا ئەوانیش وتیان: سوپاس ھەر بۆ اللہ، یە ئەو زاتەکی ئەنیمە
بەپێزتر کردو بەسەر زۆریک لە بەندە باوەردارەکانیدا.

﴿١٦﴾ ئەوسا سلیمان بو بە جی نشینی داوودی باوکی و زانست
وپیغەمبەرایەتی لەو بە ئیرس برد، جا وتی: ئەو خەلکی ئەنیمە
فیری قسەیی بالندە کراوین و وتووێژیان لەگەڵدا دەکەین و لییان
تێدەگەیین، خو ھەموو شتیکیشمان پێدراو بەراستی ئەمە ھەر
خۆی پێزیکی ئاشکرایە.

﴿١٧﴾ جا بۆ سلیمان سەربازەکانی لە جنۆکەو مڕۆف و بالندە
کۆکرایەو، ئەوسا ئەوان بە رێکوپێکی ریزکران و لە بەردەم
سلیماندا کە سوپایەکی گەورەو رێکوپێک بون دەبران.

﴿١٨﴾ ھەتا گەیشتنە شیوی میروە، جا لەو کاتەدا میروەلەبەک
بانگی لە میروەلەکان کردو وتی: ئەو میروەلەکان بچنە ناو
کونەکانتانەو تا سلیمان و سەربازەکانی بە بێ ئەووی ھەست
بکەن نەتان شکێن بەیەگداو لەناوتان نەبەن.

بەئێ ئەم میروەلەبە دلسۆزی بۆ ھاوشیوەکانی خو دەربەری و
نەیدەزانی سلیمان پێیان دەزانیت، بەلام سلیمان

بانگەواژەکی بیست و نیگەرانی بو لەووی کە ئەو میروەلەبە
ئەوانی بە بێ ھەست ناوبردو.

﴿١٩﴾ ئەوسا سلیمان ﷺ بە قسەکەیی بزەیی پێکەنینی ھات و
نەبویست سەرزەنشت یان تۆلەیی قسەکەیی ئی وەرگیریت، بەلکو
روی لە پەرورەدگاری کردو وتی: ئەو پەرورەدگارم رامم بکەو
بۆم بەرخسینە بۆ ئەووی بتوانم سوپاسی ئەو نیعمەتە گەورەبەت
بکەم کە داوتە بە من و بە باوک و دایکم، وە وام ئی بکە کرداری
چاکی وا بکەم کە تۆ پێی رازی بیت، وە بە سۆزو بەزەیی خو
بمخەرە ناو بەندە چاکەکانتەو.

﴿٢٠﴾ جاسەردانی بالندەکانی کردو وتی: ئەو چە بە پەپو
سلیمانە نابینم یان ئەو لیڕە نیە؟ جا کاتیکی بۆی دەرکەوت کە
لەوئ نیە ھەرەشەیی ئی کردو وتی:

﴿٢١﴾ دەبیت سزاییکی زۆر توندی بەدەم یان سەری بپرم، یان
دەبیت بەلگەبەکی رۆشنم بۆ بێنیت کە بیتاوانی لیڕەنەبون
بەسەلینیت.

﴿٢٢﴾ زۆری پێ نەچوو کە پەپو سلیمانە ھاتەو خزمەتی
سلیمان ﷺ جا وتی: من شتیکم دەستکەوتووە کە دەستی تۆ
نەکەوتووەپیت نەزانیو، خو من لە (سەبەئە) وە ھەوالیکی
راست و دروستم بۆ ھیناوی.

﴿٢٣﴾ بیگومان من زنیکم بینی کە پاشایەتی ئەو گەلە دەکاتو
ھەموو شتیکی پێدراو و تەختیکی زۆر گەورەیی ھەبە.

﴿٢٤﴾ بینیم کە خویشی و گەلەکەیشی سوجدە بۆ خوڕ دەبەن نە
بۆ اللہ، جا شەیتان کردارە خراپەکانی بۆ جوان کردون و پێیان
واپە لەسەر ھەقن، خو بەوشیوەیە شەیتان رێگی راستی ئی
گرتوون، ئەوسا ئەوانیش رێگی راستیان ئی ون بوو. جاپەپو بۆ
ئەووی گومانی خراپی پێ نەبریت لۆمەیی ئەو گەلە
دەکاتودەئێ:

﴿٢٥﴾ بۆ ئەوانە سوجدە نابەن بۆ ئەو اللہ، یە کە شاراوەکانی
ناو ئاسمانان و زەوی دەرەھینیت، وەبە وە کە دەشارنەووە
ئەویش کە ئاشکرای دەکەن دەزانیت و ھیچ شتیکی لەلای ئەو
شاراو نیە، چونکە ھەمووی دروستکراوی خویشەتی؟!

﴿٢٦﴾ ئەو اللہ، یە کە ھیچ پەرستراویکی راستەقینەتر جگە لەو
نیەو ئەو پەرورەدگاری تەختی گەورەبە، دیارە ئەمانە قسەیی
پەپو سلیمانە بوون.

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّيْطَانِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَأَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ ﴿٢٧﴾ قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَّا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأُتُوْنِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُو قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَاجَ أَهْلِهَا آذَنًا وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

﴿٣٥﴾ جا من خه لاتیکي گه وره یان بؤ دهنیرم، نهوسا چاوه ری

دهکهم بزانه نیرواوهکان چؤن دهگه پینه وه، جا په پو سلیمان ه که نه م پرسو رایه ی بیستو باسی خه لاته که ی زانی به پهله گه رایه وه بؤ لای سلیمان.

﴿٣٦﴾ جا کاتیک گه یشته سلیمان و باسه که ی کردو خه لاته که

گه یشته سلیمان عليه السلام وتی: به مال و سامان ده تانه ویت له گهل مندا بجولینه وه له سر نه وه ی که من واز له نیوه بهینم که هروا له سر شیرک و کوفری خوتان بمینه وه؟ خو نه وه ی که الله به منی داوه له پیغه مبه رایه تی و سهروته و سامان و سه ربازو هیژ زور چاکتره له وه ی که به نیوه ی داوه له مالی دنیا، به لکو نیوه ن که بهو خه لاته ی خوتان دهنازن و پیتان وایه شتیکي گه وره یه نیمه لهو جوړه خه لاتانه بینیا زین.

﴿٣٧﴾ بگه پیره وه بؤ لایان و پییان بلی: نهوا نیمه سه رباز گه لیکي

وا دهینینه سه ربان که توانای پرو به پروو بونه وه یان نه بیت، بیگومان له ولاته که یان به سه رشوری ده ربان دهکهم له کاتیکدا که سوک و زه لیل بن، جا کاتیک نه م هه لو یسته ی سلیمان گه یشته وه پاشای (سه به)، بریاری دا که خوی و گه له که ی ملکه چو گو پیرایه لی سلیمان بن و په پره ی فهرمانه کانی بکه ن.

جا جیگای خویه تی که کوشتی نه م بالنده یه قه دهغه کراو بیت هه روهکو نیبنو عه باس دهگپریته وه که: **﴿نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ قَتْلِ أَرْبَعٍ مِنَ الدَّوَابِّ النَّمْلَةِ وَالنَّحْلِ وَالْهُدُودِ وَالصُّرَدِ﴾** ابوداود. صححه **الالبانی** / که پیغه مبه ر عليه السلام کوشتی چوار جان هوه ری قه دهغه کردوه میروله و میش ههنگو په پو سلیمان ه و سوره د که چوله که یه کی سر و دهنوک گه وره یه {پاش خویندنه وه ی نه م نایه ته سوجه بردن سونه ته.

﴿٢٧﴾ سلیمان عليه السلام وتی: جاوا ته ماشا دهکهم بزانه یانیا تو راست دهکهم یان له درو زانی؟

﴿٢٨﴾ نه م نامه یه ی من ببه و بیگه یه نه بهوان پاشان که میک لهوان دوور بکه وه، جا ته ماشا بکه بزانه چ راویژیک دهکهم. جا نه ویش نامه که ی بردو فره یی دایه لای پاشا که یان و کاتیک نامه که ی خویندنه وه

﴿٢٩﴾ وتی: نه ی پیاو ماقولانی ده ربان بیگومان من نامه یه کی به ریژم بؤ هاویژراوه.

﴿٣٠﴾ که نه و نامه ش له سلیمان ه وه یه، که نوسراوه به ناوی الله یه که زور به سوژو بینیا هیات میهره بانه.

﴿٣١﴾ قسم نه وه یه که نابیت خوتان به سر مندا به رز بکه نه وه، جا به گه ردنکه چی و باوه رداری ودرنه لام، نهوسا پاش خویندنه وه ی دهقی نه و نامه یه،

﴿٣٢﴾ وتی: نه ی پیاوه به ریژو ماقوله کان له باره ی نه م نیشه ی منه وه بریارم بؤ بدن، چونکه خوتان دهنان باوی من وابوه که بریاری ته وای هیچ شتیک نادم تا نیوه له لام ناماده نه بن و پرسو راتان پی نه که م، نه وه کو ری راویژ یان په رله مانی نه و ژنه پاشایه بو نه مرؤش و دهنان هه ر خویان لیزان و پیشکه وتون چونکه په رله مانیا ن هیه؟

﴿٣٣﴾ به لی په رله مانه که ی نه و نافرته یه کدهنگ وتیان: نیمه خاوه نی هیژین و خاوه ن زاتو زوری تونیدین و ناماده ی بؤ شه ر کردن به لام هه رچی بکه ین بریار هه ر به ده ست خوته، جا ته ماشا بکه و بزانه چ بریاریک ده دهیت؟

﴿٣٤﴾ وتی: بیگومان که پادشایان هه ر کاتیک به زور چونه هه ر ولاتیکه وه نه و ولاته تیک و پیک ده دهن و به ریژره کانی سه رشور دهکهم، خو نه وانیش هه ر ناوه ها دهکهم.

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُنْمِدُونَنِي بِمَالٍ فَمَاءَ اتْنِي ۚ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا
آتَاكُمْ ۖ بَلْ أَنْتُمْ يَهْدِيَتَكُمُ نَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ
بِجُنُودٍ لَا يَدْرِيْنَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ
يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنَّكُمْ بَاتِيْنِي بِعَرْشِيْ قَبْلَ أَنْ يَأْتُوْنِي مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٨﴾
قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَانِيْكَ بِهِ ۚ قَبْلَ أَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ ۖ وَإِنِّي
عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِيْنٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَانِيْكَ
بِهِ ۚ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا
مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ لِيَبْلُوَنِيْ ۚ أَشْكُرْ أَمْ أَكْفُرُ ۚ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَكْثُرُ
لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّيْ عَنِّيْ كَرِيْمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِرُوا لَهُا عَرْشَهَا
نَنْظُرْ أَنَهْنِدِيْ أَمْ تَكُوْنُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ
أَهَكَذَا عَرْشُكَ ۖ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ۚ وَأُوْدِنَا الْعَالَمُ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِيْنَ
﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِيْنَ
﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۚ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ
سَاقِيْهَا ۚ قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيْرٍ ۚ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي
ظَلَمْتُ نَفْسِيْ وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَنِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ﴿٤٤﴾

﴿٣٨﴾ جا سليمانیش ﷺ کاتی که نهم هه والهی زانی، وتی: نهی
به پیرانی دهر بار کامتان ده توانن پیش نهودی که نهو خوی به
گهر دنکه چی بیته لام ته ختی پاشاییه که ییم بو بهینن؟ سلیمان
لهو کاته دا له (قودس) بووه نهو ژنهش له سه بهئی یه مه ندا بوه.
﴿٣٩﴾ جنوکه یه کی گهوره ی به هیژ وتی: من بوّت ده هیتم پیش
نهودی لهم جیگایه ی خوت هه لسییت و کوړه که ته به جی بهیلت،
جا بیگومان من زور به توانام و ده ست پاکم له سهر به جی
هاوردنی نهم نه رکه، به لام سلیمان ﷺ دهیویست زووتر بگاته
دهستی،
﴿٤٠﴾ بویه نهو که سه ی که هه ندیک له زانیاری نهو په راوه رهوانه
کراوه له لا بو سنگی دهر په راندو وتی: من پیش نهودی چاوت
بتروکینیت بوّت ده هیتم، بهئی نهو که سه که هه ندیک ده لئین:
ناسه فی کوړی به رخیا، نوسه ری سلیمان بو به چاو تروکانیک نهو
ته ختی پاشاییه تییه ی هیئا، جا کاتیک که سلیمان بینی له لای
دانراوه وتی: نهمه به شیکه له ریزه دکانی په روه ردگارم بو من بو
نهودی تاقیم بکاته وه که نایا سوپاسی ده کهم یان سپله و نمه که
نه ناسم، خو ههر که سیک سوپاسی بکات سوپاسه که ی ههر بو

خویه تی و خوی پاداشتی نهو سوپاسه و مرده گریته وه ههر
که سیکیش سپله یی و نا سوپاسی بکات و چاکه ی له بهر چاو نه بیت،
نه ویش هه روه ها خوی زیان لی که وتو ده بیت چونکه به راستی
په روه ردگارم بینازو سه خا و تمه نده.

﴿٤١﴾ نینجا سلیمان ﷺ وتی: ته خته که ی بو بگوړن تا ته ماشا
بکه ین بزانین دهیناسیته وه یان له وانه یه که سه ری له بهر
دهر ناکات و نایناسیته وه.

﴿٤٢﴾ نه و سا که نهو پاشا نافرته هات پیی و ترا: نایا ته خته که ی
تویش ناوایه؟ وتی: نه لئی ههر نه وه، وه نه مهش له ژیری نهم
نافرته بو نه ی وت: بهئی، نه وه یه چونکه گوړانکاری تیدا کرابو،
نه یوت نه وهش نیه چونکه ناسییه وه، بویه وه لامیکی دایه وه که
له ههر دوو لاه راسته، جا سلیمان کاتیک ژیری و زیره کی نهو
پاشا نافرته ی بو دهر که وت وتی: نیمه ناسینی هیژو ده سه لاتی
په روه دگارمان و ریزی پیغه مبه رایه تیمان پیدراوه پیش نهمه و
نیمه موسلمان بوین.

﴿٤٣﴾ به لام به ندایه تی نهو نافرته بو جگه له الله نهوی لهو
حه قیقه ته و راستیه به رگری کرد بو، بیگومان که نهو له گروی
خوانه ناسان بو.

﴿٤٤﴾ پیی و ترا بچو ناو نهم کوښکه وه جا کاتیک چاوی به ریگای
چونه ناو کوښکه که که وت وای زانی نه وه ناوه و قاچی هه لگرد،
سلیمان وتی: نهمه کوښکیکی سافه له شوشه دروستکراوه، جا نهو
نافرته که نهم ده سه لات و هیژدی دی سه ری سوپماو جگه له و دی
که سه ری به ندایه تی بو الله نهوی بکات هیچی تری به ده سه وه
نهماو وتی: نهی په روه ردگارم به راستی من ستمم له خوّم کرده
به په رستنی جگه له تو، وایستا من له گهل سلیماندا ملکه چی
په روه ردگاری جیهانیانم.

نینجا باسی گه لی صالحان بو دکات و ده فهرموئ:

﴿٤٥﴾ به راستی بو گه لی (سه مود) صالحی برایانمان ﷺ بو ناردن
که پیان بلئیت: الله بپه رستن و واز له شریک بهینن، که چی نهوان
بوون به دوو ده سه وه و دزایه تی یه کترین ده کرد هه ندیکیان
باوه رپان پیکردو هه ندیکیان به درو یان ده خسته وه.

۴۶ وتی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م بۆ له‌باتی داوای رحمه‌تو سوژی الله به‌په‌له‌ن بۆ هاتنی سزای ده‌ی داوای لیخوشبوون بکه‌ن له‌ الله به‌لکو به‌زه‌یی پیتاندا بیته‌وه.

۴۷ وتیان: نه‌گه‌به‌تی ئیمه‌ به‌هۆی تۆو ئه‌وانه‌ن له‌گه‌ل تۆدان وتی: ئه‌وه‌ی که‌ دووچار‌تان ده‌بی‌ت له‌ چاک و خراپ هه‌موی به‌ فه‌رمانی خوایه‌و ده‌ستی هیچ که‌سی تیدا نیه‌، ئه‌وسا هه‌ر خۆتان به‌رپرسیارن له‌و بارودۆخه‌ی هه‌تانه‌، به‌لکو ئیوه‌ گه‌لیکن که‌ به‌ چاک و به‌ خراپ تافی ده‌کرینه‌وه‌.

۴۸ له‌ناو شاری (سه‌مود)دا نۆ پێرو تاقه‌م هه‌بون که‌ هه‌ر خه‌ریکی خراپه‌کردنبون له‌زه‌ویداو هیچ چاکه‌یه‌کیان نه‌ده‌کرد، تا گه‌یشتنه‌ ئه‌و ئاسته‌ی که‌ برپاری کوشتنی سالح الله‌ی بدن.

۴۹ به‌یه‌کتریان وت: وهرن سویند بخۆین به‌ الله که‌ شه‌و به‌یه‌که‌وه‌ هه‌مومان بده‌ین به‌سه‌ر سالح خۆی و خاو خیزانی‌داو بیانکوژین له‌ پاشان بۆ خاوه‌ن خۆینی سالح سویند بخۆین که‌ ئیمه‌ له‌ کوشتنی ئه‌واندا ده‌ستمان نیه‌و ئاگادارین، خۆ ئیمه‌ بیگومان راست ده‌که‌ین . به‌ئێ ئه‌و تاوانبارانه‌ ئه‌و برپاره‌ پر مه‌ترسییه‌یان دژی سالح الله‌ی و خاو خیزانی داوو پێیان وابو که‌ئێه‌و بونه‌وه‌ره‌ بیخاوه‌نه‌و هه‌رچی ئاره‌زۆی ئی بکه‌ن وا ده‌بی‌ت؟! له‌راستیدا ئه‌وه‌ ره‌هوشتی سته‌مکارانه‌ له‌ هه‌مو سه‌رده‌می‌کداو ده‌یانه‌وێت هه‌مو شت هه‌ر به‌ ده‌ست و فه‌رمانی ئه‌وان بی‌ت و پێچه‌وانه‌ی ئاره‌زۆی ئه‌وان نابێت، جا ئه‌و نۆ پێره‌ سته‌مکاره‌یش پاش کوشتنی و شه‌رکه‌ ئه‌م برپاره‌یان دا به‌لام خوا شتیکی کرد که‌ ئه‌وان به‌ خه‌یاڵاندا نه‌ده‌هات، ده‌فه‌رموی:

۵۰ خه‌ریک بو که‌تنیکی گه‌وره‌ بکه‌ن، ئه‌وسا ئیمه‌ش کاری خۆمانمان له‌گه‌لدا کردن، ویستیان که‌س نه‌زانی‌ت ئه‌و ئیشه‌ بکه‌ن ئیمه‌ش به‌ شیوه‌یه‌ک بۆ ئه‌وان هاتین که‌ ئه‌وان ئاگیان له‌ خۆیان نه‌بو، جا به‌ ده‌نگیک له‌ناومان بردن و وه‌ک دارو به‌رد چه‌ن و مل که‌وتن.

۵۱ جا ته‌ماشای بکه‌ن و بزانیان سه‌ره‌نه‌جامی که‌تنه‌که‌یان بو به‌ چی بیگومان ئیمه‌ خۆیان و گه‌له‌که‌یانمان تیکرا تارومار کردو له‌ناومان بردن.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَتَّبِعُونَ آلَ سَيْثٍ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا أَطِيعْنَا بَكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَاعْتُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ نِسْعَةٌ رَهْطٌ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصَلُّونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا وَمَكْرًا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّا فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ طَآ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ بُجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

۴۵ ئه‌وه‌ ماله‌کانی ئه‌وانه‌ چۆل و هۆل و روخاون به‌ هۆی ئه‌و سته‌مه‌ی که‌ کردیان، بیگومان له‌مه‌دا به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌ هه‌یه‌ بۆ گه‌لیک که‌ ده‌سه‌لات و هیزی ئیمه‌ بزانی و په‌ندی لیوه‌ربگرن.

۴۶ خۆ ئه‌وانه‌ی که‌ باوه‌ریان هی‌نا بوو پارێزگار بون له‌و سزایه‌ رزگارمان کردن.

۴۷ ئینجا به‌ کورتی داستانی (لووت) الله‌ی باسده‌کات و ده‌فه‌رموی: خۆلووتیشمان الله‌ی نارد بۆ گه‌له‌که‌ی، جا باس بکه‌ ئه‌و کاته‌ی که‌ به‌ گه‌له‌که‌ی وت: ئایا ئیوه‌ ئه‌و ئیشه‌ فی‌زه‌ون و به‌دره‌هوشتی ئه‌نه‌جام ده‌دن له‌ حالیکدا خۆیشتان به‌ رۆشنه‌یر ده‌زانی؟!

۴۸ ئایا ئیوه‌ ده‌چه‌ لای پیاوان و واز له‌ ژنان ده‌هین و مه‌به‌ستان ته‌نها ئاره‌زۆ بازیه‌ و هیچی تر؟ نه‌ک هه‌ر ئاره‌زۆ بازن به‌لکو ئیوه‌ گه‌لیکی نه‌زانی.

۴۹ جا وه‌لامی ئه‌و گه‌له‌ی لووت الله‌ی ته‌نها ئه‌وه‌ بو که‌ به‌ یه‌کتریان ده‌وت: لووت و په‌یره‌وانی له‌ شاری خۆتان ده‌ربکه‌ن، چونکه‌ بیگومان که‌ ئه‌وان خه‌لگیکن پاک و خاوی‌نیان ده‌وێت، واته‌: هه‌ر خۆیان ئه‌م ئیشه‌ی خۆیان به‌ ناپوخت ده‌زانی، جا پاش

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ أَلْ لَّوْطُ مِنْ قَرِيبِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَبْطِهُرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَبِيرٌ أَمَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾ أَمَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حُدُبًا قَدَاتٍ بِهَجَةٍ مَأْكَاثٍ لَكُمْ أَنْ تُبْسِتُوا شَجَرَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ مَعَهُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿٦٠﴾ أَمَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خُلَاهَا أَنْهَرًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ مَعَهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَنْ يُحِبُّ الْمَضْطَرُ إِذَا عَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ مَعَهُ قَلِيلًا مَا نَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَرِيفٌ ﴿٦٣﴾

ئەوێ ئەم گەلێ لووت اللقط وازیان لەو تاوانە پیسو گەورەیه نەهینا، خۆی زاناو کاربەجێ بە سەرۆبن کردن و دەنگی گەورەو بەرد باران کردنیان لەناوی بردن وەك دەفەر موی:

﴿٥٧﴾ ئەوسا ئیمە لووت اللقط و خاوەن خێزانیانمان پزگار کرد جگە لە ژنەکەیی کە بپاریمان دا بو بەهۆی پالپشتی کردنی لە ئەو خراپکارانە، لەناو ئەواندا بمانیتەوهو رزگاری نەبیت.

﴿٥٨﴾ جا بارانمان باراند بەسەریناندا چ بارانی، بارانی بەردو سزا، ئای بارانی ترسینراوان چەندە خراپە،

﴿٥٩﴾ بلی: سوپاس هەر بۆ اللهم و سەلام لەو بەندەنەیی کە هەلبژێراوان، ئایا اللهم چاکە یان ئەوێ کە ئیو دەیکەن بە هاوبەشی؟

﴿٦٠﴾ یان ئەو کەسەیی کە ئاسمانان و زەوی دروست کردووە لە ئاسمانەوه ناوی ناردۆتە خوارووە؟ جا باخچە گەلیکی خاوەن جوانی و بە رەونەقمان بەو ئاوە رواندووە کە ئیو ناتوانن دارەکانیشی برۆینن، ئایا خودایەکی تر هەیە لەگەڵ اللهم؟ نەخیر، ئەوان گەلیکن لە پێگای و بەرنامەیی راست لایان داوەو هاوتا بۆ اللهم دادەنن.

﴿٦١﴾ یان ئەو کەسەیی کە زەوی راگیرکردووە و پووبارەکانی لەناو داووەو چیاکانی بۆ راگیرکردنی زەوی داووەو لەنیوان ئەو دوو دەریا سوێرو شیرینەیشدا پەردەیی داووە کە تیکەلاو نابن دەیی ئایا خودایەکی تر هەیە لەگەڵ اللهم؟ کە دەستی لە دروستکردنی یەکیک لەو شتانەدا هەبیت؟ نەخیر نیه بەلام زۆربەیی ئەوان ئەم راستیانە نازانن.

﴿٦٢﴾ کێیە دیت بە هاواری پەك کەوتەیه کەوه هەر کاتیک بانگی بکاتو ئەو ناخۆشیەیی کە بەسەرپەوهیە لای ببات، وەبتانکات بە جێنشین لەم زەویەدا؟ ئایا خودایەکی تر هەیە لەگەڵ اللهم؟ کە یەکیک لەو شتانەتان بۆ بکات؟ ئەمانە کەم ئامۆژگاری وەرەگرن، جا ئایا ئەو کەسەیی کە ئەوان دەپەرستن چاکە یان ئەم زاتە فریادەرس و بە شکۆیە؟

﴿٦٣﴾ یان کێیە ئەو کەسەیی کە لەناو تاریکییەکانی و شکانی و دەریادا رینماییتان دەکات؟ وە یان ئەو کەسەیی کە با رەوانە دەکات کە موژدەیی بارانبارین پێش هاتنی باران دەدات؟ ئایا خودایەکی تر هەیە لەگەڵ اللهم؟ کە کاریک لەو کارانە بکات؟ اللهم زۆر بێنیازو بەرزترە لەو هاوبەشیەیی کە ئەوان بۆی دادەنن.

﴿٦٤﴾ ئایا ئەوێ کە ئەوان دەپەرستن چاکە یان ئەو زاتەیی کە لە سەرەتادا دروستکراوەکانی دروستکردووەو لە پاش مردنیش دووبارە زیندوویان دەکاتەوه؟ جا یان ئەو کەسەیی کە لە ئاسمان و زەویدا رۆزیتان پێ دەدات؟ ئایا خودایەکی تر هەیە لەگەڵ اللهم؟ بلی: ئەگەر راست دەکەن دەیی بەلگەتان بهینن؟

﴿٦٥﴾ بلی: جگە لە اللهم لە ئاسمانان و زەویدا هیچ کەسیکی تر نیه کە نەینیی وشاراوه بزانییت؟ خۆ هەستیش ناکەن کە کەیی زیندوو دەکرینەوه.

﴿٦٦﴾ بەلگۆ ئەوان وا قەسەلە قیامەت دەکەن کە گواپە خۆیان لەو بارەوه گەشتون بەو پەری زانیاری و پێویستیان بە پێغەمبەران نیه، نەخیر ئەوان لە باردی قیامەتەوه لە گومانان، بەلگۆ ئەوان لەو رۆژە زۆر بێ ئاگان و چاوی بینینی ئەو رۆژەیان نیه.

﴿٦٧﴾ خۆ ئەوانەیی کە بپاوەرپون، وتیان: ئایا ئیمەو باوایانمان کە بوین بە خاک جاریکی تر بە زیندووی دەردەهینریینەوه؟

أَمَّنْ يَبْدُوُ الْخَلْقُ ثُمَّ يُعِيدُهُ، وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قُلُوبٌ هَٰكُنَاؤُا بَرَهَنَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾
 قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبُ إِلَّا اللَّهُ وَمَا شَعُرُوا
 أَنَا يَبْعُثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلْ أَدْرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
 فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا وَءِذَا بَآؤُنَا آيَاتُ الْمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا
 هَٰذَا نَحْنُ وَءِآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى
 أَنْ يَكُونَ رَدِفٌ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنْ رَبُّكَ
 لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمِمَّا مِنْ غَائِبَةٍ
 فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنْ هَٰذَا إِلَّا قُرْآنٌ
 يَقْصُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

﴿٦٨﴾ بهراستی له پیښه وه باو با پیرانمان و نیمه ییش ئه به لینه مان
 پیدرا که پاش مردن زیندو دهرینه وه که ئه مه جگه له
 داستانی هه لبه سراوی پیښوان شتیکی تر نیه.

﴿٦٩﴾ بلی: به زه ویدا بگه پین، جا ته ماشا بکه و بزانی
 سه رنه نجامی تاوانباران چون بو وه چیان به سه ر هاتوه؟ ئینجا
 الله دلی پیغه مبه ری ئازیزمان ﷻ ددهاته وه و دهفه رموی:

﴿٧٠﴾ جا خه مه خو له سه ر خراپه و تاوانی نه وان و خو ت دل
 ته نگ مه که له بهر نه و فرو فیله ی که نه نجامی ددهن.

﴿٧١﴾ خو ده لین: نه گهر راست ده که ن که ی نه و به لینه دیته دی؟
 که سزمان بو بیت؟

﴿٧٢﴾ بلی: له وانیه هه ندیک له و سزایه ی که ئیوه په له ی بو
 ده که ن لی تان نزیک بو بیته وه.

﴿٧٣﴾ خو بیگومان که په روه ردگارت خاوه ن چاکیه به سه ر
 خه لکدا به لام زوره ی نه وان سوپاسی الله ناکه ن.

﴿٧٤﴾ نه وسا بیگومان په روه ردگارت به وه ی که له دلپاندا
 شاردوپانه ته وه ده زانی ت و نه وه ییش که ناشکرای ده که ن. واته:
 په نهانی و ناشکرای له لای الله یه که سانه و وه یک ده یان زانی ت.

﴿٧٥﴾ هیچ شاره ویه که له ئاسمان و زه ویدا نیه مه گهر له په راوی
 رۆشنکه ره ودا تۆمار کرا بیت، واته: الله زانیاری به سه ر هه مو
 شتیکی نه ییندا هه یه و پیښ بونیشی له (له و حوله حفوز) یشدا
 تۆماری کردوه، جا نه گهر سزاتان بو نه هاتوه تا ئیستا مانای بی
 ناگایی الله نیه به لکو لای نه و کاتی نه هاتوه.

﴿٧٦﴾ بیگومان نه م قورنانه بو نه وه ی ئیسرا ئیل زوره ی نه و
 شتانه ی که ناکوکیان تیدا هه یه با سه ده کات. وه یک عیسا که جوله که
 بختیانی بو ده که ن و گا وریش زیاده روه ی تیدا ده که ن و به کو ری
 خودا یان خودای سییه می داده نین.

﴿٧٧﴾ جا بیگومان نه م قورنانه رینماییکه رو هوی سۆزو خهیره
 بو باوه رداران.

﴿٧٨﴾ بیگومان په روه ردگارت به دادپه روه ری خو ی له نیوانیاندا
 برپار ددهات، خو نه و هه ر خو یه تی به توانایه و که س ناتوانیت

دزایه تی بکات و له دهستی ده رجیت، هه ر خو یشیه تی زور زانا و
 ناگادار به و شتانه ی که ناکوکیان تیدا هه بوه.

﴿٧٩﴾ سا تو پشت به الله به سه ته بیگومان تو له سه ر حه ق و
 راستیه کی ناشکرایت.

﴿٨٠﴾ بیگومان که تو ناتوانیت قسه به مردوو ببیسی نی و ناتوانیت
 به که ر هه ر کاتی ک پشت ت بکه ن و برۆن قسه ببیسی نی.

﴿٨١﴾ خو تو ناتوانیت بو کویران رینمونیکه ر بیت تا له گو مرایی
 رزگاریان بکه یت و بیان خه یته سه ر ریگای راست، تو ته نها به و
 که سانه ده توانیت ببیسی نی که باوه ر ده یین به نیشانه کانمان،
 نه وسا نه وانیش موسلمانن.

نه م کافرا نه که دلپان مردوه و گو ییان بو بیستی حه ق که ره و
 چاوی ببینی نه و هه مو به لگه رۆنه یان نیه، جا ریگای حه ق و
 راستیان و لئ و ن بو ه که که س ناتوانیت بیان خه ته سه ر ریگای
 راست. ئینجا په روه ردگار باسی یه کی ک له نیشانه کانی دوا رۆز
 ده کات و دهفه رموی:

وَأَنَّهُ هُذًى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الْقُتَمَ ۚ الدُّعَاءُ إِذَا وَلُوا مَدِيرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ ۚ إِن تَسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَخْشَعُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مَّمَّن يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَقَّ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكْذَبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَازَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا آلِيلَ لِسَانِهِمْ وَلَنَهَارِ مُبْصِرًا ۖ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتُزْعَجُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوَةٍ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَمَادَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ لِذِي أَنْفُسٍ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ لِّمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

﴿٨٢﴾ جا هر کاتیک ئەو بە ئینە بەسەر ئەواندا هاتەجی، لەم زەویەدا زیندەدەریکیان بۆ دەردهیئین کە قەسیان لەگەڵدا بکات و بلی: بەراستی خەڵک یەقینیان نیە بە نیشانەکانی ئیئە.

هاتنی ئەم زیندەدەرە یەکیکە لە نیشانەکانی هاتنی قیامەت، حوزەیفە کۆری ئەسید وتی: پێغەمبەر ﷺ هاتە زوریک کە ئیئە لەویدا بووین و باسی هاتنی قیامەتمان دەکرد، پێغەمبەر ﷺ فەرموی: **إِنَّهَا لَن تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ فَذَكَرَ الدُّخَانَ وَالْجَحَالَ وَالِدَابَّةَ وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ خَسَفَ بِالْمَشْرِقِ وَخَسَفَ بِالْمَغْرِبِ وَخَسَفَ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ / الطبراني، صححه الالباني / قیامەت نایەت هەتا دە نیشانە نەبینن دوکەل، دەجال، زیندەدەریک، ئەوێ کە لێرەدا باسی هاتو، رۆژ هەڵهاتن لە رۆژئاوا، دەرچوونی عیسا کۆری مەریەم، دەرچوونی یاجوج و ماجوج، سێ بە ناخداچوونی زەوی، بە ناخداچوونییک لە رۆژەلاتەوێ بە ناخداچوونییک لە رۆژئاوا، وە بە ناخداچوونییک لە نیوێ دوورگەێ عەرەبدا، وە**

کۆتای ئەوانە ئاگریکە لە لاخواروی (یەمەن) وە دەردهجیت کە بەرەو مەحشەر خەڵک پال دەنیت و کۆیان دەکاتەوێ

﴿٨٣﴾ جا باسی رۆژیک بکە کە ئیئە لە هەمو گەلیک پێریک کۆ دەکەینەوێ لەوانەێ کە بێباوەرێ بە نیشانەکانی ئیئە جا ئەوان دواو بەریان دەدرینە یەکو پاشان پال دەدرین.

﴿٨٤﴾ تا ئەو کاتەێ کە دینە جیگای پرسیار و وەلام ﷻ بەوان دەفەرموێ: ئایا نکولیتان کرد لە نیشانەکانی ئیئە و باوەرتان پێ نەکرد لە کاتیکیدا کە ئیئە هیچتان ئی نەدەزانین؟ ئایا ئیئە سەبارەت بەو فەرمانانەێ کە دامان بە سەرتاندا چیتان کرد؟

﴿٨٥﴾ خۆ بەهوی ستمەکردنیانەوێ ئەو سزایە کە بەلینیان پێدراو هاتە سەریان وگرتنی، جا ئیتر ئەوان نەقیان ئی براوێ دەنگیان لیونەنایەت و ناتوانن هیچ بلین.

﴿٨٦﴾ ئایا نابینن کە ئیئە شەومان داناوێ بۆیان تا لەناویدا بەسەینەوێ رۆژیتمان کردوێ بە رۆشکەرەوێ بۆ کار و کۆشش؟ بێگومان لەمەدا چەندین نیشانە هەییە لەسەر دەسەلات و سۆزو بەزویی ﷻ بۆ گەلی کە باوەر دەکەن بەراست و دروستی ئەم پەیمارە.

ئینجا پەرەردگار باسی چۆنیەتی هاتنی قیامەت بە کورتی دەکات و دەفەرموێ:

﴿٨٧﴾ ئەو رۆژێ کە لەلایەن ئیسرافیلەوێ فوو بە کەڵەشاخدا دەکریت، جا ئەوێ لەناو ئاسمانان و ئەوێ لەناو زەویدا یە هەمویان ترسان و مردن، جگە لەوێ کە ﷻ ویستی لە سەر زبانی بو وەکو جیرەئیل و میکائیل و ئیسرافیل و فریشتەێ مەئموری مراندن،

ئیبو عەباس دەلێت: ئەوانەێ کە نامرن شەهیدانن کە لەلای پەرەردگاری خۆیان زیندون و رۆزیان پێدەدریت. ئەوسا هەمو زیندەدەریک لەپاش زیندوبونەوێ لە رۆژی قیامەت دا دینە بەردەم دادگای ﷻ بە ترسو لەرزەو، بەچاک و خراپەو.

﴿٨٨﴾ جا تۆ لەو کاتەدا چپاکان دەبینی پیت وایە کە ئەوان وەستان و هیچ جۆلەیهکیان نیە لە کاتیکیدا کە ئەوان هەروێکو هەور هاتوچۆ دەکەن تا بە پیزال ریزالی دەکەونە سەر زەوی، پاشان وەکو خوری شیکراوێان ئی دیت و دواتریش دەبن بە تۆزو بلاو دەبنەوێ هەمو چال و جۆلەکانی زەویان پێ ساف دەکریت. ئەمەییە دروستکراوی ﷻ ئەو زاتەێ کە هەمو شتیکی

وَتُمْكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَمْلَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ ۖ أَلِ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمْلَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِئَلَّا تُفْلِتُ وَكَانَ لِأَقْرَبَ بِهَا عَيْنِي وَأَصْبَحَ فَأُودِ أُمُّ مُوسَىٰ فِرْعَاوَنَ كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٩﴾ وَقَالَتِ لِأَخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصَّرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠﴾ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١١﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾

بکہ دہبیت بہ گہورہ " ھەر بۆیہ ئیسلامیش بہ پیچہوانہوہ بۆ
بہہیز بونی گہل و نہتہوہ داوا۱ یەك دەستی و یەك دئی و یەك
پارچەیی دەکات و بیزارہ لہدوو بہرہکی و بہش بەشی و
خۆسہ یاندن.

جا ئیمە دەمانەوێت منەت بخەینە سەر ئەو کەسانەی کە
لەناو زەویدا بێدەست و لاوازکراون، واتە: نەوی ئیسرائیل، وە
بیانکەین بە پێشەواو بیانکەین بە جۆ نیشینی ئەو گەلە
ستەمکارە تا دەرکەوێت کە ئەوانیش چۆن رەفتار دەکەن.

٦
ئەوسا لەو زەوی ميسردا جيگرو بەهيڙيان بکهين، جا
پيشانی فيرعه‌ون و هامان و سەربازەکانيا بەدين ئەو‌دی که ئەوان
لێی دەترسان که لە ناوچونیان بو بە دەستی پیاویک لە ئەو‌دی
ئیسرائیل. جا دایکی موسامان تیگه‌يان‌د که شیری بەدری و هەر
کاتیکی لێی ترسایت که پێی بزائن ئەو کاتە فرەیی بەدە ناو
دەریای نێلەو‌ە.

۷ جا ھيچ مەترسە و خەمىش مەخۇ چونكە بەرپاستى ئىمە دەيگەرپىننەوہ بۇ لای خۇتو دەيگەين بە يەكك لہ پيغەمبەران، جا دايكى موسا كاتيك ترسى بۇ پەيدا بو كۆرپەو جگەرگۆشەكەى خۇى ھاويشتە ناو دەريای (نيل)لەوہ. ئەوسا ئالى فیرعەونیش لە ناو دەريای نیلدا دۇزیانەوہو ھەئیان گرتەوہ، تا سەرمنجام ببیت بە دوژمنو ھۆى داخو مەينەتيان.

8. بۆيە ئاوا تۆلەيان لى دەكەينەو، چونكە بېگومان
فیرعهون و هامان و سەربازەکانیان تاوانبار بون، سەر ئەنجام
لەسەر دەستی ئەو مائەلە ھەمویان لەناوچون.

۱ وا دياره كاتى لهناو دهريادا دۆزيانهوه فيرعهون برپارى
 كوشتنى داوه، بهلام ژنى فيرعهون وتى: چاو رۆشكهروهديهكه
 بۆمنو بۆتۆ، مهيكوژن بهلگو سووديكمان پييدات يان بيكهين به
 كورپى خويمان، خو ئهوان نهياندهزاني كه كييهو سهئهئىنجامى
 ئهوان لهگهل ئهودا چى دهبيت.

۱۰ جا دايكى موسا پاش فرەدانى ئەو كۆرپەيە ھۈشى لا نەماو
 ھەر لە بىرى موساى كۆرپىدا بو بەراستى نزيكبو ئەم بەسەرھاتە
 بىر كىنەيت ئەگەر ئىمە دلمان بىتەو و سەقامگىر نەكر دايە، تا بەم
 شىۋەيە بىيىت بە يەككىك لە باومر داران بە ھاتنەدى بەئىنەكانى
 ﷻ، تەنانت ئەومندە بى تاقەتى بو كچىكى نارد كە دوور
 بەدوورى بروات و ئاگاي لى بىت.

جا بهو خوشکەى موسای وت: پى به پى به دوایدا برۆو

چاوت لیى بیت له دوورم وه به شیومیهك كه ئهوان ههستت پى

نهكهن، جا الله چۆنیهتی گهڕانهوهكهیمان بۆ باسدهكاتو

دهفهرمۆی:

١٢ ئەوسا مەمکی ھەمو شیردەرێکمان لەو منداڵە قەدەغە کرد
پێش ئەوێ بیتهووە لای دایکی، جا خوشکەکە ی لێی چووە
پێشەووە بە دەست و پێوەندی فیرەوونی وت: ئایا دەتانهوێت
مالێکتان پێ نیشان بدهم کە بەخێوی بکات بووتان و
چاودیریکەرێکی باشیشی بۆی؟ جا ئەوانیش پاش
لێکۆڵینەوێهێک ناردیان بە شوپێ ئەو شیردەرەدا کە دایکی خۆی
بوو، ئەوسا ئەویش ھات و کاتیەک گرتیە باوەشی و مەمکی پێدا
مەمکەکە ی گرت، دیارە پاش لێکۆڵینەوێهێکیش لەو رازی بوون
کە لە مائی فیرەووندا مەمکی پێ بدات بەلام ئەو ئافەرتە رازی
نەبوو مێردو مائی خۆی بەجێ بهێڵێت و وتی: پێم خۆشە لە مائی
خۆمدا مەمکی پێ بدهم ئەوانیش چونکە کەسیکی تریان دەست
نەکەوت کە ئەو منداڵە مەمکی بگرت دایەنە دەستی.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ، وَاسْتَوَىٰ ءَايَنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغْنَىٰ الَّذِي مِّنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِّنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنِ ارَادَ أَن يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَمْوَسَىٰ أَرِيدُ أَن تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنَّكَ أَلَمَلًا يَأْتُمِرُونَ بِكَ لَيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

ئەى موسا تۆ دەتەوئى بمکوژیت وەکو دوینی کەسیکی تەرت کوشت؟ تۆ دەتەوئیت ملهوپرک بیت لەم زەویە داو ناتەوئى لە ناشتیخوازان بیت، جا ئەم هەوالە گەشتەووە فیرعەون کە کوژانی پیاووەکەى دوینی بە دەست موسا بوە، بۆیە زۆر رەقى هەستاو بریاری کوشتنی داو ناردی بە شوینیدا.

﴿٢٠﴾ جا پیاوئیک لەو سەرى شەروە بە هەلەدەوان هات و وتی: ئەى موسا بەرپاستی پیاوانی دەربار خەریکی پیلان نەووە و راوێژن بۆ ئەوێ کە بتکوژن، جا زوو لێرە دەرچووە بیگومان کە من نامۆزگاریکەریکی دلسۆزم بۆت.

﴿٢١﴾ جا ئەویش لەو شارە بە ترسەووە بەوریاییەووە کە نەك دوچارى شتی ببیت دەرچوو، ئەوسا وتی: ئەى پەرورەدگارم لەم گەلە ستەمکارە رزگارم بکە.

﴿٢٢﴾ خۆ لە کاتیکیشدا کە پرووی کردە (هەدیەن) وتی: نزیکە کە پەرورەدگارم رینماییم بکات بۆ سەر رینگای راست. واتە: لە رەحم و میهرەبانى خوا ناوئەمید نەبو.

﴿١٣﴾ جا ئێمە گەراندمانەووە بۆ لای دایکی تا چاوی بەو رۆشن ببیتەووەوخەم نەخوات، وە تا بیشزانیت کە بیگومان بەلئینی اللہ راستە و دیتە دى بەلام زۆر بەی ئەوان نازانن کە حەق و راستی کامەیه، ئەو مندالە تا گەورە بو لەناو ئاسایش و خوشی لە لای مالى خۆی ژيانى بە سەر برد، جا کاتیک لە شیر برایەووە هاتەووە ناو خیزانی فیرعەون و بە خوشی و شادمانی دەژیا.

﴿١٤﴾ جا کاتیک بەهیز بو، وەبۆبە گەنجیکی تەواو ئێمە دانایی و زاناییمان پێدا، خۆ هەر ئاوەها پاداشتی چاکەکاران دەدەینەووە.

﴿١٥﴾ جا لەو کاتەى کە شار قەرەبالغ نەبوە چوووتە ناو شارەووە بینی لەناو شاردا دوو پیاو شەریانە یەکیکیان لە رەگەزى خۆى و ئەوێ تریان لە رەگەزى دوژمنەکانى بو، جا ئەوێ کە لە رەگەزى خۆى بو داواى یارمەتى لە موسا کرد دژى ئەوێ کە لە دوژمنانى بو، ئەوسا موسایش مشتە کۆلەیهکی پێدا کیشا و کابرای کوشت بە بئ ئەوێ مەبەستى کوشتنى هەبیت، موسا وتی: ئەمە لە کردارى شەیتان بو بیگومان ئەو دوژمنیکی گومراکەرى ئاشکرايە.

﴿١٦﴾ وتی: ئەى پەرورەدگارم بەرپاستی من ستەمم لە خۆم کرد دەسا لێم ببورە جا پەرورەدگارى چاوپۆشى لێکرد، بەرپاستی ئەو زۆر لێبورەو بە بەزەییە.

﴿١٧﴾ وتی: ئەى پەرورەدگارم لە بەرامبەر ئەو نیعمەتەى بە منت داوە بەلئین بیت منیش هەرگیز نەبم بە پالپشتی تاوانبار.

﴿١٨﴾ ئیتر لەناو شاردا دەرستاو چاوەرپی روودانى شتی دەکرد لەسەر کابرای کوژراو، جا لەو کاتەى کە بەناو شاردا دەگەرا کەچی ئەو پیاوێ کە دوینی یارمەتى داو لەسەر ئەو، ئەو پیاوێ کوشت دیسان هاواری بۆ هیئایەووە کە لەگەل یەکیکی تردا بە دەمەقالە هاتبو موسایش پێی وت: بەرپاستی تۆ شەر فروشیکی ئاشکرای.

﴿١٩﴾ جا کاتیک کە ویستی لەو کەسە بدات کە دوژمنی هەردووکیان بو، کابرای شەر فروش وای زانی موسا دەیهوئیت لەو بدات بەهۆی قسەکەیهووە کە پێی وتبو: تۆ شەر فروشى. وتی:

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكِ ابْنِي يَدْعُوكَ لِجَزْيِكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأَبْتَ اسْتَغْرَهِ إِبْنُ خَيْرٍ مِنْ اسْتَغْرَتْ أَلْقَوِي أَلَمِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَ بِمَا نَعْبُدُ أَحْدَى ابْنَتَيَّ هَتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَبِجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلِينَ فَضَيْتَ فَلَا عُدُونَكَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

﴿٢٢﴾ جا لهو کاته‌دا که گه‌یشته ناوی مه‌دی‌هن بینی که کۆمه‌لئیک لهو خه‌لکه ناو دهرده‌هینن بۆ ناودانی مه‌رو مالاته‌کانیان و دوو ئافره‌تیشی بینی که مه‌رو مالاتی خو‌یان دور ده‌خه‌نه‌وه لهو خه‌لکه، جا موسا پیی وتن: ئه‌وه چیه ئیوه نایه‌نه ناوئه‌وه خه‌لکه‌وه مه‌رو مالاتی خو‌تان ناو بده‌ن؟ وتیان: ئیمه مه‌رو مالاتمان ناو ناده‌ین تا ئه‌م شوانانه له‌سه‌ر ئاوه‌که دهرنه‌چن و نه‌رۆن، وه باوکی ئیمه پیریکی گه‌وره‌یه و خو‌ی توانای ئه‌م ئیشه‌ی نیه بۆیه ئیمه‌ی ئافرت هه‌ستاوین به‌ئه‌نجامدانی ئه‌م ئیشه‌.

﴿٢٤﴾ جا موسا مه‌رو مالاته‌که‌ی بۆ ناودان و پاشان پشتی تی‌کردن و چووه ژیر سیبه‌ریک و ده‌ستی به‌ رازو نیاز کرد له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاری خو‌ی داو وتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم بی‌گومان من نیازمه‌ندی هه‌ر چاکه‌یه‌کم که بۆم بنی‌ریت.

﴿٢٥﴾ جا یه‌کئیک لهو دوو ئافره‌ته به‌حه‌یاو شه‌رمه‌وه ریی ده‌کرد هاته لای و وتی: باوکم بانگت ده‌کات تا پاداشتی ئه‌و ناودانه‌ت بداته‌وه، جا کاتئیک هاته لای و داستانه‌که‌ی خو‌ی بۆ باسکرد، پیی وت: مه‌ترسه تۆ ئیتز لهو گه‌له‌سته‌مکاره رزگارت بووه.

﴿٢٦﴾ یه‌کئیک لهو دوو ئافره‌ته وتی: ئه‌ی باوکی خو‌م به‌کریی بگه‌ر به‌راستی باشت‌رین که‌سیک که تۆ به‌کریی بی‌گریت ئه‌م پیاوه به‌هیزو ده‌ست و دم پاکه‌یه.

﴿٢٧﴾ وتی: بی‌گومان من دهمه‌وئیت یه‌کئیک لهو دوو کچانه‌م ماره بیرم لیت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌شت سال شوانیم بۆ بکه‌یت، جا ئه‌وسا ئه‌گه‌ر ویستت ده سال ته‌واو بکه‌یت پیاوه‌تییه‌که‌و خو‌ت ده‌یکه‌یت و ئه‌گه‌ر خوا ئاره‌زو‌ی لی بیت من نامه‌وئیت ئه‌زیه‌تت بده‌م که به‌م زوانه‌ش بۆت دهرده‌که‌وئیت که من له‌سه‌ر راستانم له‌گه‌لتا وه‌یج بره‌بیانویه‌کت پی ناگرم.

﴿٢٨﴾ موسا وتی: ئه‌وه بریاریکه له‌نیوان من و تۆدا ئه‌وسا کامیانم لهو دوو ماوه‌یه ته‌واوکرد با ناحه‌قیم پی نه‌کریت، ئه‌وسا الله‌یش شایه‌ته له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌یلتین.

﴿٢٩﴾ جا موسا ئه‌و ماوه‌یه‌ی که بریاریان له‌سه‌ر دابو ته‌واوکرد، ئه‌و کاته به‌ شه‌و له‌گه‌ل خیزان و ده‌ست و پیوه‌ندی به‌ره‌و میسر رۆیشتن له‌ریگا له‌ کیوی (تور) دوه ئاگریکی بینی و پیی وتن: لی‌ردها بوه‌ستن من ئاگریکم به‌رچاو که‌وت به‌و هیوایه‌وه که له‌ لای ئه‌و ئاگره هه‌والئیکی ریگاتان بۆ به‌ینم یان ده‌سته‌واره‌یه‌ک له‌و ئاگره‌تان بۆ به‌ینم به‌لکو خو‌تانی پی گه‌رم بکه‌نه‌وه.

﴿٣٠﴾ جا کاتئیک هاته لای ئه‌و ئاگره‌ی که بینیبوی، له‌لای راستی شیوه‌که‌دا له‌و پارچه پی‌رۆزه‌دا له‌و دره‌خته‌وه بانگ کرا که ئه‌ی موسا به‌راستی من الله‌م په‌روه‌ردگاری جیهانیان.

﴿٣١﴾ ده‌ی عه‌ساکه‌ت فره‌بدده جا که فره‌یدا دی که عه‌ساکه‌ی وه‌ک مار ده‌جووئیت موسا پشتی تی‌کردو رای کردو هیج ئاورپیکی بۆ نه‌دایه‌وه جا بانگ کرا: ئه‌ی موسا بگه‌رپه‌روه بۆلای و مه‌ترسه به‌راستی تۆ له‌و بی ترسانه‌یت که هیج زیانیان پی ناگات.

﴿٣٢﴾ ده‌ستت بخه‌ره باخه‌لته‌وه که دهرت هی‌نا سپیه‌کی بی‌گه‌رده، وه بۆ نه‌مانی ئه‌و ترسه ده‌ستی خو‌ت بخه‌ سه‌ر سینگت، جا فه‌رموی: ئه‌وه دوو به‌لگه‌ن له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌وه بۆ

فیرعهون و ئه شرافیانی دهوروبه ری بیگومان ئهوان له خراپه و تاواندا گه لیکی له سنور دهرچوون.

﴿۳۲﴾ موسا وتی: ئه ی پهروهردگارم بهراستی من یه کیکم لهوان کوشتوه و دهرسم لهباتی ئه ودا بمکوژنهوه،

﴿۳۴﴾ خو هارونی برام له من زمانی پاراوتره سا ئه ویش له گهل مندا رهوانه بکه که پالپشتم بیت و قسه کانم بسهلمینیت چونکه بیگومان من دهرسم که ئهوان به درۆم بخه نه وه و باوهرم پی نه کهن، جا کاتیک ئه م داوایه ی کرد پهروهردگار وهلامی دایه وه،

﴿۳۵﴾ فه رموی: به م زوانه به هوی براکه ته وه به هیزت ده کهین و هیزیکی بتهوی واتان پیده دهین که توانایان نه بیت دهست دریزی بکه نه سهرتان، برۆن بو لای فیرعهون به به لگه کانی ئیمه، به دلنیا ییه وه ئیوه و ئهوانه ی که پهیره ویتان ده کهن سهرده کهون.

﴿۳۶﴾ جا له کاتیکدا که موسا به به لگه روژنه کانی ئیمه هاته لایان وتیان: ئه مه جگه له جادویه کی هه لبه ستراو شتیکی تر نیه، خو ئیمه شتی وامان له ناو باو باپیرانی پیشوماندا نه بیستوه.

﴿۳۷﴾ ئه وسا موسا وتی: پهروهردگارم باشتر دهرانییت به و که سه ی که به رینمایه ی له لایه ن ئه وه وه هاتوه، وه دهرانییت سه ر ئه نجامی ئه و ماله خو شه ی قیامهت بو کییه بیگومان برپاریش هه رئه وه یه که سه مکاران سه رکه وتو نابن.

﴿۳۸﴾ جا فیرعهون وتی: ئه ی به ریزانی دهربار جگه له خو م هیچ خوایه کی تر شک نابهم بو ئیوه جا ئاده ی هامان که ریوچم بو دروست بکه، جا باله خانه یه کی به رزم بو ساز بکه به لکو له وپوه هه والیکی خوی موسا بزانه! خو بیگومان من پی م وایه که موسا له درۆزانه.

﴿۳۹﴾ ئه و خو ی و سه ربازه کانی به ناحق له م زهوییه دا خو یان به گه وهره دهرانی و وایان گومان دهرد که ناگه رپنرینه وه بو لای ئیمه.

﴿۴۰﴾ جا ئیمه خو ی و سه ربازه کانیمان گرت و فریماندا نه ناو دهریاوه ته نها له نیو روژدا هه مویان خنکی نران. جا ئا لی ردها ته ماشا بکه ن و وردبینه وه که سه رئه نجامی سه مکاران چۆن بو؟

﴿۳۰﴾ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿۳۱﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوِسَّ إِلَىٰ إِيَّتِي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۲﴾ وَأَنْ أَلْقِي عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا هَتَرْتُكَ أُنَاجِيكَ جَانُّ وَلِي مُدِيرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوِسِّي أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ ﴿۳۳﴾ أَسْلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَنُوكَ بُرْهَنَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ ﴿۳۴﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿۳۵﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿۳۶﴾ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَجَعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿۳۷﴾

﴿۴۱﴾ ئه وسا ئه وانمان کرد به پیشه واکه بانگ بکه ن ئه و که سانه ی که دوا یان ده کهون بو لای ئاگر، جا روژی قیامهتیش یارمه تی نادرین. ئای له و گالته پیکردنه، تو له دنیا دا پیشه واکه بیت بو بانگ کردنی خه لک بو ناو ئاگر که چی له قیامهتیشدا کاتیک سزا دهرین هیه که س به هانانانه وه نه یهت! ئه ی کوا گه وهره پیشه واکهت که گیان و مالی خو نت بو فیدا ده کرد؟

﴿۴۲﴾ خو هه ر له م دنیا دا نه فریمان به شوین خستن و له روژی قیامهتیشدا له خوینتال و روو ره شانن. ئینجا پهروهردگار باسی ئه و نیعمه ته گه وهره ی خو ی ده کات که دای به موسا پاش له ناو بردنی فیرعهون و ده فهرمو ی:

﴿۴۳﴾ پاش ئه وه ی که خه لکانی پیش ئه وانمان له ناو بردن ئیمه ته وراتمان به موسا دا که چاو روژنه که ره وه بیت بو خه لک و رینمایه که ره به ره که تیک بی تا به لکو ئه وانیش بیرکه نه وه وه به و هویه وه خو شه خت و چا و سا غانه بژین. دیاره پیغه مبه ری ئازیزمان ﷺ له م رو ودا و به سه ر هاتانه که باسکرا له پیشدا شتیکی نه دهرانی، بو یه ده فهرمو ی:

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرٍ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنَ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكَبرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَذْعُبُونَ إِلَى النَّكَارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

﴿٤٤﴾ خۆ تۆ له تهنیشتی چهپی ئەو شیوه نەبویت که ئیمە لەلای راستیەوه وەحیمان کردە لای موسا و لەویش نامادە نەبویت که ئیستا ئەو بەسەر هاتانەیان بۆ بگێڕیتەوه.

﴿٤٥﴾ بەلکو ئیمە خەلکی زۆرمان هێنایە سەر زەوی و تەمەنیشیان زۆر بو، جا کاتیەک که ئیمە تۆمان کرد بە پیغەمبەر خەلک لەم باسو خواسە شتیکیان نەدەزانی جا تۆ له ناو خەلکی (مەدەین) یشتا نەبویت که موسا چووە ناویان و شوانی کردو ژنی هینا و گەڕایەوه، کهچی نیشانەکانی ئیمەیان بە سەردا دەخوینیتەوهو باسی ئەو رۆداوانەیان بۆ دەگێڕیتەوه بەلکو ئیمەین رەوانەکەری پیغەمبەران و تیگەیهنەر و پیگەیهنەریان. که ئەمە خۆی له خۆیدا بەلگەیهکی گرنگە لەسەر راستی پیغەمبەرایەتی محمدی نەخویندەوار ﷺ.

﴿٤٦﴾ جا تۆ لەلای کبوی (تور) یش نەبویت کاتیەک که موسا هاتو تەوراتی وەرگرت بەلام ئەمە بەزەیی و سۆزیکە لەلایەن پەروردگار تەوه تا تۆ گەلیک که پێش تۆ هیچ ترسینەرێکیان بۆ نەهاتو له سزای دواڕۆژ بترسینی بەلکو بیر بکەنەوه و پەندو نامۆزگاری وەربگرن.

﴿٤٧﴾ جا ئەگەر لەبەر ئەوه نەبوايه که ئەگەر دوچارى سزایەك بەهوى بەد رەفتارى خۆیانەوه ببونایه ئەوسا بلین: ئەى پەروردگارمان ئەى تۆ بۆچی پیغەمبەریکت بۆ ئیمە نەنارد تا پەپەرەوى نیشانەکانت بکەین و لەو کەسانە بین که باوەردارن، سزایان زوو بۆدەناردن؟

﴿٤٨﴾ جا کاتیەک لەلایەن ئیمەوه بە ناردنی تۆ حەق و راستیان پیگەیشت وتیان: دەبا وەکو ئەوهى کەدرا بە موسا بەدرايه بە ئیمەش، جا پەروردگار له دەمیان دەداو دەفەرموى: ئایا له پێش ئەم قورئانە یشتا بیباوەر نەبون بەوهى که درابو بە موسا، دەیان وت: موسا و هارون دوو جادووەگەرن و پالێشتی یەکترن و وتیان: ئیمە بیباوەرین بە هەمویان.

ئیبینو کەسیر دەلیت: بئى ملەجەرە لەلای هەمو خاوەن عەقلەکان زانراوه که ﷻ له ئاسمانەوه له ناو ئەو پەراوانەى که ناردوو یەتى بۆ پیغەمبەران تەواوتر و هەمە لایەنە تر و رەوانتر و گەورەتر و بەرپزتری لەو پەراوهى که ناردو یەتى بۆ محمد ﷺ که قورئانە نەناردو، وە پاش ئەو له پزێو گەورەیتیدا ئەو پەراومیه که ناردو یەتى بۆ موسای کورپی عیمران ﷺ که تەوراتە، خۆ ئینجیلی رەوانە کراوى لای عیسايش ﷺ تەواکەرى تەوراتە و حەلەلکەرى هەندیک لەوانەیه که لەسەر نەوهى ئیسرائیل (یەعقوب) حەرام کرا بو. بۆیه دەفەرموى:

﴿٤٩﴾ بلئى: ئەگەر راست دەکەن لەلایەن ﷻ وە پەراویکم بۆ بهین که چاکتر لەم دووانە (تەورات و قورئان) رێ پێشاندەرتر بێت منیش دواى دەکەوم و پەپەرەوى دەکەم.

﴿٥٠﴾ ئەوسا ئەگەر وەلامیان نەدایتەوه و پەپەرەویان نەکردیت، دەى چاک بزانه که ئەوان هەر پەپەرەوى ئارەزوێ خۆیان دەکەن و هیچ بەلگەیهکیان نیه، جا کبیه گومراو سەر لێشیواوتر لەو کەسەى که بەبێ رێنمایی لەلایەن ﷻ وە پەپەرەوى له ئارەزوێ خۆی بکات؟ ئەوانە بەراستی ستمیان له خۆیان کردو، بیگومان که ﷻ گەلانی ستمکار ناگەیهنئى بەسەرفەرەزى و بەختەومەرى.

﴿٥١﴾ جا بەراستى ئیمە بئى پسانەوه ئەم پەندو نامۆزگاریانەمان بئى وتن بەلکو بیر بکەنەوه. ئینجا پەروردگار باسی ئەو زاناو

پیاو چاكانه‌ی نه‌لی كیتاب كه باوهرپان هیئا بهم قورئان دهكاتو دهفهرموئ:

۵۲ ئەو كه‌سانه‌ی كه له‌پیش ئەم قورئانه‌دا په‌راومان پیداون ئەوان بهم قورئانه باوهر دههینن.

۵۳ جا ههر كاتیك ئەو قورئانه به‌سه‌ریاندا بخوینریته‌وه ده‌لین: باوهرپان پییه‌تی بیگومان ئەوه راسته و له‌لایه‌ن په‌روهردگارمانه‌وه‌یه، بیگومان نیمه پیش ئەم قورئانه‌یش ههر موسلمان بوین.

ئهمه‌ش رۆشنترین به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی كه ئایینی پیغه‌مبه‌ران له‌شته بنچینه‌یه‌كاندا یه‌كن و له‌یه‌ك سه‌رچاوه‌وه هه‌لقولاون، ئینجا په‌روهردگار دهفهرموئ:

۵۴ ئەوانه به هوی خوگرتنیان له‌سه‌ر ئایینی پیشوی خو‌یان و پاشان باوهره‌ینانی راسته‌قینه‌یان بهم قورئانه دوو به‌رامبه‌ر پاداشت ده‌درینه‌وه، وه ئەوانه به‌چاكه خراپه لاده‌به‌ن و وه‌لامی خراپه به‌خراپه ناده‌نه‌وه، كه ئهمه‌ش په‌له‌یه‌کی هه‌ره به‌رزه‌ بو مرو‌فی خاوه‌ن باوهر و هه‌مو كه‌س به‌وپه‌له‌یه ناگات، وه له‌و سه‌روه‌ت و سامانه‌ش كه پیمان داوون به‌خزم و بیگانه ده‌به‌خشن چ به‌شیوه‌ی زمكات چ به‌شیوه‌ی چاكه‌ی تر.

۵۵ خو ههر كاتیك شتی بئ سوودو بئ كه‌لك ببیسن پشتی تیده‌كه‌ن و ده‌لین: كرداری خو‌مان بو خو‌مان و كرداری خو‌تان بو خو‌تان، له‌ئیمه‌وه تووشی زیان نابن، ئیمه نامانه‌وێت سه‌روكه‌له‌ له‌گه‌ل نه‌قام و نه‌زاناندا بده‌ین. دلی باوهردار هه‌میشه له‌یادی په‌روهردگاری خو‌یداوه‌ و نایه‌وئ خو‌ی به‌شتی بی‌سوود و پرو پوچه‌وه سه‌رگه‌رم بكات. ئینجا په‌روهردگار ر‌وو ده‌كات به‌ پیغه‌مبه‌ر و دهفهرموئ:

۵۶ بیگومان كه تو ناتوانیت ههر كه‌سیكت خو‌شویست بیخه‌يته سه‌ر راسته ریگای ئایین به‌لام الله ههر خو‌یه‌تی كه ئەو كه‌سه‌ی كه ئاره‌زو‌ی لی بی‌ت ده‌یخاته سه‌ر ریگای راست، چونكه ههر ئەو زاته ده‌زانیت كئ شایسته‌ی ر‌ینماییه‌و كیش شایسته‌ی گوم‌رای. له‌فه‌رموده‌ی راستدا هاتوه كه ئەم ئایه‌ته سه‌بارت به‌ئهبو تالیبی مامی پیغه‌مبه‌رمان دابه‌زیوه كه هه‌میشه جاودیری پیغه‌مبه‌ری ده‌کردو خو‌شی ده‌ویستو له‌ریزی ئەودا بو به‌لام

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَى أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَى مِن قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ فَأْتُوا بِكُتُبٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

له‌به‌ر خزمایه‌تی نه‌ك له‌به‌ر بیرو باوهر، جا كاتیك نزیکى مردن بوویه‌وه پیغه‌مبه‌رمان بانگی کرد بو وهرگرتنی ئەم ئایینه‌ پیرۆزه، به‌لام ئەو له‌به‌ر لۆمه‌ی بت په‌رستان شایه‌تومانی نه‌هیناو به‌موشریکی مرد كه ئهمه‌ش زۆر سه‌خت بو له‌لای پیغه‌مبه‌رمان جا خوا ئەم ئایه‌ته‌ی بو نارد. ئینجا په‌روهردگار هه‌ندیک له‌به‌هانه‌ی ئەو بت په‌رستانه‌ی مه‌كه‌ باسده‌كاتو دهفهرموئ:

۵۷ جا ئەوان وتیان: ئەگه‌ر ئیمه‌ دوای ئەو ر‌ینماییه‌ بکه‌وین له‌گه‌ل تۆدا ههر لهم زه‌ویه‌ی خو‌ماندا پارچه‌ پارچه‌ ده‌کریین! په‌روهردگار دهفهرموئ: ئەوان ئاوا ده‌لین، ئەی مه‌گه‌ر ئیمه‌ ئەوانمان له‌شوینیکی ئەمن و ئاسایشدا دانه‌مه‌زراندوه كه به‌روبوومی هه‌مو شتیکیان بو ده‌بریت كه ئەوه‌ش ر‌ۆزییه‌كه‌ بو‌یان له‌لایه‌ن ئیمه‌وه؟ به‌لام زۆربه‌ی ئەوان ئەم راستیانه‌ نازانن و هه‌نگاوی کویرانه‌ هه‌لده‌گرن وه‌كو ئەوه‌ی كه ئەوان خو‌یان ئەو ر‌یزو په‌له‌یه‌یان بو خو‌یان دابین کردبیت!

۵۸ خو زۆر ولاتیشمان له‌ناوهرد كه خه‌لكه‌كه‌ی به‌هوی رابواردن و ژیا‌نی خو‌شیانه‌وه سه‌ركه‌شو له‌خو‌بایی بون، جا ئەوه‌ جیگا‌کانیانه‌ ببینن كه له‌پاش ئەوان جگه‌ له‌كه‌میک له‌ویدا

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
 آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ أُنزِلَتْ عَلَيْهِمْ
 قَالُوا ءَأَمْنًا بِهٖ ءِذَا الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
 أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرُهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ
 السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ
 أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
 لَا نَبْنِئُ الْجَهْلِيلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ
 اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِن
 نَبِيعَ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَخْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نُمْكِنْ لَهُمْ
 حَرَمًا ءَمِنًا يُجِئُ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رَزَقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ
 بَطَرْتَ مَعِيشَتَهَا فَنَلَاكَ مَسْكَنُهُمْ لَمْ تُسْكِنْ مِنْ بَعْدِهِمْ
 إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
 الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ ءَايَتِنَا وَمَا
 كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

نيشته جي نه بون نه وسا ئيمه هەر خومانين دهمينيينه وهو خه لک
 هه موی دهریټ.

﴿٥٩﴾ خو په روهردگاری تو هیچ شاریکی له ناو نه بردوه هه تا
 په یامبه ری خوی نه نارده بیته ناو سهرکی ترین جیگایانه وه که
 نیشانه کانی ئیمه یان به سهردا خویندبڼه وه تا هیچ به هانه یه کیان
 نه بیټ بو رۆزی قیامهت، جا ئیمه هیچ ولاتیکیشمان له ناو
 نه بردوه، مه گهر له بهر نه وه بڼه که خه لکه که ی سته مکار بون.

﴿٦٠﴾ جا نه ووی که پیتاندراده له همر شتیکی تهنه له زه دتیکی
 ژبانی دنیایه و جوانیه که یه تی و پاش ماوه یه کی کهم یان نیوه له و
 دهرده چن یان نه و له ده ست نیوه دهرده چیټ، خو نه ووی که له لای
 الله یه چاکتر و زوړتر دهمینیټه وه، واته: نه م ژبانه فریودره و
 جیگای دنیایی و پشت پی به ستنی نیه، دهی ئایاهه ر تیناگه؟

﴿٦١﴾ ئایا نه و که سه ی که ئیمه به لینیکی جوانمان پیډابیټ، جا
 نه و به و به لینه ش بگات وه که نه و که سه وایه که ئیمه
 رابواردنیکی ژبانی دنیامان پیډابیټ و زوړ نه بات له ناو بجیټ و
 پاشان نه و له رۆزی قیامهتدا له و که سانه بیټ له ناو ناگردا ناماده
 ده کریږ؟ نه خیر وهکو یه ک نین.

﴿٦٢﴾ جا باس بکه بویان نه و رۆزه که الله بانگیان دهکاتو
 نه وسا دهره رموی: له کوپن نه و هاو به شانه ی من که نیوه واتان
 گومان دهرده که نه وانه هاو به شی من و ده تانن یارمه تیتان
 بدنه و تکتان بو بکه ن؟

﴿٦٣﴾ نه و که سانه ی که بریاری ئیمه به سهریاند هاته دی و
 جوونه ناو ناگرده ده لئین: نه مانه نه و که سانه ن که ئیمه سهرمان
 لیټیکدان، سهرمان لیټیکدان ههر وهکو چوڼ خو مان سهرمان لی
 شیواو له پیښگی تودا بیزاری خو مان له وان دهرده برین، نه وان
 ئیمه یان نه په رسته و به لکو هه و او نارم زو به رژه وهندی خو یانین
 ویسته و، ئانه وه یه سهر نه نجامی عابیدان و مه عبودانی ساخته یی.

﴿٦٤﴾ جا به په پرده وان وترا بانگ بکه نه نه و هاو به شانه ی که بو
 الله تان دانا بو با بین به دهمتانه وه و پاریزگاریتان لی بکه ن، جا
 نه وانیش بانگیان کردن به لام وه لامیان نه دانه وه، جا نه ک له بهر
 شه هاهمه ت و لیټه اتویی به لکو له بهر ترسنوکی و سهرگرمی به
 سزای خو یانه وه، جا چاویان به سزا ده که ویت، بیگومان نه گهر
 نه وان ریگای هیډایه تیان بگرتایه خو نیستا نه و سزایه یان
 نه ده دی.

﴿٦٥﴾ جا باس بکه بویان نه و رۆزه که الله بانگیان دهکاتو
 دهره رموی: چوڼ وه لامی پیغه مبه رانتان دایه وه؟

﴿٦٦﴾ جا له و رۆزه دا هه مو هه والیکیان له بیر ده چیټه وه و هیچ
 به لکه یه کی راست و دروستیان نیه بو وه لامدانه وه، جگه له
 شهرمه زاری و سهرشوری، نه وسا پرسیار له یه کتر ناکه ن بو وه لام
 دانه ووی نه م پرسیاره، جا له ترسی روداوی پر مه ترسی نه و رۆزه
 سه خته پاش زه مانیکی دريژ دینه قسه و سویندی درو ده خوڼ
 وه که له نایه تی بیستوسی سورته ی نه نامدا هاتوه ده لئین: ﴿به
 الله قه سه م ، به په روهردگارمان ئیمه موشریک نه بووین﴾

نه گهر به جوانی له رۆزی قیامهت و پرسیار و وه لامی نه و رۆزه
 له قورئاندا وردببینه وه له وانه یه هه ندیک جیگای به دزی
 هه ندیکی تر بزانیټ، تاوانباران له لایه ک قسه ناکه ن، له لایه ک
 نه فرین له

٦٢٢

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الِئْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
 مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ بَضِيَاءٌ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى
 يَوْمِ الْقِيَمَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ لَيْلٌ تَسْكُنُونَ
 فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الِئْلَ
 وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
 تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
 هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ إِنَّ قُرُونَكُمْ كَاتٍ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى
 عَلَيْهِمْ وَآيَيْنَاهُ مِنَ الْكُفْرِ مَا إِنْ مَفَاتِحَهُ لِنَنسُوا بِالْعَصْبَةِ
 أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ
 ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
 نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
 وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

﴿٧١﴾ جا باس بکه بؤیان ئەو ڕۆژەى کە اللّە بانگیان دەکات و
 دەفەرموئ: کوان ئەوانەى کە ئیوه گومانتان دەبرد کە ئەوانە
 هاوبەشى من و دەتوانن یارمەتیتان بدەن و تکتان بۆ بکەن؟
 هاوبەشى دانان بۆ اللّە تاوانیکی زۆر گەورەیه و اللّە بە بى
 پەشیمان بونەوه و تەوبە لیکردنى پېش مردن چاوپۆشى ئى
 ناکات و موشریکان بۆ هەمیشە جیگیان ناگرى داخى دۆزەخە .

﴿٧٥﴾ لە هەمو گەل و تاقمیک شایەتیک کە پیغەمبەرى ئەو گەلە و
 پیاو چاک و راستگۆیانى هەر تاقم و تیرە و عەشیرەتیكەن
 دەرەهینین، ئینجا لە بیباوەرانی ئەو تاقم و گەل و عەشیرەت و
 تیرە پرسیار دەکریت لەو کار و کۆشەشى کە لە دنیاىا کردیانە،
 جا پێمان وتن نادەى بەلگەکانتان بەینن ئینجا دمران کە حەق و
 راستى هەر لەلای اللّەیه و ئەو درۆ و قسەپوچ و بى کەلکانەى کە
 هەئیان بەستوه لە دنیاىا لە بیران نامینیت، بەلگودە بى بە ھۆى
 شەرمەزارى و سەرشارى قیامەتیان.

﴿٧٦﴾ بێگومان کە قارون لە گەلى موسا و لە خزمانى بو، مام یان
 نامۆزای بو کەچى بە ناحەق دەستدریژی کردە سەریان، کە
 ئەوندە گەنجینەمان بەو دابو کە ھەلگرتنى کلێلەکانى بە تەنھایی
 تاقمیکى خاوەن ھیزی ماندوو شەکەت دەکرد، جا بەم ھۆیەوه

لەجیاتى سوپاسى اللّە ناسوپاسى کردو زۆر لوت بەرزو خو
 بەزلزان بو، جا باس بکەبؤیان ئەوکاتەى کە خەلکى تیرەکەى
 پێیان وت: لوت بەرزو خو بەزلزان مەبە، بەراستى اللّە خو
 بەزلزانانى خوش ناویت.

﴿٧٧﴾ جا بەو سامانە زۆرەى کە اللّە پێى بەخشیوى مالى دواڕۆژتى
 پى بەدەست بەینە و بەشى ژيانى دنیاى خۆتیشت لە بیر نەچیت،
 جا چاکە بکە ھەرودەك اللّە چاکەى لەگەلتا کردوه و ئەو ھەمو
 سەرودت و سامانەى پێداویت، وە لەسەر زھویدا خراپە نەکەیت
 چونکە بێگومان کە اللّە خراپەکارانى خوش ناوت.

﴿٧٨﴾ قارون وتى: ئەوہى کە بە من دراوه بەھۆى زانیارى
 خۆمەوہیە ھیچ منەتى تیدا نیە و خۆم شایستەى ئەم مال و
 سامانەم کە پێم دراوه، پەرورەدگاریش بە دەمیدا دەداتەوہ و
 دەفەرموئ: ئایا نازانیت کە بەراستى اللّە پېش ئەو گەلانیکی
 زۆرى لەناوبردوه کە لەو بە تواناترو سەرودتمەندتر بوون؟ جا
 پرسیار لە تاوانى تاوانباران ناکریت بۆچاوپۆشى لیکردنیان
 چونکە اللّە دەیناسیت و دمران چیان کردوه، ئەوانە تەنھا
 پرسیاریان بۆ سەرزدەنشت و لۆمە لێدەکریت، جا بەم شیوہ مانایە
 ئەم ئایەتە لەگەل ئەو ئایەتانەى پرسیارى کافران وەکو ئایەتى
 ﴿فَرِيك لَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ﴿٩٢﴾ حیجر: ٩٢/واتە: سویند بە

پەرورەدگار پرسیار لە ھەموتان دەکریت ﴿یەک دەگریتەوہ.
 بەئى قارون گوئی بە نامۆزگاریی پیاو باشانى گەلەکەى نەداو
 ھەر بە باشى و بۆشى خۆیەوه خەریک بو.

﴿٧٩﴾ جا لەو کاتەدا بەو بەرگە رازاوه دەست و پیوەندە زۆرەوہ
 ھاتە ناو تیرەکەى، خو ئەوانەى کە ژيانى دنیاىان دەویست وتیان:
 ئای خۆزگە وەك ئەوہى کە بە قارون دراوه بەنیمەش بەدراپە
 بێگومان ئەوہ بەشیکی زۆر گەورەیه کە بەو دراوه لە مالى دنیا،
 دیارە ئەمە ھەلۆیستى دنیا ویستانە بەلام ئەوانەى کە بە چاکى
 دنیا دەناسن و بەو سەرودت و سامانە فریو ناخۆن ھەلۆیستیشان
 جیاوازە وەك دەفەرموئ:

﴿٨٠﴾ جا ئەوانەى کە زانیارى راستەقینەیان پێدرا بو کە
 یەکخاوپەرستى و خو نامادەکرنە بۆ مالى خۆشترو ھەتاهەتای بەو

تاقمه دنیا ویسته یان وت: هه سهر لیشیواوو مال ویرانان دهک له ناوچن نهوه چی دهلین؟ نهو پاداشتهی که الله دایناوه بو نهو کهسهی که باوهری هینا بیت و کرداری چاکی کرد بیت که بریتیه له بههشت و نازو نیعمهتهکانی زور چاکتره لهوهی که دراوه به قارون له دنیا، نهوسا جگه له خوگران به کهسیر نه نازو نیعمهتی گهرمو ههتا هتاییه ندریت.

له فهرموده دا هاتوه که الله به بندهکانی دهفرموی: {أَعَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ نَبِيٍّ} / احمد. صححه الالبانی / نهوهی که چاو نهیبینیوهو گوئ نهیبیستوهو نههاتوه به دلی هیچ کهسیکدا نامادهم کردوه بو بنده چاکهکانم {

جا کاتیک پهرومردگار باسی لوت بهرزی قارون و شانازی کردنی بهسهر گهلهکهیداو خو پازاندنهوهی کرد باسی سهرنهجامی نهو ههئس وکهوتهیشی دهکات و دهفرموی:

۸۱} جا نهومان به مالهکهیشیهوه برد به ناخی زهویدا نهوسا هیچ دهستهیهکیش نهبو له سزای الله بیپاریزیت، وه خویشی لهوانه نهبو که سههرکهوتن بهدهست بهینیت و تولهی خوی بکاتهوه.

۸۲} نهوسا نهو کهسانهی که دوینی ناواتی جیگی نهویان دهخواست، وا نیستا پاش به ناخی زهویدا چوونی قارون و مالهکهیشی لهو ناواتهی خوین پهشیمانن و دهلین: وای خووا دهردهکهویت که بهراستی الله بو ههر کهسیک له بندهکانی که نارمزوی لبیت ریزی فرهوان دهکات و بو ههر کهسیکیش که نارمزوی لبیت دهگریتهوهو کهم دهستی دهکات، جا دهلین: نهگهر الله منهتی نهخستایه سهومان ئیمهیشی به ناخی زهویدا دهرده خوهرده، وای بهراستی بیباوهپان رزگار نابن.

وشه {وَيَكُنْ} ههندیک بهلایانهوه (وَيَكُنْ اَعْلَمُ اَنْ... واته: وای بو تو بزانه بهراستی... که وشه {اَعْلَمُ} وپیتی {ل} له [وَيَكُنْ] لابران. والله اعلم.

۸۳} نهوه مالی دوا روزهو ئیمه ههر بهو کهسانه دهدهین که لهم زهویدها نایانهویت لوت بهرزو خراپه کیل بن، وه پاشه رژیوش

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۚ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَن هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۚ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا لَنَلْبِتَ لَنَّا فِي مِثْلِ مَا أُوتِيَ فَرْدُونَ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَهُ مِن مِّثْقَا يَبْصُرُوه، مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُتَصَرِّينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَذِّبُ اللَّهُ بِبَسْطِ الرِّزْقِ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنَّا وَيَكَاذِبُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الْأَمْثَلُ الْآخِرَةُ لِمِثْلِهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

ههر بو پهرهیزکارانه، خو بهزلزانی و لوت بهرزی سیفهتیکی ناپهسند و بیزاروه له لای الله.

ههر بویه پیغه مبهرمان ﷺ دهفرموی: { إِنَّ اللَّهَ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّ

تَوَاضَعُوا حَتَّىٰ لَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ وَلَا يَبْتَغِيَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ / متفق علیه /

بیگومان الله نیگی کراوته لام که نهونده خوتان نرم بکه نهوه تا هیچ کهسیک بهسهر کهسیکی تردا خوی ههته کیشت، وه هیچ کهسیکیش دهست دریزی نهکاته سهر کهسیکی تر {

۸۴} ههر کهسیک چاکهیهک بکات زیاتر لهو چاکهیهی بو ههیه، که لای خواری ده بهرامبهره، وه ههر کهسیکیش کاری خراب نه انجام بدات نهوسا نهوانهی که نهو کردارگهله خراپه یان کردوه جگه لهو کارانهی که کردویانه توله یان لب وهرناگریت.

۸۵} بیگومان نهو زاتهی که قورنایی بو تو ناردوه دهتگه پینیتهوه بو قیامهت و حیسابو پرسیری کارو کوششی خوت و ههلوپستی گهلهکته لیده کړیت، بهو کهسانهی که باوهپت پی ناکه ن بلئ: پهرومردگار زانتره بهو کهسهی که لهسهر پینمایو و هیدایه تهو نهو کهسهش که لهناو گومراهی ناشکرا دایه.

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ قُل رَّبِّیْ
أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ
تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ
فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ
اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

٦٩

٢٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ﴿١﴾ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يَتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا أَمْنَا وَهُمْ لَا
يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفُتُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا
لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ
جَاهَدْ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

﴿٨٦﴾ خۆ تۆ بهو هیوایه نهبویت که ئەم قورئانەت بۆ بێت بەلام
ئەو قورئانەت بۆ هات که بەزەیی و سۆزێک بو لەلایەن
پەرورەدگارتەوه، جا تۆش هەرگیز پشٹیوانی لە خوانەناسان
نەکەیت، بەلکو لێیان حیا ببەرەوه و لە خۆت دوریان بخەرەوه و
بە پێچەوانەیانەوه بجوێڵرەوه.

﴿٨٧﴾ ئەوسا پاش ئەوهی که نیشانەکانی اللّە هاتە لات نابێت ئەوان
تۆ لەوه لابەدن و لە بلاوکردنەوهی نیشانەکانی اللّە رێگات ئی بگرن،
جا تۆ خەلگی بەرمو ئاینی پەرورەدگارت بانگ بکەو تۆ لە
موشریکان نەبیت، ئەمە رۆی لە پێغەمبەرە ﷺ و مەبەست
نوممەتەکەبەیت، هەرودها ئەم ئایەتەیش که دەفەرموێ:

﴿٨٨﴾ لەگەڵ اللّەدا هیچ پەرستراویکی تر مەپەرستە، چونکە هیچ
پەرستراویکی راستەقینە ی تر جگە لەو نیە، هەموو شتێک لەناو
دەجێت بێجگە لە زاتی خۆی، هەر بۆ ئەوه بریارو فەرمان و هەر
بۆ لای ئەویش دەگەرێنێنەوه بۆ حیساب و کیتاب و هەر ئەویشە
پاداشتان دەداتەوه چاکە بە چاک و خراپەیش بە خراپ.

سورتهی عەنکەبوت

٦٩

٢٩

سورتهی عەنکەبوت که سورتهی بیست و نۆهەمی قورئانە،
شەست و نۆ ئایەتە، لە دووترین سورەتانیکیە که لە مەکەدا هاتووە
خوارەوه و هەندیکش وتووانە که لە مەدینەدا دابەزیو، وتراوه

بەگوێرە دابەزین سورتهی هەشتاو پێنجەهەمە و پاش سورتهی
(الروم) و پێش (الموتفقین) دابەزیو. وشە (العنكبوت):
جالجۆکە) لە قورئاندا تەنها دووجار ئەویش لە ئایەتی
چلویەکەمی ئەم سورەتەدا هاتو.

بەناوی اللّە ی زۆر بەسۆزو بێنیهایەت میهرەبان

﴿١﴾ ئەلیف، لام، میم. هەرخوا دەزانێ مەبەست چیه.

﴿٢﴾ ئایا خەلگی وا دەزانن که وازیان ئی دەهێنرێت که وتیان
باوەرمان هێناوه و ئەوان تاقی ناکرێنەوه؟

﴿٣﴾ لە کاتیکیدا ئەوانە ی پێش ئەوانمان تاقی کردووەتەوه تا اللّە
ئەوانە ی که راستیان کردووە لە بیرو باوەرپاندا، ئەوانەش که
دروژن دەریان بخات و لەیهکیان حیا بکاتەوه.

﴿٤﴾ ئایا ئەوانە ی که خراپە کێلن وا دەزانن لە دەست ئیمە
دەردەجێ؟ ئای چەند خراپ بریار دەدەن، چۆن دەگونجێت که
ئەوان لە دەستی پەرورەدگاری بە توانا دەربجێ؟

﴿٥﴾ هەر کەسیک بە هیوای گەیشتن بە اللّە بێت لە پاشەرۆژداو
لە دنیادا ئیشی چاکی کردبێت، ئەوسا بە بێگومان ئەو ماوهیهی
که اللّە دایناوه دیت و بە پەرورەدگار شادمان دەبێت، خۆ ئەو زاتە
بیسەری هەموو قسەو زانەری هەموو شتێکە ناشکرا بێت یان
پەنەن.

﴿٦﴾ جا هەر کەسیک خۆی زەحمەت بدات بۆ ئەنجامدانی ئیشی
چاک ئەوه ئەو ئیشە چاکە ی هەر بە سوودی خۆیەتی، بێگومان
که اللّە بێنیازە لە هەموو جیهانیان.

﴿٧﴾ ئەوسا ئەو کەسانە ی که باوەریان هێناوه ئیشی باشیان
کردووە بە دنیاییهوه ئیمە تاوانەکانیان دادەپۆشین و ناخەینە
رۆو، وە بە چاکتر لەویش که کردووانە پاداشتان دەدەینەوه.

﴿٨﴾ فەرماناندا بەسەر مروڤدا که چاکە بکا لەگەڵ باوک و
دایکید، جا ئەگەر ئەوان هەلێان پێچایەت لەسەر ئەوهی که تۆ
هاوبەش بۆ دابنێیت بە شتێک که تۆ هیچ زانیاریهکت بەو شتە
نیە ئەوسا لەمبارەوه بە گوێیان مەکە، گەرانهوتان هەر بۆ لای
منە، جا تێتان دەگەیهنم که چیتان کردو.

ئەم ئایەتە لە بارە ی سەعدی کۆری ئەبو وەقاسەوه هاتووە که
وتویهتی چوار ئایەت لە بارە ی منەوه دابەزیو جا باس دەکات و
دەلێ: دایکی پێی وت: ئایا اللّە فەرمانی نەکردووە که بە گوێی
باوک و دایکت بکەیت؟ بە اللّە قەسەم هیچ خواردن و
خواردنەوهیهک ناخۆم هەتا دەمرم یان تۆ کافر نەبیتەوه، سەعد
دەلێ: جا هەر کاتیکی بیان ویستایە که خواردنی پێیدەن بە دار

دهمیان ده‌کردوهه جا ئهم نایه‌ته دابه‌زی‌وسه‌عد به‌دایکی وت:
دایه چه‌ندین گیانت هه‌بی و هه‌مویان ده‌رجن من وازله‌نایین
ناهینم خواردن ده‌خوی یان ناخوی ئارمه‌زوی خوته جا دایکی
دئنیابو که به‌شیمان نابیتته‌وه دهستی کرده‌وه به‌خواردن،
سه‌عدیش بووبه‌وه خه‌بانگی‌په‌ موجاهیدو قاره‌مانه‌ی که
ئیمبه‌راتوری فارسی به‌ چوکدا هی‌نا (خوا لئی رازی بی).

۹ جا ئه‌وانه‌ی که باوم‌پریان هی‌ناوه و کرداری چاکیان کرده
به‌راستی ئه‌وانه ده‌خه‌ینه ناو پیاو چاکانه‌وه که پی‌غه‌مبه‌ران و
دۆستانی خوداو شه‌هیدان و راستگو‌یانن و له‌گه‌ل ئه‌واندا کۆ
ده‌کرینه‌وه.

۱۰ خۆ هه‌ندی‌ک له‌ خه‌لکیش هه‌ن که ده‌لێن باوم‌پریان هی‌ناوه
به‌ الله، جا ئه‌وانه هه‌ر کاتی‌ک له‌به‌ر الله و له‌سه‌ر رێبازی ئه‌و
نازار بدرین ئه‌و ئیش و ئازاره‌ی خه‌لک لایان وه‌کو سزای الله
وایه‌وه ده‌ترسن و په‌ی‌ره‌ویان ده‌که‌ن و واز له‌ رێبازی الله ده‌هینن،
له‌ کاتی‌کا ئه‌گه‌ر له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه سه‌ره‌که‌وتنی‌ک به‌
ده‌ست به‌ینی، به‌راستی ده‌لێن ئیمه‌ش له‌گه‌ل ئیوه‌دا بووین و
داوای ده‌ستکه‌وتت لی ده‌که‌ن، مه‌گه‌ر الله ئاگادارتر نیه‌ به‌وه‌ی که
له‌ ناو دلی خه‌لکدایه‌؛

۱۱ تا‌کو الله ده‌ریخات ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌راستی باوم‌پریان
هی‌ناوه‌وه ئه‌و که‌سانه‌ش که مو‌نافق و دو‌وروون.

۱۲ جا کافر‌ه‌کان ده‌لێن به‌و که‌سانه‌ی که باوم‌پریان هی‌ناوه‌وه‌رن
دوای رێبازی ئیمه‌ بکه‌ون و به‌ گو‌یی ئیمه‌ بکه‌ن، هه‌فتان نه‌بی‌ت
ئیمه‌ له‌ رۆژی قیامه‌تدا تا‌وانه‌کانی ئیوه‌ هه‌ل‌ده‌گرین و گونا‌ه‌تان
له‌سه‌ر ئیمه‌. له‌ کاتی‌کا ئه‌وان هه‌یج شتی‌ک له‌ تا‌وانه‌کانی ئه‌وان
هه‌ل‌ناگرن، بی‌گومان که ئه‌وان درۆزن.

۱۳ جا ئه‌وانه‌ی که خه‌لک بو‌ کوفرو بی‌دینی بانگ ده‌که‌ن باری
گرانی خۆیان هه‌ل‌ده‌گرن، وه‌ له‌گه‌ل باری گرانی خۆیاندا باری
گرانی خه‌لکی تری‌ش که‌به‌قه‌سه‌ی ئه‌وان فریو‌یان خواردوه
هه‌ل‌ده‌گرن و به‌دئنیاییه‌وه له‌ رۆژی قیامه‌تدا له‌ باره‌ی ئه‌و درۆ و
ده‌له‌سانه‌ی که ده‌یان کرد، پرس‌یاران لی‌ده‌کری‌ت.

پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: { وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ
الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا / مسلم } هه‌ر
که‌س خه‌لکی بانگ بکات بو‌ گو‌م‌رایی به‌ ئه‌ندازه‌ی تا‌وانی ئه‌و
که‌سانه‌ی که په‌ی‌ره‌وی ده‌که‌ن تا رۆژی قیامه‌ت تا‌وانی له‌سه‌ره‌ به‌

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ
بِوَلَدِهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ
إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ
﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلَ خَطَايَكُمْ وَمَا هُم بِحَامِلِينَ ﴿١٢﴾ مِن خَطَايِهِمْ مِّنْ
شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنفَالًا
مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
﴿١٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٥﴾

بی ئه‌وه‌ی که هه‌یج شتی‌ک له‌ تا‌وانی ئه‌و شو‌ینکه‌وتوانه‌ش که‌م
بی‌یتته‌وه {

وه هه‌روه‌ها وتراوه: که له‌ رۆژی قیامه‌تدا پیاوی وا ده‌هینن که
چاکه‌ی زۆره‌ جا ئه‌وه‌نده تۆله‌ی لی‌وه‌رده‌گیریتته‌وه بو‌ خه‌لک هه‌تا
چاکه‌کانی ته‌واو ده‌بی‌ت پاشان هه‌م داوای لی‌ده‌کری‌ت، جا الله
ده‌فه‌رمو‌ی: تۆله‌ وه‌رگرن له‌ به‌نده‌م ئه‌وسا فریسته‌کان ده‌لێن:
هه‌یج چاکه‌ی نه‌ماوه ده‌فه‌رمو‌ی: له‌ خراپه‌ی سته‌م لی‌کراو
هه‌لگرن و بی‌خه‌نه‌ سه‌ر شانی ئه‌وو باری گونا‌هی ئه‌وانیش
هه‌ل‌ده‌گری‌ت. ئی‌نجا په‌روه‌ردگار بو‌ دل‌دانه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ
به‌ کور‌تی با‌سی چه‌ند پی‌غه‌مبه‌ری‌ک ده‌کات له‌وانه‌ نوح
پی‌غه‌مبه‌ره ﷺ و ده‌فه‌رمو‌ی:

۱۴ به‌راستی ئیمه‌ نوح پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ نارد بو‌ لای گه‌له‌که‌ی
بو‌ ئه‌وه‌ی ده‌ست له‌ بت په‌رستی هه‌لگرن و رۆبکه‌نه‌ په‌روه‌ردگاری
تا‌کو ته‌نیا، جا ئه‌ویش له‌ ناو ئه‌و گه‌له‌ی خۆیدا نۆ سه‌دو په‌نجا
سال مایه‌وه‌و به‌به‌رده‌وامی به‌ره‌و یه‌کخواپه‌رستی بانگی کردن،
به‌لام ئه‌وان جگه‌ له‌ ژماره‌یه‌کی زۆر که‌م باوم‌پریان پی‌ نه‌هیناو
گا‌لته‌یان پی‌ده‌کرد، جا لی‌زمه‌ بارانی ئاسمان و ئاوی ناو زه‌وی

فَأَنبِئَنَّهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ
 ١٥ وَإِذْ هَبْنَا دُخَانًا مِنْ أَنْوَارِ السَّمَاوَاتِ وَرَأَى الْقَوْمُ الْبَاقِيَةَ فَكَفَرُوا
 خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ١٦ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
 وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ١٧ وَإِنْ تُكَذِّبُوا
 فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
 الْمُبِينُ ١٨ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
 يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ١٩ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
 إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢٠ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
 مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ٢١ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
 الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
 وَلَا نَصِيرٍ ٢٢ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
 أُولَئِكَ يُسَوِّوْنَ مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٣

گرتنی و هیچیان دهر باز نه بون، له کاتی کدا که نه وان سته مکار بون.

١٥ نهوسا نیمه خوی و نهوانه ی که له ناو که شتی هه کیدا بوون رزگارمان کردن، جا نه م رووداوه مان کردوه به نیشانه هه که بو په ندو ناموژگاری جیهانیان.

١٦ جا باسی ئیبراهیمیش علیه السلام بکه نهو کاته ی که به گه له که ی وت: به ندایه تی الله بکه و خوتان بیاریزن لهو شتانه ی که دهنه هو ی سزای الله بوتان، هه ره وه چاکه بوتان نه گهر بزنان.

١٧ نهوانه ی که جگه له الله دهیان په رستن بت گه لیکن، وه درو بوختانی که که دروستان کردوه بیگومان نهوانه ی که نیوه جگه له الله به ندایه تی بو ده که خاوه نی هیچ روزه کیش نین بوتان، جا که وابو هه ره له الله داوای رۆزی بکه و هه ره به ندایه تی بو نهو بکه و هه ره نهو به په رستن و سوپاسی نهو بکه و که هه ره بو لای نهو ده گه پرنینه وه.

١٨ جا نه گهر نیوه به درو م ده خه نه وه و باوهرم پی نا که ن به راستی گه لانیکی زوریش پیش نیوه باوهریان نه کرد به

پیغه مبه رانی خویان، وه له سه ره نه م ره وانه کراوه جگه له گه یان دنی په یامه که ی به رونی و ناشکرای شتیکی تر نیه. جا باوهر دهینن قازانج ده که ن و نایهینن هه ره خوتان زیان ده که ن.

١٩ ئایا نازانن که الله چون سه ره تا دروست کردنی ده ست پی کرد؟ ده ی باش بزنانن که پاشان زیندویشی ده کاته وه، بیگومان نه وه له لای الله زور ناسانه.

٢٠ بلی: به ناو نه م زهویه دا بگه پرن جا ته ماشا بکه و وردبینه وه بزنانن چون له سه ره تا دا دروست کردنی ده ست پیکرد؟ پاشان الله جاریکی تر زیندوتان ده کاته وه بو لیپرسینه وه، بیگومان الله به توانایه به سه ره هه مو شتی کدا.

٢١ جا نهو کاته که زیندوی کردنه وه نهو که سه ی که ئاره زوی لی بیت سزای ده دات له سه ره نهو خراپانه ی که کردویه تی و نهو که سه ی ش که ئاره زوی لی بیت به زهی پی دا دیته وه و سزای نادات، خو هه ره بو لای نهو ده تان هی نه وه.

٢٢ جا نیوه نه له زهوی و نه له ناسماندا ناتوانن خوتان رزگار بکه و له ده ستی الله دهریچن، نهوسا بو نیوه جگه له الله هیچ دۆست و یارمه تیدریک نیه.

٢٣ خو نهو که سانه ی که به نایه ته کانی الله و به گه یشتن بهو زاته بیباوه رن، نهوانه ناو می د بوون له به زهی من، نهوسا بو نهوانه سزای به ژان هیه. ئینجا ده گه ریته وه سه ره چیرۆکی ئیبراهیم پیغه مبه ره علیه السلام و ده فه رموی:

٢٤ جا نهو گه له ی جگه له وه ی که وتیان: بی کوژن یان بی سو تینن هیچ وه لامیکی تریان بو ی نه بو، جا ناگریان بو کو کرده وه و خستیانه ناویه وه به لام الله لهو ناگره رزگاری کرد، بیگومان لهو باسو داستانه دا چه ندین به لگه هیه بو گه لیک که باوهر دهینن.

٢٥ جا وتی: نهوه ی که جگه له الله کردوتانن به خودای خوتان بت گه لیکن که هو ی خو شه ویستی و دۆستایه تی نیوانتانه له دنیا دا، پاشان له رۆزی قیامه تا باوهر به یه کتر

ناکهن، به‌لگو نه‌فرین و له‌عنه‌ت له یه‌کتر ده‌کهن، به‌لام تازه نه‌و بی‌زاری و نه‌فرین له‌یه‌کتر کردنه هیچ سوودی‌کتان پینادات، نه‌وسا جی‌گاتان ناگروه هیچ یارمه‌تیده‌ری‌کی‌شتان نیه.

۲۶) نه‌وسا لووت ی برازی عليه السلام باوهری پی هیناو ئی‌براهیم وتی: به‌راستی من بو لای په‌روه‌ردگاری خوّم کوچ ده‌کهم واته: له‌ولاتی خوّم که خه‌لکه‌که‌ی دزایه‌تیم ده‌کهن و باوهرم پی ناهین کوچ ده‌کهم بو جی‌گایه‌کی تر له‌بهر گه‌یانندی په‌یامه‌که‌مو پاریزگاری له بیرو باوهرم به‌راستی هر خو‌یه‌تی به‌هیزو کار به‌جی و دانا.

ده‌لین ئی‌براهیم عليه السلام یه‌که‌م که‌س بووه که له‌بهر الله له ولات و که‌سو کاری خو‌ی ده‌ستی شو‌رد بی‌ت و به‌ره‌و هه‌نده‌ران چوو بی‌ت که لوت ی برازی و ساره خاتونی خیزانی له‌گه‌لدا بووه له عی‌رافه‌وه بو شامو بو فه‌له‌ستین، نه‌گهر چی هه‌ندی له ته‌فسیر زانان ئەم قسه‌یان به قسه‌ی لووت زانیوه، جا به‌هوی راستی و ئی برانی بو الله، په‌روه‌ردگار خه‌لاتی کردو مندالی پیدایه‌وه‌کو ده‌فه‌رموی:

۲۷) نه‌وسا ئیمه‌ش ئیسحاق و له‌ویش یه‌عقوبمان پی‌به‌خشی و زیاد له‌وه‌یش له‌ناو نه‌وه‌ی نه‌ودا پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی و ره‌وانه کردنی په‌راومان دانا، وه له دنیا‌دا پاداشتی چاکه‌ی خو‌یمان پیدایه‌وه بی‌گومان له رۆژی دوا‌یشدا له‌ناو پیا‌و‌چا‌کاندا‌یه. له موساوه عليه السلام هه‌تا پی‌غه‌مبه‌رمان عليه السلام هه‌مو‌ی نه‌وه‌ی نه‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌ گه‌ورو به‌ری‌زه‌یه عليه السلام، به‌راستی هه‌روه‌ک چۆن تاکه که‌سبو که بو الله هه‌مو شت فیدا کات، هه‌روا تاکه که‌سی‌کی‌شه که له‌لایه‌ن هه‌مو خاوه‌ن ئایینه‌که‌نه‌وه ریزی هه‌بی. ئینجا په‌روه‌ردگار باسی لووت پی‌غه‌مبه‌ر عليه السلام ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

۲۸) باسی لووت بکه بو گه‌له‌که‌ت نه‌و کاته‌ی که به گه‌له‌که‌ی وت: به‌راستی ئی‌وه کاریکی قیزه‌ونی وا ده‌کهن که له‌م جیهانه‌دا هیچ که‌س لی‌تان پی‌ش نه‌که‌وتوه.

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ يَبْعُضُ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَمَنْ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَءَاتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَنْتَوْنَ الْفَاحِشَةُ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ أَتَيْتُكُمْ لَنَأْتِيَنَّكُمْ الرِّجَالُ وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَكُم فِي نَادِيِكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

۲۴) بی‌گومان ئی‌وه نی‌ربازی ده‌کهن و رپی‌گری ده‌کهن و له‌ناو کو‌ره‌کانتاندا ئی‌شی خراب به به‌رچا‌وی یه‌کتره‌وه ده‌کهن، جا وه‌لامی گه‌له‌که‌ی جگه له‌وه‌ی که به گالته‌وه پیا‌یان وت: تو سزای الله مان بو به‌ینه نه‌گهر راست ده‌که‌یت، شتیکی تر نه‌بو.

۲۵) نه‌ویش پرو‌ی له په‌روه‌ردگاری کردو وتی: نه‌ی په‌روه‌ردگارم یارمه‌تیم بده‌و سه‌رم بچه به‌سه‌ر ئەم گه‌له خراپه کاره‌دا، دیاره په‌روه‌ردگار نزا‌که‌ی ئی وهرگرت، جا راسپارده‌کانی الله دابه‌زین و پی‌شه‌کی پرو‌یان کرده لای ئی‌براهیم.

۲۶) جا له‌و کاته‌ی که نی‌رراوانی ئیمه‌هاتنه لای ئی‌براهیم و مو‌ژده‌ی کو‌ریان پیدایه‌وه، وتیان: ئیمه‌ه‌لکی ئەو گونده له‌ناو ده‌به‌ین چونکه خه‌لکه‌که‌ی سه‌مه‌کارن.

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾
قَالَ إِنَّكَ فِيهَا لَوْطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ
وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَانَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَايِبِ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّا
أَنَّ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِوَىٰ يَوْمِهِمْ وَصَافَ بِهِمْ ذُرْعًا
وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُونَكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَانَكَ
كَانَتْ مِنَ الْغَايِبِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُزِلُّونَ عَلَىٰ أَهْلِ
هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
﴿٣٥﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَقُومُوا عِبَادُوا
اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْبُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي
دَارِهِمْ جَنِيمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادَا وَنِمُودَا وَقَدْ بَيَّنَّ
لَكُمْ مِّنْ مَّسْكِنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمُ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

﴿٣٢﴾ ئیبراهیم ﷺ پاشاى نهودى كه زانى داواى مؤلّهت بؤ
كردنيان بپسووده وتى: بيگومان نهو گونده لووتيشى
تيدايه؟! وتيان: ئيمه چاكر دهرانين بهو كهسهى كه
لهويدايه بهراستى نهوو دهستو پيوهنديشى رزگار دهكەين
جگه له خيزانى كه نهو لهناو نهواندا دهمنييتيهوه.

﴿٣٣﴾ جا لهو كاتهدا كه نيرواهكانى ئيمه هاتنه لاي لووت
ﷺ ههر به بينيان نيگهرانو دل تهنگ بو وتيان:
مهترسهو خهم مهخؤ بهراستى ئيمه خؤتو دهستو
پيوهنديشت رزگار دهكەين جگه له خيزانت كه لهناو نهواندا
بؤ تامكردنى نهو سزايه دهمنييتيهوه.

﴿٣٤﴾ بهراستى ئيمه بؤ خهلكى ئهم جيگهيه له ناسمانهوه
سزايان بؤ دادهبەزینين چونكه نهوان لهخراپه كارى و بئ
رهوشتيدا له سنور تپهپهريون.

﴿٣٥﴾ خؤ بهراستى ئيمه لهو جيگادا بهلگهيهكى گهورهو
رؤشتمان بهجئ هيشت بؤ نهو گهلهى كه تيددهگهنو له شت
ورد دهبنهوه. ئينجا دهجيته سهر باسى شوعهيب پيغهمبەر
ﷺ دهفهرموى:

﴿٣٦﴾ خؤ بؤ لاي خهلكى مهديهنيش شوعهيبى برايانمان
رهوانهكرد، جا ئهويش به گهلهكهى وت: اللّٰه بپهرستن و له
هاتنى رؤزى دوايى بترسن و خراپهكارانه له زهويدا خراپه
بلاو مهكهنهوه.

﴿٣٧﴾ نهوسا نهوان باوهريان پئ نهكرد، جا لهرزديهكى وا
گرتنى كه لهناو مالى خوياندا چهنو مل كهوتنوههستو
خوستيان ئى براو كهسيان دهرنهچون. ئينجا دپته سهر باسى
عادو سهمود به كورتى و دهفهرموى:

﴿٣٨﴾ خؤ عادى گهلى هود و سهمودى گهلى صالحيشمان لهناو
برد بهراستى جيگاو ريگاي نهوان كهبهناوياندا هاتوجؤ
دهكەن نهو راستيهى بؤ روشن كردونهتهوهو بهچاوى خؤتان
دهى بينن، شهيتان كرداره خراپو نا لهبارهكانيانى بؤ
جوانكردبون و ريگاي راستى ئى گرتبون، خؤحهقو
ناحهقيشيان به باشى دهناسى بهلام دواى ههواو ئارهزؤ
كهوتن تا بهو رؤزه رهشه گهيشتن.

﴿٣٩﴾ جا قارون و فيرعهون و هامانيشمان لهناوبرد، بهراستى
موسا به چهندين بهلگهى روشن هاتبوه لايان كهچى نهوان
لهم زهويهدا خويان به گهوره گرتو نهيشيان توانى له
دهستمان دهرهچن، بهلكو ههمويان به ناچارى گهپانهوه لاي
اللّٰه جا نهوان له دنياىا ههر يهكهى بهشيوه سزايهك
لهناوبران وهكو دهفهرموى:

﴿٤٠﴾ نهوسا ههر يهك لهوانمان به تاوانى خؤى گرت، جا
ههنديكمان بهرد باران كرد وهك گهلى لووتو ههنديكيان به
دهنگيكي توند كه پهگى دلى پارچه پارچه كردن لهناوچوون
وهك گهلى سهمودو ههنديكي ترين به ناخى زهويدا

وَقَرُّوْكَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَافِقِينَ
(۳۹) فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ
الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (۴۰) مِثْلَ الَّذِينَ
أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولِيَاءَ كَمِثْلِ الْعَنْكَبُوتِ
أَتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَرَ الْعُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (۴۱) إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۴۲) وَلِلَّهِ
الْأَمْثَلُ نُصْرَتُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ
(۴۳) خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ (۴۴) أَتُلُّ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ (۴۵)

لهناو کومه ئیکدا یادم بکات من لهناو کومه ئیککی چاکتر لهوان
یادی دهکهم) ئینجا په روه ردگار دده فرموی:

(۴۶) به شیوه به کی جوانتر نه بیت له گهل نه هلی کیتا بدا
وتویژ مه که جگه لهوانه یان که سته میان کردوه، وه بلین
نیمه به ووی که روهانه کراوه بو لمان و نه ودهیش که
روهانه کراوه بولای نیوه باوه رمان هیناوه و په رستراوی نیمه و
په رستراوی نیوه یه که و نیمه هر بو نه و گهر دنگه چین.

(۴۷) هر به و شیوه کی په راومان ناروده بو گهلانی پیشوو
هه رواش نه م قورنانه مان نارده لای تو، جا نهوانه کی که
په راومان پیدابون به م قورنانه باوه رده هیین، چونکه دهران
راسته و له لایه ن الله وه هاتوه. وهکو زانای پایه به رزی
جوله که عه بدولای کوری سه لام و ناوداری ناسراو سه لمانی
فارسی و وینه کانیا ن خو لهناو نه م گهلای تو شدا که سانی ک
هه ن که باوه ری پیده که ن، نه و ساجگه له خوا نه ناسان هیج
که سیکی تر نکولی له نایه ته کانای نیمه ناکات.

بردماننه خواره وه وهکو قارون و هندیکی ترمان به ناو
خنکاند وه که لی نوح و فیرعه ون و ده ست و پیوه نده که ی، جا
الله سته می لهوان نه کرد به لام نهوان خو یان سته میان له
خو یان کرد.

(۴۱) وینه ی نه و که سانه ی که جگه له الله دؤستانیک ده گرن
که یارمه تیان بدات و له سزای الله رزگاریان بکات، وه که نه و
جالجاولکه یه که مالتیک بو پاراستنی خو ی دروست ده کات که
بیگومان لاوازترین مال مالی جالجاولکه یه نه گهر بزائن. واته
وینه ی نهوان له هیج و پوچی و لاوازیدا وینه ی نه و
جالجاولکه یه.

(۴۲) به بیگومان که الله دهرانی به و شته ی که جگه له خو ی
ده پیهرستن، وه هر خو یه تی تواناو کار به جی.

(۴۳) جا نهوانه وینه گهلین که نیمه ده پیهرینه وه بو
خه لک و جگه له زانایان لیان تینا گهن.

(۴۴) الله ناسمانان و زهوی بو مه به ستنیکي راس ت
دروست کردوه، به راستی له ودا به لگه یه کی که وره هه یه بو
باوه رداران.

(۴۵) نه ووی بو ت هاتوه له م په راوه دا بیخوینه وه و به
خه لکی رابگه یه نه و هه سته به داخو ازیه کانای نو یژ و نه نجامی
بده، به راستی نو یژ به رگری ده کات له داوین پیسی و ئیشی
ناره و، جا به دلنیا ییه وه یادی الله له هه مو شت گهره تره،
خو الله دهرانی ت که چ کارو پیسه یه که نه نجام دده ن.

له فهرموده کی قودسیدا هاتوه که په روه ردگار فهرمودیه تی:
{ إِنَّ ذِكْرِي فِي نَفْسِهِ ذِكْرُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذِكْرِي فِي مَلَا ذِكْرُهُ فِي
مَلَا هُمْ خَيْرٌ مِنْهُمْ / متفق عليه / هر که سی که له دلی خویدا یادم
بکات منیش له دلی خویدا یادم ده که م، وه هر که سی کی ش

وَلَا تَجْعِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ
إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾
وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ
وَلَا تَخْطُطُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَا رَتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ
ءَايَاتٌ يَنْدُتُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ
بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ
ءَايَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
يَتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتٌ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرٌ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

﴿٤٨﴾ تۆ له پيش ئەم قورئانهدا هيج پهراویکت
نەخویندووتهوه، وه به دهستت هيج شتيکیشت نهنوسیوه،
نهگهر تۆخویندوهوار بویتایه و نوسینت بزانیایه بیهودهکارو
ساختهچیيان لهم قورئانهدا دهکوتنه گومانهوه، بهلام نیستا
سهبارت بهراستی و دروستی ئەم قورئانه جیی هيج
گومانیك بۆ مروفی ژیریرو زانا نهماوه.

﴿٤٩﴾ نهخیر ئەوانه لهسهر بیرورایهکی ههلهن ئەم قورئانه
نایهت گهلیکی رۆشنن له دلی ئەوانه کی خاوهنی زانست و
زانیارین، وه جگه له ستهمکاران هيج کهسیکی تر نیه که
نکولی له نایهتهکانی ئیمهه بکات.

﴿٥٠﴾ وه بی بروایان دهیان وت: دهبا چهند موعجیزهیهک له
پهروهردگاریهوه دابهزیته سهری، بلی: موعجیزهکان لهلایهن
اللهیه و به دهست ئەوهو من تهنه ترسینهریکی ئاشکرام و
نیشی من ههر ئەوهیه.

﴿٥١﴾ ئایا ئەوه بهس نیه بۆیان که ئیمه ئەم قورئانه پر له
زانیی و داناییه مان ناردوووته لای تۆی نهخویندوهوار که
دهخوینریتهوه بهسهریاندا؟ بیگومان لهم قورئانهدا خهپرو
بهزهیی و پهندو نامۆزگاری ههیه بۆ ئەوانه کی باوهر
دهیینن.

﴿٥٢﴾ بلی: الله بهسه که له نیوان من و ئیوهه شایهت بیّت
لهسهر راستی من و ئەو قورئانه، ئەو بهوه کی له ئاسمانان و
زهویدا ههیه دهزانیت، جا ئەوانه کی به شتی پرو پوچ
باوهریان هیناوه به الله بیباوهرن ههر ئەوانه دۆراو و
رنهجهرۆ.

﴿٥٣﴾ جا ئەوان داوات لی دهکهن که ئەو سزاو تۆلهیه کی
باسی دهکهیت به پهله بیته سهریان خۆ ئەگهر ماوه دیاری
نهبوایه به دلتیاییهوه ئەو سزایان بۆ دههات، وهبه دلتیاییهوه
بهشیوهیهک که ئەوان ههست پی نهکهن ئەو سزایه یان بۆ
دیّت.

﴿٥٤﴾ داوات لی دهکهن با بهپهله ئەو سزایه بیّت لهحالیکیدا که
دۆزدخ گهمارۆی خاوهنناسانی داوه. بهبیگومان دهکهنه
ناویهوه، جا ئەگهر ژیربن چۆن داوی شتی وادهکهن.

﴿٥٥﴾ له رۆژیکیدا که ئەو سزایه لهسهریانهوه لهژیریانهوه
دایان دهپۆشیت، جا پییان دهفهرموی: دهسا بچهژن سزای
ئوه کی که کردو تانه.

ئینجا الله پروو لهو بهندانه کی ناتوانن له جیگاو ریگی
خویندا ئایینهکهیان ببهن بهرپوه دهکات و دهفهرموی:

﴿٥٦﴾ ئەی ئەوبهندانهم که باوهرتان هیناوه بهراستی زهوی
من فرهوانه ئەوسا تهنه بهندایهتی بۆمن بکهن و به جگه
لهریبازی من رازی مهبن جا ئەگهر له جیو ریی خوتاندا
بۆتان نهکرا کۆچ بکهن و له مردن مهترسن چونکه،

۵۷ هه مو گیان له بهرێك ده بێت بمړیت پاشان ههر بۆلای خویمان ده تانهینه وه.

۵۸ جا ئه وه كه سانهی كه باوه پریان هیناوه و کردار گهلی چاکیان ئه نجام داوه، به راستی له چه ند ژوریکى ناو به هه شتدا كه له ژیریندا چه ندین روبرار تیده په ریت جیگه بیان ده کهینه وه له حالیکدا بۆ هه میشه له ناویدا ده میننه وه، ئای چه ند چا که پاداشتی خه باتکار و تیکۆشه ران. جا ئه وانه کین؟

۵۹ ئه وه كه سانهن كه له سه ر ئایین و به ندایه تی و ئیش و نازار ده کانی خو یان گرتوه و ههر به په ره وردگاریان پشتیان به ستوه، ئا بۆ ئه وانه یه ئه وه خه لاته به ریزه.

۶۰ خو زۆرێك له وه جانه وهرانه ی كه به سه ر زه ویدا ده گه رپیت رۆزی خو ی هه ئناگریت، الله رۆزی به ئه وو به ئیوه ش ده دات، جا ههر ئه وه بیسه ری هه مو قسه و زانه ری هه مو کردار تانه. واته: نه کهن له ترسی مردن و رۆزی کۆچ نه کهن چونکه هه مو کهس ده بێت له کاتی دیاری خویدا بمړیت، وه رۆزیده ریش ههر الله یه و بێناگا نیه له دروستکاره و ده کانی له هه رکویدا ببن.

۶۱ خو ئه گه ر پرسیاریان ئی بکه یت که کى ئاسمانان و زه وى دروست کردوه و کى خوړو مانگی بۆ به رژه و هندی مروّف ملکه چ کردوه؟ به دلنیا ییه وه ده ئین: الله، ده سا چۆن ئه وان له و راستیه لاده درین و هاوه ل بۆ الله داده نین؟!

۶۲ الله یه که رۆزی فره وان ده کات بۆ که سیك که ئاره زوی ئی بێت له به نده کانی و ههر ئه ویشه ته نگى ده کاته وه لی، به راستی الله زانیاری وردی هه یه له سه ره هه مو شتیک.

۶۳ جا ئه گه ر پرسیاریان ئی بکه یت که کى له ئاسمانه وه باران ده بارینیت، جا به هو ی ئه و بارانه وه زه وى پاش ئه وه ی

وَسْتَجِلُّونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لِّجَاءِ هَؤُلَاءِ الْعَذَابِ وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۵۳ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۝۵۴ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۵۵ يَعْبادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ ۝۵۶ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝۵۷ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا تُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝۵۸ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝۵۹ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۶۰ وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَقُولَ اللَّهُ فَإِنِّي يُوقِفُكُمْ ۝۶۱ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۶۲ وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لِيَقُولَ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝۶۳

و شك و بى گز و گيايه زيندوو ده کاته وه؟ به دلنیا ییه وه ده ئین: الله، بلى: ته وای سو پاس هه ربو الله یه، به لام زۆر به یان شت فیرنابن و به م هه مو به لگه یه له وه تیناگه ن که ئه بى ههر ئه و زاته به رستن، چونکه سه ردارو سه ره په رشتی هه مو شت ههر ئه وه.

۶۴ ئه م ژیا نه ی دنیا جگه له گالته و گه مه شتیکی تر نیه، به راستی ههر مالى دواړوژه که جی ژیا نه ئه گه ر ئه وان بزائن، چونکه ئه و مالى دواړوژه به پیچه وانه ی مال و ژیا نی دنیا یه ژیا نیکی هه میشه ییه و نه داری و نخو شی و مردنی تیدا نیه.

۶۵ جا ههر کاتیک که سواری که شتی ده بن به پالفته ی و بى غه ل و غه ش له الله ده پارینه وه و خو یان بوی یه کلا ده که نه وه، خو کاتیکیش که رزگاری ده بن و ده گه نه و شکانی کتوپر هاو به ش بۆ الله داده نین؟!

پيغمبر ﷺ له پيښاسه ټيځسان دا دهغه رموي: { اَنْ تَعْبُدَ
اللهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ / متفق عليه / ټيځسان
نه وده كه به شيو ديهك به نديا ته ټي الله بكهيت وهك نه وده
بيبينيت، جا نه گهر تو نه و نابينيت نه و تو دهبينيت }

٦٠

سورته روم

٣٠

نهم سورته كه سورته سيهمي قورثانه، شهست نايه ته،
له مه كه دا هاتوته خواره وه، و تراوه به گوږدي دابه زين سورته
هه شتاو چواره مه و پاش سورته (الانشقاق) و پيش (العنكبوت)
دابه زيود. نهم سورته هه روهك سورته پيشوي كه سورته
عهنكه بوته به { الم } دست پيده كات به لام له هه مو
سورته كاندا كه به پيته جيا جيا كان (الحروف المقطعة) دست
پيده كهن پاش نهم پيانه باسي قورثان هاتوه جگه له سورته و
سورته پيشوي، وه هه روه ها سورته قه له م، نهم سورته هه ر له
سهردهمي پيغمبر ﷺ و هاوه لاني به سورته روم ناوبراوه،
وشه (الروم) له قورثاندا ته نها يه كجار نه و پيش له سورته دا
هاتوه، و تراوه له سالي شه شسه دوبيستي زايي له نيوان روم
وفارسه كاندا كه دوو زلهيزي نه و سهردهمه بون شهرو
له يه كدانيكي وا روي دا كه رومي بهرو نه مان برد، جا كه سيك
گوماني نه ده كرد كه بو جاريكي تر رومي هكان بتوان دسه لاتي
خويان به دست بهين به لام هه رله و سهردهمه دا قورثان باسي
نهم روداوي كردو پيش بيني نه و ديشي كرد كه پاش چهند
ساليك رومي هكان زال دهبه وه به سهر فارسه كاندا دياره له دواي
نه و تيكانه گه وري رومي هكان، هيچ كهس گوماني نه مه ي
نه ده كرد، جا بويه بيباوه راني مه كه ده ستيان كرد به گه مه و گالته
پيكردي قورثان به لام له دواي ههوت سال له و روداوه نه و ده كه
قورثان باسي ليكرديو هاته دي و رومي هكان توانيان به سهر
فارسه كاندا سهر كه ون نه و ده كه بيباوه ران به هه ليكيان ده زاني
بو رخنه گرتن له قورثان بو به به لگه يه كي تر له سهر راستي
نهم قورثانه و زيادبوني نيمان له نيو دلي باوه داراندا.

به ناوي الله ي زور به سوزو بينيه ايهت ميهرديان

١ ٢ اليف، لام، ميم. رومي هكان شكي نران

٢ له نرم ترين زهويدا، به لام بهم زوانه سهردهكه ونه وه.
رومي هكان خاوهني پهراو بون به لام فارسه كان بت په رست بون
بويه بت په رستاني مه كه شادمان بون و تيان: نيمه ش به سهر
نيوه دا زال دهبين جا نهم نايه ته كه باس له سهر كه هوتني رومي هكان
دهكات دابهزي و موژده يهك بو بو باوه داران.

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِلَى الدَّارِ الْآخِرَةِ
لَهُي الْحَيَاةُ نَوَ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي
الْفُلِكِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا بَجَحْتُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا
هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَهُمْ وَلِيَتَمَنَّوْا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُخَفَّفُ
النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ
﴿٦٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ
جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

٦٠

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

٣٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الم ١ غُلِبَتِ الرُّومُ ٢ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ٣ فِي بَضْعِ سِنِينَ ٤ لِلَّهِ الْأَمْرُ
مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدِ وَيَوْمَئِذٍ يَفِرُّ الْمُؤْمِنُونَ ٥
يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٥

٦٦ تا سهر نه انجام بيباوه و ناسوپاس بن به و ده كه پيمان داو،
سا با لهم دنيا يه دا رابوږن بهم زوانه ده زانن جيان كرده و
جيان لي ده كريت

٦٧ نايا نابينن كه (مه كه) مان كرده به جيگاي نه من و ناسايش
له حال كندا كه خه لگي له چواره وري نه وان ده فرينرين و هيچ
نه من و ناسايشيكيان نيه، ده نايا به شتي پروپوچ باوه و
ده هينن و به نيمه ته الله بيباوه و ناسوپاسن؟

٦٨ جا كي سته مكارتره له و كه سه ي كه دروي به دمي الله وه
كرد بن يان باوه ري به و راستيه نه كرد بيت كاتي كه هاتوته لاي؟
نايا له دوزه خدا جيگاي كافران نيه؟ واته: بو كوي ده چن مادام
باوه نه هينن جيي نه وان هه ر دوزه خه.

٦٩ جا نه و كه سانه ي كه خه باتيان له پيناو نيمه دا كرده
به راستي نيمه ش شارمزي هه مو به شه كاني نهم نايينه ي خوماني
ده كه ين، چونكه چا كه كاروه الله يش له گهل چا كه كارانديا ه و
يارمه تيان ده داتو كردار هكانيان لي و مرده گريت.

وه نه مه به لگه يه له سهر نه و ده كه نه هلي جيهادو تيگوشان
شايس ته ترين كه سانيكن بهم هيدا يه ته و رينما ييه له لايان
الله وه.

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غٰفِلُونَ ﴿٧﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ ۖ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكَفِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنٰتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَوُوا السَّوْءَ ۚ أَن كَذَّبُوا بِآيٰتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُاْ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُومَذِّبُفَرُوقَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

﴿بِضْع﴾ له سیوویه تا نو سال با له نیوان نه وهدا شتیك دیاری
بكهین جا شهش سالیان دانا، شهش سال رپوی پینش نه ووی كه
سه ربكه ون و بت په رسته كان گرمه كه بیان له نه بوبه كر ودرگرتو
سائی حه و ته م رومه كان سه ركه و تن، جا موسلمانه كان رخنه بیان
له نه بوبه كر گرت له سه ر ناویردنی شهش سال، وتیان: چونكه الله

٩) ئايا نهگهراون به ناو ئهم زهويداو ورد ببنهوهو بزانن سهر ئهجامى ئهوانهئى پيش ئهوان چۆن بوهدو چيان بهسهر هاتوه؟ كه ئهوان له تواناييدا لهوان بههيزتر بونو زهويان كىلاوهو زياتر لهوانيش ئاوهدانيان كردوتهوهو پيغه مبهرانيان به بهلگه گهلىكى رونهوه هاتبونه لايان، حا ئهوان به درويان خستهوهو

۴۴ جا کاتیک کەقیامەت ھات ھەر لەو رۆژدا بەش بەش دەبن و چاکەکاران و خراپەکاران لەبەک حیا دەبنەو.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ
 فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَنَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
 وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
 الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُمِيطُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾
 وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
 تَنْشُرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
 أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَافُ السِّنِّكُمْ وَالْوَنُكْمُ إِنَّ
 فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
 لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ
 خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ
 بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

﴿١٥﴾ جا ئەوانەى كە باوەرپان هیناوێه و کرداری چاکیان کردوێه نا ئەوانە لە ناو باخچەى بەهەشتدا شادمان و گەیفخۆش دەکرین.

﴿١٦﴾ جا ئەوانەیش کە کافر بون و باوەرپان بە نایەتەکانى ئییمە و گەشتن بە دواڕۆژیان نەبوێه ئەوسا ئەوانە لەناو سزای توندو بەژاندا نامادە دەکرین.

﴿١٧﴾ سا پاك و بیگەردى بۆ اللەى ئەو کاتەى کە ئیوارە دەکەنەوێه کاتی کە بەیانى دەکەنەوێه. واتە هەموکات، دەى ئیوێه تەسبیحاتى اللە بکەن بەتایبەت لەو دوو کاتەدا و بەپاکى ناوى ببەن.

﴿١٨﴾ جا تەواوى سوپاس هەر بۆ ئەو زاتەى لە ناو ئاسمانان و زەویداو ئیواران و کاتى نیوەروانتان. جا لەو کاتانەدا زیكرى (سبحان الله و الحمد لله) بەزمان چاکە و پاداشتی زۆرە.

﴿١٩﴾ هەر ئەو زاتەى زیندو لە مردو دروست دەکات و مردویش لە زیندو دروست دەکات و زەوى پاش و شکی و بى گزۆگیای بە ناو و گزۆگیا زیندو دەکاتەوێه، هەر ئاوايش ئیوێه لە گۆرەکانتان دەردهیترین و زیندو دەکرینەوێه.

﴿٢٠﴾ جا هەندیک لە بەلگەکانى دەسلالت و هیزی اللە ئەوێه کە ئیوێه لە سەرەتادا لە خاک دروستکرد کە ئادەمى باپەرەتانه و پاشان ئیوێهەم مەرفەهەن کە لەم جیهانەدا پەرتو و بلاو دەبنەوێه.

﴿٢١﴾ هەم لە نیشانهکانى زانایى و دەسلالتى اللە ئەوێه کە لە خۆتان هاوسەرى بۆ دروستکردون تا بەهوى ئەوانەوێه بچەسپنەوێه، وە لە نیوانتاندا خۆشەویستى و سۆزى داناوێه تا پیکەوێه بە خۆشى و کامەرانی ژيان ببەنە سەر، بەراستى لەوێه چەندین بەلگە هەیه بۆ گەلیگ کە بیربکاتەوێه.

﴿٢٢﴾ وە لە نیشانهکانى اللە دروستکردنى ئاسمانان و زەوى و جیاوازی زمان و ڕهنگتانه، بەراستى لەوێه چەندین بەلگە هەیه بۆ گەلیگ کە زانا بن.

﴿٢٣﴾ وە هەر لە نیشانهکانى دەسلالت و هیزی زانایى اللە جۆنیهتى خەوێهکانى شەوو ڕۆژتانه کە دە بى بە هوى ئاسودەیی و حەسانەوێهتان و هەول و کۆششتان بۆ بەدەست هیئانى خیر و بەرهکەتى ئەو، بەراستى لەوێه چەندین بەلگە هەیه بۆ ئەو کە لەى کەگۆی دەگرن و دەبیسن و وەردهگرن.

﴿٢٤﴾ خۆ هەر لە نیشانهکانى دەسلالت و قودرەتى ئەوێه کە بروسکەتان پیشان دەدات کە ترسى سزای ئى دەکەن و چاوەرپى خیر و بەرهکەتیش، وە لە ئاسمانەوێه ئاوتان بۆ دەنیریت جا بەو ئاوە زەوى پاش مردنى بە گزۆگیا و روبروکانیاوێهکان زیندو دەکاتەوێه، بەراستى لەوێه چەندین بەلگە هەیه بۆ گەلیگ کە تیدەگەن و ژیری خویان پشتگۆی ناخەن.

﴿٢٥﴾ وە لە نیشانهکانى تری دەسلالت و گەورەیی و دانایی اللە یە کە ئاسمان و زەوى بە فەرمانى ئەو وەستان، ئیتر پاش بینینی ئەم نیشانانە بەچاوى خۆتان جا بزائن کە هەر ئەو زاتە دەتوانیت هەر کاتی کە لە ناو زەویدا یەکجار بانگتان بکات بۆ زیندو بوێه پاش مردن بەکتوپر زیندو دەبنەوێه و لە گۆرەکانتان دینە دەرەوێه بۆ مەیدانى مەحشەر.

﴿٢٦﴾ جا ئەوێه لە ئاسمانان و زەویدا یە هەموى هەرموێكى ئەوێه هەمویشیان ڕام و گەردنکەچى بپاری ئەون و ناتوانن لە دەستى حیساب و کیتابى ئەو دەرچن.

﴿٢٧﴾ خۆ ئەو هەر خۆیهتى کە لە سەرەتاوێه مروف دروست دەکات و پاشان پاش مردنیش زیندو دەکاتەوێه، جا ئەو زیندو کردنەوێه ئاسانترە لەلای لە دروستکردنى سەرەتایی، سا وینەو وەسفی بەرزتر لە ئاسمانان و زەویدا هەر بۆ ئەوێه و هەر ئەو خۆیهتى بە دەسلالت و دانا.

﴿٢٨﴾ اللە لە نەفسى خۆتاندا وینەیهکەتان بۆ دەهینیتەوێه تا بیرى ئى بکەنەوێه پەندو ئامۆزگارى ئى وەرگیرن، ئەویش ئەوێه کە ئەو بەندانەى کە خۆتان بەدەستان هیناوێه ئایا دەیانکەن بە

هاوبهشی خوتان لهو مالهی که ئیمه پیمان داون، جا ئیوه و نهوان لهودها یهکسان بن، وه نایا ههر وهک چۆن لهناو خوتاندا له یهکتر دهترسن ئاوا لهوانیش دهترسن؟ دیاره نهوان چونکه مولکی ئیوهن نایان کهن به شهریکی خوتان نهی کهی رهوايه لهمولکی الله شتانیک بکهن به هاوئل و هاوبهش بۆ الله و بهندیایان بۆ بکهن و فهرمانهکانیان جی بهجی بکهن؟ ئینجا دهفرموی: ههر ئاوهها ئیمه نیشانهکانی خومان رۆشن دهکینهوه بۆ نهو کهلهی که تی بگات و ژیریان بهکار بهینن.

٢٩ بهلام نهوانهی که ستمکارن پهپهروی ههواو ههوهسی خویان دهکهن به بی نهوهی که هیچیش بزائن، جا کی ههیه که رینمایی نهو کهسه بکات که بههوی خراپهی خویهوه الله سهری لی تیکداوه له حالیکدا بۆ نهوان هیچ یارمهتیدریکیش نیه؟

٣٠ ئینجا نهی پیغههمبهر ﷺ تو ههمیشه ههر روو له نایین بکهو روو له ههمو نایینهکانی تر وهرچهرخینهو پهپهروی نهوانینهی الله بکه که مروفی له بنهردتا لهسهه نهو بیرو باومره دروستکردوه بۆ نهو نایینهشی دروستکردون و هیچ گۆرانکاریهکیش به سهه دروستکردنی الله دا نایهت که ههر نهوهیشه ریبارو نایینی راست بهلام زۆریه خهک نازائن، پیغههمبهری خوا ﷺ فرهمویهتی: { مَا مِنْ مَوْلُودٍ اِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَاَبَوَاهُ يَهُودَانِهِ اَوْ نَصْرَانِهِ اَوْ يَجَسَّاسِهِ كَمَا تُنْتَجِ الْبَهِيْمَةُ بَهِيْمَةً جَدْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ فِي رَاوِيَةِ (حَتَّى تَكُونُوا اَنْتُمْ تَجْدَعُونَهَا / متفق عليه / هیچ کهسێک له دایک نا بی مهگهر لهسهه فیترت، جا باوک و دایکی دهیکه به جولهکه یان به گاور یان به ناگرپهرست، ههرودکو له گیانداران بهچکهکانیان به بیگهرد له دایک دهبن ئایا دهبین له ناو نهواندا لوت و گوئ ههلبچراویکیان تیدا بیت؟ ههتا ئیوه له پاشدا لوت و گوئیان دهبن {

وتیان: نهی پیغههمبهر ﷺ نهی نهو کهسهی ههر به مندالی دهمریت چۆنه؟ فرهموی { الله اعلم بما كانوا عاملين / ابوداود. صححه الالبانی / الله دهمریت که جی دهکن { دیاره نهو مندالانه که دهچنه بهههشت بیگومان دهبی باومردار بن چونکه له فرهموده هاتوهکه: { لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ اِلَّا نَفْسٌ مُؤْمِنَةٌ / النسائي. صححه الالبانی / جگه لهباومردارهیج کهس ناچیت بهههشتهوه { .

وه نهمه به گویری باومرداربون یان نهبونی دایک و باوک نیه چونکه پیغههمبهر ﷺ له باسی نهو خهونهی که بینویهتی دهفرموی: { وَاَمَّا الرَّجُلُ الطَّوِيلُ الَّذِي فِي الرُّوضَةِ فَإِنَّهُ اِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْوَلَدَانُ الَّذَيْنِ حَوْلَهُ فَكُلُّ مَوْلُودٍ مَاتَ عَلَى الْفِطْرَةِ / البخاري / نهو پیاوه بهرزه که له ناو میرگوزارهکهدا ببینیت ئیبراهیم بو، وه نهو

وَمِنْ عَائِنِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٗ قَنِينٌ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْتَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ بَعِيرٌ عَلَيْهِمْ مَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقَمَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ مُبَيِّنِينَ إِلَيْهِ وَاقُوهُ وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

مندالانهی که به دهووبهريدا بون ههمو نهو مندالانه بون که لهسهه فیترت له دایک بون. وترا: نهی پیغههمبهه مندالانی موشریکهکانیش؟ پیغههمبهه ﷺ فرهموی: { وَأُولَادُ الْمُشْرِكِينَ / بهئی، مندالانی موشریکهکانیش { نهه فرهمودهیه بهلگهیه لهسهه نهوهی که مندالی موشریکانیش دهچنه بهههشتهوهو لیپرسینهوهی لهسهه دایک و باوکی لی ناگریت، بهلام مهبهست به (فَكُلُّ مَوْلُودٍ) ههمویان نیه واته: (كُلُّ) لیردها عموم و تکرایی ناگهیهنیت بهلکو زۆرینه دهگهیهنیت، واته: دهگونجیت ههندی له مندالان بهههشتی نهبن وهک چۆن الله باس له نهو بایه دهکات که بۆ لهناوبردنی گهلی عاد ناردویهتی و دهفرموی: ﴿تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ﴾ / نهو بایه ههموشتیکی له ناوبرد {

دیاره ههمو نهوانهی لهناو بردوه که الله ویستویهتی لهناوچن و مهبهست به (كُلُّ) ههموشتیک بهتیکرا نهبوه، بهلکو (گشتیهکی تایبهتکراوه / عموم مخصوص) وه لهلایهکی تردهه له بهسههرهاتی خدر له گهل موسادا که له سورتهی (الكهف) دا هاتوه که خدر مندالیکی کوشت و له بیباومردانی دانا لهکاتیکیدا دایک و باوکی باومردار بون خو ههروهها عایشه دهلیت: پیغههمبهریان بۆ لای جهنازهی مندالکی نهنساریهکان بانگ کرد منیش وتم خوژگهه پیی، چۆلهکهیهکه له چۆلهکهکانی بهههشت پیغههمبهه ﷺ فرهموی: { أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ لِلْجَنَّةِ أَهْلًا خَلَقَهُمْ هَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ، وَخَلَقَ لِلنَّارِ أَهْلًا خَلَقَهُمْ هَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ

یهک بحرین، ئەمە بۆچونی ئەوانەیە کە بەهەشتی یان دۆزەخی بونی منداڵان ھەرلە عیلمی خۆی دە زانن و برپاری لە سەر نادەن، بەلام زۆریە ئەھلی سونەت منداڵی باوەرداران و ھەروەھا بئاباوەرانیشت کە پێش لە بالقبون دەمرن بە بەھەشتیان دەزانن.

﴿٣١﴾ گەرانیوەتان ھەر بۆ لای ئەو زاتە دەبیّت و لێی بترسن و نوێژ بکەن و لە لەموشریکان مەبن.

﴿٣٢﴾ لەو کەسانە کە ئایینەکە یان خۆیان بەش بەشکردو بون بە دەستە دەستە جیا جیا، ھەمو دەستە و پێرێکیشت ھەر بەوێی کە لای خۆیەتی کە یفخۆشە. **اللّٰه** داوا لە باوەرداران دەکات کە بە ناوکی و بەش بەشی لە ئایین، خویان نەکەن موشریک، چونکە ئەو و دەکات کە ھەر کەس بەس حزب و دەستە خۆی بەحەق بزانیت و ئەوێ کە لەلای حزبەکە یان حق و راست بیّت ھەر ئەو بەحەق دەزانیت، وە ئەوێ کە حزبەکە یان خرابی بزانیت بە خرابی دەزانیت، ئیتر ئەو رەوا بیّت یان ناردوا، جا ئەمەش مانای ھاوێدانانە بۆ **اللّٰه**، خوا دەفەرموی: موسلمان برای یەکتر تۆدەلێت: لە ئێمە نیە، چونکە سەر بە حزبەکە نیە دە ییم بلی لێرە بەگوێی خوات کرد یان بە گوێی حزبەکە؟ دە ی تاکە ی کوێرانی ھەنگاو ھەلدەگری؟ خۆ ھەرکاتێ مردیت تازە ناگەرێت، موسلمان ھەمو یەک حزبە و خاوەنی یەک بەرنامە یە کە قورئان و دەبیّ یە کە دەستبێ دژ بەدین دۆزمنان ئەگەر لەو رێگایە لاتدا لە ئیسلامەتی دەردەچیت جا ناوی خۆت جی دەنیی بئی خوا دەتناسی.

﴿٣٣﴾ ھەر کاتێک تەنگ و چەلەمە یەک ھات بە سەر ئەم خەلکەدا ئەو کاتە بە گەردنکە جی و لە ناخی دلەو ھاوار دەکەنە پەروردگاری خۆیان چونکە دەزانن لەو کاتەدا ئەو بتانە ھیچیان پێناکریت، پاشان ھەر کاتێک سۆزو نیعمەتی **اللّٰه** یان بۆ ھات و لەو تەنگانە رزگار یان بو کتوپر ھەندیکیان ھاوبەش دادەنێن بۆ پەروردگاریان.

﴿٣٤﴾ ئێمە ئەو نیعمەتانەمان پێدان کە ئاوا ئیوہ بیاوەرو ناسو پاس بن؟! سا رابوێرن بەم زووانە دەزانن سەر ئەنجامی کردار و رەفتارە ناپەسەندەکانتان بە کوێ دەگات.

﴿٣٥﴾ ئایا ئێمە ھیچ بەلگە یە کەمان بەوان داو کە لەبارە ی ئەو شانە ی کە ئەوان دەیکەن بە ھاوبەشمان قسە بکات، واتە نەخیر، بەلکو ئەوان ناحەق و درۆزن.

﴿٣٦﴾ جا ھەر کاتێک ئێمە نیعمەتەکانی خۆمان لە سەر وەستو سامان و باران و تەندروستی بەم خەلکە بێخەشین شادمان و کە یفخۆشن و بەو نیعمەتانە ی کە پێمان بەخشیون لەخۆبایی

وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنْزَلْنَاهُمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يِمَّا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَكَانَ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا ءَاتَيْنَا مِنْ رَبِّا لَّيْرَبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرَبُّوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا ءَاتَيْنَا مِنْ زَكَاةٍ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْغَفُونَ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

آبائەم / مسلم / ئایا ھەروا بۆیدەچیت و جگە لەو شتیکێ نازانیت؟ ئە ی عایشە **اللّٰه** خەلکیکی داناو بۆ بەھەشت و ھەندیکیکی داناو بۆ ناگری دۆزەخ لەکاتێکدا ئەوان ھەر لە پشتی باوکیاندا بون، واتە: پێش بەدنیا ھاتنیان

جا ئەم فەرمودە یە بەلگە یە لەسەر ئەوێ بەھەشتی یان دۆزەخی منداڵانێک کە ھەر بەمنداڵی دەمرن بەپێی باوەردار بون یان باوەردار نەبونی دایک و باوکیان نیە و دەگونجیت کە منداڵی باوەردارانیشت بچیتە ناو دۆزەخەو، ئیستا پرسیار ئەوێ کە بەھەشتی یان دۆزەخی بونی ئەم منداڵانە لەسەر چپە؟ لەو فەرمودە بەناوبانگە ی کە ئیمامی ئەحمەد و بێجگە لەویش دەیگرێنەو ھاتو: کە پیغەمبەر **ﷺ** لەباسی ئەھلی فەتەرت (**اهل الفترة**) واتە: ئایینی ھیج کام لە پیغەمبەرەکانیان پێ نەگەشتو و ھەروەھا ئەو کەسانە ی کە لە دنیا دا شیت بون و عەقل و دەرکی ناسینی چاک و خرابیان نەبو و یان ئەو کەسانە ی کە کاتێ ئایینیان پێگەشتو و ئەوێ پیر بوون تیگەشتنی ھیچیان نەبو و کە **اللّٰه** لە قیامەتدا تاقیان دەکاتو و، جا ھەر کام لەو تاقی کردنەو یە سەرکەوتن دەچنە ناو بەھەشتەو و ئەوانە ی تر کە فەرمانی **اللّٰه** یان جی بەجی نەکرد دەچنە ناو دۆزەخەو. وە **اللّٰه** اعلم دەگونجیت منداڵانێکیشت کە بە منداڵی مردون ھەروەک ئەمانە لە قیامەتدا تاقی بکریئەو، جا ھەر **اللّٰه** دەزانیت کە کێ رزگاری دەبیّت و کێ توشی ناگری دۆزەخ دەبیّت، جا ئابەم شیوہ ی سوپاس بۆ **اللّٰه** دەتوانریت ھەمو فەرمودەکان و ئایەتەکان لەگەڵ یە کدا

دهبن ، نهوسا نهگهر دوجاری بهلایهك ببن بههوی خراپی
خویانهوه کتوپر نائومید دهبن واته: کهم کهسانیک ههن که
پهرومردگاری خویان به چاکی بناسن و بزائن که زیان به
خوشیی و ناخوشیهوه دواپی دیت وچ خوشیی و ناخوشی ههردوو
بو تاقی کردنهوهی مروفه و دهبی له کاتی خوشی و ناخوشی
زیاندا ناگای له خوی بیټ، نه به خوشی لهخوبای ببیت و له
سنور دهرچیت، وهنه به ناخوشیش بپسیت و زمان دریژی بکات
بهرامبهر به پهرومردگاری، جا بزانیټ که ههموی بهویستی اللهیه
ههردهکو دهفهرموی:

۲۷) نایا نازانن که الله پوزی خوی به لیساوی دهدات به کهسیک
نارهزوی لی بیټ و دهیگریتهوه له کهسیک که نارهزوی لی بیټ،
بهراستی لهمهدها چهنیدن بهلگه ههیه بو گهلک که باوه دهکهن.

۲۸) جا پرو لهو نیعمهت پیدراوانه دهکات و دهفهرموی: سا
بهوهی که خزمه مافی خوی بده، ههردها بهبی نهوایان و به
رېبواران، ههر نهوه چاکه بوئهو کهسانهی که مهبهستیان
پهزامهندي اللهیه خو ههر نهوانیشن رزگار له سزاو تولهی
پاشهپوژ، نهکهن مهبهستیان ههر کوکردنهوهی سهروته و سامان
بیټ به نهدانی ماف به خاوهن مافان و پاره به سوو دان،

۲۹) نهوهی که به سوو دهیدن به خهټک بو نهوهی سهروته و
سامانتانی بی زیاد بکهن نهوه لهلای الله زیاد ناکات و نهوهی که
به زهکات دهیدن و مهبهستان پهزامهندي اللهیه بهراستی نا
نهوانهن که مال و سامانی خویان زیاد دهکهن، چونکه ههم له
دنیاا الله پوزیان بو زیاد دهکات و ههم له پوزی قیامهتیشدا
پاداشتی چهنده بهرانبهریان پیدهداتهوه کهواته: نهوانه به مال
بهخشین و زهکات دان سهروته و سامانی خویان فرهوانتر کرد ههر
وهک لهفهرمودهدها هاتوه که: {مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ/مسل/ مال
بهخشین هیچ له مال کهم ناکاتهوه}.

۴۰) الله نهو زاتهیه که نیوهی دروستکردوه پاشان رزق ورزوی
پیدان پاشان دهتان مرینیت دیسان زیندوتان دهکاتهوه، دهی نایا
هیچ کام له شهریکهکانتان هیچ شتیک لهوانهتان بو دهکات، نهو
زاته بی عهیب و پاک و بهرتره لهوهی که نیوه دهیانکهن به
هاوبهشی.

۴۱) بهلاو تهنگانه و ویرانی له وشکایی و له دهریادا دهرکهوت به
هوی نهو ئیشه خراپانهی که به دهستی نهو خهټکه نهنجامدراوه
تا سزای ههنديک لهوانهی کهکردویانه بچهزن بهلکو بیر
بکهنهوه و لهو تاوانانه بگهپنهوه. خراپه و تاوانی مروفه دهبیټ
بههوی بهلاو تهنگانه و وهشکه سالی و نخوشی جوړاو جوړو

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقْرَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَاسِمِ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَ لَهُ، مِنَ اللَّهِ يَوْمٌ يُصَدِّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ
كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَنْ آيَنَاهُ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ فَثِيرٌ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
مِنْ رَحْمَتِهِ، وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ، وَلِتَبْغُوا مِنْ فَضْلِهِ، وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا، وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَثِيرٌ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كَسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
خِلَالِهِ، فَإِذَا أَصَابَ بِهِ، مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُزَلَّ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ
﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُخَيِّ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

دهیان و سهدان کارهساتی تر. وه به پیچهوانهیشهوه بهرپوهبردنی
نایین و دادپهرومیری و رهوشت بهرزی دهبیټ بههوی خپرو
بههرکهتی زهوی و دابهزینی سوژو نیعمهتی الله بو خهټک. له
فهرمودهدها هاتوه که پاش کوشتنی دهجال و یهئجوج و مهئجوج و
بهرپوهبردنی یاسای الله و چهسپاندنی فهرامنهکانی، به زهوی
دهوتریت {أَخْرِجِي بَرَكَاتِكَ. فَيَأْكُلُ مِنَ الرُّمَانَةِ الْفَنَامُ مِنَ النَّاسِ،
وَيَسْتَظِلُّونَ بِقِحْفِهَا، وَيَكْفِي لَبْنُ اللَّفْحَةِ الْجَمَاعَةُ مِنَ النَّاسِ/رواه الترمذي.
صححه الالباني / به زهوی دهوتریت فهرو بههرکهتهکانی خوت دهرده،
جا نهو کاته یهک ههنار نهونده گهوره دهبیټ که له یهک ههنار
تیرهیه لهخهټک دهخوات و به تویکلهکهی سیبهر دهکهن بو
خویان، وه نازهلهکان نهونده بهشیر دهبن که شیر یهک حهویان
بو کوهمهټیک خهټک بهسه}.

وه ههردها له فهرمودهیهکدا هاتوه که: {أَنَّ الْفَاجِرَ إِذَا مَاتَ
تَسْرِيحُ الْعِبَادُ وَالْبِلَادُ، وَالشَّجَرُ وَالْدُّوَابُّ/النسائي، صححه الالباني /
بهبیگومان ههر کاتیک خراپهکار دهرمیت بهندهکان و شارهکان و
درهختهکان و نازهلانیس پشوویهک ددهنو ههناسهیهکی
ناسودهیی دهکیشن} ئینجا پهرومردگار دهفهرموی:

۴۲) بلای: با بهناو زهویدا بگهپن، جا تهماشا بکهن بزائن
نهوانهی پیش نهوان چییان بهسهرهات که زوربهیان هاوبهشیان
بو الله دادنه؟

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَّاهُ مُضْفَرًا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾ فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الضُّعْفَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعَمِّيَّ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكُمْ كِتَابٌ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ يَقُولُوا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

كەسانەى كە تاوانيان كردبو تۆلەمان سەند، وە ئەوانەيش كە باوەرپان هێنا بو رزگارمان كردن، چونكە يارمەتيدانى باوەردارانمان لەسەر خۆمان پيوست كردو.

﴿٤٨﴾ ئەو زاتەيە كە با رەوانە دەكات، جا ئەويش هەور جموجۆل پێدەكات ئەوسا لە ئاسماندا چۆنى ئارەزووى ئى بېت ئەو هەورە پان و بلاو دەكاتەووە پارچە پارچەيشيان دەكات، ئەوسا دەبينى لەنيوان ئەو هەورەدا دۆپ دۆپ باران دێتە دەرەو، جا هەر كاتێك ئەو بارانە بدات لە هەر كەسێك لە بەندەكانى خۆى كە ويستى لە سەر بى كتوپر ئەوان موزدەى خۆشى بە يەكتر دەدەن و شادمان دەبن.

﴿٤٩﴾ ئەگەر چى ئەوان پيش ئەوێ كە ئەو بارانەيان بۆ بباريت پيش ئەو زۆر ئاوميد ببون.

﴿٥٠﴾ دەى تەماشاي شوپنەوارى سۆزى ئەو بكە و بزانه چۆن ئەو زەويەى پاش وشكى و بى گزوكيائى و مردويى زيندوى كردەو كە ئەمە هەميشە لەبەر چاوتاندايەو دەبينن بيگومان ئەو زاتەى كە ئەوانە دەكات مردويش زيندو دەكاتەو. خۆ ئەو بەسەر هەمو شتيكدا زۆر بەتوانايە.

﴿٥١﴾ جا بەدلتيايەو ئەگەر ئيمە بايەك بنيرين كە زۆر سارد يان زۆر گەرم بېت كە ئەو دەغلەيان زەرد هەلبگەرپينيت و بيگەنييت و وشكى بكات، بەراستى بە دواى ئەودا دەست بە گلەيى و زمان دريژى و ناسزاي دەكەن. وەك ئەوێ كە هيج چاكەپەكيان لە گەلدا نەكراييت، بەراستى ئەم جۆرە كەسانە مردون و زيندوكردنەويان ئەستەمە. بۆيە پەروردگار دەفەرموئ:

﴿٥٢﴾ بەراستى تۆ ناتوانيت بەم مردووانە ببستينى و ناتوانى ئەم بانگە بە كەر بگەيەنيت، هەر كاتێك كە ئەوان گويت پينەدەن و پشتت تيبكەن.

﴿٥٣﴾ جا تۆ ناتوانيت رى نمونيكەرى كوڤر بيت بۆ رزگارى كردنيان لە گومرايى، تۆ تەنھا بەو كەسانە دەتوانى ببستينى كە باوەر بە نيشانەكانى ئيمە دەكەن ئەوسا خۆ هەر ئەوانن گەردنكەچى فەرمانەكانمان دەبن.

﴿٥٤﴾ ئەو زاتەيە كە ئيوەى لە سەرەتادا لە لاوازيەو دەروستكردو پاشان ئەو لاوازيەى گۆرى بە هيژو تواناو كردنى بە مرقفى تەواو پاشانيش دواى بەهيژ بونتان لاوازي كردنەو بە هوى پيرەو، جا ئەو زاتە هەرچى ئارەزو بكات دروستى دەكات

﴿٤٣﴾ جا بەرپك و راستى ڤوو بكەرە ئەم ئايينە بەنرخە پيش ئەوێ كە ڤۆڤك بيت كە هيج بەرپەرچ دەرەو ديهك بۆ ئەو رۆژە لە لايان ئەو نيه، كە لەو رۆژەدا بەش بەش دەبن

﴿٤٤﴾ جا هەر كەسێك كافر بيت ئەو زيانى بيباوەرپيەكەى تەنھا لەسەر خويەتى، وە هەر كەسێكيش كارى چاكى كردبى، ئەوسا ئەوانە جيگائى حەسانەوێ چاكيان بۆ خويان ئامادەكردو.

﴿٤٥﴾ تا ئەو كەرمەو چاكەى خۆى پاداشتى ئەو كەسانە بداتەو كە باوەرپان هيئاو و نيشى چاكيان كردو، بەراستى ئەو بيباوەرپانى خۆش ناوى، جا هەر كەسێ خوا خۆشى نەووت دە بى ئەو ژيانەيان چۆن بېت؟

﴿٤٦﴾ جا هەندىك لە نيشانەى سۆزو نيعمەتى ئەو زاتە ئەو ديه كە باى موزدەدەر بە باران رەوانە دەكات تا لەسۆزو ميهربەنانى خويتان پى تام بكات، وە تا بەهوى ئەو بايە كەشتيەكان بە فەرمانى ئەو بەناو دەريادا هاتوچو بكەن، جا تا ئيوەيش فەرپو خيىر ئەو بە دەست بهيژن و بەو ئوميدە كە ئيوە سوپاسى بكەن و سپلەو نمەك نەناس نەبن.

﴿٤٧﴾ جا بەراستى پيش تۆ پيغەمبەرانىكى زۆرمان بۆ لاى گەلەكانيان روانە كردو، جا ئەوانيش بە بەلگە گەليكى ڤوونەو چوونەتە لايان و پەيامى خويان پيگەياندون بەلام گەلەكەيان باوەرپان پى نەهيان، جگە لە ژمارەيەكى كەم ئينجا لەو

خو هەر ئهو خوڤهتی زاناو به توانایه بو ئهجامدان وهیئانه دی ههمو ویستهکانی.

۵۵ جا ئهو رۆژدی که قیامت هات تاوانباران سویند دهخون که له دنیا دا ساتیکی کهم ماونهتهوه، دهیانتهویت بهم سوینده خوڤان رزگار بکهن که گوايه ئهوهنده له دنیا دا نهژیاوین تا له ئایین تیبهگهین، کهواته: بی تاوانین جا وهك لیرده ناوا درۆ دهکهن له دنیايشدا هەر ئاوهها به درۆو دهلهسه له ریگی راست لادران.

۵۶ خو ئهو کهسانه ی که زانست و ئیمانیا ن پیدراوه دهئین: بهراستی ئیوه بهو ئهنازهی که له لایهن الله وه بۆتان دانراوه له دنیا دا ماونهوه که دهتانتوانی بو بهختهوهی ئهم رۆژه کهلکتان لی وهر بگرتایه، بهلام ئهوهتان نهکرد تا گهیشتن بهم رۆژی زیندوبونهوه، جا ئهمه رۆژی زیندوبونهوهیه بهلام ئیوه نهتان دهزانی. واته ئهگهر دهتوانن با زیندو نهبنهوه تا حیسابتان لهگهلا نهکهین.

۵۷ نهوسا ئهمرۆ ئهوانه ی که ستهمیان کردوه، بههانهکانیا ن هیچ سوودیا ن پیناگهیهئیت، خو داوای گهرا نهوهو پهشیمان بونهویشیا ن لیناکریت و ریگایشیا ن بی نادریت بو گهرا نهوه بو دنیا.

۵۸ جا بهراستی لهم قورئانه دا بو خهك وینه ی جوړاو جوړمان هیئانهوه، بهلام ئهوان هیچ سوودیکیان لی وهر نهگرت. وه بهراستی هەر بهلگهیهکیان بو بهینی، ئهو خوانه ناسانه به ئیوه دهئین: ئیوه هەر ساختهچین و جگه له قسه ی پرو پوچ شتیکی ترتان لایه.

۵۹ هەر ئاوهها الله دلی ئهو کهسانه ی که نایانهویت راستی بزانن مۆر دهکات، جا ئیتز چاک و خراپ لهیه ک جیا ناکه نهوه.

۶۰ جا نارامت بی و دان به خوئا بگره چونکه زۆر نابات که ئهوان له ناو دهچن بیگومان ئهوه بهئینی الله یه، جا با ئهوانه ی که یهقینیا ن به رۆژی قیامت نیه له ریگی راست لات نهدهن و سوکت نهکهن.

سُورَةُ الْقِسْمَانِ ۳۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ۱ اَلَمْ تَكُنْ اَيُّهَا الْكَاتِبُ الْحَكِيمُ ۲ هُدًى وَرَحْمَةً
 ۳ لِّلْمُحْسِنِينَ ۴ اَلَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 ۵ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۶ اُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۚ وَاُولَٰئِكَ
 هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۷ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِ لَهْوَ الْحَدِيثِ
 لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۚ اُولَٰئِكَ لَهُمْ
 ۸ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۹ وَاِذَا نُنَادِيٰ عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا وَلٰٓيَ مُسْتَكْبِرًا
 ۱۰ كَان لَّمْ يَسْمَعْهَا كَاَن فِىٓ اُذُنَيْهِ وَقْرًا ۚ فَنَضْرِبُ عَذَابَ اٰلِهٖم
 ۱۱ اِنَّ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنَّٰتُ النَّعِيْمِ
 خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۱۲ خَلَقَ
 ۱۳ السَّمَوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَّرَوْنَهَا ۚ وَالْفِىٓ فِي الْاَرْضِ رَوْسٍ اَن تَمِيْدَ
 بِكُمْ وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ۚ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَآءً فَاَنْبَتْنَا فِيْهَا
 ۱۴ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ۱۵ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرْوُفِ مَاذَا
 ۱۶ خَلَقَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ۚ بَلِ الظَّٰلِمُوْنَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ

دانایی وهسف کراوه وهندیکیش پینان وایه یهکیکه له پیغه مبهرا ن.

بهناوی الله ی زۆر بهسۆزو بینیهیهت میهرهبا ن

۱ ئهلیف، لام، میم.

۲ ئهمانه ئایهت کهلێکن لهم پهراوه پر له ژیری و داناییه دا.

۳ که رینمونیکهرو خهیر وخوشبهختی دنیاو دوارۆژه بو چاکهکاران.

۴ ئهو کهسانه ی که نوێژ دهکهن و زهکات دهدهن له حالیکدا که هەر ئهوانه ن که یهقینیا ن به رۆژی قیامت ههیه.

۵ ئهوانن که له سه ر رینمایین له لایه ن پهروهر دگاری خو یانهوهو هەر ئهوانیشن رزگار بووان.

۶ له حالیکدا ههندیك له خهك قسه ی پروپوچ دهکرن تا بهوه خهك له ریگای الله لا بدن به بی ئهوه ی بزانن که بهوبازرگانیه ی چ زیانیکی له خو ی و له خهك داوه تا بهم شیویه گاته به ریگای الله بکات، بوها ئهوانه ههیه سزای زهبونکهرو گاته پیکه ر، چونکه ئهوانه گاته به ئاینی ئیسلام و قورئان دهکهن.

سورتهی لوقمان ۳۱

سورتهی لوقمان که سورتهی سیویه کهمی قورئانه، سی و چوار نایهته، له مهکه دا هاتوته خوارهوه، وتراوه بهگویره ی دابهزین سورتهی په نجاو حه وته مه و پاش سورتهی (الصفات) و پيش (سبأ) دابهزیوه. وشه ی (لقمان) دوو جار له قورئاندا هاتوه ئهویش تهنها لهم سورته دایه که ناوی یهکیک له پیاوچاکان بوه که بهزانیی و

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَنَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٣﴾ وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لَابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصْلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٥﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطَعَّهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ يَبْنَىٰ إِنَّهَا إِن تَكُ مَثْقَلًا حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٧﴾ يَبْنَىٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨﴾ وَلَا تُصْعِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٩﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ أَنْ تُنْكَرَ الْأَصْوَاتُ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿٢٠﴾

ئيبنو مەسعود سەبارت بە { **لَهُوَ الْحَدِيثُ** } دەلالت: { **الْغِنَاءُ وَاللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، يُرَدِّدُهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ/ابن أبي شيبة، والحاكم البيهقي وقال الحاكم: " صحيح الإسناد " ووافقه الذهبي وقال اللباني: هو كما قال وصححه ابن القيم /** سویند بەو زاتەى كە هیچ پەرستراویكى بەحق جگە لەو نییە ئەووە گۆرانیه، وه سێ جاریش ئەمەى دووبارە كردهوه. }
وه ئیبنو عباس وجابر وعیکرمەو سەعیدی کورێ جوبەهیرو مجاهیدو مەكحول وعەمری کورێ شوعەیبو حەسەنى بەصری خوا لیان رازی بێت هەروا دەلێن. خو پیغەمبەری خواش ﷺ پیمان رادەگەیهنیت كە لە ئاخەر زەماندا گەلانیك بەكارهینانی نامیرەکانی موسیقا بە حەلال دەزانو دەفەرموئ: { **لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحِرَّ وَالْحَرِيرَ وَالْخَمْرَ وَالْمَعَازِفَ** } / البخاري/ لە ئومەتی من گەلانیك دەبن كە زیناو هەوریشم و شراب و گۆرانو نامیرەکانی موسیقا حەلال دەكەن { راستت فەرمووە ئەى پیغەمبەری خوا ﷺ } و ئەمڕۆ ئیمە بەچاوو گوێی خویمان دەیبینین و دەیبسین.

لە فەرمودەیهکی تردا هاتووە كە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: { **لَا تَبِيعُوا الْقَيْنَاتِ وَلَا تَشْتَرُوهُنَّ وَلَا تَعْلَمُوهُنَّ وَلَا خَيْرَ فِي تِجَارَةٍ فِيهِنَّ وَمَنْهِنَّ حَرَامٌ فِي مِثْلِ هَذَا أَنْزَلَتْ هَذِهِ آيَةٌ وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي هُوَ الْحَدِيثُ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِلَى آخِرِ الْآيَةِ** } / الترمذي. حسنه اللباني/
نافرەتە گۆرانى بێژەكان نەبفرۆشن و نەبکرن و نەفیری گۆرانیان بکەن، جا بازرگانى بەوانە هیچ سودێكى تێدا نیە و پارەكەیان

حەرامە، لەبارەى شتى وهك ئەوهوه ئهم ئایهتە دابەزیووە { لەحالیكدا هەندیک لە خەلك قسەى پرۆپوچ دەكرن تا بەوه خەلك لە رێگای ﷻ لا بدەن... تاكو تایی ئایهتەكە } { جا ئەمەش تەفسیری پیغەمبەر ﷺ بو بو ئەم ئایهتە، وردبەرەوه گۆلەبەرۆژەكان نەتخەلێنن .

﴿٧﴾ جا هەر کاتێک ئایەت و نیشانەکانی ئیمەى بە سەردا بخوینرێتەوه بە لوت بەرزى و فیزووە پشەتی تێدەگات، وهكو ئەوێ كە نەیبیسیت، جا هەر وهك ئەوێ كە لەناو گوێی دا بارێكى گران هەبێت، سا تۆ موژدەى بدەری بە سزایەكى پەر ئیش و ژان، چونكە لە دنیادا بە بیستنى قورئان گوێی ژانى دەکردو پشەتی تێدەکردو سەر گەرمبو بە گالتەو گەمەو گویدان بەقسەى پرۆپوچەوه جا ئەمڕۆش بەوشیوێهە سزا دەدریت.

﴿٨﴾ بێگومان ئەوانەى كە باوەریان هێناوه و كردارى چاکیان كردهوه، بۆ ئەوانە باخچە گەلى پەر خێرو بێر هەیه

﴿٩﴾ كە هەمیشە تێیدا دەمیننەوه، بەلێنى ﷻ و راستەو دیتە دى و هەر خۆیەتى زۆر بە تواناو كاربەجێیه.

﴿١٠﴾ ﷻ ئاسمانانى بە بێ كۆلەكەیهك كە ببینن دروستكردوه و چیاكانى تێدا داناوه تا بە هوێ ئەوانەوه زەوى جموجولتان پێ نەكات، خو هەمو جانهو رێكیشى تێدا بلاوكردهوتەوه، جا لە ئاسمانەوه ئاومان ناردوووتە خواروه، ئەوسا لەهەمو جوتیكى زەریفمان تێیدا رواندوه. ئەمانە هەموى بوئیمەى مەرفەه تابیناسین و بەندایەتى بكەین، بەداخەوه زۆربەى مەرفە سپێه و نەك نەناسه.

﴿١١﴾ ئەمە دروستكراوى ﷻ، جا ئادەى پێشانم بدەن بزەنم پەرستراوانى جگە لەو چیان دروستكردوه؟ بەلكو ستمكاران لە گومراییهكى ئاشكرادان. ئینجا خواپاسى لوقمان دەكات و دەفەرموئ:

﴿١٢﴾ بەراستى دانایمان بەخشى بە لوقمان كە وتەن: سوپاسى ﷻ بكەو هەر كەس سوپاسى بكات سوودى بۆ خۆیەتى و هەر كەسیكیش سپێه بێت ئەویش هەر زیانى لە خوێ داوه چونكە بەراستى ﷻ بێنیازو سوپاسكراوه چى تۆ سوپاسى بكەیت یان نەیکەیت.

﴿١٣﴾ باس بكە بۆیان ئەو كاتەى كە لوقمان ئامۆژگارى كۆرەكەى كردهو پێى وت: ئەى كۆرە بچكۆلەكەم هاوێل دانەنییت بۆ ﷻ بەراستى هاوێل دانان ستمیكى گەورەیه.

۱۴) نهوسا ناموژگاری مروڤمان کردوه که له گهل باوک و داگیدا چاک بئ و دلیان نه شکینیت به تابیته دایک که نهوی هه لگرتوه له سکیدا، جا بهو حمله وه لاوازی و سهختی یهک به دوا ی یهکی به سهردا هاتوه. وه برانه وهیشی له شیر له دوا دوو سالدا، جا پیمان وت: سوپاسی من بکه و سوپاسی باوک و دایکیشته، سهرته نجام ههر دینه وه بۆلای من. وهک لیرو له جهند نایه تیکی تری قورئان دا هاتوه پاش فه رمان به سوپاسی بهروردگار، فه رمان دهدات که سوپاسی دایک و باوک بکریته. دهی نه مه ماف پیدانه یان له سالیکیدا روژیکی هه بی؟

۱۵) جا نه گهر هه لوانیدا له سهر نه وهی که تو بی که هیت به هاو به شی من نه وهی که هیچ زانیاریه کت له باره وهیه وه نیه به گوئیان مه که وه له ژیا نی دنیا دا به چاکی له گهلانیدا رهفتار بکه، جا له سهر پێگه ی نه وه که سه به که بۆ لای من ده گهر پێته وه، پاشان گهرانه وه تان بۆ لای منه و نهوسا پیتان ده لیم نه وهی که کردوتانه، تو له سهر چا که ی خوت و نهوانیش له سهر خراپه ی خویان ههر یه که هتان مافی خو ی وهر ده گریته، چاک به چاک و خراب به خراب.

۱۶) نهی کو ره بچکوله که م نه گهر نه وه کرداره خراپه به نه ندازه ی تو یی خه رته له یهک بیته، جا له ناو به ردیکدا شار درا بیته وه یان له ناو ناسمانه کان یان له ناو نه م زه ویه دا بیته الله ده یهینیتته روو، بیگومان که الله وردبین و زور به ناگایه.

۱۷) نهی کو ره بچکوله که م نو یژ بکه و فه رمان به چا که و بهرگری له خراپه بکه و خو بگره له سهر نه وهی که دو چارته ده بیته به هو ی نه نجامدانی نه م نه رکه پیرۆزته وه بیگومان نه وه خو گر یه له کاره پیویست و گرنگه کانه.

۱۸) جا به فیزه وه رووت له خه لک وهر مه گپره و به لوت بهر زیه وه به سهر زه ویدا مه پۆ بیگومان که الله نهوانه ی خو ش ناو یته که به ری دا به لاره و له نهجه وه ده پۆن و له خو رازین.

۱۹) له رویشتهندا میان ره وه به له قسه کردنیشدا هیواش به و دهنگت له نه ندازه ی پیویست بهر ز مه که ره وه، چونکه ناشیرینترین دهنگ دهنگی گویدریژه. پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: {إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ، وَإِذَا سَمِعْتُمْ هَيْقَ الْحَمِيرِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ فَإِنَّمَا رَأَتْ شَيْطَانًا مُنْفِقًا عَلَيْهِ/ ههر کاتیک گویتان له دهنگی که له شیر بو داوای خیر و بهر ده که ته له الله بکه ن، وه ههر کاتیکیش گویتان له دهنگی گویدریژ بو په نا بگر به الله له شه ری شهیتان و بلین: اعوذ بالله من الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ چونکه نه وه شهیتانی ببینوه بویه سهراندویتی).

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَن يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزَنكَ كُفْرُہٗٓ إِنَّا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ ثُمَّ نُنْعَمُ عَلَيْهِمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْثُبُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

۲۰) ئایا نه تان ببینوه که الله نه وهی که له ناو ناسمانه کاندایه و نه وهش که له ناو زه ویدایه هه مو ی رام و گهر دنکه چ کردوه بو تان و خیر و بهر ده که ته ی ناشکرا و نهینی خو ی به لیشا و پیداون، که چی هیشتا هه ندیک له خه لک هه ن که له باره ی زاتی الله وه به بی زانیاری و به بی رینمای، وه به بی نه وهش که په راو یکی رو شنه ره وهی به ده سته وه بیته ده مه ده مه ده کات و دزایه تی ئایین ده کات.

۲۱) خو ههر کاتیکیش به وان بو تریته: په پره ی نه وه بکه ن که الله نار دویه تی، ده لئین نه خیر، ئیمه ههر په پره ی له وه ده که یین که باو با پیرانمان له سه ری بون، ئایا ههر ناو هه گیل و گه مره ده بن با شهیتانیش بانگیان بکات بو سزای ناگر؟

۲۲) نهوسا ههر که سییک به ته واو ی روو بکاته الله له حالیکدا نه و چا که کار بیته به راستی نه وه دهستی گرتوه به ده سته یه کی زور به ته و و محکه مه وه و سهر ته نجامی هه مو کار و بار یکیش ههر بۆ لای الله یه.

۲۳) جا ههر که سییکیش بیبا وهر و خاونه ناس بو با نه و کوفر و خاونه ناسی نه وه خه مبات نه کات، گهرانه وه یان ههر بۆ لای ئیمه یه، نهوسا هه والیان پیده ده یین به وهی که کردو یانه، به راستی الله زور زانه ره به وهی که له ناو ده کاندایه و هیچی ئی ون نابیت.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْ مَا يُدْعَوْنَ
مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ
كَالظُّلُمِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
فَمِنْهُمْ مُّقْنَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ
﴿٣٢﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ أَنْقَارًا يُرَكَّبُمْ وَأَخْشَوُا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ
الْغُرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

سُورَةُ التَّوْحِيدِ

٣٠

٣٢

﴿٢٩﴾ كه مېك خوښيان پي ددهين له دنيا، پاشان ناچاران ددهکين بؤ سزايهکي دژوارو سهخت.

﴿٣٠﴾ خو څه گهر لهوان بېرسيت که کي ناسمانان و زهوی دروستکړده؟ به بي دووډلي دهلي: الله، تويش بلي: سوپاس بؤ الله، به لگو زوربهيان راستي نازان.

﴿٣١﴾ خو څه هوی له ناسمانان و زهويدياه مولکي الله، به بيگومان الله هر خوځهتي بي نيازو سوپاسکړاو.

﴿٣٢﴾ جا څه گهر څه هوی لهناو زهويدياه له دارو درهخت هر هه موی څه لم بيت و څه دهر يايه که دهيناسن څه گهر حهوت دهر ياي تري له گهلدا بيت هه موی موره که ب بيت بؤ نوسيني وشه کاني الله هيشتا هر وشه کاني الله تهواو نابيت، به راستي الله به تواناو کارزانه. څه مه تيمن دهگيه نييت که ناسيني به تهواوي حه قيقهتي زاتو سيفه ته کاني الله له سنوري عه قلی مروف به دهر و له بهر څه وه ده بي پير هوی له رينمايه کاني زاتي خووی پيغه مبه ره که ي بکهين بؤ ناسينيان څه وه ته باشريني بهنده کان که پيغه مبرمانه څه له دوعايه کيدا دهفر موي: {لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ / النسائي وغيره، صححه الالباني} بهو شيوه که خوټ ستايش و سهناي خوټت کړده ناتوانم ستايش بکه م}

﴿٢٨﴾ بؤ الله دروستکړدن و زيندو و کړندهوی هه موتان وه که يه کهس وايه، به راستي الله بيسهري هه مو رازو نيازده کانتانه و بينهري هه مو کيشه و کاره کانتانه.

﴿٢٩﴾ نيا نهت بينيوه که الله شهو دهخاته ناو روزهوه و روزهي دهخاته ناو شهوهوه و خوړو مانگي رامکړده که هه مويان هاتوچو دهکهن هه تا ماوه يه کي ديار يکړاو، خو بيگومان که الله زور ناگداره به هوی که دهکهن.

﴿٣٠﴾ هه مو څه وانه به هوی څه هويه که بيگومان هر زاتي الله يه که راسته و څه وانه ي که دهيان په رستن جگه له و شتاني پوچ و بي که لکن، جابيش که الله هر خوځهتي بلند مه قام و گوره.

﴿٣١﴾ نيا نهت بينيوه که له ناو دهر يادا که شتي هاتوچو دهکات به هوی نيعمه تي الله وه تا هه نديک له به لگه کاني دهسه لات و زانايي خوټان پيشان بدات، به راستي له وهدا چهندين به لگه هه يه بؤ په ندو ناموزگاري لي و مرگرتن بؤ هه مو زور خوړاگري فرده سوپاسگوزار. جا هر کاتيک شه پولي دهر يا وهکو چياکان بدات به سهر ياندا زور به پالفته ي و دور له شير که وه هاوار دهکهنه الله بؤ څه هوی رزگار يان بکات.

﴿٣٢﴾ جا هر کاتيکيش الله رزگاري کړدن و گهياندينه وشکايي، څه وسا هه نديکيان له نيوان باوړو و بي باوړيدان و هه نديکي تريان هر له سهر بي باوړي و ناسوپاسي ده ميښنه وه، څه وسا جگه له هه مو خيانه تکار يکي بي باوړي سپله که سيکي تر نکولي له نيشانه کاني څه مه ناکات.

﴿٣٣﴾ څه ي خه لکينه خوټان له تور هوي و رقي په رومردگارتان بپاريژنو له روزهيک برتن که نه هيج باوکيک باري تاواني فهر زه ندي هه لده گر يټ و نه هيج فهر زنديکيش توله دهر وه يه له جياتي باوکيدا، به لگو هر کهس هه لگري باري تاواني خوځهتي و کهس له جياتي که سدا سزا نادر يټ، بيگومان که به ليني الله دپته جي، جا با زيانی دنيا فريوتان نه دات، وه څاواتي نابه به جي و نادر وستی شهيتان به به خشنده ي الله فريوتان نه دات که به چاوړ وانی به خشي ي الله دست بدهنه گوناح و تاوان.

﴿٣٤﴾ به راستي زانيني کاتي هاتني قيامت هر له لای الله يه و که سي تر هيجي لي نازانيټ، وه عيلم و زانستي نار دنه خواره ودي باران و وردکړنه ودي به تنوک تنوکي و بون به مايه ي بهر که تيان به لا بؤ خه لک هر لای څه وه، وه څه دهر زانيټ له ناو مندا لانداندا چي هه يه و چو ن مندا ليکي لي دهگير سيټ، تهواو يان که م څه نندام، چاک يان خراب، به هه شتي يان دوزخ ي، فقير يان دوه لمه مند،

ودهه مو ئه و شتانهی که جگه له الله کهسی تر هیچ ناگایه کی لئ نیه. خو هیچ که سیکیش نازانیته بهیانی چی دهکات و چی دیته ریگی و چی به سهر دیت له خویشی و ناخوشیه کان و که سیش نازانیته که له چ زهویه کدا دهریت، به بیگومان الله زور زاناو ناگاداره به هه مونهینییه کان.

پیغه مبهری خوا ﷺ ئه م پینجانهی به کلیلی نهینییه کان داناوه که دهفه رموی: { مَفَاتِحُ الْغَيْبِ حَسْبُ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ } مانا که هی هه مانا ی نایه ته که هیه و پیویست به نویسی دووباره ناگاته وه.

سورتهی سه جده

۳۰

۳۲

سورتهی سه جده که سورتهی سی و دووه می قورئانه، سی نایه ته و له مه که دا هاتووته خواره وه، هه ندیک و توویانه جگه له سی نایه تی و هه ندیک تر و توویانه پینج نایه ته له { تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ ... تَاكُو... } وَقِيلَ لَهُمْ دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي

كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ }، و تراوه به گویره دابه زین سورتهی چه فتاو سیهه مه و پاش سورتهی (النحل) و پیش (نوح) دابه زیوه. له سه حیددا هاتوو که پیغه مبهری ﷺ : { كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، } { تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ } وه { هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ ... } / واته: له نویژی بهیانی رۆژی جومعه دا سورتهی سه جده و سورتهی ئینسانی خویندوه { له م سورته دا له و شته نهینیانه { مَفَاتِحُ الْغَيْبِ } که ته نها له عیلمی په روهردگارن باس دهکات که له کوتای سورتهی پیش واته سورتهی لوقمان دا به کورتی ناوبراون.

به ناوی الله ی زور به سوژو بینیهیاهت میهره بان

۱) ئه لیف، لام، میم.

۲) هیچ گومانی تیدا نیه که دابه زینی ئه م قورئانه له لایه ن په روهردگاری جیهانیانه وهیه.

۳) به لکو ئه وان ده لئین: ئه وه درویه و خوی هه لی به سته و، نه خیر ئه و پهراوه راسته و له لایه ن په روهردگارتیه وهیه تا به هوی ئه وه وه گه لیک بترسینیت که له پیش تۆدا هیچ ترسینه ریک نه هاتوته لایان به لکو ئه وان ریگی راست بدۆزنه وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ۱) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۲) أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۳) اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِّن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا سَفِيْعٍ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۴) يَذَرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۵) ذَلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۶) الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِن طِينٍ ۷) ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِن سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ ۸) ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۹) وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ۱۰) قُلْ يَنفَعُكُمْ مَلِكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۱۱)

۱) الله ئه و زاتهیه که ئاسمانان و زهوی و ئه وهی که له نیوانیاندا هیهیه له شهش رۆژدا دروستیکردوه، پاشان له سهر تهختی فرمانپهرویه تی خوی به و شیوهی که شایانی ئه و زاته بیته وهستا، که جگه له و زاتهش هیچ یارمه تیدرو تکاکاریکتان نیه که له سزای ئه ورۆژدی که پیی دهگه ن رزگارتان بکات، ئایاهه روا لاسارو دژ به خوا دهبن و به م پهراوه ته می نابن و بیر ناکه نه وه و سوودی لئ وهریگرن؟!

۵) الله ئه و زاتهیه که هه مو کاروباره کان له ئاسمانه وه بۆ زهوی به رپوه ده بات، پاشان له رۆژیکدا که به گویره ی ژماره ی ئیوه هه زار ساله جیره ئیل و فریشته کانی تر که له گه لیدان به رز ده بنه وه بۆ لای ئه و جیگا و مه قامه ی که دیاریکراوه بۆیان.

تیبینی: له نایه تی چواری سورتهی (مه عارج) دا دهفه رموی: { فِي

يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ } واته له رۆژیکدا که نه ندازه ی په نجا هه زار ساله ده گونجیت رۆژه کانی هاتنی قیامهت و مانه وه له و کاتانه دا هه ندی رۆژی هه زار و هه ندیک تر ی په نجا هه زار سال بیته، یان جوژی سزای بیباوه ران په نجا جوژ بیته و له هه ر جوژیکیدا هه زار سال بمینیتیه وه. والله اعلم.

۶) ئه و مه زاتی که زانه ری نادیارو دیاره کانه و زور به توانی بینیهیاهت میهره بانه.

چونکه بهراستی نایم به زیندو بوونهوه و حساب یه قینمان پهیدا کرد، جا دت زانی که نهوان بهدهستی خوین چوَن زبانی ههمیشهیی خوین بهباد داوه و بوهه میشهش شهرمهنده و رسوان.

۱۳) نه گهر هه زمان لیوواپه ههمو که سمان دهخسته سهر ریځای راست، (بهلام نهوه ناکهین چونکه خه لکمان بو تافیکردنهوه دروست کردوه و ده بیت خوین سهر پشک بکړین تا به که یفی خوین چاکه یان خراپه هه لبریزن) نهوسا برپاری نایم دیته دی که وتومانه: بیگومان دوزخ پر دهکین له ته وای جنوکه و مروف.

۱۴) جا به هوئی نهودی که گه یشتن به مروژدتان له بیر چوبو، نهوسا نایمیش نه مرو لهوسزایه دا نیوه له بیر خویمان ده بهینهوه جاپییان دهوتریت: ده بجهژن سزای ههمیشهیی به هوئی نهو کرداری که کردوتانه. نیجا په رومردگار تیمان ده گه یه نیت که چ کهسانیک باومر بهم قورئانه دهینین و دهفه رموی:

۱۵) ههر نهوانه باومر به نیشانه کانی نایم دهینین که ههر کاتیک بهو نیشانه هی نایم ناموزگاری بکړین سهریان دهخنه سهر زوی به سوجه بردن، خو له گهل سوپاسکردنی په رومردگاریان به پاک و بی عهییی یادی دهکهن، جا نهوان خوین به زل ناگرن و له بهندایه تی کردن بوخوا شهرم ناکهن.

۱۶) نهو کهسانه ن که بو بهندایه تی الله له شهودا له پیخهفه کانیان دینه دهرهوه له په رومردگاریان دهپارینهوه له کاتیکدا که ترسیان ههیه له سزاو چاوهروانی بهههشتیش دهکهن، وه لهودی که پیمان داوون ده بهخشن لهفه رموده دا هاتوه که موعاز دهلی لهسهفه ریگدا له خزمهت پیغه مبهري خوا کرداریکم نریک بومو دهرویشترین وتم: نهی پیغه مبهری خوا کرداریکم پی بلی که بمخاته بهههشتهوه دورم بختهوه له ناگر، فه رموی: {لَقَدْ سَأَلْتَنِي عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيَسِيرٌ عَلَى مَنْ يَسَّرُهُ اللَّهُ عَلَيْهِ تَعَدُّ اللَّهُ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَتَقِيمُ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ وَتَصُومُ رَمَضَانَ وَتَحُجُّ الْبَيْتَ ثُمَّ قَالَ أَلَا أَذْلكَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ الصَّوْمُ جَنَّةٌ وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ قَالَ ثُمَّ تَلَا تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ حَتَّى بَلَغَ يَوْمَهُمْ ثُمَّ قَالَ أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ كُلِّهِ وَعَمُودِهِ وَذُرْوَةِ سَنَامِهِ قُلْتُ بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ ثُمَّ قَالَ أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَاكٍ ذَلِكُ كُلِّهِ قُلْتُ بَلَى يَا نَبِيَّ اللَّهِ فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ قَالَ كُفَّ عَنْكَ هَذَا فَقُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِدُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ فَقَالَ تُكَلِّمُكَ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ أَوْ عَلَى مَنَاحِرِهِمْ إِلَّا حَصَانِدَ أَلْسِنَتِهِمْ / الترمذی وغیره. صححه الالبانی / بهراستی لهباردی شتیکی گه ورهوه

وَلَوْ تَرَى إِذَ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ۝۱۲ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝۱۳ فَذُوقُوا يَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ ۝۱۴ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۱۵ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝۱۶ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝۱۷ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۸ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ ۝۱۹ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۲۰ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝۲۱

۷) نهو زاته کهسیکه ههمو شتیکی به جوانی دروستکردوه، خو لهسه رهتاشدا مروقی له قور دروستکرد.

۸) پاشان نهودی نهوی له دهرهینراو له ناویکی سوکی بی نرخ دروستکرد.

۹) پاشان ریځ و پیکی کرد، وه له گیانی خوئی فووی بهو له شهدا کردو مادهی بیستن و بینین و دلی پیدا، نیوه به کهمی سوپاسگوزارن و زورترتان سپله و خوانه ناسن.

۱۰) جا دهلین: نایا نایم نه گهر له ناوی زهویدا پتوتراکاین و شوینه وارمان نهما، تازه دهینهوه به دروستکراویکی نوی؟! نهک ههر نهوه به لکو نهوان باوهریان به گه یشتن به په رومردگارو زیندو بوونهوه نیه، جا الله دهکوتیان دهکات و دهفه رموی:

۱۱) نهی محمد پییان بلی: نهو فریشتهی که نیوه پی سپیراوه بو مراندنتان ههر نهوه به فه رمانی الله دهتان مرینیت پاشان دهبرینهوه بو لای په رومردگاری خوستان و توله و پاداشتی کردار هکانتان ده داتهوه.

۱۲) جا نه گهر تو دت دی نهو کاتهی که تاوانباران داماوو سه رشورن له خزمهت په رومردگاریانداو دهیان وت: نهی په رومردگاران وا نیستا نایم فه رمودهی تومان به چاکی بینو بیستمان دهی بمانخه روه سهر زوی، نیت کاری باش دهکین،

وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذَىٰ ذُوْنَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ
أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ
بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ
هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ
﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا سَوَّيْنَا الْأَرْضَ الْجُرُزَ فَخَرَجُوا
بِهِ زُرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعُمُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾
وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾
قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣٠﴾

۷۳

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

۳۳

پرسپارت کرد، خوٰ نه وه ئاسانیسه لهسهر نهو کهسهی که خوا
بوی ئاسان بکات، خودا بپهستهو هیچ هاوبهشیکی بو دانهنی
ونویژ بکهو زهکات بدهو روژوی رهمهزان بگردهو چهجی بهیت
بکه، پاشان فهرموی: ئایا همهو دەرگاکی چاکهت پیشان بدهم؟
روژو قه لغانه وچاکه تاوانهکان دمکوژینیتیه وههروهو چوٰ ناو
ناگر دمکوژینیتیه وه، وه نویژی پیاو له ناوی شهودا . وتی:
پاشان نهو کهسانه که بو بده نادیه تی الله له شهودا له
پیخه فکانیان دینه دهردهو . تا گه پشته کرداری که
کردوویان ی خوینده وه، پاشان فهرموی: ئایا پیت بلیم بهسهری
نهم کاره کوکلهو سهنگهری ههره بهرزی؟ وتم: به لی نهی
پیغه مبهری خوا فهرموی: سهری نهم کاره نیسلامه و
کوله که کهی نویژو سهنگهری ههره بهرزی جیهاده، پاشان
فهرموی: ئایا پیت بلیم نهوی که نه مانه ههموی بتهوو بههیز
دهکات؟ وتم به لی: نهی پیغه مبهری خوا جازمانی خوٰی گرت،
فهرموی: نه مه بگره، جا وتم: نهی پیغه مبهری خوا ئایا نیمه
توله مان لیوهرده گریت لهسهر نهو قسانه ی که بهو دهیکه یین؟ جا
فهرموی: له باری دایکت چی نهی موعاز نهی خه لکی جگه لهسهر
قسه کانی زمانیان چی تره که به دهموچاویان یان بهسهر لوتیاندا
دهیانخاته ناو ناگردهو؟ ئینجا دمه فهرموی:

﴿١٧﴾ نهوسا هیچ مروفیکی چاک نازانی که چیی بو پنهان
کراوه لهوانه ی که دل خوشکهره و چاو روژنکه رهوه ن بوی
که پاداشتیکی گه ورهیه بههوی نهو کرداره چاکانه ی که دهیکه ن.
له پیغه مبهروه هاتوه که موسا هاتوه پرسپاری له پهروردگاری
کردو وتی: ﴿يَا رَبِّ مَا آدَىٰ أَهْلِ الْجَنَّةِ مَنَزَلَهُ قَالَ: هُوَ رَجُلٌ يَأْتِي بَعْدَ
مَا يَدْخُلُ أَهْلَ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ فَيَقَالُ لَهُ ادْخُلِ الْجَنَّةَ فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ كَيْفَ
وَقَدْ نَزَلَ النَّاسُ مَنَازِلَهُمْ وَأَخَذُوا أَخْدَانَهُمْ فَيَقَالُ لَهُ أَتَرْضَىٰ أَنْ يَكُونَ لَكَ
مِثْلُ مُلْكٍ مُلْكٍ مِنْ مُلُوكِ الدُّنْيَا فَيَقُولُ: رَضِيتُ رَبِّ فَيَقُولُ: لَكَ ذَلِكَ
وَمِثْلُهُ وَمِثْلُهُ مَعَهُ وَمِثْلُهُ وَمِثْلُهُ وَمِثْلُهُ وَمِثْلُهُ فَقَالَ: فِي الْخَامِسَةِ رَضِيتُ رَبِّ
فَيَقَالُ هَذَا لَكَ وَعَشْرَةٌ أَمْثَالِهِ وَلَكَ مَا اشْتَهَتْ نَفْسُكَ وَلَدَّتْ عَيْنُكَ
فَيَقُولُ: رَضِيتُ رَبِّ قَالَ: رَبِّ فَأَعْلَاهَا مَنَزَلَهُ؟ قَالَ: أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَرَدْتُ
عَرَسْتُ كَرَامَتَهُمْ بِيَدِي وَخَتَمْتُ عَلَيْهَا فَلَمْ تَرَ عَيْنٌ وَلَمْ تَسْمَعْ أُذُنٌ وَلَمْ
يَخْطُرْ عَلَىٰ قَلْبِ بَشَرٍ - قَالَ وَمَصْدَقُهُ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ قَوْلُهُ تَعَالَى ﴿فَلَا
تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ...﴾ / مسلم/ نهی پهروردگارم لاخوار ترین

جیگای خه لکی بههشت کامهیه؟ فهرموی: پیاویکه پاش نهوی
که خه لکی بههشت چوونه بههشته وهو ههر کهس جیگای
خوٰی گرت، دیت و پیی دوتریت: بچوره بههشته وه، جا نهویش
دهلئت: نهی پهروردگارم چوٰن بجمه بههشته وه بهراستی خه لک
جیگای خوٰیان گرتوهو بهشی خوٰیان وهرگرتوه، جا پیی دوتریت:

ئایا رازی ده بیت که به نه ندازه ی سامانی پاشایه که له پاشاکی
دنیا ته بیت؟ نهویش ده لی: نهی پهروردگارم رازیم، جا
پهروردگار پیی دمه فهرموی: نهو بو تو و نهو ندوه و نهو ندی
تریخی له گهل بیت نهو ندی نهو و نهو ندی نهو و نهو ندی
نهو و نهو ندی نهو، نهوسا له جاری پینجه مدها وتی: نهی
پهروردگارم رازیم، جا پیی دمه فهری: نه مه بو تو ده نهو ندی
نهویش و ههرچیش ئاره ژوی ده کهیت و چاوت پیی خوشه بو ت
ههیه، جا ده لئت: نهی پهروردگارم رازیم، موسا وتی: نهی
پهروردگارم نهی لازوورترین جیگاکامهیه؟ فهرموی: نهوانه ی که
هه لمبزاردوون که به دهستی خوٰم که رهو و ریزم بو چاندوون و
سهرم موژ کردوه که هیچ چاویک نه بیینیوهو هیچ گوپییه که
نه بییستوهو نه هاتوه به دلی هیچ مروفیکیشدا پیغه مبهر
فهرموی: نهوی که نهم راستیهش دسه لینی له پراوی الله دایه
نهوسا هیچ مروفیکی چاک نازانی که چیی بو پنهان کراوه
لهوانه ی که دل خوشکهره و چاو روژنکه رهوه ن بوی که پاداشتیکی
گه ورهیه بههوی نهو کرداره چاکانه ی که دهیکه ن {

﴿١٨﴾ ئایا نهو کهسه ی که باوهری هیئاوه وهکو نهو کهسهیه که له
ریگای الله لای داوه؟ (نه خیر) وهکو یه که نین. ئینجا
جیاوازیه کانیان باس دهکات و دمه فهرموی:

۱۹) جا ئەوانەى كە باوەرپان هێناوە و کردارى چاکیان کردووە ئەوسا بە بەباخچەکانى چىگای دانىشتن و مانەووە و حەسانەووە ئەوانە پىشوازيان لى دەکرىت و ريزيان لىدەگىريت ئەوەش بەهوى ئەو کردارەنى کە کردويانن.

۲۰) بەلام ئەوانەى کە لە دژايەتى کردنى الله و پىغەمبەرﷺ و ئىسلامدا لە سنوور دەرچوون چىگايان ئاگرەو هەر کاتىک بىيانەوئىت لەو دەرچن دووبارە دەيانگىرنەو بۆ ناوى و پىيان دەوترى: بچەژن سزای ئەو ئاگرەى کە ئىو باوەرپان پىي نەبو.

۲۱) جا بىگومان پىتان دەچەژنىن لە سزای ئەم دنيايە پىش هاتنى سزای گەورەى دواروژ بەلکو بگەرنەووە بۆ سەر رىگای راست. واتە: سزای دنيا بۆ ئەوێه کەخەلگى پەندى لىوهربرىت و پىي خۆشەخت ببىت.

۲۲) جا كى هەيە ستمەكارتر لەو كەسەى كە بە نىشانەکانى پەرورەدگارى ئاموژگارى بكرىت پاشان ئەو پششى تىبكات؟ بەبىگومان كە ئىمە تۆلە لە ستمەكاران وەردەگرىن و لەبىرمان ناچن.

۲۳) بەراستى تەوراتمان دا بە موسا جا تۆ گومانە نەبىت لە پىگەيشتن و بىنىنى ئەو (مەبەست پىگەيشتنى پىغەمبەرمان ﷺ بە موساﷺ لە شەوى ميعراجدايە، يان پىگەيشتنى تەورات بۆ موسا يان پىگەيشتنى تۆ بۆ ئەم قورئانە) خۆ ئەومان کردووە بە رىنمونىكەرى نەوى ئىسرائىل. لەفەرمودەدا هاتووە كەپىغەمبەر ﷺ فەرموئەتى: { مَرَرْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي عَلَى مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَجُلٌ آدَمُ طَوَّالٌ جَعَدَ كَأَنَّهُ مِنْ رَجَالِ شَنْوَةَ / مسلم } ئەو شەوى كە شەوڕەویم پىكرا دام بەلاى موسای كورپى عىمراندا سەلامى خواى لىبىت پىاوئىكى گەنم رەنگى درىژى فز كرژ بو هەرودكو پىاوانى شەنۆئە وابو.

۲۴) جا لەناو ئەواندا بەهوى ئەوێه كە خۆيان گرت لەسەر ئىش و نازارو بەردەوامبون لەسەر گەياندى تەورات و بەجى هينانى فەرمانەکانى، پىشەوا گەلىكمان دانا جا ئەوان دلىابون بە نىشانەکانى يەكخواپەرستى و توانا هيزى ئىمە.

۲۵) بەراستى پەرورەدگارت هەر خۆيەتى لە رۆژى قىامەتدا لە يەكيان جيا دەکاتەووە بە هەر كەسێك بەرھەمى کردارى خوى پىدەدات و تىيان دەگەيەئىت كە كاميان راستبون لەو شتانەى كە نارپك بون تىيدا لەسەر دنيايدا.

۲۶) ئايا ئەو هەمو خەلگەى پىش ئەمان كە بە چىگاو رىگای ئەواندا هاتوچۆ دەكەن و بە جاوى خۆيان دەبىنن كە چۆن

لەناومان بردن نابن بەهوى رىنمايى و ژىربونى ئەمان؟ بەراستى لەویدا چەندىن بەلگە هەيە لەسەر هيزو دەسەلاى ئىمە ئايا داستانى بەسەرھاتى گەلان و پەيامى ئەم پىغەمبەرەى ﷺ ئاخەر زەمان نابىسن؟ واتە ژىربىن و بانگەوازی ئەم پەيامە بىيسن و بەچاکی وەرى گرن تا دوچارى سزاكانى وەك ئەوان نەبن.

۲۷) ئايا نابىنن كە ئىمە ئاو دەنيرىن بۆ ئەو زەويانەى كە وشك و بى گزۇگىاو بى ئاون، ئەوسا بەو شىنايى و كشتوكال دەروئىنن كە خۆيان و مالاكەكانىيان لىي دەخۆن، ئايا ئەمە بە چاوى خۆيان نابىنن؟ دەى چاو بگەنەووە و راستىهكان ببىنن تالەپاشەرۆژدا گرفتار نەبن.

۲۸) خۆ دەلین: ئەگەر راست دەكەن كەى كاتى ئەم جيا كەرنەوى ئىمە و ئىو دەيت؟

۲۹) بلى: رۆژى جياكەرنەووە كە هات تازە باوەر هينانى خاوەناسان هىچ سوودىكيان پىنادات و ماوەشيان پىنادرىت بۆ پەشيمان بوونەووە و بەهائە هينانەووە.

۳۰) جا تۆ پششىان تى بگەو چاوەروانبە بۆ فەرمانى پەرورەدگارت بىگومان كەئەوانىش چاوەروانى مردنى تۆ دەكەن وا دەزانن بەمردنى تۆ كۆتای بەم پەيامە دىت. سا با دلىا بن كە سەر ئەنجامى چاك هەر بۆ پارىزكارانەو خاوەناسان بەشيان هەر لەناوچون و نەمانە جا با هەردوولا چاوەروانبىن.

سورەتى ئەحزاب كە سورەتى سى و سىھەمى قورئانە، لە مەدىنەدا هاتوئە خوارووە، حەفتاو سى ئايەتە، و تراو بەگوىرەى دابەزىن سورەتى نەوئەدەو پاش سورەتى (الأنفال) و پىش (المائدة) دابەزىووە. مەبەست لە وشەى (الْأَحْزَابُ) لەم سورەتەدا هەمو ئەو پارت و حىزبانەيە كە لەگەل قورەيشدا بۆ لەناوبردى پىغەمبەرﷺ و مۇسلمانان سوپايەكى دەهزار كەسيان پىكەيناو هيرشيان كەردە سەر مۇسلمانان، ئەم روداو لە سالى پىنچەمى كۆچيدا رويداووە بە غەزای ئەحزاب يان خەندەق بەناوبانگەو ئەم سورەتەش باسى ئەو روداو بەرونى و هەلوئىستى هەمو لايانەکانى دەكات، جا پىغەمبەر ﷺ بە يەكێك لە ناو پىرۆزەکانى پەرورەدگار كە (هَازِمُ الْأَحْزَابِ) لە دوعای بۆ لەناو بردنى ئەم حىزبانە كەردووە فەرموئەتى: { اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ سَرِيعَ الْحِسَابِ هَازِمَ الْأَحْزَابِ اللَّهُمَّ اهْزِمُهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ / مسلم وغيره } ئەى خودايە كە دابەزىنەرى ئەم پەرودەيت، كە بەپەلەى لە حىسابدا، تىكشكىنەرى حىزبەکانى، ئەى خودايە تىكيان بشكىنەو وچان و

ورونگیان پی نه دهیت { جا په ورمردگاریش دوعاکه ی وهرگرتو نهو حیزبانه ی تیک و پیک دا. دیاره له کوټای سورته ی پیښودا په ورمردگار فرمان ددات به پیغمبر ﷺ که پشت له بیباوهران بکات، جا له سهرهتای نهم سورته یش فرمانی پیده دات که له الله بترسیت و گویرایه لی بیباوهران و دووړویان نه کات.

به ناوی الله ی زور به سوزو بینیهایت میهرمان

۱) نه ی پیغمبر ﷺ به ردهوام به له سهر پاریزکاری و ترسان له الله، وه په پرهوی خوانه ناسان و دووړووان مه که به راستی الله زاناو دانایه.

۲) جا په پرهوی لهو قورثانه بکه که له لایه نه په ورمردگارته وه بؤت دیت به بیگومان الله زور به ناگایه له وهی که نیوه دهیکن

۳) جا له هه مو کاروبارتدا پشت ببهسته به الله خو بهسه که الله پشتیوانت بیت، جا نه وهی که الله پشتیوانی بیت کی دهتوانی پشتی له زهوی بدات؟

۴) الله بؤ هیچکس له ناوسینگیا دوو دلی دانه اوه واته کهس ناتوانیت دوو بیرو بؤوونی حیا له یه که له دلدا دانیت. وهک پیغمبرمان دهفرموی: { لَا يَجْتَمِعُ الْإِيمَانُ وَالْكَفْرُ فِي قَلْبٍ } امری/السلسلة الصحيحة/ نیمان و کوفر له دلی کهسدا به یه که وه کونابنه وه { نه گهر که سیک موسلمان بیت ناتوانیت ریگا و ریباریکی تر بخته ناو دلیه وه خو نه گهر خستیه دلیه وه درؤ دهکات موسلمان نیه. وهئو هاوسهرانه ی که الله پییداوون و پییان دهلین: نیوه وهکو پشتی دایکمان وان و دهیچوینن به وانه وه، الله دای نه ناوون به دایکتان و قسه یه کی پوچه و ده بیت توله ی بدن. وه نهو که سانه ی به دهمی خوتان به کوری خوتانی دادهنین، کورتان نین، نه وه قسه یه که و به دهمی خوتان داتانناوه و ههر الله یه راست دهفرموی و ههر خویشی ریمنونی دهکات بؤ ریگای راست، له عه بدولای کوری عومره وه ﷺ هاتوه که ده لیت: زهیدی کوری حاریسه ی خزمه تکاری پیغمبرمان ﷺ به زهیدی کوری محمد بانگ دهکرد تا نهم نایه ته دابه زی. له خاتون عائشه وه هاتوه که سه هله ی کچی سوهیل که خیزانی نه بو حوزهیضی کوری عوتبه بو هاته خزمه تی پیغمبرمان خوا ﷺ و وتی: نه ی پیغمبرمان خوا ﷺ نیمه له پیشدا سالممان به کوری خومان بانگ دهکرد جا الله لهو باره وه رهوانه ی کردوه نه وهی که رهوانه ی کردوه، وه نهو دیت بؤ لامو من ههست دهکم که نه بو حوزهیضی له بهر دلی گرانه، جا پیغمبر ﷺ فرموی: { أَرْضِعِي عَزْمِي عَلَيْهِ / النسائي. صححه الاباني / شیری بدمری نیتر تۆ لی مه حرهم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ (۱) وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ (۲) وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ (۳) مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ النَّسَىٰ تَطْلُهُنَّ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝ (۴) ادْعُوهُمْ لِأَسْمَائِهِم هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ ۚ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ (۵) النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَن تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُم مَّعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝ (۶)

دهبیت وهکو دایکی { و تراوه که نهم نایه ته لهم باره وه دابه زیوه. والله أعلم.

۵) جا نیوه به ناوی باوکی خویناوه بانگیان بکه، له لای الله ههر نه وهیه دادپه روه رانه جا نه گهر باوکیانان نه دهرانی نه وسا نه وان برای نایینیتان و خزمه تکارو دوستانن، له وهی که به هه له به وناوه ناویان دبه نه تاوانتان له سهر نیه، به لام نه گهر به دل و به نه نقهست و بلین تاوانبارن، وه الله زور لیوردوه به سوره بؤ بنده کانی.

۶) پیغمبر ﷺ دلسوزترو خه مخورترو پیشته بؤ باوهرداران له خوین بؤ خوین. وه خیزانه کانی دایکیان له قه دهغه بونی نکاحیان و ریژ لی گرتیاندا، وه له برپاری الله دا خزمان له میراقتا هندیکیان له پیشتن له هندیکیان له په یوهندی دوستایه تی و برایه تی نیوان یارمه تیدران و کوچکه راندا مه گهر خوتان بتانه وی چاکه یه که له گهل دوستاناندا بکه. ههر له کونه وه نه مه له (لوح المحفوظ) دا تومار کراوه. وه له فرموده دا هاتوه که پیغمبر ﷺ دهفرموی: { مَا مِنْ مُّؤْمِنٍ إِلَّا وَأَنَا أَوَّلُ بِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَقْرَأُوا إِنَّ شَتْمَ النَّبِيِّ أَوَّلُ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَأَيُّمَا مُّؤْمِنٍ مَاتَ وَتَرَكَ مَالًا فَلْيَرِثْهُ عَصَبَتُهُ مَنْ كَانُوا وَمَنْ تَرَكَ دِينًا أَوْ ضِيَاعًا فَلْيَأْتِنِي فَإِنَّا مُؤْلَاهُ / البخاري / هیچ باوهرداریک نیه که من له پیشته نه بهم بوی له دنیاو دواړؤدا. نه گهر نارمزوتان هه یه پیغمبر ﷺ دلسوزترو خه مخورترو پیشته بؤ باوهرداران له خوین بؤ

وَلِإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾
لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا
﴿٨﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَكُمْ
جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾ إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا
زُلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾ وَلِإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ
مِّنْهُمْ يَتَأْتِي الْيَرْبُ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا
فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ
لَأَتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا
اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلَّفُونَ إِلَّا ذَبْرًا وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾

خوځيان څخو ځيننه وه، جا هر باورداريک مردو مالى لى به جيمما
باخرمه کاني هرکس هه بيبه، خو نه گهر قهرزيکى به لاوه
بو يان منالى لى به جيمما بو، نهوسا با بيت بو لای من چونکه
هر منم دوست ويارمه تی دهر بو نهو}

بيخهروه بيريان نهو کاتهی که پهيمانمان وهرگرت له
تهواوی پيغه مبهروان له توو له نوح و ئبراهيم و موساو عيسای
کورې مهربم که به نديا تهی الله بکهو خه لکی بانگ بکهو بو
به نديا تهی، وه پهيمانی بتهوو به هيزمان لى وهرگرتن.

تا الله پرسيار بکات له راستگوځيان سه بارهت به راستيان له
به جيهينانی نهو پهيمانه، نهوسا سزای به نازاريشی ناماده کردوه
بو خوا نه ناسان.

نهی نهو که سانهی که باورده تان هي ناوه بير بکه نه وه لهو
نيعمه ته گه وړه الله که رځاندي به سهرتاندا نهو کاتهی که
سهر باز گه لتيکی زور هاتنه سهرتان له رځوی (خه ندهق) دا، نهوسا
نيمه به باوو به سهر باز گه لتيک که نيوه نه تانبينيون دامان به
سهر ياندا که چادره کانينانی له بن هي تان و ناگره کانی کوژانده وه و
ديزه کانی سهرنخون کردن و بهردو زيخ و لمبارانی کردن و له وانش
تی نه ده پهري، و به پرستی الله بينهري نهو کارانه يه که نيوه
دهيکه.

نهو کاتهی که له لای سهره وه له خواره و تان هاتن بو تان و
نهو کاتهی که چاوه کان نه بلهق بون و گيانه کان گه يشته گه روو
گومان تان دهر د به الله چون گومانیک، واته: وایان دهرانی که تازه
سهرکه و تن قسه يه کی نه گونجاوه. له فهرموده دا هاتوه که
پيغه مبهرو څخه فهرمو يه تی: { نُصِرْتُ بِالْغَبَا، وَأَهْلِكْتُ عَادُ
بِالدُّبُورِ / متفق عليه / من به پای سها که له رځوه لاتوه ديت و
خوش و فينکه يارمه تی درام، وه عادي ش به دهور که بايه که له
رځوا و او ديت له ناوبران }.

ئا له ويدا تافي کړنه وهی باورده داران هاته کايه وه و له رځينران
به له رځانديکی توند، چونکه که و تنه ته نگانه يه کی زور سخته و
دژواره وه که نزيکبو باورده يان نه مينيت به سهرکه و تن،

جا بهير بهينه وه نهو کاتهی که دوور و و دهکان و نه وانهی که
له ناو دلياندا نخوشی دوور له الله يان تيدا بو دهيان وت: الله و
پيغه مبهرو کهی څخه جگه له ده سته ره کردنمان هيچ به لينيکی
تريان پينه داوين، وه نهو به ليني سهرکه و تنه فريودانيک زياتر
نه بو، نه مه له لايه که وه و له لايه کی تره و خهريکی
ساردرکه وهی باورده داران بون تا گوړه پانی جيهاد چول بکهو.

جا ديسان به بير بهينه وه نهو کاتهی که کو مه لتيک لهو
دوور و دل نخوشانه بانگيان له خه لکی مه دينه کردو وتيان: نهی
خه لکی يه سريب نه مه جیگای و سستان تان نيه و ناتوانن خو بگرن
سا بگه رځينه وه بو ناو شار، جا هه نديکيان داوای گه رانه و ديان له
پيغه مبهرو څخه دهر د دهيان وت: بيگومان که ماله کانمان بى
سهر په رسته و که سمان نيه چاوی لييان بيت، له راستيدا ماليان بى
سهر په رست نه بو نه مه جگه له به هانه يه ک بو راکردن و
چولگړدی گوړه پانی جيهاد شتيکی تريان مه به ست نه بو، جا
دوور و دهکان نه و نده دژ به پيغه مبهرو څخه و باورده داران بون که
زمانيان هه ل نه ده هات بلين: مه دينه به لگودهيان وت: يه سريب تا
به م شيو ديه ش دلى پيغه مبهرو څخه و باورده داران زياتر نازار بدهن.

جا نه گهر له هه مو لايه که وه هيرش بهاتايه سهر يان، پاشان
داوایان لى بکرايه که ببنه وه به موشريک زوريان پى نه ده دچوو
وايان دهر د خويان ده خسته رځی موشريکانه وه.

جا به راستی نه و ان پيش غه زای خه ندهق که رځو نرخي
غه زا که رانی به دريان بيستبو پهيمان يان به الله دا که نه گهر بيت و
نه م جاره غه زايه کی تر بيت چالا کانه هاوکاری تيدا بکهو و پشت
نه که نه به رهی جيهاد به لام وا غه زای خه ندهق دهستی پيکړدو
مهردانی راست و دروست به فهرمانی پيغه مبهرو څخه خهريکی
هه لکه نندی خه ندهقن که چی نه و انيش وا خهريکی

ساردکردنه وهی موسلمانان و دابه زاندنی وره یانن و هه مو به لئینکیان له بیر خوڤان برده وهته وه، وهک نه وهی که هیچ نه وترابیت، به لام به لئیندان به الله لی پرسینه وهی هه یه.

﴿۱۶﴾ جا په روهردگار دهفرموی: بییان بلی: راکردن له مردن یان له کوشتن هیچ سوودیکتان پینادات، چونکه نه گهر له مهیدانیش دا هه ل بین ههر ته نه ها نه و ماوه که مه دهژین که بۆتان دانراوه، چونکه کاتی دیاری کراوبه هیچکس ناگۆریت.

﴿۱۷﴾ ده بلی: کییه که له الله ده تان پاریزیت نه گهر الله بیه ویت توشی به لایه کتان بکات یان چاکه یه کتان له گه لدا بکات؟ وه نه وان جگه له الله هیچ دۆست و یارمه تیده ریکی تریان دهست ناکه ویت.

﴿۱۸﴾ به راستی الله خوی دهرانییت که چ که سیك له نیوه خه لک سارد دهکاته وه به براکانی ده لیت: بیته وه بۆ لامان و واز له غهزا بهینن، وهههر که میکیان له و شه رهدا به شداربون نه ویش بۆ چاوبه سترکردنی باوهرداران و بۆ خۆنواندن بو. چاوجنۆکن و بییان ناخۆشه که نیوه خیریکتان دهستکه ویت، جا ههر کاتیك ترس رووبدات تۆ ده بینیت نه وان که تهماشات دهکهن چاویان له ترسا بهم لاو به ولادا ده سوړپته وه وهک نه و که سهی که له سهرمه رگدا بیت به لام که ترس نه ماو سوودتان دهست که وت به زمانیکی تیژه وه ناویرانتان ده بن و زۆر سوورن له سهر به شداربونیان له و ماله ی که دهستان که وتوه.

﴿۱۹﴾ به راستی نه وان باوه ری راسته قینه یان نه بوه له بهر نه وه الله کرداره چاکه کانیانی لی هه لوه شانده وه نه مه یش له لای الله شتیکی ئاسانه.

﴿۲۰﴾ نه م دوو پرووانه وا دهرانن که حیزبه کان (قوره یش و غه ته فان و جوله که) که بۆ له ناوبردنی باوهرداران بون به یهک تا هه مو یان له ناونه بن، ناچنه وه، جا نه گهر جاریکیتر

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفَرَارُ إِنِ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تَمْنَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۱۶﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهْمَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿۱۷﴾ قَدْ عَلِمَ اللَّهُ الْمُعَافِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلْ جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَقْظُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ إِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِاللَّسَةِ حَذَادِ أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمُوا فَاحْطَبَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿۱۸﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُوتُ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿۱۹﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿۲۰﴾ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿۲۱﴾

نه و حیزبانه بیته وه نه م دوو پرووانه ئاوات دهخوازن که له ناو عه ربه دهشتیه کاندای بوونایه و ههر له دووره هه والی نیوه یان پرسیار بگردایه که چیتان به سهر هاتوه؟ خو نه گهر نه وان له ناو نیوه شدا بوونایه ههر ته نه ها که میکیان شه ریان ده کرد، نه ویش له بهر عه یبه و خۆنواندن جا به راستی بونی ئاهم جوړه که سانه له ناو ریزی موسلمانانان هیچ خهیریکی پیوه نیه و باموسلمان ئاواتی که می و پوخته یی بخوازیت نه ک زۆری و بۆری.

﴿۲۱﴾ به حه قیقه ت له وتارو کرداری پیغه مبه ری خوادا سهرمه شقییه کی جوان هه یه بۆ نیوه، وه بۆ ههر که سیکیش که له الله ده ترسی و باوه ری به دواړوژ هه یه و زۆر یادی الله دهکات.

﴿۲۲﴾ جا کاتیك که باوه رداران حیزبه کانیان بینی که هی رشیان بۆ هیناون وتیان: نه مه نه و به لئینه ی الله و پیغه مبه ره که یه تی الله له سهر تاقیکردنه وه و یارمه تی دانی باوه ردارانه و الله و پیغه مبه ره که یی الله راستیان فهرموه، جا

کردنه و دهو الله به توانايه بو نه نجامدانی هر کاریک و زاله به سهر ته وای بونه و دردا.

﴿٣٦﴾ جا الله نهو زاته یه که نهو که سانه له جوله که و گاور که بو له ناو بردنی باو و دران یارمه تی بت په رستانی مه که یان دابو له قه لاکانیانی هی نایه خواره و دهو ترسی خسته ناو دلیانه و دهو خویان پی رانه گیرا، که نیو دس کو مه لیکتان لی کوشتن و کو مه لیک تریان لی به دیل گرتن له خیلی به نی قوره یزه.

﴿٣٧﴾ نهوسا زهویه کانیان و سامانه کانیان و ماله کانیان و نهو زهویه ش که پیتان له سهری دانه نابو هه موی به نیو به خشی و الله به توانايه به سهر هه مو شتی کدا.

﴿٣٨﴾ نهی پیغه مبه ر به خیرانه کانت بلی: نه گهر نیو خو شی ژیان و جوانی دنیاتان دهو یت سا و درن تا مافی خو تانتان پی بدهم و به بی گله یی و ناخو شی نازداتان بکه م و له یه ک جیا ببینه و ده.

﴿٣٩﴾ خو نه گهر نیو الله و پیغه مبه ره که ی و ژیان دوار و ژتان دهو یت ده بمینه و دهو بهم ژیان رازی بین، جا الله بو هر چاکه کاریکتان پاداشتی کی گه و ردی داناو. نینجا روو له هاوسه رانی پیغه مبه ر ده کات و ده فهرموی:

﴿٤٠﴾ نهی هاوسه رانی پیغه مبه ر هه کارام له نیو تاونیکی ناشکرا بکات نهو سزای بو دوو بهرام به ر ده کریته و ده، جا نهو له لای الله کاریکی ناسانه.

﴿٤١﴾ نهوسا هر کارام له نیو دس گهر دنکه چ بیت بو فهرمانه کانی الله و پیغه مبه ره که ی و کرداری چاک نه نجام بدات پاداشتی چاکه کانی دوو بهرام به ر ده دینه و ده، وه له به هه شتدا پاداشتی کی به ریزمان بو داناو.

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا أَبَدِيًّا ﴿٣٦﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنْفِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٣٧﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَأْتُوا خَيْرًا وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٣٨﴾ وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِّن أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٣٩﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَوَدَيْرَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطْعُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٤٠﴾ يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ قُلُوبٌ لَّا رُوحَ لَهَا إِن كُنتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْكُمْ أُمّتُكُمْ وَأُسْرُحُكُمْ سَرَحًا جَمِيلًا ﴿٤١﴾ وَلَئِنْ كُنتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٢﴾ يٰنِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُمُ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٤٣﴾

نهم روداو ته نها باو و ری زیاد کردن و نه و انیش چاکتر خویان دا به دهست خوداو و فهرمانه کانی نه و یان به گهر دنکه چیه و ده نجام ددها.

﴿٣٦﴾ له ناو باو و دراندا پی و انیک بون که راستیان کرد له گهل نهو به لینه ی که به الله یان دابو، جا هه ندیکیان مردن یان کوژران له سهر نهو به لینه ی خویان و هه ندیکی تریان چاو و ری نهو مردنه یان نه و کوشتنه و له و په یمانه که داویانه به الله هیچ گورانکاری کی تیدا ناکه ن.

﴿٣٧﴾ تا الله پاداشتی راستگو یان بداته و ده به و ی راستیانه و ده نه گهر بیهو یت دوو و ده کانی ش سزا بدات یان په شیمان بوونه و دیان لی و در بگریت، به راستی الله زور چاو و شیکه ره له و که سه ی که په شیمان ده بیته و دهو زور به سوزه بو ی.

﴿٣٨﴾ خاونه ناسان له گهل نهو هه مو رق و قینه ی که هه یان بو له موسلمانان هیچ سوو دیکیان دهست نه که و ت و الله نه وانی سه ر شو رانه گهرانده و دهو بو مه که و الله خو ی له جیاتی باو و دراندا به باو و به فریشته شه ری کافرانی له کو ل

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ يَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَ لِلْكَافِرِينَ لَئِنْ لَا يَكُنْ عَلَى أَهْلِ الْبَيْتِ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكُنْ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

خوځان داده‌نا ټټو کاته‌ی که ته‌لایان داو عیدده‌یان ته‌واوبو.

ټټوسا فه‌رمانی الله جی به‌جی کراوه.

خاتون زهینه‌ب هه‌میشه به‌م ماره‌برینه خوی هه‌لده‌کی‌شا به‌سهر خیزانه‌کانی ترداو ده‌یوت ټیوه که‌س وکارتان ماره‌ی کردون من خوا ماره‌ی کردوم له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌راستیدا ټټمه هه‌ندی‌ک له‌پاداشتی په‌یره‌وی کردنی بو له‌خواو له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ره‌تادا، چونکه ټټم پورزای پیغه‌مبه‌ربو ﷺ، وه‌یه‌کی‌ک بو له‌خه‌لگی ناوداری قوره‌یش وزه‌ید به‌نده‌یه‌کی نازاد کراوبو که له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌پله‌یه‌کی زور خواردا بو، به‌لام زهینه‌بو خانه‌واده‌که‌ی له‌به‌ر گوپ‌رایه‌لی بو فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ به‌زه‌ید رازی بونو به‌م شیوه‌یه لوت به‌رزی نیوان خه‌لگی ټټو سه‌رده‌مه‌ی پی هه‌لوه‌شاندنه‌وهو پاشانیش له‌گه‌ل یه‌کدا نه‌گونجانو خوا دایه‌وه به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ و باویکی سه‌خت تر له‌باوی پیشوی پی هه‌لوه‌شاندنه‌وه و تیگیه‌یاندن که زنی به‌کورکراو وه‌ک زنی کوری خوی نیه‌ونا‌بی‌ت به‌مه‌هرمه‌ی. ټینجا ده‌فه‌رموی:

﴿٣٨﴾ له‌سهر پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیج خراپه‌یه‌ک نیه له‌باره‌ی ټټه‌نجامدانی ټټو شتانه‌ی که الله بوی داناوه، ټټمه ره‌وشتی الله‌یه له‌ناو ټټه‌وانه‌ی که له پی‌شدا ره‌وانه‌ی کردونو فه‌رمانی الله جی به‌جی کراو ده‌بی و هیج که‌س ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌رانیش بویان نیه له برپاری ټټو دهریچن و برپار ههر بو الله یه.

﴿٣٩﴾ ټټو که‌سانه‌ی په‌یامه‌کانی الله ده‌گه‌یه‌نن جگه له الله له هیج که‌سیکی تر ناترسن، ټټوسا چاودیری و پاراستنی الله به‌سه بو به‌نده چاکه‌کانی.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چه‌ندین پیلانیان له‌دزی سازدا ته‌نانه‌ت برپاری کوشتنیان دا که ده کوری گهنج به‌شمشیره‌وه شه‌و هاتنه‌ سهری و گه‌ماروی مائیان دا به‌لام خوا ټټوی به‌ناویاندا شه‌و دهرکردو له ټټه‌شکه‌وتی سه‌وردا نه‌یان بینو له‌ریگادا سوراغه نه‌یتوانی پیی بگات، به‌راستی ټټو که‌سه‌ی که خوا بپاریزیت که‌س ناتوانی هیچی له‌گه‌ل بکات.

﴿٤٠﴾ محمد ﷺ باوکی هیچ‌که‌س له پی‌اوانی ټیوه نیه، به‌لام ټټو پیغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ، وه کوتایی پیغه‌مبه‌رانه‌و هیج پیغه‌مبه‌ریکی تر پاش ټټو نایه‌ت، خو الله به‌هه‌مو شتی‌ک دهرانی، واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ باوکی زه‌ید نیه وخیزانی زه‌یدیش به‌ته‌ل‌اقدانی زه‌ید حه‌لاله بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ. ټټم چه‌ند نایه‌ته دهرباری زهینه‌بی کچی جه‌حشو زه‌یدی کوری حاریسه دابه‌زیوه که‌وه‌ک وتمان پیشه‌کی زهینه‌بو که‌سو کاری له‌سهر قسه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌زه‌یدی کوری حاریسه که خزمه‌تکارو نازاد کراوی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو رازی بون، جا پاش ماوه‌یه‌ک له‌گه‌ل یه‌کدا نه‌گونجان وپه‌روه‌ردگار پیغه‌مبه‌ری ﷺ ناگادار کردبو که ناگونجین و زهینه‌ب هاوسه‌ری تو ده‌بی‌ت، به‌لام پیغه‌مبه‌رمان ﷺ ههر ناموزگاری ههر دووکیانی ده‌کرد که له‌گه‌ل یه‌کدا بگونجین، جا ده‌ترسا که خه‌لک بلین: محمد ﷺ زنی کوری خوی خواستوه، چونکه تا ټټو کاته ټټو جوړه شیوازی به‌کور کردنه باوبوه، خو خه‌لگیش تا دابه‌زینی ټټم سوره‌ته زه‌یدیان به‌زه‌یدی کوری محمد بانگ ده‌کرد، به‌لام په‌روه‌ردگار ټټم بیرو بو‌چونانه‌ی به‌ناردنی ټټم نایه‌تانه بو‌چه‌ل کردوه و ټینجا ده‌فه‌رموی:

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يٰٓأَيُّهَا
النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيَا
إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَيَشِرَ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ
مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعْتَدُونَهَا
فَمَتَّعُوهُنَّ وَسِرَّوهُنَّ سِرًّا حَاجِمِيًّا ﴿٤٩﴾ يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا
أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
بِيَمِينِكَ مِمَّا ءَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ
وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً
مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِيَكُونَ
يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

به حی نیکاحیان بکهن، جا با خه لاتیکیان پیبدن و به
جوانی دهستان لی بهربدن و سته میان لی نهکهن.

﴿٥٠﴾ نهی پیغه مبه ر ۛ به راستی نیمه حه لاثمان کردوه بوټ
نهو ژنانه ی که ماره بیت پیداون و نهوانه یش که دهست
که وتوون لهودی که الله ۛ خستویه تیه دهست، وه کچانی
مامت و کچانی پوری باوکت و کچانی پوری دایکت و کچانی
خالت و کچانی نهو پوره دایکیانهت که لهگهل تودا کوچیان
کردوه و نهو نافرته تانه ی که نهگهر خوی بهخشی به
پیغه مبه ر ۛ و پیغه مبه ریش ۛ ویستی نیکاحی بکات که
نهمه یان تایبته به تویه نهک به باومرداران، به راستی نیمه
دهزانین بهو فرمانانه ی که له سهر باومردارانمان داناون
سه بارت به چهنیه تی و چونیته ی هاوسه ران و که نیزه کانین
به لام نه مانه مان له سهر تو دانه ناوه تا بهم شیوده یه
نارحه تی له سهر تو نه مینیت، خو الله ۛ لیبورده یه له تاوانی
به ندهکانی و زوربه سوره بویان.

﴿٥١﴾ جا نهی محمد ۛ له چوونه لای خیزانه کانت
سهرپشکیت سهری ههر کام له خیزانه کانت که ویستت دوی

﴿٤١﴾ نهی نهو که سانه ی که باومردان هیناوه یادی الله ۛ بکهن
به یاد کردنیکی زور. جا خوتان به قسه ی بینرخ و لاوه کییه وه
خهریک مه کهن وکاتی خوتان به هه وانته له دهس مه دن
وتراوه "کات له چاقو تیژ تره گهر نه تبری ده تبری".

﴿٤٢﴾ ههمو به یانی و نیواره یه ک باس له پاکی و بی بیگهردی
الله ۛ بکهن. واته، تانه و ته شهر له فرمانه کانی نه دن،
بیگومان نهودی که خوا دهیزانی نیوه نایزان،

﴿٤٣﴾ الله ۛ نهو زاته یه که نازو نیعمه تی خوی دهرژینیت
به سهر نیوده او له ناو فریشته کاندایستان دهکات و نهوانیش
داوای لی خوشبوونتان بو ده کهن بو نهودی له تاریکییه کانی
خوپه رستی و نارده ژو په رستی و دنیا په رستی رزگارتان بکات و
بتانخاته ناو پروونکی بیرو باومردی پاکه وه، جا نهو زور به
سوره بو باومرداران.

﴿٤٤﴾ به خیر هینانیان لهو رژه ی که دهگهنه پیشگی زاتی
حه ق سه لام کردنی الله ۛ یه لیان، نهوسا پاداشتیکی گه وره و
به ریزی بی بو داناون.

﴿٤٥﴾ نهی پیغه مبه ر ۛ به راستی نیمه تومان نارده وه که
شایهت و موژده دهر و ترسینهر بیت.

﴿٤٦﴾ جا به نیزنی الله ۛ بانگخواز بیت بو ریگی نهو و
چرایه کی پروونا که ره وه بیت بو خه لک و ریگی راستیان بو
رون بکه یته وه.

﴿٤٧﴾ جا به باومرداران موژده بده که له لای الله ۛ بو نهوان
خیرو به خشکیکی گه وره هه یه.

﴿٤٨﴾ نهوسا تو په پرده ی خوا نه ناس و دوو پرووه کان مه که و
گوئ مه ده بهو نیش و نازاری که بوټ دروست ده کهن و پشت
به الله ۛ ببه سته، خو الله ۛ خوی به سه که پشتیوان بی.

﴿٤٩﴾ نهی نهوانه ی که باومردان هیناوه ههر کاتیک که
نافرته تانیکی باومرداران نیکاح کردو پاشان پیش نهودی که
به یه که وه کو ببنه وه ته لاقتان دان، نهوسا بوټان نیه که
عیدده یان بو هه لژمیرن. واته: که سانیکی تر ده توان دهست

ئەو كەنیزانەى كە بە مولكى دەستت كەوتىت، ئەوسا **اللَّهُ** بەسەر ھەمو شتیکدا جاودیدرو ھیچی ئى ون نابى.

٥٣ ئەى ئەو كەسانەى كە باوەرتان ھیناوە مەچنە مالاھەكانى پىغەمبەرەو **ﷺ** مەگەر بۆ خواردن ماوەتان پىبدریتو بۆ ئەو خواردنەيش نەچن ھەتا پىدەگات بەلام ھەر كاتىك دەعوەت كران بچنە ژوورەو، جا ھەر كاتىك نانتان خوارد ئەوسا بىنە دەرەو دامەنیشن بۆ قسەكردن، چونكە ئەو دەبىت بە ھوى ئازاردانى پىغەمبەر **ﷺ** و ئەویش شەرمەتان لى دەكات كە جوابتان بكات بۆ دەرچون، بەلام **اللَّهُ** شەرم لە فەرمانى راست ناكات كە واتە: بەبى رىگادان نەچنە ژوورەو وە كە چویشن زیاتر لە پىووست دانەنیشن. جاھەر كاتىك داواى شتیکتان لە خیزانانى پىغەمبەر **ﷺ** كرد لە پشت پەرەدەو داوايان لى بكەن ئەمە پاكترە بۆ دلى ئیووە ئەوانیش، ئەوسا بۆتان نىە ئازارى پىغەمبەرى خوا **ﷺ** بدن و ھەرگىز نابىت پاش ئەو خیزانەكانى بخوازن بەراستى ئەو لەلای **اللَّهُ** تاوانىكى گەورەيە.

٥٤ ئەگەر ھەر شتیک لەو بارەو بە ئاشكرا بلىن یان بىشارنەو چاك بزەن كە **اللَّهُ** بە ھەمو شتیک دەزانیتو تۆلەتان لى دەسینیت.

٥٥ ژنانى پىغەمبەر **ﷺ** ئەگەر ڕووبەر و قسەیان كرد لەگەل باوكیانداو لەگەل كورپانداو لەگەل برايانداو لەگەل كورپانى برايانداو لەگەل كورپانى خوشكانیانداو لەگەل ئاھەرتانى مۆسلماندا و لەگەل كەنیزەكانیاندا ھىچ تاوانىكىان لە سەر نىە و پىووستى بە پشەتى پەرە نىە، جا لە **اللَّهُ** بترسن بەبىگومان كە **اللَّهُ** بە سەر ھەمو شتیکدا ئاگادارە.

٥٦ بەراستى **اللَّهُ** و فریشتەكانى سەلاوات لە پىغەمبەر **ﷺ** دەدن، ئەى خاوەنى باوەرەن ئیووش سەلاواتى لەسەر بدن و سەلامى لى بكەن چۆن سەلامىك، و تراو سەلاواتى **اللَّهُ** واتە: سۆزو رەزامەندى و سەلاواتى فریشتە واتە دوعا و داواى

تُرْجَى مِنْ نَشَاءٍ مِّنْهُمْ وَتَوَعَّىٰ إِلَيْكَ مِنْ نَّشَاءٍ وَمِنْ أَنْبَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ٥١ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْبَدْتِكُ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا ٥٢ يَتْلُو آيَاتِ الْذِّكْرِ ءَامِنًا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَبْظِرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا إِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِنِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ٥٣ إِنْ تَبَدَّلُوا شَيْئًا أَوْ خَفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ٥٤

خە، وە ھەر کامیانت ویست بیھینە لای خۆت، وە کامیانت كە واز لیھیناوە دەتوانیت بیھینیتەووە ھىچ تاوانىكت لەسەر نىە ئەووە نزىكترە بۆ ئەووى كە ئەوانە دلخۆش ببن و خەم نەخۆن و رازى بن بەووى كە بە ھەمویانت داو، جا بىگومان **اللَّهُ** دەزانیت بەووى كە لەناو دلەكانتاندايە، وە **اللَّهُ** زۆر زاناو لەسەر خویە (بەم ئایەتە پىغەمبەر **ﷺ** بەشكردنى شو لەنێوان خیزانەكانیدا لەسەر پىووست نەماو كەوتە دەست خوى بەلام ئەو ھەر بە شیوى یەكسانى ھاتوچوى دەرکردن تا دلیان باشتر ڕاگیر بكاتو ئەوانیش بزەن كە ئەمە پىووست نىە لەسەرى، ھەر خوايش زانایە.

لەخاتون عائیشەووە (خوا لى خۆشبىت) ھاتوو كەوتى: من پىم ناخۆش بو كە ئاھەرت خوى ببەخشیت بە پىغەمبەر **ﷺ** و دەم وت: ئایا ئاھەرت خوى دەبەخشیت؟! جا كاتىك **اللَّهُ** ئەم ئایەتەى ناردە خوارەو بۆ پىغەمبەر **ﷺ** وتم: پەرورەدگارت ھەر زۆر پەلە دەكات بۆ ئەنجامدانى ئارەزوكانت/مۆسەلم). ئىنجا دەفەر موى:

٥٣ پاش ئەم ژنانەى كە ھەتن نابىت ژنى تر بەھىنیتو نابىت ئەو ژنانەى كە ھەتن بە ژنى تر بىگۆریتەووە ئەگەر جى جوانى ژنانى تر سرنجت بۆ لای خویان ڕاكشیت مەگەر

لِیَحْشُبُونَ بُوَ كَرْدَنی و سه لاواتی ئوممهتی دیسان دوعا بُوَ كَرْدَنی و گه وره و ریز لى گرتنى فه رمانه كانيه تی، جا به راستی كه سىك خوا خوى ریزی بُوَ دانا بیت پیویستی به سه لاواتی ئیمه و ته نانهت فریشته گانیش نیه به لكو ریز لى گرتن و دوعا بُوَ كَرْدَنی سووده كه ی بُوَ خومان ده گه رپته وه چونكه ده بیت به مایه ی سۆزی الله و رزاندنی رحمه تی به سه رماندا، پیغه مبه رمان ده فهرموى: { مَنْ صَلَّى عَلَى وَاحِدَةٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا / مسلم } ههر كه س سلاواتیكم له سه ر بدات، الله ده جار ناوی به چاكه ده بات.

به راستی ئه و كه سانه ی كه الله و پیغه مبه ره كه ی نازار دده دن له دنیا و له دواړوژدا بهر نه فرینی الله كه وتون و سزایه کی زه بونكه ریان بُوَ ناماده كراوه.

جا ئه و كه سانه ش كه پیاوان و ژنانی باوه ردار نازار دده دن به بى ئه وه ی كه تاوانیكیان كرده بیت به راستی بارىك بوختان و تاوانی ئاشكریان له سه ر خویان بار كرده بُوَ قیامه تی خویان.

ئه ی پیغه مبه ر به ژنانت و كچانت و ژنانی باوه رداران بلل با به سه رپوشه كانیان یه خه و سینگیان داپوشن ئه وه چاكتره بُوَ ئه وه ی بناسرینه وه كه پاك داوینن و نازار نه درین، خو الله لیبوره و به سۆزه بُوَ به نده كانی، ئه مه دابو نه ریتیكى جوانه بُوَ خواناسان. ئه وسا سه بارهت به خراپانیش ده فهرموى:

به راستی دوو پرووه كان و ئه وانه ی كه له ناو دلیاندا نخوشی بیباوه رى هیه و ئه وانه ش كه دژى موسلمانان له ناو شارى مه دینه دا پروپاگهنده بلاو ده كه نه وه، ئه وانه ئه گهر واز نه هیئن به راستی تویان لى هه لده نیین كه دژیان بوه ستیت، جا زالت ده كه یین به سه ریاندا پاشان كه میك له وان نه بیت له و شاره دا ناتوانن بین به هاوسیت یان پاش ماوه یه کی كه م دهرده كرین یان ده كوژرین.

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَمْوَالِهِمْ وَلَا أَنْسَاءَ أَخَوَاتِهِمْ وَلَا إِسَائِهِمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَتْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا أَكْتَسَبُوا فَقَدْ أَحْمَلُوا بُهْتَانًا وَإِنَّمَا مُبِينًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلِيبِهِنَّ ذَلِكَ ادْفَعْ أَنْ يُعْرِفَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَيْنَ لَمْ يَنْهَ الْمُتَنَفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجَفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾ مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثَقِفُوا أَخْدُوا وَقَتِّلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجْدِلَ سُنَّةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

ئه مانه دهر كراوله رحمه تی خوا ده بن و له ههر كویدا توشبون ده ستگیر ده كرین و ده كوژرین چون كوشتنیك. ئه مه دیمه نی مه دینه یه له سه رته ی دامه زراندنی حكومه تی ئیسلامه وه و له ولایشه وه سی تیره ی حوله كه ی تیدابو، به لام پیغه مبه ر به خوگری خوی و یاره په روه رده كراوه كانی پاش ماوه یه کی كه م كرده یه جیگای به وه ی ئه و حكومه ته و هه رچی تیدابو یه كده ست و یه ك قسه و یه ك به رنامه بون، ئه وسا بُوَ چه ندین سه ده یش پاش پیغه مبه رمان هه ر به م شیویه مایه وه.

ئه مه باوو نه ریتی الله یه له ناو ئه و كه سانه دا كه له پيش ئه مانه وه بوون، كه به بۆنه ی سه رپیچی و دزایه تی ئایین و پیغه مبه ره كانی خویان له ناوبران و هر كران، جا ئه مه باوی الله یه با ئه وانیش به سه ر خویاندا بیته وه كه ئه گهر هه ر ئاوا بمیننه وه چاره نوسیان هه روه كو ئه وان ده بیت چونكه سونهت و باوی الله ناگو ریت.

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُونَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَاذَوُا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

﴿٦٣﴾ له بارى کاتى هاتنى قىامه تهوه پرسىارت لیده کهن بلى زانىارى نهوه تهنهها له لای اللهیه، وهتو نازانیت له وانهیه نهوه کاته نزیک بیټ.

﴿٦٤﴾ به بیگومان که الله نه فرینى له کافران کردوهو له دوزه خیشدا ناگرىکى به نازارى بو داناون.

﴿٦٥﴾ که بو هه میشه تییدا دهمینه وه، که هیج دوستو یارمه تیده ریکیشیان دهست ناکه ویت که بیټ به دهمیانه وهو یارمه تیان بداتو لهو سزایه رزگاریان بکات.

﴿٦٦﴾ جا نه وهش له روژیکیادیه که دهمو چاویان له ناو ناگردا نه م دیو دیو پیده کریټ، ده لئین: وای بو نیمه خوژگه به گوئی فه رمانی الله و پیغه مبه ره که یمان بگردایه، تا نیستا له م سزایه رزگار بوینایه.

﴿٦٧﴾ جاوتیان: نهی په رومردگارمان به راستى نیمه گوپرایه لى ناغاگانو که وره کانى خویمان بوین جا نه وانیش نیمه یان له ریگای راست لاداو گومپریان کردین.

﴿٦٨﴾ جا نهی په رومردگارمان له سزای سهختی دوزخ دوو بهرامبه ریان پییده وه له عنه تیان لى بکه له عنه تیکی که وره و

زور، خو الله سزای هه مویان دوو بهرامبه ره دهکات به لام نه وان نه زانن. ﴿کبیرا﴾ به کثیرا / زور ده خوینریته وه.

﴿٦٩﴾ نهی نهوه که سانه ی که باوه رتان هیناوه وهکو نهوه که سانه مهین که موسایان نازار دا، جا الله به دروى خستنه وه له وهی که دهیان وت: (موسا بویه خو ی ناشوریت له گهل نیمه دا چونکه قوره به لام کاتیک له دووری که له که ی پو شاکى خو ی له سه ره بر دیک داناو خه ریکى خوشوردن بوو پییان زانى به په له هاتن تا موسا ببینن، به لام به رده که رای کرد تا که یشته ناو خه لکه که نینجا موسا پییگه یشته و لیباسه که ی پو شى و بو یان ده رکه وت که موسا قور نیه). به لکو نهوه له لای الله پایه به رزه.

له سه حیجى بوخاریدا هاتوه که: {پیغه مبه ره} جاریک هه ندیک شتى دابه شکرد به سه ره کو مه لیک له خه لکداو پیاو یک وتی: نه م به شکردنه مه به ستنى خوا ی تییدا نه بوه، جا پیغه مبه ره له مه تووره بوو پاشان فه رموی: رحمه تى خوا له موسا به راستى به زورتر له مه نازار درا به لام نهوه هه ره خو ی گرت}.

﴿٧٠﴾ نهی نه وانه ی که باوه رتان هیناوه له الله بترسو و قسه بکه ن به قسه یه کی راست و دروست.

﴿٧١﴾ که کرداره کانتان لى و مرده گریټ و چاوپو شى له تاوانه کانتان دهکات، نه وسا هه ره که سیک گوپرایه لى الله و پیغه مبه ره که ی بیټ بیگومان خوشبهخت بووه به خوشبهختیه کی که وره.

﴿٧٢﴾ به بیگومان خویمان نه م نه مانه ته مان رانواند به سه ره ناسمانه کان و زهوی و چیاکاندا (به لکو بتوانن شان بدهنه به ری به لام نه وان) خو یان لادا لى و ترسان له هه لگرتنى و مرو ف هه لیگرت به راستى نهوه به مکاره ی سته می له خو ی کردو نه زان بو به سه رنه نجامی کاره که ی.

﴿٧٣﴾ تا سه رنه نجام الله سزای پیاو و ژنانى دوو روو مشریک بداتو الله ته و به له پیاو و ژنانى باوه ردار و مر بگریټ، خو الله زور لی بوورده یه له به نده کانى و زور به سوژه بو یان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
 فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلْجِئُ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ
 الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ
 قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مَقَالٌ
 ذَرَّةٌ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
 كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
 لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
 الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
 الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
 يُبَيِّنُ لَكُم مَّا مَرَّقْتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾

سورتهی سهبه که په نجاو جوار ثابته، سورتهی سی و
 چواره می قورئانه، له مه که دا هاتوته خواره ده جگه له
 نایه تی ﴿وَبَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ

الْحَقُّ﴾، به لām وتویانه مه به ست له م نایه ته ش نه هلی کیتاب
 نیه، به لگو مه به ست هاوه لانی پیغه مبه رن و نه م نایه ته ش
 هر مه که ییه. و تراوه به گویردی دابه زین سورتهی په نجاو
 هه شته مه و پاش سورتهی (لقمان) و پېش (الزمر) دابه زیوه.
 وشه ی (سبا) یه کجار له سورتهی نه مل و یه کجاریش له م
 سورته دا هاتوه که ناوی ده ولته تیکی پېشکه وتوی کونه له
 ولاتی یه مه نداو پایته خته که ی شاری "سبا" یان "مأرب" بوه.

به ناوی الله ی زور به سوز و بینیه یه ت میهره بان

﴿١﴾ ته وای سوپاس بو الله یه نه و زاته ی که نه و دی له ناو
 ناسمانان و زه ویدایه مولکی نه و ده و خوی دروستی کردون و هر
 بو نه و سوپاس له دواړو ژدا هه روه که له دنیا دا و هر خوی
 شایسته ی سوپاسه، جا هر خویشیتی کار به جی و زور
 به ناگا.

﴿٢﴾ نه و دی که ده جیته ناو زه و دی و نه و ده ش که لپی
 درده جیته و نه و دی که له ناسمانه و ده دپته خواره و ده و نه و ده ش
 که لییه و ده سه رده که ویت نه و پیی دزانیته و هر نه و
 خویشی به سوز به نه و ده کهانی و چاوپویشی ده کا له
 تاوانه کهانیان.

﴿٣﴾ جا نه و که سانه ی که خوا نه ناسن وتیان: قیامه ت
 نایه ت و کاتی که مردین زیندو نابینه و ده بلای: وانیه سویند
 به په روه رده گارم قیامه تان دیت که خوی زانه ری ته وای
 نه ینیه که نه و به نه ندازه ی که ردیله یه که و بچو کتر له ویش یان
 که وره تر له ناو ناسمانان و له ناو زه ویدا له و زاته ون نابیت،
 به لگو هه موی له ناو په راوی روشنکه رده و ده دایه، بیگومان
 که روه ی حیساب و لیکو لینه و ده دیت.

﴿٤﴾ تا به و که سانه ی که باوه رپان هی ناوه و کرداری چاکیان
 کرده پاداشتیان بداته و ده، که نه وانه لیبور دنیان بو هه یه و
 روه یه کی زور و پاک و خاوپینیش.

﴿٥﴾ جا نه و که سانه ی که هه ولیان داوه که به لکه کهانی نیمه
 هه لوه شیننه و ده و وایان دزانی که له ده ست نیمه پرکار دهن
 بو نه وانه هه یه سزایه که له سزای زور به ژان.

﴿٦﴾ خو نه وانه ی که زانیاریان پیدراوه چاک دزانی که
 نه و دی نیردراوه بو لای تو هر نه و ده رسته و رینمونی ده کات
 بو ریگی زاتی به ده سه لاتی سوپاسکراو، واته: دزایه تیه که یان
 ته نها خو به زلزانین و له خو بایی بوونه و هیچی تر.

﴿٧﴾ جا خوا نه ناسن وتیان: ثایا پیاو یکتان بو ده ست نیشان
 بکه ین که ده لیت: هر کاتی که نیسقانه کانتان به ته وای
 رزی و پتورکا به راستی جاریکی تر سه ر له نو دهنه و ده و ده کو
 خوتان؟!

﴿٨﴾ ثایا نه م که سه درو به ده م الله و ده ده کات یان شیته؟
 نه خیر نه و که سانه ی که باوه رپان به روه ی دواپی نیه له و
 روه دا وان له ناو سزاو گومراییه کی زور دوور له راستی،
 نیجا په روه رده گار باسی هه ندیک له و شتانه ده کات که
 ناشکرا که ری ده سه لاتی زانی و دانایی الله یه و ده فهرموی:

أَفَرَأَيْتَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جُنَّةٌ بَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ شَأْنَهُمْ خَسِيفٌ بِهِمْ
الْأَرْضُ أَوْ تُسْقَطُ عَنْهُمْ كَسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا
يَجْعَلُ أَوْبَى مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾ أَنْ أَعْمَلَ
سَبْعَ نَجَاتٍ وَفَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا أَصْلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلَسَلِمْنَا مِنَ الرِّيحِ غُدُوهاً شَرْوَرًا وَآخِهاً شَرْوَرًا
وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
رَبِّهِ وَمَنْ يَبْزَغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾
يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ إِفْجَانٍ كَالْجَوَابِ
وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
الشَّاكِرُونَ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خِرَّ تَتَنَبَّتِ الْجَنُّ
أَنْ لُّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ أَلْمَهِينَ ﴿١٤﴾

٩ نایا تهماشا ناکهن بؤ بهردهمی خویمان و بؤ دویان که له
همو لایه که وه ناسمان و زهوی دهبینن نهگهر ئیمه بمانه ویت
به ناخی زهویدا دهیانبهینه خواره وه یان پارچه یه که له
ناسمان دهخهین به سهریانداو نهوان هیج بهرگریه کیان پی
ناکریت، بیگومان که له وهدا نیشانه یه کی گه وه ههیه بؤ
همو بهنده یه که بگه ریته وه بؤلای الله.

پاشان پهروهردگار باسی ههندی که لهو نیعمه تانه ی خوی
دهکات که داوئی به داود و پاشان سلیمانی کوری و دهفه رموی:
١٠ بهراستی له لایه ن خۆمانه وه به شیکی چاکمان دا به
داود که وتمان: نهی چیاکان له گهل نهودا زیکره کانی
بلینه وه و بالنده کانیش، وه ناسمان له دهستی نهودا نهرم
کرد که بتوانی به نارهمزوی خوی ههرچی مهیل بکات
دروستی بکات.

١١ جا به داوودمان وت: پوښاک زری دروست بکه و با
حه لقه کانی و هکو یه که بیت تا تیرو شیر نه توانیت به ناویدا
بروات، جا کرداری چاکیش بکه بهراستی من بینهری
نهوانه که نیوه دهیکهن.

له بوخاریدا هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ شهو گوئی له قورئان
خویندنی نه بو موسای نه شعهری بو، جا پیغه مبه ر ﷺ
وهستاو گوئی لی راگرتو فه رموی: {لَقَدْ أُتِيَ هَذَا مِرْمَارًا مِنْ
مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ} بهراستی نه مه ناوازیکی خوئی پیداره وه له
ناوازه کانه به ره ی داود}.

١٢ خو به سلیمانیش بایه کمان دابو که به تاقی به یانی
رینگای یه که مانگی دهبری و به تاقی نیوارهش رینگای یه که
مانگو چاوکه ی مزیشمان بؤ تونده وه وه ههندی له
جنوکه کانیش به فه رمانی الله له بهر دهستی سلیمان دا
نیشیان بؤ دهکردو ههر کام له وان به سه ریچی کردن له
برپاری سلیمان فه رمانی ئیمه یان بشکاندایه ئیمه سزای
ناگرمان پی دهچه ژاند

١٣ جا ههرچی بویستایه له کوښک و ته لاری بهرزه
په یکه ره کان و چه وزی گه وره ی ناوو مه نجه لی گه وره و گران
بویان دروست ده کرد. دیاره که له نایینی نهودا دروستکردنی
په یکه ری گیان له بهران حهرام نه بو، یان وتراوه که نهوانه
په یکه ری گیان له بهران نه بوون. جا وتمان: نهی خیل و
بنه ماله ی داود سوپاسگوزاربن که بهراستی که می که له
بهنده کانه سوپاسگوزارن؟

١٤ جا نه و کاته ی که برپاری مردنی سلیمانمان دا هیج
کهس به مردنه که ی نه زانی. وتراوه که سلیمان خوی دابو
به سه ر عه ساکه یدا جا له و کاته دا گیانی دهرچوو بو ههر به و
شیوه دیشه مابوو تا جنوکه کانی نه و کاره ی که پی
سپارد بوون ته وایان کرد، ئینجا خوړکه له بنه وه عه ساکه ی
خواردو که وت ئینجا زانیان که سلیمان مردوه، جا کاتی که
که وت ئیتر جنوکه کان زانیان که نهوان نهینی نازانن چونکه
نهگهر نهوان نهینیان بزانیایه و له مردنی سلیمان ناگیان
ببووایه له و سزا گالته پیکه ره دا نه ده مانه وه به لگو زووتر
بلاوه یان لیده کردو نه و کاره قورسانه یان نه ده کرد، به م
شیوه یه پهروهردگار ههم جنوکه وه ههم مروفی تیگه یاند که
کهستان نهینییه کان نازانن. ئینجا پهروهردگار به سه رهاتی
که لیکی خاوه ن جیگا و باغو بیستانی زورو خوش به لام

ناسوپاس به ناو (سبهه) که له یه مهن دا نیشته جیبون
باسده گات و دهفه رموی:

١٥ به راستی له به سه رهاتی جیگا و ریگی (سبهه) دا
نمونه یه کی گرنگ هیه له سه ره دهسه لات و هیزی الله. له لای
راست و چه پی نهو شیوهی نهوانه وه دوو باخچه ی چرو پرو
به رو بو و مدار بو. جا پیا یان و ترا: له رۆزی په رو و درگارتان بخۆن و
سو پاسی بکه ن، جا به م شیوه یه شاریکی پاک و په رو و درگاریکی
لی بو و ده.

١٦ که چی نهوان پشتیان له خواناسی و سو پاسکردنی کرد، جا
ئی مهش لافاو یکی داپلوسی نه رمان بو ناردن که زهوی و باغو
بیستانی رامالین و له جیاتی نهو دوو باخچه به نرخه یان دوو
باخچه مان پیدان که خاوه نی میوه ی تال و گه زه چارو به شیکی که م
له سیدر بو.

١٧ ئا نه وه تۆله ی ئی مه بو که لی مان سه ندن، چونکه زۆر
ناشو کربون، ئایا ئی مه سزای ئاوا به بیجگه له ناسوپاسان
ده چه ژینین؟

١٨ جا له نیوان نهوان و نهو ولاته ی شام که خه یرو بیتمان
تیخستبو شارو و دیهاتی فره وان و یه ک به دوایی یه کمان دانا بو،
جا جیگای هاتوچۆ و شوی نی حه وان ه وه مان بو دیاری کرد بون که
نه گه ر له شاریکدا به رۆژ بجه سانایه وه له یه کی تر شهویان
ده کرد ه وه تا ده چوون و دهاته نه وه که پی مان وتن: به شه وان و به
رۆژان به ناویاندا به یی ترس بین و یجن. جا له باتی سو پاسی الله و
شادمان بونیان به و بارو دۆخه چاکه ی که بو ی ره خساند بون
ناشو کریان کردو بی مه نه ت بون.

١٩ نه وسا وتیان: نه ی په رو و درگار مان نه م دیهات و شاره له یه ک
نزیکانه ی سه ر ریگامان له ناو به و جیگای حه سانه وه مان دوور
بخه ره وه - تا فه قیرو هه ژار که وشتر و هوکاری ئازو گو یازی چاکیان
نیه، نه توانن بو کاسبی و کار هاتوچۆ بکه ن، نه م ده و له مه ندو
سه رمایه دارانه ویستیان به م شیوه یه خو یان له فه قیرو که م
ده رامه ت جیا بکه نه وه و سو و دیکی زیاتریان ده ست بکه ویت، جا
داواکانیان زوو و هر گیارا دیهات و شاره نزیکه کانی سه ر ریگا
له ناوچون، جا به م ره قتار و وتاره نابه جیی و سه په له یانه یان -
سته میان له خو یان کرد، نه وسا ئی مهش وا په رت و بلا و مان
کرد نه وه که بون به داستان و چیرۆکی ده می خه لک و به ته وای
پارچه پارچه مان کردن، به راستی له و ه دا چه ندین به لگه هیه بو
هه مو خو گریکی سو پاسگوزار. به ئی له راستیدا نه مه فیتی

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جِئَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ، بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ
١٥ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ
١٦ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكَفُورُ ١٧
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً
وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالٍ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ١٨
فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ١٩ وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ أَنِيسٌ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٢٠ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ
إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُوْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ٢١ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ٢٢

شهیتان بو که نهوان ئاوا سهریان لی شیوا و کردبونی به مرو فیک
سپله و ناشوکر، بۆیه په رو و درگار دهفه رموی:

٢٠ به راستی شهیتان گومانه که ی خو ی که هه لخه له تاندنی نهو
خه لکه بو هی نایه دی و فریوی دان و نهوانیش په پرده ویان لی کرد
بیجگه له که میک له باوه دراران.

٢١ خو شهیتانیش هیچ تونایه کی به سه ره نه واندانه بو به لکو
ئی مه ماوه مان پیدان ده که وه ی بۆ مان که چ که سی ک باوه ری به
دوا رۆژ ده هی نی ت و چ که سی کی ش له باره ی نهو رۆژ ه وه له
گومان دایه، نه مه ته نها بو خو یانه تا له دوا رۆژ دا هه ر که س
به وه ی که کردویه تی لی پر سینه وه ی له گه لدا بکری ت و خو ی ش
نه توانی ت نکولی لی بکات نه گینا الله پیش دروست کردن مان سه ر
نه نجامی زانیوین و ده کو ده فه رموی: خو په رو و درگارت به سه ره
هه مو شتی کدا چا و دی ره و نهو توانای هیه که ماوه به شهیتان
نه دات به لام دنیا بو تاقی کرد نه وه یه و پیویسته هو یه کانی
تاقی کرد نه وه هه بی ت. جا له پاش باسکردنی به سه رهاتی نه م
قه ومانه ده فه رموی:

٢٢ نه ی محمد به مشریکان بلی: بانگ بکه نه نهو که سانه ی که
بیجگه له الله ده یان پرستن بابین به ها وارتانه وه که به راستی
نه وانه له م بونه و ه ردا خاوه نی نه ندازه ی گه ردی له یه کی ش نین له
ناو ئاسمانان و نه له ناو زه ویدا، جا له ناویاندا هیچ هابه ش و

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ. حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ وَلِإِنَّا أُولِيَاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا تُنْشَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَهْوَيْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَعِجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَغِدُّونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنُؤْمِنَ بِهِذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِّلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

شهریکتی خویان نیه، خو بۆ الله یش له ناو نهوان دا هیچ وهزیرو یارمه تیدهریک نیه که یارمه تی بدات نه له دروستکردنداو نه له بهرپوهبردنی کاروباری بونه وهردا. که وابو نهی نه فامان نهو خوا بئ که لگانه تان چوون ده توانن بین به هاوارتانه وه که خاوهنی خویشیان نین؟!

﴿٢٣﴾ هیچ تکا کردنیك له لای نهو سوودی نیه مه گهر بۆ که سیك که الله ماوهی پیداییت، واته: نه تکا کاریک ده توانیت تکا بۆ کهس بکاتو نه تکا بۆکراویك تکای بۆ ده کریت هه تا الله ماوهیان پینه دات، جا لهو کاتهی که شه فاعهت ریگای پیدرواو ترس له سهر دلیان لاچوو هه ندیکیان ده لئین: پهروهردگارتان چی وت؟ هه ندیکی تریان وه لایمان ده دهنه وهو ده لئین: راستی وتو به لئینه که هاتهدی وهر خو به تی بلند مه قامو گه وره.

جا نهوانه ی که موشریکان ده یان په رستن خاوهنی هیچ سوودو زیانیك نین و له گهل نهو زاته ی که خاوهنی هه مو سوودو زیانیکه هاوبهش نین و نهو زاته یش هیچی به نهوان نه سپاردوهو تکا کردنیش به بئ ویستی نهو ناکریت، که وابو بۆ ده بیت له بیجگه لهو زاته بترسین و چاوه ری سوود یان زیان بکهین؟!

﴿٢٤﴾ بلی: له ئاسمانانو له زه ویدا کی رۆزیتان پیده دات؟ بلی: ههر الله یه رۆزیتان پیده دات. جا بیگومان یه کی گمان، من یان ئیوه له سهر ریگای راسته و نه ویتز له ناو گومرایی ئاشکردایه؟ نه مه قسه ی که سیکه که له راستی و دروستی ریگای خوئی دنیایه،

به لام بۆ نهوه ی که بیانکی شیت بۆناو باسو لی کوئینه وه بهم وشه نه رمه له گهلیندا ددهویت، له راستیدا نه مه وانه یه کی گرنگه بۆ بانگه وازکاران.

﴿٢٥﴾ بلی: له باره ی نهو تاوانانه ی که ئیمه ده یکهین پرسیار له ئیوه ناکریت و له ئیمهش ناپرسنه وه له باره ی نهوه ی که ئیوه ده یکهین و ههر کهس باری خوئی هه لده گریت. ته ماشای میهره بان ی بانگه وازکارانی راسته قینه بکه که بۆ خو یان وشه ی تاوان ده لئیت بۆ نهوان کردار ده لئیت ناوایه بانگه وازی هه کیمانه که له م سورته مه که بیانه دا هاتوه، ئای خوژگه بانگه وازکارانی ئیسلامی نه م سهر دمه یش ده گه رانه وه به خو یاند او پله و پایه ی خو یان و په یامه که یان و بهنده گانی الله یان بزانیایه و بۆ ههر کامیکیان مافی خو یان پیدایه و بانگه وازیان بۆ لای الله بووایه نه ک بۆ لای پارت و حیزبو خو په رستی و دنیا په رستی؛

﴿٢٦﴾ بلی: پهروهردگارمان له رۆزی قیامه تدا کو مان ده کاته و پاشان به راستی له نیوانماندا بریار ددهات، چاکان بۆ به هه شت و خراپان بۆ ناگر، جا ههر خو به تی بریار دهر و زانه ر به راستی و دروستی هه مو شتیک.

﴿٢٧﴾ بلی: پیشانم بدن نهوانه ی که کردوتانن به هاوبه شی الله، کوان و له کوین؟ که له راستیدا هیچ هاوبه شیکی نیه به لگو نهو پهروهردگاری به تواناو کار به جییبه.

﴿٢٨﴾ خو تۆمان رهوانه نه کردوه مه گهر بۆ هه مو خه لک به بی جیاوازی زمان و نه ژادو رهنگ که موژده در بیت به به هه شت و پاداشتی و ههر گیز دوانه هاتو بۆ چاکانو ترسینه ری بیت به دۆزخ و سزای سهخت و به ژان و ههر گیز نه بر او و بۆ خراپانی خاوهناس. به لام زۆربه ی خه لک نه مه نازان و خو یانی ئی لاده دن.

﴿٢٩﴾ جا ده لئین: که ی نه م به لئینه دیته جئ نه گهر راست ده کهن. واته: له باتی په شیمان بوونه وهو داوای لیبور دن گالته به هاتنی نهو رۆژه ده کهن و به په له ن بۆی؟! جا پهروهردگاریش ده فهرموی:

﴿٣٠﴾ پییان بلی: بۆ ئیوه رۆژیکی دیاریکراو هه یه که نه گهر نهو رۆژه هات ئیتز نه گهر داواش بکهن تاویك لهو رۆژه نه دوا ده کهون و نه پیشیش ده کهون

﴿٣١﴾ نهو خاوهناسانه وتیان: نه باوه ر به م قورئانه ده کهین و نه باوه ر بهوانه ی پیش نه ویش. که هه مو یان به لگه ن له سهر زیندو بوونه وهو هه شوو حساب، جا خوای گه وره ده فهرموی: نه گهر تۆ دت بینی که نه م سته مکارانه له به رامبه ر

په روهردگاری خوځانده و چې وده ستړاوي که هندیکیان له دمی هندیکیان دده نه وده و نه وانهی که شوینکه وتون به وانهی که لوت به رزو ناغایان بون دهلین: نه گهر هه لهی نیوه نه بو وایه نیمه باوه رمان دهینا و نه مړو ناوا گرفتار نه ده بوین.

۳۲) لوتبه رزان به وانهی که ژیرده سته بوون دهلین: نایا نیمه بوین که نیوه مان به زور له ریگای راست لادا پاش نه ودهی که پیغه مبه رتان هاته لا؟ نه خیر، نیوه خوتان تاوانبارن و سته متان له خوتان کردوه.

۳۳) جا ژیرده ستانیش به لوت به رزانیاں دهلین: نه خیر وانیه که نیوه دهلین به لگو شه و پوژتان له نیمه حه رامکردو به فاتو فیتو وازتان له نیمه نه هینا و نیمه تان هه لځه تاندو له ریگای راست لاتان داین نه و کاتهی که فهران تان پیکردین که به الله باوه نه کهین و هاویه شانیکشی بو دابنن، جا نه و کاتهی که سزایان بینی بهم شیویه په شیمانی خوځان دهر دبرن. خو نیمه زنجیر ده کهینه ملی نه و که سانهی که خوا نه ناسن، نایا توله مان لی سهندن بیجکه له سهر نه و کردارانهی که له دنیا دا کردویانه؟ واته: ههر که س سزای ههر نه وده ده چه ژیت که کردویه تی وسته می لی ناکریت.

۳۴) هیچ پیغه مبه ریکی ترسینه رمان ره وانه نه کردوه بو هیچ که لیک مه گر سه رمایه دارو ناغاکانیاں به و پیغه مبه رانهیاں وتووه: نیمه به نه وی که نیوه بو ی ره وانه کراون بی باوه رین. جا حالی نه وانهی که نه مړو باوه ر به تو ناهینن ههر وه که نه وان وایه و نه انجامیشیاں ههر وه که نه وان ده بیت.

۳۵) جا وتیان: نیمه سه روه و سامان و مندالی زورترمان هه یه و نیمه سزا نادرین. چونکه واده زانن نه گهر له لای الله خوشه ویست نه بونایه نه وانهیاں پی نه ده درا.

۳۶) بللی: به راستی په روهردگارم به لی شاوی پوژی ددات به که سیک که خوی مه یلی لی بیت و ههر و هایش دیگریته وده له که سیک که خوی مه یلی لی بی، به لام زوربهی خه لک نه و راستیه نازانن.

۳۷) پیویسته نه ودهش بزائن که نه سه روه و سامانتان و نه مندالانتان نابن به هو ی نه ودهی که له نیمه وده نزیکتان که نه وده به لام نه و که سانهی که باوه ریان هی نا بیت و کرداری چاکیان کرد بیت نه وانه له نیمه وده نزیکن، جا نه وانه به هو ی نه و کردارانهی که کردویانه پاداشتی چهند به رامبه ریان بو هه یه، خو نه وان

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا اَنْتُمْ صَدَدَنْكُمْ عَنِ الْهُدَى بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَأْمُرُونَنَا اَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ اٰنْدَادًا وَاَسْرُوا اَلْندَامَةَ لَمَّا رَاُوا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَغْلَلَ فِيْ اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالْ مُتْرَفُوْهَا اِنَّا بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهِ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوْا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا وَاَمَّا نَحْنُ بِمُعَذِّبِيْنَ ﴿٣٥﴾ قُلْ اِنْ رَّبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَّلَا اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُفَرِّقُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰى اِلَّا مِّنْ اٰمَنٍ وَعَمِلَ صٰلِحًا وَّاُولٰٓئِكَ هُمْ جَزَآءُ الصّٰغِفِ بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِي الْعُرْفَةِ اٰمِنُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِيْ اٰبِنَاتِنَا مُعْجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُوْنَ ﴿٣٨﴾ قُلْ اِنْ رَّبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَاَمَّا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّٰثِرِيْنَ ﴿٣٩﴾

له ناو هو ده کانی ناو کوشکه کانیان له به هه شتدا بیتر سانه ژیان به خوشیه کی به رده واهمه وده دبه نه سهر.

۳۸) جا نه وانهی که بو دژایه تی نیشانه کانی نیمه و ناشیرین کردنیاں هه ول دده دن ناتوانن له ده ست نیمه دهر بچن، نه وانه هه مویان له ناو سزای دوزخ دا ناماده ده کرین.

۳۹) بللی: به راستی په روهردگارم به لی شاوی پوژی ددات به و که سانهی که نارمه و ی لی بیت له به نده کانی و دهیگریته وده لی شی، جا نه ودهی که دهیبه خشن ههر شتیک هه بیت به راستی په روهردگار جیگای پر ده کاته وده، وه نه و چاکترینی پوژیدهرانه.

پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمو ی: { مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيْهِ اِلَّا مَلٰٓئِكَةٌ يَنْزِلُوْنَ فَيَقُوْلُ اَحَدُهُمَا اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا وَيَقُوْلُ الْآخَرُ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُتْسِكًا تَلَفًا / متفق عليه / هیچ پوژیک له به نده کان نابیته وده مه گهر دوو فریشته داده به زن جا یه کیکیان ده لی: نهی الله به خشه به ودهی که دهیبه خشیت، وه نه وی تریان ده لی: نهی الله بگروهه له ودهی که دهیگریته وده نابه خشیت }.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْبُوا لِي أَكْفَرُ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلَيْسَ مِنَّا مَن دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُم لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تَكْذِبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَن يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ أَبَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَاءِ آيَاتِنَاهُمْ مِّنْ كُنْتُمْ بِدَرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مَعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعْطِيَكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَن تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِيَ وَفُرْدَى ثُمَّ نَنْفَكُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ إِنَّهُ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنِّي بَقِذٌ بِالْحَقِّ عَالِمُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

﴿٤٠﴾ وه لهو رۆژدا هه مو موشریکان کۆ دهکاتهوه ئینجا به فریشتهکان دهفهرموی: ئایا ئه‌مانه به‌ندایه‌تی ئیوه‌یان کردوه؟ وه ئیوه پیتان وتوون که ئاوا بکه‌ن.

﴿٤١﴾ ئه‌وانیش وتیان: پاکو بئ عه‌یبی ههر بۆ تۆیه وه هیچ هاوه‌لیکت نیه، تۆ دۆستی ئیمه‌یت نه ئه‌وان به‌لگو ئه‌وانه جنۆکه‌یان ده‌پهرستو په‌یره‌ویان له‌وان ده‌کردو زۆربه‌یان باوه‌ریان به‌وان بو.

﴿٤٢﴾ جا په‌روه‌ردگار ده‌فهرموی: ده‌ی بزانی که ئه‌م‌رۆ هیچ‌کام له ئیوه بۆ ئه‌وی ترتان خاوه‌نی هیچ سوودو زیانی‌ک نیه، جا به‌و که‌سانه‌ی که سته‌میان کردوه ده‌لێین: بچه‌ژن سزای ئه‌و ئاگره‌ی که ئیوه باوه‌رتان پئی نه‌بو. جا با ئیستا ههر هاوار بکه‌ن و بلێن که ئه‌مه راست نیه، وه‌ئمه ئاگر نیه و ناسوتیین!

﴿٤٣﴾ ههر کاتی‌ک که نیشانه رۆشنکه‌روه‌ه‌کانی ئیمه‌یان به‌سه‌ردا بخوینرێته‌وه ده‌لێن: ئه‌وه ههر پیاوی‌که‌و ده‌یه‌ویت ئیوه به‌رگری بکات له په‌رستنی ئه‌وه‌ی که باو باپیرانتان په‌رستوو‌یانه. جا ده‌لێن: ئه‌وه ههر درۆیه‌که که هه‌له‌سه‌راوه وه هیچ بنه‌مایه‌کی راستی نیه، خوا نه ناسانیش به‌و په‌یامه راسته که کاتی‌ک هاته لایان ده‌لێن: ئه‌مه جگه له سیه‌رو جادوو‌یه‌کی ئاشکرا شتیکی تر نیه.

﴿٤٤﴾ به ئه‌وانه‌ی که وا ده‌لێن هیچ په‌راوی‌کمان نه‌دabo که بیخویننه‌وه و پێش تۆوه‌یج پێغه‌مبه‌ری‌کیشمان بۆ نه‌ناردون که‌بیانترسین. جا ئیتر له سه‌ره ج بنه‌مایه‌کی زانستی ده‌زانی که تۆ راست ناکه‌یت و به‌لگه‌یان جگه له‌نه‌فامی چی تره؟

﴿٤٥﴾ خۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌پێش ئه‌وانه‌وه بوون هه‌روه‌کو ئه‌مانه‌ی سه‌رده‌می تۆ بی‌باوه‌ری‌بون به‌ پێغه‌مبه‌ره‌کانیان له‌ حالێ‌کدا که‌ده‌یه‌کی ئه‌و شتانه‌ی که به‌ ئه‌وا نمان دabo له‌ هی‌زو سه‌روعت و سامان و ته‌مه‌ن درێژی به‌م کافرا‌نه‌ی ئه‌م سه‌رده‌مه‌مان نه‌داوه، جا که ئه‌وان کاتی خۆی باوه‌ریان به‌ پێغه‌مبه‌رانی ئیمه نه‌کردو به‌ درۆیان خسته‌نه‌وه له‌ ناومان بردن، سا بزانه تۆ‌له‌و سزای ئیمه بۆ ئه‌وان ده‌ بئ چۆن بووبی‌ت؟ جا په‌ندو ئامۆ‌زگاری وه‌رگرن و لاسایی ئه‌وان مه‌که‌نه‌وه با دو‌چار ی سزایه‌کی وه‌کو سزای ئه‌وان نه‌بن، ئه‌مه‌ش یه‌کی‌که له‌ میه‌ره‌بان ی په‌روه‌ردگار که چهند به‌ جوانی ئامۆ‌زگاری به‌نده‌کانی ده‌کات و چهند به‌ په‌رۆشه‌وه‌یه‌ بو‌یان.

﴿٤٦﴾ بلئ: من ئامۆ‌زگاری‌تان ههر به‌ یه‌ک شت ده‌که‌م ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که له‌به‌ر زاتی الله بۆ په‌یره‌وی کردنی راستی و گه‌یاندنی په‌یامی الله به‌دوودو به‌ تا‌ک تا‌ک راپه‌رن، پاشان ئه‌ی بت په‌ره‌ستان بیرکه‌نه‌وه له‌و په‌یامه‌و له‌و پێغه‌مبه‌ره. که ئه‌و ره‌فیه‌تان هیچ جو‌ره شتی‌یه‌کی پێوه نیه و به‌ چاکیش ئه‌مه ده‌زانی جا ئه‌و قسه‌ پ‌رو پو‌چانه‌تان له‌چی؟ ئه‌و ته‌نها ترسینه‌ری‌که بۆ ئیوه پێش ئه‌وه‌ی بگه‌ن به‌ سزای سه‌ختی قیامه‌ت.

﴿٤٧﴾ بلئ: من له‌سه‌ر گه‌یاندنی ئه‌م په‌یامه به‌ ئیوه دا‌وای ههر چیتان لئ بکه‌م ته‌نها بۆ سوودو خو‌ش به‌ختی خو‌تانه، هیچ پاداشتی‌کم له ئیوه نا‌وی‌ت پاداشتی من ههر له‌لای الله یه‌و ئه‌و خۆی به‌سه‌ر هه‌مو شتی‌کدا ئا‌گاداره‌و ده‌زانی‌ت که من راست ده‌که‌م و ئیوه چۆنم له‌گه‌لدا ده‌که‌ن و پاداشتی‌شم چهنده؟

﴿٤٨﴾ بلئ: بی‌گومان په‌روه‌ردگار به‌ حق و راستی به‌تال ته‌فرو‌تونا ده‌کات، ههر ئه‌و‌یشه که زۆر چاک زانه‌ری ته‌وا‌وی شاره‌وه‌کانه.

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ
فَأِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِّي أَهْتَدِيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ
سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُخْذُوا مِنْ
مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا ءَأَمَّا بِهِ ءَأَنَّى لَهُمُ التَّنَافُوسُ مِنْ
مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ
بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
كَأَفْعَلِ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلِ إِيْنَهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٤﴾

۴۵

سُورَةُ فَاطِرٍ

۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَئِكَ
أَجْنَحَةٌ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبْعَ بَرِيدٍ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ يَأْتِيهَا
النَّاسُ أَذْكَرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفَافٌ تُؤَفَّفُونَ ﴿٣﴾

۴۵

سورته فاتیر

۳۵

سورته فاتیر که سی و پینجهمین سورته قورئانه، له مهکهده
هاتوده خواردهوه، چلو پینج نایهته، و تراوه بهگوپردی دابهزین
سورته چلو سیهه مه و پاش سورته (الفرقان) و پیش (مریم)
دابه زیوه سورته (الملائکه) یشی پیدهوتریت.

بهناوی الله ی زور بهسوزو بیئیهایهت میهره بان

۱) تهوای سوپاس بو الله، زاتی الله له سهرتهای پینج سورتهدا
به م وشه سوپاسی زاتی خوئی کردوه و نه مهش تنهنا شایانی نه و
زاتیه و هر وکو زاتی بیوئیه نه له سیفاتیشدا بیوئیه نه، هر
نه و دتوانیت و هسفو سهنای خوئی بکات، چونکه بو جگه له
زاتی نه و هر کهس سوپاسی خوئی بکات ناشرینه، بهلام بو الله
زور بهجییه چونکه هه مو چاکهیهک و له هر کهسیکه وه بیته به
مهیلی اللهیه و نه گهر نه و نیعمه تی خوئی به و کهسه نه دایه و
یارمه تی و رینماییه نه کردایه نه و چاکانه ی نه ده کرد، که واته
هه مو چاکهیهک سهرچاوده کی اللهیه، له بهر نه وه هر خوئی
شایانی سوپاسه چ خه لک بیکات یان نه یکات، نه مه بو چوار جیگا
که ی تر بزانه که له سهرتهای سورته (فاتیحه و نهعام و که هف و
سه به نه و دهیه.

نه و الله یه ی که به دیه ی نه ری ناسمانان و زهوییه به بی نه وه ی
که له پیشدا وینه ی بوبیت. فریشته کانی کردوه به نیردراو بو لای

۴۹) بلئ: نه وه په یامی حه ق و راستی هات که نیسلامه و تازه
بیباوه ری ده ست پی ناکاته وه و جاریکی تریش ناگه رپته وه. له
راستیدا نه گهر چی کوفر زوره و په ری سهندوه به لام تازه نه و
هیزو توانایه ی پیش نیسلامی نه چونکه له هه مو جیگایهک
به شیکی زور له خه لک موسلماننه و که م و زور پاریزگاری له و
نایینه ده که نه و دوژمن تازه ناتوانیت گه ماروی نیسلام بدات
به ناوی نیسلامه وه، نه وه تا نه مرفو چهن دین ناوی جوړاو جور
داده نین بو موسلمانان تا به وه دوو نیشانه بیپکن:

یه که م: له روا له تا بلین نیمه دژی نایینه نیسلام نین به لام تنه نا
دژی نه وانه ی که له نیسلامیش لایان داوه؟!

دو وه م: ده یانه ویت دوو بهر کی له نیوان موسلماناندا دروست
بکه نه که نه مهش به لگه یه له سهر ده سه لات و هیزی نیسلام که
کوفر ههر چهن دزور و خاوهن هیز بیت ناتوانیت راسته وخو دژی
نایینه پاکی نیسلام راوه ستیت.

۵۰) بلئ: نه گهر من له راستی لامداوه نه وه تنه نا تاوانی بو
خو مه و نه گهر ریگای راستیشم گرتوه نه وهش به هوئی نه وه یه که
په روه ردگارم و ده ی کردوده ته لام و کردومی به پیغه مبه ری خوئی
به راستی نه و بیسه ری هه مو قسه کانه نه و نزیکه لیمانه وه.

۵۱) ئای چاوت پیان بکه و تابه نه و کاته ی که به بینینی نه و
سزا گه ورانه ترسان، جا ئیتر هیچ ریگه ی دهر چونیان نه یه، هر
که دهر چون له گورده کانیانه وه گیران و رزگاریان نابیت.

۵۲) جا له و حالده و تیان: باوه رمان به و هیناوه، جا چون ده بیت
به ده ست هینانی ئیمان له شوینی کدا که زور دورن له و شوینه ی
که ده بویه باوه ره یینن؟ واته: نه و دنیا یه ی که نیستا زور دوورن
لی شوینی باوه ره یینان بو نه که ئیره.

۵۳) جا چون دهن به باوه ردار له کاتی کدا نه وان پیش نیستا
له دنیا دا به قورئان و به لینه کان بیباوه ربون، وه دوور له هه مو
راستیه ک ده میان له شتانی ک ده کوتا که هیچ عیلم و زانستی کان له و
باروه پی نه بو.

۵۴) تازه له نیوان نه وان و نه و شته ی که ئاره زوی ده که نه و پیان
خو شه - وهک: تهوبه لیوه رگرتیان و باوه ر هینان له دواروژداو و
چونه ناو به هه شته وه - بهر به ست دانرا هه روه ک نه وه ی که کرا
به هاوشیوه کانیان له پیش نه وانه دا. به راستی نه وه ی که نه مرفو
ده لئین باوه رمان پی هیناوه له دنیا دا زور به گومانبون تییداو
گالته یان پیده کرد، جا وا نه مرفو توله ی به ره هه می کرداره
چه وته کانی خو یان وهرده رگرنه وه.

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ رُسلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرجعُ الْأُمُورُ ﴿٤﴾
يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا تَعْرِضُكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا
يَعْرِضُكُمْ بِاللَّهِ الْعَروُدُ ﴿٥﴾ إِنْ الشَّيْطَانُ لَكُمُ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا
فَإِنْ اللَّهُ يَضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ
عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْورُ
﴿١٠﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ
وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

پیغهمبه‌ران که ئەو فریشتانە خاوەنی دوو بال و سێ بال و چوار
بالن، وە زیاد ئەکات لەو بالانەیش هەر چەندێک ئارەزووی ئی
بێت، جا بەراستی اللّٰه دەسەڵاتدارە بەسەر هەموو شتێکدا.

اللّٰه هەر کاتیکی دەرگای خێر لە خەڵک بکاتەو هەچ کەس
ناتوانیێت ڕیگای ئی بگرتی خۆ ئەویش گرتیەو لە پاش خۆی
کەس ناتوانیێت ئەو خێرە ڕەوانە بکات و هەر ئەو بە دەسەڵات و
کاربەجی.

لە فەرموودەدا هاتووە کە پیغهمبه‌ر ﷺ فەرموویەتی: {اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ
لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ/متفق عليه/
ئەو پەرورەدگار هەچ ڕیگریکی نیە بۆ ئەوێ کە تۆ ببەدیت و
هەچ کەسیکیش ناتوانیێت بیدات ئەو شتێ کە تۆ بەرگری
بکەیت، وەهەچ خاوەن دەسەڵاتیکی لەجیاتی تۆدا دەسەڵاتەکە
سوودی پێنادات}

ئەو خەڵکیە بێر لەو خەیر و بەرمکەتە زۆرە اللّٰه
بکەنەو کە ڕزاندویەتی بەسەرتاندا، ئایا لە ئاسمانان و زەویدا
جگە لە اللّٰه دروستکەریکی تر هەیە کە ڕۆزیتان پێیدات؟ هەچ
پەرسراویکی راستەقینە نیە جگە لەو، دەو بۆ ئاوا لا دەدەن لە
ڕیگای راست؟!

خۆ ئەگەر تۆ بە درۆ دەخەنەو و باوەرت پێناکەن، جا تۆ
خەم مەخۆ و دلته‌نگ مەبە چونکە بەراستی پیغهمبه‌رانی پێش

تۆیش بە درۆ خراپەو و سەر ئەنجامی راستان و ناراستانیشت بۆ
باسکراوە، جاتۆ تەنھا ڕاگەیانندت لەسەرەو هەچی ترو
سەرئەنجامی هەموو کارەکانیش هەر تەنھا بۆ لای اللّٰه
دەگەرپێنرێنەو.

ئەو خەڵکیە بەراستی بەئینی اللّٰه بۆ هاتنی ڕۆژی دواوی و
حیساب و دۆزەخ و بەهەشت راستە، جا با ئەم ژيانە دنیا سەر
گەرمتان نەکات و شەیتانیشت بە بەخشندەو اللّٰه فریوتان نەدات.
جا هەر لەسەر تاوان و ستم بپۆن و بلێن خوا بەرحمە راستە
خوا بەرحمە بەلام تۆلەیشی سەختە.

بەراستی شەیتان دۆزمتانە سا ئیویش ئەو بە دۆزمنی
خۆتان بزانن، ئەو پێرو تاقمی خۆی بانگ دەکات تا ببین بە
یارانی ناگری کلپەدار و بیانخاتە دۆزەخەو.

ئەو کەسانە کە خوا نەناسن و بەگوێی شەیتانیان کردووە
سزایەکی توندیان بۆ هەبەو ئەوانەش کە باوەریان هێناوەو
کرداری چاکیان کردووە بۆ ئەوانە لیبوردنی خواو پاداشتی گەورە
هەبە. بەئێ ئەوێ کە باسکرا سەر ئەنجامی پەپەرەوانی شەیتان و
پەپەرەوانی اللّٰه بو، جا بزانە کام لەو دوو سەرئەنجامە بۆ خۆت
هەلدەبژێرت؟

ئایا ئەو کەسە کە کردارە خراپەکە بۆ جوانکراوەو
خۆیشی بە جوانی دەزانیت وەک ئەو کەسە وایە کە وا نەبیت؟
بیگومان زاتی اللّٰه هەر کەس حەز بکات گومرای دەکات و هەر
کەسیکیش حەز بکات شارەزای دەکات، بەلام اللّٰه ئەم کارە بە زۆر
ناکات بە کەس بەلکو خەڵکی خۆی سەرپشکە لە هەلبژاردنی
ڕیگا، چونکە هیئانە دنیا مان هەر بۆتاقی کردنەو، بەلام بۆیە
ئەمە دەفەرموێت تا دلته‌وایی پیغهمبه‌ر ﷺ بکات و تیی
بگەپەنیت کە تۆ تەنھا ڕاگەیانندت لەسەرە، جا نەکەیت کە خۆت
لەناو ببەیت بە خەفەت و داخ لەسەر ئەوێ کە ئەوان خراپەیان
بۆ جوان کراوەو پەپەرەوی لە راستی ناکەن؟ بیگومان اللّٰه دەزانیت
بەوێ کە ئەوان دەیکەن.

ئەو زاتەییە کە با ڕەوانە دەکات، جا ئەویش هەور
دەخاتە جموجول ئەوسا دەپێرین بۆ ئەو ولاتە کە مردووە لە
بێ ئاویدا ئەوسا بەو ئاوە ئەو زەویە پاش مردنی بە کانیو و
بەگزوگیا زیندوی دەکەپنەو، زیندوکرەوێ ئیویش پاش
مردن هەر بەم شیوێ. جا چۆن ئەو بە چاوی خۆتان
دەپینن و گومانان تێیدا نیە دەبیت هەر بەم شیوێش
گومانان لە زیندوکردنەوێ خۆتاندا نەبیت.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ ﴿١١﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالْزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدُدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنْ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾ إِنْ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُؤْفِقَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

كۆپىك ھاتنە خزمەتى پېغەمبەر ﷺ زۆر لەيەك دەچون، جا پېغەمبەر ﷺ بەكابرەى فەرمو: {إِنَّكَ هَذَا قَالَ إِي وَرَبِّ الْكُفَّةِ قَالَ حَقًّا قَالَ أَشْهَدُ بِهِ قَالَ فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ صَاحِبًا مَنْ ثَبَّتَ شَبْهِي فِي أَبِي وَمِنْ خَلْفِ أَبِي عَلَيَّ ثُمَّ قَالَ أَمَا إِنَّهُ لَا يَجِي عَلَيْكَ وَلَا يَجِي عَلَيْهِ وَقَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى / ابوداود. صححه الالباني/ ئەمە كۆپتە؟ وتى: ئەرى بە پەرورەدگارى كەعبە. فەرموى: بەراستى؟ وتى: شاھىتى دەدەم كەكۆپمە، جاكۆرەكە كە فەرمودەكەى ھىناو دەلى: جا پېغەمبەرى خوا ﷺ بېكەنى لەبونی شىوہى من لەباوكمداو لەسویندەى باوكم لەسەرمن پاشان فەرموى: ئاگادار بە، بىگومان ھەر تاوانى كە ئەو بىكات لەسەر تۆ نىوہ تاوانىكىش كە تۆ بىكەيت لەسەر ئەونىوہ، وە پېغەمبەرى خوا ﷺ ھىچ كەس بارى تاوانى كەسىكى تر ھەلناگرى ﷻ ى خویندەوہ}

﴿١١﴾ خۆ كۆپرو چاوساغ وەكو يەك نین. واتە: كافرو موسلمان.

﴿٢٠﴾ خۆ تارىكەكان و ڕووناكىش وەكو يەك نین. واتە: كوفرو ئيمان.

﴿٢١﴾ خۆسپەرو گەرمایش وەكو يەك نین. واتە: بەھەشتو دۆزەخ.

﴿٢٢﴾ زیندەكان و مردەكان وەك يەك نین. واتە: باوەردارو خوا نەناس، بىگومان ﷻ دەبیسینیت و رینمونى دەكات ئەو كەسەى ھەز بكات بۆ باوەر ھىنانو بەندایەتى ﷻ بەلام تۆ ناتوانیت

ببیسینی و رینمونى بکەیت ئەو كەسەى كە لەناو گۆردایە. واتە خوا نەناس وەك مردوى ناوگۆرە چەند دوورە كەتۆ قسە بەمردوى ناوگۆرە ببیسینی كەشتىكى محالە ئەوئەندە دوورە كە ھىدايەتى بەدەيت چونكە ھىدايەت بەدەست تۆ نىوہ.

﴿٢٣﴾ تۆ ھەر ترسینەرەيت بە سەرئەنجامى كوفرو خوانەناسى.

﴿٢٤﴾ بەراستى ئىمە تۆمان بە پەيامىكى راستەوہ ناردوہ كە موزدەدر بیت بە بەھەشت بەو كەسانەى كە باوەر دەھینن و ترسینەر بیت بەو كەسانەى كە باوەر ناھینن، ئەوسا ھىچ كەلىكىش نەبوہ كە ترسینەريان بۆ نەھات بیت.

﴿٢٥﴾ جا ئەگەر ئەوان باوەر بە تۆ نەكەن و بەدروژنت بزائن (تۆ دلئەنگ مەبەو خەم مەخۆ چونكە) بەراستى ئەو كەسانەى پيش ئەوانیش كە پېغەمبەريان بە بەلگەى ئاشكراو سپارەو پەراوى ڕووناك كەرەوہ ھاتە لایان باوەريان نەھینا.

﴿٢٦﴾ پاشان ئەوانەى كە خوانەناس بون تۆلەمان لى سەندن، جا بزائە تۆلەى من بۆيان چۆن بو؟ واتە با ئەم گەلەى تۆيش بترسن ئەگەر باوەر پى نەكەن كە ﷻ وەبەر غەزەبيان بخت و تۆلەيان لىوہربگریت.

﴿٢٧﴾ ئایا تۆ نەتبىنیوہ كە ﷻ لە ئاسمانەوہ ئاوى ناردوہتە خوارەوہ، ئەوسا بەو ئاوہ بەروبوومیكى زۆر كە ڕەنگیان لە يەك جىابو سەوزو سوو زەردمان وەبەر ھینا، وە لە چىاكانىش ڕىگایانىكى جۆراوجۆر لە ڕەنگدا سپی و سوو كە ڕەنگیان لە يەك جىابو، سوورى تۆخ و سوورى كال و سپی و سپی تۆزاوى و زەردو زەردى كال و رەش و ڕەشى زۆر تۆخیش.

﴿٢٨﴾ جا لەناو خەلك و لە گىانەوہران و مەرپو مالايدا جىاوازيان ھەيە لەجۆرو شىوہ ڕەنگياندا ھەروەكو چۆن لە بەروبوومو چىاكاندا ڕەنگى جۆراو جۆريان بو. ئەوسا لەناو بەندەكاندا ھەر زانايان كە لە ﷻ دەترسن چونكە ھەرئەوانن كە ﷻ بە جوانى دەناسن، بەراستى ﷻ دەسلەتدارو چاوپۆشكەرە لە تاوانى بەندەكانى. وتراوہ كە زانا سى جۆرە: جۆرىكيان ھەم ﷻ دەناسیت و ھەم فەرمانەكانى. وە جۆرىكى تران زانىارى ھەيە لەسەر فەرمانەكانى بەلام ﷻ ناسیت. وەجۆرىكيان زانىارى ھەيە لەبارەى ﷻ وە بەلام فەرمانەكانى نازانیت، جا ئەو كەسەى كە ﷻ دەناسیت و فەرمانەكانىشى دەزانیت ئەوہ ئەو زانايانەن كە لە خوا دەترسن بەلام ئەو كەسەى كە فەرمانەكانى دەناسیت و زاتى ﷻ ناسیت ئەوہ ئەو كەسەيە كە سنورەكان و پىوېستىەكان دەزانیت بەلام لە خوا ناترسیت، جا ئەوانە زۆر پرمەترسین بۆ فريودانى خەلك و لارى كردنيان، ئەوہش كە زاتى ﷻ دەناسیت و

فہرمانہ کانی ناناسیتِ ثہوہ ئہو کہسہیہ کہ له خوا دہترسیت بہلام سنورو پیویستیہکانی نازانیت، جا ئہمانہش لہبہندیہتی کردندا دوجاری گہلیک بیدعو خہرافیات دہبن.

ہہر له یارہی پلہی زاناو زانستہوہ پیغہمبہری خوا دہفہرموی:
 {مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَطْلُبُ فِيهِ عِلْمًا سَلَكَ اللَّهُ بِهِ طَرِيقًا مِنْ طُرُقِ الْجَنَّةِ وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَجْنِحَتَهَا رِضًا لِطَالِبِ الْعِلْمِ وَإِنَّ الْعَالَمَ لَيَسْتَغْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالْحَيَّاتَانِ فِي جَوْفِ الْمَاءِ وَإِنَّ فَضْلَ الْعَالَمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ وَإِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُوْرَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا وَرَثُوا الْعِلْمَ فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحَبْطِ وَافِرٍ / (بوداود و صححہ الالبانی) / ہہرکہسیک ریگاہیک بگریت کہبیہوی لہم زیگاوه زانستی دہست بکہویت خوا دہیخاتہ سہر ریگاہیک لہ ریگاہی بہہہشت، بیگومان کہفریشتہکان بالیان رادہخہن بو زانستخوازن بہنیشانہی رازی بونیان لہزاناو زانستخوازن، جا بیگومان کہ زانستخوازن ئہودی کہ لہناسمانان و زہویدیہ تہنانت ماسیہکان لہناودہریادا داوای لیخوشبونی بو دہکہن، خو بیگومان کہ ریژی زانا بہسہر خواناسدا و ہک ریژی مانگی چواردہیہ بہسہر ہہمو ئہستیرہکاندا، جابیگومان کہزانیان کہلہپور بہری پیغہمبہرانو بیگومانیش کہ پیغہمبہران (سہلامی خویان لی بی) ہیچ دینارو درہہمیکیان لی بہجی نہماوہ، ئہوان زانیاریان لی بہجیماوہ - کہپہیامہکہی خواہی - جا ہہر کہسیک ئہودی دہستکہوتبیٹ بہشیکی فرہوانی دہستکہوتوہ}.

۲۹ بیگومان ئہو کہسانہی کہ پہراوی اللہ دہخویننہوہو بہردہوامن لہسہر نو یژہکانیان و لہودی کہ پیمان داون بہ پہنہانی و بہ ئاشکرا دہبیہخشن، ئہوانہ بہ ہیوای بازرگانیہکن کہ رزمہندی خواو بہہہشتی پرنازو نیعمہتیہتی کہ ہہرگیز لہناو ناچیت.

۳۰ تاللہ پاداشتیان بداتہوہو لہ چاکہی خویشی بویشیان زیاد بکات، بہراستی ئہو لیبور دہیہ لہ تاوانی بہندہکانی و بہ چاکہی بہندہکانی دہزانیت و پاداشتیان دہداتہوہ.

۳۱ جا ئہودی کہ نیگامان کردوہتہ لای تو لہو پہراوہ کہ قورناتہ ہہر ئہوہ راستہو دان دہنیت بہو پہراوانہی کہ لہ پیش خویدا ہاتون، بیگومان کہ اللہ زور ئاگادارہ بہ ہہلسو کہوتی بہندہکانی، بینہرو جاودیریکاری کوششہکانیانہ.

۳۲ لہ پاشان بہو کہسانہی کہ ہہلمان بزاردوون لہ بہندہکامان ئہو پہراوہمان پیدان، جا لہناو ئہواندا کہسانیک ہہبون کہ ستہمیان لہ خوین کردو کہسانیکی تر لہوان مامناوہند بوونو

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَهْلَنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا غُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْنُ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا تَذَكَّرُ فِيهِ مِنْ تَذَكُّرٍ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ اللَّهُ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمُ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

کہسانیکی تریان ہہبوہ کہ بہہوی چاکہکانیانہوہ بہ یارمہتی اللہ لہاوہلانیان پیشدہکہوتن، ئا ئہوہیہ ریژو چاکہی گہورہ کہ خوا داویہتی بہو بہندہیہ کہ پیشہرکی دہکات لہ چاکہ کردندا. لہفہرموددا ہاتوہ کہ پیغہمبہری خوا ۳۱ لہبارہی ئہم ئایہتہوہفہرمویہتی: { هَؤُلَاءِ كُلُّهُمْ بِمَنْزِلَةٍ وَاحِدَةٍ وَكُلُّهُمْ فِي الْجَنَّةِ / (الترمذی. صححہ الالبانی) / ئہمانہ ہہمویان لہیہک ئاستدان لہودی کہ ئومہتی پیغہمبہرن ۳۲ و ہہمویان دہچنہ بہہہشتہوہ} بہلام جیگیان لہ بہہہشتدا بہگویری کردارہکانی خوینانہ.

۳۳ کہ ئہو ریژہ گہورہش بریتیہ لہودی کہدہچنہ ناو باخچہکانی دانیشتنہوہ کہ لہ ناویدا بہ دہست بہندانیک کہ لہ ئالتونہو بہ مرواریش دہنہخشیرین، و ہ پوٹاکیشیان لہناویدا ہہوریشمہ.

۳۴ ئہوسا دہلین: سوپاس بو ئہو زاتہی کہ تہواوی نارہحتہتیہکانی لہسہر ئیمہ لابرہ، بیگومان کہ پہرورہدگارمان زور لیبور دہیہو بہ چاکہی بہندہکانی دہزانیت و پاداشتیان دہداتہوہ.

۳۵ ئہو کہسہی کہ لہ مالی دانیشتنو ہہمیشہبییدا لہ چاکہی خوئی جیگی کردینہوہ نہ ہیچ رنج و نارہحتی تییدا ہہست دہکہینو نہ دوجاری ہیچ ماندوبوونیک دہبن تییدا. جا بہم

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكُوا عَلَى
 ظُهُرِهِمْ دَابَنَةٌ وَلَا كُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى
 فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

۳۶ سُورَةُ يٰسٖنَ ۸۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دَسَّ ١) وَالْقُرْءَانَ الْحَكِيمِ ٢) إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ٣) عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٤) نَزَّلَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٥) لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ٦) لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٧) إِنَّا جَعَلْنَا فِي آعِنِهِمْ أَغْلَلاً فَهِىَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ٨) وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ٩) وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠) إِنَّمَا نُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ ۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ١١) إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ١٢)

۹) جا له بهردهمیانوهو له پشتیانوه بهرپهرچیک گهوره مان
داناوه که توانای ددرچونیان نه بیټ ئهوسا رهشواویشمان هیناوه
بهسهرچاویانداو حهق نابینن.

۱۰) جا له لای ئهوان یهکسانه چ بیانترسیټیت و چ نهیانترسیټیت
ئهوان ههرباوهر ناهینن و گوئ له حهق ناگرن.

۱۱) ترساندن تهنها بو کهسیکه که پهیرهوی له قورئانه
بکاتو له پهنامهکیدا له رحمان بترسیټ، جا بهو کهسه موژدی
لیبوردن و پاداشتی چاکیش بده. له راستیدا ترساندن بو هه مو
مرؤقه بهلام ههر خواناسان سوودی لیوهرئهگرن بویه ئاوا
دهفهر موی.

بِیْگُومان نِیمَه تَه‌واوِی مَرَدووان زِیندوو دَه‌کَه‌ینَه‌وه

بۆلْیِرْسینه‌وه و ئَه‌وه‌ی که له پِیْشه‌وه کَرْدوِیانه له دنیاداو

ئَه‌وه‌ی که پاش خۆیان په‌یره‌وی لَیْوه‌ده‌کَرِیت له چاک و خراب

بۆیان دهنوسین و هه‌مو شتِیکمان له په‌راوی رۆشَنکهره‌وه‌دا که

(لوح الحفوظ) ه به ژماردن دیاری کردوه هِج شتِیک ون نابیت.

له فهرمودی سه‌حیدا هاتوه که تیره‌ی به‌نی سه‌لیمه دووری
 مزگه‌وتبون و ویستیان بین له نزیکی مزگه‌وته‌وه مالّ دروست
 بکه‌ن و ئه‌و برپارده‌یان گه‌یشته پیځمبه‌ر ﷺ جاپیی فهرمون: {یا
 بنی سَلَمَة دِیَارْکُمْ تُکْتَبْ آثَارْکُمْ، دِیَارْکُمْ تُکْتَبْ آثَارْکُمْ/ ئه‌ی به‌نی
 سه‌لیمه له مالّه‌کانی خوّتاندا بمیئنه‌وه ئه‌و هاتو‌جو‌تانه بو

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾
 إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اتْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِالشَّالِثِ فَقَالُوا إِنَّا
 إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ
 الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا
 إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾
 قَالُوا إِنَّا تَطِيرُنَا بِكُمْ لَيْنَ لَمْ تَنْهَوْا لَزْمَتَكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ
 مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ
 بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
 يَسْعَى قَالَ يَنْفَوْرُ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ
 لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي
 فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ
 يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا
 يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذْ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي آمَنْتُ
 بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي
 يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

دهنوسریت، له ماله کانی خوتاندا بمیننهوه نهو هاتوچوتانه بو
 دهنوسریت { جا وشه (آثار) چ نهوه بیت که لهپاش خوین
 خه لکی لهسر بروات وهکو مانامان کرد یان نهو هاتوچویه بو
 بهندیاهتی بی یان بو تاوان هیچ جیاوازی نیه وهردووک
 دهنوسریت بو مروؤف.

﴿١٣﴾ نهی محمد ﷺ باس بکه به نمونه بو گه له کهت خه لکی نهو
 ناواییه (نه ناکیه) که کاتیک که نیرداوهکان هاتنه لایان.

﴿١٤﴾ سهرتا باسکه نهو کاتهی که دوو نیردراومان نارد لایان و
 نهوانیش به دروین خستنهوه نهوسا نهوانمان به یه کیکی تر
 بههیز کرد که بوون به سی کهس بو نهوهی یارمهتی نهو
 دووانه یان بدات، جا وتیان: بیگومان ئیمه بو لای ئیوه رهوانه
 کراوین که بهندیاهتی الله بکهن و هاوبهشی بو دانهنن.

﴿١٥﴾ وتیان: ئیوهش ههر مروؤفیکن وهکو ئیمه و رحمان هیچ
 شتیکی نه ناردوه و ئیوه ههر درؤ دهکن.

﴿١٦﴾ وتیان: پهرومردگارمان دهزانیّت که بیگومان ئیمه بو لای
 ئیوه رهوانه کراوین.

﴿١٧﴾ خو ئیمه ههر گه یاندنی روونمان لهسهره و ئیوه خوتان
 بهرپرسن له رهفتار و قسهی خوتان.

﴿١٨﴾ وتیان: ئیمه نهگبهتی و روژ رهشی خویمان له ئیوهی دهزانین
 نهگهر واز لهم راگه یاندنه نههینن بهراستی سهنگسارتان دهکهین و
 له ئیمه وه سزایه کی دهر دناکتان پیده گات.

﴿١٩﴾ نیردراوهکان وتیان: نهگبهتیتان بههوی خرابی خوتانه وهیه
 نایا نهگهر ئیوه ناموژگاری بکرین ههروا دهبن؟ به لکو ئیوه
 گه لیکن له سنور تیپه ریون.

﴿٢٠﴾ جا له لای سهروی شاره که وه پیاویک به پهله هاتو وتی:
 نهی گه لی من به قسهی نهو نیردراوانه باوهر بکهن و په پره و بیان
 بکهن.

﴿٢١﴾ دواي کهسیک بکهون که داوای هیچ مووجه و پاداشیکتان لی
 ناکات و نهوان رینمایی کراون و ئیوهش رینمایی دهکن بو ریگی
 راست و دروست، ئینجا نهو پیاوه بو نهوهی زیاتر قسه کهی لهواندا
 کار بکات روی قسهی دهکاته خوی و دهلی:

﴿٢٢﴾ دهی نهوه چیه که من بهندیاهتی نهو زاته ناکه م که
 دروستی کردووم و گه رانه وهی ئیوهش ههر بو لای نهوه؟

﴿٢٣﴾ نایا جگه لهو من خودایانیکی تر بکه م به خودای خو م که
 نهگهر رحمان ناره زوی زیانیک بکات بوم نهو کاته تکای نهوان بو
 من به که لکی هیچ نایهت و له سزای الله رزگارم ناکات.

﴿٢٤﴾ جا بیگومان من نهو کاته به ئاشکرا سهر لی شیواوم.

﴿٢٥﴾ بیگومان من باوهرم هیناوه به پهرومردگارتان، سا گویتان لی
 بیّت، به لای نهو پیاوه پاش نهو بانگه وازهی کافرانی خزمی
 هیرشیان بو کردو شهیدیان کرد، جا الله خستیه ناو بهههشتی
 خویه وه به زمانی نهویش به گه له کهی و به ئیمه ی راگه یاند که،
 ﴿٢٦﴾ پیی وترا: بجوره بهههشته وه، نهویش وتی: ئای خوژ که
 خزمانم بهم دهستکهوته بهنرخه ی منیان بزانیایه.

﴿٢٧﴾ بهوهی که پهرومردگارم بهخشیومی و له نیو بهریزه کاند
 دایناوم. دهلین: نهو پیاوه ناوی (حه بیی نه جار) بو. ئینجا
 پهرومردگار دهفرموی:

﴿٢٨﴾ جا ئیمه پاش نهوه هیچ یه که له سهر باز دهکانمان له ئاسمانه وه
 نه نارد سهریان که تۆله یان لیوهر گرنه وه و نهویشمان له گه ل
 هیچ کهسیکی تر دا نه کردوه که فریشته بنیرین بو تۆله
 سهندنه وه، تهنه ا بو تویه نهی محمد ﷺ که فریشته دنیرین بو
 یارمه تیدانت. نهی نهوان چییان لی کرا؟

وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خُمُودٌ ﴿٢٩﴾ يَحْشُرُهُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّجِيلٍ وَأَعْنَبٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنَ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ﴿٣٨﴾ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْصِبُ هَا أَنْ تَدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا آيِلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

﴿٢٨﴾ بۆ ئەوان تەنھا يەك نرگەو ھاوار بوە ئیتر ئەو کاتە ھەمويان چەن و مل کەوتون و لەناو براون.

﴿٢٩﴾ وای بۆ ئەو بەندانە چیان کرد بە خۆیان ھیچ پیغەمبەرێکیان بۆ نەھاتوە مەگەر ئەوان گالتهیان پێ کرد بێت.

﴿٣٠﴾ ئایا ئەم خەلگە ی کە باوەر بە تۆ ناکەن ئەو محمد ﷺ نەیانبینووە کە ئێمە چەندین پێرو تاقیمان پێش ئەوان لەناو برد کە ئەوان تازە ناگەرێنەووە بۆ لایان و بۆ ناو مال و خزم و کەس و کاریان.

﴿٣١﴾ بێگومان ھەمویشیان ھەر لەلای خۆمان نامادە دەکەین بۆ لیپرسینەووە و پاداشت و سزا.

﴿٣٢﴾ جا بەلگە یەکی گرنگ ھەبە بۆ ئەوان لەسەر دەسەلاتی اللہ بۆ زیندووکردنەو دیان ئەویش ئەم زەویە مردووە وشک و بێ گز و گیایە کە زیندومان کردووە بە ئاو و دانەوێڵە ی وەک گەنم و جوو و برنج و شتانی تریشمان لەو زەویە دەرھێناوە کە خۆیان و مەر و مالاتیان لەو دەخۆن و سوودی لێ وەر دەگرن.

﴿٣٣﴾ خو لەناو ئەم زەویدا باخاتمان بۆ ڕوواندون لە خورما و لە ترێ و چاوە گەلێکی ئاویشمان بۆ ھەلقولاندون بۆ خواردنەو دی خۆیان و مەر و مالاتیان و ئاودانی کشتوکال و شیناییەکانیان.

﴿٣٤﴾ تا بەروبوومی میوہ باسکراوەکان بخۆن، وە لە بەروبوومی ئەویش کە بەدەستی خۆیان ڕوواندویانە ئایا ئەوان سوپاسی بەدیھێنەری ئەم فەر و خەیرە ناکەن؟ واتە با سێلە نەبن و ئەو ھەمو چاکانەیان لەبیر نەچیتەووە سوپاسی بکەن.

﴿٣٥﴾ پاک و بێگەردی بۆ ئەو زاتە ی کە بە جووت (نیرو می) ھەمو شتیکی دروستکردووە لەوانە ی کە زەوی سەوزی دەکا و لە خۆیشیان و لەوانە ییش کە نایزان، تەنانت لە ئاسن و بەردیشدا نیرو می داناو.

﴿٣٦﴾ جا بەلگە یەکی تر لەسەر دەسەلات و ھیزی اللہ لەسەر زیندووکردنەو و حیساب و بەھەشت و دۆزەخ ئەو شەوہیە کە ھەمیشە لەبەر چاویاندایە کە ڕۆژی ئی دادەرنین، ئەوسا ئەوان لەناو تاریکیدان، کێ ئەم گۆرانیکارییە دەکات؟ جا بۆ بیری ئی ناکەنەو؟

﴿٣٧﴾ جا بەلگە یەکی تر لەسەر دەسەلاتی پەروردگار لەسەر زیندووکردنەو ئەو خۆرە ی کە دەروات بۆ جیگای ئارامگرتنی، ئەو ھاتوچۆیە ش ئەندازە گیراو و دیاریکردنی کە لەلایەن زاتیکی دەسەلاتداری زاناوہ (اللہ) یە.

﴿٣٨﴾ وە یەکیکی تر لە بەلگە ی دەسەلاتی پەروردگار لەسەر زیندووکردنەو ئەم مانگە یە کە چەند قوناغیکمان بۆ داناو (کە بیست و ھەشت قوناغە لە بیست و ھەشت شەو دا و دوو شەو لەبەر چاوی ئێمە گۆم دەبێت ئەگەر مانگ سی تەواو بێت و یەك شەو و ن دەبێت، ئەگەر مانگ بیست و نۆ ڕۆژ بێت) ھەتا لە ناخەر قوناغدا ئەم مانگە ی ئاسمان وەکو لقی ھیشوی کۆنی خورما، زەرد ڕەنگ و چەماوہ و لاواز دەبێت.

﴿٣٩﴾ جا نە خۆر بۆی ھەبە لە شەو دا لەگەل مانگدا کۆ ببیتەووە نە بۆ شەویش ھەبە پێشی ڕۆژ بکەوێت و پێش ئەو ی کە کاتی خۆی تەواو ببیت بەدات بەسەر ڕۆژ دا و ھەمويان لەناو بۆشایی نیوان ئاسمان و زەویدا بەو شیو ی کە بۆیان دیاریکراوە بەبێ ئەو ی کە سنور بشکێن مەلەوانی دەکەن. واتە وەک مەلەوانی ناودەریا بپێسانەووە دین و دەجن.

﴿٤٠﴾ جا بەلگە یەکی گەورە و گرنگتر لەسەر دەسەلات و ھیزی اللہ ئەوہیە کە بەراستی ئێمە لە سەردمی نوح (علیہ السلام) دا باو باپیرانی ئەوانمان لەناو کەشتیەکی پێدا ھەلگرت، چونکە پاش نوح (علیہ السلام) ھەمو خەلک لە نەو ی ئەون کەوا بو رزگار بونی ئەوان منەتیکی گەورە ی (اللہ) یە بەسەر ھەمو خەلگەو، چونکە ئەگەر ئەوان

وَأَيُّهُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تُأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ انْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَيُفْخِ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا مِنْ مَرْقَدٍ نَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تَنْظَلُمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تَنْجُزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

رزگار نه بونايه هەر ئهو کاته مروق کۆتايی پیدههات. وشه ی

﴿ ذُرِّيَّةٌ ﴾ هم به مانای نه وهکان و هم به مانای باوکانیش به کار دیت.

﴿ ٤٢ ﴾ خو وینه ی ئهو که شتیه شمان بو ئهوان دروستکرد ئه وه ی که سواری ده بن وهک ته یاره وه سه یاره که بهم لاو ئه ولادا ده رۆن و که یفو و سهیرانی خو یانی لی ده که نه و بژیوی خو یانی پیدابین ده که نه. سه رچاوه ی ئه مانه هه مو ی ژیری به که نه یعه ته یکی که وه ره ی الله یه.

﴿ ٤٣ ﴾ جا ئه گهر ئیمه که نه ی نه مانا و ده ریادا نه رۆیان ده که نه ی، ئه وسه هه یکه سه به ده میانه وه نایه ته و ئه وان رزگار نا کرین. واته با به هه میشه یی ترسی خوا له دل یاندا بن ولیی بن ناگا نه بن.

﴿ ٤٤ ﴾ به لام ئیمه به به زه یی خو مان ده یان پاریزین و شادی و خوشیان پید ده دین هه تا کاتی دیاریکراوی لای الله ئه و کاته ئیتر ده بیته به مرن و به چن بو دنیا به کی تر بو به گره و به رده و پا داشت و سزا.

﴿ ٤٥ ﴾ جا هه ر کاتی که پیدان بو تریت به ترسن له و روداوانه ی که روداوه بو که لانی پیش ئیوه و ئه وه ی که له دوا رۆژدا به خه تان ده گریته به لکو ره حمتان پی به گریته، به داخه وه ئه وان گو ییان به وه نه دا.

﴿ ٤٦ ﴾ خو هه یج به لکه به یه که له به لکه کانی به روه رده گاریان نه هاته وته لا مه گهر ئه وان به شتیان ته یکرد بی و گو ییان به هه یج نه شان به یه که نه دابی. که ئه مه ش ره وشتی هه میشه یی کافرو بیبا و ده رانه.

﴿ ٤٧ ﴾ جا هه ر کاتی که ش به وان بو تریت: له وه ی که الله پیداون به به خشن به فه قیران، خاوه ناسان به با و ده رداران ده لین: ئایا ئیمه خواردن به دین به که سی که ئه گه ر الله خو ی هه زبکات خواردنی پی دده ات. جا ده یان ویست که به و شیوه به ده سته گرتنه وه ی خو یان له چاکه به شتیکی نایینی و په سه ند له قه له م به دن چون که ده یان ویست بلین: که سی که خوا خواردنی لی به گریته وه و که مه ده سی بکات چون ده بیته ئیمه خواردنی پید ده دین و دزایه ته ی الله به که نه ی؟! هه روه که ده یان وت: ئه وه ی که خو مان سه ری به رین هه لاله ئه ی ئه وه ی خوا سه ری به ریت (مردار و بوو) چون ده بیته هه لاله نه بیته؟ ئیتر ئه و هه مو نایه ته ی (الله) و فه رموده ی پیغه مبه ره که یان ده خسته به شتگویی، لیره ش الله به ره به رچیان دده اته وه و ده فه رموی: به راستی ئیوه هه ر له گو مری به یه کی نا قولا ی ئاشکرادان.

﴿ ٤٨ ﴾ جا ده لین: ئه گهر ئیوه راست ده که نه ئه و به ئینه که ی دیت که ئیمه به مرین و زیندو به کری نه وه؟ جا خوا ده فه رموی:

﴿ ٤٩ ﴾ ئه وانه چا و ده رێ ناکه نه مه گهر په یدا بونی یه که ده نگ که کاتی که خه ریکی به گره و به رده ی ناو خو یان ده یان گریته و له م جیهانه وه ده یان بات بو جیهانیکی تر،

﴿ ٥٠ ﴾ ئه وسه ئه وان توانای وه سیه ته کردنیان نابیته و ئیتر بو لای خا و خیزانی خو یشیان نا که رینه وه.

﴿ ٥١ ﴾ خو هه ر فوو به که له شاخدا کرا ئه وسه ئه وان که تو پر به رووت و قووتی و به پیخواوسی له ناو گو ره کانیاندا دینه ده ره وه و به ره و گو ره پانی مه حشه رو دادگای به روه رده گاری خو یان به ترس و له رزه وه ده که ونه ری. جا ئه وه ی که با و ده ریان پی نه بو به به چاوی خو یان ده یینن.

﴿ ٥٢ ﴾ جا ئه لین: هاوار بو ئیمه کی له م جیگای خه ومانه دا خه به ری کردینه وه؟! ئه مه ئه وه بو که ره حمان به ئینی هاتنی دا بو پیغه مبه رانیس (سه لامی خوا یان له سه ر بیته) راستیان کرد. به لی: نه زانان و هه لئه ته تیروان له ویدا دان به هه مو راستیه کاند ده نین به لام هه یج سوو دیکیان پیداندا ت.

﴿ ٥٣ ﴾ ئه و رووداوو کاره ساتانه ش ته نها یه که ده نگه جا ئیتر که تو پر هه مو یان له لای ئیمه ئاماده ده کرین بو لی پر سینه وه.

۵۴ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهِونَ ۝۵۵ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
 فِي ظِلِّلٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِوُونَ ۝۵۶ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَهُمْ
 مَا يَدْعُونَ ۝۵۷ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ۝۵۸ وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ
 أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ۝۵۹ أَلَمْ نَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بَنِيَّ آدَمَ أَنْ لَا
 تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝۶۰ وَإِنْ أَعْبُدُونِي
 هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝۶۱ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِلاَ كَثِيرًا
 أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ۝۶۲ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
 ۝۶۳ أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝۶۴ الْيَوْمَ نَخْتِمُ
 عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ۝۶۵ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
 الصِّرَاطَ فَأَنْتُمْ أَبْصِرُونَ ۝۶۶ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
 عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
 ۝۶۷ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ۝۶۸
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ
 ۝۶۹ لِيُنْذِرَ مَنِ كَانَ حَيًّا وَيَحْقُقَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝۷۰

دهیلت: تهنات نه زوی چپی پیش، همو شت دیته قسه. جا
 پاش نهودی که سهفه ریکی نهو دنیای پیکردین دیسان الله دیته وه
 سهر باسی نهو زیانه و مروف له دهسه لات و هیزی خوی
 دهرسی نیت، به لگو بیر بکاته وه دو چاری نهو روزه ره شه
 نه بیت و دهفه رموی:

۶۱ خو نه گهر چه زمان لی بیت چاویان کویر دهکهن، نهوسا
 کیبه رکی دهکهن بو ریگا جا چون دهبین، واته: نهو کاته کویر و
 هیچ شتیک نابین.

۶۷ جا نه گهر چه زیش بکهین ههر لهو پلهو مه قامو شوینهی
 خویاندا دهیانگویرین به دارو بهردو جانهورانی تر، جا نهو کاته
 توانای رویشتیان نیه و نایشگه ریته وه نه بو شیوهی پیشوی
 خویان و نه بو ناو خاوخیزانی خویان. دهی نیت بوچی ده بیت
 نافرمانی بکهن و گوئی به پیغه مبه رکهیان نه دهن؟!

۶۸ جا ههر که سیکی که تهمه نی دریژ بکهین له نه سلی
 ساختمانی له شی کهم دهکهنه وه وه کو توش بوون به کویری و
 که ری و کهم عه قلی و نخوشی و لاوازی و دهیان عه بیی تر، دهی نایا
 ژیری ناخنه کاره وه بو نهودی لهم راستیه تی بگهن و بزنان که
 نهو زاتهی که نهوان والیده کات ده توانیت له پاش مردنیش
 زیندویان بکاته وه؟

۵۴ نهوسا لهو روزه دا هیچ که سیکی سته می لی ناکریت و
 پاداشتش نادریته وه مه گهر به گویری نهو شتهی که کردویانه.

۵۵ بیگومان نهوانه ی که به ههشتین لهم روزه دا سهر گهر می
 خوشگوزهرانین و راده بویرن.

۵۶ خویان و هاوسه ره کانیشیان له ناو سیبه ره کاندان له سهر
 ته خته کاندن و به خوشیه وه شانیان دناوه.

۵۷ بو نهوان ههیه لهو به ههشته دا میوهی چاک، وه بو یان
 ههیه ههر چیش داوا بکهن.

۵۸ له پهروه ردگاری به سوزه وه به قسه سه لامیان لیده کریت.
 نهوهیه سهره نجامی باوه رداران. به لام به تاوانباران دهوتریت:

۵۹ نهمرؤ نهی تاوانباران جیابنه وه، پاداشتی نیوه نهفرین و
 سزای دوزه و رق و قینی (الله) یه.

۶۰ نهی نهودی نادم نهی من له پیشه وه پهیمانم له گهل
 نه بهستن که شهیتان نه په رستن که به راستی نهو دوزمنیکی
 روونه بو نیوه و سویندی خوارده که هه موتان جگه له بهنده
 چاکه کان له ری بترزینیت و بتان خاته ناودوزه خه وه، دهی بو
 نیوه ناواختان دایه دهستی؟!

۶۱ خو پیشم وتن: که به ندایه تی راست و دروست بو من بکهن
 که نه مهیه ریگای راست؟

۶۲ به راستی نهو خه لکانیکی زوری له نیوه گومراو سهر لی شیواو
 کرد نایا نیوه ههر قام ناکه نهوه و ژیر نابن که دؤست و دوزمنی
 خوتان بناسن و چاک و خراب لهیه ک جیابکه نه وه، جا لهو روزه دا
 پییان دهوتریت:

۶۳ نهمه نهو دوزه خهیه که به لیتان پیده درا.

۶۴ جا به هوئی نهودی که نیوه باوه رتان پی نه ده کرد نهمرؤ
 بچه ناویه وه، نینجا خوانه ناسان دهکونه به هانه هینانه وه و
 درؤ کردن و دهیانه ویت خویان دهر باز بکهن له دوزه، به لام نهوه
 له ویدا به دهر دیان ناخوات چونکه الله به توندی تییان
 دهخو ریت و دهفه رموی:

۶۵ نهمرؤ ده میان له گو ده خهین و موری پی داده نیین و
 دهسته کانیان و پییه کانیان قسه مان له گهلدا دهکهن و شایه تی
 ده دهن له سهر تاوان و خراپه کارییه کانیان به هوئی نهو کاره
 خراپانه ی که کردویانن، به لی هه مو پارچه کانی له شی مروف لهو
 کاته دا دیته قسه و ههر چی له گهل کراوه و چی پی نه نجامدراوه

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
مَلَكَوْنَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمِنْهَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَمْ يَجِدْ لَهُمْ مَخْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ
إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا
خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا
مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعِى الْعَظَمُ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾
قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾
الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾
إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
فَسُبْحَنَ الَّذِي يَبْدِئُ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

سُورَةُ الْاِنْفَافَاتِ

١٨٢

٣٧

﴿٧١﴾ وه ئيمه ئهو پيغه مبهردمان فيري شيعر نه کرد بو هيچ
پيويستيه کيشي بهو نيه و نا بن شيعريش بلئ، ئهم قورئانه جگه
له ناموزگاري و خويندنه وديه کي بهرپزو روون شتي کي تر نيه.

﴿٧٢﴾ تا به سزاي پاشه پوژ بترسينئ ئهو که سانه کي زيندون
که باومرداران و تا ئهو برپاره ي (الله) يش که داويه تي بو
سزاداني بي باومردان بيته دي. به راستي ئه وان وه کو مردو وان له وه ي
که له هيچ تيناگه و بو شتي کي زور که م و دواها تو و زيان کي
هميشه يي له خويان زايه ده که ن.

﴿٧٣﴾ ناياهه روه ها دريژه به خوانه ناسي خويان ده دن و نابيين و
نازانن که هه نديک له وانه کي به دهستي خومان کردومانن که
مهرو بزن و وشتر و گايه ئيمه بو ئه وانمان دروست کرده، ئه وسا
ئه وان خاوه نيانن و سوديان لئ و مر ده گرن؟

﴿٧٤﴾ جا ئه وانمان رام و ده سته موز کرده بويان جا هه نديکيان بو
سواري سوديان لئ و مر ده گرن و له هه نديکيشيان ده خون. به راستي
ئه گهر په روه رده گار ئه سب يان وشتر ي رام نه کردايه مروژ
نه يده وتواني سوديان لئ و مر ده گري ت، مروژ ناتواني ت بي ترس له گه ل
پلنگيک يان ورجيکدا هه ل سوکه وت بکات که زور بچو کترن له
ئه سب و وشتر چونکه الله ئه واني رام نه کرده بو سودي مروژ،
جا ژيير بن و وردبب نه وه.

﴿٧٣﴾ جا له و مهرو مالاته سوودي کي زور و مر ده رگرن و خوار دنه وه
گه ليکي هه مه جوړه له شير و ماست و که ره و په نير و خوري و مو و
ويست، ته نانه ت له ميزي هه نديکيان بو چاره سه ري هه نديک
نخوشي. ده ي ناياهه وان سوپاسي په روه رده گاري خويان نا که ن؟
واته: پيويسته له سهريان سوپاسگوزار بن و سپله ونمه که نه ناس
نه بن.

﴿٧٤﴾ خونه وان جگه له الله خوداياني کي تر ده که ن به خوي
خويان تا به لگو يارمه تي بدرين!

﴿٧٥﴾ له حالي کدا ئه وانه ناتوانن يارمه تيان بدن به لگو ئه وان
سه ربازاني کي گوئ له مشت و ناماده گران بو خوا بي
ده سه لاته کانيان و پاسه وانيان ده که ن و له دوژمن ده يان پاريزن
که چي ئه و خوا گه له هيچ چا که يه کيان نيه بو ئه وان و نا شتوانن
هيچ خراپه يه کيان له سه ر لابه ن. ﴿صَعْفُ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ﴾
/حه ج: ٧٣ / لا وازه به ندياه تي که رو به ندياه تي بو کرا و

﴿٧٦﴾ جا باتو خه فته تبار نه کات قسه کانيان که باومرد پينا که ن و
تانه و ته شه رت لئ ده دن و باومر به الله نا که ن بيگومان ئيمه
ئه وه ي که ده يشار نه وه و ئه وه يش که ناشکراي ده که ن ده يزانين،
جا تو له ي خراپه کانيان به داد په روه رانه ليده سين، سا تو ئه ي
محمد ﷺ ئيتر ئارام به و به رنامه ي خوت رابگه يه نه و خه فته
مه خو.

﴿٧٧﴾ ناياهه مروژ هه ر و لوت به رزه و بير له خوي نا کاته وه و
نازاني ت که ئيمه له دلويه که توئ نيرو مي دروستمان کرده
که چي ئه و وانيستا دوژمني کي ناشکراي ئيمه يه؟!

﴿٧٨﴾ جا بو ئيمه نمونه ده هيني ته وه و دروستبوني خوي
له بير چوته وه و ئيسقانه بتورکايه که هه لده گري ت و ده لئيت: کئ ئهم
ئيسقانه کي که بتورکاوه زيندو و ده کاته وه؟ الله به رپه رچيان
ده داته وه و ده فه رموي:

﴿٧٩﴾ بلئ: ئه و که سه ي که سه رده تا له هيچ دروستي کرده هه ر
ئه وه زيندويشي ده کاته وه و هه ر خويته ي زانياري هه يه به سه ر
هه مو دروستکرا وي کيدا به کورتي و به دريژي و له پاش و له پيش
دروستکرديدا، بيگومان که زه ي ناتواني ت هج به شيک نه گه ورده
نه بچو که له له شي دروستکرا وه کاني الله بشاري ته وه و روژي دوايي
هه موي ده هيني ته وه بو به رده م دادگاي الله بو پرسيار و پاداشت و
سزا به لگو دروستکر دنه وه ي دووه م له دروستکر دني يه که م
ئاسانه تر، جا بو ده بيت مروژ به چا کي بير له مه نه کاته وه و
په روه رده گاري خوي نه ناسي ت؟! ناياهه چاوي گويره و راستي نابيني ت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّفَاتِ صَفًا ۝۱ فَالْزَجَرِ زَجْرًا ۝۲ فَالْئَلِيَّتِ ذِكْرًا ۝۳
 إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ۝۴ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
 الْمَشْرِقِ ۝۵ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ۝۶ وَحِفْظًا
 مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ۝۷ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى آلِمًا لَآعْلَى وَيُقَدِّفُونَ
 مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝۸ دُخُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝۹ إِلَّا مَنْ خُفِيَ
 الْخُطْفَةُ فَاتَّبَعَهُ، شَهَابٌ ثَاقِبٌ ۝۱۰ فَاسْتَفِينَهُمْ أَهْمُ أَشَدُّ حَلَقًا
 أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ۝۱۱ بَلْ عَجِبْتَ
 وَيَسْخَرُونَ ۝۱۲ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝۱۳ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ
 ۝۱۴ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝۱۵ أَلَمْ نَأْمُرْكَ أَنْ تَأْتِيَ بِنُورٍ
 أَوْ أَنْ تَبْعُو ثَوْتًا ۝۱۶ أَوَافَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝۱۷ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ
 ۝۱۸ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝۱۹ وَقَالُوا بَلْ يَكُونُ هَذَا
 يَوْمَ الدِّينِ ۝۲۰ هَذَا يَوْمَ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝۲۱
 أَخْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝۲۲ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۝۲۳ وَقَفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝۲۴

۲) ئەوسا سویند بەوانەى كە رێگری دەكەن لە خراپە كاری و خراپە كردن یان ئەو فریشتانەى كە پال بە هەورەكانەوه دەنێن و بەملاو بەولایدا دەبەن بۆ باران بارین.

۳) ئینجا سویند بەوانەى قورئان دەخوینن. جا لیڕەدا دەگونجیت لە هەر سى ئایەتەكەدامەبەست فریشتە بیّت هەروەكو دەگونجیت خودی مەرووف مەبەست بیّت، جا دەفەرموی:

۴) بەراستی خوداتان یەكەو هاوبەشى نیه نە لە زاتیداو نە لە سێفاتیداو نە لە كرداریدا، كە ئەو زاتە

۵) پەرورەدگاری ئاسمانان و زەوى ئەوهى كە لەنیوانیاندا هەیه و پەرورەدگاری جیگای رۆژھەلاتە كانە. رۆژ هەلاتى خۆرومانگو ئەستێرەكان، ئەوانیش هەریەكەیان لەسالدا چەندین جیگای لەیەك جیا یان هەیه.

۶) بیگومان ئیە ئاسمانى نزیک لەم زەویەمان بە ئەستێرەكان جوان و ڕەنگین كردووە.

۷) جا كردمان بە پارێزگاریكەر لە هەموو شەیتانیكى سەرەكش و نەگريس،

۸) جا ئیتر ئەوان گوی لە مەقامە بلند پایەكانى ئاسمانان ناگرن، چونكە لە هەموو لایەكەوه ناگربارن دەكرین،

یان شەیتان فریوى داوه؟ بەئى لاى الله هەموو شت ئاسانە. تێبینى: دەلێن: عاسى كورێ وائیل لەناو بەردەلانیەكانى مەكەدا ئیسقانیكى رزیوى هیناو بە پەنجەكانى وردى كردو، بە پیغەمبەر و: ئایا الله ئەم ئیسكە پاش ئەوهى كە ئاوا بتوركاو پیزال پیزال بووه زیندوى دەكاتەوه؟ پیغەمبەر ﷺ فەرموی: {نَعَمْ يُمِشِكُ اللَّهُ ثُمَّ يُحْيِيكَ ثُمَّ يَدْخُلُكَ جَهَنَّمَ} / بەئى: الله دەمرێنیت و زیندوت دەكاتەوه، پاشان دەتخاتە دۆزخەوه { جا ئەم ئایەتانیى كۆتایی سورتهى یاسین بۆ بەرپەرچدانەوهى ئەم خوانەناسە دابەزیون.

۸۰) ئەو زاتە زیندوتان دەكاتەوه كە لەناو درەختى سەوزدا ناگرى داناوو بۆ ئیوه تا لە مال و لەسەفەردا سودى لیۆمەربگرن، ئەوهتە كە ئیوه لەو درەختە ناگر پۆشن دەكەن، بەئى: بەراستی ئەو زاتە زاناو بەتوانایەى كە ناگرو درەختى شین و ئاو بەیەكەوه كۆ دەكاتەوه نە ئاو ناگرەكە دەكوژینیتهوه و نە ناگرەكە درەختەكە دەسوێنیت، زۆر ئاسانە لەلای زیندو كردنەوهى گیانلەبەرانیى، جا ئەو مەرووف بیر بكەرەوهو خۆت بناسەو بەراستی بەندا یەتى پەرورەدگارت بكەو خۆت گیل مەكە، چونكە بەگیلى بۆت ناچیتە سەر، هەرچى بكەیت و هەرچى ببیت هەردە بى رۆژێك بیّت كە دادگایى بكرییت.

۸۱) ئایا ئەو زاتەى كە ئاسمانان و زەوى دروستكردووە توانایى ئەوهى نیه كە وینەى ئەوان دروست بكاتەوه؟ بەئى، لە توانایدا هەیه و هەر خۆى دروستكەر و زانەرە بە هەموو شتێك.

۸۲) برپاری ئەو هەركاتیك كە ببیەویت شتێك بكات هەر ئەوهندەى پێدەجیت كەبەرموی: ببە. كوتوپر بەبى دواكەوتن دەبیّت.

۸۳) سا پاکی و بى عەیبى بۆ ئەو زاتەى كە هەموو شتێك بە دەست ئەوهو خواوەنى هەمووشتێكەو هەر بۆ لای ئەویش دەگەرێنرێنەوه بۆ بگەرە بەردەو پاداشت و سزا.

سورتهى سافات

۳۷

۱۸۲

سورتهى سافات كە سورتهى سى و حەوتهى قورئانە، لە مەكەدا هاتووتە خوارەوه، سەدووهشتاو دوو ئایەتە، وتراوه بەگوێرەى دابەزین سورتهى پەنجاووشەشمەو پاش سورتهى (الانعام) وپیش (لقمان) دابەزیوه.

بەناوى الله ى زۆرەسۆز و بێنیهایەت میهرەبان

۱) سویند بەوانەى كە ریز دەبەستن بە ریزبەستن.

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسَامُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّا كُنْكُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾
قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَافِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾
فَأَعْوَيْنَكُمْ إِنَّا كُنَّا غُلُوبٌ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا إِلَهَ هِنَا
لِشَاعِرٍ مُجْتُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ
لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾
فَوَكَهَهُمْ مَكْرُومٌ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ
﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ
﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَرُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
الْطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

﴿١٤﴾ خۆ هەر کاتیک نیشانهیهک له راستی و دروستی ئەم پەيامە
ببینن گالتهی پێ دەکەن .

﴿١٥﴾ ئەوسا دەلێن ئەمە جگە له جادویهکی ڕوون و ناشکرا
شتیکی تر نیه.

﴿١٦﴾ ئایا هەر کاتیک مردین و بووین بەخاک و ئیسقان ئایا
بەراستی ئێمە زیندو دەکریینەوه؟

﴿١٧﴾ ئایا هەروا خۆمان و باو باپیرانی پیشویشمان زیندوو
دەکریینەوه؟

﴿١٨﴾ بلی : بە ئی زیندو دەکریینەوه له حالیکدا که ئیوه
شەرمەندەو چاوشۆرن.

﴿١٩﴾ ئینجا تەنها یەک دەنگە و دیو هەمو زیندو دەبنەوه ،
ئەوسا تەماشای دەکەن و دەبینن چۆن وا هەمو خەلک زیندو
بونەتەوهو له گۆرەکانیان بەروت و قوتی و بەپێخاوسی هەستان.

﴿٢٠﴾ ئەوسا دەلێن: وای بۆ ئێمە جیمان بەخۆمان کرد، خۆئەمە
ڕۆژی جەزایە. جا پێیان دەوتری:

﴿٢١﴾ ئا ئەمەیه ڕۆژی جیا کردنەوهی چاک و خراپ که ئیوه
باوەرتان پێی نەبو، جا لەویدا ئیتر قەسیان له دەم دەبەرن و بە
فریشتەکانی مەئمور دەدریێت که پێیان دەوتری:

﴿٢٢﴾ ئا ئەوانە که بە شیرک و تاوان سەتمیان له خۆ کردووە
ئەوانەش که هەروەک ئەوان بون کوێان بکەنەوهو ئەوانەیش که
بەرستویانن،

﴿٢٣﴾ جگە له الله ئەوسا بەرەو ڕیگی دۆزەخ ڕینمایان بکەن.

﴿٢٤﴾ جا لەسەر پردی سەرروی دۆزەخ ڕایانگرن بەراستی ئەوان
پرسیار لیکراون له کار و کۆششی دنیان، جا زیاتر شەرمەزار
دەکرین و پێیان دەوتری:

﴿٢٥﴾ ئەوه چیتانە بۆ لێردا یارمەتی یەکتەر نادەن وەک له دنیا
لەسەر یەکتەتان دەکردهوه؟

﴿٢٦﴾ نەخێر یارمەتیدان نیه بەلکو ئەمڕۆ ئەمان خۆیان داوه
بەدەستەوهو هیچ توانای قەسو بریاریان نیه، جا جوانتر بۆمان
ڕۆشنتر دەکاتەوهو دەفەرموێ:

﴿٢٧﴾ ئەوسا هەندیکیان ڕوو له هەندیکێ تریان دەکەن و پرسیار
له یەکتەر دەکەن و مقو مقویانە.

﴿٢٨﴾ پەپەرەوی کەران بە پەپەرەوی ئی کراوان دەلێن: بەبیگومان
که ئیوه بون له دنیا بە ڕیگیهکی وا دەهاتن و قەسەتان لەگەڵ

﴿٩﴾ ئەوشەیتانانە پالپۆه نراون و سزایهکی دیاریان هەمیشە بۆ
هەیه و ئەو هەوالانە که له پێش هاتنی پێغه مبهردا ﷺ بەگوێی
جادووگەر و فالگرانان دەدا، ئیتر دەستیان ناکەوێت چونکه بهو
جۆرە ئاسمان پارێزرادو و ڕیگە لەوان گیراوه،

﴿١٠﴾ مەگەر ئەو شەیتانە که لەپەر شتیکی له دەنگ و باس
و بەر گوێی بکەوێت و بیفرێنێت ، ئەوسا ئەویش پارچه ئاگریکی
کونکەری بۆ دەفرێت ، جا هەندیک جار بەری دەکەوێت و
دەیسوتێنێت و هەندێ جاریش بۆی دەردەچێت ئەمەش هەمو
به ئارەزووی (الله) یه جا ئەو چۆن حەز بکات ئاوهە دەبێت.

﴿١١﴾ جا پرسیاریان ئی بکەو بلی: ئایا دروستکردنی ئەوان
سەختترە یان ئەوانە که دروستمان کردوون له فریشتەکان و
ناسمانەکان و زەوی؟ بەراستی ئێمە ئەوانمان له قوربکی مچ که
دەلکا بەدەستەوه دروستکردو، ئیتر بۆچی وا لهخۆبایی دەبن و
پەروردگاری خۆیان نانسو و بەندایهتی بۆ ناکەن؟!

﴿١٢﴾ ئەک هەر ئەوهندە بەلکو تۆ سەرت سوڕماوه لەپله و ریزی
ئەم قورئانە له حالیکدا که ئەوان گالتهی پێدەکەن.

﴿١٣﴾ جا هەر کاتیکیش که ئامۆژگاری بکرین بیر ناکەنەوهو سود
ومەرنانگرن.

ئيمه‌دا ده‌کرد كه ئيمه دئليا بوين لئتان به‌لام ئيوه‌فريوتان دايين‌وله‌خسته‌تان بردين.

۲۹ په‌پرهي لئكراوان به ژير ده‌سته‌كانيان ده‌لئين: نه‌خير به‌قسه‌ي ئيمه‌تان نه‌كردوه به‌لكو ئيوه هه‌ر خوتان باوه‌ردار نه‌بون.

۳۰ خو ئيمه هيج ده‌سه‌لتيكمان به‌سه‌ر ئيوه‌دا نه‌بوه كه به‌زور له باوه‌رهيئان لاتان بده‌ين ، به‌لكو ئيوه گه‌ليكي سه‌ركه‌ش بون به نه‌فامي خوتان له باوه‌ر وازتان هيئاوه.

۳۱ نه‌وسا قسه‌ي په‌روه‌ردگارمان كه خسته‌نه‌ناو دوزه‌خي سته‌مكارانه راست هاته‌دي له‌سه‌رمان، بيگومان ئيمه ده‌يجه‌زين سزاي كرداره‌كانمان.

۳۲ جا بيگومان ئيمه ئيوه‌دمان سه‌ر لئشيواند چونكه ئيمه سه‌رلئشيويئنه‌رين و سه‌رلئشيواو واته: گله‌يئتان لئمان بي‌سوده چونكه ئيمه‌ش هه‌ر له سزادين وه‌ك ئيوه و حالممان له‌ئيوه جاكتر نيه.

۳۳ جا بيگومان له‌و روزه‌دا ئه‌وان له‌و سزايه‌دا هاوبه‌شن ، چونكه له سه‌رلئشيواوي دنيا‌دا هه‌ردوو هاوبه‌شي يه‌ك بوون ، ئينجا په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموي:

۳۴ بيگومان ئيمه هه‌ر ئاوه‌ها ده‌كه‌ين به تاوانباران .

۳۵ بيگومان ئه‌وانه هه‌ر كاتيك پئيان بوترايه بلئين- لا اله الا الله" واته هيج په‌رستراويكي راسته‌قينه نيه جگه له‌الله خويان به گه‌وره ده‌گرتو دانيان به‌و راستيه‌دا نه‌ده‌نا.

۳۶ جاده‌شلئين: ئايا ئيمه واز به‌ئنين له خواكانمان له‌به‌ر قسه‌ي شاعيريكي شئت؟ په‌روه‌ردگاريش به‌ده‌ميان دا ده‌داتو ده‌فه‌رموي:

۳۷ نه‌خير ئه‌و نه شاعيره‌و نه شئت به‌لكو به‌راستي هاتوه‌و باوه‌ري به‌ته‌واوي پئغه‌مبه‌ران هه‌يه. ئينجا په‌روه‌ردگار روويان تئده‌كاتو ده‌فه‌رموي:

۳۸ بيگومان ئيوه سزاي به‌زان ده‌چه‌زن له‌سه‌ر ئه‌و بي‌باوه‌ري و وتارو كرداره ناپه‌سندانه تان.

۳۹ خو هه‌ر توله‌ي ئه‌وه‌تان لئوه‌رده‌گيريئت كه كردوتانه .

۴۰ بي‌جگه له‌به‌نده شايسته‌كان چونكه ئه‌وان به‌هوي كرداري چاكي خويانه‌وه له‌و سزا به‌زانه دوورن به‌لكو ئه‌مان له نازو نيعمه‌تدان وه‌ك ده‌فه‌رموي:

۴۱ بو ئه‌وان روزه‌يه‌كي ديارى هه‌يه. به‌به‌يانيان و ئيواران.

يَقُولُ أَهْ نَكَ لِمَنِ الْمَصَدِّقِينَ ۝۵۲ إِيَّا دَا مِنَّا وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظَمًا إِيَّا نَا لَمَدِينُونَ ۝۵۳ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ۝۵۴ فَأَطْلَعُ قَرَأَهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝۵۵ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدَتْ لَتُرْدِينَ ۝۵۶ وَلَوْلَا رِغْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُم مِّنَ الْمُحْضَرِينَ ۝۵۷ أَفَمَا تَحْنُ بِمَيِّتِينَ ۝۵۸ إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا تَحْنُ بِمُعَدِّيْنَ ۝۵۹ إِنَّ هَذَا لَهَوُ الْقُورِ الْعَظِيمِ ۝۶۰ لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ۝۶۱ أَذَلِكَ خَيْرٌ تُرَا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ۝۶۲ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ۝۶۳ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ۝۶۴ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئُوسُ الشَّيْطَانِ ۝۶۵ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا لِقْوٌ مِّنْهَا الْبُطُونَ ۝۶۶ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ۝۶۷ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ۝۶۸ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ۝۶۹ فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّرْعُونَ ۝۷۰ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ۝۷۱ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنْذِرِينَ ۝۷۲ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ۝۷۳ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝۷۴ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحَ فَلْنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ۝۷۵ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝۷۶

۴۲ كه ميوه‌هاتي زوره‌و ئه‌وان ريز لئگراويشن،

۴۳ له‌ناو باخچه‌گه‌لي پر خير و بي‌ردان.

۴۴ كه له‌سه‌ر ته‌خته‌كان رووبه‌روي يه‌كتر داده‌نيشن .

۴۵ به‌ناوياندا ده‌خولئيريته‌وه پيالهي پر له شه‌راب له سه‌رچاوه‌ي هه‌ميشه ره‌وان.

۴۶ كه سپيه‌و به‌تامه بو نوشكه‌راني.

۴۷ له‌و شويئنه‌دا نه عه‌قل له ده‌ست دان هه‌يه‌و نه سه‌رخوش ده‌بن.

۴۸ خو له لاياندايه ئافره‌تانئيكيش كه هه‌ميشه چاويان له مي‌ردانه‌و چاو گه‌وره‌ن.

۴۹ سبي و توز لي نه‌كه‌وتون وه‌كو هيلكه‌ي شاراوه‌ن ، جا له‌وي‌دا داده‌نيشن و باسي دنياي خويان ده‌كه‌ن و هه‌ركه‌س هاوريي دنياي خوي ده‌كه‌ويته بير.

۵۰ نه‌وسا هه‌نديكيان روو له هه‌نديكيان ده‌كه‌ن و له يه‌كتر نه‌پرسن،

۵۱ يه‌كيك له‌وان ده‌لي: من دؤستيكم بو له دنيا‌دا باوه‌ري به زيندوكرده‌وه نه‌بو.

719

كەم كە باۋەردار بون پاشان ھەر لەنەۋەى ئەو خەلگى سەرلەنۆى
پەرەى سەندەدە ، واتە: تەۋاۋى مەرۇف لە دوو پېغەمبەرەدە
ھاتون **يەكەم**، ئادەم، **دوۋەم**، نوح ﷺ ، جا ھەر كەسك لاقى
پەپرەۋى باۋباپىرى خۇى لىدەدات دەبى خواناس وموسلمان بىت
ئەگىنا شەيتان فرىۋى داۋە درۆ دەكات لەگەل باوك وباپىرانى
خۇشىدا.

۷۸ ئەوسا لەناۋ خەلگانى پاش خۇشى ناۋى خۇشمان بۆ
ھىشتەۋە، ئەۋەتا ئىستا ھەمو گەللىك رېزى نوح دەگرىت و بە
باپىرى خۇى دەزانىت كە لەراستىشدا وايە ، چونكە وەك وتمان
پاش نوح ھەر چى خەلگى تر بوە دەبن ھەر لە نەۋەى نوحن
بۆيە بەو وتراۋە ئادەمى دوۋەم.

۷۹ لەناۋ جىھانىندا درود بۆ نوح.

۸۰ بېگومان ئىمە ھەر ئاۋەھا پاداشتى چاكەكاران دەدەينەۋە.

۸۱ بېگومان ئەو لە بەندە باۋەردارەكانى ئىمە بو رزگاركارا.

۸۲ پاشان ئەۋانى ترمان لەناۋ ئاۋدا خنكاند.

۸۳ بېگومان ئىبراھىم لە دەستە و دايرەى ئەو بوە.

۸۴ ئەو كاتەى كە ھات بەرەو رەزى پەرۋەردگارى خۇى بە
دلىكى پاكەۋە.

۸۵ ئەو كاتەى كە بە باوكى و بە گەلەكەى خۇى وت : ئەۋە چىە
دەپەرستى؟

۸۶ نايە بىجگە لە ﷻ بەناحق خودايانىكى تەرتان دەۋىت؟

۸۷ سا ئىۋە سەبارت بە پەرۋەردگارى جىھانىان چى دەللىن و
بىرو باۋەرتان چۆنەو دەتانەۋىت چۆن حىسابتان لەگەلدا بكات
كاتىك كە دەگەرپنەۋە بۆلاى؟

۸۸ جا ئىبراھىم بۆ خۆ دزىنەۋە لە گەلەكەى و شكاندى بتەكان
چونكە كاتى دەرچونيان بو بۆ جەزىيان بە تەماشە كەردنىكى
سەپىر تەماشەى ھەسارەكانى كەرد وەك ئەۋەى كەمرۇفقىكى
لەسەر حال نەبىت.

۸۹ ئەوسا وتى: بېگومان مەن نخۆشم ، نەچو بۆجەنەكەيان.

۹۰ ئىبىر ئەۋانىش گوڭيان پېنەدا و پىشتيان تىكردو چوون بۆ
دەرەۋە بۆ جەژن وسەيرانى خۇيان.

۹۱ ئىنجا ئەۋىش لەو كاتە ھەلى وەرگرتو خۇى كىشايە لاى
خاكانيان كە بۆ پىرۆزى خاۋەردىيان لەپىشدا بۆ دانا بون تا كاتى
گەرپانەۋە پىرۆز بۆ و بىخۆن جا پىي وتن: بۆ نان ناخۆن؟

۹۲ خۆ ۋەلاميان نەبو جاپىي وتن بۆچى قسە ناكەن؟

۹۳ جا بە دەستى راستو بە ھەمو ھىزىۋە تىي سەرەۋاندن و
جگە لە بتە گەرەكەيان ئەۋانى تىرى ھەمو شكاند. بېگومانم كە
ئەم فەرىكە موسلمانانەى ئەم سەردەمە لەو كاتەى ئىبراھىم دا
بونايە ھەمويان كافر دەبون چونكە ئەو بت شكاندەيان بە
شتىكى بىسوود دەزانى؟! ھەى فەۋتاۋان تا لەژياندان بىر بىكەنەۋە!
بەسىەتى ئارەزۆ پەرستى بەناۋ خوا پەرستىۋە، ئەم كارەى
ئىبراھىم ﷺ بى كەسو بى پارتو بى يارمەتى دەرى روالەتى
بىنە بەر چاۋتان و بزانن بەو بۆچونەى ئەمەرۇتان چ بىپارىكى
بەسەردا دەن؟ پاشان بزانن پەرۋەردگارى جىھانىان چ بىپارىكى
بەسەردا داۋە جا بزانە تۆ دانائىت يان ﷻ.

۹۴ ئەوسا ئەۋان بە پەلە رۋويان تىكرد كاتىك كە بىنيان
بتەكانيان شكاۋەو پاش پرسو راۋ ھىنانى ئىبراھىم و بۆيان
دەرگەوت كە ئەو بوە ، جا دەستيان كەرد بە سەرزەشت كەردنى
كە ئەمە لە سورەتى (ئەنبىيا)دا بە درىژى باسكراۋە.

۹۵ ئىبراھىم وتى: ئىۋە شتانىك دەپەرستى كە خۇتان
دەيانتاشن و جوانيان دەكەن و دەيانكەن بە خۋاى خۇتان؟

۹۶ لە حاللىكا كە ﷻ ئىۋەى دروستكردوۋە ئەۋەيش كە
دەيكەن، ھەردوۋ دروستكراۋى ئەو زاتەن ، دەى ژىير بن تەنھا ئەو
بپەرستىن، جا ئەو نەزانانە لە جىياتى بىر كەردنەۋەو گەرپانەۋە لەو
ھەلە گەرەپە ھەرەشەى سوتانىان لىكردوۋە. وتيان: بىناۋ
ساختمان گەللىك دروست بىكەن و پىپكەن لە دارو ئاگرى بدەن جا
كاتىك گرى گرتو ئاگر تىزبو،

۹۷ ئەوسا ئەو فەرەبدەنە ئەو ئاگرەۋە

۹۸ جا ئەۋان وىستيان بەو فەرۋىلە لەناۋى بىبەن بەلام ﷻ
دەفەرەمۆى: ئىمە ئەۋانمان سوكو شەرمەندە كەردو بە فەرمانى
ﷻ ئاگر ئىبراھىمى نەسوتاند.

۹۹ ئەوسا ئىبراھىم ﷺ وتى: بېگومان مەن لىرە كۆچ دەكەم بۆ
ئەنجامدانى بىپارەكانى پەرۋەردگارم كە بەم زوانە رېنمايم
دەكات كە بۆ كۆى بچم. بەللى لە ۋلاتى خۇى كە عىراقە دەرچوو
بەرەو شام ، جا كاتىك كە گەيشتە زەۋى بە پىتو فەر، داۋاى لە
پەرۋەردگارى كەردو وتى:

۱۰۰ ئەى پەرۋەردگارم كۆرپىكەم پېبىدە لە پىاۋچاكانى،
پەرۋەردگارىش دەفەرەمۆى:

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٢﴾ وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَتَّخِذْهُمَا قَدَ
صَدَقْتَ الرَّءْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ
الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرْكْنَا عَلَيْهِ فِي
الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
﴿١١٠﴾ إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَتَرْكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا
مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مِثْلُ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ
وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ
﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَاكْنُؤُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾ وَءَاثَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ
الْمُسْتَيْنِ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرْكْنَا
عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَّمْ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ
﴿١٢٠﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّمَا مَنَ
عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾
إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَأَنْتُمْ أَكْبَرُونَ ﴿١٢٤﴾ أَنْذَعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ
الْخَلْقِينَ ﴿١٢٥﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

﴿١٠١﴾ ئەوسا ئىمەش مۇزدەمان پېدا بە كۆرپكى لەسەر خۆو بە
حەوسەلە.

﴿١٠٢﴾ جا كاتىك ئەو كۆرە گەورە بو تواناي ئىشكردنى پەيدا كرد
لەگەل باوكى دا، ئىبراهيم خەونى بىنى كە لەو خەونەدا فەرمانى
پېكرا كە كۆرەكەى سەر بېرېت. باوكىك چەندىن ساللە مندالى
نيەو لەو سەردەمەى تەمەنىدا لە اللّٰه پاراپەو كە كۆرپ
پېداتو ئەوئىش كۆرپ پېدا كەچى وا ئىستا گەورە بوەو تواناي
كارى هەيە لەگەلىدا كەچى فەرمانى پېدەكرېت كە ئەو كۆرپ
بكات بە قوربانى، جا ئەوئىش وتى: ئەى كۆرپ خۆشەويستىم من
لە خەونم دا بىنيومە كە تۆ سەر دەبرم جا تۆئىش تەماشىا بكەو
بزانه چ بېرپارىك دەدەيتو ئەم خەونە بەچى دەزانيت، كۆرپەئىش
وتى: ئەى باوكى خۆشەويستىم ئەوئىش كە تۆ ئەمرت پېكراو بېكە
إن شاء الله تۆ منت لەناو خۆگراندا دەست دەكەوئىت ، واتە: خۆ
دەگرم بۆ ئەو سەربرېنە، بەئى ئەوئىش باوكو فەرزەندى راستو
خواناس، كام لە ئىمە ئاوا ئامادەين كە خۆشەويستىم كەسمان
فەيداي اللّٰه بكەين و كام لە فەرزاندان ئاوا گوپراپەل و
فەرمانبەردارى باوكى خۆى دەكات بۆئەنجامدانى فەرمان اللّٰه؟

﴿١٠٣﴾ جا كاتىك هەردووكيان خۆيان دا بەدەست بېرپارى (اللّٰه) دەو
لەسەر ناوچاوان رايكيشا بۆ سەربرېن و كېردى لە مىلى نا.
﴿١٠٤﴾ لەو كاتەدا ئىمە بانگمان كرد كە ئەى ئىبراهيم (عليه السلام).

﴿١٠٥﴾ بېگومان تۆ خەونى خۆتت هېنايە دى جا ئىمەش هاتىن بە
هاورتانەو دەو لەو تەنگانە رزگارمان كردن، خۆ بېگومان هەر
ئاوئىمە پاداشتى چاكەكاران دەدەينەو.

﴿١٠٦﴾ بېگومان كە ئەمە تاقى كردنەوئىهەكى پروون بو بۆ ئەو دوو
پېغەمبەرە سەلامى خوايان لېيى.

﴿١٠٧﴾ جا ئىسماعيلمان (عليه السلام) دايەو بە ئىبراهيم (عليه السلام) وبەرانىكى
گەورەمان لەجياتى ئەودا بۆنارد كە بىكات بە قوربانى. قوربانى
ئەم ئومەتەئىش لەوئىو سەرچاوە دەگرېت.

﴿١٠٨﴾ جا لەناو بەردى ئايبىندەدا وامان لېكرد كە بەچاكى ناوى
ببەن.

﴿١٠٩﴾ درود بۆ ئىبراهيم كە بەچاكى فەرمانى ئىمەى ئەنجامدا.

﴿١١٠﴾ ئىمە هەر ئاوئىمە پاداشتى چاكەكاران دەدەينەو،

﴿١١١﴾ بەبېگومان ئەو لە بەندە باوەردارەكانى ئىمە بو.

﴿١١٢﴾ ئەوسا مۇزدەشمان پېدا بە ئىسحاق كە پېغەمبەرىكە لەناو
پياوچاكان. وە ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەوئىش كە ئەو كۆرپ
ئامادەى سەربرېن بو ئىسحاق نەبوە وەك هەندىك وتويانە. ئىنجا
پەروردگار دەفەرموى:

﴿١١٣﴾ خەيرو فەرمان رزانە بەسەر خۆى و بەسەر ئىسحاقدا جا
لەناو ئەوئىمەكانياندا چاكەكارو بەروونى ستمەكار لە خۆ، دەبى.

﴿١١٤﴾ خۆ بەراستى مەنەتېشمان نايە سەر موسا و هارون.

﴿١١٥﴾ جاخۆيان و گەلەكەيانمان رزگاركرد لەو تەنگانە گەورەيەى
كە تېيدا بون بەدەست فېرەونەو.

﴿١١٦﴾ جا يارمەتېمان دان ئەوسا ئەوان زالبون بەسەر دوژمنانياندا
كە فېرەون و دەستو دايرەى بو.

﴿١١٧﴾ خۆ پەرپاوى رۆشەنكەرەودەمان كە تەورات بو پېدان.

﴿١١٨﴾ ئەوسا رېگاي راستمان پېشاندان.

﴿١١٩﴾ جا وامان لېكردن كە پاش خۆيان بە چاكە ناويان ببەن.

﴿١٢٠﴾ درود بۆ موسا و هارون.

﴿١٢١﴾ بېگومان ئىمە هەر ئاوئىمە پاداشتى چاكەكاران دەدەينەو.

﴿١٢٢﴾ بېگومان ئەو دووانە هەردووكيان لە بەندە باوەردارەكانى
ئىمە بون. ئىنجا پەروردگار باسى ئىلياس (عليه السلام) دەكاتو
دەفەرموى:

۱۳۲ بهراستی ئیلیاس علیه السلام یه کیکه له پیغه مبه ران.

۱۳۴ جا وه بیران بینه وه نهو کاتهی که به گه له کهی وت: نایا ئیوه خوتان ناپاریزن لهو شتانهی که به لای (الله) دهو ناره وایه؟! واته: خوتان بپاریزن و له پهروهردگار بترسن.

۱۳۵ نایا ئیوه نهو بتهی که ناوی به عله دهپهرستن و واز له چاکترینی دروسته که ران دهینن که (الله) یه؟

۱۳۶ که پهروهردگارتانه و پهروهردگاری باو باپیرانتانه؟

۱۳۷ نهوسا نهوان باوهریان پی نه کرد، ئینجا نهوان بهراستی ناماده دهکری بۆ لیپرسینه وهو حسابو تۆله.

۱۳۸ جگه له بهنده چاکهکانی الله، که نهوان به چاکه پاداشت ددرینه وه.

۱۳۹ وه له پاش خوی ناوی چاکمان بۆ هیشته وه،

۱۴۰ وهدرودیش له ئیلیاس،

۱۴۱ بیگومان ئیمه ههر بهم شیوهیه پاداشتی چاکهکاران ددهینه وه.

۱۴۲ بهراستی نهو یه کیکه له بهنده باوهردارهکانی ئیمه. ئینجا پهروهردگار به کورتی باسی لووت علیه السلام و پاشان باسی یونس علیه السلام دهکاتو دهفه رموی:

۱۴۳ جا بیگومان که لووت علیه السلام له پیغه مبه رانه، پهروهردگار ناردی بۆ سهر گه لیکی رهوشت نزم به لام ههرچه ند نامۆزگاری کردن سودی نه بو پاشان الله، نهو گه لهی له ناوبرد به سهروبن کردنی خویان و دیهاتهکانیان و لووتی رزگار کرد، وهك دهفه رموی:

۱۴۴ باس بکه نهو کاتهی که ئیمه خوی و دهست و دایره کهیمان ههمو رزگار کرد،

۱۴۵ جگه له پیره نه کهی خیزانی که له ناو له ناوچواندا مایه وه چونکه نهویش به بیرو بۆ چون یارمهتی نهو گه لهی ددها.

۱۴۶ پاشان نهوانی ترمان له ناو بردن.

۱۴۷ جا بهراستی ئیوه له کاتی سهفه رتان دا به روژ ددهن به لای نهواندا،

۱۴۸ وه به شهویش و ههمیشه شوینه واری نهوان دهبینن دهی نایا زیر نابن و لهوان په ندو نامۆزگاری وهرناگرن؟ واته، دزایهتی پیغه مبه رکه تان نه کهن، نهك وهك نهوان تۆله تان لیومرگرییت؟

۱۴۹ خۆ بیگومان یونس علیه السلام له پیغه مبه رانه.

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٣٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٣٨﴾ وَتَرَكْنَاهُ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٣٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٤٠﴾ إِنَّا كَذَّلْنَا نَجْرَى الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٢﴾ وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِ ﴿١٤٥﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَإِنَّا لَنُرَوِّنُهُمْ عَنْ بُيُوتِهِمْ مُصْهِرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ الْغُلُوكَ ﴿١٤٨﴾ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٩﴾ إِذْ أَتَىٰ إِلَى الْفَالِكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٥٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٥١﴾ فَالْقَمْعُ الْخُوفُ وَهُوَ مُبِيمٌ ﴿١٥٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٥٣﴾ لَلَيْثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥٤﴾ فَبَدَّدَهُ بِالْعُرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٥٥﴾ وَأَبْنَيْنَاهُ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٥٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٥٧﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٥٨﴾ فَاسْتَفْتَاهُمُ الرَّبُّ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٥٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٦٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكِهَمُ لَيَقُولُونَ ﴿١٦١﴾ وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٦٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٦٣﴾

نهو پیغه مبه رهش وهكو له سورتهی (نهنبیاو شوعهراو نهعراف) و چه ند جیگای تر دا هاتوه زۆر زحمهتی کیشاوه له گه ل گه له کهی خویدا به لام باوهریان پی نه کرد وه نهویش بهی نهوهی فه رمانی خوی بۆ بییت نهو گه لهی به جی هیشته وه وای بیر نه ده کرد وه دو چاری تهنگانه بکریت، جا لی ردها هه ندی لهو سهفه ریمان بۆ باس دهکاتو دهفه رموی:

۱۴۰ وه بیران بهینه ره وه نهو کاتهی که رای کردو چوه لای که شتیکی پر و نهوانیش هه لیان گرت، به لام له ده ریادا له بهر زۆری باره کهی نزیک بو که هه مویان نو قمی ده ریا ببین له بهر نه وه ناچار بون که که سیکی ئی بخرنه ناو ده ریاهه تا به لکو باقی تریان رزگاریان ببییت.

۱۴۱ جا تیروپشکیان کرد که چی نهو له وانه بو که وه به رف ردهان کهوت و خستیانه ناو ده ریاهه.

۱۴۲ نهوسا ماسیه کی گه وهره قووتی دا له حالیکدا که خوی سه رزمشتی خوی ده کرد له سه ر نهو کاره ی که کردی و پاراپیه وه له پهروهردگاری و دانی نا به هه لهی خویداو خوی به سه تمکار ناوبرد جا پهروهردگار هات به هاواریه وه وه لهو تهنگانه گه وره یه رزگاری کرد.

۱۴۳ جا نه گهر نهو لهو که سانه نه بوایه که به پاکی ته سیجاتی پهروهردگاری خویان ده کهن و دانی به هه لهی خویدا نه نایه،

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿١٥٦﴾ فَاتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاعِلِينَ ﴿١٦٢﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِمَّا إِلَّا لَهُ، مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾ وَإِنْ كَانُوا يَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوَ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكُفِّرُوا بَعْدَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾ وَإِنْ جُنَدًا لَهُمُ الْمُغْلِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَقَوْلَ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ أَفَعِدَابًا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحِبِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

سُورَةُ الصَّافَّاتِ

٨٨

٣٨

١٥٤ ﴿بَیْگومان له‌ناو سکی ئەو ماسیەدا دەمایەووە هەتا ئەو رۆژی

کە خەڵک زیندو دەکرانەووە، واتە: هەتا قیامەت له‌وێدا دەبو.

١٥٥ ﴿جا ئێمە بە دەکردنی فەرمانمان بۆ ئەو ماسیە و

هینانەووی بۆ کەناری دەریا و هەلێنانەووی خستمانە ئەو

چۆڵاییەووە لە حالیکدا کە لەشی کوترا و نخۆشبوو توانای هیچ

جموئە نەبو، مێش و مەگەزیش لێی کۆدەبوونەووە و نازاریان

دەدا، بە‌لام پەروردگار خستیه‌ به‌ر رحمة‌تی خۆی و دەفەرموی:

١٥٦ ﴿ئەوسا ئێمە درەختی کولەکه‌مان بۆ روواند کە پەلکه‌کانی

بدا بە‌خۆیدا تا مێش و مەگەز لێی نزیک نەبنەووە و نازاری نەدەن.

١٥٧ ﴿جا پاش چاک بونەووی ناردمان بۆ گەلێک کە سەد هەزار

کەس و زیاتریش دەبوون.

١٥٨ ﴿ئەوسا ئەوانیش باوەریان هێناو تا ماوێه‌ک زیانی خۆشان

پێدان، ئینجا اللّٰه به‌شیووی پرسیری سەرزەنشتی رولەو گەل و

هۆزو کەسانە دەکات کە دەلێن فریشتەکان کچی خودان و

دەفەرموی:

١٥٩ ﴿دەسا لێیان بپرسە ئایا پەروردگاری تۆ کچی هەیه‌ و ئەوان

کۆریان هەیه‌؟

١٥٠ ﴿یان ئایا ئەوان له‌وێ بوون کە ئێمە فریشتەکانمان مێینه‌

دروستکردووە؟

١٥١ ﴿باش بزانی بَیگومان هەر به‌شیکه‌ له‌ درۆکانیان کە ده‌لێن:

١٥٢ ﴿اللّٰه مندالی بوه‌وبیگومان کە ئەوان له‌و قسه‌ و باسانه‌دا

درۆزن

١٥٣ ﴿ئایا ئەو له‌باتی کوردا کچی هەلبژاردووە بۆ خۆی؟!

١٥٤ ﴿ئەووە چیتانە؟ چۆن ئاوا بپاریک دەدەن؟

١٥٥ ﴿ئایا بیر ناکەنەووە؟ واتە: ژیری‌بن و چاک بیر بکەنەووە و چیت

ئەو قسه‌ پ‌روبووچانە مەکەن و خۆتان و خەلکیش فریو مەدەن.

١٥٦ ﴿یان ئایا بە‌لگه‌یه‌کی رۆشتان هەیه‌ له‌سەر ئەم بپاریانه‌تان؟

١٥٧ ﴿جا ئەگەر راست دەکەن لەم قسه‌نه‌تاندا ئاده‌ی کتییی خۆتان

بێنن؟ ئاشکرایه‌که‌ هیچ کتیییکیان نیه‌ چونکە درۆ و بوختان

هەل‌دەبەستن و هیچی تریان لا نیه‌.

١٥٨ ﴿ئەوان له‌نیوان پەروردگار و له‌نیوان جنۆکه‌کاندا خزمایه‌تی

داده‌نن، به‌راستی جنۆکه‌ خۆیان د‌ه‌زانی کە له‌ رۆژی قیامه‌ت‌دا

ئەوانیش ئاماده‌ ده‌ک‌رین له‌ دادگای پەروردگادا و هیچ جو‌ره‌

په‌یوه‌ندیه‌کیان جگه‌ له‌ به‌ندایه‌تی له‌گەڵ (اللّٰه)‌دا نیه‌، هه‌روه‌کو

پەروردگار خۆی ده‌فەرموی:

١٥٩ ﴿پاک و بێ عه‌یبه‌ (اللّٰه) و نیازی به‌ مندال و خزم نیه‌ و دووره‌

له‌و وه‌سف‌ه‌ی کە ئەوان ده‌یکەن، به‌لێ جنۆکه‌ و مرۆف ئاوا نمە‌ک

نه‌ناسن و درۆی گه‌وره‌ی ئاوه‌ها ده‌کەن سه‌بارەت به‌زاتی اللّٰه

و سیفە‌ت و کرداره‌کانی.

١٦٠ ﴿جگه‌ له‌ به‌نده‌ پاکه‌کانی اللّٰه کە به‌راستی و به‌ بێ عه‌یبه‌ی

ده‌یناسن و به‌ پاک و خاوی‌نیش به‌ندایه‌تی بۆ ده‌کەن.

١٦١ ﴿ئەوسا به‌راستی ئیوه‌ و ئەو‌ه‌ی کە ده‌په‌رستن،

١٦٢ ﴿ئیه‌ ناتوانن د‌زایه‌تی اللّٰه بکەن و له‌ ده‌ستی تۆله‌ و سزای

دەرچن، کە‌سیشتان له‌د‌زی بۆ فریو نادریت بۆ بت په‌رستی.

١٦٣ ﴿به‌لێ کە‌ستان پ‌یناخه‌له‌تیت جگه‌ له‌و‌ه‌ی کە ده‌چیته‌ ناو

دۆزه‌خه‌وه‌، واتە: هەر دۆزه‌خیتان بۆده‌خه‌له‌تیت. جا فریشتەکان

ده‌لێن:

١٦٤ ﴿له‌ناو ئێمه‌دا کە‌سیک نیه‌ مەگەر پ‌له‌ و جیگایه‌کی

ئاشکراو تایبه‌تی خۆی هەیه‌ و ناتوانی له‌و پ‌له‌ و جیگایه‌ی خۆی

تیپه‌ریت.

١٦٥ ﴿خۆ ئێمه‌ هه‌میشه‌ ر‌یزین له‌پ‌یشگای پەروردگارماندا و

ئاماده‌ی به‌ندایه‌تین.

۱۳۱ جا بيگومان ٿيڻ هڪ ڀيري ته سبيحتي پهرهردگارين.

له سهيجي موسلم دا هاتووه كه حوزديفه له پيغه مبهروه ﷺ هيناويه تي كه فهمويه تي: { فَضَّلْنَا عَلَى النَّاسِ بِثَلَاثٍ جُعِلَتْ صُفُوفُنَا كَصُفُوفِ الْمَلَائِكَةِ وَجُعِلَتْ لَنَا الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدًا وَجُعِلَتْ ثُرْبَتُهَا لَنَا طَهُورًا إِذَا لَمْ نَجِدِ الْمَاءَ/ ٽيڻه به سي شت ريزمان ليراهو و هيا ڪراوينه وه له خه لڪ : ريزه ڪاني نويزه ڪه مان وه ڪو ريزي فريشته ڪانه و زويمان بؤ ڪراوه به مزگهوت و خاڪه ڪهيشي پاڪو ڪهروه هه ڪاتي ڪه ناهمان دهست نه ڪه ويٽ }.

۱۳۲ جائه گهرجي نه وان له پيش هاتني پيغه مبهردا ﷺ دهيان وت:

۱۳۳ بيگومان نه گهر ڪه سيڪ بيته لامان و فهماني خوامان بؤ باس بڪات و روداو ڪاني گهلاني پيشومان بؤ بليت، ٽيڻه ش به خو ماندا ده چينه وه.

۱۳۴ به دلنيا بيه وه ٽيڻه ده بوين به بهنده پاڪه ڪاني الله، ڪه جي لهم برياره شياندا درويان ڪرد.

۱۳۵ جا ڪاتيڪ ڪه پيغه مبهريان بؤ هات نه وان بيباوهر يون پي جا بهم زووانه دهران چيان به سهر ديت.

۱۳۶ به راستي برياري ٽيڻه سهبارت به يارمه تي داني بهنده و پيغه مبه رانمان ههر له ڪونه وهيه ڪه فهمويه تي: خو م و پيغه مبه رانم سهرده ڪه وين و دوژمني ٽيڻه و پيغه مبه رانمان له ناولده چيٽ.

۱۳۷ ڪه وابو بابيگومان بن ڪه پيغه مبه رانن يارمه تي دراوان.

۱۳۸ جا بيگومان ڪه ههر سهرباز ڪاني ٽيڻه سهرده ڪه ون له دنيا و له دواړوژدا ، نه گهر لهم دنيا شڪست بخون له دواړوژدا ههر نه وانن سهر ڪه وتو.

نه وهبو ڪه قورهش به سهر ڪرايه تي نه بوجهل و نه بوسوفيان دزايه تي پيغه مبه ر ﷺ و ياره ڪاني ڪرد تا هاتنه سهر نه وهيش ڪه برياري ڪوشتنياندا و ناچار به فهماني خوا پاش سيانزه سال بانگه وازي يه ڪخوا په رستي ڪوچي ڪرد بؤ مهدينه و پاشان جهندين جهنگي خويناو شيان له دزي ڪرد تا سهره نجام له سالي هه شتممي ڪوچيدا الله زالي ڪرد به سهر ياندا، به لام نه و پاش زالوني هه موياني به خشي.

۱۳۹ جا توڻه ي محمد ﷺ گوڀيان تي مهده هه تا ماوهيه ڪه ڪاتي هاتني سزايانه به له ناو چون و ڪوشتن و دهستگير ڪردن،

۱۴۰ وهيريان بينه وهو بويان روشن بڪهروه ، نه وسا بهم زوانه نه وانيش سزاو توڻه ي خراپه ڪاري خوڀيان دهيين.

۱۴۱ نايا بؤ سزاو توڻه يه ڪه بؤمان داناون پهله ده ڪهن؟! وادهزان ڪه درويه؟ با پهله نه ڪهن دلنيان ڪه ديت.

۱۴۲ نه وسا ڪه سزاي ٽيڻه هاته ناو شارو مالهه ڪانيان و يه خهي گرتن ناي چ خراپ به يانيه ڪه به ياني هاتني سزاي ترسي نراوان. له فهموده دا هاتوه ڪه نه نه س وتويه تي: به ياني زوو پيغه مبه ر ﷺ داي به سهر خه يبه ردا جا ڪاتيڪ هاتنه دهرده به ته وشي و زنگن و پيله وه بؤ ناو باخ و ڪيلگه ڪانيان و چاويان به و سويابه ڪهوت گهرانه وه و تيان: به خوا محمده، محمده سويابه ڪي گهرده! جا پيغه مبه ر ﷺ فهموي: { اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ خَرَبْتُ خَيْبَرُ إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ / البخاري/ الله له هه موشته گهرده تره، الله له هه موشته گهرده تره، خه يبه ر ويران بو، بيگومان ٽيڻه ههر ڪاتيڪ بؤ ته مي و زير ڪردني گهليڪي سهرده پؤ بچينه ناو مالهه ڪانيانه وه نه و ڪاته خراپ ترين به يانيه به ياني ترسي نراوان } جاريڪي تر پهروه ردار لهم هه لومه رجهي دابه زيني نه م نايه تانه دا ڪه جهاد له سهر موسلمانان پيوست نه ڪراوه دهفه رموي:

۱۴۳ تا ماوهيه ڪ وازيان لي بهينه.

۱۴۴ وه بينه و بزانه جي ده ڪهن، بهم زوانه نه وانيش بؤ خوڀيان دهيين ڪه چيان ڪردوه و چيان هاتوته ري، و تراوه "جي بچيني ههر نه وه دهر و پنه ده ڪه ي"

۱۴۵ پاڪ و بي عهيه پهروه رداري به دهسه لاتت له و دهسه ي ڪه مشريڪان ده ڪهن ڪه خوا مندالي ههيه و نيازي به ڪه سانڪ ههيه ڪه هه والي بهنده ڪان و دوعاو و تارو ڪرداره ڪانيان پيگه يه نيٽ و لهروي ڪه سانڪ داده ميئي و تڪاريان ليوره ده گريٽ و دهيان شتي تر ڪه ته نها له تواناي خوا دايه.

۱۴۶ سا درود له سهر ته واي پيغه مبه ران.

۱۴۷ نه وسا ته واي سوپاسيش ههر بؤ (الله) يه ڪه پهروه رداري جيهانيانه.

سورتي صاد ڪه سورتي سي و هه شتممي قورانه ، له مه ڪدا هاتوته خواره وه هه شتا و هه شت نايه ته ، و تراوه به گوڀري دابه زين سورتي سي و هه شتممي شوه پاش سورتي (القمر) و پيش (الأعراف) دابه زيوه، نه م سورته و سورتي ئيفتار و له سهر

٤) بهلایانه وه سهر بوو که له خوځیان ترسینه ریان بو هات بو جا بیباو وړان دهیان وت: نهمه جادوگره و زور دروژنه.

٥) دهیان وت: نایا وایه که نه و له حیاتی نه و ههمو بتانه دهلی: تنهنا یه که خدا ههیه که شایسته ی پهرستن بیت که ناوی (الله) یه؟ بهرستی نهمه شتیکی سهره که چه ندین خودا نه توانن نیازی نیمه بهرورد بکهن ، بهلام یه که خودا بتوانیت نیازی جیهانیان بهرورد بکات؟!

٦) جا پیاو مافولانیان بهوانی تریان وت: برؤن و گوئی بهم فسانه مه دهن و خوگرن له سهر پهرستنی خواکانتان بهرستی ههر نهمهیه ویست و ناروژی خوازاراولیتان.

٧) نیمه نهمه مان نه بیستوه له نایینه که ی تردا، که نایینی عیسیایه بهلکو نهوان دهلین: خودا سیانن نیتر چون باوهر بهم بکهین که دهلیت خوا یه که و هاو بهشی نیه؟ بهرستی نهمه ههردهست ههلبهست و دروستکراوه.

٨) نایا له نیوان نیمه دا له گهل نه و ههمو سهرودت و سامان و دهسهلاته ماندا نهم قورئانه بو سهر نه و کابرای که مدهست و بییهزه رهوانه کراوه؟! نه خیر نهمانه ته نانهت لهم قورئانه یشدا ههر له گوماندا بون بهلکو نهوان هیشتا سزای منیان نه چه شتوه، نه گهر بیچه زن جا نهوسا دهزانن که نهمه پیغه مبهروه نهم قورئانه راسته بهلام نه و زانینه له و کاته دا هیچ سودیک بهوان ناگه یه نیئت.

٩) بهلکو نایا نهوان گهنجینه ی به زهیی و نیعمه تی پهروردگاری به دهسهلات و به خشنده ی تو یان له لایه؟ تا به که یفی خو یان بدن به و که سه ی ناروژیان لییه تی و بهرگری بکهن له و دی که ناروژیان لیی نیه؟

١٠) یان نه خیر (پی یان بللی) نایا ههر هی نهوانه خاوه نیه تی ناسمانان و زهوی و نه ویش که له نیوانیاندا یه؟ دهی نه گهر وایه سا به په یزه سهرکه ون بو ناسمان و له وی نیگا بهینن بو ههر که سیک که خو یان دهیانه ویئت، ناشکرایه که نهمه یان له دهست نایهت.

١١) بهلکو نهوان سهر باز گه لیکی سوک و بیترخن له ناو نه و کومه لانه داو له و شوین و کاته دا (که بو یان دیاری کراوه) و تی شکاون.

١٢) له پیش نه وانیشدا گه لی نوح و عادو فیرعه ونی خاوهن میخه کان باوهریان نه هی نا به پیغه مبه رانیان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ١) بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عَذَابٍ وَشَقَاقٍ ٢) كَرَاهِلْكَانًا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ أَوْلَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ ٣) وَجَعُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ ٤) وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ٥) وَجَعَلَ لِلَّهِ إِلَهًا وَاحِدًا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ عُجَابٌ ٥) وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَسُوا وَأَصْبَرُوا عَلَىٰ إِلَهِتِهِمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُرَادُ ٦) مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آلِ الْإِمْلَةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ ٧) أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ٨) أَمْعِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ٩) أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ١٠) جُنْدًا مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ١١) كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْنَادِ ١٢) وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ ١٣) أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ١٣) إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلِ فَحَقَّ عِقَابِ ١٤) وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَأْهَاتٍ مِنْ فَوَاقٍ ١٥) وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا قَطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ١٦)

رای هنديکیش سوره تی نوح سی سوره تی قورئانن که ژماره ی سورهت و ژماره ی دابه زینیان یه کیکه.

به ناوی الله ی زور به سوژو بی نیهایهت میهره بان

١) صاد. پیتی که له و پیتانه ی که له پیش چه ند سوره تیکی تری قورئاندا هاتون و راستترین بو چون نه و دیه که زانیاری مانای نهم وشانه ههر له لای (الله) یه. سویند بهم قورئانه ی که خاوه نی بیرو یاد کردنه وهیه. به خویندنه وهی سودی لیوهرگرن و به پهیره و کردنیسی الله له خو تان رازی بکهن. وه نه و قورئانه مایه ی شهره ف و ریژه بو ههر که سیک که پهیره وی بکات.

٢) بهلام نه و که سانه ی که خوا نه ناسن وان له ناو گیژاوی خو په سه ندی و لوت بهرزی دا و ناریکن له دزایه تی نه و قورئانه دا ههر یه که و به شتیکی داده نین. نیجا په روه ردگار دوژمنانی نهم قورئانه ده ترسینی و ده فهرموئی:

٣) زور گهل و ولاتانمان له پیش نه واند ا به ووی دزایه تیانه وه بو پیغه مبه ره کیان له ناو برده و، جا نه و کاته که سزایان بو دهات هاواریان ده کردو په شیمان ده بونه وه له و هه لئس و که و ته ناروایانه یان به لام تازه کاتی په شیمان بونه وه و پرزگار بون له دهست دهرجو بو، جا نیو هوش ژیر بن با وکو نه وانه تان به سهر نه یهت.

۱۳ جا سهمودو گه لی لووتو گه لی شوعهیب (که خاوهنی باختی چروپر بون) نه وانهش کومه له خه لکیک بون هه مویان باوهریان نه کرد به پیغه مبهری سه رده می خویان.

۱۵ نه وانه هه هه مویان پیغه مبهرانی خویان به درو خستوه نهوسا نهو توله یه ی که بوم دانابون هاته دی بویان .

۱۶ نهوان هه چاوهروانن تا یه که قیزه دیان به سه ردا ده کریت نیتر به نه ندازه ی دوشینی و شتریک ماوهیان پینادریت.

۱۷ جا نهوان به گالته وه وتیان: نهی په روه ردگارمان پیش هاتنی رۆزی حیساب نامه ی کرداری خۆمانمان پییده. جا بویه وایان دهوت چونکه حیسابو کیتابیان به لاوه درو بو، ئینجا په روه ردگار دلته وایی پیغه مبهرمان دهکاتو دهفه رموی:

۱۷ نهی محمد ﷺ خو بگره له سه ر نهو دهمه دهمه و قسه ناشرینانه یان و باسی داوودی خاوهن دهسه لاتی بهنده ی ئیمه ﷺ بکهو بیرى لیبکه ره وه که نهو له هه مو تهنگو چه له مبهیه کدا هه ر روی له ئیمه ده کردوو چاوی له یارمه تی ئیمه بو.

۱۸ بیگومان ئیمه ش چپاکانمان بوی مۆتی کرد بو، جا به نیواران و به به یانیان له گه ل نهودا ته سبیحاتیان ده کرد.

۱۹ خو بالنده ی شمان بوی مۆتی کردو هه مویان له لای کو دهبونه وه و به یادو ته سبیحاتی ﷻ رویان هه رله و زاته بو.

۲۰ جا دهسه لاتی چاک و به هیزمان پیداو پیغه مبهریمان پی به خشی و تیمان گه یاند که چۆن قسه ی راست و ناراست له یه ک جیا بکاته وه و چۆن قسه گانی خۆیشی وایی که خه لکی به جوانی له مبهسته تی تیبگات، پیغه مبهرمان ﷻ له باره ی داووده وه ﷺ دهفه رموی: { أَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ دَاوُدَ وَأَحَبُّ الصِّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ، كَانَ يَنَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ وَيَقُومُ ثُلُثَهُ وَيَنَامُ سُدُسَهُ وَكَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَ يَفْطِرُ يَوْمًا } وَلَا يَفْرُ إِذَا لَاقَى / متفق علیه / واته : خۆشه و یسترین نوێز له لای ﷻ نوێزی داووده و خۆشه و یسترین رۆزیش به لایه وه هه ر رۆزی داووده که نهو تا نیوه ی شه و ده خه وتو سی یه کی شه و به ندایه تی و نوێزی ده کردو شه ش یه کی شه و ده خه وته وه ورۆزی رۆزوی ئه گرت ورۆژیکی نه ده گرت (وهکاتی له گه ل دوژمندا روبهرو ببوایه وه هه رگیز پشتی تینه ده کرد) / نهوه ی نیو دوو که وانه که له لای ترمزیه وه لبانیس به سه حیحی داناوه. ئینجا په روه ردگار دهفه رموی:

۲۱ ئایا هه والی نهو خاوهن کیشانه ت پینه گه یوه کاتی که به بی تهقه وره قه له دیواری میحراوبه وه سه رکه وتن ،

أَصْبَرَ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَذَكَرَ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ وَأَوَّابٌ ۱۷
إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ۱۸ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ وَأَوَّابٌ ۱۹ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَءَاثَمْنَاهُ الْحَكَمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ ۲۰ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ سَارُوا
الْمِحْرَابَ ۲۱ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصِمَانِ بَعِي بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۲۲ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً وَلِي نَجَّةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۲۳ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجِيكَ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنْ كَثُرَ مِنْ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ
۲۴ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ ۲۵ يٰدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ۲۶

۲۲ نهو کاته ی که چونه لای داوود جا نهو ترسا لییان که چۆن نه مانه توانیویانه به ناو نهو هه مو یاساوانه دا له دیواره وه سه رکه ون و بینه لای، جا نهوانیش که هه ستیان به مه کرد وتیان: مه ترسه و دوو که سین کیشه مان هه یه که هه ندیکمان سته ممان له هه ندیکمان کردوه ، جا تۆش به راستی له نیوانماندا بریار بدهو سته م له که سمان مه که و راسته ریگامان پیشان بده

۲۳ بیگومان نه مه برامه و نه وه دو نو سه ر مه ری هه یه و من یه ک تاکه مه رم هه یه جا نهو وتی: نهو دانه ییش بده به من و له قسه دا به سه ر مندا زالبوو تاکه مه رکه ی شمی برد.

۲۴ داوود ﷺ وتی: به راستی به داواکردنی نهو تاکه مه ری تۆو لکاندن به مه رکه گانی خۆیه وه سته می لی کردویت و بیگومان زۆریک له هاوبه شه کان هه ندیکیان له هه ندیکیان سته م ده که ن جگه له و که سانه ی که باوهریان هیناوه کرداری چاکیان کردوه نه مانه ش که من، جا داوود دلنیا بو که ئیمه تاقیمان کردوته وه له بهر نه وه داوای لی بوردنی کرد له په روه ردگاری و به گه ردنکه چیه وه سه ری نایه سه ر خاک (سوجه دی برد) و په شیمان بویه وه له و بریاره به په له یه ی که له گه ل نهو دوو خاوهن کیشه دا دای چونکه ده بوو قسه ییشی له وی تریان وهر بگرتایه ، ئینجا بریاری بدایه ، لیره دا شتی زۆر له م باره وه وتراوه به لام له رۆحی ئایین و رواله تی ئایه ته کان من ئاوه های بو ده جم والله اعلم.

عَنْ سَبِيلٍ ﴿٢٧﴾ ثينجا په‌روه‌ردگارمان تيمان ده‌گه‌يه نيټ که هم جيهانه به بيهووده دروست نه‌کراوه به‌لکو حيسابو کيتاب هه‌يه و ده‌فه‌رموئ:

﴿٢٧﴾ جا خو ئيمه ناسمان و زه‌وى و ئه‌وى که له نيوانياندايه به بيهووده دروستمان نه‌کردوه، ئه‌وه گومانى ئه‌و که‌سانه‌يه که خوا نه‌ناسن، وای بۆ ئه‌و که‌سانه‌ى که خوا نه‌ناسن بۆ ئه‌و ناگره‌ى که تىي ده‌خريئ،

﴿٢٨﴾ ئايا لای ئيمه وه‌کو يه‌کن ئه‌و که‌سانه‌ى که باوه‌ريان هيناهه کردارى چاکیان کردوه ئه‌و که‌سانه‌ش که لهم زه‌ويدا خراپه‌کارن؟ ئايا پاريزکارو گه‌نه‌ کيل وه‌کو يه‌ک حيساب ده‌که‌ين؟ نه‌خير شتى وانيه و بۆ هه‌ر کاميان جيگا و پاداشتيكى تاييه‌ت به کرداره‌کانى خويان هه‌يه، ثينجا جاريكى تر سرنجمان به‌ره‌و ئه‌م په‌راوه به‌نرخه راده‌کيشيت و ده‌فه‌رموئ:

﴿٢٩﴾ ئه‌مه په‌راويکه به‌فه‌رو پيرۆزه که ئيمه دامان به‌زانده و بۆ لای تو تا له نيشانه‌کانى ورد ببنه‌وه و تا خاوه‌ن عه‌قله‌کان په‌ندو نامۆزگارى ليوه‌ريگرن، ثينجا په‌روه‌ردگار ئه‌مان باته‌وه و بۆ داستانى داوود و سليمانى کورى و ده‌فه‌رموئ:

﴿٣٠﴾ به‌خه‌لات سليمان به داود به‌خشى بيگومان سليمان باشترين به‌نده‌بو بيگومان ئه‌و هه‌ميشه به زمان و به دل له‌گه‌ل ئيمه‌دابو.

﴿٣١﴾ باس بکه ئه‌و کاته‌ى ئيواره که ئه‌سپانى په‌سه‌نو چاک له‌به‌ر چاوى سليمان راگيرا و به ته‌ماشاکردنيان روژى برده‌سه‌ر.

﴿٣٢﴾ جا وتى: خو‌شه‌ويستى ئه‌م ئه‌سپ و ماله‌م لايدام له يادى په‌روه‌ردگار تا روژم لى ئاوابو.

﴿٣٣﴾ بيانهيئنه‌وه بۆم جا به شمشير هات به قاچ و مليانداو هه‌موى سه‌ربرپرو کردى به خير له‌توله‌ى ئه‌و چه‌ند ساته‌ى که خه‌ريکبو به‌وانه‌وه و يادى (الله) لى بهير چوبويه‌وه. (لي‌رده‌ا چه‌نديان ماناى تر باسکراوه ئيمه ئه‌وه‌مان هه‌لبژارد که به نزيکترمان زانى، والله اعلم).

﴿٣٤﴾ به حه‌قيقه‌ت ئيمه سليمان تافى کرده‌وه لاشه‌يه‌کى بيگيانمان خسته سه‌ر کورسيه‌که‌يه‌وه، پاشان ئه‌و هه‌ر رووى له ئيمه کردوو هه‌ر بۆ لای ئيمه گه‌رايه‌وه. له‌فه‌رموده‌ى سه‌حيحدا هاتوه که پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رمويه‌تى: سليمان وتى: ئه‌م شه‌و ئه‌چه‌م لای هه‌ر نه‌وه‌د خيزانم وه‌ه‌ر يه‌که‌ى کورپكى ئه‌بيت

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كَتَبَ أَرْزُلُهُ إِلَيْكَ مَبْرُكٌ لِيَذَبَ الْأَشْتَاتِ وَلَسْتَ تَرَوُ الْأَلْبَابَ ﴿٢٩﴾ وَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفِيْنَتُ الْجَيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوْهَا عَلَيَّ فطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينُ كُلٌّ بَنَاءٌ وَعَوَاصٍ ﴿٣٧﴾ وَآخَرِينَ مُقَرَّبِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بُغْصٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾ أَرْكُضْ بِرَحْمَتِكَ هَذَا غَرَسْتُكَ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

﴿٢٧﴾ جا له‌و باره‌وه لى‌خوشبوين به بيگومان ئه‌و له نزيكه‌كانى ئيمه‌يه‌و جواترين په‌لو مه‌قامى هه‌يه له‌روژى دواييدا. لي‌رده‌ا سوجده بردن باشه به‌لام زۆر داكوکى له‌سه‌ر نه‌کراوه بۆيه زانايان به‌لاينه‌وه وايه له نويزدا لهم جيگايه‌دا سوجده نابريت. ثينجا په‌روه‌ردگارمان ئه‌و باسه‌ى داوود عليه‌السلام دينيته به‌رچاوو رووى تيدە‌کات و ده‌فه‌رموئ:

﴿٢٨﴾ ئه‌ى داوود بيگومان ئيمه لهم زه‌ويه‌دا تو‌مان پاش خه‌لکانى تر داناوه و هيزو ده‌سه‌لاتمان پيداويت، جا تو‌ش له نيوان خه‌لکدا به‌راستى برپار بده‌و په‌يره‌وى هه‌واو ئاره‌زوات نه‌که‌يت ئه‌وسا ئه‌وه له ريگاى الله لات ده‌دات بيگومان ئه‌و که‌سانه‌ى که له ريگاى الله لاده‌دن سزايه‌کى تونديان بۆ هه‌يه چونکه روژى حيسابيان له‌بیر چوه‌ته‌وه. و تراوه که وه‌ليدى کورى عه‌بدوله‌ليک به ئيبراهيم ي ئه‌بو زورعه‌ى وتوه: که تو په‌راوه‌کانى تريت خوينده‌ته‌وه و قورئانيش ئايا ده‌کريت که خه‌ليفه ليکوله‌يه‌وه له‌گه‌لدا بکريت؟ ده‌ليت وتم: ئه‌ى پيشه‌واى باوه‌رداران قسه بکه‌م بيترس: وتى: بلئ و مه‌ترسه، وتم ئه‌ى پيشه‌واى باوه‌رداران ئايا تو له‌لای الله به‌ريزترى له داود؟ که الله پيغه‌مبه‌رايه‌تى و خه‌لافه‌تى پيداوو پاشانيش هه‌ره‌شه‌ى ليدە‌کات و له په‌راوه‌که‌ى خويدا ئه‌م داستانه‌ى تو‌مار کردوه ئينجا ئه‌م ئايه‌ته‌ى خوينده‌وه ﴿يَذَاوُرُ﴾

إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ

وجيھاد ئەگەن لەرىگای خوادا، جا ھاوړېکەى پيى وت: بلى انت شاء الله، جا ئەویش ئەو زىکەرى له بىرى کردو نهیوت ئینجا بهسەر هەمو ژنەکانیدا گەرا بەلام تەنها یەك ژنى سکی پەیدا کردکە ئەویش ناتەواو بو، سویند بەو کەسەى کە گیانی محمدی بەدەستە ئەگەر انت شاء الله ی بکردایە نهوود مندالی ئەبوو لەرىگای خودایشدا جیهادیان دەکرد.

﴿۳۵﴾ سلیمان وتی: ئەى پەرودەرگارىم لىم ببورەو دەسەلاتىكى وەهام پيیبهخشە کە نەشئ بە کەسى تری بدەیت لەپاش من، بيگومان کە تۆ ھەر خوتیت بەخشنە.

له فەرمودەبە کدا ھاووو کە پيیغەمبەر ﷺ فەرمويەتى: {إِنَّ عَفْرِيًّا مِّنَ الْجِنِّ تَقَلَّتْ عَلَى الْبَارِحَةِ-أَوْ كَلِمَةً نَّحْوَهَا- لِيَقْطَعَ عَلَى الصَّلَاةِ، فَأَمَكْنِي اللَّهُ مِنْهُ، وَأَرَدْتُ أَنْ أَرْبِطَهُ إِلَى سَارِيَةٍ مِّنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ حَتَّى تَضْبَحُوا وَتَنْظُرُوا إِلَيْهِ كُلُّكُمْ، فَذَكَرْتُ قَوْلَ أَخِي سُلَيْمَانَ:

﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾

﴿فَرَدَّهُ اللَّهُ حَاسِنًا /الجامع الصغير صححه الالباني / واته: بيگومان جنوکهیهکی زەبەلاح کتوپر ئەم ئیوارە ھیرشی بو ھینام(یان وشەیهکی وەکو ئەو) بو ئەوێ نوێژەکەم لى بپریت، بەلام الله زالى کردم بەسەریداو گرتەم و ویستم بیبەستم بە کۆلەکەیهک لە کۆلەکەکانی ئەم مزگەوتەووە تا رۆژ دەکەنەووە ھەموتان بیبینن جا قەسەى سلیمانی بڕام کەوتەووە بیر کە وتی ﴿ئەى پەرودەرگارىم دەسەلاتىكى وام پيیبهخشە کە نەشئ بە کەسى تری پاش من ببەخشیت﴾ لەبەرئەووە ئەو جنوکهیه بى ئەوێ شتىكى دەست کەوێت خوا گەرانديەووە. جا پەرودەرگارى دەفەرموئ:

﴿۳۶﴾ ئینجا ئیمە بامان بوى رام کرد کە بە فەرمانى ئەو بەنەرەمى دەرویشت بو ھەر جیگایەک کە مەبەستى بوايە.

﴿۳۷﴾ جا ئەو شەیتانانەشیمان بو رامکرد کە ھەمويان بينا دروستکەرو مەلەوان بون بو ئەنجامدانى فەرمانەکانى.

﴿۳۸﴾ ئەوسا ئەوانى تر کەفەرمانبەرداریان بو نەدەکرد پیکەووە بە زنجیر بەندکراو بون و لەژیر دەستى ئەودا بون.

﴿۳۹﴾ پیمان وت: ئەمە بەخشى ئیمەيە بۆت، جا وتمان: تۆ بە کەيفى خۆت بکە دەى بەخشى يان بو خۆتى ھەلدەگريت بى حیسابە.

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لَأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿۴۳﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاَصْرِبْ بِهِ، وَلَا تَحْنَتْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِّعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿۴۴﴾ وَأَذْكُرْ عِبْدَنَا إِيْزَاهِمَ وَإِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿۴۵﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿۴۶﴾ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿۴۷﴾ وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿۴۸﴾ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّثَابٍ ﴿۴۹﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مِّنْ فَتْحَةٍ لَّهُمُ الْأَنْوَابُ ﴿۵۰﴾ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَكَهْمَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿۵۱﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ الْأَرْبَابُ ﴿۵۲﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿۵۳﴾ إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ، مِّنْ نَّفَادٍ ﴿۵۴﴾ هَذَا وَإِلَى الطَّاغِيْنَ لَشَرُّ مَّثَابٍ ﴿۵۵﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسِفْنَاهُ ﴿۵۶﴾ هَذَا فَلْيَذُوقُوْهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقُ ﴿۵۷﴾ وَءَاخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ﴿۵۸﴾ هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْجَا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿۵۹﴾ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَمَرْجَبَابِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا فَيَسَّ الْقَرَارُ ﴿۶۰﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرَدُّهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿۶۱﴾

﴿۴۰﴾ جا بيگومان ئەو لەلای ئیمە پلەو پایەى بەرزو جیگای جوانی ھەيە، ئینجا پەرودەرگارى باسى ئەيووب ﷺ بەکورتى دەکات و دەفەرموئ:

﴿۴۱﴾ باسى بەندى ئیمە ئەيووب ﷺ بکە بو گەلەکەت ئەو کاتەى کە بانگی کردە پەرودەرگارى و وتی: بەراستى من شەیتان دوچارى نارەحەتى و سزای کردوم.

﴿۴۲﴾ ئیمەيش پیمان وت: پيى خۆت بکوته بە زەويدا، ئەویش پيى خوى بە زەويدا کوتى و کانیوايک پەيدا بو، جا وتمان: ئەمە بو خو شۆردن دەست دەدات و ساردەو بو خواردنەووش دەبیت، کە خۆتى پيیشۆرەو لیشى بخۆرەو . بەلئى بە خواردنەووى ئەو ئاودو خو شۆردن لىئى ئەيووب لەو نەخۆشیه چاک بويەووە.

﴿۴۳﴾ ئەوسا ئیمە ھەمو خاوخیزانى و لەگەل ئەوانیشدا ئەوهندى تریشمان پيیبهخشى کە ئەمە سۆزىكى ئیمە بو بوى لەسەر ئەو خوگریەى و ئامۆزگارىشە بو ئەوانەى کە خاوەنى ژیرین، جا ئەيووب ﷺ لەم ماوہ زۆرەى کە دوچارى نخۆشى ببو ھەر تەنها خیزانى بو مایەووەو خزمەتى دەکرد، ئەوہبو رۆژيک کە بەھوى ھەر شتىکەوہبو لىئى تۆرە بو وتی: ئەگەر الله شيفام بدات سەد

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رَجُلًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ أَتُخَذُونَ
سِخْرِيًا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ
النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبُؤٌ
عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى
إِذْ يُخَصِّصُونَ ﴿٦٩﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا آتَمًّا أَنَا أَنْذِرُ مُبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ
لِلْمَلَكِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلَكِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ
يَبْنَئُ لَيْسَ مَا مَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِدْنِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ
مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقَهُ مِنْ طِينٍ
﴿٧٦﴾ قَالَ فَخُذْ مِنْهَا فَاذْكُ وَرَحِمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ
الْدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ
الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ
لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخَلَّصِينَ ﴿٨٣﴾

دارت لیدەدەم ، جا پەروردگاری میهرەبان ھەر بۆ خۆی لەسەر
ئەو ئافرەتە ھاتە جواب و بە ئەیوبی پاش چاک بونەووە فەرمو:

﴿٤٤﴾ جا بەدەستی خۆت چەپکێک گیا بگرە، جا بەووە لە
خیزانەکەت بەدو سویندی خۆت مەخەو ئازارێش بەو مەگەییەنە
بەراستی ئەیوبمان دی کە خۆگرو بە ھەوسەلەو باشتەین
بەندەمان بو ، بێگومان ئەو ھەمیشە رووی لە ئیمە بو دیسان
پەروردگارمان. بەگورتی باسی چەندین پیغەمبەری تر دەکات و
دەفەرەمۆی:

﴿٤٥﴾ جا باسی بەندەکانی ئیمە ئیبراھیم و ئیسماعیل و
یەعقوب(سەلامی خوایان لێبێ) بکە کە خاوەن دەسەلات و پۆشن
بیربون.

﴿٤٦﴾ بەراستی ئیمە ئەوانمان ھەلبژاردبو بە ھەلبژاردنیك بۆ
وەبیر ھێنانەوێ روژی دواوی واتە ھەمیشە ئامۆزگاری کەری
خەلگبون و دواپۆزیان دەخستە بیر خەلگەووە.

﴿٤٧﴾ جاییگومان ئەوانە لەلای ئیمە لە ھەلبژێراوێ زۆر چاکەکان
بون، چونگە ھەمویان پیغەمبەر و پەيام رەسینی اللہ بون.

﴿٤٨﴾ ئەوسا ئیسماعیل و یەسوع و زولکیفلیش(سەلامی خوایان
لێبێ) باس بکە بۆ گەلەکەت تاسودیان لێوەرگرن خۆ ئەوان
ھەمویان لە مەرفە ھەرە چاکەکانمان بون. ئینجا دەچیتەووە سەر

ئەم قورئانەو باسی بەھەشت و دۆزەخ و کیشە چاکەو خراپان
و بەگورتی و دەفەرەمۆی:

﴿٤٩﴾ ئەمە ئامۆزگاریەو بێگومان جیگای جوان ھەبە بۆ
پارێزکاران.

﴿٥٠﴾ باخچە گەلی دانیشتن کە دەرگاکی گراوہیە بۆیان.

﴿٥١﴾ لەناویدا شانیان داداوەو تێیدا میوہی زۆر بانگ دەکەن و
خواردنەوہی زۆریش. ھەرشتی ئارەزو بکەن بۆیان ھەبە.

﴿٥٢﴾ جا لەلایان ئافرەتانیکی قەشەنگ و زۆر کە ھەمیشە
چاویان لە میردیانەو ھاوتەمەنیان.

﴿٥٣﴾ ئەمە ئەوہیە کە بەلێنتان پێدەدریٹ بۆ روژی حیساب و
کیتاب.

﴿٥٤﴾ بێگومان ئەمە روژی ئیمەبە بۆتان و ھەرگیز دوا ھاتنی بۆ
نیە.

﴿٥٥﴾ ئەمە بزانیە بۆچاکان و بێگومان بۆ یاخ و سەرکەشانی
خراپترین جیگا ھەبە،

﴿٥٦﴾ دۆزەخە کە دەچنە ناویەووە ئای کە خراپترین جیگایە
دۆزەخ،

﴿٥٧﴾ ئەمەش بزانیەو ئەوسا با بچێژن ئاوی داخ و خوین و زوخی
دۆزەخیان.

﴿٥٨﴾ وەسزای تریش لە وینەئە ئەو کە چەندین جۆرە.

﴿٥٩﴾ ئەمیشە تاقیمیکی ترن وەکو خۆتان و بەزۆر لەگەل
ئێو دەخەرنە ناوئاگر جا پێیان دەلێن: بەخیر نەبەن بێگومان
ئەوان خۆشیان دەچنە ناو ئاگرەووە،

﴿٦٠﴾ بە زۆر لەگەلخراوانیش وەلامیان دەدەنەووە دەلێن: نە،
ئێو بەخیر نەبەن چونکە ھەر ئێو بون کە سەرتان لە ئیمە
تێکداو ئەم خوا نەناسیەتان کرد بە پیشە بۆمان ئای بەراستی
ئەم جیگایە خراپترین ئارامگایە بۆ ھەموومان.

﴿٦١﴾ دەلێن: ئەی پەروردگارم ھەر کەسیک ئەم بێدینی و خوا
نەناسیە گەیانە بە ئیمەو ئیمە بەم روژە رەشە گەیانە ، سا
تۆ سزای بۆ چەند قات کەرەووە لەناو ئاگرەدا. بەلێ بەراستی سزا
بۆ ھەمویان چەند قات دەکریتەووە، ئەمانە لە دنیا دا دژایەتی
پەروردگاریان دەکردو ھەر کەس ناوی دەبرد بەسوک تەماشایان
دەکرد بەلام وا ئیستا بەفسەو گوشتاریان ھەر (ربنا، ربنا)یانەو
دەیانەوین لەویدا بەم وشە جوانە خۆیان پێش بخەن و فرت و

فَإِنَّكَ لَهُ اللَّهُ بَكَن! دَلْیَا بَن كَه نَهْم فَرْتَو فِیْلَو وَشَه شِیرِیْنَه
لَهویدا به كهلكیان نایهت، بهلّی، خوا نهناسان له دنیادا خوْیان به
پیوا چاك و ناشتی خوازو مروؤف دوستو ماف پاریز دهرانن، بهلام
موسلمانان به خراپه كارو توقینهرو دژ به مروؤف له قه لَهْم ددهن،
ئهوهتا چاوه رِین كه له رِوژی قیامه تیشدا ههروا بی كه خوْیان
دایانناوه، جا ته ماشا بكنه و بزنانن چی دهلین.

۶۲ خۆ دهلین: ئهوه چیمان به ئیمه لهناو نهم دۆزهخه دا ئهوه
پیوانه نابینن كه ئیمه له دنیادا به خراپه کارمان دهژماردن؟!

۶۳ نایا ئیمه گائته و درۆمان له گهل دهرکردن یان ئهوانیش ههر
لیره لهناو دۆزهخدان بهلام به چاو نایان بینن؟ جا بهم شیوهیه
دلخوْشی خوْیان دهکن بهلام زور ناخایه نیّت كه دهرانن ئهوان
وان لهناو بهههشت و خوْشی و شادمانیداو ئهپارینهوه لییان كه
كهمی خواردن یان قومه ئاوکیان بۆ رهوانه بكن بهلام ئهوان
وهلامیان ددهنهوه و دهلین: بیگومان الله نهم خواردن و ئاوهی
قهدهغه کردوه له خوانه ناسان، لیرهش الله دهفرموی:

۶۴ بیگومان ئهوه راسته و کیسهی خهلكی ناو ئاگری دۆزهخه.

۶۵ ئه ی محمد ﷺ بلی: من ههر ترسینه ریکم بۆ ئیوه نه
هیدایهت و نه سزاو نه لیخوْشبون هیچكام بهدهست من نیه، وه
هیچ په رستراویکی راسته قینهش نیه بیجكه له الله، كه یهكهو
هاویشی نیه و زاله بهسه ر هه مو شتیكد.

۶۶ كه ئه و زاته پهروهردگاری ئاسمان و زهوی و ئهوهی كه
له نیوانیاندایه، كه دهسه لاتندارو لیبوردهیه.

۶۷ ئه ی محمد ﷺ بلی: نهم ناردنه ی من و په یامه كه م كه
قورئانه هه والیکی زورگه وریه،

۶۸ بهلام ئیوه پشتی تیدهكهن و ناتانه وئ خوْتان خوْشبهخت
بكن!

من هیچ زانیاریه كم نیه بهو كیشه گه ورنه ی كه له سه ری
سهروه سهبارت به ئاده م و شهیتان و دۆزهخی و بههشتیان
رهویداوه. واته پیغه مبه ر ﷺ دهفرموی من غه یبزان نیم.

۶۹ وهی نهكراوته لای من مهگه ر بۆ ئهوهی كه من
ترسینه ریکی ئاشكرا بم بۆ تان راستو ناراستان بۆ جیا
بكه مه وه و سه رهنجامی هه ردووتان پی بلیم. جاریکی تر
پهروهردگار به سه رهاتی ئاده م (سهلامی خوی لیبی) و شهیتانی
نهفرین لیكراومان بۆ باسده كات و دهفرموی:

۷۱ باس بكه ئه و كاته ی كه پهروهردگاری تۆ وتی: به
فریشتهكان من دهمه ویت به شه ریک له قور دروست بكه م

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ۝۸۴ لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ
مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ۝۸۵ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ۝۸۶
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝۸۷ وَلَنَعْلَمَنَّ نِبَاهُ بَعْدَ حِينٍ ۝۸۸

۷۵

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

۳۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝۱ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَأَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝۲ أَلَا
لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ ۝۳ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝۴
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ۝۵

۷۲ جا هه ركاتیک ریک و پیکم کردو له و گیانه ی كه خوْم دهرانن
چیوه چۆنه قوم پیدا کرد ئه و کاته ئیوهش سوچده ی ریزو
گه وریه ی بۆ بهن.

۷۳ بهلّی پهروهردگار ئاده می له قور دروستکردو گیانی تیکرد،
جا هه مو فریشتهكان سوچده یان بۆبرد

۷۴ جگه له ئیبلیس كه خوْی به زلزانو له خوا نهناسان بو
سوچده ی بۆ ئاده م نهبردو فرهانی خوی بالا دهستی شكاند.

۷۵ فره می: ئه ی شهیتان چی وای لی کردی كه تۆ سوچده
نه به ی بۆ ئهوه ی كه به دهستی خوْم دروستم کردوه، خوْت به
گه وره زانی یان تۆ له پایه بهرزان بویت و پیّت شه رمه سوچده ی
بۆ بههیت؟

۷۶ وتی: من چاکترم له ئه و، منت له ئاگر دروستکردوه و ئهوت
له قور دروستکردوه.

۷۷ فره می: ده ی دهرچوه له بهههشتدا ئه و سا ئیترتۆ تاریناو و
دورخاوهیت له نازو نیعمه تی بهههشتی من بۆهه میشه.

۷۸ بیگومان نهفرینی من له سه ر تویه هه تا رِوژی قیامهت كه
رِوژی بهرنامه و ئایینه، خۆ هه موكه سیش به گوپردی ئه و
بهرنامه و ئایینه ی كه دوا ی كه وتوه حیسابی له گه لدا ده کری.

۷۹) وتی: ئەى پەروردگارم سا مۆلەتم بدەو مەمکوژە هەتا رۆژى زیندوکرنەو دەقیامەت.

۸۰) فەرەمۆ: ئەوسا تۆ لەوانەى کە کە ماوەیان پێدەدرى.

۸۱) بەلام ئەو ماوەیە کە پێت دەدرى بۆرۆژى زیندوکرنەو نەى بەلگە هەتا کاتى زانراوە کە کاتى کۆتای هاتنى ئەم ژيانەى مەرفەلەم جیهانەدا.

۸۲) وتی: سا بە گەورەیت فەسەم هەمویان سەرلێدەشیوینم و لەبەندایەتیت لایان دەدم.

۸۳) جگە لەو بەندانەت کە بە پاکى بەندایەتیت دەکەن و راست و دڵسۆزن لەئەنجامدانى فەرمانەکانتا. جائەى باوەردار ناگادارى کارو کۆششى خۆت بە چونکە ئەگەر لە بەندایەتیدا خۆت بەک لانهکەیتەو بە خوا ئەو کردارەت لیوێدەرناگریت و لە فرۆفیلێ شەیتان پارێزراو نیت.

۸۴) فەرەمۆ: ئەوسا ئەمە راستە هەر راستیش دەلێم.

۸۵) بێگومان دۆزەخ پەر دەکەم لە تۆو لە ئەوانەى کە پەپرەوى تۆ دەکەن هەر هەموتان .

۸۶) ئەى محمد ﷺ بلى: لەسەر گەياندنێ ئەم پەيامە من داوى هیچ پاداشتيك لە ئیو ناکەم و لەوانەش نيم کە درۆ بەدم ﷻ وە دەکەن.

۸۷) بێگومان ئەم قورئانە هەر پەندو نامۆزگارییە بۆ جیهانیان.

۸۸) جا بەدڵنیاییەو پاش کەمێک ئەم هەوالە دەزانن ،واتە: پاش مردن هەموشتان بۆ دەردەکەوێت. جا لەویدا بیر ئەکەنەو کە بێرکەرەویش لەو کاتەدا هیچ سودێكى نابێ، جا تۆ ئەى مەرفى خواناس و ژیرکاتى خۆت بەفەرۆ لەدەست مەدەو ئەم ژيانە کە کێلگەى پاشەرۆژتە تۆیەكى چاکی تیدا برۆینە تا بەرهەمێكى چاک بەدەست بهێنى .

سورەتى زومەر

۷۵

۳۹

سورەتى زومەر کە سورەتى سى و نۆهەمى قورئانە، لە مەکەدا هاتۆتە خوارەو دەهفتاو پینچ ئایەتەو وتراوە بەگوێرەى دابەزین سورەتى پەنجاو نۆهەمەو پاش سورەتى (سبأ) و پێش (غافر) دابەزیو. دایكى باوەرداران عایشە دەلێت: {كَانَ النَّبِيُّ ﷺ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ الزُّمَرَ وَبَنِي إِسْرَآئِيلَ / الترمذی، صححه الالبانی} پێغەمبەر نەدەخەوت تا سورەتى زومەر و بەنى ئیسرايیلی نەخویندایە {وشى (الزمر) کە بە مانای کۆمەل، پێر ، تاقمە تەنها دوو جار

لە قورئاندا ئەویش لە ئایەتى دەهفتاو یەك و دەهفتاو سبأ ئەم سورەتەدا هاتو.

بەناوى ﷻ ی زۆربەسۆز و بێنیهایەت میهرەبان

۱) دابەزینی ئەم قورئانە لەلایەن (ﷻ)ی، بە دەسلەلات و داناویمە.

۲) بێگومان ئیمە ئەم پەرەویمان بۆ مەبەستیكى راست ناردووە لات ، جا بە چاکی هەر بۆ زاتى ﷻ بەندایەتى بکەو و هەر بۆ رێبازى ئەو خۆت یەکلا بکەرەو.

۳) ناگاداربە ئایینی پاک هەر هی (ﷻ)یەو ئەو زاتە تەنها کردارى پاک لە شیرک وەردەگریت، جا ئەو کەسانەى کە جگە لە ئەو دەکەن بە دۆست بۆ خوێان و دەلێن: ئیمە بەندایەتى ئەمانە ناکەین مەگەر بۆئەوێ کە لە خواوە نزیکمان بکەنەو واته، موشریکان ئەو شیرکەى کە دەیکەن بەتاوان و شیركى نازانن بەلگە بە عیبادەت و نزیک بوونەو لە ﷻ ناوى دەبن کەواتە بت پەرستان باوەریان بە بون و دەسلەلاتى ﷻ هەبوە بەلام لە پەرستندا هاوێلى بۆ دادەنێن بۆیە ﷻ رقی لێیانەو لێیان خوش نابیت مەگەر پەشیمان ببنەو ، بێگومان ﷻ لەبارەى ئەوێ کە تێیدا ناکۆکن لەناویاندا بریار دەدات، بێگومانیش کە ﷻ رێنمایی کەسى ناکات کە ئەو کەسە درۆزن و خوا نەناس بیت واته: هاوێل دانەران بۆ خوا بە کافریش ناو دەبرێن ، چونکە راستى دەشارنەو و ناراستى دەلێن.

۴) ئەگەر ﷻ ئارەزوێ لى بیت کە منداڵى هەبى بەراستى هەلێ دەبژارد لەوێ کە دروستیکردو ئەوێ کە خۆى بیویستایە، ئەو پاک و بى هاوێل و بى هاوتایە، ئەو (ﷻ)یە کە خاوەنى هەمو وەسفە جوانەکانەو خالێە لە هەمو وەسفێكى نارێک و نە گونجاو و پەست، یەکەو هاوسەر و باوک دایک و منداڵى نیەو بەهێزە بەسەر هەمو دروستکراوەکانیدا.

۵) ﷻ ئاسمانان و زەوى بۆ مەبەستیكى راست دروستکردو شەو دەپێچیت بەسەر رۆژداو رۆژیش دەپێچیت بەسەر شەو داو بەداوى یەکدا دەیانسورپێتەو و بەگوێرەى پێویستى مەرفى زیادو کەمیان لەسەر حیسابى یەکتر پێدەکات.

جا خۆرو مانگیشى گەردنکەچ کردو بۆ خزمەتى مەرفى و هەمویان دین و دەچن تا کۆتایى بە ژيانى ئەم بونەوەرە بێنن کە کاتیكى ناوبراو بە تێپەرپونى ئەم شەو و رۆژە کۆتای بەم جیهانە دیت واته: هەر چرکەیهک کە دەچیت لە تەمەنى ئەم جیهانە کەم دەبێتەو، ناگادار بن هەر ئەو زاتە دەسلەلاتدارە بەسەر تەواوى ئەم بونەوەرەداو چاو پۆشیکارە لە گوناھى

بهندهکانی ههر کاتی بهراستی روی تیبکه‌ن و داوی لیبوردرنی لیبکه‌ن.

۱) له یه کهس دروستیکردن، پاشان لهو کهسه‌ش هاوسه‌ری بو دروستکردوه و له مه‌رو مالاتی‌ش هه‌شت جووتی بو ناردن، بزن و مه‌رو وش‌رو مانگاو نی‌رو می، له سکی دایکتاندا دروستیکردن به دروستکردن پاش دروستکردن، دلۆپه‌یه‌ک ناو پاشان گوشتپاره، پاشان ئیسقان و پاشان ئیسقانی به گوشت داپۆش‌راو، ئینجا هاتنه دنیاوه به‌م چه‌شنه‌ی که خۆمان به چاوی خۆمان ده‌یبینین ئەمه‌ش له جیهانی‌کدایه که خاوه‌نی سی تاریکیه: تاریکی له‌ش و تاریکی په‌رحم و تاریکی مندال‌دان و لهو جیگا ته‌نگو و بی‌ده‌ره‌تانه‌دا په‌روم‌ردگار چۆن به‌و سه‌رو چا‌وو دهم و لوت و گوئی و مل و لاشه‌و لاق و په‌نجه‌ی ده‌ست و پی و سیم‌جوانه رازاندویه‌تی‌ه‌وه، به‌ئێ، ئەوه (الله) یه که په‌روم‌ردگار تانه ده‌سه‌لات و فه‌رمان ههر بو ئەوه‌و جگه لهو که‌سی تر شایسته‌ی په‌رستن نیه ئیتر بۆچی له‌م راستیه لاده‌درین؟

۷) ئەگەر ئەم هه‌مو چاکه‌ی (الله) تان له‌به‌ر چا‌و نیه سپله‌و خاوه‌ناسن ئەه‌وسا به‌بی شک که (الله) بی‌نیازه له ئیوه‌و کوف‌رو ناسو‌پاسی ئیوه هیچ شتی‌ک له ده‌سه‌لات و هیزی ئەو که‌م ناکاته‌وه به‌لام ئەو به‌و بی ئەه‌کی و خاوه‌ناسیه‌ی ئیوه‌رازی نیه و رفیه‌تی لهو سپله‌یی و بی خاویه‌تان به‌لام ئەگەر سو‌پاسی بکه‌ن رازی ده‌بی‌ت لی‌تان، وه هیچ که‌سی‌کی تاوان‌بار تاوانی که‌سی‌کی تر هه‌ل‌ناگریت، هه‌ر که‌س باری خۆی له ملی خۆیه‌تی، پاشانی‌ش گه‌رانه‌وه‌تان ههر بو لای منه، ئەه‌وسا ئەوه‌ی که کردوتانه پیتان ده‌لیم، بی‌گومان بزانی که ئەو زانه‌ری ئەوه‌یه که له‌ناو دله‌کاندایه‌و هیچی لی ون نابیت نه چاک و نه‌خراپ. له فه‌رموده‌دا هاتوه که (الله) ده‌فه‌رموی: (يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أُولَئِكَ وَاٰخِرَتُمْ وَاَنْسَكُمْ وَجَعَلْتُكُمْ كَانُوا عَلَى اَتَقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاَحَدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أُولَئِكَ وَاٰخِرَتُمْ وَاَنْسَكُمْ وَجَعَلْتُكُمْ كَانُوا عَلَى اَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاَحَدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا / مسلم)

ئهی به‌نده‌کانم بی‌گومان ئەگەر له‌سه‌ره‌تاوه تا کۆتایی‌تان به‌ مرو‌ف‌و جنۆکه‌وه هه‌موتان وه‌ک په‌ره‌یزکارترین دلی پیاو‌ی‌کتان بی هیچ شتی‌ک له‌مولکی من زیاد ناکات، ئەهی به‌نده‌کانم بی‌گومان ئەگەر له‌سه‌ره‌تاوه تا کۆتایی‌تان به‌ مرو‌ف‌و جنۆکه‌وه هه‌موتان وه‌ک خراپ‌ترین دلی که‌سی‌ک له ئیوه‌و بی‌ت ئەوه هیچ شتی‌ک له‌ مولکی من که‌م ناکاته‌وه. ئینجا په‌روم‌ردگار با‌سی بی وه‌فایی مرو‌ف‌ ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

۸) مرو‌ف هه‌رکاتی‌ک دو‌چار ی زیانی‌ک ببیت حا‌لی وایه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه لای په‌روم‌ردگاری و ده‌پارپه‌ته‌وه لی‌ی بو ئەوه‌ی که ئەو

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانَزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفَئِ تَصَرُّفُونَ ۝۶ إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي وَعَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۷ وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانُ ضُرًّا دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسَىٰ مَا كَانَ يَدْعُوَ إِلَيْهِ مِن قَبْلٍ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۝۸ أَمْ هُوَ قَاتِلُ أَنَاءِ آلِ لِسَاعِدٍ أَوْ قَاتِلُ مَا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً رَبِّهِ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَٰؤِ الْأَلْبَابِ ۝۹ قُلْ يَعْبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْقُرْ بِكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّادِقُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۱۰

باری له‌سه‌ر لابه‌ری‌ت پاشان ههر کاتی چاکه‌ی له‌گه‌ل‌دا بکات زوو خوی لی ده‌گو‌رێ و کوردواته‌نی "ده‌لی‌ت نه‌بای دیوه‌و نه‌باران" و له‌بیری ده‌چپه‌ته‌وه که له‌پیش‌دا لی‌ی پاراوه‌ته‌وه تا ئەو باره‌ی له‌سه‌ر لابه‌ردوه‌که‌چی ئەو هاوه‌ل بو (الله) داده‌نیت تا به‌و شیوه‌یه خه‌لکیش له‌ ری‌گای (الله) لابه‌ت، ئەهی محمد ﷺ به‌و که‌سه‌ بلێ: به‌و سپله‌یی و بی‌باوه‌ری‌ته‌وه که‌می‌ک رابو‌یره، دل‌نیابه که تۆ له‌ یارانی ناگریت، به‌ئێ ئەوه‌یه سه‌ر ئەنجامی سپله‌یی و بی‌دینی، به‌لام پیاوانی چاک و به‌نده‌یانی راسته‌قینه‌ی (الله) هه‌م کاریان جیا‌یه‌و هه‌م پاداشتی‌ش، وه‌ک ده‌فه‌رموی:

۱) ئایا ئەو که‌سه‌ی که له‌ کاته‌کانی شه‌ودا مل که‌چن و له‌ کاتی سو‌جده‌و وه‌ستان‌دان و ده‌ترسن له‌ رو‌ژی دو‌ایی و هیوای به‌زه‌دی په‌روم‌ردگاریان هه‌یه وه‌ک ئەو که‌سه‌ وایه که سپله‌و ئەه‌ک نه‌ناس و بی‌باوه‌ره‌و له‌بیری گیر‌فان په‌ردن و سک په‌کردن‌دایه؟ بلێ: ئایا ئەه‌وانه‌ی ده‌زانی وه‌کو ئەه‌وانه‌ن که نازانی؟ بی‌گومان ههر ئەوه‌ی که خاوه‌نی زی‌ریه‌ه بیر ده‌کاته‌وه به‌هره‌مه‌ند ده‌بی‌ت، که‌سانی تر مه‌گه‌ر به‌رن ئەه‌وسا بیر بکه‌نه‌وه مه‌خابن له‌و بیر‌کردنه‌وه‌یه‌ش.

۱۰) ئەهی محمد ﷺ بلێ: په‌روم‌ردگارم به‌نده‌کانی بانگ ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ئەهی ئەو به‌نده‌نم که باوه‌رتان هی‌ناوه له‌ په‌روم‌ردگاری خۆتان به‌ترسن، بو ئەو که‌سانه‌ی که له‌م دنیا‌دا چاکه‌یان کردوه له‌ رو‌ژی دو‌اییدا چاکه‌یان بو هه‌یه که به‌هه‌شته،

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۚ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ۚ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۗ
قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا
ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۚ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ
وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ، يُعْبَادُونَ فَاتَّقُوا ۚ
وَالَّذِينَ أَجْتَنَبُوا الظُّلُمَاتِ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى
فَبَشِّرْ عِبَادَ ۚ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ أَهْلُ الْأَلْبَابِ ۚ
أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتُ تُنْقِذُ مِنْ النَّارِ ۚ
لَكِنَّ الَّذِينَ أَنْفَرْنَاهُمْ هُمْ أَعْرَفُ بِمَا فَوْقَها عَرَفُ مُبَيَّنَةٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ۚ أَلَمْ تَرَ
أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ
يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ
يَجْعَلُهُ حُطْلًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ

جا له دنيادا خوتان زهبونی به ردهستی خوا نه ناسان مهکن
زهويه کهى الله فرموانه و کوچ بکن بؤ نهو جیگایه که دهتوان
به نازادی به نادیهتی (الله) ی تیدابکن و خوتان راگرن له سهر
نیش و نازاریک که له سهر خودابه رستی دوجاری دهبن چونکه
خوگران ههر پاداشتیکی بئ ژماره و مرده گرن.

۱۱) نهى محمد ﷺ بلى: بیگومان من فرمانم پیکراوه که
به نادیهتی الله بکه و نایینم خاوین بکه مه وه بؤی.

۱۲) جا فرمانم پیکراوه تا من یه کهم کهسى نه م گه له بم بؤ
ملکه چی فرمانی په رور دگارم.

۱۳) بلى: بیگومان نه گهر من سهر پیچی فرمانی په رور دگار
بکه م دترسم له سزای روژیکی گه وره.

۱۴) بلى: ههر الله دپه رستم که بؤ نهو ناینم پاک ده که مه وه
جگه له وی تیکه ل ناکه م.

۱۵) نه و س نیر نیوه جگه له الله ههر جیتان نه ویت بیپه رستن.
نه مه هه رده هیه نه سهر به خوی له په رستن دا. بلى: بیگومان
په نجه رؤ نهو که سانه ن که خو یان و که س و کاریان له رؤزی
قیامه تدا دؤراندوه، بزانه به راستی ههر نه مه هیه په نجه رؤبونی
ناشکرا.

۱۶) له رؤزی قیامه تدا سیبهری سهریان و پیخه خه فی ژیریان
ناگره. نه مه نه وه یه که الله به نده کانی پیده ترسینی تا ده ست له
خوا نه ناسی و خراپه و تاوان بکیشنه وه، جا بؤیه دهفه رموی: نه ی
به نده کانه م له من بترسن.

۱۷) جا نهو که سانه ی که له په رستنی سهر که شو و یاخی بوان
دوور ده که ونه وه و ده که رینه وه بؤ لای الله مزگینی ههر بؤ نه وانه
، سا تؤ موژده بده به و به نده انه م.

۱۸) نه و که سانه ی که گوئ له هه مو قسه یه که ده گرن نه و س
له و دیان که چاکتره په پرده ی ده کن که قورنان و فه رموده
به نر خه کانی پیغه مبه رمانه ﷺ نه مانه نه و که سانه ن که الله
رینمایى کردون، نا نه وانه ن که خو یان خاوه نی ژیرین و
شاره زایی و تیگه یشتیان راست و روه انه .

۱۹) نایا نه وانه ی که باسکران و نه و که سه ی که برپاری سزا
به سهریدا چه سپیوه و هکو یه کن؟ نه ی نایا تؤ ده توانیت که سی که
له ناو ناگردا بیت پرگاری بکه یه ت؟ نه خیر.

۲۰) به لام نه و که سانه ی که له په رور دگاری خو یان ده ترسن و
دزایه تی ناکه ن ، به لگو فره مانه کانی به چاکی جی به جی ده کن
بؤ نه وان هؤده گه لیک هه یه که له سهر یانه و هؤده گه ل تر
دروستکراوه و له ژیر یانه وه چه ن دین رووبار فرکه ی دیت. نه مه
به لئینی (الله) یه که داویتی به و پاریزکارانه. که (الله) یش
پیچه وانه ی به لئینی خوی ناکات و نه م به خششه جوان و به
نرخانه یان پیده دات.

۲۱) نه ی بینر مه گهر تؤ نه تبینی که الله له ناسمانه وه ناوی
دابه زاند نه و س له ناو زه ویدا کردی به چاوه گی گه وره و بچوک
به گوپردی پیویستی خه لک و پاشان به و ناوه باخ و بیستان و
کشتوکالی رهن گاو رهن گی سه وز کرد ، پاشان پییگه یاند نه و س تؤ
ده بینی زه رده و پاشان ده ی کات به پل و پوش ، به راستی نا له مه دا
نامؤژگاری و په ند هه یه بؤ خاوه ن عه قلان، نینجا په رور دگار
پاش نه و دی که په راوی بونه وری به گورتی خسته پیش چاومان،
پیناسه ی نه م نایین و په راوه به نر خه مان بؤ ده کات و دهفه رموی:

۲۲) نایا نه و که سه ی که الله دلی فره وان کردوه بؤ نیسلام ، جا
نه و له لایه ن په رور دگاریه وه له سهر روناکی بیت وه که نه و که سه
وایه که سهر لیشیواو گو مرا بیت؟ وای بؤ نه و که سانه ی که
دلایان رده له یادی الله نه وانه له گومرایی ناشکران.

۲۳) زاتی الله جوانترین قسه ی ناردوه که په راوی که و
سورته کانی له یه که ده چن و دووباره کراوه یه و به خویندنه و دی

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ ۚ قَوْلٌ
لِلْقَسِيسَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾
اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعُرُ مِنْهُ
جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَفَمَنْ يَنْتَقِي وَجْهَهُ سَوْءَ
الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ
﴿٢٤﴾ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنْتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْغُرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابِ
الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي
هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَنْذَكُرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَنْفَعُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ
شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مِيتٌ وَإِنَّهُمْ مَمِيتُونَ
﴿٣٠﴾ ثُمَّ إِنَّا كُنَّا يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

له ژیر فرمانی یهك پیاودا بیت و یهك جور فرمانی
به سهرادبات نایا بارو حالی نهم دوو وینه وهكو یهكه؟
مروقی یهكه نمونهی نهوانهن كه بیجگا له الله . یان
مه به ستهو ههر جار له ژیر فرمان و بهر ژوندی لایه کدان و
بو رازی کردنیان ههمو ههولیک دهن سهرنجام هندیکیانی
لیدهرنجنی.

وه **مروقی دوو ههم** نمونهی نههلی تهوحیده كه جگه له الله
مه به سستی تریان نیه و رازی کردنی (الله) یش زور ناسانه. جا
سوپاس ههر بو (الله) یه چونكه ههر نهوه تواناو داناو
خاوهن بهخشش و نیعمه ته بهلام زور بهیان نهم راستیه
نازانن.

﴿٣٠﴾ بیگومان تو دهمریت، چونكه هاتن بو دنیا تهنها بو
تاقی کردنه وهیه و زور به پهله دواپی دیت، خو نهوانیش
ههر دهمرن.

﴿٣١﴾ پاشان بهراستی له رژی قیامه تدا له لای بهروردگارتان
کیشه تان ده بیت و له بهر سهختی سزای نهو رژه ههر كهس
نهو یتز تاوانبار دهكات، وه برپاری راست له سهر ههموتان
لهویدا دهریت ، نهوسا راستان بهههشتین وناحه قانیش
بهرو دوزخ بهرئ دهکړن.

پیستی لهشی نهو كه سانهی كه له بهروردگاریان دهرترن
موچرکه ی پیدا دیت ، پاشان پیستیان و دلیان نهرم ده بیت
بو یادی الله، نه مه یه رینمای الله بو ههر كه سیك كه
ناره زوی لی بیت رینمای دهكات و ههر كه سیکیس كه الله
ریگای لی ون بکات نیتز هیچ كه سیکی تری نیه كه رینمای
بکات. قه تاده (رحه تی خوی لی بیت) نهم نایه تهی
خوینده وه و تی: نه مه وه سفی دوسته کانی (الله) یه. الله
وه سفیان دهكات كه نه مانه به خوینده وهی قورئان موچرکه
دههات به له شیاندو چاویان دهگریاو دلیان نارام دهو ، خو
وه سفیان ناکات به وهی كه هوشیان نه ده ماو له خو ده جوون
به لگو نهم جور رهفتارو بوچونه ههر له ناو خه لکی
بیدعه چی دایه. جا بیگومان نه مه له شهیتانه وهیه و خه لك
بهرو ریای ده بات و کرداره چا كه کانیان هه لده وه شینیت وه .

﴿٢٤﴾ نایا نهو كه سهی كه له ناو نازو نیعمه ت و سیبه ری
چروپرو کانیاوو ژیانی خوش دایه ، وهك نهو كه سهیه كه له
ناو ناگردایه و دهیه ویت به دم و جاوی، خوی له سزای رژی
قیامه ت برپاریزیت و ناچاوانی کردوه به سپر بو پاراستنی
خوی له ناگر؟ جا بهو سته مکارانه دهو تریت سزای نهو کاره
ناپه سهندانهی كه کردوتانه بچه زن.

﴿٢٥﴾ نهوانه ی پیش نه مانه یش پیغمبه رانیان به درو
خسته وه جا به هو ی نهو تاوانه وه سزایان بو هات له
جیگایه كه وه كه ههستیان پی نه کرد تا دای به سهریاند.

﴿٢٦﴾ جا الله ههر له دنیا دالاوی سهرشوری پی چه زاندن
بهراستی نه گهر بزائن سزای رژی دوی گهره تره له سزای
دنیا یه.

﴿٢٧﴾ سا بهراستی نیه بو خه لکی له قورئانه دا له ههمو
نمونه یهك كه پیویست بیت هیناومانه به لگو بیر بکه نه وه.

﴿٢٨﴾ كه نه مه قورئانیکی عهره بیه و هیچ ناته وایه کی تیدا
نیه ، به لگو نهوان بیر له ده سلا تی الله بکه نه وه لی
بترسن و پهیره و ی فرمانه کانی بکه ن.

﴿٢٩﴾ الله نمونه یه کتان بو باس دهكات: پیاویك كه چند
كه سی دز به یهك سهرپهرشتی بن و ههر کام بو خوی
برپاریکی به سهر دا بدات و نهویش نه زانیت به گوپی کامیان
بکات و کامیان له خوی رازی بکات. وه پیاویکیس تایبه ت

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ
إِذْ جَاءَهُ^{٣٢} أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ^{٣٣} وَالَّذِي
جَاءَ بِالْصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ^{٣٤} أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ^{٣٥}
لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ^{٣٦}
لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ^{٣٧} أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ
عَبْدَهُ^{٣٨} وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ^{٣٩} وَمَنْ يُضْلِلِ
اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ^{٤٠} وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ^{٤١}
أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْفِقَارٍ^{٤٢} وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ
أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُمْسِكَةٌ رَحْمَتَهُ^{٤٣} قُلْ حَسْبِيَ
اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ^{٤٤} قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا
عَلَى مَكَانِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ^{٤٥}
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ^{٤٦}

٣٢ جا کي ستمهکارتره لهو کهسهی که درو بهدهم الله - وه بکاتو بلی: الله هاوهل یان هاوسهر یان مندالی ههیه، وه بیباوهر بو بیت بهم راستیه که قورئانه کاتیک که هاتووته لای و بیستویهتی، نایا دۆزهخ جیگای خوانهناسان نیه؟ دهی بو به باوهر هینان بهم قورئانه خویمان لهو دۆزهخه ناپاریزن؟

٣٣ جا نهو کهسهی که نهو قورئانهی هیناوه که محمده ﷺ ، وه نهو کهسهی که باوهری پیگردوه ههر نهوانن پاریزکار، که سهر قافلهی باوهرداران نهوبهگری سدیقه(خوالیی رازی بئ).

٣٤ لهلای پهرومردگاری خویمان نهوهی که بیانیهویت بویمان ههیه، ئا نهوهیه پاداشتی چاکهکاران.

٣٥ تا له عاقیبهت دا الله له خراپترین کاریک که کردویانه چاوپۆشی بکاتو پاداشتیان به چاکتریش لهوهی که کردویانه بداتهوه.

٣٦ نایا الله بهس نیه بو به هانا هاتن و یارمهتیدانی بهندهکانی؟ کهچی نهوان تو دوترسینن به کهسانی تری

جگه لهو زاته! خو ههرکهسیک که خوا سهری لیتیکیدا کهسیکی تر نیه رینمایی بکات.

٣٧ خو ههر کهسیکیش که الله رینمایی بکات هیج گومراکهریک ناتوانیت که سهری لیتیکیداتو گومراهی بکات. نایا الله بهدهسهلاتو تۆلهسین نیه؟ جا کهواته کهسی له دهست دهر ناجییتو تۆله له ههمو ستمکاریک ومردهگریت.

٣٨ جا نهگهر پرسیاریان لیبهکیت کی ئاسمانان و زهوی دروستکردوه بهدئنیایهوه دهلین: الله ، پییان بلی: پیم بلین نهگهر الله ویستی زیانیکم لیبدات نایا نهوانهی که جگه له الله دهیانپهستن دهنوانن نهو زیانه لابهرن؟ یان نهگهر ویستی بهزهیی پییدا بیتهوه نایا نهوانه دهنوانن بهرگری لهو بهزهیه بکهن؟ بلی: الله بهسه بۆم، جا نهوانهی کهدهیانیهویت پشتی خویمان جیگرو پتهو بکهن با ههر بهو پشت ببهستن.

٣٩ بلی: نهی گهلی من چون بوتان دهکریت ئیشی خوتان بکهن و منیش چونم بو نهلویت ئیش دهکم جا بهم زوانه دهنانن چیتان کردوه.

٤٠ ههر کهسیک سزای بو بیت نهوا سهرشۆری دهکاتو نهو سزایه له سهری ههمیشهیی دهبیت.

٤١ بیگومان ئیمه نهو قورئانهمان بهراستی و بو مهبهستیکی رهوا ناردده لات، نهوسا ههر کهسیک که رینمایی ومهگریت خوئی سودمهندهو ههر کهسیکیش که گومرا ببیت نهوه ههر بهخوئی زیانی گهیاندهو تو زامنی نهوان نیت. نهمهش دلدانهوهیهکه بو پیغهمبهرمان ﷺ تا بهو دزایهتیهی موشریکان زور خه مبارو دلتهنگ نهبی. ئینجا پهروهردگار تییمان دهگهیهنیت که تنهنا خوویهتی ئالوگور لهم بونهومردها دهکاتو دهفهرموی:

٤٢ (الله)یه که گیانهکان ومردهگریت لهکاتی مردنیدا ، ههروهها نهو گیانهش که هیشتا کاتی مردنی نههاتوه لهکاتی خهوتندا ومه دهری دهری، جا نهو گیانهی که برپاری مردنی دراوه لهلای خوئی ومه دهری دهری و نایگه رینیتیهوه بو لهشی و دهمیرینیت. نهویتیریان بهرهلا دهکاتهوه که دیتیهوه لهشی ههتا کاتی دیاری کراوی دیت. بیگومان ئا لهوهدا چهندنین بهلگه ههیه بو نهو گهلهی که ورد دهنهوهوتی نهفکرین.

ئەبو ھورەیرە دەلیت پیغەمبەری خواﷺ ڤەرمویەتی: { إِذَا
أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَنْقُضْ فِرَاشَهُ بِدَاحِلَةِ إِزَارِهِ فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي
مَا خَلَفَهُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَقُولُ بِاسْمِكَ رَبِّ وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ
أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَأَرْحَمَهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَأَحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ

الصَّالِحِينَ / البخاری / واته: ھەر کاتیڤ یەکیڤ لە ئیوہ جوو بو
سەر جیڤای خەوتنی با بە دامینی خوێ ئەو جیڤایە
بته‌کیڤی، چونکە نازانی پاش خوێ چی ھاتووتە جیڤاکە
پاشان با بلیت: ئەو پەروردگارم بەناوی تۆوہ شانم دادەدەم،
ھەر بەناوی تۆیشەوہ بەرزى دەکەمەوہ، ئەگەر گیانم
وہردەگرت دەو پەحمی پی بکەو ئەگەر بەرەلایشی دەکەیت
سا ببپاریزە بەو شیوہیەى کە بەندە چاکەکانت دەپاریزیت {
ئینجا پەروردگار لۆمەى بت پەرست و ھاوێ دانەرەن
دەکات و دەفەرموی:

﴿٤٣﴾ ئایا بیجگە لە اللہ شتانى تر دەکەن بە تەکار بو
خۆتان، پێیان بلی: ئایا ئاوا نەزانانە پەفتار دەکەن و ئەو
بتانە بەشت دەزانن ئەگەر چی ئەوانە خواوہنى ھیچ شتیڤ
نین و ھیچیش نەفانم؟

﴿٤٤﴾ بلی: تەکاری و شەفاعەت ھەر ھەموى تەنھا بەدەست
(اللہ) یە کە ئاسمانان و زەویش مۆلکیتی، پاشان ھەر بو لای
ئەو خویشی دەبرینەوہ.

﴿٤٥﴾ جا ھەرکاتیڤ یادی اللہ بە تەنھایی بکری و ھاوار بو
کەسى تر نەبریت دلی ئەو کەسانەى کە بە رۆژى دواى
باوەر نەھینن دەشیویتی و کۆرەکیان بەلاوہ ساردەو کەم
بایەخە! بەلام ھەر کاتیڤ یادی کەسانى تری جگە لەو
بکریت کتوپر شادو کەیفخۆش دەبن و بەیەکتر موزدە دەدەن.
بەداخەوہ ئەمرو ھەرکەس و گرو و تاقەم و پیرپک ئەوہندەى
بە باسى گەورەو شیخ و سەرۆک حیزبەکیان شادمان و
کەیفخۆش ئەوہندە بە باسى تاک و تەنیاى اللہ
کەیفخۆشین، وە ئەوہندە بەرگری لەوان دەکەن ئەوہندە
بەرگری لە خواو پیغەمبەرەکەى ناکەن لەھەر کامیش
بپرسیت دەلی: خواناس و موسلمانم. خو ئەم نایەتە
ھەردووئای تەرازوہکەى دیارە، جا بو خۆت تەماشای بکەو
بزانی تۆ لەکامیانى و خۆت مەخەلەتینە، مردیت گەرانیوہت
نیە بو ئیشکردن و پەشیمانى ئەوکاتەش بیسوودە.

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَى
فَلِنَفْسِهِ. وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي
لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَوْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ
قُلْ أُولَئِكَ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾
قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ
قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ
دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَبَدَأَهُم مِّنْ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

﴿٤٦﴾ بلی: پەروردگارم، ئەو دروستکەرى ئاسمانان و زەوى و
زانەرى شاراوو و ئاشکراکان ھەر خۆتى کە لەروژى دواىیدا
لەنیوان بەندەکانتا لەو شتەى کە نارێکن تێیدا برپار
دەدەیت.

﴿٤٧﴾ بەپراستی ئەگەر ئەوہى لەناوى زەویداى ھەموى و
ئەوہندەى تریشى لەسەر بیٹ مۆلکی ئەو کەسانە بیٹ کە
ستەمیان کردوہ ئامادەن لە حیاتی سزای خرابى رۆژى
قیامەتدا بیدەن. دیارە ئەوہیان نیەو ئەگەر ئەوہیشیان
ببواىە لییان وەرنەدەگیرا و ستەمکاران ھەر دەبی ئەو سزایە
بچەژن، جا بیرکەنەوہ پیس ئەوہى بەو رۆژە بگەن. بەلی،
لەو رۆژەدا ئەوہى کە ھیچ حیسابیان بو نەدەکردو نەھاتوہ
بە خەیاڵیاندا ھەموى لەلای اللہ ئاشکرا دەبیت.

﴿٤٨﴾ جا لەو رۆژەدا خرابى ئەو کردارانەى کە کردویانە
بۆیان دەرکەوتو دای بەسەریاندا سزای ئەوہى کە گالتهیان
پی دەکرد.

﴿٤٩﴾ ئەوسا ئەو مروفھى کە باسى تەوحیدی (اللہ) ی بو
دەکرا دلی بەیەکدا دەھات، ھەر کاتیڤ ھەستى بە زیانیڤ
بکردایە ھاوارى بو دەھینانین پاشان ھەر کاتیڤ لەلایەن

وَبَدَأَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا عَنِيَ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا
وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا
وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾
قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن
رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
﴿٥٣﴾ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ
إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَعْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَن تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ
عَلَىٰ مَا قَرَّرْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾

خوښانه وه منه تمان بختايه سهری و بکه وتایه خوشیه وه
دهیوت: نه م خوشی و نیعمه ته بویه پیمدراوه چونکه باش
زانراوه که من شایسته ی نه م م ، نه خیر وانیه نه م پیاو
چاکی تو ناگه یه نیت به لکو تافیکردنه وه یه که تا دهرکه ویت
نایا سوپاسی الله ده کړیت یان کوفرو سپله ی و بینمه کی
له گه لدا ده کړیت به لام زوربه یان نه م راستیه نازان.

٥٠ به راستی که سانی تر پیش نه وانیش نه م قسه یان
کردوه به لام نه وه ی که کرد بویان و نه وه ش که کویان کرد
بویه وه سودی به نه وان نه گه یاند.

٥١ ئینجا دوچاری سزای نه و خراپانه بون که کرد بویان،
له ناو نه مانه ی نومته ی تودا نه و که سانه ی که سته میان
کردبو به م زوانه دوچاری سزای نه و ئیشه خراپانه دهن که
کردویانه و ناشتوانن ریگا له و سزایه بگرن.

٥٢ نایا ده وله مهندي به نیشانه ی خوش به ختی و هه ژاری
به نیشانه ی به د به ختی ده زانن و نازانن که به راستی
(الله) یه که رۆزی فره وان ده کات بو هر که سیك که نارهمزی
لیبیت و دهیگریته وه له هر که سیکیش که نارهمزی لیبیت و
هیچکه سو هیچشت نابی به بهرپه رچ له ریگای ویستی

(الله) دا، ده وله مهندي و هه ژاری ته نها بو تافیکردنه وه یه و
به ده ست (الله) یه، به بیگومان له وه دا چه ندین به لکه هه یه
بو گه لیک که باوه ر ده ی نیت، ئینجا پهروه ردگاری میهره بان
دەرگای میهره بانی خوی ده کاته وه و گرنه ترین موزده به
مروف به تاییه ت تاوانباران ده دات و ده فهرمو ی:

٥٣ نه ی محمد ﷺ بلی: پهروه ردگاری میهره بان بانگتان
ده کات و ده فهرمو ی: نه ی نه و به ندانه ی که به کوفرو تاوان و
خراپه کاری زیاده رویتان کردوه له سهر نه فسی خوتان
نائومی د مه بن له سوژی الله، بیگومان که الله له ته وای
گونا هانتان خوشده ییت نه گهر له هاوبه ش دانان بو الله
په شیمان ببنه وه، بیگومان نه و هر خویه تی لیبورده و
به سوژه بو به نده کانی.

نای چند بانگه وازیکی خوشه وای چند به دبه خته نه و
که سه ی که به دم نه م بانگه وازییه وه نه روات، پیغه مبه رمان
ده فهرمو ی: { لَوْلَا أَنْتُمْ تَذُنُّونَ خَلَقَ اللَّهُ خَلْقًا يُذُنُّونَ يَغْفِرُ
لَهُمْ / مسلم وغيره / نه گهر ئیوه گونا هانتان نه کردایه الله
دروستکراویکی تری دروستده کرد که گوناخ بکه ن جا لیان
خوش ببی }

دیاره مه به ست نه وه یه که مروف هر توشی تاوان ده ییت، جا
گرنه نه وه یه له سوژی پهروه ردگاری نائومی د نه ییت و
به باشی بگه ریته وه بو لای الله .

٥٤ سا بگه ریته وه بو لای پهروه ردگاری خوتان و خوتان به و
بسپیرن پیش نه وه ی سزاتان بو بیت، پاشان که س به
ده متانه وه نه یه ت.

٥٥ جا دوی جوانترینی نه وانه بکه ون که له لایه ن
پهروه ردگار تانه وه بو تان ره وانه کراوه که قورئانه پیش
نه وه ی به کتو پری سزاتان بو بیت و ئیوه ههستی پی نه که ن.

٥٦ نه وسا نه و که سه بلی وای بو من له سهر نه و کوتایی و
که مکاریه م که له به رامبه ر فهرمانی (الله) دا کردم و بیگومان
من له و که سانه ش بوم که گالته یان به م قورئان و په یامبه ر
ده کرد.

٥٧ جا یان بلیت نه گهر الله ریئمای بکردمایه به راستی
له پاریزکاران ده بوم.

واته نهوانه‌ی که له‌دنیا دا زمانیان درپژ ده‌که‌ن و ده‌لین ئیمه نازادین و نابی پته‌ی ئایین له‌ملماندا بی له‌وی ده‌لین ئیمه بی ده‌سه‌لات‌بویین؟!

٥٨ یان کاتیک که سزا ده‌بینی ده‌لینیت نه‌گهر جاریکی تر بگه‌ریمه‌وه بو دنیا نه‌وسا له‌ بیاو چاکان ده‌بم. به‌راستی په‌روه‌ردگار چاک به‌نده‌ی خو‌ی ده‌ناسیت بو‌یه له‌وه‌لامی نه‌وانه‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿نه‌گر جاریکی تر بگه‌رینرینه‌وه بو دنیا دووباره ده‌گه‌رینه‌وه بو سهر نه‌و کاره خراپانه‌ی که به‌رگری کراوه لییان﴾ نه‌نعام/٢٨. لی‌ره‌ش ده‌فه‌رموی:

٥٩ وانیه و تۆیش راست ناکه‌یت به‌راستی نیشانه‌کانی من هاته لات جا تو باوه‌رت پی نه‌کردو له‌ خوا نه‌ناسان بویت.

٦٠ جا له‌ رۆژی قیامه‌تدا نه‌وانه‌ی که درۆیان به‌ده‌م (الله) وه‌ کردوه روویان ره‌شه، ئایا جی‌گای لوت به‌رزان له‌دۆزه‌خدا نیه‌؟

٦١ خو‌ الله نه‌و که‌سانه‌ی که لی‌ترساو‌ن به‌هوی نه‌و خوشبه‌ختیه‌وه که به‌هوی پارێزکاری خو‌یا‌نه‌وه پێیان دراوه له‌ ته‌نگو چه‌له‌مه‌و سزای قیامه‌ت رزگاریان ده‌کات و توشی هیچ ناخو‌شی و خراپه‌یه‌ک نابن و نه‌وان ئیتر غه‌مگین نابن.

٦٢ الله به‌دییه‌نه‌ری هه‌مو شتی‌که‌و ههر زاتی نه‌وه که چاودیره به‌سه‌ر هه‌مو شتی‌که‌دا.

٦٣ کلیلی ئاسمانان و زه‌وی هه‌ربه‌ ده‌ست نه‌وه‌و نه‌و که‌سانه‌ی که به‌ نیشانه‌کانی الله بی‌باوه‌رن نه‌وه ههر نه‌وانن رهنجه‌رۆ.

٦٤ پێیان بلی: ئایا پاش رون بونه‌وه‌ی نه‌و هه‌مو راستیانه ئیوه پیم یه‌زن که من جگه له‌ الله بی‌ه‌ستم نه‌ی نه‌زانان؟

٦٥ نه‌وسا به‌راستی وه‌حی کراوه لای تو نه‌ی محمد ﷺ و لای نه‌و پی‌غه‌مبه‌رانه‌یش که له‌پیش تو‌دا بون که: نه‌گهر هاوبه‌ش بو الله بگریت د‌نیا به‌ که هه‌مو کرده‌وه چاکه‌کانت هه‌ل‌ده‌وه‌شیت‌ه‌وه نه‌وسا تۆیش له‌ رهنجه‌رۆیان ده‌بی‌ت.

٦٦ به‌لکو به‌س الله بی‌ه‌سته‌و له‌گه‌ل سوپاسگوزاراندا به‌.

أَوْ تَقُولُ لَوَأَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوْ تَقُولُ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوَأَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تَكَ ءَايَتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَتَوَمَّلْ الْقَيْمَةَ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمِثْقَاتِ نَجْمٍ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَايَةِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقَيْمَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِّمِيسَةٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

٦٧ وه‌ک پێویست ریزیان له‌ الله نه‌گرتووه‌و به‌چاکی نایان‌سن، خو‌ ههر چه‌وت زه‌ویه‌کان هه‌مویان له‌ناو مشتی نه‌ودان، له‌ رۆژی قیامه‌تیشدا به‌ ده‌ستی راستی ئاسمانه‌کان ده‌پێچیت‌ه‌وه. پاک و بی‌عه‌یبه‌و به‌رزتره له‌وه‌ی که هاوبه‌شی بو دابن‌ین. ده‌لین: جاریکیان حوله‌که‌یه‌ک هاته خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و وتی: نه‌ی محمد بی‌گومان که الله ئاسمانه‌کان ده‌خاته سهر په‌نجه‌یه‌کی و هه‌مو دروست‌کراوه‌کانی تریش ده‌خاته سهر په‌نجه‌یه‌کی تری و پاشان ده‌فه‌رموی: من پادشام، جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پێکه‌نی تا ددانی پیش خرپی ده‌رکه‌وت، پاشان فه‌رموی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ وه له‌ فه‌رموده‌یه‌کی تر‌دا هاتوه که عایشه (خوالی رازی بی) پرسیری ئه‌م ئایه‌ته‌ی له‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ کردو ده‌لی: وتم نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌ی نه‌و کاته خه‌لک له‌کو‌ی ده‌بن؟ فه‌رموی: {عَلَىٰ جِسْرِ جَهَنَّمَ / وَفِي رَوَايَةٍ / عَلَى الصَّرَاطِ يَا عَائِشَةُ / مسلم} واته: له‌سه‌ر پردی دۆزه‌خن، له‌ رپوایه‌تی تر‌دا هاتوه: نه‌ی عایشه له‌سه‌ر نه‌و رینگای پردی دۆزه‌خن!

٦٨ جا به‌فه‌رمانی الله، که فوو‌کرا به‌ که‌له‌شاخدا له‌لایه‌ن ئیسرافیل‌ه‌وه نه‌و کاته هه‌رجی گیانه‌به‌ر هه‌یه له‌ناو ئاسمانه‌کان و له‌ناو زه‌ویدا بی‌هۆش ده‌بن و ده‌مرن جگه له‌وانه‌ی

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَتْ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءُ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

که الله وستی له سهرمانیانه ، پاشان جاریکی تر فووی پیداً دهکریټ ، نهوسا دهست بهجی ههلهدهسنهوه که به چاوی خوځیان دهیبینن.

نهبو هوردهیره لهپیغهمبهروهه ﷺ هیناویهتی که ههرومویهتی: { مَا بَيْنَ النَّفْخَتَيْنِ اَرْبَعُونَ / البخاري } کهنیوانی نهو دوو فوو پیداً کردنه چله { بهلام نهوچله رون نهکراوتهوه که روژه یان مانگه یان سال.

٦٩ نهوسا زهوی به روناکی پهروهردگاری شهوق ددهاتهوهو نامه‌ی کرهوه‌کان داده‌نریټ و پیغه‌مبه‌ران (درودی خوایان لی بیت) دهینرین بو نهوه‌ی شایه‌تی بدهن و بلین که نیمه په‌یامی (الله) مان به‌وان گه‌یاندوهو شایه‌ته‌کانیش دهینرین که فریشته‌ی نوسه‌ری چاک و خرابی به‌نده‌کانه، جا به‌راست و دادپه‌روه‌رانه له نیوانیاندا برپار ددهریټ و نه‌وان سته‌میان لی ناکریټ.

٧٠ نهوسا هه‌مو که‌سیک پاداشتی نهوه‌ی پیده‌دریټ که کردویه‌تی، جا خوا خو‌ی له‌هه‌مو که‌س زاناره که چی ده‌که‌ن.

٧١ جا نهو که‌سانه‌ی که خوانه‌ناس بون به‌ره‌و دوزه‌خ ددهریټنه بهر پؤل پؤل تا ده‌چنه لای، دهرگا‌کانی ده‌کریټه‌وه‌و دهرگا‌وانی دوزه‌خ پییان ده‌لیټ: نایا پیغه‌مبه‌رانیک له خوټان نه‌هاتنه لاتان که نیشانه‌گه‌لی په‌روه‌ردگارتانی به‌سه‌رتاندا خویندبیټه‌وه‌و له گه‌یشتن به‌م روژه‌ی ترساندین؟ وتیان: به‌لی هاته لمان، به‌لام وشه‌ی سزا له‌سه‌ر خوانه‌ناسان هاته‌دی و جیگای خو‌ی گرت، مه‌به‌ست نه‌و برپاره‌ی (الله) یه که به شه‌یتانی فه‌رمو: به‌راستی دوزه‌خ پر ده‌که‌م له توو له‌وانه‌ش که په‌په‌روی له تو ده‌که‌ن هه‌موتان / صاد ٨٥.

٧٢ وترا له دهرگا‌کانی دوزه‌خه‌وه‌و به‌چنه ژووره‌وه که بو هه‌میشه تییدا بن ، جا چهند خرابه جیگای خو‌به‌زلزنان. نیجا قورئان وهک باوی خو‌ی پاش باسی خرابان باسی چاکان ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

٧٣ جا نهو که‌سانه‌ی که خوځیان پاراست بو له سه‌رپیچی فه‌رمانی په‌روه‌ردگاریان پؤل پؤل به‌سواری به‌ره‌و به‌هه‌شت ده‌برین تا نهو کاته‌ی که پیی ده‌گه‌ن و دهرگا‌کانی ده‌کریټه‌وه‌و دهرگا‌وانی به‌هه‌شت پی‌شو‌زبان لی‌ده‌کات و پییان ده‌لی: درود بو نیوه، پاک کرانه‌وه‌و هیچ ناپوخته‌کتان پیوه نه‌ماوه ، جا به‌چنه ناو به‌هه‌شته‌وه‌و بو هه‌میشه تییدا بن.

٧٤ نه‌وانیش ده‌لین: ته‌واوی سوپاس ههر شایسته‌ی (الله) یه نه‌و زاته‌ی که به‌لینن خو‌ی هینایه دی بو‌مان، وه نه‌م زهویه‌ی پیداین که له ههر کویدا نارم‌زومان لی بیت تییدا داده‌نیشین، وای چهند چاکه پاداشتی نیشکه‌رانی راسته‌قینه. له فه‌رموده‌دا هاتوه که: { اَنَّ مَا بَيْنَ مِصْرَاعَيْنِ مِنْ مِّصْرَاعٍ الْجَنَّةِ مَسِيرَةُ اَرْبَعِينَ سَنَةً وَلَيَاتِيَنَّ عَلَيْهَا يَوْمَ وَهُوَ كَطِيطٍ مِنَ الرِّحَامِ / مسلم } پانایی ههر دهرگایه‌ک له دهرگا‌کانی به‌هه‌شت چل سال ریگایه‌و روژی دیت که له‌به‌ر زوری خه‌لک فه‌ره‌بانغ ده‌بی.

٧٥ جا فریشته‌کانیش ده‌بینیت که له چوارده‌وری عه‌رشدا ده‌خولینه‌وه‌و له‌گه‌ل سوپاسی په‌روه‌ردگاریان به‌ پاک و بی عه‌یبی یادی ده‌که‌ن نه‌وسا له‌نیوانیاندا به‌راستی فه‌رمان

دراو و بیژرا تهواوی سوپاس شایسته ی (الله) یه که پهرومردگاری حیهانیه.

سورته غافر

۸۵

۴۰

سورته غافر که سورته چل ههمی قورثانه، له مه که دا هاتوته خواره وه، ههشتاو پینج نایه ته، و تراوه به گویره ی دابه زین سورته شسته مه و پاش سورته (الزمر) و پیش (فصلت) دابه زیوه، که واته پیش ههمو سورته "حامیم" له کان دابه زیوه.

وشه ی ﴿غافر﴾ واته داپوشه رو لیبوره له گونا، یه کی که له ناوه بهرزه کانی پهرومردگار که بهم کیشه له قورثاندا یه کجار له نایه تی سیه می ئه سورته دا هاتوه، ههروها ئه سورته بهم ناوانه ش دهناسریت: (المؤمن، الطول)

به ناوی الله ی زوره سوز و بینیه یهت میهره بان

۱) ح، میم.

۲) دابه زینی ئه پهراوه که قورثانه له لایه ن (الله) ی دسه لاتداری زور زاناویه که خاوه نی ئه و هه سفانه یه،

۳) چاوپوشی کاره له گوناو و مرگری ته و به و په شیمانیه و توله ی سه خته و خاوه ن به خشش و کهرهمی زوره و جگه له و هیچ په رستراویکی تری راسته فینه نیه، سهر ئه نجام گه رانه وهش ههر بو لای ئه وه.

۴) جگه له و که سانه ی که خوا نه ناسن که سی تر له باره ی نیشانه کانی (الله) وه دمه قاله ناکات، جا هاتوچویان بو ولاتان با تو نه خه له تی نی، چونکه ئه مه شتیکی که مه و سهر نه نجامیان نه مان و چونه ناو ناگره.

۵) پیش ئه م گه له ی تو گه ل نوح و پارته کانی تری پاش ئه وانیش باورپان نه کرد به پیغه مبه رکانیان و ههمو گه لیکی ش نیه ت و هه لوپستی خراپان هه بو له گه ل پیغه مبه ری خویندا به گرتن و کوشتن و به قسه ی پوچیش کی شه یان له گه لدا کردوون بو ئه وه ی راستی بشکینن، ئه وسا من گرتومن و توله م لی سهندون، جا بزانه چو ن بوه توله ی من بو ئه و گه له ناپه سه نده؟

۶) خو به لینی پهرومردگاری تو ههر ئاوه ها له سهر خوانه ناسان هاته دی، بیگومان ئه وانه یارانی ناگرن و دوزه خیین.

و تری الملتیکه حافین من حول العرش یسبحون یحمد ربهم و قضی بینهم بالحق و قیل الحمد لله رب العالمین ۷۵

۸۵

سورته غافر

۴۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ۱) حم تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۲) غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ۳) مَا يُجَدِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْزُرُكَ قَلْبُهُمْ فِي الْإِلْدَادِ ۴) كَذَبَتْ قُلُوبُهُمْ قَوْمٌ نُوْجِ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۵) وَكَذَلِكَ حَقَّتْ لِمَنْ رَزَاكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۶) الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۷

۷) ئه و فریشتانه ی که عه رشیان هه لگرتوه و ئه وانه ش که له چواره و وریدان پهرومردگاری خو یان به پاک و بی عه یب و هه سف ده که ن له گه ل سوپاس کردنی دا و باورپان به و هه یه و داوی لیبوردن ده که ن بو ئه و که سانه ی که باورپان هی ناوه و ده لئین - ئه ی پهرومردگارمان به زه یی تو ههمو شتیکی گرتوته وه و زانیاریه که یشت زوره و ههمو شت دهناسریت، سا ببوره له و که سانه ی که په شیمان بونه ته وه له تاوان و شوین ریگا که ی تو که وتون، و له سزای دوزه خ بیانپاریزه.

۸) ئه ی پهرومردگارمان ههروه کو لییان ده بوریت بیانخه ره ناو ئه و باخاته هه می شه یه ی که به لئینت پیداون و ئه و که سانه ی که چاکه کار بون له باو باپیران و هاوسه ران و مندال و نه وه کانیانیشیان به راستی تو خوتیت دسه لاتدار به سهر ههمو شتیکی دا و لی زانیت له کاروباریان.

۹) سا له خراپه بیانپاریزه و چاوپوشیان لی بکه، خو ههر که سی که له و روزه دا له توله ی خراپه پاراستت به راستی به زه ییت به ودا هاتوته وه و رحمت پی کردوه، وه ئه وهش ههر خو ی سهر که و تنیکی گه وره یه بو ئه وان. جا ته ماشا بکه ن که فریشته کان بو ئی مه ی باورپان ده پارینه وه و داوی لیبوردن و به هه شتمان بو ده که ن و ده پارینه وه له خوا له ناگری دوزه خ

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَفَهُمُ السَّعْيَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّعْيَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لِمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتَيْنَا أَتَيْنَا فَأَعْرَفْنَا بِدُخُولِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تَوَمَّنُوا فَاذْكُرْكُمْ اللَّهُ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَرْزُورُونَ لَا تَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

دورمان بختاهو ، ئه‌ی بۆ ئیمه خویمان ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وان ناپارێینه‌وه‌و خه‌می خویمان ناخوین؟! له‌ فه‌رموده‌دا هاتوه‌که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: {إِذَا دَعَا الْمُسْلِمَ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ قَالَ الْمَلِكُ: آمِينَ، وَلَكَ بِمِثْلِهِ/مسلّم/ هه‌ر کاتی که موسلمانیک له‌پاش مله‌ دو‌عای کرد بۆ ب‌رای ئایینی خو‌ی ئه‌و فره‌شته‌ی که مه‌ئمو‌ره‌ ده‌لیت: خودایه‌ لێی وه‌رگه‌ره‌ بۆ تۆش ئه‌ی موسلمانه‌که هه‌ر به‌ وێنه‌ی ئه‌و بی‌ت}.

﴿١٠﴾ بی‌گومان ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ خوایان نه‌ناسیوه‌ له‌لایه‌ن فره‌شته‌کانه‌وه‌ بانگ ده‌کړین و پێیان ده‌لێن: به‌راستی تو‌ره‌یی الله ﷻ له‌ مر‌وه‌زه‌دا که‌ وه‌تره‌ بۆ ئیوه‌ له‌ تو‌ره‌یی خو‌تان له‌ ئایین و پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌و کاته‌ی که‌ بانگ ده‌کران بۆ باوه‌ر که‌چی ئیوه‌ سپله‌و نمه‌ک نه‌ناس و بی‌باوه‌ر بون.

﴿١١﴾ جا ئه‌وه‌کاته‌ بی‌باوه‌ران ده‌لێن: په‌روه‌ردگارمان تۆ دو‌وجار ئیمه‌ت مراندوه‌و دو‌و جاریش زیندووت کردینه‌وه‌ ، جا دان به‌ گونا‌هی خو‌ماندا ده‌نیین ده‌سا هیج رێگایه‌ک هه‌یه‌ بۆ ده‌رجو‌ن له‌م ئاگه‌ره‌ که‌رانه‌وه‌ بۆ دنیا؟ وه‌لامیان: نه‌خیر، تازه‌ که‌رانه‌وه‌ نیه‌.

﴿١٢﴾ ئه‌و سزایه‌ی که‌ ئه‌مه‌رۆ تییدان به‌هو‌ی ئه‌ویه‌ که‌ هه‌ر کاتی که‌ الله ﷻ به‌ته‌نهایی بانگ بکړیت ئیوه‌ بی‌باوه‌ر ده‌بن بپێ، خو‌ ئه‌گه‌ر

هاوه‌لی بۆ دابنریت باوه‌ر ده‌که‌ن، جا ب‌ریار هه‌ر بۆ(الله)ی بالاده‌ست و که‌وره‌یه‌.

﴿١٣﴾ الله ﷻ ئه‌و زاته‌یه‌ که‌ نیشانه‌کانی خو‌یتان نیشان ده‌دات و له‌ ئاسمانه‌وه‌ رو‌زیتان بۆ ده‌نیریت به‌هو‌ی بارانه‌وه‌ ، به‌ لام بیر ناکاته‌وه‌و سو‌د له‌م راستیانه‌ وه‌رناگریت جگه‌ له‌و که‌سه‌ی که‌ به‌ره‌و الله ﷻ بگه‌رێته‌وه‌و هه‌ر ره‌زامه‌ندی ئه‌وی مه‌به‌ستبێ.

﴿١٤﴾ ده‌ی ئیوه‌ش به‌ دلپاکیه‌وه‌ الله ﷻ بی‌به‌رستن و خو‌تان یه‌کلا بکه‌نه‌وه‌ بۆی هه‌رچه‌ند خوانه‌ناسانیش پێیان ناخو‌ش بی‌ت. له‌ فه‌رموده‌دا هاتوه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پاش هه‌مو نو‌یژه‌ فه‌رزه‌کان ده‌یفه‌رمو: {لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَ لَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ/مسلّم، احمد/ جگه‌ له‌ الله ﷻ هیج په‌رستراویکی راسته‌قینه‌ نیه‌و ته‌نهايه‌و هاوبه‌شی نیه‌، ده‌سه‌لات و هیز هه‌ره‌ی ئه‌و زاته‌یه‌و هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ سو‌پاس و به‌سه‌ر هه‌مو شتی‌کدا توانای هه‌یه‌و هیج گو‌رێنه‌ریک و هیج توانایه‌ک نیه‌ مه‌گه‌ر به‌ الله ﷻ، هیج په‌رستراویکی راسته‌قینه‌ نیه‌ جگه‌ له‌ (الله) و هه‌ر ئه‌و ده‌په‌رستین نیعمه‌ت و رێز هه‌ر مو‌لکی ئه‌وه‌و هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ سو‌پاسی جوان، هیج په‌رستراویکی راسته‌قینه‌ نیه‌ جگه‌ له‌ الله ﷻ ، وه‌ هه‌ر بۆ ئه‌ویشه‌ ئایینی بێ غه‌ل و غه‌ش هه‌ر چه‌ند خوانه‌ناسانیش پێیان ناخو‌شبی‌ت}

﴿١٥﴾ پله‌و مه‌قامی زۆربه‌رزه‌، خاوه‌نی عه‌رشه‌ هه‌ندیک له‌فه‌رمانی خو‌ی که‌ مایه‌ی ژیا‌نی سه‌ربه‌ستانه‌ی دنیاو قیامه‌ته‌ ده‌نیریت بۆ که‌سی‌ک که‌ ئاره‌زو‌ی لێ بی‌ت له‌ به‌نده‌کانی بو‌ئه‌وه‌ی خه‌ک بترسی‌نی له‌و رو‌ژه‌ی که‌ رو‌ژی به‌یه‌ک گه‌یشته‌، مر‌وف و کرداره‌کانی، خه‌لکی ئاسمان و زه‌وی، عابید و مه‌عبود، راست و ناراست، سته‌م لێکراو و سته‌مکار.

﴿١٦﴾ ئه‌و رو‌ژه‌ی که‌ ئه‌وان دینه‌ده‌ره‌وه‌و ئاشکرا ده‌بن وه‌یجیان له‌ الله ﷻ ناشاریته‌وه‌، جارچی جار ده‌دات و ده‌لیت: ئه‌مه‌رۆ ده‌سه‌لات به‌ده‌ست کی‌یه‌؟ وه‌لام ده‌دریته‌وه‌، ده‌سه‌لات ته‌نها به‌ده‌ست (الله)ی تا‌ک و زāl به‌سه‌ر هه‌مو شتی‌کدایه‌و که‌سی تر هیچی له‌ ده‌ستدانیه‌.

له‌فه‌رموده‌دا هاتوه‌که‌ له‌رو‌ژی قیامه‌تدا خو‌ای بالاده‌ست ده‌فه‌رمو‌ی: {أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ مَلُوكُ الْأَرْضِ/البخاری/ هه‌رمه‌م پاشا کوا پاشاکانی زه‌وی؟}.

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ
 اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ
 لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينَ مَالٍ لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ
 يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾
 وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
 شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
 كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَاكْفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ
 قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
 وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَمْلَانَ وَقُرُونَ
 فَقَالُوا اسْحَرُ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
 عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
 نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

بکوژن وکچانیان دهست ئی مهدهن ، نهویش بوخزمهت پیکردن و
 داوین پیسی وسهرشورکردنی نهویدی ئیسرائیل، جا پهروهردگار
 دهفهرموی: فروفیلى خوا نهانسان جگه له سهر لیشیواوی شتیکی
 تر نیهو سهر نهانجامی ستهمکاران و خوا نهانسان ههر تییشان و
 تیاچونه.

﴿٢٦﴾ جا فیرعهون وتی: وازم ئی بیئن با موسا بکوژم ، جا با بانگ
 بکاته پهروهردگاری خوئی! بیگومان من دهرسرم که موسا
 دینهکاتان بگوړیټ یان لهم زهویدا خراپه بلاو بکاتهوه، بهئى
 نهوه قسهی پیاو خراپان و ستهمکارانه له ههمو سهردهمیکدا
 تهماشاکه فیرعهون خوئی سهرتپای لوت بهرزى و خوین مژى و
 خراپهکارییه و ئیستا فرمیسیکی تیمساحی دهرژینى بو خهیرو
 خوشی گهلهکهى و نایینهکهیان، نالئى کورسیم له مهترسیدایه،
 دهئیت گهل له مهترسیدایه، نایینتان له مهترسیدایه؟!
 وتراوه "چهند سهیره لهیهکچونى نهمرؤ و دوینى "

﴿٢٧﴾ جا موسایش علیه السلام وتی: بیگومان من به پهروهردگاری خووم
 ئیوه پهنا دهگرم له شهړى ههمو خوږهزلزانیك که باوهرى به
 رؤژى قیامهت و حساب نهبیټ.

﴿٢٨﴾ جا پیاوئیکى باوهردار له ئالى فیرعهن که لهترسى ستهمى
 فیرعهون باوهردارى خوئی دهرنهخست بو، ناتوانى لهم ستهمه
 گهورهى فیرعهون بیډهنگ بیټ و وتی: پیاوئیک دهکوژن که دهئیت:

﴿١٧﴾ ههر نهمرؤ ههمو کهسیك پاداشت دهریټهوه بهگوړهړى نهو
 کارو کوښشهى که کردویهتى چاك به چاك و خراپیش بهخراپ،
 وه نهمرؤ هیچ جوړه ستهمیک نیه، بیگومان که الله له حیسابدا
 به پهلهیه.

﴿١٨﴾ جا لهو رؤژه نزیکه که قیامهته بیانترسینه ، نهو کاتهى که
 دللهکان دینه قورگ له ترساو ههمویان ههر پیش دهخونهوه له
 داخو خهمدا، جا بو ستهمکاران لهو رؤژدا نهخرم و دوستیک
 ههیه و نه تکاکاریکی بهگوړیکراو.

﴿١٩﴾ الله دهرزانیت بهخیانهتى چاوه خیانهتکارهکان و به نهوهیش
 که دللهکاندایه و نهیاندرکاندوه کهس پیى نهزانیهو.

﴿٢٠﴾ خو الله بهراستى برپار ددات و نهو کهسانهى که
 دهیانپهرستن بیجگه له نهو هیچ شتیکیان لهدهست نایهت، بهبی
 شک که الله بیسهړى ههمو قسهو گوښاریکهو بینهرى ههمو
 کرداریکه. بیربکهروهه کههمیشه ناوا چاودیریکت لهسهره.

﴿٢١﴾ ئایا ههروا بی ناگان و بهناو نهم زهویدا نهگهړاون، جا
 تهماشاکه و بزنان که پاشهرؤژى نهو کهسانهى که لهپیش
 نهواندا بووه چوئى بهسهرهاتوه که نهوان لهم موشریکانهى
 ئیستایش بههیزتر بوون و شوینهواریشیان لهم زهویدا لهمان
 زیاترو بتهوتر بووه ، جا الله بههوئى گوناهاهکانیانهوه تولهى ئى
 سهندن و هیچکهسیکیان نهبو که له تولهى الله رزگاریان بکات،
 دهى ئیوهش نهى ئوممهتى محمد ﷺ جا تا ناوا رؤژیک یهخهى
 نهگرتون با بهروه پهروهردگاری خوتان بگهړینهوهو خوتان له
 خو پهراستى و دنیا پهراستى رزگار بکهن.

﴿٢٢﴾ نهو سزایهش لهبههر نهوهبو که نهوان پیغهمبهرانیان به
 بهلگهى رؤشنهوه بو هات ، بهلام نهوان باوهرپان پی نهکردن ،
 نهوسا ئیمهش تؤلمان ئى سهندن بهراستى نهو زاته به هیزه
 تولهى تونده. ئینجا پهروهردگار ههئى له بهسهرهاتى موسا
 علیه السلام لهگهل فیرعهون و دارو دهستهکهى بو نهو گهله باس دهکات
 تا زیاتر خوورهوشتى دوژمنانى نایین بناسن و فیرى نهترسى و
 حهق وئژیمان بکات و دهفهرموی:

﴿٢٣﴾ بهراستى ئیمه موسامان به نیشانه گهل خومان و بهلگهى
 رؤشنهوه رهوانه کرد،

﴿٢٤﴾ بؤلای فیرعهون و هامان و قارون، جا کاتیک که قسهى
 لهگهلدا کردن وتیان: جادوگرهړیکى زور درؤژنه.

﴿٢٥﴾ جا کاتیک بهو راستیهى که له لایهن ئیمهوه پییگهیشتبو
 هاته لایان وتیان: کورانى نهو کهسانهى که باوهرپان پیهیناوه

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾
وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ
لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ
فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ
اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا
فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
يَعِدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَقَوْمُ
لَكُمْ أَلْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ
بِأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا
أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمُ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ
وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾
وَيَقَوْمُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّارِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُنْزَلُونَ مِنْ
مَالِكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

پەروەردگارم (اللہ) یەو بەلگەى روشنى لە پەروەردگارتانەو
بۆ هیڤاون؟! ئەگەر ئەو درۆزنىش بێت خو ئەو سزای
درۆکەى ھەر بۆ خوێەتى و ئەگەر راستیش بکات ھەندى لەو
شتانەى کە ھەرپەشەى پێدەکات لێتان دوچارتان دەبێت،
بەراستى اللہ ئەو کەسەى کە زیادەرپەو درۆزنە رێنمونى
ناکات بۆ رێگای راست و ھەرگیز خوشبەخت نابێت.

لە ھەرمودەدا ھاتو ھەوڕەى کورى زوبەیرەو کەوتى:
لەبارەى سەخت ترين شتیک کە بت پەرستان بە پیغەمبەرى
خوایان ﷺ کردبیت لە عەبدولای کورى عەمرم پەرسى
وتى: { رَأَيْتُ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ يُصَلِّي
فَوَضَعَ رِدَاءَهُ فِي عُنُقِهِ فَخَنَقَهُ بِهِ خَنْقًا شَدِيدًا فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ حَتَّى
دَفَعَهُ عَنْهُ فَقَالَ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ/ البخارى/ دیم کە عوقبەى کورى ئەبو
موعەیت ھات بۆلای پیغەمبەرﷺ کە نوێژى دەکرد جا
بەرمالکەى خستە ملو تاساندی بەتاساندنیکی زۆرتوند، جا
ئەبو بەکر ھاتو پالى پێو ناو لەسەرى لای برد، ئینجا وتى:
پیاویک دەکوژن کە دەلیت: پەروەردگارم (اللہ) یەو بەلگەى
روشنى لە پەروەردگارتانەو بۆ هیڤاون؟! .

٢٦ ئەى گەلى من ئەمەرو دەسەلات ھى ئیوھىو زالن
لەسەر ئەو زەویەدا ، جا ئەگەر سزای اللہ ھات کى
یارمەتیمان دەدات بۆ رزگاربونمان؟ فیرعەون وتى: ھىج
شتیک پيشانى ئیوھ نادەم مەگەر ئەوھى کە خووم بەچاکى
دەزانەم و رێنمونیتان ناکەم مەگەر بۆ رێگای چاک و راست.

٢٧ جا ئەو کەسەى کە خواناس بو وتى: ئەى گەلى من
بەراستى من لیتان دەترسم لە وینەى رۆژى پارتهکان.

٢٨ وەکو نەریتى گەلى نوح و عادو سەمودو ئەو کەسانەش
کە لە پاش ئەواندا ھاتن، جییان بەسەرھات ئەوھش بەسەر
ئیمەدا بێت، بەراستى اللہ نایەوێت ھىج جوړە ستەمیک لە
ھىج بەندەھىکى خوێ بکات.

٢٩ ئەى گەلى من بەراستى لیتان دەترسم لەو رۆژەى کە
رۆژى ھاوار ھاوارە لە یەکترو کەس بەدەم کەسەو نایەتو
کەس لەبەر گرفتارى خوێ لە بیری کەسى تردا نیە.

٣٠ ئەو رۆژەى کە پشت لەیەک دەکەن و راو راوانەو بى
مەبەست دین و دەچن، ھىج پارێزەریکتان نیە لەو رۆژەدا لە
اللہ پەناتان بداتو رزگارتان بکاتو ھەر کەسیکیش کە اللہ
رپی لى گوم بکات ، ئەوسا ئیتەر ھىج رپی پيشاندەریکی تری
نیە.

٣١ بەراستى لە پيشدا یوسف ﷺ ھاتە لاتان بە بەلگە
گەلى ڕوون ، بەلام ئیوھ ھەر لە گوماندا بون لەوھى کە بوی
ھینا بون تا وەفاتى کرد، ئەوھبو وەتتان: ھەرگیز اللہ پاش
ئەو پیغەمبەریکی تر رەوانە ناکات، واتە تا مابو باوەریان
نەبو کە پیغەمبەرە بەلام کاتیک کە وەفاتى کرد دەیان وت:
پیغەمبەرى تری وەکو ئەو نایەت! ھەر ئاوەھا اللہ ئەو
کەسەى کە زیادەرپەو لە تاوانداو بە گومانە لە ئایینو
پیغەمبەرانى، رپنمایى ناکات و نایگەھەنییت بە خوشبەختى
پاشەرۆژ.

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَاذْلَمْتُمْ فِي شَكٍّ
مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ
مِنْ بَعْدِهِ ۚ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
أَتَتْهُمْ كِبَرٌ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ
يُطْغَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
يَهْمُنُ ابْنُ لِي صَرَخًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ
السَّمَوَاتِ فَأَطْلِعْ إِلَيَّ إِلَهَ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كُذَّابًا
وَكَذَلِكَ زَيْنَ فِرْعَوْنَ سَوْءَ عَمَلِهِ ۚ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا يَقَوْمُ اتَّبِعُوا أَهْدَكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾
يَقَوْمُ إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعُ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ
دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَثَرٍ ۚ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْفَعُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

ھاوبەشىكى ھەبىت، ۋەمىن ئىيۈە بانگ دەكەم بۇ لاي ئەو دەسەلاتدارە گەۋرەيە كە ئەم بونەۋەردى ھىناۋەتە دىۋ لەگەل ئەۋھىز و دەسەلاتە گەۋرەيەشدا زۆر لىيۈردەيە لە تاۋانى بەندەكانى.

﴿٤٣﴾ بىگومان ئەۋدى كە ئىيۈە مىنى بۇ بانگ دەكەن كە بەندايەتتى بۇ بكەم تاۋانى ھىچى نىيەۋ نايەت بەدەم كەسەۋە نە لە دىنيادۋ نە لە دۋارپۇژدا بېشك گەرەنەۋدى ھەمومانىش ھەر بۇ لاي (اللہ) يەۋ بىگومان كە زىادەپەۋان لە تاۋانۋ ستەمدا ھەر بۇ خۇيان دۆزدەخىن، بەللى باۋەردارەكەى ئالى فیرعەۋن دريژرە بە قسەۋ ئامۇژگار يىيەكانى دەداتۋ دەللى:

﴿٤٤﴾ سا بەم زوانە كاتىك كە سزاتان بۇ ھات ئەۋ كاتە دەزانن من چىم بىۋ وتونۋ ئىشى خۇم دەسپىرم بە (اللہ) بىگومان كە (اللہ) بىنەرى بەندەكانىيەتۋ ئەۋدى شايستەى رېنماى بىت رېنماى دەكاتۋ ئەۋەش كە شايستەى سەر لىشپوان بىت سەرى لىتتىك دەدات، ئەم پياۋە باۋەردارە دلسۆزە بۇ خۇىۋ گەلەكەى لە ئامۇژگارىۋ بانگەۋازى يەكخۋاپەرسىتىۋ دزايەتۋ ملھورىكى ۋەكو فیرعەۋن كۇتايى نەكردۋ لە كاتى پىۋىستدا خۇى ئاشكرا كرددۋ ھەلۋىستى مەردانەى خۇى گرت، لەمەۋە بەلای كەمەۋە ئەۋە فیر دەبىن ئەگەر بە

﴿٣٥﴾ ئەۋ كەسانەى كە لەبارەى نىشانەكانى (اللہ) ۋە كىشە دەكەن بەبى ئەۋدى ھىچ بەلگەيەكەيان بۇ ھاتىۋ، رىقۋ كىنى گەۋرە ھەيە لەلایەن (اللہ) ۋە لەلایەن باۋەردارنىشەۋە، جا چۇن سەرى لىتتىكدان ھەر ئاۋەھاش (اللہ) مۇر دەنیت بەسەر دلى ھەمۋ خۇ بەزلزانیكى زۆردارەۋە. قەتادە دەللىت: (نىشانەى مروفى ستەمكار كۈشتى خەلكە بە ناحەق).

﴿٣٦﴾ جا فیرعەۋن وتى: ئەى ھامان قەلایەكەم بۇ دروست بكە بەلگو بكەم بە رىگاۋھۇگەلىك.

﴿٣٧﴾ رىگاكانى سەرکەۋتن بۇ ئاسمانەكان ، سا بەلگو لەۋيۈە ھەۋالىك لە خۋای موسا بزائىم، ۋە بىۋ شك من ۋا گومان دەبەم كە ئەۋ درۋ دەكات، فیرعەۋن كرددارە ناشیرىنەكانى بۇ جۋانكرۋ رىگای راستى لىگىراۋ فرۋفلى فیرعەۋنىش جگە لە تياچۋنى خۇى شتىكى تری بەدۋاۋە نەبو.

﴿٣٨﴾ جا ئەۋ كەسەى باۋەرى ھىنابۋ وتى: ئەى گەلى من دۋام بكەۋن من رىگای باشتان نىشان دەدەم كە رىگای يەكخۋاپەرسىتەى.

﴿٣٩﴾ ئەى گەلى خۇم ئەم دىنایە ھەر تەنھا خۇشەكەۋ دەبىرپىتەۋە، بىگومان دۋارپۇژ ھەر خۇيەتۋ مالى ئارامگرتن بە يەكجارىۋ ھەرگىز كۇتايى نايەت، جا يان نازۋ نىعمەتۋ رابۋاردنى ھەمىشەيە، يان دۆزدەخۋ كىمۋ ئاگرى ھەمىشەيى جا ئەم زىانە كىلگەيەكە بۇ ئەۋ زىانەۋ چى بكەيت ئەۋە درۋىنە دەكەيت ۋەكو دەفەرۋى:

﴿٤٠﴾ ھەر كەسىك ئىشىكى خراپ بكات ھەر تەنھا بە يەك خراپە لە شىۋەى خۇى تۆلەى لىۋەردەگىرپتۋ ھەر كەسىكىش ئىشى چاك بكات نىر بىۋ يان مىۋ بىۋ ئەۋ باۋەردار بىت ئەۋە ئەۋانە دەچنە ناۋ بەھەشتەۋە، جا لەۋىدا بەبى ژمارە پۇزىان پىدەدرپت.

﴿٤١﴾ ئەى گەلى خۇم ئەۋە چىمە من ئىيۈە بانگ دەكەم كە رزگارتان بكەم لە ئاگر كەچى ئىيۈە من بانگ دەكەن بۇ لاي ئاگر!

﴿٤٢﴾ بانگم دەكەن تا بىياۋەرىم بە (اللہ) ۋ ھاۋبەشى بۇ دانىم كە من بچۈكتىن زانىارىم نىيە لەسەر ئەۋدى كە (اللہ) ھىچ

وَيَقُومُ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى
النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ
لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَأَجْرَمَ
أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ
﴿٤٣﴾ فَسَتَذَكَّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفُوضُ أَمْرِي إِلَى
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ
مَا مَكَّرُوا وَحَاقَ بِعَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ
يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا
عَالِ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَإِذْ يَتَحَلَّجُونَ فِي
النَّارِ يَقُولُ الصَّعْفَتَوُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا
لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَبَرُونَ عَنَّا نَضِيبُ مِنَ النَّارِ
﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ
قَدَّحَكُمْ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخِزْنَةِ
جَهَنَّمَ أَدْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

جوانی سرنج له نایه ته کان بدهین که خوگرتن و بیدهنگی و
خو حه شاردان ناگونجیت له گهل بیروباوهرپکی راست و
دروستدا ، نهو پیاوه به نهو هه لویسته مه زنه ی گه یشته نهو
پله یه ی که الله دهفه رموی:

﴿٤٥﴾ جا به هو ی نهو دهعوت و بانگه وازییه ی که له دژی
فیرعه ن و دهست و دایره که ی کردی الله له تهنگ و چه له مه و
سه ختیه کانی نهو فروفیله ی که دژی دهکرا پاراستی و
فیرعه ون و دهست و دایره که یشی خراپترین سزای چه سپاند
به سه ریاند،

﴿٤٦﴾ که ناگر بو که هه مو رۆژیک به به یانیان و به نیواران
نهوان دهبرینه سه ر نهو ناگره و له رۆژی قیامه تیشدا
(دهوتریت) فیرعه ون و دهست و دایره ی بخرنه ناو توندترین
سزاوه. نه مه ش سه لینه ری سزای گۆره.

﴿٤٧﴾ وهبیر بهینه ره وه نهو کاته ی که له ناو ناگردا له گهل
یه کتردا ده مه قاله یانه، جا ژیردهسته و لاوازه کانی دنیا به لوت
به رزان دهلین: بیگومان ئیمه بهیره وانی نیوه بووین نایا
نیوه دهتوانن له حیاتی ئیمه به شیک له م ناگره ی ئیمه
لابه ن؟ به لئ نه مه یه داخوازی نیوه ی دواکه وتو، جا بزنان

که وره و سه رۆکه کانتان چیتان بو دهکهن و چۆنتان وه لام
دهدنه وه.

﴿٤٨﴾ نهو که سانه ی که خو به زلزان بوون دهلین: بیگومان
هه مومان له ناو نه م ناگره داین (کهس هیچی بو کهس بی
ناکریت) بیگومان که الله به دادگهرانه له نیوان بهنده کانیدا
برپاری داوه و تازه دۆزه خین و هیج کاریک له دهستمان نایه ت،
جا ئینجا هه مو یان روو له دهرگاوانی دۆزه خ دهکهن که به لکو
به زه یی پیناندا بیته وه و شتیکیان بو بکات. وهک دهفه رموی:

﴿٤٩﴾ جا نه وانه ی که له ناو ناگردان به دهرگاوانی نهو ناگره
دهلین: له پهروه ردگارتان داوا بکه ن به لکو نه م سزایه مان
رۆژیک له سه ر سوک بکات، داوا ی سوک بوونی رۆژی سزا
دهکهن، جا گو ی له وه لامی دهرگاوانی ناگر بگره نه ی مروفی
نه قام تا که ی به هو ش نایه یه ت و هه تا که ی ههنگای کوپرانه
دهنییت تا دنیات له دهست نه چه و زوو بگه پریره وه بو
هه میسه خۆت له و ناگره رزگار بکه.

﴿٥٠﴾ نهوانیش دهلین: نایا پیغه مبه رانتان به به لگه ی
روونه وه نه هاتنه لاتان و نه م راستیانه یان به نیوه
نه گه یاندوه؟ دهلین: به لئ هاتنه لامان. دهلین: ده ی مادام
وایه خۆتان داوا بکه ن ئیمه نه گویتان بو دهگرین و نه
داوا یشتان بو دهکهن و نه پیمان خوشیشه رزگاربن و دلنیایش
بن که وه لامیشتان نادریته وه و سزایشان له سه ر سوک
ناکریت و پارانه وه ی خواره ناسان هه روا به زایه دهجیت
نه ور دهگریت و نه وه لام دهدریته وه.

﴿٥١﴾ بیگومان ئیمه به دهم نیرواوه کانی خو مانه وه و
نه وانه ش که باوه رپان هی ناوه دین له م ژایانه ی دنیا داو له م
رۆزه ش که شایه ته کان بو شایه تیدان راست دهبنه وه له
نه ندامی له شی خو یانه وه بگره تا فریشته کان و پیغه مبه ران و
پیاوچاکان.

﴿٥٢﴾ نهو رۆزه ی که سته مکاران پاکانه کانیان سوودی نابو و
بوئه وان له عنت و نه فرین هه یه، وه بو نه وان خراپترین مال
هه یه. جا قورئان پاشان دیته وه سه ر باسی موسا علییه و
دهفه رموی:

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾ هُدًى وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ يَغْيِرُ سُلْطَانُ أَتْلُهُمْ إِنَّ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّاكِبًا ﴿٥٦﴾ مَاهُمْ بِبَلَاغِهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مِمَّا تَدَّكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

دهگرن له پارانه ووه به نډايه تی ئیمه، بهم زوانه سه رشوړانه ده خرینه ناو دوزده وه.

پیویسته بزاینن که وده لاملدانه ودهی الله بؤ ئیمه چهند مه رجی هیه یه کیك له وانه نه وده که ئیمه ش به گوپی نه و بکهین. له فخرموده دا هاتو ده که {إِنَّ الدُّعَاءَ هُوَ الْعِبَادَةُ/بوداد و صححه الالبانی/ بیگومان پارانه وه هر خوی به نډايه تیه}

﴿٦١﴾ (الله) نه و زاته یه که شوی داناو بؤ نه وده تییدا بجه سیننه ووه رږویشی کردووه به روناك كره وده تا نیش و کاری تییدا نه نجام بدن، بیگومان الله چاکه ی زوری هیه به سهر خه لکه وه ، به لام زوربه ی خه لک سپله و نمه ک نه ناسن و سوپاسی نه و زاته ناکه ن.

﴿٦٢﴾ نه وده (الله) یه که په روه ردگاری نیو ده وه دروستکهری هه مو شتیکیشه و جگه له و هیج په رستراویکی راسته قینه ی تر نیه، ده ی بؤ نیو ده دخه له تین و له ریگای نه و لاده درین؟!

﴿٦٣﴾ جا هه روه کو چو ن نه وان له ریگای الله لادران هه ر به و شیوه ش نه و که سانه ی که به نیشانه کانی الله باوهر ناهینن له ریگای راست لاده درین.

﴿٥٣﴾ جا به راستی ئیمه رینمونیمان دا به موسا که ته ورات بو، نه و په راو دشمن به که له پور دا به نه وده یه عقوب،

﴿٥٤﴾ بؤ نه وده ی رینمایو بیر و ده ریبه ک بیت بؤ خاوه ن عه قلان.

﴿٥٥﴾ جا توش نارامگره بیگومان به لینی الله راسته و دیته جی و داوای لیبور دن بکه بؤ تا وانه کانت به نیو اوه و به به یانی له گه ل سوپاسی په روه ردگار تدا پاکو بی عه یی نه و بلو و نویزی بؤ بکه تا خه لکیش چاو له تو بکه ن.

﴿٥٦﴾ به بیگومان نه و که سانه ی که له باره ی نیشانه کانی (الله) وه به بی نه وده ی به لکه یه کیان بؤ هاتبی کیشه و دمه قاله ده که ن ، جگه له ده عیه و لوت به رزی شتیکی تر له ناو دلیاندا نیو به و ناو اته ش ناگه ن، جا تو به الله په نا بگره له شهرو ناشوبی نه وان بیگومان نه و هه ر خو یه تی بیسه ری هه مو قسه و گفتو گو یه که و بینه ری هه مو ته لاش و کرده و ده یه که.

﴿٥٧﴾ بیگومان دروستکردنی نه م ناسمانان و زهویه گه و ده تره له دروستکردنی خه لک، به لام زوربه ی خه لک نه م شته گرنگ و له به رچاوه نازانیت، نینجا په روه ردگار به نمونه باوهر دارو بیباوهر مان بؤ باسده کات و ده فخرموی:

﴿٥٨﴾ چاوساغ و کویر وه کو یه ک نین و نه و که سانه ی که باوهر پان هیناو وه کرداری چاکیان کردو وه وه کو خراپه کیل نین بیگومان نه وانه ی که بیر ده که نه ووه سود له نیشانه کانی الله و ده ده گرن و له کویران خو یان جیا ده که نه ووه که من.

﴿٥٩﴾ بیگومان قیامت دیت که هیج گومان یکی تییدا نیه ، به لام زوربه ی خه لک باوهر ناهینن، نه مه ش به درو خه روه وده قسه ی نه و که سانه یه که ده لین: ده بیت زوربه ی خه لک باوهر بهینن نینجا به رنامه ی نیسلام کاری پیبکریت، جا با بیر بکه نه وه نه گه ر خاوه ن ژیریین.

﴿٦٠﴾ جا په روه ردگار تان ده فخرموی: بانگم بکه ن وده لامتان ده ده مه ووه، به راستی نه و که سانه ی که خو یان به گه وره

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْيَلَّ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَاللَّهُكَار مُصِرًّا رَبُّكَ اللَّهُ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا تَوْفُكُونَ ﴿٦٢﴾ كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا يُبَايِعَتِ اللَّهُ بِجَحْدُونَ ﴿٦٣﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فَكَارًا وَالسَّمَاءَ بِكَاءً وَصَوْرَكُمْ فَاحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْكِتَابُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

واته مروف خوى دهبي سوربي له سهر گرتني ريگاي راست نه گينا لاده دريت و ريگاي راستي لي ون دهبيت وخوشبهختي هه تا هه تايي له دهست ديدات.

﴿٦٤﴾ اللَّهُ ئەو زاتهيه كه زهوى بۆ كردون به ئارامگاو ئاسمانى بۆ كردون به بان ، ئەوسا به جوانترين شيوه وينه كيشاون و لهو شتانهش كه پاكه روژى پيداون، ئەو زاتهيه كه ئەم شتانهى بۆ كردون (اللَّهُ) يه كه پهروهردگارتانه، ئاي چه ند پاك و بى عهيبه و خاوهنى خيى زوره پهروهردگارى جيهانيان.

﴿٦٥﴾ ههر خويهتى زيندوو هه مو زيندوهكانى تريس به فهرمى ئەو زيندوون وجگه لهويش په رستراويكى راسته قينهى تر نيه ، دسا بيه رستن و ئايينتان ههر بۆ ئەو پاك بكه نه وه، تهواوى سوپاس ههر شايستهى زاتى (اللَّهُ) يه كه پهروهردگارى جيهانيان.

﴿٦٦﴾ بلئ كاتيئ كه من له لايهن پهروهردگارمه وه به لگهى روشنم بۆ هات ئيتز بهرگرى كرام لهوى كه به ندياههتى بكهم بۆ نهوانهى كه ئيوه جگه له (اللَّهُ) به ندياههتى بۆ دهكهن، سهرهراى ئەوهش فهرماتم پيكراره كه بۆ پهروهردگارى جيهانيان گهر دنكهج بكهم چونكه جگه لهو په رستراويكى راسته قينهى تر نيه.

﴿٦٧﴾ خوى ئەو زاتهيه كه ئيوه له خاك و پاشان له دلۆپه ئاويك و پاشان له خويناى رهى مهيو دروستى كردون ، ئينجا كردونى به مندال و له رهمى داىكه وه هيناو نيه دهر پاشان ماوه تان ديدات تا ئەگهن به هيزو توانايى و پاشان بيرده بن و بهر له وه هه نديكتان دهر يترين و هه نديكتان ماوه پيده درين تا دهگات بهو ماوهى كه بوى دانراوه بهو هيوايه له خوتان بير بكه نه وه، بير لهو هه مو خولانهى كه به سهرتان هاتوه هيجيشى به دهست خوتان نه بوه ، سا به لكو بيئنه وه سه رهوش و لهو خوا نه ناسى و سه ره رهويتانه دهست بكيشنه وه.

﴿٦٨﴾ كه خوا ئەو زاتهيه كه ده زيناى و دهر يترين ههر كاتيئ شتيكى بويت ههر كه پي و ت: ببه دهبيت و ريگرى و بهر په رچه دهر وه يه كى نيه.

﴿٦٩﴾ ئايا ته ماشاى ئەو كه سانه ناكه يت كه له بارهى نيشانهكانى (اللَّهُ) وه كيشه دهكهن و باوهرى پى ناهين، چون ئەوانه ئاوا لا دهر يتر له باوهر هينان بهم قورئانه!

﴿٧٠﴾ ئەو كه سانهى كه بهم قورئانه و بهوى كه رهوانه مان كردوته لاي تهواوى پيغه مبه ران كه يه كخوا به رستيه بى باوهربون ، ئەوسا ئەوانه بهم زوانه دهزانن چييان كردوه.

﴿٧١﴾ ئەو كاتهى كه زنجير ئالا له مليان و پيون كران و راكيشران.

۷۲ بهناو ناوی داخدا پاشان خراڼه ناو ناگرو
هه لگړ سینران.

۷۳ پاشان پېيان ویزرا له کوین نهوانه ی که نیوه دمتان
کردن به شهریک و بهندایه تیان بو دهکردن؟

۷۴ جگه له الله دهلین: نهوانه مان لی ون بوون، جا هر
زوو له وفسه یه ش په شیمان دهنه وهو دهلین: نه خیر نیمه
له پشدا هیچ شتیکمان نه په رستووه هر ناووها چوڼ له
دنیا دا سهریان لی تیکچوهو به جوانی (الله) یان نه ناسیوه
هر ناوایش الله خوانه ناسان سهر لیتیک ددهاتو نازانن لهو
پوژدها چی بلین وچی بکه ن. نهی عاقل بیربکه روهو پیش
نه وهی که به ورژده بگه ییت و کهس به هاناته وه نه یه ت.
وتراوه "هه له له هه رکوییدا لی بگه ریته وه قازانجه".

۷۵ نه وهش له بهر نه وهیه که نیوه به ناحق له سهر نه م
زهویدا به دده عیه و فیزموه خو تان دهنواندو به لوت به رزیو
سهریو سه ماوه سهرگرم بون، جا پیتان دهوتریت:

۷۶ له دهرگایانی دوزخه وه بچنه ژووروه که هه میسه
تییدا دهن، جا چهند پیسه نارامگاو جیگای خو به زلزانان.

۷۷ سا تو نارام بگره له سهر نهو نیشو نازارانه ی که
له سهر نه م بانگه وازه دوچارت هاتوه ودیت، بیگومان به لی نی
خوا که سهرکه وتنی راستیه، دیتهدی جا نه گهر هه ندی
له وهی که به لی نمان پیداون پیشانت بدهین یان تو بمړینین
وهیچ له و به لی نانه نه بی نی خو نه وان هر بو لای نی مه
دهی نرینه وه بو لی پرسینه وه، واته: نهوانه هر به توله ی
خرابه ی خو یان نه گهن چ له زهمانی تو دابیت یان پاش
مه رگی تو، هر دهبی بی نه وه بهر دهستان و ناتوانن
له دهست توله وسزای نی مه پراکهن.

۷۸ به راستی پیغه مبه رانیکی زورمان پیش تو رهوانه
کردوه لهوانه هه ندیکیمان بو باس کردویت و هه ندیکی

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِيَكونُوا
شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُنَوِّقُ مِنْ قَبْلِ وَلْيَبْلُغُوا أَجَلَ مُسَمًّى
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا
فَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
يُحَدِّثُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَفَنُصِرُّهُمْ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾
إِذَا الْأَغْلالُ فِي أَعْنَقِهِمْ وَالسَّالَسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾
فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَنِ
مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ
نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾
ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَيْمَا
تُرِيدُكَ بَعْضُ الَّذِينَ يَغْتَابُكُمُ أَوْ تَوَفِّيكَ فَأَلَيْنَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾

ترمان بو باس نه کردویت، وه بو هیچ پیغه مبه ریکیش نه
که به بی ماوه پیدان له لایهن (الله) وه هیچ نیشانه یه ک
بهی نی، جا هر کاتیک فه رمانی الله بو سزادانیان هات
به دادگه رانه و راست کار چی به چی دهریت و سزاو تاوانی
خو یان و مرده گرن، جا نا لهو کاته دا رهنجه روو شهرمه نندن
بی هوده کاران.

له قورئاندا ناوی بیستو پینچ پیغه مبه ر هاتوه که نه مانه ن:

"آدم، إدريس، نوح، هود، صالح، إبراهيم، لوط، إسماعيل،
إسحاق، يعقوب، يوسف، أيوب، شعيب، موسى، هارون،
يونس، داود، سليمان، إيلياس، اليسع، زكريا، يحيى، عيسى"
وه هه روه ها "ذو الكفل" لای زوریک له رافه کاران وه دوا یین
پیغه مبه ریش که سهر وهی هه مویانه "محمد ﷺ"

به لام لای زوریه ی زانایان نهو فه رمودانه ی که باسی ژماره ی
هه مو پیغه مبه ران ده کهن لاوازن وه پېيان وایه هه روه ک
نایه ته که فه رموی "هه ندیکی ترمان بو باس نه کردویت"

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۱) تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۲) كُنْتُ فُصِّلَتْ
 آيَاتُهُ، قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۳) بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ
 أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۴) وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكْثَرِ
 مِمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ فِي أَذَانِنَا وَقُرْءَانًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ
 فَأَعْمَلْنَا عَمَلُونا ۵) قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ
 أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۖ وَرَبُّ
 الْمُشْرِكِينَ ۶) الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
 هُمْ كَافِرُونَ ۷) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۸) قُلْ أَتَيْتُكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ
 الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَٰلِكُمْ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۹)
 وَجَعَلَ فِيهَا رُوسًا مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي
 أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ۱۰) ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ
 فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ اأْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ۱۱)

واقیع و بهرزه و هندی و... هتد په پیره و بکریټ، ئەم جوړه که سانه
 دوچارى گوناځيکبوون که به ته و به نه بیټ الله چاوپوښيان ئى
 ناکات و هه کردار و گوښتار و بهرنامه یه کی تری چاکیشیان نه انجام
 دابیټ و نه انجام بدن هه لوه شاولیه و هیچ پاداشتیکیان دهست
 ناکه ویت، هه روهک د هغه رموی: «ئهی باوهرداران په پیره وى خواو
 په پیره وى پیغه مبهه بکه و کردارى خوتان هه لوه و هوشینه وده»

محمد: ۲۳.

۷) موشريک ئەو که سانه نه زهکات ناده و نه وانه هه بى
 باوهرپيش به رۆزى دوايى، يان هه رکاتیک زهکات پيوست بکریټ
 له سهریان نایدهن.

ئەم نایه ته له مه کهدا هاتودو له و کاته دا زهکات واجب نه بوه
 به لکو له سال دووهه مى کوچیدا زهکات واجب بوه، له سهر
 لیکنده وى دوايى دهگونجیت و دهو هه وایکی شاراوه بیټ و الله
 دهزانى که ئەم موشريکانه له پاشدا زهکاتيش نادهن. هه روه ها وریا
 کردنه وى ئەو باوهردارانه ی ئەو سهر دمه بووه که خوایان ناماده
 بکه ن بۆ نه انجامدانى ئەو نه رکهش هه رکات فهرزکرا وه هندى
 وتویانه مه بهست له زهکات مانای زاراوه یه که یټى واته موشريک
 ئەو که سانه که خوایان به یه کتاپه رسته له پیسى وچه په لى
 شریک خاوین ناکه نه وده.

سورتهی فوسيلهت که سورتهی چل و یه که مى قورئانه، له مه کهدا
 هاتوته خواروده، په نجاو چوار نایه ته و سورتهی (حم السجدة) و
 سورتهی (المصاحح) یشى پیده و تریټ. و تراوه به گویره دابه زین
 سورتهی شهست و یه که مه و پاش سورتهی (غافر) و بیټ
 (الزخرف) دابه زیوه.

به ناوی الله ی زوړ به سوژ و بیټیه یهت میهره بان

۱) حامیم. هه الله خوی مه بهستى ئەم پیته جیا جیا یانه ی
 سهرتای ئەم سورته انه ی قورئان ده زانیټ، وه نه مهش راسترین
 بوچونه له باره ی ئەو پیتانه وده.

۲) ئەم قورئانه له لایه ن زوړ به سوژو بیټیه یهت میهره بانه وده
 دابه زیوه، له بهر نه وه ده بیټ باوهرمان هه بیټ که بریارو
 یاساکانی هه موی مایه ی خپرو خوښی مروغه چونکه دانراوی
 زاتیکی به سوژو میهره بانه.

۳) ئەمه په راویکه که نیشانه کانی جیا کراو ته وده و رۆشنه،
 خوینراو ده کی عه ربه یه بو گه لیک که بزانه. واته ئەم رۆشنیه
 که سیک دهیزانیټ که زانیاری قول و چاکى هه بیټ و خوی گیل
 نه کات.

۴) موژده دهره به رهمانه ندی (الله) و به به هه شتى هه تاهه تایی
 به و که سانه ی که باوهری پیسه ده که ن و ترسینه ره بو ئەو که سانه ش
 که باوهری پیناکه ن، نه و سا زوړ به ی ئەوان پشت له راستى ده که ن
 جا هه روه کو که ر ئەوان قسه ی راست و چاک نابیسن.

۵) جا ئەوان وتیان: دلمان له ناو چه ندین بهر گدایه و له باره ی
 نه وى که تو بانگمان ده که یټ بو لای و تینا گه یټ و وهرى ناگرین و
 بارى گران له ناو گوچیکه کانمان دایه و که رپن و هیچ نابیسین و
 له نیوان نیمه و تودا په رده هه یه، جا تو چی ده که یټ بو خوت
 بیکه، نیمه ش نه وى که ده مانه ویت ده یکه یټ "دینی خوت بو
 خوت و دینی خومان بو خومان".

۶) ئەى محمد ﷺ بلئ: من هه ر مروفتیکم و ده کو نیوه، په یامم
 بو هاتوه که په رستراوی راسته قینه ی نیوه هه ر په رستراویکی
 ته نه یه، جا به به رده وامی روى تییکه ن و داوای لیبور دنى ئى
 بکه ن، وای بو موشريکان که الله به ته نیا ناسن (موشريک به و
 که سه ده و تریټ که باوهری به الله بى و به خالق و رازیقى خوی
 بزانی به لام په پیره وى جکه له ویش بکات چ بت بیټ يان مروف
 يان نارم زو یان پله و پایه به شیوه یه که له گه ل بریارى (الله) دا
 یه که نه که ون و پى وایى له م به شانه دا ده بیټ دابو نه ریت و

فَقَضَيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَذْرِكُمْ صَعِقَةً مِثْلَ صَعِقَةِ
عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً
فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
﴿١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَابٍ لِنُذِيقَهُمْ
عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
لَا يُنصَرُونَ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى
الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَعِقَةٌ الْعَذَابِ أَلْهَوْا كَانُوا يَكْسِبُونَ
﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ
أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَجَاءُهَا شَهْدٌ
عَلَيْهِمْ سَمِعَهُمْ وَابْتِغَاوْهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

۸ بیگومان ئەو کەسانەى کە باوەڕیان هێناو کردارى چاکيان کرد پاداشتيكى نه‌براو هيان بۆ هه‌يه کە به‌هه‌شتى هه‌تاهه‌تايى و نازو نيعمه‌ته‌کانيه‌تى.

۹ پێيان بڵی: ئايا ئیوه به‌و زاته‌ى کە له‌ دوو رۆژدا ئەم زه‌وييه‌ى دروستکردوه باوه‌ر ناکه‌ن و هاوتای بۆ داده‌نێن؟ کە ئەوه په‌روه‌ردگارى جيهانپانه به‌ گه‌روه‌و بچوک و به‌ گياندارو پيگيانپه‌وه.

۱۰ جا له‌ناودای ئەم زه‌وييه‌دا چيا گه‌ليکى گه‌وره‌و بچوک و به‌رزو نزم کە له‌سه‌ريه‌وه ده‌رکه‌وتوه دروستکردوه تا وه‌ک ميخێک زه‌وى رابگرێت و فه‌رو پیتی له‌ناويدا داناه‌وه له‌ماوه‌ى چوار رۆژى ته‌واودا گه‌ره‌سه‌ى ئەوه‌ى کە بۆ ژيان له‌م زه‌وييه‌دا پيويست بێت تيبدا دانا، يان ئەم پيويستيه‌که داپناه‌وه له‌ناويدا يه‌کسانه بۆ نيازمه‌ندان.

۱۱ پاش دروستکردنى زه‌وى و گه‌ره‌سه پيويستيه‌کانى برپارى الله بۆ دروستکردنى ئاسمان ده‌رجو له‌ حالیکدا کە دووگه‌ل بون، جا به‌ ئاسمانان و زه‌وى فه‌رمو: وه‌رن، پيتان خو‌ش بێت يان پيتان ناخو‌ش بێت ئەوانيش وتیان: به‌ خو‌شى خو‌مان هاتين و ناماده‌ى گوێ راپه‌لێن بۆ هه‌مو فه‌رمانه‌کانه‌.

۱۲ ئەوسا چه‌وت ئاسمانى ته‌واوکرد له‌ دوو رۆژدا کە رۆژى پينج شه‌ممه‌و جومعه‌بو، وه‌ هه‌ر ئاسمانیکيش چى پيويست بوه

له‌ به‌رنامه و ئيش تيدا کردن و چه‌ندو چۆنيه‌تى هه‌موى پى گه‌يانده‌وه ئاسمانى ئەم زه‌ويه‌ش کە ئيمه له‌سه‌رى ده‌ژين به‌ نه‌ستېره‌کان کە وه‌کو چرا روناكى ده‌ده‌ن و ده‌دره‌وشينه‌وه رازنده‌وته‌وه‌وکردونى به‌ پاريزگارى ئاسمانگ له‌ شه‌يته‌انه‌کان، ئەوه‌ى کە باسکرا به‌ دريژى هه‌موى ئەندازه‌گيرى ئەو ده‌سه‌لاتدارو زانايه کە هيجى ئى ون نابي‌ت.

۱۳ جا ئەگه‌ر پشتيان له‌قه‌سه‌كانت كردوگويايان پينه‌دايت ئەوسا به‌وان بلى: ده‌تان ترسي‌نم به‌ ده‌نگيکى توقينه‌ر هه‌روه‌کو ئەوه‌دنگه توقينه‌ره‌ى کە عاده‌و سه‌مودى له‌ناوبه‌رد.

۱۴ ئەو کاته‌ى کە هه‌ر گه‌ليک له‌ سه‌رده‌مى خو‌يدا پيغه‌مبه‌ريان بۆ ره‌وان ده‌کراو پيش ئەوانيش بۆ گه‌لانى تريش هاتبون هه‌مويان يه‌ک ده‌نگبوون له‌سه‌ر ئەوه‌ى کە جگه له‌ الله که‌سيکى تر مه‌په‌رستن، به‌لام ئەوان له‌ وه‌لامى پيغه‌مبه‌ره‌کانياندا وتیان: ئەگه‌ر په‌روه‌ردگارمان ئاره‌زو‌ى لي‌بووايه فريشته‌ى ده‌نارد، جا ئيمه به‌وه‌ى کە ئي‌وه‌ى بۆ ره‌وانه‌ى کراوه باوه‌رمان نيه‌و دواتان ناکه‌وين.

۱۵ خو‌ هۆزى عاد به‌ناره‌وا خو‌يان به‌ زلگرت له‌م زه‌ويه‌دا وتیان: کى هه‌يه له‌ ئيمه به‌هيزتره‌؟ ئايا نابين و نازان کە بيگومان ئەو(الله) يه‌ى کە ئەوانى دروستکردوه ئەو له‌وان گه‌ليک به‌هيزتره‌، جا ئەوان به‌ نيشانه‌کانى ئيمه باوه‌ر ناکه‌ن و حاشا لي‌ده‌که‌ن.

۱۶ ئەوسا ئيمه‌ش بايه‌کى ساردى به‌ نرکه‌و ناله‌مان په‌وانه‌کرد بۆيان له‌چه‌ند رۆژيکى نه‌گه‌به‌تدا که‌حه‌وت شه‌و و هه‌شت رۆژبو به‌بى پسانه‌وه، تا له‌م ژيانه‌ى دنيا‌دا سزاي سهرشۆرکه‌ريان پي‌بچه‌ژين و پاشه‌رو‌ژيش سزاي له‌وه به‌هيزترو سهرشۆرکه‌رتريان بۆ هه‌يه‌وه ئەوان بۆ لابه‌ردنى ئەو سزايه له‌لايه‌ن هيج که‌سيکه‌وه يارمه‌تى نادرين تا له‌سه‌ريان لابه‌ري‌ت.

۱۷ خو‌ ئيمه گه‌لى سه‌موديشمان به‌ره‌و خو‌مان رپنموني کرد به‌لام ئەوان گو‌مراهيان هه‌لبازرد له‌باتى رپگاي راست ئەوسا ده‌نگى سزايه‌کى سهرشۆرکه‌ر گرتنى ئەوه‌ش به‌هوى ئەو که‌سبو کاره ناشرينانه‌ى خو‌يان بو، واته په‌روه‌ردگار سته‌مى ئى نه‌کردون.

۱۸ جا ئەوانه‌يان کە باوه‌ريان هينابوو خو‌يشيان له‌و کارانه پاراستبوو کە رڤمان لي‌يان هه‌ستيت رزگارمان کردن و هيج بيتاوانيكمان وه‌به‌ر سزا نه‌خست.

۱۹) وهبیریان بهینه ره وه نهو رۆژدی که دوزمنانی الله به رهو ناگر کۆ دهکرینه وه جا نهوسا دهسته دهسته پال دهنرین.

۲۰) تا نهو کاتهی که دهگه بهو ناگره، ئینجا ههر کاریکیان کردوه گوچکه یان و چاویان و لهشیان شایه تیان لهسه ره ددهدن و هیچیان بۆ دانا پوشریت.

۲۱) جا به گلهیی و شهرمه زارییه وه به لهشیان دهلین: بۆچی شایه تیان له دژمان دا؟ نهوانیش له وهلامیاندا دهلین: الله ئیمه ی هینایه قسه کردن، نهو زاتهی که هه مو شتیک دینیته قسه کردن و ههر خۆیه تی یه کهم جار دروستیکردون و ههر بۆ لای نهویش دههینرینه وه.

۲۲) خۆ ئیوه له وهی که شایه تی بدات لیتان که گوچکه تان و چاوتان و پیستانه هیچتان نه دهشارده وه، چونکه باوهرتان به زیندوبونه وه نه بو به لکو گومانان و ابو که الله به زۆریک لهو شتانهی که ئیوه دهیکه بئ ناگایه. له چه ند ریگایه که وه که هه ندیکیان جوانه (حسن) هاتوه که دهلیت: تاقمیک له نه یارانی پیغه مبه رمان هه ندیکیان به هه ندیکیان وت: ئایا الله هه مو قسه یه کی ئیمه ده بیسیت؟ هه ندیکیان وتیان: نه گهر دهنگمان به رز نه که یه نه وه نایبیسیت، هه ندیکیان تریان وتیان: نه گهر شتیک بیسیت هه مو ی ده بیسیت ئانه م قسه یه باسکرا بۆ پیغه مبه ر هه مو جا الله نه م نایه ته ی دابه زاندو تیگیه یانندن که نه گهر به ناو دلشایاندا بیت ههر دهیزانی و شایه تی لهسه ره ده دات خۆ نه وه ی ناو دلش ههر الله خۆی دروستی دهکات ده ی ئایا ده گونجیت که سی شتی دروست بکات و پی نه زانی له حالیکدا که زۆر وردبین و به ناگایه؟ مولک/ ۱۴.

۲۳) به ئی نهو گومانه نارهواتانه بو که واتان گومان ده کرد که پهروهردگارتان به کارو کۆششتان نازانیت جا نهو بۆچونه هه له یه له ناوی بردن، نهوسا چونه ریزی ره نه چه ره یانه وه.

۲۴) جا ئیتر نه گهر خۆیان بگرن نهوسا ههر ناگر جیگایانه و نه گهر داوای لیپوردنیش بکه ن، نهوسا نهوان لهوانه نین که لیپوردنیان لیپورده گهریت. واته جگه له ناگری دۆزه خ باچاوه ریی هیچی تر نه که ن.

۲۵) جا به هو ی لاساری خۆیانه وه دۆستانی وامان بۆ په یداکردن که هه مو کارو کۆششیک خراپی پش و پاشی خۆیانی بۆ جوان کردن و بپیری (الله) یش که پرکردنی دۆزه خه هاته دی لهسه ره نهوان و چونه ریزی نهو گه له خراپانه ی پیشخۆیانه وه له جنۆکه و ئینسان، که بیگومان نهوان له ره نه چه ره یان بون.

وَقَالُوا لِمُجُودِهِمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهَ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرْشِدُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصِيرُوا قَالَنَارُ مَتَوَى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعِثُّوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ هُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَأْتِينَا بِمُحَدَّثُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَضَلْنَا مِنْ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

۲۱) جا خوانه ناسان به یه کتریان وت: گو ی له م قسانه مه گرن و ههر کاتیک نه م قورئانه خوینرایه وه قسه ی بیسودو بی که لکی خوتانی تیکه ل بکه ن تاکو ئیوه سه رکه ون به سه ریداو قسه ی به رن و نه یه لن خه لک لی تیگیات.

۲۲) جا ئیمه ش سزای توندمان پیچه زاندن و بیگومان به خراپترین لهو کردارو رهفتاره پیسانه ی که کردویانه تۆله یان لی وهرده گرین.

۲۳) نهو تۆله خراپه ی که باسکرا بۆ دوزمنانی الله، ناگره و دۆزه خ که ههر له ویدا هه یه بۆ نهوان له ناو نهو ناگره دا مالی هه میشه ییان، جا نه م تۆله خراپ و سه خته به هو ی نهو ده بو که نهوان دانیان به نیشانه کانی ئیمه دا نه ده نا.

۲۴) جا نهو که سانه ی که خوانه ناسن له قیامه تدا دهلین: نه ی پهروهردگارمان نهو دوانه ی که سه ریان له ئیمه شیواندو گومریان کردین له جنۆکه و له مرۆف پیشانمان بده تا ئیستا بۆ نه وه ی بیئرخ و سه ره شوریان بکه ین، بیانخه یه زیر پیی خۆمان وپی پرنه یان بکه ین. به ئی، نه زانان له وی نهو قسه گه وره یه ده که ن و له دنیا ییدا به نه دیانن و خۆیان فیدایان ده که ن و که س وکارو مال و سامانیان له ریگایاندا داده نین؟! ئای ئیمه ی مرۆف چه نه ده نه زان و بی شه رمین. ئینجا به دوای باسی خراپاندا پهروهردگار باسی چاکان دهکات و دهفه رموی:

چاپوؤشى رامكردوه، ديسان ناگهن بهو پلهيه مهگهر خاوهنى بهشيكي گه ورهبن.

﴿٣٦﴾ جا ههر كاتيک له شهيتانه وه دوجارى ختوره و خه يائيک بوى كه له رهوشى بهرزو جوان لات بدات، نهوسا بهپهله پهنا بهره بؤ الله بؤ نهوى لهو ختوره و خه ياله خراپه پاك بكتاته وه كه بيگومان نهو ههر خويتهى بيسهرى ههمو قسه و ختوره بهندهكانى و زانهرى ههمو كرداريكى، ئينجا الله بهشيكي تر له نيشانه گرنهكانى خويما بؤ باسدهكات و دهفه رموى:

﴿٣٧﴾ خو ههنديك له نيشانهكانى بوونى (الله) و هيژو دهسهلات و زانيارى و دانيى نهو زاته شهو و رۆژو خوړو مانگه كه چۆنى دروستكردون و ههمويانى رامكردوه بؤ نه نجامدانى نهو شتانهى كه بهسودى مروفن، جا نه سوجده بؤ رۆژ ببهن و نه بؤ مانگ، نهگهر ئييه تهنه نهو زاته دهپرستن سوجده تهنه بؤ الله ببهن نهوى كه نهوانى دروست و رامكردوه.

﴿٣٨﴾ نهوسا نهگهر نهوان خويان به زلگرت و بهنديهتى (الله) يان نهكرد ههر خويان زيان ليكهوتو دهبن، چونكه نهوانهى كه له لاي پهروردگارى تۆن به شهو و به رۆژ تهسبيحاتى نهو دهكهن و نهوان ههرگيز بى تافهت نابن له بهنديهتى و پهپرستنى نهو زاته دا.

﴿٣٩﴾ جا ههنديكي تر له نيشانهى بوون و دهسهلاتى نهو زاته نهويه كه بيگومان تۆ نهو زهويه دهبنى كه وشكو بى ههست و خوسته، جا ئيمه بارانى بؤ دهباريئين كه دهجوئييت و بهرز دهبيته وه و دانه ويلاه و رووهكى ليشين دهبيت، بيگومان نهو كهسهى كه نهو زهويهى زيندوو كرده وه ههروا مردوانيش زيندوو دهكاته وه، بيگومان نهو تواناي بهسهر ههمو شتيكدا ههيه.

﴿٤٠﴾ بيگومان نهو كهسانهى كه نيشانهكانى ئيمه دهگۆرن به لادانى له ماناي خوى بؤ مهبهستى تايبهتى خويان له ئيمه ناشاريته وه و سزايان ددهين به ناگر، جا ئايا نهو كهسهى كه فرى ددريته ناو ناگره وه چاكه يان نهو كهسهى كه له رۆژى قيامه تا به ئاسودهى بهره و سهرى مهحشر ديت؟ دهى ههرچى ئارهزوتان لاييهتى له چاكه و خراپه بيكه ببيگومان نهو زاته بينه ره بهو شتهى كه دهيكهن.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا شِئْتُمْ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ عَفْوَ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُوحَظٍ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَنْزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾

﴿٣٠﴾ بهبيگومان نهو كهسانهى كه دهئين: پهروهر دگارمان (الله) بهو پاشان لهسهر نهو قسهيهى خويان لاندن تا دهگهنه سه ره مهرك نا لهو كاته دا فريشتهكان داده بهزنه لايان و دلخوشيان دهكهن و دهئين: مهترسو و خهم مهخون و موژده بدن بهو بههشتهى كه بهئينتان پيدرابو.

﴿٣١﴾ ئيمه دوستانانين له زيانى دنياو له رۆژى دوايشدا، خو بۆتان ههيه لهناو نهو بههشته دا نهوى كه نهفستان پي خوشه و ههرچى داوى بكهن لهناويدا دهستان دهكويت.

﴿٣٢﴾ نهمه ميوانداريه كه لهلايهن زاتيكي لیبوورده و چاپوؤشى كهر له تاوان و ميهره بانه وه كه (الله) يه.

﴿٣٣﴾ جا كى ههيه قسهى جوانتر بيت لهو كهسهى كه بانگى خهك دهكات بهره و (الله) و كردارى چاك دهكات و دهئيت: بيگومان من له موسلمانانم؟

﴿٣٤﴾ چاك و خراپ يهكسان نين جا با بهو رهوش و نهخلاقهى كه جوانه پال بنى به خراپه وه، نهوسا نهو كهسهى كه لهنيوان تۆو نهودا دوژمنايهتى بوه ههروكه دوستيكي نزيك دهبي بۆت.

﴿٣٥﴾ خو ئاوا كاريك ناكهن و ناگهن بهم پلهيه مهگهر نهو كهسانهى كه خويان راگرتوه و نهفسى خويان لهسهر لیبوورده و

وَمَنْ آيَنِيهِ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
 اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَحْفَظُونَ عَلَيْنَا أَفَنُ
 يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي بِنَارٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ
 إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
 وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبٌ عَرِضٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
 خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ
 لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾
 وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَءِجْعَلُ
 وَعَرِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 فِي آذَانِهِمْ وَقُرْءَانُهُمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يَنْادَوْنَكَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
 فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ
 بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَّنْ عَمِلَ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَمِيدِ ﴿٤٦﴾

﴿٤١﴾ به بیگومان نهو که سانهی که باوهرپیان بهم قورئانه
 نه کرد نهو کاتهی که هاته لایان، تۆلهیان لیومرده گرین. وه به
 بیگومان که نهو په راویکی نایابو به پریره.

﴿٤٢﴾ که نه له نیستایداو نه له داهاتویدا شتی پروپوچ
 ناتوانیت پرووی تیباتو شتیکی بیسودی تیدابه دی نه کراوه و
 ناکریت، چونکه رهوانه کراوی نهو زاتهیه که زور داناو
 سوپاسکراوه.

﴿٤٣﴾ جگه لهو قسه خراپو نابهجیانهی که به هه مو
 پیغه مبه رانی پیش تو و تراوه، شتیکی تازه تر به تو ناوتریت،
 که وابو نارامگره هه روه کو چون نهوان نارامیان گرت دلنیا به
 نهو خوا نه ناسانه سزا ددرین هه روه کو چون نهوانه ی پیشو
 سزادران، بیگومان په روه دگارت خاوه نی چاوپوشیه بو نهو
 که سانه ی راستو دروستنو له هه له کانیا ن په شیمان
 دهنه وه و خاوه نی تۆله ی به ژانیشه بو نهو که سانه ی له سهر
 دژایه تی نایین و شیرک دهرن.

﴿٤٤﴾ نه گهر نهو قورئانه مان به زمانی غهیره عهره بی رهوانه
 بکر دایه بیگومان دهیان وت: چون وا ده بیت دهبویه
 نیشانه کانی روشن بکرایه وه ئایا چون وا ده بیت که نهو
 قورئانه عهره بی نه بیت و پیغه مبه ر عهره ب؟! واته شتی وا
 نابیت و ناگونجیت، بلئ نهو قورئانه رینمای و چاره سهری
 نه خوشیه لاشه یی و دهرنیه کانه بو نهو که سانه ی که
 باوهرپیان پی هی ناوه، وه نهو که سانه ش که باوهری پیناکه ن
 له ناو گوچکه یاندا باری قورس هه یه و که رن و هیچی ئی حالی
 نابهن و نهوان کویرن و جگه له به دبه ختی سودیکی تری ئی
 وهرناگرن، به ئی نه وهنده بی ئاگو دورن له راستیه وه هیچ
 لهو قورئانه تیناگهن وه کو نهو که له شوینیکی دوره وه
 بانگ بکرین و جگه له دهنکه که شتیکی تر حالی نه بن.

﴿٤٥﴾ جا به راستی نیمه نهو په راوه مان (تهورات) دا به
 موسا علییه جا یه ک قسه نه بون تییدا هه ندیک باوهری
 پیکردو هه ندیکیش به درو یان خسته وه (هه روه کو نهو

قورئانه ی که هاتوه بو تو نهی محمد ﷺ) جا نه گهر برپاری
 په روه رده گارت به دواختنی سزاو لیقولینه وه له هه مو
 خه لکان پیش نه که و تابه ده میک بو ههر له دنیا دا برپاریان
 به سهر دا نه نجام ددره له باره ی نهو نارپکیه ی که هه یانه
 سه باره ت به نایین و به پیغه مبه ر ﷺ بیگومان نهوان
 گومانیا ن هه یه لهو قورئانه و زور لیی دوو دلن.

نهمه ش دل نه واییه که بو پیغه مبه رمان ﷺ واته: ههر تو
 نه بویت که ناوا گه له که ت رپگی نایین و بلا و کردنه وه ی نهو
 قورئانه ت لیبگرن و به دروت بخه نه وه، ته ماشای موسا
 که له که ی بکه و بزانه چییان کردوه له گه لیدا.

﴿٤٦﴾ ههر که سیك نیشی چاک بکات بو خوی دهکات و خوی
 سودی لیومرده گریت و ههر که سیکیش خراپه بکات تاوانی
 نهو خراپه یه ههر به مل خویه تی و په روه رده گارت سته م له
 هیچ بهنده یه کی ناکات.

﴿٤٧﴾ زانینی کاتی هاتنی روژی قیامه ت ههر بولای زاتی خوی
 ده گه رپته وه و که س هیچی ئی نازانیت، هیچ میوه یه ک له ناو
 کالانی نایه ته دهر و هیچ میینه یه ک ناوس نابو نهو باره ی

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ
شُرَكَائِيَ قَالُوا أَدْنَاكَ مَا مَنَا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ ﴿٤٨﴾
لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَسْتَوْسِقُ
فَيَقُولُ ﴿٤٩﴾ وَلَكِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ
لِيَقُولَ هَذَا لِي وَإِنِّي لَأَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى
رَبِّي لَأَنَالِي عِنْدَهُ لِلْحُسْنَى فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلَنُدَيِّقُنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ
أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ
﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهِ مَنْ أَضِلُّ مَنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَرُّهُمْ
ءَابَتُنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ
أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ﴿٥٤﴾

دانانیت مهگەر به گوێردی زانیاری ئەو زاتە بێت، جا ئەو پۆژه بانگیان دەکات و دەفەرموی: لەکوێن هاوبەشەکانم؟ دەلێن: پێمان راگەیانندویت کە لەناو ئێمەدا شایەتییەک نیه کە بلیت: تۆ هاوبەشت ههیه و دان به ههلهی خوێاندا دەنیین، چونکە ئەو قیامەتەو هەموو شتیکیان بۆ روۆشن بووتەو.

﴿٤٨﴾ جا ئەوانەى کە لە پێشدا هاواریان لێدەکردن و دەیان پەرستن و ئیستا لێیان گوم بوون و دلتیا بوون کە هیچ پەناگایەکیان نیه و بێچارەو بێدەرتانن. جا پێم بلین: ئەوانەى کەتۆلەدنیدا پەنایان بۆدەبەیت و پیت وایە دەتوانن لەدواروژدا بێن بەهاوارتانەو ئەوانە هەرخوێا خودان یان غەیری خودان؟ ئەگەر دەلێن: ئەوانیش هەرخودان ئەوئیتەر قسەمان لەگەڵتان نیه ئەوەندە کوفرەکەتان گەورەو ئاشکرایە، وەئەگەر دەشلین: غەیری خودان دەى بەو دەبیت بە موشریک و هاوێل دانەر بۆخودا و بە بێ تەووبە کردن و پەشیمان بونەو لەو تاوانە خوا عەفوت ناکات، دەى ژیر بەو بە درۆو دەلەسەى دنیا بەدینخۆران خۆت شەرمەندەى خوا و پاشەرۆژت مەکە .

﴿٤٩﴾ مەرۆف لە داواکردنى مال و تەندروستی و شتى چاک وەرەس نابیت خۆ ئەگەر زیانیکی توش هات ئەوسا و ناویمیدو داماو دەبیت کە بە سەر و سیمایدا دەرەکەوێت.

﴿٥٠﴾ جا ئەگەر پاش ئەو زیانەى کە توشى هاتوو تەمى خوشیمان پێچەشت و بارودۆخى ژيانمان بۆچاک کرد بە دلتیاییهو دەلێت: ئەمە بۆ منە، واتە: خۆم شایستەى ئەمەم و وا دەزانم کە قیامەت نایەت، خۆ ئەگەر وەکو پێغەمبەران دەلێن راست بو گەرپنێرامەو بە بۆ لای پەروردگارم ئەو لەویش هەر چاکترم بۆ ههیه، ئەم مەرۆفە نەزان و خۆ پەسەندە، و دەزانى چۆن لە دنیادا چاکەى لەگەلدا کراوە هەرودها پاشە پۆزیش و دەبیت، بێ ئاگایە لەوێ کە چاکەى ژيانى دنیا تەنها بۆ تاقیکردنەوئیه و هیچی تر جا کى لەم تاقیکردنەویدا دەرچو ئەو لە قیامەتیشدا سەرفەرەزەو کیش دەرەچو ریسواو شەرمەندەیه، ئەووتە کە پەروردگار لە وەلامى ئەو بۆچونە هەلەدا دەفەرموی: ئەوسا بە دلتیاییهو بەو کەسانەى کە خوانەناسبون هەوالى ئەو کرداریان پێدەدەین کە کردویان و سزای چرو پرو توندیان پێدەچەژین.

﴿٥١﴾ خۆ هەر کاتیک کە فەرۆ بەرەکەتى خوێمان بەسەر مەرۆفدا برێژین لەجیاتى سوپاس کردندا لە خوێ بايى دەبیت و گوێ بە ئایین نادات و بە لوت بەرزیهو لای تێدەکات، ئەوسا هەر کاتیکیش دوچارى زیان و ناخۆشى ببیت خواوێنى پارانەوێ پان و بەرینه.

﴿٥٢﴾ بلی: پێم بیژن ئەگەر ئەم قورئانە لە لایەن پەروردگارەو بێت و پاشان ئیوه باوهرى پێنەکەن، کى گومرارتەر لەو کەسەى کە لە بارەى ئەم قورئانەو لە نارێکی و دلەراوکیهکی زۆر دوور لە راستى دابیت؟ هیچ کەس. ئینجا پەروردگار دەفەرموی:

﴿٥٣﴾ بەم زوانە لەم بونەوهرەو لەناو خودى خوێاندا نیشانەکانى خوێمانیان پیشان دەدەین تا روۆشن ببیتەو بۆیان کە بیگومان ئەو زاتە راستەو تاک و تەنیایهو هاوێل نیه، نایا هەر وادزایەتیت دەکەن؟ ئەى پەروردگار ت بەس نیه بۆ تۆ لە حالیکدا کە هیچ گومانى تیدا نیه کەخوێ ئاگادارە بەسەر هەموو شتیکیدا؟

﴿٥٤﴾ بزانی کە بیگومان ئەوانە لە گەشتن بە پەروردگارى خوێان بۆ حیساب و پاداشت و سزا لە گوماندان، بزانی کە بیگومان ئەو گەمارۆى هەموو شتیکی داو بەجۆریک کە هیچ شتیکی لە دەرەوێ بازەنى زانیاری و دەسلالتى ئەودا نیه. دەلێن: عومەرى کورێ عەبدولعەزیز چو سەر دوانگەو سوپاس و ستایشى (الله)ى کرد و وتی: لەپاشدا، ئەى خەلکینە من ئیووم کۆ نەکردووتەو بە ئەوێ باسى روداوێکتان بۆ بکەم بەلام بیرم لە هاتنى قیامەت و حیساب و کیتابییک کردووە کە ئیوه بۆی دەچن، جا زانیم ئەوێ باوهرى بەمە ههیه ساویلکەو کەم عەقلە، ئەویش کە باوهرى پێناکات لەناوچو، چونکە ئەوێ کەباوهرى پێی ههیه

پاللی لیداوته ووه به گویردی پیویست بو هیول نادات که واته
که م عهقله، نه ودهیش که باوهری پیی نه بی ناشکریه که له ناو
چوه.

سورەتی شورا ۴۲

سورەتی شورا به ئەلف ولامه وه که سورەتی چلو دوو هه می
قورنانه، له مه که دا هاتوته خواروه، په نجاو سی ئایه ته،
هه ندیک ده لئین ئایه تی ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي
الْقُرْبَى﴾ به سی ئایه تی تروه له مه دینه دا هاتوته خواروه وه به
سورەتی حم عسق، سورەتی عسق، سورەتی حم سقو سورەتی
شورا به بی ئەلف لام ناو ده بریت. وتراوه به گویردی دابه زین
سورەتی شه ست و نه وه مه و پاش سورەتی (الکھف) و پیش (ابراھیم)
دابه زیوه.

به ناوی الله ی زۆر به سۆز و بینیه یه ت میهره بان

﴿۱﴾ ﴿۲﴾ حا، میم، عین، سین، قاف، هه ر خوا خوی دهرانی ت
مه به ست جیه له م بیتانه.

﴿۳﴾ هه ر ئاویه بو لای توو لای نه و که سانه ش که له پیش
تو دابون (الله) ی به ده سه لاتو دانا وهی کردوه په یامی خوی
بو ناردون.

حاریسی کوری هیشام پرسپاری له پیغه مبه ری خوا ﷺ کرد که
چون وه حیت بو دیت فهرموی: {أَحْيَانًا يَأْتِينِي مِثْلَ صَلَٰصَةِ الْجُرَسِ
وَهُوَ أَشَدُّ عَلَيَّ فَيَقْصِمُ عَلَيَّ وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْهُ مَا قَالَ وَأَحْيَانًا يَتَمَثَّلُ لِي
الْمَلَكُ رَجُلًا فَيَكَلِّمُنِي فَأَعْي مَا يَقُولُ قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَلَقَدْ
رَأَيْتُهُ يُنْزِلُ عَلَيْهِ الْوَحْيُ فِي الْيَوْمِ الشَّدِيدِ الْبَرْدِ فَيَقْصِمُ عَنْهُ وَإِنَّا جَبِينَهُ
لَيَنْقَضُ عَرَقًا / متفق عليه/ هه ندی جار وه حیم بو دیت وه کو دهنکی
جه رمس که نه وه زور سه خته له لام جا که جیا ده بیت وه لیم له
کاتیکدا که نه وهی که وتویه تی له به رم کردوه، وه هه ندی جاریش
نه و فریشه تیه (جه رئیل) وه کو پیاویک دیت له لام قسه م له که لدا
ده کات، جا له به ری ده که م نه وهی که ده لیت، عائشه ده بیوت:
به راستی دیومه که وهی بو هاتوه ﷺ له رۆژیکی زور سارددا
کاتیک که لئی جیا ده بیوه وه عاره ق به ناو جاوانیدا دهاته
خواره و. {ئینجا ده فهرموی:

﴿۴﴾ نه وهی له ناو ئاسمانان و له ناو زه ویدایه هه موی هه رمو لکی
نه و زاته یه و هه ر خوی پایه به رزو گه وره یه.

﴿۵﴾ ئاسمانان له ترسی الله خه ریکه به سه ری هه کدا شه قو په ق
ببیت و فریشه تیه کانی ش له که ل سوپاسی په روه ردگاریاندا پاک و
خاوینی و بی عه بیی نه و باس ده که ن و بو نه وانه ش که له سه ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَمْدٌ ﴿۱﴾ عَسَىٰ ﴿۲﴾ كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۳﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿۴﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
وَالْمَلَائِكَةُ يَسْبَحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۵﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
﴿۶﴾ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
حَوْلَهَا وَنُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
السَّعِيرِ ﴿۷﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ
مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۸﴾
أَرِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَأَلَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۹﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿۱۰﴾

زه ویدان، داوی ئی بوردنیا ن بو ده که ن، جا بزنان بیگومان که الله
هه ر خویه تی لیبوره له تاوانی به نده کانی و به به زهیشه بۆیان.

﴿۱﴾ جا نه و که سانه ی که جگه له نه و زاته بو خویان دۆستانیکی
تر ده گرن و ده یان په رستن، الله ئاگای لیانه و تو زامنیان نیت.
وه ئوبالی کرداری ناپه سندی خویان له سه ر شانی خویانه و تو
هه ر ترسینه ریکی بو نه وان و الله به سه ریاندا زاله و دهرانی جی
ده که ن.

﴿۲﴾ جا هه رئاوه ها قورناتیکی عه ره بیشان نارد له لات تا تو
خه لکی مه که و نه و که سانه ی جواره ده وری له سزای الله بترسینی،
وه هه روه ها خه لک له رۆژی کو کردنه وهی هه مو دروستکراوه کان
که رۆژی حیساب و پردو دۆزه خه بترسینی که هه چگومان له
هاتنی نه و رۆژه دا نیه، جا خه لک جیا ده کړینه وه هه ندیک بو
به هه شت و تافمیکیش بو ناو دۆزه خ و ناگری داخ و سوتینه ر.

﴿۳﴾ جا نه گه ر الله ئاره وۆی ئی بووایه ده یکردن به یه ک گه لو
له سه ر یه ک ئایین که ئیسلامه به لام الله خه لکی سه رپشک کردوه
له هه لبژاردنی ریگای باش و خراب تا چاکان به هوی کاری
چاکیانه وه بخته ناو به هه شته وه خراپانی ش بو دۆزه خ، نه وسا
سته مکاران هه یج دۆست و یارمه تی ده رییه کیان نیه نه له دنیا داو
نه له دوا رۆژدا.

قیامتدا کۆمان دهکاتهوه، خۆسه رهنجام هەر بۆ لای نهویشه گهرانه و ده مان.

۱۶ جا نهو که سانهی که دهمه دهمه دهکهن له زاتی (الله) دا دواى نهو دى که وهلامى دراوته وهو که سانیك بهو باوهريان هیناوه به لگه کانیان پوچ و هه لوه شاوهیه و رق و تورپه یی په رومردگاریان و دهکو چادرێک له سه رهو سزایه کی سه ختیان بۆ ههیه له سه ره نهو دهمه دهمه و دزایه تی کردنه یان.

۱۷ الله نهو زاتهیه که ته واوی په راوه کانی رهوانه کردوه که سه راپا حق و راستن و میزانیشی ناردوه تا خه لکی فیرى دادپه روه ری ببن له که شانه و پیوانه و ته واوی برپارو کاروباریاندا، وه تۆ نازانیت؟ له وانیه کاتی هاتنی رۆژی دواى نزیك بێت.

۱۸ جا نهو که سانهی که باوهریان بهو رۆژه نیه به په له ن بۆ هاتنی و به گالته وه چونکه به راستی نازانن داواى هاتنی دهکهن به لام نهو که سانهی که باوهریان بهو رۆژه ههیه لییه دترسن و دهزانن که نهو رۆژه راسته و دیت به سه ره ئهم مروف و بونه و مه ردها، بزائن بیگومان نهو که سانهی که له باره ی هاتنی قیامتته وه گومانیان ههیه وان له سه ره لی شیواوییه کی دوور له راستیداو زۆر نابات په شیمان ده بنه وه، به لام نهو کاته په شیمانی بیسوده بۆیان.

۱۹ الله به لوتف و به سوژه بۆ به نده کانی، نهو رۆزی ده دات به وهی که ئاره زوی لییه تی، جا ههر خوی به توانا و ده سه لاتداره و ههر شتی ئاره زوی لی بیت ده یکتا و هه یج به ره به رستی ک ناتوانی ریگای پییگریت.

۲۰ ههر که سیک بهو کارو ته لاشه ی دنیای خوی ده سه که وتی رۆژی دواى مه به سه ت بیت ئییه نهو نائومید ناکه ین و به شی ده ده ین و بۆشی زیاد ده که ین، وه ههر که سیکیش ههر ده سه که وتی دنیای مه به سه ت بیت هه ندیکى له وه پی ده ده ین و له رۆزی دوایدا هه یج به شیکى تری نیه.

۲۱ ئایا نهوان هاو به شانیکیان ههیه که ئایینیان بۆ دانابن و په یه ره ی لیبه کهن له حالیکدا که الله ماوه ی به وه نه داوه که جگه له به رنامه ی خوی به رنامه یه کی تر هه لبرێرن و په یه ره ی بکه ن، نه و سا نه گهر دوا خستنی برپاری جیا که ره وه ی حه ق و ناحه ق زووتر له لایه ن (الله) وه نه درایه که ماوه یان پیی德里ت تا ده گهن به کاتی خوی به بی شک ده می ک بو له نیوانیاندا به سزاو تۆله ئی سهندنیان ئیش کوتایی پی هاتبو. که واته نه وانیه کی نه مه رپو یاسا و به رنامه بۆ خویان دادنه ین به ههر ناویکه وه بیت نه گهر

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ، مَجْزُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝۱۶
اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝۱۷ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُسْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۝۱۸
أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝۱۹
اللَّهُ طَيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝۲۰
مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ۝۲۱
أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۲۲
تَرَى الظَّالِمِينَ مُسْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ وَقِعُ بِهِمْ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْحَاتٍ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝۲۳

به زووی تۆله یان ئی و مه رناگیریت با دلخۆش نه بن به کاره کانیان وله خو یان با ی نه بن، الله ماوه ده دات به هه مو مروفیک جا به چاکه وه خه ریک بیت یان به خراپه وه تا کاتی دیاریکراوی دیت جا نه وکاته چاکه به چاکه پاداشت ده داته وهو خراپه یش به سزاو ئاگری دۆزه خ جا به راستی نهو که سانه ی که ئهم جوړه به رنامه و یاسایانه دادنه ین و په یه ره ی لیوه ده کهن پی شه کی سته م له خو یان و پاشان له خه لکیش بۆیه په رومردگار به سته مکار ناویان ده بات و ده فه رموی: بیگومان سزای به ژان ههیه بۆ سته مکاران.

۲۲ ئه ی بینه ره رۆژی دوایدا تۆ ده بینی سته مکاران له سزای کاری خو کرده یان ده ترسن خو نهو سزایه ش تازه هاتوته سه ریان و ده رجونیان نیه، وه له ولایشه وه ده بینی، نهو که سانه ی که باوهریان هیناوه کرداری چاکیان کردوه له ناو شوینه سه یرانگاکی باخچه کاندان و نه وه ی که خو شیه له نازو نیعمه ت له لایه ن په رومردگاریانه وه هه یانه، نه وه ههر خوی به خششیکى گه وره یه به خه لات په رومردگاریان به وانی ده به خشیت. جا بیر بکه ره وه بزانه تۆ له کامیانی، ری بازی خوی گه وره و میه ره بانته هه لبراردوه و جگه له و به هه یج یاسایه کی تر رازی نابی یان به پیچه وانه خو ت داوه به ده ست واقعی ناله باره وه و ههر رۆژیک له سه ره په تیک یاری ده که یت و خو یش به مو سلمان ده زانی؟!

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرِضْ حَسَنَةً نَّزِدْ
لَّهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَنَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا فَإِن يَشَاءُ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيِّطُ الْحَقَّ
بِكَلِمَتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَن عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾
وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ
وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ سَـَّطَ اللَّهُ الرِّزْقَ
لِعِبَادِهِ لَبَعَثُوا فِي الْأَرْضِ وَلَكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ
خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُزِيلُ الْغَيْثَ مِّن بَعْدِ مَا قَنَطُوا
وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمَن يَأْتِهِ خَلْقٌ
الْأَسْمَانِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ
إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فِيمَا
كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

ئەمە قسەى خواپەو لە خوا بترسەو دنیا فریودەرەو بۆ کەس نامینی.

﴿٢٣﴾ ئەو ئەو مۆژدەپە کە اللّ دەیدات بەو بەندانەى کە باوەریان هێناوە کردارى چاکیان ئەنجام داوە، ئەى محمد ﷺ بلى: من داواى هیچ پاداشتیکتان لى ناکەم لەسەر ئەم بانگەواژە، بەلام ئەمەوێت دژایەتیم نەکەن و ئەو پەيوەندیە خزمایەتیەى کە لە نێوانمانداپە نەیبچرێنن، خو هەر کەسیکتیش چاکەپەک بکات ئیمە چاکەکەى بە زیاترەو پاداشت دەدەینەو، بیگومان اللّ چاوپۆشیکارە لە تاوانى بەندەکانى و پاداشت دەرەوپیە بە زیادەو لەسەر چاکەکانیان و چاکەیان ناخاتە پشتگوێ و هیچکەسیشى لەبەر ناچیتەو. سەبارت بەمەبەستى ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ له عەبدولای کورپی عەباس پرسیار کرا سعید کورپی جوبەیر پێش ئەو وەلامی داوەو وتی: مەبەست خوشەوێستی خزمەکانی پێغەمبەرە ﷺ ، عەبدولای کورپی عەباس وتی: پەلەت کرد چونکە هیچ هۆزێکی قورەیش نیه کە خزمایەتی لەگەڵ پێغەمبەردا ﷺ نەبویت، بەلام مەبەست ئەوپیە کە: ﴿فَنَزَلْتُ عَلَيْهِ إِلَّا أَنْ تَصَلُّوا قَرَانَةً بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ / البخاری/ ئەو ئایەتە دابەزیووە سەری واتە: ئەگەر باوەریشم پێناکەن، من هەر ئەوهم دەوێت کە پەيوەندی خزمایەتی نێوانمان نەبچرێنن}.

﴿٢٤﴾ ئایا ئەمانە دەتێن پێغەمبەر ﷺ درۆ بەدەم (اللّ)و دەکات، جا ئەگەر اللّ ئارەزوێ لیبێت دلت مۆر دەکات کە هیچ وەرنەگریت و لە هیچ حاڵی نەبیت، خو اللّ بە فەرمانی خوێ شتی پرۆپووج لەناو دەبات و راستی دەچەسپینن، بەراستی ئەو هەرجی لەناو دلهکانداپە دەیزانیت. واتە: محمد ﷺ هیچی لى ناکریت لەسەر ئەم قسانەى کە بەلای ئێوەو راست نیه، بەلکو بەراست و پەوان ئەم پەيامە دەگەپیەنیت چاک بزانی و دلتیابن کە محمد پێغەمبەری خواپەو پەيامەکەى راست و دروستەو لەلایەن پەرەمەردگار تانەو بەوێ رەوانە کراوە.

﴿٢٥﴾ جا هەر ئەو زاتەپە کە پەشیمانی لە بەندەکانی خوێ قەبول دەکات و لە خراپەکان چاوپۆشی دەکات و دەزانن بەوێ کە دەلیین و دەیکەن.

سەبارەت بە پەشیمان بونەو تەوپیە پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموی: ﴿لِلَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِّنْ أَحَدِكُمْ يَجِدُ ضَالَّتَهُ فِي الْمَكَانِ الَّذِي يَخَافُ أَنْ يَقْتُلَهُ فِيهِ الْعَطَشُ﴾ / مسلم/ بیگومان کە اللّ زۆر کەیفخۆشترە بە پەشیمان بونەوێ بەندەى خوێ لەو کەسەى ئێوە کە وشتی ونبوی خوێ بەئاو خواردنەو دەستکەوێتەو لە جیگایەکدا کە ترسی ئەوێ هەبیت کە لە تینیویەتیدا بمریت، ئەگەر ئەو بونەو بارگەى خوێی دەستی نەکەوتایەو.

﴿٢٦﴾ خو ئەو کەسانەى کە باوەریان هێناوەو کردارى چاکیان ئەنجام داوە اللّ نزایان لێوەردەگریت و بە هانایانەو دیت و لە چاکەى خویشیان زیاتر پاداشتیان پێدەداتەو، وە بۆ ئەو کەسانەى کە خوانەناسن سزای توند هەپە.

﴿٢٧﴾ دەتێن: ئەو کۆمەلە هاوێلە هەزارانەى کەبەناو (أصحاب الصفة) بەناوبانگ بون ئاوتیان دەخواست کە ئەگەر خوا مالى پێبداپنایە ئاواو ئاوامان دەکرد، جا ئەم ئایەتە دابەزی. واتە: ئەگەر اللّ بزۆوی بەبى سەروپەر بدایە بە بەندەکانی لەم سەر زەویدا هەمو لە خوێی دەبون و ستمیان دەکرد و هەرگیز تیر نەدەبون، بەلام ئەو بەو ئەندازەى کە خوێ دەپەوێت و بەسودى بەندەکانیەتی پەوانەى دەکات، بیگومان کە ئەو زۆر بەناگایە بەناو دەرونی مەرفەکان و بینەری کردارەکانیانە.

﴿٢٨﴾ جا هەر ئەو کە لەپاش ناویمید بونی خەلک لەباران، باران پەوانە دەکات و خەپرو فەپری خوێ بلاودەکاتەو، وەهەر خوێەتی کە بەدلسۆزیەو سەرپەرشتی مەرف دەکات، کەزۆر سوپاس بۆ کراوە.

﴿٢٩﴾ خو هەندیکى تر لە بەلگەکانی دەسەلات و هیزو زانایی و ناگایی ئەو زاتە دروستکردنی ئاسمانان و زەویپە، و ئەو هەمو

جانه و مرانه ییش که له ناویاندا بلاوی گردونه ته وه، نهوسا ههر خۆیشی ههر کاتی ویستی دهسه لاتی ههیه بهسه ر کۆکردنه وه یاندا.

۳۰ جا ههر تهنگ و چهله مهیه کتان دووچار بوبیت ههر به هوی تاوانی خۆتانه وهیه و له زۆریک له تاوانه کانتان چاوپۆشی دهکات. کهواته پهروهردگار له زۆریک له تاوانه کان که مروف دهیکه چاوپۆشی دهکات به لام ههندیکیتر دهین به هوی دوچار بونی به لاو کۆسپ بۆ مروف، وه ئهم به لاو تهنگانه له راستیدا خوی جوړیکه له لیبوردنی پهروهردگار تاکو به وهرگرتنی تۆله له بهندهکانی لهم دنیا دا تۆله ی نهو دنیا یان لهسه ر نه مین، وهک پیغه مبه رمان ﷺ دهفه رموی: {مَا مِنْ شَيْءٍ يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ حَتَّى الشَّوْكَةِ يُصِيبُهَا إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهَا حَسَنَةً أَوْ خَطِيئَةً} / مسلم/ باوهردار هیچ گرفتارییه کی توش نابیت ته نانه ت دریک که به له شیدا بجیت مه گهر ﷻ چاکه یه کی بۆ تۆمار بکات یان خراپه یه کی لهسه ر لادبات { کهواته گرفتارییه کی دنیا بۆ باوهرداران ههر خهیره چاکه یه ههر چه ند له رواله تا باریکی سهخت و گران بیت.

۳۱ خۆ ئیوه ناتوانن لهم سه ر زهویه دا خۆتان له دهست ﷻ رزگار بکه ن و خۆتان هه شار بدن، نهوسا جگه له ﷻ ییش ههچدۆست و یارمه تی دهریکتان نیه، واته: زبیر بن و لهو بترسن و دهست به ریبازی نهوزاته و مبه گرن تا یارمه تیتان بدات و بیت به هانانته وه.

۳۲ جا ههندیکی تر له نیشانهکانی هیرو دهسه لاتی نهوزاته نهو کهشتیه گه وره و گرانه ن که وهکو چیا له دوروه دیارن و به ناو دهریاکاندا دین و دهرۆن بۆ ئازو گویاز کردن و هینان و بردنی کهل و په لی پیویست له ولاتیکه وه بۆ ولاتیکی تر.

۳۳ نه گهر خوا ئارم زوی لیبیت (با) دهو هستین، نهوسا نهو کهشتیه لهسه ر نهو ئاوه ی دهریا دهو هستن. پیم خۆشه نه مه که می روشتر بکه مه وه، کاتی خوی و نهو سه رده مه ی که نه م قورنانه ی تییدا دابه زیوه نهو کهشتیه گه ورانه به هوی باوه گهشت و گه رانیان پیکراوه که ئاگرو به نزمین و گازو شتی تر نه بوه نیستا له وانه یه که کهشتیه کان زۆر زۆر گه وره و گرانه تر دروستکراون و بهو شتانه کار دهکات و با نه م لاو نه ولای پی ناکات به لام نه وه ی راستی بیت نه گهر جوان سرنجی ئایه ته که بدهین دهبینن دهفه رموی: نه گهر ئارم زوی لی بیت نهو بایه دهو هستین، جا نهو کاته کهشتیه کانیش دیسان ناتوانن هاتوچۆ بکه ن، چونکه نه گهر با بوه ستیت نهک ئاگره کان ههچیان روشن نابن به لکو هه موگیان له به رانییش که هه ناسه دده دن ده خنکین؟ که وابو پیک

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝۳۲ إِنَّ يَسَاءَ يَسْكُنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝۳۳ أَوْ يُوقِعُهُنَّ يَمَّا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۝۳۴ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّخِصٍ ۝۳۵ هَآؤُلَآئِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةٍ أَلْحِقُوا الَّذِينَ أَلْحَقُوا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝۳۶ وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ بَتْرَجٍ ۖ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا عَصَبُوا لَهُمْ يَغْفِرُونَ ۝۳۷ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝۳۸ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ ۝۳۹ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝۴۰ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ۝۴۱ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۴۲ وَلَمَنِ صَبَرَ وَعَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝۴۳ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ۝۴۴

هاته ی قورئان هه روا سادو ئاسان نیه به لکو موعجیزه یه کی گه وره یه و پیویسته زیاتر به دهقه کی باوهرمان جۆش بدهین، ئینجا دهفه رموی: ببگومان چه ندین به لگه له وه دا ههیه بۆ هه مو مروقیکی خۆگرو سوپاسگوزار.

۳۴ یان به هوی کۆشی خراپی خۆیانه وه نهو کهشتیه له ناو ببات، کی دهتوانی رینگای لیبگریت؟ خۆ له زۆر تاوانیش چاوپۆشی دهکات و مروف سزا نادات چونکه خاوه نی سۆزو میهره بانیه بۆ هه مو دروستکراوه کی که مروف له زۆربه یان به ریز تره.

۳۵ جا تا نهو که سانه ی که کیشه دهکهن دهرباره ی نیشانه کیانی ئیمه بزانه که ههچ رینگایه کی دهرجونیان نیه لهو سزایه ی که له سه ر تاوانه کیانی یه خه یان دهگریت.

۳۶ نهو شته ی که به ئیوه دراوه ههر خۆشیه کی ژانی دنیا یه و نهو شته ی که له لای ﷻ یه ههر نهوه چاکه و به پیته و دهمینیه ته وه، جا نهوه بۆ نهو که سانه یه که باوهرمان هی ناوه و ههر به پهروهردگاری خۆیان پشت ده به ستن.

۳۷ جا بۆنه و که سانه یه که له تاوانه گه وره کان و داوین پیسی دوور ده که ونه وه و ههر کاتیکیش رقیان ههستین، رقی خۆیان دهخۆنه وه و عه فوو دهکهن.

وَتَرَكْنَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الدَّلِيلِ يَنْظُرُونَ
مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُنصِرُونَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ اسْتَجِبُوا
لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ
مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا
فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا
أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَجَحَّ بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ
بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِشَاءً
وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنِشَاءً
وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
لِإِنْسَانٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
رَسُولًا فَيُوحِيَ بآذَانِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ

﴿٣٨﴾ خو بۆ ئەو کەسانەشە کە وەلامی پەروردگاری خۆیانیان داوئەتەو نوێژ دەکەن و لەنیوان خۆیاندا کاروباریان بە پرس و رای یەکتەرو لەوەدیش کە پێمان داوێ لەسەر وەتو سامان دەبەخشن.

﴿٣٩﴾ ئەوسا ئەو نیعمەتە هەتا هەتاییە بۆ ئەو کەسانەشە کە هەر کاتێک دەست درێژیەکیان بکێتە سەر تۆلە دەسپێنەو.

﴿٤٠﴾ وە تۆلە خراپە هەر خراپەشە وەکو خۆی و نابێ زیاتر بکێت، ئەوسا هەر کەسیکیش چاو پۆشی بکات لەو کەسە کە ستمی لیکردووە هەولێ ناشتی بدات ئەو پاداشتەکە لەلای (اللە)یە، بێگومان کە ئەو زاتە ستمکارانی خۆش ناوێت. لە فەرمودەدا هاتووە کە {وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِغَفْوٍ إِلَّا عِزًّا / مَسْلَم / اللّٰهُ} بەندە خۆی بە چاوپۆشی هەر بەرز دەکاتەو.

﴿٤١﴾ جا اللّٰه دادگەری و تۆلە سەندەنەو داناو لەناو بەندەکانیدا بەلام ناشتی و چاو پۆشی و چاکە بەلاو خۆشەویست ترە بۆ ناو بەندەکانی.

﴿٤٢﴾ جا ئەو کەسە کە پاش ئەو کە ستمی لیکراو تۆلە سەندەو ئەوسا ئەوانە هیچ تاوانیکیان لەسەر نیە، چونکە مافی خۆیان وەرگرتووەتەو. ئەی کێ تاوانبارە؟

﴿٤٣﴾ تاوان هەر لەسەر ئەو کەسانەشە کە لەم زەویداو بە ملهپوری و بە ناحەق ستم لە خەڵک دەکەن ، بۆ ئەوانە لە رۆژی قیامەتدا سزایەکی بەزان هەیە.

﴿٤٤﴾ خو بەراستی ئەو کەسە کە خۆی دەگریت و چاو پۆشی دەکات لەو خراپانە کە بەرامبەری دەگریت لەحالتێکدا کە دەتوانی تۆلە وەرگریت ئەو بەشیکە لە ئاکار و رەفتارە گەڕنگ و پەسەندەکان.

﴿٤٥﴾ خو هەر کەسیکیش اللّٰه سەری لێتێک بدات، ئەوسا لەپاش ئەو هیچ دۆستیکی تری نیە پێنمایی بکات، جا تۆ دەبینی ستمکاران کاتێک کە چاویان بە سزا دەکەوێت هاواریان لێهەلدەستێت و دەلێن: ئایا هیچ رێگاو چارەبەگمان هەیە بۆ رزگاریان لەم سزایە؟ نەخێر تازە پەشیمانی و دان بە تاواندا نان هیچ سوودیکی نیە بۆیان.

﴿٤٦﴾ جا کە دەیانەنە سەر ئەو ئاگرە تۆ دەیان بینی لە شەرمەزاریدا چاوشۆرن و بە دزیەو لەژێرەو چاودو چاویانە تا بەلکو دەرتانێک بدۆزنەو بۆ رزگاریان بەلام تازە هەموو شتیان لەدەست داووە ئەو کەسانەش کە باوەریان هێناو دەلێن: بێگومان لە رۆژی قیامەتدا رەنجەرۆ ئەو کەسە کە خۆشی و کەس و کاریشی لەدەست داو، بزانی کە بێگومان ستمکاران لەناو سزای هەمیشەییان و هەرگیز رزگاریان نابێت.

﴿٤٧﴾ جا بۆ ئەوان جگە لە اللّٰه هیچ دۆستیکی تریان نیە کە یارمەتیان بدات و هەر کەسیکیش کە اللّٰه گومراهی کرد، ئەوسا هیچ چارەو رێگایەکی تری نیە بۆ رزگاری و خۆشەختی.

﴿٤٨﴾ وەلامی پەروردگاری خۆتان بدەنەووە پەپەرەوی فەرمانەکانی بکەن بەر لەو کە رۆژی بێت لەلایەن (اللّٰه)وە کە گەڕانەو نیە، جا ئەو کاتە هیچ پەناگایەکتان نیە و ناشتوانن نەحاشای ئێ بکەن و نە خۆتان بگۆرن تا نەناسرێنەو.

﴿٤٩﴾ جا ئەگەر پشتیان لەم ئایینە کرد، با بیکەن چونکە تۆمان رەوانە نەکردووە کە چاودێریان بیت، بێگومان ئێمە هەر کاتێک لەلایەن خۆمانەووە خەپرو خۆشی بدەین بە مەرووف بەو شادمان دەبێت، خو ئەگەر بە تەنگ و چەلەمەیه کیش گرفتار بین بەهۆی کار و تەلاشی خراپی خۆیانەو، ئەوسا بێگومان ئەو مەرووف زۆر سەپلەو ئەمە نەناسەو هەموو خۆشیەکانی لە بیر دەجێتەو.

﴿٥٠﴾ ناسمانان و زەوی هەر مەولکی (اللّٰه)یە کە ئەو ئارەزووی ئێ بێت دروستی دەکات، بە کەسێ کە ئارەزووی ئێ بێت کچ دەدات و بە کەسیکیش کە ئارەزووی ئێ بێت کور دەبەخشی،

۵۰ یان کورو کچیان پیدهدات و نهویش که نارمزوی لیبت نهزوی دهکات و هیچی پینادات، بیگومان که نهو زور زانهرو زور به دهسهلاته، واته: خه لکی کردوه به جوار به شهوه به شیک هر کوری پیدهدات و به شیک هر کچی پیدهدات و به شیکش کورو کچی پیدهدات و به شیکش هیچی پینادات ههروکو چون مروفی به جوار شیوه دروستکردوه به شیک بی بابو دایک وکو نادم عليه السلام، وه به شیک سهری لای بابی ههیه و بی دایکه وکو حهوا، به شیک دایکی ههیه و بی بابو وکو عیسی عليه السلام به شهکهی تری له بابو دایک دروستبون وکو باقی خه لکی تر، کهوابو پیویسته ههر خوی بناسین و ههر بونه و به ندایه تی بکهین و ههر له داوای مال و مندال بکهین، چونکه هیچ کهسی تر لهم بارهوه هیچی پیناکریت.

نینجا له کوتای سورته کهدا دهمان باتهوه بو باسی سهرمتای سورته که، که باسی وحیه و جورهکانی و دهفه رموی:

۵۱ نهوسا هیچ مروفیک نیه که الله له دنیاا روبهرو قسهی له گه لدا کردبیت مه گهر شتیکی خستیته دلیهوه یان له پستی پهردموه وکو له گه ل موسادا قسه کرا یان نیردراوی ناردوه نهوسا نهویش به ئیزنی الله نهو شتهی که نارمزوی لیبوه پییگه یاندوه، بیگومان نهوزاته پایه بهرزو دانیه.

۵۲ جا ههر ناوهها وهحیمان کرده لای تو به شیک له فهرمانهکانی خومان، ههروکو روح چون پیویسته بو لهش ههر ناوهها نهو قورئانهش پیویسته بو پاک و خاوینبو بو بوژانهوهی روح جا ههروکو چون مروف به بی روح به مروف نامینیت، ههروها مروفیش به بی نهو قورئانه وکو مروف نامینیت به لکو وکو نازه لهکانی تری لیدیت ههروکو نه مروف ئیمه به چاوی خومان دهبینین، تو نهی محمد ﷺ له پیشدا نهت دهزانی پهراو کامهیه و برپا جیه به لام ئیمه نهو پهراودمان کرد به رونکی تا به نهو قورئانه نهو کهسهی که نارمزومان لیبت له بهنده کانمان رینمای بکهین و بیگهیه نینه خوشبهختی نه گهر خوی گیل نهکات، بیگومان تو خه لکی رینمای دهکهیت بو ریگای راست. جا نهو ریگا راسته مان بو ناشکرا دهکات و دهفه رموی:

۵۳ ریگای راست ریگای (الله) یه نهو زاتهی که نهوهی له ناسمانان و زهویدایه هه موی مولکی نهوه، بزنان که هه مو کارو

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۵۲ صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ لَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۝۵۳

۸۹

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

۴۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
حَمْدٌ ۱) وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲) إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۳) وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدِينَا لَعَلِّ حَكِيمٌ ۴) أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ۵) وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ۶) وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۷) فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ۸) وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۹) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۱۰)

بارهکان سهرئه نجام بو لای نهو ده گهرینه وه چ له سهرمتاوه و چ له کوتاییدا، وه تهنه خویه تی برپاریان تیدا ددهات.

۸۹

سورتهی زوخوروف

۴۳

سورتهی زوخوروف که سورتهی چلوسی هه می قورئانه، له مه کهدا هاتوته خوارهوه، ههشتاو نو ئایه ته، و تراوه به گویرهی دابه زین سورتهی شهست و دووه هه مه و پاش سورتهی (فصلت) و پیش (الدخان) دابه زیوه.

به ناوی الله ی زور به سوز و بینیهایهت میهرمان

۱) حامیم، سویند بهم پهراوهی که روشنکه روهی راست و ناراست و چاک و خراپه.

۲) به راستی ئیمه نهو پهراودمان به زمانی عهره بی دانا، به لکو ئیوه تی بگهن و سودی لیوهر گرن.

۴) سا بیگومان نهو قورئانه له لای ئیمه له له و حوله حفوزدا تومار کراوه، پلهی بهرزه به سهر هه مو پهراوهکانی تر داو پرپه تی له دانایی و لیزانی بو ئیوه تا په پردهی بگهن و بگهن به خوشبهختی دنیا و دواوژ، به لام ئیوه خوتانی لی گیل دهکهن و حهزتان لهو پهراوه نیه و نرمی و بی نرخیتان بو خوتان دهویت به لام پهرومردگارتان له خوتان دلسوزتره پیتان و به گوئی ئیوه ناکات، وهک دهفه رموی:

پيغهمبه ركهى خويان له ناومان بردن، داستانى پيشوه گانيش تپهري، جا نه مانيش نه گهر هر ناوها ريفتار بكنه دوجارى ههمان چارمنوس دهن چونكه دابى خودا ناگوريت.

٩ خۆ نه گهر لپيان بپرسيت كه كى ئهم ئاسمانان و زهويه دروستكردوه بيگومان ده لپن: ئهو زاته به دهسه لاته زور زانايه دروستيكردوه كه الله يه .

١٠ ئهو زاتهى كه ئهم زهويهى بو كردون به بيشكه و جيگاي ئارامگرتنتان و له ناويدا چه ندين ريگاي دروستكردوه بو هاتوچو كردنتان ، به لكو ئيوهش به ئهو ريگايانه رى دهر بكنه و به جيگاي مهبهستى خوتان بگهن، ئينجا به لكو ئيوهش به وردبونهوه لهو ريگاو بانه جوړاو جوړانه خوى خوتان بدوژنه زوهو ريگاي راست بگرن.

١١ جا ئهو زاتهى كه له ئاسمانهوه به نه نذازه پيوستى مروف ئاو ده نيريته خوارهوه ، ئهوسا بهو ناوه ولاتى وشك و بى گزوگيا ئاودارو پر له شينايى دهكهين ، جا ههرودكو ئهو زهوى و گيا مردوه زيندوده كه ينهوه ههر بهم شيويه ئيوهش له گوردهكانتانهوه دهردههيترين و جاريكى تر زيندو دهكرينهوه بو حيسابو پاداشت و سزا، پيتان خوش بيت يان نا.

١٢ خۆ ئهو زاتهى كه ئهم ههمو جوتانهى دروستكردوه به شيك له كهشتى و چوار پيانيشى دروستكردوه بوتان تا سوزيان ببن بو ئازو گويازو هاتوچو كردنتان.

١٣ ئهوانه مان رامكردوه بوتان بو ئهوى بتوانن بوهستن له سه ر بشتيان ، پاشان يادى چاكه ي په روه ردگارتان بكنه هر كاتييك به تهواوى وهستان له سهريان و بلين: پاك و بى عيبى بو ئهو زاتهى كه ئهمه ي بو رامكردوين، خۆ ئيمه تواناي رامكردنى ئه مانه مان نه بو نه گهر ئهو زاته رامى نه كردنايه بومان.

١٤ جا بيگومان ئيمه هر بو لاي په روه ردگارمان ده گه ريينه وه. به راستى ئهم شيوه سواربونه به سه ر ولاخو كه شتیه وه وه كه هه لگرتنه مان به دارمه يت بو گورستان و ئه وه مان ده خاته وه بير، له فه رموده هاها توه كه مسلم و جگه له ويش هي ناويانه كه پيغهمبه ر ﷺ هر كاتييك سوارى ولاخيكي سوارى بپوايه سى جار ده يفه رمو: {الله اكبر، پاشان ده يفه رمو: ﴿سُبْحَنَ

الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾ پاشان ده يفه رمو: اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدَرُ فَأَنْشَرَنَا بِهِ بَلَدَهُ مَيِّتًا كَذَلِكَ نُخْرِجُوكَ ﴿١١﴾ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ لَسْتُمْ عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِن عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّا لِلْإِنْسَنِ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوْ مَن يُنَشِّئُ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتَكُنَّ شُهَدَائِهِمْ وَيُسْتَلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَالَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ أَنَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

٥ ههر له بهر ئهوى كه ئيوه گه ليكى زياده روه و سودو زيانى دواروژى خوتان نازانن ، ئيمه واز لهو ياده و مريه ي ئيوه به نين و پشتگويتان بخهين كه به ئارمژوى خوتان بجولينه وه و زيان و زينگه ي خوتان خراب بكنه؟ نه خير ئيوه دروستكراوى ئيمه و وهكو ئيمه ده تان ناسين ئاوا ئيوه خوتان نانس ، له بهر ئه وه ئه و برپاره نادهينه ده ست ئيوه ئه و ئه ركه به ئيوه ناسپيرين ، چونكه ئيوه نازانن و ناتوانن ياساو به رنامه يه كى دادپه روه و يه كسان بو ههمو مروفه كان دانين و دروستكراوى خومانن و خومان ده تان ناسين، جا ده بى ته نها له ئيمه به رنامه ي زياتنان و ده رگرن، نه گيانن ليتان رازى ناببن، ههر كه سيك ههر به رنامه يه كه هه لبريى بو خوى بيجه كه له به رنامه ي الله لپى و مرناگيريى و له دواروژدا له ريزى زيان لى كه وتوو ره نه ره ويانه.

٦ خۆ له ناو گه لانى پيشودا ئيمه زوربك له پيغهمبه رانه مان ره وانه كردوه.

٧ جا هيچ پيغهمبه ريكيش نه ها ته وه لايان مه گهر ئه وان گالته يان پيكرديت و باوه رپان پى نه هي نابى. واته : له بپاوه رى ئهم گه له ت خه م مه خو هه مو گه لان هه روه ك ئه مان بوون، به لام سه ره نه نجام ههر راستى سه ركه وتوه و ناراستى ههر تر وود و راو بوه.

٨ ئه وسه كه سانيك كه له م گه له ي تو زوردارتر بون به هو ي سه رپيچيان له به رنامه ي الله و باوه ر نه كردنيان به

فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيقَةِ فِي الْأَهْلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَغْثِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ وَإِذَا رَجَعَ قَائِلُنَّ وَزَادَ فِيهِمْ آيُونُ تَائِيُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ/ نهی پهرومردگارم داوای چاکه و تهفوات لیده کهم لهم سهفه رمداو له کرداریش نهو دی که رازیبی لی، نهی پهرومردگارم هم سهفه رهمان له سهه ناسان بکهو جیگا دوره گانمان بو نزیك بکه رده، نهی پهرومردگارم هر خوتیت هاوړی لهم سهفه ردهاو جی نشینی له کهسو کارو خانه وادهما نهی پهرومردگارم یارمه تی دهرمان به لهم سهفه رهمانداو جی نشینمانبه لهناو خاوخیزانماندا، نهی پهرومردگارم په ناده گرم بهتو له سهختی سهفهرو له دیمه نی خه موکی و له خرابی گه پانه وه بو ناو مال و که سوکار. جا هر کاتیکیش ده گه پانه وه بو لای خاو خی زانی و چاوی ده کهوت به شارکه ی نهو وشانه ی دهفه رموو نه مه یشی لی زیاد ده کرد: ده گه پینه وه و ته و به ده کهین **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** ، به رده و امین له سهه به ندایه تی، هر بو پهرومردگاریشمان سوپاسگوزارین}.

۱۵} جا هر له بنده کانی خو ی هندیکیان ده کرد به هاو به شی **اللَّهُ**، بیگومان مرو ف به ناشکرا زور سپله و نمه که نه ناسه. به لی، نهوان بو خو یان میینه یان لا په ست بو نی رینه یان له لا چاک بو که جی بو خوا به پیچه وانه وه رده تریان ده کرد بو یه **اللَّهُ** به ده میاندا ددهات و دهفه رموی:

۱۶} نایا له نهو دی که دروستی ده کات کچان بو خو ی هه لده بزی ریت و کوران به نیوه ددهات؟! دهی جا هیج مرو فیک ی ژیر ناوا برپاریک ددهات؟

۱۷} خو هر کاتیکیش به یه کیک له نهوان مژده بدریت بهو دی که بو رحمانی به نمونه دینه وه که کچه، له داخو خه مده دم و چاوی رهش هه لده گه ریت و پینگ ده خواته وه بیر ده کاته وه که جی لهو کچه بکات؟ بی هیلی ته وه به شه رمه زاری یان زینده به چالی بکات؟

۱۸} نایا نهو که سهی که له ناو خشلدا په رده رده کرا بیت و له کی شه و دمه قاله دا توانای به جوانی رو شنک رده وهی مه به سته کانی خو ی نه بیت، نا نهو دده نین به مندالی **اللَّهُ**؟! نای چهنه گیل و نه فامن.

۱۹} نهو فری شتانه ی که به ندهی رحمان به میینه یان دده نین، نایا لهو ی بون کاتی دروستکردنیان؟! دهی چو ن برپاری واده دهن، نهوسا هم شایه تیه ناحه قه یان هر به زوی تو مار ده کریت و لی شیان پر سیار ده کریت و هه روا به خو رای له سه ریان ناچیت.

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ أُولَٰئِكَ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَأَنْقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ مَنَعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْفَرِيقَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾ أَهَرَّ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُلْحَارًا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا أَلْيُسْوِيهِمْ سُقْنَا مِنْ فَضْلِهِ وَمَعَاجِرَ عَلَيْهَا يَطْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

۲۰} خو دهلین: نه گهر رحمان نارده زوی لی بووایه نه وانه مان نه ده په رستن، نهوان لهو باره وه هیج زانیاریه کیان نیه، به لکو نهوان هر له خو وهو به خه ملاندن هم برپارانه دده دهن و درو هه لده به ستن. به لی خوا نه ناسان ده یانه و ی بلین: نیمه تاوانبار نین لهم په رسته ندا، چونکه نه گهر خوا مه یلی له په رستیان نه بوایه ماوهی به نیمه نه ددها، وه لای هم جوړه که سانه یه که زلله یه له بن گو یان، جا نهو کاته دهران که نایا مافی لی پرسینه وه هیه یان نه ، خو نه گهر نهوان بیده نگ دهن و وه لای زلله و هشین ناده نه وه و ده لین خوا مه یلی لیوه ، بو یه نهو زلله یه ی لی داوم ، هم رخنه یان ری تی ده جیت، نه گینا با خو یان بو تو له ناماده بکهن، چونکه مرو ف خو ی سهه پشک کراوه له هه لبراردن.

۲۱} نایا نیمه پی ش هم قورثانه په راویکمان بهوان داوه، جا نهوان ده ست بهو په راوه بگرن و بی کهن به به لکه له سهه راس تی و دروستی قسه و کرداره نا په سه نده کانیان؟

۲۲} نه خیر شتی وایان لانیه، به لکو ده لین: باو باپر انمان له سهه نایینیک بون و بیگومان نی مه ش به شو ی پپی نه وانه ده رین، نی تر گو یان له وه نیه که راستی یان ناراست.

۲۳} جا هر بهم شیوه یه بو که هیج تر سینه ری کمان نه ناردهو پی ش تو بو سهه هیج گون دیک که نهو خه لکه بر سینی تی له

وَلْيُؤْيُوا أَبْوَابَ أَسْرَارٍ عَلَيْهِمْ كُفُوتٌ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا وَإِنْ
كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
لِالْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضٌ لَهُ شَيْطَانًا
فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَلَئِنْهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَنْسُ الْقَرِينُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ
إِذْ ظَلَمْتُمْ أَتْكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ
الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَتْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٠﴾
فَإِنَّمَا نَذِيرٌ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُرِيَنَّكَ الْآلِىَ
وَعَدْنَهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِى أُوحِيَ
إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ
وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلَهِةَ يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّ رَسُولُ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

تۆلەي اللّٰه ئەگەر پەيپەرى راستى نەكەن ، مەگەر وتبىتبان
بىگومان ئىمە لە باوبايرانى خۆمان زانيومانە كە پەيپەرى
ئايىنىك بوون و ئىمەش بىگومان ھەر لەوان پەيپەرى دەكەين و
لئى لا نادەين و باوەرىش بە كەسى تر ناكەين.

﴿٢٤﴾ بلى: ئايا ھەر ئەو پەيپەرى كۆيرانە ھەلدەبژىرن ، ئەگەر
شتىكىستان بۆ بەھنىم چاكترىت لەووى باوبايرانتان؟ دەللىن:
بىگومان ئىمە باوەرمان نىھ بەووى كە تۆى بۆ پەوانە
كراووبەراستى نازانىن.

﴿٢٥﴾ ئەوسا ئىمە تۆلەمان لى سەندن ، جا تەماشاكە و بزەنە سەر
ئەنجامى بىباوەرمان چۆن بوە، واتە ئەم گەلەى تۆش ئەگەر
باوەرت پىنەكەن با بزەنن كە ھەمان سەر نوشت يەخەى
ئەمانىش دەگريت.

﴿٢٦﴾ جاوەبىر بىنەردوھ ئەو كاتەى كە ئىبراھىم بە باوكى و بە
گەلەكەى وت: بىگومان من بىزارم لەووى كە ئىو بەندايەتى بۆ
دەكەن و بەراستى نازانم.

﴿٢٧﴾ جگە لەو زاتەى كە دروستىكردوم ، جا بەراستى ئەو بەم
زوانە رىنمايم دەكات بۆ دۆزىنەووى رىگای راست، واتە پەيپەرى
جگە لەو زاتەى كە دروستىكردوم ناكەم كە ئەمە ماناى (لا إله إلا
الله) يە.

﴿٢٨﴾ جا پەروەردگارىش ئەو قەسەى كە بە وشەيەك تا لەپاش
ئەودا بىننىتەوواتە (لا إله إلا الله) ، بەلكو ئەوانىش لەو تاوانانەى
كە پەرسنى جگە لە اللّٰه يە واز بەھىن و لەو سەردەرپويە
بگەرپىنەوھ بۆ سەر رىگای راست.

﴿٢٩﴾ بەلكو من ژيانى خۆشم دا بەئەوان و بەباو باپىرانيان ھەتا
فەرمانى راست و دروستيان پىگەيشت و پىغەمبەرىكى
رۆشكەرەووى رىگای راست و ناپاستيان ھاتەلا.

﴿٣٠﴾ بەلام كاتىك كەئەو راستى ھاتە لايان و پىغەمبەر ﷺ
ئايىنى بۆ باسكردن و راست و ناراستى بۆ حيا كەردنەوھ و قەسەكانى
كارى گەرى بوو تىياندا لەجياتى بىركەردنەوھ لە ھەلەى خويان
وباوەرپەھىنان، وتيان: ئەمە جادوھ و بىگومان كە ئىمە بەو بى
باوەرىن.

﴿٣١﴾ جا دەيان وت : ئەگەر ئەمە راستە با ئەم پەيامە بۆ يەكەك
لەودوو پياوھ گەورەى ئەم دوو شارە بەھاتايە ، واتە : شارى مەكەو
تائىفو ئەو دوو پياوھش مەبەستيان وەلىدى كورى موغىرە بو لە
مەكەو عوروى كورى مەسعودى سەقەفى بو لە تائىف كە دوو
پياوى گەورەو ناسراوى ئەو سەردەمەى ھاتنى پىغەمبەر ﷺ بون.
جاللّٰه بەرپەرچيان دەداتەوھ و دەفەرەموى:

﴿٣٢﴾ ئايا ئەوان رەحمەتى پەروەردگارى تۆ دابەش دەكەن و بە
دەست ئەوانە ئەودابەش كەردنە؟ ھەر ئىمەين كە لە ژيانى دنياى
بژيومان لە نىوانياندا بەشكردوھ و ھەندىكيانمان چەندىن پەلە
بەرز كەردوھتەوھ لە مال و دەسەلاتدا بەسەر ھەندىكياندا، تا
ھەندىكيان بەكاربەھىنن لە ئىش و كاردا. لە راستىدا ئەگەر
ھەمويان يەكسان بوونايە كاروبارى ئەم ژيانە بە تەواوى تىك
دەچو، پىويستە ئەوھش بزەنن كە پەروەردگارى دانا واى كەردوھ
كە ھەمو مەروفيك لە ھەر ئاستىكدا بىت پىويستى بە كەسى تر
ھەيە، بۆ نمونە ئەگەر سەرۆكى ولاتانىش بىت پىويستى بە
كەسانىك ھەيە كە كەرسەكانى ژيان دروست دەكەن لەدەرزى
خەياتىوھ بگەرە تا سەيارەو فرۆكە لە دروستكەردنى بلوكىكەوھ تا
بىنا بەرزولە ھەورەدەكان پىويستى بەپسپۆر و لىزان و
ئەندازيارە ھەتا كرىكارىكى سادەش، ھەروھەا باقى پىويستىەكانى
ترى، ئىتر كەسانى خوارى ئەويش تەماشاكە و دەبىنى مەروڤ بە
تەنھا ھەرگىز ناتوانىت تەواوى پىويستى و نياز و خۆشەكانى ئەم
دنيايەى خوى دابىن بكات، ئاشكرائىشە لە روانگەى ئايىنەوھ ئەو
كەسەى كەخزمەتكەرە گەورەى خەلكە كەواتە با كرىكاران بزەنن
كەئەوان خاوەنى پەلەيەكى گەورەن لەروانگەى ئايىنى ئىسلامەوھو

ئەوانى گەورەى خەلگ و زۆر بەرپىزىشن ، ئەوئەپىشەواى مەرفاىەتى كاتى ۛ چاوى بەدستى كرېكارېك دىكەوئىت كەپى شەرمە لەبەرزىبرى دەستى، تەوقە لەگەل پېغەمبەر ۛ دا بىكات پىپى دەفەرموى: {ئەو دەستىكە كە خواو پېغەمبەرى خوا خوشيان دەوئىت }.

۳۲) پەرورەدگار ئەوئەندە دنياى لەلا بېنرخە، دەفەرموى: ئەگەر خەلگ ھەموى يەك جۆر بېباوەر و خوانەناس بونايە بەراستى ئېمە بۇ ئەو كەسانەى كە باوەرپان بە رحمان نىە بانى مائەكانيان لەرووى ناوہوئەيمان بۇ دەكردن بە زىو كە بەسەر پلەكانى زۆرى زىوين دا سەردەبكەوتنايە بۇ خانوہ بەرزەكانيان.

۳۴) جا بۇ مائەكانيان دەرگاىانىك و تەخت گەلىكى زىوئەيمان پېدەدان كە لەسەرياندا شان دابنېن.

۳۵) ئەوسا لە زېرپىش ھەروھە شتى ھەمەرەنگمان پېدەدان، جا ئەمانەى كە باسكران ھەمويان جگە لە خوشگوزەرانىەكى ژيانى دنيا شتىكى تر نېن. ئەوسا خوشى و شادمانى پاشەپوژ لەلاى پەرورەدگار ت ھەر بۇ پارېزكارانە.

۳۶) جا ئەو كەسەى لە راست يادكرنى رحماندا خۇى نابىنا دىكات و پىشتى لە ئابېن دىكات، ئەو شەيتانىكى بۇ ئامادە دىكەين ، ئەوسا ئەو دەبېت بە رەفىقى و چۆن خراپى بوى ئاواى لېدەكات و شەرمەندەى دنيا و دواروژى دىكات چونكە شەيتان دوژمنى مەرفە كە زالبو بەسەرىا ھەرچى خراپە پىپى دىكات و لەدواروژىشدا دەلى: بە گوى منت نەكردايە برؤ سەرزەنشتى خۆت بىكە و باسى من مەكە.

۳۷) جا ئەو رەفىقانەشىيان بېگومان لە رېگای راست لاىان دەدن كەچى وا گومانىش دىكەن كە ھەر خۇيانن راستە رېگايان ديوئەوہو خەلگى راست بە ھەلە دەزانن و گالئەيان پېدەكەن و دەيان ناو و ناتۆرى نارەوايان پېدەلېن: ساويلكە، توندەرەو، نەگونجاو، تۆقېنەر..و..ھتدا!

۳۸) تا ئەو كاتەى كە دېتە لامان و خراپى و مايەى سەرشۆرى خۇى بەھوى ئەو رەفىقە خراپەيەوہ دەبېننى كاتى كە لە دنياىا بوہ ، جا لەو كاتەدا بەو رەفىقەى دەلئىت: خۆزگە نېوان من و نېوان تۆ بە ئەندازەى دورى رۆژھەلات و رۆژئاوا بووايە، ئاى چ خراپ برادرەو رەفىقىك بوى بۆم كەئاوا منت دوچارى ئەم رۆژە رەشە كرە، جا ئەو كاتە دەزانى راست و ناراست كامەيە ، بەلام تازە ئەوزانىنەى بېسودە.

۳۹) جا بېيان دەوترىت: ئىتر ھەرگىز ئەم ئاوات و خەم و بېزارىيەتان لەم رۆژەدا سودىكتان پېنادات ، چونكە بېگومان ئېوہ لە دنياىا ستمەتان لە خۆتان كرەوہ چونكە باوەرپان نەھىناوہ ستمەيشتا لە خەلگى تر كرەوہ كە سەرتان لېتېكتاوان بە ھوى قسەى پرەپوچ و بېنرخ و راگەياندن و بلاوكرەوہكانتەنەوہ لەبەرئەوہ ئەمەرؤ ھەموتان ھاوبەشن لەم سزايەدا، ئىنجا پەرورەدگار دلئەوايى پېغەمبەرى ئازىزمان ۛ دىكات و دەفەرموى:

۴۰) ئايا تۆ دەتوانىت بەمەرفى كەر شت بېسىنى يان كوئر رېنمايى رېگای راستى بىكەيت و بىانگەيەنىت بەخوشى بەھەشتى ھەتاهەتاي؟ وە ئايا تۆ دەتوانىت ئەو كەسەى كە كەوتوئە ناو گومرايىەكى رۈنەوہ رېنمايى بىكەيت و بىخەيتە سەر راستە رېگا؟ واتە تۆ ئەم ئەركەت لەسەر نىە بەلگو تەنھا گەياندن ئەو پەيامەت لەسەرە كە بۆمان ناردويت .

۴۱) جا ئەگەر ئېمە تۆيش بېبەينەوہو بمرىت خۆ ئەوان پىشتگوى ناخرېن، ئەوسا بەبېگومان ئېمە تۆلە لەوان وەردەگرېن.

۴۲) يان ئەگەر ئەوہى كە بەلئېنمان داوہ بەوان لە سزا لەسەردەمى ژيانى تۆيشدا بېت ئەوسا بەراستى ئېمە دەسەلاتمان ھەيە بەسەريانداوئەتوانىن ئەوہ بىكەين و ئەوان ناتوانن لەو سزايە خۇيان رزگار بىكەن.

۴۳) جا تۆ دەست بگرە بەوہى كە ناردومانە لات كە قورئانەو بېباكانە رايگەيەنە بەوان كە بېگومان تۆ لەسەر رېگای راستى.

۴۴) خۆ بېگومان كە ئەم قورئانە مايەى شەرەفو رېزە بۇ خۆت و بۇ نەتەوہكەت، وەبەم زوانەش كۆچ دىكەن و دېنەوہ بەردەستمان و لەو بارەوہ پىرسىارتان لېدەكرىت كە چۆن جولانەوہ لەگەل ئەم قورئانەداو چىتان لەگەل پېغەمبەردا ۛ كرە؟

۴۵) جا لەو خەلگە لەبارەى پېغەمبەرانى كەلە پېش تۆدا ناردومانە بېرسە ئايا ئېمە جگە لە رحمان پەرسىراوېكى تىرمان داناوہ كە خەلگ بېپەرستىت؟ واتە: پېغەمبەرانمان تەنھا بەوہ رەوانە كرەوہ كە تۆ باسى دىكەيت بۇيان، كە تەنھا اللہ بېپەرستن و جگە لەو كەسى تر نەپەرستن.

۴۶) خۆ بە راستى موسامان اللہ بە نىشانەكانى خۆمانەوہ رەوانەى لاى فېرەوون و پياو ماقولانى گەلەكەى كرە، جا وتى: بەراستى من نېردراوى پەرورەدگارى جېھانىانەو بانگى كرەن بۇ

وَمَا تُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَتَأْتِيَ السَّاحِرُ أَدْعُنَا رَبَّكَ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَوْهِنٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقَرَّرِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا عَاسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا آلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

یه که خواپه رستی و عه سا که و سپیه تی ناودهستی دوو نایه تی گه ورده بون که پیشانی فیرعه ون و کهسانی ده ورده بی دا.

﴿٤٧﴾ جا کاتیک که به نیشانه کانی نیمه هاته لایان وده کو عه سا و دهسته که ی که چی نه وان هه زو و بهو نیشانه پیده که نین و به گالته وه ته ماشایان ده کردن، بویه په رومردگار دهفه رموی:

﴿٤٨﴾ خو نیمه هیچ نیشانه یه کمان به وان نیشان نه ده دا مه گهر نه وه بیان گه ورده تر بیت له پیشیان، جا نیمه به و سزا سه ختانه توله مان لی سهندن به لگو له و خانه ناسیه بگه رینه وه، جا نه وان له جیاتی گه رانه وه به لگو تا ده هات زیاتر دزایه تی موسایان علیهم السلام ده کرد.

﴿٤٩﴾ نیتر خوا هه جارئ به جوړیک له سزا توله ی ده دان، جا له و کاته دا ده بیان وت: نه ی جادو گهر داوا بکه له په رومردگارت به و به لینه ی که داویتی بیت، با هم سزایه مان له سهر لابات، به راستی نیتر نیمه ریگای راسته قینه ده گرین و فه رمانت ناشکی نین.

﴿٥٠﴾ جا هه رکه نه و سزایه مان له سه رلا بردنایه کتوپر به لینه کانی خو بیان ده شکاندو دزایه تی موسایان علیهم السلام و ری بازه که بیان ده کرد.

﴿٥١﴾ جا فیرعه ون بانگی گه له که ی کردو وتی: نه ی گه لی من نایا ولاتی میسرو نه و روبرانه ی که به به رده می مندا ده رون مولگی من نیه؟ نایا خوتان نه مه نابین؟

﴿٥٢﴾ ده ی نایا من چاکترنیم له و که سه ی که لاوازو سوکه و ناتوانی به باشیش قسه کانی خو ی بکات؟ ده لین: موسایان علیهم السلام له قسه کردندا زمانی ده گرتو به باشی قسه ی بو نه ده کرا، ده لین به هو ی نه وه بو که به مندالی ده می له پشکویه ک داوه، جا فیرعه ون نه وه ی به عه یب داده نا بو ی و خو ی به خاوه ن هیزو نه وه ی بیترخ ته ماشا ده کردو ده یوت:

﴿٥٣﴾ سا با چهند ده ست به ندیکی نالتونی بو رهمانه بکرایه یان چهن دین فیرشته ی له گه لدا بویه تا باوهرمان پیبکرایه. به لی دنیا په رستان هه ر بیر له خواردن و مال و سامان ده که نه وه و هه ر نه وه ش به پیوهری چاک و ناچکی پیواچاکان داده نین که نه و سه روه ت و سامانه له روانگی نایینه وه ته نها به لگی تافی کردنه وه یه و هیچ تر.

﴿٥٤﴾ نه و سا گه له که ی خو ی سوک کرد جا نه وانیش له ترسا په یرو بیان کرد بیگومان که نه وان گه لی کبون له ترسی فیرعه ون بیران له راستی موسایان علیهم السلام و موعجیزه کانی نه ده کرده و به مکاره یان له دزایه تی خودا له سنور درجو بون. خوا دهفه رموی:

﴿٥٥﴾ جا کاتیک که نیمه یان رق هه ستان توله مان لی سهندنه وه، نه و سا له و روبره ی که پیوهری دننازی هه ر هه مویانمان خنکاند. فیرعه ون و گه له که ی بو هه میسه به ره و دوزخ به ریکران و موسایان علیهم السلام و گه له که ی له شه ری نه و خراپه کارانه بو هه میسه رزگاریان بو.

﴿٥٦﴾ نه و سا گردنمان به پیشینه و نمونه بوخه لگی پاش خو بیان، تا خه لگی پاش خو بیان له وان ناموژگاری بگرن و خو بیان له دزایه تی خواو نایینه که ی دوربگرن تا دوچاری سه رنویشتی خراپی وه ک نه وان نه بن.

﴿٥٧﴾ خو له کاتیکدا که کوری مه ریهم به نمونه هیترایه وه له و کاته دا گه له که ت به وه پیده که نین و پییان وابو که به مه به هانه یه کی باش و به هیتریان په یداکردوه بو دزایه تی تو که گوایه: نه گهر محمد ﷺ ده لیت هه رچی په رستراو هه یه جگه له الله هه موی تاغوته و خو راگی دوزخن خو عیسایش هه ندی له به ناو مه سیحیه کان ده یپه رستن، که وابو یان محمد درو ده کات یان

عیسایش دۆزه خیه؟ بهم بهرداشتهی خویمان پییده که نین و وایان دهرانی به لگه یه کی گه وره یان دۆزیو ده وه دزی پیغه مبه ری.

۵۸ جا وتیان: نایا خودا کانی ئیمه چاکه یان عیسا؟ ئەم وینە یه بو تو باس ناکەن مەگەر هەر بو دهمه قاله و مشتومر نهک تهنه نا نه وه، به لکو ئەوان گه لیکی چهنه بازو شه رفروشن. پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فره موئ: {مَا ضَلَّ قَوْمٌ بَعْدَ هُدًى كَانُوا عَلَيْهِ إِلَّا أُوْتُوا الْجَدَلَ ثُمَّ تَلَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ هَذِهِ آيَةُ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصُمُونَ} / الترمذی، صححه الالبانی / هیچ گه لیک پاش رینمونی و گه یشتن به ریگای راست گومر نه بوون هه تا ده ستیان کردوه به ده مه دهمه و مشتو مر له باره ی نایینه وه، پاشان پیغه مبه ری خوا ﷺ ئەم نایه ته ی خوینده وه {مَا ضَرَبُوهُ... آیه} {

۵۹ جاخوا به روویاندا ده داته وه ده فره موئ: ئەو هەر به نده یه که له به نده کانمان و ته و حیدو یه کخوا په رستی به گه له که ی وتوه دزی په رستنی بیجگه له ﷻ بوه ، چونکه ئیمه نیعمه تی گه وره ی خویمان که پیغه مبه رایه تی به و دابو، جا له روژی قیامه تیشدا نهک سزا نادریت به لکو دهنگی ئاگریش نابیسیت، وه کردمان به نمونه یه کیش بو نه وه ی یه عقوب ﷻ چونکه به بی باوک دروستمان کرد.

۶۰ خو ئەگەر ئارەزومان لیبویه له جیاتی ئیوه فریشته کانمان داده نا که جینشینی پیشوایی خویمان بوونایه له م سه ر زه ویه دا، واته: ئیمه بینیا زین له ئیوه ئەگەر بمانه ویت لاتان به رین لاتان ده به ین نه شتیکی گرانه له سه رمان و نه هیچ شتیک له مو لکی ئیمه دا که م ده بیته وه. به راستی ئەمه هه ره شه یه کی زور تونده ئەگەر ژیری هه بیث بو هه مو مرو فه لاسارو سیله و خوانه ناسه کان.

۶۱ جا به راستی عیسا (یان قورئان) یه کی که له نیشانه کانی قیامهت ئەوسا نه که ونه گومانه وه تییدا ساتو ئەی محمد ﷺ بلی: پهیره ی له من بکه ن، چونکه هەر ئەمه یه ریگای راست. پاش راستیش هه مو ی گومر اهییه.

۶۲ سا با شه یان ریگای راستان ئی نه گریت و به فیتی ئەو نه خه له تین چونکه به راستی ئەو دوژمنیکی ئاشکراتانه و هیچ هه لیک بو فریودانتان له ده ست نادات وله هیچ خراپه یه کیش سل ناکات.

۶۳ جا له کاتی که عیسا به به لگه گه لیکی رو شنه وه هات، وتی: به راستی من به داناییه وه هاتوم بو لاتان تا هه ندی

وَأَنَّهُ لَعَلَّمُ لِّلْسَاعَةِ فَلَا تَمُوتُنَّ بِهَا وَأَتَّبِعُونَ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۖ وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۖ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۖ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ أَلِيمٍ ۖ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا لِّلْسَاعَةِ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۖ الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۖ يَعْبَادُونَ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ۖ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۖ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ۖ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۖ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورَثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۖ

له وستانه ی که نارپکن تییدا بو تان پروون بکه مه وه ، جا ئیوه ش له ﷻ بترسو پهیره ی من بکه ن، تا سه رفه رازو خوشه خت بین.

۶۴ بیگومان ﷻ هەر خو یه تی په ره وردگاری ئیوه سا ئیوه ش ئەو به ره رستن، ئەمه یه ریگای راست که په رستنی په ره وردگاری جیهانیانه به ته نهای و هیچ هاو به شیکی بو دانه نریت نه له زاتیوا نه له سیفاتیاو نه له کرداریدا.

۶۵ جا ئەو گو مه لانه، واته: گا ورو جوله که له نیوان خو یاندا نارپکیان تیکه وت ته نانه ت گا وره کان بوون به چوار به شه وه: نه ستوری که عیسا به گو ری خوا ده زن، مه لکیه که به خوا سی هه می ده زانن، ویه عقوبی که هەر ئەو به خوا ده زانن، هه ندیکیشیان یه کخوا په رستی چاک بون، جا وای بو ئەو که سانه ی که سته میان کردوه له سزای به زانی ئەو روژی که پیی ده گه ن که روژی زیندو بونه وه و حیسابه، پاشان پردی سیرات و ئاگری دۆزه خه.

۶۶ نایا جگه له هاتنی روژی قیامهت که به کتوپری بدات به سه ریاندا و ئەوان هه ست به هیچ نه که ن چا وهر وانی چی تر ده که ن؟ جا ئەو کاته به ته وای په شیمان ده بنه وه به لام ئەو په شیمان بو نه وه له و کاته دا هیچ سو دیکیان پینا گه یه نی.

هه میشه دهمینه وه، جا په رومردگار بۆ زیاتر دلخوښکردنیان
پییان ددهرموی:

﴿٧٢﴾ ئه وه ئه وه بههشتهیه که بههوی کارو ته لاشی خوتانه وه به
که له پور پیماون، پیغه مبهری ﷺ خوا ددهرموی: { يٰۤاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ
اِنَّ لَكَ لَكُمْ اَنْ تَخْيُوْا فَلَا تَمُوتُوْا اَبَدًا وَّ اِنَّ لَكُمْ اَنْ تَصْحُوْا فَلَا تَسْقُمُوْا اَبَدًا
وَّ اِنَّ لَكُمْ اَنْ تَسْبُوْا فَلَا تَهْرَمُوْا اَبَدًا وَّ اِنَّ لَكُمْ اَنْ تَنْعَمُوْا فَلَا تَنَابَسُوْا اَبَدًا
فَذٰلِكَ قَوْلُهُ تَعَالٰی وَاٰتٰكَ الْجَنَّةَ الَّتِيْ اُوْرَثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ/الترمذی
وصححه الابانی/ جارچییهک جار ددهات که: بیگومان دهژین ئه وسا
نیتر نامرن، جا بیگومان ساقو سه لیم دهن و نیتر هه رگیز نخوښ
ناکه ون، وه بیگومان که گهنج دهنه وه وه هه رگیز پیر نابن،
خو بیگومان که له که یفو خوښیدا دهن، سا نیتر بۆ هه میشه
که مدهست و نانو مید نابن، جا ئا ئه مهیه مانای فهرموده ی خوی
بالادهست: ﴿نه وه ئه وه بههشتهیه که بههوی کارو ته لاشی
خوتانه وه به که له پور پیماون﴾ {

﴿٧٣﴾ که له ناویدا میوه ی زوړتان بۆ هه یه وه له وه دهخون به بی
بی تاقهت بون و به بی برانه وه ی میوه کان، به لی خواردن و
خواردنه وه و باسی میوه کانیسی بۆ کردین تا زیاتر ئاره زوی
بکه ون و چاک بوی هه ول بدهن، له فهرموده دا هاتو ده که
پیغه مبهری ﷺ فهرمویه تی: { اِنَّ اَهْلَ الْجَنَّةِ یَاْكُلُوْنَ فِيْهَا وَ یَشْرَبُوْنَ وَّلَا
یَنْفَلُوْنَ وَّلَا یَبْغُوْنَ وَّلَا یَتَغَوُّوْنَ وَّلَا یَمْتَحِنُوْنَ قَالُوْا فَمَا بِالْطَّعَامِ قَالَ
جُشَاءً وَرَشَحٌ كَرَّشَحِ الْمِسْكِ یُلْهَمُوْنَ التَّسْبِيْحَ وَالتَّحْمِيْدَ كَمَا تُلْهَمُوْنَ
النَّفْسَ / مسلم/ بیگومان خه لگی بههشته ی به ئاره زوی خو یان
دهخون و دهخونه وه، جا نه تف ئه که ون نه میزو پیسی و
نه چلمیان هه یه. وتیان: ئه ی ئه وه خواردنه چی لی دیت؟ فهرمو ی:
قرپینه یه وه ئاره فیکه بونی وه کو میسکه و سبحان الله والحمد لله و
الله اکبر، ئه خریته ناو دلیانه وه وه هر ئه وه ده لینه وه-
له ریوایه تیکی تردهاتو ده- که ئه م زیکرانه وه وه هه ناسه دانی
لی دیت بویان و هه ست به مانندوبون ناکه ن { ئینجا باسی
سته مکاران و سزاکانیان دهکات و ددهرموی:

﴿٧٤﴾ بیگومان سته مکاران له ناو سزای دۆزه خدان بۆ هه میشه.
﴿٧٥﴾ که هه رگیز ئه وان سزایان لی نابچریت، جا له ناویدا
نانو میدن و هه یج دهره فته کیان نیه بۆ رزگار بون، جا په رومردگار
ددهرموی:
﴿٧٦﴾ خو ئیمه هه یج سته میکان له وان نه کردوه به لگو ئه وان
خو یان سته میان له خو یان کردوه بهه لبراردنی رپیازی هه له وه
دژی نابین و دژی مرو فایه تی.

اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُوْنَ ﴿٧٤﴾ لَا يَفْتَرُّ عَنْهُمْ وَهُمْ
فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ﴿٧٥﴾ وَاَمَّا ظَنُّهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظَّالِمِيْنَ ﴿٧٦﴾
وَاَدَّوْا بِمَلِكٍ لِّقَضٰی عٰلِنَا رَبِّكَ قَالَ اِنَّمَا اَنْتُمْ مُّكْذِبُوْنَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ
جَحَنَّاكُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنْ اَكْثَرَكُمْ لِحَقِّ كُرْهُوْنَ ﴿٧٨﴾ اَمْ اَنْتُمْ اَمْرًا
فَاِنَّا مُبْرِمُوْنَ ﴿٧٩﴾ اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلٰی
وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتَئِبُوْنَ ﴿٨٠﴾ قُلْ اِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ فَاَنَّا اَوَّلُ
الْعٰبِدِيْنَ ﴿٨١﴾ سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا یَصِفُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَحْضُوا وَيَلْعَبُوْا حَتّٰی يَلْقٰوْا یَوْمَهُمْ
الَّذِیْ یُوْعَدُوْنَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِیْ فِي السَّمٰوٰتِ اِلٰهٌ وَفِی الْاَرْضِ
اِلٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿٨٤﴾ وَبَارِكْ الَّذِیْ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ
﴿٨٥﴾ وَلَا یَمْلِكُ الَّذِیْنَ یَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الشَّفَعَةَ اِلَّا مَنْ
شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ یَعْلَمُوْنَ ﴿٨٦﴾ وَلَیِّنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ
لَقَوْلِنَا اَللّٰهُ فَاَنّٰی یُؤْفَكُوْنَ ﴿٨٧﴾ وَقِیْلَہٗ یَرْبِّ اِنَّ هٰتٰوْلَآءِ قَوْمٌ
لَّا یُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾ فَاَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَمٌ فَاَسَوْفَ یَعْلَمُوْنَ ﴿٨٩﴾

﴿٦٧﴾ ئه وه رۆژه دۆسته کان هه ندیکیان دوزمنی هه ندیکیان و
هه ریه که یان ئه وی تریان تاوانبار دهکات و داوی سزای توند بۆ
یه کتر ده که ون و جنیو به یه کتر ددهن جگه له پاریزکاران که
له وی دۆستایه تی هه کانیان خوښترو به تامترو و پاش دهرجونی
فهرمانی شه فاعه تکردن به هانای یه کتر وه دین و تکا بۆ یه کتریش
ده که ون دهنه وه ی رزگار کردنی یه کتر له ناگری دۆزه خ. جا
له ورۆزه دا په رومردگار بانگ دهکات و ددهرموی:

﴿٦٨﴾ ئه ی به نده راسته کانم ئه مړۆ هه یج مه ترسیه ک بۆ ئیوه نیه و
ئیوه نیتر خه م ناخون و دلته نگ نابن بهه وی ئه وه هه مو چاکه یه
که له گه لتان ده کریت له لایه ن منه وه. جائه وه به نده رپز
لیگیراوانه مان بۆ باسدهکات و ددهرموی:

﴿٦٩﴾ ئه وه که سانه ن که باوه ریان هیناوه به تاک و ته نهایی خوا و
په یرو ی پیغه مبهرو نابینی خو یان کردوه به چاک
گهر دنکه چی فهرمانه کانی ﷻ بوون. جا پییان دهوتریت:
﴿٧٠﴾ خو تان و هاوسه ره کانتان بچنه ناو ئه وه سه یرانگای
بهه شته وه و بۆ خو تان خوښ رابویرن.

﴿٧١﴾ که قاپه زیړینه کانی پر له میوه به ناو یاندا ده خولپرنه وه و
ئه وه ش که ئاره زویان لی بیت و چاوه کانیان پیی گه ش و شادمان بیت
له ویدا هه یه بویان، ئه وسا ئیوه له ناو ئه وه نازو نیعمه ته یشدا بۆ

﴿۷۷﴾ جا ئەوان لەویدا ئەوەندە ئیش و نازاریان زۆرە بانگی دەرگاوانی دۆزەخ دەکەن و دەلێن: ئەى مالک با پەروردگار تەبیرمان بەسەردا بدات و لەم ژینە خراپە دەرمان بکات .

﴿۷۸﴾ جا ئەویش لەوەلامیاندا دەلێت: بێگومان هەر دەمێنەوێ لێرە و دەرچوشتان نیه، جا بۆیە ئەم کارە ساتەتان بەسەر هاتوێ چونکە بەراستی ئێمە بەرنامەى راست و دروستمان بۆ ناردون بەلام زۆربەتان خۆشتان لە راستى نەبو بەلکو دژایەتیتان کرد جا وا ئەمڕۆ بە بەرھەمى کارە ناپەسەندەکانى خۆتان گەشتون . ئینجا ئەمانھێنیتەوێ بۆ دنیا و دەفەر موی:

﴿۷۹﴾ بەلکو ئەگەر ئەوان دەیانەوێت فرۆفیلێکی بتەو و بەھیز دژی پیغەمبەر ﷺ و ئایینەکەى ئەنجام بدەن ، سا چاک بزانی کە ئێمەیش لەوان توندتر و سەختتر ڕەفتاریان لەگەڵدا دەکەین .

﴿۸۰﴾ نەخێر، ئەوان وا دەزانن کە ئێمە شتە شاراوەکانیان و چەفەکانیان نابیسین؟ وانیه، بۆچونەکیان زۆر ھەلەیه و نێردراوەکانى ئێمە وان لەگەڵ ئەوانداو دەینوسن ئەو شتانەى کە دەلێن چ بە زمان دەری بخەن یان بیشارنەوێ .

﴿۸۱﴾ ئەى محمد ﷺ بێ: ئەگەر رحمان منداڵى بوایە ئەوسا من یەكەم کەس دەبووم بۆ پەرستنى، چونکە من لەئێو چاکتر خوا دەناسم و زیاتر لێى دەترسم ئاشکرایە کە منداڵى نیه کەواتە تەنھا هەر زاتى خۆى دەپەرستم و ئێویش بۆ ئەو بەبانگ دەکەم . ھەندیکیش وشەى {إِن} بەحەرقى نەفى دەزانن واتە، رحمان کەزاتى ﷻ یە منائى نیه و من یەكەم کەسى خەلکى مەكەم لەم سەردەمەدا کە ﷻ بەتاک و تەنھایی دەپەرستم . مانای تریش کراوە بەلام من یەكەمیانم بەلاوەنزیكترە .

﴿۸۲﴾ بى عەببى بۆ پەروردگارى ئاسمانان و زەوى، پەروردگارى عەرش لەو وەسفە ناردەوايەى کە بۆ ﷻ دادەنێن و دەلێن ﷻ منداڵى ھەيە .

﴿۸۳﴾ سا تۆ لێیان گەڕێ با ھەر قەسەى پڕووپوچ و گالته بکەن تا ئەگەن بەو پڕۆڤەیان کە بەلێنیان پێدراوێ، جا ئەو کاتە دەزانن کى سەرکەوتوێ و کێش دۆراوێ .

﴿۸۴﴾ خۆ ھەر ئەو زاتەيە کە شایستەى پەرستەنە لە ئاسماندا، وە ھەر ئەویشە شایستەى پەرستەن لە زەویدا، خۆ ھەر ئەو دانایە لە کاروباریدا و زۆر زانایە بە ھەمو نیت و قەس و کرداریك کەم یان زۆر، ئاشکرا یان شاراوێ ھەمویشى تۆمار دەکړیت و ھیچى لى ون نابیت .

﴿۸۵﴾ جا بى عەببەو خواوێنى خێرى زۆرە ئەو زاتەى کە ئاسمانان و زەوى و ئەوێ کە لە ئیوانیاندايە مولکى ئەو، ئەوسا زانینى کاتى ھاتنى قیامەت تەنھا لەلای ئەو و کەسى تر ھیچى لى نازانیت و ھەر بۆلای ئەو دەبریتەوێ .

﴿۸۶﴾ خۆ ئەو کەسانەى کە جگە لەو دەیان پەرستەن خواوێنى تکاو پالپشت نین بۆ کەس، مەگەر ئەو کەسەى بەراستى شایەتى دابیت و تەبیتى (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و بە دلێش باوەرى پێى ھەبویت ، ئەمانە پاش ڕەزامەندى ﷻ دەتوانن تکاو شەفاعەت بکەن وەکو عیسا و عوزەيرو پیغەمبەرانى تریش (سەلامى خوايان لەسەر بى) و پیاوچاکان و شەھیدان ئەگەر چى خەلکى جاھیل و نەفامیش ئەوانە بپەرستن ، چونکە ئەوان تاوانیکیان نیه لەو بارەو و لە پەلەى ئەوان کەم نابیتەوێ چونکە ئەوان خەلکیان بۆ یەكخواپەرستى بانگ کردوێ لە پێناوی ئەویشدا لە دنیا ئازار دراون .

﴿۸۷﴾ جا ئەگەر لێیان بپرسیت، کە کى دروستیکردون دەلێن: ﷻ دەى چۆن لەو راستیە لادراون؟

﴿۸۸﴾ وە لەلای ﷻ یە قەسەى پیغەمبەرەکەى کە دەیوت: ئەى پەروردگارم بێگومان ئەمانە گەلێکن کە باوەر ناھینن بەم فورئانە، جا پەروردگار بە پیغەمبەرمان ﷻ دەفەر موی:

﴿۸۹﴾ جا تۆ وازیان لى بێنە و بێ: لە منەو ھەر ناشتى و بى زبانی بۆ ئێو ھەيە و بە خراپەى ئەوان وەلامیان مەدەرەو، بەم زوانە دەزانن چیان کردوێ و بەرھەمى کردار و ڕەفتارى خۆیان وەردەگرن، دیارە ئەمە بەر لە فەرمانى جیھاد بو، جا ئەگەر مەبەست خوگرتن بیت لە شەر کردن لەگەڵیاندا ئەمە مەنسوخە بە ئایەتى فەرمان بەغەزاو شەر کردن و ئەگەر مەبەستیش وەلام نەدانەوێ خراپە بە خراپە بیت ئەو یەكێکە لە ڕەوشتە بەرزەکان و نەسخى تێدا نیه .

کراوته خوارده که جیاکه رده وی هه مو حه رام و هه لال و راستی و ناراستیه که.

٥ که فه رمانیکی گه ورده له لایه ن ئیمه وه به راستی ئیمه یه که پیغه مبه رانمان ره وانه کردوه و توش نه ی محمد یه کیکی له و پیغه مبه رانه، جا خه لک بیی خوش بیی یان نه، چونکه ئیمه خه لکمان بو تافیکردنه وه هیئاوته نه دنیا یه و له تافیکردنه وه چون درجو به و شیوه له قیامه تدا رهفتاریان له گه لدا ده کریت.

٦ نه مه سوزو میهره بانیه که له لایه ن په روه ردگارتیه وه بو خه لک بیگومان که نه و خوی چاک قسان ده بیسی و زور زانایه به سه ر کاروباری خه لکدا و هیچ شتی که له بازنه ی زانیاری نه و در ناچیت.

٧ نه گه ر یه قینتان هه یه نه و زاته په روه ردگاری ته وای ناسمانان و زه وی و نه و ده یه که له نیوانیاندا یه و هه موی نه و دروستیکردن و په روه ردیه یان ده کات.

٨ هیچ په رستراویکی راسته قینه ی تر نیه جگه له و زاته ی که هه مو مردویه ک زیندو ده کاته وه و هه ر خویشی ده میرینی، په روه ردگارتانه و په روه ردگاری با و باپیرانی پیشویشخانه.

٩ به لکو نه وان له م نایینه دا له گومانان و گالته ده که ن به پیغه مبه ر ﷺ و به پره وانی و به رنامه که ی، جا خوا هه ره شه یان لیده کات و ده فه رموی.

١٠ نه وسا تو چاوه ری ری رۆژیک به که ناسمان دوکه لکی ناشکرای لیپه دده بیی.

١١ که خه لکی داده پویشی جا نه و کاته ده لئین: نه مه سزایه کی به ژانه.

١٢ دا واده که ن له خوا وده لئین: نه ی په روه ردگارمان نه م سزایه مان له سه ر لابه بیگومان ئیمه باوه ر ده که یه به وه ی که پیغه مبه ره که ت راست ده کات، له عه بدولای کوری عه باسه وه هاتوه که وتی: پیغه مبه ری خوا کاتی دی که خه لکی مه که پشت له خوی و په یامه که ی ده که ن فه رموی: { اللَّهُمَّ سَنِعْ كَسْنِعِ يُوسُفَ فَأَخَذَتْهُمْ سَنَةٌ حَصَّتْ كُلَّ شَيْءٍ حَتَّى أَكَلُوا الْجُلُودَ وَالْمِثْنَةَ وَالْجَنَفَ وَيَنْظُرُ أَحَدُهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فَيَرَى الدُّخَانَ مِنَ الْجُوعِ فَأَتَاهُ أَبُو سُفْيَانَ فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ إِنَّكَ تَأْمُرُ بِطَاعَةِ اللَّهِ وَبِصَلَةِ الرَّحِمِ وَإِنْ قَوْلُكَ قَدْ هَلَكَوا فَادْعُ اللَّهَ هُمْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ إِلَى قَوْلِهِ إِنَّكُمْ عَائِدُونَ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ فَالْبَطْشَةُ

٥٩

سُورَةُ الدُّجَانِ

٤٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حَمْدٌ ١ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ ٣ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ٤ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ٥ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ٦ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٧ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ٨ إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ٩ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ١٠ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعُبُونَ ١١ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ١٢ يَغْشى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٣ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ١٤ أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ١٥ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ١٦ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا ١٧ إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ١٨ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ ١٩ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ٢٠ أَنْ أَدَّوْا إِلَى عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ٢١

٥٩

سورتهی دوخان

٤٤

سورتهی دوخان که سورتهی چل و چواره می قورئانه، له مه که دا هاتوته خوارده، په نجا و نو نایه ته. و تراوه به گویری دابه زین سورتهی شهست و سی هه مه و پاش سورتهی (الزخرف) و پیش (الحاثیه) دابه زیوه.

به ناوی الله ی زوره به سوزو بینیه یه ت میهره بان

١ حامیم. الله هه ر خوی دهرانی مه به ست له م دوو پیته چیه.

٢ سویند به م په راوه که قورئانه و رۆشنکه رده وی هه لال و حه رام و راست و ناراست و چاک و خراپه.

٣ به بیگومان ئیمه ترسینه ری خراپه کارانین پیش نه وه ی که به دادگا و سزای ئیمه بگه ن، به لکو بیر بکه نه وه و واز له تاوان و خراپه به یینن.

٤ هه ر له و شه وهدا هه مو برپاریکی بته و که ناگو ریت له باره ی ژبان و مردن و رزق و رۆزییه وه له لایه ن الله وه یان له {له و حوله حفوزه وه} ره وانه ی لای فریشته کانی مه نمور ده کریت، نه و شه وهدش نه گه ر چی و تراوه پانه زه ی مانگی شه عبانه به لام راستر نه وه یه که شه وی هه دره که قورئانی تیدا ره وانه

يَوْمَ بَدْرٍ وَقَدْ مَضَتْ الدُّخَانُ وَالْبَطْشَةُ وَاللِّزَامُ وَآيَةُ الرُّومِ/ البخاري: خواجه

حهوت سال گرانى وەك گرانیهكانى سهردەمى يوسف عليهالسلام بدهيت بهسەر ئەم خەلكەدا، جا خوا نزاكەى لىوهرگرتو سالىه گرانیهكى وا گرتنى كه هەمو شتيكى لهناوبرد، تا وایان لى هات كه لهبرسا پيستهكان و مردارهبوو كه لاشه بوگهنيوهكانیان دهخوارد، جابهركام لهوان تهماشای ئاسمانى بكردايه لهبرسا هەر دوكهلى دهبینى، جا ئەبوسوفیان هات بۆلای پیغهمبەر ﷺ و وتی: ئەى محمد تۆ فهومان به بهنديهتی خواو بهتینکردنى پهيوهندی خزمایهتی ددهيت لهحالیكددا خزمهكانت خهريكه لهناودهچن لهبەر سالىهگرانی، جا داوا بكه لهخوا بۆيان بۆ نهمانى ئەو قاتوقپیه، خواى بالادەست فهرموی: ﴿ئەوسا تۆ چاودرپی رۆژيك به كه ئاسمان دووكهلیكى ئاشكرای لى پهیدادهبیّت/ههتا/ بیگومان نیمه ئەو سزایه كهمیك لادهبین بهلام ئەوان به بیگومان دهگهڕینهوه سەر بهرنامه خراپهكهى پیشوى خۆیان. جا باس بكه بۆیان ئەو رۆژى كه زللهى گهورهتریان لى ددهبین بهبیگومان كهنیمه تۆلهوهردهگرین﴾ كهبریتی بو لهناو چونی سهراى قورهیش لهبەردا، بهراستی دوكهل و لیدانى گهورهو لیزامونیشانهى رۆم تى پهپین} جا پییان دهوتریت:

﴿۱۲﴾ ئەو كاته تازه چ سودیكى هیهه بیركردنهوه؟ وه بهراستی پیغهمبەرێك كه رۆشنكهردهوى راست و ناراسته هاته لایان و پهيامى الله ی پیگهیانندن.

﴿۱۴﴾ بهلام ئەوان نهك باوهریان پى نهكرد، بهلكو ئەوان پاش ئەو رۆشنكردنهوهیه پشتیان تیکردو وتیان: ئەمه فیركراویكى شیتە. بهلام وا ئیستا سزا دهبینن دهئین: باوهرمان هیهه؟! جا پهروهردگار دهفهرموی:

﴿۱۵﴾ بیگومان نیمه ئەو سزایه كهمیك لادهبین، بهلام ئەوان به بیگومان دیسان دهگهڕینهوه سەر بهرنامه خراپهكهى خۆیان،

﴿۱۶﴾ جا باس بكه بۆیان ئەو رۆژى كه زللهى گهورهتریان لیدهدهین. وەكو رۆژى بەدر كه ههفتا كەس له سهراى قورهیش كوژران لهوانه ئەبوجههل و شهیهه و عوتبه و وهلیدو ههفتا كهسیشان به دیلى كهوتنه دەست پیغهمبەرەوه ﷺ كه لهپیشیدا به بیبارانى و گرانی رووبهروو بونهوه تا پارانهوه له پیغهمبەر كه دوعایان بۆ بکات بۆ ئەوهى لهو سهختیه ڕزگارین، پیغهمبەرى میهرهبان و بهسۆزیش ﷺ پاراوه بۆیان و ئەو بیبارانى و گرانیه نهما لهناویاندا، بهلام ههروهكو پهروهردگار فهرموی: ئەوان دیسان دهستیان دایهوه دزایهتی پیغهمبەر ﷺ و

وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتَيْكُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَإِن لَّمْ تَوْمُنُوْا بِمَا تُرْزَلُونَ ﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهُ أَن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَأَسْرِ بِعَبْدِي لَيْلًا إِنَّكُم مُّتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾ وَاتْرِكْ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّعْرِفُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَكِكِهِينَ ﴿٢٧﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ أَلْمُهِينَ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَخَّرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمِنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَأَعْلَيْنَاهُمْ مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَقَوْلُونَ ﴿٣٤﴾ إِن هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَتُوا بِعَابَتَيْنِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾ أَهْمُ خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبْعِغُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

نایینهكهى و خواش ناوا ههڕهشهیهكى لیكردن كه له بهردا هاته دى.

﴿۱۷﴾ جا بهراستی پيش ئەوانیش هۆزى فیرعهونیشمان تافیكردهوه و پیغهمبەرێكى بهپێزمان بۆ ناردن كه موسا ﷺ بو.

﴿۱۸﴾ كهپیی و تن: بهندهكانى الله بدهره دەستوسته میان لى مهكه بیگومان كه من پیغهمبەرێكى دەست و دەم پاكم بۆ نیوهو ههركیز به خراپهتان رازای نیم و پیم خوشه به خوشی و سهرفهرازی بژین و فهرمانى الله جى بهجى بکهن.

﴿۱۹﴾ سا لهراست الله دا خوتان به زل مهزانن، بیگومان من به بهلگهیهكى رۆشنكهردهوه هاتومهته لاتان، بهلگهکانیشم كه دەست و عهساكهمه سهلمینهرى راستى و دروستى پیغهمبەریتى منن، بهلام ئەوان ههڕهشهیان لیكرد، جا ئەو پیغهمبەر بهریزه وتی:

﴿۲۰﴾ بیگومان من پهنا دهگرم به پهروهردگارم پهروهردگارتان لهوى كه بهرد بارانم بکهن و ئیش و ئازارم بۆ دروست بکهن.

﴿۲۱﴾ جا ئەگەر باوهریشم پیناکهن، سا وازم لیبینن، بهلام ئەوان له سزادانى وازیان نههینا.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى
عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ
إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ ﴿٤٣﴾
طَعَامٌ لِالْأَنَامِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ
الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خَذُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ
صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾
إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٢﴾
كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٣﴾ يَدْخُلُونَ فِيهَا بِكُلِّ
فَكَهْفَةٍ أَمْنٍ ﴿٥٤﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ
إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعْنَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ فَضْلًا
مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٦﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٨﴾

سُورَةُ الدُّجَانِ

٣٧

٤٥

﴿٢٢﴾ نهوسا روى کرده پهروردگارى و داواى ليکردو وتى:

بيگومان که نهمانه گهليکى تاوانبارن، جا پهروردگارى هات
بهدهميهوده نزاكهى ليودرگرت و بريارى سزادانيانى دا.

﴿٢٣﴾ جا فهرموى: دهى شهو بهندهكانى من، نهوانهى كه

باودريان بيت هيئاوه ببهره دهرهوهو راکه و له دهستى فيرعهون

خوت دهرېكه، بيگومان كه نهوانيش بهدواتاندا دين كه نهمه

داويكه بو فيرعهون كه الله ههرخوى دهرانييت كه چون نهخشه

بو دهكيشيت، بهلى موسى دهرجو تا گهيشته ليوارى دهرىاي نيل له

ميسرو روظ بويهوهو فيرعهون به له شكرهكهيهوه كه بوى كوكرا

بويهوه گهيشته لاين و گهلهكهى موسى وتيان: نهى موسى نهوه

فيرعهون هاتو بهردهميشمان دهرىايه و چى بكهين؟ ترسيكى وا

داى گرتن مهگهر ههر خوى بزاني، موسى وتى: بيگومان من الله م

لهگهلدايه.

جا الله به موسى فهرمو: عهساكهت لهو دهرىايه بدهو موسايش

عهساكهى ليذاو دهرىا لهت بو ههر يهكهى به نهندازهى چيايهك

بهرزبوو پهروردگار نهو ريگايهى زور بهزوى وشكى كردهوه

بويان، جا موسى بهخوى و پهپرهوانيهوه لهو دهرىايه دهرچونو

فيرعهونيش به لهشكرهكهيهوه گهيشته ليوارى دهرىايكه،

﴿٢٤﴾ جا الله فهرموى: موسى واز لهو دهرىايه بهينه با ههروا

بمينيتهوه، بيگومان نهوانه سهرىاز گهليكن لهناويدا

دهخنكنيرين، بهلى و ستهمكاران لهناو نهو دهرىايهدها خنكنيران و

هيچيان دهرنهچون، چونكه دهرىايكه كاتيك كه نهوان به تهواوى

هاتنه ناويهوه يهكى گرتوههوميان كهوتنه بن دهرىايكهوه

﴿٢٥﴾ زوريك له باخچهو كانياوان،

﴿٢٦﴾ له شينايبى و جيگاي بهريزيان.

﴿٢٧﴾ وه له نازو نيعمهتيك كه لهناويدا كهيفيان دهكرد، ههوميان

بهجيپهشتو نهوان ههر به خنكاندنيان چونه ناو ناگرهوه.

﴿٢٨﴾ جا پهروردگار دهرموى: بريارى نييمه ههر ناويهو

نهگوراهو بو ستهمكاران، خو نييمه گهليكى ترمان دانا له

جيگاياندا.

﴿٢٩﴾ نهوسا كاتى هاتنى سزايان نه ناسمان بويان گرياو نه

زهويى و نيتر هيچ ماوهيشيان پينهدها بو زيان، واته هيچكهس

خهمى نهخواردن.

﴿٣٠﴾ جا بهراستى نهوهى نيسرائيلمان لهو سزا سوک كهرهيه

رزگار كرد.

﴿٣١﴾ لهو فيرعهونهى كه بهراستى نهو لهو كهسانه بو كه له

تاوان و خراپه كاريدا له سنور تيپهريبون.

﴿٣٢﴾ جا بهراستى نييمه نهوانمان ههلبزاردبو بهسهر خهلكى

جيهانيانى سهردهمى خوياندا لهسهر زانياريهك كه بومان

دهرباريان.

﴿٣٣﴾ جا له نيشانهگهليك بهوانمان دابو وهك دهستى موساو

عهساكهى و لهتكردى دهرىاو شتى تریش تافيكردنهوهيهكى

روونى تيدابو بو ههر كهسيك كه مهبهستى ريگاي راستى بوايه،

بهلام فيرعهون و دهستو پيوندهكانى باودريان پينهكرد تا بهو

روظه رهشه گهيشتن و نهوهش سهر نهنجامى ههمو خوا نهناسيكي

تاوانبار، بهلى نهمانه باودريان به زيندوبوونهوه نهبوه.

﴿٣٤﴾ بهبيگومان نهوانه دهليين:

۳۵ جگه له مردنی سهرهتا که مهنی بووین و پاشان گیانمان تیکراوه تازه پاش مردن ئیمه زیندو ناکرینهوه بو لپرسینهوه و زیانیکی تر نیه.

۳۶ سا نهگهر راست دهکهن و زیندو کردنهوه ههیه دهی باو باپیرانمان بو بهینهوه به زیندویی.

۳۷ خواش دهفرموی: ئایا نهوان چاکترن یان گهلی توبهع له سهبهئدابوون پاشان الله ولاتی ویران کردن و خۆیشانی پارچه پارچهکرد له ولاتانداو نهو کهسانهش که له پیش نهواندا بوون که لهناومان بردن؟ بهراستی نهوانیش گهلیکی تاوانبار بون.

۳۸ خو ئیمه ئاسمانان و زهوی و نهودی که لهنیواندایه به گالته و بیسود و ببهرنامه دروست نهکردوه و گهمهکهرنین.

۳۹ نهو دوانهمان تهنها بو مهبهستیکی راست دروست کردن، بهلام زۆربهیان نازان و راست و ناراست لهیهک جیا ناکهنهوه.

۴۰ بیگومان رۆزی جیاکردنهوه که رۆزی قیامهته کاتی ههمویانه و دهیی به یهکسانی ههمویان بگریتهوه،

۴۱ رۆژیکه که هیچ دۆستیک هیچ کاریکی پیناکریت بو دۆستی خۆی و نهوان یارمهتی نادری.

۴۲ جگه لهو کهسهی که الله بهزهیی پيدا هاتوهتهوه که باوهردارانی راستهقینهو به فرمانی الله توانای بهدهمهوه هاتن و تکا کردنیان ههیه بو نهو کهسانهی که الله رازی بیت بهو تکارکردنه بوی، بیگومان که نهو ههر خۆیهتی دهسهلاتدارو میهرهبان.

۴۳ بیگومان نهو درهختی ژهفتهموته،

۴۴ خواردنی گوناهاارانه،

۴۵ کهوهکو مزی تواوه لهناو سکیاندا دهکوئیت،

۴۶ ههروهکو چۆن ئاوی گهرم لهسهر ئاگر دهکوئیت.

۴۷ جا فهрман دهدریت که بیگرن، جا به توندی رایکیشن بو ناوهراستی دۆزهخ.

۴۸ پاشان لهو ئاوه کوئیهو داخه بکهن بهسهزیدا، بۆسزادان.

۴۹ دهبخو بیگومان تو له دنیاذا بهدهسهلات و بهرپز بوویت. (ئه مه گالته پیکردنیهتی).

۵۰ بیگومان نهوه نهو سزایه بو که ئیهو گومانتان لیی بو. جا پاش باسی خراپهکارو سزاکانیان، ئینجا باسی چاکهکاران و نیعمهتهکانیان دهکات و دهفرموی:

۵۱ بیگومان پارێزکاران له رۆزی قیامهتدا له جیگای هیمندان نهترسیان له مردنه و نهترسیان له دهرچوونه و هیچ خهمیکیان نیهو له فرۆفیلی شهیتان و شهیتان سیفهتان رزگاران و هیچ دهردو بهلایهکیان نیه.

۵۲ لهناو باخچهگهلی چروپرو کانیانی ناودان.

۵۳ که له ههرویشمی تهنگ و فایم دهپۆشن، ههمویان رووبهرووی یهکترن و هاو سن و سالن.

۵۴ ههر ئاوهها که نهو جیگا هیمن و باخچه و کانیاو و پۆشاکه جوانانهمان پیداون له ئافردهته جوان و چاو گهورهکانیشمان پیداون که پیش خۆیان نه جنۆکه و نه مرۆف توخنیان نهکهوتوون.

۵۵ لهناویدا داوای ههمو میوهیهک دهکهن و دنایشان که دهستیان دهکهوئیت و بۆیان دینن.

۵۶ تازه لهناویدا مردن تام ناکهن مهگهر تامی مردنی پیشوو که هیشتا له بیران مابیت، وهخوا له سزای دۆزهخ دهیانپاریزیت.

۵۷ ئه مه چاکهیهکه لهلایهن پهروهردگارتیهوه بو پارێزکاران، نهوهش ههر خۆی سههرکهوتنیکی گهورهیه بو پارێزکاران، چونکه نهوان له دنیاذا چاکهیان کردوه و پهروهردگاریش پاداشتی چاکهیان به چهندیان بهرامبهر دهداوه، جا ژیر نهو کهسهیه کهئاوا جوان رهفتار بکات تا بهم سههرکهوتنه گهروهیه بگات.

۵۸ جا نهو قورئانهمان ههر به زمانی تو که عهرهیه به ئاسان کراوی نارد له لات، بهلکو نهوانیش تییبگهن و بیرکهنهوه، جا له تاوان و خوانهناسی بگهڕینهوه و دهست بهم قورئانهوه بگرن تا له ههردوو ژیاذا سهرفهرازین.

۵۹ سا تو چاوهڕپیی هاتنی بهلینی پهروهردگارت بکهو بیگومان نهوانیش چاوهڕپیی نهمانی تو دهکهن و بهم زوانه دهزانن کئ سههرکهوت و خۆشهخته و کیش دۆراو و شهرمهندهو بهدبخته.

جۆراوجۆرانه، به لگه گه لی زۆرن بۆ گه لیک که دنیان له بیروباوهری خۆیاندا.

٥ خۆ له گۆرانی شهوو و رۆزو له وهی که الله روهوانهی کردوه له ئاسمانه وه که بارانه و هوی رۆزی گیانله بهرانه، ئهوسا بهو ئاوه ئهم زهویه پاش مردنی زیندو کردوته وه به کانیوو شینایی، وه له گۆرانی با ههر جاریک له لایه که وه وهندی که به سودو ههندی کهش دهکات به هوی سزا، له ههمو ئه مانه دا چه ندين به لگه ههیه بۆ گه لیک که تیده کهن و ژیری خۆیان ده خه نه کاره وه وه لهو ههمو به لگانه سود وهرده گرن.

٦ ئه وه نیشانه کانی الله یه بۆ مه به ستیکی راسته قینه دهیخوینینه وه به سه رتا، جا ئه گهر بهو باوهرناکه ن ئه ی پاش الله به قسه و به نیشانه کانی کئی تر باوهر ده که ن؟! له پاشدا ده فهرموی:

٧ وای بۆ ههمو خیا نه تکارو گونا بهاری که تانه له پیغه مبه ر و په یامه که ی ددهات و به جادوو و به قسه ی پرپوچی ناو ده بات.

٨ ههر کاتی که نیشانه کانی الله ی بۆ بخوینرته وه ده یبیسیت، پاشان ههر سور ده بیت له سه ر خۆ به زلگرتن و لادان له راستی و ده کو ئه وه ی ههر نه یبیسیت، سا تۆ بهو که سه موژده بده به سزایه کی به ژان. چونکه ئه و که سه مرو فیککی دلنخوش و لاساره.

٩ خۆ ههر کاتی که له نیشانه کانی ئیمه شتیک بزانی له جباتی گوپرایه لی و باوهر پیکردنی گالته ی پیده کات، بۆ ئه وانه سزایه کی سه ر شوپکه ره ههیه که له رۆزی قیامه تدا له ناو ناگردا یاری پیده کات.

١٠ له پیش ده میاندا دۆزه خ ههیه نه ئه و کارو کو ششه ی که کردویه نه هه ی سودیکیان پیده دات، وه نه ئه وانه ی که جگه له الله کردویان به دۆست بۆ خۆیان دین به هانایانه وه، وه نه هه ی سودیان پیده که یه نن، ئه و ساسزایه کی گه وره شیان بۆ ههیه له سه ر ئه و ره فتارو گو فتاره نا په سه ندو نا به جیه ی که ده یکه ن له دنیا دا.

١١ ئه م قورئانه رینمونی که ره بۆ رپگای راست، جا ئه و که سانه ی که نیشانه کانی په روه ردگاریان نانس به شیکی گه وره یان بۆ ههیه له سزای به ژان.

١٢ الله ئه و زاته یه که ده ریای رامکردوه بۆ تان تا که شتی به فهرمانی ئه و هاتو چۆی تیدا بکات، وه تا به و هاتو چۆیه ش فهر و

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ٢ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ ٣ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ٤ وَخَلْقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَالْحَيَاةِ وَالْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٥ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ٦ وَيَلِّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ٧ يَسْمَعُ آيَاتُ اللَّهِ تُنَلَّى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٨ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ٩ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ١٠ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١١ هَٰذَا هُدًى وَلِذِينَ كَفَرُوا بَآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجَرٍ أَلِيمٌ ١٢ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرَىٰ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٣ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِأَنذَرَكُمْ أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ١٤

سورتهی جاسیه

٣٧

٤٥

وشه ی (جانبیه) ته نه ا له م سورته دا هاتوه، جا ئه م سورته به سورته ی جاسیه ناسراوه، سورته ی چل و پینجه می قورئانه، له مه که دا هاتوته خواره وه، سی و سی نایه ته، و تراوه به گوپره ی دابه زین سورته ی شه ست و چواره مه و پاش سورته ی (الدخان) و پیش (الأحقاف) دابه زیوه.

به ناوی الله ی زۆر به سوژ و بپنیه اهت میهره بان

١ ح، میم. الله ههر خۆی دهمانی مه به ست له م دوو پیته جیه.

٢ دابه زینی ئه م په راوه که قورئانه له لایه ن الله ی ده سه لاتداری داناوه یه.

٣ بیگومان له ئاسمانان و له م زه ویدا نیشانه ی زۆر ههیه بۆ په ندو ئاموژگاری و ناسینی الله (بۆ ههمو که س به لام چونکه ههر باوهرداران سودی ئی وهرده گرن له به ره وه فهرموی) بۆ باوهرداران.

٤ خۆ له دروستکردنی ئیوه شدا به و شیوازه جوان و ریک و پیکه و ئه وه ی که بلاوی ده کاته وه له وه ههمو جانه و ره

خيرى نهو زاته تان دهست بكهويٽ به لكو نيودهش شوكرانه
بژيرين و سبله و نمك نهاس نهبن، جا وانه زانن كه نهوه بههوى
نازايي و ليهاتويي خوتانه، چونكه سهرچاودى نهو ههمو شتانه
زيريه كه گهوره ترين نيعمه ته و نهويش الله به مروفى
به خشيوده به ههر كه سيكى نه به خشي نهو كه سه شيته و هيچ
نازانيت و هيچ نيشيكي به كه لك و به سودى لى چاودرئى ناكريت،
كهواته سوياسى خوا بكن بهو عه قلله كه پيى به خشيون كه
بتوانن به جوانى سود له نيعمه ته فره وانه كانى وهر بگرن.

۱۳ نهوسا نهوهى كه له ناو ناسمانان و زهويدياه ههموى مولكى
نهوه و سهرجه مراميكردوه بوتان، بيگومان له ودها چهندين به لگه
ههيه بو گه ليك كه بير بكا ته وه له م بونه ودره گهرهيه كه به
ههزاران ياسا ريك و پيكي تيدياه ههر يه كيك له وانه به سه بو
مروفى ژير كه خوى خوى پيبدوزيته وه.

۱۴ نهى محمد ﷺ تو بهو كه سانهى كه باودريان هيناوه بلئ: با
چاوپوشى بكن لهو كه سانهى كه باودريان به كارده سات و پرو وداوه
كتوپرو دل ته زينه كانى الله نيه و ناترسن لهو زاته، بو نهوهى
ههر گه ليك پاداشت بداته وه به گوڤرهى كارو كوڤشيك كه خويان
دهيكن.

۱۵ ههر كه سيك نيشى چاك بكات سوده كهى بو خويهتى، وه
ههر كه سيكيش نيشى خراپ بكات زبانه كهى له سهر خويهتى
له پاشان بولاي پهرومردگارتان دهبرينه وه بو پاداشت و سزا، چاك
به چاك و خراپ به خراپ.

۱۶ جا به راستى نيمه پهراو و كارزاني و پيغه مبهرا تيمان دا به
نهوهى يه عقوبت ﷺ كه موسا هارون سهر قافله يان بون، وه له
شته پاكه كان وكو گمزو شيلاقه مان كرد به روظيان و به سهر
خه لگى زهمانى خوياندا بهر زمان كردنه وه.

۱۷ خو نيمه له فرمانى نه م نايينه به لگه روضمان پيدان،
حرام و حلالمان بوباسكردبون و مزدهى هاتنى نه م
پيغه مبهرهى ناخر زهمانمان ﷺ پيدا بون، جا نارېك نه بون له وهى
كه نه گهر پيغه مبهريك به م ناو و نيشانانه هات باودري پبكن،
به لام پاش نهوهى كه نهو زانياريه راسته كه هاتنى پيغه مبهر بو
ﷺ هاته لايان ههر له بهر نيره يى له نيوانى خوياندا نارېك بون،
ههنديكيان باودريان هيناو ههنديكيان دزايه تيان كرد، بيگومان
پهرومردگارت له روظى قيامه تدا له نيوانياندا له بارهى نهو شته وه
كه تييدا نارېك بوون بريار ددهات پاداشتى باودرداريان به چاكه
دهداته وه و خراپه كارانيشيان به ناگرى گهوره و ناوى داخ و زوخ و

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ
قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ
وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَقَدْ ءَاتَيْنَا
بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَءَاتَيْنَاهُمْ يَنبُوتَ مِنَ الْأَمْرِ
فَمَا أَخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا يَنْهَرَانِ
رَبِّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ
﴿١٩﴾ هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ
﴿٢٠﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمُ كَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً نَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ
مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
وَلِيَجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

كىمى دوزخيان سزا ددهات، نينجا پهرومردگار پروو به
پيغه مبهريان ﷺ دهكات و دمه رموى:

۱۸ پاش نهوهى كه هه لس و كهوتى نهوهى يه عقوبت زانى، بزانه
كه نيمه تۆمان له م فهريمانه خوماندا له سهر ياسايه كاناوه كه
ريك راست و تهواوه، جا توش په پرهوى بكه و نهكهى دواى
نارموى نهو كه سانه بكهويت كه چاك و خراپ ليك جيا
ناكه نه وه و به نه زانانه ههنگاو هه لده گرن.

۱۹ دلنياه كه نه وانه له باتى الله دا هيچ سوديكت پينا گهيه نه و
بيگومان كه سته مكاران ههنديكيان لايهنگرو يارمه تى دهرى
ههنديكيان و الله نيش يارمه تيدرو دوستى پاريزكارانه.

۲۰ نه م قورئانه چاو پروونه كه ره وهيه بو خه لك و رينماى كهرو
به زهيه بو گه ليك كه باودري تهواوو خالى له گومانيان هه بيت
به الله و به روظى دوايو به پيغه مبهري ﷺ و به بهرنامه كهى.

۲۱ ناي و ده زانن كه نهو كه سانهى كه خراپه يان كردوه وكو
نهو كه سانه يان هه ژمار دهكهن كه باودريان هيناوه و نيشى
چاكيان كردوه؟! ژيانيان و مردنيان وكو يه كه؟! چ خراپ
برياريك ددهن، كهى رهوايه بو زاتيكي و ناوا برياريكي بو
بدريت نه م گه م كردنه يان باودر نه بونه به دادگهري الله
پاك و بى عه يى ههر بو نه وه.

أَفَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَى عِلْرٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ
وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشْوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يَمْلِكُنَا
إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا نُنْقِلَ
عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا يَنْتَسِبْنَ مَا كَانَ خُبْرَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَوْنَا أَبَاءَنَا وَإِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٤﴾ قُلِ اللَّهُ يُخَيِّبُكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْسِرُ الْمَبْطُلُونَ
﴿٢٦﴾ وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةٍ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْزَنُ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ هَذَا كِتَابُنَا يُنْقِطُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنْ كُنَّا نَسْتَنسِخُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٢٩﴾ وَأَمَّا
الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُنْزَلُ عَلَيْهِمْ فَاسْتَكْبَرُوا وَكُنْتُمْ قَوْمًا
تُجْرِمِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ
مَا نَنْدَرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُصْبِقِينَ ﴿٣١﴾

﴿٢٢﴾ جا ئەوانە دەلێن: ئەم ژيانە ھەر ئەم ژینەییە کە لەدنیا دا
ھەبە و دەمرین و دەژین و ھەر گەردوون لەناومان دەبات، مریڤنەر و
زیندوو کەرەو دەبە کێ ترمان نیە و ئەوان لەم بارەشەو ھەج
زانیا رەکیان نیە، بە لگو ئەوان ھەر بە خەمالاندن قسە و بێر یا
دەدەن و ھەجی تریان بە دەستەو ە نیە.

﴿٢٣﴾ ئەوسا ھەر کاتێک نیشانە ئاشکراکانی ئیەمەیان بۆ
بخوینریتەو ھەج بە لگەییەکیان نیە بۆ بەرپەرچدانەو ە جگە
لەو ە کە دەلێن: ئەگەر راست دەکەن و زیندوو بوونەو ە ھەبە با و
با پیرانمان بۆ بەیننەو ە.

﴿٢٤﴾ بلی: اللہیە زیندووتان دەکاتەو ە و پاشان دەتان مریڤنیت و
پاشان لە پۆزی قیامەت کە ھەجگومان لە ھاتن و بوونیدا نیە
کوۆتان دەکاتەو ە بۆ حیساب و پاداشت و سزا ھەر کەس بە گۆڤرە
ئیشی خوێ، بە لām زۆر بەی خەلک ئەم راستیە نازانن، بۆیە دان بە
زیندو کردنەو ە و حیساب دا نانین بە لām ئەم نەزانینە ی ئەوان ھەج
لە مەسەلە کە ناگۆریت و باری ئەوان سوک ناکات، راستە ئەوان
ماو ە دەدرین بە لām لە بیر نابریڤنەو ە.

﴿٢٥﴾ وە ئاسمانان و زەوی موکێ اللہیە و ھەر کاتێک کە قیامەت
ھات ئیتر ئەو پۆزە بێھودەکاران پەنجەرۆ دەبن. چونکە
ئەو پۆزە جگە لە شیو ە و زاری و نوکە و نالین و سزای ئاگرو ئاوی
داخ شتیکی تریان بۆ نامینیڤنەو ە.

﴿٢٦﴾ ئەوسا تۆ دەبینیت لەو پۆزە دا ھەمو گەلێک بە ئەژندا
کە و تەو ە ھەمو گەلێک بانگ دەکریڤ بۆ لای پەرودەندە ی خوێ،
جا (پێیان دەوتری) ئەم پۆ پاداشتی کردو ە کانتان دەدریتەو ە.
ئینجا خوا دەفەر موی:

﴿٢٧﴾ ئەمە پەرپاوی ئیەمەییە کە کردار و گوفتاری ئیو ە تیدا تۆمار
کراو ە کە بە راستی قسە لە گەل ئیو ە دا دەکات نە زیاد و نە کەمی
لە سەرتان نە و تەو ە، بێگومان کە ئیەمە وینەمان گرتو ە لە ئەو
کردارانە ی کە کردو تانە.

﴿٢٨﴾ جا ئەو کەسانە ی کە باو ەریان ھیناو ە و کردو ە ی چاکیان
کردو ە، ئەوسا پەرور دگاریان دەیانخاتە ناو نازو نیعمەت و سۆزی
خوێ ەو ە، ئەو ە ھەر خوێ بە ختە و ەریبەکی ئاشکرایە بۆ ئەو
باو ە دارانە.

﴿٢٩﴾ بە لām ئەو کەسانە ی کە باو ەریان نە ھیناو ە، ئینجا پو یان
تیدە کات و دەفەر موی: ئایا نیشانەکانی ئیەم بۆ ئیو ە نە ھات و
نە خویندرا یەو ە بە سەرتاندا؟ جا ئیو ە خوۆتان بە زلگرت و گویتان

﴿٢٢﴾ سا اللہ ئەم ئاسمانان و زەویە ی بە راستی دروست کردو ە تا
ھەمو کەسیک بە شیو ە ی کوۆشیکی کە خوێ کردو یە تی پاداشت
بداتەو ە، خوۆ ئەوان ھەج ستمەیکیشیان لێ ناکریت، چاکە دەبیت
بە چاکی پاداشتی بدریتەو ە و خراپەیش بە خراپ تۆلە ی
لیو ە رگریڤت.

﴿٢٣﴾ ئایا تۆ نە تبینی ئەو کەسە ی کە ئارەزو ی خوێ کردو ە بە
خو دا ی خوێ، واتە: بە گۆڤرە ی ئارەزو ی خوێ پەفتاری کردو ە کە
ئەمە پەرستەن، جا پێویستە باو ە داران چاک لەم جوۆرە ئایە تانە
بیر بکەنەو ە و وانە زانن پەرستەن ھەر ئەو ە ی کە نویتێ بۆ بکەیت
یان سو جەدی بۆ ببەیت، نە خیر پەیرەو ی کردنی ھەر شتیکی لە
پوانگە ی ئیسلامەو ە عیبادەتە، جا ئەگەر بۆ خوا و پێغەمبەر و
قورئان بو ئەو ە جیگای خوێ ە تی و بە ھەر مەند و سەرفەرارە، بە لām
ئەگەر بۆ جگە لەوان بو سەرشو ڕ و سەرمەند و پەنجەرۆ یە، بە لای
اللہ ئاگای لەم جوۆرە کەسانە ھەبە بۆیە دەفەر موی: اللہ
بە گۆڤرە ی زانیاریە ک کە ھەبە تی لەبارە ی ئەو کەسەو ە، سەری
لێتیکداو ە و گۆچکە و دلی مۆر کردو ە و لیلای ھیناو ە بە سەر
چاویدا و ئیتر نە ھەج حەقێک دەبیست و نە ھەج راستیە ک
دەجیتە دلیەو ە و نە ھەج بە لگەییەکی چا و رۆشنگەرەو ە
دەبینیت. دە ی ئیتر پاش اللہ کێ ھەبە کە ئەو کەسە رپنمای
بکات؟ ئایا بیر ناکەنەو ە؟!

بهو نیشانانه نه‌دا، جا ئیوه گه‌لیکی تاوانبارن به هوی کرداری ناپه‌سهندانه‌وه. جا ئیوه سهره‌رای بی‌باوهری و رقبونه‌وهی ناو دهرونتان له‌م پیغه‌مبه‌ره ﷺ و په‌یامه به نرخه‌که‌ی که هاتووته لاتان.

﴿۳۳﴾ خۆ ههر کاتیکیش پیتان بوتریت که بیگومان به‌ئینی الله راسته‌وه هیچ گومانیک له هاتنی قیامه‌تدا نیه، ئیوه ده‌لین: ئیمه نازانین قیامه‌ت چییه؟ جگه له گومان به هاتنی ئه‌وه رۆژه باوهرمان به هیچی تر نیه‌وه و ئیمه به‌م فسانه دلمان ناو ناخواته‌وه‌وه باوهرت پیناکه‌ین. جا قورئان دهمان باته‌وه بۆ قیامه‌ت و ده‌فه‌رموی:

﴿۳۴﴾ جاکاتیك هات ئاشکرا ده‌بیت بۆیان ئه‌وه کاره خراپانه‌ی که‌کردویانه، جا ئه‌وه ژیا‌نه‌ی که ئه‌وان به گالته‌یان دهرانی و باوهریان به هاتنی نه‌بو، وا هات و په‌خه‌ی گرتن. جا ئه‌وه کاته ناتوان نه‌خۆیان چه‌شار بدن و نه‌کرداره‌کانیشیان بشارنه‌وه.

﴿۳۵﴾ وه ده‌وتریت: جا ئه‌مه‌رۆ پشگویی‌تان ده‌خه‌ین له‌ناو ئه‌وه سزایه‌داو بۆخۆتان ده‌می‌ننه‌وه و که‌س لیتان ناپرسیته‌وه هه‌روه‌ک چۆن ئیوه وازتان له‌کرداری چاک هینا و خۆتان ئاماده نه‌کرد بۆ گه‌یشتنتان به‌م رۆژه‌تان و جیگاستان ئاگه‌رو هیچ یارمه‌تیده‌ریکتان نیه.

له‌فه‌رموده‌دا هاتوه که په‌روه‌ردگار له‌رۆژی قیامه‌تدا به‌هه‌ندئ له‌به‌نده‌کانی ده‌فه‌رموی: { أَلَمْ أَجْعَلْ لَّكَ سَمْعًا وَبَصَرًا وَمَالًا وَوَلَدًا وَسَخَّرْتُ لَكَ الْأَنْعَامَ وَالْحَرْثَ وَتَرَكْتُكَ تَرَأْسًا وَتَرْبُعٌ فَكُنْتَ تَنْظُرُ أَنَّكَ مُلَاقِي يَوْمِكَ هَذَا قَالَ فَيَقُولُ لَا فَيَقُولُ لَهُ الْيَوْمَ أَنْسَاكَ كَمَا نَسِيتِي / الترمذی. وصححه الابانی/ ئایا گوئ و چاوو سامان منالم پینه‌دایت؟ ئایا چاره‌وئ و وش‌ترو مه‌رو مالاتم بۆ رام نه‌کردیت؟ وه وازم ئی نه‌هینایت تا بویت به‌سهردار و پله‌و پایه‌به‌رز که‌چوار یه‌کی غه‌نیمه‌ت بۆخۆت وهر‌بگریت؟ جا ئایا تۆ وات دهرانی که ده‌گه‌بییت به‌م رۆژه‌ت؟ فه‌رموی: یه‌زئ: نه‌خیر، جا الله‌ی بالاده‌ستیش پئی ده‌فه‌رموی: ئه‌وسا ئه‌مه‌رۆ ئیمه‌یش تۆ له‌بیر خۆمان ده‌به‌ینه‌وه‌وه پشگویی‌ت ده‌خه‌ین له‌ناو سزادا هه‌روه‌کو چۆن تۆ فه‌رمانه‌کانی ئیمه‌ت له‌بیر خۆت بردنه‌وه‌وه پشگویی‌ت خستن }

﴿۳۶﴾ ئه‌م سزاو له‌بیر بردنه‌وه‌تان به‌هوی ئه‌وه‌بووه که بیگومان ئیوه گالته‌تان به‌نیشانه‌کانی الله ده‌کردو ژیا‌نی دنیا

وَبَدَلَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۳﴾ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوُكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿۳۴﴾ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ أَخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوا وَعَرَّكْتُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَإِلَيْكُمْ لَا تُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْعَوُونَ ﴿۳۵﴾ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۶﴾ وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۳۷﴾

﴿۴۶﴾ سُورَةُ الْأَحْقَافِ ﴿۳۵﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَمْدٌ ﴿۱﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۲﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ﴿۳﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ ﴿۵﴾

هه‌لیخه‌له‌تان‌دیون، ئه‌وسا ئه‌مه‌رۆ له‌و سزایه دهرنا‌هین‌رین و په‌شیمان‌بو‌نه‌وه‌وه داوای لی‌بور‌دنتان لی‌وه‌رنا‌گری‌ت به‌لگو سزاتان بی ژماره‌یه، جا کاتیك په‌روه‌ردگار برپاری خوی باس‌کرد سه‌بار‌ت به‌باو‌ه‌داران و بی‌باو‌ه‌ران، بۆ‌رین‌مای کردنی به‌نده‌کانی ده‌فه‌رموی:

﴿۳۶﴾ جا ته‌واوی سوپاس ههر شایسته‌ی الله‌یه، که په‌روه‌ردگاری ئاسمانان و په‌روه‌ردگاری زه‌وییه، که په‌روه‌ردگاری جیهانیانه.

﴿۳۷﴾ ئه‌وسا له‌ئاسمانان و زه‌ویشدا گه‌وره‌یه‌تی ههر بۆ ئه‌وه‌وه هه‌ر خۆیه‌تی ده‌سه‌لات‌دارو کارزان. که‌واته، که‌س شایانی خۆ به‌زل‌گرتن و گه‌وره‌یه‌تی نیه‌وه ههر که‌س به‌نا‌ه‌وا خۆی به‌زل بزانی‌ت شه‌ر له‌گه‌ل الله‌دا ده‌کات و دنیا‌بی‌ت که به‌زووی سه‌رشۆ‌رو شه‌رمه‌نده ده‌بی‌ت ههر له‌دنیا‌داو سزای دوا‌رۆ‌ژیش ههر الله‌ خۆی دهرانی‌ت چی له‌گه‌ل ده‌کات،

له‌فه‌رموده‌دا هاتوه که الله‌ فه‌رمویه‌تی: { الْعِظْمَةُ إِزَارِي وَالْكِبَرِيَاءُ رِدَائِي، فَمَنْ نَازَعَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا أَسْكَنْتُهُ نَارِي / مسلم/ واته: گه‌وره‌یی کراسمه‌و شکۆمه‌ندی‌ش عه‌بامه، ئه‌وسا هه‌رکه‌سینک کیشی یه‌کێک له‌م دووانه‌م له‌گه‌لدا بکات و بیه‌وی‌ت خۆ به‌زل بگری‌ت یان به‌با شکۆیی ته‌ماشای خۆی بکات ده‌یخه‌مه‌ ناو ئاگه‌رمه‌وه }.

نهانسان له هەر چی بترسیرن پستی تیدهکهن و نایانهویتی که راستی بزنان و پهیرهوی بکهن .

٤) ئەوی محمد ﷺ بلی پيشانم بدن ئەووی که جگه له الله دهپه‌رستن، پيشانم بدن لهم زهويه‌دا چيان دروستکردوه؟ يان بلی: نایا بوته‌وان له ئاسماناندا هاوبه‌شیک ههیه؟ ئاده‌ی پيش ئەم په‌راوه با په‌راویکم بۆ بهین؟ يان پاشماوه‌یه‌ک له زانیاری که له کۆنه‌وه دهستیان کهوت بێت و نوسرابی له‌سه‌ر راستی و دروستی خویان بابیه‌نین ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن، ئاشکرایه که هه‌چ‌کام له‌وانه‌یان نیه که‌واته درۆزن و له راستی خۆ ده‌بۆین، ئەم کاره‌شیان له نرخ‌ی راستی که‌م ناکاته‌وه تهنه‌ها خویان په‌نجه‌په‌روو ریسوا ده‌بن.

٥) جا کئ هه‌یه گومر‌تر له‌و که‌سه‌ی که بيجگه له‌الله شتی به‌هرستیت که هه‌تا قیامه‌ت وه‌لامیکی نه‌داته‌وه، به‌لکو ئەو په‌رست‌راوانه له به‌رستنی ئەم به‌نده نه‌قامانه‌ی خویان بێناگایش؟!

٤) جا هەر کاتیک هه‌مو خه‌لک کۆ بکریته‌وه ئەو په‌رست‌راوانه دوژمنی ئەوانه‌ن که په‌رست‌ویان و په‌یره‌ویان لیکردون، خۆ باوه‌ریشیان نیه به‌و به‌ندایه‌تی‌ه‌ی که بۆیان کردون. چونکه سزای ئەوانیشیان زیاد کردوه له‌و جیگایه‌دا ناشتوان له‌خویشیان پارێزگاری بکه‌ن چ جای پارێزگاری له‌په‌یره‌وانیان، ﴿ ضَعُفَ اَطْلَالُ وَالْمَطْلُوبُ ﴾ / عابیدو مه‌عبود هه‌ردووکیان لاوازن.

٧) خۆ هەر کاتیک نیشانه‌ ئاشکراکانی ئیمه‌یان بۆ بخوینریته‌وه، جا ئەو که‌سانه‌ی که خوا نه‌ناسن کاتیک که ئەو راستیه‌ها ته‌ لایان و نه‌یان‌توانی به‌ به‌لگه‌ بچنه‌وه بگزی ده‌لێن: ئەمه جادویه‌کی ئاشکراو‌روونه.

٨) یان ده‌لێن: ئەمه درۆیه‌که‌و بۆ خۆی هه‌لی به‌ستوه، بلی: ئەمه ئه‌گه‌ر - وه‌ک وای داده‌نین - هه‌لبه‌سه‌راوی خۆم بێت نه‌وسا خۆ ئیوه‌ خاوه‌نی هه‌چ شتیک نین بۆ من له‌لای الله و هه‌چ‌تان بێناکریت، ئەو زاناره له‌هه‌مو که‌س به‌و په‌رو پاگه‌نده‌یه‌ی که رۆچوون تییدا سه‌بارمه‌ت به‌قورئان، به‌سه‌ که ئەو زاته‌ خۆی شایه‌ت بێت له‌نیوان من و ئیوه‌دا، خۆ ئەو زاته‌ چاوپۆشیکه‌ره بۆ ئەو که‌سه‌ی که په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌و روو ده‌کاته‌وه‌ لای و به‌سۆزه‌و په‌له‌ ناکات له‌ تۆله‌ لیسه‌ندنه‌وه‌تان به‌لکو په‌شیمان ببه‌نه‌وه‌و بگه‌رینه‌وه‌ بۆ‌لای.

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ وَإِذَا نُنَادِيَهُمْ أَيْنَنَا بَيِّنَاتُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا نُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنِ أَنِيعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَثَا مَن وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِن قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كُتِبَ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَنُشَرِّى لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً لِّمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

سورته‌ی ئەحقاف

٣٥

٤٦

وشه‌ی (الاحقاف) تهنه‌ها لهم سورته‌دا هاته‌وه، جا ئەم سورته‌ که سو پینج نایه‌ته به‌ سورته‌ی ئەحقاف ناسراوه، سورته‌ی چل‌وشه‌ش هه‌می قورئانه، له‌ مه‌که‌دا هاته‌وته‌ خواره‌وه، وتراوه جگه‌ له‌ نایه‌تی ده‌یه‌م ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ ... ﴾ وه‌ نایه‌تی سیو پینجه‌م ﴿ قَاصِرٌ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ ﴾. وه‌ جگه‌ له‌ نایه‌تی پانزده‌یه‌م تا نایه‌تی چه‌فده‌یه‌م ﴿ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ إِحْسَانًا ... ﴾ که سئ نایه‌ته. وه‌هه‌روه‌ها وتراوه به‌گویره‌ی دابه‌زین سورته‌ی شه‌ست و پینجه‌مه‌و پاش سورته‌ی (الجناتیه) و پيش (الذاریات) دابه‌زیوه.

به‌ناوی الله‌ی زۆر به‌سۆز و بێنیه‌یه‌ته‌ میهره‌بان

١) حامیم. الله هەر خۆی ده‌زانئ مه‌به‌ست لهم دوو پیه‌ته جیه

٢) دابه‌زینی ئەم قورئانه له‌لایه‌ن (الله‌ی) ده‌سه‌لاتداری دانیاه‌وه‌یه.

٣) ئەم ئاسمانان و زه‌ویه‌و ئەووی که‌له‌ نیوانیاندا‌یه‌ هەر بۆ مه‌به‌ستییکی راست که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر هه‌یزو زانیی و ته‌نها‌ی ئیمه‌و بۆ کاتیکی ناوبراو که کاتی کاو‌لبونی ئەم جیه‌انه‌یه‌و کاتی هاتنی قیامه‌ته‌ دروستمان کردون، جا ئەو که‌سانه‌ی که خوا

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
 كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ
 أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
 عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلَحَ لِي فِي
 ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 نَقَبِلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
 الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا يَعِدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ
 لَوْلَايَ أَفِيَ لَكُمْ أَعْدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ
 قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ
 مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
 الْقَوْلُ فِي أُمُورِهِمْ فَكَانُوا فِيهَا مِنَ الْإِنْسَانِ بِمَا كَانُوا
 خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ
 لَا يَظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طِبْنَكُمْ
 فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَاسْتَمْنَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
 بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

﴿۱۵﴾ نهی محمد ﷺ: بلی: پیّم بلین نه گهر نه قورئانه له لایه
 (الله) وه بیّتو نیوه باوهرتان پینه کردو یه کیك له نه وهی
 یه عقوب که عه بدولای کوری سه لام بو شایه تیدا له سه ر راستی و
 دروستی نه قورئانه به گویره نه وه دیاری کردنه ی ته ورات جا
 نه و خوی باوهری هی نابیت، نیوه هه ر خوتان به زلگرت جگه له
 خو خه له تاندن چ شتیکی ترتان ده ست ده که ویت، به راستی نیوه
 به م هه لس و که و ته تان سته مکارن، بیگومان که (الله) یش رینمای
 گه لی سته مکار ناکات،

﴿۱۶﴾ جا نه و که سانه ی که خوا نه ناسن بوون به و مرو فّه هه زارو
 که مده ستو بیده سه لاتانه ی که باوهریان هی نابو، وه کو بیلال و نالی
 یاسرو چه ند که سیکی تر له و شیوانه یان ده وت: نه گهر نه نایینه
 شتیکی چاک بووایه نه وانه پی شی نیمه نه ده که و تن بو
 باوهره یان، جا کاتیک که ریگای راستیان په یدا نه کردو به
 هه له دا رو یشتن، نه وسا زور به زووی ده لئین: نه قورئانه
 هه له سه راو درو یه کی کونه؟!

﴿۱۷﴾ خو له پی ش نه قورئانه دا په راوی موسایه که پی شه واو
 خیربو بو خه لکی سه رده می خو ی، نه قورئانه په راوی که راسته و
 دان ده نیّت به هه مو په راو ده کانی پی ش خو یداو هه مو یان به راست
 ده زانیّتو به زمانی عه ربه یه تا نه و که سانه ی که سته م ده کن

﴿۱﴾ بلی له ناو نه و پیغه مبه رانه دا من که سیکی بیوینه و تازه نیم
 تا نیوه بکه ونه گو مانه وه و باوهرم پی نه که ن خو من نازانم
 له دوا ی نه مه چ به سه ر من یان نیوه دا دیت؟ نازانم من له م شارده
 دهرده کریم یان ده کو ژریم وه کو له گه ل پیغه مبه رانی پی شووی
 مندا کراوه، یان به رد باران ده کریم یان نیوه به ناخی زه ویدا
 ده برینه خواره وه وه کو بی باوهرانی پی ش خوتان، عه وفی کوری
 مالیک ده لئیت: روژیک له خر مه تی پیغه مبه ردا ﷺ له مه دینه
 جووینه که نیسه یه کی جوله که وه که کاتی جه ژنی کبو له
 جه ژنه کانیان، جا نه وان پی یان ناخو شبو که نیمه جووینه ناویان،
 نینجا پیغه مبه ر ﷺ پی فهرمون: نه ی پی ری جوله که دوانزه
 پی او له خوتانم بو به یتن که شایه تی بدات جگه له الله هیچ
 به رستراویکی راسته قینه نیه و بیگومان محمد پیغه مبه ری خواجه
 ﷺ و الله له ته وای نه و جوله کانه ی که له ژیر ناسماندایه نه و
 تو ره یه ی که داویتی به سه ر یاندا لای ده بات. ده لئیت: بیده نگبون و
 هیچ که سیك له وان وه لامیان نه دایه وه، پاشان جاریکی تر
 دوو باره ی کرده و بویان نینجا هیچ وه لامیان نه دایه وه بو سیهم
 جار فهرمو یه وه وه لامیان نه دایه وه، نینجا فهرمو ی: {أَنِيمُ قَوْلَ اللَّهِ
 إِنِّي لَأَنَا الْحَاشِرُ وَأَنَا الْعَاقِبُ وَأَنَا النَّبِيُّ الْمُصْطَفَى ائْتِمُّوا أَوْ كَذَّبْتُمْ/أحمد،
 صححه الألبانی} نیوه نه وه تان نه کرد، نه وسا به خوا بیگومان که من
 کو که ره ودم من کوتایی پیغه مبه رانم من پیغه مبه رم و
 هه لبر راوم، جا باوهرم پی بکه ن یان باوهرم پینه که ن {پاشان که
 گه راپیه وه من له خر مه تیا بوم تا خه ری کبو دهرچین له ناو
 کو ره که یان له دوا وه پی او یك بانگی کرد: نه ی محمد بو هسته، جا
 روی کرده لایان وتی: به پی او یکی چو نم دهران نه ی پی ری
 جوله که وتیان: به خوا که سیك شک نابه ین که له تو زانتر بیت
 به په راو ده کی خوا (ته ورات) و له تو شارده زاترو له باوکت له پی ش
 تو داو له باوانت له پی ش باوکتدا، جا وتی: من شایه تی دده دم که
 نه مه نه و پیغه مبه ریه له ته وراتدا دیوتانه، وتیان: درو ده که ییت
 جا نه که نه وه قسه یان لیوهر نه گرت به لگو قسه ی خراپیشیان پی
 وت، پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمو ی: {به درو تان خسته وه، به لام
 هه رگیز نه و قسه تان لیوهر ناگیریت، نه ی نه وه نه بو نیستا
 سوپاستان کردو به چاکی باستان کرد به لام کاتیک باوهری هی نا
 به درو تان خسته وه و تان پی نه وه ی که وتان، نه وسا قسه تان
 هه رگیز لیوهر ناگیریت} ده لی جا له و ی دهرچوین که سی
 که سه بوین، پیغه مبه ری خوا ﷺ و من و عه بدولای کوری سه لام،
 جا (الله) ی ده سه لاتدارو به شکو نه نایه ته ی دابه زاند له باره ی نه و
 داو ده فهرمو ی:

به شانازیوه خوئی به یه کیك له موسلمانان دابنیت، جا په رومردگار به مانه دمه رموی:

١٦) نه وانه که سانیکن که هرچی ئیشی باشیان کردوه لیان ورمده گرین و چاوپوښی دهکین له و خراپانهی که کردویانه و له رۆزی قیامه تیشدا له ناو بهه شتدا دهن که نه مه به ئینه، به ئینیکی راستی وا که به ئینیان پیدراوه و بویان دیته چی، جا په رومردگار کاتیک که باسی مندالی چاک و چاکه کار له گهل باوک و دایکیدا و پاداشته کی کرد، ئینجا باسی مندالی ناپه سندا و ناله بار له گهل باوک و دایکیدا دهکات و دمه رموی:

١٧) جا نه و که سهی که به باوک و دایکی وت: وای بو ئیوه، نایا به ئینی نه ودم پیدهدن که من پاش مردن جاریکی تر زیندو دهکریمه وه بو لیپرسینه وه، له حالیکدا چه ندين گهل له پیش مندا هاتوو و مردون و هیچیان نه هاتونه ته وه؟! باسی چیم بو دهکهن؟! وه دایک و باوکیش هر دهپارانه وه له الله که رینمایي بکات. وده دیان وت: وای بو تو له ناو بجیت له قسه بهت په شیما به رومده و باوه بکه به زیندو بوونه وه، بیگومان به ئینی (الله) یه و راسته، جا دهیوت نه قسه به هر داستان په پوچه کانی کونه.

له قهرموده داهاتوه که یه زیدی کوری معاویه باسکرا له لایهن مه روانه وه بوئوه دی په یمانی پیدری، جا عه بدوره حمانی کوری نه بوبه که قسه به کی بی وت: { فَقَالَ خُذُوهُ فَدَخَلَ بَيْتَ عَائِشَةَ فَلَمْ يَقْدِرُوا فَقَالَ مَرَوَانُ إِنَّ هَذَا الَّذِي أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَالَّذِي قَالَ لَوَالِدِيهِ أَفٍّ لَكُمْ أَعْدَانِي فَقَالَتْ عَائِشَةُ مِنْ وَرَاءِ الْحِجَابِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِينَا شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ عُذْرِي/البخاري/ وتی: بیگرن، نه ویش چوه مالی خاتون عائیشه ی خوشکیه وه و نه یان توانی بیگرن، جا مه روان وتی: به راستی نه مه نه و که سهی که به باوک و دایکی وت: وای بو ئیوه، نایا به ئینی نه ودم پیدهدن که من پاش مردن جاریکی تر زیندو دهکریمه وه بو لیپرسینه وه ...؟! جا خاتون عائیشه له پشت په رده وه وتی: خوا له قورئاندا له باره ی ئیمه هیچی نه ناردوه بیجگه له وهی که خوا پاکانه ی منی دابه زاند { په رومردگاریش له وهلامی نه جوره که سه و هاوشیوه کانیدا دمه رموی:

١٨) نه وانه که سانیکن که بریاری الله که دوزخ پرکره لیان، به وهی لاساری خویانه وه چه سپاوه پییانه وه له ناو تاقم و پیرو که لانیکن له مروؤو جنوکه ی له ناوچوی پیش خویاندان که بیگومان هه مویان رهنجه رۆ زیان لیکه وتوو.

١٩) جا بو هه مویان له جنوکه و مروؤ پله ی جیاحیا هه یه و هر که سهی به گویره ی کرداری خوئی که م و زور چاک و خراپ،

وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ النُّذُورُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (٢١) قَالُوا أَجِئْنَا لِنُفَكِّنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَإِنَّا بِمَا نَعْبُدُ إِنَّا كُنَّا مِنَ الصَّادِقِينَ (٢٢) قَالَ إِنَّمَا أَلِمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَىكُمْ قَوْمًا مَجهُلُونَ (٢٣) فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُطِيرٌ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ (٢٤) تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ (٢٥) وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيْمَا إِن مَكَنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ (٢٦) وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى وَصَرَفْنَا آيَاتِنَا لَهُمْ لِيَجْعَلَ فُلُولًا نَنْصَرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْرَوْنَ (٢٨)

بترسینیت له سه ر نه نجامی نه و رهفتاره پیسه یان و مؤزدهش بدات به چاکه کاران به سه ر به رزی هه ردو و زیان.

١٣) بیگومان نه و که سانه ی که وتویانه الله په رومردگارمانه و پاشان له سه ر نه و بیرو باوه و قسه به ی خویان ماون، نه و سا هیج ترسیک بو نه وان نیه و له نایینده شدا خه م ناخون.

١٤) نه وانه بهه شتین و هه میسه تییدا دمیینه وه، نه مه پاداشتیکه به وان دهریت به وهی نه و کارو کوشه به رخانه ی که له دنیا دا کردویانه. جا نامؤزگاری مروؤ دهکات که سپله نه بیت و له گهل باوک و دایکیدا به چاکي رهفتار بکات و دمه رموی:

١٥) جا قهرمانان دا به سه ر مروؤدا که له گهل دایک و باوکیدا چاکه بکات به تایبهت دایک، چونکه دایکی له سکیدا به زحمهت هه لیگرتوه، وه به زحمهت بوویه تی، جا به زحمهت و ئیش و زانی و هه لگرتنی و بونی و له مه مک برینه وهشی سی مانگی خایاندوه. که نه مانه هه موی به زحمهت و به ئیش و زانو شه ونخونی بو دایک ته و او بوه. تا بوو به مروؤیقی به هیزو گه یشته چل سال، وتی: نه ی په رومردگارم وام لییکه که سوپاسی نه و چاکه بهت بکه م که داوته به خوم و به باوک و دایکم و ئیشی و ابکه م که تو رازی بکات و مندالم بو چاک بکه، بیگومان من بو لای تو گه رامه وه و بیگومان له موسلمانانم، واته مسولمانی راسته قینه ده بیت ناوا چاک بیت له گهل باوک و دایکیداو دوعای خیر بو نه وان و نه وهی خویشی بکات و هه میسه رو له خوا بیت و

به رهه می نه و کارانهی که کردویانن و دره دگر، خو نه وان سته میان لی ناکریت نه بیامور تولهی زیاتر له تاوانی خوئی لیو دره دگریت و نه باو دردار له چاکه کانی که م ده کریته وه.

۲۰) نهوسا باس بکه نهو روزهی که نهوانهی خوا نه ناس بوون به سهر ناگریاندا دینن و پیشانیان ددریت، جا بییان ددوت ریت: له زیانی دنیا دا خوشیه کانی خوتانتان به سهر بردوو به باشی سودی خوتانتان لیو درگرت، جا نه مړو به سزایه کی ناشیرین و سووک سزا ددرین به هوئی نهودی که نیوه له سهر زویدا به ناحق خوتان بهزل دهگرت، وه به هوئی نهودی که له گاتان بگاردبوو له خراپه و خراپه کاریدا.

۲۱) به سهرهاتی برای عاد که هوده الطیفة با سبکه بو گه له که ت، به لگو په ندی لیو در بگرن نهو کاتهی که گه له که ی خوئی له نه حقافدا ترساند به سزای په رو در دگار نه گهر به گوئی نه که ن و چه ندین ترسینه ری تریش بیس و پاش نه ویش بوون که هه مویان وتویانه جگه له الله هیچ شتیکی تر مه په رستن به بیگومان من له سزایه کی گه و ره دترسم که له ناکاودا بدات به سهر تاندا، جا نهوان له باتی بیر کردنه وه و په پره وی کردنی هود زیاتر له سهر خراپه ی خوئیان سورتر ده بوون و باو دریان به هود الطیفة نه کرد.

۲۲) وتیان: نایا بوئه هاتویته لمان که له به ندایه تی خودا کانمان لمان بدیت؟ جا تو نه گهر له راستگوئیانی دهی بیهینه نهو سزایه کی که هه رده شت پیکردوه لیمان.

۲۳) نه ویش فهرموی: زانینی کاتی هاتنی نهو سزایه ههر له لای (الله) یه و من هیچی لی نازانم، وه نهودی که بوئی ره وانه کراوم من به نیوهم گه یانده، به لام من نیوه به گه لیکی نه زان ده بینم و فامی هیچ شتیکی باستان نیه.

۲۴) جا کاتی که بینیان هه وریک رووی کردوته شیوه گانیان به خوشیه وه وتیان: نه مه هه وریکه و بارانمان بو دهباریتی، نه خیر نه وه نهو شته بو که په له تان بوئی دم کرد که (بایه) و سزای به زانی تی دایه بوتان.

به لی نهو بایه به بیپسانه وه حموت شه وو هه شت روزه لییدان، له فهرموده دا هاتو که خاتون عائشه وتویه تی: { مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ضَاحِكًا حَتَّى أَرَى مِنْهُ هَوَاتِهِ إِنَّمَا كَانَ يَتَبَسَّمُ قَالَتْ وَكَانَ إِذَا رَأَى غَيْمًا أَوْ رَجًا عَرَفَ فِي وَجْهِهِ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الْغَيْمَ فَرَحُوا وَرَجَاءُ أَنْ يَكُونَ فِيهِ الْمَطَرُ وَأَرَاكَ إِذَا رَأَيْتَهُ عَرَفَ فِي وَجْهِكَ الْكَرَاهِيَةَ فَقَالَ يَا عَائِشَةُ مَا يُؤْمِنِي أَنْ يَكُونَ فِيهِ عَذَابٌ عَذَبَ قَوْمٌ

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ۖ قَالُوا يَنْقُومُنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ ۲۹) يَنْقُومُنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرَكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ ۳۰) وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۚ ۳۱) أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ يَقْدِرْ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ ۳۲) وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ ۳۳) فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرْنَا وَلَوْ أَلْعَزَمَ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَّغْ فَهَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ۚ ۳۴)

۳۸

سُورَةُ الْحَجِّ

۴۷

بَارِئٌ وَقَدْ رَأَى قَوْمَ الْعَذَابِ فَقَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُطَرُّنَا / الْخَارِئُ / بِيَغْهَمْبَهْرِي خوام ﷺ نه دیوه که پیکه نیبیت ناسمانگی دمی دهر که وتیبت نهو ههر زمرده خه نهی بو، وتی: هه رکاتی که هه وریک یان بایه کی بینایه پیناخوئی به ناو چاویدا هه ست پیده کرا وتم: نهی بیهه مبه ری خوا ﷺ بیگومان خه لکی که هه ورده بینن که یفخووش دهن، هیوای نهودی لیده که ن که بارانی پیبی، جا تو ده بینم هه رکاتی ده بینن پیناخوئی به ناو چاوتوه وه دهباریتی؟ جافه رموی: نهی عائشه چ شتیکی دلتیای کردوم که سزای تی دایه نیه؟ گه لیکی به با سزاداران، وه گه لیکی سزایان دی، جا وتیان: نه مه هه وریکه و بارانمان بو دهباریتی {.

۲۵) نهو بایه به فهرمانی په رو در دگاری خوئی نهو شته ی که برپاریو له ناوی ببات هه موی له ناوی برد، جا نه پیاو و نه زن و نه گه و ره و نه بچوک و نه سهر و ته و سامان هیچی نه هیشته وه ته نها هود الطیفة و نهو که سانه ی که باو دریان پی هی نابو مانه وه. نهوسا وایان لیها ت ته نها جیگای ماله گانیان دهبینرا، ههر ناو هه توله له سته مکاران و دره دگرین.

۲۶) به راستی لهو شوینه دا دزگا و دوکان و هیزیکی و امان به وان دابو که به نیوهمان نه داوه و گوچیکه و چاوو عه قلمان پییدان، نهوسا نه گوچیکه یان و نه چاوایان و نه عه قلیان هیچ سودیکی به وان نه دا چونکه نهوان گالته یان به نیشانه کانی الله

دهکرد، جا ئیتر سزای ئه‌وهی که گالته‌یان پیده‌کرد دای به‌سه‌ریانداو ئاوا له‌ناوی بردن و کردنی به‌په‌ندی رۆژگار (خوا به‌لوتفی خوی له‌سزای دنیاو ئاخیرت بمانپاریزیت) جا ههر که‌سیک الله سهرشۆپی بکات کۆ دمتوانیت به‌هیزی بکات؟ ئهم باسانه ههمویان بۆ ئهم ئوممه‌ته‌یه تاواز بینن له‌ دژایه‌تی قورئان و به‌رنامه‌ راسته‌که‌ی ئیسلام و بگه‌رینه‌وه بۆلای الله هه‌تا ده‌رگای ته‌وبه‌ی لیدانه‌خراوه.

به‌راستی له‌ چوارده‌وری ئیوه گه‌لیک ولاتمان له‌ناوبردو نیشانه‌کانی خومانمان زۆر گوپی بۆیان به‌لکو له‌تاوان و خراپه‌کاری بگه‌رینه‌وه، به‌لام ههر له‌سه‌ر خراپه‌ی خۆیان سوربوون تا وایان به‌سه‌ر هات.

سا ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ئه‌وان جگه‌ له‌ الله ده‌یانپه‌رستن تا به‌وه‌هویه‌وه له‌ الله نزیك ببه‌وه‌وه ده‌ی با به‌ده‌میان‌ه‌وه بهاتنایه‌ویارمه‌تیان بدانیه‌! به‌لکو ههر لییشیان ونبون، وه‌نه‌وه‌ش له‌و درۆیان‌ه‌ن که‌ بۆ خۆیان هه‌لیان به‌ستوه، که‌ گوايه ده‌گه‌نه‌ فریامان و تکامان بۆ ده‌که‌ن له‌لای الله؟! زۆر باوه‌ر‌دار هه‌یه ههر به‌م شیوه‌یه له‌ رێگای راست ترازاووه چاوه‌روانی که‌سانی ترن جگه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ تکیان بۆ بکات و نه‌یه‌ئیت بچنه‌ ناودۆزه‌خه‌وه‌وه له‌ پردی سیرات ده‌ستیان بگریت، به‌راستی گه‌لیکی نه‌زان و نه‌فامان و بیر له‌م قورئانه‌ ناکه‌نه‌وه‌وه خۆیانی لیگیل ده‌که‌ن. بیربکه‌نه‌وه تاکه‌ی له‌ناو نه‌فامیدا ده‌خولینه‌وه هه‌ی نه‌زانان؟! پیغه‌مبه‌ری ئازیزمان ﷺ پاش ئه‌وه‌ی که‌ له‌ مه‌که‌دا دنیای ئی ته‌نگ بو چوو بۆ تانیف به‌لکو جی‌گایه‌ک په‌یدابکات بۆ خوی و یاره‌کانی و بتوانیت ئازادانه‌ ئهم بانگه‌ پیرۆزی ئیسلام به‌خه‌لک بگه‌یه‌نیت، به‌لام پاش قسه‌و گه‌توگوویه‌کی زۆر له‌گه‌ل سۆ سه‌ره‌په‌رشته‌که‌ی تانیفدا نه‌ک ههر وه‌لامی باشیان نه‌دایه‌وه به‌لکو له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌یدا مندالانیان ئی هانداو دایانه به‌ر به‌ردو برینداریان کرد، به‌لام ئه‌و زاته دڵ گه‌وره‌و به‌رحمه‌ نه‌ک ههر دوعای شه‌ری ئی نه‌کردن به‌لکو پاکانه‌ی بۆ کردن له‌ نزا به‌ ناوبانگه‌که‌یدا و فهرموی: نازان من پیغه‌مبه‌رم بۆیه وام لیده‌که‌ن که‌ سیره‌ت نویسان به‌ درێژی ئهم باسه‌یان نویسه‌وه لێره‌دا نامانه‌وێت زیاتر درێژه‌ی پێده‌ین به‌لکو ده‌مانه‌وێت بلێین: که‌ کاتیک گه‌راوه له‌ رێگادا له‌ (به‌تنونه‌خه‌) قورئانی ده‌خویند کۆمه‌لیک له‌ جنۆکه‌ هاتنه‌ لای و به‌ خۆیانیان وت: بیده‌نگ بن که‌ نۆ که‌س بوون و یه‌کیکیان زه‌ویعه‌ ناویک بو

جا په‌روه‌ردگار ئهم ئایه‌تانه‌ی دابه‌زانده‌وپێغه‌مبه‌ری ﷺ له‌روداوه‌که‌ ئاگادار کرده‌وه‌وه فهرموی:

وه‌بیریان به‌ینه‌وه ئه‌و کاته‌ی که‌ هه‌ندیک له‌ جنۆکه‌کانمان نارد له‌ لات که‌گوێ له‌م قورئانه‌ بگرن، جا کاتیک که‌ ئاماده‌ی لای تۆ بون له‌ ناوخۆیاندا وتیان: بیده‌نگ بن جا کاتیک له‌خویندنه‌وه‌ی بویته‌وه ئه‌وان گه‌رانه‌وه بۆلای گه‌له‌که‌ی خۆیان که‌ ترسینه‌ر بون بۆیان به‌سزای الله ئه‌گه‌ر باوه‌ر به‌م قورئانه‌ نه‌که‌ن. جابه‌م شیوه‌یه الله دلی پیغه‌مبه‌ری ﷺ دایه‌وه، واته ئه‌گه‌ر له‌وسه‌فه‌رده‌دا خه‌لکیک نارحه‌تیان کردیت و باوه‌ریان پێنه‌هینایت وا ئیمه کۆمه‌لیک له‌ جنۆکه‌مان نارد له‌ لات و باوه‌ریان هیناو بون به‌بانگه‌وازکه‌ر بۆپه‌رپه‌وی کردن له‌خۆت و له‌ به‌رنامه‌که‌ت. جاده‌فه‌رموی:

وتیان: ئه‌ی خزمان به‌راستی ئیمه په‌راویک که‌ پاش موسا ره‌وانه‌ کراوه‌و دان ده‌نیت به‌وه‌ی که‌ له‌ پێش خۆیدا هاتوه بیستمان که‌ رێنمونی ده‌کات بۆ هه‌موشتیکی ره‌واو بۆ رێگای راست،

ئه‌ی خزمان وه‌لامی بانگه‌وازکه‌ره‌که‌ی الله بده‌نه‌وه‌وه باوه‌ری پێبکه‌ن الله له‌ تاوانباران خۆش ده‌بیت و له‌ سزای به‌ژان رزگارتان ده‌کات.

خۆه‌ر که‌سیکیش وه‌لامی بانگه‌وازکه‌ره‌که‌ی الله نه‌داته‌وه، ئه‌وسا ئه‌و له‌م زه‌ویه‌دا بۆ خۆ رزگار کردن هیچ ده‌رفه‌تیکی ده‌ست ناکه‌وێت، وه جگه‌ له‌و زاته‌ش هیچ یارمه‌تی ده‌رو دۆستیکی نیه ئا ئه‌وانه له‌ گومراییه‌کی ئاشکرا‌دان.

ئایا ئه‌وان هه‌روا له‌سه‌ر دژایه‌تی ئایین و پیغه‌مبه‌ر ﷺ سورن و نه‌یانزانیه‌وه که‌ بێگومان ئه‌و (الله) یه‌ی که‌ ئاسمانان و زه‌وی دروستکردوه که‌ بۆ دروستکردنیشیان ماندو نه‌بوه دمتوانیت که‌ مردوان زیندو بکاته‌وه؟ وانیه که‌ئه‌وان بیری لیده‌که‌نه‌وه، بێگومان که‌ ئه‌و زاته توانای به‌سه‌ر هه‌مو شتی‌که‌دا هه‌یه. جاریکی تر قورئان ده‌مانباته‌وه بۆ قیامه‌ت و ده‌فه‌رموی:

ئه‌وسا ئه‌و رۆژه‌ی که‌ ئه‌و که‌سانه‌ی خاوه‌نه‌ناس بوون له‌سه‌ر ئاگر راده‌گیرین و پێیان ده‌وتریت: ئایا ئه‌مه راست نیه؟ ده‌لێن: راسته، سویند به‌ په‌روه‌ردگارمان جا هه‌روه‌کو له‌ دنیا‌دا قسه‌ی بۆ جێیان ده‌کرد له‌ویش ئهم سوینده بۆ جێیه‌ش ده‌خۆن چونکه‌ داوای سویندیان ئی نه‌کراوه گوايه ده‌یان‌ه‌وێت به‌زه‌ی الله بۆخۆیان ببزوین؟! په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: سا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ ۝۱ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۝۲ ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ۝۳ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى
إِذَا اتَّخَضْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا أَلْوَتَاكُمَا فِيمَا مَنَابَعُهُ وَإِمَّا فَدَاءٌ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ
أُوزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَأُنْصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ
بِبَعْضٍ ۝۴ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ ۝۵ سَيَجْزِيهِمْ
وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۝۶ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ ۝۷ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا إِنْ نَصَرُوا اللَّهَ يُنْصَرُوا اللَّهُ يُضْرِكُمْ وَيُعِزُّ أَقْدَامَكُمْ ۝۸ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
فَتَعَسَّاهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝۹ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ
فَأَحْطَ أَعْمَالَهُمْ ۝۱۰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ۝۱۱
ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۝۱۲

په پیره‌وی ئه‌و راستیانه‌ کردوه که له‌لایه‌ن په‌رودردگاری خو‌یانه‌وه
بو‌یان هاتوه، هه‌ر ناوه‌ها **اللَّهُ** بۆ ئه‌م خه‌لکه‌ چه‌ندین نمونه‌یان بۆ
باسده‌کات به‌لکو ژبیر بن و په‌پیره‌وی ږیگی راست و دروست بکه‌ن.

۴) نه‌وسا هه‌ر کاتی که توشی ئه‌و خوا نه‌ناسانه‌ بون له‌ ملیان
ده‌ن، تا ئه‌و کاته‌ی که تیکیان ده‌شکین و له‌ ده‌ستیانه‌ ده‌خن، جا
نیتر دیله‌کانیان توند به‌سته‌نه‌وه‌و پاشان یا به‌ منه‌تان و بئ
به‌رامبه‌ر نازادیان بکه‌ن یان به‌رامبه‌ریان لیوهرگر چ گیراو به
گیراو یان به‌ پاره‌ ئه‌مه‌ش ده‌بیټ درټزه‌ی هه‌بیټ تا کاتی که شه‌ر
کوټایی دټ واته‌: ئیسلام شه‌ر بویه‌ ده‌کات که شه‌ر نه‌میټی،
ئه‌وه‌یه‌ به‌رنامه‌ی **اللَّهُ** بۆ مرو‌ف، خواناس بئ یان خوانه‌ناس،
نه‌گه‌ر **اللَّهُ** نارزه‌وؤ لئ بیټ خو‌ی تو‌له‌ له‌ خوا نه‌ناسان
ومرده‌گریټ به‌لام ئه‌وه‌ ناکات تا هه‌ندیکتان به‌ هه‌ندیکتان تافی
بکاته‌وه‌ تا دهرکه‌یټ باومرداران چه‌نده‌ راست ده‌که‌ن له‌گه‌ل
ثایینی خو‌یاندو جی بۆ ده‌که‌ن و خوا نه‌ناسانیس چه‌نده
دژیه‌تی ثایینی **اللَّهُ** ده‌که‌ن و خه‌لگی باومردار سزا ده‌ده‌ن بۆ
پاشه‌روؤ تا هه‌ر که‌س بۆ خو‌ی شایه‌ت بیټ له‌سه‌ر کرداره‌کانی
خو‌ی و هیچکه‌س نه‌لئ نه‌مزانی یان نه‌متوانی، جا ئه‌و که‌سانه‌ی
که‌ له‌ ږیگی خوادا کوژراون ئه‌وسا هه‌رگیز ئیسه‌کانیان لئ ون
ناکریټ و پاداشتی کار و کو‌ششی خو‌یان پیده‌دریټه‌وه‌.

۵) که‌به‌م زوانه‌ ږیگی راستیان پیشان ده‌دات که بیانگه‌یه‌نیټه
به‌هه‌شت و کاروباری ئه‌م ژبانه‌شیان بۆ سامان ده‌دات.

به‌هوی ئه‌وه‌ی که خوانه‌ناسبون ئه‌م سزایه‌ بچه‌ژن که سزای
ناگه‌ر (خوا په‌نامان بدات). ئینجا په‌رودردگار ږوو له
پیغه‌مبه‌رمان **ﷺ** ده‌کات و ده‌فه‌رموئ:

۳۵) تو‌ش هه‌رودکو پیغه‌مبه‌ره‌ خاوه‌ن عه‌زم و جه‌زم و
کو‌لنه‌ده‌ره‌کان خو‌ت ږاگره‌ وه‌کو چو‌ن ئه‌وان خو‌یان ږاگرت و
په‌له‌ی سزا مه‌که‌ بو‌یان، چونکه‌ ئه‌وان ئه‌و ږو‌زه‌ی که ئه‌و سزا
به‌لئین پی‌دراوه‌یان چاو بئ که‌وت وه‌کو ئه‌وه‌ وان که جگه‌ له
کاتیکی زو‌ر که‌می ږو‌ژیک له‌م ژبانه‌دا نه‌بوون، نا ئه‌مه‌
ږاگه‌یه‌نراویکه‌ ده‌بویه‌ په‌ند و نامو‌زگاریان لیوهرگرتایه‌، ئه‌وسا
ثایا جگه‌ له‌و گه‌له‌ی که له‌ سنور دهرچوون له‌ خراپه‌ و تاواندا
که‌سیکی تر له‌ناو ده‌چیټ؟ واته‌ هه‌ر تاوانبار له‌ناو چوو
ره‌نجه‌ږو‌ده‌بیټ، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی دادگه‌ری (**اللَّهُ**) ی بالاده‌سته‌،
نه‌گه‌ر که‌سیک شایسته‌ی سزا نه‌بیټ سزا نادریت.

سورتهی محمد

۳۸

۴۷

سورته‌ی (محمد) **ﷺ** که سورته‌ی چلو و هه‌وته‌می قورئانه‌، له
مه‌دینه‌دا هاتوه‌ته‌ خواره‌وه‌ جگه‌ له‌ ثایه‌تی ﴿وَكَاٰنَ مِنْ قَرْيَةٍ هٰی
اَشَدُّ قُوَّةً...﴾ **نَحْد: ۱۳**. وه‌ ئه‌م سورته‌ سی و هه‌شت ثایه‌ته‌و
به‌سورته‌ی (القتال) یش ناو ده‌بریټ. وتراوه‌ به‌گو‌یردی دابه‌زین
سورته‌ی نه‌وه‌دو شه‌ش هه‌می‌نه‌و پاش سورته‌ی (الحدید) و پیش
(الرعد) دابه‌زیوه‌. ناوی پیغه‌مبه‌رمان **ﷺ** به‌(محمد) ته‌نها
چوارجار هاتوه‌، که له‌م سورته‌وه‌ له‌ سورته‌ی (ئه‌حزاب) و (ثالی
عیمران) و (فه‌تج) دایه‌.

به‌ناوی **اللَّهُ** ی زو‌ر به‌سو‌زو بئینی‌هايه‌ت میهره‌بان

۱) ئه‌و که‌سانه‌ی که خوانه‌ناس بوون و ږیگی بلاو‌بونه‌وه‌ی
ږی‌بازی **اللَّهُ** یان ده‌گرت و بیوون به‌ به‌رپه‌رچ و دیواریک له‌ ږیگی
که‌یاندنی ثایینی ئیسلامدا خوا کرده‌وه‌کانیان پو‌چه‌ل کرده‌وه‌.
واته‌هه‌مو‌ئیشه‌ خراپه‌کانیان به‌زیانی خو‌یان ته‌واوبو.

۲) جا ئه‌و که‌سانه‌ش که باومردیان هی‌ناو کرداری چاکیان کردو
باومردیان هی‌ناوه‌ به‌وه‌ی که ږه‌وانه‌کراوه‌ بۆ محمد **ﷺ** که قورئانه‌،
که هه‌ر ئه‌وه‌ش تاکه‌ر ږی‌بازی راسته‌ که له‌لایه‌ن په‌رودردگاریانه‌وه‌
بو‌یان هاتوه‌ - خوا خراپه‌کانی له‌سه‌ر لابرده‌ن و کاروباریشی بۆ
ږیک‌خستن، ئینجا هوی هه‌لو‌ه‌شاندنه‌وه‌ی کاری خوا نه‌ناسان و
ومرگرتنی کاری باومرداران باس ده‌کات و ده‌فه‌رموئ:

۳) ئه‌وه‌ش بی‌گومان له‌سه‌ر ئه‌وه‌بو چونکه‌ خوا نه‌ناسان
په‌پیره‌وی شتی ږو پو‌چیان کرده‌وه‌ بی‌گومانیش باومرداران

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى يَدَيْهِ مِنَ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِ الثَّمَرَاتِ وَمَعْفَرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَلَدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَفَقَا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَانَهُمْ يَقُولُهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾ فَأَعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُونَ لِنَفْسِكِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَكُمْ ﴿١٩﴾

٦) ئەوسا دەیانباتە ئەو بەهەشتەى كە لە دنیادا بۆى باسكردوون، جا كاتێك كە چوئە ناویەو هەر چۆنێك لە دنیادا جیگای خۆیان دەناسنەو هەر ناوہا لەوێش هەر كەسێك جیگای خۆی دەناسیتەو.

٧) ئەو ئەو كەسانەى كە باوەرتان هیناوە ئەگەر ئیو بەراستی یارمەتى ئایینی خودا بدن خوداش یارمەتى ئیو دەدات و پێتان لەسەر رێگای راست و خودا پەرستى راستەقینە بتەو دەكات. ئەگەر ئەمڕۆ یارمەتى نادریین لەبەرئەوێه كەئیمە یارمەتى حیزب و دەستە و گروھ دەدەین ئەك الله جل جلاله، باوەردار بیركەرەو بەسیەتى خووخەلك فریودان.

٨) جا ئەو كەسانەى كە خوا نەناس بون ئەوسا هەر لەناو چوون و رۆژ رەشى بەشیانەو خودا كەردارەكانیانى پوچەل كەردنەتەو،

٩) ئەوێش لەبەر ئەوێو چونكە بەبیگومان ئەوان خۆشیان نەدەهات لەوێ كە خوا رەوانەى كەردبو ئەوسا(الله) یش كەردارەكانیانى لێهەلەشانەو دەستیان لە هەمانەى خالیەو دەرجوو.

١٠) ئایا ئەوان بەم زەویەدا نەگەرەون جا تەماشایەكەو بزەن سەرئەنجامى خراپەكاران و گەنەكێلانی گەلانى پێش خۆیان چۆن

بەو جییان بەسەر هاتو؟ كە الله تەفروتونای كەردون و فەوتاندونى، خۆدەش فەرموئ: بۆ هەموو كافریكى خوا نەناس لەهەموو كاتدا وێنەى ئەو سزایانە هەیه و چاوەروانیان دەكات.

١١) ئەوێش لەبەر ئەوێه چونكە بیگومان الله دوست و یارمەتیدەرى باوەردارانەو بیگومان خوا نەناسان دوست و لایەنگریان نیە لەلایەن خوداوە.

١٢) بیگومان كە الله جل جلاله، ئەو كەسانەى كە باوەریان هیناوە كەردارى چاكیان كەردو دەخاتە ناو باخچە گەلیكەو كە بەناویاندا چەندین جۆگای پێدا دەروات. ئەو ئەو كەسانەش كە كافرو سێلەو ئەك نەناس بوون رادەبویرو كەیف و خۆشى دەكەن لەدنیادا هەروەكو چوار پێیانیش دەخۆن و وا دەزانن هەر بۆ خەو و خواردن دروستبوون، ئەوسا ئەوانە ناگر جیگایانە. لە فەرمودەدا هاتو كە: { الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ، وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةٍ أَمْعَاءٍ / متفق عليه / باوەردار لە یەك رېخۆلەو خواردن دەخوات، وە خوانەناس لە حەوت رېخۆلەو دەخوات }.

١٣) زۆر وڵات هەبو كە زۆر بەهێزتر بوون لە وڵاتەى كە تۆیان دەرکرد، جا ئیمە لەناومان بردن ئەوسا هیچ یارمەتیدەریكیان نەبو كە لە دەست تۆلەى ئیمە رزگاریان بكات واتە: تۆش خەم مەخۆ هەمان چارەنووس چاوەروانى ئەم گەلەیه كە تۆیان دەرکردو لەمەكە. بەئێ لەراستیدا زۆرى پێ نەچو الله سەرانی كوفرى هینایە بەرەستى مۆسلمانان و دروینە كران و زۆربەى سەركرەكانیان لە غەزای بەردا كوژران، یان بەدیل گیران. جا بەم شیوێه الله هەر لەم دنیادا پێش سزای دوارۆزیان سزای بچوكى دان و سەر شوێرى كەردن.

١٤) ئایا ئەو كەسەى كە لەلایەن پەرەردگارى خۆیەو لەسەر چا و روشنى بێت وەكو ئەو كەسە وایە كە كەردارە خراپەكانى بۆ جوان كرابێت و پەیرەوى لە ئارەزووى خۆیان بكەن؟ ئاشكراپە كە ئەم دووانە وەك یەك نین **یەكەمیان**: نمونەى باوەردارانەو **دووهەمیان**: نمونەى خودا نەناسانە.

١٥) وێنەى ئەو بەهەشتەى كە بە پارێزكاران بەئێن دراو ئا بەم شیوێه كە لەناویدا چەندین جۆگای ئاوى تێدایە كە نەگۆراون و چەندین جۆگای شیرى تێدایە كە ئەوانیش تەمیان نەگۆراو و چەندین جۆگای شەرابى تێدایە كە پڕ تامە بۆ ئەوانەى كە دەپێخۆنەو و چەندین جۆگای هەنگوینی پالفتەى تێدایە سەرەرای ئەوێش لە هەمو بەروبوومێكیان بۆ هەیه و چاوپۆشى پەرەردگارى خۆشیان دەیانگرتەو، ئایا ئەو كەسەى

ئا لەم ژيانهدا بېت وەكو ئەو كەسه وايه كه هەميشه لەناو ناگردا بېت و ناوی داخی وایان پېدريت كه رېخۆله كانیان پارچه پارچه بكات؟ له فەرمودەدا هاتووە كه: (ئەو هەنگوینه مېش نايكات) هەروەها له فەرمودەیهکی تردا هاتوووە كه: { سَيَحْأَنُ وَجِيحَانُ وَالنَّيْلُ وَالْفُرَاتُ مِّنْ أَهَارِ الْجَنَّةِ / مسلم وغيره / سهیحان و جهیحان و نیل و فورات له روبارەکانی بەهەشتن }.

۱۶) جا لە ناو ئەوان دا كەسانیک هەن كه گویت لێدەگرن تا لە لای تۆ دەچنە دەرەوە، جا چونكه هەر بە روالەت گوییان گرتبو هیچ حاڵی نەبوون بۆیه كەدەرچون بەخوێندەوارانیان وت: ئەووە ئیستا محمد چي وت؟ ئا ئەوانە ﷺ مۆری ناوہ بە سەر دليانداو هیچ شتيکی راست و دروست وەرناگرن و پەپرەوی لە ئارەزوؤکانی خوایان دەكەن نە تیگەيشتيان چاكەو نە نیهتيان باشە.

۱۷) خو ئەو كەسانەي كه رېنگای راستیان گرتووە ﷺ زیاتر رېنماییان دەكات و ترسی خوێ زیاتر دەخاتە ناو دليانەووە و ئەوانیش چاکتر رېنگای بەختەوهری خوایان دەگرن،

۱۸) ئەوسا ئایا ئەوان جگە لە هاتنی قیامەتيك كه بە كتوپری دپتە لایان چي تر چاوەرپێ دەكەن؟ ئەوەش بە راستی نیشانەکانی هاتووە كه هاتنی پيغەمبەرمان ﷺ يەكێكه لە نیشانەکانی و پاش ئەو پيغەمبەريکی تر نایەت و جيهان بەسەر ئەم گەلەدا ويران دەبیت، دەي چ سوديکی هەيه بۆيان بپرکردنەويان کاتيک كه قیامەت هات و سزای کردارەکانیان يەخەي گرتن؟

۱۹) جا بزانه جگە لە ﷺ هیچ شتيکی تر شایستەي پەرستن نیه و بۆ گوناھي خۆت و بۆ باوەردارانی چ پیاو و چ ژن داوای لیخۆشبوون بکە، ئەوسا ﷺ بە هەموو جموجولتيکی شەو و رۆژتان دەزانێ و هیچي ئی ناشاردريتەووە. لەفەرمودەدا كه عاسم لە عەبدولای کوری سەرچيسەو هەيئاوێهەتي كه: { قَالَ رَأَيْتَ النَّبِيَّ ﷺ وَأَكَلْتُ مَعَهُ خُبْرًا وَحَلْمًا أَوْ قَالَ ثَرِيدًا قَالَ فَقُلْتُ لَهُ أَسْتَغْفِرُكَ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ نَعَمْ وَلَكَ ثُمَّ تَلَا هَذِهِ آيَةَ (وَاسْتَغْفِرْ لَذُنُوبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ

وَالْمُؤْمِنَاتِ) قَالَ ثُمَّ دُرْتُ خَلْفَهُ فَنَظَرْتُ إِلَى خَاتَمِ النَّبُوءَةِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ عِنْدَ نَاحِيَةِ كَتِفِهِ الْيُسْرَى جُمْعًا عَلَيْهِ خِيَلَانٌ كَأَمْثَالِ النَّالِيلِ / مسلم / وتوێهەتي: پيغەمبەری خوام ﷺ بينی و لە خزمەتیدا نان و گوشت یان وتی: تريتەم خوارد ، عاسم دەلي و تەم: پيغەمبەر ﷺ داوای لیخۆشبوونی بۆ کردیت؟ وتی: بەلي، وەبۆ تويش، پاشان ئەم نایەتەي خوێندەووە بۆ گوناھي خۆت و بۆ باوەردارانی چ پیاو و چ ژن داوای لیخۆشبوون بکە و تەم: پاشان بەدەوریدا سورامەووە ئینجا تەماشای مۆری پيغەمبەرایەتیم کرد لەنیوانی هەردو

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ (۲۱) فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ (۲۲) أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّ أَبْصَرَهُمْ (۲۳) أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْءَانَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا (۲۴) إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ (۲۵) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ (۲۶) فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَ لَهُمْ (۲۷) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ (۲۸) أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَنَهُمْ (۲۹)

شانیدا لەجیگای جموجولی شانی چهپی بو كه وهك هیلکەي كهو كه چهندی خالی وهك بالۆكهي لەسەر بو {

۲۰) خو باوەرداران دەلي ئای سورەتيك بەهاتیە خوارووە فەرمانی غەزای تیدا بوایە، جا هەر کاتيک سورەتيکی بتهو بەهاتیەو باسی غەزای بگردایە تۆ دەبینی ئەو كەسانەي كه نخۆشی دوور و وویی لەناو دلياندايە وەكو كەسيك كه لە ترسی مردن بيھۆش بو بېت ئاوا تەماشات دەكەن ئەو وەندە دەترسن لە جيهاد و غەزا لە رېنگای ﷺ، خو چاکتر بۆ ئەوان ئەو وەبو،

۲۱) كه بيان وتایە: گوپرایە لين و قسەي چاکيان بوتایە، جا هەرکاتێ فەرمانی غەزاش بدری جا با راست بکەن لەگەڵ ﷺ، لە باوەر و گوپرایە لیدا كه هەر ئەو وە چاکە بۆيان و بە سودی خوێانە و بەهرەي باشيان دەست دەکەوێت.

۲۲) دەي بەراستی ئەگەر دەسەلاتتان دەستکەوت، لەم زەویەدا خراپە بلآو دەکەنەووە و پەيوەندی خزمایەتي دەبچرینن؟ لە فەرمودەدا هاتووە كه: { لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ / مسلم / ئەو كەسەي كه پەيوەندی خزمایەتي ببچرینیت ناچیتە بەهەشتەووە }.

۲۳) ئەوانە كەسانیک كه ﷺ نەفرینی لیکردون ئەوسا كەرکۆیر کردوون نە راستی دەبستن و نە رېنگای راست دەدۆزنەووە.

له ئیسلامهتی دهردهجیت و هه مو کرداریکی چاکیشی هه لده و هشیته وه .

۳۴ بیگومان نه و کهسانه ی که کافرو دژ به خودان و ریگری ده که نه له بلا و بونه وه ی ئایینی الله ، له پاشان ههر به و کافرییه دهمرن ههرگیز الله لییان خوش نابیت. ئینجا پهروهردگار روو له باوهرداران دهکات و دهفه رموی:

۳۵ نهوسا که تووشی برینداری و شه هادته و تهنگ و چله مه بون له سههر نه م ئاینه ی الله لاواز مهبن و داوای شه و وهستاندن مه که نه ، له کاتی که ده ههر ئیوه سههر که وتون ، چونکه باوهرپتان به الله هه یه و الله یش له گه لئاندایه به یارمه تیدان و به هیژکردنتان، خو ههرگیز الله کرداره کانتان که مناکاته وه ، به لکو زیاتر پیروزو به پیتی دهکات و جیگای خو ی به باشی دهگریت.

۳۶ ژبانی دنیا ههر گه مه و گالته و سههرگه رمیه که و زور نابات له ناو دهجیت، نه گهر باوهر به یین و له خوا بترسن پادا شان ددهاته وه و داوای مالتان لئ ناکات،

۳۷ چونکه نه گهر داواتان لئ بکات و پیدابگریت له سههر مال لیسهندنتان ئیوه رژی ده که نه و مال نابه خشن و رقو کینه تان سهبارت به ئایینی ئیسلام دهرده خات. به ئی: مروف ئاوایه سهبارت به خوشه ویستی مال و سامان و که سیکی خوش ناویت که مالی لئ که مبه کاته وه له دنیا دا مه گهر تاک تاک که سانی که که خوا دل و دهر وونی فره وان کردبن.

۳۸ با هه مووتان چاک بزائن که ئیوه بانگ دهگرین بو نه وه ی مال له ریگای بلا و کردنه وه ی ئایینی الله دا ببه خشن، جا له ناو نیوه دا هه ندیکتان رژی ده که نه و مال نابه خشن ، نهوسا ههر که سیکیش رژی بکات خراپه ی نه و رژی ده ی ههر خو ی دهگریته وه و الله دهوله مه ندو ئیوه هه زارو نیازمه ند به الله جا نه گهر ئیوه پشت له و ئایینه بکه ن الله ده تان گوژیته وه به گه لیکی تری جگه له ئیوه، پاشان نه وان وه کو ئیوه رژدو خوه نه اس نابن.

جا پیویسته که باوهرداران به چاکي له م ئایه ته پیروژه تی بگه نو بو خزمه تی ئایینی الله که مایه ی خوشبه ختی مروفه له سهرو مال دریغی نه که نه نه گینا ههر وامن به سههر دیت که نه مرو به سههرمان هاتوه هه تا هه یه هه میشه خوژگه به پاره ده بین.

اللَّهُمَّ إِنَّا الْحَقُّ حَقًّا وَارْزُقْنَا تَبَاعَهُ آمِينَ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۝ (۱) لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ (۲) وَيُضْرِكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ۝ (۳) هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۝ (۴) وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ (۵) وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ (۶) لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۝ (۷) وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ۝ (۸) وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمَاتِ ۝ (۹) بِاللَّهِ ظَلَمَ السَّوْءَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ (۱۰) وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ (۱۱) وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ (۱۲) إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝ (۱۳) لِيُتُومِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ يُعَزِّزُوهُ وَتُقَرَّرُ وَتُسَيِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ (۱۴)

سورتهی فہتج که سورتهی چل و هه شته می قورئانه، بیست و نو ئایه ته، له سورته مه دینه یه کانه و له سالی شه شه می کوچی شهو له کاتی گه رانه وه له ناشته وایی حوده یه یه دا به یه کجار هاتوته خواره وه، و تراوه به گویره ی دابه زین سورتهی سه دوسیانه ده مهینه که پاش سورتهی (الصف) پیش سورتهی (التوبة) دابه زیوه.

سالی شه شه می کوچی که پیغه مبه رمان خهونی بیبی بو چونته ناو مه که وه هه ندیک سهریان تاشی و هه ندیکیان کورتیان کرده وه بیترسبون، خهونی پیغه مبه رانیس له سهری دهرؤن مادام له لایه ن الله وه بهرگری نه کریت، جا بو نه و مه به سه خوی و هه زارو چواره سد کهس له یاره کانی بو عومره به ره و مه که دهرچوون و ئیجرامی عومره یان به ست و پیغه مبه رمان حه فتا و شتری به هه دیه به ره و مه که هی ناو یاره کانی شی حه وت و شتریان هی ناو، جا کاتی که گه یشتنه (حوده یه یه) که گوندیکه یه ک قوناغی ده مینیت بو گه یشتنه مه که بت په رستانی مه که پشیان زانین و ریگیان لیگرتن و له وی ناشته وایه که کرا له سههر چهند خالی که یه کیکیان نه وه بوو که نه مسال بگه ریته وه و سالی ئایینه ده بیته وه بو عومره کردن ، جا بت په رستانیس نه و کاته تا سی رۆژ دهوری مه که چۆل بکه ن و نه وانیش له و سی رۆژده دا عومره ی خویان بکه ن و به سیته وه و پاشان مه که چۆل بکه ن، جا نه وه بو له و شوینه دا ئیجرامیان

بهو سهرکهوتنه دهرانين چونکه لهويوه سهرکهوتن دهستی پيکرد، بهلې پهروهردگاري نهمه ی بو کرد

٢ تا الله له ههلهکانی پيشووتو لهو ههلهانیش که لهمهودواش توست دهبیت چاوپوشی بکاتو خيرو چاکه ی خوښیت بو تهواو بکاتو ريگای راست پيشان بدات. لهفرموده دا هاتوه که موعهیره دهلي: پيغهمبهری خوا نهوهنده بهشه و نويزهوه خهريک دهبو تا ههردوو پييهکانی ناوسا بو جا عهرزی کرا که: نهی خوا له کوناحی پيش وياشت خوښ نهبو؟ فهرموی: { أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا / البخاري } دهی نيتر نابي منيش بهندهیهکی سوپاسگوزاريم؟

٣ جا تا الله يارمهتیت بدات به يارمهتيدانيکی وا که ببيت به خاومن دهسهلاتو سهرت بخت به سهرکهوتنيکی گهوره و شهرافتهمهندنانه.

٤ الله نهو زاتهیه که نارامی خسته ناو دلي باوهردارانهوه تا لهگهل نهو باوهرپی که ههیانه باوهرپان زیاترو بههيزتر بکات. ودهسربازهکانی ناسمانان و زهوی مولکی اللهیه، وهالله زاناو کار بهجییه و ههمو برپارهکانی پر خيروچاکهیه بو خهلك.

٥ جا تا نهو سهرکهوتنه بکات بههوی نهوهی که پیاوای باوهردارو نافرتهانی باوهردار بخته ناو باخچهگهلیکهوه که بهناویدا چهندين جوگا تیدهپهريت، کهبو ههمیشه تييدان و خراپهکانیان بو دادهپوشيت و هيچيان ناشکرا نهکات وناپرويان نهبات که نهوه لهلايهن الله جل جلاله بو نهوان سهرکهوتن و خوشبهختیهکی گهورهیه.

٦ جا تا بهو سهرکهوتنه ناشکرايه پیاوای دوورو و نافرتهانی دوورو، وه پیاوای هاوهل دانهرو نافرتهانی هاوهل دانهر سزا بدات، نهوانه ی که گومان دهبن به الله به گومانیکي خراپو وادهزانن که محمد ههرگيز سهرناکهويتو نهو موژدهو دلخوشیانه ی دهیکات راست دهرناچيت، بيگومان خراپيان بهسهر هاتوهو روژگاری خراپ ههر بهسهر نهواندا دهسوپيتهوهو الله رقی هستاوه لييان و نهفرینی کردون و دوزمخيشی نامادهکردوه بويان، نهوسا چارهنوسیکي رهش و خراپيان ههیه.

٧ خوسهريازانی ناسمانان و زهوی ههرمولکی خودان و خودايش دهسهلاتدارو کار بهجییه.

٨ بيگومان نييمه تۆمان ناردوه که له روژی قيامهتدا شايهت بيت لهسهر نوممهتهکهتو له دنيا دا موژده ی بهههشت بهديت به چاکهکارانيان و خراپهکارانيان به سزای دوزخ بترسينی،

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۖ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ ۖ اللَّهُ فَمَسْئُورٌ بِهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۚ ١٠ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلْفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۚ ١١ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْفَلِقَ الرَّسُولُ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ ۚ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوِيًّا وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۚ ١٢ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۚ ١٣ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا ۚ ١٤ سَيَقُولُ الْمُخَلْفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لِنَأْخُذْ بِأَمْوَالِنَا ۖ ذُرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا ۖ كَذَلِكُمْ قَالَكُمُ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۖ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۖ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۚ ١٥

لابرد وههديهکانيان سهربرپی و سهریان تاشی و پاشان به داخو خهمیکی زورهوه بهرو مهدينه گهراپانهوه ، نهوسا پهروهردگار ويستی دلنهوايی پيغهمبهرهکی بکاتو نهو دلتهنگی و پهژارهيهيان لهسهر لابتات، شهو له شيوک له بهردهم(عوسفان) لهنيوان (مهکه) و (مهدينه) دا نهم سورته ههتا کوټاييهکی دابهزی، پيغهمبهرماني شادمان کردو نهویش موژده ی به يارهکانی داو فهرموی: نهمشه و سورتهیکی قورئانم بو هاتوه که خوشتره لهلام له ههمو شتيك و پاشان خویندييهوه: { إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ

فَتْحًا مُبِينًا } بيگومان نييمه سهرکهوتن چ سهرکهوتنيکی ناشکرمان به تودا. جا يارهکانی فهرمويان عافيهت و نوشی گیانت بيت نهی پيغهمبهری خوا به حهقيقهت الله روښنی کردهوه کهچی بو تو دهکات، نهی چی بو نييمه دهکات؟ جا نايهتی { لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ } و{ الْمُؤْمِنَاتِ } ی بوخويندنهوه تا گهيشته { فَرَزًا عَظِيمًا } . جا با لهگهل نايهتهکانی نهم سورته بهتامه دا هيواش هيواش ههنگاو ههلگري و لهتام و چيزهکی بهچيزين:

بهناوی الله ی زوربهسوزو بينيهياهت ميهرهبان

١ بيگومان نييمه سهرکهوتنمان پيډايت بهسهرکهوتنيکی ناشکرا. عهبدولای کوری مهسعود دهليت: خهلك سهرکهوتنی مهکه بهو سهرکهوتنه دادهنين بهلام نييمه ناشتهوايی حودهيهيه

۹) تا باوهرپکه به بوون و دهسهلات و یهکتای الله و راستی پیغه مبه ره که ی و یارمه تی بدن و ریژی بؤ دابنن و بهمانیان و نیواران یادی الله بکه به (سبحان الله).

۱۰) به راستی نه و که سانه ی که پهیمان ت له گهل ده به ستن نه وه ههروه کو نه وه وایه که پهیمان له گهل الله دا به ستن دهستی الله به به هیز کردن و خوگریان له سهر دهستی نه واندایه ، جا ههر که سیك نه وه پهیمانه بشکینیت، زیانی نه وه پهیمان شکاندنه ههر بؤ خو به تی و ههر که سیکیش نه وه پهیمانه بباته سهر به و شیوه ی که له گهل خوادا به ستویه تی به م زوانه خودا پاداشتی گه ورده ی پیده دات، به ئی: نه وه رۆژدی که نه م پهیمانه به ستره له گهل پیغه مبه رمان یارده کانی هه زارو چوارسه د که س بون، هوی به ستنی نه م پهیمانه نه وه بو که کاتیک بت په رستانی مه که ریگیان به پیغه مبه رمان و یارده کانی گرت له (هوده بیبه) پیغه مبه ری خوا عوسمانی کوری عه فانی (خه لیفه ی سیهم پاش وه فاتی خوشه ویست) نارد بؤ مه که بؤ ریك که وتن، عوسمان له هاتنه وه کهیدا به هوی دریژی وتوو یژه که وه دواکه وت و پروپاگه ندهش بلا و بویه وه که گوايه عوسمانیان شه هید کرده، پیغه مبه ریش یارده کانی کۆ کرده وه و فهرموی: کی پهیمان پیده دات له سهر مردن؟ جا یارده کانی هه مویان هاتن و پهیمانیان پیدا له ژیر دره ختی کهدا که له پاشدا باسی دیت جا پیغه مبه رمان فهرموی: نه ی خودایه بیگومان عوسمان له نه نجامدانی ئه رکیکی پیوستی الله و پیغه مبه ره کهیدایه، جا دهستیکی خوی دا به دهسته که ی تری له جیاتی عوسماندا و پهیمانی عوسمانیشی بهوشیوه وهرگرت، ناشکرایه که دهستی پیغه مبه رمان بؤ عوسمان باشتره له دهستی نه وان بؤ خویان، به ئی نه وه پهیمانیک بو له سهر مردن و راستیان کرد بویه په رومردگار له پاشدا شایه تی راستی و باوهرپان بؤ ددات.

۱۱) نه وه عه ره به کۆچه ریانه ی که دوا که وتبون له دهرچون بؤ غهزا له گهل پیغه مبه رمان و له ناو مال و خیزانی خویان دانیشن و خو خه ریک کردن به کارو کۆشش و ژبانیان هه لئبارد به سهر دهرچون بؤ عومره به م زوانه ده ئین: سه روه ت و سامان و خا و خیزانمان خه ریکی کردین و دهستی نیمه ی گرت له دهرچون بؤ عومره، جا تۆ داوای لیخوشبونمان بؤ بکه که نه مانه به زمان شتیک ده ئین که له ناو دلپاندا وانیه به لکو خو بواردن و ترس له مردن و نیسراحت و یستن وای لیکردن که دهرنه چن، جا بلئ: نه گهر الله بیه ویت زینانیک یان سودیک به نیوه بگه یه نیئت چ که سیك هه یه که توانای شتیکی هه بی بۆتان؟ نه خیر وانیه که

قُلْ لِلْمُخْلَفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّ عَوْنٍ إِلَى قَوْمٍ أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۶ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۷ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۝۱۸ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝۱۹ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝۲۰ وَآخَرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝۲۱ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أَلَدَبَ نَرْتُمْ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝۲۲ سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجْعَلَ لَسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝۲۳

نه وان ده ئین: الله زۆر لیزانه به و شته ی که نیوه دهیکه ن و ناتوان هیچی ئی بشارنه وه و به قسه ی بی ناوهر و کتان فیلی ئی ناکریت.

۱۲) به لکو نیوه واتان گومان ده برد که پیغه مبه رمان و باوهر دارانیک که له گهل دهرچون ههر گیز ناگه رینه وه بؤ ناو مال و خیزانی خویان و هه مویان ده کوژرین و شه یان نه وه هه لویسته چه په له ی بؤ جوان کردن و گومانان ده برد به گومان بردنیکی خراب که یان هه مویان ده کوژرین یان گومانیان ده برد که پیغه مبه رمان راست ناکات و دهیان قسه ی پروپوچی تر که ناوبه ناو له قورئاندا قسه کانیان باسکراوه، وه نیوه گه لیکی فه وتا و له ناوچوون به هوی نه وه گومانه خراپانه تانه وه.

۱۳) نه وسا ههر که سیك باوهری به خوا و پیغه مبه ره که ی نه هینابیت نه وه کافرو خوانه ناسه و بیگومان نیمه ییش بؤ خوانه ناسان ناگری بلئسه دارمان ناماده کرده.

۱۴) خوئاسمانان و زهوی هه مویان مولکی اللهی بالاده سته، که چاوپۆشی دهکات له و که سه ی که ئاره زوی ئی بیت نه گهر باوهر دار بیت و سزای نه وه که سه ییش ددات که ئاره زوی ئی بیت که سه رجهم هه موکافرانه و نه وه باوهر دارانه یسه که شایسته ی چاوپۆشی الله نه بن، جا الله لیبوره و بینیه یه ت میهره بانه سه باره ت به به نده کانی.

۱۵) نه وه که سانه ی که به بۆنه ی دنیا په رستی و ترسان له مردن دواخران هه رکاتیک نیوه برۆن بؤ نه وه ی ده سته که وتیک

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَّنِ مَكَّهُ مِنْ
 بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمْ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ
 مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلُهُ وَلَوْلَا رَجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ
 لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِيْبُكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
 وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾
 لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّبَا بِالْحَقِّ لِنَدْخُلَ الْمَسْجِدَ
 الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
 لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
 فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
 الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

وهرگر نهوه له خوانه ناسان به زووی دهلین: لیمان گهرین نیمه‌یش
 دین له‌گه‌ل‌تاند، ده‌یانه‌ویت قسه‌ی الله بگوین که فهرمویه‌تی:
 نه‌یانبه‌ن له‌گه‌ل خوتاندا مادام له‌سهره‌تاوه خوین بواردوه له
 هاتنه دهره‌وه نیستایش پینان ده‌فه‌رموی: بلی هرگیز له‌گه‌ل
 نیمه‌دا نایه‌ن، چونکه الله وای بریار داوه له پیندا نه‌وسا
 به‌زووی ده‌لین: نه‌خیر قسه‌ی الله نیه، به‌لکو نیوه نیرهمیمان
 پیده‌به‌ن و هز ناکه‌ن نیمه سودیکمان ده‌ست که‌ویت، نه‌خیر
 وانیه که نه‌وان ده‌لین، به‌لکو نه‌وان هر که‌م تیده‌گه‌ن.

﴿٢٩﴾ نه‌ی محمد بلی: به‌و عهره‌به کوچه‌ریانه‌ی که خوین له‌و
 دهرچونه به پاشدا به‌م زوانه بانگ ده‌کرین بولای گه‌لیکی
 جه‌نگاوه‌ری به‌هیز که یان هرشه‌ریان له‌گه‌ل‌دا ده‌که‌ن یان خوین
 به‌ده‌سته‌وه دده‌ن، جا نه‌گهر به‌یره‌ویتان کرد له‌و فهرمانه‌و
 به‌ره‌و نه‌و گه‌له جه‌نگاوه‌ره به‌هیزه رویشتن نه‌وه الله پاداشتیکی
 جوانان پیده‌دات، نه‌گهر دیسانیش پشتان تیگرد وه‌کو له
 پیشه‌وه پشتان - له فهرمانی دهرچون بو عومره - کرد نه‌وه
 سزاتان دده‌ت به‌ سزایه‌کی پر ژان. به‌لی په‌روردگار له
 بریاره‌کانیدا که‌سی له‌بیر ناچیت و تاوانبارو بیتاوانی له‌لا یه‌کسان
 نیه، لی‌ره‌دا که‌سانیک هه‌ن که دهرنه‌چوون بو عومره یان لی‌ره‌ش
 ناتوانن بو نه‌م جه‌نگه‌یش دهریچن به‌لام به‌هانه‌ی شه‌ریان هه‌یه
 نه‌وانه‌ی له‌و سزایه حیا‌کردوته‌وه دهرفه‌رموی:

﴿١٧﴾ به‌راستی تاوان نه‌له‌سهر کوپرو نه‌له‌سهر شهل و نه‌له‌سهر
 نخوش نیه له‌سهر به‌شدار نه‌یونیان له‌غه‌زادا چونکه توانایان
 نیه، نه‌وسا ههرکه‌سیک په‌یره‌وی له‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی
 بکات، خوا ده‌یخاته ناو باغاتیکه‌وه که به‌ناویدا جه‌ندین جوگا
 دهروات و هر که‌سیکیش پشت بکات له‌فهرمانی خواو
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی سزای دده‌ت به‌سزایه‌کی به‌ژان.

﴿١٨﴾ به‌حه‌قیقه‌ت الله له‌و باوهردارانه‌ی رازی بو که له‌ژیر
 دره‌خته‌که‌دا په‌یمنیان به‌تودا که شهر له‌گه‌ل بت په‌رستانی
 قور‌ه‌یشدا بکه‌ن، جا الله زانی که نه‌وانه چی له‌ناو دلپاندایه له
 راستی و نه‌نجمدانی په‌یمنه‌کانیان، نه‌وسا نیتر نارامی پیدان و
 هیوری کردنه‌وه به‌سهرکه‌وتنیکی نزیکیش که سهرکه‌وتنی
 خه‌یبه‌ر بو پاداشتی نه‌و سه‌فه‌ره‌و نه‌و خه‌م و خه‌فه‌ته‌ی دانه‌وه.
 جا نه‌بویه‌کرو عومهر له‌و په‌یمناندانه‌دا ناماده‌بون و پیغه‌مبه‌ر
 ده‌ستی خوی دانا له‌جیاتی عوسمانداوده‌قی نه‌م نایه‌ته رونترین
 به‌لگه‌یه له‌سهر راستی و دروستی نه‌و موسلمانانه به‌گشتی و نه‌و
 سی‌هاوه‌له به‌تایبه‌تی، به‌لام ده‌ست په‌روهرده‌کانی جوله‌که
 بو‌توله‌سه‌ندنه‌وه له‌نایینی نیسلام له‌مالی پیغه‌مبه‌ر و یاره
 به‌ریزه‌کانیه‌وه - خوا له‌هه‌مویان رازی بیت - ده‌ستیان داوده‌ته
 دوژنایه‌تی کردن و بختیان و قسه‌ی نارده‌و و تن به‌وان و به‌ناو
 نایینه‌وه شه‌وو روژ نه‌فرینیان لیده‌که‌ن که به‌راستی نه‌م کاره
 ناپه‌سه‌نده‌یان دزایه‌تی ده‌قی قورنانه‌وبه‌لگه‌ی بی‌باوهرپونیانه
 به‌پیغه‌مبه‌ر و به‌قورنانه‌و به‌نایینی نیسلام.

﴿١٩﴾ جا ده‌ستکه‌وتانیکی زور که ده‌ستیان ده‌که‌ویت‌والله
 ده‌سه‌لاتدارو کار به‌جییه‌و نه‌وسوده‌چاکه‌تان پیده‌دات.

﴿٢٠﴾ خو الله به‌لینی ده‌ستکه‌وتیکی زوری پیداون که ده‌ستان
 ده‌که‌ویت، جا نه‌مه‌تان بو پیش ده‌خات که خه‌یبه‌ره‌وه ده‌ستی
 خه‌لکتان لیده‌گریت که ده‌ست درپزی بکه‌نه سهرتان، تا نه‌مه‌ش
 ببیت به‌نیشانه‌یه‌کی مه‌زن بو باوهرداران و رینماییتان بکات بو
 ریگای راست به‌هوی گوپرایه‌لیتان بو فهرمانی خواو
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی.

﴿٢١﴾ نه‌وسا ده‌ستکه‌وتی تریشان پیده‌دات که نیوه هیج
 تواناییه‌کتان نه‌بوه به‌سهریدا له‌حالی‌کدا خوا چوارده‌وری داوه‌و
 خوایش به‌سهر هه‌مو شتی‌کدا توانایی هه‌یه.

﴿٢٢﴾ جا نه‌وانه‌ی که خوا نه‌ناسبون نه‌گهر شه‌ریشان له‌دژتان
 بکرده‌ایه، چاک بزنان که نه‌وان پشتیان تی‌ده‌کردو رایان ده‌کرد

پاشان هيچ دؤست و يارمه تيدم ريكيان دهست ناكه ويٽ كه لايه نگرين لي بكات و يارمه تيان بدات.

۲۳) نهمه باوي خودايه كه سه رئه نجام سته مكاران له ناو ببات و پاريزكاران سه ريخت و كافرو خوا نه ناسانيش ته فروتونا بكات كه باويكي كونه و هر وابوه و له موه لاش هه روا ده بيت هه رگيز نابانيت كه نهم باوهي خوا بگوږيت. به راستي نهمه مژديه كي دل فيلك كه رهويه بو باوه داران كه خوږو به نارامين له كارو كوششي خويانداو له زهبرو زوري دوژمن نه ترسن سه رئه نجام خوا نه ناس له ناو ده چيٽ و ده فته ويٽ و پاريزكار سه ركه وتوو به هره مهند ده بيت.

۲۴) جا الله، نهو زاتهيه كه ئيوه له دهستي نهوان پاراست و نهواني شي له دهست ئيوه پاراست و نهيهشت هيچ جهنگ و ليكدانيك روويدات له شيوي مه كه دا پاش نهوهي كه ئيوه زالگرد به سه ر نهواندا، ده لئين: له كاتي (خوده بيه) دا هفتا، يان هشتا كهس به چه كه وه له (ته نعيم) هير شيان هينا بو سه ر پيغه مبه ر و موسلمانان، به لام پيش نهوهي دهست بكه نه وه دهستگير کران و پاشانيش نازاديان كردن، ئينجا نهم نايه ته دابهزي و پاشان فهرموي: الله جل جلاله، بينه ري نهو كردارانه يه كه ئيوه دهيكهن، به لي نهويه لي بوردني ئاييني خودا له خوا نه ناسان به لام نه گهر موسلمانان دهست نهوان بكه وتنايه چييان پيده كردن؟ ئينجا ده فهرموي:

۲۵) هه نهوان بون كه له ئاييني خودا لايانداو رييان به ئيوه نه دا كه بچه كه عبه وه و قوربانیه كانيشان راگيران و نه گه يشته شويني خويان كه حهرمي مه كه يه جائه گهر له بهر پياواني باوه دارو نافره تاني باوه داري ناوشاري مه كه نه بوايه كه نه تان ده ناسين و پي پر نه تان بگردنايه و به بي زانياري دو چاري گونا ه بونايه، ماوه مان پيده دان بچه ناو شاره وه و دزيان جهنگ بكن به لام له بهر نهو مه به سته گه وره يه ريگامان پينه دان بچه ناو شاره وه و دزيان جهنگ بكن، تا الله هه ر كه سيك ناره زوي لي بيت بيخاته ناو خير و چاكه ي خويه وه، جا نه گهر نهوان جيا بوونايه وه لهو خوا نه ناسانه بيگومان ئيمه نهو دين دوژمنانه ي نهوانمان سزا دها به سزايه كي پر ئيش وژان.

۲۶) نهو كاته ي كه خوانه ناسان له ناو دلياندا ده مارگيري هه بو ده مارگيري به نه زانانه و ريگاي جوونه مه كه يان له پيغه مبه ر و ياره كانيان له (خوده بيه) گرت، نهوسا الله نارامي و هيواشي

به پيغه مبه ركه ي و به باوه داران به خشي و وشه ي ته قوا و پاريزكاري پيوست كرد له سهريان و واي چه ساپاندن پيه و تامردن جيا نه بيته وه لتيان. هه نديك وشه ي ته قواي به (لا اله الا الله) مانا كردوه كه له راستيدا كه سيك پاريزكاره كه نهو يه كخوا به رسته يي له م وشه دايه به ته واوي لي حال بوبيت و له كرداريدا رهنك بداته وه نهك نهوهي كه نه مړو ئيمه به زمان ده ليين به لام هه مو هه لس و كه وتي كمان دزايه تي كردنيه تي، جا به راستي نهوان شايسته تر بون له هه مو كهس بهو به ره ريزكاريه و گونجاوتر بون بوي و چاك له ماناي (لا اله الا الله) تيگه يشتبون، خو خودايش زانياري به سه ر هه مو شتيكدا هه يه و هيچ شتيك له زانياري نهو دهرنا چيٽ. نهم ياره به ريزانه ي به شايسته ي هه لگرتي نهم په يامه ي زانين بويه پي سپاردن - خوا له هه مويان رازي بيت - و دوژمنان يان بي نرخ و رسوا بكات.

۲۷) به لي كه ناشته واوي (خوده بيه) كراو گه رانه وه و خه ونه كه ي پغه مبه رمان و نهوساله نه هاته دي باوه داران زور دلته نگ و ناره حه ت بوون، ناشكرايه كه دوو رووه كانيش نهم هه لهيان و مكو كاته كانی تر قوسته وه وه له دزي پيغه مبه ر و ئايينه به نرخه كه ي ئيسلام ده ستيان داويه پړوپاگه نده ي ژارواي، خواش به م نايه ته له ده مي نهواني داوه و باوه داران يشي دلخوش كردوه كه ده فهرموي: به راستي خودا نهو خه ونه ي پيغه مبه ري هينا يه دي، كه هيشتا نه بوه الله به رابردو و باسي دهكات چونكه نه وه منده راسته و ديته دي، وه ده فهرموي: بيگومان ده چنه مزگه وتي حهرامه وه كه به يته نه گهر خوا ناره زوي لي بيت (نهم وشه لي ردا بو به ستنه وه نيه به لكو بو فير كردني ئيمه يه له به كار هيناني نهم وشه پيروزه داو بو پيروزي لي ردا هينراوه) چونكه نهو چونه نه وه منده مسوگه ره پيشه كي به (لام) و پاشان به (نون) ي دووپات كردوه ته وه و داکو كي له سه ر جوونه ناو مه كه كردوه كه بي ترس دهن، جا هه نديكتان سه رتان ده تاشن و هه نديكي ترتان كورتي ده كه نه وه، هه رگيز ناترسن لهو شوينه دا، خو نهو زاته شتانيك ده زانيت له م ناشته واويه دا كه ئيوه نايزانن جا له باتي نهو خه م و ناره حه تيه دا سه ركه وتنيكي نزيكي بو داناون كه سه ركه وتني خه يبه ربو، به لي نهم خه ونه له سالي حه وته مي كوچي (پاش ساليك) ريك و راست هاته دي.

۲۸) هه ر نهو زاتهيه كه پيغه مبه ري خوي و به رينمونبي كه رو به ئاييني راست ناردوه تا سه ري بخات به سه ر ته واوي ئايين و به رنامه ي تردا، وده خوا به سه كه شايه ت بيت بو يان، ئينجا به روه ردگار له وه سفی پيغه مبه ر و ياره كانی دا ده فهرموي:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَفَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى
عَلَى سَوْفِهِ يُعْجِبُ الزَّرْعَ لِيُغِظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢١﴾

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ

١٨

٤٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَأَقْرَبُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يُغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ
قُلُوبَهُمْ لِلنَّقَاةِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

نُه سحاب به کافر و هسف دهکات. پیغهمبر ﷺ سه بارهت به یارانی
دهفه رموی: { لَا تَسْبُوا أَصْحَابِي فَلَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُخْدٍ ذَهَبًا مَا
بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ } البخاری/ جنیو نه دهن به یارده کانه نه وسا
سویند بهو که سهی که گیانی منی به دهسته هر کام له نیوه به
نه نندازی چیا (نوحه) چاکه بکات هیشتا ناگات به نه نندازی نیو
مشتی نهو { به لام دوژمنانی نایین که داخ له دلن بو یارانی
پیغهمبرمان ﷺ سه بارهت بهو که له پیاهو به پریزانه قسهی نا
ماقول دهکانه له کاتیکدا که خوا خوی شایهتی چاکترین که سیان
بو ددات له ناونهم نوممه ته دا (کُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ

لِلنَّاسِ.. الاية) آل عمران: ۱۱۰.

١٨

سورتهی حوجورات

٤٩

سورتهی حوجورات که سورتهی چل ونوهمی قورنانه، له
مه دینه دا هاتوته خواره وه، هه زده نایه ته. و تراوه به گویره ی
دابه زین سورتهی سه دوهه شته مه و پاش سورتهی (المجادله) و پیش
(التحریم) دابه زیوه.

به ناوی الله ی زور به سوز و بینیهات میهره بان

١ نهی نهو که سانهی که باوه پرتان هیناوه به خواو به
پیغهمبر ﷺ نه به قسه و نه به کردار پیش برپاری خوداو
پیغهمبر ﷺ نه که ونو له خوا بترسن بیگومان خودا بیسه ری
همو قسه کانتانه و زانه ری همو کردارو نیه ته کانتانه. له
فه رموده دا هاتوه که: { أَنَّهُ قَدِمَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ
أَبُو بَكْرٍ أَمَرَ الْقَعْقَاعَ بْنَ مَعْبُدٍ بْنِ زُرَّارَةَ قَالَ عُمَرُ بَلْ أَمَرَ الْأَقْرَعَ بْنَ
حَابِسٍ قَالَ أَبُو بَكْرٍ مَا أَرَدْتُ إِلَّا خِلَافِي قَالَ عُمَرُ مَا أَرَدْتُ خِلَافَكَ
فَتَمَارَكًا حَتَّى ارْتَفَعَتِ أَصْوَاتُهُمَا فَتَنَزَلَ فِي ذَلِكَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا
تُقَدِّمُوا حَتَّى انْقَضَتْ } البخاری/ و تراوه که وه فدیکی (به نی ته میم)
هاتنه خزمه تی پیغهمبر ﷺ و نه بوبه کر وتی: قه عقای کوری
مه عبه دی کوری زوراره بکه به سه ریهرشتیان، عومه ر وتی: نه با
نه قرمعی کوری حاریس بی، نه بوبه کر وتی: مه به ست دزایه تی
منه ، نه ویش وتی : نه خیرو جا قسه یان تیگگیرا تا دهن گیان
به رزبویه وه جا له وباره وه نهی نهو که سانهی که باوه پرتان
هیناوه نه به قسه و نه به کردار پیش برپاری خوداو
پیغهمبر ﷺ نه که ون... تا کو تای نایه ته که دابه زی.

٢ نهی نهو که سانهی که باوه پرتان هیناوه دهن گتان به سه ر
دهنگی پیغهمبردا ﷺ به رز مه که نه وه و به دهن گی به رز وه کو
هه ندیکتان له گهل هه ندیکتانه قسه دهکانه ناوا قسه له گهل نه ودا
مه که نه وه کو همو کردار دهن گتانه هه لوه شیه ته وه و نیوه هه سته
پی نه که نه، پوچه ل کردن و هه لوه شانده وهی کرده وه چاکه کان

٢١ محمد ﷺ پیغهمبری خودایه و نهو که سانهی که له گهلیدان
زور توندو تیژن به رامبر به کافرانی دین دشمن و میهره بان
له ناو خویندا، تو دهبینیت که زور رکوع و سوجه دهبه و
نویژی زور دهکانه و چاکه و په زامه ندی خودایان دهویت. به هو ی
زوری سوجه بردنیانه وه، نه رم و نیانی و خو به که مگرتن له
دنیا داو سپیتی و روناکی له قیامتدا به ناو چاوانیانه وه دیاره،
نه مه وینه ی نه وانه له ته وراتدا، خو له ئینجیلیشدا نمونه یان
وه کو کشتو کالیکه که سهوز بووبیت و جا به هیزی بووبیت ، نه وسا
نه ستور بووبیت و له سه ر لاسک و بنجی خوی وه ستا بیت که
جوتیاره کان له جوانی و شینایی نهو کاته سهریان لی سوور
بمی نیت. وه بهم شیویه کافره خوانه ناسه کان خه مبارتر دهکات.
خودا بهو که سانهی که باوه پرتان هیناوه و کرداری چاکیان کرده
به ئینی لیبوردن و پاداشتی گه ورده داوه که بهه شتی هه تا
هه تاییه. الله نابه شیویه وه سفی یارانی پیغهمبر
خوشه ویستمان ﷺ دهکات. که خوی زهره که یه و یاره کانی
لقو وپه که یه که سه رتا له که می و لاوازیه وه ده ستیان پی کرد
پاشان زور بوون پاشان به جوانترین شیوه به هیز بون و بوون
به باشترین یارمه تیده ری نه نایینه. جا الله کافرانی پیدا خدار
کرد. ئیمامی مالیک نه نایه ته ی خوینده وه جا فه رموی:
هه رکهس له دلی دا به رامبر به یه کی که له یارانی پیغهمبر رق
و کینه یه کی هه بیت به ری نه نایه ته ده که ویت که الله ناحه زانی

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَهُمْ فَاسِقٌ بَنِيًا فَيَقِينُوا أَن تَصِيدُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصَيِّحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرُّشِدُونَ ﴿٧﴾ فَضَلَّاهُم مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغْتٌ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّى تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُونَ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءِ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ إِلَّا سُمُّ الْفُسُوقِ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن يَتَّبِعْ أَفْوَاتِلَهُمْ فَالظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

تەنگوچلەمە و دەردەسەری دەبن بەلام خودا باوەرپەینانی لەلاتان خوشەویست کردو لە دلتاندا جوانی کردو کفر و فاسق و تاوانی لەلاتان ناشرین کرد، جا ئا ئەوانەن شارەزاو تیگەیشتو. جا بەگوێکردنی پیغەمبەر ﷺ بۆ ئەو کەلە پیاوانە ی که پیشەوایانی هەمو ئومەتن لەو سەردەمدا موسلمانانی دوجاری زەحمەت دەکرد، دەتۆ بلیی بەگوێ کردنی خەلکانی ئەمەرو و گوێ نەدان بەفەرمودەکانی پیغەمبەری ئازیزمان ﷺ حالان خوشتر بیئت لەئەمەرو؟ زۆرن بەناو ئایینەو لەم روژگاردی ئیەمەدا دژی سەدان فەرمودە پیغەمبەری ئازیزمان ﷺ بەناو زانیی فیهی واقیعەو رەفتار دەکەن؟! هەندیک لەدین بەدنیافروشان وتویانەودەلێن: زانیانی راست تیکوئی ئایین دەزانن بەلام شیخانی ئیە ناوەروکی دەزانن؟! وائەمەرو کەسانی تر بەناو فیهی واقیعەو بیترسانە دزایەتی فەرمودەکانی پیغەمبەری ئازیزمان ﷺ دەکەن و هەندیکیش بۆ خو زرگارکردن لەئایین و تیکدانی بیروباوەری خەلک هەرلەفەرمودە رادەکەن و دەلێن: قورئان بەسە، قسەیهکی راستەو مەبەستیکی خراپ، چونکە بەبی فەرمودە پیغەمبەر ﷺ هیچ بەندایەتیەک ناتواری ئەنجام بدری. سەرجهمی ئەم بۆچوانە هەلەیه و لادانە لەوئایینە ی که خوا بۆ ئەم گەلە ی ناردو و تابیع و مەتبوع سەرلێشیواو گومراهن، خواھەمو مان رینمای ی بکات بۆریگای راست. بۆ زیاتر رونبۆنەو تەماشای ئایەتی چل و چواری (نەحل) بکە.

سزای ئەو کەسە یە که بەس دەنگی بەسەر دەنگی پیغەمبەر ﷺ بەرز دەکاتەو، جا سزای ئەو کەسە دەبی چون بیئت که بیرو بۆچونی خوی بە سەر فەرمودە پیغەمبەر ﷺ بەرز دەکاتەو؟ پاشان پەروردگار ئەو کەسانە وەک ئەبویەکرو عومەر که لە پاش هاتنی ئەم ئایەتانەو دەنگیان لە خزمەتی پیغەمبەر ﷺ زۆر نزم دەکەدو مەدح دەکات و دەفەرموی:

﴿٢﴾ بیگومان ئەو کەسانە ی که لەلای پیغەمبەری خودا ﷺ دەنگی خویان نزم دەکەنەو، ئەوانە کەسانیکن که خوا دلی ئەوانی تاقیکردووەتەو لەخواترسی و پارێزگاری پێداون، بۆ ئەوان لیبوردن و پاداشتی گەورە هەیه. جا سەبارەت بەو کەسانە ی که نەزانیانە وەکو چون لە دەروە ی هۆدەکانەو بانگی یەکتریان دەکرد ئاوەها بانگی پیغەمبەریان ﷺ دەکرد دەفەرموی:

﴿٤﴾ بیگومان ئەو کەسانە ی که لە دەروە ی هۆدەکانەو بانگی پیغەمبەر ﷺ دەکەن و دەلێن: هۆ محمد، ئەوانە زۆر بەیان هەست بە چاک و خراپ ناکەن.

لەفەرمودەدا لەبارە ی ئەم ئایەتەو لەبەرائی کۆری عازیبەو هاتو کەوتویەتی: { فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ حَمْدِي زَيْنٌ وَإِنَّ دَمِي شِبْنٌ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ ذَاكَ اللَّهُ / الترمذي. صححه الالباني / پیاویک هەستاو وتی: ئە ی پیغەمبەری خوا ﷺ بیگومان سوپاسکردنم بۆخەلک جوانەو بیگومان لۆمەکردنیشم خراپە. جا پیغەمبەر ﷺ فەرمو ی: ئەو تەنھا ئیشی خودایە }

﴿٥﴾ جا ئەگەر ئەوان خویان بگرتایە تا پیغەمبەر ﷺ دەردەچوو بۆ ناویان، ئەوسا قسەیان لەگەل بگردایە بیگومان ئەو زۆر چاکتر بو بۆیان، بەلام ئەوان وایان نەکردو نەزانیانە بانگی پیغەمبەریان ﷺ دەکرد، لەگەل ئەو هەشدا دوو سیفەتی خوی باس ئەکات تا هیواداریان بکات و لەرەحمی ئەو زاتە ناو مید نەبن، دەفەرموی: اللَّهُ لیبوردیە لە تاوانی بەندەکانی و بپنیا یەت میهرەبانە. جا با واز لەو جوړە هەل سوکەوتە نابەجیانە بەین و داوی لیبوردن لەو پەروردگارە میهرەبانەیان بکەن.

﴿٦﴾ ئە ی ئەو کەسانە ی که باوەرتان هیئاو ئەگەر فاسقیک هەوالیکی بۆ هیئان زوو باوەری پی مەکەن، بەلکو هەول ی روژن بوونەو ی ئەو هەوالە بدن نەو وەک بە هەلویستیکی نەزانیانە تاقمیک توشی بەلا بکەن، ئەوسا لە سەر ئەو هەلویستە ی که بە قسە ی ئەو فاسقەتان کردو پەشیمان ببەنەو.

﴿٧﴾ جا بزانی بیگومان پیغەمبەری خواتان ﷺ لەناو دایە، ئەگەر لە زۆر شتیکیا بە گو ی ئیو بکات بیگومان دوجاری

۸) نه مهش ریزگرتن و چاکه یه که له لایهن الله هوه که ماوه نادات مروؤ به که یفی خوؤ بهرنامه ی ژیان بوؤ خوؤ دابنیت. وه الله زور زانیه بهو که سانه ی که شایسته ی رینمای یان گومرایین و دانایه له فهرموده و کردار کانیداو له نه ندازه گیری و بهرنامه که یداو هه موی به سودی مروؤ نه گهر به چاک یه پهره وی بکات.

۹) نهوسا ههر کاتیک دوو تاقم له باوهرداران به گزیه کدا چوون نهو کاته نیوه ناشته وایی له نیوانیاندا بکهن، جا نه گهر یه کیکیان ده ستریزی کرده سهر نه ویتریان نهو کاته نیوهش به گز نهو تاقمه دا بچن که ده ستریزی ده کهن هه تا ده گهر پته وه بو بریاری الله و ناماده ی ناشته وایی و ملکه چی حه ق ده بیت، جا نه گهر ملکه چی فهرمانی الله بو نهوسا نیوهش به دادپه روه رانه له نیوانیاندا ناشته وایی بکهن و دادپه روه ر بن به بیگومان خودا دادپه روه رانی خوش ده ویت. جا ته ماشا بکهن که الله چه نده دزی ناکوکی وشه ری نیوان باوهرداران وه رازی نیه که نهو جو ره ده فتره له ناو موسلماناندا دریزه ی هه بیت و فهرمانی داوه که له گهل دریزه پیده راندا شه برکیت تا لهو کرداره خراپه ی خو یان ده ست هه لده رن، چونکه بهو ناکوکی وشه رو هه رایه لاوازه دهن و دوژمن به سه ریاندا زال ده بیت.

نه نهس ده لی: { قِيلَ لِلنَّبِيِّ ﷺ لَوْ أَتَيْتَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي قَانُطَلْقٍ إِلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ وَرَكِبَ حِمَارًا فَأَنْطَلَقَ الْمُسْلِمُونَ يَمْشُونَ مَعَهُ وَهِيَ أَرْضٌ سَبْحَةٌ فَلَمَّا أَتَاهُ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ إِلَيْكَ عَنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ أَذَانِي نَقَى حِمَارُكَ فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ مِنْهُمْ وَاللَّهِ حِمَارُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَطْيَبَ رِيحًا مِنْكَ فَغَضِبَ لِعَبْدِ اللَّهِ رَجُلٌ مِنْ قَوْمِهِ فَشَتَمَهُ فَغَضِبَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا أَصْحَابُهُ فَكَانَ بَيْنَهُمَا صَرْبٌ بِالْجُرَيْدِ وَالْأَيْدِي وَالْتِعَالُ فَبَلَّغْنَا أَنَّهَا أُنْزِلَتْ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا / البخاري / به پیغه مبه ر ﷺ و ترا خوؤزگه سه ریکی لای عه بدولای کوری ئوبه یت بدایه، جا پیغه مبه ر ﷺ سواری گویریژیک بو جو بوؤ لای و کو مه لیک له یارانی له گهلدا ده رویشتن و زهوییه کی به رده لان بو، جا کاتئ پیغه مبه ر ﷺ هاته لای وتی: دور بکه وهرؤ لی م به خوابونی گویریژه که ت نازاری دام، جا پیاو ییک له وان له یاریده ده رکان وتی: به خوا گویریژی پیغه مبه ری خوا ﷺ بونی له توؤ خوشتره، جا پیاو ییک له خرمانی عه بدولا له سه ر عه بدولا رقی هه ستاو قسه ی پی وت، نینجا بو هه رییه کی له وان یاره کانیان رقیان جوو جا له نیوانیاندا لیدان به دارو ده ستو نه عل روی دا، جا نه وه ی که پیمان گه یشته وه نه م نایه ته له باره ی نهو دوو تاقمه وه دابه زیوه { بزانه که هو ی دابه زین، نایه ت تایبه ت نکات.

۱۰) بیگومان باوهرداران ههر برای یه کن جا ناشته وایی له نیوان برا کانتاندا بکهن و ماوه به شه یتان و شه یتان سیفه تان مه دهن که دوورتان بخاته وه له یه ک وه خوا بترسن به لکو رحمتان پی بکات. له فهرموده دا هاتوه که { الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ / متفق علیه / باوهردار بو باوهردار وه کو بیناو ساختمان هه ندیکیان هه ندیکتریان بته و و به هیزتر ده کات و دهن به هو ی به هیزبونی یه کتر (جا پیغه مبه ر ﷺ بو پیشاندانی چو ن پشتگیری کردن له یه ک) په نجه کانی به ناویه کدا کرد { وه هه روه ها ده فهرموی: { أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ كَثِيرٍ مِنَ الصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ قَالُوا بَلَى قَالَ إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ وَإِيَّاكُمْ وَالْبُغْضَةُ فَإِنَّهَا هِيَ الْحَالِقَةُ / ابوداود، صححه الالبانی / نایا ناگادارتان نه که مه وه به چاکه یه ک له زورکردنی نو یژی سونه ت و سه ده قه؟ وتمان به لی، فهرموی: ناشته وای دروستکردن له نیوان خو تاندا، جا خو تان بیاریزن له رق و قین که بیگومان نه وه لابه ری بیرو باوهرو کاره چاکه کانتانه { ته نانه ت پیغه مبه رمان ﷺ ده فهرموی: { لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُضْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيَنْمِي خَيْرًا، أَوْ يَقُولُ خَيْرًا / متفق علیه / به دروژن ناژمیردریت نهو که سه ی که ناوبژی بکات له نیوان خه لگدا، قسه ی چاک بگوازیته وه یان قسه ی چاک بکات که راست نه بو بیت، به مه به ستی ناشت کرده وه {،

جا الله هه ندی لهو هه لسوکه و تانه مان که ده بی به هو ی به ییزبونی برایه تی له نیوان کومه لگای نیسلامیدا ده خاته پیش چاو تا خو مانی لی دور بگرین و ده فهرموی:

۱۱) نه ی نهو که سانه ی که باوهردان هینا وه با تاقم ییک له پیاونتان گالته به تاقم یکی ترتان نه کات، چونکه له وانیه نهو گالته پیکراونه چاکتر بن لهو گالته که رانه، وه هیج ئافره دنیکیش گالته نه کات به ئافره دنیکی تر نزیکه که نهو گالته پیکراونه چاکتر بن لهو گالته که رانه. وه به هیمای چاوو برو تانه وته شه ر له یه ک نه دهن و ناوو ناتوره بو یه کتر دانه نی، پاش باوهر هیان ناوی فاسقی خراپترین ناوه که دابنریت بو باوهردار، یان به هو ی نه م نیشه خراپانه وه باوهردار خو ی بکات به فاسق. نهوسا ههر که سی ک له م نیشه خراپانه په شیمان نه بیتته وه نه وه سته مکاره و خوایش سته مکارانی خوش ناو یت.

له فهرموده دا هاتوه که نه بو جه بیره ی کوری زه حاک وتویه تی: { فَبِمَا نَزَلَتْ فِي بَنِي سُلَيْمَةَ وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ قَالَ قَدِيمُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمَدِينَةَ وَلَيْسَ مِنَّا رَجُلٌ إِلَّا وَلَهُ اسْمَانِ أَوْ ثَلَاثَةٌ فَكَانَ إِذَا دُعِيَ أَحَدٌ مِنْهُمْ بِاسْمٍ مِنْ تِلْكَ الْأَسْمَاءِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ يَغْضَبُ مِنْ هَذَا قَالَ فَنَزَلَتْ { وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ } / الحجرات: ۱۱ / ابوداود وغیره. صححه الالبانی /

سهبارت بهئیمه له بهنی سهلیمه نایهتی ﴿وَلَا تَنَابَرُوا بِلَا لَقَبٍ﴾
دابهزی وتی: پیغه مبهری خوا ﷺ هاته مه دینه هیچ کهس نه بو
لهئیمه که دوو ناو یان سئ ناوی نه بیئت، جا ههرکاتی یه کیکی
لهوان بهیه کیکی لهو ناوانه بانگ بکرایه دهیان وت: ئه ی
پیغه مبهری خوا ﷺ بهراستی ئه و رقیه تی له و ناوه، وتی: ئه و سا
نایه تی و ه ناو و ناتوره بو یه کتر دانه نیی ﴿دابهزی﴾

﴿۱۲﴾ ئه ی ئه و که سانه ی که باوه پرتان هیناوه له زوړیک له
گومانه کان خو تان بپاریزن، بیگومان هه ندیک له گومان تاوانه
چونکه هیچ بنه مایه کی راستی نیه، سیخوړی و جاسوسی مه که و
هه ندیکتان له پاش مله باسی هه ندیکتان به خراپی مه که و، نایا
هیچ کهس له ئیوه پیی خو شه گوشتی برای خو ی به مردووی
بخوات؟ ناشکرایه که قیزتان لیی ده بیته وه، جا له الله بترسن
بیگومان که الله په شیمانی و مرده گریت و میهره بانه سهبارت به
بهنده کانی. له م باره وه فهرموده زوره لهوانه ئه م فهرموده یه که
دهفه رموی: ﴿لَا تَقَاطَعُوا، وَلَا تَذَابَرُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا،
وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، وَلَا يَحِلُّ لِلْمُسْلِمِ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾

ابوداود. صححه الالبانی/ په یوه نندی خزمایه تی نه بچرن، پشت له یه کتر
نه که و، رقتان له یه کتر نه بیئت، ئیردی به یه کتر مه به و، بهنده ی
خودا بن و برای یه کتر بن. وه بو هیچ موسلمانیک دروست نیه
زیاتر له سئ روژ دنگ له برای خو ی و مربرگیت و قسه ی له گه لدا
نه کات {وئهم فهرموده یه ش که دهفه رموی: ﴿أَنْذَرُونَ مَا الْغَيْبَةِ قَالُوا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ قِيلَ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي
مَا أَقُولُ قَالَ إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ
/مسلم/ نایا دوزان غه بیته چییه؟ وتیان خواو پیغه مبهره که ی
زاناترن، فهرموی: باسی براه ته له پاش مله به و دی که پیی
ناخو شه، بیژرا: ئه ی پیئت چونه ئه گهر له براهه مدا بیی ئه و دی که
دهلییم؟ فهرموی: ئه گهر تییدا بیئت غه بیته ته ئه گینا بختیانت
کرده و درو ت بو هه لبه ستوه}.

﴿۱۳﴾ ئه ی خه لکینه بیگومان ئیمه ئیوه مان له نیرو مییه که
دروست کرده و کردومان به چه ندین گه ل و هوزده بو ئه و دی
یه کتر بناسن و چاکه له گه ل یه کتر دا بکه ن بیگومان به ریزتان له
لای خوا پاریزکاران تانه بیشک که خوا زور زانو به ناگایه.
پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَ
أَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ﴾ / السلسلة الصحيحة /
بیگومان که خوا سهیری دیمه و سامانی ئیوه ناکات به لام
ته ماشای دلتان و کردار دکانتان ده کات {ههروه ها پیغه مبهری خوا
ﷺ له روژی فه ته چی مه که دا خوتبه ی بو خه لک
خوینده وه فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ غِيْبَةَ

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ
وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن
يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ
رَّحِيمٌ ﴿۱۲﴾ يَتَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْوَاهُ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿۱۳﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ
قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيْمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۴﴾
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ ﴿۱۵﴾ قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
﴿۱۶﴾ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَمَ كُمْ بَلِ اللَّهُ
يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيْمَنِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۷﴾ إِنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾

الجاهليَّة وَتَعَاظَمَهَا بَابَائِهَا فَالْتَّاسُ رَحْلَانُ بَرٍّ تَقِيَّ كَرِيْمٍ عَلَى اللَّهِ وَفَاجِرٌ
شَقِيٍّ هَيِّنٌ عَلَى اللَّهِ وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ وَخَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ قَالَ اللَّهُ
﴿يَتَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى... الآية﴾ / الترمذي. حسنه الالبانی /

ئه ی خه لکینه بیگومان ﷺ لوت بهرزی و نه فامی و خو شه لکیشان
به باو بپیرانی له ناو ئیوه دا لبردوه، چونکه خه لک دوو جوړه،
چاکی پاریزکاری به ریز له لای خوا، وه تاوانباری خراپی سوک
له لای خوا، خه لک هه موی کوړی ناده من، وه خوا ئاده می له خاک
دروست کرده و خوا دهفه رموی: ﴿ئه ی خه لکینه بیگومان ئیمه
ئیوه مان له نیرو مییه که دروست کرده و کردومان به چه ندین
گه ل و هوزده بو ئه و دی یه کتر بناسن و چاکه له گه ل یه کتر دا بکه ن
بیگومان به ریزتان له لای خوا پاریزکارتر تانه بیگومان که خوا
زور زانو به ناگایه﴾.

﴿۱۴﴾ عه ره به ده شته کییه کان هاتنه خزمه تی پیغه مبه ر ﷺ و
وتیان: باوه پرتان هیناوه، خوا دهفه رموی: بلئ، باوه پرتان نه هیناوه
به لکو راست وایه بلئین: خو مان به دهسته وه داوه چونکه هیشتا
باوړی ئیسلامه تی نه چو ته ناو دلتانه وه. جا ئه گهر په پړه ی
خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ بکه ن ﷻ هیچ شتی که له کار و کو شه
چاکه کانتان که م ناکاته وه، بیگومان که خوا چاو پو شیکه ره له
تاوانی بهنده کانی و بینبهایه ت میهره بانه.

﴿۱۵﴾ باوه پرتان هه ر ئه و که سانه ن که باوه پرتان به خواو به
پیغه مبه ره که ی ﷺ هیناوه، پاشان نه که و توتونه ته گومانه وه له

پیش (البلد) دابه زیوه. پیغه مبه ر ﷺ له نویزی جه ژندا (قاف) و
(اقتربت) ی دموینده ووه ههروهه بهرده وام له وتاری جومعه دا
سورته قافی دموینده ووه.

به ناوی الله ی زور به سوزو بینیه اهت میهر دبان

① قاف، هه ر الله مه بهستی ئەم پیتانه دزمانیت، سویند بهم
قورئانه به شکوو به پریزه

② نهک هه ر باوهریان بهم قورئانه نه کرد به لکو له وهی که
ترسینه ریک له خویان هاتووته لایان سهریان سورما بو، جا
خوانه ناسان وتیان: ئەمه شتیکی سه رسورپهینه ره.

③ نایا کاتیکی که مردین و بووین به خاک سه رهله نوئ زیندو
ده کریینه وه، ئەمه گه راندنه وهیه کی دوور له راستی وله عه قله و
ناگونجیت؟! جا پهروه ردگاریش دهفه رموی: بوچی پیتان دووره
ئو گه رانه وه، وا دزمان که وردو هه پرون هه پرون بون نازانین
چه ندیکن و چیتان لیها توه وئو ریژالانه له کوین؟

④ به راستی ئیمه زانیومانه که زهوی چه ندیک له وان
که مده کاته ووه چو ن پاش مردنیش لاشه یان دمرزینیت، خو
په راوی چاودیری که رمان له هه مو ئەندامه کانی ئەوانمان له لایه و
هه موی تیدا تو مارکراوه چه ندو له کوئی هه هیچی لای ئیمه
شاروه و بزر نیه.

⑤ به لکو ئەوان له کاتیکی که ئەم په راوه راسته یان هاته لا
باوهریان پی نه کرد، جا ئەوان له بارودوخیکی ئالوزدا بون،
هه رده مه و به شتیکی ناویان ده برد، جاریکی جادوو گهرو جادوو،
جاریکی تر شاعیر و شیعو هه ندی جاری تریش فالچی و
فالگرته وه، ئەوسا پهروه ردگار دهفه رموی:

⑥ نایا ئەوانه بو ئەو ناسمانه کی که له سه ریانه وهیه ناروان و
لیی ورد نه بونه ته وه که چو نمان دروست کردوه و چو نمان
رازانده ته وه له حالیکی که هیج کون و که لینیکی تیدا نیه؟ بو
ئوهی که په ندو ئاموزگاری لی وهر بگرن.

⑦ جا نایا ته ماشای زهوی ناکه ن که چو نمان راخستوه و چیا ی
بته ومان کوتاوه به ناویدا که رای بگریت و له هه مو دارو
درخت و گول و گیایه کی جووت و جوانمان تیدا سه وز کردوه؟

⑧ تا چاوی دل پو شن بکاته وه و ببیت به ئاموزگاری که ره په ند
لیوه رگرتن بو هه مو به ندهیه کی که بیه ویت بو لای پهروه ردگاری
بگه ریته وه.

٤٥

سُورَةُ قَاتٍ

٥٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ① بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ② أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ
رَجْعٌ بَعِيدٌ ③ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كَنْزٌ
حَفِیْظٌ ④ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِیْجٍ
⑤ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا
وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ⑥ وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِیْجٍ ⑦ تَبَصَّرْهُ وَذَكَرْهُ لِكُلِّ عَبْدٍ
مُتَّبِعٍ ⑧ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ
وَحَبَّ الْحَصِيدِ ⑨ وَالْأَخْلَاقُ سَقَتْ لَهَا طَلْعُ نَضِيدٍ ⑩
رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ⑪ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ⑫ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ
لُوطٍ ⑬ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ
⑭ أَفَعَيْنَا بِالْأَخْلَاقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑮

خواو پیغه مبه ر ﷺ و ئایینه وه، جا به مالیان و به گیانیان له ریگی
به رز کردنه وی ئالای ئیسلامدا غه زایان کردوه، هه ر ئەمانه
راستگۆیانن له بیروباوهرو هه لسوکه وتیاندا.

① بلی: نایا ده تانه ویت به ئەم قسه یه خوا له و ئایینه کی که
هه تانه ناگادار بکه نه وه له حالیکی که خوا به وهی که له ناو
ئاسمانان و له ناو زهویدا هه یه دزمانیت؟ وه خوا زانیه به هه مو
شتیکی که ئیوه ده یلین و ده یکه ن.

② ئەوان منهت به سه ر تو دا ده که ن که موسلمان بوون ، بلی:
منهت مه خه نه سه ر من به موسلمان بوونتان به لکو ئەگه ر
راستگۆبن و راستبن له بیروباوهر ده کانتاندا هه ر خوا یه منهت
ده خاته سه ر ئیوه که ریگی باوه ره یانی پیشانداون.

③ بیگومان الله نه ینی ئاسمانان و زهوی دزمانیت، و الله بینه ری
ئو کارانه یه که ئیوه ده یکه ن.

٤٥

سورته قاف

٥٠

سورته قاف که به سورته (الباسقات) یش ناوبراوه، په نجاهه مین
سورته قورئانه، له مه که دا هاتووته خوا ره وه جگه له ئایه تی

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا
مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ③٨ ﴾ ، وه چلو پینج ئایه ته، وتراوه به گویره ی
دابه زین سورته سی و چواره مه و پاش سورته (المرسلات) و

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُ مَا تَوَسَّوْهُ بِهِ نَفْسَهُ. وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
 مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يَبْلُغُ الْمَتْلِقَانَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ
 ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
 الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ
 يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ
 كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
 ﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَى عَتِيدٍ ﴿٢٣﴾ أَلْقِيَ فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ
 عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ﴿٢٥﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ
 وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخَصِمُونِ الْوَيْلَ لِمَنِ قَدَمْتُ
 إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا بَدَّلُ الْقَوْلُ لَدِي وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَتِيدِ ﴿٢٩﴾
 يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَأَزْلَفَتْ
 الْجَنَّةُ الْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ
 ﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ ادْخُلُوهَا
 بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

له سهرتادا دروستيكرودم له حاليكدا دروستكردي يه كه م جارم لا
 ئاسانتره له هينانه وهى سهرله نوئى

﴿١٦﴾ جا به راستى نيمه مروفمان دروستكردوه و دهرانين بهو
 خه يالانده شى كه به دل و دهرنى دا ديت، نيمه له شاده ماري دلى
 نزيكترين لهو، نه گهر مروف به مردن له شى هيچى به سهر هيچه وه
 نامينيت، به لام پاش نه ویش هه مو ريزاله كانى له ژير چاوديري
 الله دايه و فرشته ي چاوديريكه رى له سهر داناوه و له كاتى
 زيندو كرده وهيدا به چاو تروكانيك ديهينينه وه و زيندو
 دهبيتته وه، جا شاده ماري دل له كوئى و زانبارى و سهر بازانى خوا
 له سهر نهو بهنده له كوئى!

﴿١٧﴾ نهو كاته ي كه دوو فرشته كان گه پشته يه كه له سهر شانى
 راست و چه پى دانستن بؤ تو ماركردي كردارو گوفتاره كانى،

﴿١٨﴾ جا هيچ قسه يه كه به دهميدا نايه ت مه گهر فرشته ي
 چاوديرو ئاماده له لاي بن و تو ماري بكهن.

﴿١٩﴾ جا بيهو شى و ئازارده كانى سهرمه رگ هيناي نهو حهقيقه ت و
 راستيه كه مردنه، جا لهو كاته ي سهرمه رگدا پيى دهوتريت:
 نهو وه نهو شته يه كه تو ناتوانيت خوئى لى دووربخه يته وه يان
 نهو ديه كه رات دكرد كه بيت نه گات، كه واته مردن حهقيقه تيكه
 كه نيمه نه گهرچى لى راده كه ين، به لام له كاتى ديارى كراوى
 خويدا پيمان ده گات، پرسيار كرا له پيغه مبه رى خوا لله كه كام

﴿٩﴾ نهوسا له ئاسمانه وه ناويكى به پيمان ناردده خواره وه، جا بهو
 ناوه باغاتيكى زورمان تيدا رواندو نهو دانه ويلاهش كه دره و
 دهكرت.

﴿١٠﴾ جا دارخورماي بهر زيش به هي شوى له سهر يه كه كو كراوه.

﴿١١﴾ نه مانه هه مويان روزه كي فره وانن بؤ بهنده كان و بهو ناوه ش
 چه ندين ولائى وشكو بى ناومان به ناوو گزوكيا زيندو كرده وه
 (نه مانه چؤن ده بينن به چاوى خؤتان به دلتيا ييه وه) ههر
 ناوه هاش دهرچوون له گوړه كان و زيندو بونه وهى بهنده كان بؤ
 حيساب پرووده دات.

﴿١٢﴾ له پيش نه واندان گه لى نوح و ياره كانى بيره كه و سه مود باوه ريان
 نه كرد به پيغه مبه ركه يان.

﴿١٣﴾ جا عادو فيرعه ون و برايانى لوتيش.

﴿١٤﴾ جا گه لى شوعه يبو گه لى توبه عيش نه مانه ههر هه مويان
 باوه ريان نه كرد به پيغه مبه ركه يان، جا نيتر هه رده شى نيمه ش
 سهرى گرت بؤيان. نهوسا هه ريه كه يان وهكو له شوينانى ترى
 قورئاندا باسكراوه به جوړيك سزادران له دنيا داو سزاي
 پاشه روزه ش ههر خوا خوئى له چه ندو چؤنى ده زانيت. جا نه وهى
 كه پيغه مبه ري كه به درؤ بخته وه و باوه رى پى نه كات وهك نه وه
 وايه كه هه مو پيغه مبه ريكى به درؤ خستبيتته وه، وهك چؤن الله
 له باره ي گه لى نوح ده فره موئ: ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ / الشعراء:
 ١٠٥ / واته گه لى نوح هه مو پيغه مبه رانين به درؤ خسته وه﴾
 نه مه له حاليكدا يه كه نه وان ته نها يه كه پيغه مبه ريان بؤ هاتوه كه
 نوح بو.

﴿١٥﴾ ئايا نيمه له دروستكردي سهرتا كه يه كه م جار نه وانمان
 دروستكردماندو و بويين و گرفتمان هاته ري؟ نه خير نهك ماندو
 نه بويين، به لكو ئيوه به چاوى خؤتان ده بينن كه به رده وام نهو
 هه مو بونه ورو نيعمه تانه دروست ده كه ين، به لى نه وان له مه دا
 گومانين نيه به لكو نه وان له دروستكردي تازه و دووباره له
 گوماندا، ده ي ئايا نه مه جگه له گيلى شتيكى تره؟! چونكه
 دووباره دروستكردي زور ئاسانتره له دروستكردي له سهرتادا، له
 فره موده يه كي قودسيدا په روه ردار ده فره موئ: ﴿كَذَّبَنِي ابْنُ آدَمَ
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ وَشَتَمَنِي وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ فَأَمَّا تَكْذِيبُهُ إِيَّايَ فَقَوْلُهُ لَنْ
 يُعِيدَنِي كَمَا بَدَأَنِي وَلَيْسَ أَوَّلُ الْخَلْقِ بِأَهْوَنَ عَلَيَّ مِنْ إِعَادَتِهِ / البخاري/
 نادمه ميزاد من به درؤم ده خاته وه كه نه وه بؤ نهو ره وانيه وه
 جنيوم بيده دات له حاليكدا نه وه بؤ نهو نيه، جا نه وهى كه من
 به درؤ ده خاته وه نه وديه كه ده ليت: هه رگيز نامگه رينيتته وه وهك

باومردار له ههمو كهس ژبيرو عاقلتره؟ فهرموي: { أَكْثَرُهُمْ لِلْمَوْتِ
دُخْرًا وَأَحْسَنُهُمْ لِمَا بَعْدَهُ اسْتِعْدَادًا } أُولَئِكَ الْأَكْيَاسُ/ابن ماجه، حسنه الألباني/
ئهوهيان كه زۆرتر يادی مردن دهکاتهووه باشر له ههمويان خوئی
بۆ دواى مردن ئاماده دهکات ئانهوانهن عاقلترین}

۲۰ جا فووگرا به كهلهشاخدا كه ئهوه رۆژى ئهوه هههشهيه كه
چهندين جار دووپات بووتهوه، كه قيامهت و باقى
بهسهراتهكانى ترى تيدا ديتتهجى كه پهروهردگار بهئىنى پيداوه
كه دهيهيئيت و تۆله له بباهودان دهسيئيت، پيغههمبهريمان ﷺ
دهفهرموى: { كَيْفَ أَنْعَمَ وَصَاحِبُ الْقُرْنِ قَدْ التَّقَمَ الْقُرْنُ وَاسْتَمَعَ الْإِدْنُ
مَنْ يُؤْمَرُ بِالْفَنَاحِ فَيَنْفُخُ فَكَأَنَّ ذَلِكَ ثَقُلَ عَلَى أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ
هُمْ قُولُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا /الترمذي، صححه الألباني/
چۆن لهزمت له ژيان بهرم لهحاليكدا ئهوه فريشتهيه كه
كهلهشاخى بهدهسته دهمى پيوهناوه گوئى راگرتوه بۆ ئهوى كه
ئيجازهى پيبدريئ، جا كهى فهرمانى پيگرا كه فوى كات ئهوسا
فوى دهكات، جا وادهركهوت كه ئهم فهرمايشهى پيغههمبهريمان ﷺ
لهسهر يارانى قورس بو، جا بۆيه پيى فهرمون: بليئن، بهسه بۆ
ئيمه ﷻ كه باشرين پاريزهره، وههر پشت بهﷻ يش
دهبهستين}

۲۱ ئهوسا ههر كهسيكيش كه ديت پال نهريك پالى دهنيئو
شايهتيكى لهگهلديه.

۲۲ جا پيى دهليئن: به حهقيقهت تۆ لهمه بى ئاگابويت، ئهوسا
ئيمه ئهوه پهردهى كه بهسهر چاوتهوهويه لای دهبهين ئينجا چاوى
تۆ ههروهكو ئاسن بۆ ههر لايهكى بگيريت دهيبينيئو هيچ شتيك
نابيت به بهرپهريج له رپگيادا.

۲۳ جا فريشتهى هاوړى و چاوديرى وتى: ئهمه ههم خوئى و ههم
كرداره تۆماركراوهكانى كه لهلاى من ئامادهيه.

۲۴ ئينجا به ماليكى بهرپرسى ئاگر دهوتريت: دهى فريدهن،
فريدهنه ناو دۆزهخ ههمو سپله و خوانهناسيكي سهركهش.

۲۵ بهرگريكهه له چاكه و دهستدريژيكهه له سهر مافى
پهروهردگار و پيشيلكهه مافى خهلكه، ئهوى كه خوئى به گومانه
له پاشهروژ و خهلكيشى دهخته گومانهوه.

۲۶ ئهوه كهسهى كه لهگهلﷻ دا شتانيكى ترى پهستوه، ئهوسا
دهى فريدى بدن، فريدى بدن بۆ ناو سزايهكى توند. پيغههمبهري
خواﷺ ده فهرموى: { يَخْرُجُ عُنُقٌ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَهُ عَيْنَانِ يُبْصِرُ
بِهِمَا وَأَذْنَانِ يَسْمَعُ بِهِمَا وَلِسَانٌ يَنْطَلِقُ بِهِ فَيَقُولُ إِنِّي وَكَلْتُ بِثَلَاثَةِ بَكَلٍ
جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَبَكَلٍ مِّنْ أَدْعَى مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَالْمُصَوِّرِينَ/أحمد، صححه

الألباني/ پيغههمبهري خواﷺ فهرموى: لهروژى قيامهتدا گهرديك
لهناگر بهرز دهبيتوه كه دووچاوى ههيه پييان دهبين و دووگوئى
ههيه پييان دهبيسي و زمانيكى ههيه قسهى پيدهكات جا دهلى من
سزاي سى كهسم دراوته دهست، ههمو ملهوپريكي سهر كهش و
ههمو كهسى كهبلئ لهگهل خوادا پهستراويكى تر ههيه و ههمو
وينهگران}. ئهم روداوانه ههمويان بهشيوى رابردو هاتوون،
بهلام هيشتا رويان نهداوه مهيهست ئهويه: كه ههوالهكانى
قورئان بۆ ئاينده ئهوهنده راسته ههروهكو ئهوه وايه كه رووى
دابيت ئيمهش ههتا ئيره به شيوى رابردو مانامان كردن. چاك
وردببنهوه و بزائن ههمو ههوالهكانى ناو قورئان و فهرمودهكانى
پيغههمبهريمان ﷺ ههروهكو رابرو چۆن هيچگوماني تيدا نهماوه
ئاوهها هيچ گومانيك له روودانى ئهوانيشدا نيه. جا خوانهناسان
دهليئن: ئيمه هاوريكهمان سهرى ليتيكدان كه شهيتانه و رپگاي
راستى لى ون كردين.

۲۷ هاوريكهيشيان دهليئت: ئهوى پهروهردگارى ههمومان من سهر
لهو نهشيواندوه بهلام ئهوه خوئى لهوپهري گومرييدا بووه، جا
پهروهردگاريش دهمكوتى دهكات،

۲۸ دهفهرموى: هيچ دهمهقهلهيهك لهلاى من سوودى نيه و به
راستى له دنياى هههشهى ئهم سزايهه پيگهياندى و پيم وتن:
ئهگهر باومر نههينن رووبهرووى رۆژگاريكى ئاوا سهخت و دزوار
دهبن،

۲۹ تازه ئهوه قسهه ناگوڤرم من هيچ ستهميك له هيچ
بهندهيهكم ناكم. وشهى (ظلام) به واتاي (الظالم) واته ستهمكار
ديت بۆ مبالغه نيه وردبهرهوهوهك (تمار، نجار/خورمافروش،
دارتاش)وايه.

۳۰ ئهوه رۆژه به دۆزهخ دهليئن: ئايا پر بوويت؟ دهليئت: ئايا
زياتريش ههيه؟ واته: ههمو دۆزهخيان دهخريئه ناو دۆزهخهوه
هيشتا دۆزهخ پر نابيت، له فهرمودهدا كه ئيمامى احمد و ئيمامى
مسلم هيناويانه هاتوه له ئههسهوه كه پيغههمبهري خوا ﷺ
فهرمويهتى: { لَا تَزَالُ جَهَنَّمُ يُلْقَى فِيهَا وَتَقُولُ: هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ؟ حَتَّى يَضْعُ
رَبُّ الْعِزَّةِ فِيهَا قَدَمَهُ فَيَنْزَوِي بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ وَتَقُولُ: قَطُّ، قَطُّ،
وَعَزَّتْ كَ وَكْرَمَكَ. وَلَا يَزَالُ فِي الْجَنَّةِ فَضْلٌ حَتَّى يُشِئَ اللَّهُ هَا خَلْقًا
آخَرَ فَيُسْكِنُهُمْ فِي فَضُولِ الْجَنَّةِ/متفق عليه/ دۆزهخ ههر لهبهروهوه
خراپهكارانى تيددهخريئو ئهوه ههر دهليئت ههر ماوه؟ تا
خراپهكار نامينيئو دۆزهخ هيشتا پر نهبوو ئينجا پهروهردگارى
دهسهلاتدار پيى خوئى بهو شيويهيه كه شايستهى ئهوه زاتهيه
دهخاته ناويهوه، ئهوسا ههنديكى دهخاته ناو ههنديكيهوهوه
دۆزهخ هاواري لى بهرزدهبيتوهوه دهليئت: بهسه، بهسه، بهلام

بههشت پاش ئه وهی که هه مو بههشتیان چونه ناو بههشته وه
جیگای خالی ده مینیت تا خوا دروستکراویکی تر دروست دهکات،
ئینجا له و شوینه خالییه بههشته دا دایان دهنیت.

٣١ ئه وسا بههشتهش له باریزکارانه وه نزیک خراوته وه و دوور
نیه، پێیان دهوتریت:

٣٢ ئه مه ئه و به ئینه چاکه بو که به ئینمان دابو به هه مو
بهندهیهکی روو له خواو خۆپاریز له خراپه و تاوان و خۆ پاریز له
سه رپێچی له فهرمانی خودا، ئه وانه کین؟

٣٣ ئه و که سه ی که له په نامه کیدا له رحمان دهترسیت و به
دلیکی پاکه وه هاتووته لمان.

٣٤ پێیان دهوتریت بێتس و هیمنانه به سلاوو ریژی
په روهردگارو فریشتهکان بچنه ناو بههشته وه، ئه وه رۆژی
نه مری و نه براوهیی نیعمه ته کانه و بۆ هه میشه سه قامیگر بون له
ناو بههشته دایه.

٣٥ ئه وهی که ئاره زووی بکه ن له ناویدا هه ر بۆ ئه وانه و شتی
زیاتریشمان لایه. له وانه دهعه دتی په روهردگار به بینینی خۆی
که له هه مو خۆشیه کانی بههشته خۆشتره که له هه مو شه ویکی
جومعه دا له و ماله به رزو به ریزدا به دیداری شاد دهن
پێغه مبه رمان فه رمویه تی: ﴿إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ قَالَ يَقُولُ اللَّهُ
تَبَارَكَ وَتَعَالَى تَرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ فَيَقُولُونَ أَلَمْ تُبَيِّضْ وُجُوهَنَا أَلَمْ تُدْخِلْنَا
الْجَنَّةَ وَتُنَجِّنَا مِنَ النَّارِ قَالَ فَيَكْشِفُ الْحِجَابَ فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ
إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ عَزَّ وَجَلَّ/مسلم وغیره/ کاتیک بههشتهیهکان
دهچنه ناو بههشته وه وتی: په روهردگار دهفه رموی: ئایا شتیکتان
دهویت بۆتان زیاد بکه م، جا ده لێن: ئایا دهمو چاوت سپی و رۆشن
نه کردین ئایا ئیمهت نه خسته ناو بههشته وه و له ناگر رزگارت
نه کردین، وتی: جا په روهردگار حیجاب لاده بات ئه وسا هیچ
شتیکی خۆشتر له ته ماشا کردنی په روهردگاریان به شکو و گه وه
پێنه دراوه}

٣٦ زۆر خه لک و ولاتمان له پێش ئه وانه که له وان به هیزترو
لێده رتر بون له ناو برده و، جا برۆن به ولاتاندا بکه رپن و بزنان
هیچ په ناگه و ده رمانیکیان بۆ په یدابوه. ئیت ئیوه بۆ
بیرناکه نه وه؟

٣٧ بێگومان له م باسه دا په ندو ئامۆژگاری هه یه بۆ ئه و که سه ی
که دلیکی وریای هه بیی یان به باشی گوپی ئی بیت و دلی له لای
بیت. جوله که ده میان وت: خودا ئاسمانان و زه وی له شهش رۆژدا
دروستکروه پاشان له رۆژی هه وته مدا که رۆژی شه ممه یه

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي
الِابْدِ هَلْ مِنْ مَحِصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ
لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
وَأَدْبَرَ الشُّجُورِ ﴿٤٠﴾ وَاسْمَعْ يَوْمَ ينادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ
﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ
عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا لَيْسَ يُرَى ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

٦٠

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ

٥١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِيَتِ ذَرَوْا ﴿١﴾ فَأَلْخَمَلَتْ وَقَرَأَ ﴿٢﴾ فَأَلْجَرِيَتِ يُسْرًا ﴿٣﴾
فَالْمَقْسِمَتِ أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّمَا تَوَدُّونَ لِصَادِقٍ ﴿٥﴾ وَإِنَّا لَإِلَيْنَ لَوْفِعُ ﴿٦﴾

حه ساوته وه، جا په روهردگار بۆ به درۆ خسته وه دایان ئه م ئایه ته ی
ناردو دهفه رموی:

٣٨ به راستی ئیمه ئاسمانان و زه وی و ئه وهی که له نیوانیاندا یه
له شهش رۆژدا دروستمان کردوون و هیچ ماندویش نه بوین تا
پێویستمان به حه سانه وه و پشوو دان بیت.

٣٩ جا تۆ خۆت بگه ره له سه ر ئه و فه سه ناشیرینانه ی که ده لێن و
پاک و بێ عه یبی په روهردگاری خۆت بلێ له گه ل سوپاسکردنیدا
پێش خۆره له اتن و پاش ئاوابون.

٤٠ جا به شیکیش له شه و دیسان پاک و بێ عه یبی ئه و بلێ و
پاش نوێژه کانیش هه ر یادی په روهردگارت بکه، وتراوه مه به ست
پێنج فه رزه یه له گه ل سونه ته کانیاندا جا ئه و زیکرانه ی که
ده کریت له نوێژدا هه ر ته سبیحات و سوپاس و ستایشی خودایه.
ئینجا دهفه رموی:

٤١ ئه و رۆژه ی که بانگه رێک له جیگایه کی نزیکه وه بانگ
دهکات گوپی بۆ بگه ره.

٤٢ ئه و رۆژه ی که نه عه رته راسته که ده بیستن، که بانگ ده کریت
ئه ی ئیسک و پروسکه رزیه وکان، ئه ی جومگه پارچه پارچه
بووه کان، بێگومان که خودا فه رمان ده دات که راست ببنه وه و یه ک
بگرن بۆ جیا کردنه وه ی بریاره کان و وه رگرتنه وه ی تۆله ی کارو
کۆشه کانتان چاکه به چاکه و خراپه ییش به سزاو ئه شکهنجه، جا

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ إِنَّكَ لَنَى قَوْلٍ مُخْلِيفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ﴿٩﴾ قِيلَ الْخَرْصُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي عَمَرِهِمْ سَاهُونَ ﴿١١﴾ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُقْنُونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعِجِلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ يَخِذْنَ مَا أَنْهَبَهُمْ رَبُّهُمْ وَهُمْ لَهُمْ كَأْوُافٌ ذَلِكَ مُجْسِنِينَ ﴿١٦﴾ كَأْوُافِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَلَا لَا سَعَارٍ لَهُمْ يَسْتَعْفِفُونَ ﴿١٨﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ قُورَبَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطُفُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ صَيفَ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِ ﴿٢٤﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ إِلَهُ أَهْلِهِ فَبِجَاءِ بَعْجَلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرْفٍ فَصَكَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجْوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

ئەو رۆژمەیه رۆژی ھاتنەدەر لە گۆردەگان و زیندوبونەوێ مەرۆف و زیندەوەرانی تر بۆ ھیساب.

﴿٤٣﴾ بێگومان کە ئێمەین زیندو دیکەینەوێ دەرئین و ھەر بۆ لای ئێمەیشە گەرانەوێ.

﴿٤٤﴾ ئەو رۆژێ کە زەوی لەسەریان لەت دەبێت و ئەوان زیندو دەرئینەوێ کە ئەوێش کۆکردنەوێھێکی ئاسانە لەلای ئێمە. پێغەمبەر دەفەرموێ: {كُلُّ ابْنِ آدَمَ تَأْكُلُهُ الْأَرْضُ إِلَّا عَجَبَ الدُّنْبِ مِنْهُ يَنْبُتُ وَيُرْسِلُ اللَّهُ مَاءَ الْحَيَاةِ فَيَنْبُتُونَ فِيهِ نَبَاتُ الْخَضِرِ حَتَّى إِذَا أَخْرَجَتِ الْأَجْسَادُ أَرْسَلَ اللَّهُ الْأَرْوَاحَ وَكَانَ كُلُّ رُوحٍ أَسْرَعَ إِلَى صَاحِبِهِ مِنَ الطَّرْفِ ثُمَّ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ. / النسائي، صححه الألباني/ زەوی ھەمو جەستەیی بینامییەک دەخواتو دەرئینێت جگە لە ئیسکی کلێنچەک نەبێت کە دوبارە لەو سەوز دەبێتەوێ گەشە دەکات کاتێک اللە ئاوی ژیانەوێ دەرئینێت جا گەشەدەکەنو جا ئەو کاتە کە جەستەکان دینەدەر اللە رۆحەکانیان دەرئینێت جا ھەر رۆحێک بە خیریای چاوتروکانیەک دەگاتە لای خاوەنەکە ی پاشان فو دەرئینێت لە سوردە جا لەپێدا ھەلەدەستن و دەرئین و چاوەروانی دەرئین کە چیان بەسەر دیت. }

لە فەرمودەدا ھاتوێ کە پێغەمبەر ﷺ فەرموێت: {أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ / متفق عليه/ من یەکەم کەسەم کە زەویم لەسەر لەت دەبێت بۆ ھاتنەدەرەوێم}

﴿٤٥﴾ ئێمە زانترین بەو شتانە کە دەبێن، وێ تۆ خاوەنی زۆر نیت بەسەر ئەواندا کە باوەریان پێبھێنیت، ئەوێش داوانەکراوێ لە تۆ، جا تۆ ئەو کەسە کە لە ھەرێشە ئێمە دەرئینێت بەم قورئانە بە بیری بھێنەرەوێ، ئەگەر بیری کردەوێ رێگای راستی گرت خۆشەخت دەبێت و ئەگەر ھەر خەریکی کەیف و سەیران و خۆشی ئەم ژیانە بوو ئاوریکی لە پاشەرۆژی خۆی نەدایەوێ بێگومان مەرۆفێکی دۆراوێ و پاشەرۆژ خراوێ.

٦٠

سورەتی زاریات

٥١

سورەتی زاریات کە سورەتی پەنجایەکەمی قورئانە، لە مەکەدا ھاتووەتە خوارەوێ، بە کۆی دەنگ شەست ئایەتە. و تراوێ بەگۆرەیی دابەزین سورەتی شەست و شەشەمەو پاش سورەتی (الأحقاف) و پێش (الغاشية) دابەزیوێ.

بەناوی اللہ ی زۆر بەسۆزو بێنیھایەت میھەربان

﴿١﴾ سویند بەو بایانە کە بلاو کەرەوێ.

﴿٢﴾ سویند بەو ھەورانە کە ھەلگری باری قورسی ئاون.

﴿٣﴾ ئەوسا سویند بەو کەشتیانە کە بە ئاسانی لە ناو دەرئین کاندای ھاتوچۆ دەکەن.

﴿٤﴾ ئەوسا سویند بەو فریشتانە کە دابەشکەری کاروبارەکانی مەرۆقن ئەوانە کە پەییوەندیان بە مەرۆقەوێ ھەبێ وێک مەئورەکانی نوسەری کردارەگان و رۆژی و باران و شتی تر.

﴿٥﴾ بێگومان ئەوێ کە بە ئینتەن پێدراوێ راستەو ھەر بەو چەشنە کە و تراوێ روودەدات.

﴿٦﴾ بەراستی ئەو قیامەتە کە ھیساب و تۆلەو پاداشتی تیادیە راستەو دیتەدی.

﴿٧﴾ سویند بەو ئاسمانە کە جوانەو خاوەنی رێگای زۆرە کە وێک قژی لول دەرەدەوێت، ئەگەر لە جیگای نزیکەوێ تەماشای بکریت

﴿٨﴾ بێگومان ئێوێ قسەتان یەک ناگریتەوێ، ھەر یەکە کە قسەبەک دەکەن سەبارەت بەم قورئانەو بە پێغەمبەر ﷺ .

﴿٩﴾ لادەدری لەو قورئانە ئەو کەسە کە لەعیلمی خوادا لادراوێ.

﴿١٠﴾ وێک لەناو بچن ئەو کەسانە کە بە گۆترە قسەو بپاری دەدەن و دەلێن زیندوبونەوێ نێ. جا ئەوانە کین؟

۱۱) ئەو كەسانەن كە كەوتونەتە گىژاوى نەزانينەودو لە قىيامەت بى ئاگان.

۱۲) كە دەپرسن و دەلّين: رۆژى قىيامەت كەى ديت؟ بلى:

۱۳) ئەو رۆژە ديت كە ئەوان لەسەر ئاگر رايان دەگرن و سزا دەدرين.

۱۴) جا پييان دەوتريت بچەژن سزاي ئەو كردارە خراپانەى خوتان ئەووە ئەو رۆژمە كە لە پيشدا زۆر بوى بەپەلە بون و ھەر دەتان وت: كەى ديت ئەو رۆژە و گالتهتان پيى دەھات؟

۱۵) بيگومان ئەو رۆژە كە ھات پاريزكاران لەناو باخچەيان و كانى ئاوانى زۆردان.

۱۶) جا ئەوھى كە پەرودەردگارى خويان بوى داناون ھەموى وەردەگرن بيگومان كە ئەوان پيش ئەوھى بچنە ئەو بەھەشتەوہ لە دنيادا چاكە كاربون .

۱۷) ئەوان كەميك لە شەو دەخەوتن و زۆرتەر بە نويزو بەندايتەوہ خەريك دەبون. پيغەمبەرمان ﷺ ھەرمويەتى: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَفْشُوا السَّلَامَ وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ سَلَامًا} / الترمذي، الألباني: صحيح / ئەى خەلكينە زۆر سەلام بکەن و خواردن بدمەن و شەو نويز بکەن لە کاتیکدا کەخەلکی خەوتوہ، بەئەمەن و ئەمانەوہ دەچنە بەھەشتەوہ}

۱۸) جا بەرەبەيانيان داواى لىبورديان لە خوا دەکرد، لە ھەرمودەدا ھاتووہ كە پيغەمبەر ﷺ ھەرمويەتى: {إِنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَيَقُولُ: هَلْ مِنْ تَائِبٍ فَأَتُوبُ عَلَيْهِ؟ هَلْ مِنْ مُسْتَغْفِرٍ فَأَغْفِرَ لَهُ؟ هَلْ مِنْ سَائِلٍ فَيُعْطَى سَوْلُهُ؟ حَتَّى يَطْلُعَ الْفَجْرُ/متفق عليه/ بيگومان ھەمو شەوئیک کاتیک کە بەشى سىھەمى دەمىنيت ﷻ دادەبەزيت بۆ ئاسمانى دنيا بەو شىوہى کە شايسەتە بەوہ دەفەرموى: ئايا كەسيك ھەيە تەوہبە بکات تا تەوہبەى لىوہربگرم؟ ئايا كەسيك ھەيە كە داواى لىبورديان بکات تا لىى ببورم؟ ئايا كەسيك ھەيە داواى شتم لى بکات تا داواكارىەكەى پى بدريت؟ ھەتا رۆژ دەپيتەوہ كە کاتى بانگى بەيانىە { جا سيفەتيكى ترى پەرھيزكاران باس دەکات و دەفەرموى:

۱۹) خو لەناو مال و سامانياندا بەشيکيش ھەيە بۆ داواکاران و بى بەشان. کە ھەميشە نزاي خىرى فريشتەى جارچى دەيانگريتەوہ . ئينجا ﷻ سرنجى مروف بۆ چەند نيشانەيەكى گرنگى دەسلەتى خو رادەکيشى و دەفەرموى:

۲۰) خو لەو زەوہيدا چەندين نيشانە ھەيە لەسەر تەنھايى و دەسلەلات و زانايى و کاربەحىيى ﷻ بۆ ئەو کەسانەى کە ھيچ گومانىک نەيە لە بىرو باوہرپاندا. بەلئى بەراستى ھەر ئەوان سوودى لى وەردەگرن ئەگينا ئەو بەلگانە بۆ ھەمو خەلکە،

۲۱) جا لەناو خويشياندا ديسان چەندين بەلگەى گەورە و بچوک، ديارو ناديار ھەيە، دەى ئايا چا و نادرنەوہ و بەجوانى تەماشاي خويان و پيکھاتەى لەشى خويان بکەن و گەورەى و عەزەمەتى ﷻ يان بۆدەرکەويت؟

۲۲) رۆزيتان و ھەر بەلئينيکتان پيدەدریت ھەر لە ئاسمانەوہيە و بەدەست خوايە و کەس لەو باروہ ھيچى پى ناکريت، بەراستى ئەم تاکە ئايەتە بەسە بۆ باوہردار کە سەر بۆ کەس شوپ نەکات و ترسى لە کەس نەبيت، چونکە ئەوہى کە مروف لە دنيادا لىى دەترسيت کە لە دەستى بدات رۆزى و تەمەنيەتى کە ئەم دووانەش ھەر لە دەست ﷻ دان و کەس زياد و کەمى پى ناکريت، پيغەمبەرمان ﷺ دەفەرموى: {لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَفَعْنَاكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ أَلَّا تَرَوْنَ أَنَّهَا تَعْدُو خِمَاصًا وَتَرْوُحُ بِطَانًا/ أحمد، صححه الألباني/ بيگومان ئەگەر ئيوہ پشت بېستەن بەخوا بە پشت بەستنيكى راست بەدلئيايەوہ رۆزيتان پيدەدات ھەرودەك چۆن كە رۆزى دەدات بە بالندە، ئايا نابين كەبەيانى دەردەچيت بەسكى خالى و ئيوارە دەگەرپيتەوہ بەسكى پىر؟} دەى ئيت ترس لە جگە لە ﷻ بۆچى؟! ئەى باوہرداران بىر بکەنەوہ و بىروباوہرتان چاک بکەن و پەرودەردگارتان باش بناسن و يەقينيان بەنیشانەکانى ھەبى.

۲۳) سا سويند بە پەرودەردگارى ئاسمان و زەوى ئەوہى کە بەلئيتان پيدراوہ و ئەم قورئانە راستە و ھەرودەكو چۆن ئيوہ لەناو خوتاندا قسە دەکەن و دەزانن خوتانن قسە دەکەن ھەر ئاوہا ئەم قورئانە و ئەو بەلئيانەى کە پيتان دراوہ راستە و گومانى تيدانيە.

۲۴) ئايا قسەى ميوانە بەرپزەدگانى ئيبراھيمت پيگەيشتووہ،

۲۵) ئەو کاتەى کە ھاتنە لای و وتيان: سەلام، ئەويش بەباشتر لە وان وەلامى دانەوہ و وتى: سەلام، واتە سەلاميان ليکردو، ئەويش بە سەلام ليکردنيان وەلامى دانەوہ و ئيبراھيم ﷺ وتى: گەليكى نەناسراون.

۲۶) جابەھيواشى و بەدزيەوہ خو گەياندە خاوخيزانى و باسى ميوانەکانى بۆکردو خواردنيكى چاكيان بۆ ئامادە کردن کە گويزەکەيەكى قەلەوى برزاو بو بۆى ھيان.

﴿٣١﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٢﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٤﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٨﴾ وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾ فَتَوَلَّى بِرُكْبِهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٤٠﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤١﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤٢﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٣﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَنَّوْا حَتَّى حِينٍ ﴿٤٤﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذْنَا مِنْهُمُ الصُّعْفَةَ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٥﴾ فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْصَرِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُهْدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَعَبَّرُوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

﴿٢٧﴾ جانزیکى کردوده لیان بهلام نهوان دهستیان بۆ نهبردو

نهیان خوارد ئیبراهیم ﷺ وتی: نهوه بۆ ناخون؟!

﴿٢٨﴾ ترسا که نیهتیاں باش نهبیّت (چونکه نان نهخواردن لهناو عهرهدبا بهلگه یه که نهویستنه و بهتهمای کهتنن سهبارت بهو خاودن ماله) جا که نهوانیش ههستیان به نارهحهتی ئیبراهیم ﷺ کرد، وتیان: مهترسه و مژدهیان پیدا به کورپکی زانا، چونکه ئیبراهیم ﷺ تا نهوه کاته منالیان نهبوبو خویشی و خیزانهکهیشی تهمهنیکی باشیان کردبو.

﴿٢٩﴾ جا ژنهکه ی به هاوارده هاتو دای بهناو رومهتی خویداو وتی: من پیرهژنیکی بی سک و زام مندالم چۆن دهبیّت؟ جا نهوه میوانه بهپیزانه وهلامیان دایهوه.

﴿٣٠﴾ وتیان: بهئی ههر ناوههایه و مندالت دهبیّت که پهرومردگارت فهرمویهتی، بیگومان که نهوه ههر خویهتی داناو زانا.

﴿٣١﴾ ئیبراهیم که ترسی نهماو مژدهی کورپشیاں پیدا، خو نهوه ههر مروفیکی دلسوزه و دهیهویتی بزانیّت کاری نهوانه چی تره؟ فهرموی: نهی نیروادهکان نهی بۆ چ کاریکی گهورهی تر هاتوون؟

﴿٣٢﴾ وتیان: بیگومان ئیمه رهوانه کراوین بۆ سهر گهلیکی تاوانبار که گهلی لوته.

﴿٣٣﴾ تا بدهین بهسهریاندا به بهردی لهقور دروستکراو.

﴿٣٤﴾ که لهلایهن پهرومردگارتیهوه دیاریکراوه بۆ نهوانه ی که له سنور تیپهریون و گوئی له هیج ناموژگاریکه ریکه ناکرن.

﴿٣٥﴾ نهوسا ئیمهش نهوهی که باوهردار بو لهو شوینهدا دهرمان کردن.

﴿٣٦﴾ خو جگه له مالیکی موسلمانیش کهسی ترمان لهو شوینهدا دهست نهکهوت که لوتو دوو کچهکه ی بون که بهباوهردارو موسلمان (المؤمن و المسلم) خودا ناوی هیئان واته: خاوهنی بیروباوهردیکی راست و دروستو کردار گهلیکی پاکیان ههبو.

﴿٣٧﴾ جا لهویدا نیشانهیهکی گهروهمان دانا بۆ نهوه کهسانه ی که له سزای بهژان دهرسن. تابیر له بهسهرهاتی نهوه گهله بکه نهوه.

﴿٣٨﴾ خوله داستانی موسایشدا ﷺ پهئندو ناموژگاری ههیه بۆ خهلیکی له خواترس نهوه کاتهی که ناردمان بۆ لای فیرعهون به بهلگه ی ناشکراوه، که دهست و عهساکه ی بو.

﴿٣٩﴾ جا نهوه نهک باوهردی نهکرد، بهلگو پشتهی کرده راستی و باوهردی نههینا لهگه ی ههمو هیژو پالپشتهکانیداو وتیان: جادووگهره یان شیته، جا خوا رقی لی ههستان و دهرموی:

﴿٤٠﴾ نهوسا ئیمهش خوئی و سهربازهکانیمان به توندی گرتو فهرماندانه ناو دهریاوه له حالیکدا که نهوه سهرزنشت دهکری.

﴿٤١﴾ جا ههرودها له داستانی گهلی عادیشدا بهلگه ی گهوره ههیه بۆ پهئندو ناموژگاری دل زیندوووان نهوه کاتهی که بایهکی بی خیرمان بۆ ناردن.

﴿٤٢﴾ که نهیدا بهسهر هیج کهسیکی بیباوهردا مهگهر کردبیتی به پییشهی رزیو.

﴿٤٣﴾ خو ههرودهایش له داستانی گهلی سهموددا بهلگه ی گهوره ههیه بۆ پهئند لی ودرگرتن نهوه کاتهی که وشرهکهیان کوشتو پییان وترا رابویرن تا کاتی هاتنی سزا پاش سی رۆژ.

﴿٤٤﴾ جا نهوان له فهرمانی پهرومردگاری خویان لایان دا، نهوسا نهعهرتهیهک گرتنی له حالیکدا تهماشیاں دهکرد، جا نه توانای لادانی نهوه سزایان ههبو نه توانای خوگوریزدان لی.

﴿٤٥﴾ جا نهیانتوانی راست ببهئوه و دزایهتی بکهن و نهشیاں توانی تۆله ی خویان وهربرگرنهوه، لهراستیدا نهوه گالته کردنه پییان چونکه لهدنیدا زۆر بهتواناوهیژی خویاندا دهنازین.

﴿٤٦﴾ خو گهلی نوحیش لهپییشدا سزادران و کران به پهئند بۆ پاش خویان چونکه بیگومان نهوانیش گهلیک بون لهسنور تیپهری

بون. جاریکی تر سرنجمن بهروددهسه لاتی خوئی راده کیشی و دهفه رموی:

۴۷ جا ئەم ئاسمانانەمان کرد به بان بۆتان و دروستمان کرد به هیزو قویتی خویمان و کەس تیییدا به شدار نه بووه بیگومان بهرەدیشی پیدەدەین و فرەوانتری دەکەین.

۴۸ خو ئەم زەویە شمان راخست بۆ دروستکراوە کانیان ئای ئیمە چەند پێک و پێک کارو راخەریکی چاک و باشین.

۴۹ ئەوسا لە هەموو شتیکیشدا ئیمە جووتمان دروستکردووە بۆ ئەو دی بیربەکنە وەوایاڵلە بە چاکی بناسن و پێگای راست بگرن.

۵۰ دە ی بهرەو اللە رابەکن بیگومان من بۆ ئیوه لەلایەنی خۆیەوه ترسینەریکی ناشکرام.

۵۱ لەگەڵ اللە دا هیچ خودایەکی تر مەبەرستن بیگومان من بۆ ئیوه لەلایەن خۆیەوه ترسینەریکی ناشکرام.

۵۲ هەرودەکو لەگەڵ تۆدا ئەم گەلە رەفتاری خراپ دەکەن هەرودەها هیچ پیغەمبەرێکیش نەهاتووە بۆخەلکانی پێش خۆیان مەگەر پێیان وت بێت: جادووگەرە یان شیئ. واتە تۆش ناپەرەحت مەبەو ئەم قسانە تازە نین کە بە تۆ دەوتریئ بەلکو خوا نەناسان تازەو کوئیان قسەیان یەکەو وەک دوخەرێسە هەردەرێسن و شەرمیان لەوتنی درۆو دەلەسەنیه. جا دەفه رموی:

۵۳ نایا ئەوانە پشت بە پشت ئاموژگاریان کردووە بەیەک کە بەم جوړە قسە بکەن (نەخیر وانیه) بەلکو ئەوان هەر بۆ خۆیان گەلیکی سەرکەش بوون و هەرئەوسەرکەشیەش کردوونی بەبرای یەک و لەیەک دەجن.

۵۴ سا تۆ پشتیان تیبکەو خۆتیاں ئی هەلە بکەو هیچ کەسیش گلەیی و گازانده لە تۆ ناکات، واتە: ئیمە تۆ بە تاوانبار نازانین و لۆمە پشت ناکەین لەسەر ئەو هەلۆیستە خراپانە ی ئەوان و لەو پشت تیکردنەت.

۵۵ بەبیر بهینەرهووەو باسیان بۆ بکە بیگومان بەبیر هیئانەوه سودی هەیه بۆ باوەردان، بەلام بیباوەردان هەر لەبازاری بی ناگایي خۆیاندان و هیچسودی وەرناگرن. ئینجا دەفه رموی:

۵۶ ئەوسا من جنۆکەو مروّفم هەر بۆئەوه دروستکردووە کە بمپەرستن. واتە هاتنی دنیا مان بۆ پەرستنی اللە یەو بۆ تاقی کردنەوه ی پەری و ئینسانە هەتا لەدوارۆژدا هیچکام لەئیمە نەیبێت بەهانه. ئینجا اللە دەفه رموی:

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ ۖ
 ۵۲ أَنْوَاصُوا بِهِ بِلَهُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۖ ۵۳ فَنُؤَلِّهِمْ هَبْطًا
 بِمُلُومٍ ۖ ۵۴ وَذَكَرْ فَإِنَّ اللَّهَ كَرِيْمٌ ۖ ۵۵ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ
 خَلَقْتُ الْإِنْسَ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۖ ۵۶ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ
 وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ ۖ ۵۷ إِنْ اللَّهُ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ
 ۵۸ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعِجِلُونَ
 ۵۹ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۖ ۶۰

سُورَةُ الْبُرُجِ ۵۳ ۴۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْطُّورِ ۖ ۱ وَكَتَبَ مَسْطُورٍ ۖ ۲ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ۖ ۳ وَالْيَتِ
 الْمَعْمُورِ ۖ ۴ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۖ ۵ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۖ ۶ إِنَّ
 عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۖ ۷ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۖ ۸ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ
 مَوْرًا ۖ ۹ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۖ ۱۰ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
 ۱۱ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۖ ۱۲ يَوْمَ يَدْعُوكَ إِلَى نَارِ
 جَهَنَّمَ دَعَاً ۖ ۱۳ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۖ ۱۴

۵۷ من لەوان پۆزیم ناویئ و نامەویئ کە خواردنم بدەنی، تا بلێن خوا نیازی بەئیمە هەیه، نەخیر ئەو خوئی نیازی ئیمە دینیئەتەجی و بژیویمان پیدەدات.

۵۸ بیگومان کە خودا هەر خۆیەتی پۆزیدەر و خاوەنی هیزی بتهووتوند.

۵۹ سا بیگومان بۆ ئەو کەسانە ی کەستەمیان کردووە بەشیکیان بۆ هەیه لە سزا هەرودەکو بەشی هاوړی لەناوچووە پێشودکانیان جا با پەلە نەکەن؛ دڵنیابن پێی دەگەن و سزای کرداری ناپەسەندی خۆیان وەردەگرن.

۶۰ سا واوەیلا بۆ ئەو کەسانە ی کە خاوەناس بون لەو پۆژە کە بەلێنیان پیدراووە کە قیامەت و باقی بەسەرھات و روداووە گەورەوسەختە کانیەتی.

سورتهی تور ۵۳ ۴۹

سورتهی تور کە سورتهی پەنجاو دووھەمی قورئانە، لە مەکەدا هاتۆتە خوارووەو چل و نۆ ئایەتە. وتراوە بەگوێرە دابەزین سورتهی حەفتاو پینجەمەو پاش سورتهی (نوح) و پێش (المؤمنین) دابەزیووە، وتراوە کەناسخ و مەنسوخ ی تیدا نیە جگە لە ئایەتی ﴿واصبر لحکم ربک فإنک بأعیننا... الآية﴾ کە بە ئایەتی "شمشیر"

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ أَصَلَوْهَا فَاصْبِرُوا
أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَتَكْبِهِمْ يَمَاءٌ أَنْهُمْ رُبُّهُمْ
وَوَقَفَهُمُ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَكِبِينَ عَلَى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا
بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَمْسَكْنَا لَّهُمْ أَلْسِنَةً وَمَا لَكُم مِّن شَيْءٍ كُلٌّ أَمْرٍ بِمَا كَسَبَ
رَهِيْنٌ ﴿٢١﴾ وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهٍ وَلَحْمٍ مَّائِسْتَهُنَّ ﴿٢٢﴾ يَنْتَرِعُونَ
فِيهَا كَأَسَا لَا لُغْوٍ فِيهَا وَلَا تَأْنِيْسٌ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ
لَّهُمْ كَانَتْهُمْ لَوْلُؤٌ مُّكُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَرَّ اللَّهُ
عَلَيْنَا وَوَقَفْنَا عَذَابَ الْسُّمُورِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ
نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ
رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ
الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

نەسخ بوەتەو، پێغەمبەر ﷺ لە نوێزی مەغریبا سورەتی توری
خویندەو.

بەناوی اللّٰه ی زۆر بەسۆزو بێنیهایەت میهرەبان

١ سویند بە کبوی تور ئەو چیا یە کە خۆی بالادەست لەگەڵ
موسادا گفتوگۆی کردو.

٢ وە سویند بە پەرەوای دێر دێر نوسراو.

٣ لەناو پێست و کاغەزو شتی تر کە بەلاو دەکرێتەو بە
خویندەو کە قورنانه، وە دەشگونجی هەمو پەرەوکانی خۆب.

٤ جا سویندیش بە و مائە ئاوەدانە (بیت المومور) کە لە
ناسمانی حەوتەمدایە و فریشتەکان تەوافی دەکەن هەر وەک لە
زەویدا خەلکی تەوافی کەعبە دەکەن.

لە فەرمودەدا هاتوو کە شەوی میعراج پێغەمبەرمان ﷺ
فەرمویت: پاش ئەو کە لە ناسمانی حەوتەمدا تێپەریم {مَّمَّ
رُفِعَ إِلَى الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَإِذَا هُوَ يَدْخُلُهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفًا لَا يَعُودُونَ
إِلَيْهِ آخِرُ مَا عَلَيْهِمْ/ متفق عليه/ پاشان بەرزکراو تەو بە (بیت المومور)
کەچی دی هەمو رۆژیک حەفتا هەزار فریشتە دەچنە ناویەو بە
تەواف و جاریکی تر ناگەرێنەو بە تەوافکردنی، دواجارە
لەسەریان، واتە: هەریەک جاریان بەردەکهوێت}.

٥ سا سویند بەو بانە کە بەرزکراو تەو کە ناسمانە.

٦ وە سویند بەو دەریایە کە لیوان لیو، سویند بەو پینج
شتانە.

٧ بیگومان سزای پەروردگارت بۆ ستەمکاران دێتە دی.

٨ هیچ پالنه ریکیشی نیه کە لای بدات لەسەر ئەوان.

٩ ئەو رۆژی کە ناسمان دەجووێت جا چۆن جۆلان دینک و
چیاکان دەپۆن چ رۆشتنیک.

١١ ئەوسا واویدا لەو رۆژدا بۆ ئەو کەسانە کە پێغەمبەرانیان
بەدرۆ خسبیتەو و باوەریان پێ نەهینابیت.

١٢ ئەو کەسانە کە لەدەریای بێ ناگایی و شتی پەر و پوچدا
یاری دەکەن.

١٣ ئەو رۆژی کە بە پالنان بەرەو ناگری دۆزخ پالەنرین،

١٤ جا پێیان دەوتریت: ئەمە ئەو ناگرییە کە ئێوە باوەرتان
پێی نەبو.

١٥ ئایا ئەمە جادوو یان ئێوە چاوتان نابینیت؟ بەم شیوێ
لەو رۆژدا گالتهیان پێدەکریت.

١٦ جاپێیان دەوتریت: بچنە ناویەو، سا ئێر لەسەر ئەو ناگرە
خۆتان بگرن یان خۆتان نەگرن یەکسانە بۆتان؛ چونکە ئەو
خۆگرتنەتان هیچ سوودیکتان پێ نادات، ئەو هەر تۆلە ی ئەو دیە
کە کردووتانەو خوا ستەم لە کەس ناکات.

١٧ بیگومان پارێزکاران لەناو باخچەگەل و نازو نیعمەتدان.

١٨ رادەبویرن و شادمانن بەو کە پەروردگاریان پێی
بەخشیون و پەروردگاریان لە سزای دۆزخ پاراستوونی. ئەوسا
پێیان دەوتریت:

١٩ بخۆن و بخۆنەو لە باتی ئەو کە کردووتانەو نۆشی گیانتان
بیت.

٢٠ لەسەر تەختی ریزکراو پال دەدەنەو و کچی سپی و چاو
گەورەمان پێداون.

٢١ ئەوسا ئەو کەسانە کە باوەریان هیناوە و ئەوانەش کە
بەپەرەویان کردوون لە رۆلەکانیان بە بیرو باوەر ئەو رۆلەکانیان
پێدەگەیهنن لە بەهەشتدا و هیچ شتیکیش لە چاکە ی ئەوان کەم
ناکرێتەو و هەمو کەسیکیش لە بارمەتە ی کردەو ی خۆدایە.
پێغەمبەر ﷺ دەفرموی: {إِنَّ اللَّهَ لَيَرْفَعُ ذُرِّيَّةَ الْمُؤْمِنِ إِلَيْهِ فِي دَرَجَتِهِ

وَأَن كَانُوا دُونَهُ فِي الْعَمَلِ لَيَقَرَّ بِهِمْ عَيْنُهُ ثُمَّ قَرَأَ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝ (۱) مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝ (۲) وَمَا يَنْطِقُ
عَنِ الْهَوَىٰ ۝ (۳) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝ (۴) عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝ (۵)
ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝ (۶) وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝ (۷) ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝ (۸)
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝ (۹) فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝ (۱۰)
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝ (۱۱) أَفَتَسْمُرُونَ عَلَىٰ مَائِرَىٰ ۝ (۱۲) وَلَقَدْ رَآهُ
نَزَلَ أُخْرَىٰ ۝ (۱۳) عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝ (۱۴) عِنْدَ هَاجِئَةِ الْمَلَكِ الْأَوَّلَىٰ ۝ (۱۵)
إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝ (۱۶) مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝ (۱۷) لَقَدْ رَأَىٰ
مِنَ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝ (۱۸) أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝ (۱۹) وَمَنْوَةَ
الْثَالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ۝ (۲۰) أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۝ (۲۱) تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ
ضِيزَىٰ ۝ (۲۲) إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنزَلَ
اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۝ (۲۳)
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ۝ (۲۴) أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ۝ (۲۵) فَلِلَّهِ
الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۝ (۲۶) وَكَرِهَ مِنْ مَلِكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تَعْنَىٰ
شَفَعْنَهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ۝ (۲۷)

۳۸ یان ئایا پەیزەھەکیان نیە کە بەسەریدا سەرکەون بۆ ئاسمان و گۆی بگرن لە فریشتەکان جا ئەوسا ئەو بیسەرەیان بەلگە ی پۆشنیان بۆ بەیئیت؟

۳۹ یان ئایا کچ بۆ ئەو (دەیانووت فریشتەکان کچی خودان) و کۆر بۆ ئەوانە ؟ واتە ئەوێ کە بۆ خۆیان پێیان ناخۆشە کە کچە دایدەنن بۆ خودا؟!

۴۰ یان ئایا تۆ لەسەر گەیانندی ئەم پەیمەر داوای کرییان لێدەکەیت، جا ئەوانیش بەو بۆنەو تووشی زیان ببن و باریان قورس ببیت و نەتوانن ئەم پەیمەر وەرگرن؟

۴۱ یان ئایا نەینی لای خۆیانە، جا ئەوسا ئەوانیش بۆ خۆیان دەنوسن و دزایەتی پێغەمبەری ﷺ پێدەکەن؟

۴۲ یان ئایا ئەوان دەیانەوێت فیلێک بکەن و ئایینی پێغەمبەر بەدرۆ بخەنەو؟ جا بادێنایان ئەو کەسانە کە خۆیانەناسن هەر خۆیان فیل لێ کراو.

۴۳ یان ئایا جگە لە خودا پەرستراویکی تری راستیان هەیه کە بێت بەدەمیانەو لەکاتی تەنگانەداو لەرۆژی دواشیدا لەسزای خوا زرگاریان بکات؟ پاکو و بێ عەیبی بۆ خودا لەوێ کە ئەوان دەیکەن بە هاوبەشی خودا.

۴۴ خۆ ئەگەر ببینن پارچەیهک لەم ئاسمانەو بەکەوێتە خوارەو دەلێن: هەوڕیکی زۆر قایم و پشتدارەو دان بەسزاتوێلەو خودا دا نانێن تانەکەوێنە ناویەو، جا ئەو کاتە داوای زرگار بون دەکەن و کەس نایەت بەهانیانەو دەبێ تۆلەو سزای خۆیان وەرگیرن.

۴۵ سا تۆ وازیان لێ بەیئە تا دەگەن بەو پۆزەو کە تییدا بپهۆش دەکەون لەبەر شەرمەزاری و سەختی سزایان،

۴۶ ئەو پۆزەو کە ئەو فیلەیان هیچ سوودیکیان پێنادات و ئەوان یارمەتی نادرین و هیچ کەسیش ئاوریان لێ ناداتەو.

۴۷ جا بێ درۆ بۆ ئەو کەسانە کە ستمیان کردووە سزایەکی گەورەو تر جگە لە مەو دنیا هەیه، بەلام زۆرەو ئەوان نازانن کە ئەو پۆزەو پەشە دێتە بەرەو بەوێان بەلکو گالتە بە باسکەرانیشی دەکەن.

۴۸ سا تۆ دان بە خۆتدا بگەر بۆ هاتنی فەرمانی پەروردگارت، جا تۆ بیگومان لەژێر چاودێری ئیمەدایت و دەتبینن و دەتپاریژن، سا تۆ تەسبیحاتی پەروردگارت بکە لەگەڵ سوپاسگوزاریدا ئەو کاتەو راست دەبیتەو چ لەخەو یان هەستان بۆ هەر کاریکی چاک.

۴۹ جا لە بەشیکی شەویشدا تەسبیحاتی بکە بە شەونوێژ کردن و پاش ئاوابوونی ئەستێرەکانیش تەسبیحاتی بکە بە کردنی دوو رکات سوننەتی پێش نوێژی بەیانی. لە پێغەمبەرەو ﷺ هاتووە کە فەرموویەتی: {رُكْعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا/مَسْلَم وَغِيه/} دوو رکاتی نوێژی سوننەتی پێش نوێژی بەیانی چاکترە لە دنیاو لەوێ کە تییدا یە.

سورەتی (النجم) یان (والنجم) کە سورەتی پەنجاو سێ هەمی قورئانە، لە مەکەدا هاتۆتە خوارەووە شەست و دوو ئایەتە، و تراوە بەگوێرەو دابەزین سورەتی بیست و سێ هەمەو پاش سورەتی (الإخلاص) و پێش (عبس) دابەزیو.

عەبدولای کۆری مەسعود دەلێت: {أَوَّلُ سُورَةِ أَنْزَلَتْ فِيهَا سَجْدَةٌ وَالنَّجْمِ قَالَ فَسَجَدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَسَجَدَ مَنْ خَلْفَهُ إِلَّا رَجُلًا رَأَيْتُهُ أَخَذَ كَفًّا مِنْ تُرَابٍ فَسَجَدَ عَلَيْهِ فَرَأَيْتُهُ بَعْدَ ذَلِكَ قُتِلَ كَافِرًا وَهُوَ أُمِيَّةُ بْنُ خَلْفٍ/مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ/} یەكەم سورەتێك كە هاتییتە خوارەووە سوجدەو تییدا بێت سورەتی (والنجم) بوە، وتی: پێغەمبەری خوا ﷺ سوجدەو بردو ئەوێ لە پشتیەووبون سوجدەیان برد، جگە لە یەك كەس كە هەندێك لە خاکی هەلگرتو سوجدەو برد

به سهریدا، ده لیت نهو دم بینى له پاشدا به کافرى کوژرا، نهویش
نومه یه کورى خه له ف بو.

به ناوى الله ی زور به سوزو بینیه یهت میهره بان

سویند بهو نه ستره ی که بهردو ناوابون ده چیت.

نهو هاوړیتانه که زور به چاکى دهیناسن واته محمد ﷺ نه
گومر ابوه نه له رپی راست لای داوه.

نهو له خوښه وه قسه له باره ی نه م نایینه وه ناکات.

نهو قورنانه جگه له وحیه که بهوى په وانه کراوه شتیکی
تر نییه. نه مه هندی که دهیکه به به لگه له سهر نهو که
سونه تی پیغه مبهري ﷺ ودهیه له لایه ن په روهردگار موهیه. به لئ
پیغه مبهريان بویان بوه که نیجته یه د بکه، جا نه گهر له
نیجته یه ده کیاندا نه یان پیکابیت خوا ناگاداری کردونه ته وه، دهی
که واته له ههر قسه یه کیان ناگادار نه کراونه ته وه دپاره پیکاو یانه و
خودا نهو هی قسه یه که، جا دهر ده کویت که پیغه مبهريان له باره ی
نایینه وه هیچ قسه یه کی نارم زوکاریان نه کردوه، چونکه نیردراوی
خودان و دهی نهو چونی دهویت ناوابلین به بی که م زیاد خو
نه گهر به نیجته یه دیش شتیکیان نه انجام داییت و راستیان نه
پیکابی و ده وتمان خوا ناگاداری کردونه ته وه و راستیه که ی
پیکه یانداون. نینجا ده فهرموی:

فریشته یه کی زور به توانا که جبرئیل علیه السلام نهو ودهیه یی
له لایه نی خودا وه هینا وه به پیغه مبهري ﷺ که یاندا وه شارم زای
کردوه.

خاوه نی توانای زور و سهر و سیمه جوان و ریک و پیکه، جا
نهو له لای سهریه وه ودهت.

جا نهو له پروی روزه لاته وه له سهری سهر موه بو
پیغه مبهريان ﷺ له نه شکوه تی حیرا له روزه لاتى ناسمانه وه
جبرئیلی بینى له سهر شیوه ی خو ی که به ههر کویدا ته ماشای
ده کرد پری کردبو که شش سهد بالی هه بوه.

پاشان نریکبویه وه نهوسا نریکتر که وته وه.

به نه اندازی دوو که وان و نریکتریش.

نهوسا په روهردگار به هو ی جبرئیل وه ودهی کرده لای
به نده ی خو ی که محمده ﷺ نهو دهی که ویستی پپی بگات پپی
که یاندا.

دلی محمد ﷺ دروی نه کرد له وه ی به چاوی بینیبوی.
نیبنوعه باس و که عب پپیان وایه مه به ست بینینی الله یه به لام

دایکمان عایشه و نه بو هورمیره و نیبنو مه سعو رایان له سهر
نهو دهیه که مه به ست بینینی "جبرئیل" ه.

مه سروق ده لیت دایکمان عایشه وتی: ههر که س گومانی واییت
که محمد ﷺ ی بینیه به راستی درو یه کی گهر وه ی به دهم الله وه
درست کردوه، جا منیش وتم: نایا الله ناهرموی: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ
الْمُبِينِ﴾ به راستی له راسه ریه وه له لای روزه لاته وه بهرونی بینى ﴿
وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ به راستی جاریکی تر بینى ﴿

جا نهویش وتی: أَنَا أَوَّلُ هَذِهِ الْأُمَّةِ سَأَلَ عَنْ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ
إِنَّمَا هُوَ جِبْرِيلُ لَمْ أَرَهُ عَلَى صُورَتِهِ الَّتِي خُلِقَ عَلَيْهَا غَيْرَ هَاتَيْنِ الْمَرَّتَيْنِ
رَأَيْتُهُ مُنْهَبِطًا مِنَ السَّمَاءِ سَادًّا عِظْمَ خَلْقِهِ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ مُتَقِ
عليه/ من یه که م که سی نه م نومه ته م که نهو پرسیاره ی
له پیغه مبهري خوا ﷺ کرد بیت، جا فهرموی: نهو جبرئیل بوه
بینیومه که نه مدیوه له سهر نهو وینه یه که دروستکراوه، جگه
لهو دوو جاره که دیم له ناسمانه وه دهاته خوار که گهر میه که ی
نیوان ناسمان و زهوی پر کردبو {

نایا گومان تان هه یه له وه ی که نهو دهی بینیت و کیسه ی له گهن
ده که ن؟

سویند بیت جاریکی تر جبرئیلی له سهر شیوه ی خو ی
بینیه. نیبنو مه سعو ده لیت: { قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَأَيْتُ جِبْرِيلَ عَلَى
سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى وَلَهُ سِتُّ مِائَةِ جَنَاحٍ / أحمد، حسنہ الألبانی / پیغه مبهري
خوا ﷺ فهرمویه تی: له سهر (که نار) ی نهوپه ردا جبرئیل دی که
شش سهدبالی هه بو { پیغه مبهري ﷺ دوو جار جبرئیلی بهو
شیوه ی که دروستکراوه بینیه جاریک له بهی زهوی و ناسمانداو
جاریکیش له شوه ی میعراجدا.

له لای (سیدره المنتهی) دا واته داری که ناری نهوپه ر،
پیغه مبهري ﷺ له باسی شوه ی میعراجدا فهرموی: { ثُمَّ رَفَعَتْ إِلَيَّ
سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى فَإِذَا نَبْقُهَا مِثْلُ قِلَالٍ هَجَرَ وَإِذَا وَرَقُهَا مِثْلُ آذَانِ الْفِيلَةِ
قَالَ هَذِهِ سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى وَإِذَا أَرْبَعَةُ أَنْهَارٍ / متفق علیه / پاشان
سیدره تولونته ها بهر زکرایه وه بولام که بهر مکه ی ودهو گوزه له
بچو که کانی هه جهر بوو که لاکانیشی و ده کو یی فیلان و ابو،
فهرموی نهو دهیه سیدره تولونته ها ولهوی جوار روباریش بو {

له لای نهو دار که نارمیه باخچه ی حیگی که پرانه وه ی
فریشته کان و رچی شه هیدان و پاریزکاران.

نهو کاته ی که نهو که نارده ی داپوشی نهو دهی که داپوشی له
فریشته کان و بالنده و نوری په روهردگار و شتانی تر.

چاو لی لانه داو سهیری ده کرد، به لکو راست چاوی پی
که ووتو له سنوری خو ی دهر نه چوو.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى (٢٧)
وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ الظَّنُّ لَا يَغْنَى مِنَ
الْحَقِّ شَيْئًا (٢٨) فَأَعْرَضَ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا (٢٩) ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى (٣٠) وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
بِالْحُسْنَى (٣١) الَّذِينَ يَحْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَلْتِ وَالْفَوْحِ إِلَّا اللَّهُ
إِنَّ رَبَّكَ وَسِعُ الْمَغْفِرَةَ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةُ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ أَتَقَى (٣٢) أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى (٣٣) وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى
(٣٤) أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ رِي (٣٥) أَمْ لَمْ يُبْنَأْ بِمَا فِي صُحُفِ
مُوسَى (٣٦) وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى (٣٧) أَلَا نَزَّرْنَا لَهُ الْوَرْدَ وَالْزُّرْعَى
(٣٨) وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى (٣٩) وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ
يُرَى (٤٠) ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى (٤١) وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى
(٤٢) وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى (٤٣) وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا (٤٤)

١٨ به راستی زوریک له نیشانه گه وره دگاری بینووه.

١٩ نایا لات و عوزات بینووه.

٢٠ جا مه ناتی سیه می تریشان بینووه که به خویان دهران
پاش نهو هه مو نیشانه گه وره و بته وانه ی که باسکران سه بارهت
به تهنایی و دهسه لات و زانایی خودا؟!

٢١ نایا کور دهبی بو ئیوه بیت کج بو الله؟!

٢٢ نه گهر و ابیت نهووه بهشکردنیکی سته مکارانه یه، شتی که بو
خوتان پیتان ناخوشبیت بو خودای دابنن؟!

٢٣ نه وانه تهنه چهند ناویکن که خوتان و باو باپیرانتان ناوتان
بو دانان هیج به لگه یه کی به هیز نه هاتوه له لایهن خوداوه تا
نهوان به دهستیوه بگرن، به لگو نهوان ههر په پرهوی له گومان
دهکهن و نهووی که نهفس ئاره زوی دهکات، به راستی نهوان
له لایهن په روهردگاریانه و ره نیما ییان بو هاتبو لهسه ر زمانی
پیغه مبهری خودا به لام پشتگو ییان خست.

٢٤ نایا مروف ههرچی ئاره زو بکات بوی دهبیت؟

٢٥ نهوسا ههر بو خودایه دوارزو و دنیا ییش مولکی خو یه تی و
چون ئاره زو بکات ده بکات و هیج شتیکی نه م بوونه و مره ریگی
پی ناگیریت و ناتوانیت گیره شیوینی له هاتنه دی
برپاره گانید ابکات.

٢٦ لهو ئاسمانه دا فریشته گه لیکی زور ههن که شه فاعهت و
تکای نهوان هیج سوودی نابیت، مه گهر پاش نهووی که خودا
خوی ماوه بده بو که سیک که ئاره زوی لی بیت و رازی بیت لیی.
جا نه مه سه بارهت بهو فریشتانه بیت که هیج تاوانیک ناکهن،
نیتر چون چا و مره دهکهن له شتانی که خاوهنی هیج نین
شه فاعهتتان بو بکهن نهی نه زانینه؟!

٢٧ بیگومان نه وانه ی که با و مره یان به روظی دوا یی نیه
فریشته کان به ناوی کچان ناو دهبه و ده لئین کچی خودا؟!

٢٨ نهوان هیج زانیاریه کیان له لا نیه لهسه ر نه م قسه ی خو یانه،
به لگو ههر دوا ی گومانی پرو بوچ که وتون و گومانی ش له بازاری
راستیدا هیج ره و اجیکی نیه و ناتوانیت جیگی راستی پر بکاته وه.

٢٩ سا توش گوئ بهو که سه مه ده که له باسی نی مه لای داوه و
مه بهستی ههر تهنه ژیا نی دنیا بووه. پیغه مبه رمان به
دوعایه کیدا فره مویه تی: {اللهم لا تجعل الدنيا اكبر همنا ولا مبلغ
علمنا/ نهی خودایه دنیا مه که به گه وره ترین مه به ستمان و
نیهایه تی زانستمان}

٣٠ نهوویه نه و په ری ناوتیان له زانیاری که خوشی و ژیا نی
دنیا یان ده سته که ویت، بیگومان په روهردگارت ههر خوی زاناره
بهو که سه ی که له ریی نهو لای داوه و ههر نه ویشه زانتر بهو
که سه ی که ریگی نهوی گرتوه.

٣١ نهوسا ههر بو خودایه و مولکی نهووه نهووی که له ناو
ئاسمانان و له ناوی زه ویدایه تا توله و مرگریت لهو که سانه ی که
خراپه یان کردوه بهووی نهو کاره خراپانه ی که کردویانن و بهو
که سانه ییش که چاکه یان کردوه بهه شتی خو یان پیبدات که زور
چاکتره له کرداره چاکه کانیا ن، نهو که سانه چونن که خودا نهو
چاکه گه وره یان له گهل دهکات؟ ده فره موی:

٣٢ نهو که سانه ن که له گونا هه گه وره کان خو یان ده پاریزن و
تاوان ناکهن، جگه له تاوانه بچو که کان که بیگومان په روهردگارت
لیبوردنی فره وانه.

نیبنو عه باس ده لی: {مَا رَأَيْتُ شَيْئًا أَشْبَهَ بِاللَّهِ مَا قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ
عَنِ النَّبِيِّ ﷺ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَظَّهُ مِنَ الرِّزَا أَدْرَكَ ذَلِكَ لَا
مَحَالَةَ فَرَأَا الْعَيْنَ النَّظْرَ وَرَأَا اللَّسَانَ الْمَنْطِقَ وَالنَّفْسُ مَتَى وَتَشْتَهِي وَالْفَرْجُ
يُصَدِّقُ ذَلِكَ كُلَّهُ وَيُكَذِّبُهُ/ متفق عليه/ نه م دیوه هیج شتی که زیاتر له
له مدم بجیت، جگه لهووی که نه بوهوره ریه له پیغه مبه ره وه
هیناویه تی که: بیگومان خوا لهسه ر هه مو بنیامیک به شی خو ی
له زینا داناوه که بیگومان پیی دهکات، جا زینای چاو

تر شتی پی ناکریت لهو بارهوه نهگهر نارمزوی خودای لهسهر نهبیټ.

۴۴ سا بیگومان هر خوځهتی دهرینیت و زیندویش دهکاتهوه.

۴۵ خو بیگومان هر نهوه که جووتهکان که نیرو مییه دروست دهکات،

۴۶ له ئاویک نهوکاتهی که فری دهریتته ناو رهمهوه. نهام نایهته نامازده بهوه دهکات ناوی پیاوه که نیرو می بونی منداډ دیاری دهکاتو زانستی نهمرپوش نهوهی زانیوه.

۴۷ جا بیگومان هر لهسهر خوځهتی جاریکی تر دروستی بکاتهوه بو حیسابو پاداشت و توله.

۴۸ خو بیگومان که هر نهویشه دهولهمنهدهکاتو سهرمایه زوریښ ددهات.

۴۹ سا بیگومان نهو هر خوځهتی پهروهردگاری گهلاویر،

۵۰ خو بیگومان که هر نهویشه کهعادی یهکهمی لهناوبردوه.

۵۱ جا سهمودیشی لهناوبرد و هیچی نههیښتهوه لییانو ههموی تهروتوناو فرکردن.

۵۲ خو لهپیشدا گهلی نوحیشی لهناوبرد که بهراستی نهوان ستهمکارترو سهرکهشتر بون لهمانی پاش خوځان.

۵۳ نهوسا ناواییهکانی گهلی لووتیشی سهروبن کرد.

۵۴ جا دایپوشی نهوهی کهبشی بو داپوشین. له بهرد بارانو پاشان سزای پاش مهرگیان کهههر خودا بو خوی دهرانیت چیان پیکرابیت.

۵۵ سا تو نهی بیسهر به کام یهکی له چاکهکانی پهروهردگارت گومانت ههیه؟

۵۶ نهوه ترسینهریکه لهریزی ترسینهرانی پیشوو گومانتان له راستی و دروستی خوځی پهپامهکهیدا نهبیټ.

۵۷ روژی زیندوبونهوه نریک بویهوه.

۵۸ بیجکه له الله کهس ناتوانیت پهرده لهسهرزانیی نهو کاته لادات و کاتی هاتنی به وردی دیاری بکات،

۵۹ نایا نیوه لهو قسهیهکه قورئانه سهرتان سوردهمینیت،

۶۰ جا پیدهکهنن و گالتهی پیدهکهن و ناگرین؟!

۶۱ نهوسا نیوه بی ناگان و پشت لهو قورئانه دهکهن و به شتی پرو پوچی وهک گورانی و ههلهپرکهو چهپلهریزان خوتان خهریک دهکهن؟!

۶۲ دهسا سوجهه ببهن بو الله نهو زاتهی که دروستی کردون و هر بهندایهتی نهو بکهن و واز له بتو شهیتان و شهیتان سیفهتان بهینن.

۵۵

سورتهی قهمهر

۵۴

سورتهی قهمهر یان (فترت) که سورتهی پهنجاو چوارهمی قورئانه له مهکهدا هاتووته خوارهوه، و تراوه جکه له نایهتی {سَبِّحْهُمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدَّبْرُ...} بهلام دایکی باوهرداران عایشه دهلیت: {نَزَلَتْ بِمَكَّةَ وَأَنَا جَارِيَةُ الْعَب: {بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ} الْآيَةُ " . و تراوه بهگویره دابهزین سورتهی سی و حهوتهمهو پاش سورتهی (الطارق) و پیش (ص) دابهزیوه. نهام سورته پهنجاو پینج نایهته.

نیامی بوخاری هیناویهتی له نههسهوه که خهلکی مهکه داوایان کرد له پیغهمهر که موعجیزهکیان پیشان بدات، جا نهویش هیماي بو مانگ کردو کردی به دوو بهشهوه و بینیان که چیاي حیرا کهوتوته نیوانی نهو دوو لهتهوه.

بهناوی الله ی زور بهسوزو بینیهایهت میهرهبان

۱ قیامت نریک بوتهوهو مانگ بو بهدوو لهتهوه،

له فهرمودهدها هاتوه که پیغهمهرمان فهرمویهتی: {بُعْثُ وَالسَّاعَةُ هَكَذَا/متفق علیه/ ردهوانه کراومو لهگهل هاتنی قیامهتدا ناواین هیماي کرد به دوو پهنجهی ناوهراستو شایهتمان} وه ههروه ها دهفهرموی: {اَفْتَرَبْتَ السَّاعَةَ وَلَا يَزِدَادُ النَّاسُ عَلَى الدُّنْيَا إِلَّا حِرْصًا وَلَا يَزِدَادُونَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا بُعْدًا/السلسلة الصحيحة/ قیامت نریکویهوه کهچی خهلکی ههرسوره لهسهر ژیانی دنیاو هر لهخوا دوردهکهونهوه}

۲ خو هر بهلگهیهک دهبین لهسهر راستی و دروستی نهام پهپامه و پیغهمهرمان پشی تیدهکهن و دهست به ههلهبستنی دروو قسهی پرو پوچ دهکهن سهبارت بهو زاتهو پهپامهکهی و دهلین: جادوویهکی بههیزو بتهوهو بهردهوامه. یان گوپی پیمهدهن جادوویهکهو دهرواتو نامینیت.

۳ وه به دروایان خستهوهو دواي نارمزوکانی خوځان کهوتن و ههمو کاریکیش کاتی دیاری خوځی ههیه. یان ههمو کاریک نارمگره به خاوهنهکهی له بههشتدا یان له دوزخ.

خُشْعًا أَنْصَرُهُمْ يُخْرَجُونَ مِنَ الْأَعْدَاتِ كَانَتْهُمْ جَرَادٌ مُنْشَرٌّ ﴿٧﴾
 مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرُوا ﴿٩﴾ فَدَعَا
 رَبُّهُ أَيُّ مَعْلُوبٍ فَأَنْصَرُ ﴿١٠﴾ فَقَحْنَا أُبُوبَ السَّمَاءِ بِمَاؤِ مُنْهَرٍ
 ﴿١١﴾ وَفَجَرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدَرٍ ﴿١٢﴾
 وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾ تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ
 كُفْرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ
 عَذَابِي وَنَذِيرٍ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ
 ﴿١٧﴾ كَذَبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرٍ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
 رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ نَزَغَ النَّاسُ كَانَتْهُمْ أَعْجَازُ
 نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرٍ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
 لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَبَتْ ثَمُودُ بِالنَّذِيرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشَرًا
 مِنَّا وَاحِدًا نَذِيعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ أَلْتَقَى الذِّكْرُ عَلَيْهِ
 مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ ﴿٢٥﴾ سَيَعْمُونَ عَذَابًا مِنَ الْكَذَّابِ
 الْأَشْرِ ﴿٢٦﴾ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فَمَنْ لَهَا فَرَّقْنَاهُمْ وَأَصْطَرِبُوا ﴿٢٧﴾

﴿٤﴾ جا به راستی نه وهنده هه وال و دهنگوباسی پیشویان
 پیگه یشتوه و بیستویانه که بهس بو بو نه وهی له تاوان و دزایه تی
 پیغه مبه ر و په یامه که ی و از بهینن.

﴿٥﴾ که نه مه نه و په ری دانایی و کار به جییه و دهگات به جیگای
 مه بهست، به لام نه م ترسینه رانه سوودیان پینه دان چونکه
 به گویان نه کردن.

﴿٦﴾ سا توش گویان پیمه ده، نه و روزهی که بانگه ر بانگ دهگات
 بو شتیک که به دلایان نیه، که زیند و بونه وه و وهرگر تنی نامه ی
 کردار و حه شرو حیسابه، به لکو ثاوات ده خوازن که نه نامه یان
 پیبدرایه و نه زیندو بونایه وه.

﴿٧﴾ کزو چاوشورن که له گوستان دینه دهره وه، به راستی
 هه روه کو کولله وان که بلا و بوی پته وه به ودهشت و دهردها، هه مو
 مروف به ره و زهوی مه حه شر دین.

﴿٨﴾ به په له ملیان به رزده که نه وه به ره و بانگه ره که، جا
 خوانه ناسان ده لاین: نه مه روزه یکی سه خته.

﴿٩﴾ پیش نه وانیش گه لی نوح با وهریان نه بو، جا با وهریان به
 بهنده ی نیمه نه کردو وتیان: شیته و بهرگریان لی کرد له
 بلا و کردنه وهی په یامه که ی.

﴿١٠﴾ جا نه ویش هانای برد بو په روه ردگاری و وتی: به راستی من
 شکستم خوارد له هیزو توانادا نه ک له قسه و به لگه دا، داوات
 لیده که م توله م بو بستینه له و گه له خوانه ناسه، به لی په روه ردگار
 نزاکه ی وهرگر و فهرمانی سزادانی دان.

﴿١١﴾ نه وسا بو هاتنه خواره وهی ئاویکی زورو به لیزمه دهرگا کانی
 ناسمانان خسته سه رپشت و ئاومان رزانه خواره وه.

﴿١٢﴾ چا وگه ئاوه کانی زه ویشمان هه لقولاند، ئینجا ئا و گهینه یه ک
 به گویره ی نه وهی که برپاری بو درا بو روی زهوی هه موی بو به
 دهریا.

﴿١٣﴾ جا نوح و په پره وانیمان له سه ر که شتی به بزمار
 دروستکرا و هه لگرت.

﴿١٤﴾ که له ژیر چا ودری خوماندا دهر ویش و خوانه ناسمانان
 به وئاوه بن ئا و کردو له ناومان بردن که نه وه توله یه ک بو وهرگرا
 بو نه و که سه ی که سوپاسی نه کرا که الله یه. واته خوانه ناسان
 منه تی الله یان نه زانی و په پره وهی پیغه مبه ره که یان نه کرد بو یه
 ناوه ها بنئا وکران.

﴿١٥﴾ جا به راستی نه و روودا وده مان هیشته وه که نیشانه یه ک بیته
 بو خه لکی پاش خو ی ئاخو که سیك هه یه بیر له م رودا وده بکاته وه و
 سودی لی وهریگریته؟

﴿١٦﴾ ده سا سزا و ترساندنه کانم چون بو، هاته دی یان قسه یه کی
 نه زوک بو؟ جا کی سه رکه وتو کی له نا وچوو؟

﴿١٧﴾ خو به راستی نه م قورئانه ناسان ده که یین به شیوه یه ک که
 هه مو که سیکی ژیر ده توانیته لی تی بگات، جا ئایا که سیك هه یه
 که بیر بکاته وه و سوود له م قورئانه وهریگریته؟ واته با په ندی
 لی وهرگر ن هه تا دو چاری سه ختی و به لا نه بوون.

﴿١٨﴾ گه لی عادی ش با وهریان نه هیئا به هود و سا چون بو سزا و
 ترساندنی من بو یان؟

﴿١٩﴾ بیگومان نیمه بایه کی دهنگ گه وره ی سارده مان بو
 ره وانه کردن له کاتیکی شوومدا به به رده وامی له ماوه ی حه وت
 شه وو هه شت روژدا.

﴿٢٠﴾ که خه لکی له نا و که ندر و چاله کانیا ندا هه لده که ندو
 ده یکوشتن ده وت لاسکی داری خورمان هه لکه ندراون به ریشه وه،
 نه وهنده بالا به رز و به ژن در یژ بوون.

﴿٢١﴾ سا بزانه سزا و ترساندنی من چون بو بو یان، سه رکه وتن له و
 دزایه تی هه دا یان ته فروتونا کران و له نا وچوو؟

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّخَضَّرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ
فَعَاطَى فَقَعَرٌ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرٌ ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْحُمْظِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنَّذْرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا
بِالنَّذْرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ صَيفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابِي وَنَذِيرٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ ﴿٣٨﴾
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ
﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذْرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَّبَتْكُمْ فَخَذَّكُمُ
أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقْدِرٌ ﴿٤٢﴾ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكَ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنْصَرُونَ ﴿٤٤﴾ سَيُهْرَمُ الْجَمْعُ
وَيُؤْلُونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ
﴿٤٦﴾ إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ
عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

﴿٢٨﴾ جا بهراستی ئەم قورئانه ئاسان دەکەین بە شیوەیهک که
هەمو کەسیکی ژیر دەتوانیت لای تیبگات، جا ئایا کەسیک هەیه
کە بیربکاتهوهو سود لەم قورئانه وەرگریت؟ واتە با پەندی
لیوەرگرن هەتا دوچارى سهختی و بەلا نەبوون.

﴿٢٩﴾ گەلی سەموودیش باوەریان نەکرد بەترسینەرەکان کە سالح
الکلیلا: پیغەمبەریان بو.

﴿٣٠﴾ جا وتیان: ئایا شوین تاکە مەروفیکی خۆمان بکەوین؟ ئەگەر
ئاوهە کارێک بکەین، بیگومان ئیমে لە گومرایی و شیتیداين.

﴿٣١﴾ ئایا لەناو ئەم هەمو خەلکەى ئیমেدا فەرمانى خودا بەو
دەدریت؟ نەخیر باوەرناکەین بەلکو ئەو درۆزنە لەو قەسەیهى کە
دهیکات و خۆبەزلانە. جا پەرورەدگار بەدەمیاندا دەداتەوه
ودەفەرموی:

﴿٣٢﴾ سەبەینى دەرزانى كى درۆزن و خۆبەزلانە، واتە پاش مەرگ،
بەلام لەلای خودا ئەوەندەنزیکە بەبەیانى ناوی دەبات.

﴿٣٣﴾ بیگومان ئیमे ئەو و شترەى کە ئەوان داوايان کرد وەکو
موعجیزەیهک لە بەردیك کە خۆیان چاویان لیبو دەرمانهیناو
بۆیان ڕەوانە دەکەین تا تاقى کردنەوهیهک بێت بۆیان سا تۆ
جاودیریان بەو خۆتەبگرە.

﴿٢٨﴾ جا هەواڵیان پێدە کە ئەو ئاوهى هەیانە لەناویاندا
بەشکراوه، رۆژێک بۆ ئەوان و رۆژیکیش بۆ و شترەکەیه بەلام
ئەوان لە هەردوو جارەکەدا ئامادەدەبن لەوى ئەو رۆژەى بەشە
ئاوى خۆیانە ئەوه هیچ و ئەو رۆژەیش کە بەشە ئاوى و شترەکەیه
ئەوان لەوى دەبن بۆ دۆشینى و شترەکەو دابەشکردنى شیرەکەى
بەسەر خۆیاندا، کەچى بەمەش هەر رازى نەبون بەلکو بیریان
لەناوبردنى و شترەکە کردەوهو سەرەنجام بریارى لەناو بردنیان دا
وەک دەفەرموی:

﴿٢٩﴾ جا ئەوان هاوڕێکەى خۆیانیان بانگ کردو رایان سپارد بۆ
کوشتنى ئەو و شترە، سا ئەویش بە بریارى ئەوان دەستیداىه شیر و
سەرى برى!

﴿٣٠﴾ سا بزانه سزاو ترساندنى من چۆن بو بۆیان، سەرکەوتن لەو
دژایەتیهدا یان تەفروتنو کران و لەناوچون؟

﴿٣١﴾ بیگومان یەک نەعرەتمان لێدان، ئەوسا هەمویان چەنومل
کەوتن وەک دارى وردکراوى پەچەکەر چۆن کابرای پەچەکەر
دارەکان لەنۆیان تیللاکاندا دەچەمپینیتەوه بەم دیو بەو دیواو
ئەوى بى کەلکبى دەکەوئ و لەژیریى دا ورد دەبیت ئاویان لى
هات.

﴿٣٢﴾ جا بهراستی ئەم قورئانه ئاسان دەکەین بە شیوەیهک کە
هەمو کەسیکی ژیر دەتوانیت لای تیبگات، جا ئایا کەسیک هەیه
کە بیر بکاتهوهو سوود لەم قورئانه وەرگریت؟ واتە با پەندی
لیوەرگرن هەتا دوچارى سهختی و بەلا نەبوون.

﴿٣٣﴾ گەلی لووتیش باوەریان بە ترسینەرەکان نەکرد کە لووت الکلیلا
پیغەمبەریان بو، جا خوا دەفەرموی:

﴿٣٤﴾ بیگومان ئیमे بەرد بارانمان کردن جگە لە ئالى لووت کە لە
پیش رۆژبوونەوهدا رزگارمان کردن لەو بەلایە،

﴿٣٥﴾ ئەمەش چاکەیهک بو لەلایەن ئیমেوه، هەر ئاوههائش
پاداشتی سوپاسگوزاران دەدەینەوه.

﴿٣٦﴾ بە راستى ترساندنى له زەبرى لێدانى ئیमे کەچى
ئەوان گومانیان بوو لە ترسینەرەکان و باوەریان پى نەکردن.

﴿٣٧﴾ خۆ بەراستى لەبارەى میوانەکانیهوه زۆر بگرەو
بەردەیان لەگەلدا کرد، جا چاوهکانیانمان لى سەندنەوه،
چونکە دەیانویست کە خراپە لەگەل میوانەکانیدا بکەن، جا
پێیان وترا: دەسا بچەژن سزای من و تۆلەى ترساندنەکانم
چونکە باوەرتان نەبوپیى.

۳۸ سا بهراستی له کاتي به يانيه کی زوودا سزای بهرده واميان
بو هات که نهم سزايه بهرده وام بو تا گهياندي به سزای
قهبرو پاشان حيسابو پاشان دوزخ، جا پييان وترا:

۳۹ دهی سا بچه زن سزای من و توله ی گوئ نهدان به
ترساننده کانم.

۴۰ جا بهراستی نهم قورنانه ناسان دهکين به شيويه که
همو که سيکی ژير ده توانيت ليی تيگات، جا نایا که سيک
ههيه که بيرکاته وده سود لهم قورنانه ودر بگريت؟ واته با
پهندي لي ودر گرن ههتا دو چاری سهختو به لا نه بوون.

۴۱ جا بيگومان که ترسي نه ران هاتنه لای فيرعه ون ودهست و
دايره که ی.

۴۲ که باوهرپان نه کرد به همو نيشانه کانی نيمه، سا
نيمهش له توله ی نهو لاساری و خو به زلزي و تاوانانه ياندا
گرتمان به گرتنی دهسه لاتداریکی به توانای وا که هيچ
شتيکی له دهست دهر نه چيت، که به ناوی نیل خنکاندي پاش
رزگار کردنی موسا عليه السلام و په پره وانی، نینجا رو به کافرا نی نهم
نومه ته دهکات و دهفه رموی:

۴۳ نایا خوانه ناسانی نیوه چاکترن له وانه؟ یان نایا نیوه له
پهراوه کاندا برپاری بی تاوانيتان بو هاتوه وا نه وونده له
خوتان بابین؟

۴۴ یان نایا نیوه دهلین: که نیمه کو مه لیکی زوری
یه کدهست و به توانین و سه رکه وتوو ده بین به سه ر محمد ﷺ
وپه پره وانی؟ بهراستی هیچکام له وانه نین.

۴۵ بهم زوانه نهم کو مه له ی نیوه تیکده شکیت و پشت تی
دهکهن و راده کهن،

۴۶ نهک هه ر نهوه به لکو قیامه تیش به لینگایانه و بهراستی
بارود وخیان له قیامهت گه وره ترو تالتره لهم تیکشکانه ی
دنیا یان.

۴۷ به بیگومان تاوانباران له گومرایی و شیتیدان له دنیا دو
له ناو ناگری بلیسه دارو توندان له پاشه پوزدا،

۴۸ نهو روزه ی که له سه ر دهمو چاویاندا به ناو ناگردا
را ده کیشری و پييان دهوتریت: بچه زن ناگری گه یشتن به

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝۵۰ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَّذْكَرٍ ۝۵۱ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ
فِي الزُّبُرِ ۝۵۲ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ۝۵۳ إِنَّ الْإِنْفَيْنِ
فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ۝۵۴ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْنَدٍ ۝۵۵

۵۵ سُورَةُ الرَّحْمَنِ ۱۸۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ۱ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۳
عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۴ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۵ وَالنَّجْمُ
وَالشَّجَرُ سُجَّدَانِ ۶ وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۷
أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۸ وَأَقِيمُوا الزُّنُكَ بِالْقِسْطِ
وَلَا تَحْسِرُوا فِي الْمِيزَانِ ۹ وَالْأَرْضُ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۱۰
فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۱۱ وَالْعَبُّ ذُو الْعَصْفِ
وَالرَّيْحَانُ ۱۲ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۳ خَلَقَ
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ۱۴ وَخَلَقَ الْجَانَّ
مِنْ مَارِجٍ مِّن نَّارٍ ۱۵ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۶

سهقه ر. له فهرموده ی سه حیددا که نیامی بوخاری و
نه سائی هی ناویانه که کاتیک نایه تی { سِهَرْمُ الْجَمْعُ ... }
دابه زی، عومهر وتی: کام کو مه له ده شکیت؟ کام کو مه له له ناو
ده چیت؟ عومهر وتی: کاتیک له سه ر کانیا وده کانی "به در"
بووین و هه ردوو سوپا رو به روی یهک وده ستابوین پیغه مبهری
خوام ﷺ بینی که له ناو زریکه ی خویدا ده جولایه وده
دهیفه رمو: { سِهَرْمُ الْجَمْعُ ... } جا نهو کاته منیش زانیم
مه بهستی نهم نایه ته چیه. واته نهم نایه ته پیشت دابه زیوه و
وده ده ی تیکشکاندي بیبا وهرانی داوه به لام همو شت
کاتیکی دیاری کراوی خو ی هه یه تا نه وکاته نه یهت هیچ
ناکریت. وهک دهفه رموی:

۴۹ بیگومان نیمه همو شتمان به نه ندازه دروست کردوه. له
فهرموده یه کدا که نه بو هوریره ﷺ هی ناویه تی
وتویه تی: { جَاءَ مُشْرِكُو قُرَيْشٍ يَخَاصِمُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي الْقَدْرِ
فَنَزَلَتْ: { يَوْمَ يُسْجَوْنَ فِي النَّارِ ... الى قوله ... خَلَقْتَهُ بِقَدْرِ } / مسلم
وغیره / بت په رسته کانی مه که هاتنه خزمهت پیغه مبهری خوا
ﷺ له باره ی (قه دهر) دوه کیشه یان له گه لدا کرد جا نهم
دو نایه ته { يَوْمَ يُسْجَوْنَ فِي النَّارِ ... الى قوله ... خَلَقْتَهُ بِقَدْرِ } هاته
خواره وده. نینجا خوا دهفه رموی:

٥٠. ئەوسا فەرمانى ئىمە تەنھا يەك جارە وەك چاوكلاکردن ھەر وتمان ببە: دەبىت.

٥١. جا بەراستى ئىمە خەلگانى زۆرى وەك ئىبودەمان لەناوبردو، دەى ئايا كەسىك ھەيە كە بىر بىكەتو وە لە رابردو پەندو نامۆزگارى وەربىگرت؟

٥٢. خۆ ھەر شىكيان كەربىت ھەموى لەناو پەراوەكاندا تۆمار كراوە پېش كردنى لە (لوح المحفوظ) و پاش كردنىشى لە نامەى كەردارەكانىندا

٥٣. جا ھەرجى گەورەو بچوك ھەيەلەتاوان و لەكردار ھەر ھەموى بە دېر نوسراوە بى زىادو كەم. ئىنجا پەروەردگار پاش خراپەكاران و سزايان باسى چاكەكاران و پاداشتيان بە كورتى دەكەتو دەفەرەموى:

٥٤. بېگومەن پارىزگاران لەناو باخچە گەل و روباردان.

٥٥. ئە جىگەى بەرپىزى پر خىروبيردا لەلای پادشاى بە دەسلەتەن كە ھەمو داخوازيەكانيان بۆ دىننەتە دى. پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرەمويەت: {الْمُقْسُطُونَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ، عَنْ يَمِينِ الرَّحْمَنِ، وَكُلَّمَا يَدِيهِ يَمِين، الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَاؤُلُوا /مسلّم وغيره/} دادپەرەوران لەلای خودا لەسەر مەنبەرەكانى نور، لەلای دەستى راستى رەحمانەو، كە ھەردوو دەستى ھەر راستەو خاوەنى فەرە، ئەو كەسانەن كە لە بېرىياندا لەناو خاوخىزانىندا لەناو ئەو كەسانەى كە سەرپەرشتيان دەكەن دادپەرەورانە رەفتار دەكەن.

سورەتى رەحمان

٨٧

٥٥

سورەتى رەحمان كە سورەتى پەنجاو پىنچەھەمى قورئانە، ھەشتاو ھەوت ئايەتە، لە مەكە ھاتووتە خوارەو، ھەندىك وتويانە لە مەدینە دابەزیو، وتراوە بەگوێرەى دابەزىن سورەتى چلوسى ھەمەو پاش سورەتى (الفرقان) و پېش (فاطر) دابەزیو. ناسخو مەنسوخىشى تىدا نىە.

بەناوى ﷻ ى زۆر بەسۆزو بىننەھايەت مېھربان

١. ئەو خودا زۆر بە بەزەبىيە كە بەو سۆزو مېھربانىيە فرەوانەى ھەمو بونەوھەرى داپۆشيو وە مرۆفەش لەسايەى دا ھەساوتەو وە نىعمەتەكانى لەژمارەدا نايەت و گەورەترىن نىعمەتى ھىدايەت و قورئانە.

٢. كە ئەم قورئانەى لەرگەى پېغەمبەرەو ﷺ بەم ئومەتەى گەياندو.

٣. مرۆفەى درووستكردو.

٤. فەرى قسەكردنى كردو كە دەتوانى بەزمانى شتە ناودەرونيەكان و ئاوات و خواستەكانى خۆى باس بكات.

٥. خۆرو مانگىش دىن و دەچن بە پىى حىسابىكى ديارى و رېكۆپىك كە بە ھۆى ئەو ھات و جۆيەو ھەو و رۆزو حياوازى كەش و ھەوا بەدى دىت و دەتوانن كاتەكانيان بۆديارى بكەن ھەر بە ھۆى ئەو حىسابە ديارى و رېكۆپىكەيە كە دەتوانرەت بزانرەت چ كاتىك خۆرو مانگ لە يەك ئاراستەدا دەبن خۆر گيران و مانگ گيران رودەدات و ھەر بەو ھاتوچۆى ھەو و رۆزەيە كە دەكات بەتەواو بونى تاكى گيانلەبەر و پاشان تەواوبونى تەمەنى ئەم جىھانە بەديارى كەردنىكى پېشى لەلایەن خوداوە.

٦. خۆ گزەگياو درەختىش بۆ پەروەردگاريان سوچدە دەبەن و تەسلىمى فەرمانەكانى ئەون و بە ئەندازەى گەردىلەيەكەش لە فەرمانى لانادەن.

٧. ئاسمانى بەرز كەردووتەو و تەرازویشى داناو بۆ دادپەرەورى، تامرۆفەش فەرى دادپەرەورى بكات.

٨. بۆ ئەو كە ئىووش لە ئەندازە دەرنەچن لە سەنگو كىشانەداو سەر راست بن و لە بېرىارتاندا دادپەرەورەبن.

٩. با ھەلەسەنگانەكانتان دادپەرەورانە بىت و زيان لە كەس نەدەن لەتەرازو كىشانەدا.

١٠. جا ئەم زەويەيشى بۆ مەردوم دانا تا لەسەرى بژين.

١١. كە ميوەى زۆرى تىدايەو دارخورماى خاوەن شكۆفەيش.

١٢. دانەى خاوەن كاوو گياى بۆن خۆشيشى تىدايە.

١٣. دەى سا ئىو ئەى جنۆكەو مرۆفە بە كام چاكەى پەروەردگارتان باوەر ناكەن؟ جابر دەلەت: پېغەمبەر ﷺ ھات بۆلای يارەكانى و سورەتى رەحمانى لە سەرەتاوە تا كۆتايى بۆ خویندن، جا ئەوانىش بىدەنگبون و ھىچيان نەوت، ئىنجا پېغەمبەر ﷺ فەرەموى: {لَقَدْ قَرَأْتُهَا عَلَى الْجِنِّ لَيْلَةَ الْجِنِّ فَكَانُوا أَحْسَنَ مَرْدُودًا مِنْكُمْ كُنْتُ كَلَّمَا أَتَيْتُ عَلَى قَوْلِهِ ﴿فَإِنِّيَ آءَاءَ رَبِّكُمْ﴾ تَكْذِبَانِ ﴿﴾ قَالُوا لَا بَشِيءٌ مِنْ نَعْمِكَ رَبَّنَا نَكْذِبُ فَلَكِ الْحَمْدُ /الترمذى،

حسنه الألبانى/ بەراستى ھەوى جنۆكە ئەمەم خویند بەسەر جنۆكە كاندا لەئىو جوائز وەلاميان دايەو، ھەر وەختى دەچوم بەسەرئەم فەرمودەى خوايە ﴿ دەى سا ئىو ئەى جنۆكەو مرۆفە بە كام چاكەى پەروەردگارتان باوەر ناكەن؟﴾ دەيان وت: بەھىچ

نیعمه تیکی په رومردگارمان بیباومړننن جابه ربوئویه سوپاس بهم شیوه دهرده که ویت که پیغمبر ﷺ قسه له گهل جنوکه دا کردوه بانگی کردون بو نایین و قورنای بو خویندونه ته وه، واته: پیغمبر ی ئینسان و جنوکه یه.

﴿۱۴﴾ سهرتا مروفی له فوریکی وشکبوی وای دروستکرد وک گوزدی به ناگر سورده کراو دهستت لیبدايه زرنګه ی دهات.

﴿۱۵﴾ وه جنوکه ی له پوخته ی ناگر دروستکرد. پیغمبر ﷺ هرموی: ﴿خُلِقْتُ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ وَخُلِقَ آدَمُ بِمَا وُصِفَ لَكُمْ﴾ / غیره / فرشته دروستکراو له روناکی و جنوکه دروستکراو له پوخته ی ناګرو ناده می له ووی که بۆتان باسکراو دروستکراو واته له خاک دروستکراو.

﴿۱۶﴾ دهی سا نیوه به کام چاکه ی په رومردگارتان باومړ ناکه ن؟

﴿۱۷﴾ په رومردگاری دوو رۆژه لاتي هاوین و رۆژه لاتي زستان یان رۆژه لاتي خوړو رۆژه لاتي مانگو په رومردگاری دوو رۆژناوایشه. له قورنایا وشه ی رۆژه لات (المشرق) وه وشه ی رۆژناوا (المغرب) به گویردی باسه کان به شیوه ی تاک و جوت و کو هاتوه: له نایه تی بیست و هه شتی سورته شیوعه رادا هاتوه: ﴿رَبُّ

الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ ﴿۲۸﴾ وه له سورته میعارجدا به کو هاتون:

﴿فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ ﴿۴۰﴾ وه له سورته دا به جوت

باسکراو: ﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْغَرْبَيْنِ﴾ کاتیګ به تاک هاتون مهبه ست ناحیه ی رۆژناواو رۆژه لات، دیاره خوړ هه ر رۆژی که هلدیت جیګایه کی تایبه تی هه یه له سالداو رۆژناوایشی هه روهایه مانګیش هه ر ناوهایه، جا له مړوده رۆژناواو رۆژه لات هاته کان زوړن، وه نه ستیره کان زوړن که نه وانیش خاوه نی رۆژناواو رۆژه لاتن، جا له ویدا که به کو هاتوه دهگونجیت مهبه ست نه وانه بیت، وه له سورته دا که یه که له دوا ی یه که باسی جوت هکان دهکات وک دروستکردن و فیړ کردن، خوړو مانګ، ناسمان و زهوی، جنوکه و ئینسان، بهه شت و دوزخ، زیان و مردن... هه تادای. دهگونجیت دوو رۆژه لات و دوو رۆژناوا، که رۆژناواو ورۆژه لاتی دریژترین و کورتین رۆژی سال مهبه ست بیت، له راستیدا له هه میواندا توانایی و زانایی دانایی خاوه رده که ویت.

﴿۱۸﴾ دهی سا نیوه به کام چاکه ی په رومردگارتان باومړ ناکه ن؟

﴿۱۹﴾ دوو دهریای سهر به خو کردوه دهگن به یه که.

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْغَرْبَيْنِ ﴿۱۷﴾ فَإِنِّي ءَالِئٌ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۱۸﴾ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿۱۹﴾ يَبْتَهُمَا بَرْخٌ لَا يَتَّبِعَانِ ﴿۲۰﴾ فَإِنِّي ءَالِئٌ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲۱﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَاتُ ﴿۲۲﴾ فَإِنِّي ءَالِئٌ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲۳﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿۲۴﴾ فَإِنِّي ءَالِئٌ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲۵﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿۲۶﴾ وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿۲۷﴾ فَإِنِّي ءَالِئٌ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲۸﴾ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿۲۹﴾ فَإِنِّي ءَالِئٌ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۰﴾ سَنَفَعُ لَكُمْ أَنِيهِ الثَّقَلَانِ ﴿۳۱﴾ فَإِنِّي ءَالِئٌ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۲﴾ يَمْعَشَرِ الْجِنُّ وَالْإِنْسُ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَنِ ﴿۳۳﴾ فَإِنِّي ءَالِئٌ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۴﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْصِرَانِ ﴿۳۵﴾ فَإِنِّي ءَالِئٌ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۶﴾ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿۳۷﴾ فَإِنِّي ءَالِئٌ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۸﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿۳۹﴾ فَإِنِّي ءَالِئٌ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۴۰﴾

﴿۲۰﴾ به لام له نیوانیاندا په رده هه یه و هیچ کامیان زیاده مړوی ناکات به سهر نه ویتریاندا تا هه ر دووکیان خراب ببن. زانایانی نه مړوی فیزیای ده لئین: به هو ی هیژیک که پیی دهوتریت "انشداد السطحي" که به هو ی جیاوازی چری و خهستی دوو دهریادا دروست ده بیت نه و دوو دهریایه کاتیګ که به یه که دهگن تیکه لوی یه کتر نابن و تام و رنګی یه کتر ناګوړن نه م حه قیقه ته زانستیه که نه مړو زانایان وک دوزینه و هیه کی زانستی باسی لیوه دهکهن، که قورنای پیرو زیاتر له هه زارو چوارسه د سال پیش نیستا باسی لی کرده، نایا دهگونجیت نه مه قسه ی پیاویکی نه خوینه وار بیت که له هه مو ژیانیدا له دهریاه دور بوه؟

﴿۲۱﴾ دهی سا نیوه به کام چاکه ی په رومردگارتان باومړ ناکه ن؟

﴿۲۲﴾ له هه ر دووکیان مرواری و مهرجان دهر دیت.

﴿۲۳﴾ دهی سا نیوه به کام چاکه ی په رومردگارتان باومړ ناکه ن؟

﴿۲۴﴾ له بهر هیژو توانای و کار به جیی خو یه تی که نه و که شتیه که ورا نه ی وک چیا به ناو نه و دهریایه گه ورا نه دا دین و دهر و ن.

﴿۲۵﴾ دهی سا نیوه به کام چاکه ی په رومردگارتان باومړ ناکه ن؟

﴿۲۶﴾ نه ووی که له سهر نه م زهویه دایه هه موی له ناوده چی.

يَعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ بِسَمْعِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَيَأْتِي
 ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمَجْرُمُونَ
 ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ فِيهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ اِنَّ ﴿٤٤﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
 ﴿٤٥﴾ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّانٍ ﴿٤٦﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
 ﴿٤٧﴾ ذُرَاةَافْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ
 تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ
 زُجْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَكَبِّرِينَ عَلَى فُرُشٍ
 بَطَّائِنُهَا مِنْ اِسْتَرْقٍ وَحَى الْجَنَّتَيْنِ دَانِ ﴿٥٤﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيْهِنَّ قَصَصْتُ الطَّرْفَ لَمْ يَطْمِئِنَّ اَنْسُ قَبْلَهُمْ
 وَلَا جَانٌ ﴿٥٦﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ
 وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ
 الْاِحْسَنِ اِلَّا الْاِحْسَنُ ﴿٦٠﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
 ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
 ﴿٦٣﴾ مُدْهَامَتَانِ ﴿٦٤﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾ فِيهِمَا
 عَيْنَانِ مُضَاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

﴿٢٧﴾ نهوسا تنهنا پهرومردگاری خاوند شکوی بهرزو بهریت
 دهمینیت .

﴿٢٨﴾ ددی سا نیوه به کام چاکه پهرومردگارتان باومر ناکه؟

﴿٢٩﴾ نهودی له ناسمانان و زویدایه ههمویان داوا لهو دمکن و بئ
 نهو هیچ کاریکیان بئ ناکریت، نهو ههمو رږڅیک به نیشیکهوه
 خهریکه. پیغه مبرک له باره دی نه نایه ته وه دهغه رموی: {مَنْ شَاءَ
 أَنْ يَغْفِرَ ذَنْبًا وَيَرْفَعَ قَوْمًا وَيُخَفِّضَ آخَرِينَ/ ابن ماجه، حسنه
 الابانی/ وه لهو نیشانه پهرومردگار نهودیه که له تاوانیک
 خوشده بیت و گرفتاریه ک لاده بات و گه لیک بهر زده کاته وه و
 هندیکی تر نزم دهکاته وه} .

﴿٣٠﴾ ددی سا نیوه به کام چاکه پهرومردگارتان باومر ناکه؟

﴿٣١﴾ بهم زووانه رو له کارو کردارتان دهکین نهی جنوکه و مروف،
 جاده ستمان خالی ده بیت بئ حیساب و کتاب له گهل نیوهش دا،
 دیاره الله هیچ کات سهرقال نیه تا له پاشدا دهستی خالی ببیت
 بئ توله و مرگرتن لیمان، به لگو نه مه هره شهیه کی زور تونده و
 به گویره ی عه قلی خو مان له گلمان ددویت.

﴿٣٢﴾ ددی سا نیوه به کام چاکه پهرومردگارتان باومر ناکه؟

﴿٣٣﴾ نهی دهسته ی جنوکه و مروف نه گهر دتوانن به ههمو گو شه و
 به شه کانی ناسمانان و زویدا تیبه پرن، جا تیبه رن ناتوانن تییدا

تیبه پرن مه گهر به هیزیکی گه وره، و تراوه کاتیک که جنوکه و
 نینسان کو دهکاته وه، نینجا پیان دوتریت نه گهر دتوانن
 هه لپین و خوتان رزگار بکن و ابکن، ناشکرایه که نه مه تان
 پیانکریت مه گهر به هیزیکی گه وره که لهو رږڅه شدا هیچکس
 هیچ هیزو دهسه لاتیکی له دهستدا نیه و ههمو هیز هر به دهست
 الله ﷻ. جا نه گهر مه بهست دنیا بیت لی ردها نه نایه ته مروف
 هه لده نیت بئ په پیداکردنی زانیاری و دهسه لات تا بتوانیت بهم
 جیهانه دا بگه ریت و زیاتر ریکوپیکي نه م بوونه و مروه و سووده کانی
 بئ دهرکه ویت و بزانیته که خالیقی نه م بوونه و مروه زور به
 دهسه لات و زاناو دانیوه و تاکه و هاوبه شی نیه و که شیش نهودی که
 نهو کردویه تی پیی ناکریت.

﴿٣٤﴾ ددی سا نیوه به کام چاکه پهرومردگارتان باومر ناکه؟

﴿٣٥﴾ جا نه گهر بتانه ویت هه لپین داده باریت به سهر تاندا گری
 ناگری ته و او ی بید و وکهل و به دووکه له وه نه و ساش یارمه تی
 نادرین بئ رزگار بوونتان،

﴿٣٦﴾ ددی سا نیوه به کام چاکه پهرومردگارتان باومر ناکه؟

﴿٣٧﴾ جا نهو کاته ی که ناسمان له تیو، بو به گولی سورو وهک
 چه رمی سوری لی هات و شیوه ی رږونی داخرای لی نیشته له
 سه ختیدا و تویه وه که کاتی قیامه ته، جا نهو کاته دمرانن چیتان
 کیلاوه،

﴿٣٨﴾ ددی سا نیوه به کام چاکه پهرومردگارتان باومر ناکه؟

﴿٣٩﴾ جا لهو رږڅه دا نه مروف و نه جنوکه پرسیار له تاوانی
 ناکریت، لهو رږڅه دا ههمو کهس خوی بوخوی دهرانیته چی
 کردوه و هر به شیوازیش دهناسرینه وه بئ مئموران.

﴿٤٠﴾ ددی سا نیوه به کام چاکه پهرومردگارتان باومر ناکه؟

﴿٤١﴾ تاوانباران هر به سهر و سیمایاندا دهناسرین، نهوسا
 ناوچاوانیان له گهل پیکیاناندا دهگریته و بئ ناو دږزه خ فیه
 دهرین،

﴿٤٢﴾ ددی سا نیوه به کام چاکه پهرومردگارتان باومر ناکه؟

﴿٤٣﴾ نه مه نهو دږزه خیه که تاوانباران باومر پان پیی نه بو.

﴿٤٤﴾ جا نه مړو له نیوان نهو دږزه خه و له نیوان ناوی گهرمی داخدا
 دهو لپینه وه له م بئ نه وو لهو بئ نه م، نهودیه سهر نه نجامی
 تاوانبارانی خوانه ناس،

﴿٤٥﴾ ددی سا به کام چاکه پهرومردگارتان باومر ناکه؟

۴۶) نهوسا هر كه سيك كه له دنيا دا له پهرومردگاري خوي ترسا بيت له پژوی قیامتدا دوو باخی بوههيه.

پیغمبري خوا ﷺ فهرمویهتی: {إِنَّ فِي الْجَنَّةِ جَنَّاتٍ آيْنُهُمَا وَمَا فِيْهَا مِنْ فَصَّةٍ وَجَنَّاتٍ آيْنُهُمَا وَمَا فِيْهَا مِنْ ذَهَبٍ وَمَا بَيْنَ الْقَوْمِ وَبَيْنَ أَنْ يَنْظُرُوا إِلَى رَيْبٍ إِلَّا رِءَاءَ الْكِبْرِيَاءِ عَلَى وَجْهِهِ فِي جَنَّةٍ عَدْنٍ / مسلم وغيره/ بيگومان لهناو بهههشتی گهوردا دوو باخچه ههيه كهزهرفهكانيو ههرچی تیدا ههيه لهزیوه دوو باخچهی تر كه زهرفهكانيو ههرچی تیدا ههيه لهزیوه دوو لهنیوان نهو گهلهو لهنیوان نهودی كهپروانن بۆ پهرومردگاري خویان تهنها عهباي گهورایهتیه له سهر روی نهوزاته، لهناو باخچهی ههمیشهیی حهسانهوهدان}.

۴۷) دهی سا نیوه به کام چاکه ی پهرومردگارتان باوهړ ناکه ن؟

۴۸) ههردوو باخهكه خاوهنی درهختی جړوپړو به پهلك و پون،

۴۹) دهی سا نیوه به کام چاکه ی پهرومردگارتان باوهړ ناکه ن؟

۵۰) لهناو نهو دوو باخچهدا دوو جوگه ی ناوی تیدایه كه ههمیشه دهړوات.

۵۱) دهی سا نیوه به کام چاکه ی پهرومردگارتان باوهړ ناکه ن؟

۵۲) لهناو نهو دوو باخچهدا ههمو میوهیهکی تیدایه و لفی یهكن و لهیهك دهچن.

۵۳) دهی سا نیوه به کام چاکه ی پهرومردگارتان باوهړ ناکه ن؟

۵۴) لهسهر رایهخ گهلیك كهتانهكانيان له ههوریشمی نهستوره پالیانداوتهوهو میوهی گهیشتی نهو دوو باخه نزیكه لییانهوهو به ههر شیوهیهك بن دهستیان پیی دهگات.

۵۵) دهی سا نیوه به کام چاکه ی پهرومردگارتان باوهړ ناکه ن؟

۵۶) جا لهسهر نهو رایهخانه نافرتهانیکی لهسهره كه ههر جاویان له هاوسهرهكه ی خویانهو كهس لهو به جوانتر نازانو ههمویان كچن و پیش نهو میړدهی خویان نه جنوكه و نهمرؤفی تر نزیکیان نهكهوتون.

۵۷) دهی سا نیوه به کام چاکه ی پهرومردگارتان باوهړ ناکه ن؟

۵۸) نهو نافرتهانه نهوهنده پاك و سپی و جوانن ههر دهلیی مرواری گهورده و بچوكن.

۵۹) دهی سا نیوه به کام چاکه ی پهرومردگارتان باوهړ ناکه ن؟ لهم بارهوه دهیان فهرمودده ههيه، بهلام نیمه لیړدها یهكيك لهو فهرمودانه دهینین كه دههفرموی: {إِنَّ أَوَّلَ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى

فِيْهَا فَتَكْفُهُمْ وَتَحُلُّ وَرَمَانٌ ۚ ۶۸) فَيَأْتِيْ ءَالَآءُ رَيْكُمَا تُكْذِبَانِ ۖ ۶۹) فِيْهِنَّ خَيْرٌ حَسَنٌ ۖ ۷۰) فَيَأْتِيْ ءَالَآءُ رَيْكُمَا تُكْذِبَانِ ۖ ۷۱) حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ۖ ۷۲) فَيَأْتِيْ ءَالَآءُ رَيْكُمَا تُكْذِبَانِ ۖ ۷۳) لَمْ يَطْمِئْنَنْ إِشْ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ۖ ۷۴) فَيَأْتِيْ ءَالَآءُ رَيْكُمَا تُكْذِبَانِ ۖ ۷۵) مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حَسَنِ ۖ ۷۶) فَيَأْتِيْ ءَالَآءُ رَيْكُمَا تُكْذِبَانِ ۖ ۷۷) تَبْرَكَ اَسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۖ ۷۸)

۵۶) سُورَةُ الْوَاقِعَةِ ۖ ۵۷)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۖ ۱) لَيْسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ ۖ ۲) خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ۖ ۳) إِذَا رَجَّعَتِ الْأَرْضُ رَجًّا ۖ ۴) وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۖ ۵) فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنبَثًّا ۖ ۶) وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۖ ۷) فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۖ ۸) وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ ۖ ۹) وَالسَّيِّئُونَ السَّيِّئُونَ ۖ ۱۰) أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۖ ۱۱) فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ ۖ ۱۲) ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۖ ۱۳) وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۖ ۱۴) عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۖ ۱۵) مُتَكَبِّرِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ۖ ۱۶)

صُورَةُ الْقَمَرِ لَيْلَةُ الْبَدْرِ، وَالَّتِي تَلِيهَا عَلَى أَضْوَا كَوَكَبِ ذُرِّي فِي السَّمَاءِ، لِكُلِّ امْرِئٍ زَوْجَتَانِ اثْنَانِ، يُرَى مُخٌ سُوقُهُمَا مِنْ وَرَاءِ اللَّحْمِ، وَمَا فِي الْجَنَّةِ أَعْزَبُ / مسلم وغيره/ بيگومان يهكهه دهسته كه دهچنه بهههشتهوه لهسهر وينه ی مانگی چوارددن و نهوش پاش نهوان دهچیت لهسهر شیوهی روناکترین نهستیږی ناسمانه، ههر پیاویکی بهههشتی دوو هاوسهری ههيه كه مؤخی قاجیان لهژیړ گوشتهوه دیاره، نهوسا لهناو بهههشتدا هیچکس بئ هاوسهر نیه}

۶۰) نایا پاداشتی چاکه و خودا پهړستی و یهکخواپهړستی جگه له چاکه كه بهههشت و نازو نیعمهتهکانیهتی شتیکی تر ههيه؟ واته نهوان منیان پهړستوه و منیش بهههشتیان پیدهدم.

۶۱) دهی سا نیوه به کام چاکه ی پهرومردگارتان باوهړ ناکه ن؟

۶۲) جگه لهو دووانه دوو باخچهی تریش ههن كه پلهیان كهمتره له دوو باخچهكه ی پیشوو.

۶۳) دهی سا نیوه به کام چاکه ی پهرومردگارتان باوهړ ناکه ن؟

۶۴) نهو دوو باخچه نهوهنده سهوزو تیړناو و به پهونهفن له دوروهو رهش دنوینن،

۶۵) دهی سا نیوه به کام چاکه ی پهرومردگارتان باوهړ ناکه ن؟

دهيفه رمو: {اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ/} ئه‌ی خودایه تو هه‌ر خۆت سه‌لامی و هه‌ر له‌تۆیشه‌وه‌یه هیمنی و ناشتی، خاوه‌نی فه‌ر و خیری زۆری ئه‌ی خاوه‌ن شکۆ و زۆر به‌رپز.

٩٦

سورته‌ی واقیعه

٥٦

سورته‌ی واقیعه که سورته‌ی په‌نجاشه‌شه‌می قورئانه، نه‌وه‌دو شه‌ش ئایه‌ته‌و له‌ مه‌که‌دا هاتوته‌ خواره‌وه، هه‌ندیک ده‌لێن جگه له‌ ئایه‌ته‌ی {أَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجُّونَ ٥٩} وه ئایه‌ته‌ی {ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ٣٩} وَثَلَاثٌ مِنَ الْآخِرِينَ ٤٠} ئه‌م سورته‌ ناسخ و مه‌نسوخ‌ی تێدا نیه. و تراوه به‌گوێره‌ی دابه‌زین سورته‌ی چله‌شه‌مه‌وه پاش سورته‌ی (طه) و پێش (الشعراء) دابه‌زیوه. ئه‌م سورته له‌ گه‌ل سوهرتی پێشودا که سورته‌ی "الرحمن" هه‌هم مانا و ته‌واوکه‌ری یه‌کترن که باس له‌ هاتنی قیامه‌ت و باسی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ ده‌که‌ن، جا له‌ سورته‌ی ره‌حماندا ته‌نها باس له‌ له‌تبونی ئاسمان ده‌کات، وه‌له‌م سورته‌دا باس له‌ جولان و بومه‌له‌رزهی زه‌وی ده‌کات وه‌ک ئه‌وه وایه که یه‌ک سورته‌ بن، ئیبنوعه‌باس ده‌لێت: ئه‌یوبه‌کر به‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ ی وت: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیریوت، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: {شَبِّتَنِي هُوَذَا الْوَاقِعَةُ وَالْمُرْسَلَاتُ وَعَمَّ يَتَسَاءَلُونَ وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ/ الترمذی، صححه‌ الألبانی/ واته‌ پیری کردم سورته‌ی هود و واقیعه‌ و مورسه‌لات و عه‌مه‌ و ته‌کویر} چونکه‌ داوای خۆگری و رووداوه‌کانی هاتنی قیامه‌تیان تێدا یه‌.

به‌ناوی الله ی زۆربه‌سۆز و بێنیهایه‌ت میهره‌بان

١ هه‌ر کاتیک قیامه‌ت هات.

٢ هیچکس ناتوانیت له‌و رووداوه‌ نکولی بکات و هه‌مو دانی پێداده‌نێن به‌لام هیچ سوودیک له‌و دان پێدانه‌یه‌یان وهرناگرن.

٣ که ئه‌و رۆژه‌ نزم که‌ره‌وه‌ی خاوه‌ناس و مله‌ور و خۆ به‌زلزانه‌ و به‌رزکه‌ره‌وه‌ی خواناس و پارێزکارانه‌.

٤ هه‌رکاتیک زه‌وی جوڵێنرا به‌ جولانده‌ن.

٥ وه‌چیاکان پێزال پێزال بون.

٦ ئه‌وسا بون به‌ تۆزو بلا و بوبونه‌وه، له‌پاش ئه‌و کاته‌ی که ئه‌وانه‌ رویانداو خه‌لک هه‌موی مردن و پاشان زیندو کرانه‌وه‌ و خه‌لک دادگایی کرا،

٦٦ له‌ناو ئه‌و دوو باخچه‌دا دوو چاوه‌کی ئاوی تێدا یه که هه‌لده‌فولێن.

٦٧ ده‌ی سا ئیوه به‌ کام چاوه‌کی په‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ناکه‌ن؟

٦٨ له‌ناویاندا یه‌ میوه‌ی زۆرو دارخورما و هه‌نار.

٦٩ ده‌ی سا ئیوه به‌ کام چاوه‌کی په‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ناکه‌ن؟

٧٠ له‌ناو ئه‌و باخچه‌دا ئافره‌تانی چاک و جوانی تێدا یه،

٧١ ده‌ی سا ئیوه به‌ کام چاوه‌کی په‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ناکه‌ن؟

٧٢ ئافره‌تانی چاوه‌ره‌وه‌ ره‌ش هه‌ر له‌ناو ئه‌و خێوه‌تانه‌دان،

٧٣ ده‌ی سا ئیوه به‌ کام چاوه‌کی په‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ناکه‌ن؟ له‌

فه‌رموده‌دا که ئیمامی بوخاری و مسلم هیناویانه‌ هاتوه‌ که پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فه‌رمویه‌تی {إِنَّ فِي الْجَنَّةِ حَيْمَةً مِنْ لَوْلَاءِ مَخْوفَةٍ عَرْضُهَا سِتُّونَ مِائًا (طولها سِتُّونَ مِائًا. مسلم) فِي كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا أَهْلٌ مَابِرُونَ الْآخِرِينَ، يَطُوفُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُونَ/ مسلم / بێگومان له‌ناو به‌هه‌شتدا خێوه‌تی مرواری ناو بۆشی تێدا یه‌ پاناییه‌که‌ی شه‌ست میله (و درێژه‌که‌شی شه‌ست میله) له‌ هه‌مو گۆشه‌یه‌کی ئه‌و خێوه‌ته‌دا خیزانی باوه‌ردارانی تێدا یه‌ که ئه‌وانی تر نایبین، که باوه‌رداران به‌سه‌ریاندا ده‌سوپێنه‌وه‌}. جا په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی:

٧٤ که ئه‌و ئافره‌تانه‌ پێش ئه‌و هاوسه‌ره‌ی خۆیان نه‌ مرقف و نه‌ جنۆکه‌ نزیکیان نه‌که‌وتون و هه‌میشه‌ کچن، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {وَلَوْ أَطَّلَعْتُ امْرَأَةً مِنْ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ إِلَى الْأَرْضِ لَمَلَأْتُ مَا بَيْنَهُمَا رِيحًا وَلَطَابًا مَا بَيْنَهُمَا وَلَتَنصِفُهَا عَلَى رَأْسِهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا / أحمد، صححه‌ الألبانی/ ئه‌گه‌ر ئافره‌تیک له‌ ئافره‌تانی خه‌لکی به‌هه‌شت بێنه‌ سه‌ر زه‌وی نیوانی ئاسمان و زه‌وی پر ده‌که‌ن له‌ بۆنی خۆش و نیوانیان پاک و خۆش ده‌بێت و به‌راستی ئه‌وسه‌رپۆشه‌ی که‌له‌سه‌ر سه‌ریه‌تی چاکتره‌ له‌ دنیا و له‌وه‌ی که تێدا یه‌}

٧٥ ده‌ی سا ئیوه به‌ کام چاوه‌کی په‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ناکه‌ن؟

٧٦ شانیان داناوه‌ له‌سه‌ر رایه‌خ و پالێشتی به‌رزو به‌ پارچه‌ی سه‌وزو نایاب و جوان داپۆشراو.

٧٧ ده‌ی سا ئیوه به‌ کام چاوه‌کی په‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ناکه‌ن؟

٧٨ خاوه‌نی فه‌ر و چاوه‌کی زۆره‌ ناوی په‌روه‌ردگارت که خاوه‌ن شکۆ و زۆر به‌رپزه‌. له‌ فه‌رموده‌دا که مسلم و خاوه‌نانی سونه‌ت هیناویانه‌ که پێغه‌مبه‌رمان ﷺ پاش سه‌لامدانه‌وه‌ی نوێژ هه‌ر به‌و ئه‌ندازه‌ی دادنه‌نێشت که‌سێ جار (استغفر الله) ی ده‌کردو

۷ ئیوه لهو کاته دا به گوێرهی کرداره کانتان دهکرین به سێ به شهوه، که به شه کانی ش ئه مانه ن:

۸ ئه وسا به شیکیان یارانی دهسته راستین، چ پیاوانیکی بهرزو بهرپزن یارانی دهسته راستی. ئه وانه ی که به دهستی راستیان نامه ی کرداری خویان وهرده گرنه وه و به شانازییه وه هاوار دهکهن: ها وهرن نامه کانمان بخویننه وه.

۹ جا به شیکی تریان یارانی دهسته چه پین چ پیاوانیکی چاوشوړو شهرمهندن یارانی دهسته چه پی ئه وانه ی که به دهستی چه پیان نامه ی کرداری خویان وهرده گرنه وه و هاواری مردنی هه می شه یی دهکهن بو خویان.

۱۰ جا به شی سیهه میان ئه و که سانه ن پیشکته وتون له چاکه کاریدا، که هه می شه و ده پیشده که ون له پله و مه قامدا،

۱۱ ئانه وانه ن زیکانی په روه ردگاری خویان.

۱۲ له ناو باخچه گه لی نازو نیعمه تدان،

۱۳ ئه وانه کو مه لیکن له گه لانی پی شو،

۱۴ وه که میکی ش له وانه ی دوا یین. پیغه مبه ر

دهفه رموی: {تَحْنُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ/ متفق علیه/ ئی مه یین کو تایی و پیشکته وتوین} و تراوه: مه به ست له م ئایه تانه ئومه تی محمده واته پیشکته وتوان زۆربه یان له وانن که له سه ره تای ئه م ئومه ته وه بوون و که میکی شیان له وانه ن که دواتر دین که ته مه ش گه وه ی و به رزی باوه رداری سهرتا پیشان ددهات، وهک پیغه مبه ر فهرمو یه تی: {خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ/ متفق علیه/ باشترینی خه لک

ئه مانه ی هاوچه رخی منن، پاشان ئه وانه ی که پاش ئه مانه دین، پاشان ئه وانه ی که پاش ئه وانه ش دین} ئاشکرایه له هه مو ئومه تی کدا باوه رداری سهرتاییان باشترین که سی ئه و ئومه ته بوون، هه ربویه دژمنانی ئایین هه می شه ئه وان به نیشانه دهگرن و به نزمکردنه وه ی ئه وانه وه شه وورۆژ خه ریک ده بن، خواله ناویان ببات و خه یاللیان خاوه و تراوه "ده ریایش به ده می سه گ گلا و نابی". جا زۆرترینی ئه هلی به هه شتیش ئومه تی محمده و، وهک خوی دهفه رموی: {أَهْلُ الْجَنَّةِ عِشْرُونَ وَمِائَةٌ صَفٍّ ثَمَانُونَ مِنْهَا أُمِّي وَأَرْبَعُونَ سَائِرُ النَّاسِ/ احمد، صحه الابانی/ ئه هلی به هه شت سه دو

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وَلَدُنْ مُخْلَدُونَ ۝ ۱۷ يَا كُوفٍ وَأَبَارِقٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۝ ۱۸ لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ۝ ۱۹ وَفَكَهْوَ مِمَّا يَتَخَبَّرُونَ ۝ ۲۰ وَلَحَرِ طَرِ مِمَّا يَشْتَبُونَ ۝ ۲۱ وَحُورٌ عِينٌ ۝ ۲۲ كَأَمْثَلِ اللَّوْلِيِّ الْمَكْنُونِ ۝ ۲۳ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ ۲۴ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ۝ ۲۵ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝ ۲۶ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝ ۲۷ فِي سِدْرٍ مَحْضُودٍ ۝ ۲۸ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ۝ ۲۹ وَظِلِّ مَمْدُودٍ ۝ ۳۰ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ۝ ۳۱ وَفَكَهْوَ كَثِيرٌ ۝ ۳۲ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝ ۳۳ وَفُرُشٌ مَرْفُوعَةٍ ۝ ۳۴ إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنْشَاءً ۝ ۳۵ فَعَلَّاهُنَّ أَجْكَارًا ۝ ۳۶ عُرْبًا أَتْرَابًا ۝ ۳۷ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝ ۳۸ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝ ۳۹ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۝ ۴۰ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝ ۴۱ فِي سُمُورٍ وَحَمِيرٍ ۝ ۴۲ وَظِلِّ مِّنْ يَّحْمُورٍ ۝ ۴۳ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۝ ۴۴ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُّزْفِينَ ۝ ۴۵ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحَنثِ الْعَظِيمِ ۝ ۴۶ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِهْنَا لَمَبْعُوثُونَ ۝ ۴۷ أَوَءَا بَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝ ۴۸ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝ ۴۹ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝ ۵۰

بیست ریزه که هه شتا ریزی ئومه تی منه و چله که ییشی خه لکی تره.

۱۵ له سه ر ته ختگه لیکی چنراو له زی پرن.

۱۶ شانیان داناوه له سه ریان که روه پری یه کترن.

۱۷ مندالانی هه می شه مندال هه می شه ها توچو دهکهن به ناویانداو خزمه تیان دهکهن.

۱۸ به گۆزه یانی بی ده ست و لوله و مه سینه گه ل و په رداخی پر له شه رابه وه،

۱۹ که ده یخونه وه نه سه ریان لی تی کده دات و نه له خو ده چن.

۲۰ جا ده گه رپن به ناویاندا به میوه ی زۆر له وه ی که خویان هه لی ده بیژرن.

۲۱ ئه وسا گوشتی بالنده ش له وانه ی که ئاره زوی دهکهن.

۲۲ جا له وی دا بو یان هه یه کچانی سپی و چاوه رش.

۲۳ هه روهک مرواری تازه ی شاراو ده که تو ز لی نه دابن و ده ستی که سی شیان لی نه که وه تبیت.

۲۴ ئه مانه هه موی له پا داستی ئه و کرداره چاکانه ی که له دنیا دا کردویانه.

ثُمَّ إِنَّا كُنَّا بِهَا مُنذِرِينَ ﴿٥١﴾ لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفُورٍ ﴿٥٢﴾
فَالَّذِينَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَرِبُوا مِنْهُمِ الْعَمِيمَ ﴿٥٤﴾ فَشَرِبُوا
شُرْبَ الْهَمِيمِ ﴿٥٥﴾ هَذَا نَزَلْنَاهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا
تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ
الْمَخْلُقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾
عَلَى أَنْ يُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
عَامَتْهُمُ النَّشَاءُ الْأُولَى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ
﴿٦٣﴾ أَأَنْتُمْ تَرْزَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمَغْرُمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ
﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ
أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أُنْجَابًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا أَمْ
نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَفَتْحًا لِلْمُؤْمِنِينَ
﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ ﴿فَلَا أَقْسِمُ
بِمَوْجِئِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَفَقْسٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

﴿٧٥﴾ نه هیچ قسمیهی که پروپوچ و هه زهمیانه ده بیستن و نه گونا

و تاوانیک.

﴿٦٦﴾ تهنه هه س هلام کردنه و قسمی به که لک و بی زیانه، جا بو
بهشی سیبه میس ده فهرموی:

﴿٢٧﴾ جا یارانی دهسته راست چ پیاوانیکی بهرزو بهریزن پیاوانی
دهسته راست،

﴿٢٨﴾ لهناو باخی که ناری بیدرکدان. عامر ده لیت: پیاویکی
نه عرابی هاته خزمه تی پیغه مبهرو ﷺ وتی: نهی پیغه مبهرو ﷺ
خوا باس له دره ختیك دهکات له بهه شتدا که نهو دره خته به
هوی درکه کانی ئیش و نازار دروست دهکات؟ پیغه مبهرو ﷺ
فهرموی: نهوه کامهیه؟ وتی: داری که نار پیغه مبهرو ﷺ فهرموی:
{ أَلَيْسَ اللَّهُ يَقُولُ: ﴿فِي سِدْرٍ مَحْضُودٍ﴾ خضد الله شوکه فجعل مكان كل
شوكه ثمرة فإنها لتنبئ ثمرا ثقت الثمرة منها عن اثنين وسبعين لونا من
طعام ما فيها لون يشبه الآخر / ابن أبي الدنيا، الألباني: صحيح لغيره / نهی الله
نافهرموی: ﴿لهناو باخی که ناری بیدرکدان؟﴾ الله درکه کانی لی
لابردوه جا له جیگی هه ردپکیکدا میوهیه کی لی رواندوه، نهوسا
میوهیه که سهوز دهکات که دانهیه کی لی لهت دهکریت هه فتاودوو
رهنگ له خواردنی تیدایه هیچ رهنگیکی تیدانیه که لهوی تر

بجیت}

﴿٢٩﴾ سا لهناو باخچهی مؤزی لهسه ره که سهفته کراودان.

﴿٣٠﴾ جا لهزیر سیبهری پان و پورو دریزدان. ئیمامی بوخاری له
نه بو هورمیره وه هیناویه تی که پیغه مبهرو ﷺ فهرمویه تی: {إِنَّ فِي
الْجَنَّةِ شَجَرَةً يَسِرُّ الرَّكْبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا، إِقْرُوا إِن شِئْتُمْ
﴿وَقُلِّ مَمْدُورٍ﴾ / بیگومان لهناو بهه شتدا دره ختی وا ههیه که سهه
سال سوار لهزیریدا پروات هیشتا لهزیر سیبهری ده رناجیت، نه گهر
ناره زوتان لی ههیه با نایه تی ﴿وَقُلِّ مَمْدُورٍ / سیبهری دریز {
بخویننه وه}.

﴿٣١﴾ خو تیدایه ناوی هه میسه رهویشتویش.

﴿٣٢﴾ سا تیدایه میوهی زوری جوراو جور.

﴿٣٣﴾ نه دواپی دیت و نه قه دهغه دهکریت. پیغه مبهرومان ﷺ
جاریکیان له نویژدا جموجوئیکی کرد پاشان یاره کانی نهو
جموجوئیکیان لی پرسی فهرموی: {إِنِّي أُرِيتُ الْجَنَّةَ فَنَتَأَوَّلْتُ مِنْهَا
عُقُودًا وَلَوْ أَخَذْتُهُ لَأَكَلْتُمْ مِنْهُ مَا بَقِيَ الدُّنْيَا/منفق علیه/ بیگومان
بهه شتم بینی و دهستم برد بو هیشویه که، جا نه گهر بهه نیایه
بهستان بو هه تا دنیا ههیه}.

﴿٣٤﴾ جا فهرش و رایه خگه لی نه رموبه رز یان نافره تانی بالا بهرز.
له راستیدا هه ردو وکیانی تیدایه.

﴿٣٥﴾ بیگومان ئیمه لهویدا نافره تانی کهمان سه ره له نوی دروستکرد
چون دروستکردنیکی.

﴿٣٦﴾ نهوسا برپارماندا که نهوانه هه میسه کچین. هه رچهند جار
که میرده کانیان ده چنه لایان ده بنه وه به کچ و بی نازارن.

﴿٣٧﴾ نهوان میردی خو یان خوش دهویت و هاوسن و سالی یه کترن.
پیغه مبهرومان ﷺ باس له ته مهنی نه هلی بهه شت دهکات و
ده فهرموی: {يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ جُرْأًا مُرْدًا كَأَنَّهُمْ مُكْحَلُونَ أَبْنَاءُ
ثَلَاثٍ وَثَلَاثِينَ سَنَةً/ الترمذي، صحيحه الألباني/ بهه شتیان ده چنه
بهه شته وه له حالیکدا بی توك و بی سمیل و ریش و چاو رهش،
وه که نهودی که چاویان ره شتی که کورانی سی و سی سائهن { نه م
هه مو نیعمه ته بهرزو به نرخه بو کی؟

﴿٣٨﴾ بو یارانی دهسته راستین.

﴿٣٩﴾ که تاقمیکی گهلانی پیشون. تاقمیکی گهلانی دواپین واته
به شیکی نهوانه هی ئوممه تانی پیش ئیمهیه و به شه که ی تریان
له م ئوممه ته ی ئیمهیه، والله الحمد.

۴۱) جا يارانى دەستە چەپى چ خراب كەسانىكىن يارانى دەستە چەپى، ئەمانە:

۴۲) لەناۋى گرە باي زۆر گەرمو خواردنەۋەدى ئاۋى داخدان.

۴۳) ۋە لەژىر سىبەرى چرە دوۋكەلى گەرمدان.

۴۴) نە فىئىكى تىدايەۋ نە ھەناسەيەكى ئارامى تىدا دەدن.

۴۵) چونكە ئەۋانە لەپىشدا ئەھلى سەيرو سەفاۋ خوشگوزەرانى بوون.

۴۶) جا ئەۋان سوربون لەسەر گوناھى گەۋرە كە ھاۋبەش دانان بۇ پەرۋەردگارو نەناسىنى ئەۋ زاتە گەۋرەيە بو.

۴۷) خۇ ئەۋان دەيان وت: ئايا ئىمە كاتى كەمردىن بوين بە خاك ۋە ئىسكەرزىۋ تازە ئايا زىندو دەكرىنەۋە؟

۴۸) ئايا ئەۋ زىندو كىرنەۋە بۇ ئىمە ھەيە بۇ باۋ باپىرانىشمان دەبىۋ ئەۋانىش ھەر زىندو دەكرىنەۋە؟!

۴۹) بلى: بىگومان ئەۋانەي كە لە پىشدا بوون ئەۋانەيش كە لەپاشدا ھاتون.

۵۰) بەدئىيايەۋە ھەمويان كۆ دەكرىنەۋە بۇ كاتى رۆزى زانراۋ كە رۆزى قىامەتو ھىسابە،

۵۱) پاشان بىگومان ئىۋە ئەي رى لىگومبوانى خوانەناس پاش زىندو كىرنەۋەتانو پاش ھىسابو فەردانتان بۇ ناۋ ئاگرى دۆزەخ.

۵۲) بىگومان دەبى لە بەرى دارى زەقنەموت بخون كەتالترىن و بون ناخۇشترىن درەختە . پىغەمبەر ﷺ لەبارەيەۋە دەفەرمۇئ: {لَوْ أَنَّ قَطْرَةً مِنْ الرُّقُومِ قُطِرَتْ فِي دَارِ الدُّنْيَا لَأَفْسَدَتْ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا مَعَاشَهُمْ فَكَيْفَ بِمَنْ يَكُونُ طَعَامُهُ/ التَّمْذِي، صححه الألباني/ بىگومان ئەگەر يەك تەكە لەئاۋى ئەۋ زەقنەموتە بىتكىتە ئەم دىنبايە ژيانى خەلگى ئەم دىنبايە خراب دەكات، سا دەبى ژيانى ئەۋ كەسە چۆن بىت كە ئەمە خواردنى بىت؟!}

۵۳) جا سكى خۇيانى لى پەر دەكەن.

۵۴) ئەۋسا بەسەرەيدا ئاۋى داخ دەخۇنەۋە.

۵۵) جا ھەر دەخۇنەۋەدو دەخۇنەۋە بەلام ھەر تىنۋەتبان ناشكىت، ۋەك ئەۋ وشرەي كەدوچارى نەخۇشى تىرئاونەبون دەبىت.

۵۶) ئەمەيە سەرەتاي پىشۋازى لىكردىيان بۇ ميواندارى! ئاخۇدەبى لەپاشدا چىيان لى بىكرىت؟

۵۷) ئىمە ئىۋەمان دروستكردوۋە دەي بۆدەبى باۋەر نەكەن بە زىندوبونەۋە.

۵۸) ئايا ئىۋە ئاۋى شەھۋەتتان بىنيۋە ئەۋكاتەي كە دەپرژىن؟

۵۹) ئايا ئىۋە ئەۋ شەھۋەتە دروست دەكەن يان ئىمەين دروستى دەكەين؟ بۇ بىر لە دروستبۇنى خۇتان ناكەنەۋە تا لە دووبارە زىندوبونەۋەتان گوماننتان نەمىنىت؟

۶۰) ئىمە مردنمان داناۋە بۇتانو ئىمە بەپاش نادىين و كەس ناتوانىت دەست بختە ناۋ كاروبارمانەۋە.

۶۱) لەسەر ئەۋەي كە ئەگەر ئىۋە بگۆرپىنەۋە بە ۋىنە گەلىكى ۋەكو خۇتانو سەر لەنۇئى دروستتان بىكەينەۋە لە شىۋەيەكدا كەخۇتان نازان.

۶۲) جا بە راستى خۇتان دزانن بە دروستبۇنى يەكەمتان، سا ئىتر دەبايە بىر بىكەنەۋە؟

۶۳) ئايا دەبىنن ئەۋەي كە زەۋى بۆدەكىلن؟

۶۴) ئايا ئىۋە سەۋزى دەكەن يان ئىمەين سەۋزى دەكەين؟

۶۵) ئەگەر ئارەزۇمان لى بىت ھەموى وشك دەكەين خۇ ئىتر ئىۋە لەۋ رۋوداۋە سەختە كىتۈپرە سەرتان سورەدەمىنىت،

۶۶) ئەۋسا دەللىن بەراستى ئىمە زىانمان لى كەۋت،

۶۷) بەلگو ئىمە بى بەشكرىن.

۶۸) ئايا دەبىنن ئەۋ ئاۋەي كە دەپخۇنەۋە؟

۶۹) ئايا ئىۋە لە ھەۋرەكانەۋە رەۋانەي دەكەن يان ئىمەين دەبارىنن؟

۷۰) ئەگەر ئارەزۇمان لىبىت دەيكەين بە ئاۋىكى تال كە كەس نەتوانىت بىخواتەۋە، دەي ھەق ۋابو ئىۋە سوپاسگوزارىن.

۷۱) ئايا دەبىنن ئەۋ ئاگرەي كە خۇتان ھەلىدەگرىن؟

۷۲) ئايا ئىۋە درەختى ئەۋ ئاگرەتان دروستكردوۋە يان ئىمە دروستكارى ئەۋ درەختەين؟ درەختىكى تەرەۋپەلكى خۇي لەيەك دەدەيت ئاگرەدەكاتەۋە.

۷۳) ئىمە ئەۋ درەختەمان كىردوۋە بە بىرەۋەرى ئاگرى دۆزەخو سود لىۋەرگرتن بۇ رىبۋاران و دانىشتۋانىش چاكتىر. پىغەمبەرمان

إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا
الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ
أَنْتُمْ مَذْهَبُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا
إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ
إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ
الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ
الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَمِيمٍ
﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَمَوْحٌ أُقْبِنِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

٢٩

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ

٥٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

لهبارى ئەم ئاگرى دنيامانەدا كەئاسنى پێدەتاوێنێنەو
دەفەرەمۆ: {نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي تُوْقِدُونَ جُزْءً وَاحِدًا مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ
حَرِّ جَهَنَّمَ قَالُوا وَاللَّهِ إِنَّ كَانَتْ لَكَافِيَةً يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَإِنَّهَا فَضِلْتُ
بِتِسْعَةٍ وَسِتِّينَ جُزْءًا كُلُّهُمْ مِثْلُ حَرِّهَا/ الترمذی، صححه الألبانی/ ئەم
ئاگەرەتان كەئێوە هەڵیدەگیرسێن یەك بەشە لەحەفتا بەشى
گەرمايى دۆزەخ، وتیان: بەخوا هەر ئەمەش بێت بەسە ئەى
پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرەمۆ: جا بەراستى ئەو شەست و نۆ پەلى
بەسەرئەمدا زیاده كە هەریەکیان گەرماكەى وەك ئەمە { وتراوه
لەناو نیوەدووورگەى عەرەبدا دوو درەخت هەیه كە یەكێکیان
ناوى (مەرەخه) و ئەوى تریان ناوى (عەفار) ئەگەر دوو لقى لە
یەك بەدەیت ئاگر دەكاتەو، جا دارى تەرۆ ئاگرى سوتینەر
پەرورەدگار لەناو یەكدا كۆى كردووەتەو (سبحان الله، لە هیرو
دەسەلاتت ئەى پەرورەدگار). جا هەر دوا بەدواى ئەویدا
دەفەرەمۆ:

﴿٧٤﴾ سا بەرزو بەرپزى بگرە ناوى پەرورەدگارى گەورەت.

﴿٧٥﴾ جا سویند بەو جیگایانەى كە ئەستێرەكانى ئى هەلدیوت
لێى ئاوا دەبن. ئەمەسویندى خوایه كەگەورەبى دەسەلاتى خۆى
پیشان دەدات، بۆكەسێرنیه سویند بە جگە لە خواپخوات، وریابە
قیاسى خەلك نەكەیتە سەرخوا.

﴿٧٦﴾ جا بێگومان ئەگەر بزائن ئەو سویندیكى گەورەیه.

﴿٧٧﴾ بێگومان ئەو قورئانیكى بەرپزە.

﴿٧٨﴾ لەناو پەرەوێكى پارێزراو شاراوێه كە لەحوڵەحەفوزە.

﴿٧٩﴾ كەبێجگە لە فەریشتەكان هیچ كەسێكى تر لێى نەزىك
نەبوەتەو. واتە بێباوەرەن درۆ دەكەن كە دەلێن: ئەم قورئانە
جادوە یان فەسەى پەرەوێجى كۆنە یان شەیتانەكان بەگوێیدا
دەچێنن، وانیە بەلكو ئەم قورئانە،

﴿٨٠﴾ پەرەوانەكراوێكە لەلایەن پەرورەدگارى جیهانیانەو.

﴿٨١﴾ دەى ئایا ئێوە بەم قورئانە گائتە دەكەن.

﴿٨٢﴾ جا ئێوە باران كە سەرچاوى رۆزیتانە وا دايدەنێن وا
بەهوى برجى فلانى یان ئەستێرەى فلانى بارىووە دەيكەن بە
هاوبەشى خودا بێگومان كە ئێوە بێباوەرەن ئەگینا شتى وا ناكەن،
واتە بەهوى ئەو نەعمەتەى كە پیمان دان پێویستبو سوپاسى
پەرورەدگار بكەن، كەجى ئێوە ئەو نەعمەتانەتان كرد بە هۆیهك
بۆ نا سوپاسى ئەو زاتە. لەم بارەو پێغەمبەرمان ﷺ شەوێك لە
خودەبیبە بون كە باران بارى بو فەرەمۆ: دەزانن پەرورەدگارتان
جى فەرەمۆ؟ وتیان: خواو پێغەمبەرەكەى دەزانن، فەرەمۆ: { قَالَ
أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ يَ وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ
وَرَحْمَتِهِ فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ يَ كَافِرٌ بِالْكَوَاكِبِ. وَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطِرْنَا بِبَنَاءِ كَذَا
وَكَذَا كَافِرٌ يَ مُؤْمِنٌ بِالْكَوَاكِبِ/ متفق عليه/ فەرەمۆ: ئەم بەیانیه
هەندىك لە بەندەكانم باوەریان بە من هێناو هەندىكیش
بێباوەرەبون. جا ئەوانەى كە وتیان: بەهوى خێرو چاكەى خوداوه
بارانمان بۆ بارى ئەوانە باوەریان بە من هێناو كافرەبون بە
ئەستێرەكان، وە ئەوانەى كەوتیان: بەهوى ئەستێرەى فلانىو
فلانیووە بارانمان بۆ بارى ئەوانە كافر بون بە منو باوەریان هێنا
بە ئەستێرەكان}.

﴿٨٣﴾ جا با ئەو كاتەى كە گیان دەگات بە قورقوراكەو بەشان
هەناسە دەداتو كاتى گیان دەرچونى نەزىك بووەتەو.

﴿٨٤﴾ خۆ ئێوە لەو كاتەدا تەماشاش دەكەن و لە چوارەدوورى
كۆبۆنەتەووە نەرەحەتن بۆى.

﴿٨٥﴾ لە حالێكدا كە ئێمە لەو نەزىكتەى تا ئێوە، بەلام
ئێوەنابینن،

﴿٨٦﴾ سا ئەگەر پێتان وایە كە پرسینەووە پاداشتو سزایەك نیه
بۆتان،

﴿٨٧﴾ ئەگەر راست دەكەن ئەو گیانە بگەرپێنەووە بۆ ئەو لەشە،
چونكە ئێمە بۆ پرسینەووەى دەبەین، ئاشكرايه كە كەس ئەوێ

که ژماري نه زانريت. و تراوه مه به ست له (الْأُولَيْنِ) که لاني پيشو له نادمه وه تاخاته م ﷺ.

۲۹

سورتي حديد

۵۷

سورتي حديد که سورتي په نجاو حه وته مي قورانه، له مه دينه دا هاتوته خواره وه نه مه ش بيرواي زوربه ي رافه کارانه و بيست و نو نايه ته، ناسخ و مهنسوخي تيدا نيه.

نهم سورته په کيک له و سورته نايه که پيان دوتريت: "الْمُسَبِّحَاتِ" واته نه و سورته نايه که باس له ته سبيحاتي په روردرگار يان فرمان به و دست پيدمکن که نهم حه وت سورتن: (الْإِسْرَاءِ، الْحَدِيدِ، الْحَشْرِ، الصَّفِّ، الْجُمُعَةِ، التَّغَابُنِ، الْأَعْلَى) عيربازي کورې ساريه ده لیت: {أَنَّ اللَّهَ كَانَ يَقْرَأُ الْمُسَبِّحَاتِ قَبْلَ أَنْ يَرْفَعَهُ وَيَقُولَ إِنَّ فِيهِ آيَةً خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ آيَةٍ الترمذي، حسنه الألباني/ بيگومان پيغه مبه ر پيش نه ودي که بخه ویت (الْمُسَبِّحَاتِ) ده خویندو ده يغه رمو: بيگومان نايه تيکيان له ناودايه چاکره له هزار نايه ت و تراوه نه و نايه ته نايه تي سيه مي نهم سورته يه، هه نديکيش وتويانه نايه تي بيست ويه کی سورتي حشره، له کوتاي سورتي پيشودا که سورتي (الواقعه) بو، فرماني به ته سبيحي په روردرگار دا له سهرتاي نهم سورته شدا هوکي رون ده کاته وه واته: ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ خوداي خوت ته سبيحات بکه و ناوي به پاک و بي عه يب رابگره چونکه ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾.

به ناوي الله زور به سوزو بينيهايته ميهره بان

۱ ته سبيحاتي الله ده کات نه ودي که له ناو ناسمانان و زويدايه و هر خوي ده سه لاندرو کار به جييه.

(السَّابَّحَةُ) واته مه له واني، که مه له وان ده بيت هميشه له جوله دا بيت و ناييت بي ناگو که مته ر خه م بيت نه گينا ده خنکيت، جا ني مه ش داواي ته سبيحاتمان ليکراوه واته: ده بي مرؤفي موسلمان هميشه له جموجولدا بيت بوخواو له ياد کردني بيناگا نه بيت، نه گينا شه يتان و شه يتان سيفه تان زال دهن به سه ريداو فريوي ده دن و داماوي دنياو قيامه ت ده بيت.

۲ هر مولکي نه وه ناسمانان و زه وي، زيندو ده کاته وه و دهر نييت و هر خويه تي تواناي به سه ر هه مو شتيکدا هه يه و هيچ شتيک له ده ستی نه و دهر ناچيت.

۳ هر خوي له نه وده وه بووه و هيچ شت پيش نه و نه بووه و، دوايش هر نه وه و هيچ شت پاش نه و نيه و ناشکراو زال هر نه وه و هيچ شت له و ناشکراو زالت نيه و په نه ان هر نه وه و هيچ

پيناکريت ده ي تا که ي نه وده نه گيل و گه مژهن و باوه ر به زيندو بونه وه و پاداشت و سزا ناکه ن؟ نينجا په روردرگار ده مانباته وه بو سهرتاي سورته که وه هه روه کو له وي مرؤفي کرد به سي به شه وه ليرش دووياره به سي به ش کوتايي به سورته که ده نييت و ده فهرموي:

۸۸ نه وسا نه گهر نه و که سه ي که گياني درجو له وانه بيت که نزيکن له خواوه،

۸۹ نه وه نيسراحه ته وله ناو بوني خوش و باخچه ي نازو نيعمه ت و له که يف و سه فادايه .

۹۰ جا نه گهر له ياراني ده سته راستيش بن،

۹۱ نه و کاته ي که خه ريکه گيان درده چيت فريشته کان دينه لاي و سه لامی ليده کنه و ده لئين: مه ترسه و خه مگين مه به نهم سه لامه يش هي فريشته ده سته راسته کانن که نوسه ري چاکه ي به نده کانن.

۹۲ خو نه گهر نه و که سه ي که گياني درده چيت له و خوانه ناس و گومرپايانه بيت.

۹۳ نه وه ميوانداری ده کريت به ناوي داخ،

۹۴ نه وسا فره دهر ديتته دوزه خه وه. جا نيتر ناگر له هر چوار لايه وه ده يسوتينييت و هيچ دهر فته يکي نيه چ خوبگريت يان خونه گريت هر نه ودي هه جيگاي.

۹۵ بيگومان نهم باسه هه رخوي راستيه کی دان پيدانراوه.

۹۶ سا پاکی رابگره و يادي بکه و به ناوي په روردرگاري گه ورته وه ده ست به کار به بو گهياندي په يامه که ت و وشه ي سبحان الله بلي. نه بو هورديره له پيغه مبه ري خواوه ﷺ هيناويه تي که فهرمويه تي: {كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ/ البخاري/ دوو وشه ي سوکن له سه ر زمان، قورسن له کيشانه ي چاکه ي به نده دا، خو شه ويستن له لاي رحمان نه مانه ن: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ) واته: پاک و بي عه يبي بو خوا له گهل سوپاسکردنيد، پاک و بي عه يبي بو خواي گه وره}. ته سبيحات واته: به بيرو باوه ر و قسه و کردار شتيک نه که يته که شاياني زاتي خودا نه بيت و ببيت به هو ي سوک راگرتني، به لگو پيوسته موسلمان هميشه به شيويه ک ره فتار بکات که گه ورديه تي خوداي پيوه دياربيت، وه ک ده فهرموي: ﴿په روردرگارت نه وسا گه وره بکه موده سير/۳..﴾ {ثَلَاثَةٌ} واته به ش، پارچه، کومه ليک

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٥﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَأَنفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنفَقُوا هُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِنُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَهُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَلَى عَبْدِهِ ءَايَاتٍ يَبْنَئُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَّنْ أَنفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيَّتِكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنفَقُوا مِن بَعْدُ وَقَتَلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ءَوَلَهُ ءَاجِرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

شتيکيش له و په نهان تر نيه و هه ر خو به تي ناگای له هه مو شت هه يه .

به شیک له دوعای پیغه مبه رمان ﷺ له کاتی خه وتندا نه وه بو که ده یفه رمو: {اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ أَفْضِلْ عَنَّا الدِّينَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ / مسلم وغيره} نه ی خوا یه هه ر خو تیت له نه وه نه وه بویت و هیچ شت پی ش خو ت نه بو وه دوا یش هه ر خو تیت و هیچ شت پاش خو ت نیه و ناشکراو زال هه ر خو تی و هیچ شت له خو ت ناشکراو زال تر نیه و په نهان هه ر خو تی و هیچ شتیکی ش له خو ت په نهان تر نیه، قه رزه کانه مان بو بده رده وه له که مده ستی بی نیاز مان بکه} .

﴿٤﴾ خو ی نه و زاته یه که ناسمانان و زه و ی له شه ش روژدا دروست کرده، پاشان به و شیوه که شایسته ی نه و زاته یه له سه ر عه رش وه ستاوه زانیاری شی هه یه به سه ر نه وده که ده چیته نا و زه و ی و نه و ی که له زه و ی دیته دهرده و نه و ی دیته خوارده له ناسمان و نه و ی به رزه ده بیته وه بو ناسمان و نه و له که تاندا یه به زانیاری و چاودی ری و پاراستنتان له هه ر کو یدابن و خوا بی نه ری نه و کردارانه یه که نیوه ده بکه ن، له فه رموده دا هاتوه که {أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ / متفق علیه} به ندایه تی خودا بکه وه ک نه و ی که له به ر چاوت بی، جا نه که ر تو نه و نابی نی ت بیگومان نه و تو ده بی نی ت} .

﴿٥﴾ هه ر بو نه وه خاوه نیه تی ناسمانان و زه و ی هه مو کاروباریکی ش هه ر به ده ست نه وه و چونی نارمزو لی بی ت ناوا له نیوان به نده کانی دا بریار ده دات.

﴿٦﴾ شه و ده خاته ناو روژ و روژی ش ده خاته ناو شه و و به گو یه ری پیو یستی مرو ف هه رده م له یه کیکیان که م ده کاته وه بو نه و ی تریان و نه و زانه ره به و ی که له ناو ده کاندایه، هه مو ی ده زانی ت به که ورده و بچو کیه وه، جا چو ن ده بی نه یزانی که خو ی دروستکه ری ه تی؟ نی نجا ده فه رموی:

﴿٧﴾ باو مر به یین به خوا و به پیغه مبه رده کی ﷺ و له و مالهی که نیوه ی کرده به جینشین تییدا ببه خشن، جا نه و که سانه ی له نیوه که باو مر یان هی ناوه و مالیان به خشیوه پاداشتی کی که ورده یان بو هه یه له ده به رامبه رده و بو حه و ت سه دو زیاتری ش.

﴿٨﴾ نه وه چی تانه وا باو مر به خوا ناهین له حالیکدا نه م پیغه مبه ره ﷺ له ناو تاندا یه و بانگتان ده کات تا باو مر به یین به په روه ردگارتان. وه به راستی نه که ر نیوه باو مر داربن په یمانی لیو مرگرتون بو باو مر هی تان و په یه رده ی کردنی په یامی نیسلام، بونی پیغه مبه ر خوا ﷺ له نیوان خه لکدا نیعمه ت و به لکه یه کی رونه له سه ر راستی نه و په یامه، چونکه نه وان به چاوی خو یان مو عجزه دکان و هه لسو که و تی نه و پیغه مبه رده یان ﷺ ده بی نی هه ندیک به س به بی نی نی دم و چاوی نه و پیغه مبه ره ﷺ راستی نه وه بانگه وازده یان بو دهرده که و ت، وه ک عه بدولای کوری سه لام ده لی ت: کاتی ک پیغه مبه ر ﷺ هات بو مه دینه: {فَجِئْتُ فِي النَّاسِ لِأَنْظُرَ إِلَيْهِ فَلَمَّا اسْتَنْبْتُ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَرَفْتُ أَنَّ وَجْهَهُ لَيْسَ بِوَجْهِ كَذَّابٍ / الترمذی، صححه الالبانی} جا نه و کاته له ناو خه لکدا هاتم بو نه و ی ته ماشای بکه م جا له کاتیکی دا چاک وردبومه وه لی زانیم به راستی نه و ده مو چاوه، ده مو چاوی دروژن نیه} .

خو نه و په یمانه که له م نایه ته دا باسکراوه ده گونجی ت نه و په یمانه بی ت که په روه ردگار له کاتی ئاده مده په یمانی له هه مو رو له کانی ئادم و مرگرتوه که ته نها ﷻ په روه ردگاریانه یان نه و په یمانه بی ت که پی شه کی پیغه مبه رمان ﷺ و مریگرتوه له خه لک و پاشان ده یخاته وه بیر نه وان ، نه وانی ش هه تا کو تایی دنیا دی ت ده بی نه و په یمانه بته و رابگرن.

﴿٩﴾ هه ر نه وه که چه ندین به لکه ی رو شنی نارده سه ر به نده ی خو ی که محمده ﷺ بو نه و ی نیوه له تاریکیه کانی نه زانی و گو مرایی و هه واهه وه س په رستی رزگار بکات و بتانیات بو روناکی ئاینی پیروزی نیسلام و بیگومان که خوا سه باره ت به نیوه

دلسۆزو میهره‌بان‌ه‌و ئه‌م هه‌مو به‌لگه‌ روناکیانه‌ی بۆ ناردوون تا سه‌رتان لێ نه‌شیوێت و گومرا نه‌بن.

۱۰ ئه‌وه‌ چیتانه‌ که‌ نابه‌خشن له‌رێگای بلاوکردنه‌وه‌ی ئایینی خوادا؟ له‌ که‌مه‌ده‌ستی و نه‌داری مه‌ترسن خودا ئیوه‌ به‌و ماله‌ تا‌قی ده‌کاته‌وه‌، ئه‌گینا خۆی ده‌توانیت هه‌مو باوه‌رداریک سه‌روتمه‌ند بکات، چونکه‌ ئه‌وه‌ی له‌ ئاسمانان و زه‌ویدایه‌ هه‌ر بۆ خوا ده‌می‌نێته‌وه‌و ئیوه‌ به‌جیی ده‌هێلن، ئه‌وه‌ش بزانی که‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌ پێش سه‌رکه‌وتنی مه‌که‌دا شتیان به‌خشیوه‌ له‌رێگای بلاوکردنه‌وه‌ی په‌یامه‌که‌ی خوادا و شه‌ریان کردوه‌ له‌سه‌ری له‌گه‌ل باقی باوه‌ردارانێ دوایدا وه‌ک یه‌ک نین ئه‌وانه‌ پله‌یان گه‌وره‌تره‌ له‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌پاشدا شتیان به‌خشیوه‌و شه‌ریان کردوه‌. جا هه‌مویان خودا به‌لێنی به‌هه‌شتی پێداون و خوا ناگاداره‌ به‌وه‌ی که‌ ئیوه‌ ده‌یکه‌ن و به‌ هه‌ر که‌سیک پاداشتی خۆی ده‌داته‌وه‌ له‌ چاک و له‌ خراپ، له‌ زۆرو له‌ که‌م. ئه‌م ئایه‌ته‌ ریزو گه‌وره‌ی یارانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌گه‌شتی و به‌ تابه‌ت ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ پێش فه‌تحي مه‌که‌دا ئیمانیان هێناوه‌و به‌ گیان و به‌ مال له‌ خزمه‌ت ئه‌و بانگه‌وازه‌ پێرۆژدا بوون. ئیبنو حه‌زم ئه‌م ئایه‌ته‌ ده‌کات به‌ به‌لگه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ یارانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌موایانی به‌ بېشک به‌هه‌شتین به‌لام ئه‌وانه‌ی که‌ پێش که‌وتن ﷻ وه‌عه‌دی پله‌ی به‌رزتری پێداون. خالید کوری وه‌لید له‌ گه‌ل عه‌بدوره‌حمانی کوری عه‌وف دا ده‌مه‌قاله‌یه‌کیان بوو کاتی‌ک پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌مه‌ی بیست به‌ خالیدی فه‌رمو: { دَعُوا لِي أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنفَقْتُمْ مِثْلَ خُدٍّ أَوْ مِثْلَ الْجَبَالِ ذَهَبًا مَا بَلَغْتُمْ أَعْمَاهُمْ / متفق عليه } واز له‌ یارانی من به‌ینن سوێند به‌وه‌ی که‌ گیانی منی به‌ده‌سته‌ ئه‌گه‌ر وه‌ک کێوی ئوحوود یان وه‌ک کێوه‌کان زێڕ بیه‌خشن به‌ کرداری ئه‌وان ناگه‌ن { واته‌ ئه‌و یارانه‌م که‌ دواتر ئیمانی هێناوه‌ با قسه‌ به‌و یارانه‌ی من که‌ پێشتر ئیمانیان هێناوه‌ نه‌لێن و بزانی که‌ به‌ پله‌ی ئه‌وان ناگه‌ن. جا ئه‌وانه‌ی که‌ به‌ پله‌و پایه‌ی خالید ناگه‌ن ده‌بی‌ت چۆن ریز له‌ پێشکه‌وتوانی ئه‌سحاب بگرن و پله‌و پایه‌یان به‌رز بنرخێنن؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌باره‌ت به‌ پله‌کانی به‌هه‌شت ده‌فه‌رمو: { إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مَائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ كُلُّ دَرَجَتَيْنِ مَا بَيْنَهُمَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ / متفق عليه } بێگومان له‌ناو به‌هه‌شتدا سه‌د پله‌ هه‌یه‌ که‌ خوا دایناوه‌ بۆ غه‌زا که‌رانی رێگای ئه‌و که‌ هه‌ر دوو پله‌یه‌ک نیوانیان وه‌کو نیوانی ئاسمان و زه‌وییه‌ {

ئهمه‌ جیاوازی پله‌ی غه‌زا که‌رانه‌ له‌ ناو خۆیاندا، جا جیاوازی پله‌ی غه‌زا که‌ران و دانیشه‌وان ده‌بی‌ت چه‌ند بی‌ت؟

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَانِيَوْمٍ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝۱۲ يَوْمَ يَقُولُ الْمُتَفَقِّهُونَ وَالْمُتَفَقِّهَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُوا نَفْسَكُمْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضَرَبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهَرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ۝۱۳ ينادونهم ألم نكن معكم قالوا بلى ولكنكم فتنتم أنفسكم وتربصتم وازتبطتم وعزتكُم إلا ماني حتى جاء أمر الله وعزكم بالله الغرور ۝۱۴ فالقول لا يؤخذ منكم فدية ولا من الذين كفروا ماؤنكم النار هي مؤنكم وبئس المصير ۝۱۵ ألم يأن للذين آمنوا أن تخشع قلوبهم لذكر الله وما نزل من الحق ولا يكونوا كالذين أوتوا الكتاب من قبل فطال عليهم الأمد فقست قلوبهم وكثير منهم فاسقون ۝۱۶ أعلّموا أن الله يحيي الأرض بعد موتها قد بينا لكم الآيات لعلكم تعقلون ۝۱۷ إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝۱۸

۱۱ کێیه‌ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ قه‌رزێ جوان به‌خوا بدات؟ ئه‌وسا چه‌ندقاتی ده‌کاته‌وه‌ بۆی و پاداشتی به‌ریزیشی بۆ هه‌یه‌. جا له‌ ده‌ به‌رامبه‌رده‌وه‌ بۆ حه‌وت سه‌د به‌رامبه‌رو زیاتریش ده‌روات.

۱۲ ئه‌و رۆژی که‌ تۆ ده‌بینیت پیاوان و ئافه‌ره‌تانێ باوه‌ردار روناکی کرداره‌ چاکه‌کانیان له‌لای راستیانه‌وه‌و له‌پێش ده‌میانه‌وه‌ ده‌روات، خۆشی و شادمانی ئیوه‌ له‌مه‌رۆدا باخچه‌یانیکه‌ که‌ چه‌ند جۆگه‌ی به‌ناودا ده‌روات، بۆ هه‌میشه‌یش تێیدا ده‌میانه‌وه‌، ئه‌وه‌ هه‌ر خۆیه‌تی شادمانی و به‌هره‌ی گه‌وره‌. کاتی‌ک که‌ هه‌ر که‌س هه‌رجی په‌رسته‌و له‌ دنیا‌دا شوینی ئه‌وه‌ ده‌که‌وێت و به‌ره‌و دۆزه‌خ ده‌روات ئه‌وه‌کاته‌ ته‌نها باوه‌رداران و مونا‌فکان ده‌میانه‌وه‌، جا ئه‌و کاته‌ باوه‌ردان ﷻ روناکیان پێده‌به‌خشیت که‌ به‌سه‌ر په‌ردی سیراتدا تێپه‌رن، وه‌ک پێغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رمو: { فَيُعْطِيهِمْ نُورَهُمْ عَلَىٰ قَدَرِ أَعْمَالِهِمْ فَمِنْهُمْ مَنْ يُعْطَىٰ نُورُهُ مِثْلَ الْجَبَلِ الْعَظِيمِ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمِنْهُمْ مَنْ يُعْطَىٰ نُورُهُ أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَمِنْهُمْ مَنْ يُعْطَىٰ مِثْلَ النَّخْلَةِ بِيَدِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يُعْطَىٰ أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ حَتَّىٰ يَكُونَ آخِرُهُمْ رَجُلًا يُعْطَىٰ نُورُهُ عَلَىٰ إِبْهَامِ قَدَمِهِ يَضِيءُ مَرَّةً وَيُطْفَأُ مَرَّةً فَإِذَا أَضَاءَ قَدَمَهُ قَدَمَ وَإِذَا أَطْفَأَ قَامَ قَالَ وَالرَّبُّ تَبَارَكَ وَتَعَالَىٰ أَمَامَهُمْ حَتَّىٰ يَمُرَّ بِهِمْ إِلَى النَّارِ فَيَقِي أَثَرَهُ كَحَدِّ السِّيفِ دَحْضَ مَزَلَةٍ قَالَ فَيَقُولُ مُرُّوا فَيَمُرُّونَ عَلَىٰ قَدَرِ نُورِهِمْ مِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَطَرْفَةِ الْعَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالْبَرْقِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالسَّحَابِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَانْقِضَاصِ الْكَوَاكِبِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالرَّيحِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَشَدِّ الْفَرَسِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَشَدِّ الرَّجُلِ حَتَّىٰ يَمُرَّ الَّذِي

يعطى نوره عَلَى ظَهْرِ قَدَمَيْهِ يَجْبُو عَلَى وَجْهِهِ وَيَدِيهِ وَرَجْلَيْهِ تَخْرُيدُ وَتَعْلُقُ
يد وتخر رجل وتعلق رجل وَتُصِيبُ جَوَانِبَهُ النَّارُ فَلَا يَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى
يُخْلَصَ فَإِذَا خَلَصَ وَقَفَ عَلَيْهَا فَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَعْطَانِي مَا لَمْ يُعْطِ
أَحَدًا إِذْ أُنْجَانِي مِنْهَا بَعْدَ إِذْ رَأَيْتُهَا/ ابن أبي الدنيا، صححه الألباني/ ئەوسا
روناکیهکانیان پێدەدات بەگوێرەى کردارەکانیان جا لەناوایاندا
هەیه که روناکیهکی پێدەدری وەکو چایهکی گەورەولەواندا
هەیه که لەوہ بچوک تری پێدەدری، هەیانە که وەک
دارخورمایهکی پێدەدری که بە دەستیوہیه، هەیشیانە لەوہ
بچوکتری پێدەدری هەتا کۆتاییهکیان پیاویکە که روناکیهکی
لەسەر پەنجە بەرانەى پێی پێدەدری که هەندى جاررۆشن
دەبیت و هەندى جاریش دەکوژیتەوہ، جا هەرکاتى روشن بو
دەرپوات و هەرکاتیش کوژایەوہ دەوہستیت، دەفەرموئ:
پەرورەدگارى بى عەیب و بە شکۆ لەپیشیانەوہیه تا بەسەر
ئەوناگرەدا دەریان دەکات جا شوینەوارى دەمینیتەوہ وەک تیژای
شمشیر که خلیسکەو شوین کەوتنە فەرموئ: پێیان دەفەرموئ:
برۆن جا بەگوێرەى روناکیهکیان تێدەپەرن که لەناو ئەواندا
کەسى وا هەیه وەکو چاوبەرکەیهک تێدەپەرت و هەیانە وەک
چەخماخەى هەور تێدەپەرت و هەیشیانە که وەک هەور دەرپوات و
هەى وایشیان هەیه وەک کەوتنە خوارەوہى ئەستێردەکان
دەرپوات و هەى وایشیان هەیه وەک با دەرپوات و هەى وایشیان هەیه
وەک ئەسپێکى چاک دەرپوات، لەواندا کەسى واش هەیه که وەک
پیاویکى بەهیز دەرپوات، کەسى وایش هەیه که روناکیهکی
لەسەر هەردوو پێیهى بەگاوەلکە لەسەر دمو چاوى و هەردوو
دەستى و هەردوو پێى دەرپوات کە دەستیکى دەخلیسکیت و
بە دەستیکى دەگیریتەوہ و پێیهکی دەخلیسکیت و بە پێیهکی
دەگیریتەوہ و هەمو لایهکی ناگرى پێدەگات هەمیشە هەر وادەبیت
هەتا رزگارى دەبیت، جا ئەو کاتە که رزگارى بو لەسەرى
دەوہستیت و ئینجا دەلێت: سوپاس بۆخوا شتیکى وای داوہ بە من
بەکەسى نەداوہ که رزگارى کردم لەوناگرە پاش ئەوہى که دیتم
هەر وەها پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموئ: {بَشِّرِ الْمَشَّائِينَ فِي الظُّلُمِ إِلَى
الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ النَّامِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ / الترمذی، صححه الألباني/ مژدە بدە
بەوانەى که لە تاریکیهکاندا هاتوچوئ مژگەوتەکان دەکەن بە
رۆشنای تەواو لە رۆژى قیامەتدا}.

﴿١٣﴾ ئەو رۆژە پیاوان و ئافرەتانى دوور و دەلێن: بەو کەسانەى
که باوەریان هێناوہ نا لایە کەمان ئى بکەنەوہ تا ئێمەیش کەمیک
لەو روناکیهتان وەرگیرین بۆ ئەم رێگامانە، جا لەویدا بە گائەوہ
پێیان دەوتریت: بگەرێنەوہ بۆ پاش خۆتان تا لەویدا روناکیهک
پەیدا بکەن، جا تا رۆو دەکەنەوہ بۆ پاش خۆیان دیوارێک
لەنیوانیاندا پەیدا دەبیت که دەرگای هەیه و ئێر رێگیان

لێدەگیریت که بە شوین موسلماناندا برۆن و لە روناکی ئەوان
سوود وەرگرن لە ناوہوئ ئەو دەرگایە بۆ باوەرداران چاکەو
نیعمەتى فرەوانەو دەرکەیشى بۆ دوور و وەکان سزایەو دەبیت
تێیدا بن، چونکە بەرھەمى کارى ناپەسەندى دنیای خۆیانەو خوا
ستەم لە کەس ناکات،

﴿١٤﴾ جا دوور و وەکان بانگیان دەکەن و دەلێن: ئایا ئێمەیش هەر
لەگەڵ ئێوہدا نەبوین لە دنیا داو هاتوچوئ مژگەوت و کارى چاک و
شتى ترمان نەدەکرد؟ باوەردارانیش وەلامیان دەدەنەوہ و دەلێن:
بەئى لەگەڵ ئێمە داوون بەلام ئێوہ خیانەتتان بە خۆتان کرد و
خۆتان فریودا و چاوەرێتان دەکرد تا بزائن باوەرداران چیان
بەسەر دیت و گومانتان هەبو لە راستى و دروستى ئەم ئایینەداو
ئاواتە زۆرو زەبەنەکەتان سەرگەرمى کردن تا فەرمانى خوا هات و
مردن و شەیتان بە میھربانى و چا و پۆشى خودا فریوى دان و
تەوہبەتان نەکرد، جا بەراستى و بى نیفاق و بێدوو دلى نەهاتنەوہ
بۆ لای خودا و ئەوہش بەشتانە.

﴿١٥﴾ جا ئەمڕۆ نە لە ئێوہى دوور و نە لەو کەسانەیش که
خوێنەناس بوون هیچ فیدیەیهک وەرناگیریت بۆ رزگار بوونتان ،
جیگاتان ناگرە، هەر ئەویشە دۆستى ئەمڕۆ ئێوہ و پێستری
سەرئەنجامە ئەو شوینە بۆتان. ئینجا بۆدنیامان دەھینیتەوہ و
دەفەرموئ:

﴿١٦﴾ ئایا کاتى ئەوہ نەهاتوہ بۆ ئەو کەسانەى که باوەریان
هێناوہ که دلێان بترسیت و ئامادەى یادى خوا بیت و پەپرەوى
بکات لەوہى که بەراستى رەوانەى کردوہ و نەبیت لەریزى ئەو
کەسانەى که پەراوى خودایان بۆ هات لەپێشدا، جا ماوہیهکی
درێژ بەسەر یاندا تێپەرى ئەوسا دلێان رەق بوو دورکەوتنەوہ
لێى و زۆر بەیان لە سنورى راستى تێپەرىن،

ئەبنو مەسعود دەلێت: {مَا كَانَ بَيْنَ إِسْلَامًا وَبَيْنَ أَنْ عَاتَبَنَا اللَّهُ بِهَذِهِ
الْآيَةِ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ إِلَّا أَرْبَعُ سِنِينَ/ مسلم
وغیره/ نیوان موسولمان بونى ئێمەو دابەزینی ئەم ئایەتە که ﷻ
سەرکۆنەى کردین تەنھا جوار سال تێپەریبوو} ئەمە تەنھا جوار
سال تێپەریبوو بەسەر خەلکى مەدینەدا که ئەم ئایەتە
دابەزیوہ و سەرکۆنەى ئەو موسلمانانە دەکات لەو سەر دەمەدا ئەى
دەبیت حالى ئێمە چۆن بیت ئیستا لەلای پەرورەدگارمان؟
پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموئ: {إِنَّ أَوَّلَ مَا يُرْفَعُ مِنَ النَّاسِ
الْخُشُوعُ/ الطبرانی، صححه الألباني/ یەکەم شت که لەناو خەلکدا
هەلەدەگیریت و نامینیت ملکەچییەکی خۆشەویستانەیه بۆ خوا}

﴿١٧﴾ بزائن که زەوى پاش ئەوہى هەرچى لەسەرە لە گز و گيا
و شک دەبیت و نامینیت بێگومان هەر خودایە زیندوى دەکاتەوہ

(تا به لگه يهك بيت له سهر زيندو كرده وى ئيوهش) به راستى ئيمه نيشانه كانى خويمان بؤ ئيوه روشن كرده وته وه، به لگو ئيوهش تيبيگه و له بيرى زيندو كرده وى خوئاندا بن و بزائن چيتان بؤ ئاماده كرده.

۱۸) بيگومان نه و پياو و ئافره تانه ي كه چاكه دهكهن و قهرزى چاك به خدا ددهن، واته: چاكه ي بى منهت، ئاشكرايه كه خدا نيازى به پارو مالى كهس نيه، به لام نه و زاته ههر چاكه يهك بكرىت له گهل گيانله به ريكد مرؤف يان جگه له مرؤف بيت به چاكه له گهل خويدا ددهنيت و خوى پاداشتى چاكه ي چاكه كاره كه ددهاته وه، نه مه بزانه بؤ ههمو شوينه كانى تر شايهت له شويئيكى ترده نه م قسه ت به بهرچاو نه كه وى ت، جا خوا به و باوهردارانه له ده بهرامبه ر بؤ كهوت سه د بهرامبه روزياتریش پاداشت ددهاته وه، به راستى پاداشتيكى بهريزى سه خا و تمه ندانه يان بؤ هه يه.

۱۹) جا نه و كه سانه ي كه باوهرپان هيناو به خواو به پيغه مبه رانى نه وانه ن راستگو يان و شايه تان له لاي په رومردگارى خو يان به سهر باقى خه لكانى ترده، نه وانه له لاي خدا پاداشتيان هه يه و پروناكيش، جا نه و كه سانه ي كه خاونه ناسبون و باوهرپان به نيشانه كانى ئيمه نه كرده نه وانه يارانى دؤزه خن (خودا په نامان بدات له دؤزه خو نه هله كه ي).

۲۰) چاك بزائن كه ژيانى دنيا گه مه و گالته و سهرگه رمى و خو جوان كردن و خو هه لگيشانه له نيوان خوئاندا و فره بوونى مال و منداله هه روهك بارانيك وايه كه دانه ويله سه وز دهكات و جوتياران سهرپان سورماوه له و گه شه و پيگه ياندنه پاشان پيده گات و به ره به ره زهره دبيت پاشان وشك و ورد دبيت، له رؤزى دوايشدا سزاي توند هه يه بؤ تاوانباران و له لايه ن خوداوه ليخوشبون و رازى بونيش هه يه له چاكه كاران، نه وسا ژيانى دنيا ههر خو شيه كى فريودره و هيجى تر، مه گه ر بؤ نه و كه سانه ي كه زييربن و بيكه ن به كيلگه ي باش بؤ دوارؤزيان. له فره موده دا هاتوه كه پيغه مبه رى خوا ﷺ فره مويه تى: {لَلْجَنَّةِ اقْرَبُ اِلَى اَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ، وَالنَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ} / متفق عليه / بيگومان كه به هه شت بؤ ههر يه كي ك له ئيوه نزى كتره له فه يتانى پيلا وده كه ي و ئاگرش هه روهك نه وه { جا دفه رموى: كاميات ده وى ت ههر به زوى پيى ده گه بيت، ﷻ دفه رموى:

۲۱) ده ي كي بركى بكه ن بؤ ليخوشبون له لايه ن په رومردگار تانه وه و به هه شتيك كه پاناييه كه ي وهك پانايى ئاسمانان و زه وييه ئاماده كراوه بؤ نه و كه سانه ي كه باوهرپان

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ وَالشَّٰهَدَةُ عِنْدَهُمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمِثْلِ غَبِيثٍ اَعْجَبَ الْكَفَّارُ نِبَاَّهُ ثُمَّ يَسْجُ فَرَنَهُ مُصْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا عَرْضُ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِى الْأَرْضِ وَلَا فِى أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِى كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لَنُكَفِّرَنَّ تَأْسُوكُمْ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُونَ بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أُمِرُونَ أَنْ يَنْفِقُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فَمَا يُنْفِقُوا فِى سَبِيلِ اللَّهِ يَمْلِكِ اللَّهُ أَيْدِيَهُمْ وَأَفْئِدَتَهُمْ وَأَنفُسَهُمْ يَوْمَ يَقُولُ اللَّهُ لِلَّذِينَ يَبْخُلُونَ أَجْمَعِينَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعِٰقِلُونَ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُ الْمُتَشَابِهُونَ ﴿٢٤﴾

هيناو به خواو به پيغه مبه ركانى، نه وه چاكه ي خودايه دهيدات به و كه سه ي كه ئاره زوى ليبيت و خودا خاوه نى چاكه ي گه وره يه.

۲۲) ههر به لايهك له م زه ويه دا روده دات و ههر به لايهك به سهر خوئاندا ديت ههر هه موى نوسراوه له (له و حوله حفوز) دا پيش نه وه ي نه و خه لگه دروست بكه ين يان نه و به لايه بخه ينه روو بيگومان نه وهش له لاي خودا ئيشيكي ئاسانه، له فره موده دا كه ئيمامى مسلم له نه بو هورهيرده كه له پيغه مبه روه ﷺ هينايه تى هاتوه كه فره مويه تى: {قَدَّرَ اللَّهُ الْمَقَادِيرَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ} / متفق عليه / خودا نه ندازه ي ههمو شتيكى ديارى كرده په نجا هه زار سال پيش نه وه ي كه ئاسمانان و زه وى دروست بكات.

۲۳) بؤ نه وه ي كه ئيوه شتيك كه له ده ستان ده چيت خه م نه خون و له خوئانيش بايى نه بن به و سه روه ت و سامان و ته ندروستى و شو روه ت و پله يه ي كه پيى داو، چونكه يه كه ميان تازه بو ت ناگه رپيته وه و دو هه ميشيان تا قى ده گريته وه، جا به م زوانه يان نه و له ده ست تودا ناميني ت يان تؤ بؤ به كار هينانى نه و ناميني ت و ده رويت. نه وسا خودا مرؤفى به دعه بو فيزو خو به زلزانى خو ش ناويت، نه وانه كي ن؟ به م ئايه ته وه لاممان ددهاته وه كه دفه رموى:

خۆشبهختیان گرتو زۆریشیان له سنوری خوداپهرستی لایانداو لاری بون.

﴿٢٧﴾ پاشان به شوین ئەوانیشدا پیغه مبهه رانی کمان رهوانه کردو عیسی کوری مه ریه می شمان به دوی ئەواندا ناردو ئینجیلمان پیداو به زهی و سۆزمان له ناو دلی ئەو که سانه دا دانا که به پهردی ئەویان کرد، جا خۆته رخان کردن بۆ خواشیشان داهینا که ئیمه پیو یستمان نه کردبو له سهریان ئەوان گوايه ههر له بهر رهزامهندی خودا ئەو کارهیان کردبو، به لام به شیوهی گونجاو راست ئەو به ندایه تیهیان نه برده سهر، ئەوسا بهو که سانهی که باوهری هینابو پاداشتی خۆیانمان پیدان و ئیشه که یان به به لاش نه جوو، جا زۆربهی ئەوانیش له سنوری راستی و خوداپهرستی تیه پهبون.

﴿٢٨﴾ ئەی ئەو که سانهی که باوهرتان هیناوه له خوا بترسن و باوهر به پیغه مبهه کهی که محمده ﷺ بکهن خوا له سۆزو چاکه ی خوی پاداشتی دوو به رامبه رتان پیده دات و رووناکیه کتان پیده دات که رینگای پی بپرن له دنیاو له سهر پردی سیرایشداو لی تان خۆشده بیت و خودا لی بورده و مه ره بانه بۆ به نده کانی. هه ندی له زانیان پیا یان وایه ئەم نایه ته رو له ئەهلی کیتاب ده کات که باوهر به یین به محمد، ئەوسا پاداشتی دوو به رامبه ریان بۆ هه یه وه ک پیغه مبهه ﷺ ده فهرموی: {ثَلَاثَةٌ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنَ بِنَبِيِّهِ وَأَدْرَكَ النَّبِيُّ ﷺ فَأَمَنَ بِهِ وَاتَّبَعَهُ وَصَدَّقَهُ فَلَهُ أَجْرَانِ وَعَبْدٌ مَمْلُوكٌ أَدَّى حَقَّ اللَّهِ تَعَالَى وَحَقَّ سَيِّدِهِ فَلَهُ أَجْرَانِ وَرَجُلٌ كَانَتْ لَهُ أُمَةٌ فَعَدَّاهَا فَأَحْسَنَ غَدَاءَهَا ثُمَّ أَذْبَهَا فَأَحْسَنَ أَذْبَهَا ثُمَّ أَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا فَلَهُ أَجْرَانِ / متفق عليه / سی کهس هه ن که پاداشتی دوو به رامبه ریان بۆ هه یه، پیاویک له ئەهلی کیتاب که باوهری به پیغه مبهه کهی خوی هینابیت و گه یشتبیت به م پیغه مبهه ره ﷺ، جا باوهری پیکردی و دوی که وه تبیت و به راستی زانی بیت ئەوسا ئەوه پاداشتی دوو به رامبه ری بۆه یه، به نده یه که به نده ی که سی که بیت که مافه کانی ﷻ حی به حی بکات و مافی خاوه نه که شی ئەوهش پاداشتی دوو به رامبه ری بۆ هه یه، وه که سی که ی که که نه یه یه کی هه بیت جا خواردنی پیدبات به خواردنیکی باش، جا به شیوه کی جوانیش په ره رده ی بکات و پاشان ئازادی بکات و ئینجا بیدات به شو، ئەوسا ئەویش پاداشتی دوو به رامبه ری بۆه یه { جا ده گونجیت ئەمه تایبه ت به ئەهلی کیتاب نه بیت، به لکو به گشتی هه مو ئەوانه ی که له خوا ده ترسن و به پیغه مبهه رایه تی محمدي ﷺ کوری عبد ﷻ باوهریان هیناوه، له م نایه ته دا په ره رده گار به سۆزو چاکه ی خوی به لینی پاداشتی

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ بَصَرِهِ وَرُسُلَهُ بِالْعَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُلِهِ يُؤْتِكُمْ كَفْلًا مِنْ رَحْمَتِهِ وَجَعَلَ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ تِلْكَ آيَاتُ أَهْلِ الْكِتَابِ الَّذِينَ لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنَ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

﴿٢٤﴾ ئەو که سانه ن که خۆیان پزۆی ده که ن له په پهره وکردنی نایین و به خشین مالداو فهرمانیش به خه لکی ده که ن که ئەوانیش هه مان رینگای ئەوان بگرنه به رو ههر که سی که پشت له و نایینه بکات ههر خوی زیانی پیده کات، ئەوسا بیگومان که خوا ههر خوی بینازو ستایشکراوه له ئاسمانان و له زه ویداو نیازی به به خشین و به ندایه تی ئیمه نیه، به لکو ئیمه نیازمان به وه هه یه.

﴿٢٥﴾ به راستی ئیمه نی درداوه کانی خۆمان نارد، به به لکه گه لیکی پۆشنه وه و په راو ترازومان پیدان تا خه لکی به دادپه ره ورانه له ناو خۆیاندا به یه کسانێ ره فته ر بکه ن و ناسن که هیزکی به ته وو خاوه نی سزای تونده و سوودیشی هه یه بۆ خه لک پیمان داو ن تا ده ربکه ویت به روونی که کی یارمه تی نایینی خودا و پیغه مبه رانی دده دات و له گه یانده ی په یامه که یدا له و هیزه سوتینه رو تونده ناسله ویته وه و پشت به خوا ده به ستیت که بیگومان خودا به هیزو به ده سه لاته و کهس سه رناکه ویت به سه ریدا له مملانی کردنیدا. ئینجا ده فهرموی:

﴿٢٦﴾ به راستی ئیمه نوح و ئیبراهیمیشمان ناردو له ناو نه وه کانیاندا پیغه مبه رایه تی و په راومان پیدان واته: ئەو چوار په راوه: ته ورات و ئینجیل و زه بور و قورئان که ئەوانه به نه وه ی ئیبراهیم دران جا هه ندیک له و خه لکه ی ئەوانیش رینگای

دوو بهرامبهریان پیډهدات چونکه نهوان هم باومریان به محمود قورئان هیناوه و هم به پیغهمبهرانی پیښویش.

تا نه هلی کتاب وا نه زانن لهو چاکه ی که له لای خودایه نهوان هیچیان به دهسته، خو بیگومان هه رچی هه یه هه ربه دهستی خودایه، دهیدات بهو که سه ی که نارمزوی لی بیت و الله ﷻ خاوهنی خیر و چاکه ی که ووره یه.

سورتهی موحادهله

۲۲

۵۸

سورتهی موحادهله که سورتهی په نجاو هه شته می قورئانه، له مه دینه دا هاتوده خواره ده، بیست و دوو نایه ته.

هه روه ها به سورتهی (قَدْ سَمِعَ) و (الطَّهَارِ) یش ناوبراوه، نایه تی سیانزه هه مینی ناسخی نایه تی دوانزه هه میه تی، ئەم سورته هه سهرته ی نیوه ی دووهه می قورئانه به گویره ی ژماره ی سورته کان چونکه سورته ی په نجاو هه شته مینه، وه سهرته ی به شی دهیه می قورئانه به گویره ی جوزنه کانی قورئان و هیچ نایه تیکی ئەم سورته نیه مه گهر ناوی خوی به وشه ی به رزی (الله) ی جاریک یان دوو یان سی جاری تیدا هاتبیت.

له سورته ی پیښودا باس له سیفه ته به رزه کانی الله ﷻ کرا که له وانه زانیاری و ناگاداری په رومردگار به بهنده کانی، هه روه ها باس له وه کرا که له هه ر کویدا بن له گه لیاندایه جا له م سورته دا به باسکردنی چهند روداویک راستی ئەو سیفه تانه ده چه سپینیت مانا کانیان له (علم الیقین) هه ده کات به (عین الیقین).

به ناوی الله ﷻ ی زور به سوژو بینیه یه ت میهره بان خاتون عائیشه ی دایکی باومرداران (خوا لیی رازی بی) ده لیت: { الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَسِعَ سَمْعُهُ الْأَصْوَاتَ لَقَدْ جَاءَتْ الْمُجَادِلَةُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ وَأَنَا فِي نَاحِيَةِ الْبَيْتِ تَشْكُو زَوْجَهَا وَمَا أَسْمَعُ مَا تَقُولُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ قَدْ

سَمِعَ اللَّهُ ﷻ إِلَى وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ / أحمد، صححه الألبانی / سوپاس بو ئەو خوایه ی که هه مو دهنگیک ده بیستیت، به راستی ئەو نافرته کیشه ی خوی له خزمه ت پیغهمبهری خوادا ﷺ باسکرد من له گو شه یه کی ئەو ژورده دا بوم له زور قسه ی حالئ نه بوم به لام په رومردگار ئەمه ی نارده خواره ده به راستی خودا بیستی قسه ی ئەو نافرته ی که بو تو ی ده کرد له باره ی میرده که یه وه {

به راستی خودا بیستی قسه ی ئەو نافرته که ناوی خه وله ی کچی سهعله به بو له گه ل تو دا له باره ی میرده که یه وه که ناوی ئەهوسی کوری سامیت بو قسه ی ده کردو شکاتی خوی هی نایه لات (وتی: ئەی پیغهمبهری خوا ﷺ لاوی خواردم و سکم بو ی ته کاند تا پیریوم و له مندالکردن که وتم، که چی ئیستا زیهاری

۲۲

سُورَةُ الْحَجَرِ

۵۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ سَمِعَ اللَّهُ ﷻ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ ﷻ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَاءَهُمْ مَا هُمْ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهُتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نَسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحَرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكَ تُوعِظُونَ بِهِ ﷻ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينَ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَأْتِ اللَّهَ ﷻ بِدَلِيلٍ وَرَسُولُهُ ﷻ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ ﷻ وَرَسُولَهُ ﷻ كِتُوبًا كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ﷻ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ ﷻ وَسُوءُ ﷻ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

له گه ل مندا کردوه واته وتبوی: (أَنْتَ عَلَيَّ كَظْهَرٍ أُمِّي / تو لای من ودهو پستی دایکم وایت) ئەمه ش له پیښدا وهک ته لاق بو، جا هه رچه نده میرده که ی ویستبوی له گه لیدا هاوچی بیت نه یه یشتبو وتبوی: نابیت نزیکم بکه ویته وه هتا خواو پیغهمبهر که ی ﷻ له مباره وه بریار نه دهن، جا ئەمه ی به پیغهمبهر ﷻ، وت: پیغهمبهریش ﷻ هه ر ده یفه رمو: ئەی خه وله ناموزاته و پیره له خوا بترسه سه بارت بهو، ده لیت: به خوا لهو جیگادا نه جولابوم قورئان درباره ی من هاته خواره ده، جا پیغهمبهر ﷻ دایپو شی ئەوه ی که دایپو شی له کاتی هاتنی وحیدا، پاشان ئەوه ی له سه ر نه ماو پیی فه رموم: (ئەی خه وله خوا سه بارت به خوت و به هاوسه رکه ت قورئانی نارده وه پاشان ئەم نایه تانه ی به سه رمدا

خوینده وه ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ ﷻ ... إِلَى ... وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ﴿٤﴾

به لئ: به راستی خوا بیسه ری هه مو قسه یه که وه بینه ری هه مو هه لسه که ویتیکه، جا ئەگه ر ناگایی و زانیاری به هه مو شتیک نیه چون ئەو رودا وه بیست له وه دده یه کدا که خاتون عائیشه له گو شه یه کیدایه وه لیت: ئەو نافرته ئەوه نده به هیواش قسه ی ده کرد من له زور قسه ی تی نه ده گه یشتم؟ جا ده فه رموی:

ئەو که سه انه ی که به ژنانی خو یان ده لئین: تو ودهو پستی دایکم یان ودهو دایکم یان شتیکی لهو شیوه یه ئەوانه بهو قسه یه نابن به دایکیان و حه رام نابن له سه ریان و داکیان ته نه ا ئەو نافرته نه ن که ئەوان لیی پهیدا بون، بیگومان ئەوانه قسه یه کی

لهگه ئا کرد، ئینجا چوه خرمهت پیغه مبهری خوا ﷺ و
 روداو دهکی بو باسکرد، نهوسا پیغه مبهری خوا ﷺ پیی فهرمو:
 { اَعْتِقْ رَقَبَةً قَالَ لَا اَجِدُهَا قَالَ فَصُمْ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ قَالَ لَا اَسْتَطِيعُ
 قَالَ اطْعِمِ سِتِّينَ مِسْكِيْنًا قَالَ لَا اَجِدُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِقَرُوْةِ بْنِ
 عَمْرٍو اَعْطِهِ ذَلِكَ الْعَرَقَ وَهُوَ مِكْتَلٌ يَأْخُذُ خَمْسَةَ عَشَرَ صَاعًا اَوْ سِتَّةَ
 عَشَرَ صَاعًا اِطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِيْنًا / الترمذي، صححه الألباني/ بهندهیهک
 ئازاد بکه وتی: دهستم ناکه ویت، فهرمو: دهی دوومانگ
 لهسه ریهک روژو بگره وتی: ناتوانم، فهرمو: خواردنی شهست
 ههژار بده وتی: دهستم ناکه ویت، جا پیغه مبهری خوا ﷺ به
 فهروی کوری عهری فهرمو: نهو سه به تهی بدهی که
 زه مبهلهیهک بو پانزه یان شانزه مهن خورمای تیدا بو که
 خواردنی شهست ههژار بو { بوئه وهی لهباتی نهو قسه یه دا بیدات
 به شهست ههژار. نهام باسه پیی دهوتریت (الطهار) و نهو دهش
 که فاره ته که ی بو، لیرو ده دهرده که ویت که مهنیک به شی چوار
 ههژاره له که فاره تی زیهاردا، که دهکاته نه ندازهی سه رفیترهی
 سه ری یه ک کهس.

«خوینتال و درو دهگن، پښوېسته لیې په شیمان بڼه وه بهر اړستی
 «خوا د بهر ویتو چاپوښی له تاوان دهکات. ئینجا بهر و مر دگار باسی
 فیدیه ی ئه و قسه ناشیرینه دهکات و دهغه رموی:

٦) ئەو پۇژەى كە خوا ھەمويان زىندو دىكاتەوہ ئەوسا پېيان دىفەرموئە چىيان كرده، خودا ھەمو قسەو كرداری ئەوانى ژماردوہو خوئان لەبىريان چوہتەوہو **اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ** ئاگای لە ھەمو شتەك ھەيە.

 نایا زانانی که بیگومان **اللَّهُ** دهرانیّت بهودی که لهناو
 ئاسمانان و لهناو زهویدایه هیچ سی که سیّک قسه ناکهن مهگهر
 خودا چواره میان بیّت (بهو شیودی که شایستهی مهقامی
 خویهتیه)، وه هیچ پیّنج که سیکیش نیه مهگهر خودا شهشه میان
 بیّت، و نه که متر لهوده و نه زیاتر لهودش نیه مهگهر خودایان
 لهگهلدا بیّت له ههرکویدا بن، واته کهس نیه که **اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** بهو
 نه زانانیّت بهلکو بهو شیودی که سیاوی ئه و زاتهیه لهگهلدایه، که
 پاشان له رۆژی قیامه تدا پییان دهلیت: که چیان کردوه، بیگومان
 که خوا زانیاری بهسهر ههمو شتیکدا ههیه، ئهم نایه ته ههرودک
 به عیلم دهستی پیکردو به عیلمیش کوئای پیّهات بهلگه یشه
 لهسهر که مالی عیلمی **اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ**.

٨٠١

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِمْوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰتِكُمْ
صَدَقَةٌ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاَطْهَرُ فَاِنْ لَمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾
ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰتِكُمْ صَدَقَتٌ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا
وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوْا الصَّلٰوةَ وَءَاتُوْا الزَّكٰوةَ وَاطِيعُوْا اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهُ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ يَّمْلِكُ مَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٣﴾ ﴿١٤﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نَوَلُّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٥﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ اَتَخَذُوْا اٰمَنَتَهُمْ جَنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَدُهُمْ مِنَ اللّٰهِ
شَيْئًا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٨﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ
اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ اَلَّا
يُنْفَخُ عَنْهُمْ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْكَذِبِ ﴿١٩﴾ اَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنسَاهُمْ ذِكْرَ
اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ اَلَا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢٠﴾
﴿٢١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَحٰدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ اُولٰٓئِكَ فِي الْاَدْلٰىنَ ﴿٢٢﴾
كُتِبَ اللّٰهُ لَآغْلِبَنَّ اَنَا وَرَسُوْلِيْ رَبِّ اللّٰهُ قُوًى عَزِيْزٌ ﴿٢٣﴾

نیویش درن بدن و جیگای یه کتر بکهنه وه، خوداش جیگای نیو دهکاته وه و هر کاتیکیش وتیان: ههستن، ههستن (بۆ ریز لهیه کتر گرتن و جیگای یه کتر کردنه وه) چونکه خوا پلهی نهو کهسانه ی که باوه ریان هیناوه لهناو نیو دهه نهی خه لگینه بهرز کردوته وه، نهوانهش که خاوهنی زانیارین جهندین پلهی زیاتریان پی دراوه و خوا زور بهناگیاه لهوهی که نیو دهیکه ن لی ردها ده بیت نه وه بزانیان:

یه کهم: ههستان له بهر خه لک له جیگای دانیشتیاندا شتیکی باشه، نهو دهش نهو دهیه که مروف له بهر حاکی نهو جیگایه، یان ریبوارو میوانی تازه هاتو یان پیویستی به جهند که سیئ که نزیک بن له نیامه وه کهسانی تری پیش نهوان جیگه یان گرتن که نهو دهنده پیویست نهین بهو نیشه ی که نیام دهیه ویت باسی لیوه بکات، واته: شتیئک بیت مه به شتیکی گرنگی پیوه گریدر ابیت. **دوه وهم:** باش نیه ههستان له بهر که سیئ که بهو شیوه نه بیت که باسمان کرد یان بوهستیت له بهر ده میداو نهو دانیشتی بیت یان که سیئ که وهرو زانا هه کاتیک بیت و بروات له مه جلیسی کدا له بهری ههستن نهوه رهوشتی ناگر په رستانه نه موسلمانان، پیغه مبه رمان دهفه رموی: { مَنْ سَرَّهُ اَنْ يَّمْتَلِلَ لَهُ الرَّجُلُ قِيَامًا فَلْيَتَّبِعْهُ مِّنَ النَّارِ / ابن ماجه، صححه الألبانی / هه کهس پیی خوش بیت که خه لک له بهر ده میدا وه که هیکه ل بوهستن، جا با جیگای خوی خوش بکات لهناو ناگردا } .

۸) نایا تو نه تبینی نهوانه ی که بهرگری کرابوون له چفه کردن، پاشان نهوهی که لییان قه دهغه کرابو کردیانه وه و بۆ تاوان و دوژمنایه تی و سه ریچی فه رمانی پیغه مبه ر ﷺ لهناو خو یاندا چفه دهکن و هه ر کاتیک دینه لای تو سه لامت لی دهکن به شیوهیه که خوا بهو شیوهیه سهلامی لی نه کردویت، دهیان وت (السام علیک / بمریت) و له دلی خو یاندا دهیان وت: بلیت خودا لهسر نهوهی که دهلیین سزامان بدات؟ خوا دهفه رموی: جهه نه بهسه بویان که دهخینه ناویه وه، نهوسا خراپترین جیگایه بویان نهو دوزه خه.

له خاتون عانیشه ی دایکی باوه ردارانه وه (خوالیی رازی بیت) هاتوه که جوله کهکان هاتنه خزمه تی پیغه مبه ر ﷺ و وتیان: (السام علیکم / بمرن) جا دایکمان عانیشه وتی: نیوه بمرن و نهفرینی خواتان لی بیت و غه زه بی خوا برژیت به سه رتاندا پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: { مَهْلًا يَا عَائِشَةُ عَلَيْكَ بِالرِّفْقِ وَإِيَّاكَ وَالْغَنَفَ وَالْفُحْشَ قَالَتْ أَوْلَمْ تَسْمَعْ مَا قَالُوا قَالَ أَوْلَمْ تَسْمَعْ مَا قُلْتُ رَدَدْتُ عَلَيْهِمْ فَيَسْتَجَابُ لِي فِيهِمْ وَلَا يُسْتَجَابُ لَهُمْ فِي / متفق علیه / نهی عانیشه هیواشبه، ده بی نه رمنیان بیت و دور که وه ره وه له توندوتیژی و قسه ی پیس وتی: تووام پی ده لیت! نهی گویت لی نه بو چیان وت؟ فه رموی: نهی تو گویت لی نه بو نهوهی من وتم: وه لامم دانه وه، جا دوعای من وه رگرا له دژی نهوان له حالیکدا که دوعا لهوان وه نه گرا له دژی من } . به لی خوانه ناس شهرمی له هیج نیه و هه رچی به ده میا بیت له خراپه نایگه رینیت وه.

۹) نهی نهو کهسانه ی که باوه رتان هیناوه هه ر کاتیک چفه تان کرد هه رگیز بۆ گوناح و دوژمنایه تی و دزایه تی فه رمانی پیغه مبه ر ﷺ چفه نهکن، به لگو بۆ چاکه و پاریزکاری چفه بکه ن و لهو خواجه بترسن که سه رنه نجام له لای نهو کۆ ده کرینه وه بۆ حیساب و پاداشت و سزا. نیسلام نا بهو شیوهیه پهیره وانی خوی ته می دهکات. نیینجا دهفه رموی:

۱۰) چفه هه ر له شهیتانه وهیه بۆ نهوهی باوه رداران خه مبار بکات خو مه گه ر به نیزنی خوا نه گینا هیج زیانیئک بهوان نادات دهی سا باوه رداران با هه ر به خوا پشت بهستن. پیغه مبه ر ﷺ دهفه رموی: { إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الْآخَرِ حَتَّى تَخْطُطُوا بِالنَّاسِ مِنْ أَجْلِ أَنْ يُخْرِتَهُ / متفق علیه / نهگه ر سی که سبون دوانتان چفه نهکن بهیه که وه بی نهو ویرتان تا تیکه لاو دهبن به خه لک چونکه نهو چفه یه نهو ویرتان خه مبار دهکات }

۱۱) نهی نهو کهسانه ی که باوه رتان هیناوه هه ر کاتیک پییان وتن له دانیشتندا ماوه و درن بدن و جیگای یه کتر بکهنه وه دهی

پيغهمبهري خوا ﷺ دهفهرموى: { لَا يَقِيمُ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسِهِ فَيَجْلِسَ فِيهِ، وَلَكِنْ تَمَسَّحُوا وَتَوَسَّعُوا / متفق عليه } هيچ پياويك پياويكى تر له و جيگايه ي كه دانيشته وه نه دانسته سينييت و خوى دانيشيت له و جيگايه دا، به لام درن بدن و جيگاي دانيشته كه فرهوان بكن} .

دهبيت ماناي نايه ته كه و ماناي هم فرهموده يانهش به و شيويه بومان شي كرده وه كاريان پي بكريت، جا دزايه تي نامينييت. والله اعلم. وه له نايه ته دا نامازه به پله و پايه ي زانايان دهكات، نينجا په رومردگارمان موسلمانان ته مي دهكات كه چون قسه بكن له خزمهت پيغهمبهردا ﷺ و دهفهرموى:

۱۲) نهى نهو كه سانه ي كه باوه رتان هيناوه هر كاتي ك جفه بكن له گهل پيغهمبهردا ﷺ دهبيت پيش نه وه ي كاتي بگرن به و جفه كرده چاكه يه بكن، نه وه باشه بوتان و پاكه وه كرتانه له تاوان، نه وسا نه گهر هيچتان دهست نه كه وهت بيكه ن به چاكه نه وه بيگومان كه خوا داپوشه ري تاوانه كانتانه و ميهره بانه بو بهنده كاني و گونا هتان له سهر نانوسريت نه گهر جفه تان كرد له گهلدا، به لي پيغهمبهردا ﷺ بو هه مو مروقه و شتيكي چاك نيه كه سيك بو نيشي تايه تي خوى كاتي بگريت و قسه يه كي له گهلدا بكات كه كه سيكي تر سودي لي ودرنه گريت، جا نه گهر واي كرد با چاكه يه بكات له گهل هه زاراني باوه رداراندا تا نه و كات گرته ي بوخوي بو پر بكاته وه، ليردها موسلماناني تيگه ياند كه كات گه ليك به نرخه به تايه بت كاتي پيغهمبهردا ﷺ ونابي به شتي كه مه وه له دهست بدرت و هه موخه لك له كاته كاني نه وه شهريكن . جا نه گهر دهسلاتي نه بو نه ويش هه ر نوممه تي نه وه نه وهنده ي پيدهبريت و خوايش چاوپوشي ليدهكات تا نير نه زانه كانيش هه ر له خويانه وه كاتي نه گرن، پيغهمبهردا ﷺ به شهرم بو له سهرخوي نه هاته وهت جواو به لام خوا موسلمانان ته مي دهكات و خه لك هه مو بهنده ي نه ون و شهرميان لي ناكات و هه مو راستيه كيان بو باس دهكات. نينجا دهفهرموى:

۱۳) نايا به لاتانه وه سه خته پيش نه وه ي جفه بكن چاكه گه ليك بكن؟ نه وسا نه گهر نه تانكردو خوا نه و باره ي له سهر لابردي ده ي سا نويزه كانتان بكن و زهكات بدن و په پره وي فره ماني خودا و پيغهمبهردا ﷺ بكن، نه وسا خوا زور به ناگايه به وه ي كه نيوه ده يكه ن. جا الله ﷻ پاش نه وه ي موسلماناني وشياركرده وه له باره ي كاته كاني پيغهمبهردا ﷺ وتيگه ياندي كه به سوكي ته ماشاي كاته كاني مه كن، به م نايه ته برياري نايه تي پيشخوي له سهر موسلمانان سوك كرد.

۱۴) نايا تو نه وانه ت نه بيني كه دوستايه تيان كرد له گهل كه ليكدا كه خوا غه زه بي ليگرتوون كه جوهكان بون، نه وانه نه له

نيوهن و نه له نه وانيشن و به درو سويند به خوا دهخون و خويشيان دهمان كه درو ر دهكن واته: مروقه دووړهكان نه له گهل موسلماناندي و نه له گهل خوانه ناسان به لكو به وروسته بي نرخانه يان ده يانه وييت له هه ردوولا بخون، به لام زور نابات له هه ردوولا رسوا دهبن و روزي قيامه تيش له سزادراوان دهبن.

۱۵) خوي خاوهن دهسلات سزاي توندي ناماده كرده بويان، چونكه به راستي نه وانيشن زور خراپيان دهكرد.

۱۶) سوينده كاني خويان كرده به سپر بو خويان تا خه لك به چاكيان بزانييت كه چي نه وانيشن پياويك بلاوكرده وي ناييني خودا دهگرن، جا بو نه وانيشن سزايه كه هه يه كه گالته يان پي دهكات، چونكه نه وانيشن كرداريان گالته يان به موسلمانان دهكرد.

۱۷) نه وانيشن نه سهر وهت و سامانيان و نه منالانيان له لاي خوا هه رگيز هيچ سووديك به وانيشن ناگه يه نن، نه وانيشن ياراني ناگرن و بو هه ميشه تييدا ده ميننه وه.

۱۸) روژيك كه خوا هه مويان زيندو دهكات وه، جا سويندي بو دهخون وهك چون له دنيا دا سويند بو نيوه دهخون به درووه و گومان دهكن له سهر شتيكي به سودن بو نه و روژديان، خوا دهفهرموى: بزاني بيگومان هه ر نه وانيشن دروزن، نه و سوينده درويانه كه ده بخون هيچ سوديكيان پينادات.

۱۹) شهيتان به سهر ياندا زال بو وه رام و دهسته موي خوي كردن، جا يادي خوداي له بير برده وه، نه وانه پيري شهيتان، بزاني به بيگومان پيري شهيتان هه ر خويان كرده سوتا و رهنجه رو، جا پيغهمبهردا ﷺ يه كيك له هوكاره كاني زالوني شهيتانمان بو باسده كات و دهفهرموى: { مَا مِنْ ثَلَاثَةٍ فِي قَرْيَةٍ وَلَا بَدْوٍ لَا تَقَامُ فِيْهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا قَدْ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَعَلَيْكَ بِالْجَمَاعَةِ فَإِنَّمَا يَأْكُلُ اللَّذْنُ الْقَاصِيَةَ / النسائي، حسنه الاباني } هيچ سي كه سيك نيه نه له ديها تيكدو نه له هيچ ره ونديكدا كه نويزي تييدا نه كريت مه گهر شهيتان زالوبييت به سهر ياندا، سا پيوسته له سهرتان كه يه كبن نه وسا گورگ نه و حه يوانه ده خوات كه دوركه وتيپته وه له نازه له كاني تر} .

۲۰) بيگومان نه و كه سانه ي كه دزايه تي خواو پيغهمبهردا ﷺ دهكن، نه وانه وان له ناو سهر شو رتريين و داماو تريين خه لكاندان.

۲۱) خوا بو خوي و پيغهمبهردا ﷺ واي داناوه كه سهر كه وييت و دوزماني ته فروتوناو رسوا بكات، چونكه به راستي خوا به هيزو دهسلاتداره به سهر هه مو شتيكدو له كاتي دياري خويدا تو له له دوزمنان و مرده گري، راسته الله ﷻ مؤلهت ددهات، به لام پشتگوئ ناخات (إِنَّ اللَّهَ يُمْهَلُ وَلَا يُهْمَلُ).

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

۲۴

سُورَةُ الْحَشْرِ

۵۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُجْرَوْنَ يَلِيهِمْ يَوْمُهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَبِرُوا يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴿٢﴾ وَلَوْ لَا أَنْ كُنِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

منیش دہیٰ بہ حہفتاوسیٰ بہ شہود ہہمویان لہناو ناگردان
لہرؤزی قیامہتدا بیجگہ لہیہک بہشیان، وتیان: ئەمی پیغہمبہری
خوا ﷺ کیہ ئەو بہشہ؟ فہرموی: ئەو کەسەہیہ کە لہسەر ئەم
ریبازہ بیت کە خۆم و یارہکانمی لہسەرہ} لہم فہرمودہیہدا
پیغہمبہر ﷺ دہفہرموی: "أُمِّي" واتہ ہہمو ئەوانہی کە خویان
بہ شوین کەوتوی پیغہمبہر ﷺ دہزانو پییشیان وایہ کە ہەر
ئەوان لہسەر حەقن و جگہ لەوان ئەہلی ناگرہ ئەمہ بیروبوچونی
ہہمویانہ بہلام ہەر یہک بہش لەو حہفتاوی سئ فیرقہیہ حەقی
بیکاوہ کە شوینکەوتوانی راستہقینہی پیغہمبہر ﷺ و
یارہکانیہتیو ئەم نایہتہ لیژدہا بہ حیزبی خوا ناوییان دہبات،
جا بو ئەوہی بزانیٹ کامانہن ئەو تاقمہ رزگارہ وا ہەندیک لہ
سیفہتہکانی باس دہکەین:

یہکەم - ئەوہشەن کە دۆستایہتیو دژمنایہتیان لہبەر خواہ
پیغہمبہرمان ﷺ دہفہرموی: {أَوْتِقُ عُرَى الْإِيمَانِ الْمُوَالَاةَ فِي اللَّهِ
وَالْمُعَادَاةَ فِي اللَّهِ وَالْحُبَّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضَ فِي اللَّهِ / الطبرانی، صححہ الألبانی/
بہہیزترین دەستہی ئیمان دۆستایہتی لہبەر خواو دژمنایہتیہ
لہبەر خواو خۆشەویستی لہبەر خواو رق لیبونہوہ لہبەر خوای
دەسەلاتداری گہورہیہ}.

وہسفی **دوہەمیان -** ئەوہشەن کە جیہاد دہکەن لہ پیناوی اللہ
دا، پیغہمبہرمان ﷺ دہفہرموی: {لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ

﴿٢٢﴾ شتی وا نہگونجاو رەوانیہ کەسیک کە باوہر بہ خواو
بہرؤزی دواہی بکاتو دۆستایہتیش بکات لہگەل کەسیکدا کە
دژمنایہتی خواو پیغہمبہرکەہی ﷺ بکات، ئەگەر جی ئەو گەلہ
باوکانیان بن یان رۆلہکانیان بن یان براکانیان بن یان
عەشیرەتەکانیان بن، جا ئەو کەسەہی ئاوا خۆی لہ خوانەناسان
ہەر کەسیکی بن دوور گرتو دۆستایہتی لہگەل نہکردن ئەوانەن
کە خوا لہناو دلایندا باوہری جیگیر کردوہو بہہیزی تابیہتی
خۆی یارمەتیان دہداتو دہیانخاتہ ناو باختیکەوہ کە چەندین
جۆگەہی بہناودا دہرواتو بو ہەمیشہ تییدان، خودا رازیہ لەوان
بہہوی ئەو کارہ باشانہی کە کردویانہو ئەوانیش رازین لەو
بہہوی ئەو ہەمو چاکەہی لہگەلیانی کردوہ، ئەوانہ تاقم و حیزبی
خودان و خۆشہختن لہ ہەردوو دنیادا.

ئەم نایہتہ چەند شتیکی گرنگ دہخاتہ پییش چاومان،

یہکەم: ناگونجیت باوہردار لہگەل دژمنانی خواو پیغہمبہردا ﷺ
دۆستایہتی ہەبیٹ، ئەگەر بینرا کە موسلمانیک دۆستایہتی
دژمنانی خواو پیغہمبہری ﷺ دہکات ئەوہ ئەو کەسہ بیباوہرہ با
خۆیشی بہ موسلمان بزانیٹ و خاوەن نوێژو رۆزویش بیٹ، وەک
دہفہرموی: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ واتہ: ہەرکەس لہ ئیوہ
ئەوان بکات بہدۆستی خۆی جا بہراستی ئەو کەسەش لەوانہ
﴿مائیدہ/۵۱﴾

وہپیغہمبہریشمان ﷺ دہفہرموی: {لَا يُحِبُّ رَجُلٌ قَوْمًا إِلَّا جَعَلَهُ اللَّهُ
مَعَهُمْ/احمد، صححہ الألبانی/ ہەر پیاویک ہەرگەلیکی خۆش بویت اللہ
لہگەل ئەوانی دادەنئ}

دووہەم: لہم نایہتہدا باس لہ حیزبی خوا دہکات نہک
حیزبەکان، چونکە باوہرداران ہہمویان دہبیٹ یەک ریزو یەک
حیزب بن بەئ جیاوازی بیرورا لہ چوارچۆہی ئاییندا شتیکی
ئاساییہ بہلام نابیت ھۆکاریک بیت بو دووبہرکی نیوان
باوہرداران، بہلام بہہوی دور کەوتنہوہی موسلمانان لہئایینہ
بہرزو بہریژکەہی ئیسلام و لاسایی کردنہوہی بیباوہران ئەوہی
کە پیغہمبہری خوا ﷺ باسی لیکردوہ روی داوہ پیغہمبہرمان ﷺ
فہرموی: {لَيَأْتِيَنَّ عَلَى أُمَّتِي مَا أَتَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ خَذَوْ التَّغْلَ التَّغْلَ بِالْتَّغْلِ
وَإِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ تَفَرَّقَتْ عَلَى ثِنْتَيْنِ وَسَعِينَ مِلَّةً وَتَفَرَّقَ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ
وَسَعِينَ مِلَّةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مِلَّةً وَاحِدَةً قَالُوا وَمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
قَالَ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي / الترمذی، حسنه الألبانی/ بہدلتیایہوہ بہسەر
ئەم ئومەتہی مندا دیٹ ئەوہی کەہات بہسەر بہنی ئیسرائیل دا
ہەرودک تای پیلاو بوٹای پیلاو بہبی جیاوازی و پی بہپی،
بہراستی بہنی ئیسرائیلی بون بہحہفتاو دووبہشہوہو ئومەتی

عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ / البخاري/ هه میسه به شیک له م
نومه تهم بؤدامه زرانندی حق و راستی که نایینی پیروزی ئیسلامه
غەزا دهکەن که ناشکراو بالا دەستن هەتا رۆژی قیامەت {

وهسفی سیههمو جوارههمو پینجههم وشه شههمو حهوته میس له
سورتهی مانیده نایهتی بهنجاو جواردا هاتوه که دهفه رموی:

﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾﴾ ئه ی

باوهرداران ههراکام له ئیوه له نایینی خوی په شیمان بپیته وه، ئهوسا
ئهوهنده نابات خوا گه لیک دینی که خوا خوشی دهون.. ئهوانیش
خوایان خوش دهویتی.. له لای باوهرداران خویان به کهم دهگرن و..
به عیزهتن دژ به خوانه ناسان.. که غەزا دهکەن له رییگی
به زرگرنه وهی نایینی خواداو له لۆمه ی لۆمه کهران ناترسن {
وهسفی ههشته میان: له چاکه کاریدا چاو له خراپه کاری خه لک
ناکهن وهک پیغه مبههمان ﷺ فه رمویه تی: {بَدَأَ الْإِسْلَامَ غَرِيبًا ثُمَّ
يَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ فَطَوَى لِلْغُرَبَاءِ قَبِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ الْغُرَبَاءُ قَالَ
الَّذِينَ يُضِلُّهُنَّ إِذَا فَسَدَ النَّاسُ / السلسلة الصحيحة/ ئیسلام له سه ره تادا
به غه ربیی هاتوه، له پاشان ههم غه رب به دهبیته وه ههروهک
له سه ره تاوه هاتوه ئهوسا خوش به ختی بؤ ئه و غه ربیانه، بیژرا ئه ی
پیغه مبههمی خوا ﷺ ئه و غه ربیانه کی؟ فه رموی: ئه و که سانه ن
که هه ر کاتی خه لکی خراپه ی کرد ئه وان چاکه دهکەن {
واته (امعة) نین به رژه وهندی و مه صله حهت و واقیع ناکهن به خوی
خویان و هاوهرنگ نابین له گه ل واقیعا به لکو هه ولدهدن واقیعی
خراپ بگۆرن،

وهسفی نو هه میان: ئه وهیه که دورن له بهش بهشی و حیزبایه تی،
له سورتهی ئه نعام نایه تی/ سه دوپه نجان ودا دهفه رموی: {بیگومان
ئه و که سانه ی که نایینه که ی خویان پارچه پارچه کردوه و
دهسته ی لهیه کتر حیوازیان پیک هی ناوه تۆئه ی محمد هیچ
په یوه ندیه کت به وانه وه نیه کاری ئه وان هه ر له لای خودایه پاشان
پێیان ده لیت حیان کردوه {

پیغه مبههمان ﷺ دهفه رموی: {عَلَيْكُمْ بِالْجُمَاعَةِ وَإِياكُمْ وَالْفُرْقَةَ فَإِنَّ
الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنَ الْاِثْنَيْنِ أَبْعَدُ مَنْ أَرَادَ بُحْبُوحَةَ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزَمْ
الْجُمَاعَةَ / الترمذي، صححه الألباني/ واجبی سه رشانتانه که یه ک بن
وخۆتان دوربگرن له بهش بهشی، سا بزنان شهیتان له گه ل
یه کدایه و له گه ل دواندا دورتره، جا هه رکه سیك ناوه راس تی

به هه شتی دهویتی بابجیته ریزی ئه و موسلمانانه وه که وهک
پیغه مبههم ﷺ و یاره کانی وان {

ئه مه هه ندیک بون له سیفه ته کانی حیزبی خوا، جا ئه وه ی که
ئه م سیفه تانه ی تیدا بیته ئه وه ئومیدی هه بیته که له حیزبی
خوادا بیته، ئه گینا قسه ی بیکردوه به یجگه له زیان هیچ سویدیکی
نابی. له سورتهی به قهره نایه تی دووسه دووه ژده دا دهفه رموی:
{بیگومان ئه و که سانه ی که باوه ریان هی ناوه ئه و که سانه ی که
کوچیان کردوه و غه زایان کردوه له رییگی خوادا، ئا ئه وانه
هیواداری رحمه تی خودان و به راستی خوا زۆر لیبوردوه زۆر
میهره بانه {

وه له سورتهی ئه نفال نایه تی حه فتا و جواردا دهفه رموی: { ئه و
که سانه ی که باوه ردارن و کوچیان کردوه و له رییگی خوادا
غه زایان کردوه و ئه وانه ش که جیگیان به وان داوه و یارمه تیان داون،
ئا ئه وانه ن به راستی باوه رداران بؤ ئه وانه هه یه لیخوشبون
ورۆزییه کی به ریز {.

جا ئه گه ر ده ته ویتی بزانیته له و به شهیت ده توانیته خۆت تافی
بکه یته وه به م شیویه: ئه گه ر هه موموسلمانیکت به به شیک خۆت
داناو سودو زیا نی ئه و ته به هی خۆت زانی و نه ت و ته: ئه وه له
ئیمه یه و ئه وه له ئیمه نیه و به کردار ئه و ته سه لماندو هه روا
وه سفه کانی تریشت له خۆدا به کردوه بینا ئه وه راسته که یته تۆ
له و به شهیت، ئه گینا راست نا که یته تۆ له و به شهیت هه ر چه ند
قسه ی قه له و نایابیش بکه یته، جا ئه گه ر باوه رت به قیامهت و
حیساب هه یه و فه رمانی خواو پیغه مبههمه که یته ﷺ به لاوه راسته
دوربکه وه له و پارچه پارچه ییه و نه خۆت و نه خه لکیش
بخه له تینه، به راستی ده ست بگه ر به نایینه که ی خواوه و بگه ری
به شوین ئه و به ش و تاقمه راسته داو پال بدن به یه که وه و یارمه تی
نایینی خودا بدن خوایش یارمه تی ئیوه دده تا { ئه ی خاوه ن
باوه ران ئه گه ر یارمه تی نایینی خوا بدن خوایش یارمه تی ئیوه
دده تا و پێتان به ته ده کات و به دژمنان نابه زن { محمد/ ۷ .

به س بخه له تین به پله و پاره هه ردوو دوا یاندیت و سه ره تایان
شیرینه و کو تایان تاله، پیغه مبههمان ﷺ دهفه رموی: {إِنَّكُمْ
سَتَخْرُصُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ وَتَصْصِرُ حَسْرَةً وَنَدَامَةً نَعْمَتِ الْمَرْضِعَةِ وَنَيْسَتِ
الْفَاطِمَةُ / احمد، النسائي. صححه الألباني/ به بیگومان ئیوه زۆر سورن له سه ر
ئه میرایه تی که زۆر نابات ده بی به هوی خه م و په شیمانی، شتیکی
چاکه شیردرو ناخۆشه شیر بره وه، سه ره تا که ی خۆشیه و
کو تاییه که ی خه م و په ژاره یه {.

سورەتى حەشر كە سورەتى پەنجاۋنۆھەمى قورئانە، لە مەدىنەدا ھاتوتە خوارەو، بېستو چوار ئايەتە، وتراو بەگوپىرى دابەزىن سورەتى نەوودو ھەشتەمە، پاش سورەتى (البىنە) و پېش (النصر) لە پاش دەرگىرى (بەنى نەزىر) لە سالى چوارەمى كۆچى دابەزىو. سورەتى (بەنى نەزىر) ىشى پى دەوترىت، چونكە دەربارى ئەوان ھاتوتە خوارەو. ئەم سورەتە "منسوخ"ى تىدانىيە، بەلام وتراو ئايەتى ھەوتەمى "ناسخ"ى ئايەتى يەكەمى سورەتى ئەنقالە.

سەئىد كۆرى جوبەير دەلىت: {قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ سُورَةُ الْحَشْرِ قَالَ قُلْ سُورَةُ النَّصْرِ/ متفق عليه/ وتم: به ئىبنوعەباس سورەتى حەشر وتى: بلى: سورەتى نەزىر} واتە: ئەم سورەتە لەبارەى جولەكەكانى بەنى نەزىرەو دابەزىو. بەننەزىر كۆمەلىك بون لە جوەكان كە لە پاش زالبونى رۆم بەسەر شامداو كوشتنى زۆرىك لىيان ھەندىكىيان وەك بەنوقورەيزەو بەنو نەزىر رايانكردو لە دەوروبەرى مەدىنە نىشتە جىبون، كاتىك پىغەمبەر ﷺ كۆچى كرد بۆ مەدىنە لە گەل جولەكەكاندا پەيمانى بەست، جا لەپاش روداوى "بىرى مەعونە" كە پاش شەھادەتى دەكەس وپاشان پەنجاو نۆ كەسى تر لە يارانى پىغەمبەر شەھىد گران، لەو روداودا ەمەرى كۆرى ئومەيەى زەمەرى توانى بە سالى بگىرپتەو لە رىگەدا دوو كەسى لە خىلى "بىى عامر" كوشت كە نەيزانى بو ئەوانە لەگەل پىغەمبەردا ھاوپەيمانى، كاتىك كە گەرايەو پىغەمبەرى ﷺ لە روداكە ئاگادا كەردەو، پىغەمبەر ﷺ ھەولیدا كە خوینى ئەو دوو كۆزراو كۆبكاتەو و بىدات بە خاوەنى ئەو دوو كۆزراو، جا پىغەمبەر ﷺ لە گەل چەند يارىكى بەرو بەننەزىر كەوتەرى تا وەك ھاوپەيمانىك داواى يارمەتيان لى بكات، خو كە پىغەمبەر ﷺ گەيشتە ناويان ئەوان لەروالەتدا نامادەى خويان بۆ يارمەتى پىغەمبەر ﷺ دەربرى، بەلام ئەوان لەژىرەو خەرىكى پىلاننىكى گلاوبون دژ بە پىغەمبەر ﷺ و ئەم كاتەيان بەھەلىكى باش زانى كە پىغەمبەر ﷺ بكۆزن، جا "عمر بن جەشاش" وتى: ئەو من دەچمە سەر مائەكەو و لەوى بەرداشىك دەدم بە سەرىدا. جا ﷺ پىغەمبەرى ﷺ لەو پىلانە ئاگادار كەردەو، ئىتر پىغەمبەر ﷺ بەبى ئەو كە شتىك بلىت ھەلسا و يەكسەر بەرەو مەدىنە گەرايەو، جا پىغەمبەر ﷺ "مۇھەممەد بن مسلمە"ى رەوانەكرد بۆ ناويان تا پىيان راگەيەنەت بە ھوى ئەو پەيمان شكاندن و خيانەتەيان دەبى مەدىنە بەجى بەلەن و دە رۆژ ماوەى پىدان كە لە پاش ئەو دەرۆژە ھەركەس بىمىنەت لىدەدەرىت. بەلام "ابن أبى" پەيامى بۆناردن كە ئىو

قەلا گەلىكى گەورەتان ھەيەو منىش بە دوو ھەزرا چەكدارو ھامادەم كە يارمەتيتان بەدىن و جولەكەكانى تىر غەتەفانىش يارمەتيتان دەدەن، جا لەشوينى خوئاندا بىمىنەتەو، ئەوانىش تەماع گرتنى و دەرەچون و خويان بۆ شەركردن لە گەل پىغەمبەردا ئامادەكرد. جا پىغەمبەر "ئىبنو ئومى مەكتوم" ى لە مەدىنە لەجىبى خوئى داناو ئالای بەدەست ەلى كۆرى ئەبو تالبەو داو بەرەو بەنو نەزىر كەوتەرى، ئەوسا پىغەمبەر ﷺ گەمارۆى دان و چەنددار خورمايەكى بەرچاوى برىن، ئەوانەيش كە بەلئىنى يارمەتيان دابو بە بەننەزىر درۆيان لەگەل كردن و نەھاتن بەدەمىيانەو، ئەوانىش پاش ئەو كە زانىان ھىچيان پىناكرىت وتيان: بە پىغەمبەر ﷺ كە دەرەچىن، بەلام پىغەمبەر ﷺ قەبولى نەكرد، پاشان پىغەمبەر ﷺ پىي ھەرمون: دەرچىن و خوینى خوئان بۆخوتان و لە مائەكانىشتان تەنھا بارى حوشترىكتان بۆ ھەيە كە ببەن كە چەك و پۆشاكى جەنگى تىدا نەبى، جا ئەوان ئەو كە بۆيان كرا لە بارى حوشترىك برديان ئەو ھەش كە پىيان نەدەبرا بۆئەو كە دەستى موسلمانان نەكەوئىت بەدەستى خوئان دەيان شكاندو لە ناويان دەبرد، ئەم رو داو لە "ربيع الأول" ى سالى چوارەمى كۆچى روى دا بۆ ماوەى پانزە رۆژ پىغەمبەر گەمارۆى قەلاكانى دان و لەم غەزايەشدا مالىكى زۆر بەدەست موسلمانان كەوت و پالەوانى بەناوبانگى بەننەزىر "عزوك" بە دەستى ەلى كۆرى ئەبوتالب كۆزراو لەم خىلە تەنھا دوو كەس موسلمان بوون: "يامىن بن عمىر بن كەب" وە "أبو سعد بن وھب". وە ئەم سورەتە لە سەر ئەم روداو باس دەكات.

بەناوى ﷻ ى زۆر بەسۆزو بىنەپايەت مېھەربان

① ئەوانەى كە لەناو ئاسمانەكان و لەناو زەويدان ھەر پاكى و بى عەببى خودايان ياد كەردەو ھەر خۆيەتى دەسەلاتدارو دانا. ② خوا ئەو زاتەيە كە خوانەناسانى خاوەنانى پەراو (بەنى نەزىر)ى لە جىگەى خوئاندا دەرپەراند (بەھوى لاسارى و پەيمان شكاندن) خوئانەو (لەكاتى يەكەم دەرگىرەياندا ئىو گومانان نەدەكرد كە ئەوان دەرچىن و ئەوانىش وايان دەزانى كە كۆشكەكانيان لەدەست تۆلەى خودا دەريان دەكات و دەيانپارىزىت، جا خودا بەشۆيەك ھاتە سەريان كە ھەرگىز خوئان گومانان نەدەكرد و ترسى فرەدايە ناو دلپانەو، كە بە دەستى خوئان و بەدەستى خواناسان مائەكانى خوئانيان ويران كرد، سا ئىو ھىش ئەى خاوەن دىدو بۆچونە وردەكان لەم بەسەرھاتە پەندو ئامۆزگارى وەرگىرن و لە تۆلەى خودا بترسن، خودا سەربازى زۆرەو رىگەى تۆلە سەندنەو ى ناگرىت.

خودایه و شتی خراپتان نه کردوهو بو ئه وهیه که خوا سنوربه زینان سه رشو بکات و بهی شهر ناوچه که چول بکه.

⑥ ئه وهی که خوا داویتی به پیغه مبه ره کهی له سه روهت و سامانی خوانه ناسانی ده ور به ری، بهی ئه وهی که ئیوه چاره وی و سواری تیدا ماندو بکه به لام خوا خوی پیغه مبه ره کهی زال ده کات به سه ره ئه وه که سه ی که ئاره زوی لیبت و خوا توانای هیه به سه ره هه مو شتی کدا و هیچ شتی که ناتوانیت ریگای ئاره زوی ئه وه زاته بگریت.

⑦ ئه وه سامانه ی که خوا نا به و شیوه یه که له پیندا و ترا گه ران دیه وه بو پیغه مبه ره کهی ئه مه مالی خوا به و ددریت به م پینج تاقمه: بو پیغه مبه ره و بو به ری عه بد ولوته لیب و به ری هاشمه له خزمانی پیغه مبه ره بو هه تیوانه و بو هه زارو که مده سه ته کانه و بو ئه و ریوارانه یه که له ریگادا پارهیان پی نامینیت، خوا ئه و ماله ئاوه ها بلا و ده کاته وه بو ئه وهی ئه و ماله نه له نیوان سه روه ته نداندا کو نه بیته وه واته: ئیسلام سه رمایه داری پیخوش نیه به لام قه دهغه ی نه کردوه، چونکه به دریزی میزو هه ره سه رمایه داران بون که دزایه تی پیغه مبه ران و پیوا چا کانیان کردوه و ده یکه ن و به هو ی ئه وه سه روهت و سامانه وه خراپه و تاوانیان له سه ره زه ویدا بلا و کردوه ته وه، ئیسلام به په یه وهی کردنی گو ران کاری دروست ده کات، جا ئه وانه ی که سه رمایه دارن و پله و پایه دارن نایانه وی هیچ گو ران کاری که روبدات له به ره ئه وه دز به ئیسلام راده وستن، ئیسلام ریگایه کی دانه و ماوه نادات که سه روهت و سامان ته نها له ناو یه که کومه لی تاییه تدا ئه م ده ست و ئه و ده ست بکات، چونکه زوری مال هو کاری که بو ئه وهی که مرؤف له سنوری خوی دهرجیت، هه روه که له سورته ی شورا ئایه تی/بیس وحه وت دا ده فره مو ی: «ئه گه ره خوا رۆزی فره وان بکات بو به نده کانی ئه وه به دنیاییه وه خراپه کاری ده که ن له ناو زه ویدا»

ته نانه ت پیغه مبه ره پیش هه مو کهس ئه و به رنامه یه ی به سه ری خویدا ئه نجام داوه زه کاتی نه خواردوه فره مو یه تی: {زه کات حه رامه له سه ره محمدا و ئالی محمدا وه ده فره مو ی: {ئیمه ی کومه لی پیغه مبه ران ئیسمان لی نابریت، ئه وهی که لیمان به جی دمه نیت مالی موسلمانانه {جا ئه وهی که پیغه مبه ره پیتان ددات له و ماله ئیوه دیش وهری بگرن و ئه وه یی که به رگری ده کات لیتان ئیوه دیش وازی لی بهین و له خوا بترسن، بیگومان خوا تو له ی زور سه خته. ئه م ئایه ته گه وره یی سونه تی پیغه مبه ران پیشان ددات و ده ومان لی ده کات ئه وهی که پیغه مبه ره فره مان ی پیده دات به جی بهین و ئه وهی که قه دهغه ی کردوه وازی لی بهین، دیسان ئه م ئایه ته دمه کوتیکه

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ④ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْوهَا قَائِمَةً عَلَى أَرْصُولِهَا فَإِنَّ اللَّهَ وَلِي الْحَزَى وَالْفَاسِقِينَ ⑤ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑥ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑦ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ⑧ وَالَّذِينَ بَوَّءُوا الدَّارَ وَالْآلِئِمْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑨

③ ئه گه ره خوا ئه و دهرچونه ی له سه ره ئه وان پيشتر تو مار نه کردایه، به دنیاییه وه هه ره له دنیا دا سزای ددان و له رۆزی دوايشدا سزای ناگريان هه یه، ئه م تاقمه جوله که پاش شهش مانگ له دوا ی به در به هو ی خيانه تی خو یانه وه دهرکران و ماوه یان پیدرا، جگه له شمشیر هه رس ی کهس باری و شتریک که ل و په ل له گه ل خو یاندا دهر بکه ن و برۆن.

④ بۆیه ئه و هیان به سه ره هات، چونکه ئه وان به راستی دزایه تی توندی خوا و پیغه مبه ره که یان کردو هه ره که سیکیش دزایه تی خوا بکات، ئه و سا بزانی بیگومان که خوا تو له ی زور سه خته و تو له یان هه ره ئاوه ها لی وهر ده گریت. جا کاتی که پیغه مبه ره فره مان ی برین و سوتاندنی خورمای ناوچه ی (بو هیره ی) دا تا نا ئومیدیان بکات له باخه کانیان و شه ری له سه ره نه که ن، دیاره ئه وه ده می مو نافق و جوله که کانی کردوه بو قسه ی ناشیرین کردن ئه مه له لایه که وه، له لایه کی تره وه ئه و موسلمانانه ی که فره مان ی برینی ئه و دار خورمانه یان به سه را درابو شتی که بو له ناو دلیاندا و تیان: له پیغه مبه ره پر سیار ده که ی: ئایا له سه ره ئه وهی که به ری ومانه پادشمان هه یه و له سه ره ئه وهی که نه مان بریوه تا ومان له سه ره؟ جا الله، ئه م ئایه ته ی نارد که ده فره مو ی:

⑤ هه ره دارخورمایه کتان بریوه یان وازتان لی هیئا که له سه ره بنی خوی بمینیته وه و نه تان بریوه، ئه و سا هه مو ی به ئیزی

بُوْنَهُ وَكَهْسَى كَه بَلِيَّت مِن گُوپَرَايَه لِي اَللّٰهُ دَه كَه م و نه وهی كه له قورئاندا هاتِبِيَّت نه نجامی ددهم، به لَام گوی به فهرموده كانی پیغه مبهَر ﷺ نادم، واته: قورئانم به سه، راسته قورئان به سه به لَام بُو نه وه كه سهی كه گوپَرَايَه لِي هه مو ئایه ته كانی بیّت، جا ههر قورئانیسه كه فهرمانمان پیده كات كه گوپَرَايَه لِي سونه تی پیغه مبهَر بین، دهی چوَن ده گونجیّت بو تریت گوپَرَايَه لِي قورئان ده كه م به لَام به گویی فَلَان ئایه ت و فَلَان ئایه ت ناكه م؟! به لِي نه م بیروبو چوانه نه مِرُو هه یه كه خوی به لگه یه كه بُو راستی سونه تی پیغه مبهَر كه مان ﷺ چونكه نه و پیغه مبهَر ﷺ باس له مانه ده كات و ده فهرموی: { اَلَا اِنِّيْ اُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ اَلَا يُوشِكُ رَجُلٌ شَبْعَانٌ عَلٰی اَرِيْكَتِهٖ يَقُوْلُ عَلَيْنٰكُمْ هٰذَا الْقُرْآنُ فَمَا وَجَدْتُمْ فِيْهِ مِنْ حَلَالٍ فَاحْلُوْهُ وَمَا وَجَدْتُمْ فِيْهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوْهُ } ابوداود، احمد، صححه الالبانی / ناگاداربن كه من قورئان و له گهل نه و قورئانه شدا وهك نه و قورئانه شم پیدراره، ناگاداربن نزیکه پیاویکی تیرو سك پر پالبداته وه و بلیت: ئیوه تهنه نه م قورئانه بگرن، جا چیتان ده سكه وت تییدا له حه لَال ئیوه ش به حه لالی بزنان و چیتان ده سكه وت له حهرام ئیوه ش به حهرامی بزنان} واته گوی به فهرموده كانی پیغه مبهَر ﷺ مه دن، به لَام اَللّٰهُ ده فهرموی: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اطَاعَ اللّٰهَ / نه وهی كه گوپَرَايَه لِي پیغه مبهَر ﷺ ده كات به حه قیقته نه وه گوپَرَايَه لِي اَللّٰهُ ی كرده ﷻ نیسا/ ۸۰.

وه نه وهی كه بییه ویّت له قورئان تیبگات به بِي كه لك وهرگرتن له فهرموده كانی پیغه مبهَر ﷺ به دلنیا ییه وه كه نه وه كه سه ریگای ون كرده و به ره و ریگای شهیتان كه وتوه ته ری، جا نه وانه كه ئاوان ئایا ده توانن نویژیکی قورئانی بخوینن به چی ده ست پیده كن و چوَن دوا ی ده هیّنن؟ چهند ره كاته و چهند سوچه و چهند رو كوع ده بن؟ یان ده بیّت بلّین نه وه ل سوچه ده به یین پاشان رو كوع ده به یین چونكه قورئان سوچه دی پیش رو كوع داناوه و ده فهرموی: ﴿يَمْرُؤُاْ اَفْتٰی لِرَبِّكَ وَاَسْجَدٰی وَاَزْكٰی مَعَ الرَّكْعٰتِ

﴿ ۴۲ ﴾ آل عمران.

یان اَللّٰهُ فهرمان ده دات كه زه كات بده یین، جا له چی بیده یین و چهن دی بده یین؟ وه یان سه ده ها پرسیری تر كه نه گهر گه رانه وه بُو سونه ت نه بیّت هیج وه لایمیکیان بُو نیه.

وه پبویسته بزانیین پیغه مبهَر هیج خه یرو چاكه یه ك نیه مه گهر نه وهی به ئومه ته كه ی گه یاند بی وهك خوی ده فهرموی: { اِنَّهٗ لَيْسَ شَيْءٌ يُقْرَبُكُمْ اِلَى الْحَيَّةِ اِلَّا قَدْ اَمَرْتُكُمْ بِهٖ وَلَيْسَ شَيْءٌ يُقْرَبُكُمْ اِلَى النَّارِ اِلَّا قَدْ هَيَّيْتُكُمْ عَنْهٗ } السلسلة الصّححه / هیج شتیك نیه كه له به هه شته وه نزیكتان بكاته وه مه گهر نه وهی كه به و فهرمانم

پیكردون و هیج شتیكیش نیه كه له ئاگر نزیكتان بكاته وه مه گهر نه وهی كه ئیوم له وه بهرگری كرده } جا نه وهی كه بیده ته یك ده هیّنیت و به چاكیشی داده نیّت و چاكیش ده زانیّت كه پیغه مبهَر ﷺ به وه فهرمانی نه داوه چی ده لیّت له بهرام بهر نه م فهرموده یه دا؟ نه و كه سه له دوو حال دهرناچیّت یان پیی وایه نه و ئیشه ی كه پیی چاكه و پیغه مبهَریش ﷺ فهرمانی پینه داوه به هو ی بی ئاگای پیغه مبهَر ﷺ بوه له و ئیشه چاك و خه یره، یان پیی وایه پیغه مبهَر ﷺ بی ئاگا نه بوه به لَام شار دویه تیه وه و به ئومه ته كی رانه گه یاند وه ! ئاشكراه كه ههر دوو لاه ی تاوانه ده ی با نه م كومه له بیده چیه كه له كه مته رخه میدا نه و په ریانگرتوه و نه وانه ی كه به ناوی قورئان به سه و ناوی قورئانیه كانیان له خوی ناوه ته ویه بكه ن و نه م ئایه ته بكه ن به ریباری خو یان، دلنیا بن نه گهر به راستی و خه مخورییه وه په پرده ی بكه ن ریگای راست ده دوزنه وه.

من خوَم جاریك له گهل سی كه س له و برادرانه قسه م كرد كه كاتی نویژی نیومرُو بو بانگدرا وتم: به قسه ی ئیوه ئیمه وابانگدرا چی بكه یین؟ وتیان: نویژ ده كه یین وتم: چهند ركات بكه یین و چهند سوچه وركوع ته حیاته؟ یه كیكیان وتی: ههر چوَنمان خویندوه هه روا ده ی خوینین وتم: من تا ئیستا له قورئاندا نه مدیوه كه نه وانه ی باس كر دب ی وهك ده یخوینین، جا رویان له برا سه ركرده كهیان كه ناوی كمال بو كرده و چاوه روانی وه لایمان لیكرد سو پاس بُو خوا مه سئولیه ت نه ییتوانی نه و برایه فریوی بدات و به راستی وه لایم داناوه كه به لِي مامو ستر راست ده كات، جا له و هه له یه وازیان هی ناو بنكه و باره گایان پیچایه وه و راگه یه نه راویكیشیان بلا و كرده وه و نوسخه یه كیشیان بو هی ناو هندی له و تاوانانه یشی بو باس كر دم كه سه ركرده ی گه وریان به و ناوه وه نه نجامی دابو، ئینجا هه رییه كه یان چو به دهم كاری خو یه وه، خوا سه قامگیرتریان بكات له سه ر ئایینی خوی و باقی هاوشیوه كانشیان رینمای ی به فهرموی.

ئیبنو مه سعود له پیغه مبهَری خوا ﷺ وه هی ناویه تی كه ده لی: { لَعَنَ اللّٰهُ الْاَوَاشِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ وَالْمُتَفَلِّجَاتِ لِلْحُسْنِ الْمُغْيِرَاتِ خَلَقَ اللّٰهُ تَعَالٰی مَا لِيْ لَا اَلْعَنُ مِنْ لَعْنِ النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ فِيْ كِتَابِ اللّٰهِ وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُوْلُ فَخُذُوْهُ } البخاری / خوا له عنته ی كرده له و ئافره تانه ی كه خال ده كوتن و خالیان بُو ده كوتریت و برویان هه لده گرن و دانیا ن باریك ده كه نه وه بو جوانی كه دروستكراوی خوا ی بالاده ست ده گوژن، بُو ده بی له عنته نه كه م له و ئافره ته ی كه پیغه مبهَر ﷺ له عنته ی لیده كات له حالیكدا كه نه وه له قورئاندا یه نه وهی كه پیغه مبهَر ﷺ پیتان ده دات وهری بگرن و نه وهی كه بهرگریتان لیده كات مه یكه ن پیغه مبهَر ﷺ بهرگری

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْلَوْنَ أَلَدَبَرْتُمْ لَا يُبْصَرُونَ ﴿١٢﴾ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٣﴾ لَا يَقْنِطُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَفَأُوا وَإِلَآ أَمْرُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

کردوه له‌وانه { ئینجا ده‌چینه‌وه سهر مانای نایه‌تی پاش که ده‌فه‌رموی:

﴿٨﴾ له‌م ماله‌ ده‌دری‌ت به‌و موسلمان‌ه کۆچه‌ری‌به هه‌زارانه‌ی که له‌ مال و سه‌روه‌ت و سامانی خو‌ی‌اندا ده‌رکراون له‌مه‌که‌وه بۆمه‌دینه که خیر و چاکه‌و ره‌زامه‌ندی خو‌یان ده‌وی‌ت و یارمه‌تی نایینی ئیسلام و پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌دن، نانه‌وانه هه‌ر خو‌یانن راست‌گو‌یان. به‌راستی راست‌وراست‌گو و گیان فیدا‌بون بۆ سه‌قامگیر کردنی ئالای ئیسلام (خواله‌هه‌مو‌یان رازی بی) و نه‌فرینی خو‌ایش له‌ناحه‌زانیان بی .

﴿٩﴾ جا له‌م ماله‌ه‌یش ده‌دری‌ت به‌و موسلمان‌انه‌ی مه‌دینه که مال و بیرو باوه‌ردیان ناماده‌کردوه پیش نه‌وه‌ی که موسلمانان کۆچ بکه‌ن بۆ لایان، خو‌ نه‌و که‌سانه‌شیان خو‌شده‌وی‌ت که‌کۆچیان کردوه بۆلایان و به‌ دل‌یش ئیره‌یی نابهن به‌وه‌ی که دراوه به‌وان له‌و ده‌ستکه‌وته، هه‌میشه له‌ خو‌شی ژیان و سه‌روه‌ت و ساماندا نه‌وان له‌پیش خو‌یاندا داده‌نین، هه‌رچه‌ند خو‌یشیان پی‌ویستیان به‌و شته هه‌بی‌ت، جا هه‌ر که‌سی‌ک خو‌ی بی‌اری‌زیت له‌ رژی، نه‌وسا هه‌ر نه‌وانن رزگار بو‌وان. له‌ نه‌بو هورمه‌روه هاته‌وه‌که: ﴿أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبَّ ﷺ فَبِعَثَ إِلَى نِسَائِهِ فَقُلْنَ مَا مَعَنَا إِلَّا الْمَاءُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ يَضُمُّ أَوْ يُضِيفُ هَذَا فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ أَنَا فَانْطَلَقَ بِهِ إِلَى امْرَأَتِهِ فَقَالَ أَكْرَمِي ضَيْفَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَتْ مَا عِنْدَنَا إِلَّا قُوتٌ صَبْيَانِي فَقَالَ هَبِي طَعَامَكَ وَأَصْبِحِي سِرَاجَكَ وَتَوَمِّي صَبْيَانَكَ إِذَا

أَرَادُوا عَشَاءً فَهَيَّأتُ طَعَامَهَا وَأَصْبَحْتُ سِرَاجَهَا وَتَوَمَّتُ صَبْيَانَهَا ثُمَّ قَامَتْ كَأَنَّهَا تُصْلِحُ سِرَاجَهَا فَأَطْفَأَتْهُ فَجَعَلَا يُرِيَانِهِ أَنَّهُمَا يَأْكُلَانِ فَبَاتَا طَاوِبَيْنِ فَلَمَّا أَصْبَحَ عَدَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ صَحَكَ اللَّهُ اللَّيْلَةَ أَوْ عَجَبَ مِنْ فَعَالِكُمَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ / البخاری و غیره / جاریکیان پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ می‌وانیکی بۆ هات و ناریدی ماله‌وه بزانیت چیان هه‌یه ؟ خیزانه‌کانی وتیان: ته‌نها ئاومان هه‌یه، فه‌رموی: کی ئهم می‌وانه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌باته‌وه بۆ مالی خو‌ی؟ یه‌کی‌ک له‌ یاره‌کانی یاری‌ده‌ده‌ر (الانصار) وتی: من، جامی‌وانه‌که‌ی برده‌وه ماله‌وه به‌ خیزانه‌که‌ی وت: ئهمه می‌وانی پی‌غه‌مبه‌ره ﷺ ری‌زی لی بگره، خیزانه‌که‌ی وتی: ته‌نها خو‌اردنی منداله‌کانمان هه‌یه، وتی: خو‌اردنه‌که ناماده بکه‌و چراکه‌ت چاک بکه و منداله‌کان یغه‌وینه، جا کاتی‌ک که کاتی خو‌اردن هات نانی ناماده کردو منداله‌کانی خه‌واند نه‌وسا به‌ناوی چرا چاک کردنه‌وه چراکه‌ی کوزانده‌وه خو‌اردنه‌که‌ی هی‌نا بۆی، خو‌یان واپیشان دده‌ا که گوایه نه‌وانیش نان ده‌خۆن و سکی خو‌یان نه‌و شه‌وه شه‌ته‌ک داو منداله‌کانیان به‌ برسی سه‌ریان نایه‌وه، به‌یانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: خوا پی‌که‌نی یان ته‌عه‌جوبی کرد له‌و کاره‌تان و ئهم نایه‌ته‌ی دابه‌زاند ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ

بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾

﴿٨﴾ جا هه‌روه‌ها نه‌و ده‌ستکه‌وته بۆ نه‌و که‌سانه‌شه که پاش نه‌وان (المه‌اجرین و الانصار) هاتون و ده‌لین: نه‌ی په‌روه‌ردگارمان لی‌مان ببوره‌و له‌و براییانه‌یشمان که له‌پیش ئیمه‌دا بوون، سا‌هه‌رگی‌ز له‌ناو دل‌ماندا کینه‌یه‌ک دامه‌نی سه‌بارت به‌و که‌سانه‌ی که باوه‌ردیان هی‌ناوه، نه‌ی په‌روه‌ردگارمان بی‌گومان که تو دل‌سو‌زو می‌هه‌ربانیت سه‌ربارت به‌ به‌نده‌کان. ئیمامی مالیک (رحمه‌تی خو‌ای لی بی‌ت) ئهم نایه‌ته ده‌کات به‌ به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که شیع‌ه نه‌گه‌ر له‌ جیه‌ادیشدا به‌شداری بکه‌ن ناییت له‌ ده‌ستکه‌وتی غه‌زا هی‌چیان پی‌دی‌ریت، چونکه نه‌ مه‌اجر و نه‌ نه‌نسا‌رن و نه‌ نه‌وانه‌شن که دوعای خیر بۆ نه‌و باوه‌رداران‌ه‌ی پیش خو‌یان ده‌که‌ن، ئهمه سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش که هه‌ر چوار مه‌زه‌هب شیع‌ه به‌ کافر داده‌نین، چونکه له‌راستیدا شیع‌ه نه‌ک ئایینیان له‌لای خه‌لک زانراو نیه به‌لگو‌خو‌یشیان نازانن ئایینیان چیه، چونکه نه‌وان به‌لایانه‌وه وایه که قورئانی نه‌وان چه‌ند به‌رامبه‌ری ئهم قورئانه‌ی ئیمه‌یه‌و له‌ چالی سامه‌را له‌لای ئیمام زه‌مانیانه‌و یه‌ک پیتی ئهم قورئانه‌یشی تیدانیه‌و به‌ زمانی عی‌ریشه نه‌ک عه‌ره‌بی؟! ده‌ی نه‌وه نزیکه‌ی هه‌زارو چوار سه‌د ساله به‌سه‌ر دروست‌بونی نه‌واندا تیده‌په‌ریت، جا با بزانیان کامیان

شتیکی گرنګ له و قورئانهیان دهرانیټ؟ نهګر خاوهنی ژیرین و بهراستی دهتانهوټ دینداری بکه و خوټان لهخواوه نزیګ بکهنهوه بو پرسیار ناکهن کامهیه رپیازمان؟ نه دینهتان لهکوئ هیناوه؟ لهعوروده له خاتون عائیشهی دایکی نیماندراوه هیناویهتی که وتی: { يَا اَبْنُ اُخْتِي اَمُرُوْا اَنْ يَسْتَغْفِرُوْا لِاَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ فَسُبُوْهُمْ / مسلم } نهی کورې خوشکم فهزمانیان پیګراوه که داوی لیخوشبون بکهن بوټیاری پیغهمبهر ﷺ کهچی جنیویان پیدهدهن! دهچینهوه سهر مانای نایهتهکانی تری نه سورهته پیروزه که دهفهرموئ:

۱۱) نایا تو ته ماشای نهو کهسانه ناکهیت که دووړوویون به هاوشیوهکانی خوټان (نهوانه) که خاوهناس بون له نههلی کتیب) دهیان وت: نهګر نیوه دمرګران بهخوا نیمهیش لهګهټاندا دمردهچین و ههرګیز له دژنیوه پهپړهوی له کهس ناکهین و نهګر شهرشتان لهګهټ کرا بهخوا یارمهتیتان ددهدین، وه خوا شایهتی ددهات که بیګومان نهوانه دروژن،

۱۲) به خوا نهګر دمرګرین لهګهټاندا دمرناچن، بیګومان نهګر شهرشیان لهګهټا بکریت لهسهریان ناکهنهوه ونایه بهدیمانهوه و نهګر یارمهتیشیان بدن بیګومان پشتیان نیدهکه و رادهګن، پاشان کهس بههانیانهوه نایهت و لهسهریان ناکاتهوه، نیتر چوټ دروژن نین؟ جا خوا دهفهرموئ:

۱۳) بیګومان نهوان دلیان له نیوه زیاتر دهرسیت تا خودا نهوهش لهبهر نهوهیه که ګهلیکن له هیچ تیناګن، نهګینا چوټ ددهیت لهو زاته ناګادارو بههیزه نهترسن بهلام له نیوه بترسن؟! بهراستی خاوهناسان هیزیان لهچاویاندایه نهګر خاوهنی هیز بیت نهوان جورتهتی روبهروبوونهویان نیه وهک دهفهرموئ:

۱۴) نهوان ههمویان شهرتان لهګهټا ناکهن بهیهکهوه، مهګر لهناو نهو جیګایانهدا بن که بههوی هیزو چهکهوه پاریزراو بیت یان لهپشتی دیوارهکانهوه، ناکوکی زور توند لهنیوان خوټاندا هیه، تو وا دهرانی یهکن لهحالیکدا که دلکانیان لهیهک جیایه، چونکه نهوانه بیګومان ګهلیکن نهفام. نهی باوهرداران بیربکهنهوه بزائن نیمه نه ګهله نهفامهین؟ بهرولت ههموی خوټی به موسلمان ددهنیت و دروشمیشی خودا په رسته، کهچی له کردار و لهناو دلدا ههریهکهی گیایی باسکیک دهخوات وههریهک بوهرهویبازو ریچکهیهک خوټی ماندو دهکات؟! دنیا دواپی دیت بیربکهنهوه، با قیامهتیش لهدهست نهدهین، نهوه بهرهه می حیزبایهتیه بوګهنهکهی ناو نوممهتی نیسلامیه له سهردهمهدا که موسلمانانی سهرشوړو زلیل کردوه، بیربکهنهوه، خوټهسندی نهفامی تا کهی، نهی بهناوړوشنیر! زورعهیبه

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا اَنْهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيْهَا وَذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِيْنَ ﴿١٧﴾ بِآيَاتِهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَنْقُوْا اللّٰهَ وَتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسَاهُمْ اَنْفُسُهُمْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِيْ اَصْحَابُ النَّارِ وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفٰلِقُوْنَ ﴿٢٠﴾ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْءَانَ عَلٰٓى جَبَلٍ لَّرَاٰيْتَهُ خٰشِعًا مُّصَدَّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ اَلْاَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلِيْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللّٰهُ الْخَلِيْقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ اَلْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهُ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٤﴾

۱۳

سُوْرَةُ الْمُنْتَحَنَةِ

۶۰

نهفامی؛ خواناسی عهمله بهوهی که له خواو پیغهمبهرهکهیهوه ﷺ هاتوه نهقسهی سافولوس؟! ۱۵) ودهکو نهو کهسانه کهمیګ پیس خوټانن که تولهی کاره خراپهکانی خوټان چهشت، مهبهستی کوژرانی بهدره، وه سزای بهژانیشیان بو ههیه لهقیامهتیشدا.

۱۶) وینهی نهو موفاقانه لهو بهټینانهی که دهیدن به خاوهناسان ههردهکو کاری شهیتان وایه نهو کاتهی که وتی: به مروف خودا مهناسه، جا کاتیک بهگوپی کردو خودای نهناسی شهیتان وتی: بیګومان من هیچ پهیوهندیهکم به تووه نیه، بیګومان که من له خودای جیهانیان دهرسم، بهلام نهو دوره پهریزیه شهیتان لهو کابرایه که خهټهټاندویهتی سوودیګیش به شهیتان نادات و ههردووک به سزای کاری خوټان دهګن وهک دهفهرموئ:

۱۷) نهوسا سهر نهجامیان نهوهیه که ههردوویان بیګومان بو ههمیشه لهناو ناګردان و نهوهش سزای ستهمکارانه لهههمو کات وساتیکدا.

۱۸) نهی نهو کهسانه که باوهردتان هیناوه له خوا بترسن، جا با همر کهسیک ته ماشا بکاتو بزانیټ چی پیس خستوه بو بهیانی و له خوا بترسن، بهبیګومان کهخوا زور ناګاداره بهو شتانهی که دهیکهن. بهلی خوا هیچی لی ون نابیت و دادپهروهره له توله و

سزادا، لیږدوه ددردهکهوټ کهپاریزکاری چنده گرنګه له لای خوا که هرلهم نایهتدا دووچار فرمانی پیکراوه چونکه پهرهیزکاران درګای خوښهختیان لیدهکړیتهووه و سهریبرزو سهرهرازن لههردوو ژياندا .

۱۱) نيوه وګو ټو کهسانه مېن که خويان له بيرچويهوه، نهوسا خوداش وای بهسهر هټان که خویشیان له بير بباتهوهو نيتړ هيچ ئيشيکی باشيان بؤ خويان وړوژی دوايي پيش نهخت، نهوانه بؤ خويان له رې لايانداو لهسور تيپهړين.

۲۰) دوزخيان و بههشتيان وګو يهك نين، بههشتيان هر خويانن بهختهووهو رزگار بو له سزای خودا.

۲۱) نهګر ئيمه ټم قورئانهمان بناردايه بؤ سهر چيايهك بهخوا تؤ دتېينی که ټو چيا رهقه ملکهچ و شقو پهق دېو له ترسی خودا (بهداخهوه دلی خوانهسان لهو چيا رهقانه رهقتره و بير لهو قورئانه ناکهنهوه) نهوانه چنده ويټهيهکن که ديهيټينهوه بؤ خهك، بهلکو نهوانيش بيربکهنهوهو وړو بکهنه خواو پهپړهوی پيغهمېر ﷺ و بهرنامهګه ی بکهن،

۲۲) ټو (الله)يهی که هيچ پهسرتر اوټکی راستهقينهی تر جګه لهو نيه که زانهری ههمو پهنامهکيهك و ئاشکرايهکه وګو يهك که ټو زؤر بهسؤزهو بيټيهياهت ميهربانه.

۲۳) ټو الله يه ی که جګه لهو هيچ پهسرتر اوټکی راستهقينهی تر نيهو ﴿الْمَلِكُ﴾ خاوهنی ههمو شتيکهو هر خوی دتوانيت بهبې رېګری و بهرپهچدانهوه ئالوګوړی تيډا بکات ﴿الْقُدُّوسُ﴾ پاك و به فېرو فريشته بهرېزدهكان به پړوژی رادهګرن، ﴿السَّلَامُ﴾ هيچ نهنگی و کهمايهتی تيډا نيهو سهرچاوهی هيمنايهتیه، ﴿الْمُؤْمِنُ﴾ هيمنی دمه به خاوهن باوهړان، دلټيان که ستم له دروستکراوهکاني ناکات، ﴿الْمُهَيِّمُ﴾ ئاګای له ههمو شت هيهو چاودپړه بهسهریانهوه، ﴿الْعَزِيزُ﴾ دسهلاتدادهو زاله بهسهر ههمو شتدا، ﴿الْجَبَّارُ﴾ پيکهوهنهری ههمو نهندامهکانه له سهرهتاوهو پاش به خاك بونيشی و بهئيسکهپتورکاوو زؤرداره بهسهر ههمو شتيکدا، ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾ خوی لهخويډا ګهورهپهوه کهس شياوی ټو ودهسفی نيه جګه لهو. له فېرموددا هاتوه که ﴿الْعَظْمَةُ إِزَارِي وَالْكِبْرَاءُ رَدَائِي، فَمَنْ نَارَعَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا عَذْبَةٌ مُنْفَقَ عَلَيْهِ﴾ ګهورهی کراسی منهو لهخؤدا خو بهګهوره کردن عهباي منه، جا هر کهسيك يهکيک لهو ودهسفه بؤ خوی ببات سزای ددهم} دورهو پاګه خودا لهو شتهی که دهیکه به هاوبهشی،

۲۴) الله خوی ههړنهو زاتهيه که ﴿الْخَلِيقُ﴾ دروستکهری ههمو بوونهوهوهو ﴿الْبَارِئُ﴾ داهيټهري ټم بوونهوهومديه له سهرهتاوه بهو شيوی که ويستويهتی، ﴿الْمُصَوِّرُ﴾ ويټهګره بهو شيوی که ئارهزوی ليټهتی بهو ههمو شيوهو جوړه رنګاو رنګهوه، ناوه جوهانهكان هر هی ټهون. ههمو ناويکی چندهدين مانای هيهوه ههمو مانايهکيش له ذاتی الله دا ديټهدی، بهلام له هيچ شتيکی تردا ټوه نايهتهدی بؤ نمونه خودا کهريمه واته سهخاوتمهنده ددی ئايا کهس هيه لهو سهخاوتمهندتر بيټ، يان خودا زانايه ئايا کهس هيه بهو نهندازدی ټو زانايټ، ههروهو بؤ تهواوی ناوهکاني خودا که هر خوی دزانيت ژمارهيان چنده. ټوهی که لهناو ئاسمانان و زهويډايه ههمو پاکي و بي عهبي ټهونيشان ددهاتوتهسبيحاتی ټو دهکات، خوهر خویشيتی دسهلاتدار بهسهر ههمو شتيکدا هيچ شتيك بهسهر ټوهو دسهلاتی نيهو کارهکاني ههمو رېك وپيک و بهجپيه.

بهم شيويه کؤتايی سورهتهګه ی بهست بهسهرهتاکهپهوه، واته ګوزهشتهو ئيستاو ئاينده ټوهی که له ئاسمانان و زهويډايه تهسبيحاتی خوا دهکات.

۱۳

سورتهی مومتهحهنه

۶۰

سورتهی مومتهحهنه که سورتهی شهست ههمی قورئانه، له پاش صولحي حودهيبيهوه له مهدينه دا هاتوته خوارهوه، سيانزه ئايهته، ئايهتی دوانزهههمني لهروژی فتهتی مهګه دا دابهزيوه. وتراوه بهګوپړدی دابهزين سورتهی نهوهو دووههمه، پاش سورتهی (المائدة) و پيش (النساء) دابهزيوه.

له سورتهی پيشودا که سورتهی حشره له بارهی خوښهويستی و يارمهتيدانی يهکتری باوهړداران له نيوان خويانداوهروهو يارمهتی دانی بيباوهړان بؤ يهکتر له نيوخوياندا باسکرا، له سورتهشدا باوهړداران ئاګادار دهکړينهوه که يارمهتی بيباوهړان نهدهن دژ به باوهړداران ههروهك له سورتهی پيشودا باسکرا، چونکه ټوه ئيشی مونافقانه.

هوی دابهزينی چنده ئايهتی سهرهتای ټم سورته، نامهيهك بو که حاتهبي کوری ټهبي بهلتهعه، کاتی چونی پيغهمېر ﷺ بؤ سهر مهکو داوی له خوا کردبو، که ههوالهکانيان نهګات به قورهيش هتا دهچنه لای مهکه، جا ټم پياوه نامهيهکی بهدزيهوه نوسی بؤ قورهيش بؤئاګادار کردنهوهيان لهو کاره پيغهمېر ﷺ ودابوی به ژنيك لهګل کاروانيکدا بو، که بيبات بؤ مهکهو ټم ههوالهيان بداتی بهلام زؤری نهبرد خودا پيغهمېره پيغهمېر ﷺ بهو نامهيه ئاګادارکردهوهو پيغهمېرهيش ﷺ عهلی و زوبهپرو ميقدادی نارد بهشوپن ټو ژندهاو فېرموی بچن تا (رهزتهی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي
وَأَنْيَعَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ
يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لَوْلَا قَوْمُهُمْ
إِنَّا بَرَاءُؤُمْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَّلْنَا
بَيْنَكُمْ الْأَعْدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

ههريز نه خزمایه تیتان و نه منداله کانتان هیج
سوودی کتان پی ناگه یه نن له رۆزی قیامه تتدا، به لکو خوا له
یه کتان حیا ده کاته وه، جا بو ئیوه به هوئی نه وانه وه
واخه ریکه له دین دهر بچن، خودا بینه ری نه و کردارانه یه که
ئیوه ده یکه ن. جا کرداری چاک بکه ن و بزائن که هر نه وه
سودتان پی ده ده گه یه نیی نه ک خزمایه تی هه تا نه گهر
خزمایه تی له گهل پیغه مبه ریشدا ﷺ بیی، واته نه گهر
ئیمان و کرداری چاک نه بی له و خزمایه تی هه که لک
وهر ناگریی، ههروه که له فهرموده ی صه حیجدا هاتوه که
پیاویک پرسیری کرد له پیغه مبه ر ﷺ له باره ی باوکییه وه
که به کافری مردوه که ئیستا له کوئی دایه؟ پیغه مبه ر ﷺ
فهرموی: { فِي النَّارِ / لَهَاوَا نَا گره دایه } کاتیک پشی هه لکردو
رۆیش پیغه مبه ر ﷺ بانگی کردو فهرموی: { إِنَّ أَيْ وَابَاكَ فِي
النَّارِ / مسلم وغیره / بیگومان باوکی من و باوکی تو ش له ناگردان }
ئینجا ده فهرموی: له م باره وه سهیری ئیبراهیم بکه ن که
خزمایه تی وای لی نه کرد که راستی نه لیی و بیزاری خو ی
له وان دهر نه بری ی.

خاخ) له ویدا ئا فهرتیک له و کاروانه دایه نامه یه کی پییه لی
وهر بگرن، هه لی ده لیی: رۆیش تین هه تا گه یشتینه ره ورتی خاخ،
له وئ ئا فهرته که مان بینو و تمان: نه و نامه یه ی پیته بو مان
به یینه، وتی: نامه م پی نیه، وتمان: روتت ده که یه وه یان ده بیی
نه و نامه یه مان پی ده دیت، ده لیی: له ناو پرچیدا نامه که ی
دهر هی ناو نامه که مان هی نا یه وه بو لای پیغه مبه ر ﷺ که چی له و
نامه یه دا له حاته بی کو ری نه بو به لته وه وه بو بو قوره یش
هه ندیک له کاروباری پیغه مبه ری ﷺ تیدا بو، جا پیغه مبه ر
ﷺ فهرموی: حاته ب نه مه چی ه؟

وتی: په له م ئی مه که، بیگومان من یه کی که له وانه م که لکینراوم به
قوره یشه وه وه له خو یان نیم و نه وانه ی له گهل تو دان له
کوچه ریه کان خزمیان له ویدا هه یه و خاوخی زانیان ده پار یزن له
مه که دا، جا پی م خو شبو که نه وه م نیه به م نامه یه کاریک بکه م
که خاوخی زانم بپاریزن، نه مه م له به ر بیباوهری یان پاشگه ز
بونه وه م نه بو وه رازی نیم به خوا نه ناسی پاش ناسینی ئیسلام،
پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: راستی پیوتن، جا عومه ر وتی: وازم ئی
به یینه با له ملی نه م دو ور وه بده م، پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: نه و
ناماده ی جهنگی به در بو، تو چی ده زانی خوا به نه هلی به دری
فهرموه: من لی تان خو شبو م، چون نارم زو ده که ن ئیش بکه ن، جا
له م باره وه نه م چه ند ئایه ته ی سه ره تایی نه م سورته دابه زی که
ده فهرموی:

به ناوی الله ی زور به سوزو بی نیه یه ت میهره بان

١) نه ی نه وانه ی که باوهرتان هی ناوه، دوژمنی من و
دوژمنی خو تان مه که ن به دوستی گیانی به گیانی خو تان
ئیوه دوستی هه تی خو تان به وان راده گه یه نن له حالیکدا که
نه وان باوهریان نیه به و په یامه راسته ی که هاتوه بو ئیوه،
به لکو پیغه مبه ر ﷺ و ئیوه یان له خاکی خو تاندا دهر ده که ن،
له به ره وه ی که ئیوه باوهرتان هی ناوه به په روه ردگارتان و
ته نها نه و ده په رستن؟ نه گهر ئیوه بو غه زا له ریگای من و
ره زامه ندی من دهر چون (دوستانی هه تیان نه که ن) به دزیه وه
پی یان بلین خو شمان ده ون له حالیکدا که من زانام به وه ی که
ده یشار نه وه (ههروه کو چون ده یزانم) نه وه ی که به ئاشکرا
ده یکه ن، خو هه ر که س له ئیوه نه و شته بکات به بیگومان
له راسته ریگا ترازاده و سه ری له خو ی تیکدا وه.

٢) نه گهر ئیوه یان ده ست بکه ویت دوژمنایه تیتان ده که ن و
ده ست و زمانی پیسیان بو ئیوه دریز ده که ن و ئا واته خوازن
که ئیوه له دین دهر بچن.

ئهوانه‌ی ده‌ریشی گریان، نینجا فه‌رموی: داوام کرد له‌په‌روه‌ردگارم که داوا‌ی لی‌خو‌شبونی بۆ بکه‌م ماوه‌ی پی‌نه‌دام و داوام لی‌کرد که سه‌ردانی گو‌ره‌که‌ی بکه‌م ماوه‌م پی‌درا، سا سه‌ردانی گو‌ره‌کان بکه‌ن ئه‌وسا بی‌گومان که مردنتان ده‌خاته‌وه‌ بیر }.

جا ئی‌براهیم درێژه به‌دوعا‌کانی ده‌داو ده‌لی:

٥ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان نه‌مانکه‌یت به‌ تافی‌که‌ره‌وه‌ بۆ خاوه‌ناسان که زالب‌ن به‌سه‌رمانداو زیاتر خو‌یان به‌راست و ئی‌مه‌ به‌ ناراست بزانب، یان بۆ له‌به‌ین بردنی ئه‌وان عه‌زاب بنی‌ری‌ت و ئی‌مه‌یش دو‌چار‌ی سزای دنیا ببین، به‌ هو‌ی کرداری ئه‌وانه‌وه‌و چا‌پو‌شیمان لی‌بکه‌ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان، بی‌گومان که تۆ هه‌ر خو‌تیت ده‌سه‌لات‌دار و کاربه‌جی، که‌واته‌ لادان له‌ به‌رنامه‌ و بریار و سنوره‌کانی الله نابه‌جی و نه‌فاما‌نه‌یه‌و له‌ری‌زی ئا‌ژه‌لی‌ش دێ‌ته‌ خوار‌تره‌وه‌.

٦ به‌ حه‌قیقه‌ت ئه‌ی ئومه‌تی محمد ﷺ له‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌و په‌ی‌ره‌وانیدا پی‌شه‌وا‌ییه‌کی حوا‌ن هه‌یه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی که هی‌وایان به‌ خوا و باوه‌ریان به‌ رۆژی دو‌ایی هه‌یه‌ و هه‌ر که‌سی‌کیش پشت بکاته ئه‌و ئایینه‌ هه‌ر خو‌ی زیان ده‌کات و خوا هیچ په‌کی‌کی له‌به‌ر ئه‌و ناکه‌و‌یت، ئه‌وسا خودا هه‌ر خو‌ی بی‌نیاز و سو‌پاس‌کراوه‌، جا چی ئی‌وه‌ سو‌پاسی بکه‌ن یان نه‌ یکه‌ن. پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: **إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ وَأَسْمَعُ مَا لَا تَسْمَعُونَ أَطَّتِ السَّمَاءُ وَحَقٌّ لَهَا أَنْ تَبْطَأَ مَا فِيهَا مَوْضِعُ أَرْبَعِ أَصَابِعٍ إِلَّا وَمَلَكَ وَاضِعٌ جَبْهَتَهُ سَاجِدًا لِلَّهِ وَاللَّهُ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَصَحَّحْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا** / الترمذی. الالبانی: حسنه/ بی‌گومان من ده‌بی‌نم ئه‌وه‌ی که ئی‌وه‌ نایب‌ین، وه ده‌بی‌ستم ئه‌وه‌ی که ئی‌وه‌ نایب‌ین ئاسمان چرکه‌ چرکی دیت و پی‌وست‌کراوه له‌سه‌ری که‌وا چرکه‌ چرکی بی‌ت چونکه‌ جی‌گای چوار په‌نجه‌ی نیه‌ مه‌گه‌ر فری‌شته‌یه‌ک ناو‌چا‌وی خو‌ی تیدا داناب‌یت به‌سوجه‌ بردن بۆ‌خوا، سو‌یند به‌خوا ئه‌گه‌ر بزانب ئه‌وه‌ی که‌من ده‌یزانم که‌م پی‌ده‌که‌نین و زۆر ده‌گریان }

جا تۆ ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م ئه‌گه‌ر یادی خوا نه‌که‌یت ده‌بی‌ چ زیانی‌ک له‌خوا بکه‌و‌یت؟ ئه‌ی مرو‌ف تۆ به‌ری‌زی به‌نافه‌رمانی خوا، خو‌ت بی‌ ریز مه‌که‌ دنیابه‌ ئه‌گه‌ر دو‌ستی خاوه‌ن بیت بونه‌وه‌ر هه‌مو دو‌ژمن‌ته‌.

٧ نزیکه‌ خودا له‌نی‌وان ئی‌وه‌و ئه‌و که‌سانه‌ی که دو‌ژمنایه‌تی یه‌ک‌ترتان کرده‌و دو‌ستایه‌تی دروست بکات، به‌هو‌ی باوه‌ر هی‌نانیان و په‌ی‌وه‌ندی‌کردن‌یان پی‌تانه‌وه‌، جا به‌راستی خودا به‌هێز و توانایه‌ و

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَمَن يَتَّبِعِ الْإِسْلَامَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ٦ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةَ اللَّهِ فَذُرُوا اللَّهَ وَغُورُوحِيْمَ
لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم
مِّن دِيَارِكُم أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
٨ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم
مِّن دِيَارِكُم وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَوَلَّيْكَ
هُم الظَّالِمُونَ ٩ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَتُ
مُهَاجِرَتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَنِهِنَّ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ لَهُنَّ وَلَا هُمْ يُحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُمْ
مَا أَنْفَقُوا وَلَا جَنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَانَسْتُمُوهُنَّ أُجُورُهُنَّ
وَلَا تَنْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ وَسَتُلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُم مَّا أَنْفَقُوا
ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٠ وَإِن فَاتَكُمْ
شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَرْوَاحُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَأَنفَقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ١١

٤ حه‌قیقه‌ت ئه‌وه‌یه‌ که بۆ ئی‌وه‌ پی‌شه‌وا‌ییه‌کی حوا‌ن هه‌یه‌ بۆ فی‌ربونی خا‌ناسی راسته‌قینه‌ له‌ ئی‌براهیم و ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌گه‌ل ئه‌ودا بون، ئه‌و کاته‌ی که به‌ گه‌له‌که‌ی خو‌یان وت: بی‌گومان ئی‌مه‌ بی‌وه‌رین له‌ ئی‌وه‌ی خوا نه‌ناس و له‌وانه‌ی که ده‌یان‌په‌رستن جگه‌ له‌ الله باوه‌رمان پی‌تان نه‌ماوه‌و دو‌ژمنایه‌تی و رق و قین له‌نی‌وان ئی‌مه‌و ئی‌وه‌دا ناشکرابوه‌ بۆ هه‌میشه‌ تا ئه‌و کاته‌ی که باوه‌ر ده‌هینن به‌ خوا به‌ ته‌نهایی، ده‌بی‌ت ئی‌وه‌ له‌وانه‌دا په‌ی‌ره‌وی ئی‌براهیم و په‌ی‌ره‌وانی بکه‌ن، جگه‌ له‌ یه‌ک قسه‌ی ئی‌براهیم که‌ وتی: به‌ باو‌کی به‌دلت‌نی‌اییه‌وه‌ من داوا‌ی لی‌خو‌شبونت بۆ ده‌که‌م، ناب‌یت باوه‌ر‌داران داوا‌ی لی‌خو‌شبون بکه‌ن بۆ خاوه‌ناسان مادام سو‌ربن له‌سه‌ر شیر‌کی خو‌یان، ئی‌براهیم وتی: من خاوه‌نی هیچ شتی‌ک نیم بۆ تۆ له‌لای خودا، ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان هه‌ر به‌تۆ پشتمان به‌ستوه‌و هه‌ر بۆ لای تۆیه‌ گه‌رانه‌وه‌مان و سه‌رئه‌نجام‌یش هه‌ر بۆ لای تۆیه‌،

ئهبو هوره‌یره‌ ده‌لی‌ت: **{ زَارَ النَّبِيُّ ﷺ قَبْرَ أُمِّهِ فَبَكَى وَأَبْكَى مِنْ حَوْلِهِ فَقَالَ اسْتَأْذَنْتُ رَبِّي أَنْ أَسْتَغْفِرَ لَهَا فَلَمْ يُوْذَنْ لِي وَاسْتَأْذَنْتُهُ فِي أَنْ أَزُورَ قَبْرَهَا فَأْذَنْ لِي فَرُوزُوا الْقُبُورَ فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْمَوْتَ** / مسلم وغيره/ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ردانی گو‌ری‌ی دای‌کی کرد، جا گریاو

همو شت له لای نهو ئاسانهو خودا زور چاوپوښيکهره له تاوانی بهنده کانی و بیسنور میهره بانه بویان، جا دور نیه نهودی که نه مړو داواتان لیده کړیت خوشستان نهون و بیزارى خوتان بهرامبهريان دهر بخه، په روردرگار هیډایه تیان بدات و دوستایه تی له ناو دلّه کانتاندا دروست بکات. نه سمای کچی نه بوبه کر ده لیت: له سهرده می پیغه مبهردا ﷺ دایکم که مشرک بو، هات بولام جا پرسپارم کرد له پیغه مبهردا ﷺ که نایا منیش صیله ی رحیم به جیبه یمم له گهل نهودا، پیغه مبهردا ﷺ فهرموی: {نعم/ متفق علیه/ به لئ} جا ده لئین نهو کاته نه م نایه ته دابه زی که ده فهرموی:

۸) خودا ریگهی له ئیوه نه گرتوه که له گهل نهو که سانه دا که شهریان له گهلدا نه کردون له سهر نایین و له سهر زهوی و زاری خوتاندا دهریان نه کردون که چاکه یان له گهلدا بکه ون دادپه رورهانه له گهلاندا رهفتار بکه، چونکه به راستی خودا دادپه رورهانی خوشده ویت.

پیغه مبهردا ﷺ ده فهرموی: {إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ عَنْ يَمِينِ الرَّحْمَنِ عَزَّ وَجَلَّ وَكَلَّمَا يَدِيهِ يَمِينِ الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلُوا/ مسلم وغيره/ بیگومان دادپه رورهان له لای خوا له سهر مینه رهمکانی نورن له لای راستی خوی به تواناو گهوره و هردوولای ههر راسته، نهو که سانه ی که دادپه رورهان له برپاریانداو له ناو که سو کاریاندا و له نیوان نهوانه ی که سهرپرشتیان ده که ن.

۹) خوا تهنه بهرگریتان لیده کات له دوستایه تی گردنتان له گهل نهو که سانه ی که له سهر نایین شهریان پیفرؤشتون و له سهر زهوی و زاری خوتاندا دهریان کردون و یارمه تیان داوه له سهر دهرکردنتان، جا ههر که سیك نهوانه بکات به دوستی خوی، نهوسا نهوانه ستمکارو و زیانیان به خویان گهیاندوه. به لئ به ندیک له ریکه و تنه کانی پیغه مبهردا ﷺ له گهل بیباوه رانی مه که دا له ناشته وایی حوده ییبه دا، نهو بوبه که نه گهر که سیك لهوان هات بوناو موسلمانان نه گهرچی موسلمانیش بیت ده بیت بیگه رپننه وه، جا په روردرگار نه م برپاره گشتیه که له وسونه تدا هاتبو تابیبه ت کردوه و حوکی نافرتهانی جیا کرده وه و فهرموی:

۱۰) نهی نهو که سانه ی که خواناسن ههر کاتیک نافرتهانی باوه ردارى کوچکه هاتنه لاتان (له کاتی ناشته وایی حوده ییبه دا) و وتیان: باوه رمان هیناوه تاقیان بکه نه وه و بزائن راست ده که ن سویندیان بدنه و بلین: تهنه له بهر موسلمان بون هاتوین و هیچ رقو کینه یه که مان له میردی خومان نه بوه، خوا ناگاداره به نیمانیان جا نه گهر زانیتان باوه ردارن نه که ن بیانگه رپننه وه

بولای خوانه ناسان نه نهو نافرتهانه هه لائین بول نهو خوانه ناسانه، نه نهو خوانه ناسانه ش هه لائین بول نهو نافرتهانه و نهودی که میرده خوانه ناسه که ی خهرجی کردوه تییدا بیده نه وه، نه گهر مارهییتان پیدان نیکاحیان بکه ن هیچی تییدا نیه و نیکاحی نافرتهانی خوانه ناس نامینیت، نه گهر له عیده ی تیپه ری و موسلمان نه بو، ئیوه ش داواى نه وه بکه ن که خهرجتان کردوه لهو نافرتهانه داو نهوانیش با داواى نه وه بکه ن که خهرجیان کردوه، نه وه برپاری خوایه که برپار ده دات له نیوانتاندو ده بیت هردوولا جی به جی بکه ن و خوا زانایه به ئیشه کانتان و دانایه له دانانی بهرنامه و رپبازمه کیدو لادان لی گومرایی و سهرلشپوانه له دنیا داو سزای به زانی رؤزی دوایشه. جاوردبهنه وه ته ماشای یاسای خودا بکه ن چون داکوکی له سهر مافی مرؤف ده کات به بی جیاوازی.

۱۱) خو نه گهر هه ندیک له ژنانتان پاشگه زبوننه وه و چوونه ناو خوانه ناسانه وه (نهودی تیایاندا خهرجکراوه نه یانگه رانده وه بومیرده باوه رداره کانیان) جا ههرکاتیک ده سته و تتان لهو خوانه ناسانه وه ده سته و ت پپش دابه شکردنی نه وه نده ی که خهرجیان کردوه لهو ژنانه یان پپیان بدنه وه و لهو خوایه بترسن که باوه رتان پی هیناوه و مافی که س نه خو ن.

۱۲) نهی پیغه مبهردا ﷺ ههر کاتیک نافرتهانی باوه ردار هاتنه لات و په یمانیاندا که هیچ شتیک نه که ن به هاوبه شی خودا و دزی نه که ن و داوین پیسی نه که ن و مندا لانی خویان نه کوژن و به درؤ مندا لی که سی تر نه که ن به مندا لی میردیان و له چاکه دا فهرمانی تو نه شکنین، توش لهوان نهو په یمانه و مربرگرو داوا له خوا بکه که لییان خوش ببیت، بیگومان که خودا زور چاوپوښیکهرو بینیه یه ت میهره بانه. بوخاری له دایکی عه تیوه هیناویه تی که په یمانان دا به پیغه مبهردا ﷺ له سهر نهودی که: (هاوبه ش بول خودا دانه نیین و... و... هتد) و بهرگری کردین له گریانی دهنگی بهرز له تازیده دا، جا نافرتهیک ده سته خوی گرتوه و وتی: فلا نه ژن بول که سوکاری من گریاوه و ده مه ویت منیش پاداشتی بدمه وه و به دهنگی بهرز بولی بگریم له تازیده دا، جا پیغه مبهردی خوا ﷺ هیچی پی نهوت، رؤیشتو دواپی گه رایه وه و په یمانی پید، (مسلم) یش نه م رپوایه ته ی هیناوه ته وه نه مه ی لی زیاد کردوه که (جگه له دایکی عه تیوه دایکی سوله یم کچی میلحان که سیکی تر له مباره وه وه فای به م په یمانه نه کرد)، له رپوایه تیکی تری بوخاریدا ده لیت: پپنج نافرته وده فایان پیکردوه نهو دووانه و سی نافرته تی تریش لیروه دهرده که ویت که گریانی نافرتهان بول مردو دابونه ریتی سهرده می نه فامیه و ئیسلام هرامی کردوه. بوخاری له خاتون عائشه ی خیرانی

بەناوی **اللّٰه** ی زۆر بەسۆزو بێنیهایەت میهرەبان

۲ ئەھى باھەرداران بۇ دەلىلنى كۆرگەندە تەنتەنىيە.

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَهُ الْمُؤْمِنَتُ يُبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لَا يَشْرَكَنَ
بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ
فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَانْتَلَوْا فَوَمَا عَصَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
فَقَدْ يَسْأَلُونَ مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَسْأَلُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿١﴾ يَتْلُوهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَمْ يَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾
كَبُرَ مَقْعًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ
بُنْيَنٌ مَرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقُولُ لِمَ
تُؤَذِّنُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
زَاعُوا أَرْوَاحَ اللَّهِ فُلُوهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

ئەي ئۆم كەسانەي كە باوەدپتان هیناوه ئەو گەلەي كە خوا

غەزەبى ئې گرتون، واتە: جولهكە مەكەن بە دوستی خوتان، بە

راستى ئەوانە ناؤمیڤدن بە هاتنى پۇژى دوايى، هەرودكو چۆن

خوانەناسان لە مردوى گۆرستانهكان ناؤمیڤدن و پێيان وايه زیندو

بونەوهیهکیان بۆنیه و هیچ ئومیڤی جاکیان لێناکړ.

بیگومان که **اللَّهُ** نهو که سانهی خوشدهویت که یهک ریز له دزایهتی خوانه ناسان شهر دهکن، وهک نهوه واین که چهن دین ساختمانیه بهیه که وه جو شدراون، نه بوزهر دهلیت: پرسیارم کرد له پیغه مبهر **ﷺ** کام کرده له هه مو چاکتره؟ فه رموی: {إِيمَانٌ بِاللّٰهِ وَجِهَادٌ فِي سَبِيلِهِ/ متفق علیه/ باوهر به **اللَّهُ** و جهاد له ربی نهودا} وه نه بو هوردهیره دهلیت: {قَبِلَ لِلنَّبِيِّ ﷺ مَا يَغْدُلُ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ لَا تَسْتَطِيعُونَهُ قَالَ فَأَعَادُوا عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ لَا تَسْتَطِيعُونَهُ وَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْقَائِمِ بَأَيَّاتِ اللَّهِ لَا يَقْتُرُ مِنْ صِيَامٍ وَلَا صَلَاةٍ حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى/ متفق علیه/ پرسیارم کرد له پیغه مبهری خوا **ﷺ** چ شتیک هاوتای جهاده له ربی **اللَّهُ** دا فه رموی: نهودتان پیانکریت جا دوو جار یان سئ جار نه پرسیاره دیان لیگرد، جا هه مو جار دهیغه رمو: نهودتان پیانکریت پاشان فه رموی: وینهی نهو که سهی که جهاد دهکات له ربی **اللَّهُ** دا، وهک نهو که سه وایه که بهروژ به روژو بیت و شهوان شهو نویر بخوینیت و بهردهوام بیت له سهه خویندن قورئان که لهروژو له نویر نه بچریت ههتا نهو غه زاکره دهگه ریت نهوه بو مالی خو، جا نه نایه ته شه ولامی نهوانه بو که دهیان ویست بزنان که **اللَّهُ** چ کرداریکی له هه مو خوشتر دهویت، **اللَّهُ** نهو که سانهی خوشدهویت که نهو سئ سیفه ته بیان تیدابیت:

یه که م: پیاوی مهیدانی چهنگو جهاد بن.

دوو هه م: موخلص بن و نیه تیان لهو جهاده ته نها بهر زکردنی فه رمانی **اللَّهُ** بیت.

سی هه م: پال به پالی یهک و دور له له بهش بهشی و تفرقه ههستن بو به جیهانی نهو جهاده. جا نهوه دیه سیفه تی خواناسانی راسته قینه نهک وهک نیمه چهن دهسته و چهن بهشین و ههه که سیکیش خو به جینشینی راسته قینهی نهو نایینه دهزانی، نهگه ر چی نایین به دهیان فرسه خ لیمانه وه دوره، کامه یه قسهی راست و کردارمان، کامه یه یهک ریزیمان زوریک زور له نوممه تی نیسلام بوته داردهستی خوانه ناسان و براو خوشکی موسلمان خویانیان بو راو دهکن؟! وا وهیلا لهو موسیبه ته. نازان کوشتن و نازاردانی موسلمان چهن تاوانیکی گه ورده له لای خوی خاودن دهسه لات.

هه م: به بیران بهینه وه نهو کاتهی که موسا به گه له کهی خو و ت: نهی گه لی خو م بوچی نازارم ددهن له حالیکدا چاک دهزان که من پیغه مبهری خودام و رهوانه کراوم بو لای نیوه، جا کاتیک له راستی لایانداو نازاری موسایان دا خوایش دلی نهوانی بهو شیوهی که ههه له سه رمتاوه بویان دانرابو له حهق و راستی لاداو

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرُسُولِي يُأْتِي مِنْ بَعْدِي أَسْمُهُ: أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّؤْتَيْنِ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذْكَرُ عَلَى تَجَرُّفِنَا عَلَيْكُمْ مِنْ عَذَابِ آلِمٍ ﴿١٠﴾ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرُسُولِهِ وَتُحِبُّونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالَكُمْ وَأَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَسَسْكَانَ طَيْبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِحَوَارِيِّهِ مِّنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٥﴾

(نهوهی له نه زهلا شاراه بو دهرکه وتو کافر بون) و خواش گه لی

خوانه ناس و له سنور تیبه ریو تازه رینمایی ناکات **﴿٦﴾** جا به بیران بهینه وه نهو کاتهی که عیسی کوری مه ریهم وتی: نهی کورانی یه عقوب بیگومان من پیغه مبهری خودام رهوانه کراوم بو لای نیوه و باوهرم به تهورات ههیه و مرده دهریشم به پیغه مبهریک که پاش من دیت که ناوی نه حمده (که یه کیکه له ناوهکانی پیغه مبهری نازیمان **ﷺ** و له فه رموده ها نیوانیه که فه رمویه تی: {إِنِّي لِي أَسْمَاءُ: أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْمَاحِي بِحَوَالِهِ الْكُفْرِ، وَأَنَا الْحَاشِرُ يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى قَدَمِي، وَأَنَا الْعَاقِبُ/ الترمذی، صححه الألبانی/ بیگومان من چهن دین ناوم ههیه: من محمدم و من نه حمدهم و من ماحیم که خوا بی دینی به من لاده بات له نیوه دوورگی عهره بدا و من حاشرم خودا له پاش من حه شری خهک ده هیئت، وه من عاقیبم که هیه پیغه مبهریکی تر پاش من نایهت} پیغه مبهریان **ﷺ** چهن دین ناوی تری ههیه لی ردها مه به ستمان هیانی (احمد) بو که عیسا **ﷺ** مردهی هاتنی داوه و هه ندیک بهو بو نه وه لهم راستیه ههله بون و ریگی چه وتیان گرتو و ته بهرو چاوهر وانی هاتنی نه حمه دیان کرده و نیستاش گه لیک بهوه خه له تاون و به گومانیک چاویان لهو هه مو راستیه نوقانده، خوا ده فه رموی: جا کاتیک که نهو پیغه مبهریان به نیشانهی رۆشنه وه بو هات وتیان: نه مه جادویه کی ناشکرایه و له

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ (۱) هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ (۲) وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ (۳) ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ (۴) مَثَلُ الَّذِينَ خُمِلُوا الثَّورَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ (۵) قُلْ يَأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ رَعِمْتُمْ أَنْكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوا أَلْوَتْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ (۶) وَلَا يَمْنُنَ اللَّهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝ (۷) قُلْ إِنْ أَلَمْتُ الَّذِي تُعْرُونَكَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ (۸)

ناسینی پیغه مبهر ﷺ خویان بوراد، جا خودا له دهمیان دهدات و دهغه رموی:

۷ کي ههیه سته مکارتر لهو کهسهی که درو به دهمی خوداوه بکات له حالیکدا که نهو بو نایینی نیسلام بانگ بکریت که مایهی خوشبهختی ههردوو دنیایه، بهراستی نهوه خوانه ناس و سته مکارو خواش گهلی خوانه ناس و سته مکار ناگهیه نیت به خوشبهختی و رینمایان ناکات.

۸ نهوانه (نهوهنده نهزانن) دهیانه ویت روناکی خوا به فوی دهمیان بکوژینهوه، جا خوا روناکی خوی که نایینی نیسلامه تهواو دهکات نهگهر چی خوانه ناسانیش پپیان ناخوشبیت، واته ههرچونیك ناتوانریت روناکی خور به فو بکوژینهوه، ههر ناوه هاش روناکی نایینی نیسلام ناتوان بکوژینهوه.

۹ خوا نهو زاتهیه که پیغه مبهره کهی خوی ﷺ ناردوه به رینمایي و نایینی راستهوه تا نهو نایینه سهر بخت به سهر تهواوی نایینه کانی تردا نهگهرچی موشریکانیش پپیان ناخوش بیت، به دلناییه وه به لگه کانی نهو نایینه سهر کهوتو ده بیت به سهر هه مو بوچونه کاندوا به دهستی پیاوانی نههلی جیهادیش نهو نایینه له ناخر زهماندا زال ده بیت به سهر هه مو دینه کاندوا، پیغه مبهرمان ﷺ دهغه رموی: {لَيُتْرَلْنَ ابْنُ مَرْيَمَ حَكْمًا عَادِلًا

فَلْيَكْسِرَنَّ الصَّلِيبَ وَلْيَقْتُلَنَّ الْحَنَازِيرَ وَلْيَضَعَنَّ الْجُزْيَةَ وَلْيَتْرَكَنَّ الْقِلَاصُ فَلَا يُسْعَىٰ عَلَيْهَا وَلَتَذْهَبَنَّ الشُّحَاءُ وَالتَّبَاغُضُ وَالتَّحَاسُدُ وَلْيَدْعُوْنَ إِلَى الْمَالِ فَلَا يَقْبَلُهُ أَحَدٌ/ مسلم وغيره/ سویند بیت که عیسی کوری مه ریه م داد به زیت که ده بیت به فرمان ره وایه کی داد به روه، نینجا سه لیب ده شکنییت و بهراز ده کوژیت و سه رانه لاده بات و وشر به رده لا ده کریت و گوئی پینادریت و به خالته ورق لهیه کبونه وه و حه سادته له ناو ده جیت و بانگ دهکات بو ودرگرتنی مال نهوسا هیهج که سیك وهری ناگریت}.

۱۰ نهی نهو که سانهی که باوهردارن ده تانه ویت بازرگانیه کی واتان پیشان بدهم که له سزای به ژان رزگارتان بکات؟

۱۱ نهو بازرگانیه نهوهیه که باوهر به خواو به پیغه مبهره کهی ﷺ بکهن و له ریگی بهرز کردنه وهی نایینه کهی نهودا هه ولبدن به مالتان و به گیانتان، نهگهر به خوتان بزنان نهوه شتیکی چاکه بو تان، جا له پاداشتی نهودا،

۱۲ ﷻ له گونا هتان خوش ده بیت و ده تان خاته ناو باخچه یانی که وه که چهن دین جوگه به ناویاندا دهر وات و جیگایانیکی پاکه که له ناویدا باخچه گه لیکی هه مبهیهی تیدایه بو دانیشتن که نهوهیه سهر کهوتن و به خششی گه وره،

۱۳ نهوسا شتیکی تریش که نیوه پیتان خوشه که نهویش یارمه تیه که له لایهن خواوه و سهر کهوتنیکی نزیکه، جا نهی محمد ﷺ نهو مزدهیه به خاوهن باوهردان بده. وه نه ممش جگه له پاداشتی دواروژ پاداشتیکی دنیایی بو بو نهوانه که به مال و گیانیانه وه یارمه تی دهری نهو نایینه.

۱۴ نهی باوهرداران ببن به یارمه تیدهری نایینی خودا هه روه کو چون عیسی کوری مه ریه م به یارانی خوی وت: کي به ره و ریازی خوا یارمه تیم دهدات؟ یارانی وتیان: نیمه یارمه تیدهری نایینی خوداین، نهوسا تافمیک له مندالانی به عقوب باوهردان هینا و تافمیک تریان هه روا به بیباوهری مانه وه، جا نیمه خاوهن باوهردکانیانمان یارمه تی دا تا سهر کهون به سهر دوژمنانی خویاندا، نهوسا نهوان سهر کهوتن.

نهوه هه لئانی موسلمانانه و تپیان دهگهیه نیت که نهگهر ده تانه ویت سهر کهوتن و نهو هه مو خیر و چاکه کی که باسکرا پیتان بدریت دهی نیوهش بهراستی ببن به یارمه تیدهری نایینی پیروزی نیسلام دلنایان که نیوهش یارمه تی دده دین و به سهر دوژمنانی خوتاندا زالتان دهکین.

سورته جومعه که سورته شهست و دووهه می قورئانه، که به کوی دهنک له مه دینه دا هاتوته خواره وه، یانزه ئایه ته، ناسخ و مهنسوخی تیدا نیه، له سورته پی شودا فه رمان به جیهاد دراو به تیجارهت و بازرگانی ناوی لیبر، له م سورته شدا باسی عیباده تیکی گهورده کریت، که له بازرگانی دنیایی گهوره تره نه ویش نویزی جومعه یه، هه روه ها باسی ریزه کان کرا له مهیدانی شهردا، لیبرهش باس له نویزی جومعه دهکات که پیویستی به کومه ل و ریزه کان هه یه. عه بدولای کوری عه باس ده لیت: {أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ الْم تَنْزِيلُ السَّجْدَةِ وَهَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينَ مِنَ الدَّهْرِ وَأَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ سُورَةَ الْجُمُعَةِ وَالْمُنَافِقِينَ / مسلم وغیره/ که پیغه مبه ر ﷺ له نویزی به یانی روژی جومعه دا سورته (سه جد) وه (دهر) ی خویندوه وه له نویزی جومعه دا (جومعه) و (مونافقین) ی خویندوه }.

به ناوی الله ی زور به سوژو بینیه یهت میهره بان

١) نه وهی که له ناو ئاسمانان و له ناو زه ویدایه ته سیجاتی نه وه خودایه دهکات که خاوه نی هه مو شته و بی عه یبه و ده سه لاتدارو کار به جیه، لادان له یاسای خودا دژایه تی ئاشکرای ناوی (حکیم) ی خودایه.

٢) خوی نه و زاته یه که له ناو نه خوینده واراند پیغه مبه ریکی له خویان بو ره وانه کردن که نیشانه کانی خودا ده خوینتیته وه ، به سه ریاندان و پاکیان دهکاته وه له نه فامی و بت په رستی و فیری نه م قورئانه یان دهکات، نه گهرچی پیش نه م قورئانه له سه رگه ردانیه کی ئاشکرای وادا بون که له دار و به رد هه یکه لیان ده تاشی وپاشان به ندایه تیان بو ده کردن و لییان ده پارانه وه و لییشیان ده ترسان؟! هه ندی جاریش له خورما دروستیان ده کردن خو هه رکاتیکش برسیان ببوایه ده یانخوارد! دهی ئایا نه مه سه ر لیشیوانیکی ئاشکراو رون نیه؟

٣) خو جگه له وانیش نه و پیغه مبه ره نیشانه کانی خودا ده خوینتیته وه به سه ر که سانیکی تر دا که هیشتا نه گه یشتون به نه وان و پاکیان دهکاته وه له نه فامی و بت په رستی و فیری نه م قورئانه یان دهکات، واته: بو هه مو ئومه تی پیغه مبه ره ﷺ و هه ر خوا خویه تی ده سه لاتدارو دانا، نه بو هوریره ده لیت: {كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَأُنْزِلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْجُمُعَةِ وَآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ قَالَ قُلْتُ مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلَمْ يُرَاجِعْهُ حَتَّى سَأَلَ ثَلَاثًا وَفِينَا سَلْمَانُ الْفَارِسِيُّ وَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَهُ عَلَى سَلْمَانَ ثُمَّ قَالَ لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ عِنْدَ الثَّرَيَّا لَنَالَهُ رِجَالٌ أَوْ رَجُلٌ مِنْ هَؤُلَاءِ / متفق علیه/ له خزمهت

پیغه مبه ردا ﷺ دانیشتبوین که سورته جومعه ی بو دابه زی که وه جگه له وانیش که هیشتا به وان نه گه یشتون ی تیدا بو، نه لی وتم: کین نه وانه نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ؟ جا وه لامی نه دایه وه هه تا سی جار په رسیاری کرد و سه لمانی فارسیمان تیدا بو، جا پیغه مبه ری خوا ﷺ دهستی له سه ر سه لمان دانا و پاشان فه رموی: نه گهر ئیمان له لای سوردها بی ت پیانویک یان پیانویک ئاله مانه پیی دهکات}

به لی ولاتی فارس جیگای پیانویکی به رز بو، وه ک ئیمای مسلم که خه لکی نه یشابوره و ئیمای نه بوداود خه لکی سه جستانه و ئیمای تورمزی و نه بو حه نیفه و بوخاری و نه سائی و سه دانی تر که هه لگرای چرای نه م ئایینه بون و هه تا قیامهت خه لک سود له وان و دردرگری ت له هه مو بو اره کاند، راستت فه رموه نه ی پیغه مبه ری نازیز ﷺ .

٤) نه وهش چاکه ی خودایه دهیدات به که سیک که ئاره زوی لی بی ت، خوا خاوه نی چاکه ی گه ورده یه له وانه پیغه مبه ریاهه تی محمد ﷺ ی کوری عه بدولای مه که یی قوره یشی عه ره بیه بو نه م ئومه ته، نه گهر نه م ئومه ته ییش سوپاسی نه م چاکه گه ورده ی خویان بکر دایه به م ره ژه نه ده گه یشتن، که هه مو که س چای تی مان بریوه و سه روهت و سامانمان بخون و خوشمان سوک و بی نرخ بکه ن، ئیجا خوا باسی نه و که سانه ی وه ک ئیمه دهکات و ده فه رموی:

٥) وینه ی نه و که سانه ی که ته وراتیان پی هه لگیرو پاشان به و نه رکه ی که ته ورات داوای لی کردوبون هه لئه سان، وه کو وینه ی که ریکه و بارئ په راوی هه لگرتبی ت هه ر چو نیک نه و که ره سود له و په راوانه و درناگری ت نه وانیش هاو شیوه ی نه و که رمن، نه مه وینه یه بو نه و که سانه ی که گوئ به یاسای خوا ناده ن، بو یه ده فه رموی: وینه ی نه و که له ی که باوهرپان نه هی ناوه به نیشانه کانی خودا زور خراپه و خوا ییش گه لی سه مکار ره نیما یی ناکات و نایخاته پیزی خوشبه ختانه وه.

٦) نه ی محمد ﷺ به وانه ی که جوله که ن بلی: نه گهر ئیوه وای گومان ده به ن که ئیوه دۆستانی خودان نه خه لکی تر ده ی داوای مردن بکه ن با زو و بگه نه وه به خوا و به و نازو نیعه ته ی که بو ی دانان نه گهر راست ده که ن.

نه وان هه رگیز ئاواتی مردن ناخازن، چونکه نه وه ند ه خراپه یان کردوه جگه له سزا چاوهرپوانی شتی تر ناکه ن و خوا ییش زانیه به کارو پیشه ی سه مکاران و زورنابات ده یانکی شیته دادگا و سزای شیابوه خویانیان به سه ر داده ت. نه مه ش نه وه ده گه یه نی ت که کرداربه شی ئیمانه، خو نه مانه باوهرپان به خوا و

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَوَدَّكَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣﴾

سُورَةُ الْجُمُعَةِ ٦٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُسْنَدٌ يَحْسِبُونَ كُلَّ صَيِّحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعُدُو فَاذْكُرْهُمْ فَنُلَهِمُ اللَّهَ أَنْ يُؤَفِّكَوْنَ ﴿٤﴾

بهزیندوبونهوهو بهحیساب هه‌بوه به‌شایه‌تی خودا که‌چی خوا خوی به‌کافریان ناده‌بات.

٨ نه‌ی محمد ﷺ بلی: بی‌گومان نه‌و مردنه‌ی که‌ راده‌کهن له ده‌ستی نه‌وسا به‌دلتیاییه‌وه توشتان ده‌بی‌ت و ده‌مرن، پاشان ده‌تانگیرنه‌وه بۆ لای زانای نادیارو دیار، نه‌وسا بی‌تان ده‌لیت جیتان کردوه ده‌بی‌ت تالای کرداره‌کانتان دهر‌دخوارد بدات. عه‌بدو‌لای کوری مه‌سعود ده‌لیت: {خَطَّ النَّبِيُّ ﷺ خَطًّا مُرَبَّعًا وَخَطًّا خَطًّا فِي الْوَسْطِ خَارِجًا مِنْهُ وَخَطًّا خَطًّا صِغَارًا إِلَى هَذَا الَّذِي فِي الْوَسْطِ مِنْ جَانِبِهِ الَّذِي فِي الْوَسْطِ وَقَالَ هَذَا الْإِنْسَانُ وَهَذَا أَجَلُهُ مُحِيطٌ بِهِ أَوْ قَدْ أَحَاطَ بِهِ وَهَذَا الَّذِي هُوَ خَارِجٌ أَمْلُهُ وَهَذِهِ الْخُطُطُ الصِّغَارُ الْأَعْرَاضُ فَإِنْ أَخْطَأَ هَذَا نَهَشَهُ هَذَا وَإِنْ أَخْطَأَ هَذَا نَهَشَهُ هَذَا/ البخاري/ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ هیلیکی چوار‌گۆشه‌ی کی‌شاو هیلیکی‌شی به‌ناوه‌راستیا هی‌نا که‌ دهر‌جو له‌چوار گۆشه‌که‌و چه‌ن‌دین هیلی بچوکی له‌ته‌نش‌تی هیله‌ ناوه‌راسته‌که‌وه کی‌شا و فه‌رموی: نه‌مه‌ی ناو چوار گۆشه‌که‌ مروفه‌ونه‌م هیله‌ی چوار‌ده‌وری ماوه‌که‌یه‌تی {الْأَجَلُ} که‌ چوار‌ده‌وری داوه‌و لی‌ی دهر‌نا‌جی‌ت، نه‌م هیله‌ش که‌ دهر‌جوه‌ ناوا‌ته‌کانیه‌تی و نه‌م هیله‌ وردانه‌ش روداوه‌کانه‌ نه‌گهر یه‌کیکیان نه‌گیرنه‌وه نه‌وی تریان ده‌ی‌قوزنه‌وه}

٩ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌ردارن ههر کاتی‌ک بان‌گکران بۆ نویژی جومه‌، نه‌وسا به‌ره‌و نویژی جومه‌ برۆن واز له‌ مامه‌له‌ به‌ینن

نه‌وه باش‌ته‌ بوتان نه‌گهر بزانی، رۆژی جومه‌ که‌ جه‌زنی موس‌لمانانه‌ رۆژیکی پیرۆزه‌ که‌ پی‌غه‌مبه‌رمان له‌باریه‌وه ده‌فه‌رموی: {إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِيهِ خُلِقَ آدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَفِيهِ قُبِضَ وَفِيهِ النَّفْخَةُ وَفِيهِ الصَّعْقَةُ فَأُكْتُبُوا عَلَيْ مِنَ الصَّلَاةِ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ تُعْرَضُ صَلَاتُنَا عَلَيْكَ وَقَدْ أُرْمَتْ أَيْ يَقُولُونَ قَدْ بَلَيْتَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَنْ تَأْكُلَ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ/ النسائي، صححه‌ الألباني/ به‌راستی له‌ چاک‌ترین رۆژه‌کانتان رۆژی جومه‌یه‌، که‌ له‌و رۆژه‌دا ئاده‌م (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بی‌ت) دروست‌کراوه‌و له‌و رۆژ‌ش دا مردوه‌و له‌و رۆژه‌دا فوده‌گری‌ت به‌ که‌له‌شاخداو ده‌نگه‌ گه‌وره‌که‌ش ههر‌له‌و رۆژه‌دا ده‌بی، جا له‌ورۆژه‌دا سلاواتی زۆرم له‌سه‌ر بدن به‌بی‌گومان نه‌و سلاواتانه‌ی ئی‌ومه‌ پیشان ده‌دری‌ت، وتیان: چۆن نه‌وسلاواتانه‌ی ئی‌مه‌ت پیشان ده‌دری‌ت خۆتۆ ده‌رزیه‌یت؟ فه‌رموی: بی‌گومان خوی ده‌سه‌لاتداری گه‌وره‌ فه‌ده‌غه‌ی کردوه له‌سه‌ر زه‌وی که‌لاشه‌ی پی‌غه‌مبه‌ران بخوات}

وه‌له‌ فه‌رموده‌ی تر‌دا هاتوه‌ که‌ له‌و رۆژه‌دا خوا ئاسمانان و زه‌وی دروست‌کرده‌و له‌و رۆژه‌شدا ئاده‌م خرایه‌ به‌هه‌شته‌وه‌و ههر له‌و رۆژه‌شدا دهر‌هینراوه‌، وه‌له‌و رۆژه‌دا قیامه‌ت دی‌ت و له‌و رۆژه‌دا کاتی‌ک هه‌یه‌ نه‌گهر که‌سی‌ک دوعای تی‌دا بکات بۆ چاکه‌ی دنیاو دوا‌رۆژ دوعاکه‌ی لی‌وره‌ده‌گری‌ت که‌ له‌باری نه‌مانه‌وه‌ فه‌رموده‌ی سه‌حیح هه‌یه‌. نه‌م رۆژه‌ نه‌ونده‌ لای خوا گه‌وره‌یه‌ که‌ پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رموی: {مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَوْ لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ إِلَّا وَقَاهُ اللَّهُ فِتْنَةَ الْقَبْرِ/ الترمذي، حسنه‌ الألباني/ ههر موس‌لمانیک له‌رۆژ یان شه‌وی جومه‌دا بم‌ری‌ت خوا له‌تافی کردنه‌وه‌ی گۆ‌ر ده‌بی‌اری‌زیت}

١٠ جا ههر کاتی‌ک نویژی جومه‌ ته‌واوبو، نه‌وسا بۆ خۆتان به‌سه‌ر زه‌ویدا بلاوه‌ی لی‌ بکه‌ن و به‌شوین چاکه‌ی خوادا برۆن و یادی خوا به‌زۆری بکه‌ن به‌لکو خوا له‌ سزای دنیاو دوا‌رۆژ رزگار‌تان بکات. گه‌لی‌ک فه‌رموده‌ له‌ باره‌ی گه‌وره‌ی و ریزلی‌گرتنی رۆژی جومه‌وه‌ هاتوه‌ له‌وانه‌ نه‌مه‌یه‌ که‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: {مَنْ تَوَضَّأَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَأَحْسَنَ الْوُضْوءِ ثُمَّ رَاحَ إِلَى الْجُمُعَةِ فَاسْتَمَعَ وَأَنْصَتَ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا بَيْنَ الْجُمُعَةِ إِلَى الْجُمُعَةِ وَزِيَادَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ. وَمَنْ مَسَّ الْحَصَى فَقَدْ لَغَا/مسلم/ ههر که‌سی‌ک رۆژی جومه‌ ده‌ست‌نویژیکی چاک بگری‌ت، پاشان بجی‌ت بۆ جومه‌ جا گوی له‌ ئی‌مام بگری‌ت و بی‌ده‌نگ بی‌ت خوا له‌ گونا‌هی نی‌وان نه‌م جومه‌ بۆ جومه‌ی داها‌توی و سۆ رۆژ زیات‌ری‌ش چاوپۆشی لی‌ده‌کات. ههر که‌سی‌ک ده‌ست له‌ به‌رد بدات بۆ چاک کردنی جی‌گه‌ی سه‌ری نه‌وه‌ ئیشی بی‌سودی کردوه‌و ده‌ده‌فه‌رموی: {مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ ثَلَاثَ مَرَّارٍ

مَنْ غَيْرِ غُلْرِ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ / أحمد، صححه الألبانی / هه‌رکه‌سیک سئ جومعه له‌سه‌ریه‌ک به‌بی به‌هانه‌یه‌کی شه‌ری جومعه نه‌کات خوا دلی مؤرده‌کات { به‌داخه‌وه ئیمه‌ی موسلمان شتی‌ک که جیگای دلخوشیمان‌ه و هیشتا وه‌کو دروشمیکی ئەم ئایینه پیرۆزه ماوه‌ته‌وه نوژی جومعه و جه‌ماعه‌ته ئەویشمان پرکردوه له بیدعه‌و زۆریه‌ی سونه‌ته‌کانمان پشتگوئ خستوه، هاتو هاواری نوژی‌که‌ران له‌کاتی دوعای ئیمام و هه‌نگاونان به‌سه‌ر یه‌کتردا بۆ ریزی پیشتر گوايه بۆ چاکه‌ی زیاتر نازانن تاوانه‌که‌ی زیاتره له چاکه‌که‌ی، وه ده‌یان شتی تر لی‌رده‌ا باسی بکه‌ین شته‌که‌مان لی دریزتر ده‌بی‌ته‌وه، ئەه‌ی موسلمانان بگه‌رپنه‌وه بۆ په‌یره‌ویکردنی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ئەوه‌ی ده‌توانن ئەنجامی بدن و زیاده‌و نیه‌لکیش مه‌هین بۆ ئەم ئایینه، چونکه ئەوه‌ی که‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ دین نه‌بووبی‌ت هه‌تا قیامه‌ت دین نیه‌و به‌ناو دینه‌وه تاوان ده‌کات نه‌چاکه‌و خیر (بیر بکه‌ره‌وه).

۱۱ خۆ هه‌ر کاتی‌ک بازرگانیه یان گه‌مه‌یه ده‌بینن بۆی دهرمه‌چن و تۆ به پیوه به‌جی ده‌هیلن بلی: ئەوه‌ی له‌لای خودایه له پاداشت و ریز بۆتان باشت‌ره تا ئەو بازرگانیه‌و خوا چاکترینی رۆزیده‌رانه. له باره‌ی دابه‌زینی ئەم ئایه‌ته‌وه ئیمامی بوخاری بۆی هی‌ناوین له جابیره‌وه که وتی: کاتی‌ک که ئیمه له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا ﷺ نوژی‌مان ده‌کرد له‌و کاته‌دا قافل‌یه‌ک وشتر که باریان خۆراک بو هاتو خه‌لکه‌که دهرچون و پیغه‌مبه‌ر ﷺ خۆی و دوانزه که‌س مانه‌وه، جا ئەم ئایه‌ته دابه‌زی و سه‌رکۆنه‌ی ئەوانه‌ی کرد که پیغه‌مبه‌ریان ﷺ به‌جی هیشتو به‌ره‌و ئەو قافل‌یه‌ی رۆیشتن و پاشان گه‌رانه‌وه. ئەوه جارێک روی‌دا بو ئەوان جا ئەوه‌یان له‌سه‌ر دابه‌زی ئەه‌ی چه‌ند جار ئیمه گویمان به‌ فه‌رمانی ئەو نه‌داوه‌و به‌ره‌و ئەملاو ئەه‌ولا رۆیشتین و هه‌ندی‌کمان مردن و هه‌ر نه‌گه‌رانه‌وه، ده‌بی چیمان پی بوتری‌ت و چ سزایه‌کمان بۆ ئاماده کرابی‌ت. (په‌نابه‌خوا)

سورتهی مونافقون که سورتهی شه‌ست و سئ هه‌می قورئانه، که‌به کۆی ده‌نگ له مه‌دینه‌دا هاتوه‌ته خواره‌وه، یانزه ئایه‌ته، و تراوه به‌گویره‌ی دابه‌زین سورتهی سه‌دو دووهه‌مه‌و پاش سورتهی (الحج) و پی‌ش (المجادله) دابه‌زیوه.

له سورتهی پی‌شودا باس له هه‌ل‌سوکه‌تی باوه‌رداران کرا وه‌له‌م سورته‌ش باس له مونا‌فقه‌که‌کان ده‌کات، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئەم دوو سورته‌ی واته سورتهی "الجمعه" وه "المنافقون" ی له نوژی جومعه‌دا ده‌خویند، تا هه‌م باوه‌ردانی ئامۆژگاری کردبی‌ت و هه‌م مونا‌فقه‌کانیشی ترساندبی‌ت، هه‌روه‌ها وازه‌ینان له نوژی جومعه

نیشانه‌ی دل‌انی‌که که مۆر کراون که له‌م سورته‌ش دا باسیان هاتوه.

هۆی دابه‌زینی ئەم سورته‌ته ئەو قسه‌ ناشیرینه‌ی عه‌بدو‌ل‌ای کوری ئوبه‌ی بو که قورئان خۆی بۆی تۆمار کردوین، ئەم پیاوه سه‌روکی مونا‌فقه‌کان بو، زه‌یدی کوری ئەرقه‌م که‌ئەم قسانه‌ی لی بیست بۆ پیغه‌مبه‌ری ﷺ گیرایه‌وه و پیغه‌مبه‌ریش ﷺ بانگی کردو عه‌بدو‌ل‌ا سویندی خوارد که قسه‌ی وای نه‌کردوه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌به‌ر سوینده‌که باوه‌ری به‌ عه‌بدو‌ل‌ا کرد و زه‌یدی به‌ درۆزن زانی که زه‌ید به‌مه زۆر ناره‌حه‌ت بو، تا خوا ئەم سورته‌ی ناردو راستی زه‌ید دهرکه‌وت و پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیی فه‌رمو: {إِنَّ اللَّهَ قَدْ صَدَقَكَ / متفق علیه / بی‌گومان الله راستگو‌یی تۆو درۆزنی ئەوانی دهرخست} که سیره‌ت نوسان قسه‌ ناشیرینه‌کانی عه‌بدو‌ل‌ایان باس‌کردوه که‌روداوه‌که‌ش له‌سه‌ر دوو که‌س بوه یه‌کێک له کۆچه‌ریان به‌ناوی جه‌ه‌جاهی کوری ئوسه‌یده‌و ئەوه‌ی تریان ئەنساری‌که به‌ناوی جوهره‌نیه‌وه و باسه‌که به‌ناوبانگه‌وله‌کاتی ته‌فسیری ئایه‌ته‌کاندا رۆشن‌تر ده‌بی‌ته‌وه.

به‌ناوی الله‌ی زۆر به‌سو‌زو بی‌نیهايه‌ت میهره‌بان

۱ هه‌ر کاتی‌ک دوو‌په‌ره‌کان هاتنه لات و وتیان: شایه‌تی ده‌ده‌ین که تۆ پیغه‌مبه‌ری خوايت ﷺ و خواش ده‌زانیت که بی‌گومان تۆ پیغه‌مبه‌ری ئەه‌ویت و خوا شایه‌تی ده‌دات که بی‌گومان دوو‌په‌ره‌کان له‌و دهرخستنی باوه‌رده‌دا درۆ ده‌که‌ن و باوه‌ریان نیه‌و ته‌نها بۆ‌خۆ‌پاراستن ئەوه‌قسه‌یه‌ده‌که‌ن. لی‌ره‌ش دهر ده‌که‌ویت که دان پێ‌دا نانی دل مه‌رجی راستبو‌نی بیروباوه‌ره ئەگینا ئەوان به‌دم وتیان: (شایه‌تی ده‌ده‌ین که تۆ پیغه‌مبه‌ری خوايت ﷺ)

۲ ئەم سویندانه‌ی خۆیان کردوه به‌ سپیر تا به‌و سوینده خۆیان له‌ناو باوه‌رداراندا به‌شارنه‌وه، ئەه‌وسا له‌ناوخۆ‌دا رپگا له‌ بلا‌وبونه‌وه‌ی ئایینی خوا بگرن، بی‌گومان ئەوان کرداری خراپ و ناپه‌سه‌ند ده‌که‌ن، زبانی ئەمانه‌ بۆ‌ئایین له‌ هه‌مو خاوه‌نه‌ناسه‌کانی تر پر مه‌ترسی و خراپ‌تره‌ بۆیه خوا جیگای ئەوانه‌ی له‌لا خواروی دۆزه‌خ داناوه. ﴿بی‌گومان مونا‌فقان له‌پله‌ی هه‌ر خواروی ئاگری دۆزه‌خدا﴾ نساء/۱۴۵.

۳ ئەوه‌ش له‌به‌ر ئەوه‌یه چونکه بی‌شک ئەوان به‌ ئاشکرا باوه‌ریان هی‌ناوه‌و پاشان پاشگه‌زبونه‌وه (به‌و قسه‌ی که وتیان: ئیمه خاوه‌ن ده‌سه‌لات و به‌ هی‌زین، محمد ﷺ و یاره‌کانی بی ده‌سه‌لات و ناته‌واون که له‌پاشاندا ئەم قسه‌یان لی ئاشکرا ده‌کات) جا دل‌یان مۆرکرا ئەه‌وسا ئیتر ئەوان هیچ ناهمان و له‌ هیچ تیناگه‌ن.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَأْرُؤُهُمْ
وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
لَا تُبْعَثُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ
خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعَزُّ
مِنْهَا أَلَدَّلَ اللَّهُ الْعِزَّةَ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَأَنَّهُمْ
أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَدُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ
مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

١٨

٦٤

﴿٧﴾ چونکه هەر ئەوان بون که به خەلکی مەدینەیان دەوت نێو
نێتر شت مەدەن بەو کەسانە ی که لەلای پیغەمبەری خوادان ﷺ،
تا ئەوانیش رابکەن و دەوری پیغەمبەر ﷺ جۆل بکەن، خواش
دەفەر موی: گەنجینەکانی ئاسمانان و زەوی هەر بە دەست
خودایە و ئەو رۆزی کۆچەرییەکان دەدات نەک خەلکی مەدینە
بەلام دوور وەکان لە هیچ تیناگەن.

پیغەمبەرمان ﷺ دەفەر موی: { خَصْلَتَانِ لَا يَجْتَمِعَانِ فِي مُنَافِقٍ حَسَنٌ
سَمْتٌ وَلَا فِقْهٌ فِي الدِّينِ/الجامع الصغير، صححه الألباني/ دوو سیفەت هەبە
کە لە موناقددا کۆ نابنەووە سەروسیماي جوان و شارەزابون
لەئایین } ئەگەر لایەکیانی تێدا بێت ئەوی تریانی تێدا نیە.

﴿٨﴾ کە ئەوان دەلێن: ئەگەر گەراییەووە بۆ مەدینە بە خوا
بەهێزەکان (کە مەبەست خۆیان بو) لاوازەکان (کە مەبەستیان
پیغەمبەر ﷺ و یارەکانی بو) لەو شارەدا دەردەدات، خواش
دەفەر موی: دەسلاتی بێ چەند و چۆن تەنها ی خودایە و بەهوی
ئەویشەووە ی پیغەمبەرەکیەتی ﷺ و لەرێگە ی ئەویشەووە ی
باوەردارەنە بەلام دوور وەکان هیچ نازانن. وەک لەسەرەتای
سورەتەکەووە هێما مان کردە لای، دەلێن: کاتیک پیغەمبەر ﷺ

ئاگادار بویەووە کە جولهکەکانی "بني المصطلق" خۆیان
ئامادەکردووە بۆ هێرش کردنە سەر موسلمانان، جا پیغەمبەر ﷺ
دەست پێشخەری کردو هێرش کردە سەر ئەوان و شەرەکە لە
ناوچەیهک کە بە "مورەسیع" ناودەبرا رویداو جولهکەکان
شکستیان خوارد، جا لەو غەزایەدا لە نێوان یەکیک لە
موهاجیرەکان و یەکیک لە ئەنصار یەکان ناکۆکی و دهمەقالەیهک
دروست بو، جا هەر کامیان هاواریان کردو ئەنصار یەکە هاواری
کرد ئە ی گەلی ئەنصار یارمەتیم بدەن، موهاجیرەکیش هاواری
لە موهاجیرەکان کرد ئە ی موهاجیرین یارمەتیم بدەن، جا
پیغەمبەر ﷺ کە ئەمە ی بیست دلی ناپەرەحت بو فەر موی: { دَعُوها
فَإِنَّهَا مُتْتَنَةٌ/ واز بهێنن لەم جۆرە هاوارکردنانه کە بەراستی ئەو
جۆرە هاوار و بانگ کردنە بۆگەنە } بەلام عەبدەللاهی کۆری
ئوبە ی کە سەرکردە ی موناقدان بو، کە لەم روداوە ئاگادار بویەووە
بەهەلی زانی بۆ رزاندنی ژەهری ناودەرونی و وتی: کاری ئەو
کۆچکەرانه گەیشتووە بەجیگایەک کە ئاوا دەکەن بەئێوە با
بگەرێنەووە بۆ مەدینە سوێند بێت ئەوانە ی کە بەهیز و گەورە
دەبی زەلیل و داماوەکان لە مەدینەدا دەر بکەن، لە راستیشدا هەر
خەتای خۆتان بو ئاوا ئەوانتان لەوالاتی خۆتاندا جێداو لە مالی
خۆتان بە ئەوانتان بەخشی وتی: ئەو ی کەروی داووە وەک ئەو
قسە یە کە دەلێن: "سەگە کەت قەلەوبکە تابتخوات" جا لەمەولا

﴿٩﴾ خۆ هەر کاتیک چاوت پێیان بکەوێت سەرت سوور دەمی نیت
لە لەش و لۆریان و سەرو سیمایان، جا ئەگەر قسەش بکەن گوێ
دەگری لە قسەیان، چونکە قسە ی قەلەو و پەر بەدەم و جوان
دەکەن، یان کە قسەیان کرد تێدەگەیت کە چەند روالەت
کۆلوشت و بەبەژن و بالاو ناو خالین هەروەکو ئەو ی داریکی بێ
ریشک بن، پال درابن بە دیواریکدا، ئەمانە ئەوێندە ترسنۆکن
(هەر لەبەر ترسنۆکیش بون بە دوورو) هەر دەنگیک بیت و
دەزان ئەو دەزی ئەوانە، ئەوانە دژمن سا خۆتیا ن بپاریزە،
خوا لەناویان ببات، چۆن ئاوەها لادراون لە رێگە ی راست. جا
کاتیک خوا درۆزی ئەو دوورووانە ی دەر خست، موسلمانان پێیان
وتن: بچن بۆ لای پیغەمبەری خوا ﷺ و داوای لیبور دنی ئی بکەن،
بەلکو ئەویش داوای لیخۆشبو نتان بۆ بکات لە خوا، ئەوان
گالتهیان بەوقسانە دەر کرد، وەک دەفەر موی:

﴿١٠﴾ جا هەر کاتیک پێیان بوترا یە: وەر ن تا پیغەمبەری خوا ﷺ
داوای لیخۆشبو نتان لە خوا بۆ بکات سەریان بادەداو دەتبینی کە
خۆیان لەو قسە لادەداو فیزیان دەنواندو بەلایانەووە عەیب بو
ئەوکارە بکەن، جا لەتۆلە ی ئەولوت بەرزی و قسە ناپەسەندانە یاندا
اللہ لییان تورە یەو دەفەر موی:

﴿١١﴾ بۆ ئەوان یەگسانە چ داوای لیخۆشبو نیان بۆ بکەیت یان
داوای لیخۆشبو نیان بۆ نەکەیت، هەرگیز خودا لییان خۆش نابێ.

ئیتړ هیچیان پیمه دهن، نه گهر واتان کرد به دلنیا پیه وه وازمان
لیده هینو و دهرپون بؤ شوینیک تر،
زهیدی کوری نهرقه م نهو قسانه ی گیراوه بؤ پیغه مبه ر ﷺ،
جا عومهری کوری خه تاب وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ
ریم پیبده که له ملی نهو مونا فقه بدهم، پیغه مبه ر ﷺ
فهرموی: {دَعُوْهُ لَا يَتَحَدَّثُ النَّاسُ اَنْ مُحَمَّدًا يَقْتُلُ اَصْحَابَهُ/ متفق
عليه/ وازی لی بهینه نامه ی خه لک بلین که محمد یاره کانی
خوی ده کوژیت}

ئینجا پیغه مبه ر ﷺ بانگی عه بدولای کردو لهو باره وه
پرسیاری لیکردوئه ویش سویندی خوارد که شتی وای
نه وتوه، پاشان ﷺ ئه م نایه تانه ی ناردده خواره وه و راستی
زهیدی سه لاندن و ئابروی دووره کانی برد. ئینجا خوا بانگی
باوهرداران دهکات که با به خویندا بچنه وه و هه ولئ
یارمه تیدانی یه کتر بدهن، با له منه تی دووره کان دهریچن و
دهفه رموی:

۹ ئه ی باوهرداران با نه سهروه تو سامانتان و نه
فه رزه ندانتان له یادی خوا که جیهاد و غه زه به شیکی گه وره ن
له ویا ده ی ﷺ بئ ناگاتان نه کهن، چونکه ههر که سیك
وای لیبت که سهروه تو سامان یان فه رزه ندانی له غه زو
یادی خوا بئ ناگای بکات، نه وسا نه وانه ههر خوینان دؤراو و
ره نجه رپون،

۱۰ ده ی لهو مالله ی که پیم به خشیون ئیوه ش ببه خشن بؤ
به رزکردنه وه ی نایینی خودا پیش نه وه ی مردن یه خه تان
بگریت، جا نه وسا ده لیبت: په روه ردگارم ئای که میك ماوه ت
پیبدامایه، جا نه و کاته چاکه ده که م و دهم به یه کیك له
پیواچاکان؛ پاش چی؟ تازه ناگه رپیته وه و نه وه ی کو تکرده وه
خه لکی تر بؤت ده خون و حیسابیشی له سه ر تویه، ئه ی قورپ
به سه ر بؤ بیر له خوت و پاشه رپوژت ناکه پیته وه تا مردن
یه خه ی نه گرتویت، به راستی ئه م قورئانه هه تا زهمانی
زیاتری به سه ردا بروات تازه تر ده بیته وه، ئه م نایه تانه
ئه لیبت بؤ چاره سه ری گرفتاریه کانی ئه م سه رده مه ی
موسلمانانه که به هوی ناوه ده سکرده کانه وه پارچه پارچه
بوون و هیچ کهس به ربه ی نه وه ی تر ناپیویت و له به ر کورسی
شه قوشه ری دنیا یی و کو کردنه وه ی پاره ی حه رام وه ک

ئاغاکانی کون ههر فیلزان ولیزان بؤ ژیا نی دنیا ی خوی
کومه لئ خه لکی بؤخوی به ناوی جورا و جوروه پیک
هینا وه وخوا و قیامه ت و ویزدانی وه لا ناوه و نابئ که سیش
پیان بلت له سه ر چاوتانه وه برو هه یه؟! کام ناو له و ناوانه ی
جه نابتان له وشه ی مهاجرو نه نصار پیرو زتره که مادام بونی
دووبه رده کی لی هات پیغه مبه رمان فهرموی: {دَعُوْهَا فَاِنَّهَا
مُنْتَبَهٌ/ متفق عليه/ واز بهینن له م جوره هاوار کردنانه که به راستی
بؤگهنن}

ده بیر بکه نه وه و له خوا بترسن و که م خه لکی موسلمانانی فه قیر
به ناوی دینه وه بؤخزمه تی خوتان به ناوی جورا و جوروه
فریو بدهن بؤ دنیا، دنیا بؤ کهس تاسه ر نیه و کورسی بؤ
کهس نامیئی، خو ئه گهر کورسی و پله و گه وره یی بؤخه لک
بمایه نه مرپو نه ده گه یشته ده س تو، وای چهن د چه واشه و
چهن د چه واشه کاری!!

۱۱ خو هه رکه سیك که کاتی مردنی هات هه رگیز خودا
ماوه ی ژیا نی پینادات و خوا زور به ناگایه له وه ی که ئیوه
ده یکه ن و ههر که سیك به گویره ی کرداری خوی ره فتاری
له گه لدا دهکات و سته م له کهس ناکات.

سورتهی ته غابون که سورتهی شه ست و چواره می قورئانه،
زوربه ی زانایان له سه ر نه وه ن که له مه دینه دا هاتوته
خواره وه، هه زده نایه ته، یه کیکه له سورته کانی
"المُسَبِّحات". ئه م سورته ته نها به سورتهی "التغابن"
ده ناسریت و نه م وشه یه ش ته نها له م سورته دا هاتو، و تراوه
به گویره ی دابه زینی سه ده مین سورته و له پاش سورته ی
(جومه عه) و پیش سورته ی (صه ف) دابه زیوه، له ئاخیرین
نایه ته کانی سورته ی پیشو که سورته ی "المنافقون" بو باس
له وانه کرا که ده ستیان له ری خودا نه بو وه زه کاتی مالیان
نه داوه تا نه وکاته ی که مردن یه خه یان پیده گریت، ئینجا
په شیمانی رویان تی ده کات و ده زانن توشی چ ره نجه رپوی و
زیانیك بوون، جا ئه م سورته ش که ناوی "التغابن" له که
واته زیان و هه لشان، باس له ره نجه رپوی مرو ف دهکات له

که چی ئەو ئەهلی بههشته { واته ئەوه گرنگه که مروف لهسهری دهمریت، لهسهر چی مردیت لهسهر ئەوه حیسابت بۆ دهکریت.

② که ئاسمانان و زهوی بۆ مهبهستیکی راست دروست کردوه بیهوده و بی کهک نیه و وینهی کیشاون، جا سهرو سیمایهکی جوانی پیداون و سهرنهجمایش گهراوه ههر بۆ لای ئەوه بۆ وهرگرتهوهی پاداشت و سزای کردارهکانتان.

④ ئەو دهزانیت بهو شتهی که لهناو ئاسمانان و زهویدايه و دهزانیت چ دهشارنهوهو چ ئاشکرا دهکن (پهنهان و ئاشکرا لهلای خودا وهکو يهك وان) و خودایش زۆر زانیه بهوهی که لهناو دلهکاندایه و هیچی لی حهشار نادریت. جا الله ﷻ باسی سههرکشی و سهرنهجمایش گهلانی پیشومان بۆ دهکات تا ئیمهش پهندی لیوهر بگرین و دهفرموی:

⑤ نایا پیتان نهگهیشتهوه دهنگوباسی ئەو کهسانهی که خوانهناس بوون لهپیش نیوده؟ جا سزای کارهکانی خۆیانان چهشتو بۆ ئەوان سزای بهژان ههیه، ئەمهش ناحهقیان پی نهکراوه، کرداری خۆیان یهخهی گرتون. وهک دهفرموی:

⑥ ئەوه لهبهرنهوه بو که بیگومان ئەوان پیغهمبهرانیان به نیشانه گهلی رونهوه بۆ هات، جا ئەوان وتیان: مروف رینمایی ئیمه دهکات! چۆن شتی وا دهبیته؟! جا ئیتر بیباوهربون و پشتیان له ئاین کردو خواش بینبازه لهوان و خوا دهولهمهندو سوپاسکراوه،

⑦ خوانهناسان وا گومان دهکن که ههرگیز زیندوبونهوهیان نیه، بلی: نهخیر وانیه و گومانهکانتان راست نیه به پهروهردگارم قهسم زیندو دهکرینهوه، پاشان ههواتان پیدهدریت که چیتان کردوه، خۆ ئەوهش لهلای الله ﷻ کاریکی ئاسانه، ئەمه ئایهتی **سیههمه** که خوا فهزمان ددهات بهسهر پیغهمبهردا ﷺ که سویند بخوات که زیندوبونهوه ههیه. ئایهتی **یهکههه**: له سورتهی (یونس: ۵۲) دابو که فهرموی: ﴿لَيْتَ دَهْرَسْنِا اَيَا اَهُو هَهْوَالِی زیندو کردنهوهراسته بلی: ئهڕی بهخوا، سویندبه پهروهردگارم هیچگومانی تیدا نیه ئەوهراستی راسته﴾ ئایهتی **دوهههه**: له سورتهی (سبا: ۲) دابو که فهرموی: ﴿جا بیباوهران وتیان: قیامهت نایهت بلی: وانیه کهئیه دهئین سویند به پهروهردگارم زانای نهئیهکان، بهدلنیا ییهوه قیامهت پیتان دهکات﴾.

⑧ دهی سا باوهر بهئین به خوا به پیغهمبهرهکی ﷺ و بهئهو روناکیه (که قورئانه) که ناردومانه بۆتان و خوا زۆر بهناگایه بهو کارانهی که ئیه دهیکه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَكَ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①
 هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ②
 وَالْأَرْضُ بِالْحَقِّ وَصُورُكُمْ فَاحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ③
 يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ④
 أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذُاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑤
 ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشِّرْهُدُونَا فَكَفَرُوا وَقُولُوا أَسْتَغْفِي اللَّهَ وَاللَّهُ غَفِيٌ حَمِيدٌ ⑥
 زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْنُوا قُلُوبَنَا وَنَرْحَمَهُمْ لَنُبْعَثَنَّهُمْ لِيَتَكْفُرْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ⑦
 وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ⑧
 فَآمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑨
 يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّلَافُي وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑩

دواروژدا که چۆن ئەو ماوهی که پهروهردگار پیدای بون له زبانی دنیا به باشی بهکاریان نههیناوه.

بهناوی الله ی زۆر بهسوزو بینیهیهت میهرهبا

① ئەوهی که لهناو ئاسمانهکانه و لهناو زهویدايه ههر ههمو پای و بی عهیبی خوا دهئین و ههر ئەو خاوهنی ههمو شتی که له خودی خۆیداو نیازی به کهس نیه و ههر بۆ ئەوه سوپاسی بی پایان و ههر خۆیهتی توانایی بهسهر ههمو شتی که ههیه و هیچ شتی ناتوانیت لهژیر دهسهلاتی ئەودا دهبرجیت.

② خۆی ئەو زاتهیه که ئیهی دروستکردوه، جا ههندیکتان خوانهناسو ههندیکی تران باوهردار، جا خوا بینهری ئەو شتانهیه که ئیه دهیکه. واته پهروهردگار مروفهکانی له دوو بهش دروستکردوه سهرنهجمیشیان له دوو جیگا دهراجیت یان بهههشتی یان دۆزهخی، گرنگیش ئەوهیه که له سهراکامیان ئەم دنیایه به جیهیشتیت و وهفاتی کردیت، پیغهمبهر ﷺ دهفرموی: { اِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا اَهْلُ الْجَنَّةِ فَيَمَّا يَبْدُو لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ اَهْلِ النَّارِ وَاِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا اَهْلُ النَّارِ فَيَمَّا يَبْدُو لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ / متفق علیه / پیاوی وا ههیه که کردار ئەنجام ددهات کهوا دهر دهکهویت لهناو خه لکدا که کرداری خه لکی بهههشتیه، که چی ئەو ئەهلی دۆزهخه، وه پیاوی واش ههیه که کردار ئەنجام ددهات کهوا دهر دهکهویت لهناو خه لکدا که کرداری خه لکی دۆزهخیه،

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبَشَ الْأَمْصِرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ
تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَىٰ اللَّهِ فَلَيتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يٰٓأَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَعَفَّوْا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْرُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ
وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنْ تَقَرُّصُوا
اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

۱۲

سُورَةُ الطَّلَاقِ

۶۵

۹) باس بکه نهو رۆژی که هه موتان کۆدهکاتهوه بۆ رۆژی
کۆبونهوه که رۆژی قیامهته، که نهوه رۆژی هه لشان و په شیمان
بونهوهی مروفه کانه. (نهو رۆژی باوهرداران جیگا و هاوسهرانی
خوانناسان له بههشتدا دهبن، واته: هه مو بیاویک له
بههشتدا جیگا و هاوسهری ههیه جا نهگهر باوهردی هینا نهوه
دهدریت بهخوی، نهگینا دهدریت به باوهرداریک له بههشتدا،
نهویش ناگری دۆزهخ و کیم و زوخاوی داخی دۆزهخیان نۆش
دهکات، جا بهراستی کام په شیمانی و زیان ههیه لهمه گه ورهتر؟)
خۆ ههر که سیک باوهردی به خوا هیئابیت و کرداری چاکی
کردبیت خوا خراپهکانی ئی رهش دهکاتهوه و دهیخاته ناو
باخچه یانیکه وه که چه نندین جۆگه به ناویدا دهروات که بۆ
ههمیشه تییدا دهمیننهوه، نهوهیه سه رکه وتن و بهخته وهری
گه وره.

۱۰) جا نهو که سانهی که بباهو رپوون و نیشانهکانی ئیمه یان به
درۆ داده نا، نهوانه یارانی ناگرن که بۆ ههمیشه تییدا دهمیننهوه و
خراپترین سه رنه نجامه نهو ناگره بۆیان.

۱۱) هیچ که سیک هیچ به لایه کی به سه ردا نایهت، ته نها
مه گهر خوا ریگای پیدات و ههر که سیکیش باوهردی به خوا بکات
خواش دلی نهو رینمایي دهکات بۆ ریگای راست و سه رنه نجامیشی
خۆشه ختیه، نهوسا خوا زانیاری به هه مو شت ههیه و هه مو شت
دهزانیته، هیچ شت رونادات مه گهر نهوهی که له عیلمی الله دا
تیپه رپیت و ئیزنی له سه ری هه بویت، جا نهو که سه ی که ناوا
باهو رپکی به په روهردگاری خوی هه بیت و به قهزاو قهدهری رازی
بیت نهو په روهردگاریش دلی فرهوان دهکات و نه نجامدانی چاکی
بۆ ده ره خسینیت.

۱۲) جا په پیرهوی فرهمانی خودا بکه ن و په پیرهوی فرهمانی نهو
پیغه مبه ره ی ښه نهو بکه ن و له قسه ی لانه دن، نهوسا نه گهر
پشتان تیکردو لئی دور که و تنه وه ههر خۆتان زیان دهکهن،
چونکه پیغه مبه ره که مان ښه ههر گه یاندنی رپون و ناشکرای
له سه ره و خه لک به قسه ی بکات یان نه یکات نهو په یامی خوی
گه یاندوه و به رپرستی له سه ر نه ماوه.

۱۳) الله جگه له خوی هیچ په رستراویکی راسته قینه ی تر نیه و
با باوهرداران ههر ته نها به خوا پشت به ستن و رپو و ته نها له و
بکه ن چونکه ههر خۆیه تی پشت و په نای باوهرداران.

۱۴) نهی نهوانه ی که باوهرداران هه ندیک له هاوسه ره کانتان و
هه ندیک له منالانتان دژمنی ئیوه ن و ریگای جیهاد و مال
به خشینتان لیده گرن (هاوسه ری بیا و بیت یان نافرته هه ردووک

بۆ یه کتر هه ندیکان ناوه هاده بن و نایه ته که هه ردووک ده گریته وه،
والله اعلم) سا ئیوه وریابن و نهو هاوسه رو منالانتان فریوتان
نه دن، خۆ نه گهر چاوپۆشیان ئی بکه ن و تۆله یان ئی وهر نه گرن و
بیان به خشن خودا خوی نه مه ی پیخۆشه، نهوسا بیگومان که الله
خۆیشی زۆر لیبورد و مه ره بانه سه بارته به به ندهکانی و نهو
وه سه نشی پیخۆشه له ناو باوهرداراندا هه بیت، پیغه مبه ره
ده فره موئ: {مَنْ لَا يَرْحَمْ لَا يُرْحَمْ} البخاري/ نهو که سه ی که ره می
نه بی ره می پیناکریت

۱۵) سامانتان و مندالتان تاقیکه ره وهی ئیوه ن (تا ده ریکه ویت بۆ
هه مو که س که ئایا خودا و جیهاد و مال به خشین و به جیهیشتنی
مندالان له لای نهو کابرایه گرنکه یان پشتگۆی خستنی فرهمانی
خواو جیهاد و ده سگرتنه وه له مال به خشین و هه لگرتنی بۆ
مندالانی؟! خودا داوا له باوهرداران دهکات که دژمنانی نزیک
خۆیان و تاقیکه ره وهی ناو مالی خۆیان بناسن و فریویان نه خۆن و
به چاکیش له گه ل نهواندا بجوئینه وه نه که به شه رو قه پوقالی
هه میشه یی ناو مال و مندال و ده فره موئ: ههر لای الله خۆیه تی
پاداشتی گه وره، پیغه مبه ره مان ښه ده فره موئ: {إِنَّ الْوَلَدَ مَبْخَلَةٌ
مَجْنُونَةٌ مَجْهَلَةٌ مَحْزَنَةٌ} احمد، صححه الالبانی/ به بیگومان که مندال هو ی
رژدی و ترسان و نه زانی و خه مباریه ی

۱۶) جا له خوا بترسن و به ندهیه تی نهو بکه ن به نه ندازه ی توانای
خۆتان و گۆی بگرن بۆ بیستنی فرهمانی خودا و پیغه مبه ره کی

شاکارمهکانی له ناوبردن و روخانی ژبانی مروّفايه تیه که ههرس هیئانی جیهانی نه مروّروشنترین بهلگهیه لهسهر راستی قسه کانمان و دان نه نانه به زانایی و ناگایی و دانایی الله ﷻ دا جا ئیتر چۆن لاقی باوهرداری به خوا لیده ده دیت، هه ی باوهردار؟!

۱۲

سورتهی ته لاق

۶۵

سورتهی ته لاق که سورتهی شهست و پینجه می قورئانه له مه دینه دا هاتوته خواره وه و دوانزه ئایه ته، له ئیبنو مه سعو ده وه هاتوه که ئەم سورته ی به " **التَّائِبَاتُ الْقُصَصُ** " ی ناوبرده، و تراوه نه وه دوشه ش هه مین سورته به گوێره ی دابه زین و پاش سورتهی (**الإنسان**) و پیش سورتهی (**البینة**) دابه زیوه، له سورتهی پیشودا باسی نه وه ی کرد که هه ندی له ژنانتان و مندالانتان دژمنی ئیوه ن جا ههر له ویدا داوای کرد که نه گهر بیان به خشن نه وه چاکتره به لام نه گهر وا نه کراو کار به ته لاقدان کیشا ناگاداربین که له و کاته دا نه و دژمنایه تیه واتان لی نه کات که حه ق و دادپه روه ریتان له بیر بجیته وه به لکو ده بی نه و نه حکامانه ی که له م سورته دا هاتون جیه جیبیان بکه ن.

به ناوی الله ی زۆر به سوژو بئینه یاهه ت میهره بان

① لیره روی قسه له پیغه مبه ره ﷻ و مه به ستی ئومه ته که یه تی، نه ی پیغه مبه ره ههر کاتی که ئافه رتانتان ته لاقدا با له عیده ی خوێاندا ته لاقیان بدن، جا عیده بزانی و حیسابی بکه ن و له و خوایه بترسن که په روه ردا گارتانه، جائه و ئافه رته ی که له عیده دان له ماله که ی خوێان ده ریان نه که ن و نه وانیش بو خوێان ده رنه چن مه گهر نه و ئافه رته کاری داوین پیسی یان ئیش و نازار بو میرد یان که س و کاری میردی دروست بکات نه وانه ده رده کرین چونکه نه و خووی به وه له سو که وته نارپکه ی مافی میردی کوئی پیشیل کردوه مه عقول نیه ئیتر میردی کوئی ههر یارمه تی بدات، نه وه سنوری خودایه و ههر که سی که له و سنوره ی خودا تی به پهریت نه و سا نه وه سته می له خووی کردوه، تۆ نازانی به لکو خودا پاش نه و ته لاقدان ه سه رته تاییه شتیکی تازه به ئینیه ته روو که هه ر دووکیان په شیمان ببنه وه و بتوانن به یه که وه نه و ژن و میرده ژیان ببه نه سه ر. له م ئایه ته دا ئەم حوکامانه باسکران: ئافه رت نه گهر ته لاق درا با له عیده ی خویدا ته لاق بدرین واته نه گهر نه و ئافه رته مندال یان ئافه رتیک بیت که عاده ی نه بو یان نه یما بو یان هیشتا کابرا پاش ماره برین به ته نهایی له گه ئیدادانه نیشته بیت نه و ئافه رته که ته لاق ده دریت یان سکی هه بیت و دیار بیت یان له پاکیدا بیت و جیماعی له گه ئدا نه که رده بیت نه گینا نه وه عیده ی خووی نیه و بیده یه و نه و سی تاقمه ی پیشو (ئافه رته مندال یان ناو مید له عیده یان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرُجُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يُخْرَجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ① فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلُ مِنْهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُنْ يُوْعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ② وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ③ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ ④ فَدَجَّلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ⑤ وَالَّتِي يَلْسَنَ مِنَ الْمَحْضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ⑥ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ⑦

و په پیره ی بکه ن و مال ببه خشن ئەمه چاکه بۆتان، ههر که سیکیش خووی له رژی بپاریزیت نه و سا نه وانه ههر خوێانن رزگار. پیغه مبه ری خوا ﷻ ده فره موی: { فَإِذَا أَمَرْتُمْ بِشَيْءٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَإِذَا نَهَيْتُمْ عَنْ شَيْءٍ فَادْعُوهُ مُتَّفِقِينَ عَلَيْهِ } هه رکاتی فه رمانم پیدان بۆنه نجامدانی شتی که نه و سا به و نه ندازه ی که ده توانن لی نه نجام بدن، وه ههر کاتیکیش به رگرم کردن له شتی که نه و سا به ته وای وازی لی به ئین { هه روه ها ده فره موی: { لَا يَجْتَمِعَانِ فِي قَلْبٍ عَبْدٌ الْإِيمَانِ وَالشُّحِّ } / النسائي، صحيحه الألباني / له دلی هه چ به نه ده یه کدا ئیمان و رژی کو نابیته وه }.

① نه گهر ئیوه فه رزی جوان به خودا بدن، نه و جه ند به رانه به ری ده کاته وه بۆتان له پاداشتا داو لیان خوش ده بیت و خوا شایانی سوپاس بو کردنه و نه ویش سوپاسی که سی له لا ون نابیت و به حه وه سه له یه و زوو تۆله ی تاوانه کان و مه رناگریت، به لکو به نه ده کانی بیربکه نه وه و له و تاوانانه په شیمان ببنه وه. مه به ست له فه رزدان به خوا چاکه کردنه له گه ل به نه ده کانی خوا دا، نه گینا خوا نیازی به سه روه ت و سامانی ئیمه نیه به لکو هه رچی سه روه ت و سامان هه یه مولکی خو به تی و به نه مانه ت ده دات به به نه ده کانی.

② نه و زاته زانه ری په نامه کی و ئاشکرایه وه که یه ک، که ههر خو به تی ده سه لاتداری ره ها و هه موکاره کانی ریک و پیک و دانیانه یه و هه موی له جیگای خویدا یه و لادان له هه رگۆشه یه کی

نه گوزاروه) همر کاتیک ته لاق بدرین نه به سونه و نه به بیدعه
 ناو نابراین، نافع ده لیت: {أَنَّ ابْنَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا
 طَلَّقَ امْرَأَةً لَهُ وَهِيَ حَائِضٌ تَطْلُقُهُ وَاحِدَةً فَأَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُرَاجِعَهَا
 ثُمَّ يُسَكِّهَا حَتَّى تَطْهَرُ ثُمَّ يَحْضُ عَنْدَهُ حِضَّةً أُخْرَى ثُمَّ يَمْلَأُهَا حَتَّى تَطْهَرُ
 مِنْ حِضَّتِهَا فَإِنْ أَرَادَ أَنْ يُطْلِقَهَا فَلْيُطْلِقْهَا حِينَ تَطْهَرُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُجَامِعَهَا
 فَبِتِلْكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُطْلَقَ لَهَا النِّسَاءُ / مسلم وغيره / عهبدولای
 کوری عومر خیزانه که ی یهک ته لاق دا له حالیکدا له عادی
 نافرته نه دا بو جا پیغه مبر ﷺ فهرمانی پیکرد که بیهنیتته وه
 له پاشان رایگریت تا پاک ده بیته وه پاشان جاریکی تر ده که ویتته
 عوزروه له پاشان ماوهی پیبدات تا له و عوزری پاک ده بیته وه
 نه و سا نه گهر ویستی ته لاقی بدات باته لاقی بدات له و پاکیه دا
 پیش نه وهی که جیمای له گهلدا بکات جا نه وهی نه و عیده یه
 که خوا فهرمانی داوه که ژنی تیدا ته لاق بدریت { وه له
 ریوایه تیکی تر دا بهم شیوه یه هاتوه که پیغه مبر ﷺ
 فهرموی: {فَلْيُرَاجِعَهَا ثُمَّ لِيُطْلِقَهَا طَاهِرًا أَوْ حَامِلًا / مسلم وغيره /
 جابابیهنیتته وه پاشان ته لاقی بدات که پاک بیت یان بارداریت {
 ته لاقی بیدعی به لای زوربه ی زانایانه وه ده که ویت نه گهرچی
 ته لاق دانه که ی به شیوه یه کی شهرعی نه بو، نیمهش نه م رنیه به
 راست دهرانین چونکه هر که س بهم شیوه یه خیزانی خوی ته لاق
 بداییه و له و باره وه پرسیری له عهبدولای کوری عومر بکرایه
 پیی دهوت: {أَمَّا أَنْتَ طَلَّقْتَ امْرَأَتَكَ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ فَإِنْ رَسُولُ اللَّهِ
 ﷺ أَمَرَنِي بِهَذَا وَإِنْ كُنْتُ طَلَقْتُهَا ثَلَاثًا فَقَدْ حُرِّمْتُ عَلَيْكَ حَتَّى تَنْكِحَ
 زَوْجًا غَيْرَكَ وَعَصَيْتَ اللَّهَ فِيمَا أَمَرَكَ مِنْ طَلَاقِ امْرَأَتِكَ / مسلم وغيره / جا
 نه گهر تو یهک یان دوو ته لاقی خیزانه که تداوه نه وه پیغه مبر
 ﷺ بهمه فهرمانی پیکردم (که له فهرموده که ی پیشودا باسکرا
) به لام نه گهر سی ته لاقیه نه وه نه و نافرتهت لی حهرام بوه
 تا کو نه بیت به خیزانی که سیکی تر و نه ویش ته لاقی بدات
 وعیده یی بروت، جا توشی تاوانیش بویت له سهر سهر پیچی
 نه وهی که الله فهرمانی پیبدایت له و جور ته لاقیه خیزانه که ت {
 وه حیکمهت له وهی که نافرتهت به شیوه یه بیدعی ته لاق نه دریت
 بو نه وهی که نافرتهت ته لاق دراو ماوه یه کی زورتر له وهی که شهرع
 بوی داناوه راگیر نه کریت و بارداریون یان باردار نه بونی نه و
 نافرتهت دهر که ویت و شایهت له و ماوه یشدا ههر دوو کیان په شیمان
 ببنه وه جا بویه فهرماندراوه نه وهی که به شیوه یه بیدعی
 نافرتهت که ی ته لاق دراوه به مهرچیک ته لاقی سیهم نه بیت با
 بیگه ریهنیتته وه، همر بویه پیغه مبر ﷺ راگرتنی نافرتهت که ی
 پیش ته لاق دانی ده خات و دهرموی: {ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ بَعْدَ وَإِنْ
 شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمْسَ / البخاری / پاشان نه گهر نارمزوی لی

بوانیتر بیگریته وه له لای خوی، خو نه گهر ویستی پیش نه وهی
 که بیته لای باته لاقی بدات {
 نایهتی دواتریش ههر بهم شیوه یه، یه کیکی تر له و حوکه مانه ی
 ته لاق که له ناوی زانایاندا نا کوکی له سهر ته لاقی سیانه به یهک
 جار وهک نه وهی به خیزانه که ی بلیت: نه و سی ته لاقه م دایت،
 هندی له زانایان پییان وایه که نه م پیاو ههر سی ته لاقه که ی
 که وتوه و ناتوانیت بیگه ریهنیتته وه مه گهر پاش نه وهی که
 به نیکی شهرعی پیوکی تر دهراته بیت و پاشان ته لاق درایت
 به لام هندیکی تر پییان وایه که نه مهش حیسابی یهک ته لاقی
 بؤده کریت جا نه گهر له پیشدا هیچ ته لاقی نه که وت بیت نه و
 به یه که م ته لاق حیساب ده کریت پیاو که له م شیوه دا دتوانیت
 خیزانی به یهنیتته وه، نیبوعه باس ده لیت: {طَلَّقَ زَكَاةً بِنْتُ عَبْدِ يَزِيدَ
 أَخُو الْمُطَّلِبِ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا فِي مَجْلِسٍ وَاحِدٍ فَحَزَنَ عَلَيْهَا حُزْنًا شَدِيدًا قَالَ
 فَسَأَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَيْفَ طَلَّقْتُهَا قَالَ طَلَّقْتُهَا ثَلَاثًا قَالَ فَقَالَ فِي مَجْلِسٍ
 وَاحِدٍ قَالَ نَعَمْ قَالَ فَإِنَّمَا تِلْكَ وَاحِدَةٌ فَارْجِعْهَا إِنْ شِئْتَ قَالَ فَرَجَعَهَا /
 احمد. صحیح اسناد، احمد شاکر / روکانه ی کوری عهبدو یه زیدی برای
 موته لیب خیزانه که ی به یهک جار ههر سی ته لاقیدا جا زور
 ناردهت بو وتی: پیغه مبر ﷺ له و باره وه پرسیری لی کرد چون
 ته لاق تداوه؟ وتی: سی وه سی ته لاقم داوه نیبوعه باس وتی:
 پیغه مبر ﷺ پرسیری کرد به یه کجار؟ وتی: به لی، پیغه مبر ﷺ
 فهرموی: له یهک دانیشتنا؟ وتم: به لی، پیغه مبر ﷺ فهرموی:
 نه وه ههر یه کدانه یه نه گهر دته وئ بیگه ریهنه وه، جا نه ویش
 گهراندیه وه { به لام نه گهر فرماندراوای موسلمانان کاتیک دی که
 خهک له گهل نه حکامه کانی ته لاق به سوکی هه لسوکه وت ده که ن
 بو ته میه کردنیان دتوانیت نه میان له سهر ته نگ بکاته وه و
 نه مهش له سونه دا هاتوه، نیبوعه باس ده لیت: {كَانَ الطَّلَاقُ عَلَى
 عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَيُّ بَكْرٍ وَسَتَيْنِ مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ طَلَاقُ الثَّلَاثِ
 وَاحِدَةٌ فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ إِنَّ النَّاسَ قَدْ اسْتَعْجَلُوا فِي أَمْرِ قَدْ كَانَتْ
 هُمْ فِيهِ أَنَاةً فَلَوْ أَمُضَيْنَاهُ عَلَيْهِمْ فَأَمَضَاهُ عَلَيْهِمْ / مسلم وغيره / ته لاق
 له سهردهمی پیغه مبر ﷺ و نه بو به کرو دوو سالی سهردهتی
 خه لافه تی عومر دا ته لاقی سیدانه به یه که وه به یهک ته لاق
 داناوه جا عومر وتی: بیگومان خهک له نه یشیکدا که بویان هه بو
 تیدا له سهر خوین به راستی په لایان تیدا کرد خو زگه نیمهش
 بریارمان بویان بدایه و له پاشدا نه و برپاره ی به سهر یاندا نه نجام
 دا {
 پیغه مبریش ﷺ برپاری جینشینه کانی خوی به سونهت ناو
 ددبات و دهرموی: {فَعَلَيْكُمْ بَسْنَتِي وَسُنَّةُ الْخُلَفَاءِ الْمُهَدِّدِينَ الرَّاشِدِينَ /
 ابوداود، صححه الألبانی / پیویسته له سهرتان نه نجامدانی سونهت کانه م

وسونه تی ئەوجینشینەرینمای کراووربەرانه { دیاره ئەمه رمزایه تی یارمکانیشی له سهر بوه.

وه لهم ئایه ته داواکراوه که پیاو ئاگاداری عیده ی ئافرته تی ته لاقی دراوی بیّت و بزانیّت که ی دهستی پیکردوه بۆ ئەوه ی ئەگەر ویستی پێش ته و او بونی بهیّنیت ته وه بۆ ژیر نیکاحی خۆی و تا ئافرته که پیش ماوه یه کی زیاد چاومرئ نه بیّت. وه ههروه ها پێویست کراوه له سهر ئافرته تی ته لاق دراو که ماوه ی عیده ی له مائی میرده که ی بهیّنیت ته وه تاکو ته واده بیّت و پیاوه که پیش بۆی نهی دهمری بکات یان بارودۆخه که وا لئ بکات که ئەو ئافرته ناچار بیّت ئەو ماله به جی بهیّنیت، به لām ئەگەر هاتو خۆی به بئ نیزن دهرجو یان داوین پاک نه بو ئەو کاته تاوانیک له سهر پیاوه که نهی ئەمه ش بۆ ئەوه ی که فرسه ته یکی تر بدریّت به لکو پیاوه که په شیمان ببیته وه.

٢) ئەوسا ههر کاتیک نزیک بوونه وه له ته و او کردنی ماوه ی خۆیان جا یان به چاکي رایانگرن یان به چاکي و به شیوه یه کی په سه ند به ته و او ی ته لاقیان بدن، جا دوو پیاوی سه رپراستی خاوه ن داد له خۆتان بکه ن به شایه ته و شایه تیش بۆ خوا بدن، ئا به وه ئامۆژگاری کراوه ئەو که سه ی که باوه ری به خوا به رۆژی دوا یی هه بیّت، خو ههر که سه ی کیش له خوا بترسیت خودا ده روی خیری لیده کاته وه، له راستیدا ئەو ئامۆژگاریه بۆ هه مو مرفیکه به لām چونکه ههر باوه رداران به خوا به رۆژی دوا یی سوود لهم ئامۆژگاریانه و مرده گرن بۆیه واده فرموی سابه لکو خه لکانی تریش هه ستیان بجو لیت و خۆیان له خوا وه نزیک بکه نه وه، لهم ئایه ته دا په روه ردا گار پیاوی باوه ردار سه رپشک ده کات له هه لئاردنی یه کی که له دوو ریگا و سیه می بۆ نه یان ئەوه یه که به رده وام بیّت له سه ر ژیا نی هاو سه ری خۆی له گه ل خیزانی دا به شیوازیکی جوان و ریک و پیک که ئەمه یانی پێش خسته یان ئەه یه که وازی لئ بهیّنیت و ته لاقی بدات به چاکي و دوور له دروست کردنی ئیش و ئازا بۆی و باس کردنی به خراپه و ده رخسته نی عه یبه کانی و دژمنا یه تی کردنی، به لām ئەوه که سه ی که هه یچکام لهم دوو ریگایه ناگری ته بهر ئەوه فه رمانی په روه ردا گاری به جی نه هی ناوه، پێویسته ئەوه ش بزانی ریت که بواری ئەحکامه کانی وا ره خساندوه که ژیا نی هاو سه ری به و په ری خو شه ویستی و ریزه وه به رده وام ده بیّت به لām ئەگەر هاتو ژن و پیاو کی شه و نا کوکیان له به یندا بو ئیسلام پێش هه مو شت چه ند قونا غیک داده نیت بۆ ئەوه ی که ئەو نا کوکیه له ناو بیات و ژیا نی هاو سه ری بپاری زیت که له ئامۆژگاری به وه ده ست پیده کات تا ناو بژیوان بۆ بن بر کردنی ئەوه کی شه یه، پێغه مبه رمان ﷺ ئامۆژگاری باوه ردان ده کات و ده فه رموی: { لَا يَمْرُكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً، إِنَّ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرُ/

مسلم وغیره/ هه یچ پیاویکی باوه ردار با قینی نه بیّت له ئافرته تیکی باوه ردار ئەگەر ره وش ته یکی لا باش نهی خو ره وش ته یکی تری هه یه که لئی رازی بیّت {

واته با ئی نساقی هه بیّت و چاکه کانی خیزانی خۆی له پێش چاوبیّت و ئەو رق و قینه نه یگه یه نیت به ته لاق و جیا بونه وه، به لām ئەگەر هاتو هه یچ ریگایه که بۆ له ناو بردنی کی شه ی نیوان ژن و پیاو بیجگه له ته لاق نه بو ئەو ته لاق ریگایه کی ناچار یه که ئیسلام ریگای پێدا وه تا به کار بهی نریت بۆ ئەوه ی که خراپ تر رونه دات جا بۆیه ته لاق به بئ هۆکاریکی شه ری په سه ند نه کرا وه و پێغه مبه رمان ﷺ هانی باوه رداران ده دات که ئەو ژیا نی هاو سه ری به ریز بگرن و نه یی چرین و ده فه رموی: { إِنَّ اللَّهَ يُوصِيكُم بِالْأَمْرِ خَيْرًا، إِنَّ اللَّهَ يُوصِيكُم بِالْأَمْرِ خَيْرًا؛ فَإِنْ أَمَّاكُمْ، وَبِئَاثِمِكُمْ وَخَالَاتِكُمْ / الطبراني، صححه الألباني/ به بیگومان که ﷺ ئامۆژگاریتان ده کات که له گه ل ژناندا چاک ره فتار بکه ن، به بیگومان که ﷺ ئامۆژگاریتان ده کات که له گه ل ژناندا چاک ره فتار بکه ن، چونکه بی شک که ئەوانه دا یکتان و کچتان و پورتان {

جا ده رکه وت که هه رچونی که نیکاح کرداریکی شه ری عه ته لاقیش هه روه ها کرداریکی شه ری عه و ئەحکامی تایبه تی خۆی هه یه و مافی پیاوه و یوگا لته و گه مه نهی و موسلمان ده بی ئاگای لئ بیّت به بئ داخوازی به کی شه ری به کاری نه هی نی پێغه مبه رمان ﷺ ده فه رموی: {ثَلَاثٌ جَدُّهُنَّ جَدٌّ، وَهَزْنُ جَدٍّ: النكاح، والطلاق، والرجعة/ أبو داود، صححه الألباني/ سی شت هه یه به راستی به کاریان بهی نی به راست داده نرین و به گا لته ش به کاریان بهی نیت هه ر به راست داده نرین: نیکاح و ته لاق رجعه ت { جا ئەوه که سه ی که سه ر به خۆی به خیزانی بلیت: ئەو ته لاقم دا یب یان وشه یانیکی تر که به و مانا و مه به سه ته به کار دین به کاریات ته لاقی ده که ویت جا ئەو که سه ی که له ژیر ناچار یه کی مادی یان مه عنه ویدا بیّت ئەگەر ئەو وشه یه ی به سه ر زماندا هات ئەوه ته لاقی نا که ویت له بهر ئەم فه رمودانه ی پێغه مبه رمان ﷺ له عوسمانی کوری عه فانه وه ﷺ هاتوه که ده لیت: {لَيْسَ لِمَنْحُونٍ وَلَا سُكْرَانَ طَلَقٌ/ البخاري/ بۆشی ت و مه ست ته لاق که وتن نهی {

یان ئەو که سه ی که ئەونده تۆره بوه که ئاگای له و وشه یه نهی که ده لیلت، پێغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: { لَا طَلَقٌ وَلَا عَتَقٌ فِي إِغْلَاقٍ/ احمد، صححه الألباني/ نه ته لاق ده که ویت و نه ئازاد کردنی به نده ده بیّت له کاتیکدا کابرا له و په ری تۆره یی یان ناچار ی دا بیّت. {

به ئی شی تی و سه رخو شی و تۆره یی له حه ده به ده ره هه مو شتا نیکن که مال و پیران که رن جا چونکه ئایینی ئیسلام ئایینی کو کردنه وه یه نه ک جیا کردنه وه ئایینی خو شه ویستی و پاراستنی مافه کانه نه ک

دژمنایه تی و پیشیلکردنی مافه کان جا بویه دهبینن که نیسلام
حیاسبیک بۆ ته لاقی ئەم جوړکه سانه ناکات تاکو ههنگاویکی تر
بیټ بۆ پاراستنی ژبانی هاوسه ری و کهم کردنه و دی زیانه کانی ئەم
جوړه دفتارانه له ناوکۆمه لگادا.

وه له م نایه ته دا پیویستکرا که له سهر ته لاقدانه که یان
گه رانه و دی نافرته که دوو شایه تی بۆ دابنیت که شایه تی بن له
سهری، تاکو پیاو ده که نه توانیت ته لاقه که بشاریته وه و ژماره ی
ته لاقه کانی دیاربن یان له پاش نه و دی که گه راندویه تی وه
ببشاریته وه و ببیت به هوی تیکه لبونی وه چه، نه گه ر له ماوه ی
عیده که یدا نه یه ی ناوه ئەوا به ته واوی له یه ک جیاده کرینه وه و ده ک
دوو نامه حره میان پیدیت و حه رامیش ده بن له یه کتری مه گه ر
سهر له نوی عه قد بکریته وه. جا له کو تای نایه ته که دا داوا ده کات
که له خوا بترسن و فره مانانه کانی به چاکی جیبه جی که ن جا
نه گه ر واتان کرد الله لهو ناوکۆکی و گرفتاریه رزگارتان ده کات.

۳ جا رۆزی پیدهدات له رینگیه که وه که خوی ههستی پی
ناکات و هه ر که سی ک خوی به خوا بسپیریت نه و سا نه و زاته خوی
به سه بۆی له هه مو کاره کانی دا، بیگومان که خودا فره مانی خوی
ده باته سهر، بۆ هه مو شتیکیش ماوه ی دیاری خوی هه یه له لای
نه و خو له و کاته ییش بۆی دیاری کردوه پاش و پیش ناکات،

۴ ئەو نافرته نه ی ئیوه که له عاده ی ژنانه ناو می دن به هوی
پیریانه وه (نه گه ر که و تنه گومانه وه له چۆنی و چه نی عیده که یان)
نه وه عیده یان سی مانگه و نه و نافرته نه ییش که نه که و تنه و نه ته
عیده وه له بهر مندالیان (نه و انیش هه ر سی مانگه) و نه وانه ییش
که سکیان هه یه ماوه که یان به دانانی سکه که یه تی و هه ر
که سی کیش له خودا بترسیت خودا کاروباری بۆ ناسان ده کات.
عیده ی دیاری کراو بۆ نافرته نه مانه یه:

یه که م: عیده ی نافرته تی ک که ته لاقه که ی ریجی بیټ سی عاده یه
بۆ نه وانه ی که ده که نه وه سو ری مانگانه وه و سی مانگه بۆ
نه وانه ی که عاده یان نیه و نه گه ر نافرته ته که ییش سکی هه بو نه وه
عیده که ی به دانانی سکه که یه تی، له م نایه تانه دا باس له مانه کراوه،
دوو هه م: عیده ی نافرته تانی ک که ته لاقی سیانه دراو و به ته واوی
جیا بونه ته وه،

سیه هه م: نافرته تی ک که به خولع جیا بو ته وه یان به هوی
هه لشانه وه ی عه قدی زه واجه وه جیا بو ته وه عیده ی نه مانیش
هه روه ک نه وه وایه که له م نایه تانه دا باسکراوه،

جواره م: عیده ی نافرته تی ک که هیشتا پیاو ده که ی به ته نه ایی
نه چه ته لای، واته پیش نه و دی که به یه که وه به ته نه ایی گو ببنه وه
ته لاقی داوه ئەمه عیده ی له سهر نییه و پیویست ناکات که
ماوه یه ک چاوه ری بکات،

أَسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِضَعْفِهِنَّ
عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمَلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآوِهِنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَتَمِّرُوا بَنِيكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ
تَعَايَرْتُمْ فَسَرِّضْ لَهُنَّ أُخْرَى ۖ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ
وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْفُلُ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَاءً آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۖ وَكَأَيِّن مِّن قَرِيبٍ
عَذَابًا يُكَرِّرُكَ ۚ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ۙ
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۚ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۙ
سَبْعَ سُنُوبٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزَلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمَنَّ أَنَّ
اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۙ

پینجه م: عیده ی نافرته تی ک که می رده که ی بمریت جا پیش یان
پاش نه و دی که خه لوه تی له گه لدا کرا بیټ نه وه چوارمانگه و ده
رۆزه به لام نه گه ر سکی هه بو نه وه عیده ی به دانانی سکه که یه تی.
۵ نه و دی که باسکرا فره مانی خودابو ره وانه ی کردوه بۆ نیوه و
هه ر که سی کیش له خوا بترسیت خراپه کانی له سهر لاده بات و
پاداشتی شی له سهر چا که کانی که کردویه تی گه وره ده کات، دیاره
بناغه ی به جی هی نانی فره مانه کانی الله ده گه ر پته وه بۆ ته قوا و
له خوا ترسان نه گه ر ته قوا هه بو پیاو خوی هه ول ده دات که
فره مانه کانی الله جیبه جی بکات و مافی خیرانه که ی بدات و له کاتی
ته لاقدانی شیدا نه و مافانه ی که الله دیاری کردوه بۆ نافرته ته که ی
پی ببات به لام نه گه ر ته قوا که م بویه وه و بی ته قوا یی له ناو
خه لکدا زۆر بو نه و کاته نه رکی سه رشانی ده سه لاته که نه و
مافانه ی نافرته بپاریزیت و پیاو ده که مه جبور بکات که نه و مافانه
جیبه جی بکات جا له کو مه لگه یه کدا که نه ته قوا ی تیدا بیټ و نه
ده سه لاته که حوکم به قورئان بکات واته قورئان هیزی له گه لدا
نه بیټ نه و کاته باس له م مافانه نامی نیت و نافرته تی زۆرترین
زۆل می لیده کریټ جا هه مو نه و دی که خوی به باوه ردار ده زانیټ
نیمانه که ی له لیواری له ناو چوندا یه تا نه و کاته ی نه و دی پی
ده کریټ بی کات بۆ نه و دی که حوکمه کانی شه ریعه ت که فره مان ی
په روه ردا گره به کردار جی به جی بکریټ، به راستی جوانی فره مو ه
عوسمانی کو ری عه فان که ده فره مو ی: {إِنَّ اللَّهَ لَبِيزَعٍ بِالسُّلْطَانِ مَا لَا

يَزْعُ بِالْقُرْآنِ/ این کثیر/ به بیگومان خوا به هیژ شتانیک لادهبات که به قورئان لای نابات. ئینجا دمه رموی:

۶ له کویدا خوتان نیشته جین جیگای ئهو ئافرته ته لاقدرانهش بکهنه وه تا عیدهیان ته واد ده بیټ به گویره دی دهست رۆیشتنتان و زیانیان لیمه دهن بۆ ئه وهی ژانیان لی تهنگ بکهن و ناچارین که ئهو جیگایه چۆل بکهن.

واته ئافرت له عیدهی ته لاقدا ده بیټ جیگای بۆ دابین بکریت له لایهن ته لاقدره وه ئه گهر سکی هه بو ده بیټ تا دانانی سکه کهیشی خهرجی بدریت جا ئه گهر شیر ی دا به منداله که تان ئه وسه ده بیټ کریی شیردانه کهیشی پیدهن له ناو خوتاندا به شیوهیه کی چاک و به گویره دی باوی خوتان ریک بکهن جائه گهر به و خهرجیه بارتان گران دهبو به شیوهیه که توانای هه لگرتنیتان نه بو با ئافرتیه کی تر شیر ی پیدبات بۆتان. واته ئافرتیه کی که به ریجی ته لاق دراوه و پیاوه کهی ده توانیت بیگه رینیته وه پیویسته نه فقهی بدات و له لای خویدا نیشته جیی بکات چ سکی هه بیټ یان نه به لام ئه گهر ته لاقی سیانه بو ئه وه پیویست نا کریت له سه ر پیاو، مه گهر ئه وهی که ئافرته که سکی هه بو که ئهم ئایه ته به جیا باسی لیوه کرد، فاتیمه ی کچی فه یس ده لی: { اِنَّ زَوْجَهَا طَلَّقَهَا ثَلَاثًا، فَلَمْ يَجْعَلْ لَهَا الْبَيِّنَاتِ نَفَقَةً وَلَا سُكْنًى/ ابو داود، صححه الالبانی/ میرده کهی هه رسئ ته لاقه ی دا جاپیغه مبه ر ښه خهرجی و جیگای بۆدانه نا}

هندیکیش وتویانه ئهم فه رموده یه ئه وه ده گه یه نیت که ئه وفه رمانه له و ئایه ته دا بۆ پیویست (و جوب) نیه، هه رچه ند پیاوانی به رزوبه ریژ ره خنه یان له قسه ی ئه و ئافرته گرتوه به لام من وای به چاک ده زانم چونکه به وشیه یه ته وفاق دروست ده بیټ و کار به هه ر دوولا ده کریت و هیچکام له دوو ده فقه پشتگوئ ناخرین وقسه ی گو مه ئیکیش له زانیانه. والله اعلم.

۷ ئه و که سه ی که وه زعی ئابوری چاکه با له و ماله ی خوی بیه خشیت و خهرجی ئافرته ته لاقدره و سکدراو شیردهره که ی بدات و منداله که ی نه خاته ته نگانه وه به هوئ خوگرتنه وه له خه رجیکردنی بوی، ئه وسه هه ر که سیکیش که مده ست بو به گویره دی که مده ستی خوی خهرجی بدات، خودا داوا له که س ناکات مه گهر به و ئه ندازه ی که خودا پیداو (با دلنیاش بن که) به م زوانه پاش که مده ستی و ته نگانه خودا ده سه لات و فره وانی ده دات و له و ته نگانه یه رزگاری ده بیټ. بزنان که ئه مانه هه مو فه رمانی په رومرد

گارتانه جا له الله بترسن و نا فه رمانی نه که ن چونکه ئه گهر ئه و ته تانکرد سزای په رومردگار چاوه روانیتان ده کات،

۸ جا زۆر خه لکانی شارانی تر هه بون که سه ریچیان کردوه له فه رمانی په رومردگاری خویان و پیغه مبه رمانی ئه وسه ئیمه ش به توندی چه ندو چونیمان له گه لدا کردون سزامان داوون به سزایه کی دژوارو بیزارو.

۹ جا سزای خرابی کاره کانیان چه شت و سه رئه نجامی کاری ئه وان په نجه رۆی بو.

۱۰ خودا سزای توندی داناوه بۆیان جا له خوا بترسن ئه ی خاوه ن عه قلانیکی باوه ردار با دوچار ی ئه و سزا ئاماده کراوه نه بن، به حه قیقه ت خودا شه رده ف و به رزی نارده و بۆتان.

۱۱ که پیغه مبه ریکه نیشانه رۆشنکه ره وه دکانی خواتان بۆ ده خوینیته وه تا ئه وانه ی که باوه رپان هیناوه و کرداری چاکیان کردوه تا له تاریکی سه رلیشیواوی ده رپان به ینیت و بیانخاته ناو رووناکیه وه که په یره ویکردنی ریبازی ئیسلامه و هه ر که سیك باوه ر به خوا بکات و کرداری چاک ئه نجام بدات خوا ده یخاته ناو باخچه گه لیکه وه که به ناویدا چه ندين جوگه ده روات (که له ئاوی چاک و هه نگوینی سافو شیر ی خاوین و شه رابه) و بۆ هه میشه تییدا ده میننه وه، به حه قیقه ت خودا رۆزی و بژیوی جوانی پیدهدات،

۱۲ خودا ئه و زاته یه که حه وت ئاسمانی دروست کردوه و له زه ویشدا هه روه کو ئه وانه واته حه وت زه ویه که فه رمانی خودا داده به زینیته نیوانیان، هه موی له ژیر فه رمانی ئه ودان و ئه حکامه شه رعیه کانیش بۆ به نده کانی خوی ره وانه ده کات تا بزنان که خوا توانای به سه ر هه مو شتیکدا هه یه و به بی شک زانیاری خودا هه مو لایه کی گرتوه ته وه و هه موی له گه مارۆی زانیاری خودا دایه.

جا ئه و فه رمانانه ی که ده یکات و ئه و برپارانیه ی که دای ده نیت بۆ به نده کانی له سه ر بناغه ی عیلم و حکمه ته و لادان لی سهر لیشیواوی و گو مراهیه { فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصَوِّرُونَ } یونس: ۳۲/ ساپاش راستی چی هه یه بیچکه له گو مراهی؟ جا چۆن له و راستیه لاده درین؟! ﴿

به راستی ئهم باسی نیکاح و ته لاقه له په رپاوه فیه یه کاندای زۆربه دریزی باسکراوه جا ئه گهر زانیاری زیاترت ده وئ چاویک به واندایه بخشینه به سوده.

سورتهی ته حریم که سورتهی شهست و شهشمی قورئانه، به سورتهی **(النبي)** یش ناو دهبریت که بهکوی دهنگ له مه‌دینه‌دا هاتوته خوارده، دوانزه نایه‌ته، ناسخ و مه‌نسوخ تیدانیه، و تراوه به‌گویره دابه‌زین سه‌دوپینجه‌مین سورته‌و له پاش سورتهی **(الحجرات)** و پیش سورتهی **(الجمعة)** دابه‌زیوه.

ئهم سورته‌ش هه‌روهک سورتهی پیشو رو له پیغه‌مبه‌ر دهکات و باس له ناکۆکیه‌کانی ژبانی هاوسه‌ری دهکات، به‌لام به‌هوی به‌رزی پله و پایه‌ی پیغه‌مبه‌رو خیزانه‌کانی ئهم سورته‌تایبه‌ت به‌وان کراوه، هه‌ر بۆیه له کۆتایی سورته‌که‌شدا باس له‌و دوو نافه‌رته به‌ریزه به‌هه‌شتیه دهکات که ئاسیه و مه‌ریه‌می کچی عیمرانه، وه به‌جیا کردنه‌وه‌ی تیمان ده‌گه‌یه‌نیت که **(التحریم)** حوکمی ته‌لاقیه‌ی، به‌لکو ئه‌وه سوینده، بۆ هوی دابه‌زینی ئهم سورته‌ دوو شت و تراوه که جیگای باوه‌رن **یه‌کیکیان** ئه‌وه‌بو: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ماریه‌ی قبیطی له‌خوی حه‌رام کردو ئهم قسه‌یه‌ی له‌لای خاتون حه‌فسه‌ی خیزانی کرد، حه‌فسه‌ وتی: تو شتی‌ک خوا حه‌لالی کردوه‌ بو، حه‌رامی ده‌که‌یت له‌خۆت، سویندی خوارد نه‌چیته‌ لای، تا حه‌فسه‌ ئهم قسه‌یه‌ی له‌لای عایشه‌ باسکرد، جا خوا ئهم سورته‌ی نارد.

دووه‌میان: ده‌لێن پیغه‌مبه‌ر ﷺ که ده‌چوه‌ لای زه‌ینه‌بو و ده‌مایه‌وه‌ له‌لای، عایشه‌ ده‌لێت من و حه‌فسه‌ قسه‌مان کرد به‌یه‌ک که ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاته‌ لای هه‌ر کامان بلێن: تو بۆنی (مه‌غافیر- که بۆنیکی خوش نیه) لیت دیت، ده‌لێی مه‌غافیرت خواردوه، جا هاته‌ لای یه‌کیکیان ئه‌وسا ئه‌و قسه‌یه‌ی پێ وت، فه‌رموی: (قه‌یناکه‌ له‌لای زه‌ینه‌بی کچی جه‌ش هه‌نگوینم خواردوه‌ ئیتر نایخۆم) جا ئهم سورته‌ دابه‌زی.

به‌ناوی الله‌ی زۆر به‌سۆزو بی‌نیهایه‌ت میهره‌بان

(۱) ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆچی بۆ راگیرکردنی دلی خیزانه‌کانت ئه‌و شته‌ی که خوا بۆی ره‌واکردوی له‌خۆتی قه‌ده‌غه‌ ده‌که‌یت؟ شتی وا نه‌که‌یت و خوا چاوپۆشی له‌ تاوانی به‌نده‌کانی ده‌کات و بی‌نیهایه‌ت میهره‌بانه‌ بۆیان. مه‌به‌ست له‌ ته‌حریم ئه‌وه‌یه که پیاو به‌خیزانی بلێت: ئه‌وه‌ تو له‌ من حرام بیت، جا ئهم وته‌یه‌ به‌م مانایه‌ به‌ ته‌لاق هه‌ژمار نا‌کریت،

ئیب‌نو عه‌باس ده‌لێت: **{إِذَا حَرَّمَ الرَّجُلُ عَلَيْهِ امْرَأَتَهُ فَهِيَ يَمْنُ يَكْفَرُهَا، /مسلم وغيره/}** هه‌رکاتی پیاوی‌ک ژنه‌که‌ی له‌خۆی قه‌ده‌غه‌ کرد، ئه‌وسا ئه‌وه‌ سوینده‌و ده‌بی که‌فاره‌تی بدات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ نَحْرُمَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَغَّى مَرَضَاتِ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ (۱) قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۲) وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ (۳) إِنْ نُنْزِلُ إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَعَتْ قُلُوبُكُمْ وَإِنْ تَنْظُرْهَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ (۴) عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَقَكُمْ أَنْ يَبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُم مِّسْلَمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قُنَّاتٍ تَلْبَسْنَ عِذَابَ سَبِّحَتِ ثِيَابُكِ وَأَنْكَارًا (۵) يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُلُوبُهُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَفُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظُ شِدَادٍ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ (۶) يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْنِدُورُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا نُجَزِّوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ (۷)

(۲) به‌ حه‌قیقه‌ت خوا هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی سوینده‌کانی له‌سه‌رتان حه‌لال کردو خوا گه‌وره‌و دۆستی ئیوه‌یه‌و هه‌ر خۆیه‌تی زانایه‌ به‌وه‌ی، که‌چی خه‌یری ئیوه‌ی تیدایه‌و کاربه‌جی یه‌و ئه‌وه‌ی که ئه‌و بۆی داناوون سودی ئیوه‌ی تیدایه‌، مه‌به‌ست ئه‌و که‌فاره‌تی سوینده‌یه‌ که له‌ سورته‌ی **(المائده)** دا باسکراوه، به‌لێ په‌روه‌ردگار ئه‌و حوکمانه‌ی که دایده‌نیت به‌گویره‌ی عیلم و حیکمه‌ته‌. و تراوه: **(الْحِكْمَةُ: إعطاء الأفعال ما تقتضيه حقائقها دون الأوهام والتخيلات: حیکمه‌ت: به‌خشینی روه‌ راستیه‌کانه‌ به‌کرده‌ره‌کان نه‌ک داغه‌و خه‌یال پلاوه‌کان).**

(۲) جا له‌ کاتی‌کدا که پیغه‌مبه‌ر ﷺ قسه‌یه‌کی به‌ نه‌ینی له‌گه‌ل هه‌ندی‌ک له‌ هاوسه‌رانی‌دا کرد، ئه‌ویش ئه‌و هه‌واله‌ی به‌ جگه‌ له‌ خۆی گه‌یاند، ئه‌وسا خواش پیغه‌مبه‌ر ﷺ ی ئاگادار کردوه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌، جا پیغه‌مبه‌ریش ﷺ هه‌ندی‌کی بۆ باسکردو هه‌ندی‌کی نه‌وت، ئیتر کاتی‌ک که ئه‌مه‌ی به‌و خیزانه‌ی وت خیزانه‌که‌ی وتی: کێ ئه‌مه‌ی به‌تۆ وتوه‌؟ فه‌رموی: زانای زۆر به‌ئاگا که **(الله)** یه‌ به‌منی وتوه‌.

(۴) ئه‌گه‌ر په‌شیمان ببه‌وه‌ له‌و هه‌لوپسته‌ی خۆتان ئه‌مه‌ چاکه‌ بۆتان به‌حەقیقه‌ت دلتان لایداوه‌ له‌ شتی چاک که شتی‌کتان پی‌خۆشه‌ که ئه‌و پێی خوش نیه‌، که‌واته‌ وازه‌ینان له‌ که‌نیزه‌که‌ی یان له‌ هه‌نگوین که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ردووکیانی پی‌خۆشبو، جا

مندالی جهوت سالیان نوڙ بکهن و له ده سالیانده لسه نوڙ نه کړدن لپان بدن و براو خوشک له تمه نه دا له يهک جيا بکهنه وه له کاتي خه و تندا { هه مو که سيک لپرسراوه سه بارهت به خواری خو، جا پيوسته به چاکي ناموزگاري بکات و له ناگري دوزخ دوريان بخاته وه.

٧) نهی نهو که سانهی که خوانه ناسن نه مړو که قيامته هيج به هانه يهک مه گرن، چونکه چونتان نيشکردوه هه راوه هاش توله تان ليدسه نريته و ستم له کهس ناکريته و تراوه "چی بچينيت هه نه وه دروینه ده که يته".

٨) نهی نهوانه ی که باوهرتان هیناوه بگهړینه وه بو لای خودا به گهړانه وه يهکی راست و دروست و تهوبه يهکی راست بکهن، نزیکه په رومردگارتان تاوانه کانتان داپوشیت و بتانخاته ناو باخچه يانی که وه که چهندين جوگای به ناو دا دهرات، نه و روژهی که خوا پیغه مبه ر ﷺ و نه و باوهردارانه ی که له گه ليدان شهرمه نده و رسوايان ناکات، پروناکيه که يان له پيش دهميان و به لای راستياندا دهرات و ده لپن: نهی په رومردگارمان نه م پروناکيه مان بو ته و او بکهن تا ده گه ينه جیگای مه به ست و لیمان ببوره، بیگومان که تو توانات به سهر هه مو شتيکدا هه يه. زانايان و تو يانه تهوبه ی نه صوح نه و تهوبه و گهړانه وه يه که چوار مهرجی تیدا بیت: ده بی دلی پر بیت له رقو بیزاری به رامبه ر به و تاوانه، جهسته و ناندامه کانی لیدور بخاته وه، دوستان و برادرانی خرابی تهرک بکات پاشان ده ست به رزبکاته وه و به زمان داوای لی خوشبون بکات له په رومردگاری، چونکه پیغه مبه رمان ﷺ ده فهرموئ: {إِنَّ رَبَّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي مِنْ عَبْدِهِ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ أَنْ يَرُدَّ هُمَا صَفَرًا / ابوداود، صححه الألباني/ بیگومان که په رومردگارتان به شهرم و سه خيیه کی وایه که شهرم ده کات له وهی که ههرکاتیک به نده يه کی هه ردو و ده ستی به رزبکاته وه بو لای، نه و به خالی بیان گهړینیته وه { به لام دياره نه م مهرجانه له نه هلی بیدعه نایه نده ی، چونکه بیدعه چی لی په شیمان نیه به لگو به چاکه و خهیری ده زانیت، جا بویه پیغه مبه رمان ﷺ ده فهرموئ: {إِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ التَّوْبَةَ عَنْ كُلِّ صَاحِبٍ بِدْعَةٍ حَتَّى يَدْعَ بِدْعَتِهِ الطَّرِيقِ، صححه الألباني/ بیگومان که ﷻ به رگری تهوبه ی کردوه له هه مو بیدعه چیه که هه تا واز له و بیدعه يه دینیت}.

٩) نهی پیغه مبه ر ﷺ دزی خوانه ناسن و دوورودکان بجه نکه، (له گه ل خواناساندا به شمشیرو له گه ل دوورواندا به زمان و لیدانی حده لسه ر نه و تاوانانه ی که ده یکه ن و ناشکرا ده بیت) و دلره ق به سه بارهت به وان، نه و سا جیگایان دوزخه و خراپترین جارهنوسیانه نه و دوزخه.

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَآغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾ يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ جِهَدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّرَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتٍ نُّوحٍ وَأَمْرَاتٍ لُّوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادٍ نَّاصِلِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمَّا دُفِعَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاسِلِينَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَمْرَاتٍ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُّوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَانِنِينَ ﴿١٢﴾

نه گهر هه ردو و کتان (عائشه و حه فصه) پشتی يهک بگرن له دزی نارده زوی پیغه مبه ر ﷺ، نه و سا بیگومان که خوا خوای لایه نگریه و جوهر نیل و پیاوچا کانی باوهر دار و ته و اوای فریشته کانیش پاش نه وه (نه گهر په شیمان نه بنه وه) پشتی وانیته ی، بوخاری هیناو یه تی که عومه ر ده لپت: ژنانی پیغه مبه ر ﷺ یه کیان گرت له ته نگه لچنین به پیغه مبه ر ﷺ بو بابته ی خه رجیان منیش وتم (نزیکه په رومردگاری نیوه نه گهر نیوه ته لاق بدات هاوسه رانیکی چاکتر له نیوه ی پیبدات موسلمان بن باوهر دار بن به نندایه تیکه ر بن و... و... هتد) جا خوا هه مان قسه ی دابه زاند بو پیغه مبه ر ﷺ واته: قسه کانی عومه ر پیک بو له گه ل نه وه ی که خوا له نه زلدا تو ماری کردبو که ده فهرموئ:

٥) نزیکه په رومردگاری (نه گهر نیوه ته لاق بدات) بو ی بگوریت به هاوسه رانیکی چاکتر له نیوه که موسلمان، باوهر دار، گوپرایه ل، له خرابه په شیمان، به نندایه تیکه ر، روژووگر، بیوه ژن و کچیان تیدابیت.

٦) نهی نهوانه ی که باوهرتان هیناوه خو تان و خاوخیزان تان له ناگریک بپاریزن که هه لگړ سینه ری خه لک و به رده، فریشته گه لیکی دلره ق و به هیز سه رپه رشتی ده کات که هه رگیز نه وانه له فهرمانی خودا لاناده و هه ر چپیان پی بوتریته نه نجامی ده دن. پیغه مبه رمان ﷺ ده فهرموئ: {مُرُوا أَبْنَاءَكُمْ بِالصَّلَاةِ لَسَبْعِ وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا عَصًا وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ / ابوداود، الالباني/ حسن صحیح/ به

۳۰

سُورَةُ الْمُلْكِ

۶۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ
 الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾
 الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ
 تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
 يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ
 الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسَّ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾
 إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ
 مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾
 قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ
 إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
 السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْرِفُوا يُذُنُوبَهُمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

۳۰

سورتهی مولک

۶۷

سورتهی مولک که سورتهی شهست و ههوتهمی قورئانه، له مهکهدا هاتوته خوارده، سی نایهته، و تراوه هفتا و شهشهمین سورته به گویره دابهزین و پاش سورتهی (المؤمنون) و پیش سورتهی (الحاقة) دابهزیوه.

به (المُحِیَّة) و (تَبَارَكَ الْمُلْكُ) و (الْوَاقِیَّةُ) و (الْمَانِعَةُ) که رزگارکهر و پاریزره له سزای گوژ) ناو براوه، پیغهمبهر ﷺ فهرمویهتی: {إِنَّ سُورَةً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَاهِي إِلَّا ثَلَاثُونَ آيَةً شَفَعَتْ لِرَجُلٍ حَتَّى أَخْرَجَتْهُ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَدْخَلَتْهُ الْجَنَّةَ وَهِيَ سُورَةُ تَبَارَكَ/ الحاكم، حسنه الألبانی/ بیگومان له پهراوهکهی خوادا سورتهیک ههیه که ههر سی نایهته که له رۆژی قیامهتدا تکا دهکات بۆ مروق، ههتا له ناگری دهردهیئیت و دهیخاته ناو بههشتهوه نهویش سورتهی "تهبارمه" یه {

نیبنو مهسعود دهلیت: {مَنْ قَرَأَ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ كُلَّ لَيْلَةٍ مَنَعَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهَا مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَكُنَّا فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نُسَمِّيْهَا الْمَانِعَةَ وَإِنَّمَا فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ سُورَةٌ مِنْ قَرَأَ بِهَا فِي لَيْلَةٍ فَقَدْ أَكْثَرَ وَأَطَابَ/النسائي، حسنه الألبانی/ ههرکهسیک ههמושهویک تهبارمهکهی مولک بخوینیت، خوای دهسهلاتدارو گهوره بهرگری دهکات لهسزای گوژ، وه لهسهردهمی پیغهمبهردا ﷺ بهمانیعه ناومان دهبرد و بیگومان لهپهراوهکهی خوای دهسهلاتداروگه وردها سورتهیک ههیه

﴿١﴾ خوا ژنی نوح و ژنی لوت بۆ نهوانهیی که خوانهناسن به نمونه باسدهکات که ههردووکیان خیزانی دوو بهنده بون له بهندهچاکهکانی ئیمه، نهوسا خیانهتیان کرد ههر یهکهیان بهدزی میردی خوئی دهجولایهوه، جا نهوانیش هیچ سودیکیان بهو دوو ژنهیی خوئیان نهداوه و ههر که مردن پییان و ترا لهگهله نهو خهلهکی که دهچنه ناو ناگردهو ئیوهش بچنه ناویهوه. و تراوه خیانهتی خیزانی نوح نهوه بووه که باوهری پی نههیناوهو بهخهلهکی دهوت که پیاوهکهم شیئ بووه، خیانهتی خیزانی لووتیش نهوه بو کهسههرای نهوهی که باوهری پی نههیناوهو میوانهکانی لووتیشی به بیباوهردان راگهیاندهو نهوانیش پهلاماری مائی لووتیان داو زهمهتیکی زوریان بۆ دروستکرد تا وای لی هات که ﴿وتی: خوژکه زۆرم بهئیوه بشکایه﴾ هود/۸۰.

﴿١١﴾ وه خوا ژنی فیرعهون که ناوی ناسیه بو بۆ باوهرداران به نمونه باسدهکات نهو کاتهی که وتی: ئهی پهروهردگارم لهلای خۆت مالیکم بۆ چاک بکهو له فیرعهون و کردهوه ناپهسهندهکانی رزگارم بکهو له گهلی ستهمکار رزگارم بکه، لهم دوو نمونهوه چاک ناشکرا دهبیئت که پیاو و ئافرت ههر یهکهیان بۆخوئیان سهربهخۆن و باری کهسیان بهسهرنهویتریاندا نادریت، رافهکاران دهلین: کاتیک کهموسا به سهر ساحیراندا سههرکهوت ناسیهی خیزانی فیرعهون باوهری هیئا، جا فیرعهون که لهمه ناگادار بویهوه دهستی کرد به سزا دانی ناسیه که نهویش له ژیر ئیش و نازاری نهو سزایاندها ئهم دوعایهیی کرد کهقورئان تۆماری کردوه، جاههتا قورئان ههیه دهمینئ و ههر بهوتنهوهی قسهکهی موسلمانان خیزیان دهست دهکهوئیت.

﴿١٢﴾ جا نمونهیهکی تری باوهرداران مهریهمی کچی عیمرانه که دامینی خوئی له کاری خراپ پاراست، جا ئیمه لهو رۆحهی خۆمان کردبه ناو باخهلیداو باوهری به وشهکانی پهروهردگاری و پهراوهکانی کردو لهو کهسانه بو که گوپراپهله و فهرومانبهرداری خودان.

له فهرمودهدا هاتوه که پیغهمبهرمان ﷺ فهرمویهتی: {كُمَلٌ مِنَ الرِّجَالِ كَثِيرٌ، وَلَمْ يَكْمَلْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا أَسِيَّةُ امْرَأَةِ فِرْعَوْنَ وَمَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ، وَخَدِجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ، وَإِنَّ فَضْلَ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ/ متفق عليه/ زۆر کهس له پیاوان پیاوی نهواوبوه، بهلام له ژنان جگه لهمانه کهسیان تهواو نهبوه، ناسیهی ژنی فیرعهون و مهریهمی کچی عیمران و خهدیجهی کچی خوهیلیدو بیگومان ریزی عایشه لهناو ژناندا وهکو ریزی تریتی گوشتاوه بهسهر ههمو خواردنهکانی ترده}.

دووهم - مهبهست هەر الله بێتو به نیهتییکی پاک و خاوینهوه بکریت، نهگهر مهرجی یهکهمی تیدانهبو نهوه بیدهعهیه و تاوانه با نیهتهکهیشی پاک بێت، بهلام نهگهر مهرجی دووهمی تیدا نهبو نهو ریاکاریه. بۆ نمونه: شهرع به ریک و پیک خویندنو نویژ فهران ددهات، بهلام نهگهر نیهتهکه چاک نهبو نهوه نهو کرداره له لایهن پیغه مبهروه ﷺ، به هاوبه شدنانیکی شاراو نهو براوه پیغه مبهره مان ﷺ دهفرموی: {أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَا هُوَ أَخَوْفُ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنَ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ قَالَ قُلْنَا بَلَى فَقَالَ الشِّرْكُ الْحَقِيُّ أَنْ يَقُومَ الرَّجُلُ يُصَلِّيَ فَيَزِينُ صَلَاتَهُ لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ رَجُلٍ/ابن ماجه، حسنه الابن/ نایا پیتان بلیم کامهیه له لای من له دهجال مهترسی دارتره بۆتان؟ دهلی وتمان: بهلی. جا فهرموی: هاوبه شدنانی شاراویه وهک نهوهی کهپیوا ههله دهستیت به نهجامدانی نویژ جا کهببنی له بهرچاوی پیوا دهیکدایه نویژه کهی جوان دهکات}

٢ نهو زاتهی که جهوت ئاسمانی چین لهسه ر چین دروستکردوه له دروستکراوهکانی نهو زاته بهسۆزه دا نابینی هیچ نارێکیه کهه بێت، جا ههم چاوت بگهڕینهوه پێیدا نایا هیچ لهتبوونیکی پیوه دهیبینی؟

٤ پاشان چه نندین جار چاوت بگهڕینهوه پێیدا، جا چونکه هیچ نارێکی و لهت بونیکی نابینیت چاوت به داماویه وه دهگهڕینهوه بۆ لات، که ههناسه ساردو پهک کهوتوه لهوگهشتو گهرا نه بیسودهیدا .

٥ جا به حهقیقهت ئاسمانی نزیک له ئیوه مان به چراخان جوان کردوه کردویشمانه به دهکوت بۆ شهیتانهکان و نامادهشمان کردوه بۆیان سزایهکی گلهپه دار.

٦ نهوسا بۆ نهوانه ی که باوهریان به پهروهردگاری خویان نیه سزای دۆزهخ ههیه و چ خراپه نهو سه ره نهجامه بۆیان که دۆزهخ و ناگرو ئاوی گهرمه،

٧ ههر کاتی که فربه دیرنه ناویه وه گوپیان له ناله و نرکهیه تی و ههر دهکوئیت.

٨ نزیکه له داخی تاوانباران شهق ببات کهههر کاتی که کۆمه لێکی تی فربه دیریت، سه ره په رشتیاری دۆزهخ پرسیاریان لیدهکات که نایا ترسینه ر نه هاته لاتان و باسی سه ره نهجامی خراپه کانتانی بۆ نهکردن؟

٩ وتیان: بهری وه (الله) ی ترسینه ر هاته لامان بهلام ئیمه باوه رمان پینه کردن و تمان خوا هیچی نه ناردوه و ئیوه ههروان له ناو سه رلیشیواویه کی زۆرگه وردها.

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمُ بِذَاتِ الصُّدُورِ ١٣ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ١٤ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ١٥ أَمْ أَمْنُكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ١٦ أَمْ أَمْنُكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ١٧ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ١٧ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ١٨ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفْتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرِّحْمَانُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ١٩ أَمْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ٢٠ أَمْ هَذَا الَّذِي يَزْعُمُ أَنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ٢١ أَمْ يَمَسُّ مَكَّاءً عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمْ يَمَسُّ سَوِيَاءً عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٢٢ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ٢٣ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ٢٤ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٢٥ قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ٢٦

ههر کهسی له ههر شهویکدا بیخوینی به حهقیقهت چاکه ی زۆرترو پاکتری کردوه}

جابر دهلیت: {كَانَ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ أَلَمْ تَنْزِيلُ وَتَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ / الترمذی، صححه الابن/ نه دهخهوت ههتا نهلیف، لام، میمی ته نزیل و ته باره کهی مولکی دهخویند}

به ناوی الله ی زۆربه سۆزو بینیهایهت میهره بان

١ به فهر و به ره که ته و چاکه ی هه مولایه کی گرتو ته وه و نه سه ره تای ههیه و نه کو تایی وهک نهو زاته ی که خاوه نیه تی، وه نهو بونه وه ره تاییه تی نه وه و به سه ر هه مو شتی کدا توانای ههیه، جا چۆنی ببیه ویت ناوا دهکات، هه ندیک به رز دهکاته وه و هه ندیک دهشکینیت و هه ندیک دهوله مه ند دهکات و هه ندیکیش هه ژار.

٢ نهو زاته ی که مردن و ژیا نی دروستکردوه، تا تاقیتان بکاته وه تا ههر کهس بۆ خوی دهر که ویت که کامتان ئیشی جوان تر دهکهن، وه ههر خۆیه تی ده سه لاتدار و لیبورد. و تراوه مهبهست له ﴿الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ﴾ دنیاو دوا رۆژه واته دنیا مان بۆ مردن و دوا رۆژ مان بۆ ژیا نی ئیوه دروستکردوه. وه مهبهست له کرداری جوان تر نه وهیه که نه م دوو مهرجه ی تیدابیت:

یهکه م - نهو کرداره به وشیه وهیه بێت که شهرع فهرمانی پێداوه.

۱۰) وتیان: ئەگەر بمانبیس تایه و ژیری خۆمان به کار بهینایه و باش حالئ بوینایه، ئیستا ئیمه له ناو یارانئ ناو گلهی ناگردا نه ده بوین. به ئی: تاوانباران که له دنیا دا گهمه به باوهرداران ده که نه و به ساده نه زانیان داده نین و خۆیان به ژیر دهران، له ویدا دان به گیلئ و گهمزهی خۆیاندا ده نین به لام تازه نه و ئیعتیراف و دان پیدان نه هیج سودیکیان پیدادات.

۱۱) جا له ویدا دان به گونا هه کانی خۆیاندا ده نین، چونکه به نو سراوی و به وینه و به ته سجیل کراوی ده یخه نه رویان و بیجگه له دان پیدانان هیج چاره یه کی تریان نه، نه وسا پیدان ده و تری: دووری له رحمه تی خوا بو نه وانه ی که یارانئ گلهی ناگرن و دۆزه خین.

۱۲) بیگومان نه و که سانه ی که له په نامه کیدا له په روه ردگاری خۆیان ده ترسن لیخوشبون و پاداشتی گه وره یان به هیه له لایه نه په روه ردگاریانه وه.

۱۳) نه وسا قسه کانتان بشارنه وه یان ئاشکرای بکه نه له لای الله یه که سانه و پید ده زانی، بیگومان نه و زانیه به وه ی که له ناو دله کاندایه،

۱۴) ئایا ده گونجیت نه و که سه ی که خوی دروستکه ره نه زانیت به وه ی که دروستیکردوه؟ خو ههر خۆشیه تی وردبین و زۆر به ناگاه.

وتراوه ﴿اللَّطِيفُ﴾ واته: نه و زاته که ناگداری به هه موشت هیه و جا به حیکمه ت و زانیه و له سه رخوی به پیره یان ده بات.

۱۵) خوی نه و زاته یه که زهوی رامکردوه بو ئیوه، جا به هه مو گۆشه و که ناریکدا بگه رین و له رۆزی نه و زاته بخۆن و گه رانه وه ش ههر بو لای نه وه. لیرده دا داوه دکات که مرؤف جموجۆل بکات بو پهیدا کردنی رۆزی خوی، نه مه دژی ته وه کول نه و ده یخاته پید پید چاومانه وه که ههر نه م زهویه ی که به فه رمانی په روه ردگار رامکراوه ده ستوانیت بیکات به ئامیریک بو سزا دانی مرؤف.

۱۶) ئایا ئیوه بیترسن له و زاته ی که له سه ر ئاسماندایه که به ناو زه ویدا بتانباته خواره وه، جا له پردا زهوی به لرزیت که کهس فریای هیج نه که ویت؟ نه م جۆره چونه خواره وه به وه ی له رزینی زهویه زۆرجار رویدا وه و له مه ولش زیاتر ده بیت، ده ی بوچی نه وهنده لاسارو بیگوین؟

۱۷) ئایا ئیوه بیترسن له و زاته ی که له سه ر ئاسماندایه که به رد بارانتان بکات، جا به م زوانه دهران که چۆن بو ترساندن و سزای من بۆتان. نه وسا چاوتان به خۆتان ده که وئ.

۱۸) به حه قیقه ت نه وانه ی پید نه وانیش باوه ریان نه هینا، جا بزانه چۆن بو دژمنایه تی من بۆیان و چیان به سه ر هات، بوچی نه مانه ی ئومه تی تۆش بیر له وانه نا که نه وه له و نه زانی و نه قامیه ده ست بکیشنه وه؟

۱۹) ئایا نه وان نابین نه و بالئدانه ی که له سه ر یانه وه نه چۆن بالئان پان ده که نه وه و پاش نه وه ش ده یلکین به خۆیان وه، جگه له رحمان هیج که سیکی تر رایان ناگریت به ئاسمانه وه، بیگومان که نه و بینهری هه مو شتی که و هیچی له پید چا و ون نابیت.

۲۰) ئایا جگه له رحمان کییه نه و که سه ی که سه ربازی ئیوه بیت و یارمه تیتان بدات؟ به راستی که سیکی تر تان نه، خوانه ناسان هه میشه ههر له ناو لوتبه رزی و غه رایی خۆیاندا، جا له راستیدا نه وان خه له تا و ن و به وه ی نه قامی خۆیان وه له راستی دور خرا و ن.

۲۱) نه گه ر نه و رۆزی ئی گرته نه وه نه وه کییه که رۆزی ئیوه بدات؟ هیج کهس نه. به لکو نه وان له سه ر که شی و له دوور که و تنه وه دان و نایانه ویت خوشبه خت بین.

۲۲) ئایا نه و که سه ی به سه ر دهم و چا ویدا بروت باشر ریگا ده زانیت یان نه و که سه ی که به ریگ و پیک و راوه ستاوی به سه ر ریگای راستدا بروت؟ نه مه وینه بیبا ورو باوه رداره و که له م دنیا دا به م شیوه نه و له دوا رۆژیدا هه روان، نه نه سی کوری مالیک ده لیت: {أَنَّ رَجُلًا قَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ كَيْفَ يُخْشَرُ الْكَافِرُ عَلَى وَجْهِهِ قَالَ أَلَيْسَ الَّذِي أَمْسَاهُ عَلَى الرَّجُلَيْنِ فِي الدُّنْيَا قَادِرًا عَلَى أَنْ يُمْشِيَهُ عَلَى وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ / متفق عليه} بیگومان پیاویک وتی نه ی پیغه مبه ری خوا خوانه ناس چۆن به سه ر دهم و چا ویدا کۆده کریته وه؟ فه رموی: ئایا نه و که سه ی که له دنیا دا به سه ر قاجیدا ده بیات ناتوانیت له رۆزی قیامه تدا به سه ر دهم و چا ویدا بیبات؟ پاداشت به گویره ی کرداره نه وان له دنیا دا چاکیان به خراپ دانا وه خراپیش به چاک، جا له ویدا بو رۆشتن سه رو بن ده کرین تا ههر به بینینان بناسرینه وه.

۲۳) بلئ خوی ههر نه و زاته یه که ئیوه ی له سه ره تا وه به دیه ئیانه و گوی و چاو و دلانی بو ئیوه دانا وه تا شت ببیستن و ببینن و لی تی بگه ن، به لام ئیوه که متر سوپاسی خودا ده که ن. نه و نیعه تانه ی که پیمان دراوه نه مانه تن و ده ی بو به جیه ئیانی فه رمانه کانی په روه ردگار به کاریان به نین تا خودا له خۆمان رازی بکه ین، نه گینا خیانه تمان له نه مانه ت کردوه .

۲۴) بلئ: نه و خۆیه تی که له م زهویه دا دروستیکردون و سه ر نه نجامیش ههر بو لای نه و کۆ ده کرینه وه.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيَّتَتْ وَجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْقَائِلَاتِ

٥٢

٦٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ت وَالْقَالِمُ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمْ الْمَقْتُولُ ﴿٦﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تَطِيعُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٨﴾ وَذُو لَوْنٍ فَيَذْهَبُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تَطِيعُ كُلَّ حَلَافٍ مَهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَاءٍ بَنِينٍ ﴿١١﴾ مَتَاعٍ لِلْآخِرِ مُعْتَدٍ أَيْمٍ ﴿١٢﴾ عَتَلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تَنَالَى عَلَيْهِ أَيْنُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأُولَى ﴿١٥﴾

﴿٢٥﴾ جا ئەو خوانه ناسانه دهلین: ئەگەر راست دهکەن کە ی ئەو هەرپەشانی کە وتوتانە ڕودەدەن و کە ی ئەو بە ئینە دیتە دی؟

﴿٢٦﴾ بلی: زانیی کاتی هاتنی ئەو هەرپەشانه هەر لەلای خودایە و من هەر ترسینەرێکی ئاشکرام بۆ ئیو. واتە ناتوانم لەو بارهوه هیچ بریارێک بدەم و نازانم کە ی دیت.

﴿٢٧﴾ ئەوسا کە ئەو هەرپەشەیان لە نزیکهوه بیست، ئەو کاتە ڕوی خوا نەناسان ڕەش دەبیت و دەوتریت ئەمە یە ئەو شتە کە ئیو باوەرتان پێ نەدەکرد

﴿٢٨﴾ بلی: پیشانم بدەن بزانم ئەگەر خوا من و ئەو ی لەگەڵمدا یە لەناوی ببات یان بەزەیی پێماندا بیتەو و لێمان ببوریت و سزایمان نەدات ئەوسا کێ خوانه ناسان لە سزای بەژان دەپاریزیت؟ واتە ئە ی ببایوەرەن کە چاوەروانی مردنی من و باوەردان دەکەن لە مان یان نەمانی ئیمە، ئیو چ سودیکتان دەستدەکەوێت دەبا، بگەرینەو و بۆ ریگی راست و واز لە کوفر بهینن، چونکە کەس ناتوانیت کافران لەسزای پەرورەدگار بپاریزیت یان کەوابو هەوڵی ئەو بەدەن خوا خۆتان ڕزگار بکات، نەک هەر ئاواتان ئەو بیت کە خواناسان دوچار ی سزابن ؟!

﴿٢٩﴾ بلی ئەو خۆی رحمانه و باوەرمان پێی هە یە و هەر بەو پشت دەبەستین، جا بەم زوانه دەزانن کە کێ یە ئەو کەسە ی لە گومرایی ئاشکرا دیو کێ یە کە بە خۆشبهختی پاشەڕۆژ دەگات.

﴿٣٠﴾ بلی: پێم بڵێن ئەگەر ئەو ئاوی کە سەرچاوی ژیا تانە بە ناخی زهویدا بچیتە خوارەو و ه یچی بۆ سەر نە یەت، ئەوسا کێ یە کە ئاوی هەلقولا و کانی ئاوی بەتام و چاکتان لەناو ئەو خاکەدا بۆ دەر دەر هینیت؟ جگە لە خوا کەس نە ی و کە سیش ناتوانیت قومه ئاویکی بێ خاک و خۆلمان لەو زهویەدا بۆ دەر بهینیت، ئەگەر خوا ئاوەکان بە ناخی زهویدا بباتە خوارەو. بیرکەنەو و لەخوا بترسن و لەو ئامۆژگاریه بەنرخانە ی سود وەرگرن.

وشە ی (صدر) / سینگە و مەبەستی دلە، ئەمە بزانه بۆ هەمو شۆینەکانی تری لەم بابەتە، ناو بردنی شتە بەناو جینگە کە یەو / تسمیه الشیء باسم الخل).

سورتهی قه له م

٥٢

٦٨

سورتهی قه له م کە سورتهی شهست و ههشته می قورنانه، لە مەکەدا هاتو ته خوارەو، پەنجاو دوو ئایه ته و سورتهی (ن) یشی پێدەوتریت. لەو سورته تانیه کە لە سەر هتای پێغه مبه رایه تی پێغه مبه رمانه وه ﷺ دابه زیو. و تراوه ئایه تی چل و چوارو ئایه تی چل و هه شتی به ئایه تی (فرمان به غه زا) نه سخ بونه ته وه. لە سورتهی پێشودا کە باس لە دەسه لاتی پەرورەدگارو لە ناوچونی نیعمه ته کانی به هو ی ناسو پاسی به نده کانی وه کرا، لەم سورته شدا به سهرهاتی خاوهن بیستانیانیک باس دهکات کە به خیلی روی تیکردن و پەرورەدگاریان لە بیرچو، جا پەرورەدگار ئەو نیعمه ته ی لە ناو بردن، ههروهک لە سورتهی پێشودا به وشە ی: ﴿إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا﴾ ئاماژه به وه دهکات کە چونی ئاوهکان به ناخی زهویدا لە شهودا رود هات ههروهک چۆن لە ناوچونی بیستانه کە ی ئەمانه ی کە لەم سورته دا باسیان دهکات لە کاتی شهودا روی داوه.

بەناوی اللہ ی زۆر بەسۆزو بینیهایهت میهرمان

﴿١﴾ ﴿ت﴾ لەو پیتانه یه کە لە سەر هتای هه ندیک لە سورته کانه وه هاتو کە ئەمە کۆتای یانه، زۆر به ی زانیانی ته فسر و تو یانه هەر خوا خۆی ده زانی ت مەبەستی چیه، هه ندیکیش مانایان کردو، سویند به قه له م کە یه کەم دروستکراوی خۆیه تی و سویند به و دێرانه ی کە ده بنوسن چ تۆمار کردنی قه له م بیت لە سهره تاوه بۆ هەمو ته ق دیرات چ نوسینی فریشه کان بیت سه بارهت به کردار و ڕۆزی و ماوه ی ته م نه کان یان هەر نوسینی ک بیت و هی هەر کەس بیت کە به لگه ی ژیری و لیزانی ئەم دروستکراوی خوی خاوهن ده سه لاته.

عوباده ی کوری سابیت ده لیت بیستم لە پێغه مبه روه ﷺ کە فهرموی: { إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ فَقَالَ لَهُ أَكْتُبْ قَالَ رَبِّ وَمَاذَا أَكْتُبْ قَالَ أَكْتُبْ مَقَادِيرَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ } / ابوداود، صححه

الالبانی/ بیگومان یه کهم شتی که خوا دروستیکردوه قهلهم بو، جا
فهرموی: بنوسه وتی: نهی پهروردگارم نامادهم و چی بنوسم؟
فهرموی: نه اندازدکانی هه مو شتی که هه تا قیامهت دیت، بنوسه {

۲) خوا سویند به قهلهم و بهو نوسینانه دهخوات، که تو نهی
محمد ﷺ بههوی چاکه ی پهروردگارتهوه شیت نیت.

۳) بیگومان بو تو پاداشتیکی نه پراوه ههیه.

۴) جا بی شک تو له سهر رهوشتیکی گه ورده بهرزی که
رهوشتیکی نهو قورئانه بوه واته تو له سهر ئایینیکی گه ورهیت،
هه ورده کو دایکی باوهرداران عایشه (خوا لئی رازی بیت)
وتویهتی: { خُلْفَةُ الْقُرْآنِ / مُسْلِمٌ وَغَيْرُهُ } رهوشتی ههر نهو قورئان بوه
واته، نهو پیغه مبهره ﷺ خوی قورئانیکی زیندو بووه.

۵) نهوسا بهم زوانه تو دهبینیت و نهوانیش چاویان
پیددکه ویت جا نه وکاته دهرزن.

۶) که به کامتانهوه شیتی ههیه.

۷) بیگومان پهروردگار ههر خوی زانتره بهو کهسهی که له
رپگی نهو لایداوه ههر خوی زانتره بهو کهسهی که رپگی
خوش بهختی گرتووته بهر، تو پیغه مبهری نهو زاتهیت و له
تانه و ته شهرو قسهی پروپوچی نهوان دلتهنگ و ناویمید مبه
خو ﷻ الله بئ ناگانیه لهوان.

۸) نهوسا بهگوئی بیباوهران مه که که داوات لیددکه عهیب و
عاری خاوانیان و پروپوچی ئاینه کایان باس نه کهیت و بیددنگ
بیت تازیاتر رسوانه بن.

۹) نهوان زوریان پیخوشه که تو له گهل نهواندا بگونجیت و
له سهر هه ندئ لهودی که نهوان باوهریان پیی ههیه له گهلاندا
رپک بکهویت یان لای کهم بیددنگ بیت له سهری، جا نهوانیش
نه وکاته خویان شل ددکه نهوه و ههول ددهن که له گهلندا
بگونجین، واته نهوانه ماندوو ههراسانن له پیروزی و جموجولی
راستی که به هه مو شیوهیه که دزایه تیان کردوه، به لام زوری
نه برده به سهریاندا شکاوهتهوه و بینویانه که دهستکه وتیکیان
نه بوه، چونکه خوا خوی یارمهتی ئایینی خوی ددهت و هه میسه
کهسانی چالاک و گیان فیداو نه بهزی بو دروست ددکات و ده بیت
به سپیری که له بهر دهم تهوژمی نه فامی و خاوه ناسی و بی
به ندوباریدا که له لای نهوان نه مه شتیکی چاکه و پیشکه وتنه و بی
ناگان لهودی که نه مانه قهوانه کونه رزیوه دکانی سهر دهمی
نه فامین و له سهر دهستی پیغه مبهران و پیاوچاکان به هه زاران جار

سَمِعْتُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ۱۶) إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَبَصْرُنَا مِصْبِحِينَ ۱۷) وَلَا يَسْتَنْوُونَ ۱۸) فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ
وَهُمْ نَائِمُونَ ۱۹) فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ۲۰) فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ۲۱) أَنِ
اعْدُوا عَلَيَّ حَرْبَكُمْ إِنَّ كُنْتُمْ صَرِمِينَ ۲۲) فَأَنطَلَقُوا وَهُمْ يَخْتَفُونَ ۲۳)
أَن لَّا يَدْخُلْنَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ۲۴) وَغَدَا عَلَى حَرٍِّ قَدِيرٍ ۲۵) فَلَمَّا
رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَصَّالُونَ ۲۶) بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۲۷) قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ
لَكُمْ لَوْلَا نَسِيحُونَ ۲۸) قَالُوا لِمَنْ رَّبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۲۹) فَأَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ۳۰) قَالُوا إِنَّا لَنَرِيكَ إِنَّا كُنَّا طَائِفِينَ ۳۱) عَسَى
رَبِّنَا أَن يُّبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ۳۲) كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كُنُوا يَعْلَمُونَ ۳۳) إِنَّ لِلْمُتَفِينِ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ
۳۴) أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۳۵) مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۳۶) أَمْ
لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۳۷) إِن لَّكُمْ فِيهِ لَمَذْهَبُونَ ۳۸) أَمْ لَكُمْ أَيْمَنٌ
عَلَيْنَا بَلْعَةً إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِن لَّكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ۳۹) سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ
بِذَلِكَ رَعِيمٌ ۴۰) أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كُنُوا صَادِقِينَ ۴۱)
يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۴۲)

گور کران، به لام شهیتان و دارو دهسته که ی هه میسه نه و مردوه
زیندو ده که نه وه به پو شاکیکی نوی دایده پو شن و مرو فیه ساده و
سویلکه کانی پی فربو ددهن و به شتیکی پیروزی سهر دهم کاویزی
ده که نه وه! دیانه ویت که هه لگری نه م په یامه خوا ییه هیوو و شل
بکه نه وه تا نهوانیش و چانیک بددهن و پهرو بالیکی زیاتر بو
خویان دروست بکهن، جا خوا دهفه رموی:

۱۰) نه که ی بهگوئی ههچ سویند خوریکی سوک بکهیت.

۱۱) که هه میسه خهریکی عهیب و عار دروست کردنه بو
خاوانسان، هه میسه خهریکی دووزمانیه.

۱۲) زور رپگره له چاکه و دهستدزییکه ره، زورگونا هباره.

۱۳) وشکی دلره قه پاش نهو هه مو وه سفه ناشیرینانه ش زوله و
خوی سه پاندوه به سهر نهو بنه ماله دا، تا خوی بهو بنه چهیه که
به درو خوی سه پاندوه به سهریاندا پله و ناوی خوی بهر ز بکاته وه.

۱۴) نهو دزایه تیهشی له بهر نه وهیه چونکه خاوه نی مال و
کورانه و بهوانه له خوی بایبیه و خوی بینیا دهرانیت.

۱۵) ههر کاتیک نیشانه کانی ئیمه ی به سهر دا بخوینریته وه
له باتی بیر کردنه وه و سودوهرگرتن ده لیت: داستانه پرو
پوچه کانی پیشینانه.

۱۶ ئىمەش بەم زوانە مۇرىك دەنئىن بە لوتیدا (لیرەدا وینەى ئەو بەدکارەى وەکو کەرکەدەنگ پېشانداوہ ، چونکە ئەو خرتومی ھەيە (لوتى دريژ) بەراستی مروؤف دەبیت لە خوا بترسیت، چونکە ھەر کەسێک دژایەتى خواو پیغەمبەر ﷺ و بەرنامەکەى بکات و لە سنور تیپەرپیت، بەدئىایىیەوہ ئەو کەسە خوا ئابروی دەبات ھەرودەک لەم سەردەمەیش چەندین کەسى ئاوامان دى و بینیمان چیان بەسەر ھات و چون ھەرلە دنیادا ﷻ سزای گالتە پیکەرى خۆى بەسەردادان، لەراستیدا ئەوہشتیکى زۆر کەمە سزای گەورە لە دوارۆژدا دەبیت، خوا دەفەرەمۆی: ﴿بەدئىایىیەوہپیش ھاتنى سزای گەورەترسزای دنیاىان پیدەچەژین بەلگو لە خراپە و تاوان بگەپنەوہ﴾
سەجەدە ۲۱: .

۱۷ بېگومان ئیمە ئەوانمان تاقیکردەوہ بە بى بارانى و قاتوقرى ھەرودەکو چون خاوەنى ئەو باخچەيەمان تاقیکردەوہ کاتیک کە سویندیان خوارد کە ئەو باخەیان بەيانی زوو بۆ خۆيان بچن و بەشى کەسى ئى نەدەن.

۱۸ جا (إنشاء الله) یشيان نەکرد.

۱۹ ئەوسا کە ئەوان ھەر لە خەودا بون لەلایەن پەرورەدگار تەوہ بەلایەک دای بەسەر ئەو باخەداو سوتاندى.

۲۰ جا ھەرودەکو چەرمى رەشى لیکرد.

۲۱ جا بەيانی کە لە خەو ھەستان بانگی یەکتە یان کرد.

۲۲ کە بەیەکتەریان وت: ئەگەر دەتانەوئیت میوہى خۆتان بچن و کەس پیتان نەزانیت دەى بابەم بەيانیە زووہ بگەنە سەر باخەکەتان.

۲۳ جا ئەوان رۆیشتن و لەنیوان خۆياندا بەچپە قسەیان دەکرد.

۲۴ دەیان وت: نابى هیچ ھەژاریک ئەمرو پیتان بزانییت و بیتە ناو ئەم باخەوہ بۆنەوہى کە خۆمان شتیکی زۆرمان بەرکەوئیت.

۲۵ بەيانی زوو رۆین و پيیان وابو کە دەتوانن بەرگری فەقیر لەو باخە بکەن تاهەموى ھەر بۆ خۆيان بیت.

۲۶ جا لەکاتیکیدا کە چون و ئەو باخەیان بینى کە ھەموى سووتاوہ و هیچ شینایىیەکی تیدا نەماوہ و ھەموى رەش بوەتەوہ ، کە لە باخ ناكات وتیان: بەراستی ئیمە رینگامان ھەلەکردوہ، پاش وردبوونەوہیەک زانیان راست ھاتون و ھەر ئەمەيە باخەکەیان کە وای بەسەرھاتوہ و ھەموى سووتاوہ.

۲۷ وتیان: نەخیر ریمان ئى ون نەبوہ بەلگو ناوئومیدو بېبەشکراوین. ئینجا ھەستیان بەخراپی نییتەکەیانکرد،

۲۸ باشتەین کەسیان وتی: ئەى من پیم نەوتن ئیوہ تەسبیحات بکەن و ﷻ بە بیغەیب و بە بی نیاز بزانی و لەو ھەلۆیستە نارێک و دور لە رەوشتى خوا پەرستایەتى پەشیمان ببنەوہ؛

۲۹ وتیان: پاک و بى عەيە پەرورەدگارمان، بېگومان ئیمەین ستەمکارلەخۆمان وکەس وکاروہەزاران.

۳۰ جا لەسەر ئەو بېریارە خراپەیان ھەندیکیان پروی گازندە و سەرزەنشتیان لە ھەندیکیان کرد و لۆمەى یەکتەیان دەکرد.

۳۱ وتیان: وای بۆ ئیمە بېگومان کە ئیمە ناحەقیمان کرد کە ئەو بېریارەمان دا کەبەشى ھەزاران لەوباخە نەدەین و بەرھەمەکەى ھەموى ھەر بۆ خۆمان بیت.

۳۲ نزیکە بەھوى پەشیمان بوونەوہمان پەرورەدگارمان چاکتر لەم باخەمان پیدات، بېگومان ئیمە ھەر رومان لە پەرورەدگارى خۆمانە. دەلێن ئەمانە خەلگى شارى زەرەوان لە شەش کیلۆمەترى سەنەادا بوون، ھەندیک دەلێن: خەلگى حەبەشە بوون ، کە باوکیان ئەو باخچەيەى بۆ بەجى ھیشتبون و خاوەنى پەراو بوون، بەشیوہیەکی جوان باوکیان لەو باخە رەفتای دەکرد، بەشیکی لەناو باخەکەدا بۆ کەسانیک کە بەناویدا ھاتوچۆ بکەن تا سودى ئى وەرگرن و بەشى سالتیکی مال و مندالى خۆى لێھەلەدگرت و باقى دەدا بە فەقیر و کەمدەستان، پاش خۆى مندالەکانى وتیان: باوکمان نەزان بوہ شتى وای کردوہ و بەشى فەقیر و کەمدەستانی داوہ ، ئیمە ئەو بەشە نادەین تا خۆمان سوودى زیاترمان دەستکەوئیت ، بەلام خوا بەدزى بۆچونەکەى خۆيان سزای دان و بە ناگرى قودرەتى خۆى ئەو باخەى سوتاندو بەشپراوونائومیدى کردن ، ئیتەر ئەو کورپانەى نەخۆيان و نە خەلک لەو باخچەيە، جگە لە نەمان و ناوئومیدى سوودیکی تریان دەست نەکەوت.

۳۳ ھەر ئاوہەيە سزای خودا بۆ ستەمکاران و بېپرەحمان، بېگومان ئەگەر ئەوانە بزانی سزای رۆزى دواى لەمەش گەورەترە. ئینجا پاش باسى سزای تاوانباران جا پەرورەدگار باسى پارێزکاران دەکات و دەفەرەمۆی:

۳۴ بیگومان بۆ پاریزکاران له لای پهروهردگاری خوځان باخچه گهلی نازو نیعمت ههیه نه له ناوده جیته و نه خراب ده بێت و نه لیشیان قه دهغه ده کړیت. ئینجا الله دهفه رموی:

۳۵ ئایا ئیمه، موسلمانان وهك تاوانباران داده نیین؟ وهكو يهك حیسابیان بۆ دهکهن؟ نه خیر.

۳۶ چیتانه و چون ناوا بریاریک دهدهن که ئیمه چاك و خراب وهك يهك ته ماشاکهین؟!

۳۷ نه وهش هیج، ئایا ئیوه پهراویکتان ههیه که بیخویننه وه که له ناویدا نه وه نوسرابییت؟

۳۸ که بیگومان ئیوه چیتان دهویت له دنیا دا نه وه هه لبریزو نه وه دنیايش هه به ئاره زوی ئیوه بییت؟

۳۹ نه وهش واز لی بیته، ئایا بۆ ئیوه ههیه له سههه ئیمه پهیمانیکی بتهو که ههتا قیامهت که له ودا وتبیتمان: بیگومان بۆ ئیوه ههیه نه وه بریاره ی که دهیدهن؟ واته، هه رخوتان خاوهنی بریارن و کهس قسه له قسه تاندا نه کات؟ شتی واههیه؟

۴۰ دهی پرسیاریان لی بکه بزانه کامیان بهو نه رکه هه لدهستیته و نه و قسانه یان بۆ ده باته سههه؟

۴۱ نه وهش واز لی بیته، ئایا هاویه شانیکیان له لای خوا ههیه که نه وهی مه بهستی نه وان بیته وایان بۆ بکات؟ نه گهه راست دهکهن و هه یانه دهبا بیهیتن.

۴۲ جا الله کاتیک فه رموی بۆ پاریزکاران باخچه یان و نازو نیعمت ههیه، نه وه رۆشن دهکاته وه که که ی نه وه شته به نه رخه ده بێت و دهفه رمویته: نه وه رۆژهیه که لاق پرووت ده کړیت، واته: رۆزی قیامهت و نه وه روداوه گرینگانه ی نه وه کاته له بومه له رزهکان و تافیکردنه وهکان و نه وه کاره سات و به لا گه ورانه ی که له و کاته دا په یاده بن، جا نه وه کاته بانگ ده کړین بۆ سوچه دووره کان ناتوان سوچه به بن.

له فه رموده ی سه حیحا هاتوه که نه بو سه عیدی خدی ده ئیت: له پیغه مه بهروه ﷺ بیستم که دهفه رمو: {يَكْشِفُ رُبُّنَا عَنْ سَاقِهِ فَيَسْجُدُ لَهُ كُلُّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ، وَيَبْقَى مَنْ كَانَ يَسْجُدُ فِي الدُّنْيَا رِيَاءً وَسُوءَةً فَيَذْهَبُ لِيَسْجُدَ فَيُعَوِّدُ ظَهْرَهُ طَبَقًا وَاحِدًا}. پهروهردگارمان قاجی خو ی (که چونیه تیه که ی نادیاره و بهوشیویه که شایانی نه وه زاته یه) ده رده خات، نه وه کاته هه مو پیاو و ژنیکی باوه ردار سوچه ده بن بۆ الله، ده مینیته وه نه وه که سه ی که له دنیا دا

خَيْشَعَةً أَبْصَرْتُمْ تَرْهَقُهُمْ ذُلٌّ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلَامُونَ ۚ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۚ وَأُمْلِي لَهُمْ أَنْ كَيْدِي مَتِينٌ ۚ أَمْ تَسْتَلْهُمْ آخِرَ أَفْهَمٍ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ۚ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْنُتُونَ ۚ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۚ نَحْنُ لَا نُنَازِلُكَ بِهَذَا الْحَدِيثِ مِنْ رَبِّهِ ۚ لَنُنَذِرَ بِالْعُرَىٰ وَهُمْ ذَمُّومٌ ۚ فَاجْنِبْهُ رَبُّهُ ۚ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۚ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَنْجُونٌ ۚ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۚ

۵۲

سُورَةُ الْحَجَرِ

۶۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ۚ (۱) مَا الْحَاقَّةُ ۚ (۲) وَمَا أَذْرَكَ مَا الْحَاقَّةُ ۚ (۳) كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ۚ (۴) فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهِلَّ بِكُمْ بِالطَّاغِيَةِ ۚ (۵) وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۚ (۶) سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَينَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعِجَابُ غَحَلٍ خَاوِيَةٍ ۚ (۷) فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۚ (۸)

نوێژکردنه که ی ته نها بۆ خو پیشان دان و ناوو شوهرت بوه، جا نه وه کاتیک دهیه ویت سوچه ببات پستی ده بێت به یهک ته خته و ناتوانیت سوچه ببات}.

۴۳ چاوشوړن و دوچار ی سه رکزی بوون و به حه قیقه ته نه وانه له دنیا دا که ساغو سه لامهت بون بانگران بۆ سوچه بردن و نوێژکردن به لام گو ییان به و بانگه وازه راسته قینه نه دا. واته: نه مړو شه رمه نه وه سه رشوړن، نه مهش به لگه ی سو زی خودایه بۆ به نه دهکانی پيش دوچار بونیان به تهنگ و چه له مه ره یگایان بۆ رون دهکاته وه و حه قیقه ته ی سه ره نه نجامیان بۆ باس دهکات، تا به لکو بیرکه نه وه و به و سه ره نه نجامه خراپه گرفتار نه بن، به لام زو ربه ی په یه وه ی راستی ناکات و به دوا ی راستیدا ناگه رپیت. ئینجا الله هه ره شه دهکات و دهفه رموی:

۴۴ ساتو (ئه ی محمد) وازم لی بیته بۆ نه وه که سه ی که باوه ر به م قورئانه ناکات هیواش هیواش لیی ده گوړین تا ده یخه ی نه داوه و به ی نه وه ی خو ی هه ست به هیج بکات.

۴۵ جا ماوهیشیان پی ده ده م بیگومان که فیلی من به وان زوړ سه خت و ئالو زه و لیی ده رباز نابن.

(کید - مکر) به مانای نه انجامدانی کاریکه له پشت په رده وه ده رده حق به که سیك که خو ی نه زانی هه تا ده که ویت نه نا داوه که وه، له دنیا دا نه وه که سانه ی نه وه ده که ن له ترسا پیو یستیان

بهو کاره ههیه، بهلام خوا زۆربهی سزاو تۆلهکانی ههر ئاوايه ، چونکه کهس نازانیت خودا چی دهکات تا بهلاکه دادهبهزیت نهک ئەمه له ترسا بێت، بهلکو لهبهر شاراوهدی کارهکهیهو شیوهی (مهکر، یان -کید- یان حیل)ی ههیه لهبهر شیوهیهکهیهتی، بۆیه ئەو کارانهی الله بهو ناوه باسکراوه ئەگینا الله له کهس ناترسیت و هیچ شتیکیش ناتوانیت ببیت به بهرپهرج له پێگای فهروانهکانیدا، جا ئەمه به (المشاکله / هاوشیوهی) ناو دهبریت.

٤٦) واز لهوهش بهینه، ئایا تۆ لهسهر ئەم بانگهوازهت داوای کرئ وپاداشتیان ئی دهکهیت، جا ئیتر ئەوانیش لهبهر ئەو پاداشته باریان گران بێت و نهتوانن بیدهن، بۆیه باوهرپت پێناکهن؟

٤٧) یان لهلای ئەوان (روح المحفوظ) ههیه جا ئەوان خویان چۆنیان دهوێت ئاوی بنوسن؟ ئاشکرایه که ئەوخوا نه ناسانه هیچکام لهمانهیان نیه، ههر سههرلیشیواو و لوت بهرزو خۆنهناسن بۆیه خوایش رێنمایان ناکات.

٤٨) جا تۆ خۆت بگره لهسهر ئەو ئیش و ئازارو تانهو تهشهر و سزادانهی یارهکانت له بهر فهروانهی پهروردگارت وهکو خاوهنی ماسیهکه (یونس) مهبه ، که خۆی نهگرت دهرچو بهر لهوهی فهروانهی خوای بۆ بێت ، جا کهوته ناو دهریاو ماسی قوتی داو لهناو سکیدا دل پرله غهم و پهژارهو ئەو کاتهی که بانگی کرده پهروردگاری و دانی به ههلهی خۆی دا نا وهک له سورتهی (الصفات) دا باسکرا.

٤٩) ئەگهر چاکهێ پهروردگاری فریای نهکهوتایه لهو چۆلاییهدا فره دهدراو ئەو له لۆمهکراوان دهبو.

٥٠) جا خوا هات بههانییهوهو کردی به پیغهمبهر بۆ سهر گهلیکی ترو له ریزی پیاوچاگاندا داینا.

٥١) خۆ نزیکبو خاوهنناسان ههر به چاویان ههلت دێرن کاتیک که قورئانیان بیست. بهراستی چاواکاریگهری خۆی ههیه لهسهر خهک ههروهک پیغهمبهرمان ﷺ فهرومویهتی: {الْعَيْنُ حَقٌّ} چاو راسته و کاریگهری ههیه له مرۆفدا بهئیزنی خوا}.

٥٢) جا ئەوهی که تۆ دهیخوینیتهوه بهسهریاندا ههر قورئانیکه لهلایهن پهروردگاری جیهانیانهوهیه نه محمد ﷺ جادوگهرو شیته نه قورئانیش جادوه، بهلکوفهرومودهێ خودایه و کهموکوپرێ تێدانیه جاسهرلیشیواو دلخۆشان ههرچی دهتین بابلین راستی به درۆ ناگۆڕی، ولله الحمد.

٥٢

سورتهی حاقه

٦٩

سورتهی حاقه که سورتهی شهستونوههمی قورئانه که بهکۆی دهنگ له مهکهدا هاتوته خوارهوه، پهنجاو دوو ئایهته. له سههرتای ئەم سورتهدا وهشی(الْحَاقَّةُ) هاتوهو ههر بهم ناوهش ناسراوه ئەم وشهیه له قورئاندا تهنها له سورتهدا هاتوه، وتراوه بهگوێهری دابهزین ههفتاوچهوتهمین سورته که پێش سورتهی (المعارج) و پاش سورتهی (تبارک) دابهزی وه.

بهناوی الله ی زۆربهسۆزو بێنیهایهت میهرههبان

١) ئەوهی کهراستهو دیتهدی.

٢) کامهیه ئەوهی که دیته دی؟

٣) تۆ نازانی ئەوهی که دیتهدی چۆنهو چ کارهساتیکی گهوره رودهدات کههاتنی قیامهته بهههمو روداوهدکانیهوه؟ پاشان خوا باسی ئەو گهلانه دهکات که باوهریان بهو قیامهته نهبهوه دهفهروموی:

٤) گهلی سهمودو عاد باوهریان نهبو به قیامهت که به (القَارِعَةُ / کوتینهر) ناوبراوه، چونکه به توندی دلکهان دهکوئیت.

٥) ئەوسا سهمود کهگهلی صالح پیغهمبهره ﷺ بههوی سههرکهشیانهوه لهناوبران.

٦) بهلام عادێ گهلی هود پیغهمبهر ﷺ بههوی بایهکی ساردی توندهوه لهناوبران . پیغهمبهرمان ﷺ دهفهروموی: {نُصِرْتُ بِالْغَبَا وَأُهْلِكْتُ عَادٌ بِالْأَنْبُورِ/متفق عليه} من به بای بهیانی یارمهتی درامو عادیش به بای شهمال لهناوبران

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤَيَّدَاتُ بِالْحَاطَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَنَعْيَا أُذُنَ وَعِيَةٍ ﴿١٢﴾ فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْحَةً وَاحِدَةً ﴿١٣﴾ وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكْدَاكَ وَاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كَيْبَهُ، يَبْسِمُ بِهِ، فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَأُ وَأَكْنِيَّةٌ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسَابِيَّةٌ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْآلِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كَيْبَهُ، بِشِمَالِهِ، فَيَقُولُ يَلَيَّنِّي لَأَمُوتَ كَنْيِيَّةٌ ﴿٢٥﴾ وَلَمْ أَذِرْ مَا حَسَابِيَّةٌ ﴿٢٦﴾ بَلَيَّتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَا أَغْنَى عَنِّي مَالِي ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿٢٩﴾ خَذُوهُ فَعْلُوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ لَجِّجْ صَلْوَهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ﴿٣٤﴾

﴿٧﴾ که حهوت شهو و ههشت رۆژ بهی پسانهوه زالی کرد بهسهریاندا، جا تو ئهه گهله دهبنیت که له جیگای خویندا جهن و مل کهوتون ههروهکو دار خورمای ناو قرۆل.

﴿٨﴾ جا ئایا تو کهسیک دهبنیت لهوان که مابیتهوه؟ نهخیر.

﴿٩﴾ فیرعهون و ئهوانه ی پێش ئهویش و خه لگی شاره سهروبناکهراوهکانیش تاوانیان کرد.

﴿١٠﴾ جا نافه زمانی پیغه مبهری پهروه ردگاری خوینان کرد ئهوسا خو تۆله ی ئی کردنه وه به تۆله کردنه وهیهکی سهخت و دهر دناک.

﴿١١﴾ کاتی که ئهوان و ئهوهنده زۆریو له بگاردان نهما ئیمه ئیوه مان لهو کهشتیه گه وردها هه لگرت، مه بهست باپیرانی ئیمه یه و کهشتی نوح پیغه مبهره عَلَيْهِ السَّلَام.

﴿١٢﴾ تا بو ئیوه ببیت به وانیه که و لهو گوچکانه ی که ههستیاری بزرنگیته وه و خوین له ورده وشته ناپه سهنده ی ئهوان بپاریزن.

﴿١٣﴾ ئهوسا هه ر کاتی که یه کجار فووکه به که له شاخدا و سه رده تای کاره سات دهستی پیکرد.

﴿١٤﴾ جا ئه م زهویه و چیاکان هه لگیران و ئهوسا به یکه جار وردو ریزال کران و هه مویان ته پینران به سه ریه کدا.

﴿١٥﴾ جا روده و که لهو رۆژدها روده دات به ئی به راستی کاره ساته چ کاره ساتیک، زهوی وهکو چه رم راده کیشریته و چیاکان وردو ریزال ده بن.

﴿١٦﴾ جا ئاسمانیش له ت ده بیت ، ئهوسا ئه و ئاسمانه بته و و محکه مه لهو رۆژدها لاواز و فشۆل ده بیت.

﴿١٧﴾ جا فریشته کان له هه مو لایه کی ئه و ئاسمانه وه ن و ته ختی پهروه ردگارت له سه ر ئهوانه یه و ههشت فریشته یان ههشت بهش لهو رۆژدها هه لیا نگرته و. له پیغه مبه ره وه هاتوه ﷺ که فه رمویه تی: { أَذْنٌ لِي أَنْ أُحْدِثَ عَنْ مَلِكٍ مِنْ مَلَائِكَةِ اللَّهِ مِنْ حَمَلَةِ الْعَرْشِ إِنَّ مَا بَيْنَ شَحْمَةِ أُذُنِهِ إِلَى عَاتِقِهِ مَسِيرَةُ سَبْعِ مِائَةِ عَامٍ / ابوداود، صححه الألبانی / ماوه م پیدراوه که باسی فریشته یه ک له فریشته کان لهوانه ی که هه لگری عه رشن بکه م که به راستی له نیوان نه رمه گوئی هه تا شانی حه و سه د سال ریگایه }.

﴿١٨﴾ ئه و رۆژه ئیوه دیننه مهیدانه وه و راده نوینرین بو حیساب و هیچ شتیکی شارهوی ئیوه ناشاردریته وه هه موی ناشرکا ده بیت. جا کاره سات ههیه لهو کاره ساته گه وره و سهخت و شه رمه زاری هینهره گه وره تر بیت؟

﴿١٩﴾ ئهوسا ئه و که سه ی که به ده دهستی راستی نامه ی کردار دهکانی پیدریته جاله خویشاندا هاوار دهکات و ده لیت: بگرن و بیخویننه وه نامه ی کراره کانه.

﴿٢٠﴾ بیگومان من دلنیا بوم که دهگه م به حیسابی خو م بو یه باش خو م بو ماندو کرد.

﴿٢١﴾ جا خوایش دهفه رموی: جا ئه و که سه له ناو ژیانیکدایه که ژیانیکی خو ش و هیچ ناخو شیه کی تیدانیه بو ی .

﴿٢٢﴾ له ناو باخچه یه کدایه که جیگا و کۆشک و دره ختانی هه مویان به رزن.

﴿٢٣﴾ که هی شوی میوه ی ئه و باخچه یه هه رچه ند به رزیش بیت نزیک ده بیت ه وه بو خاوه نه که ی.

﴿٢٤﴾ جا پیا ن دهوتریت بخۆنه وه نو شی گیانتان بیت به هو ی ئه و ئیشه باشانه ی که ده ست پێشخه ریتان کردبو بو ی لهو زه مانه ی دنیا دا که رۆیش ت. پیغه مبه ر ﷺ دهفه رموی: { إِنَّ اللَّهَ يَدْرِي الْمُؤْمِنَ فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ وَيَسْتُرُهُ فَيَقُولُ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۝۳۵ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۝۳۶ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۝۳۷ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصَرُونَ ۝۳۸ وَمَا لَا تُبْصَرُونَ ۝۳۹ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝۴۰ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۝۴۱ وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَدَّكُرُونَ ۝۴۲ نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۴۳ وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۝۴۴ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝۴۵ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝۴۶ فَمَا يَنْكُرُ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَجْرِينَ ۝۴۷ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ۝۴۸ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ۝۴۹ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝۵۰ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۝۵۱ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝۵۲

سُورَةُ الْحَقِّ ۷۰ ۴۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝۱ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝۲ مِنْ أَنَّهُ ذِي الْعَمَارِجِ ۝۳ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۝۴ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَدِيدًا ۝۵ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۝۶ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ۝۷ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ ۝۸ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝۹ وَلَا يَسْأَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا ۝۱۰

فَيَقُولُ نَعْمَ أَيُّ رَبِّ حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ البخاري/ بيگومان که ﷻ له باوهرداره وه نزيك دهبيته وه ئينجا بالي دهخيته سهرى و دايدة پوشتي تهوسا دهفه رموي: نايا فلان گوناخت دهزاني؟ نايا فلان گوناخت دهزاني؟ جا يهزي: به لي تهى پهروهر دگارم، ههتاواى ليدهكات كه دان به گوناھى خويدا بنيت، نيتر پيى وايه تازه لهناوچوه، ﷻ دهفه رموي: لهنديادا بوم شارديته وه وه مروش ليت خوش دهم جا نامهى چاكه كانى پيدهدريت بهلام بو خوا نهناس و دوورو تهوسا شايه تكان له بارديانه وه دهليين: نا تهوانه درويان بهدم پهروهر دگارى خويانه وه كردوه، هوخه لكينه ئاگاداربين، لهعنه تي خوا لهسته مكاران}.

۲۵ جا تهو كهسهى كه نامهى كرداره كانى به دهستى چهپى پييدهدريت (تهوهنده شهرمهنده دهبيت و سزاي دياره له بهرچاو) دهلييت: خوژكه نامهى كردارم پينه درايه.

۲۶ وه حيسابى خوم ههر نه زانيبايه.

۲۷ خوژكه تهو مردنم بو هميشه بووايه و زيندو نه بوومايه وه.

۲۸ ماله كه م هيچ سوودى پينه دام.

۲۹ دهسه لات و هيژم لهناوچوو. ئينجا خوا به فريشتهى بهرپرس دهفه رموي:

۳۰ بيگرن، تهوسا زنجيرى له ملكه.

۳۱ پاشان بيخه نه ناو دوزه خه وه.

۳۲ پاشان له ناو پيونيكي هفتا گه زيدا پيوني بكن، تهوسا بهرود دوزه په لكيشيانكه.

۳۳ بيگومان تهو باوهرى بهو خوا گه وره نه بو.

۳۴ خوخه لكيشى هه لئه ناوه له سهر خواردن به كه مدهستان.

۳۵ تهوسا له مروزهو له شوينه دا دوستيكي دلسوزى نيه.

۳۶ خو جكه له خوين و كيى بوگه نيوى دوزه خيان هيچ خورانيكى ترى نيه.

۳۷ كه جكه له تاوانباران كهس تهو خواردنه وه ناخواته وه.

۳۸ سويند بهو هه مو نيشانه و بهلگه گرنگانهى كه دهيبين.

۳۹ وه سويند بهو دهيش كه نايبين.

۴۰ بيگومان كه تهو قورئانه قسهى نيرواويكى بهريزهو له پهروهر دگاريه وه پي گه يشتوه.

۴۱ جا تهو نه قسهى شاعيره، كه م باوهر دهين.

۴۲ وه نه قسهى فالچيشه، كه م بير دهكه نه وه.

۴۳ بهلكو تهو قورئانه له لايه ن پهروهر دگارى جيهانيانه وه رهوانه كراوه.

۴۴ نه گهر هه ندي قسهى بهدم نيمه وه بكردياه.

۴۵ بيگومان زور بهتوندى ده مانگرت.

۴۶ پاشان رهگى دلمان دهچرى وده مانكوشت. واته نابيت باوهر دار هيچ گومانىكى هه بيت له راستى و دروستى يهك سهرچاوهيى تهو قورئانه داو هيچ كه سينك جكه له ﷻ لهم پهيامه دا جكه له گه ياندنى به دروستى هيچى ترى به دهست نيه،

چونکه هەر كهسیك خۆی لهم په یامه دا تییه لقورتییت خودا
تۆله ی لیده کاته وهو به درویشی ده خاته وه.

۴۷) ئەوسا هیچکام له نیویدیش ناتوانی ریی لی بگریت.

۴۸) جا بیگومان ئەو قورئانه په ندو نامۆزگاری و
بیرهینه ره وهیه بۆ پارێزکاران (قورئان بۆ هه مو كهس وایه ، به لام
هەر ئەوان سودی لی وهرده گرن بۆیه هه ندی جار ده فهرموی، بۆ
پارێزکاران، بۆ باوه پداران).

۴۹) خۆ بیگومان نییه ده زانی که له ناو نیوهدایه که سانیك که
باوه پ بهم قورئانه ناکهن. واته چاك بزانی که نییه شتمان لی
ناشارد ریته وه و بی ئاگای نین له هه لسه و که وتتان.

۵۰) جا بیگومان که ئەو قورئانه داخو خه میکه بۆ خوانه ناسان.
چونکه له قیامه تدا په شیمان ده بنه وه به لام بی سوده.

۵۱) سا بیگومان که ئەو قورئانه راستیه کی وایه که هیچ
گومانی تیدانییه، جا خوانه ناسان پییان خو ش بی ت یان پییان
ناخو ش بی ت راستی هەر ئەوهیه.

۵۲) ده سا تۆش پاک و بیگهردی بۆ ناوی پهروه ردگاری گه وری
خۆت بلی و له ته سبیحاتی بی ئاگا مه به، بلی : بیگهرده ئەو
پهروه ردگاره گه وریه ی که ئەم قورئانه گه وریه به ریزی ره وانه
کردوه .

سورتهی مه عاریج

۴۴

۷۰

سورتهی مه عاریج که سورتهی حه فتاهه می قورئانه ، به کو ی
دهنگ له مه که دا هاتومه خواره وه، چل و چوار ئایه ته، سورتهی
﴿سَالِّ سَائِلٌ﴾ یشی پی دهوتریت. حه فتاو هه شته مین سورته
به گوێره دایه زین و له پاش سورتهی (الحاقه) و پییش سورتهی
(البأ) دایه زیوه.

به ناوی الله ی زۆر به سۆزو بی نیهایه ت میهره بان

۱) داواکه ریك داوا ی هاتنی سزای کرد.

۲) که ئەو سزایه به بیگومان روده دات بۆ خوانه ناسان و هیچ
که سیکیش ناتوانی ت ریگای هاتنی بگریت.

۳) چونکه ئەو سزایه له لایه ن خاوه نی پله کانه وهیه.

۴) فریشته کان و جبرئیل یان گیانی باوه پداران به رز ده که نه وه

يُصْرُوهُمْ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِسَبِيهِ ۝
وَصَحْبِهِ وَأَخِيهِ ۝ وَفَصَّلَتِ أَلْفَى تَوْبِهِ ۝ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ نَبِّئِهِ ۝ كَلَّا إِنَّا لَطَنُ ۝ نَزَّاعَةً لِّلشَّوَى ۝ تَدْعُوا
مَنْ أَدْبَرُ نُوْتَى ۝ وَجَمْعَ قَاوَعِ ۝ إِنَّا لَنَسْنَحُ خُلُقَ هَلُوعًا ۝
۱۹) إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝ إِلَّا
الْمُصْلِينَ ۝ ۲۰) الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ فِي
أَمْرِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝ ۲۱) لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝ ۲۲) الَّذِينَ يَصَّدَّقُونَ
يَوْمَ الَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۝ ۲۳) إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۝ ۲۴) وَالَّذِينَ هُمْ يُفَرِّقُونَ حَفِظُونَ ۝ ۲۵) إِلَّا عَلَى
أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝ ۲۶) فَمَنْ أَبْغَى وِرَاءَ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝ ۲۷) وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِمْ
رُغْوًا ۝ ۲۸) وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ ۲۹) أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ۝ ۳۰) فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مَهْطَعِينَ
۝ ۳۱) عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۝ ۳۲) أَيُطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ
أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝ ۳۳) كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ۝ ۳۴)

بۆلای ئەو جیگایه ی که فهرمانیان پیدا ده دریت له رۆژیکدا که
به ئەندازه ی په نجا هه زار ساله.

۵) جا تۆ خۆت بگره له سه ر بانگه وازو نیش و ئازاری دین
دژمنان به خو گرتنیکی جوان.

۶) بیگومان ئەوان ئەو سزایه به دوور ده زانی.

۷) خۆ نییه به نزیک ده بینین.

۸) رۆژی هاتنی ئەو سزایه ئەو رۆژه که ناسمان وه کو زیوی
تاوادی لی دیت.

۹) جا چیاکان وه کو خوری شیکراوه ی رهنگاو رهنگی لی دیت،
فشۆل و سوکن و با به ملایه وه لادا دهیانفرین. جا ئەو کاته
ئه وهنده سه خته کهس نایه ره ژیته سه ر کهس وه که ده فهرموی:

۱۰) هیچ دۆستیکی نزیك هه والی خزم و دۆستیکی نزیکی خۆی
ناپرسیت.

۱۱) به یه کتر پیشان ده درین، تاوانبار ئاواته خاوزه بۆئه وه ی له
سزای ئەو رۆژه خۆی پرگاری بی ت له جیاتی خۆی کو په کانی،

۱۲) وه ژنه که ی و برا که ی.

۱۳) وه ئەو به شه ی له تیره که ی که ئەویان په نادهدا.

۳۸) ئایا هه مو که سیک له وان به ته مایه که بخریته ناو باخچهی نازو نیعمه ته وه له گهل ئه وه هه لویسته چه په ل و چه واشه کاریانه ی که سه بارته به پیغه مبه ر ﷺ و ئایینی ئیسلام ده یکه ن؟

۳۹) نه خیر شتی وانیه، بیگومان ئیمه ئه وانمان له و شته دروست کردوه که خو یان ده زانن که شه هوه تی پیا وه و شتیکی که مو قیزه ونه، جا ئه و له شه ئه گهر به به ندایه تی پاک نه بیته وه بیگومان ناچیته ناو به هه شته وه ، چونکه به هه شت جیگای پاکانه، جا ئه ی مرو فی تاوانبارو بیرو را خراپ تا نه مردوی کاتی ئه وه ت هه یه بیر بکه یته وه و به ره و پهروه ردگاری خۆت بگه ریته وه، پهروه ردگارت به سۆزو میهره بانه ئه م هه له له ده ست خۆت مه ده و فریوی جیگاو سهروه ت و سامان و ته نه دروستی و شه ی تان و ئاره زه دکانی خۆت نه خۆیت، هه مو یان له ده ست در ده چیت و لیت جیا ده بنه وه، ئینجا ﷻ ده فهر موی:

۴۰) سویند به پهروه ردگاری رۆژه لاته کان و رۆژ ناواکان (هی مانگو خۆرو ئه ستیره کان) بیگومان که ئیمه ده تانین،

۴۱) که ئیوه له ناو به بهین و چاکتر له ئیوه دروست بکهین و ریگمان ئی ناگیریت.

۴۲) جا وازیان ئی بهینه با ههر خه ریکی شتی پر و پوچ بن و گه مه بکه ن تا به و رۆژه یان ده گهن که هه ره شه یان لی کرا وه، جا ئه و کاته یه که له خه وی نه زانی و خۆ خه له تان دن خه بهریان ده بیته وه، خۆ تازه یه خه یان گیرا وه و رزگار بو نیان نیه.

۴۳) ئه و رۆژه ی که له قه بهر ده کانیاندا به په له دینه در ههروه کو ئه وه ی بۆ لای شتانیکی دیاری برۆن به په له نه وه کو له ده ستیان دره یچیت.

۴۴) چا و شوړن که دو چاری دهسته پاچه یی و سه رشوړی بوون ئه وه ئه رۆژه یه که له دنیا دا به ئیندر ابو به لām ئه وان با وه رپان پیی نه بو و پیی گه یشتن.

۲۸

سورتهی نوح ﷺ

۷۱

سورتهی نوح که سورتهی حه فتاویه که می قورئانه ، له مه که دا هاتوته خواره وه، بیست و هه شت ئایه ته، و ترا وه به گویره ی دابه زین حه فتا و سیهه مین سورته که پاش سورتهی (التخل) و پیش سورتهی (الطور) دابه زیوه.

له چل و سئ شوینی قورئاندا ناوی پیغه مبه ر نوح ﷺ هاتوه که سئ شوینیان له م سورته دایه، ئه م سورته له سه رتادا باس له پیغه مبه ر نوح ﷺ ده کات، له دوا ی ئه وه ی که مرو ف هه مو یان

فَلَا أَقِمْ رِيبًا لِّلْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ يَخوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يَوْمَعُدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِفُهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

۲۸

سُورَةُ نُوحٍ

۷۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَوْيَعُونَ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّضْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَابَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

خواپه رست بون و له سه ر بیروبو چونی ئا ده م ، پاش تیپه ربونی چه ندین سه ده خه لک که م که م روی له لادان و شیر کرد جا ئه و کاته پهروه ردگار یه که م نیروای خوی ره وانه کرد بۆ مرو ف که نوح ﷺ بو که و ترا وه کوړی "لامک بن مه توشلخ بن أخنوخ که ادریسی بن یرد بن مه لایل بن أنوش بن قینان بن شیس بن ئا ده م" ه .

ئیبو عه باس ده لیت: { كَانَ يَنُوحَ وَ آدَمَ عَشْرَةَ قُرُونٍ كُلَّهُمْ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْحَقِّ فَاخْتَلَفُوا فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ / مستدرک الحاکم، صححه الالبانی / نیوان ئا ده م و نوح (سه لامی خویان لیبن) ده سه ده بو وه هه مو یان له سه ر ریباریکی راست بون، جا له یه ک ترازان ئه وسا خوا پیغه مبه رانی ره وانه کرد که مژده در و ترسینه ر بن }

به ناوی ﷻ ی زۆر به سۆزو بینیه یه ت میهره بان

۱) بیگومان ئیمه نوحمان نارد بۆ لای گه له که ی که ته وای خه لکی زه وی سه ر ده می خوی بو (پیمان وت): که قه وه مه که ت بترسینه و بیداریان بکه ره وه پیش ئه وه ی ئه و سزا به ژانه یان بۆ بیّت.

۲) وتی: ئه ی گه لی خۆم بیگومان من ترسینه ریکی ئاشکرام بۆ ئیوه.

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِ وَيَجْعَلْ
لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝
وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ
طَبَاقًا ۝ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ۝
وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
إِخْرَاجًا ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝ لَتَسْكُنُوا مِنْهَا
سُبُلًا فِجَاجًا ۝ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهُمْ عَصَوْني وَأَتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ
مَالَهُ وَوْلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ۝ وَمَكْرُؤًا مَكَرًا كَبِيرًا ۝ وَقَالُوا
لَا تَذَرْنَا إلهَتَكُمْ وَلَا تَذَرْنِ وَاوَلَا سَوَاعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
وَنَسْرًا ۝ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝
مِمَّا خَطَبْتَنَّهُمْ آغْرِقُوا فِي دُخَانٍ نَارًا فَلَئِمَّ بِهِمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَنْصَارًا ۝ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيَّارًا ۝ إِنَّكَ إِن تَذَرْنَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا أَفْجَارًا
كَفَّارًا ۝ رَبِّ آغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا ۝

۳ كه پيٽان دهلييم: به نديايتي خودا بكنه و لهو بترسن و په پرهوي من بكنه.

۴ كه له هه ندي گوناختان چاوپوشي دهكات و دمتان هيلىته وه تا ماوه دياريكراو هر كاتيك ئه و ماوه هات دواناخرت ، ئاى نه و متان بزانيايه و له ئيشي چاك كوتايان نه كرايه و له خراب دوور بكه و تناييه و تا سزاي الله يه خه نه گرتون، دياره ئه م كه له ي نوحيش عليه السلام هه روه كو كه له كانى تر به گوئي نوحيان عليه السلام نه كرده بويه له لاي خوا شكاتي كردون.

۵ وتي: ئه ي پهره و درگارم بيگومان من به شه و به رۆژ ئه م كه له ي خوهم به ره و يه كخواپه رستي و ترسان له خوا بانگكردوه.

۶ به لام ئه و بانگه ي من بويان جگه له زياتر دوور كه و تنه و ديان له يه كخواپه رستي سوو ديكي ترى نه بوه بويان.

۷ جا بيشك هه ر كاتيك كه من بانگم كردون بۆ ئه ودى كه تۆ لييان ببوريت ئه وان په نجه ي خويان ده خسته ناو گوچكه كانيان و به پوشاكه كانيان سه ري خويان داده پوشي تا نه قسه م ببيستن و نه چاويان لي م بيت و زياتر له سه ر خراپه و بت په رستي سوورده بون و خويان له ناست راستي و خواپه رستيدا زۆر به زلگرت چ خوزلگرتنيك.

۸ پاشان به دهنگي به رزو به ئاشكرا بانگم كردن، به لام ئه و يش هه رسودى نه بو.

۹ پاشان هه م ئه م بانگه م به شيوه ي ئاشكراو به شيوه ي زۆر نه يني پيگه يانندن.

۱۰ جا پيم وتن له په ره و درگارتان داواي ليبوردين بكنه بيگومان ئه و زۆر ليبورده يه له سه ر ئه و تاوانانه ي كه به نده كانى ده يكه ن.

۱۱ كه ئه و له ئاسمانه وه ئاوي زورتان بۆ ره وانه ده كات.

۱۲ ئه وسا سامانيكي زۆرو كورانتان پيده دات و باخت و جوگه ياني ئاوتان بۆ دابين ده كات، واته: به داواي ليبوردين كردن له خوا، ده رگاكان خيري ئاسمان و زهويتان ليده كاته وه و له به ره و بومه كانى به ليشاوي ده خونه وه و ده تانكات به خاوه ني سامان و كوراني زۆر، ئه مه به شيوه ي جوانكردن و ته ماع خستنه به ر بانگ كراون، پاشان هه ره شه يان ليده كات و ده فه رموي:

۱۳ چيه ئه ودى كه ئيوه ي ئه وهنده نه زانكردوه كه له كه و ره يي و ده سه لاتى خودا ناترسن؟!

۱۴ له حااليكدا كه ئيوه ي به چهند قوناغيك دروستكردوه له ئاويكي قيزه ون، پارچه يه ك خويني مه يوو پارچه گوشتيك و ئيسقان و داپوشي ني ئيسقان به گوشت و مندالي و هه رزه كاري و بياوي ته و او پيري و پاشان مراندين يان كه نه فتي و پاشان هه رمراندين ، به لام تونه ي مرؤف له هيچكام له قوناغانه دا به هوش نه يه يته وه و له و خودا زاناو ده سه لاتداره كه و ره يه نه ترسي ت، ده بيت چاوه پرواني چۆن پاشه رۆژيك بۆ خوت بكه ي ت؟

۱۵ ئايا ئيوه نابيين كه خوا چۆن ئه و كهوت ئاسمانه ي له سه ريه ك دروستكردوه؟

۱۶ ئه وسا مانگي تي دا داناوه بۆ رونه كرنه وه و خوري شي كرده به چرايه ك بۆ رۆشكردنه ودى ئه م بونه وهره، ئه مانه هه موي بۆ خزمه تكردي مرؤفه به لام مرؤف زۆر سپله و نمه ك نه ناسه.

۱۷ خۆ هه ر خودايه كه ئيوه ي له زه وي سه وز كرد به سه وزكردن.

۱۸ پاشان دمتانگيرپيته وه بۆ ناوي و ده ريشتان ده هي نيته وه به ده ره ينان له ناوي و زيندوتان ده كاته وه بۆ حيساب و پا داشت.

۱۹ خۆ خوا ئه و زاته يه كه زه وي بۆ راخستوون.

۲۰ كه تييدا هاتوچۆ بكنه به ريگا پان و به رينه كانيدا به هه مو گوشه و كه ناره كانيدا. ئه مانه هه موي ئاموژگاري نوح عليه السلام بو بۆ

٨٤٦

سورته جین که سورته حهفتاو دووهه می قورئانه، له مهکه دا هاتوته خوارهوه، بیست و ههشت ئایهته و به سورته ﴿قُلْ أُوحِيَ﴾ ییش ناو دهبریت، و تراوه بهگویره دابهزین سورته چل هه مه و پاش سورته (الأعراف) و پېش (یس) دابهزیوه.

ئیبی نو عه باس دهلیت: شهیتانهکانی جنوکه پېش هاتنی پیغه مبه ر سهرده که و تن بۆ ئاسمان بۆ هه وال زانین، جا له ناکاو ریگیان لیگیراو هاتنه وه و تیان: شتیکی و امان بینیه، ئینجا و تیان: به هه مو لایه کی دنیا دا بگه رپن بیگومان شتیکی رویداوه، نه وسا بلاوه یان لیگرد، نه وه ی که به ره و تو هه مه رویشتن رویان کرده لای پیغه مبه ر که له (به تنونه خله) دا بو بۆ یاره کانی نو یژی به یانی ده کردو قورئانی ده خویند و تیان: له بهر نه مه یه ریگمان لیگیراوه، گه رانه وه و تیان: قورئانیکی سه یرمان بیست. جا خوا سورته (الجن) ی ناره خواره وه بۆ پیغه مبه رمان ﴿البخاری﴾ که له م سورته دا هه ندیک له قسه کانی نه وانی بۆ باس کردوه ده فهرموئ:

به ناوی الله ی زۆر به سۆزو بینیه یه ت میهرمان

١) نه ی محمد بلی: به من گه یشتوه که چه ند که سیکی له جنوکه گوئی له من گرتوه (له کاتی قورئان خویندنم) دا جا و تویانه بیگومان ئیمه قورئانیکی سه یرمان بیست.

٢) که رینمایی ده کات بۆ ریگای راست جا ئیمه ییش باوه رمان پیکردو به راستمان زانی و ئیتر هه رگیز هه یج که سیکی ناکه یین به هاوه به شی خوا.

٣) جا بیشک به رزه ده سه لات ی په روه ردگارمان، نه ژنی هه یه و نه مندال و نیازی به هه یج کامیان نیه.

٤) جا بیگومان نه فاهمه کانمان له دژی خودا قسه ی پرپوچیان ده کرد، که گوایه خوا پیویستی به واسیته هه یه و ژنی هه یه و کوری هه یه و کچی هه یه و شتی له و قه بیله و قوماشه ببیرخو سوکانه که ﴿الله﴾ پاک و بینیا زه له و بریار و قسه پرپوچانه.

٥) خو بیگومان ئیمه ییش و امان ده زانی که مروّف و جنوکه هه یج درۆیه ک به دهم خواوه ناکه ن.

٦) سا بیگومان پیوانیک له مروّف بون که به پیوانیک له جنوکه په نایان ده گرت، جا به م کاره یان زیاتر دزابه تی ئایینیان ده کردو سه ره که شتر ده بون. دابی عه رب و ابو هه رکات رییان له شوینیک ده که ووت بۆ نه وه ی که له زه مر و زیانی جنوکه کان له نه ماندا بن ده یانگوت: نه وه ئیمه خو مان خسته نه مانی گه وری

جنوکه کانی ئه م ناوچه یه، تا به م شیوه یه جنوکه کان ئازاریان نه دن به لام جنوکه کان زۆرتر ده یان ترساندن و زیاتر سه یریان لیتیک ده دان، یان ده گونجیت مه به ست نه وه بیت به م په ناگرته ی ئیسانه کان به جنوکه کان وای ده کرد که جنوکه کان زۆرتر له خو بایی ببن و گناه و تاوانی زۆرتر بکه ن. که وایو ئه م ئایه ته نه مه ده سه لی نیت که هه م جنوکه کان ده توانن کاریگه یریان هه بیت له سه ر مروّف و هه م به پیچه وانه ی شه وه، به ئیزی خودا.

٧) جا بیگومان نه وانیش گومانیان ده کرد هه روه ک ئیوه گومان تان هه بو که هه رگیز خودا هه یج که سیکی ره وانه ناکاتو که س نابیته پیغه مبه ر، یان پییان و ابو خوا که س زیندو ناکاته وه هه روه ک ئیوه واتان ده زانی.

٨) نه وسا بیگومان ئیمه ده گه یشتینه ئاسمان بۆ وه رگرتنی ده نگوباس، به لام هه ر زوو بینیمان پاسه وانا نیکی به هیزو بلۆسکی ئاگرین هه مو ئاسمانیان پرکردوه و ماوه بۆ گو یگرتن و وه رگرتنی ده نگو باسه کان به ئیمه ناده ن.

٩) نه وسا بیگومان ئیمه داده نیشتین له ئاسمان له جیگا دانیشته کانی گو یگرتندا جا ئیستا هه ر که سیکی گوئ بگریت بلۆسکی ئاگری بۆ دیت و ناتوانیت له و شوینانه دا دانیشیت و گوئ بگریت.

١٠) جا به راستی ئیمه تی نه گه یشتین ئایا به م ریگری ئیمه یه له زانینی ده نگوباسی ئاسمان مه به ست خراپه کردنه له گه ل خه لکی زه ویدا یان مه به ستی په روه ردگاریان چاکه و خوشیه بۆیان؟ له پېش هاتنی پیغه مبه رمان ﴿جنوکه کان ده یانتوانی له ئاسمان نزیک ببه وه و قسه له فریشته کان وه رگرن و به یه یینه وه بۆ فالحیه کان و نه وانیش به و قسانه خه لکیان فریوده دا، به لام به هاتنی پیغه مبه رمان ﴿نه و دره گایه داخرا له فالحیه کان و جنوکه کان ناتوانن بچه نه و جیگایانه وه که له پېشدا ده چون و ئیتر له و یوه شتیکی وایان ده ست ناکه ویت، به م شیوه یه فالحیان بازاریان به ره و که ساسی و دارمان هات، نه مه خزمه ت و خیریکی گه وریه که الله له گه ل ئومه تی پیغه مبه ر ﴿دا کردویه تی.

١١) جا بیگومان له ناو ئیمه دا پیوانی چاک هه یه، هه یشانه وانیه یان باوه رداره و چاک نیه یان هه ر باوه رداریش نیه خاوه نی چه ندین ریگا و ریبازی جیا جیا یین.

١٢) جا بیگومان ئیمه یه قینمان بو که هه رگیز له ده ست الله درناچین و ناتوانین رابکه یین و خو مانی ئی رزگار بکه یین، هه رچی بکه یین له ژیر ده سه لات و هیزی خودای زانا و دانایین.

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَ الْقَاسِطِينَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝۱۴ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝۱۵
وَالْوَأَسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا ۝۱۶ لَتَنْفَعْنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۝۱۷
الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝۱۸ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝۱۹ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝۲۰ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝۲۱ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝۲۲ إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ۝۲۳ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْئَلُونَ مَنْ أَضَعَفَ نَاصِرًا وَأَقَلَّ عَدَدًا ۝۲۴ قُلْ إِنْ أَدْرَيْتُمْ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۝۲۵ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۝۲۶ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝۲۷ لَيَعْلَمَنَّ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝۲۸

پیغمبر مبرمان ﷺ دہفہ رموی: { إِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَبِيعُ أَوْ يَبْتَاعُ فِي الْمَسْجِدِ فَقُولُوا لَا أَرْبَحَ اللَّهُ تِجَارَتَكَ وَإِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَنْشُدُ فِيهِ الصَّلَاةَ فَقُولُوا لَا أَدَىٰ اللَّهُ عَلَيْهِ } الدارمی، صحیحہ الألبانی / ہرکاتی دیتان کہ سیک دہفروشی یان دہکریٹ لہ مرگہ وتدا ئہوسا نیوہش بلین: خوا باز رگانیہ کت سودبہ خش نہکات، وہہر کاتیک دیتان کہ سیک لہ مرگہ وتدا ہہوالپرسی ونوبیہک دہکات ئہوسا نیوہش بلین: خوا نہیداتہ وہپیٹ {
ئہی کہی دروستہ و چون ناترسیت کہ دانیشی لہ مالی اللہ داو خہریکی بلا و کردنہ وہی دژی ثانیی خوابیت؟ خہریکی چہواشہ کردنی رؤلہی موسلمان بیت و بہناوی ثایینہ وہ موسلمانان پارچہ پارچہ بکہیت و لہبہر پلہ و پارہ و ناو و شورہت لہگہل باوہر داردا دوژمن بیت و لہگہل بیباوہر اندا دوست؟

۱۹} خو بیگومان کاتیک کہ بہندہی اللہ محمد ﷺ ہہلسا بو نوژکردن جنوکہکان بہپہلہ ئہوہندہ لہسہر شانہوہ بہرہو سہر دانیشتن وکو یہک پارچہی لیہاتبو، یان کاتیک ئہم بہندہی خودایہ دہستی دایہ بانگہوازی ئیسلام مروؤف و جنوکہ ہہر ہہمویان ہہوئی ئہوہیان دا کہ ئہم نورہ بکوژیننہوہ، بہلام بہرہر دگار نوری خوئی سہر خست بہسہر نہیارو دژمنانیدا.

لہ ئیبینو عہباسہوہ ہاتوہ کہ وتوبہتی: { قَوْلُ الْجَنِّ لِقَوْمِهِمْ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا قَال لَمَّا رَأَوْهُ يُصَلِّي

۱۳} جا بیدرو ئیمہ کاتیک رینمایمان بیست باوہرمان پیگرد ، سا ہہر کہس باوہر بہینیت بہ بہرہر دگاری ئہوسا ئہو کہسہ با نہترسیت نہ لہ کہ مکردنہوہی چاکہکانی و نہ لہ ستمہ لیگردن، اللہ دادپہرہرہو بہ زبانی ہیچ بہندہیہکی خوئی رازی نیہو چاکہکانیشی بہلای کہمہوہ بہ دہ بہرانبہر بو ہہژمار دہکات.

۱۴} خو بیگومان لہناو ئیمہدا ہہم موسلمان و ہہم ستمکار ہہیہ ئہوسا ہہر کہسیک موسلمان بیت جا ئہوانہ رینگای راستو چاکیان بینوہتہوہ، سہر ئہنجامیشیان خووشی و بہہشتی ہہتاہہتایہ.

۱۵} وہ ئہوانہیش کہ ستمکارن ئہوسا ئہوانیش سوتہمہنی و داری ناگری دوزخہن.

۱۶} جا بیگومان ئہگہر لہسہر ئہو رینگہ راستہ بہرہرہوامبن بہدلتیایہوہ بہلیشاوی تیر ناویان دہکہین، یان ئہگہر لہسہر ئہو ریبازہ ہہلہی خویان بہرہرہوام بن تیرناویان دہکہین و منہتمان پییان نیہ زور نابات دینہوہ بہرہرہستمان بو حیساب.

۱۷} بہو ئاوہ زورو بہرہروبومہی ئہو ئاوہ تاقیان دہکہینہوہ ، جا ئہو کہسہی کہ پشتی لہ یادی بہرہر دگاری خوئی کرد، اللہ سزای سہختی بہسہردا دہدات.

۱۸} ئہوسا بیگومان مزگہوتہکان مولکی خودان، جا بہندایہتی جگہ لہ اللہ بو کہسیکی تر نہکہن لہو مزگہوتانہداو ئہو شوینانہ تایبہت بکہنہوہ بو بہندایہتی و یادی بہرہر دگار. ئہمہ کاتیک دابہزی کہگاورو جولہکہکان لہناو مزگہوتہکانیانداو خہلگی مہکہ لہناو بہیتدا سی سہدو شہست بتیان دانابو و لہ غہیری اللہ دہپارانہوہ، جا اللہ ہہرہشہی لیگردن، خو ئیستایش لہناو مالہکانی اللہ دا دادہنیشن و خہریکی شیرکی تہریقہت و حیزبایہتین و بیریان لہلای خاوہنی راستہقینہی مزگہوت نیہو ہہریہکہیان غہیبہتی ئہوی تریان دہکات، بہلکو زورجاریش پیلان بو یہکتری دادہنین؟! بیربکہنہوہ، بزائن کہ چہند دوورن لہو خودایہی کہ دہفہرموی: ﴿برواداران ہہر برای یہکترن جا ناشتہوایی بکہن لہنیوان براکانتداو لہخوا بترسن بہلکو رہحمتان پی بکریٹ﴾ حوجورات/۱۰.

بہوہ لہ خوتان غہرا مہبن کہ پلہ یان پارہ یان ناویکتان ہہیہ ہہموی ئہمانہتہو لیٹان و ہرہدگیریتہوہ ئہمانہ ہہمویان دواویان دیتو بہ پروت و قوتی لہوانہ لہناو گوڑ دہنرین، وہلامی کی براو کی خوشکتانن نامادہ بکہن ہہی سہرگہرم بہ خووشی و لہزہتی ژبانہوہ، جا بزائہ کہ مزگہوتیش نادابی تایبہتی خوئی ہہیہ بوئمونہ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمَرْمُومُ (۱) قُمْ أَيْلًا لَا قَلِيلًا (۲) فَصَفَّهُ أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا
أُورِدَ عَلَيْهِ وَرَبَّلَ الْأَقْرَبَ أَنْ تَرْتِيلًا (۳) إِنْ أَسْأَلْنِي عَلَيْكَ قَوْلًا
ثَقِيلًا (۴) إِنْ نَاشَأَ اللَّيْلُ هِيَ أَشَدُّ وَطْكَ وَأَقْوَمُ قِيلًا (۵) إِنْ لَكَ فِي
النَّهَارِ سَبْعَ طَوِيلًا (۶) وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا (۷)
رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا (۸) وَأَصْبِرْ
عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا (۹) وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ
أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا (۱۰) إِنْ لَدَيْنَا أَنْكَالٌ وَحِمِيمًا (۱۱)
وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا (۱۲) يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
وَكُنْتَ الْجِبَالُ كُيُبًا مَهِيلًا (۱۳) إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا
عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا (۱۴) فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا (۱۵) فَكَيْفَ تَنْقُوتُ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
الْوِلْدَانَ شِيبًا (۱۶) السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا (۱۷)
إِنْ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخِذْ إِلَيْنَا سَبِيلًا (۱۸)

وَأَصْحَابُهُ يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِ فَيَسْجُدُونَ بِسُجُودِهِ قَالَتْ تَعَجُّبُوا مِنْ طَوَاعِيَةٍ
أَصْحَابِهِ لَهُ قَالُوا لَقَوْمُهُمْ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا
/ ابوداود، صححه الألباني / قسهی جنوکه کان بو گه له که بیان
نهمه بو کاتی نه و به ندهیه هه لسا بونوێژ هه مویان کو بونه وه
له سه ری نزیک بو بین به یه که پارچه له سه ری

وتی: کاتی که دییان خووی و یاره کانی نوێژ ده کهن که نوێژ ده کهن
وه کو نه وه سو جده ده بهن وه کو نه وه، وتی: سه ریان سو رما
له و گوێپرایه یه ی یاره کانی بو ی و به گه له که بیان وت: ﴿لَمَّا قَامَ عَبْدُ
اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾ / له کاتی که ندهیه هه لسا و
نوێژی کردن زیك بو وه ک کو پاره ی حو شتر له سه ری هه
کو ببه نه وه {واته: نه وه نده گوێپرایه لی بون هه که سه یان ده یو یست
زیاتر لی نزیک ببیته وه، ئینو عه باس نه مه یشی هه که به قسه ی
جنو که کان دانا وه.

۲۰) نه ی محمد ﷺ بلی: من هه که به ره ره دگاری خو م ده په رستم و
هیچ که سه ی که ناکه م به ها و به شی.

۲۱) نه ی محمد ﷺ بلی: بیگومان من خا و نه ی هیچ زیان و
سو دیک نیم بو ئیوه، زیان و سو د هه که به ده ست الله یه، ئیتر
تا که ی دنیا په رستان خه لک ده خه له تینن بو نه وه ی سو دیک چا ک
له نه زانان و مرگرن بییان ده ئین: هاوار له م وه کهن دین به
هانا تانه وه و مه رامتان بو حاسل ده کهن هه ی دین فروشان به دنیا
دنیابن که دنیا یشتان ده روات و دینیشتان، به سه واز له و

ده سه تر ی و عه وام خه له تان دنه هه لگرن و ته ماشای قورنان بکه ن،
پیغه مبه ر نه ته وانی ت نه زیان و نه سو د به خه لک بگه یه نی ت
نه ی کام شیخ و کام ئیما م و ئیما مزاده له و به ره تر و به ته وانا ترن
که نه م مافه له الله بستی ن بو خویان؟! ئینجا زیاتر نه م
باسه مان بو رو شن ده کاته وه و ده فه رموی:

۲۲) نه ی محمد ﷺ بلی: نه گه ره دزایه تی الله بکه م هه رگیز
که س نیه له تو له ی نه و به ره تر ی و هه رگیز جگه له و ه یچ
به نایه کی ترم نیه، ده ی ئیتر نازا نم دین فروشان کییان
بینیوه ته وه له و پیغه مبه ره ﷺ پایه به ره تر و ها و شانی الله بی ت و
به ته وانی ت هه که سه ی که ئاره زوی لی بی ت په نای بدات و له سه ر
په ردی سه رات ده ستی بگری ت و ما وه به مه ئموری نی الله نه دات به
سه رزانی؟! گه ره به نه دازه ی زه ره یه که دین ته هه بی ت نه م چه ند
نایه ته به سه بو وازه ییان له و خه لک خه له تان دنه به نا و ی دینه وه.

۲۳) نه و ته نه ها گه یه نه ری که له لایه ن خا و وه گه یه نه ری
به یامه که یه تی و هه که سه ی که ش دزایه تی خا و و پیغه مبه ره که ی
بکات نه و سا بیگومان نا گری دو زه خی بو هه یه، تییدا
ده مین نه وه هه تا هه تایه،

۲۴) تا نه و کاته ی که نه وه ی به ئینیان پی درا وه دپ ته به ره چا و یان،
نه و سا ده زانن کی یار مه تی ده ری لا واز ته ره له ژما ره ی شدا که م ته ره.

۲۵) نه ی محمد ﷺ بلی: من نازا نم نه و به ئینه ی که الله به
ئیه و ی دا وه نزیکه یان په ره ره دگاری ما وه یه کی در یژی بو دانا وه.

۲۶) زانه ری هه مو نا دیاره کانه و ه یچ که سه ی که یی به سه ر
نه ئینه یه کانی خویدا نا گدار نا کات.

۲۷) مه گه ره بو که سه ی که لی رازی بی ت له نه ره درا وه کانی نه و سا
نه و یش له به ره ده میه وه و له پشه تی هه پاسه وانی بو داده نی ت تا نه
که س له وه وه شتی ک بزانی ت و نه که سه ی که یی به ته وانی ت زیاد و که می
لی بکات، واته: په یامه که ی بی غه ل و غه ش بی نه وه ی که س پی
بزانی ت پی ده گات.

۲۸) هه تا بزانی ت و بو خه لکی ده ربخا ت که به راس تی نه وانه به
ته وا و ی به بی که م و زیاد سپار ده کانی په ره ره دگاری خو یانیان
گه یان ده وه نه و گه ماروی نه وه ی دا وه که له لای نه وانا ده یه و
هیچ شتی کیان له زانستی نه و ده رنا حی ت و هه مو شتی کیانی
ژما ره ده.

له لای رافه کاران له سه ر فاعل (لِیَعْلَمَ) نا ری کی هه یه و ئیمه له سه ر
نه و رایه مانا مان کرد وه که بو خوا بگه رپ ته وه نه گه رچی
ده گونجی ت فاعیله که ی (پیغه مبه رمان ﷺ یان هه ره پیغه مبه ری که
یان جبرئیل یان شه ی تان یان بباه و ران بی ت. والله اعلم).

سورته موزمیل

۲۰

۷۳

سورته موزمیل که سورته حفتاو سی هه می قورئانه، له مه که دا هاتوته خواره، هه ندیک وتویانه که ئایه تی ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ...﴾ له مه دینه دا هاتوته خواره دو بیست ئایه ته. به گویره دابه زین دو هه م سورته و پاش (المدثر) و پیش (القلم) دابه زیوه به لام هه ندیکی تر پیان وایه پاش (المدثر) سورته (القلم) دابه زیوه ئینجا ئه م سورته دابه زیوه له سهر ئه م رایه سورته سی هه مه.

به ناوی الله ی زور به سوزو بینیه اهت میهره بان

۱) نه ی نه و که سه ی که خوتت داپوشیوه. مه به ستی پیغه مبه ر ځ چونکه کاتیک وده ی بو هاتو گه پرایه وه ماله وه له زرگری و فهرموی: دامپوشن، خوایش به و وشه جوانه دهیدوینیت و پاشان پی ده فهرموی:

۲) شه و هه سه وه بو به ندایه تیکردن، مه گهر که میک له شه و نه بیت واته زور کاته کانی شه و به به ندایه تیه وه ته وابه که، به م شیوه یه: -

۳) نیوه ی شه و یان که میک له و که متریکه ره وه بو یه که ته قسیم سی شه و،

۴) یان زیادی بکه بو دوو بهش له سی بهشی شه و به ئاره زوی خوت به و شیویه به ندایه تی بکه له شه و داو قورئان بخوینه به شیویه کی هیواش و به جوریک که مافی هه مو پیته کانت دابیت، سه عدی کوری هیشام ده لیت: به دایکی باوه رداران خاتون عایشه م وت: شه و نویری پیغه مبه ر چون بو ده؟ وتی: { أَلَسْتُ تَقْرَأُ يَا أَيُّهَا الْمُرْمَلُ قُلْتُ بَلَى قَالَتْ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ قِيَامَ اللَّيْلِ فِي أَوَّلِ هَذِهِ السُّورَةِ فَقَامَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابُهُ حَوْلًا وَأَمْسَكَ اللَّهُ حَامَتَهَا اثْنَيْ عَشَرَ شَهْرًا فِي السَّمَاءِ حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ فِي آخِرِ هَذِهِ السُّورَةِ التَّخْفِيفَ فَصَارَ قِيَامُ اللَّيْلِ تَطَوُّعًا بَعْدَ فَرِيضَةٍ / مسلم / وتی: [يَا أَيُّهَا الْمُرْمَلُ] ت نه خویندوه ته وه؟ وتم نه ی چون؟ وتی: بیگومان

خوای ده سه لاتداری گه وه له سه ره تای ئه م سورته وه شه ونویری فهرزکرد، جاپیغه مبه ر ځ و یاره کانی سالتیک ئه م شه ونویری دبان نه نجام دا الله کو تاییه که ی دوانزه مانگ گیردا له ئاسماندا هه تا الله له کو تای نه م سورته دا سوک کردنه وه دابه زاند، ئینجا هه ستانه وه بو شه و نویر بو به سونه ت پاش نه وه ی که فهرزبو { كَانَتْ مَدًّا ثُمَّ قُرَأَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ } له نه نه س پرسیار کرا که خویندنه وه ی پیغه مبه ر ځ بو قورئان چون بو ده؟ نه ویش وتی: { كَانَتْ مَدًّا ثُمَّ قُرَأَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ } بِسْمِ اللَّهِ وَبِحَمْدِ الرَّحْمَنِ وَبِحَمْدِ الْبَخَارِيِّ / دریز کردنه وه بو وه،

پاشان ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ خویندوه که بسم الله ی دریز ده کرده وه، الرحمن دریز ده کرده وه، الرحیم دریز ده کرده وه { به ئی نه و شه ونویر فهرزکرا له سه ریان تا ئاماده یان بکات بو وهرگری کاره سه خته کانی له مه و پاشیان و ده که ده فهرموی:

۵) بیگومان به م زوانه قسه ی قورسو گرانت به سه ر داده دین، ۶) به بیشکیش که بیداری شه و زور به هیزتره له سه ر وهرگرتن و تیگه یشتن له و شته ی که ده یخوینیت وه وه قسه کانی ش جوانتر و روشنتر وهرده گری تیدا، چونکه کاتیک نارامه و بی قه پ قاله و مرو فیش وشیاره له و کاته دا که چی ده یخوینیت و مانا و مه به ستی چیه ئه مه له لایه که وه له لایه کی تر وه،

۷) چونکه بیگومان له رۆژدا تو بو کاروباری ژیا ن هاتو چوو گه رانی دریزت هه به و ناتوانیت نه و قورئانه ی که بو ت دادابه زیت بیخوینی و کاته کانت لی ته نگتر ده بیت وه.

۸) یادی په روه ردارت بکه و بو به ندایه تی نه و خوت له شتانی تر بجیره به بجیراندن،

۹) په روه ردارت رۆژه لات و رۆژئاوایه، که هیج په رس تراویکی راسته قینه ی تر نیه بیجگه له نه و زاته، جا تو ش ههر نه و بکه به پشتیوان و زامنی خوت.

۱۰) خوت بگره له سه ر نه و قسه نا په سه ندانه ی که نه وان ده یکه و وازیان لی بهینه و وه لامیان مه ده ره وه به وازه یانیکی جوان،

۱۱) سا واز له منیش بهینه له گه ل نه و بی باوه رانه ی که خاوه نی خیر و بیرن تو که میک ماوه یان پییده،

۱۲) به بیگومان ئیمه تو له ی سه خت و دۆزه خمان لایه.

۱۳) جاخواردنیکی ش که له ناخو شیدا له قورگدا گیر ده بیت و سزایه کی به زانیش بوسته مکاران و سپله و خاوه ناسان. نه وه ش که ی؟

۱۴) نه و رۆژه ی که زهوی دیته حه شوکان و چیاکان ده بن به ته پو لکه ی لی خزوک که ههر له خو پیه وه دیته خوار پاش نه وه ی که نه و جیا به هیزو نه و به رده ره قه بون، پاش نه وه ی ش ده بیت به تو زو با ده بیات و هه مو چال و چوله کانی زهوی پی پرده کاته وه و ده کو له سورته (طه) دا باسی فهرمو. جا پاش نه و رودا وه گرنگه نه مانی گیانله به رو زیند و کردنه وه یان و بگره و به رده و نامه ی کردار دکان و پاشان به به هه شت یان دۆزه خ کو تای به م کیش به دیت. ئینجا دیته وه سه ر باسی پیغه مبه ر یه تی و ده فهرموی:

﴿٧٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ، وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّخْصُوهُ فَنَابَ عَلَيْهِ فَأَقْرَعُوا مَا يَكْسِرُ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْجُوعٌ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَلْتَمِعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقْبِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْرَعُوا مَا يَكْسِرُ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ نَّحْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الْمُنَافِقِ

٥٦

٧٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ ﴿١﴾ قُمْ أَذْنَبْ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَيَا أَيُّهَا فَطَرْتُ ﴿٤﴾ وَالرَّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾ فَإِذَا بُرِقَ الْأَنْفَارُ ﴿٨﴾ فَلْيَا يَوْمَ يَوْمٍ عَسِيرٍ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ سِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَيْنَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَاعِنَا عِنَدًا ﴿١٦﴾ سَأُهِقَهُ صَبُودًا ﴿١٧﴾

﴿١٥﴾ بیگومان نیمة پیغهمبهرممان ناردہ لای نیوہ کہ شایہت بیت لہسہرتان ہرودکو چون بو لای فیرعون موسا پیغهمبهرممان لکھن نارد۔

﴿١٦﴾ جا فیرعون سہرپیچی لہ فہرمانی نہو پیغهمبهرہ کرد نہوسا نیمہش بہ گرتنیکی توند گرتمان و لہ دہریای نیل پاش رزگارہونی موسا و پیرہوانی خووی و پیرہوانیمان خنکاند ، جا نیوہدیش ناگاتان لہخوتان بیت و لہ فہرمانی نہم پیغهمبهرہتان دہرنہچن نہگینا بہر تۆلہو غہزہبی من دہکہون و ودکو فیرعون دوجاری رۆزی رھشی خوتان دہبن۔

﴿١٧﴾ نہگہر بیباومہربن چون خوتان دہپاریزن لہ رۆزیک کہ مندالی تازہ لہدایکبوی تیدا سہر سپی دہکات لہ ترسا، پیغهمبهرممان ﷺ لہباسی ہاتنی قیامہتدا دہفہرموی: { ثُمَّ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَلَا يَسْمَعُهُ أَحَدٌ إِلَّا أَصْعَى لِيَنَّا وَرَفَعَ لِيَنَّا قَالَ وَأَوَّلُ مَنْ يَسْمَعُهُ رَجُلٌ يَلُوطُ حَوْضٍ إِبِلَهُ قَالَ فَيَصْعَقُ وَيَصْعَقُ النَّاسُ ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ أَوْ قَالَ يُنْزِلُ اللَّهُ مَطَرًا كَأَنَّهُ الطَّلُّ أَوْ الطَّلُّ نَعْمَانُ الشَّاكُ فَتَنْبُتُ مِنْهُ أَجْسَادُ النَّاسِ ثُمَّ يُنْفَخُ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ثُمَّ يُقَالُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ هَلُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ وَفَقَوْهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ قَالَ ثُمَّ يُقَالُ أَخْرِجُوا بَعَثَ النَّارَ فَيُقَالُ مِنْ كَمْ فَيُقَالُ مِنْ كُلِّ أَلْفٍ تِسْعَ مِائَةٍ وَتِسْعِينَ قَالَ فَذَاكَ يَوْمٌ يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا وَذَلِكَ يَوْمٌ يَكْشَفُ عَنْ سَاقٍ /مسلم وغیرہ/ پاشان فودہکریت بہکہلہشاخدا، جا ہہرکہس بیستی لایہکی ملی نزم

دہکاتہوہ بو بیستن و لایہکھی تری بہرزدہکاتہوہ، فہرموی: یہکہم کہسیک کہدہیبیسیت پیایکہ کہ خہریکی چاک کردنی حہوزی حوشترہکھیہتی، فہرموی: جا بیہوش دہکہویت و دہمیریت و خہلکیش بہدوای ئہودا دہمرن، پاشان اللہ بارانیک دہنیر یان فہرموی: دادہبہزینی ہہرودک بارانیکی ورد یان وک سیبہریک (نوعمان کہوتوتہ دوودلیہوہ لہراستیدا مانای بہبارانی ورد ریک ترہ لہگہل ریوایہتہکانی تردا) جا لہو بارانہوہ لہشہکانی خہلک دہرویتہوہ، پاشان جاریکی تر فوی پیدا دہکریتہوہ، جا لہودہمہدا کتوپر ہہلڈہسنہوہ لہپاشان دہوتریت: ئہی خہلکینہ نامادہبن لہپیشگی پہرورمردگارتانداو بوہستن بیگومان پرسپارتان لیدہکریت، فہرموی: پاشان دہبیزریت: بہشی ناگر دہر بہینن، جا دہوتریت: لہچہند؟ ئہوسا دہوتریت: لہہمو ہہزاریک نۆسہدو نہودودو نۆ کہس(واتہ لہہزار کہس یہک کہس بہہہشتی دہبیت) فہرموی: جائہو کاتہیہؕ ئہو رۆزی کہمنال سہر سپی دہکاتؕ وئہوہوہؕ ئہو رۆزیہ کہلافی بۆروت دہکریتؕ۔

﴿١٨﴾ بہ ہاتنی ئہو رۆزہ ئاسمان شہق دہبات، (ئہمہ بہلینی خودایہو) بہلینی ئہویش جی بہجیکراو دہبیت و گہرانہوہو نہہاتنہدی نیہ۔

﴿١٩﴾ بہراستی نہم سورہتہ نامۆزگاریہکی گہورہیہ، جا ئہو کہسہی کہ ئارہزوی لییہ با بہرہو پہرورمردگاری خووی ریگا بگریتہبہر ئہوسا ئہوہ سہرئہنجام بہ پہرورمردگاری خووی دہکات و پاداشتی چاکہکانی لہو زاتہ گہورہیہ وہردہگریت، ئینجا کوتابی سورہتہکہ پہیوہند دہداتہوہ بہ سہرہتایہکھیہوہ کہ باسی شہو نویژ بو دہفہرموی:

﴿٢٠﴾ بیگومان پہرورمردگارت دہزانیٹ کہ بیگومان تۆو ہہندیک لہو کہسانہش کہ لہگہل تۆدان ہہستاون بو شہونویژ نزیک بہ دووبہش لہ سی بہشی شہو ونزیک بہنیوہی نزیک بہ سی یہکی و خوا ہہر خوہیتی ئہندازہی شہو و رۆژ دیاری دہکات، کہ دہزانیٹ نیوہ ہہرگیز بۆتان ناؤمیرریت ، جا لہسہری سوک کردن و چاوپۆشی لیکردن ، ئہوسا بہو ئہندازہی کہ دہتوانن لہ شہونویژدا لہ قورئان بخوینن، ئہو دہزانیٹ بہراستی لیٹان نخۆش دہکہویت، ہہندیکتان بو بہدہست ہیٹانی رۆزی اللہ بہملو بہولای زہویدا دہرۆن، ہہندیکیشتان شہر دہکەن لہ ریگی بہرزکردنہوہی ئایینی اللہدا، جا بہو ئہندازہی کہ دہتوانن ئہوہندہ لہو قورئانہ بخوینن و نویژ بکہن و زہکات بدہن و قہرزی جوان بہ اللہ بدہن، واتہ مال ببہخشن لہ ریگی اللہداو ئہوہی کہ پیچی دہخەن لہ چاکہ بو خوتان لہ پاشہرۆژدا لہلای اللہ دہستان دہکہویتہوہ کہ ئہوہ چاکترہو گہورہترہ لہبارہی

پاداشتەۋە داۋاي لىخۇشوبون بىكەن لە ﷲ، بىگومان كە ﷲ زۆر چاۋپۇشيكەرو بىنپىھايەت مېھربانە، لە فەرمودەدى سەحىحدا ھاتو كە پىغەمبەرمان ﷺ فەرۋىيەتى: {إِنَّكُمْ مَالُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالٍ وَارِثِهِ} كامتان مالى خوتانتان لە مالى وارىس زياتر خۇشەدوئىت؟ وتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ ھىچكام لە ئىمە نىيە مەگەر مالى خۇى زياتر خۇش بوئىت لە مالى وارىسى. فەرۋى: {اعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ؟} ئايدەزانن چى دەلئىن؟ وتيان: ھەر ئەمە دەزانن ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ، فەرۋى: {إِنَّمَا مَالٌ أَحَدِكُمْ مَقَدَّمٌ وَمَالٌ وَارِثُهُ مَا آخَرُ} / النسائي، صححه الألباني / مالى ھەرىكە لە ئىۋە ئەۋدەيە كە لە پىش مردنى خۇيدا لە چاكەدا خەرجى كىردو، ۋە ئەۋدى پاش خۇى مالى وارىسىيەتى.

سورەتى موددەسىر ۷۴ سورەتى موددەسىر ۵۶

سورەتى موددەسىر كە سورەتى ھەفتاۋ چوارەمى قورئانە، لە مەكەدا ھاتوئە خوارەۋە ، بەقسەى ھەموان و پەنجاۋ شەش ئايەتە، وتراۋە بەگۈيرەى دابەزىن سورەتى دوۋھەمە و پاش سورەتى (العلق) و پىش (الزلزل) دابەزىۋە.

جا بىرى كورى عەبدوللا دەلئىت: بىستەم لەپىغەمبەرەۋە ﷺ كە لە بارەى بچرانى ۋەھىيەۋە قسەى دەكرد جا لەباسەكەيدا فەرۋى: {بَيْنَمَا أَنَا آمُشِي سَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ السَّمَاءِ فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَإِذَا الْمَلِكُ الَّذِي جَاءَنِي بِحَرَاءٍ جَالِسٌ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَجَنَنْتُ مِنْهُ رَغْبًا فَرَجَعْتُ فَقُلْتُ زَمَلُونِي زَمَلُونِي فَدَثَرُونِي فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَنِيُّ قُمْ فَأَنْزِرْ﴾ إِلَى ﴿فَاهْجُرْ﴾ قَبْلَ أَنْ تُفْرَضَ الصَّلَاةُ / الترمذي، صححه الألباني / لەكاتىدا كەدەرۋىشتەم دەنگىكم لەناسمانەۋە بىست ، جا سەرم بەرز كىردو دىم ئەۋ فرىشتەيەيە كە لە ئەشكەۋتى ھەرا دا ھات بۆلام كە لەنىۋان ئاسمان و زەۋىدا لەسەر كورسىيەك دانىشتو ، جا لەترسى ئەۋ بە ئەژنۇدا كەۋتم و ئەۋكاتەى كە گەرپامەۋە ۋەم دامپۇشن، دامپۇشن، جادايان پۇشيم ، ئەۋسا خۋاي دەسەلاتدارى گەۋرە ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَنِيُّ قُمْ فَأَنْزِرْ﴾ إِلَى ﴿فَاهْجُرْ﴾ دابەزاندا پىش ئەۋدى كەنۋىژ فەرزىكرىت { قَالَ: أَبُو سَلَمَةَ: وَالرُّجُزُ الْاَوْتَانُ - ثُمَّ حَمِيَ الْوَحْيُ وَتَنَابَعَ / ئەۋبو سەلەمە دەلئىت: الرُّجُزُ: واتە بىتەكان- پاشان گەرمەى ۋەھى دەستى پىكردو يەك بەداۋى يەكدا دەھات.

بەناۋى ﷲ ى زۆر بەسۆزو بىنپىھايەت مېھربان

ئەى ئەۋ كەسەى كە خۇت داپۇشيوە بە پۇشاكى خۇتو دەلەرزىت لەبەرئەۋدى كە ۋەھىت بۇ ھاتو.

۲ ھەستە، جا خەلگى بىرسىنە بەسزى ﷲ ئەگەر باۋەر نەھىن. بە ھاتنى ئەم سورەتە پىغەمبەر ﷺ ۋەكو پىغەمبەر بو، بو بە گەيەنەرۋ پەيام رەسىنىش (الرسول) چونكە ھەر كەسىك لەلەيەن خواۋە پەيامى بۇ ھات ئەۋە (نبى) يەۋ ئەگەر فەرمانى گەياندىنى بەسەردا درا ئەۋە (رسول) يشە واتە: ھەمو رەسولئىك نەبىيە بەلام مەرج نىيە ھەمو نەبىيەك رەسول بىت.

۳ سا پەرۋەردگارى خۇت بە گەۋرە را بگەرۋە دوۋرەكەۋە لەۋ ۋەسەفانەى كە بت پەرستان بۇى دادەنن لە ھاۋەش و ھاۋسەرو مندال و كچ.

۴ جا پۇشاكەكانىشت پاك بىكەرەۋە، چ پۇشاكى مادى بىت يان خوۋرەۋشت بىت يان خىزان و مائەۋە بىت يان پاك و خاۋىنى ناۋ دەرون بىت، چونكە بىگومان پاك و خاۋىنى ھەمويان پىۋىستە لەسەر خۇى و ئومەتەكەيشى.

۵ ئەۋسا لەسەر دوۋرەكەۋتەۋە لە بىتەكان بەردەۋام و خۇ راگرىبە بەۋشۋەى كە فەرمانت بەسەردا دەدرىت.

۶ جا چاكە لەگەل خەلگدا نەكەيت و چاۋەرۋانى پاداشتى زياترى لى بىكەيت، ئەۋە بۇ پىغەمبەر ﷺ قەدەغەۋە ، بەلام لەناۋ ئومەتەكەيدا ئەۋە قەدەغە نىيە ، چونكە پىغەمبەر ﷺ ھەمو شتىكى چاكەيە بۇخەلگ، جا ئەگەر چاۋەرۋى پاداشتى زياتريان لى بىكات بارىان گران دەبىت و لەۋانەيە لىي نىك نەبەنەۋە ، بۇيە ﷲ داۋاي لەۋ كىردو كە ئەۋ چاۋەرۋانىيە لە خەلگ نەكات. چەندىن ماناى تر كراۋە كە ئەمەيان نىكىترە. والله أعلم.

۷ جا بۇ رازى كىردنى پەرۋەردگارت لەسەر ئىش و ئازارى رىگاي بانگەۋازەكەت خۇراگرىبە و پەلە مەكە و ناۋمىد مەبە.

۸ ھەر كاتىك فو كرا بە كە ئەشاخدا. لەبەھزى كورى ھەكىمەۋە ھاتو كە ۋتويەتى: { أَمَّا زُرَّارَةُ بْنُ أَوْفَى ﷺ فِي مَسْجِدِ بَنِي قُشَيْرٍ فَقَرَأَ الْمُدَّثِرَ فَلَمَّا بَلَغَ فَإِذَا نَقَرَ فِي النَّاقُورِ خَرَّ مَيِّتًا / الحاكم، صححه الألباني / زورارەى كورى ئەبۋنەۋفا ﷺ لەمىزگەۋتى بەنى قوشەيردا ئىمامەتى بۇكردىن جا موددەسىرى خۇيىد كە گەيشتەبە ﴿فَإِذَا نَقَرَ فِي النَّاقُورِ / ھەر كاتىك فو كرا بە كە ئەشاخدا﴾ كەۋت و مرد.

۹ جا ئەۋ رۇژە رۇژىكى زۆرسەختە.

۱۰ لەسەر خوانەناسان ئاسان نىيە. چونكە ھەر لەناۋ سزادان و بە ھىچ شىۋەيەكىش لىي رزگار نابن و ھەمۋەخشە و پىلانەكانيان لە دژى خواۋ ئايىن و پىغەمبەرمان و پەپەرەۋانىان

إِنَّهُ فَعَرَ وَفَدَرَ ١٨ فَقِيلَ كَيْفَ فَدَرَ ١٩ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ فَدَرَ ٢٠ ثُمَّ نَظَرَ ٢١
ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ٢٢ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ٢٣ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ ٢٤ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ٢٥ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ٢٦ وَمَا أَدْرَاكَ
مَا سَقَرٌ ٢٧ لَا بُقِيَ وَلَا نَذَرٌ ٢٨ لَوْحَةٌ لِلْبَشَرِ ٢٩ عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشَرَ
آيَاتٍ ٣٠ وَمَا جَعَلْنَا أَحْبَبَ إِلَى الْإِنْسَانِ إِلَّا الْمَالِكَ ٣١ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِيقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَرْجِعُوا إِلَى اللَّهِ مِنْ أَمْرٍ أَيْنَمَا
وَلَا يَرْجِعُ إِلَّا إِلَى اللَّهِ ٣٢ أَوَلَمْ يَكُنْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْكُفْرُ مَرَضٌ ٣٣ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ٣٤ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَنِ يَشَاءُ ٣٥ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ٣٦ كَلَّا
وَالْقَمَرِ ٣٧ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ٣٨ وَالصُّبْحِ إِذَا أَصْفَرَ ٣٩ إِنَّهَا لِأَحَدَى
الْأَكْبَرِ ٤٠ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ٤١ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ٤٢ كُلُّ
نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَةٌ ٤٣ إِلَّا أَصْحَابَ الْإِيمَانِ ٤٤ فِي جَنَّتِ نِسَاءُ لَوْ
عَنِ الْمُجْرِمِينَ ٤٥ مَسَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ٤٦ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنْ
الْمُصَلِّينَ ٤٧ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ٤٨ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
الْحُلَاظِيِّينَ ٤٩ وَكُنَّا نَكْذِبُ بَيُّوتَ الدِّينِ ٥٠ حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ ٥١

ناشکرا دهیبت و ناتوان حاشای لی بکهن، ئیتر چۆن سهخت نیه؟

جا الله دهفرموی:

١١ وازم لی بینه بو ئەو کەسە ی بە تەنهایی دروستم کردوه
کەچی ئەو هاوبەشم بۆداده نییە.

١٢ خو داراییهکی زۆریشم پێداوه؛

١٣ وه چەندین کورم پێداوه کە هەمیشە لەلای ئامادەن بو
پاراستن و خزمەتکردنی.

١٤ ئامادەم کردوه هەموو شتێک بۆی بە ئامادەکردنیکی
تیروته سەل کەچی دژایه تیم دهکات؟!

١٥ پاشان لەگەڵ ئەو هەموو سێلهیی و خوانه ناسیهیدا هیشتا
بەتەمایه بۆی زیاد بکهه؟!

١٦ نه خیر شتی وا نابیت و تازه زیاتری پێنادهه، چونکه
بهراستی ئەو دوژمنایهتی نیشانهکانی ئیمه دهکات، کهواته لاساری
خوی بوته هوی له ناوچون و نان برانی و ئیمه ستهممان لهو
نه کردوه.

١٧ بهه زوانه توشی سزای گهوره و توندی وای دهکهم به ناویدا
بهه زبیتتهوه، کهسێک کههیچ ههه شهیه کیشی له سهه نه بیته
ئهگهر بیهویت به شوینیکیدا سهه کهویت دوجاری ماندوی و
هه ناسه تهنگی دیت، ئەو ئهگهر ئەو کەسە به ناو ئاگردا و

له سهه ریه وه چهه دوکهه له هه بیته و به چپای ئاگردا سهه ری بخهن
دهبی حالی چۆن بیته؟

١٨ بیگومان ئەو بیری کردوه وه قسه کانی پیغه مبهه ری
هه له سهه نگانده و نه یه ده زانی چی بلێ.

١٩ بهه نهفرین و سزا کهویت چۆنی هه له سهه نگاندهوه.

٢٠ پاشان بهه نهفرین و سزا بکهویت چۆنی لیکیداوه ته وه.

٢١ پاشان ته ماشای کرد ههه سهه ری له هیج دهر نه چوو.

٢٢ پاشان روهی گرز کردو زۆر سپراهه خوی و نه یه ده زانی چی
بلێته.

٢٣ پاشان پشتی تی کردو خوی به گه وهه گرت و نه یو یست خوی
له پێش چاوی قوره دیش بشکینیت.

٢٤ ئەهه وهه وتی: ئەهه ههه جادویه کی کۆنه وه محمد هی ناویه تهی.

٢٥ ئەهه ههه قسه ی مرو فقه، ئەهه که سه ی ئەهه قسانه ی کردوه
وه لیدی کوری موغه هیره ی مه خرومیه که یه کی که له سه ره که کانی
ئهو کاته ی قوره دیش بووه، که چوووه مالی ئەهه بوبه کیری سدیق و
له بهاری قورئانه وه په رسیاری لی کردوووه، جا کاتی که ئەو باسی
قورئانی بو کردوووه هاتوته ناو قوره دیش و وتویه تی کوری
ئهو بو که بشه شتیکی سه هیر ده لیت! به خوا ئەوه نه هه له به سته وه نه
جادوه نه قسه ی بی سه ره به ری شیت، بیگومان ئەو قسه یه
قسه ی خودایه. جا کاتی که چهند که سێکی قوره دیش ئەهه بیان لی
بیست که وتنه یه که خویندنه وهه وتیان: به خوا ئەگهر وه لید لهه
دینه ی قوره دیش هه له به گه ریتته وهه به چیته سهه ر دینی کوری
ئهو بو که بشه هه مو قوره دیش په هیره ی ده کهه و ده چنه سهه ر ئەو
دینه، جا کاتی که ئەهه بوجه لی کوری هی شام بیستی، وتی: من
ئهو هه تان بو چاره ده کهه، هه سته چوووه لای مالی وه لید و پپی وت:
ئایا نه تبینی که گه له کههت خیر و سه ده قهت بو کۆده که نه وه؟ جا
وتی: ئەو من له هه مو یان سه ره وهت و سامان و مندا له زۆر تر نیه؟
ئهو بوجه هه وتی: ده لیت: ئەو کابراه ده چیت بو لای ئەهه بوجه هه
تا خواردنیکی ده سته که ویت، جا وه لید بهه قسه یه رقی هه سته وه
وتی: ئایا هۆزه کهه ئەهه قسه ده کهه؟! ده سا سویند به الله نه
نزی که ده به وهه له ئەهه بوجه هه وهه نه له عومه ره نه له کوری
ئهو بو که بشه وهه قسه که شتی ههه جادوه ده سته به ده سته به محمد
که یشتوه، جا الله ئەهه ئایه تانه ی نارد بو پیغه مبهه رکه ی

له ئایه تهی: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ هه تا ﴿لَا بُقِيَ وَلَا

نَذَرٌ﴾ / البیهقی، صحیح السیره / ئینجا دهفرموی:

۳۶) بهم زووانه دپخهینه ناو سهقه روه.

۳۷) جا تو نازانیت سهقه ر چیه؟

۳۸) سهقه ر نه هیج شتی که گوشت و دهمار دهیلیت و نه وازیلی لیده هیلیت به لام نامریت و هه میسه بوی چاک دهکریته وه و دهسوتینریت.

۳۹) پیستی هه لده قریچینیت و دهسوتینیت.

۴۰) نوزده فریشته ی گه ورو دلر دق فهرماندارن له سهر نهو سهقه ر.

۴۱) خو نیمه جگه له فریشته کان که سانیک ترمان نه کردوه به فهرمانداری ناگرو ژماردی نه وانمان (به نوزده) داناوه هه بۆ تافیکردنه و دیه که بۆ نهو که سانه ی که خوانه ناسن، تا نهوانه ی که پهراویان پیدراوه دلنیا بن له راستی پیغه مبه ر ﷺ چونکه ریکه له گهل نهوه ی که بۆ نهوان هاتوه، و دتا باوه دارانیش باوه ر که یان زیاتر ببیت، تا نه نهوانه ی که پهراویان پیدراوه نه باوه ر داران گومانیا ن نه مینیت له راستی و دروستی محمد ﷺ و په یامه که یدا، وه تا نهوانه ی که دلنخوشن و نهوانه ش که خوانه ناسن بلین: مه به سستی ﷻ چیه له م نموناندا (وبوچی باسی می شوله و جالجالو که دهکات؟! هه روه ها خودا یاسده کات و نمونه ش دهیلنیه وه و نهو که سه ی که نارده زوی لیبت سهری لی تیکده دات، نهو که سه ش که نارده زوی لیبت خوشبه ختی دهکات به رینمویه کانی و سهر بازانی په روه ر دگارت (نه ونده زوره که س ژماره یان نازانیت) مه گهر هه ر ﷻ خو ی بزانی، نه م سهقه ره ییش (دوزه) هه ر بۆ به بیر هیئانه و دیه به لکو له و سزایه بترسن و ریکای راست هه لبرین، له فهرموده یه کدا که نیمای مسلم و ترمزی هیئاویانه هاتوه که پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمویه تی:

{يُؤْتِي جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ مَّا سَبْعُونَ أَلْفَ رَمَامٍ مَعَ كُلِّ رَمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يُجْرِنَهَا/ نهو کاته دوزه دهیلن حه فتا هه زار هه و ساری هه یه و له گهل هه ر هه و ساری کدا حه فتا هه زار فریشته یه که رایده کیشن}.

۴۲) وانیه که دین دزمان دهیلن و سویند به مانگ نه م قورنانه قسه ی خودایه.

۴۳) سا سویند به شه و نهو کاته ی که پشتی تیده کات و بوی هه لدی.

۴۴) جا سویند به به ره به یانی نهو کاته ی که دهرده که ویت و زالدیه بیت به سهر تاریکیدا.

فَمَا نَفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَانَهُمْ حُمُرٌ مَّنْتَفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنَشَّرَةٌ ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْغُفْرِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ الْفَيْيَمَةِ ٧٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَلَيْسَ الْإِنْسَانُ أَلَّنْ يَجْعَلَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَى قَدِيرٌ عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿٦﴾ إِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُجُ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنْفَخُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تَحْرَكَ بِهِ لِسَانُكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْءَانَهُ ﴿١٧﴾ إِذَا قَرَأَهُ فَانْفُتَّحُوهُ فَانْفُتَّحُوهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّا عَلَيْنَا بِكَانَهُ ﴿١٩﴾

۴۵) به بیگومان نهو ناگره به تینه ی سهقه ر یه کی که له شته که وره کان.

۴۶) که ترسینه ره بوگشت مروف.

۴۷) بۆ نهو که سه ی له نیوه که دهیه ویت به ره و پش بروات و راستی بناسیت و پهیره ی بکات و بگات به به هشت یان نهوه ی که دهیه ویت خو ی دواخت و خه ریکی خراپه بیت و بجیته دوزه.

۴۸) هه مو که سی که وا له بارمته ی نهوه ی که کردویه تی.

۴۹) جگه له یارانی دهسته راست.

۵۰) که له ناو باختی که زور و زبه نه دان.

۵۱) که له باره ی سته مکارانه وه پرسیار ده که ن (و دلین).

۵۲) چی نیوه کی شاوه بۆ ناو سهقه ر؟

۵۳) وتیان: نیمه نویژ نه که ر بوین.

۵۴) جا خوار دمنان به نه داران نه ددها.

۵۵) وه له گهل خه لکی سهر گهرم به گالته و گه ف و پروپوچه کاندای بوین.

۵۶) خو باوه ر پشمان به روژی قیامت نه بو.

٤٧ ههتا مردین ئەو کاتە گەیشین بە یەقین و دلتیابوین ئەوێ
کە پێغەمبەرەن وتبویان هەمو راستە ، بەلام تازە چی سودیکی
هەبە بۆیان خۆ زۆریش نابات لەناو سەقەردان.

٤٨ جا تکای تەکا کاران لەو رۆژەدا هیچ سودیک بەوان ناگەیهێ،
ئینجا قورئان دەمانهێنێتەو بۆ دنیا، وەکو ئەو بۆی بێرکەرەو
تا بەو رۆژە ڕەشە نەگەیشتی فریای خۆت بکەرەو دەفەر موی:

٤٩ جا ئەو بۆچی ئەوان لەم ئامۆژگاریە پشت
هەڵدەچەرخین؟

٥٠ ئەوانە هەر وەکو ئەو کەرەکیویانە وان،

٥١ کە لە ترسی شیر هەڵدین. ئەوانیش ئاوا لە قورئان
هەڵدین؟!

٥٢ نەك هەر ئەویش، بەلکو هەمو کەسیك لەوان دەیهوێت
چەندین پەڕی بلاوکرەوی لەلایەن خۆداو پێدریت کە
فەرمانی پێ بکات بۆ پەڕەوی کردن لەو پێغەمبەرە ﷺ.

٥٣ شتی وا نابێت، بەلکو ئەوان لە قیامەت ناترسن بۆیە ئاوەها
بیبان لە دزایەتی ناییندا .

٥٤ باش بزانی، کە ئەو قورئانە ئامۆژگاریە.

٥٥ ئەوسا هەر کەسیك ئارەزووی لێی دەیخوینێت و پەندی
لیوەردەگرت.

٥٦ جا بیریش ناکەنەو دەوایخویننەو مەگەر خوا ئارەزووی
لێبێت، هەر ئەو زاتەیه کەشایستەیی لێتسانەو هەر خۆشی لایقە
بەوێ کە چاوپۆشی بکات لە تاوانی بەندەکانی.

سورتهی قیامه

٤٠

٧٥

سورتهی قیامه کە سورتهی هەفتاوپینجەمی قورئانە، لە مەکەدا
هاتووتە خوارەو، چل نایەتە، و تراوە بەگوێرە دابەزین سورتهی
سی و یەکمەو پاش سورتهی (القارعة) و پێش (الهمزة) دابەزیو.

بەناوی ﷻ ی زۆر بەسۆزو بێنیهایەت میهرەبان

١ سویند بە رۆژی قیامەت کە رۆژی زیندوکردنەو هەمو

گیانلەبەرەنە بۆ حەشرو حیساب. پتی (لَا) زیاده لێرەو لەسەر
نایەتی دواشدا، هەندیک دەلێن زیاد نیە بەلکو ئەو پیتە بۆ
دوو پاتکردنەو نیە یان بۆ بەرپەرچدانەو قسە بێ پەرستانە
کە پێیان وابو کە قیامەت نیە، واتە وانیە کە ئێوە گومانێ
دەکەن.

٢ سویند بەو نەفسە کە زۆر سەرزنشتکەرە. ئەم جۆرە
نەفسە باشەو نەفسی باوەردارە، چونکە باوەری بە حەشرو
حیساب هەبە بۆیە زۆر سەرزنشتی خاوەنەکە دەکات لەسەر
ئەو ئیشە ناپەسندانە کە دەیانکات بەو هۆیهو نەفسیکی باشەو
خوا سویندی پێدەخوات، پێغەمبەریش ﷺ دەفەر موی: {مَنْ سَرَّتْهُ
حَسَنَتُهُ وَسَاءَتُهُ سَيِّئَتُهُ فَذَلِكُمُ الْمُؤْمِنُ / الترمذی، صححه الألبانی/
هەرکەسیك چاکەکە دێخۆشی کردو خراپەکە دێتەنگی کرد
ئەوسا ئەو باوەردارە} ئینجا دەفەر موی:

٣ ئایا مەرۆف و گومان دەبات کە ئیمە ناتوانین ئەو ئیسکە
رزیوانە کۆبکەینەو؟

٤ وانیە ئەوێ کە ئەوان بۆی دەچن، زیندوێ دێکەینەو
دەسەلاتی ئەو دشمان هەبە کە سەر ئەنگوشتەکانیشی رێک و پێک
بکەینەو (کە ئەمەش یەکیکی ترە لە موعجیزە زۆرو
زەبەنەکانی قورئان کە لێردا باسی سەرئەنگوشتی کردو،
چونکە ئیستا دەرکەوتو کە ئەو هەمو مەرۆفە لەو سەر زەویە
دایە هیچ کەسیك سەر ئەنگوشتی لەوێ تر ناچێت، ئەمە ئەگەر
قسە خۆدای زاناو دانا نیە پێغەمبەرێکی نەخویندەوار زیاتر لە
هەزارو چوار سەد سال لەمەو پێش چۆن ئەمە زانیو کە
دروستکردنەو سەرئەنگوشت کارێکی زۆر سەخت و گەورەیهو
جگە لە خۆدا لە توانای کەسی تردا نیە! ئینجا دەفەر موی:

٥ نەخیر، مەرۆف هەرچەند ئامۆژگاری بکریت ئەو هەر
دەیهوێت پاشەروژی خۆی خراپ بکات.

٦ دەپرسیت کە ئەو رۆژە قیامەت دێت؟ گالتە بەو قسەیه
دەکات و باوەری بەو رۆژە نیە، جا پەروردگار لە وەلامیدا
دەفەر موی:

٧ جا ئەو کاتە کە چاو لە ترسانا ئەبەلق دەبێت چونکە
چاوی بەو رۆژە دێکەوێت کە باوەری پێی نەبو.

٨ جا کاتیك کە روناکی مانگ نامی نیت.

٩ ئەوکاتە کە رۆژو مانگ کۆکرانە . کەوێ یەکیان لێ هات
لە نەمانی روناکیاندا یان ئەو کاتە کە هەردووکیان لە رۆژناوای
هەڵدین کە ئیتر ئەو کاتە تەوبە وەرناگیریت.

١٠ ئەو رۆژە مەرۆف دەلێت: رێگای ڕاکردن کوا؟ بۆ کوی رابکەم و

پەنا بۆ کوی ببەم؟

مەكە. ئەمەش ئامۇڭگارىيەكى بەنرخە بۇراھىنانى قوتابى
لەكاتى وانەوتنەۋەى مامۇستاید. ئىنجا دەفەرمۇئ:

۱۱ پاشان شىكرەنەۋەو رۇشكرەنەۋەى لەسەر ئىمەيەو
ترسى لەبىرچونەۋەت نەبىت، ئەم چەند ئايەتە بەقسەى
لەبەلا (المعترضة) حىسابەو بۇنەى زۇر وتراۋە لە
تەفسىرەكاندا، بەلام من پىم وایە پىۋىست بەو دوور
رۇشتەنە نىە، چونكە پىغەمبەرمان ﷺ كە ئەم سورەتەى تا
ئەو ئايەتە بەھۋى جبرئىلەۋە بۇ خۇيىراۋەتەۋە زۇر
سوربە بۇلەبەر كەردى و ھەر لەگەل خۇيىندى ئەۋدا (ۋەكو
باسمان كەرد) خۇيىندىۋەتەى خۇدايش بەو چەند ئايەتە
ئامۇڭگارى كەردەۋە ئەو ترسەى لەسەر دلى لابرەۋە، پاشان
چەۋتەۋە سەر مەبەستەكە كە باسى پاشەرۇۋە كە يەككە لە
سى بىناغە بىنەرەتەكەى ئىسلام (المبدأ والتبوة والميعاد
/سەرەتاۋ پىغەمبەرەيەتى و كۇتايى) لەراستىدا ماۋەى سىانزە
سالى پىغەمبەرمان ﷺ بە چەسپاندى ئەو سى شتەۋە
خەرىك بوۋە سورەتە مەكەيەكان بەزۇرى ھەر قسە لەسەر
ئەو سى بابەتە دەكەن و ئەم سورەتەش يەككە لەو سورەتە
مەكەيەكانەو باسى قىيامەتە پاشەرۇۋە دەكات (الميعاد) ، جا
ھەر چەند ئەۋانە لاۋازىن لەدلى مۇڭدا ئەۋەندە ئەو مۇڭفە
لەئايىن دور دەكەۋىتەۋە، مۇسلمانانى سەرەتەى ئىسلام
لەسەر ئەو سى بىناغەيە پەرۋەردەبون بۇيە بەو ژمارە
كەمەۋە نەترسانە ئەۋپەيامەيان بەبى زىادو كەم بەجىھان
گەياندو تواناى بەرپەرچەدانەۋەى ھەمو ھىرشىكى دوزمىنان
ھەبو نەك لەمردن ترسيان نەبو، بەلگو بۇ مردن لەرىگەى
خۇدادا كى بەركىيان دەكرد، چونكە باۋەرپان بەو سى
بىناغەيە باۋەرپكى راست و بتەۋو بەھىزبو، ئەۋەبو
پىغەمبەرەى خوا ﷺ كاتى باسى بەھەشتى دەكرد يەكك
لەپارانى ئامادەى ئەۋە نەبو كە سى دەنكە خورما تەۋاۋىكات
ئەۋسا بچىتە مەيدانەۋەبو شەھادەت، لەراستىدا
پىچەۋانەكەشى پىچەۋانەيە ۋەك ئەمۇڭ خۇمان زىاتر لە
يەك مىلاردو نىومۇسلمان بىچگە لەسەر شۇرى و داماۋى
خاۋەنى چىن؟ بەچكەى مۇسلمانەۋە لەۋانەشە نوپۇز كەرو
رۇزو گرىش بىت دزى خواۋ ئايىن و مۇسلمانان ئىشى پى
دەكرىت و شانازىشى پىۋە دەكات؟! ئەمە لەبەر ئەۋەيە
لەسەرەۋە فىرى ئايىن بوۋەلەبىناغەيەۋە ھىچ نازانىت و

۱۱ وانىەو جىگەى راكردن نىەو ئەو رۇۋەش ھەر دىت.

۱۲ ئارامگا ھەرلەلەى پەرۋەردگارتە و پەناگاۋ جىگەى راكردنى
تر بۇ كەس نىە، دەبىت بە خۇى و بە نامەى كەردارەكانىەۋە لەبەر
دەمى دادگەى خۇدا دا ئامادەبىت.

۱۳ ئەو رۇۋە بە مۇڭ دەۋترىت كە چى پىش خستەۋە بۇ
قىيامەتى و چ شتىكىشى لى بەجىماۋە؟ واتە ھەۋالى تەۋاۋى
كەردەۋەكانى لە چاك و لەخراپ پىدەردىت.

۱۴ نەخىر ئەگەر ئەۋەش نەبۋايە، ھەر مۇڭ بۇ خۇى زۇر
شارەزەى خۇيەتى و چاك خۇى دەناسىت.

تەى مودەۋەرى (لە) ى ﴿بَصِيرَةٌ﴾ بۇ مبالغەيە ۋەكو (علامە/
زۇر زانا) وایە".

۱۵ خۇ ئەگەر دەيان و سەدان بەھانەيش بەيىتەۋە ھىچ
سۇدىكى نابىت. چونكە تاۋانەكانى ھەمۇى بە تۇماركراۋى و
تەسجىل كراۋى و وىنەگىراۋى لەپىش دەمىدا دادەنرىت و
ناتوانىت حاشا لە ھىچى بىكات و شاپەتەكانىشى ھەمويان
بەخۇيەۋەن، دەست و زمان و لاق و لاشەيەتى و ھەمويان لى
دپنە قسە و شاپەتى لەسەر دەدەن. ئىنجاۋىتەسەر باسى
پىغەمبەرەيەتى، پىغەمبەرمان ﷺ لەسەرەتەى ۋەحى دا زۇر
سوربو لەسەر لەبەر كەردى ئەم قورئانەۋە زۇر بە پەلەبو
نەۋەك لەبىرى بچىتەۋە، جا ھەر كە جبرئىل دەيخۇيىند
ئەۋىش بەپەلە لەگەلىدا دەيخۇيىند، بەلام پەرۋەردگارى
مىھەرەبان ئەم بارەى لەسەر سوك كەردو فەرمۇى:

۱۶ ھىچ تەكانىك بە زمانت مەدە بۇ ئەۋەى پەلەبەكەيت
بە خۇيىندى ئەم قورئانە لەۋكاتەى كە پىت دەۋترى واتە،
ترسى لەبىرچونەۋەت نەبىت.

۱۷ چونكە بەراستى ئىمە ئەو قورئانە كۆدەكەينەۋە بوۋت
دەخۇيىنەۋە.

۱۸ جا ھەر كاتىك ئىمە خۇيىندمانەۋە بوۋت لەرىگەى
جبرئىلەۋە ئەۋسا تۇيش بەدۋاى خۇيىندەۋەى ئەۋدا بۇرۇ
لەكاتى خۇيىندىدا تەنھا گۇى بگرەۋ بىدەنگ بە و قسە

كَلَّا لَبِئْسَ لِّلْمُجْرِمِينَ الْعَاقِلَةُ ﴿٢٠﴾ وَذَرُّوا آلَآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وَجْهَهُ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾
إِلَى رِبَّهَا نَاطِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَجْهَهُ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَنْظُرُ أَن يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾
كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ لَهَا مَنِ الرَّاقِي ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقِي ﴿٢٨﴾ وَالْتَفَتِ
أَلَسَاقِي بِالسَّاقِي ﴿٢٩﴾ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقِي ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ﴿٣١﴾
وَلَكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَمْتَطِي ﴿٣٣﴾ أَوَّلَ لَكَ
فَأَوَّلِي ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوَّلَ لَكَ فَأَوَّلِي ﴿٣٥﴾ أَحْسَبُ الْإِنْسَنُ أَن يَتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
أَلَمْ يَكْ نُطْعِمْهُ مِن مَّيِّ يَتَنَّى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ فَخْلَقٍ فُسْوَى ﴿٣٨﴾ جَعَلَ مِنْهُ
الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدْرِ عَلَّيْنِ يُحْيِي الْمَوْتَى ﴿٤٠﴾

سُورَةُ الْاِنشَاقِ

٣١

٧٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَنِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾
إِنَّا خَلَقْنَاهُ الْإِنْسَنَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾
إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَكِينًا وَاعْلَلًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ
الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

له‌بەر خۆشی دنیاومه‌ستبونی به‌پله‌و سامانه‌که‌یه‌وه
ئاماده‌یش نیه‌ فی‌ری ببیت! به‌راستی موسیبه‌تیکی زۆر
گه‌وره‌یه‌، جاوه‌رن گوی له‌خالقی خۆتان بگرن بزانی چی
ده‌فه‌رموی:

﴿٢٠﴾ بزانی، یان نه‌که‌ن، کاری وا بکه‌ن پشت بکه‌نه‌ قورئان،
به‌لکونیوه‌ نه‌ودنیا‌یه‌ی که‌به‌په‌له‌ له‌ده‌ستتان ده‌رده‌چیت نه‌وه‌تان
خۆشه‌و‌یت وه‌ره‌به‌وه‌وه‌ سه‌رگه‌رم‌ن؛

﴿٢١﴾ خۆ وازیستان له‌ دوا‌رۆ هیناوه‌و ئیشی بۆناکه‌ن که‌ هه‌ر
ئه‌وه‌ش مالی ناینده‌تانه‌!

﴿٢٢﴾ جا قیامه‌ت که‌ هات، ئا له‌و رۆژه‌دا که‌سانیک هه‌ن که‌
ده‌م‌و‌جاویان له‌که‌یف‌وشادمانیدا ده‌رده‌وشیته‌وه‌.

﴿٢٣﴾ چونکه‌ ئه‌وانه‌ له‌و رۆژه‌دا ته‌ماشای په‌روه‌ردگاری خۆیان
ده‌که‌ن، له‌ فه‌رموده‌دا هاتوه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: {إِنَّكُمْ
سَتَرُونَ رَبَّكُمْ عَنَّا/البخاری/ بی‌گومان ئیوه‌ به‌م زوانه‌ به‌ ئاشکرا
په‌روه‌ردگاری خۆتان ده‌بین} واته‌، له‌ رۆژی قیامه‌تدا. وه‌
چه‌ن‌دین فه‌رموده‌ی تر هه‌یه‌که‌ هه‌رئایه‌ته‌که‌ خۆی و ئه‌م
فه‌رموده‌یه‌ به‌سه‌ بۆ خاوه‌ن باوه‌ران.

﴿٢٤﴾ جا که‌سانیک تریش هه‌ن که‌ ده‌م‌و‌ جاویان مۆن و گرژه‌ له‌و
رۆژه‌دا.

﴿٢٥﴾ که‌ گومانی ئه‌وه‌ش ده‌که‌ن که‌ سزای سه‌خت و پشت شکینیان
توش ببیت چونکه‌ وه‌ک و ترا خۆیان چاک ده‌زانی چیان کێلاه‌وه‌.

﴿٢٦﴾ ئه‌مانه‌ هه‌ر بیرناکه‌نه‌وه‌ هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که‌ مه‌رگ نافیان
ده‌گریته‌و جوکه‌یان ده‌بریت.

﴿٢٧﴾ جاله‌و کاته‌دا ده‌بیژریت: کێ هه‌یه‌ نزاو دوعای بۆ بکات‌و
یان کێ ئه‌م رۆحه‌ به‌رز ده‌کاته‌وه‌؟ فریشته‌ی رحمه‌ت یان
فریشته‌ی سزا؟ واته‌ له‌و کاته‌دا خزمانی نزیک‌و‌ ژیری تازه‌
ده‌زانی ئه‌وه‌ ده‌مریت، باشرین قسه‌یان ئه‌وه‌یه‌ که‌ بلین خوا
رحمی ئیمانی پی بکات‌و فریشته‌ی رحمه‌ت گیانی ده‌رکات،
چونکه‌ هیچی تریان له‌ ده‌ست نایه‌ت بۆی له‌و کاته‌دا بیجگه‌ له‌وه‌،
جا خوینه‌ری به‌رپز خۆت بخه‌ره‌ ئه‌و کاته‌وه‌و که‌میک له‌
پاشه‌رۆژی خۆت وردببه‌ره‌وه‌و بزانه‌ تۆ ده‌بی له‌کام یه‌ک له‌و
دووبه‌شانه‌ بیت.

﴿٢٨﴾ به‌هه‌ناسه‌دانی و به‌ره‌بینگه‌ پیکه‌وتنی دُنیا ده‌بیت که‌
بی‌گومان ئه‌مه‌ ئیتر جیا‌بونه‌وه‌یه‌ له‌ که‌س‌و‌کارو خۆشه‌ویستان‌و
سه‌روه‌ت‌و سامانی، هه‌رجیبه‌کی هه‌بو نه‌یدا ده‌رمانی، ده‌بی هه‌ر
بروات بۆلای یه‌زدانی، خۆ ئه‌و کاته‌ش دیته‌ به‌رجاوی باری
تاوانی و له‌به‌رژانی مه‌رگ نیه‌تی وچانی، شه‌یتانیش ئه‌و‌کاته‌
خۆی پیشان ده‌دات‌وه‌ک هاو‌زمانی و ده‌بی به‌دۆستی گیانی
به‌گیانی و پیی ده‌لی سوجدیه‌که‌م بۆببه‌ گه‌ر به‌جاویشی
ئه‌وه‌سه‌ختیه‌ت ده‌روا‌و ده‌که‌ویته‌ ئاسانی، خۆ ئه‌گه‌ر وای کرد ئیتر
ئه‌وه‌یه‌ سه‌لبی ئیمانی، خواپه‌نامان بدات.

﴿٢٩﴾ جا کابرای گیان گه‌یشته‌ به‌گه‌رو، قاچه‌کانی به‌ ده‌وری
یه‌ک‌دا باده‌خۆن چونکه‌ تازه‌ گیانی تیدا نه‌ماوه‌و شل‌و
خاوه‌بنه‌وه‌.

﴿٣٠﴾ نه‌و رۆژه‌ هه‌ر به‌ره‌و خوایه‌ جیگای پالیپۆه‌نانت خۆ
متکردن‌و جیگای خۆ دزینه‌وه‌ت نیه‌،

﴿٣١﴾ چونکه‌ هه‌رگیز نه‌باوه‌ری بووه‌ نه‌ نوێژی‌شی کردوه‌. واته‌، نه‌
کرداری دلی بووه‌ نه‌ کرداری له‌شی و هیچ چاکه‌یه‌کی نه‌بووه‌ نه‌
به‌نه‌ینی و نه‌ به‌ ئاشکرا.

﴿٣٢﴾ نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌ به‌لکو وتویه‌تی هاتنی قیامه‌تیش درۆیه‌و
گوی پینه‌داوه‌و پشتی تیکردوه‌.

۳۲ پاشان به لاره‌وله‌نجه و خوږادانه‌وه چوخته لای خاوخیزانی له دنیا‌او پاشه‌پوژو حساب و تۆله‌ی به‌راست نه‌ده‌زانی، ئینجا په‌روەردگار روی سەرزەنشتی تیدە‌کات و ددە‌رموی:

۳۳ به‌ئێ شایسته‌یه بۆ تۆ ئاوا له خۆت بایی ببیت و باوەر به دروستکەری خۆت نه‌که‌یت؛ سا هەر‌ئە‌وه‌ باشه‌ بۆت؛

۳۴ پاشان هەر ئە‌وه شایسته‌ی تۆیه، سا هەر‌ئە‌وه‌ باشه‌ بۆت؛ به‌راستی ئە‌مه هەر‌شە‌یه‌کی زۆر تونده له‌لایه‌ن خالیقی مرۆ‌فه‌وه بۆ ئە‌وه مرۆ‌فه‌ ببیا‌وه‌رو نمە‌ک نه‌ناس و سپه‌لە‌یانه که ریزی په‌روەردگاری خویان ناگرن و به‌ندایه‌تی بۆ ناکه‌ن، ئینجا ددە‌رموی:

۳۵ نایا ئە‌م مرۆ‌فه‌ خوانه‌ناسه‌ پێی وایه هەر به‌ بێ‌هۆ‌ده‌یه‌ و وازی ئی هینراوه‌ که چی ده‌کات بیکات و چۆنی پێ‌خۆ‌شه‌ وه‌ها بکات و به‌ر حساب و سزا ناکه‌وێت؟ جا ئە‌وه‌خودایه‌ی که دانایه‌ چۆن ئیشی بێ‌سودی واده‌کات؟

۳۶ نایا ئە‌وه‌که‌سه‌ دلۆ‌په‌یه‌ک شه‌هوت نه‌بوه‌ که فرە‌دراوته‌ ناو رە‌حمی دایکه‌وه‌؟

۳۷ پاشان بوته‌ خوینیکی مه‌یو ئە‌وسا دروستیکرد، ئینجا ریکوپێکی کرد؟

۳۸ جا له‌وه‌ش کردنی به‌ جوت نی‌رو می؟

۳۹ نایا زاتی ئاوه‌ها ناتوانیت مردوان زیندو بکاته‌وه‌؟ پیغه‌مبه‌رمان ﷺ هەر‌کات ئە‌م نایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه‌ ده‌یفه‌رمو: {سُبْحَانَكَ قَبْلِيْ/ ابوداود، صححه‌ الالبانی/ واته‌ پاک و بێ‌گه‌ردی هەر بۆ‌تۆیه‌ جا چۆن ناتوانیت} بێ‌گومانه‌ که مردو زیندو‌کردنه‌وه‌ ئاسانه‌تره‌ له‌و دروست‌کردنه‌ی سه‌ره‌تا، ده‌ی ئە‌گه‌ر خۆت به‌ رۆشنی‌رو لی‌زان ده‌زانیت و ئاگات له‌ سه‌ره‌تای دروست‌بونی خۆت هه‌یه‌ ئیت‌ر بۆ‌چی ده‌بیت له‌ زیندو‌کردنه‌وه‌ی دووباره‌ دوودل بیت؟ نایا پیت وایه‌ ئە‌وه‌ په‌روەردگاره‌ی که دروستی کردویت ناتوانیت پاش مردن زیندوت بکاته‌وه‌؟ جا پ‌ر به‌دل بلی: سُبْحَانَكَ قَبْلِيْ.

سورەتى ئىنسان که سورەتى حە‌فتا و شه‌شه‌می قورئانه، زۆربه‌ی رافه‌کاران به‌لایانه‌وه‌ وایه‌ که له‌ مه‌دینه‌دا هاتوته‌ خواره‌وه‌، سی و یه‌ک نایه‌ته‌، و تراوه‌ به‌گویره‌ی دابه‌زین نه‌وه‌دو هه‌شته‌مین سورته‌وه‌ پاش سورەتى (الرحمان) و پێش (الطلاق) دابه‌زیوه‌، سورەتى (هل آتی) و (الدهر) یشی پێ‌ده‌وتریت.

عه‌بدولای کورێ عه‌باس و موقاتیل و که‌لبی ده‌لین: له‌ مه‌دینه‌دا هاتووته‌ خواره‌وه‌، ئیمامی مسلم هیناویه‌تی که پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ: له‌ نوێزی به‌یانی رۆزی جومعه‌دا له‌ رکاتی یه‌که‌مه‌دا (الم، تنزیل) سه‌جده‌وه‌ له‌ رکاتی دووه‌مه‌دا ﴿هَلْ آتَى عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ ی خوینده‌وه‌.

به‌ناوی الله ی زۆربه‌سۆز و بێ‌نیهایه‌ت می‌ه‌ره‌بان

۱ بێ‌گومان به‌سه‌ر مرۆ‌فدا ماوه‌یه‌ک له‌م رۆزگاره‌ تپه‌په‌یه‌ که ئە‌وه شتیکی وانه‌بوه‌ که‌باسکریت، له‌به‌ر سوکی و لاوازی ئە‌م مرۆ‌فه‌، سه‌ره‌تا له‌ خا‌ک و قو‌رو قو‌ری مچ و و قو‌ری وش‌ک بوی وه‌کو: گۆزه‌وه‌ پاشان گیانی تیکراو ریزی لی‌نراو جاریکی تر الله دروست‌کردنی مرۆ‌فی گواسته‌وه‌ بۆ شی‌وه‌یه‌کی تر وه‌کو ددە‌رموی:

۲ بێ‌گومان ئیمه‌ (پاش ئاده‌م) ئە‌م مرۆ‌فه‌مان دروست‌کرد له‌ دلۆ‌په‌یه‌ک ئاوی شه‌هوتی تیکه‌لا‌و له‌ئاوی پیاو و ئافه‌رت له‌ رە‌حمی ئافه‌رتدا، که‌تافی ده‌که‌ینه‌وه‌، جا کردومانه‌ به‌ مرۆ‌فیکی بیسه‌رو بینەر تا نایه‌ته‌کانی ئیمه‌ ببیست و نیشانه‌کانی ئیمه‌ی چاو پێ‌که‌وێت و به‌ نارە‌زۆی خۆی رینگای چاک یان خراپ بگری‌ت، تا له‌ رۆزی دوا‌ییدا هیج به‌هانه‌یه‌کی نه‌بیت .

۳ بێ‌گومان که ئیمه‌ رینگای راستمان پيشانداوه‌، جا یان سوپاسگوزارو په‌یره‌ویکه‌ری رینگای راسته‌ یان سپه‌لو پێ‌نه‌زانه‌، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌که‌عبی کورێ عوجره‌ی فه‌رمو: {أَعِيذُكَ بِاللَّهِ يَا كَعْبُ بْنُ عُجْرَةَ مِنْ أَمْرَاءَ يَكُونُونَ مِنْ بَعْدِي فَمَنْ غَشِيَ أَبْوَابَهُمْ فَصَدَّقَهُمْ فِي كَذِبِهِمْ وَأَعَانَهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ فَلَيْسَ مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُمْ وَلَا يَرُدُّ عَلَيَّ الْحَوْضُ وَمَنْ غَشِيَ أَبْوَابَهُمْ أَوْ لَمْ يَغْشَ فَلَمْ يُصَدِّقْهُمْ فِي كَذِبِهِمْ وَلَمْ يُعْنَهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ فَهُوَ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ وَسِرْدُ عَلَيَّ الْحَوْضُ يَا كَعْبُ بْنُ عُجْرَةَ الصَّلَاةُ بُرْهَانٌ وَالصَّوْمُ جُنَّةٌ وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ يَا كَعْبُ بْنُ عُجْرَةَ إِنَّهُ لَا يَرْبُو حَمَّ نَبْتٍ مِنْ سُحْتٍ إِلَّا كَانَتْ النَّارُ أَوْلَى بِهِ / الترمذی، صححه‌ الالبانی/ له‌خوا بۆت داوا‌ده‌که‌م که له‌خراپی ئە‌میرانی‌ک بتپاری‌زیت که‌له‌پاش من دین ، ئە‌وسا هه‌رکه‌سی‌ک بجیته‌ لایان ویا‌وه‌ر بکات به‌ درۆ‌کانیان و یارمه‌تیا‌ن بدات له‌سه‌رسته‌مه‌کانیان، ئە‌وسا ئە‌وه‌ له‌من نیه‌ و منیش له‌ونیم له‌سه‌ر حه‌وز نایه‌ته‌لام، ئە‌وسا هه‌رکه‌سی‌ک بجیته‌ لایان یان هەر نه‌جیته‌ لایان و با‌وه‌ر نه‌کات به‌ درۆ‌کانیان و یارمه‌تیا‌ن نه‌دات له‌سه‌رسته‌مه‌کانیان، سا ئە‌وه‌ له‌منه‌ و منیش له‌ئە‌وه‌، به‌مزوانه‌ش له‌سه‌ر حه‌وز دیته‌لام، ئە‌ی که‌عبی کورێ عوجره‌ نوێ‌ر به‌لگه‌یه‌وه‌ رۆ‌زو سپیری‌کی پارێ‌زه‌ره‌و چاکه‌ تاوانه‌کان ره‌ش ده‌کاته‌وه‌ هه‌روه‌ک چۆن ئاو نا‌گر ده‌کو‌ژینیت‌ه‌وه‌، ئە‌ی که‌عبی کورێ عوجره‌ هه‌ر گۆشتیک به‌حه‌رام گه‌وره‌بیت نا‌گر شایسته‌ تره‌ پێی}

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْأَنْدَرِ وَيَأْتُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسَكِينَتِنَا
وَيَسْمَأُ وَاسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَاجِهِ اللَّهِ لَا نُزِيدُكُمْ جَزَاءً وَلَا نُشْكُرُكُمْ
﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ
الْيَوْمِ وَلَقَّعَهُمْ نَصْرَهُ وَسُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَّيْنَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا
﴿١٢﴾ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا ﴿١٣﴾
وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ أَيْدِيهِمْ أَنْذِلَالًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِثَانِيَةٍ
مِّنْ فَضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَرُهَا وَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا
﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنُورًا
﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُسٌ
خُضْرٌ وَسَبْعٌ وَحُلُوعٌ أَسْوَرٌ مِّنْ فَضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ
مَنْهُمْ ؕ إِنَّمَا أَوْفَوْنَا لَكُمُ الْوَعْدَ ؕ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٤﴾

وه له ريواتی تری ئەم فەرمودەدا هاتووەکە: { لِكَعْبِ بْنِ عَجْرَةَ
أَعَادَكَ اللَّهُ مِنْ إِمَارَةِ السُّفْهَاءِ قَالَ وَمَا إِمَارَةُ السُّفْهَاءِ قَالَ أَمْرَاءُ يَكُونُونَ
بِعَدِي لَا يَقْتُلُونَ بِحَدِّي وَلَا يَسْتَنْوُونَ بِسُنَّتِي يَا كَعْبُ بْنُ عَجْرَةَ
النَّاسُ غَادِيَانِ فَمُبْتَاعٌ نَفْسَهُ فَمُعْتَقُهَا وَبَائِعٌ نَفْسَهُ فَمُؤَبِّقُهَا / احمد، صحيح
لغيره: الألباني / ئەى كەعبى كورى عوجرە داواى پەنات بۆدەكەم له
خوا لەئەمیرایەتى نەفامەكان وتی: كامەیه ئەمیرایەتى
نەفامەكان؟ فەرموی: ئەمیرانیكن كەلەپاش من پەیدا دەبن
نەپەپرەوى رێنماییهكانم دەكەن و نە رێ و شوینی من
دەگرن....(وەك پێشوايه تا) ئەى كەعبى كورى عوجرە هەمو
مروفيك كە رۆژ دەكاتەووە ئەوسا فروشەرى نەفسى خۆیەتى جا
يان دوچارى سزای دەكات يان له سزا رزگارى دەكات }

﴿٤﴾ بێگومان ئیমে ئامدەمان کردووە بۆ خوانەناسان زنجیرگەلى
پێون کردنیان و تەوقەگەلى دەست و مل بەستنیان و ناگرى
بێسەدار.

﴿٥﴾ بە بێگومان كە چاكەكاران بەپیاڵەى پر لە شەراب دەخۆنەووە
كە كافورى تێكەلاوە،

﴿٦﴾ كە چاوگەپەكە كە بەندە شایستەكانى الله لهویدا
دەبخۆنەووە بۆ ھەر جیگایەك كە مەبەستیانە له مال و كۆشك و
كۆریان دەیبەن و بەكەیفى خۆیانە لهكوو و چۆن و چەندیان

بیهوێت وای لێدەكەن، جا پەرودەردگار وەسفى ئەو بەندە
چاكانەى خۆیمان بۆ دەكات و دەفەرموی:

﴿٧﴾ ئەوانە ئەو كەسانەن كە ھەر شتێك لەسەر خۆیان دادەنێن
جى بەجی دەكەن و لە رۆژێك دەترسن كە سەختى و دژواریەكەى
ھەمو لایەك دەگرێتەووە.

خاتون عائیشەى داىكى باوەرداران (خوا لى رازى بىت)
ھیناویەتى لە پێغەمبەرى خواوە ﷺ كەفەرمویەتى: { مَنْ نَذَرَ أَنْ
يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعهُ، وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعِصِيَ اللَّهَ فَلَا يَعِصِهِ / البخارى / ھەر
كەسێك لەسەر خۆى دانا كە بەندایەتى خوا بكات با بەندایەتى
خوا بكات و نەزەرەكەى خۆى بداتە سەر، وە ھەر كەسێكىش
لەسەر خۆى پێویست كردووە كە نافەرمانى الله بكات قسەكەى خۆى
نەباتە سەروێى فرمانى الله نەكات } . جا پەرودەردگارمان درێژە
بە وەسفى بەندە چاكەكانى خۆى دەدات و دەفەرموی:

﴿٨﴾ جا ئەوانە كەسانێكن كە لەو خواردنەى خۆیان ھەزێان
لێیەتى بەشى كەمدەست و ھەتیو و گیراو دەدەن.

﴿٩﴾ جا دەلێن: ئیমে ھەر لەبەر خاترى رەزامەندى الله
خواردنتان پێدەدەین، لە ئێووە پاداشت و سوپاسمان ناوێت.
موجاھیدو سەعیدی كورى جوبەیر دەلێن: بە خوا بەدەم ئەم
قسەیان نەدەكرد، بەلام خوا دەیزانى بەناو دلێان جا سوپاسى
كردون لەسەر ئەو كارە جوانانەیان تا زیاتر سوربن لەسەر شتى
چاك و مروفدۆستى، دیارە كاتى دابەزینی ئەم ئایەتە
موسلمانەكان ئەسیریان لە ژێر دەستدا نەبوو كەوابو ئەم چاكەپە
كە ئەم پیاو چاكانە کردویانە بەرامبەر بە ئەسیری كافر بوو، جا
ئەمەپە سروشتى چاكە كردن و مروفدۆستى لە ئیسلامدا
كەچاكەیان لەگەل دوزمنانى خۆیاندا كردووە، ئەمرۆ موسلمان
براى موسلمانى خۆى دەگرێت و ھەموچۆرە نازاریكى دەدات
لەوانەش برسى كردن؟! جا ئەو پیاو چاكانە دەیانگوت:

﴿١٠﴾ بێگومان ئیमे لە پەرودەردگارى خۆمان دەترسین لە رۆژێك
كە زۆر مۆن و پرغەم و پەژاریە بەلكو رزگارمان بكات.

﴿١١﴾ جا الله لە خراپەى ئەو رۆژە پاراستنى وە بە شادى و
خۆشیەووە ھات بەدەمیانەووە پاداشتى دانەووە.

﴿١٢﴾ جا بەھوى خۆراگریانەووە بە باخچەو پۆشاك و رایەخى
ھەوریشم پاداشتى دانەووە،

﴿١٣﴾ لەناویدا لەسەر تەختەكان شانیان داداوەو جاویان ناکەوێت
نە بەگەرمایى خۆرو نە بەسەرمایى وەك زستان ، بەلكو كاتیكى

مام ناوئندە نە گەرمەو نە ساردەو روناکیەگەیشی وەکو کاتی روناکی بەیانیه تا خۆر دەرەدەکەوئیت.

۱۴ سیبەری درەختەکانی ئەو باخچەیه هەمیشە نزیکە لییانەووە میوەکانیشی رامو گەردنکەچ کراون چۆن گەردن کەچیک، هەرچۆنیک بن بە پیوە یان دانیشتن یان راکشان هەرکە ئارەزووی میوە بکەن دیتە بەر دەستیان و تەنها لیکردنەووە خواردنی ئەرکی سەرشانیانەو هیچی تر، وەك پیغەمبەرمان ﷺ دەفەرموی: {إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ مِنْ ثَمَرِ الْجَنَّةِ قِيَامًا وَقُعُودًا وَمُضْطَجِعِينَ/ البیهقي، الألبانی: صحیح لغیرە/ خەلکی بەهەشتی لەمیوەکانی دەخۆنەووە بەپیوەو بەدانیشتیو بەراکشاوی}.

۱۵ جا بەناویاندا دیت و دەبریت دەفرانیکی زیوی و گۆزەیی دەست و لولە هەروەکو شوشە وان لە دەرەو ناویان دەبیریت،

۱۶ دەفرانیکن لە زیو بە ئەندازەیی پیویست بی زیادو کەم نامادەکراون.

۱۷ لەناو ئەو باخچەدا شەرابیان پێدەردیت بە پیالەیهەك کە زەنجەفیلی تیکەلە،

۱۸ کە چاوەگەیهەكە لەناویداوێ و پیی دەوتریت: سەلسەبیل.

۱۹ منداڵانیك کە هەمیشە هەر مندالێ (کە بۆ خزمەتکردن دانراون) بەناویاندا دەگەرین، هەر کاتیك بیان بینی وادەزانی مروارین پرژێنراون ئەوئندە پاك و خاوین و سپیو جوانن. ئەو مرۆفی ژیر پەرەردگارت ئا ئەووی بۆ نامادەکردویت، بۆچی ئەوئندە بەم دنیا کۆتاو پر لەدەردەسەرییە سەرگەرمیت و بۆ ئەو دنیا هەمیشەیی و پر نازو نیعمەتە کێبەرکی ناکەیت؟!

۲۰ جا هەر کاتیك ئا ئەو جیگایەت ببی چاوت بە نازو نیعمەتی فرەوان و مولگیکی گەورە دەکەوئیت.

۲۱ جا بە پۆشاکێ تان و پۆ هەوریشی سەوزو ناسک بۆ ژێرەووە قایم بۆ سەرەووە خۆیان پۆشیوەو بە دەستبەندی زیو رازینراونەتەووە پەرەردگاریان شەرابی پاك و خاوینیان پی ددات، نەك وەکو شەرابە بۆگەنەکە ی دنیا کە زۆریك لە

نەزانان خۆیان پی بیھۆشو سووك دەکەن و خۆیان لەو شەرابە پاکە بیوەری دەکەن، ئینجا پییان دەفەرموی: بیوەری دەکەن، ئینجا پییان دەفەرموی:

۲۲ بیگومان ئەمە پاداشتی کارە چاکەکانی ئیوەیه و کارو کۆشتان رێزلیگیراوو سوپاسکراو. لە فەرودە سەحیحدا هاتوو کە خۆی گەورە بە ئاخر کەسیك لە ئاگر دەرەچیت و ئاخر کەسیكە کە دەچیت بەهەشتەو دەفەرموی: {إِنَّ لَكَ مِثْلَ الدُّنْيَا وَعَشْرَةَ أَمْثَالِهَا/ البخاری/ بیگومان بۆ تۆیە بە ئەندازە ی دنیاو دە بەرانبەریشی} جا ئەمە بەشی ئاخر کەس بیت دەبیت بەشی مام ناوئندەکان و سەرەتاییەکان چەند بیت؟ تا ئیرە باسی پاشەرۆژ بو (المعاد) ئینجا دەیتەووە سەر باسی پیغەمبەرایەتی و ناسینی خواو یادکردنی بەکورتی (المبدأ والنُّبوة) و دەفەرموی:

۲۳ بیگومان ئیمە ئەم قورئانەمان ناردووە سەر تۆ بە ناردنیکی ریک و پیک و هیواش هیواش.

۲۴ سا تۆیش بۆ فەرمانی پەرەردگارت خۆگرەو بە گویی هیچکام لەوانە نەکەیت نە گوناھکاریان و نە خوانەناسیان. تۆ بەردەوام بە لەسەر گەیانندی پەيامەکەت و دلت هەر لای ئیمە بیت.

۲۵ یادی ناوی پەرەردگاری خۆت بکە بە بەیانیان و بە ئیواران.

۲۶ وە لە بەشیکی شەودا ئەوسا بەندایەتی ئەوزاتە بکەو سوجدە بۆ ببەو تەسبیحاتی ئەو زاتە بکە لە شەو درێژەکاندا، دەگونجیت مەبەست نوێژکردن بیت وە ئەمە هەر پینج کاتەکە دەگریتەووە واتە هەموکاتیك خۆی خۆت لەبیر نەچیت.

۲۷ بیگومان کە ئەوانە دنیایان خوش دەوئیت وازیان لە رۆژی زۆر سەخت و گران کە قیامەتە هیناووە خستویانە پاش گوپیانەووە.

۲۸ ئیمە دروستمان کردن و هەمو سەرجهەمسەرەکانی لەشیانمان بە توندی بەست بەیەکەووە و بتهومان کردن و هەر کاتیکیش ئارەزوومان لی بیت دەیانگۆرینەووە بە کەسانیکی وەکو خۆیان و ئەوان لەناو دەبین، واتە ژیاانتان ئەمانەتیکەو هەر کاتیك ویستمان لیتان وەردەگرینەووە تا دنیايش ماووە هەر خەلکی تری

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَجِبُونَ لْعَاجَلَةٍ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا قَلِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ بَدِيلًا ﴿٢٨﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا نَشَاءُ وَلَا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

٥٠

٧٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَأَلْصَقْنَ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّشْرَ نَشْرًا ﴿٣﴾ فَأَلْقَيْنَ فَرَقًا ﴿٤﴾ فَأَلْمَقِينَ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عَذْرًا أَوْ نَذْرًا ﴿٦﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٍ ﴿٧﴾ فَإِذَا الْتَجُمْتُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرَّسُلُ أُنْفِتَ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُخِّلَتْ ﴿١٢﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ أَلَمْ نُهَبِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نَنْبِعُهُمُ الْآخَرِينَ ﴿١٧﴾ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

بۇ دروست دەكەين ، ئىتر بۇجى ئەوئەندە دىنياتان خۇش دەوئىت كەدلىيان بەجىي دەھىلن و قىيامەتتان ناوئىت كە بوى دەچن و ھەرگىز نايشتوان رېگا بەم گۇرپانكارىيە پەرورەدگارتان بگرن.

﴿٢٩﴾ بېگومان كە ئەم سورەتە نامۇزگارايە جا ھەر كەسىك ئارەزۇي لىيە با بەرەو پەرورەدگارى خۇي رېگا بگريتە بەرو واز لە گوناح و خراپەكارى بەھىنىت.

﴿٣٠﴾ ئەوسا ئارەزۇيش ناكەن مەگەر ھەر ئەوئەي كە اللہ دىيەوئىت (كەواتە دەبى زۆر لە خوا بترسن و بەگەردن كەجىيەوئەداوای يارمەتى لى بگەن كە يارمەتيتان بدات بۇ گەيشتن بە خۇشەختى دىناو قىيامەت) بېگومان خودا زاناو كار بەجىيە،

﴿٣١﴾ ئارەزۇي لە ھەر كەسىك بىت دەيخاتە ناو نازو نىعمەتى خۇي وخۇشەختى دەكات، جا ئامادەي كوردە بۇ ستەمكارانىش سزايەكى گەورەو بەزان، سا مروق ئەگەر ژيىر بىت تا بتوانى دەبى شەوو رۆژ لە خوا بپارپتەوئە كە رېنمايى بكاتو بىگەيەنىت بە خۇشەختى ھەردوو دىنا، چونكە كاتىك كە مرد ھەمو شتىكى لەدەست دەردەجىت و جى كىلايىت ئەوسا ھەر ئەوئە درويئە دەكات، چاك يان خراپ. ئەبوزەر دەلئىت: پېغەمبەر ﷺ ئەم سورەتەي خوئىندەوئە تا تەواوئى كەرد جا فەرەموى: { إِنْ أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ وَأَسْمِعُ مَا لَا تَسْمَعُونَ أَطُتِ السَّمَاءُ وَحَقٌّ لَّهَا أَنْ تَنْطَ مَا فِيهَا مَوْضِعَ أَرْبَعِ أَصَابِعٍ إِلَّا وَمَلَكَ وَاصِعٌ جَبْهَتَهُ سَاجِدًا لِلَّهِ وَاللَّهُ لَوْ تَعْلَمُونَ

مَا أَعْلَمُ لَصَحْحَكُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا وَمَا تَلَدُّتُمْ بِالتَّسَاءِ عَلَى الْفُرْشِ وَخَرَجْتُمْ إِلَى الصُّعَدَاتِ تَجَازُونَ إِلَى اللَّهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي كُنْتُ شَجَرَةً تُعْصَدُ / الترمذى إلا أنه قال ما فيها موضع أربع أصابع، حسنه الألباني/ بېگومان من شتىك دەبىنەم كەئىوئە نايبىنن و شتىك دەبىسەم كە ئىوئە نايبىسن، ئاسمان چركە چركى دىت و مافى خۇششىتى كەئەو چركە چركەي لى بىت چونكە جىگای چوار ئەنگوشتى نىە مەگەر فريشتهيەك بەسوجده بردن بۇ خوا ناوچاوى لەسەر دانابىت، بە اللہ قەسەم ئەگەر بزانن ئەوئەي كەمەن دەيزانم كەم پىدەكەنن و زۆر دەگرىن و خۇشى وەرناگرن لەژنان لەسەر فەرەشەكاندا و دەر دەچون بۇ بەرزايىيەكان لە اللہ دەپارەنەوئە. ئەبوزەر دەلئىت: بەراستى ناواتم خواست كە درەختىك بومايە كە بخورامايە و كۇتايەم پى بەھاتايە {

٥٠

سورەتى مورسەلات

٧٧

سورەتى مورسەلات يان (والمورسلات) كە حەفتا و حەوتەمىن سورەتى قورنانه، لە مەككدا ھاتوئەتە خوارمەوئە پەنجايەتە.

ئومى فەزلى كچى حارىس دەلئىت: { صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي بَيْتِهِ الْمَغْرِبِ فَقَرَأَ الْمُرْسَلَاتِ مَا صَلَّى بَعْدَهَا صَلَاةً حَتَّىٰ قُبِضَ ﷺ / النسائي،

صححه الألباني/ پېغەمبەرى خوا ﷺ نوئىزى مەغرىبى بۇكردىن لەمالى خۇيدا ، جا مورسەلاتى خوئىند كە پاش ئەوئە نوئىزى نەكرد ھەتا وەفاتى كەرد {

بەگويەردى دابەزىن سى و سى ھەمىن سورەتە،واتەلەو سورەتانەيە كە لە سەرەتاي ھاتنى پېغەمبەرەوئە ﷺ كە ھىشتا بانگەوازي ئىسلام ھەر بە نەھنى بوو ،لە شەوئىكدا كە وتراوئە شەوى عەرەفە بوو لە ئەشكەوتىك لە ميناذا ئەم سورەتە دابەزىوئە،

عەبدوللاي كورى مەسعود دەلئىت: { بَيْنَمَا نَحْنُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي غَارٍ بَيْنِي إِذْ نَزَلَ عَلَيْهِ وَالْمُرْسَلَاتِ وَإِنَّهُ لَيَتْلُوها وَإِنِّي لَأَتْلُها مِنْ فِيهِ وَإِنْ فَاهُ لَرَطْبٌ بِهَا /متفق عليه/ كاتىك كەئىمە لە خزمەت پېغەمبەرەدا ﷺ

بوين لە ئەشكەوتىكى ميناذا نا لەودەمەدا وەلمورسەلاتى بۇ ھاتو ئەوئەيخوئىندەوئەوئەبەراستى منىش لەدەمى خۇيەوئە وەرم گرت ھىشتا دەمى تەرىو بەسورەتە {

بەناوئى اللہى زۆر بەسۆزو بىننەھايەت مېھربان

﴿١﴾ سوئىند بەوانەي يەك لەپاش يەك رەوانە دەكرىن، فريشتە، يان پېغەمبەران كە يەكەمىان نزيكترە.

﴿٢﴾ جا بەو بايانەي كە بە توندى ھەلدەكەن و دەنگيان لى

دىت و بەچاوا نايبىرئىن و دارو درەختان دەشكىنن. دايكى

باوەرپاران عايشە دەلئىت: ھەركات بايەكى توند دەھات پېغەمبەر ﷺ دەيفەرەمو: { اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ /مسلم وغيره/

ئەى خوايه داواى چاكەى ئەم بايهت لى دەكەم وهچاكەى
ئەوشتەش كه تىيدايه وچاكەى ئەوش كهبوى رهوانه كراوه،
وهپه ناده گرم بهتۆ له خرابى ئەم بايه و خرابى ئەوشتەش كه
تىيدايه و خرابى ئەوش كهبوى رهوانه كراوه

۳) جا سویند به وانەش كه بلا و دەكەنەوه هه ورهكان به
بلا و كرنەوه به فەرمانى خوا دەبەن بۆ جىگای مەبەست و
هەندىك جارىش هه ورهكه گال گال دەكەن و دەپره وینەوه.

۴) سا سویند به و فریشتانەش كه فەرمانى خودا داده به زین و
راست و ناراست له يەك جیادهكەنەوه

۵) جا سویند به و فریشتانەش كه دەيگەيەنن به پيغه مبه ران
به بى دەستكارى ئەو په يامەى كه پيوسته پييان بگات.

۶) بۆ نه هیشتنى به هانه يان بۆ ترساندنى سته مكاران، خوا
ئەم پينج سویندهى خوارد كه،

۷) بيگومان ئەوهى كه به ئینتان پیدراوه روده دات واتە :
قیامەت دیت و لیپیچینه وه تان له گەلدا دهكریت.

۸) جا ئەو كاتهى كه ئەستیرهكان كوژانهوه.

۹) وه ئەو كاتهى كه ئاسمان كه لینى تیکراو له تكرا .

۱۰) وه ئەو كاتهى كه جیاكان له ناوبران و هیچ شوینە واریکیان
نهما.

۱۱) وه هەر كاتیک پیغه مبه ران كاتیان بۆ دیارى كراو دواخران.

۱۲) بۆ كام رۆژ ئەو پیغه مبه رانه دواخران؟

۱۳) بۆ رۆژى جیاكرنەوه دواخران، ئینجا دهفرموى:

۱۴) تۆ جوزانى رۆژى جیاكرنەوه چیه؟ لیردها باسى
رۆشكرنەوهى رۆژكه ناكات ، بهلگو باسى به سه رهاتى خەلك
دهكات لهو رۆژهدا و دهفرموى:

۱۵) واى، واوهیلايه لهو رۆژهدا بۆ بیباوه ران، جا به مه كۆتایی به
باسى ئەو خەلكەى رۆژى جیاكرنەوه دهیڤیت و سرنجى خەلكى
دنیا رادهكیشیت بۆ ئەو بیباوه رانه پيش خویان بهلگو ئەمانیش
لهوه په ندوهرگرن و دهفرموى:

۱۶) ئایا ئیمه مروفه خوانه ناسهكانى پيشومان له ناونه بردن؟

۱۷) پاشان هه روهكو ئەوانیشمان لیكرد ئەو گەله خوانه ناسه
پاش ئەوانیش. واتە تائەم سه رده مه ی ئیوه هه مو گەلیكى
تاوانبار و ملهورمان تیك پيك داوه و له ناومان بردوون.

أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۚ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ۚ إِلَى قَدْرِ
مَعْلُومٍ ۚ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ ۚ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۚ
أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِهَاتًا ۚ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۚ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوْشًى
شَجَحَتٍ وَاسْفَيْنَا مَاءً فُرَاتًا ۚ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۚ
أُظْلِفُوا إِلَى مَا كُتِبَ بِهِ تَكْذِبُونَ ۚ أُظْلِفُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلُثِ
شُعْبٍ ۚ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِّ ۚ إِنَّمَا تَرْمِي بِشَجَرٍ
كَالْقَصْرِ ۚ كَانَهُ جَحَلْتُ صُفْرًا ۚ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۚ
هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ۚ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْبُدُونَ ۚ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ۚ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ۚ فَإِنْ كَانَ
لَكُمْ كَيْدٌ فَيَكِيدُونَ ۚ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۚ إِنَّا الْمُتَّقِينَ فِي
ظِلِّ وَعُيُونٍ ۚ وَفَوْكَه مِمَّا يَشْتَهُونَ ۚ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَيْثَا
بِمَا كُتِبَ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۚ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ۚ كُلُوا وَتَمَنَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ ۚ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ۚ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَرْكِعُوا لَا يَرْكَعُونَ ۚ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۚ فَإِنِّي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۚ

۱۸) هەر ئاوهایش دهكەین به تهواوی تاوانبارانی ئیستا و
لهوانەى كه پاش ئەوانیش دین.

۱۹) واى، واوهیلايه لهو رۆژهدا بۆ بیباوه ران كه سزای خوا
دادهباریت به سه ریاندا، ئینجا مروفه دهباته وه بۆ خوڤاسین و
دهفرموى:

۲۰) ئایا ئیوه مان له ناویكى بى نرخ دروست نه كردوه؟

۲۱) ئەوسا له جیگایهكى بته ودا كه رهحمى دایكه جیمان
نه كرنه وه؟

۲۲) ههتا ماوهیهكى دیارى كه شهش مانگ يان نۆ مانگو
زیاتریش ، جا لهو ماوهیهدا ئەو دلۆپه ئاوه مان كرد بهو مروفه ی
كه به شل و شوولی دیتە ئەم جیهانه وه كه توانای میشلویه كیشی
نیه كه له خوی دورى بخته وه، ئەى كى له رهحمدا پاراستویه تی و
ئەو ئەندامانه ی پیداووه پاشان ئیستا فیرى ئەوهى كردوه كه
مهكمى دایكى بگرییت و بیمزیت؟ ناشكرايه هه مو دهلین: اللّٰه
ئەگەر به زمانى حالیش بییت، جا دهفرموى:

۲۳) ئیمه توانیمان ئەو كاره گه وره و گرنه بكهین ئای چه ند جوان
توانیمان ئەو كاره بكهین و چه ند جوان ئەندازەمان گرت و ئەو
دلۆپه ئاوه مان ئاوا نهخش و نیگار لى پهیداكردو هیچ
شوینە واریكى ئەو دلۆپه ئاوه شی پیوه نه ماوه، به داخه وه ئیستا
وا خوی باده دا و به دهعهیه و فیزه وه هاتوچۆ و قسه دهكات دهلیی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۚ (١) عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ (٢) الَّذِي هُوَ فِيهِ تُخْلَفُونَ (٣)
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ (٤) ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ (٥) أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا (٦)
وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا (٧) وَخَلَقْنَاهُ أَزْوَاجًا (٨) وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا (٩)
وَجَعَلْنَا أَيْلًا لِّبَاسًا (١٠) وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا (١١) وَبَنَيْنَا
فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا (١٢) وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا (١٣) وَأَنزَلْنَا
مِنَ الْمُعَصِّرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا (١٤) لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا (١٥) وَجَنَّاتٍ
أَلْفَافًا (١٦) إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتَنَا (١٧) يَوْمَ تُفْجَعُ فِي الصُّورِ
فُتَاتُونَ أَفْوَاجًا (١٨) وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا (١٩) وَسُيِّرَتِ
الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا (٢٠) إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا (٢١) لِلطَّاغِينَ
مَنَابًا (٢٢) لِّيُثَبِّتُ فِيهَا أَحْقَابًا (٢٣) لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا (٢٤)
إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا (٢٥) جَزَاءً وَفَاقًا (٢٦) إِنَّهُمْ كَانُوا
لَا يَرْجُونَ حِسَابًا (٢٧) وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا (٢٨) وَكُلُّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا (٢٩) فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا (٣٠)

هەرگیز سەرەتای خۆی نەزانێوە و خۆشی نەناسیوە، بەراستی وایە چونکە ئەو کەسە کە بەراستی خۆی بناسی، خواش دەناسی، وە ئەو کەسەش کە خۆی ناسی ئاوا لوت بەرزو بەدەعیە وە فیز ناییت.

(٢٤) وای، واوەیلا یە لەو رۆژدا بۆ بیباوەران.

(٢٥) ئایا ئێمە زەویمان نەکرد بە شوینی سەقامگیری و گردبەنە وە یەگەرتنتان و هەموتان لەناویدا کۆبەنە وە،

(٢٦) بە زیندوو بە مردوتانە وە؟

(٢٧) جا ئایا لەناویدا چیا گەلی بەرزو بتهومان دروست نەکرد و بە ئاوی خۆشیش ئاومان پێنەداون؟ دەی بۆچی سوپاسی ئێمە ناکەن و پەڕپەری پیغەمبەر ﷺ و بەرنامەکە ناکەن و باوەری پێ ناهێنن؟

(٢٨) وای، واوەیلا یە لەو رۆژدا بۆ بیباوەران.

(٢٩) ئادەیی برۆن بەرەو شتێک کە بە درۆتان دەزانی کە قیامەت و سزایە.

(٣٠) برۆن بۆ سیبەرێک کە خاوەنی سێ شاخە یە چ لە گەورەیدا بوو بە سێ بەشە و لەسەر خاوەنناسان یان مەبەست سێ بەشە لەلای راست و لەلای چەپ و لەسەر سەریانە وە.

(٣١) جا نە سیبەرێکە فێنکیان بکاتە وە، وە نە لە بلیسەیی دۆزەخ بیبنازیان دەکات.

(٣٢) بەراستی ئەو ئاگرە بزوزکی وای ئی دەبیته وە دەلیی کۆشکە ئەوەندە گەورە یە.

(٣٣) جالە رەنگیشدا دەلیی و شتری زەرە ئەوەندە زەرە رەش دەنوینیت.

(٣٤) وای، واوەیلا یە لەو رۆژدا بۆ بیباوەران بۆ دیمەن و بارودۆخ و گوزەرانی خاوەنناسان، ئینجا پێیان دەوتریت:

(٣٥) ئەمە رۆژێکە قسە ناکەن.

(٣٦) ماوەی قسەکردنیشان پێنادریت جا با بەهانه بەیننە وە، ئەمە گالتە پێکردنیا ئەگەر ماوەی قسەکردنیا پێنەدریت ئەو چۆن وە چی بەهانه بەیننە وە؟

(٣٧) وای، واوەیلا یە لەو رۆژدا بۆ بیباوەران دەبی چۆن بیی دیمەن و بارودۆخ و گوزەرانی خاوەنناسان، جا ئەو دیمەنە دینیته بەراجومان وە ک ئەوەی کە ئیستا لەویدا بین و دەفەر موی:

(٣٨) ئەمە رۆژی جیاکردنە وە یە کە ئیوە و پێشوەکانیشمان لێردا کۆکرد وەتە وە.

(٣٩) ئەوسا ئەگەر فرۆفیلتان هە یە بۆ لابردنی ئەم بارودۆخە خۆتان و دەتوانن خۆتان رزگار بکەن لەم سزایە کە دەیین، دەی دەست بەکاربن و فرۆفیلی خۆتان بکەن، ئاشکرایە هێچیان پێناکریت، هەر وە ک لە فەرمودە یە کە قودسیدا هات وە کە خوا دەفەر موی: **يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَن تَبْلُغُوا صَرْيَ فَتَضُرُّونِي وَلَن تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي / مسلم وغيره** ئەو بەندەکانم ئیوە هەرگیز ناگەن بەو شتە کە سودی منە تا سودم پێبگە یە، وە هەرگیز نایشگەن بەو شتە کە زیان بەمن بگە یە نیت تا زیانم ئی بدن} کە وابو ئێمە تەنها بۆ ناوخۆمان ماوەمان پێدرا وە کە زیان و سود بگە یە نین ئەویش ئەگەر خوا ئارەزو ئی بێت، فیرە و ن بۆ ئەوەی موسا نەبیته هەزاران مندالی گوشت بەلام ﷻ موسای نارد لە مالی فیرە و ندا گەورە کرد، هەر ئەم داستانە کە چەندین جار لە قورئاندا و ترا و تە وە بەسە بۆ خاوەن باوەران بۆ چاک کردنی بیرو باوەرە کە یان، ئای بە داخ وە چەندین باوەر دارمان هە یە بەلام موشریکە و بەندایە تیه کە ی بە لاش و هێج سودیکی پێنادات.

(٤٠) وای واوەیلا یە لەو رۆژدا بۆ بیباوەران. ئینجا پەر وەردگار پاش سزای تاوانباران باسی پارێزکاران و پاداشته کە یان دەکات و دەفەر موی:

۴۱) بە بېگومان تەۋاۋى پارىزكاران وان لەژىر سىبەرى درەختە پانو پۇرەكانى بەھەشتو لەسەر كانى ئاۋەكاندان،

۴۲) جا لەناو ميوەجاتىك دان لەوانەى كە ئارەزۇيان لىيەتى،

۴۳) كە پىيان دەوترىت: بەھۇى ئەو كارە چاكانەى كە لە دنيادا كەردوتانە بخۆن و بخۆنەو نۆشى گيان و عافىيەتتان بىت.

۴۴) بېگومان ئىمە ھەرئاۋەھا پاداشتى چاكە كاران دەدەينەو، پاداشتى ھىچ چاكە كارىك زايە ناكەين.

۴۵) واى واۋەيلايە لەو رۆژدا بۆ بېباۋەران. ئىنجا بەگالتەو لە دنيادا پىيان دەوترىت:

۴۶) بخۆن و كەمىك رابويىرن بېگومان ئىو تەۋانبارن.

۴۷) واى واۋەيلايە لەو رۆژدا بۆ بېباۋەران .

۴۸) خۆ ھەر كاتىك بەو تەۋانبارانە بوترىت گەردنكەچ بكنە بۆ خواو بەندايەتى ئەو زاتە بكنە ئەوان لە خراپەى خۇيان پاشگەز نابنەو گەردنكەچ ناكەن بۆ پەرورەدگاربان.

۴۹) واى واۋەيلايە لەو رۆژدا بۆ بېباۋەران و تەۋانباران. ئەم رستەيە دە جار لەم سورەتەدا وتراو، ئەگەرچى ئىمە ماناكەيمان ھەر بە يەك شىۋە وتو، بەراستى ھەر كام لە جىگاي خۇيدا تامىكى تايبەتى خۆى ھەيە. والله أعلم.

۵۰) سا نىتر پاش ئەو قورئانە پەر پەندو ئامۇزگارىە ئەى خوانەناسان بە كام قەسەيەكى تر باۋەر دەكەن؟ ئىمەش دەلىين باۋەرمان ھەيە بە خواو بەپەرۋەرەكى.

سورەتى نەبە ۶

۴۰

۷۸

سورتى (نەبە) كە حەفتاۋ ھەشتەمىن سورەتى قورئانە، لە مەكەدا ھاتوئە خوارو، چل ئايەتە و وتراو بەگويرەى دابەزىن ھەشتاھەمىن سورەتە و پاش سورەتى (المعارج) و پىش (النازعات) دابەزىو. ئەم سورەتە بەم ناوانەش ناۋبراو: (عَمَّ، التَّسْأُلُ، الْمُعْصِرَات).

بەناۋى اللہ ى زۆربەسۆزو بىننەھيەت مېھرەبان

۱) خاۋى دانا دەفەرەمۆى: ھاۋەلدانەران دەربارەى چى پرسىار لە يەكتر دەكەن؟

۲) لەبادەرى ئەۋھەۋالە گەۋرەو كە رۆزى قىامەتە پرسىار دەكەن؟! واتە: نەدەبو ئەو پرسىارە بكنە و گالتە بە ھاتنى ئەو رۆزە بكنە بەراستى نەزان، بۆيە لەو بارەو پرسىار دەكەن.

۳) ئەو ھەۋالە گەۋرەى كە ئەوان ناكۆكن تىيدا ھەندىكيان باۋەرپان پىي ھەيە ھەندىكى تريان بەراستى نازان و بېباۋەر پىي، ئىنجا خوا ھەرەشەيان لىدەكات و دەفەرەمۆى:

۴) بېگومان بەم زوانە دەزان.

۵) لەپاشان بېگومان بەم زوانە دەزان، چونكە بتانەۋى يان نا، پىدەگەن و بە چاۋى خۇتان دەيبىن، ئىنجا اللہ ھەندى لە دروستكراۋە گەردنكەكانى خۆى كە بەلگەى ھىزو زانايى و دانايى خۇيەتى باسدەكات و دەفەرەمۆى:

۶) ئايا زەۋيمان نەكردو بە بىشكەيەك و رامو گەردنكەچمان نەكردو تا ئىو لەسەرى بەسەينەو؟ لە وشەى (مهاد) ئەم سى شتە ۋەردەگرىن يەكەم: چۆن لەبىشكەدا ھەمو پىۋىستەكانى منداڭ ئامادەيە و پەكى بۆھىچ ناكەۋىت، زەۋىش ئاۋەھايە و ھەر شتىك كە مروڤ پىۋىستى پىي ھەبىت ئامادەيە تىيدا. دوۋھەم: بىشكە شتىكى جۈلەكەرە بەشۋەيەك كە منداڭكە تىيدا بەسەيتەو نەك بەشۋەيەك كە منداڭكە بترسىت و ئارام نەگرىت، زەۋىش ھەروا بەردەوام بەپەلە لەرۋىشتندايە بۆھىنانەدى پىۋىستەكانى مروڤ بەبى ئەۋەى دانىشتوانى ھەستى پىبەكەن ۋەھەراسان ببن، سىنەم: بىشكە جىگايەكى كاتىە ھەرۋەھا ئەم جىھانەش جىگايەكى كاتىە بۆمروڤو دەبى بەجىي بەئىت. ئىنجا دەفەرەمۆى:

۷) ئايا چىپاكانمان نەكردو بە مېخ بۆ راگرىردنى زەۋى؟ ئەو پرسىارانە بۆ دان پىدانانە، واتە حەق وايە ھەرچى زووتر وەلام بدەنەو دەلىين: بەلئ ئەۋھەمو شتەگەردانە دەستكارى خۇتەو بۆ بەرژەۋەندى ئىمە وات لىكردون.

۸) جا ئىۋەشمان بە جووت دروستكردو ۋە كەردومانن بە دوو بەشەۋە بەشېك نىرو بەشېك مى تا بەو ھۆيەۋە زاۋى بىرېت و بەردى ئادەمى زىاد بىيت و لەگەل يەكترە ئارام بگرن و بەسەينەو ۋە خۇشەۋىستىتان زياتر بكات بۆ يەكترى، ۋەك لە سورەتى (الروم) ئايەتى: بىستۋيەك دا دەفەرەمۆى: ھەندىك لە نىشانەكانى دانايى و ھىزى خۆى ئەۋەيە كە لە خۇتان ھاۋسەرى بۆ دروستكردون تا لەگەلېدا ئارام بگرن و لەناو تاندا خۇشەۋىستى و بەزەي بە يەكترى دروستكردو ۋە دەفەرەمۆى:

۹) جا ئايا خەۋەكانتەمان بۆ نەكردون بەھۇى پشودان و ئىسراحتەتەن؟

وہائیا شہومان بؤ نہ کردون بہ پوښاکيک کهداتان
دپوښيت تا تييدا بجهسيڼهوهو ئامادهى کارو تهلاش ببن بؤ
پوڙى پاشى ؟ نهگهر خوا شہوى دروست نهکردايه کى ئاوا کاتيکى
بؤ دروست دہکردن بؤ حسانهوه؟

دەى ئايا رۇزمان نەكردو بەكاتىكى گونجاو بۇ كارو تەلاش
بۇ پەيداكردى بڑیويتان؟ جا حەق وایە لە شەودا پشو بدەین و
لە رۇژدا كارو كۇشش بکەین کەئەو بەسودە بۇزبان و
تەندروستیمان.

۱۲ جا له سهر ئیوه ده هوت ئاسمانی به هیژمان دروست کردوه.

۱۳. وه دامن ناوه تییدا چرایه کی زور به شهوق و پرشنگدار.

﴿١٤﴾ جا له هه‌ورمه كه به با پالێ ده‌نیین بارانی زۆرتان بۆ ده‌بارینی. وشه (مَجَاجًا) به مانای رژاندنه، وه‌ك پێغه‌مبه‌رمان ﷺ سه‌بارمه‌ت به ئیشه گرنه‌كه‌كانی هه‌ج ده‌فه‌رموئ: ﴿أَفْضَلُ الْحَجِّ الْعَجُّ وَالنُّجَّ﴾ / الترمذی. حه‌سه‌نه‌الایانی / گه‌وره‌ترین ئیشه‌كه‌انی هه‌ج ده‌نگ به‌رزكرده‌وه‌یه به‌ زیکری خواو خویڤ رژاندنه به‌ هه‌یوان سه‌ره‌برین { ئینجا خوا ده‌فه‌رموئ:

بۆيە بارانتان بۇ دىمبارىنن تا بەۋ ئاۋە دانەۋىلەۋ گياكان
سەۋز بىكەين بۇ خۇتانو بۇ مەرۋمالاتان.

﴿ ۱۶ ﴾ وه بیستانی پر دارو درختی جؤراو جؤرو به میوهی ږهنگاو ږهنگیش. بهلئ به یهك ئاوو له یهك خاكدا سهدان میوه سهوز دهكاتو ههریهكهی جؤړیك میوه دهگریټ، ههر میوهیهكیش تامیكی تایبهتی خوی ههیه، كئ ږیشهی ئهو درختهی ږینمایي كرد كه چ تامیك لهو خاكهدا ههلمزټ؟ جا یهكسهر لیږهوهدهرهو كؤتایی تمهمنی ئهم بونهوهره سرنجمان رادهكښښټ ودهفرموی:

➤ **بەبېگومان رۆژى جياكرىدەنەھى چاڭو خراپ كاتىكى**
➤ **ديارىيەو نە پېش دىكەھوئىتو نە دوا دىكەھوئىت بەلگىو لە كاتى**
تايىبەتى خۇيدا روودەدات.

 ئەو پۈژەى كە فو دەكرىت بە شەپپوردا. بەئى ھەرودەك
 لەدنیدا فەرماندەو خاوەن دەسەلاتان ئەگەر ئىشىكى گرنگان
 ھەبىت شاور لىدەدەن تا ھىزو سەربازانىان كۆبنەوھو
 مەبەستەكەى پىرپاگەيەنن ھەرنائوھا كاتىك خوا وىستى خەلكى
 زىندو بكا تەوھ فەرمان دەدا فو بە شەپپوردا دەكرىت، جا خەلكى
 ھەر يەكە لە جىگای خۆيدا زىندو دەبىتەوھ، ئەوسا ھەموتان پۆل
 پۆل بەرەو مەحشەر دىن، پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: { مَا بَيْنَ

النَّفَحَتَيْنِ أَرْبَعُونَ قَالُوا يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَرْبَعُونَ يَوْمًا قَالَ أَبَيْتُ قَالُوا أَرْبَعُونَ
شَهْرًا قَالَ أَبَيْتُ قَالُوا أَرْبَعُونَ سَنَةً قَالَ أَبَيْتُ ثُمَّ يُنْزِلُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ الْبَقْلُ قَالَ وَلَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا يَبْلَى إِلَّا
عَظْمًا وَاحِدًا وَهُوَ عَجْبُ الذَّنْبِ وَمِنْهُ يَرْكَبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ /الشيخان/

له نیوان فو پیدا کردنی مردن و فو پیدا کردنی زیندوبونه و هدا چله،
پرسیار کرا له نه بوهوریه که راوی ئه م فهرمودهیه، چل
رؤژ؟ وتی: نازانم، چل مانگ؟ وتی: نازانم، چل سال؟ وتی: نازانم،
له پاشان الله بارانیك له ئاسمانه وه دهبارینیت ئیو دیش زیندو
دوبنه وه وهکو چۆن گیا سهوز ده بیت، هیچ پارچه یهک له له شی
مروفا نامینیت و دمرزیت بیجگه له وه ئیسقانه بجوکه ی کو تایی
پشت (کلینچک) ی مروفا که نارزیت و له ویوه مه خلوقات دروست
ده کریته وه { به ئی کاتیك که فو کرا به شه یپوردا ههر له یه که م
شه یپوردا هه ندیک له مانه ی که له دواییدا باسیان ده فه رمویت
پهیدا دین و هه ندیکی پاش شه یپوری دووهم روو دهدات و پیتی
(واو) ته نها بو په یه ون دییه و هیچی تر نه وه ته ده فه رموی:

جا ئاسمان دھکړيټه وهو د هېيت به چهندين دهرگا.

۲۰) وه چیاکانیش دهره‌وینرین و وهك سهرابیان لیدیت كه له رواله‌تدا چیان به‌لام له راستیدا وهكو ته‌میكن كه له پاشدا پارچه پارچه و ورد دهبین وهكو لی شیکراوه و با لییان دهدات و دیانخاته ناو چال و چۆله‌كانه‌وه و زهویان پی ته‌خت و راست دمکاته‌وه وهك له سورته‌ی تاها نایه‌تی/سه‌دوپینج تاسه‌دوچه‌وت دا باسی فهرمو.

ئینجا الله ده‌فهرمو:

٢١) بهرپرستی دوزخ پيش قهر و لهو ناماده کراوه و چاوه رتيانه و به ديوار يکي ناگري گه مارؤي خه لکي داوه،

﴿ ۲۲ ﴾ بۆ سەرکەش و یاخیان ھەرئەوھیە جیڭای گەڕانەوھیانە ،
بیانەوئیت یان نەیانەوئیت، بەئێ ھەمو کەسیک دەبێت بە سەر
ئاکری دۆزەخدا بروت جا ئەگەر ماوەی پێدرا ئەو دەپەرپێتەو،
خۆ ئەگەر ماوەشی پێنەدرا دەبێ بجێتە ناویەو. وەك له
سورەتی (مەریم/ئایەتی ھەفتاویەك و ھەفتاودوودا دەفەرموئ):
﴿ھیچكام له ئیو نیه كه تیپەرن بۆ بەھەشت مەگەر بەسەر
دۆزەخدا و ئەو شتیکی بیگومانەو بریار دراو، لەپاشدا ئیە
ئەوانەى كه پەرھیزكار بوون رزگاریان دكەین، وە ئەوانەى كه
ستەمكار بوون لەناویدا دیانەپێنەو،﴾ لێرەش دەفەرموئ:

چەندىن چەرخ لەناو ئەو ئاگرەدا دەمىننەو. وشەى

(حەب) واتە ماوەیەکی دیاری لە کات، جا هەندىک بە هەشتا

سائی هەر سائی سیسه دو شهست رۆزی هەر رۆزی ههزار سائی
خۆمان مانای کردوه. ئهوانه کین؟ ئهوانه کهسانیکن که باوهریان
به رۆزی قیامهت و ئایه تاکانی پهروهردگار نهبوه واته کافریون،
جا کافران بۆ ههمیشه له ناو ئاگر دهمینهوه و مه بهستیش له
ئایه ته که ئهوه نیه که له دواي تهواو بونی ئه و ماوهیه ناگری
دۆزهخ و سزای کافران نامینیت، دهقه کانی قورئان ئهوه دهگهیهنن
که کافران و موشریکان و مونافقان بۆ ههمیشه له ناو ناگری
دۆزهخدا دهمینهوه و رۆژیک نایهت که رزگار بین، ههرگیز
ناشمرن له ناو ئه و سزاو ئاگردها، جا له پاش تهواو بونی هەر
ماوهیه که له سزادانی بیباوهردان، سهر له نوێ سزادانیکی تر دهست
پیدهکات، ههروهک له ئایهتی دواتر دا دهفه رموی: ﴿جا ئه ی
بیباوهردان ئیمه بیجگه له سزا شتیکی ترتان بۆ زیاد ناکهین﴾ جا
هەر له بهر ئهمهیه که ههندی له سه لهف و تویانه (لَیْسَ لِلْأَحْقَابِ
عِدَّةٌ إِلَّا الْخُلُودُ الْبَغْوِ) بۆنه حقاب ماوهیه که نیه بیجگه
له ههمیشه یی)

﴿۲۴﴾ هیچ ساردیه که و هیچ خوارنه وهیه کی تیداناخونه وه.

﴿۲۵﴾ مه گهر ئاوی داخ و خوین و زوخواوی دۆزهخیان کاتی که نزیک
دهمیان ده که نه و بۆ خوارنه وه چه رمی دهم و چاویان ده که ویتنه
ناویه وه کاتی دهیسخونه وه ریخۆله کانیان پارچه پارچه دهکات،
وهک له سورتهی (محمد) دا فه رموی، ئه مه ش تۆله ی کاره
ناپه سه ندو خراپه کانیانه و سته میان ئی ناگریت، وهک دهفه رموی:

﴿۲۶﴾ ئه مه تۆله یه کی ریکه له گه ل کرده وه کانیاندا.

﴿۲۷﴾ به راستی ئهوانه چاوهروانی هیچ حیسابیکیان نه ده کردو
باوهریان پی نه بو.

﴿۲۸﴾ جا بیباوهربون به نیشانه کانی ئیمه ئه و ههمو به لگه
گه وه و گرنگه یان به راست نه ده زانی.

﴿۲۹﴾ خۆ ئیمه ییش ههمو شتیکیان له پهراوی تایبهتی خۆیاندا
تۆمار کرده و هیچمان ئی نه گۆراوه و هیچیشمان ئی ون نه بو، له و
رۆژهدا هەر کهس به گۆپهری کرده و ی خوی حیسابی له گه لدا
دهگریت و به تاوانباران دهوتریت:

﴿۳۰﴾ ده ی سا بچه ژن پاداشتی کرده وه خراپه کانتان، با دلتیا بن
که ئیمه بیجگه له سزا شتیکی ترتان بۆ زیاد ناکهین. واته له و

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿۳۱﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿۳۲﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿۳۳﴾ وَكَأْسًا
دِهَاقًا ﴿۳۴﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ﴿۳۵﴾ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ
حَسَابًا ﴿۳۶﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
مِنَهُ خِطَابًا ﴿۳۷﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَن أَمَرَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿۳۸﴾ ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَن
شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَتَابًا ﴿۳۹﴾ إِنَّا أَنذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿۴۰﴾

۴۶

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

۷۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿۱﴾ وَالنَّشِيطَاتِ تَشَاطًا ﴿۲﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ﴿۳﴾
فَالسَّائِقَاتِ سَبْقًا ﴿۴﴾ فَالْمُدْرَاتِ أَمْرًا ﴿۵﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿۶﴾
تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿۷﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿۸﴾ أَبْصَرُهَا
خَشَعَةٌ ﴿۹﴾ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمْرَدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿۱۰﴾ أَيْنَا ذَا كُنَّا
عِظْمًا تَخِرَّةٌ ﴿۱۱﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿۱۲﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ
وَاحِدَةٌ ﴿۱۳﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿۱۴﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿۱۵﴾

کاته دا ئاوه ها ئاومید ده کرین، ئینجا الله پاش باسی خراپه کاران و
سزاکانیان باسی بیباو چاکان و پاداشته کانیان دهکات و دهفه رموی:

﴿۳۱﴾ به راستی بۆ پارێزکاران جیگای خۆش ههیه و رزگارن له
نیس و نازار و ههمو غهم وه ئامادهیه بۆ ئهوان،

﴿۳۲﴾ چه نندین بیستان و چه نندین باخچه ی تری.

﴿۳۳﴾ خۆ بۆیشیان ئاماده کراوه کچانی مه مک خری هاوسن و سائی
خوین. وشه ی (کواعب) به و ئاوفره تانه ده ئین: که مه مکیان فیته و
لارنه بوته وه چونکه کچانیکی تازه پیگه یشتوی دهست لی
نه که وتون.

﴿۳۴﴾ ههروه ها بۆ پارێزکاران ههیه شه راپی خۆشه مه زه، یه که له
دوا ی یه که په رداخی پر له شه راپی پاک و پالفته یان پیده دریت.

﴿۳۵﴾ جا له و جیگا پر له سه یرو سه فا دا هیچ قسه یه کی بیسود و
هیچ تاوانیک نابیستن و یه کتر ناخه ن به درۆوه. به لگو ههر قسه ی
پاک و جوان و سه لامکردنه و هه مویان ریک و پیک و بیعه یین و له
ژیانیکی ئاسوده و به خته ومریدا ده ژین.

﴿۳۶﴾ ئه وه ی که باسکرا بۆ پارێزکاران پاداشتیکی گه وری
پهروهردگارت بو که به خشی به وان به لیشاوی وبه زۆری که

۲) وه سویند بهو فریشتانهی که له هاتوچۆدان له ناسمانهکانهوه بۆ زهوی و له زهویشهوه بۆ ناسمانهکان بۆنهجامدانی فهرمانهکانی الله.

۴) سا سویند بهو فریشتانهش که کێبه رکێ دهکهن بۆ نهجامدانی فرمانی الله و نهوانهی که گیانی خاوهن باوهراڤان بهپهله بۆ بهههشت دهبن.

۵) وه سویند بهو فریشتانهی که جی بهجیکهری کاریکی گرنگن. ئهم وشانه به چهند شیوهی تر مانا کراون بهلام ئهمهیانم ههلبژارد، جا الله سویند دهخوات بهو فریشتانهو وهلامی نهفهرموه واته: سویند بهو فریشتانه زیندوتان دهکهینهوه، لیڤدا به پێویستی دهزانم ئهم قسهیه رونتر بکهمهوه بۆ خاوهن باوهراڤان بهلکو سودی زیاتری ئی وهربگرن، الله بۆی ههیه سویند بخوات به ههر شتیک که خۆی ئارمژوی لیبیت، بهلام ئیمه نابیت سویند به غهیری خوا بخوین، چونکه حیاوازی لهنیوان سویندی ئیمه و خوادا ههیه، ئیمه بۆیه سویند دهخوین تا باوهراڤان پێکریت که ئهو قسهیه راسته بهلام خوا پێویستی بهوه نیه، چونکه ههمو قسهکانی راسته و پێویسته مروف بهگوێی بکات، لیڤدا لهوانهیه ئهو پرسیاره بکریت: دهی ئیتر سویندخواردنی الله سودی چیه؟ دهئیین سویندهکانی الله سودی زۆرن لهوانه:

یهکههم - بۆ ئهوهیه کهخه لگی ئهو سویند لهسهرخوراوه به گرنگ بگرن و به شتیکی سادهو کهمی نهزانن.

دووهم - الله دهیهوئیت سودی ئهو سویند پێخوراوانه دهرخات بۆ خه لک چ سودی مادی بیت و ههنگیرو زهیتون، وه رۆژو مانگ... یان سودی مهعنهوی بیت و ههنگی قورئان و قه لهم و نوسین. **سیههم** - تا بزانییت که سویند پێخوراوان شتیکی راستن و هه ن وهک فریشتهکان و رۆژی قیامهت.

چوارهم - بۆ بهدرۆخستنهوهی بیروپرای پوچ وهک کاتی عهسر که عهربهکان به کاتیکی خراپیان دهزانی خوا سویندی به (عهسر) خواردوه که کاتیکی بهسوده.

پینجههم - سرنج راکێشانی خه لک بۆ گرنگی پێدان بهو شتانه و ههنگی نوسین و قه لهم که مایهی سهرفهرازی خه لکن ئهگهر بیروباوهری راسته قینهی لهگه لدا بیت.

شه شههم - سویندهکانی الله به هه ندیک لهو شتانه، به لگهی گه وهرهیی و دهسه لاتی خوایه که له راستیدا سوینده به خۆی، ئهمانه هه ندیک بون له سودهکانی ئهو سویندانهی که الله خواردونی له قورئاندا. ئینجا الله دهفه رموئ:

۶) کاتیک که دهنگو له رزهو نه عهرتهی گه وره رۆیدا که شه پیوری یه کهمه و ههمو خه لک دهمریت، وه بێجگه له زاتی حهق ههچ گیانه بهرێک نامینیت.

۷) ئیتر بهدوای ئهو رۆداوه دا رۆداوهکانی تر یه ک لهدوای یه ک دین، ئهمانه بریتین له دوو شه پیور لێدانی یه کهم و دووههم، که **یه کهمهیان** بۆ مردنه و **دووهمهیان** بۆ زیندوبونه و هیه که بهپهله ههمو مروفهکان به رهو خاکی شام دهچن و لهویدا راوهستان و ترسان و چاوه پێکردنه تا ئهو کاتهی که له لایه ن پێغه مبه رمانه وه الله داوای هاتنی خواو حوکه مکردنی دهکریت، وهکو له فهرموده دا هاتوه.

۸) له ورۆژ ده دا لانی ک هه راسنن و ته په ته پیانه له ترساندا.

۹) چاوی ئهو خاوهن دلانه شه رمه نده و زه بونه له بهر ئهو ههمو کارساته سهخت و دژوارانهی که به چاوی خۆی دهیبینیت، ئینجا به رهو دمه قاله ی دنیا سرنجمان راده کیشیت و دهفه رموئ:

۱۰) بت په رستان و بیباوهراڤان به رۆژی دوایی دهئیین: ئایا ئیمه پاش ئه وهی که مردین و کهوتینه گۆر دهو، لهو گۆر دهو جاریکی تر زیندو دهکریینه وه؟! واته به شتیکی دوری دهزانن بۆیه دهئیین:

۱۱) ئایا کاتیک که ئیمه بوین به ئیسقانی پتورکاوو رزیو چۆن دهگونجیت وهکو خۆمان ئی بکریته وه؟ وشه ی (نَحْرَه) به (ناخِرَه) ش خوینراوه ته وه.

۱۲) دهئیین: ئه گهر راست بیت و جاریکی تر زیندو بکریینه وه به راستی ئه وه گه رانه وهیه کی زیان ئاوه ر. به ئی بیباوهراڤان به رۆژی دوایی بیرو بۆچونیان ئاوایه و زیندوبونه وه و حیساب و کیتاب به درۆ دهزانن و بیر له وه ناکه نه وه که ئایا له پێشه وه له چی دروستکراون و هه میشه ههر ئهو کاته دهبینن که تێیدان، خوایش دهفه رموئ:

۱۳) به راستی ئهو گه رانه وه نیه بێجگه له یه ک تێخورین که شه پیوریکه و لێده دریت و شتیکی تری ناویت،

۱۴) جا ههر بهو شه پیوور لێدانه کتوپر ههمو مروفهکان له سه ر ئهم زهویه زیندو دهبنه وه، ئینجا الله دلخۆشی پێغه مبه رمان الله دهکات به باسکردنی موسا علیه السلام له گه ل تاغوتی سه رده می خۆیدا که فیرعه ون بو، واته ئهو پێغه مبه ره بهو ههمو به لگه دهسته پاچه که ره (المعجزه) له گه ل فیرعه وندا قسه و گفتوگۆی کرد به لام ئهو ههر به رده وام بو له سه ر کوفرو فه سادو

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۖ (١٦) أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (١٧)
فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَن تَرْكِبُ (١٨) وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رِبِّكَ فَنَخْسِفْ (١٩) فَأَرْبُهُ
الْآيَةُ الْكُبْرَىٰ (٢٠) فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ (٢١) ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَىٰ (٢٢) فَحَشَرَ
فَنَادَىٰ (٢٣) فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ (٢٤) فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ
(٢٥) إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ (٢٦) أَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا
(٢٧) رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيَهَا (٢٨) وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا (٢٩)
وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا (٣٠) أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا (٣١)
وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا (٣٢) مَنَّاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ (٣٣) فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ
الْكُبْرَىٰ (٣٤) يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ مَا سَعَىٰ (٣٥) وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ
لِمَن يَرَىٰ (٣٦) فَأَمَّا مَن طَغَىٰ (٣٧) وَءَاثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (٣٨) فَإِنَّ الْجَحِيمَ
هِيَ الْمَأْوَىٰ (٣٩) وَأَمَّا مَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ
(٤٠) فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ (٤١) يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا
(٤٢) فِيمَ أَنْتَ مِن ذِكْرِهَا (٤٣) إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَلَا (٤٤) إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرُ
مَن يَخْشَاهَا (٤٥) كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُزَوَّلُ لَوْلَا يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَو ضُحَاهَا (٤٦)

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

٨٠

٤٣

نالەبارى سەرئەنجام موسامان ﷺ رزگارکردو فیرعه و نمان
لەناوبرد. جا دەفهرموی:

١٥) نایا پیت گەشتوو دەستوو دەنگوباسى موسا،

١٦) کاتێک کە لە شیوی پیرۆزى "توا"دا پەرورەدگارى بانگى
کردو نیگای کردە لای و فەرموی:

١٧) برۆ بۆلای فیرعه و ن بەراستى ئەو لەخۆى بايى بوو
لەسنوردەرچو،

١٨) جا پێى بلى: نایا ناتەوێت کە خۆت پاک بکەیتەو؟

١٩) جا رێنماییت بکەم بۆ لای پەرورەدگارى خۆت ئەوسا تۆیش
لێى بترسیت؟ جا ئا بەم شیوەیه موسا ﷺ هاتەلای فیرعه و ن
بەو شیوە نەرم و جوانە قسەى لەگەڵدا کرد،

٢٠) خۆسەرەپای ئەوێش بەلگەى گەورەى راستى و دروستى خۆى
پیشاندان کە دەست و گۆپالەکەى بو، بەلام ئەگەر کەسێک نەبویست
رێگای خوا بگرێت شەیتان چاک فریوى دەدات و هەمو راستیهى
لەبەر چاو لار دەکات و هەمو لاری و ناپەسەندى و لاسارییهى لا
جوان و رێک و پێک دەکات، چونکە دوژمنى بەرهى نادهمیزاده و بۆ
نالەباران و بیاباوران ئەو هیزەیشى هەیه ئەوێتە فیرعه و ن لەگەڵ
ئەو قسە نەرم و جوانانە و ئەو بەلگە گرنگانەى موسادا لەباتى
باوهرهینان و بیرکردنەو لەپاشە روژى خۆى،

٢١) جا ئەو باوهرى پێ نەکردو سەرکەش بو.

٢٢) لەپاشان پشتى کردە قسەکانى موسا ﷺ کە پەلەیشى
دەکرد بۆ دزایهتێ کردنى.

٢٣) جا خەلکى کۆکردوو، ئەوسا جارێشى دا بەناویاندا.

٢٤) وتى: منم پەرورەدگارى بالادەستى ئیوه و بەم بانگەوازه
نارەواو نادروستەى قەبرى خۆى هەلکەندو کەوتە بەر رق و قینى
الله.

٢٥) جا خوا تۆلەى قسەى کۆتایى و سەرەتای لیکردوو کە کردى
بە پەندو ئامۆژگارى بۆ سەرەمى خۆى و پاش خۆیشى. بەلام
هەمیشە هەر خەلکە راستەکانن لەم پەندو ئامۆژگاریانە سود
و درەگرن، بۆیه دەفهرموی:

٢٦) بەراستى لەو روداویدا پەندو ئامۆژگارییهى گرن گەیهیه
بۆ ئەو کەسانەى کە دەترسن لە پەرورەدگارى خۆیان و هەمیشە
لە هەولێ رازیکردنى ئەودان، ئینجا خوا بۆ ئەوێ دەمکوتى
بیاباوران بە زیندوبونەو بەکات دەفهرموی:

٢٧) نایا دروستکردنى ئیوه سەخت و دژواره یان ناسمان؟ کە
ئەودروستیکردوو.

٢٨) کە سەقفەکەى بەرزکردووتهو و رێک و پێکى کردو؟

٢٩) سا شەوێکەى تاریک کردوو و روژیشى روناک کردوو؟

٣٠) جا دواى ئەوێش زەوى خستەگى بەوشیوهى کە لە
فەرمودەى پێغەمبەر ﷺ دا هاتو: { خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الثُّرَيَّةَ يَوْمَ
السَّبْتِ وَخَلَقَ فِيهَا الْجِبَالَ يَوْمَ الْأَحَدِ وَخَلَقَ الشَّجَرَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَخَلَقَ
الْمَكْرُوهَ يَوْمَ الثَّلَاثاءِ وَخَلَقَ النَّورَ يَوْمَ الْأَرْبَعاءِ وَبَثَّ فِيهَا الدَّوَابَّ يَوْمَ الْخَمِيسِ
وَخَلَقَ آدَمَ ﷺ بَعْدَ الْعَصْرِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فِي آخِرِ الْخَلْقِ فِي آخِرِ سَاعَةٍ مِنْ
سَاعَاتِ الْجُمُعَةِ فِيمَا بَيْنَ الْعَصْرِ إِلَى اللَّيْلِ / مسلم، أحمد / } خۆلێ لە روژى
شەمەدا دروستکردو لە روژى يەکشەمەدا چیاکانى لەناو زەويدا
دروستکردو، لە روژى دووشەمەدا دەرختان و لە روژى سێشەمەدا
بەلاو نەهامەتیهکان و، لە روژى چوارشەمه نورو روناکى
دروستکرد، وەلە روژى پێنج شەمەدا گیانلەبەرانی لەسەر زەويدا
بلاو کردوو، جالە کۆتای هەمو دروستکراوەکان لە دواترین
وختى روژى جومعه لە نیاوان عەسرو شەودا ئادەمى
دروستکرد { واتە ئەوانە لەو روژانەدا ﷻ دروستیکردون نەک
وابزانى کەلەیهک هەفتهدا ﷻ ئەوانەى بەوشیوه
دروستکردوو، چونکە ئاشکرایه کەپاش زەمانیكى درێژ ئادەم
دروستکراو.

۳۱) كەناۋى ئى دەرھىناۋ لەوھەرى ئى روۋاند.

۳۲) چىياكانى بىتەۋىكرىدەۋە كىردىنى بە ھۆى رېڭ وپىڭ ۋەستانى زەۋى ۋ ئەمانەمان كىرد،

۳۳) تا خۇتان ۋ مەرۋ مالاۋتان سودى ئى ۋەربىگىر، جا ئىمە كە ئەم ھەم ۋ شە گەۋرەۋ گىرگانەمان دروستكىردەۋ بۇ ناتۋانىن پاش مەرگ ئىۋە زىندو بىكەينەۋەۋ چ شىڭ ھەيە بىتۋانىت رېمان لىبىگىرئى ۋ بىيىت بە كۆسپ لە رېڭاى زىندوكرىدەۋەۋ ئىۋەدا؟ ئىنجا دەفەرمۇئى:

۳۴) جا ئەۋ كاتەۋى كە گەۋرەترىن رۇداۋ رۇيدا ۋاتە شەپپورى دوۋھەم لىبىدراۋ خەلگى زىندوكرىيەۋە.

۳۵) ئەۋ رۇۋە مەرۋف بىردەكاتەۋە لەۋ شتانەۋى كە لە دىنيادا ئەنجامىداۋە ھەمۋى دەخىرئە پىش چاۋى ۋ گەۋرەۋ بچۈكى لەبىر نەكرەۋە، بەلام چ سودى ھەيە ئەۋ بىركىدەۋەۋىيە؟
۳۶) ئەۋسا دۇزەخ ئاشكرا دەبىت بۇ ھەر كەسىڭ كە بىيەۋى بىبىنىت دەۋى بىنىت، جا ئەۋ كاتە خەلگ دوۋ بەشە:

۳۷) جا بەشى يەكەمىيان ئەۋ كەسەۋى كە سەركەش ۋ تاۋانباربۈە لەدنىادا،

۳۸) ۋە ژيانى دىناى ھەلېزاردەۋە ھەر لە بىرى كەيفىۋ خۇشىۋ كۆكرىدەۋەۋى سەرۋەت ۋ سامانى دىنيادا بۈە،

۳۹) بىگومان دۇزەخ ھەر ھى ئەۋەۋ ئارامگىيەتىۋ ناتۋانىت لە دەستى دەرېچىت ۋ خۇى پەنابىدات، بەشى دوۋھەم دەفەرمۇئى:

۴۰) خۇ ئەۋ كەسەيش كە ترساۋە لەۋ كاتەۋى كە لە پىشگى پەرۋەردگاريدا رادەۋەستىت ۋ ترساۋە لەۋ بىپارەۋى كە لەۋ كاتەدا بەسەرىدا بىرئىت ۋ لەدنىادا بەرگى نەفسى خۇى كىردەۋە لە نارەزۋىكارى ۋ جەۋى بۇ شل نەكرىدەۋەۋ بە بەندىيەتىۋ خواناسىيەۋە سەرگەرم بۈە،

۴۱) ئەۋسا بەبىگومان ئەۋە ئەۋ كەسە ھەر بەھشت جىگىيەتى، بەم شىۋەيە بەكورتى ئىشى خراپەكاران ۋ سزى ئاينىدەۋىان ۋ ئىشى چاكەكاران ۋ پاداشتى ئاينىدەۋىانى باسكىرد، ئاشكرايە ھەمۋ مەرۋفك كاتىڭ ھەۋالى ھاتنى شتىكى گىرنگى پىدرا زۇر ھەزەدەكات كە بە تەۋاۋى كاتى رۇدان ۋ پەيدابون ۋ ھاتنى بىزانىت ۋ پىغەمبەرمان ﷺ ھەۋالى ھاتنى رۇزى دواۋى ۋ كۇتاھاتنى ئەم جىھانەۋى پىدراۋ، ئەۋىش بە خەلگى راگەيانىدو لەۋانەيە رۇۋانە چەندىن چار

لەبارەۋى كاتى ھاتنىيەۋە پىرسىارى لىكرابىت ۋ ئەۋىش دىيارە پىى خۇشبوۋە كاتى ھاتنى بە وردى بىزانىت، بەلام خۇاى زاناۋ كاربەجى نايەۋىت كەخەلگى كاتى ھاتنى ئەۋرۇزەبىزانن، بۇيە لىرەدا دەفەرمۇئى:

۴۲) پىرسارىت لىدەكەن لەبارەۋى ھاتنى رۇزى قىيامەتەۋەۋ دەلئىن: كەۋى نەمانى دىنا دىت ۋ قىيامەت پەيدادەبىت؟

۴۳) تۇ چىت دەۋىت لە باسكىردى كاتەكەۋى، جا دەگونجىت پىغەمبەر ﷺ زانىارى پىدراپىت بۇ خۇى ۋ فەرمانى پىنەدراپىت بە خەلگى رابىگەپنىت، دەشگونجىت پىغەمبەرىش ﷺ نەبىزانىيىت كە ئەم مانايە زۇرتىر نىكە لە رۋالەتى ئايەتەكەۋە، چۈنكە دەفەرمۇئى:

۴۴) زانىنى كاتى ھاتنى قىيامەت لەۋاى پەرۋەردگارى تۇ كۇتابى پىدىت، جا جىگەلەۋ زاتە كەسى تر لەۋ كات ۋ ساتە ئاگادار نىيە، جا بۇيە كاتىڭ كە جىرئىل سەلامى خۇاى لىبىت پىرسارى لە پىغەمبەر ﷺ دەكات سەبارت بە كاتى ھاتنى رۇزى قىيامەت؟ پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇئى: { مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ / متفق عليه / } پىرسارى لىكراۋسەبارت بەۋرۇزە زانتر نىە لە پىرسارىكەر { جا دەفەرمۇئى:

۴۵) تۇ تەنھا ترسىنەرىكى بۇ ئەۋ كەسەۋى كەلەۋ رۇۋە دەرستىت. ۋاتە: باۋەرى ھەيە بە ھاتنى ئەۋ رۇۋە سەختەۋى كە قورئان بە بومەلەرزەۋى گەۋرەۋ بە بارى قورسى سەرشانى ئاسمانان ۋ زەۋى ناۋى دەبات ۋەك لە سەرەتائى سورەتى (حەج) دا دەفەرمۇئى: ﴿بِیْگومان بومەلەرزەۋى قىيامەت شتىكى گەۋرەيە﴾ ۋ ھەرۋەھا لە سورەتى (الاعراف: سەدۋەشتاۋحەۋەت) دا بە شىۋەۋى نىكى ئايەتى ھەمان سورەت ھاتۋەۋ دەفەرمۇئى: ﴿لەبارەۋى قىيامەتەۋەپىرسارىت لىدەكەن كە كەۋى دىت؟ بلى: زانىنى كاتى ھاتنى ئەۋرۇزە لەۋاى پەرۋەردگارمە كەئەۋكاتەۋى رۇشن ناكاتەۋەۋنايزانىت مەگەر ھەربۇ خۇى، بارىكى گرانە لەسەرئاسمانان ۋ زەۋى، ھەر بەكتوپرىش دىت، پىرسارىت لى دەكەن ۋەك ئەۋەۋى كەتۇ زۇر شارەزائىت ھەبى لەبارەيەۋە، بلى: زانىنى كاتى ھاتنى ئەۋرۇزە لەۋاى ﷻ يە بەلام زۇربەۋى خەلگ نازانن ﴿لىرەش دەفەرمۇئى: تۇ ئىشت ئەۋەيە كە خەلگ بىرسىنىت لە ھاتنى ئەۋ رۇۋە تا بەلگۈ سودت لىۋەرگىر ۋ خۇيان لە سەرشۇرى ۋ شەرمەندەۋى ئەۋ رۇۋە رزگاربەكەن ۋ پەلە بکەن لە ئىشى چاكدا، چۈنكە نازانرىت كەۋى دىت ۋ ھاتنەكەۋىشى كىتوپرىەۋ كەس ماۋەۋى پەشىمان بونەۋەۋى نابت، ئەم ژيانەۋىش لەچاۋ دۋارۇۋدا ۋەك تافىڭ ۋايە ۋەكو دەفەرمۇئى:

بهناوی الله ی زور به سوزو بینیهات میهره بان

۱) ناوچای دا بهیه کداو پستی هه لکرد.

۲) له بهرئه وهی که کویری ک هاته لای، زوری بهی ئەم ئایه تانه سه بارمت به عه بدولای کوری ئومومه کتوم هاتوته خواره وه: که جاریکیان پیغه مبه رمان ۷ کومه ئیک له پیاوما قولانی قورهشی له لای، خهریکی قسه کردن بو له گه ئیاندای چاوه پروان بو موسلمان ببن له و کاته دا (ئیبو ئومی مه کتوم) که کابریه کی کویر بو هاته خزمه تی و نه یزانی کی لایه و وتی: ئەه پیغه مبه ری خوا ۷ پیم بلای ئەوهی که خوا پی و توبیت، پیغه مبه ریش ۷ له کاته دا برینی قسه ی خوی پیخوش نه بو، ئەویش ههر دهیوت فیرم بکه له وهی که بۆت هاتوه، پیغه مبه ر ۷ ناوچای دا بهیه کداو وهلامی نه دایه وه، جا ئەم چهند ئایه ته دابه زی و فهرموی ناوچای دا بهیه کدا له بهرئه وهی که کویری ک هاته لای،

۳) فهرموی: تۆ چی دزمانی به لکو ئەو دهیه ویت خوی پاک بکاته وه،

۴) یان په ندو ئاموژگاری وهر بگریت، جا به و ئاموژگاری بیرخستنه وهیه سود وهر بگریت. وه ههروایش بو ئیبو ئومی مه کتوم یه کی ک له و باوه دارانه ی سه رده تای ئیسلام بو که پیغه مبه ر ۷ چهن دین جار له کاتی دهرجونی بۆغه زاکان ئەوهی له شوینی خویدا له مه دینه دا بۆپیش نویزی ئەوانه ی که ده مانه وه له شار داناوه، وه له شه ری قادیسه که له سه رده می عومه ری کوری خه تاب له نیوان موسلمانان و فارسه کاندای رویدا به شداری کردوه، که هه ندیک پییان وایه ههر له و شه ره شدا شه هید بو.

۵) به لام ئەو که سه ی که خوی بینیز دزمانیت که وتراوه ئوبه یه ی کوری خه له ف بو،

۶) تۆ خۆت به وه وه خه ریک ده که یه؛ که چی ئیمانیشی نه هی ناو له غه زای ئو حود دا کوژرا ئەم ئایه ته ئەوه مان فیر ده کات که کاریکی زانراو بۆکاریکی خه یالی وازی لی ناهینریت، ههروه ها به رژه وه ندیه کی دیاری بۆ به رژه وه ندیه کی خه یالی وازی لی ناهینریت، که ئەمه یه کی ک له بنه ماکانی فیه ی ئیسلامیه.

۷) جا تۆ هیچ تاوانت له سه ر نیه له سه ر ئەوهی که ئەو کابریه خوی له بت په رستی و لوت به رزی پاک ناکاته وه، واته ئەوهی که بانگه وازه کی تۆ به هیچ نازانیت و گالته ت پیده کات تۆ خۆت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۱ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۲ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يَزَكَّى ۳ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِكْرَى ۴ أَمَّا مَنْ أَسْتَعْتَى ۵ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ۶ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكَّى ۷ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ۸ وَهُوَ يَخْشَى ۹ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ۱۰ كَلَّا إِنَّمَا تَذَكَّرُ ۱۱ فَتَنْ شَاءَ ذِكْرُهُ ۱۲ فِي صُغْفٍ مَّكَرَمٍ ۱۳ مَرْفُوعٍ مُطَهَّرٍ ۱۴ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۱۵ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۱۶ قُلْ لِلْإِنْسَانِ مَا أَكْفَرُهُ ۱۷ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۱۸ مِنْ تُفْغَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۱۹ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۲۰ ثُمَّ أَمَانَهُ فَأَقْبَرَهُ ۲۱ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۲۲ كَلَّا لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ ۲۳ فَلَيْسَتْ بِالْإِنْسَانِ إِلَى طَعَامِهِ ۲۴ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۲۵ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۲۶ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۲۷ وَعَبَا وَقَضَّا ۲۸ وَزَيَّنَّاهَا وَمَخَلَّا ۲۹ وَحَدَّائِقَ غُلًّا ۳۰ وَفَكَهَّهٗ وَأَبَّا ۳۱ مَنَعًا لَّكُورٍ ۳۲ وَلَا تَعْلَمُكُمْ ۳۳ فَإِذَا جَاءَتْ الصَّاخَةُ ۳۴ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۳۵ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۳۶ وَصَحْبِهِ وَبَنِيهِ ۳۷ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۳۸ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفَرَةٌ ۳۹ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ۴۰ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۴۱ تَرْهَقُهَا قَفَرَةٌ ۴۲ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ۴۳

۴۶) کاتیک که زیندوکرانه وه هاتنه مهیدانی کۆکردنه وه ژیا نی دنیا یان زور به لاوه کهم ده بیت، وه وا دزمان تاقیکی ئیواره یان تاقیکی بهیانی له سه ر زهوی دا ژیا ون، تاقی ئیواره له پاش نیوه رویه تا رۆژئاوا بون و تاقی بهیانی له رۆژه لهاتنه وهیه تا نیوه رۆ. ده سگونجیت مه به ست له مانه وهی ناو گوژ بیت که ههیه به ههزاران ساله مردوه له گوژدایه، به لام کاتیک زیندو ده کړیته وه وه سختی و دریزی ئەو رۆژه ده بینیت به لایه وه وایه که تاقیک له گوژدا ماوه ته وه که داستانی عوزیر پیغه مبه رو نه سحاب و لکه هه ف ئەم مانایه زیاتر ده چه سپینیت و ئایه تی (۱۱۳ و ۱۱۲) ی سورتهی (المؤمنون) که ده فه رموی: وتی: چهند سال له زهوی به دا ژیا ون؟ وتیان: رۆژیک یان هه ندی له رۆژیک جا پرسیار له وانه بکه که حیسابزان ۷ بۆ هه ردو بۆچونه که ده بیت و ههر خوا ییش زانایه.

سورتهی عه به سه

۴۳

۸۰

سورتهی عه به سه که هه شتا هه مین سورتهی قورئانه له مه که دا هاتوته خواره وه، چلو دوو ئایه ته و تراوه به گویری دابه زین بیست و چواره مین سورته که پاش سورتهی (النجم) و پیش سورتهی (القدر) دابه زیوه. ئەم سورته به م ناوانه ییش ناوبراوه (الصاخة، السفرة، الأعمى).

بەھودە خەرىك دەكەيت و بەتەمەيت پاكى بىكەيتەو بەلام ئەو خۇي لادەدات، جا تۆ ئەۋەندە خۆت بەۋكەسەو خەرىك مەكە كەخۇي پاك ناكاتەو تۆ تاۋانت چىيە؟ چۈنكە تۆ ھەر گەياندىنى ئەم پەيامەت لەسەرەو زىاتر بەدەم ئەو كەسانەو بەرۋ كە بەدەمتەو دىن بۆيە دەفەرمۇي:

۸) جا ئەۋەي كە بەپەلە دىتە لاي تۆبۆ شاردەبۇن لەئايىن،

۹) لەحالىكدا كە ئەو لەخوادەترسى و دەپەيى خۇي لە خراپەو شىرك و تاۋان پاك بىكەتەو،

۱۰) جا تۆ خۆت لەۋە بى ئاگا دەكەيت

۱۱) شتى وا نەكەيت، بەبىگومان كەئەم ئايەتەنەي قورئان وەبىر ھىنەرەو و ئامۇزگارەن، بەئى بەم شىۋەيە پىغەمبەرمان ﷺ لەلايەن پەرۋەردگارەو لۆمە كراۋەو ئەم لۆمەكرەنەيش لە قورئاندا چەند جار ھاتو وەك دەفەرمۇي ﴿لَمْ نُحَرِّمْ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾ (التحریم: ۱) وە ﴿مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَى﴾ (الانفال: ۶۷) وە ﴿لَمْ أَذَنْتْ لَهُمْ﴾ (التوبة: ۴۳) ئەم لۆمەكرەنەيش گەلىك بەسودە لەۋانە: بەلگەيە لەسەر ئەۋەي كە خوا پىغەمبەرەكەي خۇي ﷺ لەزىر چاۋدىرى خۇيدا دايەو و ھەروا نەيسپاردەو بەخۇي ھەروەك پىغەمبەرمان ﷺ لە يەككە لە نزاكانىدا دەفەرمۇي: ﴿اللَّهُمَّ لَا تَكْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةً غَيْرَ أَتَدَا/أَحْمَدُ وَ ابوداود. حسنة الاباني/ ئەي پەرۋەردگارم يەك چاۋبەرۋكەيەك نەمخەيتە دەست نەفسى خۆم﴾ جا ئەمە بەھەرەيەك گەۋرەيە بۆ پىغەمبەرمان ﷺ. ئەم لۆمەكرەنە دىتە بەھۇي ئەۋەي كە پىغەمبەر ﷺ زۆر ئاگاي لەخۇي بىت و بزانىت كە حىسابى ئەو جىاۋازە لە خەلىكى تر. ئەم لۆمەكرەنە دىتە بەھۇي ئەۋەي كە خەلىك لەبارەي پىغەمبەرەو ﷺ لە سنور دەرەنەن، چۈنكە كەسك كە لۆمەكرا ديارە نازاد نىيەو سىفاتى خۇايى پىنادىت ھەروەك پىغەمبەرمان ﷺ دەفەرمۇي: ﴿لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطْرَبَ النَّصَارَى عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ﴾ (متفق عليه/ واتە: لە پىناسەو باسى مندا نايىت لە سنورى خۆم تىم پەرپىن وەكو گاورەكان كە عىساي كۆرى مەريەميان وا لى كرد، من بىجگە لەۋەي كە بەندەي خواو پىغەمبەرى ئەۋم شىكىت نىم، جا بلىن بەندەي خواو پىغەمبەرەكەي} ھەروەك ئەم لۆمەكرەنە دىتە كار بىكەتە سەر رەۋشتى خاۋەن باۋەرەن و زىاتر خۇيان لە تاۋان و خراپە ببارىزن، چۈنكە كاتىك پىغەمبەر ي خوا ﷺ لەسەر شىكى ئاۋا بچوك لۆمە دىتە دىتە خەلىكى ترچۈن بن، باسكردنى ئەو شتانەي كە پىغەمبەر لۆمەي لەسەر كراۋە ئەۋە

دەرخات كە پىغەمبەرمان ﷺ دوچارى تاۋانى گەۋرە نەبەو ئەگىنا پەرۋەردگار لىي بىدەنگ نەدەبو. ئەم لۆمە كەردنە دىتە بەھۇي ئەۋەي كە بىرپەرەكانى پىغەمبەرمان ﷺ و ئەۋەيشى كە ئىجتىھادى بىت بى ھىچ رەخنەيەك وەربىگىرەت، چۈنكە ئەگەر نەپىكايە خوا راستىيەكەي بۆ دەرەخست وەكو لەم شۇئانەدا دەرەكەوتەو كەۋاتە ھەرچى پىغەمبەرمان ﷺ باسى كەردە بۆمان مادام جىگىر بويىت كە پىغەمبەر ﷺ فەرمويەتى : ھەمۇي راستەو بىرپارى خۇايە كەۋاتە ﴿ھەروەك لەخۇيەو قەسە ناكات وە ئەۋەي كە ئەو باسى دەكات نىگايەو بۆي رەۋانەدەكرىت﴾ (النجم: ۲-۴) واتە: ئىجتىھادى پىغەمبەر ﷺ وەكو ئىجتىھادى موحتەھىدىن نىيە، چۈنكە ھى ئەۋان زىاتر لەۋ دىنيدا راستى و دروستى دەرەكەۋىت ھەرچەند موحتەھىد نەك موشتەھى ھەر پاداشتىكى ھەيە. وە ئەم لۆمەكرەنە بەلگەيەكى زۆر بەھىزن لەسەر ئەۋەي كە ئەم قورئانە قەسە پىغەمبەرمان ﷺ نىيە چۈنكە ھىچ كەسكى پايەبەرز لۆمەي خۇي باس ناكات بۆ خەلىك، بۆيە ھەر ئەم لۆمەكرەنە بوۋتە ھۇي باۋەرەيىنانى گەلىك خەلىك، بەئى بەراستى ئەم قورئانە گەۋرەترىن مامۇستا و گەۋرەترىن ئامۇزگارەكەرە بۆ مەۋفۇ ئەركى پىغەمبەرىش ﷺ تەنھا گەياندىنەت.

۱۲) جا ھەر كەسك ئارەۋى لىيە با رۋو لەۋ قورئانە بىكات و سودى لى وەربىگىرەت يادى بىكات،

۱۳) كە لە چەند پەرەيەكى رىزلىنراۋ دايە،

۱۴) بەرزكراۋەتەو خاۋەن شىۋەيە پاك كراۋەيە لە ھەمو كەم و كۆرى و دەست لىدانىكى نادروست،

۱۵) بە دەستى نىردراۋانىكەۋەيە كە ئەو نىردراۋانە،

۱۶) بەرپىزو چاكەكارن، ئەگەرچى ئەم ۋەسفانە بۆ قورئانە لە لەۋحولەحفۇزداۋ بۆ فرىشتەكانە، بەلام ھەروەك پىۋىست دەكات رىز لە قورئان و قورئان خۇيانى راستەقەنەو مامۇستايانى قورئان بىگىرەت، ئىنجا ﷻ پاش ئەۋەي كە لۆمەي پىغەمبەرە خۇشەۋىستەكەي خۇي كەرد تىيگەيەند كە ئەم قورئانە كەلامى خۇايەو بۆ بەندەي خوا ھاتو و نايىت بۆ گەياندىن بەۋان ھىچ جىاۋازىيەك دابىرىت و باسى گەۋرەي رىزى قورئانى كە ئەۋسا لۆمەو سەرزەنشتى بىباۋەرەن دەكات و دەفەرمۇي:

۱۷) بىرەت مەۋف چ شىك ۋا لىكردە كە كافرى بىكات و باۋەر بەۋ كەسە نەكات كە دروستىكردەو ھەمو شىكى ژيانى بۆ دابىن

کردوه؛ هه‌ندیك وشه‌ی (مَا أَفْرَهُ) یان، به‌ فیعلی ته‌عه‌جوب مانا کردووه‌ واته‌: به‌ریت مرؤف چ‌عه‌جایب کافرو بی‌ باوه‌رێکه‌!

١٨ ئەو زاته‌ بالاده‌سته‌ مرؤفی له‌ چ‌ شتیك‌ دروستکردوه‌؟ که‌ نیستا‌ ناوا‌ خو‌به‌زلزان‌ و ناسوپاسه‌؟

١٩ له‌و‌ ئاو‌ی که‌ له‌ پشتی‌ پیاو‌ دیت‌ه‌خواره‌وه‌و‌ ده‌چیت‌ه‌ ر‌ه‌حمی‌ نافه‌رته‌وه‌ دروستی‌ کردوه‌، جا‌ نه‌ندازه‌گیری‌ هه‌مو‌ شتیکی‌ ئه‌وی‌ کردوه‌، له‌ شیوه‌و‌ ر‌ه‌نگ‌وجو‌رو‌ ر‌ۆزی‌ و ئیش‌ و ماوه‌ی‌ ژیا‌نی‌ و چاکی‌ و خرابی‌ و خو‌شی‌ و ناخو‌شی‌ که‌ چه‌نده‌و‌ چو‌ن‌ ده‌بی‌ت‌.

٢٠ له‌ پاشان‌ ر‌ینگای‌ هاته‌نه‌ ده‌روه‌ی‌ له‌ ر‌ه‌حمی‌ دایکدا‌ بو‌ ئاسان‌ کردوه‌و‌ ر‌ینگای‌ راست‌ و ناراستی‌ بو‌ ر‌ۆشن‌ کردووه‌ته‌وه‌ جا‌ بو‌ ئه‌و‌ سه‌رنو‌شته‌ی‌ که‌ دیاری‌ کراوه‌ ب‌وی‌ ر‌یی‌ بو‌ئاسان‌ کردوه‌. پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: { إِعْمَلُوا فِکْرًا مُّیْسَرًا لِّمَا خُلِقَ مِنْهُ } ^{علیه} / ئیش‌ بکه‌ن‌ ئه‌وسا‌ ئاسانکراوه‌ بو‌هه‌موان‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌بو‌ی‌ دروستکراوه‌ واته‌ هه‌رکه‌سه‌ی‌ بو‌چی‌ دروستکراوه‌ ئه‌و‌رینگاو‌ ئیش‌ و کاره‌ی‌ له‌لا‌ ئاسانه‌.

٢١ له‌ پاشان‌ ده‌یم‌رینیت‌ و ئینجا‌ ده‌یخاته‌ ناو‌ گو‌ژه‌وه‌. واته‌: پاش‌ مه‌رگیش‌ ر‌یزی‌ بو‌ داناوه‌و‌ نابیت‌ و ده‌کو‌ باقی‌ گیانه‌به‌ران‌ ته‌ماشا‌ بک‌ریت‌، به‌لکو‌ پی‌ویسته‌ به‌شاریت‌ه‌وه‌.

٢٢ له‌ پاشان‌ هه‌ر‌ کات‌ ئاره‌زو‌ی‌ لی‌بی‌ت‌ زیند‌ی‌ ده‌کاته‌وه‌. پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: { کُلِّ اِنَّیْ اَدَمَ تَاکُلُهُ الْاَرْضُ اِلَّا عَجَبَ الذَّنْبِ مِنْهُ خُلِقَ وَفِیْهِ یُرْکَبُ } ^{علیه} / هه‌مو‌ئه‌ندامیکی‌ نه‌وه‌ی‌ ئاده‌م‌ ده‌رزی‌ت‌ بی‌جگه‌ له‌کلینچه‌کی‌ که‌ سه‌ره‌تا‌ له‌و‌یوه‌ دروستکراوه‌ هه‌رله‌و‌یشه‌وه‌ پێک‌ ده‌هین‌ریت‌ه‌وه‌ {

واته‌: ته‌واوی‌ ئه‌ندامه‌کانی‌ نه‌وه‌ی‌ ئاده‌م‌ ده‌رزی‌ت‌ و ده‌ک‌ خاکی‌ لی‌دی‌ت‌ بی‌جگه‌ له‌و‌ ئیسقانه‌ بجوکه‌ی‌ کو‌تایی‌ پشتی‌ ئینسان‌ که‌هه‌روه‌کو‌ خو‌ی‌ ده‌می‌نی‌ته‌وه‌و‌ نه‌خاک‌ و نه‌ ناگرو‌ نه‌هیچ‌ ماده‌یه‌کی‌ تر‌ کاری‌ تی‌ناکات‌، که‌ مرؤف‌ له‌و‌ دروستکراوه‌ له‌سه‌ره‌تاوه‌و‌ دووباره‌ له‌و‌یوه‌ دروست‌ ده‌ک‌ریت‌ه‌وه‌. ئینجا‌ ﷻ ده‌فه‌رمو‌ی:

٢٣ به‌راستی‌ مرؤف‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌ ﷻ فه‌رمانی‌ پێک‌ردوه‌ تا‌ نیستا‌ به‌ته‌واوی‌ ئه‌نجامی‌ نه‌داوه‌، پاش‌ ئه‌وه‌ ﷻ سه‌رنج‌مان‌ راده‌کی‌شیت‌ بو‌ لای‌ ئه‌و‌ خو‌اردن‌ و خو‌اردنه‌وانه‌ی‌ که‌ ئیمه‌ ر‌ۆژانه‌ ده‌یخو‌ین‌ و ده‌فه‌رمو‌ی:

٢٤ ده‌ی‌ با‌ مرؤف‌ ته‌ماشا‌ی‌ ئه‌و‌خو‌اردنه‌ی‌ خو‌ی‌ بکات‌ و به‌زانیت‌ هه‌روا‌ له‌خو‌یه‌وه‌ ده‌بی‌ت‌ یان‌ په‌روه‌ردگاری‌ بو‌ی‌ به‌دیده‌هینیت‌؟ جا‌ پی‌ویسته‌ مرؤف‌ چاوی‌ خو‌ی‌ بکاته‌وه‌و‌ سوپاسی‌ په‌روه‌ردگاری‌

بکات‌ له‌سه‌ر‌ ئه‌و‌ هه‌مو‌ نیعه‌مه‌تانه‌ی‌ که‌ به‌ به‌لاش‌ به‌ مرؤفی‌ به‌خشیون‌ و ده‌که‌ ده‌فه‌رمو‌ی:

٢٥ به‌راستی‌ ئیمه‌ به‌ لی‌شا‌و‌ ئاومان‌ ر‌ژاندوه‌به‌سه‌ر‌ زه‌ویدا‌.

٢٦ پاشان‌ زه‌ویمان‌ به‌گو‌یره‌ی‌ پی‌ویست‌ له‌ت‌ له‌تکرده‌،

٢٧ ئینجا‌ به‌هو‌ی‌ ئاوو‌ له‌ت‌بو‌نی‌ زه‌ویه‌وه‌ دانه‌و‌یل‌ه‌مان‌ له‌ زه‌ویدا‌ ر‌واندوه‌.

٢٨ هه‌روه‌ها‌ به‌و‌ ئاوو‌ ر‌واندوه‌و‌مانه‌ تری‌ و شینایی‌.

٢٩ وه‌زه‌یتون‌ و دارخو‌رمایش‌.

٣٠ جا‌ باخ‌ و بی‌ستانانی‌ چ‌رو‌ پ‌ریش‌.

٣١ جامیوه‌ بو‌ خو‌اردنی‌ مرؤف‌ و گیاو‌ پوشیش‌ بو‌ خو‌اردنی‌ چه‌یوانات‌.

٣٢ تا‌ خو‌تان‌ و مه‌رو‌مالاتان‌ سو‌دی‌ ئی‌ و مه‌ر‌ب‌گ‌ریت‌، به‌لێ‌ ئه‌وه‌ی‌ خو‌ین‌رایه‌وه‌ ئه‌گه‌ر‌ به‌ چاکی‌ ته‌ماشا‌ی‌ بکه‌ین‌ و جو‌ان‌ له‌ په‌یدا‌بو‌نیان‌ ورد‌ ببینه‌وه‌، مادام‌ تو‌ژی‌ک‌ هه‌ستمان‌ هه‌بی‌ت‌ ده‌بی‌ت‌ سه‌ری‌ به‌ندایه‌تی‌ بو‌ خو‌ای‌ داناو‌ زاناو‌ به‌هیز‌ نه‌وی‌ بکه‌ین‌ و بلێین‌: (يَا رَّبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَبْغِي جَلَالُ وَجْهِكَ وَعَظِيمُ سُلْطَانِكَ). پاش‌ ئه‌مانه‌ خو‌ای‌ داناو‌ زاناو‌ به‌هیز‌ سه‌رنج‌مان‌ به‌ره‌و‌ ر‌وداوی‌ گه‌وره‌و‌ سامناکی‌ قیامه‌ت‌ راده‌کی‌شیت‌ و ده‌فه‌رمو‌ی:

٣٣ ئه‌گه‌ر‌ هه‌ر‌ کاتی‌ک‌ ئه‌و‌ ده‌نگه‌ گه‌وره‌و‌ سامناکه‌ هات‌ و خه‌لگی‌ زیند‌وکرانه‌وه‌و‌ له‌ زه‌وی‌ کو‌کرانه‌وه‌دا‌ کو‌کرانه‌وه‌، به‌راستی‌ کاتیکی‌ پ‌ر‌ مه‌ترسی‌ و سه‌خته‌ که‌ فو‌رئان‌ بو‌مان‌ باسه‌ده‌کات‌ و ده‌فه‌رمو‌ی:

٣٤ ئه‌و‌ ده‌نگه‌ پ‌ر‌ مه‌ترسیه‌ له‌ ر‌ۆژی‌ک‌دا‌یه‌ که‌ مرؤف‌ له‌ براکه‌ی‌ راده‌کات‌ نه‌وه‌ک‌ داوای‌ مافی‌ خو‌ی‌ ئی‌ بکات‌.

٣٥ جا‌ نه‌ک‌ هه‌ر‌ ئه‌وه‌ به‌لکو‌ له‌ دایکی‌ و له‌ باوکی‌ راده‌کات‌.

٣٦ خو‌ نه‌ک‌ هه‌ر‌ ئه‌وانه‌ به‌لکو‌ راده‌کات‌ له‌ خیزانه‌که‌ی‌ و له‌ کو‌ره‌کانی‌ ئه‌وانه‌ی‌ که‌ له‌ دنیا‌دا‌ هه‌رام‌ و حه‌لالی‌ به‌لاوه‌ گرنگ‌ نه‌بو‌ به‌لکو‌ چاکی‌ کردنی‌ باری‌ ژیا‌نی‌ ئه‌وانی‌ به‌ پی‌ویست‌ ده‌زانی‌ و ئه‌مه‌ر‌ۆ‌ راده‌کات‌ لی‌یان‌ نه‌وه‌ک‌ داوای‌ مافی‌ خو‌یا‌نی‌ ئی‌ بکه‌ن‌ و کاته‌که‌ زو‌رسه‌خته‌.

٣٧ چونکه‌ هه‌مو‌ که‌سی‌ک‌ له‌وان‌ له‌و‌ ر‌ۆژده‌دا‌ له‌ بارو‌ دۆخی‌ک‌دا‌یه‌ که‌ بی‌نیازی‌ کردوه‌ له‌وه‌ی‌ که‌ له‌ که‌سی‌ تر‌ بپ‌رسی‌ته‌وه‌، واته‌

ئەوندە سەرقاتى خۇيەتى كە نايپەرۋىتە سەرکەسى تر.
ئىبنوعەباس دەلىت: پىغەمبەر ﷺ ڧەرەمۇ: {تَحْشُرُونَ خُفَاءَ عَرَاءَ
غُرْلًا فَقَالَتْ امْرَأَةٌ أَبْصِرْ أَوْ يَرَى بَعْضُنَا عَوْرَةَ بَعْضٍ قَالَ يَا فَلَانَةُ
لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمٌ شَأْنٌ يُغْنِيهِ / الترمذى، صححه الألبانى} ئىۋە رۆزى
قىامەت كۆدەكرىنەۋە لەھالىكدا كە روت و پىپەتى و خەتەنە
نەكران جا ئافەرتىك وتى: ئايا عەۋرەتى يەكتر دەبىين؟ جا
پىغەمبەر ﷺ ڧەرەمۇ: ئەى فلانى: ھەمو كەسىك لەوان لەو
رۆژدە لە بارو دۇخىكدايە كە تەنھا سەرقاتى خۇيەتى. جا ئەو
كاتە ئەوخەلكە دوو بەشن ۋەك دەڧەرمۇئ:

۳۸ دەم و چاۋانىك ھەن لەو رۆژدە كە زەردن ۋەكو زىر
دەدرەۋىنەۋە.

۳۹ پىدەكەنىت و مژدە دەدات لە خۇشياندا، ۋەكو لە سورەتى
(حاقە) لە ئايەتى نۆزدەدا دەڧەرمۇئ: ﴿ئەو كەسەى كە نامەى
كردەۋەكانى بە دەستى راستى پىدرا ھاۋار دەكات و دەلىت: ۋەرن
نامەى كەردەۋەكانى من بخويىنەۋە﴾ جا سەبارەت بە بەشى
دوۋەھمىش دەڧەرمۇئ:

۴۰ ئەوسا دەم و چاۋانىك ھەن كە تەپ و تۆزى ئى نىشتەۋە

۴۱ مۆن و تاريكە،

۴۲ ئەۋانە ھەر كاڧرانى خراپەكار بون، (خۋاى گەۋرە لەو دەم و
چاۋە نورانى و شاد و مژدەدەرەنەمان دابىئىت ئامىن).

سورەتى تەكۋىر

سورەتى تەكۋىر كە ھەشتاۋ يەكەمىن سورەتى قورئانە، لە
مەكەدا ھاۋتە خوارەۋە و بىست و نۆ ئايەتە، و تراۋە بەگۈيرەى
دابەزىن ھەۋتەمىن سورەتە و پاش سورەتى (الفاخە) و پىش
(الأعلى) دابەزىۋە. پىغەمبەرمان ﷺ دەڧەرمۇئ: {مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَأَى عَيْنٍ فَلْيَقْرَأْ ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ و ﴿إِذَا السَّمَاءُ
انْفَطَرَتْ﴾ و ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ / أحمد، صححه الألبانى} ھەر كەسىك پىي
خۇشە تەماشى رۆزى قىامەت بكات ۋەكو بە چاۋ بىبىنىت با
سورەتى (تەكۋىر و ئىنڧىتار و ئىنڧىق) بخويىت. لە سورەتى
پىشودا باسى ھەندى لەروداۋەكانى قىامەتى كرد جالەم
سورەتەۋسى سورەتى پاشىشى چەندىن جۆر لەروداۋە
سەختەكانى قىامەت باس دەكات.

بەناۋى اللہ ى زۆر بە سۆز و بىنپىھايەت مېھربان

۱ ھەر كاتىك رۆز تاريك بو شەۋقى نەما و پىچرايەۋە.

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ ۸۱
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۱ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۲ وَإِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْ ۳ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۴ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۵
وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۶ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۷ وَإِذَا
الْمُوءَدَّةُ سُيِّلَتْ ۸ بَأَى ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۹ وَإِذَا الصُّعُفُ نُشِرَتْ ۱۰
وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۱۱ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ۱۲ وَإِذَا الْجَنَّةُ
أُزْلِفَتْ ۱۳ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۱۴ فَلَا أَقْسَمُ بِالْخُشْيِ ۱۵
الْجَوَارِ الْكُنْيسِ ۱۶ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ۱۷ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۱۸
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۱۹ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۲۰ مُطَاعٍ
ثَمَّ ۲۱ آمِينَ ۲۲ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۲۳ وَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ۲۴
وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۲۵ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۲۶
فَأَنزِلْ نَزْهَبُونَ ۲۷ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۲۸ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ
يَسْتَقِيمَ ۲۹ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۳۰

۲ جا ھەر كاتىك ئەستىردەكان لىل بون و ونوبون.

۳ ۋە ھەر كاتىك چىكان پالئران، جا ئەمە شتىكى ھەروا
ئاسان و بىدەنگ نىە كاتىك كە ئەو ھەمو چىايە لە جىي خۇيان
ھەلدەكەندىن و وردو رېزال دەكرىن و دەبن بە تۆز دەنگ و
ھەرايەكى ۋا رۇدەدات كە ھەمو گىيانلەبەران دەترسن و جا
بەھەرلایەكدا رادەكەن و دىن بەناۋىەكدا.

۴ سا ھەر كاتىك كە حوشترانى نزيك بەزان كە
خۇشەۋىستىن و بەنرخترىن مالىەكانى عەرەبن بەرەلاكران و
خاۋەنى لە ترسا ھۆشى بەلایانەۋە نەما،

۵ جا ھەر كاتىك كە جانەۋرانى كىۋى كۆكرانەۋە و تىكەلاۋ
بون.

۶ ۋە ھەر كاتىكىش كە دەريا پىر ئاۋەكان ھەلگىرپىران، جا لەو
كاتەدا زەۋى تا ھەوت چىنى لەت دەبىت و لەو كاتەدا بايەك
دىت و ھەمويان دەمرن.

۷ جا ھەر كاتىك گىيانەكان كرانەۋە لەش و زىندوكرانەۋە، يان
ھەر كاتىك كەسىك لەگەل ھاۋۋىنەى خۇيداچاك لەگەل چاك و
خراپ لەگەل خراپدا كۆكرانەۋە.

۸) وه هەر کاتیکیش ئافرهتی زیندهبهچالکراو پرسپاری لیکرا،

۹) بیژرا به چ تاوانیک کوژراوه؟ ئەمه یهکیک بو له رهوشته

ناپهسهندهکانی سهردهمی نهقامی کابرا کچی خوی ههر به زیندویی چالی بۆ ههلهکهکندو دهیخسته ناویهوهو خۆلی بهسهردا دهدا لهبهرنهوهی که عهیبو عاری نهیهته سهر، بهلام ئیسلام هاتو ئەو کاره ناپهسهندهی وهکو سهدان کاری ناپهسهندهی تری سهردهمی نهقامی ههلهوهشاندهوه، تهنانهت خۆ بهرگریکردنی پیاو بۆ نهبونی منداڵ به زیندهبهچالکردنی پهنامهکی ناوبراوه، وهک پیغهمبهرمان ﷺ دهفهرموئ: {ذَلِكَ الْوَادُ الْحَقِيُّ وَهُوَ الْمَوْدَةُ سُئِلَتْ/

مسلم/ئوهو زیندو بهچالکردنیک پینامهکیه، ههلهوهیه زیندوبهچالکراو کهپرسپاریان لیدهکریت} ئابینی ئیسلام ئاوا مافی مروّف دهدات ههر لهکاتی نوتفهیییهوه دهپاریزیت و ریگی راست و رهوانی بۆ دیاریی دمکات، بهلام ئەوانهی که ئەمرۆ لافی مافی مروّف لیدهدهن هیشتا شهري پیست و شهري نهزادی به شتیکی رهواو راستی دهزانن و بهرنامهی لهباربردنیان ههیه (الاجهاض)! ئینجا الله درپژه به روداوهدانی قیامهت دهدات و دهفهرموئ

۱۰) جا ههر کاتییک که نامه ی کردارهکان بلاوکرانهوهوههر کهسیک نامه ی کردهوهی درایه دهستی ههندیک بهراست و ههندیک بهچهپ.

۱۱) وه ههر کاتیکیش ئاسمان لابر او پیچرایهوه.

۱۲) جا ههر کاتییک دۆزهخیش ههلهگرسیئرا.

۱۳) وه ههر کاتیکیش کهبهههشت نزیک کرایهوه بۆ بهههشتیان و کاتییک که ئەم دوانزه روداوهر گرنکه رویاندا،

۱۴) ئەهوکاته ههمو کهسیک دهزانیت چی ئامادهکردوه بۆ ئەو رۆژه چاک یان خراپ، زۆر یان کهم، وهک له سورتهی (ال عمران) نایهتی (سی)دا دهفهرموئ: ﴿ئهو رۆژه ههموکهسیک ههرچی چاکهیهکی کردوه بۆی ئاماده دهکریت، ههروهها ئەوهش کهکردویهتی لهخراپه، جا ئەهوکاته ئاوات دهخوازیت کهماوهیهکی زۆر درپژ ببوايه لهنیوان خۆی ئەو کرداره خراپانهی دا﴾

۱۵) دهگونجیت(لا) زیادهبیت، واته سویند به خونهس دهخۆم یان لای (نافیه) بیت، واته سویند ناخۆم به خونهس، چونکه ههر خۆی شایهته لهسهر زانیی و دانایی و هیزی الله، وشه ی (خنس) به ئەستیرهو ئاسک و گا کیوی ماناکراوه، جا ئەستیره

ههمو بیت که به رۆژ نابینرین یان ئەو ئەستیره ناسراوانه بن، جا ههر کام لهوانه بیت،

۱۶) هاتوچۆ دهکهن و دهچنهوه جیگای خۆیان، وشه ی (کنس) به جیگای خۆشاردنهوهی جانهوههر وهحشیهکان دهوتری، کی ئەوانه ی فیری گهراو و هاتوچۆ و گهراوهوه بۆ شوینی خۆیانی کردوه؟ ئاشکرایه کهههر خۆی زاناو داناو بههیزه ئەوهدهکات نهک کهسی تر، ئینجا دهفهرموئ:

۱۷) جا سویند به شهو کاتییک تاریک دهبیت.

۱۸) وه سویند به کاتی بهیانی کاتییک ههناسهدهدات و له شهو جیادهبیتهوه، لیهدا لهجیاتی (طلع) وشه ی (نفس) ی بهکارهیناوه، که بهراستی هاتنی بهیانیان ههواو ههناسهیهکی جیاوازی وای ههیه کتوپر بی کاترمیر دهتوانریت بزانریت که بانگی بهیانی و کاتی نوپژی بهیانی هاتوهو ئەو ههوایهش زۆر بهکهکه وهکو پیغهمبهرمان ﷺ دهفهرموئ: {اللَّهُمَّ بَارِكْ لَأَمَّتِي فِي بَكْرَهَا/ الترمذی. صححه الالبان/ ئەو خودایه پیرۆزکهیت بۆ گهلهکهه له بهیانانیاندا} ههندیک خهوی پاش نوپژی بهیانی تاههتاو کهوتنیان بهلاوهچاک نیه، لهبهر ئەو ریوایهتانهی کهلهم بارهوه هاتون، جا خۆی زاناو دانا سویند بهوانه دهخوات و دهفهرموئ:

۱۹) بهراستی ئەم قورئانه قسهی رهوانهکراویکی بهرپژه که ههرگیز خۆی له قسهی بچوک و نارپک نادات، کهئهم قورئانهی لهبهیتولعیزهتهوه بهفهرمانی خوا گهیاوندۆته محمد ﷺ.

۲۰) کهخواهونی هیزه و لهلای خواهونی عهرش به شکۆو پایهبهرزه.

۲۱) کهبهگوپکراوه لهناو فریشتهکانداو لهویدا بهدهم و دهست پاک دهیناسن، مهبهست جبرئهئیه که نیردراویکه لهنیوان خواو پیغهمبهرماندا ﷺ و کهلامی خوا ی هیناوه بۆ پیغهمبه رمان ﷺ و خواهن هیزه کههیچ شتییک ناتوانیت دهست بخاته ناوکاریهوهو ئەمینه و به رپک و پپکی پهیامهکهی گهیاوندوه، ئینجا دهفهرموئ:

۲۲) وهبهراستی هاوړیکه ی ئیوه که محمده ﷺ شیت نیه و قسه له خۆیهوه ناکات بهلگو

۲۳) بهراستی لهسهر سهریهوه به رۆشنی جبرئهئیلی بینیهو، ئەمه یهکههه بینین بو که لهناو بهردهلانهکانی مهکهدا چاوی پیکهوت، وا دهردهکهویت که ئەم سورته بهر له ئیسرا بو، چونکه لهکاتی میعراجدا جاریکی تربینیویهتی وهک خۆی ئەگینا

سەدان جارى تر بينىويەتى، بەلام ھەر جاريك بە شيۋەيەك بوە
كە ھەندىك جار لە شيۋەي (دحيەى كەلەبى) دا بوە.

۲۶) وە ئەو محمد ﷺ سەبارەت بەو شتە نەپيانەى كە بۇى
ھاتوہ پزۋدە نيەو بە ھەمو كەسيكى راگەياندوہو ھىچ شتيكى
نەشاردوہتەوہ، وشەى (بصين) بە (ظنين) خويناوہتەوہكە ھەر
دوو شيۋەكە پەوايە واتە ھىچ گومانىكى ئى ناكريت.

۲۷) جا ئەو قورئانە قسەى شەيتانى تاريئراو نيەو ناتوانيت
شتيك لەو باروہ بليت، وەك لە سورەتى (شوعەرا) ئايەتى
(دووسەدويانزەدووسەدودوانزە) دا دەفەرموئ: ﴿شەيتانەكان
نەيانەپناوہو بۇيان نيە كەشتى وا بكنەو ناشتوانن، چونكە
يىگومان ئەوان بەرگري كراون لە گوگرتن﴾ ئينجا دەفەرموئ:

۲۸) جا ئيتىر بۇ كوئ دەچنەو بۇ عەقتان ناخەنە كار تا
راستىەكان بزانن؟

۲۹) ئەم قورئانە بيجگە لەوہى كە پەندو ئامۇزگاريە بۇ ھەمو
خەلك شتيكى تر نيە.

۳۰) بۇ ھەر كەسيك كە بىەويت رېگاي راست بگريت ئەم
قورئانە رېنمايى دەكاتو رېگاي راستى پيشان دەدات.

۳۱) خۇ ئيوہ ويستو ئارەزوئى ھىچيش ناكەن مەگەر بە ويستى
خوای پەرورەدگارى جىھانيان بيت، پيوستە بزانريت كەئايەتى
پيشو بەرپەرچدانەوہيەكە بۇ ئەوانەى كە باوہريان بە
سەرپشكىو ئيختيارى مروف نيە وە ئەم ئايەتەش رەدە بۇ
ئەوانەى كە پييان وايە كە ھەمو شت بە ويستو ئيختيارى
مروفە، بەلام ئەھلى سوننەو جەماعە باوہريان بە ھەردوو
ئايەتەكە ھەيە ھەركام لەجىگاي خویدا ماناي دەكەنەوہو
دەزانن خاوەنى ويستى بئ قەيدو شەرت ھەرالله يەو ويستى
مەخلوقاتيش لەژير ويستى پەرورەدگاردايە، دەشرانن كە زور
جياوازي ھەيە لە نيوان ئيرادەو موخەبەتدا، ليرەدا پيوستە
بزانين كە باوہريون بە قەزاو قەدەر يەكيكە لە بناغەكانى
باوہرى ئيماندار، بەلام يەكيكە لەو بناغانەى كە قسەى زورى
لەسەر كراوہو ناكوكى زورى لەسەر بوہو زوريك لەوبارەوہ
لەحق لاين داوہ، وە لە راستى دا ھوى سەرەكى لادان لە حق
لە مەسئەلەى قەزاو قەدەردا دەگەرپتەوہ بۇ نەناسينى
پەرورەدگارى جىھانيان بە ناسينىكى شياو، باوہريون بە قەزاو
قەدەر ئەوہيە كە باوہردا، باوہرى وابيت كە: پەرورەدگار ئاگاي لە
ھەموشت ھەيەو زانياريەكەى گەورەو بچوك، ئاشكراو پەنھان
دەگريتەوہو ھىچ شتيك نيە مەگەر ئەوہى كەالله لىي ئاگادارە، كە

ئەمە بە پلەى (العلم) دەناسريت عيلميك كە نە نەزانى توشى
دەبيتو نە لەبىرچونەوہ لەناوى دەبات، پاشان باوہرى وابيت كە
پەرورەدگار پاش ئەوہى كە عيلمى بە چەندىيەتىو چونىيەتى
ھەموشتەكان بوە پەنجا ھەزار سال پيش ئەوہى كە ئاسمانو
زەوى دروست بكات ھەموى نوسيوہ كە ئەمە پلەى (الكتابه) يە،
پيوستە ئەوہش بزانريت كە نوسين چەند شيوازيكى ھەيە،
لەوانە نوسينىكى گشتى كە لە لەوحوملەحفوظدايە، وە نوسينى
تەمەنى واتە : ئەو نوسينەى كە كاتيك مروف لە رەحمى دايكى
دايە دەنوسريت، نوسينى سالانە كە ئەویش لە شەوى قەدردا
دەنوسريت، وەھەرروہا نوسينى بەرەدەوامى رۇژانە، ئينجا باوہرى
وابيت ھەمو شت لە ژير ويستو ئيرادە پەرورەدگار رودەداتو
ئەوہى ئەو زاتە بىيەويت رودەداتو ئەوہى نەيەويت رونادات،
ھەموہونەوہر مولكى پەرورەدگارە، جا چۇن دەگونجيت الله لە
مولكى خوئى دا شتيك روبدات كە ئاگاي لىي نەبيتو ويستى
لەسەر نەبيت؟ پاشان باوہرى وابيت كە بەدپەينەرى ھەمو شت
پەرورەدگارە كە لەوانە ئەو ئيرادەو ئەو ھيزمەى كە بە مروفى
بەخشيۋە، جا ئەوہ رودەدات بەدپەينەرەكەى الله ي بالادەستە
تەنانت ئەو كردارانەى كە مروف ئەنجاميان دەدات ئەگەرچى بە
ويستى خوئى دەى كات، بەلام خاليقەكەى الله يە چۇن ھەمو
كردەوہيەك سەرچاوەى لە دوو شتە: .

يەكەم: ويستو ئيرادە قەتەى،

دوہەم: ھيزو توانايى تەواو، خالقى ئەم دووانەش ھەر الله يە.
پيوستە بزانريت لە نيوان خۇشەويستى (المحبة) لە گەل ويست
(المشيئة) وە ھەرروہا (ئيرادە) دا جياوازي ھەيە، كاتيك دەوتريت
ھەموشت بە ويستى پەرورەدگار رودەدات ماناي ئەوہ نيە كە ئەو
روداوہ يان ئەوشتە لە لايەن پەرورەدگارەوہ شتيكى چاك و پەسند
كراوہو خۇشەويستە، تاوانەكان كە رودەدن لە ژير ويستى
پەرورەدگاردايە بەلام پەرورەدگار رقيەتى لەو كردارنە واتە:
ويستى پەرورەدگار لەسەر ھەمو ئەو شتانەيە كە رودەدن بەلام
مەرج نيە ھەمويان پەسەندكراوى لای پەرورەدگاربن و لييان
رازى بيتو خۇشى بويت، بەلام وشەى ئيرادە ھەر دوو ماناكە
لەخوئى دا كۆدەكاتەوہ، جا بۇيە ئيرادە كراوہ بە دوو بەشەوہ،
بەشيك كە بەماناي ويستى (المشيئة) ديت كە بە ئيرادى كەونى
ناويان بردوہ كە حەتمەن رودەدات واتە: كاتيك كە پەرورەدگار
ويستى لەسەر شتيك بو ئەوہ حەتمەن رودەدات بەلام مەرج نيە
كە خوا پيى خۇش بيت، بەشيكى تر كە بە ماناي خۇشەويستىو
موخەبەتە: كە ئيرادى شەرى پيدەوتريت كە پەرورەدگار بەوہ
رازيەو پيىخۇشە بەلام مەرج نيە ئەمە حەتمەن رو بدات وەك

سەرپشکییه که مان به لگهی سهر به خوی بیسنور نیه، به لکو وهك باقی شته کانی تر سنوری ههیه. ئەمه چاکبزانه به سوده.

۱۹

سورتهی ئینفیتار

۸۲

سورتهی (ئینفیتار) که ههشتاد و دووهه مین سورتهی قورئانه، له مه کهدا هاتومه خوار و وه نوژده نایهته، و تراوه به گویره دابه زینیش ههر ههشتاد و دووهه مین سورته و پاش سورتهی (النازعات) و پيش (الانشقاق) دابه زیوه.

پێغه مبه رمان ﷺ دهفه رموی: { مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَأْيِي عَيْنٍ فَلْيَقْرَأْ } إِذَا السَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ﴿٢﴾ وَ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿٣﴾ / أحمد، صححه الألباني / ههر که سیک پی خۆشه ته ماشای رۆژی قیامهت بکات وهکو به چاو بیبینیت با سورتهی ته کویر و ئینفیتار و ئینشقاق بخوینیت. {

به ناوی الله ی زۆر به سۆزو بیئیهایهت میهره بان

۱ ههر کاتی که ناسمان لهت بو.

۲ وه ههر کاتی که نه ستیره کان هه لهرین.

۳ جا ههر کاتی که ده ریاکان تیکه لاو بهیهك بوون و ته قینه وهو بوون به ناگر.

۴ سا ههر کاتی که ش قهبره کان سهروب کران و خه لکه که ی ناویان زیندو کرانه وه.

۵ ئا ئه و کاته هه مو که سیک ده زانییت چی پيش خوی خسته له کرده و ی چاک و خراب وه چیشی به جیهیشتوه، ئینجا الله دهفه رموی:

۶ ئه ی نه و ی ئاده م چ شتیک بو به و ی نه و ی که تو له خۆبایی ببیت له بهرامبهری پهروهردگاری خاوهن که رهمته وه؟ چی بو به و ی نه و ی که تو شهرم نه کهیت و دزایهتی بکهیت؟ کام نیعمهت له ونیعمه تانه ی که لات هه چاو و گو ی و ژیری دهسکرده ی خۆته و بی منهتیت له و پهروهردگاره خاوهن که رهمته؟

۷ که توی دروست کردو ریک و پیک کردیت و بالایهکی راستی پیدایت له جوانترین و ینه داو هه مو نه ندانه کانی لهشتی به گویره ی پیوست و هاوسهنگ و دادگه رانه پیه خشیت؟

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ مَاعْرَكَ بِرِكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوِّكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ ﴿٩﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَنِينٍ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ إِنْ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١٥﴾ وَمَاهُمْ عَنْهَا بِعَائِينَ ﴿١٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١٧﴾ شَمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ سَيًّا وَالْأَمْرُ يَوْمَ لِلَّهِ ﴿١٨﴾

۱۹

سُورَةُ الْمَطْفِيفِينَ

۸۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا أَكَلُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

ئه و ی که دهفه رموی: ﴿ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ ﴾ / الله پێخۆشه

که ته وه به تان لیوه ر بگریت

دیاره هه مو کهس ته وه به ناکات واته ئیراده لیرده ئیرادهی شهری پهروهردگاره جا بویه وشه ی (یرید) له نایه ته کهدا به خۆشه ویستی مانا کراوه. وه ههروه ها پیوسته بزانییت که دهستگرتن به نه سبابه کان و باوه ربون به و ی که مرۆفه کان له لایه ن پهروهردگاره وه ئیراده یان پیدراوه و سه رپشك کراون له هه لیزاردنی ریگیان، به شیکه له باوه ربون به قهزاو قهدهر. کهواته نه گهر پیاویک که سیکی کوشت به ناره و ده بییت باوه ردار باوه ری واییت که پهروهردگار له عیلمی نه زه لی خۆیدا ناگای له م روداوه بو وه زانویه تی که روده دات و په نجاهه زار سال پيش دروست کردنی ناسمان زه و ی له له و حوله حقوزدا نوسیویه تی، وه کاتی روداوه که له بهر حیکمه تانیك که خوی ده زانییت وه یان ره خساندن ی ده رفه تیك بۆ تافی کردنه و ی به نده، هیز و ئیراده ی پیوستی بۆ نه و روداوه پیدراوه، جا کابرا به و ی به کاربردنی نه و ئیراده و هیزه وه له ریگیه کهدا که الله پی رازی نییه تاوانبار وه مافی تۆله لیوه رگرتنه و ی ههیه. جا له نایه ته ش دا پهروهردگار نیمانده گه یه نییت که ویست و ئاره زوی ئیوه به ستراره به ویستی نه و زاته وه، کهواته ده بییت چاک گه ر دنکه چ ببن و راست بکه ن له گه لیدا تا خوا یارمه تیتان بدات و سه قامگیرتان بکات له سه ر نابین، نه م سه رپشکیه ی ئیمه بریار یکی نه زه لی خودایه واته

۸ له هەر وێنیه‌که‌داو به کێت بچوینیت له باوک و دایک و خال و مامدا پێکی هینایت، واته نهو کهسهی که به‌بێ هه‌ل‌ب‌زاردنی تۆ به‌هه‌ر شیوهیه‌ک که خۆی ویستویه‌تی دروستی کردویت و بێ هه‌ل‌ب‌زاردنی خۆت ده‌تم‌رینیت و بێ هه‌ل‌ب‌زاردنی خۆت جاریکی تر زیندوت ده‌کاته‌وه، جا که‌ی ره‌وایه تۆ بۆ نهو چه‌ند رۆژه‌ی که بۆ تاقیکردنه‌وه‌ت سه‌رپشکیت پێدراوه له‌خۆت بای بییت و به‌ندایه‌تی نهو په‌روه‌ردگاره نه‌که‌یت؟!

پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: { إِذَا أَرَادَ اللَّهُ جَلَّ دِكْرُهُ أَنْ يَخْلُقَ النَّسَمَةَ فَجَامَعَ الرَّجُلُ الْمَرْأَةَ طَارَ مَأْوُهُ فِي كُلِّ عَرَقٍ وَعَصَبٍ مِنْهَا فَإِذَا كَانَ يَوْمَ السَّابِعِ أَحْضَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ كُلَّ عَرَقٍ بَيْنَهُ وَبَيْنَ آدَمَ ثُمَّ قَرَأَ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ / السلسلة الصحيحة/ هه‌ر کاتێ نهو الله یه‌ی که یادی به‌شکو‌یه ویستی که‌سیک دروست بکات، نهو کاته‌ی که پیاو له‌گه‌ڵ خیزانیدا هاو‌جیگا ده‌بی‌ت، ئاو‌ه‌که‌ی به‌هه‌مو ره‌گ‌وده‌ماریکی له‌شی ئافه‌ره‌ته‌که‌دا ده‌گه‌رێ‌ت، جا که‌روژی چه‌وته‌می هات خوای ده‌سه‌لاتداری به‌شکو هه‌مو ره‌گیک له‌نیوان نه‌وو‌ئاده‌دا کو‌ده‌کاته‌وه، پاشان نهو ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه ﷻ فی‌ئ‌ی صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ / له‌ج وێنیه‌که‌دا ئاره‌زو‌ی لی‌بی‌ت پێکه‌وه‌ی ده‌نیت } جا چونکه زۆربه‌ی خه‌لک په‌یره‌وی ئایین ناکه‌ن و دژایه‌تی خودا ده‌که‌ن، لی‌رده‌ا به‌گشتی ده‌فه‌رموئ:

۹ به‌راستی بیر له‌و په‌روه‌ردگاره ناکه‌نه‌وه، به‌ل‌کو باوه‌رناهی‌ن به‌ رۆژی دوایی، بۆیه وا به‌ جورئه‌ت ده‌بن سه‌باره‌ت به‌ تاوانکردن و دژایه‌تی په‌روه‌ردگار، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: { يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنِّي تُعْجِزُنِي ابْنُ آدَمَ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ مِثْلِ هَذِهِ فَإِذَا بَلَغْتَ نَفْسُكَ هَذِهِ وَأَشَارَ إِلَى حَلْفِهِ قُلْتُ أَتَصَدَّقُ وَأَنِّي أَوَانُ الصَّدَقَةِ / ابن ماجه، حسنه الالبانی / الله ی به‌ده‌سه‌لات و گه‌وره ده‌فه‌رموئ: تۆچۆن له‌ده‌ستی من ده‌رده‌چیت ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م به‌راستی من تۆم له‌وێنه‌ی ئاو‌ه‌ها ئاوێک دروستکردوه، جا کاتێ که گیانت گه‌یش‌ت به‌مه‌و هیمای کرد بۆ‌لای قورگی که ده‌لی‌یت: من چاکه ده‌که‌م، جا که‌ی نه‌وه کاتێ چاکه کردنه‌؟ } جا بۆ‌نه‌وه‌ی بیرکه‌نه‌وه‌و واز له‌ سه‌رکه‌شی به‌ی‌ن، الله ده‌فه‌رموئ:

۱۱ به‌راستی جاو‌دی‌ریکه‌رتان به‌ سه‌ره‌وه‌یه که نه‌وانه به‌رپ‌زن و نووسه‌ری کردار و وتاره‌کانی ئیوه‌ن،

۱۲ که‌ده‌زانن به‌ئه‌و شتانه‌ی که ئیوه ده‌یکه‌ن و تۆماری ده‌که‌ن له‌ گه‌وره‌و بچوک و چاک و خراپ، جا نه‌وان به‌رپ‌زن و ئیوه‌ش

رپ‌زیان لی‌بگرن و قسه‌و ئیشی خراپ مه‌که‌ن و رپ‌زیان مه‌شکین، جا یه‌ک له‌و شایه‌تانه‌ی رۆژی قیامه‌تیش ئه‌م فریشتانه‌ن، نه‌وان نه‌وه‌ی که ده‌کریت تۆماری ده‌که‌ن،

پێغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رموئ: { إِذَا مَرَضَ الْعَبْدُ قَالَ اللَّهُ لِلْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ أَكْتُبُوا لِعَبْدِي مِثْلَ الَّذِي كَانَ يَعْمَلُ حَتَّى أَقْبِضَهُ أَوْ أُعَافِيَهُ / صحيح الجامع / هه‌رکاتێک به‌نده‌یه‌ک نخۆش که‌وت الله ﷻ به‌وه‌فریشته نوسه‌ره به‌رپ‌زانه ده‌فه‌رموئ: بۆ‌به‌نده‌م بنوسن وه‌ک نه‌وه‌ی که له‌پێشدا کردویه‌تی هه‌تا گیانی ده‌کیشم یان چاکێ ده‌که‌مه‌وه }

ئینجا په‌روه‌ردگارمان پاداشتی چاکه‌کار و خراپه‌کار به‌ شیوه‌یه‌کی کورت با‌سده‌کات و ده‌فه‌رموئ:

۱۳ به‌بیگومان چاکه‌کاران له‌ناو ناز و نیعه‌مدان.

۱۴ وه‌ بیگومانیش تاوانباران له‌ناو دۆزه‌خدان.

۱۵ له‌رۆژی قیامه‌تدا ده‌چنه ناو یه‌وه

۱۶ وه‌نه‌وان له‌و سزاو ئاگره سه‌خته دوورنا‌بن و هه‌میشه‌و بی‌پسانه‌وه له‌ناو نه‌و سزایه‌دان و نه‌ ده‌مرن و نه‌ ئاسوده ده‌بن.

۱۷ تۆ چی ده‌زانی نه‌و رۆژی دینه چییه‌؟ دووباره له‌به‌ر گه‌وره‌یی و سه‌ختی نه‌و رۆژه ده‌فه‌رموئ:

۱۸ پاشان تۆ چی ده‌زانی نه‌و رۆژی دینه چییه‌؟ ئینجا مانای رۆژی دینمان بۆ ده‌کات و ده‌فه‌رموئ:

۱۹ نه‌و رۆژه رۆژیکه هه‌یج که‌سیک خاوه‌نی هه‌یج شتێک نیه بۆ که‌سیکی تر مه‌گه‌ر الله ماوه ب‌دات و رازی بی‌ت، هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رموئ: { يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ انْقِذِي نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ فَإِنَّي وَاللَّهِ مَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً / الشيخان / ئه‌ی فاتیمه‌ی کچی محمد ﷺ خۆت بپارێزه له‌ ئاگر، نه‌وسا بیگومان به‌خوا قه‌سه‌م من خاوه‌نی هه‌یج شتێک نیم له‌لایه‌ن خواوه بۆ ئیوه } چونکه له‌و رۆژهدا هه‌مو شت به‌ ده‌ست خاویه‌و که‌س توانای هه‌یجی نیه تا الله ماوه نه‌دات، نه‌وه‌ی راستی بی‌ت ئه‌م‌پ‌رۆش هه‌مو شت هه‌ربه‌ ده‌ستی خاویه، به‌لام به‌و که‌مه سه‌رپشکیه له‌خۆمان بای بی‌ن و خۆمان به‌ خواوه‌نی شت ده‌زانین.

پیوانه‌یان سه‌روخوار زۆرده‌کات، ئەو گەلە‌ی که له‌کاتی کێشانه‌و
 پیوانه‌دا زۆلە له‌ خه‌لک بکات، په‌روه‌ردگار له‌ دنیاو دوا‌رۆ‌دا
 توله‌ی لێ‌ده‌کاته‌وه، سزای دنیا‌ی ئە‌وه‌یه که پێ‌غه‌مبه‌رمان ﷺ با‌سی
 ده‌کات و ده‌فه‌رموی: { وَلَمْ يَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِلَّا أُخْذُوا
 بِالسِّنِّينَ وَشِدَّةِ الْمُنُونَةِ وَجَوْرِ السُّلْطَانِ عَلَيْهِمْ / ابن‌ ماجة، صححه‌ الالبانی /
 هیچ گه‌لێک پیوانه‌و کێشانه‌یان که‌م نه‌کردوه‌ته‌وه، مه‌گه‌ر
 تۆ‌له‌یان لێ وەرگیرایێت به‌ بێ بارانی و سه‌ختی ژیان و سته‌می
 ده‌سه‌لاتداران به‌سه‌ریاندا }

جا زالبونی ده‌سه‌لاتداری زالم به‌سه‌ر گه‌لێکدا خوی به‌لگه‌یه
 له‌سه‌ر تو‌ره‌یی په‌روه‌ردگار له‌و گه‌له، پێ‌غه‌مبه‌رمان ﷺ
 ده‌فه‌رموی: { قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ يَا رَبَّ أَنْتَ فِي السَّمَاءِ وَنَحْنُ فِي
 الْأَرْضِ فَكَيْفَ لَنَا أَنْ نَعْرِفَ رِضَاكَ وَغَضَبَكَ ؟ قَالَ : إِذَا رَضِيتُ
 اسْتَعْمَلْتُ عَنْكُمْ عَلَيْكُمْ خِيَارَكُمْ وَإِذَا غَضِبْتُ اسْتَعْلَمْتُ عَلَيْكُمْ شَرَّارَكُمْ /
 ابن‌ عساکر، حسنه‌ الالبانی / به‌نی ئیسرائیلی وتیان: ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان
 تۆ له‌ئاسمانی و ئێمه‌ له‌زه‌ویدا‌ین جا چۆن بزانی‌ن به‌ ره‌زامه‌ندی و
 تو‌پویی تۆ؟ فه‌رموی: هه‌رکاتێک رازی ب‌م باشه‌که‌تان ده‌که‌م به‌
 سه‌ره‌پرشتتان و هه‌رکاتێک‌یش که ره‌ق بێت لی‌تان خراپه‌رتان
 ده‌که‌م به‌ سه‌ر په‌رشتتان } ئینجا په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ی دوا
 روژی‌ش له‌ ته‌رازو بازان ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

٤) ئایا ئە‌وان دلتیا نین که زیندو ده‌کرێنه‌وه ؟

٥) بۆ روژیکی گه‌وره که روژی قیامه‌ته‌؟

٦) ئە‌و روژه‌ی که هه‌مو خه‌لک له‌ پێشگای په‌روه‌ردگاری
 جیهانیاندا راده‌وستن و بێ‌جگه‌ له‌ کرداو وتاری چاکیان هیچی تر
 ناگاته‌ فریایان، سه‌بارت به‌ سه‌ختی و گه‌وره‌یی و پ‌ر مه‌ترسی
 ئە‌و روژه پێ‌غه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رموی: { إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَدْنَيْتُ
 الشَّمْسُ مِنَ الْعِبَادِ حَتَّى يَكُونَ قِيدَ مِيلٍ أَوْ مِيلَيْنِ فَتَضَعُهُمُ الشَّمْسُ
 فَيَكُونُونَ فِي الْعَرَقِ كَقَدَرِ أَعْمَالِهِمْ مِنْهُمْ مَنْ يَأْخُذُهُ إِلَى عَقَبِيهِ وَمِنْهُمْ مَنْ
 يَأْخُذُهُ إِلَى حَقْوِيهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يُلْجِمُهُ إِلْجَامًا / احمد ومسلم / کاتێک
 که‌روژی قیامه‌ت هات روژ له‌ به‌نده‌کانه‌وه به‌ ئە‌ندازه‌ی میلێک
 یان دوو میل نزیک ده‌کرێته‌وه، جا روژ ده‌یان‌توێنێته‌وه ئە‌وسا
 هه‌مویان به‌گوێه‌ری کرداره‌کانیان له‌ناو عاره‌قی خۆیان‌دان، هه‌یانه
 هه‌تا هه‌ردوو پاژنه‌ی گرتوه‌و (هه‌یانه هه‌تا هه‌ردوو ئە‌ژنویه‌تی) و
 هه‌یانه هه‌تا دوخ‌ینگه‌یه‌تی و هه‌یانه هه‌تا ناو ده‌می وه‌کو له‌غاو
 له‌غاوده‌کرێت به‌ عه‌ره‌قی خوی }

وه ئە‌و ماوه‌یه‌ش لای که‌م په‌نجا هه‌زار سال درێژه‌ده‌کێشێت وه‌کو
 له‌ فه‌رموده‌ی (صحیح)ی پێ‌غه‌مبه‌رماندا ﷺ هاتوه، ئینجا خوی

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سَجَرٍ ۖ ۝٧ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجَرٍ ۖ ۝٨ كِتَابٌ
 مَرْفُومٌ ۖ ۝٩ وَبِئْسَ يَوْمِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۖ ۝١٠ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ ۖ ۝١١
 وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۖ ۝١٢ إِذَا نُنَادَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّا قَالَ أَسْطِرُّ
 الْأَوَّلِينَ ۖ ۝١٣ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۖ ۝١٤ كَلَّا إِنَّهُمْ
 عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمِذٍ لَّمْ يَحْجُبُونَ ۖ ۝١٥ ثُمَّ إِنَّمَا لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۖ ۝١٦ ثُمَّ بَقَالُ
 هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ۖ ۝١٧ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ ۖ ۝١٨
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۖ ۝١٩ كِتَابٌ مَرْفُومٌ ۖ ۝٢٠ يَشْهَدُهُ الْمَقَرُّونَ ۖ ۝٢١
 إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۖ ۝٢٢ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۖ ۝٢٣ نَعْرِفُ فِي
 وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۖ ۝٢٤ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّخْتُومٍ ۖ ۝٢٥
 خِتْمُهُ مِسْكَ ۖ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ۖ ۝٢٦ وَمَرَّاجُهُ
 مِنْ تَسْنِيمٍ ۖ ۝٢٧ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۖ ۝٢٨ إِنَّ الَّذِينَ
 أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ۖ ۝٢٩ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ
 يَتَغَامَرُونَ ۖ ۝٣٠ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۖ ۝٣١
 وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُونَ ۖ ۝٣٢ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
 حَفِظِينَ ۖ ۝٣٣ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۖ ۝٣٤

سورته‌ی موته‌فیضین

٣٦

٨٣

سورته‌ی موته‌فیضین که سورته‌ی هه‌شتاو سێ هه‌مین سورته‌ی
 قورئانه، له‌ مه‌دینه‌دا هاتوه‌ته‌ خواره‌وه، سی و شه‌ش ئایه‌ته،
 وتراوه یه‌که‌مین سورته‌ که له‌ مه‌دینه‌دا دابه‌زیوه.

ئیب‌نوعه‌باس ده‌لێت: { لَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَدِينَةَ كَانُوا مِنْ أَحَبِّ
 النَّاسِ كَيْلًا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَنَزَلَ لِلْمُطَفِّفِينَ فَأَحْسَنُوا الْكَيْلَ بَعْدَ
 ذَٰلِكَ / ابن‌ ماجة، حسنه‌ الالبانی / کاتێک پێ‌غه‌مبه‌رمان ﷺ ته‌شریفی برده
 مه‌دینه‌ خه‌لکی مه‌دینه‌ له‌ پیوانه‌دا خراپه‌رتینی خه‌لک بون، جا
 الله پاک و بێ عه‌یبی بۆ ئە‌ه‌وزاته سورته‌ی موته‌فیضینی ره‌وانه‌ کرد
 ئە‌وسا ئە‌وانیش پاش ئە‌وه له‌پیوانه‌دا زۆر چاک بون }

به‌ناوی الله ی زۆر به‌سو‌زو بێ‌نی‌هایه‌ت میهره‌بان

١) وای بۆ ته‌رازو بازان،

٢) ئە‌وانه‌ی که کاتێک بۆ خۆیانی ده‌کێشن به‌ته‌واوی به‌شی
 خۆیان وهرده‌گرن.

٣) جا هه‌ر کاتێک‌یش که بۆ خه‌لکی بپیون یان بۆ خه‌لکی
 بکێشن به‌ سووکی و به‌ که‌می بۆیان ده‌کێشن و زیانیان لێ‌ده‌دن،
 هه‌روه‌ها ئە‌وانه‌که‌ چاکه‌ی خه‌لک به‌ سوک ته‌ماش‌ا ده‌که‌ن، به‌لام
 بۆ خۆیان باشی ده‌پیون و عه‌یبی خۆیان لا گه‌جکه‌یه، به‌لام هی
 خه‌لکیان لا گه‌وره‌یه، ئە‌مانه‌ش هه‌ر ته‌رازو بازن و کێشانه‌و

داناو خاۋەن دەسلەت دەفەرمۇي: ﴿كَلَّا﴾ ئەمەي باسكراۋ
ئەۋەش كە دىت شتىكى راست و دروستە.

۷ بېگومان كەنامەي كىردارى خراپەكاران لەناو (سجین) دایە.
ئىنجا دەفەرمۇي:

۸ جى شتىك تۆي تىگەياندوۋە كە سجین چىيە؟ واتە: شتىكى
زۆر گەۋرە گىرگە، ھەندىك دەلئىن: لەژىر ھەۋتەمىن تەبەقى
زەۋىدايە. ئىنجا باس لەو سىجىنە دىكات و دەفەرمۇي:

۹ پەرتوكىكە كە دىارىكراۋە ژمارە و نىشانەي لەسەرە ھەمو
تۆماركراۋە، جا كەس بۆي نىيە كە گۆرپانكارى تىدا بىكات.

۱۰ ۋاي، ۋاۋەيلايە لەو رۆژدە بۆ بىباۋەرەن. كىن؟

۱۱ ئەۋانەن كە باۋەر ناكەن بە رۆژى قىامەت و بە شتىكى
پروپوۋچ يان شتىكى دوۋرى دەزانن، ئىنجا خۋاي دانا پىناسەي
ئەۋ بىباۋەرەنش دىكات و دەفەرمۇي:

۱۲ خۇ بىباۋەر نابت بەو رۆژە بىجگە لە ھەمو
دەستدېژكەرىك بۆ سەر مال و گيان و ناموسى خەلك و تاۋانبارىك
لە وتار و نىيەتى خراپدا واتە: مەۋقى رەۋش بەرزو چاكەكارو
نىيەت پاك ھەرگىز بىباۋەر نابت بەو رۆژە،

۱۳ جا ئەۋ مەۋقە پەستە ھەر كاتىك نىشانەكانى ئىمەي
بەسەردا بخوئىرىتەۋە دەلئىت: ئەۋە داستان و قسەي پروپوۋچى
پىشۋانە.

۱۴ ۋانىيە كە ئەۋ دەلئىت بەلكو ئەۋ وتار و كردارە ناپەسەندەي
كە كردۋىانە دلى ئەۋانى داپۇشيوۋە زالبوۋ بەسەرىدا، چونكە
ھەر تاۋانىك ئەگەر تەۋبەي لى نەكرىت دەبىت بە خالىكى رەش و
دل دادەپۇشەيت وەكو لە فەرمودەي پىغەمبەرماندا ﷺ ھاتوۋە كە
دەفەرمۇي: {إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَذْنَبَ ذَنْبًا كَانَتْ نُكْتَةٌ سَوْدَاءَ فِي قَلْبِهِ فَإِنْ
تَابَ مِنْهَا صُقِلَ قَلْبُهُ وَإِنْ زَادَ زَادَتْ فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ ﷻ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى

قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ} / الترمذى، صححه الألبانى / بەراستى بەندەي خوا
ھەر كاتىك تاۋانىكى كرد ئەۋتاۋانەدەبىت بە خالىكى رەش لەسەر
دلىدا، جا ئەگەر پەشيمان بويەۋە لى دلى پاك دەبىتەۋە، وە
ئەگەر زىاترى كرد ئەۋ خالەش زىاتر دەبىت، جا ئەۋەيە
فەرمودەي خوا: ﴿ۋانىيە كە ئەۋ دەلئىت بەلكو ئەۋەي كە كردۋىانە
دلى ئەۋانى داپۇشيوۋە﴾. ئىنجا خوا دەفەرمۇي:

۱۵ با ئەۋان دلىابىن كە بەراستى لە رۆژى قىامەتدا لە بىنىنى
پەروەردىگارى خۋيان بەرگىرى دەكرىن و ناپىبن، ئەمەش بەلگەيە

لەسەر ئەۋەي كە خاۋەن باۋەرەن پەروەردىگارى خۋيان دەبىبن،
چونكە خوا لۆمەي بىباۋەرەن دىكات و ەكو سزايەك دەفەرمۇي:
(پەروەردىگارىن ناپىبن) جا ئەگەر خاۋەن باۋەرەن ناپىبن
ئىتر تەنبا بۆ ئەۋان باسدەكات؟ واتە مەفھومى ئەم ئايەتە دەبىت
بە چەسپىنەرى مەنتوقى ئايەتەكانى سورەتى قىامە كە
دەفەرمۇي: ﴿چەند رۋو و دەمو چاۋىك ھەن كە لە رۆژى
قىامەتدا دەروەشپەتەۋە، چونكە تەماشاي پەروەردىگارى خۋيان
دەكەن﴾. ھەرۋەھا چەندىن فەرمودەي راستى (التواتر) ھەن كە
خۋاي گەۋرە ھەم لە مەيدانى مەحشەردا ھەم لەناو باخ و
بىستانى بەھەشتدا دەبىنرىت، (بەۋشيوۋە كەخۋى دەزانىت و
لەموتەشاپبەتەۋە باۋەرەن پىي ھەيە ەك ھاتوۋە پرسىار ناكەين
لەبارەيەۋە) ئىنجا ئەۋ بىباۋەرەنە راپىچ دەكرىن بۆ دۆزەخ بەلام
ئەۋەندە پەست و بى ھىزو لاۋازن لە بەردەستى مەئمورانى
دۆزەخدا ەكو ئەۋە ۋايە كە خۋيان بچنە دۆزەخەۋە، بۆيە
دەفەرمۇي:

۱۶ لەپاشان خاۋەنى ئەۋ دلانە دەچنە ناو دۆزەخەۋە.

۱۷ پاشان پىيان دەۋترىت: ئەمە ئەۋ شتەبو كە ئىۋە باۋەرەن
پى نەدەرد، ئا بەم شىۋەيە سەرەپى سزاۋ تۆلەي سەختيان
تانەۋ تەشەرىشىان لىدەدرىت، چونكە ئەۋان لە دىنباۋ بىجگە
لەۋەي كە ناپەحەتى و ئىش و ئازارىان بۆ مۇسلمانان دروست
دەرد تانەۋ تەشەرىشىان لىدەدان، جا ھەروا لە رۆژى قىامەتدا
بە ۋىنەي رەفتارى خۋيانان لەگەلدا دەكرىت، بەلام لە
ناپەحەتى و سەختىدا ۋىنەي نىيە، ەكو لە سورەتى (الفجر)
ئايەتى بىست و پىنچ و بىستو شەشدا دەفەرمۇي: ﴿ئەۋ رۆژە ھىچ
كەسىك كەسىك سزا نادات ەكو سزاي ئەۋ، ۋەھىچ كەسىك
كەسىك ناپەستىتەۋە ەكو بەستەۋەي ئەۋ﴾. ئىنجا با خاۋەن
باۋەرەن بەگشتى و بازارىان بەتايبەت زىاتر ورياي خۋيان بن و
خۋيان لە ترازوبازى بپارىزن، چونكە تاۋانەكەي ھەمو
كون و قوۋزىنىكى ژيان دەگرىتەۋە سزاي توندى دوارۋۇشى
بەشۋىنەۋەيە، ئىنجا ھەرۋەك باۋى قورئانە كە باسى خراپانى
كرد دىتە سەرباسى چاكان و دەفەرمۇي:

۱۸ بەراستى و بېگومان ئەمەي كە باسى دەكرىت راست و
بەجىيە كە بەراستى نامەي چاكەكاران ۋا لەناو (عَلَيْهِن) دا.

۱۹ جا تۆ چىت پى و تراۋە لەبارەي عىلىندا؟ واتە: شتىكى زۆر
گەۋرە بەرپىزەۋ لە بىخى عەرش و لەسەر ئاسمانەكانەۋەيە.

﴿٢٠﴾ ئەو پەراوێ چاکەکاران پەراوێکی دیاریکراو و ژمارە لێدراو و ناگۆرێت و زیاد و کەمی لێ ناکرێت، لاک و مۆرکراو و هیچ کەسێک ناتوانێت دەستکاری بکات.

﴿٢١﴾ ئەو فریشتە زۆر بەرپێزو نزیکانەی خوا لەلای دا ئامادەن و ئاگایان لێیەتی و شایەتی دەدەن لەسەر راستی و دروستی و پاکی و چاکی ئەو تۆمارکراو.

بەرائی کۆری عازیب دەلێت: تەرمی یەکیەک لەپیاوانی ئەنصارمان لەگەڵ پیغەمبەردا ﷺ برد بۆ گۆرستان کاتیەک خرایە ناو گۆرەو، پیغەمبەر ﷺ دانیشو ئیمەش هەموومان بێدەنگ دانیشین، جا پیغەمبەر ﷺ باسی چۆنیەتی سەرەمەرگی کافرو باوەرداری کرد بۆ یارەکانی، ئەوسا لە باسی رۆحی باوەرداردا فەرموو:

{فَيَصْعَدُونَ بِهَا فَلَا يَمْرُونَ يَعْنِي بِهَا عَلَى مَلَاٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا مَا هَذَا الرُّوحُ الطَّيِّبُ فَيَقُولُونَ فَلَانُ بْنُ فَلَانٍ بِأَحْسَنِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانُوا يُسَمُّونَهُ بِهَا فِي الدُّنْيَا حَتَّى يَنْتَهَوْا بِهَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَيَسْتَفْتِيهِمْ لَهُ فَيَفْتَحُ لَهُمْ فَيُشِيعُهُ مِنْ كُلِّ سَمَاءٍ مَقْرَبُهَا إِلَى السَّمَاءِ الَّتِي تَلِيهَا حَتَّى يَنْتَهَى بِهِ إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَكْتُبُوا كِتَابَ عَبْدِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَعِيدُوهُ إِلَى الْأَرْضِ فَإِنِّي مِنْهَا خَلَقْتُهُمْ وَفِيهَا أَعِيدُهُمْ وَمِنْهَا أَخْرِجُهُمْ تَارَةً أُخْرَى/ جا بەرزى دەکەنەووە بەلای هیچ کۆمەڵە

فریشتەیهکدا نارۆن مەگەر پرسیار بکەن و بلێن: ئەم رۆحە پاکە کییه؟ جافریشتەکانی هاوڕێی دەلێن: رۆحی فلانی کۆری فلانە، بەجوانترین ناویک کە لە دنیا دا ناویان دەبرد هەتا دەیکەیهننە ئاسمانی دنیا، ئەوسا داواى کردنەوێ ئاسمانی بۆدەکەن، جابۆیان دەکرێتەو ئەوسا فریشتە پایەبەرزەکانی هەمو ئاسمانییک بەرێی دەکەون، تا دەیکەیهننە ئاسمانی سەرخۆیان هەتا دەگەیهننێتە ئاسمانی حەوتەم، لەویدا خۆی دەسلەتداری گەورە دەفەرموو: نامەى بەندەم لە علیین دا تۆمار بکەن و بیگەرێننەووە بۆ زەوی چونکە بەراستی من ئەوانم لەو دروستکردووە بۆ ناو ئەو دەیانگیرمەووە لەووە جارێکی تر دەریان دەهێنمەووە}

پاشان پیغەمبەر ﷺ لەباسی رۆحی بیباوەردار فەرموو: {فَيَصْعَدُونَ بِهَا فَلَا يَمْرُونَ يَعْنِي بِهَا عَلَى مَلَاٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا مَا هَذَا الرُّوحُ الْحَبِيبُ فَيَقُولُونَ فَلَانُ بْنُ فَلَانٍ بِأَفْحِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانَ يُسَمَّى بِهَا فِي الدُّنْيَا حَتَّى يَنْتَهَى بِهِ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَيُسْتَفْتَى لَهُ فَلَا يُفْتَحُ لَهُ ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تُفْتَحُ لَهُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَكْتُبُوا كِتَابَهُ فِي سَجِّينَ فِي الْأَرْضِ السُّفْلَى فَتَطْرَحُ رُوحُهُ طَرَحًا ثُمَّ قَرَأَ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ / أحمد، صححه الألباني/ جا بەرزى دەکەنەووە بەلای هیچ کۆمەڵە فریشتەیهکدا نارۆن مەگەر پرسیار بکەن و بلێن: ئەم رۆحە پیسە

کییه؟ جا فریشتەکانی هاوڕێی دەلێن: رۆحی فلانی کۆری فلانە، بە ناشرینترین ناویک کە لە دنیا دا ناویان دەبرد، هەتا دەیکەیهننە ئاسمانی دنیا، ئەوسا داواى کردنەوێ ئاسمانی بۆدەکەن، جا بۆی ناکرێتەو، لە پاشان پیغەمبەری خوا ﷺ ئەم ئایەتەى سورەتى ئەعراف خوێندەووە ﴿كەدەرگای ئاسمانیان بۆناکرێتەووە ناچنە بەهەشتەووە هەتا حوشت بەکونی دەرزیدا نەچیت﴾

جا خۆی دەسلەتداری گەورە دەفەرموو: نامەکەى لەسجین دا تۆمار بکەن لەلاخوارترین زەویدا، ئەوسا گیانەکەى فرەدەریت چۆن فرەدانێک لە پاشان ئەم ئایەتەى خوێندەووە: ﴿هەرکەسێک هاوبەش دابنێت بۆ ﷻ وەکو ئەو وایە کە لە ئاسمانەووە بکەوێتە خوارەووە بآئندەکان پەلاماری بەدەنى وگال گالی بکەن یان با فرەى بداتە جیگایەکی دورەووە کە نەدۆزێتەووە﴾ حەج/٣١.

﴿٢٢﴾ بەراستی چاکەکاران وان لەناو نازو نیعمەتییکی گەورەدا

﴿٢٣﴾ کە لە سەر تەخت و کورسیە بەنرخەکان دان و تەماشای ئەو هەمو نازو نیعمەتانەى خوا دەکەن کە بەوانی بەخشیووە، لە هەمویان گرنگتر تەماشای ﷻ دەکەن کە بیباوەردان لەو نیعمەتە بیوهرین.

﴿٢٤﴾ هەر کاتیک تەماشایان بکەیت بەلگەى شادمانی و خوشی لە ناو چاویاندا دەبینیت، ئەوەندە جیگایان خوشەو دلایان گەشەو بیران نارامە.

﴿٢٥﴾ کە شەرابی بەهەشتیان پێدەدرێت ئەو شەرابەى کە نە دوچارى سەرئێشە دەبن و نە بیهوش دەبن و نە کەف بەدەمو لێویاندا دێتەخوارەووە.

﴿٢٦﴾ دوا تامەکەى میسکەو بە میسک مۆرکراو، جا با کیبەرکیکەران بۆ ئەووە کیبەرکی بکەن. ئینجا دەچیتەووە سەر باسی شەرابەکەو دەفەرموو:

﴿٢٧﴾ جا تێکەلاوی ئەو شەرابەیه بەشێک لە تەسنىم، تەسنىم بەنرخترین و چاکترین خواردنەوێ بەهەشتە، بۆیه دەفەرموو ئەو تەسنىمە،

﴿٢٨﴾ چاوەگەیهکەو خەلاتى خاوەن باوەرە پایە بەرزەکانە کە لەو دەخۆنەووە، بەلام بە تێکەلاوی شەرابی تر دەدریت بە خاوەن باوەردانی دەستە راست (أصحاب اليمين) ئەمە قەسەى ئیبنو عەباس و ئیبنو مەسعود و مەسروق و قەتادەو بیجگە لەوانیشە، ﷻ پاش ئەوێ دەنگ و باسیکی دۆزەخ و دۆزەخیان و بەهەشت و بەهەشتیانى دا بەگوێی بیسەراند، وا جارێکی تر دەمانهێنیتەووە بۆدنیای بۆ بیستنی رەفتاری ناشیرینی تاوانباران و دەفەرموو:

۳۹ بیگومان نهوانه‌ی که تاوانکاریان دهکرد، لهو کهسانه بون که ههمیشه گالته‌یان دهکرد به باوه‌رداران و پپیان پپیده‌که‌نین.

۳۰ جا ههر کاتیک بیاندايه به‌لای خاوه‌ن باوه‌راند ابرو و جاویان لی هه‌لده‌فرتان و به شیوه‌یه‌کی ناشیرین ته‌ماشایان دهکردن و تانه و ته‌شهریان لیده‌دان.

۳۱ خو ههر کاتیکیش که ده‌گه‌رانه‌وه بو ناو مال و مندالی خو‌یان شانازیان دهکرد به و تانه و ته‌شهرانه‌ی که ده‌یاند له خاوه‌ن باوه‌ران.

وشه‌ی (فکهمین) به (فاکهمین) ش خوینراوه‌ته‌وه واته کاتیک که ده‌گه‌رانه‌وه بو ناو مال و مندال و خیزانی خو‌یان چیان داواکردایه ده‌ستیان ده‌گه‌وت نه‌وه‌نده سه‌روه‌ت و سامانیان هه‌بو، جا له‌باتی شوکری خواو په‌یره‌وی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ۱۱ دزایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ر ۱۲ و باوه‌ردارانی راسته‌فینه‌یان ده‌کرد و خو‌یان به راست ده‌زانی وه‌ک ده‌فه‌رموی:

۳۲ جا ههر کاتیک نه‌وان باوه‌ردارانیان ده‌بینی ده‌یان وت: به‌راستی نه‌وانه سه‌رلیش‌وو او گوهران، به‌راستی نه‌م وه‌سفه‌ی ناپاکان و تاوانباران و بی‌باوه‌ران وه‌سفیکی کۆنیانه و ههمیشه ههر بووه ههر ده‌بیّت، نه‌وه‌تا نه‌مرۆ ههمو کاریکی دزی پاک داوینی وه‌ک نیربازی و زینا به شتیکی شارستانی و پیشکه‌وتن داده‌نین، به‌لام داپۆشینی ئافره‌ت و پاک داوینی به دواکه‌وتن و کۆنه‌په‌رستی داده‌نین! شه‌ر له‌سه‌ر زمان و خا‌ک و دزینی سامانی خه‌لک به مافی مرۆفی داده‌نین، به‌لام شه‌ر له‌سه‌ر بیروباوه‌ر بون به خواوره‌وشتی به‌رز به تۆقینه‌رو کۆنه‌په‌رستی و نه‌زانی ناوده‌به‌ن، به‌راستی گه‌لیکی چه‌واشه و لاسارن به ئازادی و دیموکراتی گوئی عالم که‌ر ده‌که‌ن، به‌لام نابیّت خه‌لکی تر نه‌گه‌ر له‌به‌رژه‌وه‌ندی نه‌واندا نه‌بیّت ره‌ئی هه‌بیّت و بتوانیّت قسه بکات؟! به‌راستی نه‌مانه دزی ههمو باوو نه‌ریتیکی چاکن، به‌لکو به پیچه‌وانه‌وه بلاوکه‌ره‌وه‌ی ههمو باوو ره‌وشتیکی دزی مرۆف و ره‌وشت و خواناسین، به‌لام نه‌م سوک ته‌ماشاکردن و گالته کردن به باوه‌رداران نابی ببیّت به هوکاريک بۆنه‌وه‌ی که باوه‌ردار ری لی ون ببیّت و هه‌ست به‌که‌می و سه‌رشۆری خو‌ی بکات چونکه باوه‌ردار پپی وایه که‌پیوره‌ی حه‌ق و ناحه‌فی یان راستی و ناراستی قسه‌ی خه‌لک نیه به‌لکو نه‌وه‌ی که‌الله و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به راستیاندا‌ناوه ههر نه‌وه حه‌قه و له پاش حه‌قیقش جگه له گوهرایی و ناحه‌فی شتیکی تر نیه، جا باوه‌ردار دلنیايه که په‌روه‌ردگاری ههمو بونه‌وه‌ری له‌گه‌لدايه، با ههمو بونه‌وه‌ریش گالته‌ی پپیکه‌ن، به‌لکو باوه‌ری وایه نه‌گه‌ر که‌سیک شیای گالته

پیکردن بیّت نه‌وه نه‌و بی‌باوه‌رانه‌یه که دز به په‌روه‌ردگاری خو‌یان راوه‌ستا‌ون و ده‌یان‌ه‌وی ململانی له گه‌ل نه‌و زاته بالاده‌سته‌دا بکه‌ن؟! جا چۆن باوه‌ردار ئیتر خو‌ی به خاوه‌ن عیزه‌ت و گه‌وره نه‌زانیت، یارانی پیغه‌مبه‌ر ۱۳ کاتیک که‌نیمان له ناو دلگاناندا چه‌سپا زله‌یزانی نه‌و کاته‌یان لا گچکه بویه‌وه، ده‌بینین له شه‌ری قادسیه‌دا پپیش نه‌وه‌ی که شه‌ره‌که ده‌ست پپیکات، فارسه‌کان داویان کرد له سوپای موسلمانان که نوینه‌ریکیان بو ره‌وانه بکه‌ن تا له‌گه‌لیدا وتووێژ بکه‌ن، جا سه‌عدی کوری نه‌بی وه‌قاص، یه‌کیک له یاره‌کان به‌ناوی ربیعی کوری عامیری بو ره‌وانه‌کردن، ربیعی به جلیکی ساده‌وه و له‌سه‌ر نه‌سپه‌که‌ی رویشت بۆلای روسته‌م که فرمانده‌ی سوپای فارسه‌کان بو، که له‌شوینی تاییه‌تی خویدا بو که ههمو جوهره رازوه‌یه‌کی تیدا بو کاتیک گه‌یشته لایان ویستی بجپته ژوره‌وه بۆلای روسته‌م، پاسه‌وانه‌کانی ئیزنیان پینه‌دا و تیان: ده‌بج چه‌که که‌ت له‌گه‌ل خو‌تدا نه‌به‌یت، نه‌ویش وتی: {إِنِّي لَمْ آتُكُمْ، وَإِنَّمَا جِئْتُكُمْ حِينَ دَعَوْتُونِي، فَإِنْ تَرَكْتُمُونِي هَكَذَا وَإِلَّا رَجَعْتُ/ من خۆم بو خۆم نه‌هاتوم من پاش نه‌وه‌ی که ئیوه ده‌واتان لی‌کردوم هاتوم، جا نه‌گه‌ر ده‌هی‌لن ئاوا ده‌چه‌مه‌ژوره‌وه نه‌گینا ده‌گه‌رپه‌مه‌وه، جا روسته‌م وتی: ئیزنی پپیدن، پاشان چوه ژوره‌وه ئینجا خو‌ی دا به ملی نی‌زه‌که‌یدا، نه‌وسا روسته‌م په‌رسیاری لی‌کرد: که چی ئیوه‌ی هی‌ناوه بو ئی‌ره‌؟ جا نه‌ویش وتی: بیگومان الله ئیمه‌ی ناردوه تا نه‌وکه‌سه‌ی که ئاره‌زوی لی‌بیّت رزگاری بکه‌ین له‌به‌ندایه‌تی به‌نده‌کان بو به‌ندایه‌تی الله به‌ته‌نه‌های، له‌ته‌نگی دنیا بو فره‌وانی دوا‌روژ و له‌سته‌می ئایینه‌کان بو دادپه‌روه‌ری ئیسلام} دوا‌ی بیستی‌نی قسه‌ی کانی ربیعی، روسته‌م ده‌وا‌ی لی‌کرد که ماوه‌یه‌کیان پپیدات نه‌ویش وتی: تا سئ روژ ده‌توانین ماوه‌ت پپیده‌ین، جا روستم لی په‌رسی بو مه‌گه‌ر تۆ سه‌روکی موسلمانانی؟ نه‌ویش وتی: {نه‌خیر، به‌لام موسلمانان وه‌کو یه‌ک له‌شن که که‌مه‌ترین که‌سیان ده‌توانیّت په‌نا بدات به‌سه‌ر پایه به‌رزتریناندا} / البداية والنهاية/ به‌لی باوه‌ردار ههمو کات سیه‌ی ته‌وا‌ی به بیروبو‌چونی خو‌ی هه‌یه و شانازی پپوه‌ده‌کات و به‌و په‌ری شانازییه‌وه ده‌لیت: من موسلمانم و هه‌ست به سوکی و سه‌رشۆری ناکات با روبه‌روی زله‌یزانی‌ش بیّت.

۳۳ له‌حالی‌که‌دا که نه‌وانه ره‌وانه نه‌کراون بو سه‌ر باوه‌رداران و چاودیری باوه‌رداران نین و ئامۆژگاری باوه‌رداران به‌وان نه‌سپیراوه، واته نه‌و تاوانبارانه ئاوا چاوه‌دی‌ری باوه‌رداران ده‌که‌ن، وه‌ک نه‌وه‌ی که‌هیچ ئیش و نه‌رکیکیان جگه‌له‌وه نیه و به خو‌یان نه‌و مافه ده‌دن که چی بلین و چی بکه‌ن، ئینجا قورئان ههر زۆر به‌زوویی دوا‌ی نه‌و قسه ناپه‌سه‌نده‌ی تاوانباران سه‌باره‌ت به باوه‌رداران کردیان نه‌مانباته‌وه بو مالی هه‌تا

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ تُوْبَ الْكَفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

سُورَةُ الْأَنْشُقُلِ

٢٥

٨٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَتَأَيَّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدًّا فَلَمْلِقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كُنْبُهُ، بِعَمَلِهِ، يَمِينُهُ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَنَقْلَبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كُنْبُهُ، وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَى سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَى إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أَقْسِمُ بِالْشَفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

ههتایو و دیمه‌نی خاوه‌ن باوهر و تاوانبارانمان ده‌خاته پِیش چاو و ده‌فه‌رموئ:

﴿٣٤﴾ جا نا نه‌مپو (نهو رۆژه گه‌ورمیه‌ی که‌هه‌مو که‌س ده‌بی زیندو ببیته‌وه و له‌به‌رده‌م دادگای خوادا بو‌هستیت و دادگایی بکریت) نهو رۆژه نه‌وانه‌ی که باوهرپان هینابو به بب‌اوهران و ده‌سته‌پاچه‌یی و سزای ناشیرینیان پیده‌که‌نن له کاتی‌کدا که باوهرداران،

﴿٣٥﴾ له‌سه‌ر ته‌ختی رازاوه‌ن و شادمان و دلخۆشن و ته‌ماش ده‌که‌ن، هه‌روه‌کو چۆن نه‌وان له دنیا‌دا له‌ناو نازو نیعه‌مه‌تدا بون و گالته‌یان به باوهرداران و ژیان و گوزهرانیان ده‌کرد، ئینجا ده‌فه‌رموئ:

﴿٣٦﴾ نایا کافران پاداشت نه‌درانه‌وه له‌سه‌ر نهو تاوانانه‌ی که کردیان دژ به‌خواه‌ن باوهران؟ به‌راستی توند‌ترو سه‌خت‌تر له‌وه‌ی که کردیان تۆله‌یان لئ سه‌نرایه‌وه.

سورته‌ی ئینشقاق

٢٥

٨٤

سورته‌ی ئینشقاق که سورته‌ی هه‌شتاو چواره‌می قورئانه، له مه‌که‌دا هاتوته‌ خواره‌وه، بیست و پنج ئایه‌ته، و تراوه به‌گویره‌ی دابه‌زین هه‌شتاو سئ هه‌مین سورته‌وه پاش سورته‌ی (الانفطار) و پِیش (الروم) دابه‌زیوه، له نه‌بو رافیه‌وه هاتوه که ده‌لیت: نوژی

عیشام له‌گه‌ل نه‌بو هوره‌یره‌دا کرد که ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ﴾ ی خویندو سوچه‌دی برد پِیم وت: که تۆ سوچه‌دت برده؟ نه‌ویش وتی: ﴿سَجَدْتُ خَلْفَ أَبِي الْقَاسِمِ﴾ فَلَا أَزَالُ أَسْجُدُ بِهَا حَتَّى أَلْقَاهُ / البخاری / سوچه‌دم برده له پشت نه‌بو قاسمه‌وه ﴿و هه‌ر سوچه‌ده ده‌به‌م لهو سورته‌دا هه‌تا ده‌گه‌مه‌وه خزمه‌تی﴾ له رپوایه‌تیکی تر‌دا که موسلم و نه‌بو داود و نه‌سانی له نه‌بو هوره‌یره‌وه هیناویانه که ده‌لیت: ﴿سَجَدْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي﴾ ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ﴾ و ﴿أَفْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ سوچه‌دمان برد له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا ﴿له‌کاتی خویندنی سورته‌ی ئینشقاق و عه‌له‌قدا﴾.

به‌ناوی الله‌ی زۆر به سوژو بپنیه‌یه‌ت میهره‌بان

﴿١﴾ هه‌ر کاتیک ئاسمان له‌ت بو، جا نه‌م له‌تبونه چۆنیه‌ته‌که‌ی روون نه‌کراوته‌وه پپۆسته که‌ئیمه باوهرمان به له‌تبونه‌که‌ی ببیت و واز له چۆنیه‌تی له‌تبونه‌که‌ی به‌ینین، ئاسمان له‌ت ده‌بیت، چونکه فه‌رمانی الله‌یه و نه‌ویش و ه‌کو باقی دروستکراوه‌کانی الله‌ی فه‌رمانه‌به‌رداره‌وه‌ک ده‌فه‌رموئ:

﴿٢﴾ جا نه‌ویش گویره‌یه‌لی فه‌رمانی په‌روه‌ردگاریه‌تی و پپۆسته‌کراوه له‌سه‌ری که گویره‌یه‌ل و فه‌رمانه‌به‌ردار بیت، چونکه په‌روه‌ردگار گه‌وره‌یه‌کی وایه که هیچ که‌س توانایی به‌رگری فه‌رمانه‌کانی نه‌وی پیناکریت، به‌لگو نه‌و به‌سه‌ر هه‌مو شتی‌کدا ده‌سه‌لاتداره‌وه خاوه‌نی هیزی بیسنوره، که‌واته مافی خۆیه‌تی ئاسمان گویره‌یه‌ل و فه‌رمانه‌به‌رداری بیت. ئینجا باسی رووداوێکی تری گرنگی کاتی هاتنی دوا‌رۆژ ده‌کات و ده‌فه‌رموئ:

﴿٣﴾ جا هه‌ر کاتیک زه‌وی راکیشراو به‌رزو نزمی و چال و چۆلی تیدانه‌ما، و ه‌کو له سورته‌ی (تاها/سه‌دو‌حه‌وت) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿تَوَّابِیْنِیْتَ که‌به‌رزو و نزمیه‌ک لهو زه‌ویه‌دا هه‌بیت﴾. ئینجا ده‌فه‌رموئ:

﴿٤﴾ جا فه‌ری دا نه‌وه‌ی که تیدایه‌وه خۆی خالی کرد. واته: هه‌مو مرده‌کانی فه‌ردایه‌ ده‌رو زیندوکرانه‌وه، لیره‌دا باس ناکات که پاش نه‌وه چی رووده‌ات بو مرۆف، به‌لام له سورته‌ی ته‌کویره ئینفیتاردا ده‌فه‌رموئ: ﴿هه‌موکه‌سیک ده‌زانیت چی ناماده کردوه﴾ ته‌کویره / ١٤. وه هه‌مو که‌سیک ده‌زانیت چی پِیش خسته‌وه چی دوا‌خسته‌وه ئینفیتار / ٥. دیسان ده‌فه‌رموئ:

﴿٥﴾ وه نه‌ویش گویره‌یه‌لی فه‌رمانی په‌روه‌ردگاریه‌تی و پپۆسته‌کراوه له‌سه‌ری که گویره‌یه‌ل و فه‌رمانه‌به‌ردار بیت.

﴿٦﴾ نه‌ی مرۆف بیگومان که تۆ زه‌حمه‌تی خۆت ده‌ده‌یت و کۆشی زۆر ده‌که‌یت و هه‌میشه ماندویت به ماندوینێکی

٨٥

سُورَةُ الْبُرُوجِ

٢٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝ (١) وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝ (٢) وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝ (٣) قُلْ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ۝ (٤) النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ ۝ (٥) إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۝ (٦) وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝ (٧) وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ (٨) الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ (٩) وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ (١٠) إِنَّ الَّذِينَ هُمُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝ (١١) إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝ (١٢) إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝ (١٣) إِنَّهُ هُوَ يَدْعُو وَيُعِيدُ ۝ (١٤) وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۝ (١٥) ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝ (١٦) فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ ۝ (١٧) هَلْ أَنْتَ حَدِيثُ الْجَنُودِ ۝ (١٨) فَرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝ (١٩) بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝ (٢٠) وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۝ (٢١) بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ جَمِيدٌ ۝ (٢٢) فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝ (٢٣)

سُورَةُ الطَّارِقِ

١٧

٨٦

له خوټانه وه بگره تا که س و کارو گهل و خه لکانی تر ده بینو و ده بیستن، جا ئیتر بوجی نیوه نه وهنده نه زانن و بیر له پاشه رۆزی خوټان ناکه نه وه ؟

٢٠) ساج شتیك بووته هوی ئه وهی که نه وان باوه ر ناهینن؟

٢١) خو ههر کاتیکیش که قورئان بخوینریته وه به سهر نه واندا نه وان گهر دنکه چ و گویرالی فه رمانی خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ نابن؟ واته نه ده بو نه وهنده لاسارو نه قام و نه زان بن. ئینجا ده فه رموی:

٢٢) به لکو نه وانیه که بی باوه ربون قورئان به درو دهران بویه گویرایه لی نابن و سودی ئی وهر ناگرن.

٢٣) جا خوا زانتره له خویان به وهی که له ناو دلیندا کوی ده که نه وه دزی پیغه مبه ره ﷺ و قورئان، وه هیچ خورپه دلکی ئی حه شار نادریت چونکه دروستکه ری خورپه که ش هه رخویه تی، جاجون ده گونجیت خو ی شتیك دروست بکات به لام پیی نه زانیت؟ وه کو له سورته ی مولک / ١٤ دا ده فه رموی: ﴿ ئایا نازانیت به وهی که دروستی کردوه له حالیکدا که نه و زور وردبین و به ناگایه ؟ ﴾ ئینجا به شیوه ی گالته کردن به و بیباوه رانه ده فه رموی:

٢٤) ده ی مژده یان پیبده به سزایه کی ده رناک. له راستیدا مژده بو شتی خو شه نه ک بو شتی خراب به لام چونکه نه وان له دنیا دا به تاوان و خراپه کاری شادمان و دلخو شبون ده بیټ هه روایش دلخو شبن به توله ی تاوان و خراپه کاریه کانیا ن، جا نه گهر دلخو شیش نه بن چاره یان چیه؟ ئاشکرایه خوا ی میهره بان پاش باسی خراپان و توله یان هه می شه باسی چاکان و پاداشتیان ده کات، نه وه ته ده فه رموی:

٢٥) ته نها نه وانیه که باوه رپان هی نا بیټ و کرداری چاکیان کرد بیټ، نه وانیه وه کو بیباوه ران ته ماشا نا کرین، به لکو به پیچه وانیه وه پاداشتیان چهن د به رامبه ری کرداره که ی خو یانه، که بو نه وان هه یه پاداشتیکی هه رگیز دوا نه ها تو و نه به را وه. خوا به لوتفت به شدارمان به فه رمویت له و پاداشته.

سورته ی بروج

٢٢

٨٥

سورته ی بروج که هه شتا و پینجه مین سورته ی قورئانه، له مه که دا ها تو هته خواره وه، بیست و دوو ئایه ته، و ترا وه به گویره ی دابه زین بیست و حه وته مین سورته، پاش سورته ی (الضحی) و پیش (النین) دابه زیوه.

له م سورته دا خوا ی بالاده ست سرنجی خوینهری ئه م سورته راده کی شیت بو سی داستانی گرنه گ له میژوی مرو فدا که داستانی **یه که م:** باسی کومه له که سی که که خوگریان له سهر نایین و خواناسی که م وینه یه،

دووه میان: باسی خراپترین که س ده کات به رانه به به پیغه مبه ری سه رده می خو ی له ناو چونی به و شته ی که نه و پیی دا دهنازی که به ناو بانگه به فیرعه ون، وه داستانی **سیه م:** داستانی گه لیکی زور لاسارو به هیزه که دزایه تی پیغه مبه رو موعجیزه گرنه که بیان ده کرد که خوا به دهنگیک له ناوی بردن که به گه لی سه موده به ناو بانگن.

به ناوی الله ی زور به سو زو بی نیهایه ت میهره بان

١) الله سویند به چهن د شتیك ده خوات و ده فه رموی: سویند به و ئاسمانه ی که خاوه نی چهن دین بورجه. جا نه و بورجانه به مانای کوشکی گه وره و پر نه خش و نیگار بیټ، یان به مانای نه و دوانزه جیگایه بیټ که هه ر جیگایه کی شوینی هه لته اتنی رۆزه له مانگیکا که هه ر سی بورجی به وهر زیک دهناسریت و به و هویه وه جهوی ئاسمان له ساردی و گهرمی و مام ناوه ندیدا ده بیټ و هه ر سی مانگی ناو و هه وای نزیک له یه که، جا هه ر کامیان بیټ

به لگه دهسه لاتو زانايي و ناگاداري بيسنوري خودايه، نينجا دهفه رموي:

۲) وه سويند به رڙي قيامه تيش که به ليني هاتني دراوه.

۳) وه سويند به خواو به هه مو دروستکراوه کاني، يان سويند به رڙي هه يني و رڙي عه رده، يان به پيغه مبه ر و مروڤ و فريشته که له راستيدا هه ر يه کيک له وانه شايه ته و شايه تي له سه ر دراويشه جا من يه که مم به لاهه نزيک تره، بويه پيشم خست له واني تر نه گهر چي نه وانيش هه ريه که به لگه خوي هه يه، جا پاش نه ودي که خوا سويندي خوارد به و شتانه سويند له سه ر خوراوي باس نه کرد، به لام داستاني پاش نه م سويندانه وا پيشان ديدات که سويند له سه ر خوراو به م شيوه بيټ، سويند به وانه نيويه نه ي خه لگي مه که و، نه ي نه وانه ي که نه م په يامه ي خواتان پيده گاتو په يره وي ناکه ن له ناو ده چنو سه خترين سزاده رين، نه وده ته نه وانه ي پيش نيوه هه روه ک نيوه لاساريان کردو په يره واني نايينيان سوتاندن، جا نيمه ش ناوا به شايه تي نه ودي که نه م قورنانه ي به سه ردا ده خو پريته وه چ باوه ري پيکه ن و چ نه يکه ن ده ليين:

۴) نه فرين له وانه ي که چاليان هه لکه ندو خاوه ن باوه رانيان تيډا سوتاندن، واته: نه وانه نيتر بؤ هه ميشه له ناو سزاو دڙه خدا دهن، چونکه نه وه هه واليکي راسته و له لايه ن خوا خويه وه هاتوه و نه و که سه يش که خوا نه فريني ليکرد تازه رزگار يوني نيه، وه نه گهر نه م هه واله يش به ماناي دوعا و نزايش بيټ، نينجا سه ختره چونکه که سيک که خوا نزا ي نه فريني بؤ بکات کي هه يه بؤ ي بپا رپته وه و عه فوي بکات؟. جا الله باسي نه و ناگره دهکات که نه و خاوه ن باوه رانه يان پي سوتاندوه و دهفه رموي:

۵) نه وه ناگريک بو که خاوه ني سوتهمه ني بو نه ده کوژايه وه، واته نه وهنده سووته مه نيان بؤ ناماده کرد بو له گه ل تيڤرهداني نه و هه مو خاوه ن باوه رانه دا نه و ناگره نه ده کوژايه وه و نه کز دهبو، نه و که سانه يش که ناگره کانيان ده کرده وه و فه رماني سووتاندني خاوه ن باوه رانيان ددها نه وهنده دلره قو بي به زمي يون کاتيک که نه وانيان فرده دايه ناو نه و ناگره و ده سوتان،

۶) نا له و کاته دا نه وان به چواره وري ناگره که دا دانيشتبون و که يفيان ده کرد به سوتاندني نه و باوه ردارانه، له فه رموده يه کدا هاتوه که نيمامي موسلم و بيچگه له ويش رپوايه تيان کرده له سوه يبي رومي ه وه و نه ويش له پيغه مبه روه ﷺ که فه رمويه تي: (له پيش نيوه دا پاشايه ک هه بو که ساحريکي هه بو بؤ جادو

کردن، کاتيک ساحره که پير بو به پاشاهي وتوه: که من پير بووم و کاتي مردنم هاتوه، مندا ليکم بؤ بنيره با فيري سيجري بکه م، پاشاکه يش مندا ليکي ناره لاي و نه ويش سيجري فيرده کردو له نيوان ساحرو پاشادا خواناسيک هه بو وه نه و مندا ليه يش چوه ته لاي کابري خواناس و سه ري سورما وه له شيوه و له قسه کاني، جا هه ر کاتيک ده هاته لاي ساحره که ليي ددها و ده يوت بؤ درنگ ديټ؟ وه کاتيکيش ده گه رايه وه مال له مال ليين ددها ده يانوت بؤ درنگ گه رايته وه؟ مندا ليه که شکاتي نه م حاله ي خوي له لاي خواناسه که کردو نه ويش وتي: هه ر کاتيک ساحره که ويستي ليت بدات بلي: له ماله وه دوايان خستوم، وه نه گهر له ماله وه ويستيان ليت بدن بلي: ساحره که دواي خستوم. پيغه مبه ر ﷺ فه رموي: له ناواو رڙيک ريکه وت له حه يوانيکي زور سامناک و گه وره که ريگاي له خه لگي گرته و تواناي دهر باز يونيان نه بو، جا مندا ليه که وتي: نه مرږو تيډه گم ناي ايشي خواناسه که خوشه ويسته له لاي خوا، يان هي جادو گهره که (الساحر)؟ پيغه مبه ر ﷺ فه رموي: مندا ليه که به ريکي هه لگرتو وتي: نه ي خوايه نه گهر ايشي خواناسه که خوشه ويسته به لاي تووه و پي رازيتري نه م حه يوانه بکوژه با نه م خه لگه بتوانن دهر باز بن، جا به رده که ي ليډاو کوشي و خه لگه که رويشتن، نه وسا مندا ليه که نه م هه والي به خواناسه که گه ياندو خواناسه که يش وتي: نه ي کوري خوشه ويستم نه مرږو تو له من چاکرتي، جا به راستي تو تاقی ده کريته وه، جا نه گهر دو چاري سه ختي هاتيت باسي من مه که، نينجا مندا ليه که کوپرو به لکه و باقي نه خوشاني تري چاره سه ر ده کرد، جا يه کيک له هاونيشيناني پاشا که کوپرو نه م هه والي پيگه يشتو به سه وقاتيه کي زورو به نرخه وه هاته لاي و وتي: چاکم بکه ره وه نه ودي ليږيه هه موي بؤ تو، مندا ليه که وتي: من ناتوانم که س چاک بکه مه وه نه ودي که چاکي دهکاته وه ته نها خوي به ده سه لاتو به شکويه، نه گهر باوه ري پيده هينيت منيش دوعات بؤ ده که م لاي خواو نه ويش چاکت دهکاته وه، کابرا باوه ري هيناو نه ويش دوعاي بؤ کردو چاوي چاک بويه وه، نينجا هاته وه لاي پاشاو وه کو جاراني پيشو دانيشتو پاشا وتي: نه ي فلا نه که س کي چاوي دا يته وه؟ نه ويش وتي: په روه ردارم، پاشا وتي: من؟ نه ويش وتي نه خير، په روه رداري من و په روه رداري تو ﷻ يه، وتي: تو بيچگه له من په روه رداريکي ترته هه يه؟ نه ويش وتي: به لي، په روه رداري من و په روه رداري تو ﷻ يه، جا هه ستا سزاي دا هه تا قسه ي مندا ليه که ي بؤ کرد، نه وسا ناردی به شوين مندا ليه که داو وتي: نه ي کوري خوم جادوي تو گه يشتو به و سنوره ي که تو کوپرو به لکه و نه و نخوشانه چاک بکه يته وه؟!

وتی: من هیچ کهسیک چاک ناکه مه وه، نه وهی که چاکی دهکاته وه
تهنها خوی به دهسه لات و به شکویه. پاشا وتی: من؟ نهویش وتی
نه خیر، پاشا وتی: ئایا تۆ بیجگه له من پهروهردگاریکت ههیه؟
وتی: پهروهردگاری من و پهروهردگاری تۆ اللَّهُ یه، ئینجا دهستی
کرد به سزادانی و وازی ئی نه هیئا تا قسهی خواناسه کهی کرد،
نهویشی بۆ هیئراو پیی وت: بگه پریموه لهو ناینهت، نه گه پرایه وه،
جا مشاری له سهر سهری داناو کردی به دووله ته وه و تی: به
کابرای کویریش: بگه پریموه له سهر نهو ناینهت، نهویش
نه گه پرایه وه ههروا مشاریشی له سهر تهوقی سهری نهو داناو کردی
به دووله ته وه، ئینجا وتی: به مندا له که بگه پریموه لهو ناینهت،
نهویش به گوئی نه کرد، جا به چه ند کهسیکدا ناردی بۆ سهر
جیگایه کی زۆر بهرزو وتی: ههر کاتیک گه یاندتانه سهر
بهرزترین جیگای داوای ئی بکه ن که په شیمان بییته وه نه گه
په شیمان نه بویه وه ههوا ی دهنه خواره وه، جا کاتیک بردیانه نهو
جیگایه که به ته مای خستنه خواره وهی بون وتی: خوی به مپاریزه
لییان بهو شیوهی که خۆت ئارمه ژۆت لییه، جا چپاکه جوئینراو
نهوان هه مویان کهوتنه خواره وه، مندا له که هاته وه لای پاشاو
پاشایش وتی: هاوړییانت چیانکرد؟

وتی: خوا منی لهوان رزگارکرد، ئینجا له گه ن چه ند کهسیکدا به
کهشتیه کی گهروه دا ناردی وتی: کاتیک گه یشتنه قوولایی دهرا
پیی بلین په شیمان بییته وه، جا نه گه په شیمان نه بویه وه
فرمیده نه دهرا، نهوانیش بردیان و کاتیک ویستیان فرمیده نه
دهرا وتی: خوی به مپاریزه لییان بهو شیوهیه کی که خۆت ئارمه ژۆت
لییه، جا هه مویان خنکان و مندا له که هاته وه لای پاشاو نهویش
وتی: هاوړییانت چیانکرد؟ وتی: خوا منی لهوان پاراست، ئینجا
وتی به پاشا تۆ ناتوانیت من بکوژیت، ههتا بهو شیوهیه نه کهیت
که خۆم پیت ده لیم، نه گه تۆ بهو شیوهیه کی که من پیم وتیت
نیشتکرد دهمکوژیت، نه گه نا توانیت بکوژیت، پاشا وتی:
کامه به نه وهی که تۆ ده لیتیت؟

وتی: خه لک له شوینیکی بهرزیادا کۆبکه یته وه له پاشان بمبهستی
به داریکه وه تیری که لهم جوعبهی خۆمه دهر بهییت و له پاشان
بلیت (به ناوی اللَّهُ) وه که پهروهردگاری نهو مندا له یه) جا
نه گه تۆ ئاوه هات کرد نه وه دهمکوژیت. پاشا بهو شیوهیه کی کردو
نهو تیره ی نایه ناو که وانه که ی و وتی: به ناوی اللَّهُ که
پهروهردگاری نهو مندا له یه و ته قانیدییه مندا له که و دای له
بناگوئی (له رووی دهم و چاویه وه که زولفی پی دوتریت) و
مندا له که دهستی له سهر برینه که ی خۆی داناو گیانی دهرجو،
نیتر نهو خه لکه ی که چاویان لهو رووداوه بو وتیان: (أَمَّا رَبِّ
الْغَلَامِ/ باوهرمان هیئا به پهروهردگاری نهو مندا له) وترا به پاشا

پیمن نالییت تۆ له چی دهرسیت؟ وه لاهی نه وهی لیی دهرسایت
رویدا لییت، نهو خه لکه هه مویان باوهریان هیئا، جا پاشا
فه رمانیدا له شوینی دهرجونی هه مو ریگا کانه وه چال هه لکه نهراو
ئاگری تییدا کرایه وه، جا وتی: ههر کهس له ئاینه که ی خۆی
په شیمان بویه وه نه وه وازی ئی بهینن، نه گه نا بیخه نه ناو نهو
چاله ئاگره وه، ئینجا نهوانیش بۆ پاریزگاری له بیرو باوهری
خویان، جا خویان فره ده دایه ناو ئاگره وه، ئینجا ئا فره تیک هات که
کورپکی شیره خۆری پیبو خه ریکبوو خۆی بگریت له چونه ناو
ئاگره که، نهو مندا له ییش هاته قسه و وتی: خۆ بگره نه ی دایکی
خۆم به راستی تۆ له سهر بیرو باوهرپکی راستیت. جا له
ریوایه تیکی تر دا ترمزی ده لی: کاتیک که پیغه مبه ر ﷺ نهو
رووداوه ی باسه ده کردو ته واو بو ده یفه رمو خوی به ده سه لات و
به شکو ده فه رموی: ﴿قِيلَ اصْحَبْ الْأَخْذُودَ ۖ﴾ ۴ النَّارِ ذَاتِ الْوُودِ ﴿

ههتا ده گه یشته ﴿الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ به لام مندا له که شارایه وه،
ده لین له زهمانی خه لافه تی عومه ردا (خوا لیی رازییت) نهو
مندا له دهر هیئرا نهو ههر په نه جه که ی له سهر بناگوئی بو، ئینجا
اللَّهُ بی رحمی و ناپاکی نهو پاشایه و په یه ره وانی باسه دکات و
ده فه رموی:

﴿۷﴾ جا نهو سته مکارانه خویان ئاماده بون له ویدا که نهو
باوهردارانه یان ده سوتانن.

﴿۸﴾ خۆ نهوان رقیان نه بو لهو باوهردارانه، مه گه ر ته نها له سهر
نهو بو که نهوان باوهریان هیئا بو به خوی به ده سه لات و
سو پاسکراو، نه گه رچی نه مرۆ خوا نهو باوهردارانه ی به ده ست نهو
تاوانبارانه وه گرفتار کردوه، به لام پاش ماوه یه کی کهم ده بی نهو
تاوانبارانه ش بگه ری نه وه بۆ دادگای اللَّهُ و به تۆ له ی نهو تاوانانه،
سزای سه ختی دۆزه خ بچه ژن و نهو پیوا چا کانه ییش به هو ی نهو
سه ختی وه بهرزترین پله ی به هه شت و مرگرن، واته: بیباوهران
به هو ی که می ک خۆشی و رابواردن و خۆسه پاندنه وه دو چاری
سه خترین سزای دۆزه خ ده بن و خاوه ن باوهرانییش بۆ که می ک
سه ختی دنیا به بهرزترین و خۆشترین جیگای به هه شت ده گن،
چونکه بیباوهران دژایه تی خویا یه کی به ده سه لات و به شکو ده که ن،

﴿۹﴾ نهو زاته ی که ئاسمانان و زهوی ته نها مولکی نه وه، خۆ اللَّهُ
ئاگای له هه مو شتی ک هه یه و هیچی ئی په نا نادریت و ئی شی
که سی له لا ون نابیت، ده ی خۆ نهو زاته به ده سه لات ده بی نییت نهو
باوهردارانه چیان به سه ردیت و نهو بیباوهرانه ش ج تاوانیک
نه نجام ده دن ئایا ده گونجیت هه روا بروت؟ نه خیر، اللَّهُ
ده فه رموی:

۱۰) بەيىگومان ئەوانەى كە ئەو باۋەردارانەيان دوچارى بەلا كىردو سوتاندنيان لە پاشان تەۋبەيان نەكردو پەشيمان نەبونەوہ لەو تاوانە گەۋرەيەى كەكرديان ئەوسا بۇ ئەوان ھەيە سزاي دۆزدەخو بۇ ئەوان ھەيە سزايەكى سوتينەر، ھەسەنى بەسرى دەلى: تەماشاي ئەو ريزو سەخاۋەتمەنديەى اللہ بکەن، ئەوان دۇستانى خوايان شەھيد كىردو، كەچى اللہ بانگيان دەكات بۇ تەۋبەو ليخوشبون، ئينجا اللہ باسى باۋەردارانو پاداشتەكانيان دەكاتو دەفەرموى:

۱۱) بەراستى بۇ ئەوانەى كە باۋەريان ھيئاۋەو كىردارى چاكيان ئەنجامداۋە چەندىن باخچە ھەيە كە لەزير ئەو باخچانەدا چەندىن جۇگا دەروات.

جۇگاي ئاۋى خۇش، جۇگاي شىرى پاك و خاوين و جۇگاي شەرابى زۆر بەتامو جۇگاي ھەنگوينى پالفتەكراو ئەمانە ھەمىشەن و خاۋەن باۋەران لەناويدا دەخوليئەوہو بە ئارەزۋى خۇيان سودى ئى وەردەگىرن و فرىشتەكان پيئان دەلئىن: بخون نۇشى گيانتان بىت ئەوہ بەرھەمى كىردارەچاكەكانى خۇتانە، جا چ شتەك ھەيە خۇشترو بەلەزەترو بەنرختر بىت لەو نازو نىعمەتو جىگا خۇشەى خاۋەن باۋەران؟ زۆر جىگاي خۇيەتى كە دەفەرموى: ئا ئەوہيە خۇشەختى و بەھرەى گەورە، ئينجا اللہ ستمەكاران دەترسىنيئەو دەفەرموى:

۱۲) بەراستى ليدانى پەرۋەردگارى تۆ زۆر بەھيزو زۆر تونەدە. ئينجا ھەندىك شت باسدەكات كە بەلگەى توانايى و ھيزو زانايى بيسنورى اللہيە، دەفەرموى:

۱۳) بەيىگومان كە ئەو ھەر خۇيەتى كە پيشەكى دروستكراۋەكانى دروست دەكاتو دووبارە پاش مەرگىش وەك يەكەم جاريان ليدەكاتەوہو زىندويان دەكاتەوہو بۇ حىسابو پاداشتو سزا، بەراستى ئەگەر دەسلەتدارو زانا نەبىت ناتوانيت ئەو ھەمو ئيسك و پروسكەو ئەو ھەمو جومگەو رەگو گوشتو ئەو خەتەرە شاراۋانەى ناو دل جاريكى تر بەھيئيئەوہو پوو بى زىادوكەم تەنانەت سەرئەنگوشتەكانىش وەكو خۇى ئى بكاتەوہو، بەلى ئەو زاتە ھەرۋەك بە دەسلەتو زانايە،

۱۴) خۇ خۇيشى زۆر لىبوردەو و مېھربانە سەبارەت بە ھەمو دروستكراۋەكانى، جا زاتىك ئاۋا لە تاۋانباران بە پەشيمانبونەوہيەك چاۋپۇشى ئى بكات ئەى دەبىت لەگەل دۇستانى خۇيدا چى بكات؟

۱۵) بەلى ئەو زاتە خاۋەنى عەرشىكى زۆر گەورەو بەريزە، وشەى (المجيد) بە بۇرى دالەكەو زىرى خوينراۋەتەوہو يەكەميان دەبىت بە ۋەسفى خواو خواى خاۋەن عەرشو دوۋەميان دەبىت بە ۋەسفى عەرشەكە وەكو مانامان كىرد ھەردووكيان راستە. ئينجا دەفەرموى:

۱۶) ئارەزۋى ھەر شتەك بكات دەيكات. واتە ھىچ شتەك ناتوانيت بىت بە بەريەرچ بۇ ئارەزۋىكانى خواو كەس ناتوانيت دەست بخاتە كاروباريەوہو،

دەلئىن ئەۋبەكرى صديق (خو لىي رازى بىت) لە نخۇشى مردندا بو پيى وترا ئايا پزىشك نەبيينيويىت؟ وتى: بەلى، وتيان چى پى وتيت؟ وتى: فەرمويەتى: (إِنِّي فَعَالٌ لِّمَا أُرِيدُ) بەيىگومان من ئەۋەى كە بەمەوى بىكەم دەيكەم). ئينجا دوو داستانەكەى ترمان بەكورتى بۇ باس دەكاتو دەفەرموى:

۱۷) ئايا پيشگەيشتوہ بەسەرھاتى سەربازەكان،

۱۸) فیرعەون و سەمود كە چيان بەسەرھات و چۆن تۆلەيان ئى سەنرا لەسەر ئەو تاۋانانەى كە دەيانكرد؟ ئايا ھىچ كەس توانى رزگاريانى بكات؟ دەى ئيۋەش ئەگەر زۆر ستمەكاربن ھەرۋەكو فیرعەونتان پيدەكرىت و ھەرچەند بەھيزبن ھەرۋەكو گەلى سەمود دەبن، جا بۇ دەبىت بىر لەخۇتان و نايندەتان نەكەنەوہو؟ ئينجا دەفەرموى:

۱۹) ۋاز لە باسى ئەۋان بەينە، ئەۋانەى كە بىباۋەربون ھەمىشە ھەر خەرىكى بەدرۇخستەوہو سەرگەشى و لاسارى بون،

۲۰) جا با ناگاداربىن كە خوا بە زانين و بە دەسلەت گەمارۋى داۋن و ناتوانن لە دەستى دەرچن.

۲۱) ۋاز لەۋەش بىنە، ئەۋەى كە بۇتان دەخوينرئيتەوہو قورئانيكى زۆر گەورەو بە عەزمەتو بەريزە،

۲۲) كە لەناو لەۋحىكدايە پاريزراۋە لە ھەمو زىادو كەمى و تىكەدان و گۇرانكارىيەك، چۆنيەتى لەۋحو جىگاي بەلگەى زۆر رۋنى لەسەر نىە ئىمەش پيويستە باۋەرمان پيى ھەبىتو بەچاكى دەزانم ۋاز لە چۆنيەتى و جىگاي بەينىن، چونكە زانينى پيويست نىە ئەگىنا اللہ خۇى يان پيغەمبەرمان ﷺ باسيان دەكرد ئەگەر ئەو رپوايەتەى بەغەۋى و تەبەريش لە ئىبنوعەباسەوہ ھيئاۋيانە راست بىت باۋەرمان پيى ھەيە.

خواناسیه وه بو خوئاسی دهبات و جاریکی تر دهیهنیته وه سه ر زهوی و دۆستایه تی خوئی بو باوهرداران و دژمنایه تیشی بو بیباوهردان رادهگه یه نیت.

به ناوی الله ی زور به سوز و بینیه یه یهت میهره بان

سۆیند به ئاسمان و سویند به تاریق. تاریق : به هه مو شتیك دهلین كه له ناكاودا له دهركا بدات چ له شه و دابییت و چ له رۆژدا بییت، به لام لیهدا تایبه تی کردوه و پاشان مانای دهکات و دهفه رموی:

٢) جا چی توی تیگه یاندوه كه نه و تاریقه چیه؟

٢) نه و تاریقه: نه و نهستی ریه كه به رووناکیه كه ی تاریکی شه و كون تیدهکات. ئاشکرایه به پیشکوه و تنی زانیاری ژماریه کی زور له نهستی ریه کان بینران و گه وره یی و دووری نه وان له ئیمه وه ده رکه وت، هه یانه به مه لاین جار لهم زهویه ی كه ئیمه ی به سه ره وه ده زین گه وره تره، كه نه وانه ش هه مو یان له ژیر ئاسماندا له بۆشایدا ده سوړینه وه، ده ی ده بییت ئاسمان چهند گه وره بییت، جا خوی زانا و به ده سه لات سویند به م دوو دروستکراوه ی خوئی ده خوات كه به لگه ن له سه ر بیسنوری زانیای و دانیای و ده سه لاتی خوئی، سویند ده خوات به و دوو دروستکراوه گه وره و سه رسوړه ی نه ره و ده فه رموی:

٤) هیچ گیانه به ریک نیه مه گه ر له سه ر نه و چاودیر هه بییت چ نه وانه ی كه ده یپاریزن و چ نه وانه ی كه پاریزه ری قسه و کرداریان بن، وه کو له سورته ی (ق) دا فه رموی (هیچ قسه یه ك ناکات نه وه ی ئاده م، مه گه ر لای نه و بییت ره قیب و عه تید)، ئینجا سرنجی مرؤف راده کیشییت بۆ لای چۆنیه تی دروستبونی و ده فه رموی:

٥) سا با مرؤف ته ماشا بکات و بزانییت له چی دروستکراوه، ئینجا الله باسی نه و ماده یه دهکات كه مرؤفی لی دروست بو وه ده فه رموی:

٦) دروستکراوه له ئاوێك كه زور به په له در ده په رپیت.

٧) كه له پشتی پیاو و ئیسکه وردهکانی سینگى ئافه رته وه ده ر دچیت، جا له به یه ك گه یشتنی ئه م دووانه نه وه ی ئاده م دروست ده بییت و قوئاغی یه که می دروستبونی مرؤف ده ست پیدهکات، ئاشکرایه نه و زاته ی كه ئه م مرؤفه رپك و پیکه ی له و ئاوه نه رم و شل و بئ گیانه دروستکروه زیندوکرده و ی پاش مه رگی له لا ئاسانه، نه گه رچی هیچ شتیك لای خوا دژوار و سه خت نیه،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ١ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ٢ اَلنَّجْمُ الثَّاقِبُ ٣ اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ٤ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ٥ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ٦ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ٧ اِنَّهٗ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ٨ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ٩ فَاَلَمْ يَكُنْ مِنْ قَبْلُ نَاصِرٌ ١٠ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ١١ وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ١٢ اِنَّهٗ لَقَوْلُ فَصْلٍ ١٣ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ١٤ اِنَّهُمْ يَكِيدُوْنَ كَيْدًا ١٥ وَاَكِيدُ كَيْدًا ١٦ فَمَهْلُ الْكَافِرِيْنَ اَمْهَلُهُمْ رُوْبًا ١٧

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

١٩

٨٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى ١ الَّذِیْ خَلَقَ فَسُوِّیْ ٢ وَالَّذِیْ قَدَّرَ فَدِیْ ٣ وَالَّذِیْ اَخْرَجَ الْمَرْعٰی ٤ فَجَعَلَهُ غُثَاۗءً اَحْوٰی ٥ سَتْرِیْكَ ٦ فَلَا تَسْجِ ٧ اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ اِنَّهٗ یَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا یَخْفٰی ٨ وَنَبِّیْرُكَ ٩ لِلْیَسْرِیْ ١٠ فَذَكِّرْ اِنْ نَفَعْتَ الذِّكْرٰی ١١ سِیِّدُكَ مِنْ یَحْشٰی ١٢ وَیَنْجِنُهَا الْاَشْفٰی ١٣ الَّذِیْ یَصْلٰی النَّارَ الْكُبْرٰی ١٤ ثُمَّ لَا یَمُوتُ ١٥ فِیْهَا وَلَا یَحْیٰی ١٦ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزٰی ١٧ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلٰی ١٨

سورته ی تاریق

١٧

٨٦

سورته ی تاریق كه هه شتاو شه شه مین سورته ی قورئانه، له مه كه دا هاتوته خواره وه، حه فده ئایه ته، و تراوه به گویره ی دابه زین سی و شه ش هه مین سورته و پاش سورته ی (البلد) و پیش (القمر) دابه زیوه.

له جابیری كوری سه موره وه هاتوه كه: { اَنْ رَّسُوْلَ اللّٰهِ ﷺ كَانَ یَقْرَأُ فِی الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ بِالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ وَالسَّمَاءِ وَالطَّرِيقِ وَبَيْنَهُمَا / الترمذی، الابانی : حسن صحیح/ به راستی پیغه مبه ری خوا ﷺ له نویزی نیوه رۆ و عه سردا سورته ی بروج و تاریق و وینه ی نه و دوانه ی ده خویند }

له م سورته دا خوی زانا و کاربه جی پیشه کی سویند به ئاسمان و به تاریق ده خوات و ده فه رمویت: به سه ر هه مو كه سیكه وه چاودیرمان داناوه و پاشان نه وه ی ئاده م راده وه شینییت، و ده فه رمویت: ته ماشای دروستکردنی خۆت بکه و بزانه نه وه ی كه به و شیویه تۆی دروستکروه، زیندوکرده ی دوباره ی تۆی لا زور ئاسانه و، له پاشان جاریکی تر سویند به ئاسمان و ئیشه گرنگه کانی و زهوی و رووداوه کانی ده خوات، و ده فه رموی: ئه م قورئانه جیاکه ره وه ی راست و ناراسته و نابیت به ده ستی كه م بگیرییت، له کۆتاییدا هه ره شه یه کی توند له بیباوهردان دهکات و مزده یه کیش به پیغه مبه ر ﷺ و په یروانی ده دات، نه گه رچی سورته یکی کورته، به لام مرؤف له دنیاوه بۆ قیامهت و له جیهان

۸ بیگومان که الله بۆ گهړانه‌وه و دروست‌کردنه‌وه و زیندوکرده‌وهی ئه‌و مروّفه له‌پاش مهرگی به‌توانایه و هر کاتیک نارم‌زو بکات زیندوی ده‌کاته‌وه به‌تابیه‌ت بۆ کوکرده‌وه و بگړه و به‌رده‌ی دواړوژ، ئه‌گه‌رچی مانای تر کراوه به‌لام من ئه‌م مانایه‌م به‌لاوه نزیک‌تره له‌به‌رته‌وه‌ی که ده‌فه‌رموئ:

۹ ئه‌و گهړانه‌وه‌ی مروّفه له رۆژیکدا ده‌بیت که هه‌مو نه‌ئیه‌کان ناشکرا ده‌بیت و که‌س ناتوانیت هیچ‌شتیکی خوی حه‌شار بدات و خوی بشاریت‌ه‌وه پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: {لَکَلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرْفَعُ لَهُ بِقَدْرِ غَدْرِهٖ اَلَا وَلَا غَادِرٍ اَعْظَمُ غَدْرًا مِنْ اَمِيرٍ عَامَّةٍ / منفق علیه/} بۆ هه‌مو مروّفتیکی ناپاکی غه‌درکه‌ر له‌روژی قیامه‌تدا ئالایه‌ک هه‌یه به‌ئه‌ندازه‌ی ناپاکییه‌که‌ی، ئاگادارب‌ن هیچ ناپاکی و غه‌دریک گه‌وره‌تر نیه غه‌دره‌که‌ی له‌غه‌دری ئه‌میری گشتی}

۱۰ جا ئه‌وکاته ئه‌وه‌نده بی‌ده‌سه‌لاته بۆ ئه‌و هیچ هی‌زیک نیه، به‌لکو زۆر لاواز و ده‌سته‌پاچه‌یه و که‌س‌یش یارمه‌تی نادات، هه‌روه‌ک له سورته‌ی ئینفیتاردا فه‌رموئ: (له‌و رۆژدا که‌س خاوه‌نی هیچ شتیک نیه بۆ که‌سیکی ترو فه‌رمان له‌و رۆژدا هه‌ر بۆ الله‌یه) جاریکی تر الله سویند به ئاسمان و زه‌وی ده‌خوات و ده‌فه‌رموئ:

۱۱ سویند به ئاسمانی خاوه‌ن گه‌ړاندنه‌وه جا چی ڕووناکی مانگو رۆژو ئه‌ستیره‌کان بگه‌ړینیت‌ه‌وه بۆ سه‌ر زه‌وی تا سودیان ئی وهر‌بگیریت یان گه‌ړاندنه‌وه‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌کی فریشته‌کان بۆ پاریزگاری و نوسینی کاروباری مروّف یان گه‌ړاندنه‌وه‌ی ه‌وی رۆزی مروّف یان گه‌ړاندنه‌وه‌ی گیانی خاوه‌ن‌ناسان بۆ لاخواروی زه‌وی و تو‌مارکردنی له‌ناوسجین دابیت که به‌فه‌رمانی الله هه‌مویان ده‌کات، دوورنیه به مانای ئه‌و رۆژه‌ی بیت که فه‌رمانی له‌ناوچونی دنیا ده‌دریت که له ئاسمانه‌وه ده‌ست پیده‌کات و به شەق بونی زه‌وی و دهره‌ینانی مرده‌کان کو‌تایی پیدیت.

۱۲ جا سویند به زه‌ویه‌ش که خاوه‌نی شه‌قارودرز و که‌لینه‌ جا چ به‌مانای پيشو بیت یان شه‌قبونی زه‌وی بۆ وهر‌گرتنی ئاوی ئاسمان و عه‌مارکردنی بۆ مروّف و شه‌قبونی زه‌وی بۆ سه‌ورزکردنی گز و گیاو و دره‌خت بۆ مروّف و مه‌ړو مالاته‌کانیان وه‌ک له سورته‌ی عه‌به‌سه‌دا باسکرا، که هه‌مویان راسته و هه‌مویشیانی تیدا روددات، جا خوا سویند ده‌خوات به ئاسمانی خاوه‌نی گه‌ړانه‌وه و زه‌وی خاوه‌ن شه‌قبون و ده‌فه‌رموئ: سویند به‌هوانه

۱۳ به‌بیگومان ئه‌و (قورئانه) و ئه‌و باسه‌ی که‌کرا قسه‌یه‌که راست و ناراست له‌یه‌ک جیا‌ده‌کاته‌وه.

۱۴ خو ئه‌وه شتیکی گالته نیه. به‌لکو شتیکی راسته و له‌لایه‌ن زاتیکی راسته‌وه هاتوه و بۆ مه‌به‌ستیکی راسته و هاتوه‌ته لای مروّفتیکی راست و ده‌ست و دم پاك به‌ه‌وی فریشته‌یه‌کی راست و ئه‌مینه‌وه، تا ئیره سی مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی بیروباوه‌ری باسکرد یه‌که‌میان: بون و په‌روهر‌دگاریه‌تی الله خوی، دوو‌هه‌میان: زیندو‌بوونه‌وه و دواړوژو سینه‌میشیان، راستی و دروستی قورئان، ئینجا خوا په‌رده له‌سه‌ر نه‌ئینی و ئیشه ناپه‌سه‌نده‌کانی بی‌باوه‌ران لاده‌دات و ده‌فه‌رموئ:

۱۵ به‌راستی ئه‌وان هه‌میشه هه‌ر خه‌ریکی فرۆفیل‌کردن و پیلان‌گیران دژی خاوه‌ن باوه‌ران، جا ئایا ئه‌وه ده‌بیت که‌خوا دۆستانی خوی بدات به‌ده‌ست ئه‌و تاوانبارانه‌وه؟ نه‌خیر، به‌لکو ده‌فه‌رموئ:

۱۶ منیش چاره‌ی فرۆفیلی ئه‌وان ده‌که‌م و به‌شیوه‌ی به‌رنامه‌ی خو‌یان دژی باوه‌رداران تۆله‌یان لی‌وهر‌ده‌گرمه‌وه، واته: ئه‌وان به‌شیوه‌یه‌کی نه‌ئینی ده‌یان‌ه‌ویت زیان بگه‌یه‌نن به خاوه‌ن باوه‌ران و ئازاریان بدن منیش به‌و شیوه‌ی که ئه‌وان به‌خو‌یان نازانن تا ده‌یان‌خه‌مه داوه‌وه و تۆله‌یان لی‌وهر‌ده‌گرم، جا ئه‌مه یه‌کی‌که له وه‌سه‌فه کرداریه‌کانی الله (الصفة الفعلية) و باوه‌رمان پیی هه‌یه و بی ئاگایی‌ن له چۆنیه‌تیه‌که‌ی. ئینجا ڕوو له پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌کات و ده‌فه‌رموئ:

۱۷ ده‌ی سا تۆ ماوه‌ی بی‌باوه‌ران بده باجی ده‌توانن بیکه‌ن، که‌می‌ک ماوه‌یان پیدیه، جا ته‌ماشای بکه خوا و پیشان ده‌دات که له‌ناو‌بردن و فه‌وتانی بی‌باوه‌ران به ده‌ست پی‌غه‌مبه‌ره‌وه ده‌فه‌رموئ: تۆ ماوه‌یان پیدیه، له‌راستیدا ئه‌مه دل‌خۆش کردنیکی زۆر گه‌وره‌یه بۆ پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ چونکه ماوه‌دان و ماوه‌ندان ته‌نها به‌ده‌ست الله خۆیه‌تی، جا ئه‌م بریاری ماوه‌پیدانه له‌گه‌ل نایه‌تی پینجی سورته‌ی ته‌وه‌به‌دا که ده‌فه‌رموئ: ﴿جا بت په‌رستان‌تان له‌هه‌ر‌کویدا ده‌ست‌که‌وت بیان‌کوژن﴾

دزایه‌تی هه‌یه وه‌لامه‌که‌ی به‌م شیوه‌یه که ئه‌م نایه‌ته حوکمه‌که‌ی به نایه‌تی پینج و باقی نایه‌ته‌کانی شم‌شیر هه‌لوه‌شاه‌وته‌وه و هه‌ر له‌م نایه‌ته‌دا چاوه‌ر‌پیکردنی گو‌ړان ده‌کریت، چونکه ده‌فه‌رموئ: ﴿اَنهٰلَهُمْ رُوْدًا﴾ که‌می‌ک ماوه‌یان پیدیه، واته له‌پاش ئه‌و ماوه که‌مه ئه‌و بریاره ده‌گو‌ږیت. به‌ئێ ئه‌وانه فرۆفیلیان ده‌کرد تا موس‌لمانان له ئاینه به نرخه‌که‌ی ئیسلام

لابدند، به لایم خوا بهو گویمه له لاوازو کهمه تۆلهی لهو بیباوه پرانه سهندو موسلمانان و ناینه کهی سهرخست.

سورتهی ئهعلا

۱۹

۸۷

سورتهی ئهعلا که ههشتاو چهوتهمین سورتهی قورئانه، له مهکه دا هاتوته خوارهوه، نۆزده ئایهته و تراوه بهگویرهی دابهزین چهوتهمین سورته و پاش سورتهی (التکویر) و پیش (اللیل) دابهزیوه. ئیمامی أحمد له عهلیهوه (خوا لیلی رازی بیئت) هیناویهتی که وتویهتی پیغه مبهری خوا ﷺ ئەم سورتهی خوشویستوه، وه له بوخاری و مسلم دا هاتوه که پیغه مبهری ﷺ به مهعازی فهرمو: {هَلَا صَلَّيْتُ بِسَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى} و {وَالشَّمْسُ وَضَحَّهَا} و {وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى} / دهباویه نویژت بۆبکردنایه به خویندنی ئه و سورتهانه {

ههروهها له لای مسلم و له سونهندا هاتوه که: { پیغه مبهری ﷺ له نویژی جهژنهکان و جومعه دا سورتهی (ئهعلا) و (غاشیه) ی خویندوه، جا ئەگەر وا رێک بکهوتایه جهژن و جومعه له یهک رۆژدا بوایه له ههردووکیان دهخویندنهوه، وه له عائیشه و له چهند رێگایهکی ترهوه ئیمامی أحمد هیناویهتی که: { پیغه مبهری ﷺ له نویژی تاک (الوتر) دا سورتهی (الأعلى) و {قُلْ بَيَّأْتُهَا الْكَافِرُونَ} و {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} وه عائیشه زیاد دهکات و دهلیت: {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ} ی خویندوه. سورته که بهم شیویه دهست پێدهکات و دهفهرموی:

بهناوی الله ی زۆر بهسۆز بێنیهیهات میهرهبا

۱) ناوی پهروهردگاری بلند مهقامت پاک و خاوین رابگره و یادی بکه و ریز بۆ ناوه پیرۆزهکانی دابنی و ئه و ناوهی که له خۆیهوه بۆت هاتوه رابگهیه نه و خه لکی له ناشیرینکردن و بێ ماناکردنی بترسینه، واته: ههروهک زاته کهی پاک و بیۆینهیه، ههروهها ناوه پیرۆزهکانیشی پاک و بیۆینه، وه له فهرموده ی پیغه مبهری مان ﷺ دا هاتوه که (تهسبیحات) واته یادکردنی خوا جا کاتی که ئەم سورته دابهزی فهرمو: {سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى} پیغه مبهری ﷺ فهرمو: {سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى/ ابوداود، صححه الألبانی، وشه ی (سُبْحَانَ) واته پاک و بیعهیب.

جا له پاشدا چهند شتی که باسدهکات که به لگه ی دهسهلات و زانیی و کاربه جیی خوایه و رۆشنکه رهوه ی مانای (سُبْحَانَ) دیه و دهفهرموی:

۲) ئەو پهروهردگاری تۆ ئەو زاتهیه که هه موشتیکی دروستکردوه، ئینجا رێک و پێکی کردوه. واته خوا ئەو زاتهیه که ئەو هه مو دروستکراوانه ی له نه بونه وه هیناوه ته کایه وه هه مو شتیکی شی راست و دروست و به گویره ی پیویست دروستکردوه، هه ر له دروستکردنی عه رش و کورسی و ئاسمانانه وه بگره تا مرۆف و مه رومالات و میکروپ هه موی دروستکراوی ئه وه وه هه ر کامیان چی پیویست بیئت بۆی دروستکردوه، واته بیعه یبه له دروستکردن و رێک و پێک کردنیاندا، وه دهفهرموی:

۳) جا ئەو پهروهردگاری تۆ ئەو زاتهیه که ئەندازه گیری هه موشتیکی کردوه و ئینجا رێنمایی کردوه که چی بکات و چۆن بژیت و چۆن خۆی بپاریژیت. ناشکرایه ئەندازه گیری الله له هه مو دروستکراوهکانیدا بیکۆتاییه و وردو سه رسوپه ی نه ره تا زانیان زیاتر لیلی بکۆلنه وه شتی زیاتر و گرنگتر و سه رسوپه ی نه رتری تیدا ده بینن، بۆ نمونه دوری رۆژ له زهوی که ئەگەر که میک دوورتر بوایه هه مو زهوی ده یبه ست و ده بو به سه هۆل به ندان و کهس له سه ری نه ده ژیا وه ئەگەر که میک نزیکتر بوایه هه مو دارو درخت و گژوگیا ده سوتا و دیسان زینه ده گی تیدا نه ده کرا، جا هه ر به و جوړه چۆنیه تی هه وا و جوړی و پیویستی مرۆف به و هه وایه و چۆنیه تی دابینکردن و پاک و خاوینکردنه وه ی به هۆی دارو درخت و گیا و شیناییه وه، خۆ ئەگەر ته ماشای هه ر کوئ بکه یه یه که یه کی گرنگتر و سه رسوپه ی نه رترن، بۆ نمونه: هه ر سه رئه نگوشتان به سه بۆ زانیی توانایی و زانیی و دانایی الله که سه رئه نگوشتی هیج کهس له وی تر ناکات و ئیستا هه مو خه لک به وه ده زانییت، چونکه کراوه به هۆی پیناسه ی مرۆف و جیا کردنه وه ی له یه که له هه مو جیهاندا و ماوه ی دوو سه د سالی که زانراوه، واته ده رکه وت ئەو زاته له دروستکردنه کانی خۆیدا هه روه کو رێک و پێکه هه ر وه هایش سنو دراره و هه ریه که ی سنو ریکی تایبه تی خۆی هه یه و رێنمایشی کردوه چۆن بکات، هه ر بۆ نمونه بالنده یه که ده بیئت بزانییت که ی کاتی هیلکه کردنیه تی و پیش ئه وه ده بیئت جیگای هیلکه کردنه که ی خۆی چاک بکات و کاتی که به چکه ن و خواردنیان بۆ دینیت ده بیئت بزانییت به کامیانی داوه و کامیان هیجی پینه دراوه، دل ده بیئت بزانییت چۆن ئیش بکات بۆ دابه شکردنی خوین و هه زاران شتی تر له م باره وه که له توانای مرۆفدا نیه ژماره کردنیان نه ک باسکردنیان که واته (سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ فَسْوَی وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى) ئینجا دهفهرموی:

۴) ئەو پهروهردگاری تۆ ئەو زاتهیه که گیا و له وهری دهره ی ناوه بۆ مرۆفو بۆهه مو گیانداران و زهوی پێ رهنگین

كردوۋ ھەۋاي پىڭ پاك كىردوۋتەۋە كەم كەم ئەۋ گزۈگىايە پىدەگەن ۋە زەرد دەبن ۋەشك دەبىتەۋە زەۋى جارىكى تر ۋەش دەبىتەۋە ۋەكۈ دەفەرمۇئ:

۵ ئىنجاﷻ ئەۋ لەۋەپەدى كە سەۋزى كىردبو، ئەۋسا ۋەشكى كىردو ھەلىۋەمەندو بەرگى سەۋزى زەۋىشى لابرەۋ ۋەش كىردوۋ، لىرەدا بەگورتى دروست بون ۋە زىان ۋە نەمانى ھىنايە بەرچاۋمان ۋە پىمان دەفەرمۇئ: ئەۋەدى كە بە چاۋى خۇتان لە يەك سالدا دەبىنن ۋەنەيەكەۋ بە ئىۋەدى دەلېم كە ئىۋەش ھەروەھا دەبن، لەدايك دەبن ۋە كەم كەم دەبن بە مەۋقى تەۋاۋ دىسان كەم كەم دادەبەزن ۋە لەناكاۋ گىانتان لىۋەردەگىرئەۋ دەبن بە ئىسك ۋە پروسكىكى ھەۋاۋ بەيەكدا كوتەۋ ۋەش دەبنەۋە، ئىنجاﷻ موزدەيەكى خۇش بە پىغەمبەرمان ﷺ دەدات ۋە دەفەرمۇئ:

۶ بەم زۋانە ئىمە ئەم قورئانە دەخوئىنەۋە بۇت ۋە ئىتر تۇ لەبىرت ناچىت.

۷ مەگەر ﷻ خۇى ئارەۋى لەبىرەدەۋەدى بىكات، بەلئ ئەمە مژدەيەكى زۇر دىخۇشكەر بو بۇ پىغەمبەر ﷺ چۈنكە زۇر دەترسا لەبىرى بچىتەۋە تەنەت جارى ۋە ھەبو نەدەۋەستا تا جىرەئىل لە خۇئىندەۋەدى بىتەۋە ئەۋ پەلەلى دەكرە بۇ خۇئىندەۋەدى تا ﷻ فەرمۇئ: ﷻ ھىچ تەكانىك بە زەمانت مەدە بۇ ئەۋەدى پەلەبىكەيت بە خۇئىندى ئەم قورئانە (مەترسە لە لەبىرچۈنەۋەدى) چۈنكە بەپراستى ئىمە ئەۋ قورئانە كۆدەگەينەۋە بۇت دەخوئىنەۋە، جا ھەر كاتىك ئىمە خۇئىندەۋە بۇت لەپىڭاى جىرەئىلەۋە ئەۋسا تۇيش بەدۋاى خۇئىندەۋە ئەۋدا بىرۋو/ قىامە: ۋە فەرمۇئ: ﷻ بىگومان ئىمە ئەم قورئانەمان رەۋانە كىردوۋ بىشك كە دەپارزىن ﷻ حىجر. بەم شىۋەيە خۋاى مېھەربان پىغەمبەرمانى ﷺ دىلياكىد كە ئەم قورئانە لەبىرناچىتەۋە، مەگەر ﷻ خۇى ئارەۋى لەبىرەدەۋەدى شىك لەۋ قورئانە بىكات ئەۋەش بە نەسخ دەناسرىت لەۋاى زانايان، جا زىاتىر دىخۇشى دەكات ۋە دەفەرمۇئ: بەپراستى ئەۋ دەزانىت بەۋ شتەنەى كە بە ئاشكرا دىكەن ۋە ئەۋەش كە دەپشارنەۋە، ۋە ھىچى لى ئاشاررئەۋە ئاشكراۋ نەئىنى لای ئەۋ يەكسانە، جا تۇيش زىاتىر سوربە لەسەر بلاۋكرنەۋەدى پەيامەكەت ۋە لە فىلۋەفرى دژمانت مەترسە، چۈنكە پەرۋەردگارت چاۋدېرتەۋ ھەلۋەكەۋەتى دوزمانتى لەبەر چاۋە.

۸ ئىمە تۇ ئامادە دەكەين بەشىۋەيەك كە ئەنجامدانى ئىشى چاكەۋ قەسەى خىرت لەلا ئاسان بىت ۋە بەرنامەيەكت پىدەسپىرىن كە ئاسان ۋە چاك ۋە پىك ۋە بىت.

۹ دەى سا تۇش بەردەۋامبە لەسەر ئامۇزگارى چ سودى بىت ئامۇزگارىەكەت ۋە چ نەبىت، چۈنكە بەرنامەى تۇ گەياندى پەيامى ئىمەيە بە خەلۋ ۋە نەشىتنى بەھانەى خەلگە، جا ئەگەر پەيامەكەى لىۋەرگىرت ئەۋىش خۇشەخت دەبىت، خۇ ئەگەر ۋەرىشى نەگرت تۇ ئەركى سەرشانى خۇت ئەنجامداۋە كابرانىش بەھانەى نەماۋە بۇ دۋارۋ، ۋە دەشگونجىت بەم مانايە بىت كە تۇ ئامۇزگارى بىكە ھەتا ئەۋ كاتەى كە دەزانىت ئامۇزگارىكردىن بەسۋە ۋە ھەر كاتىك زانىت سودى نىە ئىتر ئامۇزگارىكردىن پىۋىست نىە لەسەرت ۋەتە: زانىارى خۇت لەبەردەم كەسىكدا دابنى كە نرخی بزانىت، چۈنكە ھەر ئەۋ كەسەيە سود لە تۇ ۋەردەگىرت ۋەك دەفەرمۇئ:

۱۰ بەم زۋانە پەندو ئامۇزگارى ۋەردەگىرت لە قەسو ئامۇزگارى تۇ ئەۋ كەسەى دەترسىت لە ئايندەۋ پاشەپۇۋى خۇى ۋە دادگاى ﷻ دانائو دەسەلاتدار.

۱۱ جا دورەكەۋىتەۋە لە ئايەتەكانى خۋاۋ ئامۇزگارىەكانى تۇ بەدەختىن ۋە خراپىن كەس، ئاشكرايە ھاتنى مەۋق بۇ دىنا بۇ دەرگەۋەتنى پىاۋ چاك ۋە پىاۋ خراپە، ۋە دۋارۋ لەسەر ئەۋ دەرگەۋەتەيە بەسەر بەھەشت يان دۋەخدا دابەشەكرىن.

۱۲ ئەۋ خراپىن كەسە دەچىتە ناۋ ئاگرى گەۋەترمەۋ.

۱۳ پاشان نامرىت تا لەۋ سزايە پزگارى بىت ۋە ناۋى بە زىانىكى ۋە كە سودى ھەبىت بۇى بەلگو زىانەكەى زىانە بۇى ۋەك لە سورتمى ئىبراھىم دا دەفەرمۇئ: ﷻ لەھەمو جىگايەكەۋە مردن بۇى دىت بەلام نامرىت ﷻ ۋە ھەمان مەبەست لە ئايەتى ھەفتاۋچۋارى سورتمى (تاھا) دا ھاتوۋ. پاشان دەفەرمۇئ

۱۴ بەپراستى پزگاربۋە ئەۋ كەسەى كە خۇى لە خراپەۋ تاۋان پاك دەكاتەۋە بە پەشيمان بوۋنەۋە لىيان ۋە ئەنجامدانى ئىشى چاك.

۱۵ ۋە ئەۋ كەسەيش كە يادى ناۋى پەرۋەردگارى خۇى كىرد بى، جا پىنج نۆيژە فەرزەكانى ئەنجام دابىت، ھەندىك لىرەدا (تزگى)يان بە زەكاتى سەرچاك كىردنەۋەدى (زكاة الفطر) داناوۋە (فصلی) بەماناى نۆيژى جەۋن داناوۋە، بەلام بە ماناى پىشۋو

دهخویند، پرسیار کرا له نوعمانی کوری به شیر که پیغمبر ﷺ له نویژی جومعهدا له گهل سوردتی (الجمعه) دا چیتری دهخویند وتی ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ ی دهخویند. نیمای مالیک و نیمای موسلم و بیجگه له وانیس ئەم فەرمودیان هیناوه. به ناوی الله ی زۆربه سۆزو بپنیهیهت میهره بان

- ١) ئایا بپتگه یشتوه قسه و باسی ئەوداپۆشهره واته: ئایا دهنگوباسی پاشه پۆژت پتگه یشتوه که داپۆشهری هه مو خه لکه و هه مو که سیک دهگریته وه و که س ناتوانیت ئەو پۆژه نه بینیت؟ وشه ی (الغاشیه) ناویکه له ناوهکانی پاشه پۆژ، ئینجا هه ندیک له پرووداوه گرنگهکانی ئەو پۆژه سامناکه باسدهکات و دهفهرموی:
 - ٢) کۆمه له خه لکیک هه ن که له و پۆژدا شه رمه نده و چاوشۆرن.
 - ٣) نیشکه ره و ماندوو، چونکه نیشهکانیان راست و دروست نه بووه، ئیستا ته نها ماندوبونیان بۆ ماوه ته وه و ده ستیان خالی و نا ئومید و شه رمه ندن له و پۆژدا.
 - ٤) ئەوه که سه ده چپته ناو ناگری زۆر گهرمه وه،
 - ٥) که له سه رچاوه که یه کی زۆر داخیش ناوی پیده دریت.
 - ئه گهرچی وشه ی (خَشِيعَةٌ، عَامِلَةٌ، نَاصِبَةٌ، تَصَلَّى) به تاک هاتون، به لام چونکه مه به ستی به و ئەو خاوه ن دهم چاوه شه رمه نده و سه رشۆرانه یه بۆیه به کۆ ئەمجاره ده فهرموی:
 - ٦) بۆ ئەوان هه یج خواردنیک نیه بیجگه له و درکی حوشتر خوار. که دره ختیکی درکاوییه جگه له حوشتر هه چه تر نا یخوات.
 - ٧) نه که س قه له و دهکات و نه که س له برسیتی رزگار دهکات واته: ئەویش ته نها سزایه که و له برسا په لاماری ددهاتی و به هه زار حال تا له گه روی ئاواده بیت، به راستی زۆربه ی ئیمه ئاوهاین و هه میشه ماندوین چ ئەوانه مان که هه میشه خه ریکی مال کۆکردنه وه و عه مارکردن و خواو پاشه پۆژیان له بیر نه ماوه، چ ئەوانه مان که خوی به ناو دینه وه ماندو دهکات به لام له رینگای بیدعهت و خه رافات هوه، جیگای ئەوه یه که ئەم جۆره که سانه باش له م نایه تانه وردبینه وه و خویان دو چاری ئەم پۆژه سامناکه و ئەو شه رمه نده یی و پۆژ ره شی ه نه کهن، ئینجا هه روه کو باوی قورئان پاش باسکردنی خراپان و سزایان باسی چاکه کاران و پاداشتیان دهکات و ده فهرموی:
 - ٨) چه ند پرویه کیش هه ن له و پۆژدا که شادمان و که یفخۆشه.

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۚ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝ ١٨ ۝ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝ ١٩ ۝

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝ ١ ۝ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ۝ ٢ ۝ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۝ ٣ ۝ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ۝ ٤ ۝ تَسْقَى مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ۝ ٥ ۝ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝ ٦ ۝ لَا يَسْمَنُ وَلَا يَغْنَى مِنْ جُوعٍ ۝ ٧ ۝ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝ ٨ ۝ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۝ ٩ ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝ ١٠ ۝ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ۝ ١١ ۝ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝ ١٢ ۝ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝ ١٣ ۝ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝ ١٤ ۝ وَنَارٌ مَقْصُوفَةٌ ۝ ١٥ ۝ وَزَرَارِيٌّ مَبْنُوءَةٌ ۝ ١٦ ۝ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝ ١٧ ۝ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝ ١٨ ۝ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝ ١٩ ۝ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝ ٢٠ ۝ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝ ٢١ ۝ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۝ ٢٢ ۝ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝ ٢٣ ۝ فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝ ٢٤ ۝ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝ ٢٥ ۝ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝ ٢٦ ۝

گشتی تره و هه مویان دهگریته وه، ئینجا الله پوی فهرموده دهکاته بیباوه ران و ده فهرموی:

- ١٦) به لکو ئیوه زیانی دنیا و رابواردنه کورته که ی دنیا بۆ خۆتان هه لده بژیرن و به ئەوه وه خۆتان خه ریک دهکهن.
- ١٧) سا دلنیا بن که هه ر پاشه پۆژ چاکتره و هه ر ئەوه دوانه هاتو.
- ١٨) خۆ ئەم بریاره له په ردهکانی پشویشدا که بۆ پیغمبرانی پیش تۆ هاتوون تۆمارکراوه .
- ١٩) که په ردهکانی ئیبراهیم و موسا یه (سهلامی خویان لیبی) واته ئەوه ی که له م سوره ته دا هاتوه له په ردهکانی ئەو دوو پیغمبره شدا باسکراوه، و تراوه سه دو چوار په رده هاتوه ده بۆ نادهم و په نجا بۆ شیس و سی بۆ ئیدریس و ده بۆ ئیبراهیم و ته ورات و ئینجیل و زه بور و قورئاننیش.

سورته ی غاشیه

سورته ی غاشیه که هه شتاو هه شته مین سورته ی قورئانه، له مه که دا هاتوه ته خواره وه، بیست و شه ش نایه ته، و تراوه به گویره ی دابه زین نۆهه مین سورته وه پاش سورته ی (الذاریات) و پیش (الکھف) دابه زیوه، له پیشه وه وتمان که پیغمبر ﷺ سورته ی ئەعلا و ئەم سورته ی له نویژی جه زن و جومعه دا

۹ چونکه رازیله لهو کوششهی که له دنیا دا کردویه تی، جا نهو
رؤژه که نهو کومه له خراپه ده خرینه ناو ناگری سوتینه رو ناوی
داخه وه، نهوان خوشرین خواردنیا ن پیده دریت و به به ره می
کرداری خو یان لهو رؤژه دا شادمانن.

۱۰ له ناو به هه شتی بلند مه قامدان.

۱۱ له ناو نهو به هه شته دا هیچ قسه یه کی بیسوود و بی نرخ
نابیسیت، به لکو ههر سه لام کردن و شاد باش به یه کتر وتنه،
نینجا خوا به کورتی باسیکی نهو به هه شته ده کات و ده فهرموئ:

۱۲ تییدایه چاوگهی ناوی گه وره که هه میشه فرکه ی دیت.

۱۳ جا له ناویدا ته ختگه لی به رزگراوه هه ن،

۱۴ وه گۆزه و په رداخ گه لی تیدا دانراوه،

۱۵ جا پالشتی گه لیکی فره وانی تیدا ریزگراوه.

۱۶ خو فهرش ریژیش گراوه، نه مانه و سه دان به لکو هه زاران
نیعمه تی تر لهو به هه شته دا ناماده گراوه بۆ پیاوچاگان، وهک له
حه دیسی قودسیدا هاتوه که خوا ده فهرموئ: {أَعَدْتُ لِعِبَادِي
الصَّالِحِينَ مَا لَا أَدْنَى سَعَتٍ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ/ البخاری
وغیره/ واته: نامادم کردوه بۆ بهنده چاکه کانم نه وهی که چاو
نه بیینیوه و گوئ نه بییستوه نه هاتوه به دلی هیچ مرؤفیکدا}
به راستی مرؤفی دانا و زیر نهو که سه یه که کیبه رکئ بکات بۆ
به دهسته یانی نهو حیگا به نرخ و پر نازو نیعمه ته وه له هه موی
خوشر پاش بینینی خوا نه وه یه که هیچ نیئش و نازاریکی
تیدانیه و هه رگیز دوا یی نایه ت، خوا بیکات به نسیب گشت لامان.
آمین. نینجا پاش نه وهی سه ردانیکی به هه شت و دۆزه خی پیکردین
ده مانه ییته وه بۆ دنیا و چهند دروستکراویکی گرنگی خو ی
ده خاته پیش چاومان تا چاکتر نهو زاته بناسین و باشر هه ولی
خواناسی و چاکه بده یین و ده فهرموئ:

۱۷ نایا ته ماشای خوشر ناکه ن که چۆن دروستبوه؟ به راستی
دروستکراویکی سه رسور هینه ره هه م له باره ی چۆنیه تی
دروستبونیوه وه هه م له باره ی هیزو توانای هه لگرتنی شتی زۆر
قورس و گه ردنکه چ و رامی بۆ بی هیزترین مرؤف و گوشتی
ده خوریت و باری پی هه لده گریت و سود له کورک و شیرکه ی
وه رده گریت، له راستیدا به نرخترین مالی عهره ب بو، به تاییه ت
له و کاته دا که سه یاره نه بو وه ناوچه کانیشیان که م ناو بوه که

خوشر ده توانیت جاریک ناو بخوات و به شی چهند رۆژیکی
پیویست هه لگرئ، به هوی نهو کیسه تاییه ته ی که خوا پییداوه.

۱۸ جا نایا ته ماشای ناسمان ناکه ن که چۆن به رزگراوه ته وه بی
نه وهی کۆله که یه کی هه بی ت که نیمه به چاو بیبینین و جوان و
نه خشین گراوه به رۆزو مانگو نه ستیره کان و هیچ شه قاریکی
تیدانیه؟

۱۹ سا نایا ته ماشای چیاکان ناکه ن که چۆن دروستکراون؟ که
بوته هوی جوانکردنی زهوی و راگیر کردنی و به هیزکردنی و
عه ماری ناوی زهوی.

۲۰ جا نایا ته ماشای زهوی ناکه ن که چۆن پان گراوه ته وه و
هه مو شتیکی پیویستی زینده گی تیدا دانراوه؟ واته بۆ بیر له وانه
ناکه نه وه و خوی خۆتان بناسن و گوپرایه ل و فهرمان به دراربین،
خۆ چاک ده زانن نه م چوار دروستکراوه که هه میشه وه به ر
چاوتان ده که ویت و کراوه به مائیک و نیوهی تیدا ده زی هیچی
دروستکراوی دهستی مرؤف نیه، به لکو مرؤف له راست نهو چوار
دروستکراوه گرنگه دا سه رسامه و بیر له کامیان بکاته وه ده یان و
سه دان شتی گرنگیان تیدا به دی ده کات و هه ریه که ی بانگه وازی
تاک و ته نیایی و زانایی و ده سه لات و دانایی الله ده کات، خو هه ر
خو یان به سن نه گه ر مرؤف زیری خو ی بخاته کاره وه بۆ سه لماندنی
تاک و ته نیایی و ده سه لاتی خوا و ته نها وه بیر هیئانه وهی ده ویت،
بۆیه پاش نه وانه ده فهرموئ:

۲۱ نهی محمد تۆ نامۆزگاری بکه و وه بیریان بخه ره وه بیگومان
تۆ بیجگه له نامۆزگاریکاریک شتیکی ترت پینه سپیراوه.

۲۲ تۆ زۆرت نیه به سه ر نه واندو زال نیت که نه وان به زۆر
بخه یته سه ر ریگای نایین، واته تۆ دلت نارحه ت نه بی ت و
خه میان مه خو، چونکه نه رکی سه رشانی تۆ ته نها نامۆزگاری و
راگه یاندنه ، جا نه وه نه بی که نه وان هه رچی بکه ن له چاک و
خراپ هه ره وکو یه ک ته ماشا بکری ن نه خیر وانیه.

۲۳ به لام نهو که سه ی که پشتی کردیته نایین و بیباوه ر
بوویت،

۲۴ نه وسا خوا سزایان ده دات به سزایه کی گه وره تر له و
تاوانانه ی که ده یانکردو له و نیئش و نازارانه ی که بۆ خاوه ن
باوه رانیان دروست ده کرد له دنیا دا.

۲۵ به بیگومان ته نها هه ر بۆ لای نیمه ده گه رینه وه، هه رچی
بن و هه رچی بکه ن و هه چهند بزین هه ر ده بی ت بی نه وه به ر
ده ستان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۱ وَلَیْلٍ عَشْرِ ۲ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۳ وَاللَّیْلِ إِذَا یَسْرِ ۴ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۵ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۶ إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۷ الَّتِي لَمْ یَخْلُقْ مِنْهَا فِی الْبَلَدِ ۸ وَثَمُودَ الَّذِینَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۹ وَفِرْعَوْنَ ذِی الْأَوْدَادِ ۱۰ الَّذِینَ طَغَوْا فِی الْبَلَدِ ۱۱ فَأَكْثَرُوا فِیهَا الْفُسَادَ ۱۲ فَصَبَّ عَلَیْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۱۳ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۱۴ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فِیْقُولُ رَبِّیْ أَكْرَمَنِ ۱۵ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَیْهِ رِزْقَهُ فِیْقُولُ رَبِّیْ أَهْنَنِ ۱۶ كَلَّا بَلْ لَّا تَكْرَمُونَ ۱۷ وَلَا تَحْضُوتُ عَلَی طَعَامِ الْمُسْكِینِ ۱۸ وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ۱۹ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۲۰ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۲۱ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۲۲ وَجَاءَ یَوْمَئِذٍ یَوْمِئِذٍ بِجَهَنَّمَ یَوْمَئِذٍ یَبْدَأُ الْإِنْسَانَ وَآفِی لَهُ الذِّكْرُ ۲۳

{أَفَتَأْتَنَ يَا مَعَاذُ؟ أَيْنَ أَنْتَ مِنْ ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ و﴿وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا﴾ و﴿وَالْفَجْرِ﴾ و﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى﴾ / ئەى مەعاز تۆ ئىش و ئازارو بەلا دروست دەكەيت؟ ئەى تۆ بۆ سورەتى (الاعلى) و (الشمس) و (الفجر) و (الليل) ناخوينت؟ بەگوێرەى رىوايهتى تر ئەم نوێزە عىشا بوە واتە: سونەتە خویندى ئەو سورەتانەبۆ ئىمام لە نوێزى عىشادا.

بەناوى الله ى زۆر بەسۆزو بېنپههت مېهرەبان

۱ سویند بە بهیانی، جا ئیتر دەگونجیت مەبەست هەمو بەیانیکە بێت، چونکە ئەو کاتە کاتیکی پڕ خێرو پیرۆزە بۆ باوەرداران کە دوو رکات نوێزى سونەتى ئەو کاتە لە دنیاو ئەوێ لەناویدا جاکترە بۆیان، وەکاتى گەرانهوێ هێزە بۆ لەشى مەرۆف و ئامادەبونىەتى بۆ دەستپێکردنەوێ ئىش و کاروبارەکانى، دەشگونجیت مەبەست بەیانى رۆژى جەژنى قوربان یان بەیانى شەوى هاتنەخوارەوێ قورئان بێت یان مەبەست تەواوى رۆژ بێت.

۲ جا سویند بە دە شەوکان، چ دە شەوى سەرەتای مانگی (ذی الحجة) بێت، یان دە شەوى کۆتای مانگی رەمەزان بێت کە شەوى قەدرى تێدايە، یان مەبەست ئەوان و بێجگە لەوانیش بێت واتە: سویند بە دە شەوى زۆر گەورە.

۳ سا سویند بە جیوت و بە تاکیش کە دروستکراو هەموى جیوتەو الله خۆى تاکە، پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: { لِلَّهِ تَسْعَةٌ وَتَسْعُونَ اسْمًا مَائَةً إِلَّا وَاحِدًا لَا يَخْفَظُهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَهُوَ وَتَرُ يُجِبُ الْوُتْرُ/متفق عليه/ خوا نەودو نۆ ناوى هەیهو هەرکەسیک لەبەریان بکات و کاریان پێبکات دەجێتە بەهەشتەوێ خۆى تاکەو تاکى خوش دەوێ }

۴ ئەوسا سویند بە شەویش کاتیکی کە دەروات، جا چ رۆشتن و نەمانى بێت یان مەبەست شەوێکی دیاری بێت کە شەوى جەژنى قوربان و شەوى هاتنە خوارەوێ قورئان و شەوى شەوڕەوێ و بەرزبونەوێ پێغەمبەرمان ﷺ بێت، کە لە هەمویاندا روداوى گەورە و گرنگ رویداوێ شایانى ئەوەن کە الله بەو سویندەى بیانخاتەوێ بیری مەرۆف، تا مەرۆف زیاتر بە بەندایەتى خواى خۆیەوێ خەریک ببیت و زیاتر خۆى لە خواوە نزیک بکاتەو، ئەگەر ژیر و بەفام بێت، بۆیە لەپاش ئەم پێنج سویندە دەفەرموی:

۵ ئایا سویند هەیه لەسویندانە گرنگتر تا سویندى بى بخوریت بۆ خاوەنى بیرو ژیر؟ واتە سویندیکی گرنگتر لەمانە

۶ لەپاشان بەبیشک پێویستمان کردوێ لەسەر خۆمان کە ئى پێچینهویمان لەگەڵدا بکەین و سزای خراپە و تاوانیان لێوەرگیرین و پاداشتى چاکەى چاکەکارانیش بدەینهوێ.

سورەتى فەجر کە هەشتاو نۆهەمین سورەتى قورئانە، لە مەکەدا هاتوێتە خوارەو، سى ئایەتە، و تراوێ بەگوێرەى دابەزین دەهەمین سورەتە، پاش سورەتى (الليل) و پێش (الضحى) دابەزیوێ.

ئىمامى نەسائى بۆمان دەگێرێتەوێ لە جابیرەوێ کە وتى: مەعاز ئىمامەتى کرد لە نوێزیکداو کابرایەکیش هات لەگەڵ ئەودا نوێزى دابەست و مەعاز درێژى دا بە نوێزەکەى و کابرا جەو کەناریکی مژگەوتەکەوێ بە تەنیا نوێزى خۆى خویند، ئەم هەوالە بە مەعاز گەشت و ئەویش وتى: ئەوێ موناqqە، ئەم قەسەیه باسکرا بۆ پێغەمبەر ﷺ و پێغەمبەرىش ﷺ پەرسىارى لەو کابرایە کرد، ئەویش وتى: ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ من هاتوم نوێزى لەگەڵدا بخوینم، کەچى ئەو زۆر درێژى دا بەو نوێزەو من توانام نەما و ازەم هێناو هاتەم گۆشەیهى مژگەوتەکەوێ نوێزم کردو هاتەوێ ئالفم دا بە ولاغە ناوکیشەکەم، جا پێغەمبەر ﷺ کاتى کە ئەم قەسەیهى بىست بە تورپەیهوێ دەفەرموی:

نې، لېرەدا سۆيىند لەسەر خوراوەكەى باس نەکردوو، چونكە ئەم باسەى پاش سۆيىندەكان سۆيىند لەسەر خوراوەكە رۆشن دەكاتەووە دەتوانىن بۆلەين سۆيىند بەوانە بۆباوەرەن، ھەرچەند بەھىزىن وەكو: گەلى عادو ھەرچەند سەمكارو بۆ بەزەبى بن وەكو فەرەون و ھەرچەند لەناوخۆياندا بەش بەشبن و لە دژايەتى پېغەمبەر و ئايىنەكەى و پەيرەوانى يەكەست بن وەكو: گەلى سەمود سەرئەنجام تىكەمشكىن و تۆلەى تاوانەكانيان لېوەر دەگىرئەت، ئەوئە لەپاش ئەو سۆيىندانە دەفەر مۆى:

۶ ئايا تۆ نەتزانىوہ خواى تۆ چى کرد بە گەلى عاد؟ ئەو عادەى كە لە نەوہى

۷ ئىرەمە و خاوەنى بەژن و بالەى بەرزو ستونى بەرزى رەشمالەكانيان بون كەگەلىكى كۆچەرى بوون، ئەم گەلە نەوہى عادى كۆرى ئىرەمى كۆرى عەوسى كۆرى سامى كۆرى نوح بون كە دژايەتى پېغەمبەرەكەى خۆيان کرد كە ناوى (ھود عليه السلام) بو الله ئەو و پەيرەوانى رزگار کردو ئەو گەلەى بە بايەك كە حەوت شەو و ھەشت رۆژ بۆرپانەوہ لىيدان و لەناوى بردن، لە چەند سورەتىكى تر بە درىژى باسيان كراو، بەلام لېرەدا تەنھا باسى ھىزو تواناى ئەوان دەكات و دەفەر مۆى:

۸ ئەو عادەى كە وینەى ئەوان تا ئەو كاتەى كە ئەم ئايەتە دابەزىوہ نەبوہ لە ھىچ شارێكدا ھەم لە ھىزو دەسەلاتياندا ھەم لە گەورەبى و بەھىزى لەشياندا، ئىنجا باسى گەلىكى تر دەكات و دەفەر مۆى:

۹ ئەى پىتگەيشتوہ دەنگوباسى گەلى سەمود، ئەوانەى كە لە شىوہكاندا بەردى گەورەيان دەتاشى و شەقيان دەکردو دەيانکرد بە مالىكى گەورە و خۆش بۆ خۆيان ئەوانە لەجياتى خانو دروستكرندە لەچياكاندا ئەشكەوتيان دروست دەکردو دەيانکرد بە مالى خۆيان و پېغەمبەرەكەيان ناوى (صالح عليه السلام) بو ئەوانىش دژايەتى پېغەمبەرەكەيان کردو الله بە دەنگىك لەناوى بردن، ئىنجا باسى گەلىكى تر دەكات و دەفەر مۆى:

۱۰ جا ئايا دەنگوباسى فەرەونەت پىگەيشتوہ، ئەو فەرەونەى كە خاوەنى ھىزىكى زۆر بو كە نەيارانى خۆى بە ھەر چوارپەل لە ھەر چوار لاوہ دەبەستەوہ بە مېخەوہ بەردى گەورەى لەسەر دادەنان تا دەمردن، ئىنجا الله ئەم سىانە دەداتە پال يەكو دەفەر مۆى:

۱۱ ئەو كەسانە بون كە لەناو شارەكاندا دەستدرىژى و ستەميان دەکرد.

۱۲ جا ئەمانە لەناوئەو شارانەدا خراپەيان يەكجار زۆر کرد لە داوین پىسى و بۆ رەحمى و دژايەتى پېغەمبەرەن و ئازاردانى خەلك، ئەوئەندە تاوانيان کرد خوا رقى لىيان ھەستا و ھەريەكە سزاي تايبەتى خۆى بۆ ناردن. وەك دەفەر مۆى:

۱۳ جا پەرورەدگارى تۆ رژاندى بەسەر ئەواندا چەندىن جۆر سزا لە دنياو و بنېرى كردن و ھەر لەو كاتەشەوہ چوونەتە ناو ئاگر تا رۆژى حىساب دېتە پېشەوہ و ديسان دەخريئە ناو سەختري سزاوہ. وەك لە سورەتى (غافر) (۴۵-۴۶) دا دەفەر مۆى: ﴿ھاتەدى بۆئالى فەرەون خراپترين سزا كەئاگر بەبەيانيان و بە ئىواراندا رادەگىرئەن لەسەرى و كاتى كە قىامەتیش ھات فەرمان دەدرئەت كە: ئالى فەرەون بىخەنە ناو سەخت تري سزاوہ﴾ ئىنجا دەفەر مۆى:

۱۴ بىگومان پەرورەدگارى چاودېرە و كرادار و تارو ئاشكراو پەنھانى ئەوانە ھەمودەبىنى و دەزانى و لەپاشدا مافى ھەموى دەدات چاك بەچاك و خراپيش بەخراپ، ئىنجا خواى مېھرەبان مەرۆف لە بۆچونى نارەوا بەرگرى دەكات و دەفەر مۆى:

۱۵ كاتىك كە مەرۆف تاقى بكريئەوہ لەلايەن پەرورەدگارى خۆيەوہ و پىزى لى بگريئەت و نىعمەتى خۆى برژيئەت بەسەريدا ئەو كاتە ئەو بەندەيە ماناى تافىكرەنەوہ نازانئەت و وا دەزانئەت ئەم رېزو نىعمەتە زۆرە لەسەرئەوہ بوہ كە ئەو مەرۆفكى چاكەو دەلئەت: پەرورەدگارم منى بەرپىز كردو، كەچى ھەر ئەو مەرۆفە ئەگەر دوچارى تەنگوچەلەمە بكريئەت زۆر بېزار دەبئەت و ئاگای لە دروستبون و ھاتنى خۆى بۆ ئەم ژيانە ناميئەت و نازانئەت ژيان بەخۆشى و ناخۆشەوہ ھەر تافىكرەنەوہيە و پاش كەمىكى تر دەبى بنە و بارگەى خۆى بپيچيئەوہ و بەرە و وەرگرتنى پاداشتى تافىكرەنەوہكەى خۆى بروات وەك دەفەر مۆى:

۱۶ خۆ ئەم مەرۆفە ھەر كاتىكىش تاقى بكريئەوہ و ژيانى لى تەنگ بكريئەوہ دەلئەت: پەرورەدگارم سووكى كردم، الله یش لە وەلامى ھەردوو لادا دەفەر مۆى:

۱۷ نەخىر وانىو ئەو گومانەى مەرۆف راست نىو الله مال دەدات بە كەسەك خۆشى بوئەت و بە كەسەكەش كەخۆشى نەوئەت، وە ژيان تال دەكات لە كەسەك كە خۆشى دەوئەت و لە كەسەكەش كە خۆشى ناوئەت لە ھەردوولا كەسەك دەبەتەوہ كە سوپاسى بكات و بە ئىشەكانى الله رازى بئەت. ئەو بەجىگای خۆى كە ئىوہ تەنھا خۆشى و ناخۆشى خۆتان لەبەر چاو و دگرن و بەشەوہيەكى ھەلە ھەلەئەندەسەنگيئەن، ئىوہ ئەم رەوشتە خراپانەيشتان ھەيە **يەكەم:** ئىوہ رېزى ھەتيو ناگرن، لە فەرمودەى پېغەمبەرمان ﷺ

دا هاتوه که ددغه رموی: { كَافِلُ الْيَتِيمِ لَهُ أَوْ لِغَيْرِهِ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ فِي الْحَقِّ } / احمد ومسلم/ سهرپه رستی که ری هه تیوو جگه له ویش من وئو له به هشتدا ئاوده این به دوو په نجهی خوئی (په نجهی شاهاده تو په نجهی ناوهراسه) هیمای کرد}

ئىسلام ئايىنى مېھرىبانى و خوشەويستىيە و دىيەوى مروّف
 بە جوانى بڑى و كوّمەلگايەكى بەختە وەرى ھەيىت، لەبەرئە وەدڑى
 ھەموچۆرە ستەمىكە لەوانە مالى ھەتيو بەنارەوا خواردنە و
 بەيەكيك لە و ھەوت تاوانانەى داناو ھە مروّف لەناو دەبات، بەلام
 ئەگەرئە و ھەتيو ھە كابرى سەرپەرستى كەرى كەمدەست بو
 ئە وە تاوان نىە لە و مالى بخوات چونكە ئە و یش لەم كاتەدا
 پيويستى بە يارمەتى دان ھەيە، دەلئىن جاريك پياويك ھاتە
 خزمەتى پيغەمبەرمان ﷺ وتى: من كەمدەستم و ھيچم نىە بەلام
 ھەتيويكەم لايە دەلى: پيغەمبەر ﷺ ھەرموى: { كُلْ مِنْ مَالِ يَتِيمِكَ
 غَيْرَ مُسْرِفٍ وَلَا مُبَادِرٍ وَلَا مُتَأَنِّلٍ } / بو داود. الابابى: حسن صحيح / لەمالى
 ھەتيو ھەكەت بخو بەلام زيادەرەوى مەكە و پەلە مەكە بو خواردنە و
 ھەلى نەگريت بو خوت { ئىنجا باسى رەوشتى **دووھەم**: دەكات و
 دەفەر موى:

۱۸) جا ئىۋە خەلگ ھەلئەنن بۆ خواردن دان بە نياز مەندان و
كەمدەستان، واتە پيويستە لەسەر برۋاداران ھەروەكو خۇيان
چاكە دەكەن خەلگى تريش ھەلئەنن لەسەر چاكە كردن و نەلئەن
ئيمە ھەر بەرپرسيارى خۇمانين و بەس. ئينجا خوى **سپەھم**
باسدەكات و دەفەر مۆي:

 خۆ ئۆيۈ مالى مىراتىش دىمەككەن بە خواردىنىكى نادروستو
 ناردەواو بەشى خاۋەن مافەكان نادەن و گویتان لە ھەرام و ھەلال
 نىيە و ھەر مائتان دەست بىكەۋىت ئىتر بەلاتانەۋە گىرگ نىيە
 لەكوپۈە بىت ئەۋەندە مال خۇشەۋىستىن وەك لەبارەى
 جوارھەمىن خوى خراپدا دەفەرەمۆى:

﴿٢٠﴾ جا نڀوه مالتان زور زور خوشدەويٽ بەشيومەك لە ھەر کۆيودەيٽ وەرمەدەگرن و کە مالىستان ببٽ عەمبارى دەکەن و دەستگيرۆى نياز مەندو کە مەدەستان ناکەن. ئينجا خاوى خاوەن دلەکان بەپەلە گەشتيک بە دلەکان دەکا و راپان دەو دەشيئيٽ و وريابان دەکاتەو و دەفەر موي:

٢١ به‌پرستی دنیا ئاوا نیه که ئه‌وان بیرى لێده‌که‌نه‌وه به‌گۆ
ئهو کاته‌ی که زه‌وى کو‌تێ‌راو پانکرایه‌وه‌و چیاکان و ده‌ریاکان
نه‌مان و مڕۆڤ هه‌موى زیندوگرایه‌وه‌و له مه‌یدانى کۆ‌کردنه‌وه‌دا
نامه‌دک‌ان.

۲۲) جاپه‌روەردگارت هاتو و فریشتەکانیش چین چین وەستان.
(چۆنیەتی هاتنی پەروەردگار لە وەسفە کرداریەکانی خواپە وەکو
باقی وەسفە زاتی و فیعلیەکانی تری خوا کە باسکراون،
سەلامەتترین ڕیگا ئەومێهەبۆئێن: باوەڕمان پێی هەیه بەو
شیوێی کە هاتو، بەلام چۆنیەتیەکە ی نازانین). ئێنجا
دەفەر موی:

جا دۆزەخ دەھینریت و خەلک بەچاوی خۆی دەیبینیت،
 ئەوسا ئەو رۆژە مەرۇف بێردەکاتەوہ کہ چی کردەو دەبیت چۆن
 پرزگاری ببیت، بەلام تازە ئەو بێرکردنەوہیە هیچ سوودیکی
 پێنادات وەک دەفەرموئ: دەی چ سوودیکی ھەیە بۆی ئەو
 بێرکردنەوہ، بەئێ خراپەکاران لەم دنیا دا گوئ ناگرن لە قورئان و
 فەرمودەکانی پیغەمبەرمان ﷺ و ھەرچی لە دەستیان بیت لە
 خراپە و تاوان کوتایی ناگەن بەئکو زۆر جار خویشیانی
 پێتەلدەکێشن لەناو ھاوسەرانیاندا، بەلام خو ئەو رۆژە ئەو پیاوہ
 نین.

٢٤
بەلگۆ بە شەرمەندەیی و ترسەو دەلێن: خۆزگە مەشتی
چاکم بکردایە بۆ ئەم ژيانەم. بەلێ ئەوانەى كه‌وا لە دنیادا گۆی
لە قورئان و فەرمودە راستەکانى پێغەمبەرمان ﷺ ناگرن و گائە
بە پەروشت و سیمای باوەرداران دەکەن، لەو پڕۆژەدا قەپ بە دەستی
خۆیاندا دەکەن و پەشیمان دەبنەو و لەو رەفتارە خراپەیان بەلام
پەشیمان بونەو هیچ سودێکیان پێنادات، جا با بەر لە هاتنى ئەو
پڕۆژە بیرکەنەو و پەشیمان ببنەو، چونکە خوا زۆر میهرەبانەو
پەشیمانبونەو و بیان لیوەردەگرێت ئەگینا کۆت و زنجیر و سزای
سەختیان لەبەردەمدایە وەك دەفەر موی:

جا ئەو پۈۋە ھىچ كەس ناتوانىت سزايەك بدات بە ويئەى
ئەو سزا سەختەى اللہ.

۲۶) وه هیچ که سیکیش کوټو زنجیر ناکات که سهختر بیټ لهو کوټو زنجیره ی خوا بوخوانوناسو تاویناران.

واته: هه‌مو جوړه سزاګانی دنیای تاوانباران بۆ چه‌وساوه‌و سته‌م لیکراوان بڅه‌یته سه‌ریه‌ک ناګاته سه‌ختی سزای ئه‌و پږۆژی خوا بۆ‌تاوانباران، وه هه‌مو کوټو زنجیری تاوانبارانی دنیا بۆ ژیرده‌سته‌و سته‌م لیکراوان ناګاته ئیش و نازاری کوټو زنجیری ئه‌و پږۆزی الله، ئاشکرایه ئه‌م سزاو کوټو زنجیره بۆ تاوانبارانه‌و خاوه‌ن باوه‌رانی راسته‌قینه له‌و پږۆده‌ا سه‌ربه‌زو دلخۆشن و چاوه‌روانی جیګای خوش‌ترو پله‌ی به‌رزتر ده‌کهن و خوا ده‌فه‌رموئ:

۲۷) نهی گیانه نارامگرو دامه زراوده که.

۲۸) بگه پیره وه بۆ لای پهروهردگار ی خۆت به په زامه ندی به و چاکانه ی که له گه ئا ده کریت که رازی ده کریت و به هوی نه و چاکانه ش که کردوته خوات له خۆت رازی کردوه،

۲۹) دهی بجۆره ناو بهنده چاک و به ریزه کانی منه وه

۳۰) وه بجۆره ناو به ههشتی منه وه. هه ندیک له ته فسیر نوسان ده لێن: ئەم ئایه ته ده رباری (عوسمان) ی کوری عه فان خه لیفه ی سه همی موسلمانان دابه زیوه وه هه ندیکش ده لێن: ده رباری (حمزه) ی کوری عه بدولوته لیب ی گه وری هه مو شه هیدانه وه هاتوه، ده شگونجیت ده رباری هه ردووکیان دوو جار دابه زیبیت. والله اعلم. جا ته ماشای نه و لوتضو ریزه گه وریه بکه ن که خوا دایناوه بۆ بهنده چاکه کانی. (خوا له و چاکانه مان حیساب بکات) امین.

سورتهی بهلهد

۲۰

۹۰

سورتهی بهلهد که نه وه ده هه مین سورتهی قورئانه له مه که دا هاتوته خواره وه بیست ئایه ته، و تراوه به گویره ی دابه زین سی و پینجه مین سورته و پاش سورتهی (ق) و پێش (تاریق) دابه زیوه. به ناوی الله ی زۆریه سوژو و بیئیه اهت میهره بان

۱) وانیه، سویند بهم شاره که مه که یه .

۲) جا تو ئیستا له و شاره دای و هه مو خراپه یه که له و شاره دا قه ده غه یه، که چی نه وان ئیش و نازاری زۆر دروست ده که ن بۆ توو به نازاردانی په پیره وانت دلت بریندار ده که ن، پیغه مبه رمان له روژی فه ته چی مه که دا فه رموی: { فَإِنَّ هَذَا بَلَدٌ حَرَّمَ اللَّهُ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَهُوَ حَرَامٌ بِحُرْمَةِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَإِنَّهُ لَمِنْ جَحَلِ الْقِتَالِ فِيهِ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَلَمْ يَحَلَّ لِي إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ / متفق عليه / جا بیگومان نه مه شاریکه له ورۆژه وه که خوا ئاسمانان و زهوی دروست کردوه هه مو جۆره سته مو و کوشتاریکی تیدا قه ده غه کردوه وه هه روایش قه ده غه یه به قه ده غه کردنیکی خوایی هه تا روژی قیامهت، بیگومان شه ر تیدا حه لال نه یوه بۆ هیه که سی که پێش من و بۆ منیش ته نه ا سه عاتی که له روژ حه لال بوه { بۆیه هه ندی له رافه کاران پێیان وایه مه به ست له ئایه ته که نه وه یه که شاری مه که بۆ تو: نه ی پیغه مبه ر ﷺ حه لال کراوه که کیت ده وی له دوژمنانت ده توانی له م شاره دا بیکوژیت جا پیغه مبه ر ﷺ له روژی فه ته چی مه که دا فه رمانی کوشتنی که سانیکی دا که له وانه ئیبنو خه ته ل.

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۚ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ۚ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقُهُ أَحَدًا ۚ يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۖ أَرْجَعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَُرْضِيَةً ۚ فَأَدْخِلِي فِي عَبْدِي ۖ وَأَدْخِلِي جَنِّي ۖ ۲۰

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

۲۰

۹۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۖ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۖ وَالْوَدَّ مَوَ لَدَ ۖ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۚ أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۚ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بُلْدًا ۖ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۚ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۚ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۚ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۖ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۖ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۖ فَكَّرَبَةٍ ۖ فَأَوْطَعَهُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۖ يَتَّبِعَا ذَا مَقْرَبَةٍ ۖ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۖ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَصَّوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمُنَنَةِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَّبِعُنَا لَهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْئَمَةِ ۖ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤَصَّدَةٌ ۖ ۲۰

سُورَةُ الْبُقْعَاتِ

۱۵

۹۱

۳) جا سویند به باوک و به مناله کانی که ئاده مو نه وه کانیه تی، واته پاش نه وه ی که خوا سویندی به و جیگا پیرۆزه خوارد سویندی به و که سه شیش خوارد که پێشه کی له و جیگا دا بوه که ئاده مو منداله کانیه تی، هه ندیک و تو یانه مه به ست پیغه مبه رو ئومه ته که یه تی وه که له فه رموده دا هاتوه که پیغه مبه رمان ﷺ ده فه رموی: { إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ بِمَنْزِلَةِ الْوَالِدِ أَعْلَمُكُمْ / ابوداود، حسنه البابانی / من بۆ ئیوه هه ر وه کو باوکی و ام که شاره زایی ئایینتان ده که م { هه ندیکش ده لێن: مه به ستی ئیبراهیم و نه وه کانیه تی که پیغه مبه رمان ﷺ یه کی که له نه وه کانی، جا نه گه ر هه روا به گشتی مانای بکه ین هه مویان ده گریته وه واته: سویند به مروف هه ر له ئاده مه وه هه تا کو تایی نه وه ی ئاده م (خوا لای رازی بیت) ئیبنجا الله پاش نه و سی سوینده ده فه رموی:

۴) به راستی مروفمان دروست کردوه به شیوه یه کی ریک و پیک و هه میشه له رهنج و زحمهت و ته لاشدایه هه ر له و کاته وه که به نه ندازی گه ردیله یه که له سکی دایکیدا خه ریکی ته لاش و زحمه ته به رینمایی و فه رمانی خوا هه تا نه و کاته ی دیته دنیا و گه وریه ده بیت و ده مریت و زیندو ده گریته وه.

۵) ئایا وا ده زانی که س توانای نیه به سه ریدا و خوی هه رچی بکات و بیه ویت نابی لپرسینه وه ی هه بیت؟ نه خیر وانیه و

پرسیاری لیده‌گریٔ له هه‌مو بابە‌تی‌که‌وه به تایبەت له‌بارە‌ی ئه‌و سه‌روه‌ت و سامانه‌ی که له ده‌ستیدا‌بو‌ه.

٤) که‌ده‌لێٔ مائی‌کی زۆرم خه‌رج‌کردوه، واته شانازی ده‌کات به‌و هه‌مو ماله‌ی که له دنیا‌دا خه‌رجی کردوه و له‌ناو خه‌ل‌کی دا باسی ده‌کات و به‌وماله له خۆی بابی ده‌بیٔ که له‌م ئایه‌ته‌دا په‌روه‌ردگار خه‌رج کردنی مال له ریی دنیا‌دا به "له‌ناوبردن" ناوی ده‌بات، چونکه به‌راستی هه‌رمالێک له‌ریی په‌روه‌ردگاردا خه‌رج نه‌ک‌ریٔ ئه‌وه به‌راستی له‌ناو بردنه، جا مرۆفی ئاوا چۆن بیروبۆ‌چونی‌کی هه‌یه و چۆن گومان ده‌کات.

٧) ئایانه‌م جۆره مرۆفه واده‌زانێٔ که‌س نایینیٔ که‌چی کردوه له‌چیدا ئه‌وماله‌ی خه‌رج کردوه؟ ئینجا خوا باسی چه‌ند‌نی‌عه‌تی گرنگی خۆی ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌ی:

٨) ئایا ئی‌مه دوو چاومان به‌و نه‌داوه که شتیان پێ ببینیٔ؟ جا ده‌گونجیٔ ئه‌و که‌سه‌ی که چاوی دا‌بیٔ به‌ تۆ خۆی چاوی نه‌بیٔ که‌تۆ ببینیٔ؟ وتراوه (فَاقْذِ الشَّيْءَ لَا يُعْطِيهِ/ که‌سێ هێچی نه‌بیٔ چی ده‌دات به‌خه‌ل‌ک). ئاشک‌رایه ئه‌وه‌که‌سه‌ی که‌چاوی به‌تۆ‌داوه ده‌بی خۆیشی چاوی هه‌بیٔ. ئینجا باسی نی‌عه‌مه‌تی دوو‌هه‌م و سی‌هه‌م ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌ی:

٩) وه ئایا ئی‌مه زمانمان به‌و نه‌داوه که بتوانیٔ ئه‌وه‌ی له‌ناو دایدا‌یه به‌جوانی رۆشنی بکاته‌وه بۆ خه‌ل‌ک و شتی پێ تام بکات و تیکه‌ی پێ ئه‌مدی‌وو ئه‌ودییو بکات؟ جا ئایا ئی‌مه دوو لیومان به‌و نه‌داوه که یارمه‌تی بدات بۆ جوان قسه‌کردن و شاردنه‌وه‌ی ددانه‌کانی و جوان جوان‌دنی پارو؟ سه‌ره‌پای ئه‌م نی‌عه‌مه‌ته به‌نرخانه‌یش ده‌ستی مرۆفی گرتووه و راست و خراپی پیشان ده‌دات و ده‌فه‌رمو‌ی:

١٠) ئه‌وسا ئی‌مه رێنمایمان کردوه بۆ دوو رێگای راست و ناراست، چاک و خراپ، ده‌ش‌گونجیٔ به‌ مانای رێنمایمان کردوه بۆ مژینی هه‌ردوو مه‌م‌کی دایکی به‌لام له مانای پێ‌ش‌وودا ئه‌وه‌ش ده‌گری‌ته‌وه، ئینجا ده‌فه‌رمو‌ی:

١١) ئای ئه‌و پله سه‌خته نابرن.

١٢) چی تۆی تی‌گه‌یاندوه که‌ئه‌وپله‌سه‌خت چیه؟ ئینجا مانای ئه‌و پله سه‌خته‌مان بۆ روون ده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رمو‌ی:

١٣) ئازاد‌کردنی گه‌ردنه چ به‌نده بیٔ و ئازادی بکات و چ ئازادی‌ک گرفتار بیٔ و رزگاری بکات چ گه‌ردن ئازاد‌کردنی خه‌ل‌ک بیٔ له‌مافی‌ک که‌به‌سه‌ریان‌ه‌وه‌یه هه‌رکامیان بیٔ ئازاد‌کردنی

گه‌ردنه و شتی‌کی زۆر به‌نرخ و گرنگه به‌وجۆره ئازاد کردانه‌ه مرۆف ئه‌و پله سه‌خته ده‌بریٔ.

١٤) یان خۆراک‌دانه له رۆژی برسی‌تی و گرانی و ته‌نگانه‌دا.

١٥) به‌خزمی هه‌تی‌وی، چونکه چاکه‌کردن له‌گه‌ل خزمدا دوو سودی هه‌یه، یه‌که‌م چاکه‌یه و دوو‌هه‌م به‌جێ‌هێنانی په‌یوه‌ندی خزما‌یه‌تی و ده‌کو پێ‌غه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی { الصَّدَقَةُ عَلَى الْمُسْكِينِ صَدَقَةٌ وَهِيَ عَلَى ذِي الرَّحْمِ اثْنَتَانِ صِلَةٌ وَصَدَقَةُ النَّسَائِي، صححه الألبانی } واته: چاکه له‌گه‌ل نه‌دارندا یه‌ک چاکه‌یه، به‌لام له‌گه‌ل خزمدا دووانه، یه‌ک: چاکه‌یه و دوو: په‌یوه‌ندی خزما‌یه‌تی، ئینجا ده‌فه‌رمو‌ی:

١٦) یان خۆراک دان به نه‌دارێکی بی‌که‌س و کارو قه‌رزارو مند‌ال‌دار.

١٧) پاش ئه‌و ئیشه گرنگانه ئه‌مه‌ش بزانه که له‌و گرنگ‌تر ئه‌وه‌یه که ده‌بیٔ ئه‌و چاکه‌کاره له‌و که‌سانه بیٔ که باوه‌ریان هێناوه، چونکه به‌ بی‌باوه‌ری‌ون هێج شتی‌کی چاک سودی نابیٔ بۆی و له‌لای خوا هێج نرخ‌یکی نی‌ه و ئامۆ‌ژگاری یه‌ک‌تر ده‌که‌ن بۆ خۆگری له‌سه‌ر به‌ندایه‌تی و خۆگری له‌ تاوان و خۆگری له‌کاتی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌و زیان لێ که‌وتندا، وه ئامۆ‌ژگاری یه‌ک‌تر ده‌که‌ن له‌سه‌ر به‌زه‌یی هاته‌نه‌وه به‌ خه‌ل‌ک‌دا، له‌ فه‌رموده‌دا هاتوه که: { مَنْ لَا يَرْحَمِ النَّاسَ لَا يَرْحَمَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ / مسلم و غیره } هه‌رکه‌سی‌ک که به‌زه‌یی به‌ خه‌ل‌ک‌دا نه‌یه‌ته‌وه خۆای ده‌سه‌لاتدار و گه‌وره به‌زه‌یی به‌ودا نایه‌ته‌وه.

١٨) ئه‌وانه‌ی که ئه‌و وه‌سف به‌نرخانه‌یان تی‌دا‌بیٔ، ئه‌وانه که‌سانی‌کن که نامه‌ی کرده‌وه‌یان به‌ ده‌ستی راست پێ‌ده‌دریٔ و سه‌ره‌رازو به‌خته‌وه‌ر ده‌بن. جا هه‌روه‌کو باوی قورئان مادام باسی چاکه‌کاران و پادا‌شته‌کانیانی کرد و باسی خراپه‌کاران و سزا‌کانیان به‌شی‌وه‌یه‌کی کورت و جه‌رگ‌پ ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌ی: جا ئه‌وانه‌ی که بی‌باوه‌رن به‌ نیشانه‌کانی ئی‌مه ئه‌وانه هاو‌رپی ده‌سته چه‌پن واته نامه‌ی کرداره‌کانیان به‌ ده‌ستی چه‌پ پێ‌ده‌دریٔ و شه‌رمه‌نده‌و رو په‌شن له‌و رۆ‌ژه‌دا.

٢٠) که ئاگری‌ک دایبۆ‌شی‌ون هه‌رگیز لێی رزگار نابن و هێج ده‌رگایه‌کی نی‌ه تا هی‌وای ده‌رجونیان بیٔ، وشه‌ی (مُؤَصَّدَة) به‌ مانای داگیر‌کردن و به‌ مانای داخرا و هاتووه.

(اللَّهُ) په‌نامان بدات له‌و ئاگره، ئامین یارب العالمین).

هاتوه كه دهفه رموی: { اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا وَرَكَّهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ رَكَّاهَا أَنْتَ وَلَيْسَ بِهَا وَمَوْلَاهَا / مسلم، احمد / نهی په رومردگارم پاريزكاري ببه خشي به نه فسمو پاكي بكه روه تو چاكتريني هه مو پاكو كه راني تو سهرپه رشتي نه وي و به ده ست تويه كاروباري نه و }
ئينجا خواي گه وړه داستاني گه لي سه مودمان به كورتي بو باسده كاتو دهفه رموی:

۱۱) بيباوه پون گه لي سه مود به پيغه مبه ركه يان به هو ي خراپي و سهر كه شيانه وه.

۱۲) به تايبه ت لهو كاته دا كه خراپ ترين كه سيان دهرپه ري كه پياويك بوو خوي ناماده كرد بو كوشتني نه و وشتره ي كه موعجيزه يه كه بو له موعجيزه كاني صالح پيغه مبه ر(سه لامی خواي ليبي) كه پيغه مبه رمان له باره يه وه دهفه رموی: { انْبَعَثَ هَا رَجُلٌ عَرِيْزٌ عَارِمٌ مِّنْ فِي رَهْطِهِ مِثْلُ أَبِي زَمْعَةَ / البخاري / پياويك هه ستا بو نه و نيشه كه پياويكي كه م وي نه و به شه هامت و ليها تو بو له ناوگه له كه ي خوي دا، وهك نه بو زدمعه }.

۱۳) به و مهرجه يش كه پيغه مبه ركه يان پي و تن : نه و وشتره له لايه ني خاوه له سهر داخوازي خوتان وهك به لگه يه كي گرنگ له سهر راستي من هاتوه و نه كهن به نيازي خراپه وه نزيكي ببنه وه واز له به شه ناو كه ي به ين.

۱۴) كه چي نه وان باوه رپان به و نه كردو به درويان خسته وه و چوون وشتره كه يان سهربري نيتر به و هو يه وه خوا رقي هه ستا لييان و سزاي بو ناردن، چاچونكه هه مويان به شدار بون له دزايه تي سالح داو هه مويان به و نيشه رازي بون، نه وسا خوا هه موياني له و سزادا به شدار كردو هه موياني به نركه و ناله يه كه له ناو برد.

۱۵) خو خوا ناترسي ت له ناينده ي نه و سزايه كه نارديه سهر نه و گه له تاوانباره واته خوا له توله ي كه س ناترسي ت، چونكه كه س ناتواني ت زيان به و بگه يه ني ت.

ليردها پيويسته له سهر ني مه ي موسلمان به خوماندا بچينه وه چونكه هه مومان ناگامان له ستم و تاوانه كاني نه م سهر دمه هه يه كه به شه و به روض له دزي خواو پيغه مبه رو نيسلام موسلمانان دهرپي ت و كه سيش نارازي نيه لي و راي خوي دهرنا برپي ت، ناشكرايه بكوزي وشتره كه يه كه س بو به لام خوا توله ي له هه مويان وهرگرت چونكه نه وانيش به وه رازي بون له راستيدا بيده نكي به لگه ي رازي بونه به و تاوانانه ده ي دهي چاوه رواني سزاي سه ختي خوابكه ين.

پيغه مبه رمان دهفه رموی: { إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الْمُنْكَرَ وَلَا يُعْزِرُوهُ أَوْشَكَ اللَّهُ أَنْ يَغْمُطَهُمْ بِعَقَابِهِ / احمد، صحيحه الاباني / به راستي خه لك نه گه ر خراپه يان بيانا نه يانگوري زور نزيكه الله هه مويان به تيكراي توشي سزاي خوي بكات }.

سورتي لهيل ۹۲

سورتي لهيل يان ﴿ وَالْبَلَدِ ﴾ كه نه وودو دووهه مين سورتي قورثانه، له مه كه دا هاتوده خواره وودو بيستو يه كه نايه ته، و تراوه به گو يره ي دابه زين نو هه مين سورته و پاش سورتي (الاعلى) و پيش (الفجر) دابه زيود. نه م سورته له و سورته نايه كه پيغه مبه رمان دهفه رموی: به مه عازي فه رمو: بو نه و سورته نايه ناخويني كاتي ك پيش نو يزي ده كه ي ت بو خه لك.

به ناوي الله ي زوريه سو زو بينيهاي هت ميهر دبان

۱) سو يند به شه و كاتي ك كه دروستكراوه كاني الله به تاريكايه كه ي داده پوشي ت.

۲) جا سو يند به روض كاتي ك كه ناشكرا ده بي ت و زه وي روض ده كاته وه به روناكيه كه ي.

۳) سو يند به و كه سه يش كه نيرو مي دروستكردوه، جا هه روه كو سو يند پيخوراوه كان دزي يه كن (شه و - روض، نيرو مي) هه روا ته لاش و نيشي به نده كاني خودايش له يه كه جيان، وه كو دهفه رموی: سو يند به وانه،

۴) بيگومان كه ته لاش و كوشي نيوه له يه كه جيان، هه تانه به شه و و روض به خواناسي و چا كه كاريه وه خه ري كه و وايشتان تي دايه كه شه و و روض به تاوان و كوفرو خراپه كاريه وه سهرگه رمه جا ناشكرايه نه وانه هه روه كو ته لاشه كانيان ودهو يه كه نيه نابي ت پاداشته كانيشيان ودهو يه كه بي ت وهك دهفه رموی:

۵) جا نه و كه سه ي كه به خشي نه وه ي كه داواي ليكراوه و له خوا ترساو خوي پاراست له و شتانه ي كه خوا پي ناخوشه.

۶) جا باوه رپيشي به به هه شت و نه و پاداشته گه وريه هينا بو، وه بو گه يشتن به و شوي نه به نرخه له هيج نيشي كي چاك كوتايي نه كردبو،

۷) ده ي نيتر ني مه يش نه و ناماده ده كه ين بو نيشي ناسان كه چا كه و به نديا هتي خوايه، چونكه نه گهر بير و باوه ري پاك كرايه وه له خراپه و شيرك و چاك خواي خوي ناسي و گه رايه وه سهر نه و باوه ري كه له سهر ي بوه كه خواپه رستيه، نه وسا نه نجامداني

ئیشی چاک له لای ئەو کەسە ئاسان دەبێت، وەکو کەسێک وایە بەناو ڕووباریکدا بەرەو ڕۆیشتنی ڕووبارەکە بڕوات.

عهلی کوری ئەبوتالیب دەلێت: پیغەمبەرمان ﷺ فەرموی: { مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تَنكِحُ عَلَيَّ كِتَابَنَا وَنَدْعُ الْعَمَلَ قَالَ اْعْمَلُوا فَكُلُّ مُيَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ أَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَيُيَسَّرُ لِعَمَلٍ أَهْلُ السَّعَادَةِ وَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاءِ فَيُيَسَّرُ لِعَمَلٍ أَهْلُ الشَّقَاوَةِ ثُمَّ قَرَأَ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى الْآيَةَ/ متفق عليه/ هیچکام لە ئیوێ نیە مەگەر جیگای لە ئاگر و جیگای لە بەهەشت بۆدیاری کرابی، جا وتیان: ئەو پیغەمبەری خواﷺ دەو ئایا پشت نەبەستین بەوێ کە بۆمان دیاری کراوە واز بهێنین لە کردار؟ پیغەمبەر ﷺ فەرموی: هەوڵ بدەن و کردەو بەکەن جا هەر کەس بۆ کوێ نوسراوە ریی بۆ ئاسان دەکریت، جا ئەوێ کە لە بەختە وەرانه کردار و ئیشی بەختە وەرانی بۆ ئاسان دەکریت، بەلام هەرکەس لە بەدبەختان بێت کردار و ئیشی چارەڕەشانی بۆ ئاسان دەکریت پاشان ئەم نایەتانهی خوێندەو: ﴿ جا ئەو کەسە کە بەخشی و لە خوا ترساو باوەری بە بەهەشت بو، ئەوسا ئیمەیش ئەو نامادە دەکەین بۆ ئیشی ئاسان﴾ {

واتە ئەوانە کە باوەر دەهێنن و ئیشی چاک دەکەن پەرورددار ئەنجامدانی ئیشی چاکیان بۆ دەرەخسینیت، بەلام ئەوانە کە دزاییەتی ئایین بەکەن چونکە دزاییەتی بناغە خۆیانە سەختە و وەکو کابرای ناو ڕووبارە بەرەو پیچەوانە هاتنی ڕووبارەکە بڕوات وەک دەفەرموی:

﴿ ۸﴾ خۆ ئەو کەسە کە ڕژدی کردبێت لەو شتە کە خوا پێی بەخشیووە نەبێخشی و خۆی بێنیاز بزانیت و منەتی بەخوا نەبوییت.

﴿ ۹﴾ وە باوەری بە بەهەشت نەکردبێت

﴿ ۱۰﴾ دەو ئیتر ئیمە ئەو نامادە هەلگرتنی باری سەخت دەکەین و وای لێدیت هیچ خراپە و تاوانیکی لەلا گرنگ نابیت و بێ پسانەو لە تاوانکردنایە و تاوان، تاوان ڕادەکیشیت و نەفس و شەیتان ئەو تاوانانە زۆر بۆ جوان دەکەن، تا سەرئەنجام بەو شیوە نالەبارەو لە دنیا دەرەکریت و راپیچی گۆڕ و لیکۆلینەوێ دەکەین، جا ئەو کاتە دەزانێ چەندە نەزان و نەقام و گەوج بوە چونکە نە مال و نە سامانە زەحمەت بۆکیشراوە کە نەگەشتنە فریای، وەک دەفەرموی:

﴿ ۱۱﴾ خۆ مالهە کە ئەو سوودیکی بەو نەدا نە ئەو کاتە کە لەناوچووە نە ئەو کاتە کە کەوتووە ناو دۆزەخەو، ئینجا دەفەرموی:

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿ ۱۵﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿ ۱۶﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ﴿ ۱۷﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿ ۱۸﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿ ۱۹﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ﴿ ۲۰﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿ ۲۱﴾

۹۳ سُورَةُ الضَّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالضُّحَى ﴿ ۱﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ﴿ ۲﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَافَى ﴿ ۳﴾
وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى ﴿ ۴﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ﴿ ۵﴾ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ﴿ ۶﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ﴿ ۷﴾ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ﴿ ۸﴾ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَهْجُرْ ﴿ ۹﴾ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿ ۱۰﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿ ۱۱﴾

۹۴ سُورَةُ الشَّرْحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿ ۱﴾ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ﴿ ۲﴾ الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿ ۳﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿ ۴﴾ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿ ۵﴾ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿ ۶﴾ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿ ۷﴾ وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿ ۸﴾

﴿ ۱۲﴾ بەبیگومان ئیمە پێویستمان کردووە لەسەر خۆمان کە ڕێگای راست و ناراست لە یەک جیاکەینەووە بۆ بەندەکانمان، ئەوێتە خۆی میهرەبان ئەو هەمو پیغەمبەرانه و ئەو هەمو پەرەوانە ناردووە بۆ ئەوێ مەردوم چاک و خراپ بزانن و هیچ کەس بەهانی نەبێت لە ڕۆژی قیامەتدا و هەر بە وەرگرتنەوێ نامە کردارەکانی، خۆی دان بنییت بە تاوانی خۆیدا و بەرەو جیگای دیاریکراوی مل بنییت و بڕوات، چونکە لە راستیدا هاتنی مەرۆف بۆ ئەم جیهانە تەنها بۆ تاقیکردنەوێ و بەس. ئینجا دەفەرموی:

﴿ ۱۳﴾ وە بەبیگومان هەر مولکی ئیمەیه دواڕۆژ و ئەمڕۆیش واتە : دنیا و قیامەت هەر مولکی ﷻ و کەس بۆی نیە لە مولکی ئەو زاتەدا بەبێ فەرمانی ئەو هەتس و کەوت بکات، جا ئەگەر لە دنیادا مەرۆف کراوە بە سەرپشک و خۆیەتی ڕێگای راست یان چەوت هەلەبژیریت، چونکە تاقی دەکاتەو، بەلام دەبێ بزانیت: **پەکەم:** هەرکام هەلەبژیریت بەبێ مەیلی ﷻ نابیت.

دووهم: هەرکامیانی هەلەبژارد ئەگەر ﷻ یارمەتی نەدات ناتوانیت هیچ بکات، وە لە دواڕۆژدا ئەم سەرپشکەش نامینیت و تەنها ﷻ خۆیەتی بپارێدەدات وەک لە سورەتی غافدا دەفەرموی: ﴿ ئەو مەرۆژیکە کە ئەوان دەرەکەون و هیچ کەس لەوان لەخوا خۆی ناشاریتەو، ئەمڕۆ خواوەنیەتی بۆکییە؟ هەربۆ ﷻ تەنهای بەتوانایە﴾

هەر بۆیە **اللَّهُ** ی داناو میهره‌بان لهو رۆژه ده‌مانترسینیت و ده‌فه‌رموئ:

﴿١٤﴾ ده‌ی من ده‌تانترسینم به ئاگرێکی بلیسه‌دار. پیغه‌مبه‌رمان ده‌فه‌رموئ: **{ إِنَّ أَهْلَ النَّارِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ يُوْضَعُ فِيْ اِخْصَ قَدَمَيْهِ جَمْرَتَانِ يَغْلِي مِنْهَا دَمَاعُهُ / البخاری / به‌راستی ئاسانترینی سزای خه‌لکی له رۆژی قیامه‌تدا پیاویکه که دوو پشکووی ئاگر له‌ناو ناوسکه‌ی پێیدایه که به‌و ئاگره می‌شکی ده‌کوئیت }** ئینجا **اللَّهُ** ده‌فه‌رموئ:

﴿١٥﴾ ناچیته ناو ئه‌واناگره‌وه مه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که زۆر به‌دبه‌خت بێت

﴿١٦﴾ ئه‌و به‌دبه‌خته‌یش ئه‌و که‌سه‌یه که بیاوه‌په‌وه به‌ خواو به‌ دوا‌رۆ‌ژو به‌ پیغه‌مبه‌ران و پشتی کردوته ئایین، پیغه‌مبه‌رمان **اللَّهُ** ده‌فه‌رموئ: **{ كُلُّ أُمَّتٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَتَى، قَالُوا: وَمَنْ يَأْتِي يَارَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَتَى / البخاری /** هه‌مو ئومه‌تم ده‌جیته به‌هه‌شته‌وه، مه‌گه‌ر که‌سیک خۆی به‌هه‌شتی نه‌وێت، وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا **اللَّهُ** کێ هه‌یه به‌هه‌شتی نه‌وێت؟ فه‌رموئ: هه‌ر که‌سیک به‌گوێی من بکات ده‌جیته به‌هه‌شته‌وه و هه‌ر که‌سیکیش سه‌رپێچی فه‌رمانی من بکات ئه‌وه خۆی به‌هه‌شتی نه‌ویستوه. به‌ئێ ئه‌وانه‌ی که تاوانبارن خۆیانن برپاری نه‌چونه به‌هه‌شته‌وه ده‌گرن و خوایش یارمه‌تیان ده‌دات بۆ تاوانکردن، وه ئه‌وانه‌ش که به‌هه‌شتیان ده‌وێت ئه‌وانیش خۆیانن کۆششی بۆ ده‌که‌ن و خوایش یارمه‌تیان ده‌دات.

﴿١٧﴾ جا به‌م زووانه خوا ئه‌و پارێزکارو له‌خواترسانه له‌و ئاگره سه‌خته ده‌پارێزیت و دووریان ده‌خاته‌وه به‌ شیوه‌یه‌ک که ناله‌و نرکه‌ی ئه‌و ئاگره‌ش نابیسن وه‌ک له‌ سوهرتی ئه‌نبیا دا ده‌فه‌رموئ: **﴿بِهِيْگومان ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که برپاری چونه ناوبه‌هه‌شتیان بۆ ده‌رچوو ئا ئه‌وانه له‌و ئاگره‌وه دور ده‌خړینه‌وه که هه‌ژو هه‌له‌په‌یشی نابیسن و ئه‌وان له‌و رۆژدا بۆ هه‌میشه وان له‌وه‌جیگایه‌ی که‌پێیان خۆشه‌﴾.** ئینجا **اللَّهُ** پێناسه‌یه‌کی ئه‌و پارێزکاره‌مان بۆ ده‌کات و ده‌فه‌رموئ

﴿١٨﴾ ئه‌و پارێزکاره ئه‌و که‌سه‌یه که مالی خۆی ده‌به‌خشیت بۆ ئه‌وه‌ی خۆی و ماله‌که‌ی پاک بکاته‌وه، جا به‌و شیوه‌یه له‌ تاوان پاک ده‌بیته‌وه، وه ده‌بیت به‌ پارێزکار وه‌ک ده‌فه‌رموئ: **﴿بِهِيْگومان چاکه‌کان خراپه‌کان لاده‌بات، ئه‌وه‌نامۆ‌ژگارییه بۆئه‌وانه‌ی که‌نامۆ‌ژگاری وهر‌بگرن﴾** هود. ئینجا ده‌فه‌رموئ:

﴿١٩﴾ وه هیچ که‌سیک مافی به‌سه‌ر ئه‌وه‌و نیه و هیچکه‌سیش حه‌قی به‌لای ئه‌وه‌وه نیه، تا ئه‌و به‌خشینه‌ی پاداشتی کابرا بێت و چاکه‌که‌ی حه‌ق به‌حقه بێت.

﴿٢٠﴾ چاکه‌و به‌خشینه‌که‌ی ته‌نها به‌ مه‌به‌ستی ر‌ه‌زاهه‌ندی په‌روه‌ردگاری ب‌ل‌ند مه‌قامیه‌تی و به‌س، به‌ئێ ئه‌وه‌نده د‌ل‌پاک و ئیش چاکه خوایش ده‌فه‌رموئ:

﴿٢١﴾ به‌راستی به‌م زوانه ئه‌و مرو‌فه چاکه‌کارو د‌ل و ئیش پاک و چاکه ئه‌وه‌نده ن‌عمه‌تی **اللَّهُ** ی پ‌د‌ده‌ر‌یت ر‌ازی ده‌ب‌یت، زۆر‌یک له‌ ته‌فس‌یر‌ن‌وسان ده‌ل‌ێن: ئه‌م ئایه‌ته ده‌رباره‌ی ئه‌ب‌وبه‌کری صد‌یق دابه‌زیوه، ئاشکرایه مه‌به‌ست هه‌مو مرو‌ف‌یکه که‌ئه‌و ر‌ه‌وش‌ته به‌رزانه‌ی هه‌ب‌یت که ئه‌ب‌وبه‌کر سه‌رقا‌فله‌یانه، ئه‌ب‌وه‌وره‌ره ده‌ل‌یت بیستم له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه **اللَّهُ** که ده‌یفه‌رموئ: **{ مَنْ أَنْفَقَ زَوْجِينَ مِنْ شَيْءٍ مِنَ الْأَشْيَاءِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ دُعِيَ مِنْ أَبْوَابِ مِنَ الْجَنَّةِ - يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا خَيْرٌ / السلسله‌الص‌حیحه /** ده‌یفه‌رموئ: هه‌ر که‌سیک جو‌ت‌یک له‌ هه‌ر شت‌یک ب‌ه‌ه‌خش‌یت له‌ ر‌یگای **اللَّهُ** دا بانگ ده‌کر‌یت له‌ ده‌رگا‌کان‌ی به‌هه‌شته‌وه و ده‌وتر‌یت: ئه‌ی به‌نده‌ی خوا فه‌رمو ئه‌مه‌یه چاکه‌که‌ت }

جا هه‌ر که‌سیک له‌ نوێژدا زۆرباشبو له‌ ده‌رگای نوێژه‌وه بانگ ده‌کر‌یت، وه‌هه‌ر که‌سیک له‌ جیهادا زۆرچاک بو‌ب‌یت له‌ ده‌رگای جیهاده‌وه بانگ ده‌کر‌یت، وه‌هه‌ر که‌سیکیش له‌ چاکه‌کردندا زۆرباش بو‌ب‌یت له‌ ده‌رگای چاکه‌کردنه‌وه بانگ ده‌کر‌یت، وه‌هه‌ر که‌سیک له‌ رۆژوو‌و‌گرتندا زۆر چاک بو‌ب‌یت له‌ ده‌رگای ر‌ه‌بیانه‌وه بانگ ده‌کر‌یت. ئه‌ب‌وبه‌کر وتی: خۆپ‌ی‌وست نیه که‌سیک له‌و هه‌مو ده‌رگا‌پانه‌وه بانگ ب‌کر‌یت هه‌ر ده‌رگا‌په‌کیان به‌سه‌و وتی: **{ هَلْ يَدْعِي مِنْهَا كَلِمَةً أَحَدٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، وَأَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ يَا أَبَا بَكْرٍ / البخاری /** ئایا که‌سیک هه‌یه له‌ هه‌مو ده‌رگا‌کان‌یه‌وه بانگ ب‌کر‌یت ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا **اللَّهُ**؟ پیغه‌مبه‌ر **اللَّهُ** فه‌رموئ: به‌ئێ، وه هیوادارم که تۆ له‌وانه‌ب‌یت ئه‌ی ئه‌ب‌وبه‌کر. }

سورته‌ی زوحا یان سورته‌ی **﴿وَالضُّحَى﴾** نه‌وه‌دو سی‌هه‌مین سورته‌ی قورئانه‌وله مه‌که‌دا هاتوته خواره‌وه، یانزه ئایه‌ته، وتراوه به‌گوێره‌ی دابه‌زین یانزه‌مین سورته‌ که پاش سورته‌ی **(الفجر)** و پ‌ی‌ش **(الشرح)** دابه‌زیوه، ده‌ل‌ێن پیغه‌مبه‌رمان **اللَّهُ** ناساق بو‌چه‌ند شه‌ویک هه‌له‌نده‌ستاوه بۆ به‌ندایه‌تی‌کردن، (ئوموجه‌میله‌ی خ‌یزانی ئه‌ب‌وله‌هه‌ب) هاته‌ لای و وتی: ئه‌ی (محم‌د) وا ده‌زانم شه‌یتانه‌که‌ت وازی لێ هی‌ناو‌یت، ئینجا **اللَّهُ** ئه‌م سورته‌ی نارده‌ خواره‌وه.

بەناۋى ﷻ ى زۆربەسۆزۈ بىننەھايەت مېھرىبان

۱) سۆيىد بە چېشتەنگاۋ كە زەۋى بە تەۋاۋى رۈۋناك دەھىتەۋە كاتى تەلاشەۋ كاتى بىر كىرەنەۋەۋە عىبادەتى راستانە.

۲) سۆيىد بە شەۋ كاتىك كە ھەمۇ شۆيىنەك دادەپۇشەتۈ كاتى ھەسانەۋەۋە رازو نىيازى دىلۈ دەرۋون پاكانە لەگەل پەرۋەردىگارى خۇياندا، سۆيىد بەۋانە

۳) پەرۋەردىگارى تۆۋەن ۋازى لەتۈ نەھىناۋەۋە رەقى لىت نىيە

۴) بەلگۈ بەدلىنەيەۋە ئاينىدەت چاكتەر دەھىت لە پىشۈت. بەراستى پىغەمبەرى ئازىزمان ﷺ چاك لە دىنيا تىگەشتە ھەمىشە لەبىرى رۇزى دوايىدا بو، ئىبىنۇ مەسعود دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ لەسەر ھەسرىك پاكشاپو كە ھەسەرەكە جىگاي خۇى كىرەۋە لەۋ تەنىشتەۋە كە بەسەرىدا پاكشاپو، كاتىك لە خەۋ ھەستە، مەنىش ئەۋە لايەۋ پىغەمبەرم ﷺ تەكاندو وتە: ئەۋە پىغەمبەرى خوا ﷺ بۇ خەبەرت پىنەداين تا شتىكىمان پاختىايە بەسەر ئەۋە ھەسەرە؟ پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇ: { مَا لِي وَلِلدُّنْيَا مَا أَنَا وَالِدُهَا إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ الدُّنْيَا كَرَاكِبٍ ظَلَمَتْ شَجَرَةً ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا / احمد. السلسلة الصحيحة / من ج نىشكىم ھەيە بە دىنيا؟! من لەكۈىۋ دىنيا لەكۈىۋ؟! ۋىنەۋى من ۋىنەۋى دىنيا بىجگە لەۋەۋى كە ۋەكۈ سۈرىك ۋايە كە ماۋەيەك لە سىبەرى درەختىكىدا بىجەستەۋە لەپاشان بىرۋاۋ درەختەكە بەجى بەھلىت شتىكى تر نىيە { ئىنجا دەفەرمۇئ:

۵) سا بەم زوۋانە پەرۋەردىگارت ئەۋەندە شت پىدەدات تا پازى دەھىت.

عەبدوللاۋى كۈرى عەباس دەلىت: ھەرچى سەركەۋەتنى مۇسلمانان بو پاش پىغەمبەر ﷺ بە پىغەمبەر ﷺ نىشاندا زۆر كەيفخۇشبو، ئىنجا خوا ئەم ئايەتەۋى ناردە خوارەۋە. جا ﷻ لەناۋ بەھەشتدا بەھەزاران كۈشكى پىداۋە، لەناۋ ھەمۇ كۈشكىكىدا ئەۋەۋى پىۋىست بىت لە ھاۋسەرۈ خەمەتچى تىيدا داناۋە، بەللى پىغەمبەرى ئازىز ﷺ ھەر بەۋە ژيانە دلخۇشبو، بۇيە كاتىك كە لە كۈتايى تەمەنىدا خوا خۇى كىرە بە سەرىشك لەنىۋان مانەۋەۋى لە دىنيادا تا كۈتايى دىناۋ لەپاشدا بىخاتە بەھەشتەۋە يان گەرانەۋەۋى بۇ لاي ﷻ، كە ئەۋە دوۋەمىيانى ھەللىزارد. ئىنجا ﷻ چەند نىعمەتتىكى خۇى بۇ پىغەمبەرمان ﷺ دەخاتەرۋو و دەفەرمۇئ:

۶) ئايا تۆ ھەتىۋ نەبۋىت كە پەرۋەردىگارت جىگاي كىرەتەۋە؟ بەللى پىغەمبەرمان ﷺ لەسكى دايكىدا بو باۋكى ۋەفاتى كىرەۋە تەمەنى شەش سالان بو كە دايكىشى ۋەفاتى كىرەۋە، ئىنجا باپىرى

(عەبدولموتەلىب) بىردىيە لاي خۇىۋ لە تەمەنى ھەشت سالىدا باپىرىشى ۋەفاتى كىرە، ئىنجا ئەبوتالىبى مامى بىردىيە لاي خۇىۋ سەرىپەشتى دەكىردو زۆر رىزى لى دىناۋ بەۋە شىۋەيە تا لە تەمەنى چل سالىدا بو بە پىغەمبەرۋە ئەبوتالىبى مامى ھەرچەند ھەر لەسەر دىنى باۋباپىرى بو زۆر لايەنگىرى پىغەمبەرى ﷺ دەكىردو لە ھەمۇ ناخۇشەكانى ژيانى پىغەمبەردا ھاۋبەشى كىرەۋە تا ئەۋىش ۋەفاتى كىرە، ئىنجا نەفامو بت پەرىستانى قورەيش دەستيانكىرە بە ئىش ۋە ئازاردانى خۇىۋ يارەكانى بەشىۋەيەكى زۆر بىرەھمانەۋەلەسنور بەدەر، ئىنجا ﷻ جىگاي كىرەۋەۋە خەللى مەدىنەۋى كىرە بە يارمەتىدەۋىۋە كۈچى كىرە ناۋيان، ئەۋانىش بە ھەمۇ شىۋەيەك پارىزگاربان لىدەكىرە كە ئەمە ھەمۇ جىگاكىرەنەۋەۋى ﷻ بو بۇ ئەۋە مەۋقە بەنرخە ﷻ ۋەدەۋى خوايش لە يارە كۈچەرىۋە يارمەتىدەكانى بىتۈ خوا لە ئىمەۋە ئەۋانىش خۇش بىتۈۋە لە بەھەشتى بەرىندا بە دىدارى ئەۋە پىغەمبەرە ئازىزەمان ﷻ شادىكاتامىن- ئىنجا دەفەرمۇئ:

۷) جا پەرۋەردىگارت تۆۋەن نەناسىنى رىگاي راستو ئايىن ۋەقورئان رىزگاركىردو رىنمايى كىرەتۈ رىگاي راستى پىشانەتۈ ئەم قورئانە بەرىزەۋى پىدايت، ۋەكۈ لە سورەتى (الشورى) دا دەفەرمۇئ: ﴿ھەر ناۋەھا ئىمە رۇحى خۇمان ناردەلات كەتۈ لەپىشدا نە بەم پەرۋەت دزانى ۋەنەبەم باۋەرە﴾ ئىنجا دەفەرمۇئ:

۸) ۋە تۆ ھەزار بوۋىت خوا بىننىيازى كىرەت. تا ھەم پەلە ھەزارى خۇگر ۋەرگىرەت ھەم پەلە دەۋلەمەندى سۈپاسگوزار. دەۋلەمەندى دوۋ جۆرە:

يەكەم، دەۋلەمەندى بەھۋى سەرۋەتۈ سامانى زۆرەۋە، دوۋەم، دەۋلەمەندى بەھۋى دلقرەۋانىيەۋە كەلە كۈتايى تەمەنى پىغەمبەرمان ﷻ سەرۋەتۈ سامانىكى زۆرى رۇزاند بەسەر پىغەمبەر ﷻ ۋە باۋەردارانداۋ پىغەمبەرمان ﷻ لە ھەجى مائىناۋايدا سەد ۋىشتى كىرەۋە بە قوربانى، بەلام ئەۋەۋى گىرەنگ بىت دەۋلەمەندى دلە كە دىسان خۇا مېھرىبان دللى ئەۋە زاتەۋى ۋا فرەۋان كىرەۋە كە ھەرچى بۇ دەھات دابەشى دەكىرە بەسەر يارەكانىدا، زۆرجار خۇىۋ نۆ خىزانى بىشىۋ سەرىبان ناۋەتەۋەۋە جارى ۋابوۋە دوۋ مانگ لەۋە نۆمالانەۋى پىغەمبەردا ﷻ ئاگر نەكرۋەتەۋە، ئەۋەتە ئەۋە زاتە بەرىزە پەنجە بۇ ئەم خالە پادەكىشەتۈ دەفەرمۇئ: { لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ / متفق عليه / دەۋلەمەندى بە زۆربونى سەرۋەتۈ سامان نىيە بەلگۈ دەۋلەمەندى دەۋلەمەندى دلە }،

ههروهه پيښه مبهريمان ﷺ دهفهرموئ: { قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ وَرُزِقَ كَفَافًا وَقَتَّعَهُ اللَّهُ بِمَا آتَاهُ / رواه مسلم / بهراستی رزگاری بوو نهو کهسهی که موسلمان بوو بهشی خوی رۆزی پیدراوه و قنیا تیښ بهوهی که خوا پیدراوه } ئینجا پاش نهوهی که ئهم سئ نیعمه ته گه وره ی باسکرد بو پيښه مبهريمان ﷺ و خستیه بهرچاوی، خوی داناو میهره بان داوا له پيښه مبهريمان دهکاتو دهفهرموئ:

٩ جا کهواو تویش له بیري ههتیواندا ببهو قسه ی توندو تیژیان پی مهئی.

نه بوهورهیره دهلیت پیاویک له دلرهقی خوی شکاتی بردهلای پيښه مبهريمان ﷺ جا پيښه مبهريمان ﷺ پی فهرمو: { إِنْ أَرَدْتَ تَلِيْنَ قَلْبِكَ فَاطْعُمِ الْمَسْكِيْنَ وَامْسَحْ رَأْسَ الْيَتِيْمِ / احمد، حسنه الاباني / گهر دهتهوئیت دلت نه رم بیئت، دهی خوراک به هه ژار بدهو دهست بهسه ر ههتیوانا بهینه }

وه داواکاران چ بو زانیو چ بو سامان که دینه لات رویان ئی گرژمه کهو به قسه ی ناشیرین و توند وه لامیان مه دهوه.

١١ سا تو باسی نیعمه تهکانی پهروه رگاری خوئت بکه، واته پیویسته لهسه رت که نیعمه تهکانی پهروه رگارت باس بکهیت بو خه لک چ نیعمه تی پيښه مبهرايه تی بیئت و چ نیعمه تی یارمه تی خوا بیئت بو نه نجامدانی ئیشی چاک تا خه لک چاوی ئی بکاتو پهیره ی بکات، وه چ نیعمه تی پاراستن و فیرکردن و بارهینانی الله بیئت بو ی ههر له مندالیه وه تا نهو کاته ی که له دنیا داکوچی کردوه. یه که له نزاکانی پيښه مبهريمان ﷺ ئهمه بو که دهیفه رمو: { وَاجْعَلْنَا شَاكِرِيْنَ لِّعِمَّتِكَ مُتْنِيْنَ بِهَا قَابِلِيَهَا وَأَمَّهَا عَلَيْنَا / ابوداود، صححه الاباني / نه ی پهروه رگارم وامان لیبکه که شوکری نیعمه تهکانت بکهین و به چاکه باسیان بکهین و پیشوازی لهو نیعمه تانه ت بکهین و به کهمی نه زانیان جا نه ی پهروه رگارم نیعمه تهکانت لهسه رمان تهواو بکه. }

سورتهی شهرح ٩٤

سورتهی شهرح که به سورتهی ﴿الزَّحْرُفِ﴾ یان سورتهی (الإنشراح) یش ناوبراوه، نهوه نه وه دو چواره مین سورتهی قورئانه، له مه که دا هاتوه ته خواره وه، ههشت نایه ته و وتراوه به گویره ی دابه زین دوانزه هه مین سورته که پاش سورتهی (الضحی) و پیش (العصر) دابه زیوه.

به ناوی الله ی زور به سوژو بینیه یهت میهره بان

١ نایا ئیمه دلی تو مان فره وان نه کردو روناکمان نه کرده وه؟ هه ندیک وتویانه مه به ست دل له تکر دنی پيښه مبهره ﷺ له کاتی به رزگردنه وه یو ئاسمان، که واته ئهم سورته پاش (میعراج)

هاتوه ته خواره وه، له فره موده یه که دا پيښه مبهريمان ﷺ دهفهرموئ: { بَيْنَمَا أَنَا عِنْدَ الْبَيْتِ بَيْنَ النَّائِمِ وَالْيَقْظَانِ إِذْ سَمِعْتُ قَائِلًا يَقُولُ أَحَدُ بَيْنَ الثَّلَاثَةِ فَأَتَيْتُ بِطَسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ فِيهَا مَاءٌ زَمْزَمٌ فَشَرَحَ صَدْرِي إِلَى كَذَا وَكَذَا قَالَ فَتَادَهُ قُلْتُ لِأَنْتِ بْنِ مَالِكٍ مَا يَغْنِي قَالَ إِلَى أَسْفَلِ بَطْنِي فَاسْتُخْرِجَ قَلْبِي فَعُسِلَ قَلْبِي بِمَاءِ زَمْزَمٍ ثُمَّ أُعِيدَ مَكَانَهُ ثُمَّ حُشِيَ إِمَانًا وَحَكْمَةً / الترمذي، صححه الاباني / لهکاتیکدا که من له لای بهیتدا له نیوان خهو و بییداریدا بوم له وکاته دا بیستم یه کیک وتی: یه کیکه له نیوان نهو سیانه دا جاته شیکی زپریم بو هیئرا که ناوی زمزمه ی تییداو، جا سینگم لهوئ تا نهوئ له تکر، قه تاده وتی: وتم به نه نه س مه به ستی کامه یه؟ وتی: هه تا خواری سکی، نهو سادلم دهر هیئرا، ئینجا دلم به ناوی زمزمه شورا، پاشان خراوه جیگای خوی پاشان پر کرا له باوه رو دانایي }

وه له رپوايه تیکی تر دا که ئیمامی نه حمه د له نه بوهورهیره وه دهگیرته وه: وا ده که یه نیئت که له ته مه نی ده سالی و چه ند مانگیدا جاریک دلی له تکر اوه و دلی پاک کراوته وه و سوژو به زیمی تییدا دانه وه، وه هه ندیک له سیرت نوسانیش ده لئین: پاش دوو سال له لای حه لیمه ی سه عدیبه کاتیک له گهل برا شیریه که ییدا له لای گیزگهل بو دلی له تکر اوه، له راستیدا مانای یه که م هه مویان ده گریته وه، واته له شو دلی پاک کراوته وه و بیجگه له ئاسوده یی و رزگار بونی خه لک له ناخو شی و سزاو رهمانه ندی خوا مه به ستیکی تری له دلدا نه بو ههر بو یه به که مترین ماوه که وره ترین سه رکه وتنی به ده ست هیئا. ئینجا ده فهرموئ:

٢ جا لامان برد لهسه ر تو باری گرانت.

٣ نهو باره ی که نه وه ند هفورسو گرانبو پشتی چه مان دبویته وه، نه وه بو نهو زاته به نرخه نهو رپیازه ی گه له که ی به لاوه شتیکی پوچ و نه زانانه بو، جا هه میشه بیر له وه ده کرده وه که چاره سه ریه کی بو بدوژیته وه و زور دلگران و خه فه تباربو لهو بارودوخه ی که تییدا ده ژیان تا الله نیگای (وهی) کرده لای و ریگای چاره سه ری تیگه یاندو نهو باره سه خته ی سه رشانی لابر دو چاوپو شی له هه مو تاوانیکی کرد وه کو له سورته ی فته ح دا ده فهرموئ: ﴿خو نه وه ی بو کردیت تاله تاوانی رابردو و نایندت خوش ببیئت و نیعمه تی خوی تهواو بکات به سه رتاو بو ریگای راستت رینمایي بکات﴾ ئینجا ده فهرموئ:

٤ جا نایا ناوی تو مان به رزنه کرده؟ نهو مرؤفه نه خوینده وارو هه تیوه لهو دورگه وشک و که م سامانه دا الله ناوی ناساند به هه مو جیهان بو هه تا هه تایه، وه باوه ر به الله یش له که س وه رناگریئت تا نه لیت باوه رم هه یه به محمد ﷺ که پيښه مبهری خوایه (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدَ رَسُولُ اللَّهِ) لای

کہم پوڑانہ لہ ہمو شارو دیہاتیکا دہ جار ئہم رستہ بہنرخہ
بہ دہنگیکی بہرز دہوتریتہوہ، ئینجا دہفہرموی:

۵ جا کہوایو بۆت دہرکہوت کہ لہگہل ہمو نارہحتی و
تہنگانہیہکدا خوشی و ئاسانی ہہیہ توی بی باوک و
نہخویندہوارو دل تہنگ بہحالی گہلہکەت، دیت کہ اللہ جیگای
کردیتہوہو دلی فرہوان کردیت و تیگہیانیت کہ چون ئہو
گہلەت رزگاربکہیت، واتہ : دواى ئہو سەختی و نارہحتیانہ توی
خستہ خوشیہوہ، جا ئہم جوڑہ باوہی ئیمہ (ہینانی خوشی و
فہرحی لہگہل ناخوشی و تہنگانہدا) برپاریکی ہہمیشہییہ، بۆیہ
دوبارہ دہفہرموی:

۶ بہراستی لہگہل ہمو نارہحتی و تہنگانہیہکدا خوشی و
فہرحی ہہیہ کہ ہہردوکیان ہوی تافیکردنہوہی بہندہکانی
خوایہ و خوشی و فہرحی ماوہکەى زیاترہ لہ کاتی ناخوشی و
تہنگانہ، چونکہ وشەى (العسر) بہ مەعریفەى ناوبردوہ واتہ:
ئہو سەختیہى لہبەرچاوہ مانای تاك دہگہیہنیٹ و وشەى (یسر)
نہکیرہیہو بۆ زۆر بہکاردیت، یانی ئہمہ بہرنامہیہکە کہ تہواوی
نارہحتیہکان چہندین خوشی و فہرحیان لہگہلدایہ، بہہەر
حال ہەرچون ببیت مروّف زۆرتەر لہ خوشی و فہرحیدایہو کہمتر
لہ سەختی و تہنگانہدایہو لہم بارہوہ وتراوہ: (لَنْ يَغْلِبَ عَسْرٌ
يُسْرَيْنِ، لَنْ يَغْلِبَ عَسْرٌ يُسْرَيْنِ / ہەرگیز زال نابیت نارہحتیہک
بہسەر دوو خوشیدا ہەرگیز زال نابیت نارہحتیہک بہسەر دوو
خوشیدا). ئینجا دہفہرموی:

۷ جا ہەر کاتیک لى بویتہوہ لہ کاروباری دنیا و دلت
ناسودہ بو، جا ئہو کاتہ خۆت ماندوبکە بہ یادی پەرہردگارت و
خەریکی بہندایہتیبہ واتہ: لہ چاکہیہک بویتہوہ خەریکی
چاکہیہکی تربہ و کاتہکانی تہمەنت بہ بیسود لہدەست مەدە،
بۆیہ پیغەمبەرمان ﷺ رانەدەگشا بۆ ئەوہی بخەویت بەلگو خەوی
دەہات بۆیہ رادەگشا، وە دہفہرموی: {نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهَا كَثِيرٌ مِنَ
النَّاسِ، الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ/البخارى} دوو نیعمەت ہەن زۆربەى خەلک
زیانی تیدا دہکەن، لەش ساقى و بى ئیشى { بەلئى بہندایہتى خواو
ئیشى چاکہ مەرچیکی گرنگی ہہیہ تا ئہو مەرچەى تیدا
نہیہتەدى کابرا کہ خوی خەریک دہکات تەنہا ماندوبونى بۆ
دەمینیتہوہ، ئەویش پالفتەکردنى نیہتہ بۆ خواو راستکردنہ
لہگہل ئہو پەرہردگارہ بہئاگاو دانایەدا بۆیہ دہفہرموی:

۸ ئەوسا تەنہا پەرہردگاری خۆت بکە بہجیگای ئومیدو
تەنہا مەبەستت ئہو بیت و کەسى تر نہکەیت بہ جیگای رازو

۹۵ سُورَةُ التِّينِ ۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ ۱ وَطُورِ سِينِينَ ۲ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۳
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۴ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۵
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۶
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ ۷ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۸

۹۶ سُورَةُ الْحَاقِقِ ۱۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَفَرَأَى بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۱ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۲ أَفَرَأَى
أَلَّا كَرُمٌ ۳ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۴ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۵ كَلَّا إِنَّ
الْإِنْسَانَ لَطَغِيَ ۶ أَن رَّأَاهُ اسْتَغْنَى ۷ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى ۸ أَرَأَيْتَ
الَّذِي يَنْهَى ۹ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ۱۰ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهَدْيِ ۱۱ أَوْ أَمَرَ
بِالنَّقْوَى ۱۲ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۱۳ أَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ ۱۴ كَلَّا لَئِنْ
لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۱۵ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۱۶ فليدع ناديه ۱۷
سَدِّعُ الزَّانِيَةَ ۱۸ كَلَّا لَا تَطْعُهُمْ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۱۹

نیازی خۆت و ہەر ئەوہ پزاونیازەکانت بۆ بہرورد دہکات. بہلئى
بہراستی ہەر کہسێک پشت ببەستیت بە اللہ، ئەوسا ئہو زاتہ
بہسە بۆی.

۹۵ سورہ تین ۸

سورہتی تین کہ بہ سورہتی ﴿وَالَّتَيْنِ﴾ یش ناوبراو، نہوہو
پینجہمین سورہتی قورئانہ، لہ مەکەدا ہاتوہتہ خواردوہ، ہەشت
ئایەتہ، وتراوہ بہگوێرەى دابەزین بیست و ہەشت ہەمین سورہتہ
کہ پاش سورہتی (البروج) و پیش (قربش) دابەزیوہ.

بہناوی اللہ ی زۆربہسۆزو بیئہیہات میہربان

۱ سویند بہ ہەنجیر، سویند بہ زەیتونیش. دہگونجیت
مەبەست ہەر ئہو درەختہ ناسراوانہ بن کہ بہرەکانیان گەلێک
سودی تیدایہ بۆ مروّف، دہگونجیت ئہو دوو شوینہبیت کہ
عیسای تیداکراوہ بہ پیغەمبەر (حملۃ التین والزیتون) گەرەکی
تینوزەیتون).

۲ سویند بہ چیای سەینایش، ئہو چیاہی کہ خوا قسەى
لہگەل موسادا کرد.

۳ سویند بہو شارہ ئەمن و ئاسایشہ کہ مەکەیہو مالى خواى
تیدایہو پیغەمبەرمانی ﷺ تیداکراوہ بہ پیغەمبەر، سویند بہو
چوار شتہ گرنگو پەرمانیہ

٤

بەبێگومان ئێمە مەروۇفمان دروستکردووە لە جوانترین شیوەو دیمەندا.

٥

لەپاشان هێناومانەتەووە بۆ پلەیهکی نزمتر لە هەمو نزمەکان و خراپ و پەستتر لە هەمو خراپ و پەستەکان. واتە : پاش ئەو دیمەنە جوان و شیرینەو پاش ئەو بەژن و بالا رێک و پێکە، ئەگەر بەندایەتی خۆی نەکرد دەیکەن بەو مەروۇفە ناشیرینە کە تەنھا ددانێکی بە ئەندازەى چیاپەک دەبێت و پێستی لەشی حەفتا مەتر ئەستور دەبێت و لەناو ئاگریدا یاری پێدەکرێت و لە کاترێکدا سەدوبیست جار ئەو پێستەى دەتوێتەووە دووبارە بۆی دروست دەکرێتەو، تا سزای زیاتر بچەژێت و سەرشۆڕ و داماو و گالته پیکراو بێت

٦

بێجگە لەوانەى کە باوەریان هێناوەو ئیشی چاکیان ئەنجامداوە، ئەوانە نەوێک دوچارى ئەو ژيانە پەست و تال و ناخۆشە نابن، بەلکو بۆ ئەوان هەیه پاداشتیکی هەرگیز نەبڕاوە. ئینجا دەفەرەمۆ:

٧

دەى ئیتر دەبێت چ شتێک بێت دواى ئەم هەمو بەلگە رۆشن و بەهێزانه لەسەر دەسلەلات و هیزی ﷻ و ابکات لە تۆ ئەى مەروۇف کە باوەرێت بە رۆژى قیامەت نەبێت و زیندوکردنەووت بەلاوە دووربێت؟

٨

ئایا ﷻ لە هەمو دادپەروران و دەسلەلاتداران دادپەرورەو دەسلەلاتدارتر نیە؟ ئاشکرایە وەلامى بەویزدان و خواناسان ئەوێه کە دەلێن: بەئێ، دەى چونکە خوا دادپەرورە دەبێت قیامەت و زیندوکردنەو هەبێت تا خوا مافى هەمو مافخوراوان و پاداشتی هەمو پیاوچاکان و تۆلە لە هەمو ستمکاران وەرگرێت، جا باش وایە ئەو کەسەى ئەم ئایەتە دەخوینێت یان گوێی لیبێت بخوینرێت بئێ: (بَلَىٰ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مِنَ الشَّٰهِدِينَ) بەئێ خوا لە هەمو دادپەروران و دەسلەلاتداران دادپەرورتر و دەسلەلاتدارترەو من لەسەر ئەو شایەتێ دەدم).

سورەتی عەلەق

١٩

٩٦

سورەتی عەلەق کە نەوێدوشەشەمین سورەتی قورئانە، یەکەم سورەتە کە لە ئەشکەوتی حیرا لە مەکەدا ھاتووتە خوارەو بۆ پێغەمبەرمان ﷺ و نۆژدە ئایەتە.

خیزانە بەرپێزو زاناکەى پێغەمبەرمان ﷺ خاتون عائیشە (خوا لێى رازى بێت) دەلێت: یەکەم شتێک کە لەبارەى وەحیەو ھاتووە بۆ پێغەمبەرەى خوا ﷺ ئەو خەووە راستانە بو کە لە خەودا دەیبینی و هیچ خەوێکی نەدەبینی مەگەر ئەو خەو وەکو خۆى

بھاتیەدەى، لە پاشان تەنھایی بەلاوە خوشتربو لەبەرئەو هەمیشە دەچووە ئەشکەوتی حیرا و خەریکی بەندایەتی ﷻ بو جا بۆ چەند شەوێک توێشوى دەبرد لەگەڵ خۆیدا و ھەر کاتێک توێشوەکەى دواى دەھات دەھاتەو مائەو بەلاى خەدیجەو دیسان توێشوى بۆ ئامادەدەکردو دەگەرپایەو ئەو ئەشکەوتەو ھەتا تەمەنى گەشتە چل سال، شەوێک فریشتەیکە ھاتەلای و وتی: بخوینە، پێغەمبەرەى خوا ﷺ فەرەمۆ: منیش و تەم : من خویندەوار نیم، ئینجا دەفەرەمۆ: گرتەى و گوشتەى بەخۆیەو ھەتا زۆر ناردەحەت بوم لەپاشان وازى لێھێنام و وتی: بخوینە، و تەم: من خویندەوار نیم ھەم گوشتەى بەخۆیەو و ئێشیم پێگەشت لەپاشان وازى لێھێنام و وتی: بخوینە، منیش و تەم: خویندەوار نیم، جا جارى سێھەم توند گوشتەى بەخۆیەو تا زۆر ناردەحەت بوم لەپاشان بەرەلای کردەو وتی: ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ ھەتا گەشتە ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾.

عائیشە وتی: بەو چەند ئایەتەو گەرپایەو کە دەمارى ملی بەتوندی لێى دەدا تا ھاتەو لای خەدیجەو فەرەمۆ: (زملونى، زملونى / دامپۆشن دامپۆشن)،

جا دایان پۆشى ھەتا ئەو ترسو سامە لە دلی دەرجو، ئینجافەرەمۆ: ئەى خەدیجە چى بوو رویدا؟ جا ھەوالەکەى بۆ باسکردو فەرەمۆ: من لەخۆم دەترسم، خەدیجەیش (خوا لێى رازى بێت) وتی: نەخێر مەترسە، بەلکو مۆژدە بدە، بەﷻ ھەرگیز ﷻ تۆ شەرمەندە ناکات، چونکە تۆ پەيوەندى خزمانتەى دەپارێزى و قسەت راستەو بۆ خۆت خۆت زەحمەت دەدەیت و ھەر وەھا رێزى میوان دەگریت، وە تۆ یارمەتى لێقەوماوان دەدیت لەپاشان خەدیجە لە خزمەت پێغەمبەرەدا ﷺ چونە لای وەرەقى کورێ نەو فەل کە ئامۆزای خەدیجەبو، چوبووە سەر ئایینی عیسا (علیہ سلام) و نوسینی عەرەبى دەزانو و گەلیک نوسخەى ئینجیلی بە عەرەبى نوسیویووەو بەسالدا چوبو ھەردوو چاوی لەدەستدا بو، جا خەدیجە (خوا لێى رازى بێت) وتی: ئەى کورێ مامەم گوێ بگرە لە برازاکەت وەرەقەیش وتی: ئەى برازام چیت بینیوە؟ ئەویش رۆداوەکەى بۆ باسکرد، وەرەقەیش وتی: ئەو ئەو فریشتەیکە ھاتووتە لای موسا، ئای خۆزگە من لە سەردەمى ئەم پێغەمبەرەیتەدا گەنج بومایەو بمتوانیایە کاتێک کە ئەم گەلەت دەرتدەکەن یارمەتیم بدایتایە، پێغەمبەرەى خوا ﷺ فەرەمۆ: { ئایا دەرم دەکەن؟ } وەرەقە وتی: بەئێ، هیچ پیاویک بە ئەو فەرمانەى کە بەسەر تۆدا دراوە نەھاتووە مەگەر دوزمانیەتى لەگەڵدا کرابیت، خۆ ئەگەر من بەو رۆژەى تۆ بگەم یارمەتیکەى چاکت دەدم، زۆرى نەبرد وەرەقە وەفاتى کردو وەحیش بچراو پێغەمبەرەى خوا ﷺ

۱۲) يان فهريمان بدات به پاريزكاري و لهخواترسان، تو ئه ستمكاري نهقام هرهدهشي ليدهكهيت و ريگاي بهنديهتي ليدهگريت؟!

۱۳) پيم بلې نهگهر نهو بياوهر بوايه و پستي بگردايه نايين تو ناووها لهگهلېدا دهجولايتهوه؟ ناشكرايه نهگهر لهو مروقه بياوهر و خوانهناسان بوايه نهو ئيش و نازاري بو دروست نهدهگرد، بويه الله زياتر هرهدهشي ليدهكات و دهفهرموئ:

۱۴) نايان نازانيت كه خوا چاوي ليههتي و ناگاي له ههمو ههلسوكهوتيكې ههيه و دهزانيت دژمناني چي لهگهل دؤستاني دهكهن واته: بو كوي دهچن و چي دهكهن، ههر دهبيت بگهرپنهوه بو لاي ئيمه و ئيمهيش چاومان ليههتي چي دهكهن. بويه دهفهرموئ:

۱۵) نهكهن شتي ناووهاو بگهرپنهوه و تهوبهتي لي بكهن بهراستي نهگهر واز لهو خراپهكاري و تاوانه نههيئييت با دلنيابييت كه بهتوندي لهناوچاواني دهدهن و بهروه دوزخ رايدهكيشن، كام ناوچاوان؟

۱۶) ناوچاويكي درؤزني تاوانبار.

۱۷) جا با نهو بانگ بكاته يارو دوست و هاونيشهكاني، چي دهتوانييت با بيكات بي منهت بيت.

۱۸) بهم زوانه ئيمهيش بانگ دهكهينه دهرگاواني دوزخ بوي، جا نهو كاته دهزانيت كاممان بههيزين.

ئيبنو عباس دهلييت: جاريكيان پيغه مبهري خوا ﷺ له لاي مهقامدا (جيگاي ئيراهيم) نويزي دهگردو نه بوجهل بهلايدا تيپهري و وتي: نهى محمد مهگهر من پيم نهوتيت نهيهيته نهى جيگايه، پيغه مبهري خوا ﷺ بهتوندي وهلامى دايهوه و هرهدهشي ليگرد، جا نهويش وتي: نهى محمد تو بهچي هرهدهشم ليدهكهيت؟ ناگاداربه من له ههمو خهلكي نهو شيوه هاوري و هاونيشم زورتري!

ئينجا الله نهى نايهتهي ناردخوارهوه ﷻ دهى با بانگ بكاته هاونيشاناني خوي. ئيمهش بانگ دهكهينه دهرگاواني دوزخ بوي،

ئيبنو عباس وتي: نهگهر بانگي بگردايه هاونيشهكاني بهراستي فريشتهكاني سزا ههر لهو كاته دا بهسهر ياندا دداو لهناويان دبردا. ئينجا الله به پيغه مبهري ﷺ دهفهرموئ:

۱۹) نهكهي و بهگويي نهكهيت له بهنديهتي الله داو پاشهكشه نهكهيت، جا له ههر شويينيكيشدا دهتهويت نويز بكه و مهترسه لي، خوا يارمه تيدرو پاريزگارته، نويز بكه و له خواوه خوت نزيك بكهروه،

مه بهست له وشه (سوجه) نويزه، بهلام بهناو به شيكيهوه نابراوه كه زور گرنگه و كاتي زور نزيك بونهوهي بهندهيه له الله وه، واته دژمنان دهيانهوي تو له خواپهرستي دوربخه نهوه، جا تو زياتر خوت نزيك بكهروه، ههر لهم باروه پيغه مبهريمان ﷺ دهفهرموئ: { أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ/مسل } نزيكترين كاتي بهنده له پهروهر دگاري خويهوه نهو كاتهيه كه له سوجه دايه دهى پارانهوهي زور بكهن لهو كاته دا { سوننه ته پاش خويندني نهى نايهته سوجه برييت وهكو له سهرهتاي سورهتي (الانشقاق) دا باسمان كرد، جابه چاكي دهزانم ليده ژماره ي سوجه دكاني قورئان و سورهتهكاني و شويي سوجه بردنهكان باس بكه تائيتر پيويست نهكات بهباس كردنيان، له پانزه جيگاي قورئاندا سوجه بردن سونهته، نه مهش جيگاكانيهتي لهگهل ناوي سورهتهكه دا: { عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَرَأَ (وَالنَّجْم) فَسَجَدَ فِيهَا، وَسَجَدَ مَنْ كَانَ مَعَهُ غَيْرَ أَنَّ شَيْخًا مِنْ قُرَيْشٍ أَخَذَ كَفًّا مِنْ حَصَى، أَوْ تُرَابٍ فَرَفَعَهُ إِلَى جَبْهَتِهِ، وَقَالَ: يَكْفِينِي هَذَا، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ بَعْدُ قَتِلَ كَافِرًا/متفق عليه }

له عهبدولاي كوري مهسعودوه ﷺ هاتوه، كه پيغه مبهري ﷺ سورتى (النجم) ي خويندوه، له كوتاييهوه سوجه دي برده، ههر كه سيكي لهگهل دابو سوجه دي برد بيجه كه له پيريكي قورهيش، كه پر مشتي ورده بهرد يان خولي هه لگرت و برديهوه لاي ناوچاواني و وتي: نهوهنده بهسه بو من، عهبدولا وتي: بهراستي نهو كابرايه دي له پاشدا بهكافري كوزرا}.

به لي (۱۵) شويي ههيه له قورئان دا سوننه ته سوجه ديان تيده برديت.

۱- كوتايي سورهتي (الأعراف) لهكاتي خويندني (وَأَذْكُرُ رَبَّكَ فِي

نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ ۖ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ، وَحَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾.

۱۲۔ له سورہتی (حم السجدة) له کاتی خویندنی (وَمِنْ ءَايَاتِهِ اِیْلُ
وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا
لِلَّهِ الَّذِیْ خَلَقَهُنَّ اِنْ کُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿۳۷﴾ (یان) فَإِنْ
اَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِیْنَ عِنْدَ رَبِّکَ یُسَبِّحُوْنَ لَهُ بِالْاَیْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا
یَسْأَمُوْنَ ﴿۳۸﴾)

۱۳۔ لہ کوٹائی سورہتی (النجم) ﴿فَاسْجُدْ لِلَّهِ وَاعْبُدْ﴾ ﴿۶۲﴾ ﴿

۱۴۔ لہ نایہتی بیستویہ کی سورہتی (الانشقاق) ﴿وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ﴾ ﴿۶۱﴾ ﴿

۱۵- له سورەتی (العلق) لەکاتی خوێندنی ﴿وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ .
ئەم پانزەر شویە سوننەتە هەراکاتی کابرا خوێندی سوجده بیات،
بەلام ئەگەر لە نوێژدا بو بۆ سوجدهی (ص) سوجده نەبیات،
چونکە سوننەتیکی دوایات کراوە (غیر المۆکدە) نیه والله أعلم.

٦- له سورہتی (الحج) له کاتی خویندنی (اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ یَسْجُدُ لَهُ، مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِی الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَکَثِیْرٌ مِّنَ النَّاسِ حَقًّا عَلَیْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ یُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ، مِنْ مُّکْرٍ اِنَّ اللّٰهَ یَفْعَلُ مَا یَشَآءُ) ١٨.

۸ - له نایه‌تی شه‌ستی سورده‌تی (الفرقان) له کاتی خویندنی (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا مَا الرَّحْمَنُ أَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا).

۱۰- له سورہتی (السجدہ) یان (الم تنزیل) له کاتی خویندنی (إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ) (۱۵)

۱۱- له سورہتی (ص) له کاتی خویندنی (قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ سُؤَالُ
فَعَجَنَكَ إِلَىٰ نَجَاحِهِ ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخَالِطَاءِ يَتَّبِعُنَّ بِحُجَّتِهِمْ عَلَىٰ بَعْضِ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا

سورتهی قه‌در که پینج ئایه‌ته، نه‌ودو حه‌فته‌مین سورتهی قورئانه، هه‌ندی له زانایان پییان وایه له مه‌که‌دا هاتوه‌ته خواره‌وه، هه‌ندی‌کیش ده‌لێن ئهم سورته‌هه‌ بای‌ه‌ عیبادته‌ی شه‌وی قه‌در ده‌کات که له مانگی رهمه‌زاندایه‌ که‌واته له مه‌دینه‌ پاش واجب بونی رۆژوی رهمه‌زان دابه‌زیوه‌ واته‌ پاش سورته‌ی (موته‌فیفین) و پێش سورته‌ی (به‌قه‌ره‌) دابه‌زیوه‌.

بەناوی **اللّٰه** ی زۆربەسۆزو بێنیهایەت میهرەبان

١
به‌راستی ئی‌مه قورئانمان ناردوده‌ته خواروده له شه‌وی
قه‌دردا. وشه‌ی (قدر) به‌مانای به‌رێزو به‌فه‌ره‌ یان به‌مانای
ئه‌ندازه‌گیری و بریارانه‌، که هه‌ردوو ماناکه‌ی راسته‌ هم
شه‌ویکی به‌نرخ و به‌فه‌رو پیرۆزه‌، چونکه‌ قورئانی پیرۆزی تێدا
هاتوه‌ته‌خواروده‌ که مایه‌ی خو‌شبه‌ختی مرۆفه‌ له‌ هه‌ردوو ژياندا
ئه‌گه‌ر په‌یره‌ی بکات، هم له‌م شه‌وه‌دا هه‌مو سائیک خ‌وای داناو
به‌ئاگو و به‌ده‌سه‌لات رۆزی و ژیان و چۆنیه‌تی هه‌لس‌وکه‌وت و
ر‌ووداو و به‌سه‌ره‌اته‌کانی هه‌ر مرۆفیک دیاری ده‌کات و به‌
فریشه‌ی مه‌ئموری ده‌سپیریت، به‌راستی هه‌ردوو به‌لگه‌ی زانایی و
توانایی و ئاگایی بیسنوری خ‌وايه‌، جا شایسته‌یه‌ که مرۆف ئه‌و
شه‌وه‌ بناسیت ئه‌وه‌ته‌ الله ده‌فه‌رموی:

٤ زۆرىك له فریشته‌كان و جبرئیل لهو شه‌وه‌دا دادهبه‌زنه
سهر زه‌وى و خيرو فه‌رپكى زۆر له‌گه‌ل خویاندا ده‌هین. وشه‌ی
(روح) واته جبرئیل، وه هه‌ندیكى تر ده‌لین: (روح) فریشته‌یه‌كى
تره وده‌كو له سورته‌ی (النباء) دا هاتوه، به‌ئى ئەم فریشتانه
دادهبه‌زن، به‌لام بۆ جی به‌جی‌کردنى فه‌رمانى الله وه‌ك
ده‌فه‌رموى: ئەو دابه‌زینه به‌هوى ماوه پێدانى په‌روه‌ردگارى
خویانه‌وه‌یه‌و هه‌مو كاروبارى‌كیان پى سپێردراوه، ده‌شگونجی‌ت
﴿مِنْ كُلِّ اَمْرٍ﴾ په‌یوه‌ندى به‌ ﴿سَلَّمَ هِیَ﴾ وه هه‌بی‌ت واته: ئەو شه‌وه
بى زيان‌ه‌و هه‌ج شتی‌كى خرابى تیدا روونادات. هه‌تا رووناكى
به‌یانى په‌یداده‌بی‌ت و نوێژ ده‌بی‌ت، ده‌شگونجی‌ت به‌م شی‌وه‌یه
مانای بکه‌ین ﴿هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ ئەو شه‌وه کاته‌كه‌ى تا نوێژى
به‌یانیه. یان ،

٥ ئەمن و ئاسایش و خيرو به‌رده‌کته ئەو شه‌وه هه‌تا ئەو
کاته‌ى نوێژى به‌یانى ده‌بی‌ت، ئەم مانایانه هه‌مویان نزیکن
له‌یه‌که‌وه‌و گرنگ ئەوه‌یه که به‌ندایه‌تى ئەو شه‌وه ئەو خیره
گه‌وره‌ى هه‌یه‌و شه‌وی‌كى هه‌یمن و ئاسوده‌یه‌و هه‌ج شتی‌كى خرابى
تیدا روونادات، وده‌به‌هوى دابه‌زینی ئەو هه‌مو فریشته به‌رپزانه‌وه
كاروبارى سالى ئاینده‌ى خه‌لكى به‌ مه‌ئمورى تایبه‌تى خوى
ده‌دری‌ت و مه‌ئموره‌كان ده‌زانن كه ئەو كه‌سه تا سالی‌كى تر شه‌وى
(قه‌در) چى كردارى‌ك ده‌کات و چى پێده‌دری‌ت و چى له‌و
كه‌مه‌کات و چى به‌سه‌ردی‌ت، وه به‌ندایه‌تى ئەم شه‌وه ده‌بی‌ت
به‌هوى چاوپۆشى خ‌واى میهره‌بان له تاوانى به‌ندایه‌تیه‌که‌ره‌که، جا
هه‌ره‌ک‌سه نه‌یتوانى به‌چاکی كه‌لك له‌و شه‌وه به‌نرخه وهرگریت
به‌راستی خه‌يرو به‌رده‌که‌تیه‌كى گه‌وره‌ى ئا‌واى له‌ده‌ست‌چوه که
بۆهه‌ج كه‌سه جگه له مواهید ناره‌خسیت، ئەویش به‌هوى
ئەوه‌ى که پێغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رموى: {مَوْقِفٌ سَاعَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
خَيْرٌ مِنْ قِيَامِ لَيْلَةٍ الْقَدَرِ عِنْدَ الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ} ابن حبان، صححه‌ الابانی/
خوگرى کاتیک له جیهاد له پێناو الله دا زۆر چاک‌تره له شه‌و
نوێژى شه‌وى قه‌در له لای به‌رده‌ره‌شه‌كه‌ى كه‌عه‌دا. الله له
تاوانى من و ئی‌وه‌ى موسلمانیش خو‌شبیت -ئامین-.

سورته‌ى به‌یینه

سورته‌ى به‌یینه لای زۆربه‌ى زانایان له مه‌دینه‌دا هاتوته
خواره‌وه، هه‌شت ئایه‌ته، نه‌وه‌دو هه‌شته‌مین سورته‌ى قورئانه، وتراوه
به‌گوێره‌ى دابه‌زین سه‌دویه‌که‌مین سورته‌ که پاش سورته‌ى (الطلاق) و
پیش (الحشر) دابه‌زیوه، هه‌روه‌ها به سورته‌ى (المنفکین، لم یکن،
البرية) یش ناوبراوه. ئەنه‌سى کورى مالیک ده‌لێت: پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ
به‌ ئوبه‌ى کورى که‌عبى فه‌رمو: {إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِ أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ لَمْ يَكُنْ

سُورَةُ الْقَدَرِ

٩٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدَرِ ١ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدَرِ ٢
لَيْلَةُ الْقَدَرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ٣ نَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ٤ سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ٥

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

٩٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ
حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ١ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ٢
فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ٣ وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ٤ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
الْقِيمَةِ ٥ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ٦ إِنَّ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ٧

٢ كى و چى توى ئاگادار‌کردوته‌وه که شه‌وى قه‌در چیه؟
واته، تۆ نازانیت بۆیه خوى رۆشنى ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموى:

٣ شه‌وى قه‌در خيرو به‌فه‌رت‌ره له هه‌زار مانگ که ئەو
شه‌وى تیدا نه‌بی‌ت و به‌ندایه‌تى و چا‌که‌ى ئەو شه‌وه به هه‌زار
مانگ داده‌نریت

واته: هه‌شتاوسى سال و جوار مانگ، به‌م شی‌وه‌یه الله ئەگه‌ر چى
ته‌مه‌نى ئەم ئومه‌ته‌ى که‌م کردوه، به‌لام به‌و شه‌وه چا‌که‌ى
ته‌مه‌ن دریزه‌کانى پى به‌خشیوه (له الله به‌زیاده‌بی‌ت) پێغه‌مبه‌رمان
ﷺ ده‌فه‌رموى: {مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدَرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ
ذَنْبِهِ / متفق عليه/ هه‌ر که‌سێک شه‌وى (قه‌در) نه‌خه‌وی‌ت و باوه‌رى به
الله هه‌بی‌ت و ته‌نها چاوه‌رانی پاداشت له‌و بکات، چاوپۆشى
ده‌کریت له هه‌مو تاوانی‌كى که له پێش ئەو شه‌وه‌دا کردویه‌تى}

جا ته‌ماشای ئەو به‌خششه‌ گه‌روه‌ى الله بکه‌ن له‌و شه‌وه‌دا هه‌م
چا‌که‌ى زیاتر له هه‌شتاوسى سالى بۆ دهنوسریت و هه‌م چاوپۆشى
له هه‌مو تاوانه‌کانى پێشوى ده‌کریت، ئەو شه‌وه یه‌کی‌که له شه‌وه
تافه‌کانى ده‌هه‌مى کۆتایى رده‌مه‌زان به‌تایبه‌ت شه‌وى بیست و
حه‌وته‌م،

معاوییه‌ى کورى ئەوه‌بوسوفیان ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌بارت به
شه‌وى قه‌در فه‌رموى: {لَيْلَةُ الْقَدَرِ لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعَشْرِينَ/ ابوداود، صححه
الابانی/ شه‌وى قه‌در شه‌وى بیست و حه‌وته‌مه}

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ قَالَ وَتَمَّيْنِي قَالَ نَعَمْ فَبَكِي / متفق عليه /

بهراستی ﷻ، فهرمانی پیکردوم که بخوینم بهسهرتا ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ثوبه‌ی وتی: نایا خوا ناوی بردم بۆت؟ پیغه‌مبهر ﷺ، فهرموی: به‌ئی، جا ثوبه‌ی گریا}.

به‌ناوی ﷻی زۆربه‌سۆزو بی‌نیهایه‌ت میهره‌بان

۱) بی‌باوه‌پان له‌وانه‌ی که په‌راویان پیدراوه (گاورو جوله‌که) و له‌بت په‌رستان له‌خوانه‌ناسی‌وبت په‌رستی وازیان نه‌هینا تا ئه‌و کاته‌ی که به‌لگه‌ی روون و ئاشکریان دیته‌لا.

۲) پیغه‌مبهریکه که له‌لایه‌ن خواوه‌بۆیان ره‌وانه‌کراوه که محمدی کوری عه‌بدولایه که ههر له‌زاتی خۆیدا به‌لگه‌ی روون هه‌بو له‌سهر راستی و دروستی و په‌یره‌وانی په‌راوانی پێشو وه‌کو کوری خۆیان ده‌یانناسی و هه‌ره‌شه‌شیان له‌بت په‌رستان ده‌کردو ده‌یانوت: کاتیک ئه‌و هات ئیمه په‌یره‌وی ده‌که‌ین و ئیوه له‌ناوده‌به‌ین و بت په‌رستانی مه‌که‌یش راستی و ده‌ست و ده‌مپاک‌ی ئه‌ویان له‌مانگی چوارده له‌لا رۆشن‌تربو ناویان نابو (محمد الامین/ موحه‌مه‌دی ده‌ست و ده‌مپاک) واته: ههر زاتی ئه‌و پیغه‌مبهره ﷺ به‌رپژه به‌لگه‌یه‌کی روون بو له‌لای هه‌مویان، که‌ئیس‌تایش قسه‌ی په‌روه‌ردگاری جیهانیان بۆ ده‌کات و چه‌ندین په‌ره‌ی پاک‌وکراوه له‌شتی زیاده‌و بۆ ناوه‌رۆک ده‌خوینیته‌وه به‌سه‌ریاندا،

- به‌لکو له‌ناو ئه‌و په‌ره پاک‌وکراوه‌دا چه‌ندین باسو فه‌رمانی راست و دروست و به‌نرخ‌ی تیدایه، چونکه له‌لایه‌ن خواوه‌هاتوه، به‌راستی ره‌وشت و به‌لگه‌کانی راستی پیغه‌مبهر ﷺ ئه‌وه‌نده روون بون خاوم په‌راوان هه‌مویان یه‌که‌دنگ بون له‌سهر پیغه‌مبهرایه‌تی پیغه‌مبهرمان ﷺ، به‌لام پاش ئه‌وه‌ی که فه‌رمانی پیغه‌مبهرایه‌تی بۆهات و فه‌رمانی خوی به‌وان گه‌یانده‌رژدی و رق و قین وای لیکردن که دژایه‌تی بکه‌ن و خۆیان به‌درۆی بجه‌نه‌وه لی‌ره‌ش ده‌فه‌رموی:

۴) جا ئه‌وانه‌ی که په‌راویان پیدرابو به‌ش به‌ش نه‌بون هه‌تا به‌لگه‌ی روون و ئاشکرا هاته‌لایان که محمد ﷺ بو، واته وه‌ک وتمان له‌پێشدا یه‌که‌دنگ‌بون که پیغه‌مبهریک دیت و ئیمه په‌یره‌وی ده‌که‌ین به‌لام کاتئ هات‌وبه‌چاکیش ده‌یان ناسی هه‌ریه‌که‌یان به‌شیوه‌یه‌ک دژایه‌تیان ده‌کردو باوه‌ریان پێ نه‌کرد، جا خوا ده‌فه‌رموی:

۵) خۆ ئه‌مانه ئه‌مریان پێ نه‌کراو مه‌گه‌ر ته‌نها به‌وه‌ی که به‌ندایه‌تی خوا بکه‌ن به‌شیوه‌یه‌کی پال‌فته‌یی و دلسۆزانه‌و خۆیان یه‌کلا بکه‌نه‌وه بۆ ئه‌وزاته به‌گویره‌ی ئه‌و یاساو به‌رنامه‌یه‌ی که

بۆیان هاتوه‌و لاده‌ن له‌هه‌مو رپی‌ازی‌ک و ته‌نها رپی‌ازی خوا بگرنه‌به‌ر، وه‌ نوێژ به‌رپیک‌وپیک‌ی ئه‌نجام بده‌ن و زه‌کات بده‌ت، وه‌نه‌وه‌ی که باسکرا (له‌به‌ندایه‌تی بۆ غه‌ل و غه‌ش و دورکه‌وته‌وه له‌هه‌مو رپی‌ازو رپی‌چه‌کان بی‌جگه له‌رپی‌ازی خوا و ئه‌نجامدانی نوێژو زه‌کاتدان) ئه‌وه‌یه ئایینی راست و دروست و به‌نرخ، ئینجا باسی سزاو پاداشتی بی‌باوه‌پان ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

۶) بی‌گومان ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که بی‌باوه‌ریون له‌په‌راوداران و له‌بت په‌رستان له‌ناو ناگری دۆزه‌خدان بۆ هه‌میشه‌یی، ئه‌وانه پی‌ست‌ترین دروست‌کراوی خودان، چونکه هه‌مو دروست‌کراویکی په‌روه‌ردگار بی‌جگه له‌مرۆف له‌و یاسایه‌ی که‌بۆی دانراوه تین‌په‌ریت، به‌لام مرۆفی بی‌باوه‌ر له‌هه‌مو سنوریک تید‌په‌ریت و هه‌مو ئیش‌یک‌ی ناپاک و نادروست ئه‌نجام ده‌دات که گه‌وه‌رت‌ترینان بی‌باوه‌ریه به‌خواو به‌پیغه‌مبهران، وه‌کو له‌سورته‌ی ئه‌نفال دا ده‌فه‌رموی: ﴿به‌بی‌گومان خراپ‌ترینی ئه‌وانه‌ی که‌به‌م سهر زه‌وییه‌دا ده‌رۆن ئه‌و که‌رو لاله‌ن که‌فامی هیچ ناکه‌ن﴾ وه‌له‌سورته‌ی ئه‌عراف دا ده‌فه‌رموی: ﴿ئه‌وانه وه‌ک چوارپێ وان به‌لکو سه‌رلی شی‌اووترن، ئه‌وانه هه‌ر‌خۆیان بۆ ئاگان﴾. ئینجا ﷻ سه‌بارت به‌باوه‌ردان ده‌فه‌رموی:

۷) به‌راستی ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هیناوه‌و کرداری چاکیان ئه‌نجامداوه، ئه‌وانه باش‌ترین دروست‌کراوی خودان، کۆمه‌لێک له‌زانایان ئه‌م ئایه‌ته ده‌که‌ن به‌به‌لگه له‌سهر رپی‌زو گه‌وره‌یی مرۆفی باوه‌ردار به‌سهر فریشته‌کاندا، منیش ئه‌م رایه‌م به‌لاوه‌ نزیک‌تره، ئه‌گه‌رچی فریشته هه‌رگیز تاوان ناکات چونکه وا دروست‌کراوه به‌لام باوه‌رداران به‌دژایه‌تی نه‌فس و شه‌یتان و زه‌حمه‌ت‌دانی خۆیان به‌ندایه‌تی خودا ده‌که‌ن، که‌واته ده‌بی‌ت پاداشتیان زیاتر بی‌ت و پاداشتی زیاده‌یش زۆر‌جار ده‌بی‌ت به‌به‌لگه له‌سهر پله‌ی به‌رزتر (وه‌هه‌ر خوا زانیه‌).

پیغه‌مبهرمان ﷺ جار‌یک‌یان بۆ یاره‌کانی باسکرد که: له‌پاش ئه‌وان که‌سانیک دین که چاکه‌ی هه‌ریه‌ک له‌وان به‌چاکه‌ی په‌نجا که‌س ده‌نوس‌ریت، یاره‌کان وتیان: په‌نجا که‌س له‌ئیمه یان له‌خۆیان ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رموی: په‌نجا که‌س له‌ئیوه چونکه ئیوه یارمه‌تیده‌رتان هه‌یه له‌سهر چاکه به‌لام ئه‌وان یارمه‌تیده‌ریان نیه. (ئه‌بو‌داود و ترمزی و ئیبنو‌ماجه) ئه‌مه‌یان هیناوه. جا باسی پاداشتی باوه‌رداران ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

۸) پاداشتی ئه‌وان له‌لای په‌روه‌ردگاری خۆیان به‌هه‌شتانیکه که جی‌گای دانیشتنه‌و له‌ژیر ئه‌و به‌هه‌شتانه‌دا چه‌ندین جۆگا ده‌روات، وه‌کو له‌سورته‌ی (محمد) دا فه‌رموی چوار جۆگه‌ن، وه‌بۆ هه‌میشه له‌ناو ئه‌و به‌هه‌شتانه‌دا ده‌مینه‌وه‌و هه‌رگیز ده‌رنان‌چن

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ. ﴿٨﴾

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

٩٩

٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُخْبِرُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلُهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْغَاثِ

١٠٠

١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْغَايَتِ صُبْحًا ﴿١﴾ فَأَلْمُورِئِ قَدَحًا ﴿٢﴾ فَأَلْمُغِيرَتِ صُبْحًا ﴿٣﴾ فَأَتْرَنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾

﴿٢﴾ جا زهوی تهواوی باره گرانهکانی دهر کرد وهک پیغهمبهمرمان ﷺ دهفهرموی: { تَقِيءُ الْأَرْضُ أَفْلَادَ كَيْدِهَا أَثْمَالُ الْأُسْطُوَانِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ فَيَجِيءُ الْقَاتِلُ فَيَقُولُ فِي هَذَا قَتَلْتُ وَيَجِيءُ الْقَاطِعُ فَيَقُولُ فِي هَذَا قَطَعْتُ رَجَمِي وَيَجِيءُ السَّارِقُ فَيَقُولُ فِي هَذَا قُطِعَتْ يَدَيَّ ثُمَّ يَدْعُونَهُ فَلَا يَأْخُذُونَ مِنْهُ شَيْئًا/مسلم وغيره/ زهوی ههموخهزانهکانی خوی فیره دهدهاته دهرهوه وهک پایه و کولهکهکانی خانو له زیرو لهزیو نهوسا بکوژدیت و دهیبینی و دهلیت: لهسر نهمه من کوشتم، وهپهیهوهندی بچرانی خزمان دیت، جا دهلیت: لهسر نهمه من پهیهوهندی خزمانیهتیم بچری، وهزدیت و دهلیت: لهسر نهمه دهستم برآ، پاشان بانگ دهکرین بهلام هیچی لی وهرناگرن}.

﴿٣﴾ جا مروؤف دهلیت: نهمه چی بووه بووادهکات؟ ههرچهند وشهی مروؤف گشتیه بهلام مهبهست تایبهتکراوه (عام مخصوص) چونکه باوهرداران بهو شیوه ناپهشوکین بهلکو دهلین: ﴿نهوه بهلینی خوی بهخشندهیه و راستیانکرد رهمانهکراوهکان﴾ (یس/٥٢. واته نهمانه لهدنیا دا رودمدن، نینجا دهفهرموی:

﴿٤﴾ نا لهو رپوژدها زهوی بهسهرهاتهکانی خوی باسدهکات، جادهگونجیت ههر به قسه نهو دهنگوباسه بو خهک باسبکات یان به روداوهرنگو پهر مهترسیهکانی خهکی تیدهگهیهنیت که چی بو، وهدهشگونجیت لیړه بهدواوه پاش زیندوبونهوهبیّت که لهو رپوژدها زهوی ههر چی ههوالیکی لهلایه باسی دهکات و کهس ناتوانیت له قسهی خوی حاشابکات، واته زهوی تهواوی دهنگهکان کودهکاتهوهو هیچی تیکهلاو به هیچی نابیت، بو نمونه له رپوژانی حهجا به ملیونهها حاجی ههریهک داواي شتانیك دهکهن و به سدهدها دهنگو سدهدها زمان و له مهیدانی عهرهفات و موزدهلیفهو شوینی رهم دا ههموی نرکهی دیت، بهلام یهک قسه تیکهلاوی قسهیهکی تر نابیت و ههریهکهی له بورییهکی تایبهتیهوه دهردهچیت و بهو شیویه دهمینیتیهوه تا رپوژی دوايي، جا نهو کاته که کاتی دادگای کردنی مروؤفه زهوی وهکو باقی دروستکراوهکانی خوا دیته قسهو ههمو دهنگو باسهکانی سهری دهگیریتیهوه، جا پیویسته مروؤفی خاوهن باوهر ناگای له زمانی بیت و قسهی وانهکات لهو کاته دا شهرمهنده بیّت، چونکه زهوی ناتوانیت هیچی بشاریتیهوه وهک دهفهرموی:

﴿٥﴾ چونکه بیگومان خوی تو نیگای کردووته لای و فهرمانی پیداوه به هه لگرتنی ههوالهکان و خستهدهرهوهی مردوهکان و پاشان بلا و کردنهوهی دهنگوباسهکهیان، نینجا دهفهرموی:

لی، خوا رازیه لییان و نهوانیش نهوهنده حالیان خوشه و له شوین و جیگای چاکدان رازین له پهروردهگریان که نهو ههمو نیعمهتهی پیداون، جا نا نهو ههمو خهلات و بهخشین و رپزه گهوره بو نهو خاوهن باوهردیه که له پهروردهگری خوی ترساوه واته: بهندهی راستهقینه دوو شت پالی پیوهدهنیت بو چاکهکردن **یهکهه:** بهتهمای لیخوشبونى الله. یه. **دوههم:** لیی دهرسیت وهک له سورتهی سهجده نایهتی شانزه دا دهفهرموی: ﴿بهندایهتی پهروردهگری خویان دهکهن کهدهترسو هیواداریشن، وه لهوهیش که پیمان داو دهبهخشن﴾.

سورتهی زهله

٩٩

٨

سورتهی زهله له مهکه دا هاتوته خوارهوه، ههشت نایهته، نهوه دو نوههمین سورتهی قورانه ههنديک لهزانیان پییان وایه نهو سورته له مهدينه دا دابهزیوه، جا لهسر نهمه بهگویره دابهزینی نهودو چوارهمین سورته که پاش سورتهی (النساء) و پیش (الحديد) دابهزیوه.

پیغهمبهمر ﷺ و نهو سورته به نیوهی قورئان دادهنیت دهفهرموی: { إِذَا زُلْزِلَتْ تَعْدِلُ نِصْفَ الْقُرْآنِ / الترمذی، صححه الالبانی/ سورتهی زهله بهرامبهری نیوهی قورئانه }

بهناوی اللهی زوربهسوز و بینیهایهت میهرمان

﴿١﴾ ههر کاتیک زهوی زور بهپهله و بهتوندی جولتیرا

۶ لهو رۆژده خه لك به شيوهی جياجيا دهرده چیت هه ندیک چاکه و هه ندیک خراپه و هه ندیکیش لهو نیوانه دایه تا بچنو کرداره کانی خویان ببین.

۷ نهوسا ههرکهس به نه ندازهی زهرهیه ک چاکه بکات له دنیا دا لهوئ دهیبینیته وهو پادا شتی وهرگریته وه نه گهر به شتی تر به تالی نه کردبیته وه.

۷ خو ههرکهسیکیش به نه ندازهی زهرهیه ک خراپه ی کردبیته دهیبینیته وهو سزای وهرده گریته، نه گهر چاوپوشی لی نه کرابیت. له باره ی زهکاتی چاره وئ و کهره وه پرسیار له پیغه مبه رﷺ کرا فهرموی: { الْحَيْلُ لِرَجُلٍ أَجْرٌ وَلِرَجُلٍ سِتْرٌ وَعَلَى رَجُلٍ وَزْرٌ فَأَمَّا الَّذِي لَهُ أَجْرٌ فَرَجُلٌ رَتَبَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَطَالَ بِهَا فِي مَرْجٍ أَوْ رَوْضَةٍ فَمَا أَصَابَتْ فِي طِيلِهَا ذَلِكَ مِنَ الْمَرْجِ أَوْ الرُّوضَةِ كَانَتْ لَهُ حَسَنَاتٍ وَلَوْ أَنَّهُ انْقَطَعَ طِيلُهَا فَاسْتَنْتَ شَرْفًا أَوْ شَرْفَيْنِ كَانَتْ آثَارُهَا وَأَرْوَاتُهَا حَسَنَاتٍ لَهُ وَلَوْ أَنَّهَا مَرَّتْ بِنَهْرٍ فَشَرِبَتْ مِنْهُ وَلَمْ يَرُدْ أَنْ يَسْقِيَ كَانَ ذَلِكَ حَسَنَاتٍ لَهُ فَهِيَ لِذَلِكَ أَجْرٌ وَرَجُلٌ رَتَبَهَا تَغْيِيًا وَتَعَفُّفًا ثُمَّ لَمْ يَنْسَ حَقَّ اللَّهِ فِي رِقَابِهَا وَلَا ظَهَرِهَا فَهِيَ لِذَلِكَ سِتْرٌ وَرَجُلٌ رَتَبَهَا فَخْرًا وَرِيَاءً وَنَوَاءً لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ فَهِيَ عَلَى ذَلِكَ وَزْرٌ وَسُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ الْحُمْرِ فَقَالَ مَا أُنْزِلَ عَلَيَّ فِيهَا شَيْءٌ إِلَّا هَذِهِ الْآيَةُ الْجَامِعَةُ الْفَادَةُ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ / متفق عليه / چاره وپی سیانن نهو بۆ هه ندی کهس پادا شتهو بۆ هه ندی داپوشهره و بۆ هه ندی تاوانه، جا نه وهی که نهو دهبی به پادا شت بوی نهو پیاوهیه که بۆ جهاد راگری دهکات جاماوهیه کی زۆرله له وه پرگه و باخچه دا به خییو دهکات، نه مه هیچ شتی ک ناخوات لهو له وه پرگه و باخچه یه مه گهر ﷻ بوی به پادا شت بنوسیته، جا نه گهر له وه وه پرگادا په ته که ی بچریته و بروات نه گهر به رزاییه ک، یان زیاتریش برپیت بۆ هه مو به رزای وچی سم و ته رسه که ی چاکه ی بۆ دنوسریت، جائه گهر به روبرای کدا بر و او ناوی لی بخوات به بی نه وهی که خو ی مه به سستی ناودانی بیت چاکه گه لیکی بۆ هه یه، نه وهی که داپوشهره بوی نه وه نهو پیاوهیه، که نهو چاره وپی بۆ به خشنده ی و نیشی جوانه و مافی پشتی و سکی له بیر ناچیتته وه، واته: چاکه ی پیده کات بۆ خه لك له بارو له سواری و له تهنگانه و خو شی دا، نه وهی که تاوانه نهو کهسه یه، که چاره وپی بۆ خراپی و لوت به رزی و خو پیشاندانه به خه لك نه وه نه وهیه، که نه بی به تاوان له سه رخواونه که ی، وتیان: نه ی گوید ریژ نه ی پیغه مبه ری خواﷻ؟ فهرموی: خوا لهو باره ی وه هیچی بۆ نه نار دوم، بیجگه له م ئایه ته گشتیه که م وینه یه، نهوسا ههر کهسیک به نه ندازه ی گهر دیله یه ک چاکه بکات، پادا شته که ی ده بی نی، وه ههر کهسیکیش

به نه ندازه ی گهر دیله یه ک خراپه بکات سزا که ی ده بی نی) وشه ی زهره به میرو له ی سوری ورد ده لئین وه هه م بهو شته وردانه ده لئین: که کاتی ک رۆژ له ده لافه یه که وه ده چیتته ناو ژوریکی تاریکه وه شتی وردی تیدا ده بی نی ت یان نهو شته زۆر ورده یه که نه مرۆ به زهره ناوی ده بن.

به راستی نهو کهسه ی که ناگی له م سورته هه بیته پاشه رۆژی خو ی خراپ ناکات و هه وئ نه وه ده دات که لهو رۆژده سه ره رز بیت.

سورته عاديات

۱۱

۱۰۰

سورته عاديات هه ندیک پیان وایه له مه که دا پاش سورته ی (العصر) و پیش (الکوثر) هاتوته خواره وه، یانزه ئایه ته، سه ده مین سورته ی قورئانه و تراوه به گویره ی دابه زین چواره ده مین سورته، هه ندیکیش پیان وایه نه م سورته له مه دینه دابه زیوه، له م سورته به پرزه گه وره یی و به رزی پله و پایه ی تیکوشه رانی ریگی ﷻ به جوانی دهرده که ویت، نه وه تا ده بی نی خوی گه وره سویند بهو ولاخانه ده خوات که مو جاهی دین سواریانن و جهادیان پیده کن، ده ی ده بی مو جاهی ده کان خویان چ ریژو پله یه کیان هه بیته له لای ﷻ؟

به ناوی ﷻ ی زۆر به سوژو بی نی هیه ات میهره بان

۱ سویند بهو نه سپانه ی که له کاتی جهادا غارده دن و نرکه ی سکیان دیت،

۲ جا ناگر ده که نه وه به سمیان کاتی ک که به غار دهرۆن به سه ر به ردا و له ژیر ناله کانیاندا بزیکه ی ناگر به رز ده بیته وه نه وه نده توند و چالاکن له تاودان و رمبازیدا،

۳ نیجا له گهل رووناکی به ره به یاندا په لاماری دژمن ددهن،

۴ جا لهو شوینه دا ته پوتۆز هه لده ستینن،

۵ نهوسا ده چنه ناوه راستی دوژمنه وه و هه مویان وه ک یه ک کهس به سه ر دژمندا ددهن و هیچیان دوانا که ون و خو ناگر نه دواوه، به لگو هه مویان خویان ده کوتنه ناوه راستی دژمنه وه یان خویان ده خه نه ناوه راستی ته وای دژمنانه وه، نه وه نده نه ترسو گیان فی داو ئاماده ی شه هاده تن، به راستی گه لی ک که ناو ابیت دوره شکست به ی نیته هه روه گو بینیمان حکومه ته بچکۆله که ی ناو شاری مه دینه به ماوه یه کی زۆر که م له هه مو لایه که وه گه ی شته سه ر دهریا، به لام کاتی ک خو شه ویستی مال و گیان له ناو دهرونی باوه رداراندا په رده ی سه ند هه مولا یه کیان له ده ستچوو، به لگو خویان کران به به نده و دارده ستی کافران و خو مان به خو مان

خواردنیکی نا دروست و نارہواو ئیوہ مالٹان زور زور
خوشدہویت ئینجا خوی میہربان دلہکان رادہپرینیت وایان
لیدہکات کہ دنیا زور بہ گرنگ نہگرن و دہفہرموی:

۱) نایا ہر دہبی ناوا بینمہک و سپلہ و مال خوشہویست
بیٹ؟ نایا نازانیت کہ کاتیک زیندو کرایہوہ و ہیئرایہ دہروہ
نہوہی کہ لہناو گورہکاندایہ،
۱۰) جا ئاشکرا کراو دہرخرا نہوہی کہ لہناو دلہکاندایہ،
نہوہکاتہ چی دہکەن و پەنا بۆ کێ دہبەن ؟

۱۱) بہراستی بہرودرگاری ئەوان لہو رۆژدە چاک ئاگاداری
ہەئس وکەوتی پیښویانہ و ناتوانن لہ ہیچ تاوانیک حاشا بکەن، بہ
چاکان باشترین پاداشت دەداتەوہ، جا تۆلەیش لہ تاوانباران
دەستینیت و بچوکترین ستم لہ کەس ناکات؟.

سورہتی قاریعہ ۱۱

سورہتی قاریعہ لہ مەکەدا ھاتوہتہ خواروہ، یانزہ ئایەتہ، سەدو
یەکەمین سورہتی قورئانہ و وتراوہ بہگویردی دابہزین سی
ہەمین سورہتہ کہ پاش سورہتی (قیش) و پیش (القیامہ)
دابہزیوہ، ئەم سورہتہ یەکسەر باسی رووداوی قیامەت و پاداشتی
چاکەکارو سزای خرابەکار دہکات بەشیوہیەکی تازەترو بہناویکی
تری قیامەتہوہ و دہفہرموی:

بہناوی اللہ ی زوربہسوزو بینہیایەت میہربان

۱) قارەش ھەرودکو (حاقہ) و (طامہ) و (صاخہ) و (غاشیہ)
ناویکە لہ ناوہکانی قیامەت، بہ مانای کوتانہوہیہ، چونکہ بہ ئەو
روداوہ زہوی و ئاسمان و ئەستیرہ و رۆژو مانگ ھەمو ی دەکوترین
بہیەکداو جیاکان دہبن بہ تۆز، جا جیگای خویەتی بہ گرنگ
تەماشای بکریٹ و تیمان بگہیەنیت کہ رووداوہکە گرنگترو پەر
مەترسی ترن لہوہی کہ ئیوہ بیر ی لیدہکەنہوہ و دہفہرموی:

۲) قاریعہ چیہ؟

۳) چی تۆی تیگہیانندوہ کہ قاریعہ چیہ؟ واتہ ئەوشتہ
گہورەترو سامناکترو مال و پیرانکەرترہ لہوہی کہ ئیوہ شتیکی
لہباروہ بزائن، ئینجا بہو پرسیارانہ واز لہ قاریعہ دہہینیت و
باسی ئەو بارو شیوہی مرؤف دہکات کاتیک کہ ئەو قاریعہیہ
رودەدات و دہفہرموی:

۴) لہو رۆژدە مرؤفہکان ھەمو زیندو دہکرینہوہ و دینہ
دەرہوہ وەک پەپولہی سەرلێشیواو ھەروا دین بہناویہکدا بی

وَحْصَلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۱۰) إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۱۱

سُورَةُ الْقَلَمِ ۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلْقَا رِعَةً ۱) مَا أَلْقَا رِعَةً ۲) وَمَا أَدْرَاكَ مَا أَلْقَا رِعَةً
۳) يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۴)
وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۵) فَأَمَّا
مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۶) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
۷) وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۸) فَأَمَّهُ هَكَاوِيَةٌ
۹) وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَّةَ ۱۰) نَارُ حَامِيَةٍ ۱۱

سُورَةُ الْقَلَمِ ۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلْهَنَكُمْ التَّكَاثُرُ ۱) حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۲) كَلَّا سَوْفَ
تَعْلَمُونَ ۳) ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۴) كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ
عِلْمَ الْيَقِينِ ۵) لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۶) ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا
عَيْنَ الْيَقِينِ ۷) ثُمَّ لَتَسْتَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۸)

راوکراین و راوہکریین، بہ دەستی خویمان سەروەتو سامانی
ولاتی ئیسلامیمان خستہ ناو دەست دژمنانہوہ (لاحول ولا قوہ إلا
باللہ). بہراستی پەلامارو ئاگرکردنہوہی سمی ئەسپان و ہیئرش
ناو دژمنان و خو خستنہ ناو کوپی دژمنان لہ بہرہبیانییدا،
ئەسپەکان خویمان نەبون بەلکو سوارەکان بون، چونکہ چاک خوی
خویمان ناسی بو، وە چاک لہ کەم تەمەنی و لہناوچونی دنیادا
ئاگاداربون، بەلام وەک وتمان کاتیک ئەو باوہرہ چاکە نەما
ئەوہمان بەسەرھات کہ لہبەر چاوتاندايە! ئینجا خوا دہفہرموی:

۵) بہراستی مرؤف زور سپلہ و بینمەکە سەبارەت بہ
پەرودرگاری خو، وا دەزانیت ئەو سەروەتو سامانہ و ئەوہیزو
دەسەلاتە تەنہا بہ زرنکی خو دەستی کەوتوہ، جا ئیتر زور لوتی
بەرز دہبیت و مافی خاوەن مافان نادات و لہ فەرمانہکانی اللہ
دەردەچیت وەک لہ سورہتی عەلەق دا دہفہرموی بەحەقیقەت
بیگومان کہ مرؤف لہخوی بای دہبیت کاتی کہ دی بینیاژہ لہ
پاشان دہفہرموی:

۷) وە بہبیگومان کہ ئەو کابرایہ خو یان پەرودرگار لہسەر
ئەم بینمەکی و سپلہیی و رزیدیە شایەتہ، جا رونتر رزیدی
سپلہیی و بی نەمکی کابرا باسدەکات و دہفہرموی:

۸) خو بہبیگومان ئەو کابرایہ مالی زور خوشدەویت وەک لہ
سورہتی فەجر دا دہفہرموی: ۹) وە ئیوہ مالی میراتیش دہخون بہ

ئەوئى مەبەستىك لەو چۈن و گەرانه وەدا ھەبىت رۇداو ھەگە ئەوئەندە سەخت و دزوارە.

۵ جا چپاكانيش دەين بە خورى شىكرادى رەنگاورەنگ واتە لە دورەو ھەك چپان، بەلام لەراستیدا ھىچ قوتەت و ھىزىكى تىدانامىنىت وەكو چەند كېلۇ خورى شىكرادە كە جىگايەكى زۆر داگىر دەكات، بەلام بەھىزىكى زۆر كەم ئازو گۆپياز دەكرىت، پېشەكى چپاكان بەو شىو دەين، ئىنجا وەكو ھەور بەملاو بەولاياندا دەبات و دوايى دەين بە تۆزو نزمایىيەكانى زەوييان پى پردەكرىتەو ھەم زەويە دەبىت بە دەشتىكى كاكى بەكاكى ھەك لە سورەتى (تاھا) دا دەفەرموى: ﴿لەبارەى چپاكانەو پرسىارت لىدەكرىت جا تۆ بلى: پەرورەدگارم دەيانھارپت بەھارپن، ئەوسا ئەو زەويە دەكات بەدەشتىكى كاكى بەكاكى، كەھىچ نزمى و بەرزايىيەكى تىدا نامىنى﴾ ئىنجا بەرەو ھىسابمان دەبات و دەفەرموى:

۶ جا ئەو كاتە ھەر كەس لە كىشانەى كىدارەكانىدا چاكەى قورس بو،

۷ نىتر ئەوگەسە وا لەناو ژيانىكدا كە ئەو ژيانە بەشىوئەكى زۆر گرنگ و سەرورەھىنەرەو رازى كەرى خاوەنەكەھەتى، ئەوئەتە ئاو بەكەھىزى كابرە لەكويدا بىھەوت ھەلەدەقولىنىت و ھەر ميوئەھەكى بویت ميوئەكە خوى لەو نزيك دەكاتەو ھەزى لەگۆشتى كام بالندەبىت چۆنى ئارەزۇ لى بىت ئاوا بوى نامادە دەبىت، واتە ئەوژيانە رازىكەرى كابرەھە ھىچ شتىكى ناوېت كەبوى نامادەنەكرىت، ديارە كابرەش بەو ژيانەپر نازو نىعمەتە پازىيە ئەمە بۇ چاكەكارانە، بەلام بۇ خراپەكاران دەفەرموى:

۸ خۇ ئەو كەسەيش كە لە كىشانەكەيدا چاكەى سوک بوو خراپەكەى قورس بو،

۹ ئەوسا ئەو كەسە جىگای ھاويە. ئىنجا پرسىار دەكات و دەفەرموى:

۱۰ جا تۆ چى دەزانى لەبارەى ئەو (ھاويە)و؟

۱۱ ئەو ھاويە ئاگرىكى داخكەرو سوتىنەرە كە ئەم ئاگرەى ئەمپۇى ئىمە كە ئاسنى پى دەتاوئىنەو بەشىكى زۆر كەمە لەو ئاگرە، ھەك پېغەمبەرمان ﷺ لە چەند فەرمودەكەيدا دەفەرموى: كە يەكك لەوانە ئەمەيە كە ئەبۇھورەيرە ﷺ دەلئىت: بىستەم لە پېغەمبەرى خوا ﷺ دەيفەرمو: { نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي تَوْقِدُونَ جُزْءًا وَاحِدًا مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ قَالُوا وَاللَّهِ إِنْ كَانَتْ لَكَا فِئَةٌ بِأَرْسُولِ اللَّهِ قَالَتْ فَانْهَافُصِّلَتْ بِتِسْعَةِ وَسْتِينَ جُزْءًا كُلُّهُمْ مِثْلُ حَرِّهَا } الترمذى، صححه

الابى/ ئەوئاگرەى كە ئىو ھەلەدەگىرسىنن بەشىكە لە ھەفتا بەش لەگەرمايى ئاگرە دۆزەخ، وتیان: بەخوا ھەر ئەمەش بىت بەسە ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرموى: بەراستى گەرمايى ئەو شەست و نۆ پلە لەم ئاگرەى دنيا گەرمايى زىاترى پىدارەو. خوا بمان پارىزى لى.

سورته ته کاسور

۸

۱.۲

سورەتى تەكاسور لە مەكەدا ھاتوئەتە خوارەو، ھەشت ئايەتە، سەدو دوومىن سورەتى قورئانەو وتراو بەگویرەى دابەزىن شانزەھەمىن سورەتە كە پاش سورەتى (الكوثر) و پيش (الماعون) دابەزىو. دەلئىن دوو تىرەى يارمەتیدەر (الانصار) لە خىلى (بنى حارثة و بنى الحارث) خويان بەسەريەكتەدا ھەلەدەكىشاو ھەريەكەيان دەيوت: ئايا ئىو پياوى وەكو فلان و وەكو فیسار ئىمەتان ھەيە؟ تەننەت دەچونە ناو گۆرستانەو ھەم مردوكانىشان دەژماردو ھەرەو ھەزىنەو ھەم دەیانوت: ئايا ئىو پياوى وەكو ئەمەو ئەوئەتە بوو ھەمیشە بەو شتەو ھەريكبون، جا خوا ئەم سورەتەى ناردە خوارەو، تا ھەم ئەوان واز لەو بەھىن و ھەم دەرسىك بىت بۇ باوەرداران تا لەدنیادا ھەن.

بەناوى ﷻ ى زۆر بەسۆزو بىنپىھايەت مېھربان

۱ ئىوئى سەرگەرم كىرد ھەريكبوننتان بە زۆر كىردنەو، زۆر كىردنى مال، مندا، يارمەتیدەر و خزمەتچى تا واتان لىھەت كە پاشەپۆزتان لەيادچو.

۲ تا ئەو كاتەى كە مردن و چوونە گۆرەو، ئەو كاتە بىردەكەنەو، وە ئاشكرايشە بىر كىردنەو ئەو كاتە ھىچ سوودىكى نابىت بۆتان، بۆيە بەتوندى دلەكان رادەپەرئىنىت و دەفەرموى:

۳ نەكەن شتى وا وخۆتان بى ئاگا مەكەن لە پاشەپۆز بەم زوانە دەزانن كە ھاتنى پاشەپۆز و ھىسابو بەھشت و دۆزەخ راستە. ديسان پەرورەدگار دەفەرموى:

۴ پاشان باش بزەنن وانى، بۆچونەكانتەن راست نىو بەھەلەدا چوون و بەم زوانەش دەزانن كە چەند سەرلېشواو نەزان بوون. ئىنجا دەفەرموى:

۵ بەراستى ئىو ئەگەر بزەنن بە زانىنىكى راست بىگومان ئا بەو شىوئە خۆتان سەرگەرم نەدەكردو ئەم زيانە گەورەتان لەخۆتان نەدەداو لەو پۆزەدا شەرمەندەو سەرشۆر نەدەبون. ئىنجا دەفەرموى:

۶ سوئندبىت بەراستى و بىگومان ئىو دۆزەخ دەبينن.

عَنْهُ وَإِنَّمَا هُمَا الْأَسْوَدَانِ التَّمْرُ وَالْمَاءُ قَالَ أَمَا إِنَّهُ سَيَكُونُ / الترمذی. حسنه
الالبانی/ ئەى پىڤه مبهرى خوا له كام نيعمهت پرسىارمان لىده كرىت
خونيمه هەر نه وودوانه مان ههيه: خورماو ئاو؟ فهرموى:
ئاگاداربن كه نه و پرسىار كردنه هەر دهبيت {

پىويسته بزائين كه گۆر مالىكى كاتيه و دهبيت لىي درجىن و
وشى ﴿رُزْمٌ﴾ ئەوه دهگهيه نييت چونكه سەردان گه پانه وهى
تىدايه، به ئى دهبيت جارىكى تر له و گۆره بىينه دهروه بو
حه شرو حىساب و به ههشت و دۆزهخ.

پىڤه مبهرى ئازىز ﴿دهيفه رمو: { أَهْلَكُمْ التَّكَاثُرُ قَالَ يَقُولُ ابْنُ
آدَمَ مَالِي مَالِي وَهَلْ لَكَ مِنْ مَالِكَ إِلَّا مَا تَصَدَّقْتَ فَأَمْضَيْتَ أَوْ أَكَلْتَ
فَأَفْنَيْتَ أَوْ لَبِستَ فَأَبْلَيْتَ/ الترمذی. الالبانی: صححه/ ههولدان بۆزوركردنى
سهرومت و سامان سهركهرمى كردن، فهرموى نهوى نادهم
هەردەلئ: ماله كه م، ماله كه م مهگەر مالى تۆ هەر ئەوه نه بوه
كه كرىوته به چاكه ئا ئەومت بۆ ماوه ته وه؟ يان خواردوته
خۆ له ناوت بردوه؟ يان پۆشيوته جا رزان دوته؟ }.

سورتهى عهسر ۱۰۳

سورتهى عهسر له مه كهدا هاتوته خواره وه، ئەم سورته سى
ئايه ته، سه دو سىهه مين سورتهى قورئانه و وتراوه به گویره
دابه زين سىانزه مين سورته كه پاش سورتهى (الانشراح) و پيش
(العاديات) دابه زيوه.

دهلئىن: عه مرى كورى عاس پيش ئەوهى موسلمان بيت چوته هلاى
(موسهيله مەى درۆزن) و پرسىارى لىكردوه چى هاتوه بۆ
هاورى كه تان؟ ئەويش له وهلامدا وتى: سورته يكى بۆ هاتوه، وتى
كامهيه؟ عه مريش وتى ﴿وَالْعَصْرِ﴾ تا كۆتايى بۆى خوینده وه،
ماوهيك بىدەنگ بو ئىنجا وتى: منيش شتىكى وهكو ئەوم بۆ
هاتوه عه مری وتى كامهيه؟ وتى (يا وَبَرِ يَأْوِرُ إِنَّمَا أَنْتَ أُذُنَانِ وَصَدْرُ
وَسَائِرُكَ حَقَرٌ وَنَقْرُ) ئەى وهبر ئەى وهبر تۆ هەر دوو گووى و
سنگىكى باقىت هىچ وپوچ وچال وچۆله)

له پاشدا وتى: ئەى عه مری به لاتوه چۆنه؟ عه مريش پىي وت:
(وَاللَّهِ إِنَّكَ لَتَعْلَمُ أِنِّي أَغْلَمُ أَنَّكَ تَكْذِبُ) وهلاهى تۆ دىزانى كه من
دهزانم تۆ درۆ دهكهيت) ئاشكرايه وهكو له پيشه وه زانيت عه مری
له و كاته دا موسلمان نه بو، به لكو دژمىكى زۆر سه رسه خت بو
به رانه بر به ئىسلام و قورئان و پىڤه مبه ر ﴿﴾، كه چى له و شوي نه دا
ئەو شايه تيه گرنگه ده دات (پاستى قورئان و درۆزنى موسهيله مە)،
خۆ ياره دكانى پىڤه مبه رمان ﴿﴾ هەر كاتىك بگه يشتايه به يهك
جيا نه ده بونه وه تا سورتهى عه سريان نه خویندايه وه، ئەم سورته

سُورَةُ الْعَصْرِ ۱۰۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ خَسِرٌ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

سُورَةُ الْهُجُرَةِ ۱۰۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبِئْسَ لِكُلِّ هُمْزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ: ﴿٢﴾
يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ: ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُبَدِّلَنَّا فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾
وَمَا أَذْرَنَّا مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ﴿٦﴾ الَّتِي تَطْلُعُ
عَلَى الْآفَاقِ ﴿٧﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ﴿٨﴾ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

سُورَةُ الْفِيلِ ۱۰۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ
فِي تَضَلُّلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِمْ
بِحِجَارٍ مِّنْ سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾

﴿٧﴾ پاشان به راستى ئىوه دۆزهخ ده بينن و ئەو بينينه شى
بىگومانه و به چاوى خوتان ده بينن، دهلئىن: ئاگر له و كاته دا
پرمه يهك دهكات هه مو فريشته نزيكه كان و پىڤه مبه ركان به روى
ئه ژنوياندا ده كه ون له ترسو گه وريى بينىنى ئەو رپووداوه
گرنگه وهك له ئايه تى په نجاودوى سورتهى كه هفدا ده فهرموى:
﴿خَوْ سَتَهْمَكَارَانِ هُنَّوَاگره ده بينن ئەوسا دلئيه دهن كه
تييده كه ون و هىچ لاده ريكيش نيه كه لايان دات لىي﴾

﴿٨﴾ له پاشان، سویند بيت له باره تى ته وای نيعمه ته كانه وه له و
رۆژهدا پرسىارتان لىده كرىت، هەر له ته ندروستى و خۆراك و
پۆشاكه وه بگره تا ئاسوده يى و ئاوى فيئك، جا ئەگەر شوكرتان
كردييت و مافه كانى خواتان پاراستييت و بوبيت به وى زياته
به نديا ه تى و چاكه كردن و دووركه و تنه وه له تاوان ئەوه ديسان خوا
نيعمه تانىكى زۆر زياترو بيسنورو به نرختان پي ده دات، به لام
ئەگەر به وى ئەو نيعمه تانه وه زياتر له خۆ بايى بووبن و تاوان و
سته مى زياتر تان پي كرىديت الله توله ي سه ختتان لىو مرده كرىت
وهك له سورتهى ئەحقاف ئايه تى بيس ته مدا ده فهرموى: ﴿وه ئەو
رۆژهدى كه خوانه ناسان راده گيرين به سه ر ئاگر دا، پييان ده وتريت:
خۆشى خوتانتان له ژيانى دنيا دا بر دوه و له زه تتان لىو مرگرتوه،
ئەوسا ئەم رۆ به سزايه كى سو كايه تى سزاده رين به وى لوت
به رزى ناره و اتانه وه و به وى خراپكارى له سنور به ده رتانه وه﴾
له و كاته ي كه ئەم ئايه ته دابه زى زوبه ير وتى: ﴿فَإِنَّ النَّعِيمَ نُسْلٌ

سیّہ مین سورہ تہ کہ پاش سورہتی (القیامۃ) و پیش (المرسلات)
دابه زیوہو بہ سورہتی (الْحُطَمَةُ) ش ناو براوہ.

بەناوی **اللّٰه** ی زۆربەسۆزو بێنیهایەت میهرەبان

۱ وای دۆزدخ بۆ هەمو تانەو تەشەردەریک لێ خاوەن باوەڕان. وشەى (هَمَرَق) بەو کەسە دەلێن کە بە قسە تانەو تەشەر دەدات لێ خەڵک و (لَمَرَق) بەو کەسانە دەلێن بە دەست و ئەبرۆو چاو تانەوتەشەر دەدەن، وە بەپێچەوانەیشەو مانایان کردووە، گرنگ ئەوەیە کە بزانی (الله) ئەو هەرپەشە توندە دەکات لێو کەسانەى کە تانەو تەشەر لێ خەڵک دەدەن و ناشیرینی دەکەن ئێتر بەهەر شیوەیەک ئەو ئیشتە بکەن، ئینجا خوا رونتر ئەو مرۆفە ناپەسەندانە بۆ دەکات و دەفەرموێ:

٢ ئەو كەسەيە كە مالى گۆگروودەتەوود هەر خەريكى ژماردنيەتو بهو هۆيهوه له پاشەرۆژ بى ئاگايە،

چونکه وا دهرانیټ که ئه و مائه ی خوشبهختی دهکات و بۆ
 هه‌میشه له دنیا دا دهیه‌یلتیه‌وه، بۆیه په‌رورده‌گاری دانا و
 میهره‌بان ئه و جوړه بی ناگا و نه‌زانه را ده‌وه‌شینیټ و ده‌فه‌رموئ:
 شتی وا نه‌که‌ن ، به‌سیه‌تی نه‌زانی و نه‌قامی، بیر له ناینده ی
 خۆتان بکه‌نه‌وه، چونکه سویند بیټ فره‌ده‌درینه نا و هارپه‌رده‌وه،
 جا په‌رسپار دهکات و ده‌فه‌رموئ:

خو تۆ نازانی ئەی (محمد ﷺ) ئەو ھارپۆرەرە چیە؟ ئینجا
خوا خووی باسی ئەو شوینە پر مەترسیە دەکات و دەفەر موی ئەو
ھارپۆرەرە

۶ ناگریکی هه لږینراوی خوایه.

که ددهات به سهر دله کاندا، ثم ناگره ههمو له شی دسوتیښت و هه روهک به ردی ئاش دهیارپت، که چی لیږدا ته نها باسی دلی کردو فهرموی به سهر دله کاندا ددهات، بو؟ چونکه دله کان بون که خاوه نه کانیان سهرگرم کرد به کوکړدنه وهی مال و عه مبارکردنی و نه دانی حهقی خواو خه لک و لوتی به رزگردنه وه و دستیانکرد به تانه و ته شهردان له باوردارو که مدهستان و ئیشیان گه یاند به دلیان و نارېحه تیان کردن، بویه و ا نه مړو ددهیت قورسایي ناگره که له سهر دله کان بیت و ئاشکرایشه ئیش وژانی دل له ههمو ئیش وژانه کانی تر سهخترو گرانتره، ئینجا خوا ددهفرموی:

۸ به بېگومان ښه و ناگړه له سهر ښه و ان داخراوه واته پښتگي
د درجونيان نيه و دهنگان به هيچ جڼگايه ك ناگات به لكو له ودهش
زياتر،

۹ له ناو ديره كي ناسنين دا ته تهر پيچ كراون و دريژكراون،
به لئ دنيا په رستان و ايان د مزاني دنيا هر ه ښه وانه و هره گيز
نامرن و بيريان ته نها له خوښي و رابورادني ښه و ژيانه د كرده ووه
هيچ نرځيكيان بؤ باوه رداران و كه د ده سلا تان دانه د ه نا تا
له ناكامدا هه ناسه ي داخ و گهرمي خه فته و مه راقي ښه و ان دا ي له
دلي مال په رستاني سته مكارو و هكو پارو و له ناو كو له كه ي ناگړدا
ته تهر پيچ كران و به سزاي تاواني خو يان گه يه نران.

سورته فيل

۵

۱۰۵

سورته فيل له مه كه دا هاتو ته خواره ووه، پيچ نايه ته، سه و
پيچمه مين سورته قورانه، و تراوه به گو يره ي دابه زين
نوزده هه مين سورته كه پاش سورته (الكافرون) و پيش (الفلق)
دابه زيوه.

بؤ روښن كړدنه وې ماناي ښه سورته پيشه كي به شي وده يه كي مام
ناو ندې باسي ښه و رو وداوه دكه ين، و هكو ښي نو كه سير بؤ مان
باسد هكات و ده لئ: له پيشه ووه باسي (اصحاب الاخود) مان كړد،
ښه و له زه مانې پاشايه ك له پاشا كاني حمير به ناوې (زونه واس)
كه بت په رست بوه، هه مو بارو و رداراني ښه و داستانه ي پيشو
شهيد كړدوه كه ده لئ: نزيكه ي بيست هزار نه فهر بون،
هيچيان دهر نه چو و بيجگه له كه سيك كه ناوې (دهوسي)
زوسه عله بان) بو كه روښت و په ناوې برده بهر قهيسر پاشاي شام
كه مه سيحي بو دياره، ښه و انيش له سهر باوه رېون به مه سيح ښه و
به لايانه يان به سهرهات، ښه و يش نامه يه كي نوسي بؤ نه جاشي
پاشاي حبه شه چونكه نزيك بون له ووه ووه، دوو كه سي به ناو
(نهر يات و نه برهه) ي كوري سه باحي باوكي يه كسوم به سوپايه كي
زوره و نارد، ښه و انيش چوونه يه مهن و داگريان كړدو له ده ست
پاشاي حيمي هريان سه نده ووه، وه زونه واسيش له دهر يادا خنكا،
حبه شه يه مهنې بؤ يه كسهر بو ووه ووه ښه و دوو كه سه
سهر په رشتيان دكرد، تا ناكو كي كه و ته ښو انيانه ووه و ناماده ي
ښه و بون كه به دوو سوپا له يه كتر بدن، يه كيكيان وتي: بؤ شهر
به سوپا كه بكه ين با دوو به دوو له يه كتر بددين هه ركامان ماین
ښه و بېت به پاشا، هه ر دوو هاتنه دهر ووه له ښو انيانه ي دوو
سوپا كه داو (نهر يات) هيري شې برده سهر ښه و هه و شم شيري كي دا
به دم و لوت و ناوچا و انيدا و له تي كړد له و كاته دا (عه توده) كه
خرمه تكارې ښه ووه بو په لاماري (نهر ياتي) داو كوشتي و
ښه ووه به برينداري گه رايه ووه و تيماري برينه كه ي كړدو

چا كيو يه ووه بو به پاشاي ښه و سوپايه ي كه له يه مهنې سهر به
حبه شه دابو، جا نه جاشي كاتي ك به مهنې زاني زور تورېو له سهر
ښه و نيشه ي كه ښه ووهه كړدېوې و هه رده شې لي كړدو سو يندي
خوارد ده بېت پي بخمه ښه و ولا ته و مووې ناوچا و انيشت بېرم،
ښه و يش هه ستا به دل دانه وې نه جاشي و خه يار مالي كړدو و
نمايه ننده يه كي نارد بؤ لاي به كو مه لئ كي زور به خشش و ديارې
بؤ ي له گه ل يه ك تور كه له خاكي يه مهن و مووې ناوچا و اني
خو يشي بړي و ناردې له گه ليدا و له نوسرا وده كه يدا ده لئ: با پاشا
پي بخاته سهر ښه و ښه و كيه سيه تاكو سو ينده كه ي نه كه وېت و ښه و ده ش
مووې ښوچا و انمه كه ناردومه بؤ لات، كاتي ك كه ښه و گه يشته
پاشا، سهرې سوپا و لي رازي بو، جا داي نا له سهر جڼگاي خو ي،
ښه ووهه كه سيكي ناردې لاي نه جاشي و پي و ت: به راستي من
كلي سايه ك بؤ تو دروست ده كه م له خاكي يه مهن دا كه بيناي وا
پيش ښه و نه كرابي ت، ښي جا ده ستير كړد به دروست كړدني
كلي سايه كي زور گه ووه له (سهنه) دا زور به رزو گه ووه و
ديواره كاني به نه خش و نيگار جوان كړدو كه عه رب پييان
ده و ت (قوله يس) له بهر به رزيه كه ي، چونكه هه ر كه سيك ته ماشاي
به رزيه كه ي بكردايه كلا وې له سهر ده كه و ت، ښه ووهه ويستي
حه ج له كه عبه ووه بگو ازي ته ووه بؤ ښه و ماله، عه ربه كاني عدنان و
قه حتاني پييان ناخو شبو و قوره يشيش به مهن زور رقيان هه ستا،
هه تا يه كي ك له و ان چو بؤ يه مهن و چو و ناو ښه و ماله ووه و پيسايي
تي كړدو گه رايه ووه، خر مه تكاره كه ي ښه وې بيني و به ښه ووهه ي
پاشاياني گه ياند و تيان: ښه و بېت و نه بېت كاري قوره يشه و به
رځو و توله ي ماله كه ي خو يان و ايان كړدوه، له بهر ښه ووه ښه ووهه
سو يندي خوارد كه بچيت بؤ مه كه و به ردي به سهر به رده ووه
نه يه لئ و ويرياني بكات، جا ښه ووهه خو ي ناماده كړد،
كه سوپايه كي به هيري واي پي كه ووه نا كه كه س نه تواني ت به رگري
ل بكات، چه ند فيلي كي گه ووهه يه ي له گه ل خو يدا برد به تاي به ت
فيليكيان كه نه جاشي بؤ ناردېو به ناو (محمود) كه زور گه ووه و
به هيري بو كه ژماره ي ښه و فيلانه هه نديك ده لئ هه شت بون و،
هه نديكي تر ده لئ دوا زده بون، ووه ژماره ي بيجگه له مانه يش
و تراوه (والله اعلم) ښه و يش بؤ ښه ووهو كه زنجيريان پيو و
به ستن و بيخه نه هه ر چوار ديواره كه ي كه عبه ووه وولييان خو ر و
يه كجار ماله كه بړوخي نن، كاتي ك عه رب به مهيان زاني ښه و مهيان
زور به لاوه سه خت و گه ووهو به پيو يستي ان زاني كه به رگري له و
ماله پيو رزه بكه ن، له بهر ښه ووه پيا وېك له پيا ووه گه ووهه كاني يه مهن
كه ناوې (زونه فهر) بو كه خا وده قسه و ده سلا ت بو گه له كه ي
خو ي بانگ كړدو هه ر كه سيكي تر له عه رب كه به گو يي كړدو
ناماده ي كړد بؤ جيهادو بؤ پاراستني مالي خوا و شه ر كړد له گه ل

ئەبرەھەدا، كۆمەللىك ۋەلاميان دايەۋەد شەپيان كىرد لەگەل ئەبرەھەداۋ شكاندى، لەبەر ئەو شتەى كە خوا دەۋىست لە رېزو گەورەبى كەعبەۋدواتر (**زۈنەفەر**) ىش گىرا، ئىنجا لەگەل خۇيدا ھىناۋ بەرەو خاكى (**خەسەم**) ھاتو (**نوفەيل**) كورى (**حەبىبى خەسەمى**) لەناۋ گەلەكەى خۇيدا بەناۋ (**شمران** و **ناھىس**) بەرەنگارى ئەبرەھە بويەۋە، بىنيان ئەۋانىشى شكاندو (**نوفەيل**) گرتو ۋىستى بىكوژىت لەپاشان عەفۋى كىردو لەگەل خۇيدا ھىناۋ تا رېنمايى رېگايان بۇ بىكات، كاتىك كە نىزىكونەۋە لە خاكى (**تائىف**) چوونەدەرەۋە بۇ پىشۋازىۋ چاپلوسى تا مالەكەى خۇيان كە پىيان دەۋت (**اللەت**) بىپارىژىت، رېزىكى زۇريان لىگىرتو پىاۋىكىشىيان بەناۋى (**ابورىغال**) لەگەلدا نارد بۇ شارەزايى رېگا، كاتىك ئەبرەھە گەپشە (**مۇغەمەس**) كە نىزىكى مەكە بو دابەزىۋ وشترو مەرو ماللى ئەھلى مەكەى تالانكرد كە دوو سەد وشتى عەبدولوتەلىبى تىدابو، ديارە ئەو تالانەپش بە فەرمانى ئەبرەھە بو كە بە فەرماندەى گروھى پىش فەرەۋلى كە ناۋى (**ئەسۋەدى كورى مەفسود**) بو، وت بوى. ئىنجا ئەبرەھە (**حۈناتەى حمىەرى**) نارد بۇ مەكەۋ داۋاى كىرد كە شەرىفترىن پىاۋى قورەپش بىتەلەۋى پىيان بلى كە پاشا نەھاتو شەرتان لەگەلدا بىكات مەگەر رېگاي بگرن، جا حۈناتە ھاتو خەلگىش عەبدولوتەلىب يان پى ناساند، ئەۋىش قەسەى ئەبرەھەى بەو گەياندو عەبدولوتەلىبىش وتى: سۈيىد بە اللە ئىمەپش نامانەۋىت شەركەين لەگەلداۋ تۈناى ئەۋمان نىە، ئەمە ماللى خۈايەۋ قەدەغەكراۋە ماللى خۈشەۋىستى خۈايە كە ئىبراھىمە، ئەگەر ئەو بەرگرى بىكات لىي ئەۋە ماللى خۈيەتىۋ قەدەغەى كىردوۋ ئەگەر ۋازىشى لى بھىنىت ھەر خۈى خاۋنەپەتى، بە اللە قەسەم ئىمە تۈناى پاراستىمان نىە، حۈناتە وتى: ۋەرە لەگەلەم بۇ لای، ئەۋىش چو لەگەلدا كاتىك ئەبرەھە بىنى زۇر رېزى لىگىرت، عەبدولوتەلىب پىاۋىكى رېكۋىپىك و سەرو سىما حۈان بو، ئەبرەھە لەسەر تەختەكەى خۈى ھاتە خۈارەۋە لەسەر بەرەدا لەگەلدا دانىشت، جا بەو كەسەى كە زمانى ئەبرەھەۋ عەبدولوتەلىب ى دەزانى وت: بلى پىي ھىچ داخۈازىەكى ھەپە؟ ئەۋىش وتى: داخۈازىم گەرانەنەۋەى ئەو دوو سەد وشتەپە كە بردۈتانه، ئەبرەھە بە كابراى وت: پىي بلى پىشەكى زۇر نرخی بو لەلام، بەلام ئىستا لەبەرچاۋم كەوت كە داۋاى دوو سەد وشتە دەكات، داۋاى ئەۋە ناكات كە ئىمە ۋاز لەو مالە بھىنن كە ئايىنى خۈىۋ باۋاپىرپەتى، عەبدولوتەلىب ىش وتى: من خاۋەنى ئەو وشتەنەم ئەو مالەپش خاۋەنى خۈى ھەپەۋ بەم زۈانە دەپپارىژىت، ئەبرەھە وتى: ناتۈننى لە منى بىپارىژىت، ئەۋىش وتى: ئەۋە تۆۋ ئەۋو، جا ئەبرەھە كۆمەللىك

خەللى لەگەلداۋ، بەللىنلدا كە يەككى لە سى بەش لە سەرۋەتو سامانى (**تىھامە**) بە ئەبرەھە بىدەن كە بگەرپتەۋەۋ ۋاز بىنىت لە رۈۋخاندنى ئەو مالە پىرۋە، ئەۋىش قىۋلى نەكرد لىيان وشتەكانى عەبدولوتەلىبى دايەۋەجا عەبدولوتەلىبىش گەپشەۋە بۇ لای قورەپش و پىي وتى: لە مەكە دەرچن و بچنە سەر چىكان نەۋەكو بەھۋى ئەو سوپاۋە دۈچارى ئىش و نازاربن، لەپاشان عەبدولوتەلىب چو حەلقەى كەعبەى گرتو چەند كەسكى تىشى لەگەلداۋ و پارانەۋە لە خواۋ داۋاى كىرد كە خوا سەريان بخت بەسەر ئەبرەھەۋ سوپاكەيدا، رۈپىشتو سەد وشتىان گەردن بەند كىردە ملو لەلەى ئەو مالە پىرۋەدا بەجىيان ھىشت، بەلگو ئەو لەشكرە دەستىرۋىان بۇ بگەن و خوا تۆلەيان لى ۋەرگىت، كاتىك كە رۇز بويەۋە، ئەبرەھە خۈى ئامادەكرد بۇ ئەۋەى بىتەناۋ مەكەۋ فىلەكانىيان بەرپى خست لەو كاتەدا (**نوفەيل كورى حەبىب**) ھاتە تەنىشت فىلەكەۋ گوپى گرتو وتى: ئەى (محمود) بگەۋە لىرە يان بگەرپتەۋە لەكوئ ھاتۈۋىت بەراستى تۆ لە شارى اللەى كە قەدەغەكراۋە، پاشان گوپى بەرداۋ فىلەكە كەوت (**نوفەيل**) بەپەلە دەرچو ھەتا گەپشە سەر چىاكە، دايان لە فىل كە ھەلپستىت بەلام ھەلنەستا، ئىنجا بە تەۋشىۋ تەۋرۋىن لە سەرياندا عەسايان لەدۈاۋە تى برى ھەلنەستا، بەلام رۈيان دەكردە ھەرلەپەك ھەلنەستاۋبەپەلە دەرۋى كە رۈيان دەكردە مەكە دەكەوت، ئىنجا خوا چەند پۈللىك بالندەى لە دەرپاۋە بەشىۋە پەرەسىلكەۋ رىشۋلە بۇ ناردن، كە ھەر بالندەپەك سى دەنكە بەردى لە قورپ سۈرەۋەكراۋى پى بو بە دەنۈكىۋ ھەردوۋ لاقىەۋە بەشىۋەى نۈكۋ نىسك لە ھەرەكەسىان بدايە ئەۋە يەكسەر دەكوژراۋ ھەمۈيان بەم بەلەپە تۈشۈن و نەيان دەزانى بەرەو كوئى برۈن و ھەر ھەۋال پىرسى (**نوفەيل**) يان دەكرد كە رېگايان پىشان بدات، نوفەپلىش لەسەر چىاكەدا تەماشى دەكردن، كە اللە چۈن تۆلە لەو تاۋانبارانە ۋەردەگىت، فىلەكان ھەمو دەرچون و ئەبرەھە خۈى بەركەۋەت، بەلام كىۋەر نەمرد ھەر ساتىك نىنۈككى لە لەشى ھەلنەدەۋەرى تا گەپشە ۋلاتى (**خەسەم**) ۋە لوئى مرد، جا نا لەم سالەدا پىغەمبەرى ئايزمان ﷺ لەدايكۈۋە اللە ئەمە بە نىعمەتىكى گەۋرە دادەنىت بۇ قورەپش و داۋايان لىدەكات كە بەگوپى بگەن و پەپەرەۋى پىغەمبەر ﷺ بىن و ئەو رۈداۋە دەخاتە بەر چاۋايان و دەفەرەۋى:

بەناۋى اللەى زۆرەسۆزو بىنىھاپەت مېھربان

ئايا نازانى خۈاى تۆ چى كىرد بە خاۋەن فىلەكان؟ واتە بىگومان تۆ ئەم ھەۋالەت زانىۋە، ئىنجا خۈاى بەناگاۋ دانا ۋەلامى

٤

سُورَةُ قُرَيْشٍ

١٠٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ ① إِذْ لَفِيهِمْ رِحْلَةَ الْشِتَاءِ وَالصَّيْفِ
فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ② الَّذِي أَطْعَمَهُمْ
مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ④

٧

سُورَةُ الْمَاعُونِ

١٠٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ① فَذَلِكَ الَّذِي
يَدْعُ الْإِيْمَ ② وَلَا يُحِضُّ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ③
فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ④ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ⑤
الَّذِينَ هُمْ بِرَأْوٍ ⑥ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ⑦

٢

سُورَةُ الْبَكْرَةِ

١٠٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ① فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ②
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ③

پرسیاره‌که‌ی بۆ رۆشن ده‌کاته‌وه به‌شیوه‌ی پرسپاریکی ترو ده‌فه‌رموئ:

② ئایا فرۆفییی ئه‌وانمان له‌ناو نه‌بردو نه‌مانکرد به‌ شتیکی ون بو؟ به‌م شیوه‌یه که ده‌فه‌رموئ:

③ جا الله بالنده‌کانی نارد هه‌ریان پۆل پۆل که هه‌ر یه‌که‌یان راسپێردراو بو بۆ له‌ناو‌بردنی سێ که‌س .

④ که‌تیربارانیان کردن به‌ به‌ردیك که له قوری به‌ناگر سورۆکراو دروستکراو له‌نیوان نۆک و نیسکدا، بالنده‌کانیش به‌شیوه‌ی په‌ره‌سیلکه‌و ریشۆله‌بون هه‌ر به‌ردیکیان له که‌سیك دهدا کتوپر هه‌مو ئه‌ندامه‌کانی له‌شی داده‌پزاندو به‌ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م ئه‌و له‌شکره‌ گه‌وره‌یه‌ی که له پێشه‌وه له‌ناو داستانه‌که‌دا باسمانکرد تارومار کران و له‌ناو‌چون، ئه‌وه‌ته ده‌فه‌رموئ:

⑤ هه‌ر به‌دوای لی‌دانه‌کانیدا الله وه‌کو کای خوراوی لی‌کردو ئیسک و په‌رسکه‌کانیان ئه‌وه‌نده ورد و وشکبونه‌وه که به‌شیوه‌ی کای خوراو (ته‌رسی چاره‌وئ و ئیسترو که‌ر) نه‌گه‌ر ده‌ستیان لی‌بدرایه‌ورد ورد ده‌بون، ئا به‌و شیوه‌یه الله ئه‌و له‌شکره‌ی له‌ناو به‌ردو ماله‌که‌ی خوی پاراستو سه‌روه‌تو سامانیکی زۆری ئه‌و له‌شکره‌ که‌وته ده‌ستی قوره‌یش، له‌و ساله‌دا پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ له‌دایکبوه، ئه‌گه‌رچی قوره‌یش بت په‌رستبو و ئه‌به‌ره‌وه په‌ی‌ره‌وانی مه‌سیحی بون به‌لام شکان له‌به‌ر ئه‌و هۆیانه:

یه‌که‌م- چونکه له‌شکریکی سته‌مکاربو، خوا به‌و شیوه‌یه تاروماری کردن.

دووه‌م- بت په‌رستی تاوانیکی نیوان به‌نده‌و خوایه، به‌لام ده‌ستدریژی و سته‌م تاوانیکی نیوان به‌نده‌کانه، الله بۆ تۆله سه‌ندنه‌وه‌ی مافی خوی په‌له ناکات، به‌لام بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی مافی خه‌لک به‌په‌له‌یه.

سێهه‌م- ئه‌گه‌رچی مه‌که بت په‌رستانی تی‌دایه، به‌لام خۆ ئه‌وان ته‌نها مه‌به‌ستیان له‌ناو‌بردنی مالی خوابو، ئه‌وه‌بو ئه‌به‌ره‌هه به‌ (عه‌بدولوته‌لیبی) وت: ئی‌مه نه‌هاتوین شه‌ر له‌گه‌ل ئی‌وه‌دا بکه‌ین ئه‌گه‌ر رێگامان نه‌گرن بۆ روو‌خاندنی ئه‌و ماله.

چواره‌م- ئه‌گه‌رچی خه‌لکی مه‌که بت په‌رستیون به‌لام الله ماله‌که‌ی خوی مه‌به‌سته‌و ده‌یه‌وئیت بی‌پاریزیت، پاشان بی‌کات به‌ جی‌گای هاتنی پی‌غه‌مبه‌ر کۆتایی و بی‌کات به‌جی‌گای یه‌کیک له به‌ندایه‌تی هه‌رزه‌کانی په‌ی‌ره‌وانی ئاینه‌که‌ی که‌حه‌جه‌و کۆنفرا‌نسی سالانه‌ی موسلمانانه، وه هه‌روه‌ها به‌لگه‌یه‌ک بی‌ت له‌سه‌ر راستی و دروستی ئه‌و پی‌غه‌مبه‌ره (الاره‌اص) ئه‌وه‌ته خوا به‌و شیوه‌یه ئه‌و جی‌گایه ده‌پاریزیت تا که‌سیکی ئا‌وای تی‌دا بکات به‌ پی‌غه‌مبه‌ر، جا ئه‌گه‌ر ئه‌و پی‌غه‌مبه‌ره نه‌ب‌وایه خوا ئی‌شی وای بۆچی ده‌کرد؟

٤

سورته‌ی قوره‌یش

١٠٦

ئهم سورته که به سورته‌ی قوره‌یش واته کورانی نه‌زری کورپی کینه‌نه ده‌ناسریت، له مه‌که‌دا هاتوته خواره‌وه چوار ئایه‌ته، سه‌دو شه‌شه‌مین سورته‌ی قورئانه که وتراوه به‌ گوێره‌ی دابه‌زین بیست و نۆه‌مین سورته که پاش سورته‌ی (التین) و پێش سورته‌ی (القارعة) دابه‌زیوه.

به‌ناوی الله ی زۆربه‌سۆزو بی‌نیهایه‌ت می‌هه‌ربان

① ئه‌وه‌مان هی‌نا به‌سه‌ر له‌شکری ئه‌به‌ره‌هه که له سورته‌ی پێش‌ودا باسکرا له‌به‌ر پاراستنی ئاسایش و کۆکردنه‌وه‌ی قوره‌یش یان له‌به‌ر ئه‌و عاده‌ته‌ی قوره‌یش و له‌به‌ر یه‌کبون و په‌یدا‌بونی دۆستایه‌تی بۆیان، کام عاده‌ت؟

② ئه‌و عاده‌ته‌یان که کاروانیان ده‌کرد له زستاندا بۆ یه‌مه‌ن و له هاوین دا بۆ شام، جا به‌بۆنه‌ی ئه‌و ماله‌وه رێزبان لی‌ده‌گیراو که‌س ده‌ستدریژی نه‌ده‌کرده سه‌ریان و به‌شیوه‌یه‌کی باش ده‌زیان واته: تارپیزی که‌عبه پایه‌داریی و ئه‌وان بتوانن له‌و‌ریزه‌که‌لک وهرگرن و بی‌تس هاتوچۆی خۆیان بکه‌ن و له‌که‌س نه‌ترسن و به‌وه‌هویه‌وه بزۆی خۆیان په‌یدا‌بکه‌ن، جا خوا ئه‌و نی‌عمه‌ته به‌نرخه ده‌خاته‌وه به‌ر چا‌ویان و ده‌فه‌رموئ:

۲ دەى بەندايەتى پەرۋەردىگارى ئەو مائە بىكەن،

۴ كە خورادنى داۋە بەۋان و لە بىرسىتى پىزگارى كردون و پىزى بەۋان داۋەو لە مەترسى دەست درىژى خەلكى ھىمنى كردونەتەۋەو كەس تەمايان تىناكات.

كە بەپراستى دوو نىعمەتى زۆر گەۋرەن پىۋىستە لەسەر قورەشى سوپاسى ئەو پەرۋەردىگارە بىكەن و پەپىرەۋى پىغەمبەرەكەى ﷺ بىكەن، مەگەر ئەۋان چۈۋاردەۋرى خۇيان نەدەبىنى كە چىان پىدەكرا؟ ۋەك لە سورەتى عەنكبوت/ ۲۷. دا دەفەرمۇئ: ﴿يَا نَافِلًا نَابِئِينَ كَ كَرْدُومَانە بَمَالِئِكِي بِيئَرَس لَه حَالِئِكِدَا كَ خەلَك لَه چۈۋاردەۋرىان چۈن دە رفىئىرئىن؟﴾ بەلئى بەپراستى نەھىشتىنى بىرسىتى و ترس دوو نىعمەتى گەۋرەن لە ژيانى مەۋفۇدا، ھەرۋەكو پىغەمبەرمان ﷺ دەفەرمۇئ: { مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ مُعَاقٍ فِي جَسَدِهِ آمِنًا فِي سِرِّهِ عِنْدَهُ قُوْتُ يَوْمِهِ فَكَأَنَّمَا حِزْبُ لَه الدُّنْيَا / الترمذى، حسنە الالبانى/

ھەر كام لەئىۋە پىۋزى كردەۋە لەشى ساغىۋو ترسى نەبو لەناو كەس و كارى خۇيدابو، ۋە خورادنى ئەو پىۋزەشى ھەبو بەپراستى ئەۋە دىناى لەلا كۆبۈۋەتەۋە بە ھەمو پەل و پۇيەكەۋە، ۋە ئەم شارە ھىمىن و ژيان خۇشەش ۋەلامدانەۋى پارانەۋى ئىبراھىم بو(على نبينا وعليه الصلاه والسلام).

ئەم ئايەتەنە تىمان دەگەيەنن ئەركى سەرشانى مەسۇلمانە شۆرەگىر و تىكۆشەرەكان بەگشتى و دەسلەتتى ئىسلامى بەتايىبەت دابىن كردنى بارى ئابورى و پاميارى خەلەك ھىمىن كردنەۋى خەلەك لەترسە، ئەۋسا چاۋەروانى خوا پەرسىتى پىك و پەۋان لەخەلەك دەكرىت، جا بۇيە ئاينى پىۋزى ئىسلام كە ئاۋاتى خۇشەختى وئاسايشى خەلەكو پىگا بەدەستىرىزى كردنە سەر مافى خەلەك وداگىر كردنى سەرۋەت و سامانىان نادات، ۋەبۇپارىزگارى لەمال ۋەلەگىان تىزترىن و سەخت ترىن سزى لەبەرچاۋگرتە، چۈنكە ئەگەر ئەو پارىزگارىيە نەبىت لەژيانى مەۋفۇدا بىجگە لەشەرۋ شۆرۋ تالان و بىرۋ شتىكى تر ۋەبەرچاۋناكەۋىت، جائىسلام بۇپارىزگارى گىان و مال ياساى بەھىزوتىرۋ تەۋاۋى داناۋە، بەلگو پىيشى وايە كە تانەۋو دوو لايەنە دابىن نەكرىت خواپەرسىتى راست و پەۋان ناكىت.

سورەتى ماعون

۷

۱۰۷

سورەتى ماعون لە مەكەدا ھاتەۋەتە خوارەۋە، ھەۋت ئايەتەۋە سەدو ھەفتەمىن سورەتى قورئانەۋە و تراۋە بەگۈيرەى دابەزىن ھەفتەھەمىن سورەتە كە پاش سورەتى (التكاثر) و پىش (الكافرون) دابەزىۋە بە سورەتى (أَرَأَيْتَ) يان (الين) ىش ناۋ براۋە.

بەناۋى ﷻ ى زۆر بەسۆز و بىنيھايەت مېھرىبان

۱ ئاىا تۆ نابىنى ئەۋ كەسەى كە باۋەرى بە پىۋزى قىيامەت نىە؟ ۋاتە ئەگەر نابىنى يان ناى ناسىت گۈى بگرە تا پىناسەكەيت بۇ بىكەم،

۲ ئەۋسا ئەۋە ئەۋ كەسەيە كە پال بە ھەتىۋە دەنىت و بە سووك تەماشى دەكات و مافى دەخوات و چاكەى لەگەلدا ناكات.

۳ جا ئەۋ كەسەيشە كە با خۇيشى چاكە بكات لەگەل فەقىراندە بەلام بىجگە لە خۇى ھەلئانئىت بۇ چاكەكردن لەگەل بىنەۋاياندا، ئەۋە ۋەسفى بىباۋەران بو بە پىۋزى قىيامەت ۋەكو لە سورەتى فەجر دا دەفەرمۇئ: ﴿ۋانېە كەئەۋان دەلئىن، بەلگو ئەۋان رىزى ھەتىۋە ناگرن، ۋەخەلگى ھەلئانئىن لەسەر خواردن دان بە كەمدەستان﴾ ئىنجا دەفەرمۇئ:

۴ ۋاى دۆزەخ بۇ نوپىزگەران؛

۵ ئەۋكەسانەى كە لەبارەى نوپىزەكانىيانەۋە سستى دەكەن چ لەكاتى خۇيدا دۋاى بخەن و چ بە پىك ۋىپىكى ئەنجامى نەدەن و چ بىرى ئى نەكەنەۋەۋە ھىمىنى گەردنكەچى بە لەش و سىماياندا ديارنەبىت، كاتىك نوپىز دەكەن كە ھەر كەس يەكەك لەۋ ۋەسفانەى تىدەبىت بەر ھەپەشەى ئەم ئايەتە پىۋزە دەكەۋىت جا (پەنا بە ﷻ) ئەگەر كەسەك ھەر سىانى تىدەبىت بەلگەى مونافىقى كىردارى بە تەۋاۋى تىدەبىت ئەۋەتە پىغەمبەرمان ﷺ باسى ئەۋ جۆرە نوپىزە دەكات و دەفەرمۇئ: { تِلْكَ صَلَاةُ الْمُتَافِقِ يَجْلِسُ يَرْقُبُ الشَّمْسَ حَتَّى إِذَا كَانَتْ بَيْنَ قَرْيَتَيْنِ الشَّيْطَانِ قَامَ فَتَقَرَّبَا أَرْبَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا / متفق عليه) ئەۋە نوپىزى مونافقە، دادەنىشىت و چاۋەروانى پىۋزە ھەتا ۋاى لىدەت دەكەۋىتە ناۋ دوو شاخەى شەيتانەۋە (نەزىكى رۇژئاۋابون) كەھەلدەستىت ئەۋساچاۋر دەنوك لە زەۋى دەدات، يادى خۋاى تىدا ناكات مەگەر كەمەك { ھەم نوپىزى دۋاخستۋە ھەم بەباشىش ئەنجامى نەداۋە ھىچ گەردنكەچىەكى پىۋە ديارنەبۋە، ئاشكرىيە ئەم كىردنەيش لەبەر خەلگە ئەگىنا نەيدەكر، ۋەكو لە ۋەسفى دوۋەھەمى ئەۋ نوپىزخوئىنەدا دەفەرمۇئ:

۶ ئەۋ كەسانەن كە رىايى دەكەن تا خەلەك چاۋى بىكەۋىت پىيان و نەلئىن نوپىزەكەرن، لەم سورەتەدا باسى بىباۋەر كرا بە پىۋزى دۋاى و لەناۋ باسەكەدا باسى نوپىزخوئىنانى ناتەۋا و شىۋە مونافىقى كىردو ئىنجا گەپرايەۋە سەر ۋەسفىكى ترى بىباۋەران بە پىۋزى دۋاى و دەفەرمۇئ:

٧

جا بهرگریش دهکهن له شتی پیوستی خه لک جا نهو شته پیوستیه کی دیاری بیت ودهکو زهکات یان ههر پیوستیه کی تر که له لای نهوان دهست بکهویت و کهسانی تر نه یانبیت و داویان ئی بکهو و پیمان نه دهن ودهکو ساج و هیله کو تهوشی ههتا دهرزی، عهبدو لاهی کوری مهسعود ده لیت: { كُنَّا نَعُدُّ الْمَاعُونَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَوْرَ الدَّلْوِ وَالْقَدْرِ / ابوداود، حسنه الألبانی / ئیمه له سه رده می پیغه مبهری خوادا ﷺ به نه مانته دانی سه تلئ ناوه له کیشان و دیزه مان به ماعون دادنا }

به لئ نا بهم شیوهیه ئایینی ئیسلام داوا له خاوهن باوه ران دهکات که هه میسه خه ریکی چاک کردنه وهی نیوانی خو یان بن له گه ل یه کتردا به نه نجامدانی ئیشی چاک و دوور که و تنه وه له شتی خراپ، نهو شتانه ی که بین به وهی دهنگ له یه کتر ودرگرتن و به شبه شیان و هه ولئ به تبیکردنی په یوهندی نیوان خو یان و خویان بدن که نو یژ گه وره ترین ریگای نهو په یوهندی به نر خه یه، داوامان لیده کات که که مته ر خه می تیدانه که یین.

له م سورته وه یاسایه کی فیه هیمان دهست ده که ویت نهویش نه وه یه ئایهت بی زانیی پی شوو پاشه که ی مانا ناکریت چونکه ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ئایه تیکی سه ربه خویه، جا نه گهر ته ماشای پاش خوی نه که یهت مانکردنی پر مه ترسیه واته: وای بو نو یژ خو یان. هه روه کو ئایه تی هه شتا وه شتی سورته ی تاها ده فهرموئ: ﴿له شی گو یژه که یه کی بو دروستکردن که قوره ی هه بو جا وتیان: نه مه خوی ئی وه خوی موسایه جا موسا له بیر ی چوه﴾.

سورته کی که وسهر

٢

سورته کی که وسهر له مه دینه داو هه ندیک ده لئین له مه که دا هاتوته خواره وه، وهک سورته ی مه سده سورته ی عه صر سی ئایه ته، به لام وشه و پیته کانی له وان که مته ر.

ده لئین نه م سورته له باره ی عاسی کوری وائیه وه هاتوه که ههر کاتیک باسی پیغه مبه ر ﷺ بکرایه له لای ده یوت باسی مه که ن وه جاج کو یژه ههر مرد ئیتر ناوی نامینیت، له فهرموده یه کدا که مسلم هیناویه تی، نه نه س ده لیت له کاتیکدا که پیغه مبه ری خوا ﷺ له ناو ئیمه دا بو له مزگه وندا که میک بی هوشی گرتی له پاشان سه ری به رز کرده وه زمرده خه نه یه کی کرد، وتمان: چ شتیک پیی که ناندی نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ؟ فهرموئ: هه رئیستا سورته یکی قورئانم بو هات، جا دهستی کرد به خو یندنه وهی له ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ

الرَّحِيمِ إِنَّا أَنْعَمْتَ لَكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾

ئینجا فهرموئ: (ده زانن که وسهر چیه؟ وتمان خواو پیغه مبه رده کی ﷺ زاناترن، فهرموئ: جو گه یه که په روه رده گارم به ئینی پیداویم که خیریکی زوری پیوه یه، نه وه هه وزیکه ئومه ته که م له رژی قیامه تدا ئاوی لیده خواته وه و کاسه کانی به ژماره ی نه ستیره کانه، هه ندی خه لکیشی ئی قه دهغه ده کریت، جا من ده لیم: په روه رده گارم نه وه ئومه تی منه، خوایش ده فهرموئ: به راستی تو نازانیت نه وه چی داهینا له پاش تو؟ چه ندین فهرموده ی تر له م باره وه هه یه و زوربه ی قورئان خو یان نه مه ده که ن به به لگه له سه ر نه وهی نهو سورته له مه دینه دا هاتوته خواره وه، چونکه نه نه سی کوری مالیک که چو نیه تی دابه زینی سورته ی که وسهر ی باسکرد له سه رته ی هیجرته دا ئیمانی هینا وه، وه زوریک له زانایان ده لئین: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له م سورته دا به شی که له گه ل سورته که دا هاتووته خواره وه.

به ناوی ﷻ ی زوربه سو زو بپنیه یهت میهره بان

١

به راستی ئیمه شتی زورمان به تو داوه، له پیغه مبه ریه تی و قورئانه وه بگره هه تا به رز کرده وهی ناوتو تکاو شه فاعه تی گه روه ت له رژی قیامه تداو هه وزی که وسهر ئاشکرایه هه مو نیعمه تیکی ﷻ سوپاسی ده ویت و گه وره ترین سوپاسی خوایش نو یژه بو یه له پاش نه وهی که فهرموئ خیری زورمان پیداویت ده فهرموئ:

٢

ده ی تویش نو یژ بکه بو په روه رده گاری خوت و قوربانی بکه به گیان و به مال بو رازی کردنی په روه رده گارت.

جا هه روه ک چو ن نو یژ عیبادته و پیوسته ته نها بو ﷻ بکریت هه روه ها قوربانی کردنیش وایه بو یه پیغه مبه رمان ﷺ ده فهرموئ: { لَعْنُ اللَّهِ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ / مسلم وغیره / به رنه فرینی خوا که وهی نه وه که سه ی که بو جگه له ﷻ قوربانی ده کات }.

٣

به بیگومان نهو که سه ی که رقی له تو یه و تو به دوا برا وه و ده جاج کو یژ ده زانیت که عاسی کوری وائیل و هاو وینه کانی بو خوی دوا برا وه و نا ئومید و پاشه رۆژ خراپه، تو نهو هه مو خیره گه ورا نه ت بو هه یه و نهویش مه گهر ههر به نه فرین یادی بکریت وده کو نه بو جه له و هاو وینه کانی.

به لئ به راستی به رزی و نزمی ههر به ده ست خوا یه و ههر نهو ده توانیت نهو جو ربه ئینه بدات و جی به جیی بکات، مندالیک بی هه تیوی ژیاو و نه خو ینده وار پاش رو یشتنی جل سال ته مه ن به وشیه یه نهو زانیاریه گه وره و گرنگه ی پیبده دات و به ما وهی بیست و سی سال نهو ناووشو رته و پله و پایه ی پیدده دات که هیچکام له نه وهی ئاده م پیی ناگات، (يَا رَبِّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَنْبَغِي

جَلَالِ وَجْهِكَ وَعَظِيمِ سُلْطَانِكَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِ وَلَدِ آدَمَ
مُحَمَّدٍ عَلَى آلِهِ وَاصْحَابِهِ وَاتَّبَاعِهِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

سورتهی کافرون

۱۰۹

۶

سورتهی کافرون سه دو نویه مین سورتهی قورئانه، له مه که دا
هاتووته خواره وه شهش نایه ته. و تراوه به گویره دی دابه زین
هه زده هه مین سورته که پاش سورتهی (الماعون) و پیس (الفیل)
دابه زیوه.

له سه حیجی موسلیمدا هاتوه له جابره وه که پیغه مبهری خوا ﷺ
ئه م سورته و سورتهی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ له دوو پرکاتی
ته و افدا خویندوه، ههروه ها ئه بوهوره یردهش ده لیت: که
پیغه مبهری خوا ﷺ که ئه م دوو سورته ی له سوننه تی پیس
نویژی به یانیدا خویندوه.

ههروه ها سوننه ته کاتیک که جوویته سه ر حیجای خه وتن ئه م
سورته بخوینی، پیغه مبهری ﷺ به یه کیک له یارانی فه رمو: { أَفَرَأَى
يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ثُمَّ مَّ عَلَى خَلْقَتِهَا فَإِنَّهَا بَرَاءَةٌ مِنَ الشَّرِّكَ / ابوداود، صححه
الالبانی / سورتهی "قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ" بخوینه پاشان بخه وه که
به راستی ئه و سورته بیزاری دهر برین و زرگار بونه له شیرک و
هاوئدانان بوخوا }

پاش ئه وهی له قسه و بهر بهر ده کانیدا شکستیان خوارد، هاتن به
شیوهی ناشته وایی له گه ل پیغه مبهری ﷺ دا دوان جا له کاتیکدا که
پیغه مبهری ته وافی که عبهی ده کرد هه ندیک له گه وره کانی قوره یش
وهک ئه سوه دی کوری موته لیب و وه لیدی کوری موغه یره هاتنه
لای پیغه مبهری ﷺ و وتیان: { يَا مُحَمَّدُ هَلُمَّ فَلْنَعْبُدْ مَا تَعْبُدُ وَتَعْبُدْ مَا
نَعْبُدُ فَتَشْرَكَ نَحْنُ وَأَنْتَ فِي الْأَمْرِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِمْ : ﴿قُلْ يَتَايَأُ
الْكَافِرُونَ... إِلَى آخِرِهَا﴾ / صحيح السيرة / ئه ی محمد وهره با ئیمه
ئه وهی که تو دهی په رسته بی په رستین و تویش ئه وهی که ئیمه
دهی په رستین بی په رسته، جا ئیمه و تو هاویه ش ده بین له م
به رنامه دا یان وتیان: تو سالتیک به ندایه تی خواکانی ئیمه بکه
ئیمه یش سالتیک به ندایه تی خوا ی توده که ین، جا الله سورته ی
کافیرونی ره وانه کرد و به ته وایی نا ئومیدی کردن له وجوره
ریکه وتنانه }.

به ناوی الله ی زوره سوژو بینیه یه ت میهره بان

بلی: ئه ی بیبا وهران.

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

۱۰۹

۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ يَتَايَأُ الْكَافِرُونَ ۱ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۲
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۳ وَلَا أَتَاعِبِدُ مَا تَعْبُدُونَ ۴
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۵ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۶

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

۱۱۰

۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۱ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۲ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَأَسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۳

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ

۱۱۱

۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۱ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ۲ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۳ وَامْرَأَتُهُ
حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۴ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۵

هه رگیز نایه رستم ئه وهی که ئیوه دهی په رستن، ده لیت
پاش ئه وهی له قسه و بهر بهر ده کانیدا شکستیان خوارد، هاتن به م
شیوهی ناشته وایی له گه ل پیغه مبهری ﷺ دا بکه و وتیان: تو
سالتیک به ندایه تی خواکانی ئیمه (بته کان) بکه ئیمه یش سالتیک
به ندایه تی خوا ی توده که ین، جا خوا ئه م سورته ی ناردو فه رمانی
دا به سه ر پیغه مبهردا ﷺ که به ته وایی دلنیا یان بکات که ئه و
بیزاره له خواکانی ئه وانو هه رگیز شتی واکات وه به وانیش
بلی:

جا ئیوه یش به ندایه تی راسته قینه ناکه ن بو ئه و زاته ی که
من دهی په رستم که خوا ی تاک و ته نیایه، تا واز نه هیئن له و بتانه
به ته وایی.

سا منیش هه رگیز به ندایه تی ناکه م بو ئه و بتانه که ئیوه
په رستوتانه نه ئیستا و نه له ناینده دا، به ندایه تی من
به ندایه تی هکی پاک و خاوینه بو په روه ردگارم و ده کو ئیوه ناکه م و
که س ناکه م به هاویه شی.

خو ئیوه یش به ندایه تی ناکه ن به ریک و پیکی به و شیوه یه ی
که من به ندایه تی ده که م به لگو ئیشه کانتان له سه ر بناغه یه کی
پوچ و گومانی ناره وایه، وهک له سورته ی نه جم/۲۳ دا
ده فه رموی: ئه وانه ته نها چه ند ناویکن که خوتان و باو
باپیرانتان ناوتان بو داناون، هیج به لگه یه کی به هیژ نه هاتوه

له لایهن خوداوه تائهوان دهستی پئ بگرن، به لگو ئهوان هر بهیرهوی له گومان دهکهن و ئهوهی که نهفس ئارمزوی دهکاتو به حهقیقهت ئهوان له لایهن پهروهردگاریانهوه رپنمایان بؤ هاتبوو لهسر زمانی پیغه مبهری خودا ﷻ به لام پشتگوئیان خست.

﴿٦﴾ بیروباوهرو ئایین و رپیازی خوتان هر بؤ خوتانو بیروباوهرو ئایین و رپیازی منیش بؤ خوم، واته من تنها گه یاندنی ئایینم لهسهره ئیتر ئیوه که ههلی نه بژیرن که یفی خوتانهو زورتان ئی ناکهم وله رپیازی خومیش شتیک کهم ناکهمهوه بؤ ئهوهی که ئیوه رازی بب، ههندیك دهلین ئهم ئایهته حوکه مه کهی به ئایهتی شم شیر هه لوه شیراوته وه، به لام ئه گهر بهو شیوهیه که ئیمه مانامان کرد راستیمان پیکابیت ههروهکو خویهتی و هه لئه وه شاهوته وه.

ئهم سورته کورته هه لویستی باوهردار دهخاته پیش چاومان له بهرامبهر داخوازی بیباوهردان له باوهرداران بؤ دهست کیشانه وه له ههندیك له بیروبوچونه که یان بؤ ئهوهی که بتوانن له گه ل یه کدا بگونجین، بیباوهردان کاتیك له هه مو هه وله کانیان بؤ له ناوبردنئ نیسلام ناومید دهین هه ول دهن بهم شیوهیه باوهردار توشی فیتنه بکه ن جا داوی لیده که ن واز له ههندیك له بیروبوچونه کانی بهینیت تا بتوانین پیکه وه بگونجین، وهک له ئایهتی چل ونؤ له سورتهی مائیده دهفه رموی: ﴿وَاحْذَرَهُمْ أُنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أُنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ : لهوان وریابه که توشی فینهت بکه ن و گومرپات بکه ن له ههندی لهوانه ی که الله بؤتوی رهوانه کردوه.

جا له م سورته شدا پیشانمان ددهات که پیویسته باوهردار به هه لویستیکی رون و ئاشکرا ئهم داخوازی بیباوهردانه رده بکاته وهوه رپگای خوی به تهواوی لهوان جیا بکاته وهوه بزانییت که ئیرا شوینی شیرن زمانی و رازیکردن نیه وهک ئهوهی دهاو بکریت له باوهردار که باس له دهسه لاتداری نیسلامی نهکات ئهوسا دهتوانیت به گویره ی ئه و یاسایه که دهستکردی به شه ره له دهسه لاتداری و یاسادا له گه ل بیباوهرداندا هاوبهشی بکات. دیاره ئه وکه سه ی که له بهرامبهر ئهم داخوازیه وه هه لویسته که ی ئه وه بیت که له م سورته داهاتوه زور توشی رقو قینی بیباوهردان ده بیت وهک چۆن توشی پیغه مبهرو یاره کانی هات، چونکه ئهوانه که سانیك بون که پهروهردگار له وه سفیان دهفه رموی: ﴿وَتُؤْمِنُونَ

يَا لِكَيْتَبُكُلِّهِ / وه ئیوه بهم قورئانه به تهواوی باوهردهینن به بی که م و زور ... {

وه لهوانه نه بون که له باسیاندا دهفه رموی: ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ ﴿١١﴾ قُورْبِکَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢﴾ ﴿حجر﴾. ئه وکه سانه ی که قورئانیان بهش بهش کردو باوهردیان به ههندیك هه بو وههندیکی تریشیان وازلئ هینابو جا سویند به پهروهردگارت له هه مویان پرسیار دهکهن {

سورتهی نهسر ١١٠

سورتهی نهسر لهو سورتهانهیه که له کوتایی ته مهنی پیغه مبهروه ﷻ له مه دینه دا هاتووته خاوه وه، سی ئایه ته، و تراوه دوا سورته که به تهواوی دابه زیوه وههندیکیش وتویانه سورتهی تهوبه ئاخیرین سورته. به لام گومانی تیدا نیه که ئهم سورته نیشانه ی کوتایی ته مهنی پیغه مبهری ئازیزمانه ﷻ، جا بویه به سورتهی (التودیع) یش واته سورتهی خواحافیزی و مال ئاوی ناو براوه.

به ناوی الله ی زور به سوژو بینیه یهت میهره بان

﴿١﴾ هه ر کاتیك یارمهتی خوا هات و سه رکه وتن و پیروزیته به دهستهینا، هه ر کاتیك ئه و دوو شتهت دهسته هوت.

﴿٢﴾ جا بینیت که خه لک پؤل پؤل دینه ناو بهرنامه و ئایینی خواوه.

﴿٣﴾ دهی توش چاکتر خوا ی خوت به پاک و خاوی رابگره و سوپاسی بکه بؤ ئه و هه مو نیعمه تانه ی که پیی داویت و داوی لیخوشبوونی ئی بکه، به راستی ئه وزاته زور تهوبه وهرده گریت، به لئ ئهوانه ی که ماوهیه که له پیش هاتنی ئهم سورته دژمنی سه رسه ختی پیغه مبهر ﷻ بون به لام خوا یارمه تیه کی وای بهم پیغه مبهردا ﷻ که سه رکه وت به سه ر سه خترین دژمنیدا و ئه و ولاته ی که ئه وی لیدرگرا به سه رکه وتویی گه رایه وه سه ری و ئه و که س وکاره ی که زیاتر له بیست و سی سالبو شهریان له گه لدا ده کرد بوون به سه ربازو گیان فیدای رپیازه که ی، خه لکی تریش له گو شه و که ناری دورگه ی عه ربی تیره تیره و دی به دی دههاتنه خزمه تی و موسلمان ده بون، وه ئه وه ی پیویست بو له یاسا بؤ خه لک تا رۆزی دوا یی هه موی پیگه یشت و ئه ویش هه موی به خه لکی راگه یاندو سه دان و هه زاران پیای وای پیگه یاند که تا

نیستایش نه لهباردی رهوانبیزی و نه لهباردی لیهاووی و نهترسی و نه لهباردی سهربازییهوه وینهیان نهبووه، ههریهکهیان قورئانیکی زیندوو بوون لهناو خه لکدا، جا به هاتنی ئەم سورته وەکو له پیشهوه وتمان پیغه مبهری نازیزمان ﷺ ههوالی مردنی پیدرا، چونکه ئیشی تهواوبوه له دنیاو پئویسته بو حهوانهوه بهرهو بارهگای بهرزو بهنرخى بو لای پهروهردگاری بگه پئتهوه، جا دهوایکرد لیی که تهسبیحات و ئیستغفار زۆرتربکات و کوتایى زیانی بهمه تهوابکات. به لئى ته مهنى پیغه مبهریمان ﷺ نیعمه تیکی گه ورهبو بو خویشی و بو ئوممه ته که ی و کوتایى هه مو نیعمه تیکیش مافی سوپاسکردنی ههیه و پئویسته داوی لیبورنیش بکریت له سهر ههر که م وکوپیه که که کرابییت، نه گهرجی ﷻ له تاوانهکانی پیغه مبهریمان ﷺ به تهواوی جاوپۆشی کردوو، به لām پیغه مبهری نازیزمان ﷺ له خوی بایی نهبووه به لکو زیاتر خوی شکاندوه تهوه بو ﷻ و کاتیک که ده لئین بو ئەوهنده خۆت ماندوو ده کهیت خو ﷻ له هه مو تاوانه کانت جاوپۆشی کردوه ده فهرموی: { أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا؟ / نایا نابیت منیش بهندهیه کی سوپاسگوزاریم؟ }

ته نانهت پاش ئەم سورته زۆرجار له رکوع و سوجدەدا دهیغه رمو: { سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي / مسلم و غیر / پاک و بی عهیبی بو تو ئەى خوایه، ئەى پهروهردگارمان وه له گه ل ئەوه شدا سوپاس بو تو، ئەى خوایه لیم خو شبهه }.

سورته مهسد ۱۱۱

سورته مهسد له مه کهدا هاتوته خوارهوو و پینج ئایه ته.

ئیبنو عهباس ده لئیت پیغه مبهری ﷺ چوه سهر چپای ئەهوقبه یس و بانگی کرده قورهیش: ئەى خه لکینه، ئەوانیش هاتن و لیی کو بونهوه، ئینجا پئی فهرمون: { أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ خَبَلًا بِالْأَدْيِ تُرِيدُ أَنْ تُغَيِّرَ عَلَيْكُمْ أَكُنْتُمْ مُصَدِّقِي قَالُوا نَعَمْ مَا جَرَّبْنَا عَلَيْكَ إِلَّا صِدْقًا قَالَ فَإِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ / متفق علیه / پیم بلین: ئەگەر من پیتان بلیم که ئەسب سوارانیک لهوشیوه دا دهیانهوئ له پیردا به سهرتاندا بدن، نایا باوهرم پیده که نه؟ ئەوانیش وتیان: به لئى، ئیمه جگه له راستی شتیکی ترمان له تو نه دیوه، ئەویش فهرموی: دەى بیگومان من ترسینهرم بو تان له پیش هاتنی سزایه کی به هیز }

ئینجا ئەهوله هه ب که مامی بو لهناو ئەو خه لکه دا هه لساو وتی: نایا تو بو ئەمه ئیمهت کو کردهوه، دهک لهناو چیت و ره نه جهرۆ

بیت، ئەم پیاوه ده لئین به شوین پیغه مبهردا ﷺ ده رۆیشت و له پشتهیه وه ده وهستا تا قسه ی بو خه لک ده کرد، ئینجا دهیوت: درۆ دهکات و باوهری پئ مه کهن ئەوه برازای خو مه من باشی دهناسم، ته نانهت دوو کچی پیغه مبهری ﷺ که روفیه و ئوم که ل سوم بون له پیشدا هی نابونی بو دوو کورپی خو ی، له پاش ئەمه هه ردووکی پئ ته لاقدان تا زیاتر نازار به دلی پیغه مبهری ﷺ بگه یه نیت، وه خیزانه کهیشی ناوی (ئومو جه میل) بو له قسه ی ناشیرین و تانه و ته شهردان له پیغه مبهری ﷺ کوتایى نه ده کرد، ته نانهت دارودرکی ده هی ناو له ریگای پیغه مبهردا ﷺ دایدنا تا نازاری پیبگات، به لām پیغه مبهری دلسوز و رهوش بهرز له بهر ریزی مامیه تی له هه مو قسه کانی خو ی کر ده کرد و وه لāmی نه ده دایه وه، تا خوی خاوهن دهسه لات و به شکو ئەرکی وه لām دانه وهی ئەهوله هه بی خسته سهر خو ی و فهرموی:

به ناوی ﷻ ی زۆربه سوزو بپنیهایهت میهره بان

① له ناوچوو ره نه جهرۆ بیته هه ردوو دهستی ئەهوله هه ب و رسوا بیته، وه بیگومان که له ناوچوو ره نه جهرۆش بو، به لئى ئەهوله هه ب وا نیستا له ناو خه لکدا هه لسا و کهوت دهکات، به لām ﷻ فهرموی: له ناوچوو.

② مال و مندال و ئەوهی که به دهستی هی نابو هیچ سوودیکی به و نه داو فریای نه کههت.

③ به لکو بهم زوانه ده خریته ناو ناگریکی خاوهن بلێسه وه، چونکه رق و قینی ئەو رۆژ له دوی رۆژ زیاتر ده بو و بلێسه ی دهسه ندو نه ده کو ژایه وه تا مرد جابه شیوهی کرداره که ی، به لām زۆر گه و ره و گرانتر ئەو ناگریش که ئەوی تی ده خریته به گرو بلێسه یه وه هه رگیز نا کو ژایته وه،

④ وه ژنه کهیشی که ناوی ئەروای کچی حه ربی کورپی ئومه یه و خوشکی ئەهوسوفیانه که به ئومو جه میل ناسراوه، هه لگری کۆله داره بو زیاتر خو شکردنی ناگری میرده که ی، واته ههروهک چۆن له دنیا دا یارمه تی میرده که ی ده دا له سهر کوفرو دژایه تی ئیسلام و پیغه مبهری ﷺ هه روا له رۆژی دوایش له ناو دۆزه خدا سهره رای سزای خو ی کۆله دار ی پئ ده هی نریته بو زیاتر بلێسه دار کردنی ناگری میرده که ی و ئەمه ش سه خت نیه له لای ئەو زاته ی که له ناو ناگری دۆزه خدا دره ختی شین کردوه، وه یان و تراوه مه به ست له ﴿حَتَّالَةَ الْحَطْبِ﴾ واته هه لگری کۆله دار ئەو که سه یه که بو ئازا وه نانه وه له ناو خه لکدا قسه ئەهولا پیده کات که لیرده خیزانه که ی ئەهوله هه ب به وه وه سف دهکات یان مه به ست ئەوه یه که ژنه که ی چۆن له دنیا دا هه لگری دارو درک

باوهر پیکراویت، کاتیک گه پرایه وه نه بوبه کر وتی: نایا نه بیینیت؟
 فهرموی نه خیر، فريشته يه كه دايد ده پو شيم هه تا گه پرایه وه (صحیح
 السيرة).

ئهم سورته کاتیک دابه زی که پیغه مبهرو یاران له دژوارترین
 حالدا بون به لام دهر برنی حه قو حه قیقه ت پیو یسته جا بویه
 پیغه مبهراو شوینکه وتوانیان له ههر سهرده میکا به راشکاو
 بیزار ی و رقو قینی خو یان له شیرک و نه هله که ی دهر خسته و
 بهرونی بانگه وازیان بو ته وحیدو یه کخوا په رستی کردوه و پیش
 نه وه ی که بته مردوه کان له ناو بهرن و بیان شکیین بته
 زیندوه کان بیان شکاندوه و بهیه کیاندا داو، ههروه ها ئهم سورته
 نه وه مان بو دهرده خات که خرما یه تی نابیت به هو ی خوش به ختی
 یان به دبه ختی به لگو ههرکه سیك له بارمته ی کرداری خو یدایه،
 نه گهر چاکی کرد پاداشتی چاکه با هه مو که سی خراپ بن و
 نه گهر خراپی کرد پاداشتی خراپه با هه مو که سی شی پیاوی چاک
 بن، نه بوله هه ب مامی پیغه مبه رمانه ﷺ نه و سزا سه خته ی
 هه یه و هه مزه مامیه تی گه وره ی هه موشه هیدانه و زنی فیرعه ون
 به هشت جیگایه تی و هاوسه رانی نوح و لوت دؤزه خ جیگایانه،
 عه کره مه ی کوری نه بوجه هل بو به هه هشت دهر و ات و کوری نوح له
 دؤزه خدایه.

به ئی هه مومان له دنیا دا بهنده ی خوائن به بی جیاوازی، به لام له
 پاداشت و سزادا به هه زاران جیاوازی نه و سا ههرکه س به
 نه ندازه ی زهره یه ک چاکه بکات له دنیا دا له و ی ده بیینیت وه و
 پاداشتی و مرده گریت وه نه گهر به شتی تر به تالی نه کرد بیت وه،
 وه ههرکه سی کش به نه ندازه ی زهره یه ک خراپه ی کرد بیت
 ده بیینیت وه و سزای و مرده گریت نه گهر چاوپوشی لی نه کرا بیت
 الزلزله: ۸۷. به راستی ئهم سورته یه کیکه له و به لگه گه ورانه ی
 که راستی و دروستی ئهم قورئانه ده سه لی نیت چونکه خو کاتی
 هاتنی ئهم سورته نه وژن پیاو ده مابون بو نه یان توانی نه گهر
 به شیوه ی منافقیش بوا یه به روا لیت موسلمان ببونایه و بیان وتایه
 نه ی محمد خو نه وه ئیمه باوهر مان هی ناو قسه ی خوا که ت که وت
 به درو وه، جا نه ی مرو ف بیرکه ره وه له دانای و زانای په روه ر دگارت.

۴

سورته ی ئیخلاص

۱۱۳

سورته ی ئیخلاص که به سورته ی (ته و حید) یش ناو برا وه، له
 مه که دا هاتوه ته خواره وه و چوار نایه ته. ئوبه ی کوری که عب
 ده لیت: بت په رستانی مه که وتیان: نه ی (محمد) باسی
 په روه ر دگاری خو تمان بو بکه، الله، ئهم سورته ی نارده خواره وه.
 له گه وره یی و ریژی ئهم سورته دا چه ندین فهرمود له
 پیغه مبه روه ﷺ هاتوه، له وانه نه و فهرمودیه که نه نه س باسی
 ده کات و ده لیت: پیاویکی یارمه تیدر ئیمامه تی بو ده کردن له

۴

سُورَةُ الْاٰخِلَافِ

۱۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (۲) لَمْ يَكُنْ لَهُ
 وَلَمْ يُولَدْ ۝ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ (۴)

۵

سُورَةُ الْفَلَقِ

۱۱۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ (۱) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ (۲) وَمِنْ
 شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ (۳) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
 الْعُقَدِ ۝ (۴) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝ (۵)

۶

سُورَةُ النَّاسِ

۱۱۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ (۱) مَلِكِ النَّاسِ ۝ (۲) إِلَهِ
 النَّاسِ ۝ (۳) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ (۴) الَّذِي
 يُسْوَسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ (۵)
 مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝ (۶)

بو بو نازاردانی پیغه مبه ر ﷺ جاله و رۆژهدا په ت دهر خیته ملی
 وه ک ده فه رموی:

۵ له گه ر دنی دایه گوری سیکی دروستکراو له ناگری دؤزه خ،
 ده لئین له دنیا دا گه ر دن به نیکی چاکی هه بوه فروشتویه تی بو
 دؤژمنا یه تی پیکردنی پیغه مبه ر ﷺ بویه خوا به و شیوه یه توله ی
 لیده کاته وه.

دیسان نه مه ش موعجیزه یه کی تری گرنگه که به لگه یه له سه ر
 نه وه که ئهم قورئانه قسه ی زاتیکه که ناگای له ناینده و
 سه رنجامی هه مو شت هه یه له م سورته دا باس له وه ده کات، که
 نه بوله هه ب و خیزانه که ی دهر خینه ناو ناگرده و، واته باوهر
 ناهین و به کافری دهرن، که چی هه روا یش دهر چو نه مانه به
 بیباوهر ی مردن، به لام نه گهر پاش هاتنه خواره وه ی ئهم نایه تانه
 ئیمانیان به ی نایه نه و نه و ئهم نایه تانه ده که وتنه ژیر ره خنه و
 گومانه وه به م شیوه یش ده یان توانی بیسه لم یمن که قسه ی
 قورئان راست دهر نه چو که واته نه وه قسه ی الله، نه ی، به لام ئومو
 جه میل کاتیک زانی که ئهم سورته هاتوه نه و ژنه ناو داره به
 کو ل هه لگر ناو ده بات زور تور به و هات و به ردیک به ده سه ته وه بو
 پیغه مبه ر ﷺ که نه بویه کری له گه لدا بو دانیشتبو له لای که عب ده
 هاته لای نه بویه کرو به سه ریه وه وه ستاو وتی: ده لئین: هاو ریکه ت
 قسه ی ناشیرینی بی وتوین؟ نه بویه کریش وتی: نه به خوا ی ئهم
 ماله هه یه به سه سیتی نه وتوه و نه هاتوه به ده میداو وتی تو

داوای لی کرد که، نه گهر به وه بانگ بکریّت و هلام ددهاته وه نه گهر به وهش داوای لی بکریّت دهبه خشیت

سورتهی فلهق

۵

۱۱۳

زۆربهی زانایان پییان وایه سورتهی فلهق له مه کهدا دابه زیوه، هندیکیش ده لّین له مه دینه دا هاتوته خوارمه، ئەم سورته سه دو سیانزه مهین سورتهی قورئانه و به گوێرهی دابه زین له سه ر رای ئەوانه ی که ئەم سورته به مه کهیی ده زانن بیسته مهین سورته که له پاش سورتهی (الفیل) و پیش سورتهی (الناس) دابه زیوه و پینج ئایه ته.

خویندنی ئەم سّ قولانه ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ له پاش هه مو نوێژیکی فه رزو له کاتی خه وتندا سونه تن و فه رموده ی راستیان له سه ره اته، له باره ی ئەم سورته و سورتهی (الناس) که هه ردو وکیان به (مُعَوَّذَتَيْنِ) به ناو بانگن چه ند فه رموده ی راست هاته له وانه ئەم فه رموده یه که پیغه مبه ره مان ﴿﴾ به عوقبه ی کوپی عامری فه رمو: ئەی عوقبه ئایا دوو سورته ت فی رنه که م که یه که یه که له با شترینی هه ردوو سورته یکی تر که خه لک خویندویه تی؟ وتم: به ئی ئەی پیغه مبه ره ی خوا ﴿﴾، جا ئەویش ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ی بو خویندمه وه، له پاشان قامه تکررا بو نوێژ پیغه مبه ره ی خوا ﴿﴾ هه ستا چه و پیشه وه وه ئەم دوو سورته ی خویندمه وه، له پاشان دای به لامدا و فه رمو: چۆنت بی نی ئەی عوقبه ؟ هه ردو وکیان بخوینه هه رکاتی که هه ستای له خه و (احمد، النسائي، صححه الالباني).

هه روه ها ئیمامی موسلم هه ر له عوقبه وه بو مان ده گێر یته وه که ده لّیت: پیغه مبه ره ی خوا ﴿﴾ فه رمویه تی: {أَمْ تَرَى آيَاتِ أَنْزَلْتُ اللَّيْلَةَ لَمْ يَرِ مِنْهُمْ قَطُّ} ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ واته ئایا تو نازانیت که ئەم شه و چه ند ئایه تی که دابه زیوه هه رگیز وینه ی ئەو نه بی نه راوه ئەوانیش بریتین له ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾.

به ناوی الله ی زۆربه سوژو بی نی هیه ات می هه ربه ان

﴿۱﴾ بلّی من په نا ده گرم به خوای شه فکه رو ده ره ی نه ره ی هه مو شتی که به تابه ته ی هی نانی رو ناکی به یانی به دوای شه ودا و پال نانی تاریکی که کاتیکی زۆر به پیت و به رکه ته بو مروّف، په نا ده گرم به و په روه رده گره به هی زو خا وه ن ده سه لاته که ئەو گو رانکاریه سه ره سو ره ی نه ره دروست ده کات به بی ئەوه ی ماندو ببیت.

﴿۲﴾ له شه ری هه مو شتی که دروستی کردوه. که شه ری شه ی تان و سزای دۆزه خیشی به رده که ویت، چونکه ئەوانیش هه ر دروستکراوی خودان واته: وشه یه کی زۆر پر مانایه و ئەوانه ی دوایی که دین تابه ترن، وه کو ده فه رموئ:

﴿۳﴾ وه په ناده گرم به و په روه رده گره له شه ری شه و کاتی که تاریک ده بیت، چونکه کاتی بلا و بونه وه ی هه مو گیان له به ریکی پر مه ترسیه و کاتی بلا و بونه وه ی به دکا رانه، جا جی گیای خو یه تی که مروّف له شه ری ئەوانه خو ی به و زاته بیاری زیت که هه مو کهس به ئیراده و هی زی ئەو ده توانن شت بکه ن و بی ئیراده ی ئەو توانای هی چیان نیه.

دایکی باوه رداران عایشه ده لّیت: پیغه مبه ره ﴿﴾ ته ماشای مانگی کرد ئینجا فه رموئ: {يَا عَائِشَةُ اسْتَعِيْذِي بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ هَذَا فَإِنَّ هَذَا هُوَ الْغَاسِقُ إِذَا وَقَبَ / الترمذي، صححه الالباني} ئەی عایشه په نا بگره به الله له شه ری ئانه مه که به راستی ئەوه ئەو تاریکی یه که دیت ئینجا ده فه رموئ:

﴿۴﴾ وه له شه ری ئەو ئا فره ته ساحیرانه کاتی که فو وده که ن به گریکاندا بو سیحرو جادو گه ری و تیکدانی زیانی خه لک، ئینجا باسی زیان ده ریکی تر ده کات و ده فه رموئ:

﴿۵﴾ سا په ناده گرم به خوای فلهق له شه ری هه سو دیش هه رکاتی که هه سادته ده بات. چونکه ئەو هه سادته ییش دیسان کار ده کاته سه ر ژیری و مال و له شو گیانی مروّف دیاره به مه یل و ئی جازه ی الله، جا ئەو که سه ی که بزانی ت قسه کانی کار ده کاته سه ر خه لک پیویسته خو ی له قسه و با سکر دنی خه لک بیاری زیت، هه ر کاتی که ییش وستی باسی که سی که بکات با بلّی (ما شاء الله) ئینجا ئەو قسه یه ی که ده وئ بیکات با بیکات، ئەو کات به وستی په روه رده گار زیانی نابیت.

سورتهی ناس

۱۱۴

۶

سورتهی ناس زۆربه ی زانایان پییان وایه له مه که دابه زیوه، هندیکیش ده لّین له مه دینه دا هاتوته خوارمه ئەم سورته دواین سورتهی قورئانه، وه به گوێره ی دابه زین له سه ر رای ئەوانه ی که ئەم سورته به مه که یی ده زانن بیست و یه که مهین سورته که له پاش سورتهی (الفلق) و پیش سورتهی (الإخلاص) دابه زیوه و شه ش ئایه ته، له باره ی ریزی ئەم سورته وه ئەوه ی که له سورتهی (الإخلاص) و (الفلق) دا با سکر ا به سه. ئەم سورته له سه ر قسه ی ئەو که سانه که به مه دینه یی ده زانن له گه ل

سورتهی فلهق دا دابه زیوه، که هوی دابه زینیان نه وه بو که کابرایه کی جوله که به ناوی له بیدی کوری نه عصمه له سهردهمی پیغه مبه ر ښه دا جادوی له پیغه مبه رمان کردوه و نازاری پی گه یاندوه، به لام له نازاردان به ولاده کاریکی تری پی نه کراوه، جا نه سیجره شمش مانگی خیاندوه و هکو نیمام نه حمه دو بوخاری و موسلم بومان دهگیرنه وه نه ممش نه وه دهگه یه نیټ که جادو به ئیرادهی خوا کار دهکاته سهر لاشه و بیرو هوش، باش وایه که جادو لیکراو نه م سورته زور بخوینی به لکو الله پارانده که ی ودر بگریټ و شیفای بدات. دایکی باوهر داران عایشه ده لیت: { اَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا اشْتَكَى نَفَثَ عَلَى نَفْسِهِ بِالْمُعَوِّذَاتِ وَمَسَحَ عَنْهُ يَدَهُ / متفق علیه /

واته: پیغه مبه ر ښه هرکات شوینیکی نیشی بکردایه سورتهی فلهق و ناسی ده خوینده وه و فوی ده کردو دهستی ده هینا به خویدا { وهه روه ها پیغه مبه رمان ښه له باره ی نه م دوسورته وه فه رمویه تی: { مَا تَعَوَّذَ النَّاسُ بِأَفْضَلِ مِنْهُمَا / النسائي، صححه الألباني / خه لک به شتیکی چاکتر له م دوو سورته داوای په نای له الله نه کردوه. }

به ناوی الله ی زوره سوژو بینیه یه ت میهره بان

۱ بلی: په ناده گرم به په روه ردگاری خه لک.

۲ به پادشاو خاوه نی خه لک.

۳ په ناده گرم به مه عبودو په رستراوی راسته قینه ی خه لک، له چی؟

۴ له شهرو خراپه ی نه وهی که زور خورپه دروستکه رو گه راویه واته: هه میسه هه خه ریکی دروستکردنی خورپه ی خراپه له ناو دلی مروفاو هه کاتیک یادی الله بگریټ نه وه دهگه ریته وه ودر ده چیټ و هه که بی ناگایی له الله په یدابو دیته وه و خورپه دروست دهکات، که واته زور دیت و دپروات، که جیگای نه م خورپه و هاتوچویه دلّه که له ناو سینی مروفا دیه، بویه دهفه رموی:

۵ نه وهی که خورپه دروست دهکات له ناو سینی خه لکدا، مه به ست له سینگ دلی ناو سینگه، جا هه روه کو روونه نه و خورپانه له دلی نه وهی ناده مدا دروست ده بیټ ده شگونجیت له دلی جنوکه کانیشدا دروست ببیت و نه و شته یش که نه و

خورپانه دروست دهکات و به یادی خوا ده توریټ و رادهکات. پیغه مبه رمان ښه دهفه رموی: { إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ أَثَرِ النَّفْسِ الْأَعْمَى / متفق علیه / به راستی که شهیتان هاتوچو دهکات له له شی مرفدا له وشوینه ی که خوین هاتو چوی پی ددهکات }

۶ له جنوکه و له نه وهی ناده مه. واته تاقمیکی جنوکه و تاقمیکی مروفا نه و وه سفه خراپه یان هه یه و پیویسته مروفا ناگای له خووی بیت پی شه کی بو پاراستنی له شه ری هه ردو وکیان په نا به الله بگریټ هه ر به و په ناگرتنه ده پاریزیت له شه ری جنوکه، به لام بو خو پاراستنی له شهیتانی نه وهی ناده می پیویسته سهره پای په ناگرتن به الله له شهریان به رواله تیش ده بیټ خووی تیکه لای مروفی شهیتان سیفیه ت نهکات، پیغه مبه رمان ښه دهفه رموی: مروفا له سهر ئایینی برادره که یه تی، جا با بزانیټ برادره ی و دوستایه تی کی دهکات، واته نه گه ر خوت خوت خوت ده ویت و دترسیت له په روه ردگارت و له پاشه رژی خوت دوستایه تی و تیکه لای مروفی خراپو شهیتان سیفیه تان نه بیت، به راستی نه مه یان مه ترسی زیاتره، چونکه دهیناسیت و خزمته و هاو زمانته و هاوریته و شهرم ده که یټ دلی بشکینی، به لام له راستیدا نه و له روخاندن و نه هیشتنی بیرو باوهری تودا دریغی ناکات. سوپاس بو خوا شهیتانی جنوکه هه ر خورپه ی له ده ست دیت و به یاد کردنیکی الله راوده کریټ و ده تاریزیت، دهگیرنه وه له ئیبنوعه باسه وه که پیاویک هاته خزمه تی پیغه مبه ری خوا ښه و وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا ښه من نه فسم خورپه ی وام بو دروست دهکات که نه گه ر له ئاسمانه وه فره بدریمه خواره وه نه ودم پیخو شتره تا نه وهی که نه و قسه بکه م، ئیبنوعه باس ده لیت: پیغه مبه ر ښه دهفه رموی: { اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَدَّ كَيْدَهُ إِلَى الْوَسْوَاسَةِ / ابوداود، صححه الألباني / خوا له هه موکس گه وره تره، خوا له هه موکس گه وره تره سوپاس بو خوا که هه مو فروفیله که ی کردوه به خورپه و هیچی تر }

چاوپیدا خشانده وهی بو چاپی دووه م ته و او بو له ریکه وتی بیست و پیچی رجه بی/ هه زارو چوارسه دو سی و شه شی کوچی به رانه ربه چوارده ی پینجی دووه زارو پانزه ی زاینی. هه ولیر. والله الحمد والمنه

ثماره ناو لا يهره ثماره ناو لا يهره ثماره ناو لا يهره ثماره ناو لا يهره

885 ٨٥ البروج

889 ٨٦ الطارق

891 ٨٧ الأمل

893 ٨٨ العاشية

895 ٨٩ الفجر

898 ٩٠ البدر

900 ٩١ الشمس

901 ٩٢ الليل

903 ٩٣ الضحى

905 ٩٤ الشرح

906 ٩٥ الثين

907 ٩٦ العلق

910 ٩٧ القدر

911 ٩٩ البينة

913 ٩٩ الرزق

914 ١٠٠ العارضة

915 ١٠١ القدر

916 ١٠٢ النكاح

917 ١٠٣ العنصر

918 ١٠٤ المهر

919 ١٠٥ القدر

921 ١٠٦ قرين

922 ١٠٧ الماعون

923 ١٠٨ الكون

924 ١٠٩ الكافور

925 ١١٠ النحر

926 ١١١ المسد

927 ١١٢ الاخلاص

929 ١١٣ القلق

930 ١١٤ الناس

789 ٥٦ الواقية

794 ٥٧ الحارث

800 ٥٨ الحارث

806 ٥٩ الحشر

811 ٦٠ المبتدئة

815 ٦١ الضيق

818 ٦٢ المبتدئة

820 ٦٣ المتأخرة

822 ٦٤ العجائب

825 ٦٥ الطلاق

830 ٦٦ التجهيز

832 ٦٧ الملك

835 ٦٨ القدر

839 ٦٨ المعلقة

842 ٦٩ المجدد

844 ٧١ نوح

847 ٧٢ الحين

850 ٧٣ المذكر

852 ٧٤ المذكر

855 ٧٥ القيامية

858 ٧٦ الاستدلال

861 ٧٧ المستلزمات

864 ٧٨ النسيب

867 ٧٩ النازعات

871 ٨٠ عيسى

874 ٨١ النكاح

877 ٨٢ الانقطاع

879 ٨٣ المظفر

883 ٨٤ الانشقاق

624 ٢٨ القصص

635 ٢٩ العنكبوت

643 ٣٠ الزفر

650 ٣١ القمم

654 ٣٢ التجهيز

657 ٣٣ الأجنحة

669 ٣٤ نسيب

674 ٣٥ قطر

680 ٣٦ بيت

686 ٣٧ الصافات

694 ٣٨ ضيق

701 ٣٩ التبريد

710 ٤٠ غطر

720 ٤١ فضلك

726 ٤٢ الشورى

732 ٤٣ الحروف

741 ٤٤ الشجرات

745 ٤٥ الجاثية

749 ٤٦ الاخلاق

754 ٤٧ محبة

758 ٤٨ القنينة

763 ٤٩ المخبرات

767 ٥٠ قنينة

771 ٥١ اللاتعات

774 ٥٢ البطون

777 ٥٣ البنية

781 ٥٤ القنينة

785 ٥٥ النحر

1 مقدمة

18 الفاتحة

29 البقرة

135 العنكبوت

186 النسيب

231 التجهيز

269 الانقطاع

304 الانقطاع

342 الانقطاع

361 البنية

393 يؤمن

408 هو

436 يؤمن

444 الرزق

452 إبراهيم

462 الحجر

469 الحنك

486 الانشاء

505 الكهف

522 مريم

535 طنة

549 الانشاء

560 الحج

573 المؤمنون

582 النور

595 الفرقان

603 الشجرة

616 النسيم